

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

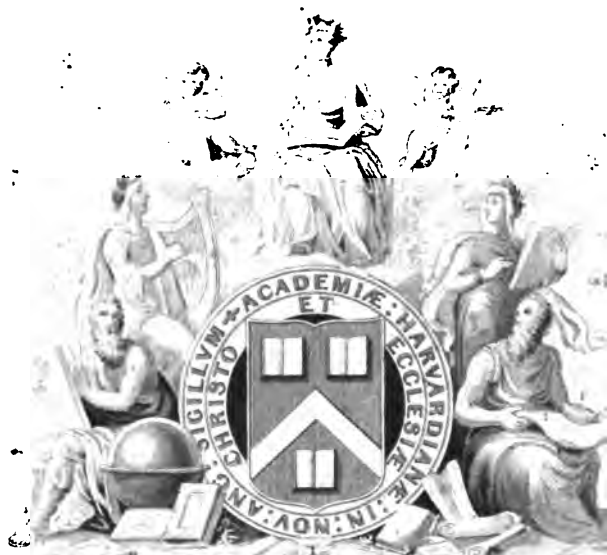
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2518

Bought with
THE INCOME FROM
THE GIFT OF
STEPHEN SALISBURY,
Of Worcester, Mass.
(Class of 1917.)

June 25, 1860.

GRAMMATICI LATINI

EX RECENSIONE

HENRICI KEILII

VOL. II

PRICIANI

INSTITVTIONVM GRAMMATICARVM LIBRI I — XII

EX RECENSIONE

MARTINI HERTZII

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

A. MDCCCLV

PRISCIANI

GRAMMATICI CAESARIENSIS

INSTITVTIONVM GRAMMATICARVM

LIBRI XVIII

EX RECENSIONE

MARTINI HERTZII

VOL. I

LIBROS I—XII CONTINENS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

A. MDCCCLV.

2518

1860, June 25,
Miss. Ford.

31-85-2

AVGVSTO BOECKHIO

SACRVM

PRAEFATIO

Prisciani Caesariensis Mauri¹ aetas eo definitur, quod de laude Anastasii imperatoris anno fere p. C. n. 512² carmen composuit. et potuit certe ad eandem aetatem spectare Cassiodorus, qui, cum 'ad amantissimos orthographos discutiendos anno aetatis nonagesimo tertio'³, anno igitur fere 560⁴, pervenisset, iis de orthographia praeceptis, quae ex Prisciano excerpserat, haec praefixit: 'ex Prisciano grammatico, qui nostro tempore Constantinopoli Romae doctor fuit, de libro ipsius ista collecta sunt'⁵. neque per se his obstat, quod Iustiniani temporibus 'apud Constantinopolim' eum 'grammaticae artis profunda rimatum esse' narrat Paulus Diaconus⁶. vereor tamen, ne haec sententia non nisi illo Cassiodori loco nitatur, cum uno Dionysio Exiguo interposito ipsi Cassiodoro Priscianum ibi Paulus adiungat. ceterum partim ipsum partim auctores ex ipso oriundos, ut alii ex aliis deinceps pendeant, secuti sunt adiecta passim accuratiore temporis nota, quam nullius momenti esse patet, fontes rerum Germanicarum: Ekkehardus in chronico et Virceburgensi et universali⁷ atque Sigebertus⁸, historia regum Franc. mo-

¹ v. Niebührium in praef. corp. script. hist. Byzant. tom. I p. XXXIV   ² cf. Endlicheri ad huius carm. v. 289 sqq. annotationem p. 75 ed. suae   ³ Cassiod. de orthograph. p. 227⁷/₈ P.   ⁴ cf. Mansonis Geschichte des Ost-Göthischen Reiches in Italien p. 332 sqq.   ⁵ Cassiod. l. l. p. 2318 P.   ⁶ de gestis Longobard. I 25. ita rem sese habere constaret, si affirmari posset, quod nonnulli contendunt, Iulianum consulem ac patricium, quo suatore institutionum grammaticarum libros Priscianus edidit cuique eos dedicavit, epitomes novellarum Iustinianearum Latinae circa annum 556 concinnatae (cf. Blienerum Geschichte der Novellen Justinians Berol. 1824 p. 74 sq.) esse auctorem. at is si summas dignitates amplius triginta annis ante (v. infra) obtinuisset, haud ita nude 'vir eloquentissimus, antecessor civitatis Constantinopolitanae' in libris mss. nominaretur. qua vix certior videtur altera vv. dd. coniectura, eum Symmachum, cui opuscula de figuris numerorum et de nummis vel ponderibus, de Terentii metris et de praexercitaminibus rhetoricis in corpus aliquod redacta inscripsit Priscianus, fuisse consulem a. 495   ⁷ monum. Germ. hist. ed. Pertz scriptor. tom. VI p. 24, 32 (Iustiniani anno 20); 140, 17; 143, 24   ⁸ ibid. 315, 53 (a. 528)

nast. S. Dionysii⁹, auctarium et Mellicense¹⁰ et Garstense¹¹, annales et Leodienses¹² et Admuntenses¹³ et S. Rudberti Salisburgenses¹⁴.

Omnibus vero his testibus haud maior auctoritas tribuenda est quam vel subscriptioni interpolatae codicis cuiusdam Leidensis¹⁵, quae Priscianum narrat obisse die kl Octb̄ indictione V Olybrio consule, vel Aldhelmi in epistula ad Acircium hariolationi¹⁶, quae Osanni de Prisciani aetate disputationem¹⁷ irritam reddidit. quamvis enim subscriptionis ipsius partem aliquam addat Aldhelmus¹⁸, tamen numquam, opinor, confectus est codex ille XVIII grammaticae Prisciani voluminum, quae 'propriis palmarum digitulis calce tenus digesta' descripsisse fertur Theodosius, imperator ille calligraphus, anno scilicet 450 mortuus. Theodori nimirum nomen Aldhelmo fraudi fuisse olim exposui¹⁹ idque et Bernhardii²⁰ et Iahnii²¹ assensu comprobatum est.

Fl. enim Theodorum Dionysii²² v. d. memorialem sacri scrinii epistularum et adiutorem v. m. quaestoris s. palatii manu sua in urbe Roma Constantinopoli Prisciani doctoris sui artem grammaticam per annos 526 et 527 descripsisse, docent subscriptiones codicibus Prisciani vetustioribus plerisque ad calcem librorum V. VIII. XII. XIII. XVI. XVII, uni alterive in ipso quoque initio additae²³,

9 ibid. IX 396, 16 10 ibid. 536, 32 (a. 530) 11 ibid. 563, 3 (a. 535) 12 ibid. IV 10 (a. 533) 13 ibid. IX 571, 14 (a. 535) 14 ibid. 767, 5 (a. 535) 15 cod. Lat. Voss. F 36 v. Lindemannii ad Prisciani opp. min. praef. p. XV O. Iahnium Berichte der sächs. Gesellschaft der Wissensch. ph. hist. Cl. a. 1851 p. 359 cf. infra ann. 23 16 auct. class. ed. Maius V 598 Aldhelmi opp. p. 328 sq. ed. Giles. 17 Beiträge zur Griech. u. Röm. Literaturgesch. II 147 sqq. 18 'ego' inquit 'Theodosius totius orbis imperator inter curas palatii hoc volumen propria manu descripsi' etc. 19 Monatsberichte der preuss. Akademie der Wissensch. 1847, 417 ein philolog. klin. Streifzug Berol. 1849 p. 22 sq. 20 Grundriss d. röm. Litteratur ann. 592 p. 671 ed. alt. 21 l. l. p. 358 sq. 22 Dionysium ? v. Iahnium l. l. p. 357 23 in vetustissimis, quae nunc supersunt, exemplaribus hanc inscriptionem non inveni. ex cod. Hamburgensi, quem ad saec. XI vel XIII refert Petersenius Gesch. der Hamburger Stadtbibliothek 1838 p. 206, eam affert Fabricius bibl. Lat. III 398 ed. Ern.; equidem eam vidi in cod. Turicensi C 37/280 saec., ut videtur, XI (cf. ann. 68. 110) et in cod. bibl. publ. Leid. Lat. 92, cuius saltem initium ad saec. pertinet XII. in illo sic legitur: 'incipit ars p̄sciani .u. eloquentissimi gr̄matici caesariensis feliciter scripsi ego theodorus dionysii ū. d. memorialis sacri scrinii ep̄tarū et adiutor ū. m. questoris in urbe roma constantinopoli die kl. octobris indiċ. V olibrio ū. c̄', in hoc: 'incipit ars prisciani eloquentissimi gramatici caesariensis scripsi ego theodorus dionysii ū. d. memorialis sacri scrinii ep̄tarū et adiutor ū. m. questoris in urbe romana constantinopoli die kl. octb. indiċ. V. olibrio const. a b c d e f g h γ ceia'. uterque igitur parum differt ab Hamburgensi, nisi quod hic addit distichon, quod saepius alibi reperitur:

Me legat antiquas qui vult profferre loquelas;

Qui me non sequitur, vult sine lege loqui.

patet, ex ipso hoc titulo conflictam esse subscriptionem cod. Vossiani, quam supra commemoravi

quas post alios²⁴ ediderunt et enarraverunt Osannus²⁵ et Lerschius²⁶, plenissime atque accuratissime Iahnus²⁷.

Studiorum in Priscianum collatorum et auctoritatis, qua statim usus est, testem praeter Theodorum et Cassiodorum tertium prode licet Eutychem sive Eutyrium, qui summis eum extollens laudibus discipulum eius se esse profitetur art. de verb. I 1, 8²⁸.

Exemplar autem ex Theodori archetypo descriptum Aldhelmi († 709) aetate in Britanniam devenisse, non est quod miremur: vigeant enim ibi tum studia alibi fere intermortua, ut bibliothecae haud paucae libris Roma potissimum arcessitis compositae per saeculum septimum existerent²⁹. vix igitur addendum est, nec Bedam († 735) caruisse notitia Prisciani, quem in libro de orthographia bis nominatim antestatur³⁰, nec Alcuinum³¹, sub tempus mortis Bedae et ipsum in Britannia natum, et edoctum et postea docentem Eboraci, cuius bibliotheca secundum ipsius testimonium³² continebat praeter alia:

Quid Maro Virgilius, Statius, Lucanus et auctor

Artis grammaticae vel quid scripsere magistri:

Quid Probus atque Phocas, Donatus Priscianusve,

Servius, Eutyrius, Pompeius, Comminianus.

nec iuvat singula lectionis Priscianae per hanc et per proximam aetatem vestigia passim sparsa anxie colligere - verbo igitur sufficiat indicasse a Dungalo, de quo infra iterum dicendum erit³³, et ab Agobardo³⁴ singulos eius locos commemorari; id enim potius spectamus, ut indagemus, quomodo haec studia continuo quodam vinculo inter se coniuncta in ipsos libros nostros manuscriptos radices egerint. magis propterea oculos nostros in se vertit Hrabanus

24 v. Iahnus l. l. p. 355   25 l. l. p. 147 sqq.   26 Museum des Rheinisch-Westphäl. Schulmänner-Vereins III 1845, 265 sqq. in commentatione: Römische Diorthosen vom ersten Jahrhundert vor Chr. bis zum sechsten nach Chr. p. 229 — 274   27 l. l. p. 355 sqq. in comm.: über die Subscriptionen in den Hss. röm. Classiker p. 327 — 372. similem ab eodem Theodoro operam navatam esse Boethio ibidem adnotatum est p. 354 sq.   28 p. 2154 P. cf. Osannus l. l. p. 162 sqq.   29 v. modo Heerenius Gesch. d. class. Litt. im Mittelalter I 100 sq. Frid. Monium de libris palimpsestis tam Latinis quam Graecis Carlsruhae 1855 p. 22 sq. coll. p. 9   30 p. 2347. 2350 P., unde sua hausit Alcuinus de orthographia II 311 et 312 opp. ed. Froben.   31 v. Alcuini grammat. p. 2088. 2106. 2111 P. (II 272. 281. 284 opp. ed. Froben.) cf. ann. praeced.   32 de pontiff. et sanctis eccl. Eborac. v. 1553 sqq. (II 257 opp. ed. Froben.)   33 Dungalus floruit circa annum 823 v. Muratorium antiq. Ital. III 815 sqq. 824 sq. Baehrium Gesch. der röm. Literatur im karoling. Zeitalter p. 372 sq. quemque laudat Tiraboschium, quorum rationes frustra evertere conatur Peyronus de bibl. Bobiensi p. X. Priscianum laudat in libro responsionum contra Claudium Taurinensem episcopum (bibl. max. patr. Lugd. XIV 206 cf. Prisc. lib. VIII § 37) ipsumque Prisciani codices possedisae memoriae proditum est v. Muratorium l. l. p. 824 sq. et infra p. XVII   34 Agobardus († 840) contra obiectiones Fredegisi in bibl. max. patr. XIV 276 cf. Prisciani ad Iulianum ep. § 3

Maurus, qui Alcuini olim disciplina Turonensi usus³⁵ tanti Priscianum fecit, ut ex eo potissimum suos de arte grammatica libros duos exciperet, quibus in editione operum Hrabani Coloniensi vel titulus praefigitur: 'excerptio Hrabani Mauri de arte grammatica Prisciani'³⁶. haud igitur mirum, quod diligentem huic scriptori operam impendit Servatus Lupus, abbas Ferrariensis (natus circa annum 805, † non multo post annum 862)³⁷, qui ut a Hrabano erudiretur, Fuldae olim commoratus erat. quem doctrina Priscianea penitus imbutum fuisse demonstrant eius epistolae ad Adalgardum et ad Altuinum monachum datae³⁸, quibus ad quaestiones grammaticas et prosodiacas ab amicis ipsi propositas Prisciani auctoritate ubivis fere adscita atque ipsis eius verbis allatis respondet. facile igitur fieri potuit, ut ipse, rei grammaticae et studiosus et satis peritus et in aliorum quoque grammaticorum operibus versatus³⁹, contextui eius operam navaret.

Hunc igitur Lupum arbitror designari ab accurato 1) codicis bibliothecae imp. Parisinae 7496 (*R*), qui et ipse ad saeculum nonum pertinet, emendatore aequali (*r*) ad lib. VI § 77. qui cum persaepe deleat glossemata iam tum inter ipsa Prisciani verba illata, alibi etiam inter lineas, 'magistri glosa'⁴⁰, 'vetere glosa'⁴¹ usus, interpretamenta addit, veluti l. commemorato verbis 'quomodo figuras et colores' superscribit: 'ideas ⁊ formas q̄ imprudentia mente diuina cōstiter̄ quā instar corpora firmarentur'. eadem tamen deinceps lineolis subductis notat, addens: 'sed lupus de suo istā glosam deleuit'. satis igitur est credibile, ad ipsum Lupum pertinuisse illum, quem saepius hic emendator excitat, librum 'vetustum'⁴². ipse vero ille codex, membranaceus, formae quadratae, foliorum 249, post Prisciani artis grammaticae libros XVIII continet eiusdem de figuris numerorum, de metris fabularum Terentii, de praeexercitaminibus rhetoricis libellos, tum Rufini Antiochensis opuscula metrica, carmen denique de ponderibus et mensuris ἀνέπα-

35 v. Kunstmannum Hrabanus Magnentius Maurus p. 36 sqq. 36 Hrabani Mauri opp. ed. G. Colvenerius Colon. Agripp. tom. I a. 1627 fol. p. 28. Priscianeis, ex quibus fere solis liber prior compositus est, passim ibi immixta inveniuntur alia. libri alterius caput primum 'de vi ac varia potestate metrorum' ad verbum ex Diomedis libro III desumptum est inserto fragmento Suetoniano ex Isid. origg. VIII 7, 1. 2 petito. sequuntur deinde glossae verborum in Donatum maiorem etc. 37 v. hist. litt. de la France V 255 sqq. 38 ep. VIII et ep. XXXIV in B. Servati Lupi opp. ed Baluzius p. 26 sqq. 69 sqq. ed. alt. Antwerpiae 1710. laudat Lupus Priscianum vel in opere quodam theologico, collectaneo de tribus quaestionibus, l. l. p. 235 39 veluti Caprum affert ep. XX p. 41, Donatum ep. V p. 22, Donati in Terentium commentum Roma a Benedicto papa expetit ep. CIII p. 155 etc. 40 v. lib. XIII § 2 41 sic ad 'cuspis' lib. VI § 66 add. 'uctus glosa summitas lanceae' 42 cf. lib. XIII § 25 XIII 21. 37. 'alter' commemoratur lib. I § 50, plerumque var. lect. *r* indicat nota 'A†' vel 'A†^M', interdum etiam nota *Λ* v. lib. X § 28. 38 XI 2

lov⁴³. in margine superiore fol. 211 v literis fere deterisis, ut non audeam affirmare, ipsum emendatorem supra commemoratum ea addidisse, quamvis mihi quidem ita visum sit, leguntur haec: 'Teotb̃t' monachus scripsit et superscripsit non fecit bene'. utrumque exemplar et scriptoris et emendatoris ex Theodoriana recensione profectum esse, docent subscriptiones. pleraque menda, quae corrector, homo diligens ac sollers, emendavit, primae manus negligentiae tribuenda sunt, quamquam non dubito, quin aliquotiens ex codice suo vetusto vitia ex ipso prioris scriptoris archetypo translata emendarit; ab arbitraria tamen correctione se fere abstinuit. variarum lectionum ab eo additarum in scriptore iam tum per scholas multifariam lectitato, correcto, glossis instructo non semper eadem auctoritas: in universum tamen libro *Rr* recensione Theodorianae limpidiorem fontem inveni nullum, vetustiore uno tantum per exiguum operis partem uti mihi licuit.

Nam spes, quam Pertzio, viro illustrissimo, indice olim conceperam⁴⁴, fore ut inter grammaticorum Latinorum opera literis Mervincis saeculo septimo scripta, quae bibliotheca monasterii S. Pauli in Carinthia custodit⁴⁵, inveniretur Priscianus, ea ad irritum redacta est, cum viro excellentissimo Prokeschio ab Osten, qui tum temporis legati Austriaci apud Borussorum regem vices obtinebat, sese interponente, codex eius bibliothecae, ut certe affirmabant monachi, Prisciani unus solus ad me delatus est saeculo duodecimo conscriptus, qui post opus aliquod liturgicum continebat libri septimi decimi artis Prisciani partem priorem satis vitiose scriptam⁴⁶.

Libri porro octavi fragmenta palimpsesta, quae inveniuntur sub foliis aliquot codicis 141 bibliothecae schol. med. Montepessulanae saec. VIII rescriptis⁴⁷, ipso codice, ut videtur, haud multo vetustiora, diligentius examinare mihi non licuit, per ferias bibliothecae autumnales a medico satis moroso, qui his thesauris praepositus est, non sine aliqua difficultate ad id admisso, ut festinanter codices nonnullos inspicerem.

Vsus vero sum frustulis Parisinis saeculo octavo scriptis, quae continet notabilis ille et spectatus 2) bibl. imp. Parisinae codex 7530, olim Tellerianus (*P*), edito inde carmine de figuris et sche-

43 cf. catalogus codd. mss. bibl. reg. part. III tom. IV p. 366. vv. II. locorum aliquot Graecorum a Prisciano citatorum ex hoc cod. edidit Theodorus Presselius *Revue de philologie* I 1845, 145 — 158 44 *Monatsberichte* I. ann. 19 l. p. 419 45 v. Pertzium *Archiv für ältere deutsche Geschichtskunde* III 78 cf. *analecta grammat.* ed. ab Eichenfeld et Endlicher p. XXIII sq. 510 sqq. 46 [ipsas has plagulas corrigenti afferebatur epistula Fridegari Monii me certiorum facientis, se in illo monasterio vidisse codicem, saec. VIII Irice scriptum, quem inter 'tractatus diversos antiquorum grammaticorum' Priscianica quoque continere arbitraretur. at postquam librum a Monio indicatum liberalissime petenti mihi transmisit Ferdinandus Steinringerus, monasterii eius abbas reverendissimus, statim vidi, hanc spem iterum esse abiiciendam. de ipso codice alias agendi locus erit] 47 cf. *Librius Journal des savans* 1812 m. Jan. p. 42 *Catalogue général des manuscrits des bibliothèques des départemens* I 337 sq. Keilius *Monatsberichte der preuss. Akademie* 1852, 159 sq.

matibus atque anecdoto de notis inprimis clarus ⁴⁸. legitur ibi a pag. 84 extr. — pag. 99 med. liber tertius ac deinde particula libri II (§ 22—26 init.), fol. 112r — fol. 117r ⁴⁹ inter excerpta ex Charisio et ex Diomede deprompta pars libri XVIII (§ 55—126). haec ἀποσπάσματα sequuntur textum a codice *R* et reliquis eiusdem familiae libris haud longe recedentem atque, quamquam singularia quaedam continet, ex eodem certe communi omnium, quotquot inspexi, librorum fonte, exemplari a Flavio Theodoro confecto, derivandum, ita tamen, ut codex eorum archetypus glossis et additamentis minus inquinatus fuisse videatur: nam saepe quidem is, qui fragmenta ista compegit, cum ipsius Prisciani verba tum locos scriptorum ab eo allatos vel omisit vel in brevius contraxit, ut saepe anceps haereat iudicium, utrum singula ob ipsum hoc brevitatis studium eiecerit sedulus ille magister an in codice suo non invenerit: aliquotiens tamen mihi visus sum hoc alterum satis tuto posse affirmare, veluti p. 57, 9; 83, 22; 85, 1; 86, 24; 90, 4. vel additamentum genuinum servavit hic liber p. 57, 23; certam econtra interpolationis speciem et ipse praebet p. 87, 12 sq. et p. 94, 1, quo loco eadem eaque emendatiora addita sunt in 3) codice Bambergensi.

Huius codicis (*B*) lectionum specimen ab Antonio Linsmayero diligenter confectum ante aliquot annos mecum communicavit Carolus Halmius; totum vero librum ut ipse conferre potuerim, id Rau-meri, viri excellentissimi, ministri regii, comitati debeo, qua et hunc et Monacensem aestate proxima ad me transmittendos curavit. codex vero hic Bambergensis inter libros a me collatos proximum post *R* locum obtinet, ut aliquotiens vel solus genuinam scripturam servarit. est bibliothecae publ., olim bibl. eccl. cathedralis, Bamberg., signatus M. IV 12, membranaceus, formae maximae, foliorum 187, saeculo nono conscriptus ⁵⁰. fol. 1—182r continent Prisciani instit. gramm. lib. I—XVI, ut tamen uno quaternione deficiente incipiat demum a verbis ‘ov corripientes’ lib. I § 36; de aliis quibusdam lacunis cf. adnotationes ad lib. II § 38 IIII 2 VI 27 extr. VII 43. fol. 23 v m. saec. ut videtur XI ad marginem ascriptum est: ‘IVIBOLDVS. Vogo. Hicco. Rudgerus. & luizo. Adelg.’ extrema folia praebent tractatum quendam de schematibus, de tropis, de metaplasmo imperfectum: singula ibi secundum Donatum exposita inveni, additis exemplis ex sacra scriptura petitis.

Priscianus vero ‘Romanae lumen facundiae’, ‘communis hominum praeceptor’ ⁵¹, ‘Latinae eloquentiae decus’ ⁵², totiens per omne me-

48 de vario eius argumento cf. H. Keilium in anecd. Paris. rhet. ed. Fr. A. Ecksteinus p. III sqq. 49 per alteram codicis partem paginae, per alteram folia numeris signata sunt 50 cf. Iaeckii vollst. Beschreibung der öffentl. Bibliothek zu Bamberg I p. LII et p. 130 n. 1033 51 Eutychius l. ann. 28 l. 52 Alcuinus grammat. p. 2106 P.

dium aevum descriptus est, ut nulla fere 'bibliothecula' eo aut olim caruerit aut nunc careat. pro certo equidem affirmarim, in universis Europae librariis institutionum grammaticarum ad mille codices servari. quorum quidem libros XVIII omnes pauci complectuntur. libros postremos duos XVII et XVIII 'de constructione' sive 'Priscianum minorem' itidem satis pauci, libros sedecim primores 'de octo partibus orationis' sive 'Priscianum maiorem' plerique. ipsa vero hac codicum mss. copia effectum est, ut cuivis fere scriptori complures codices ad manum essent atque ut singuli et ab ipsis antiquariis et a doctoribus umbratilibus magistellisque scholasticis variis lectionibus, interpretamentis, additamentis instruerentur. singulorum inde codicum originem et nexum persequi non licet.

Ex omnium tamen ceterorum librorum farragine emergunt nonnulli, qui ad recensioem quandam singularem et ipsam ex communi Theodoriani exemplaris fonte profectam a monachis 'Scotis' sive Hibernicis descripti sunt.

Trium vero huius recensiois veterum, quae mihi innotuerunt, exemplarium⁵⁴, saeculo nono meo quidem iudicio conscriptorum omnium, 4) unum (L) nunc Lugduni Batavorum adservatur in bibliotheca universitatis publica, cod. Lat. 67 fol.⁵⁵, membranaceus foliorum 219, ex Germania eo translatus. nam d. 3 m. Aprilis a. 1583 nomen suum ei inscripsit 'Lazarus Schönerus, scholae Corbachiensis in comitatu Walticeensi rector.' tum Iani Gruteri fuit, cuius manu haec addita sunt: 'Iani Gruteri est. Helias Putschius habuit hunc librum commodato sed negligentius eo usus est ob scripturae difficultatem. infinita enim emendatius hinc edi potuissent.' incipit codex a Prisciani interpretatione periegesis Dionysii anepigrapha, omissis primis quinque versibus, cui fol. 7v subscriptum est: 'finit periegesis Prisciani.

Dubthac^b hos uersus transcripsit tempore paruo

Indulge lector q̄ male scripta uides.

tertio idūs apriles	tribus degitis
tertio anno decenno cicli	tribus instrumentis
tertio die añ pascha	penna membrano
tertia decima luna incipiente	atramento "trice
tertia hora post meridiem	trinitate auxilia'.

quae si ad ipsum nostrum codicem et ad saeculum nonum spectant, anno p. C. n. 838 hunc librum assignare videntur secundum calculum a Ferdinando Piperio, viro eruditissimo, meo rogatu institutum. fol. 8 glossas aliquot rhetoricas Graeco-Latinas et disputa-

53 de nomine Scotorum cf. quae congeffit Zappertus l. ann. 75 l. p. 100 sqq.

54 [quibus quartum accessurum esse cod. S. Pauli nuper credebam. at v. ann. 46] 55 catalogus librorum tam impressorum quam mss. bibl. publ. univ. Lugd. Bat. 1716 fol. p. 328

tionem de Priscianea vocis definitione continet, ab alia manu additas. fol. 9r incipiunt Prisciani artis grammaticae libri XVIII, variis manibus conscripti. nulla tamen lacuna inter scribendum relicta omissa est libri duodevigesimi pars satis ampla eaque Graecis maxime referta a vocc. *ὁμᾶς εὐσφγερεῖν* § 164 usque ad 'aliquid facere' § 296. minores defectus notati sunt lib. IIII § 38 V 56 XVI 15 XVII 159. exemplaris Theodoriani duo hic liber continet vestigia satis deterasa in vocc. 'praeceptoris mei' et 'doctoris mei', quorum illa libri VIII, haec libri XIII subscriptio servavit. in fine m. recentiore saeculi XII adnexus est Prisciani de declinatione nominum libellus adiectis scholiis, ex quibus haec delibare placet: 'Prisciani proprium nomen est auctoris huius libri. Grammatici nomen est officii. Cesariensis dicitur a caesarea cappadociae regionis. Tres sunt Caesareae ex nomine Caesaris dictae. uidelicet una est palestinae regionis. Alia philippi quam aedificauit ipse philippus suoque nomine et imperatoris imposuit ei nom. ut caesarea philippi; Tercia capadociae de qua iste dicitur cesariensis unde oriundus fuit et ibi multo tempore docuit. Postea ut quidam asserunt romae fuit. Vel secundum iohannem scottum cerariensis (i. Caesariensis) ideo dicitur propter dignitatem id est regalis.' talia atque his similia in aliis etiam libris passim leguntur.

5) Alterum horum exemplarium est codex bibliothecae Carolinensis 223 (K) membr., foliorum formae maximae 103⁵⁶, institutionum gramm. lib. I—XVI complectens. Theodoriani exempli memoria ad calcem lib. XII et XIII suscitatur. ex monasterio Reichenaviensi codicem ortum esse, demonstrat titulus 'lib. Augi maioris'. cuius bibliothecae extat catalogus anno Ludovici imperatoris octavo, p. C. n. 822, confectus⁵⁷. duorum tamen qui ibi laudantur⁵⁸ 'de libris Prisciani' codicum institutiones continentium alter 'de litera de syllaba et de octo partibus orationis lib. XVI et de constructione lib. V (i. II) in cod. I', alter eosdem libros adiecto Pompeii in Donatum tractatu exhibebat. ad horum alterutrum pertinet fortasse Klockii ad Livium VII 3, 7 adnotatio, qui narrat apud Priscianum lib. V § 9 in 'Augiae vetustissimo ms.' 'nurano' legi pro 'Ruscino'. noster enim liber, qui, cum in fine mutilus non sit, ab illis certe diversus est, eo l. praebet 'nuscino'. crederem potius eum esse 'Prisciani de arte gramm. lib. I, quem Vragrat presbyter dedit'⁵⁹, Erleboldo abbate (a. 823—838) scriptum, nisi ibi potius unus ex duodeviginti artis gramm. libris quam unus codex sedecim librorum

56 cf. Zeussii grammaticam Celticam I p. XXXII sq.; scripturae specimen accurate depictum extat apud Silvestrium paléographie universelle tom. IV Paris. 1841 fol. tab. 10 57 ap. Neugartium episcopatus Constantiensis Alemanicus p. I t. I typis S. Blasii 1803 4. p. 536 sqq. 58 l. l. p. 542 sq. 59 l. l. p. 545

designari videretur. at circa idem fere tempus ex uno fortasse alterove illorum codicum liber noster descriptus est. adfuerunt autem sive ipsius sive archetypi eius librario duo exemplaria, quorum alterum Romanum fuisse docent adnotationes ad lib. I § 2. 7 II 35. quod per se mirum non est, cum Scotos Romam saepe peregrinatos esse librosque inde asportasse constet. at nunc Romae tam reverendae vetustatis librum frustra quaesivi. omnium enim qui ibi servantur Prisciani codicum saeculo decimo, cui assignandus est Vaticanus 1480, vetustiore inveni nullum. at non patebat illo tempore bibliotheca Barberiniana, ubi 'vetustissimus' Prisciani codex dicebatur adservari⁶⁰. sed ne hunc⁶¹ quidem saeculum decimum excedere, postquam doctis bibliotheca illa reclusa est edoctus sum a Bethmanno, Brunnio, Ribbeckio, qui mea gratia eum inspexerunt.

Codices aliquot Sangallenses, qui anno 925, ut ab Hungarorum incursionibus servarentur, Reichenaviam delati erant, redditos non esse, narrat Ekkehardus⁶². ad hos libros Caroliruhensem nostrum pertinere, demonstrari nequit. at 6) in bibliotheca conventus Sangallensis tertium exemplar eiusdem recensitionis extat, signatum numero 904 (G), membr., paginarum formae maximae 249. amplectitur Priscianum maiorem et minoris initium usque ad voc. 'naturaliter' § 67 p. 1068 P.⁶³ Theodori memoriam servat in subscriptionibus libri VIII et, ipso Theodori nomine addito, libri XII⁶⁴. variorum qui eum conscripserunt librariorum unius nomen ascribitur in margine superiore pag. 157 a scriba illum excipiente: 'huc usque caluus patricius depinxit'. alterius librarii nomen coll. codicis pag. 194. 207 Zeussio fuisse videtur Dongus sive Donngus. ad hunc codicem et ipsum conscribendum duo exemplaria usurpata esse docet nota, quae pag. 89 legitur: 'I .i. in alia editione', quae ad additamentum libro V assutum videtur pertinere⁶⁵, eademque nota I etiam alibi in variis lectionibus adferendis adhibetur, veluti I 233. 513 II 21. 25 Kr. ipsum autem codicem nostrum non sine veri specie eum

60 Blumii bibliotheca librorum mss. Italica p. 153: '1666. 1667. Prisciani grammatica. fol. cod. vetustissimus'. sunt autem libri duo, quorum hic ad saeculum XII pertinet 61 codicem 1666, nunc num. 97 signatum 62 Ekkehardi casus S. Galli ap. Pertizium monum. Germ. hist. II 105 63 de hoc libro accurate egit Zeussius l. I. I p. XIII sqq. cf. etiam F. Kellerum Mittheilungen der antiquar. Gesellschaft zu Zürich VII 81 sq. addito scripturae specimine tab. XI n. 2 64 libri XIII subscriptio deest 65 in fine libri V pagina dimidia abscissa est, p. 88 col. b et p. 89 col. a continens. in ima paginae 88 col. a et p. 89 col. b legitur encomium Guntarii episcopi. in ima pag. 89 addita est illa nota, quae, cum p. 90 ab ipsa lib. VI praefatione incipiat, ut ipsi Prisciani textui nihil desit, mihi videtur indicare, in parte folii amissa illud additamentum ex alio quodam libro adiectum fuisse

esse censet Kellereus⁶⁶, quem inter libros ab abbate Grimoldo cum adiutorio Hartmoti praepositi sui per annos triginta et unum Ludovici Germanici et Caroli Crassi temporibus patratos laudat cod. S. Gall. 267 p. 27: 'grammatica Prisciani vol I'⁶⁷. ipso enim hoc Grimoldo abbate Marcus, episcopus Scotus, eiusque nepos Moengalus Roma redeuntes monasterium Sangallense adisse ibique consedisse narrantur. pertinuerit igitur liber noster ad libros Marci, quos monasterio ab ipso donatos esse refert Ekkehardus⁶⁸.

Hi tres codices *GLK* ita inter se conspirant, ut pateat, eos ex eodem fonte ductos esse, ita inter se dissentiunt, ut alius ex alio descriptus esse nequeat. *G* tamen et *L* artiore propinquitate coniuncti sunt, *K* ad alterius familiae codd. propius saepe accedit. insunt tamen recensionibus huic Scotticae hic illic genuinae doctrinae vestigia (v. modo lib. I § 7), saepe tamen communem exemplaris Theodoriani fontem, ex quo hos etiam libros manasse docent subscriptiones supra laudatae, relinquit. a Scottis vero scriptos esse hos libros demonstrant nomina scriptorum in *GL*-commemorata, genus scripturae, glossae denique et interpretamenta Irica, quae iis ascripta sunt, ita tamen, ut Sangallensis copia eorum reliquos longe superaret⁶⁹. tales libros etiam in ditissima monasterii Bobiensis a Columbano Hiberno conditi bibliotheca servatos fuisse constat⁷⁰, quos 'pro va-

66 l. l. p. 82   67 cf. Ratperti casus S. Galli ap. Pertzium monum. Germ. hist. II 70   68 Ekkehardi casus S. Galli ap. Pertzium l. l. p. 78. certe cod. noster non is est, in fine mutilatus, qui in catalogo bibl. Sangallensis saec. VIII (cod. 728 p. 20) sic describitur:

'Libri prisciani de octo partibus XVI

Item eiusdem de constructione partium orationis libri II

Item ad Simachum de figuris numerorum liber. haec omnia in vol. I'.

ac similiter inde in cod. 267 p. 22: 'libri grammaticae artis XVI' etc. haec enim Weidmanni (Gesch. d. Bibliothek von S. Gallen p. 394 n. 548) sententia eo refutatur, recte adnotante Zeussio l. l. p. XIX, quod iste liber non in priorem illius catalogi partem inter 'libros scottice scriptos' receptus est. multo minus autem haec pertinent ad cod. Prisciani maioris Sangall. 903, qui quidem Ildefonso ab Arxio saeculum nonum superare, mihi autem non ultra saec. XI scriptus esse videtur. de omnibus his et de reliquis codd. Prisciani Sangallensium vicissitudinibus, quas hic perquirere longum est, cf. Weidmannum l. l. p. 394 sq. 421. 429. 436. codices duos, qui inde ad Turicenses pervenerunt a. 1712, Turici vidi in bibl. publ., alterum libros XVIII complectentem saec., ni fallor, XI (C 37/280 cf. ann. 23), alterum, fragmentum libros III — X continens, saec. X; tertium quendam eiusdem bibl. Priscianum maiorem s. XII descripsit Fritzsche in ind. lect. acad. Turic. a. 1848 aest. p. 10 sq.

69 de his glossis cf. cum Pottius die keltischen Sprachen in Gödekii Deutsche Wochenschrift a. 1854 fasc. 15 et in Hall. allg. Lit. Zeit. Intell. Bl. a. 1846 n. 4, ubi cod. Leidensis glossas ex apographo meo edidit, tum Zeussius gramm. Celt. II. supra II. et p. 964 sqq. 1010 sqq., ubi copiae cod. Sangallensis, Caroliruhensis quoque libri ratione habita, in lucem prolatae sunt   70 v. inventarium saec. X infra laudatum apud Muratorium antiq. Ital. III 819 coll. p. 871 et inventarii a. 1461

ria eorum antiquitate vel a D. Columbano ex Hibernia vel a Cumiano ex Scotia aliisque anglis monachis allatos' censet Peyronus⁷¹, eiusdemque bibliothecae catalogus saeculo, ut Muratorio visum est, decimo confectus inter libros a Dungalo 'praecipuo Scotorum' oblatos laudat Priscianum maiorem et duos Priscianos minores⁷², quos suspiceris ex eodem fonte ductos fuisse, cui Scotici nostri *GLK* originem debent⁷³. ubi autem et a quo haec recensio confecta sit, dicere nequeo. id unum addam, ne id quidem certum esse, num in ipsa Hibernia orta sit, cum natio Scotorum, 'quibus' ut ait vetus vita S. Galli⁷⁴ 'consuetudo peregrinandi iam fere in naturam conversa est', Italiam, Galliam, Germaniam, Helvetiam istis saeculis peragravit indeque singula monasteria a Scotis passim obsessa commercio inter se non caruerint⁷⁵.

Cum ad hanc recensionem pauci tantum ex reliquis libri sese applicent, plerique ad alteram familiam pertinent, quae Theodori exemplar fidelius sequitur cuiusque testes locupletissimos esse vidimus libros nostros *RB*, ita tamen, ut alii ex illa recensione plus minusve in usum suum converterint, alii variis modis temere interpolati sint, omnes corruptionis deinceps sese insinuantis permulta offerant vestigia. quos omnes conferre et inutile fuisset et spatium vitae uni homini datum fere excessisset. neque omnium, quos vel ipse evolverim vel aliunde cognoverim, manuscriptorum Prisciani codicum catalogum in lucem edere operae pretium est. id unum addiderim, praeter fragmenta Montepessulana pag. XI indicata ex iis libris, quos inspicere mihi non contigit, prae ceteris virorum

conscripti cod. 89 p. 26 ed. Peyron. pone Ciceronis orr. pro Scauro, pro Tullio et in Clodium fragmenta cum Peyroni adnotatione p. 188 sqq. 71 de bibliotheca Bobiensis comm. l. l. p. VI 72 v. Muratorium l. l. p. 821 sq. coll. ann. nostra 33

73 complures saeculo X monasterii Bobiensis bibliothecae codices Prisciani fuisse docet catalogus supra commemoratus, ubi, ut de solis instit. gramm. libris loquar, praeter libros Dungali p. 820 consignantur libri Prisciani minoris II; in brevi de libris Theodori presbyteri p. 822 Prisc. mai. lib. I, lib. I Ysidori... et Prisc. minoris; porro lib. Prisciani min., in quo Caper et Agroecius et Alchoin habentur p. 823; item ibidem de libris fratris Smaragdi lib. Prisc. mai. I 74 ap. Pertizium mon. Germ. hist. II 30 cf. etiam monachi anon. Ratispon. vitae Mariani Scoti (act. sanct. Febr. II p. 365 sqq.) caput I 'Hiberni ad fidem conversi eam alibi praedicant', cuius extrema verba sunt haec: 'postquam ardens flamma spiritus sancti populos Hiberniae temporibus primitivae ecclesiae efficaciter perflavit, peregrinationem cambientes pro patria, ita in transmarinas regiones se praecipitaverunt, ut diversas Europae partes semotas praedicando perlustrarent' 75 de his rationibus cf. act. sanct. l. l. p. 361 sq. Rettigium antiquiss. quat. evangel. cod. SGallensis Turic. 1836. 4. p. XLIV sq., cuius libri notitiam Bernhardio (Grundriss d. röm. Litt. ann. 250 ed. et alt. et tertiae) acceptam refero, Kellerum l. l. p. 61 sqq., Zeussium l. l. p. XVI sqq., Zappertum über das Fragm. eines liber dativus in act. consessum acad. Vindob. class. hist. phil. XIII p. 97

doctorum cura dignos videri libros duos saeculo nono conscriptos, cod. mus. Brit. Harlei. 2674, membr., quondam S. Nicolai prope Cusam, Prisciani gramm. libros XVIII continentem in fine mutilos ⁷⁶, et bibl. seminarii Augustodunensis cod. ms. n. 40 ^{*}, qui libros sedecim priores complectitur ⁷⁷.

Cum igitur haud multum interesse viderem, quosnam huius familiae libros inter eos, qui et vetustate et bonitate proxime ad codd. *RB* accedunt, praeter hos ad sensim gliscentes corruptionis progressus demonstrandos conferrem, duos potissimum eam ob causam elegi, quod altero, Bongarsiano (*D*), praeter Gruterianum, quem et ipsum in usum vocaveram, usus olim erat Putschius, alterum Halberstadiensem (*H*), quem Lutherium perperam dixit ⁷⁸, ducem fere sibi elegerat Krehlius.

Eorum librorum 7) is, instit. gramm. libros complectens omnes, qui olim S. Basoli prope Remos fuit, tum Iacobi Bongarsii, nunc est bibl. Bernensis publicae cod. 109, membr., formae maximae. saeculo nono eum assignat Sinnerus ⁷⁹, equidem a variis manibus non ante saeculum X scriptum esse censeo. exciderunt quaterniones II et XVIII signati (cf. ann. ad lib. I § 33 XIII 31), quorum tamen hunc m. haud multo iunior ita instauravit, ut extremam paginam et dimidiam variis excerptis ex patribus potissimum Ambrosio, Augustino etc. Tironianis passim notis utens explerit; unum fol. m. rec. additum lib. VII § 85, adiecto altero, quod medicamentorum formulis etc. refertum est. item lib. XVIII § 31 post vocc. 'cassa fraude parat' maiori parti paginae varia de epactis et curiales quaedam nugae notis Tironianis hic quoque admixtis inscripta: pag. deinde sq. ab alia manu continuatur Priscianus. ipsis eius verbis iam iam glossemata haud pauca inserta sunt, quae a libris optimis absunt: ad emendandum et, ut vere fatear, saepe vel ad corrumpendum librum alios codd. ad manus sibi fuisse testatur corrector ad lib. XVII § 72; alterius recensiois eum non expertem fuisse docet praeter alia additamentum ad lib. I § 7.

Ipsi saeculo X assignandus mihi visus est 8) alter codex inst. gr. lib. I—XVI, codice *D* paulo purior, quem ad nonum vel decimum saeculum rettulit Krehlius ⁸⁰, ad nonum Hertzbergius ⁸¹. servatur in bibliotheca gymnasii Halberstadiensis, signatus M 59, est membranaceus, formae quadratae mai., foliorum 261, satis accurate descriptus ab Hertzbergio ⁸². ecclesiae cathedralis Halberstadiensis

76 a catalogue of the Harleian mss. in the British museum II 706 77 catalogue général des bibliothèques publiques des départ. I 22 sq. 78 v. Hertzbergium Archiv f. Philol. u. Pädag. VII 235 79 catalogus codd. mss. bibl. Bern. I 583 sq.

80 Prisc. opp. I p. X 81 l. in ann. 78 laudato 82 l. l. p. 232 sqq.; ipsam cod. collationem, quatenus ibi publici iuris facta est, neglegentius instituit

eum olim fuisse docent haec verba in tertio a fine folio: 'hoc maius volumen prisciani artis grammaticae est beati stephani prothomartiris', cui teste eiusdem bibliothecae cod. 132⁸³ fol. 1 Priscianus cum aliquot aliis codd. 'ad eruditionem scholarium' oblatum est a Marcuardo diacono sancti Stephani in Halberstad. canonico, qui 'anno ab incarnatione domini M.C.XL.VII° apud trekas in burgundia VI° idus aprilis de huius uite ergastulo ad requiem migravit et apud scm lupum fideliter requiescit'. hic illic exciderunt folia, a m. rec. partim suppleta⁸⁴.

His addidi eiusdem fere aetatis eiusdemque pretii 9) fragmentum bibliothecae publicae Amienensis (*A*), quod et ipsum in catalogo a Garnerio confecto saeculo nono tribuitur⁸⁵, mihi a variis saec. X et XI manibus concinnatum videtur. constat uno quaternione artis gramm. initium exhibente usque ad 'navita' lib. I § 52 et tribus quaternionibus d e f signatis, quibus insunt libri IIII V VI usque ad 'eiusdem significationis' lib. VI § 43, nisi quod quat. e fol. 4 a b amisso periit pars libri IIII (§ 36 — § 50). ultimum quat. f folium (fol. cod. 30) praebet 'glosas minoris Prisciani', libelli sc. de nominum declinatione, qui et ipse sic nominatus est. in quinto denique quaternione (sign. VI^h *** - liturae ni f. inest num. III - fol. 31 — 38) lib. VI finis inde a voc. 'gaudium' § 77 et initium libri VII usque ad 'idem in secundo georg' § 27 literis consignata sunt.

Hi tres codices *ADH* ad ulteriorem textus historiam repraesentandam videbantur plane sufficere. apposui igitur per libros XVI priores plenam codd. et *RBDH* et *GLK* et, ubicumque aderant, *PA* variam lectionem. at ex ipsis his codd. etiam paulo ultra magistellorum operam in Prisciano sive emendando sive interpolando collocatam licebat persequi. nam nullus fere liber invenitur, quin a compluribus scriptoribus postea correctus, immutatus, interpolatus, variis lectionibus adiectis amplificatus sit. eorum igitur opera ut et ipsa dignosceretur ita effeci, ut literae minores singulis codd. notis respondentes *r*, de qua antedictum, *bdhglka*, quibus perraro accedit *p*, has curas significarent. et *r* quidem ab emendatoribus recentioribus (*R m. rec.*)

Hertzbergius, quam decebat philologum ob eandem negligentiam Krehlium theologum adroganter et acerbè vituperantem 83 'evangelia cum lectionibus per anni circulum ordinata'. quas inde supra relata sunt, ea humanissime mecum communicavit Theodorus Schmidius 84 v. Hertzbergium l. c. p. 233 sq.; addendum, quod etiam in fol. 1 r a m. rec. perscriptum est ep. ad Iulianum datae initium; m. pr. fol. 1 v incipit a verbis: '(vitu)perandum me esse' 85 I. Garnier catalogue descriptif et raisonné des mss. de la bibliothèque communale de la ville d'Amiens, Amiens 1843 p. 347 sq.

ut discerneretur sedulo curayi; per reliquos libros singulos vastae huius farraginis auctores tuto seiungere non licuit.

Praeter hos codices multos etiam alios vel diligenter examinavi vel per aliquam partem contuli. nullum tamen inveni, qui genuinae lectionis fontem ab alterutra vetere recensione recedentem praeberet. passim igitur tantum, ubi ex re videbatur, testium supra dictorum numerum per hos libros auxi unius alteriusve istorum codd. lectione addita, ubi is vel aliorum testimonium fulciret vel singulare quid et notabile afferret. quo praeter codd. Romanos et 1) Vaticanum et 2) Barberinianum supra commemoratos pertinent:

3) cod. Monacensis *A*, de quo cum maxime loquar pluribus.

4) cod. Darmstadiensis 2190, bibl. olim Coloniensis 200, membr., formae max., librorum XVIII omnium, saeculo VIII assignatus ab Hartzheimio⁸⁶; at hunc librum ex Caroli Lachmanni et Mauricii Hauptii, quos de eius aetate per dies conventus philologorum Darmstadiensis consulere licuit, consensu saec. demum XII tribuere non dubito. (*Darmst.* ^a)

5) cod. Darmstadiensis 725 (olim ³⁶³452) instit. gr. lib. I — XVI, membr., formae quadratae, saec. XII, olim monasterii S. Iacobi Leodiensis. (*Darmst.* ^b)

6) fragmentum Darmstadiense 2172, olim Coloniense 202⁸⁷, membr., formae maximae, saec. XII, libros primores exhibens usque ad vocc. 'ut hic senatus' lib. VII § 91. initium et praefationis usque ad 'omnia fere' § 2 et libri I usque ad 'haec coniunctae' § 4 deficit. (*Darmst.* ^c)

7) Caroliruhensis alter, 220, olim Reichenaviensis, membr., formae max., saec. XII. et huius et cod. *K* usum mihi paravit Baehrius.

8) Coloniensis, bibl. Wallrafianae, cuius libri usum Heimsoethii imprimis comitati debeo, itidem membranaceus eiusdemque et formae et aetatis. hi duo libri eo conspicui sunt, quod loci auctorum a Prisciano citati ex ipsis horum scriptorum membranis haud raro videntur esse emendati.

Neque his frequentius Krehlii codices, quos in utriusque tomi ed. suae praefationibus enumeravit, in auxilium vel propterea vocavi, quod eos nec satis plene nec satis exacte contulit, id quod praeter alia multa me docuit iterata libri Halberstadiensis collatio. ex reliquis eius codicibus eminet, saepe cum *r* conspirans, liber 'imperialis monasterii S. Maximini' Trevis, quem Heidelbergensem vocavit⁸⁸. cuius notitiam haud paulo accuratiorem quam

⁸⁶ catalogus hist. crit. bibl. eccles. metropolit. Coloniensis Col. Agripp. 1752. 4. p. 160   ⁸⁷ cf. Hartzheimium l. l. p. 161, qui saeculo X hunc cod. tribuit   ⁸⁸ v. Krehlii praefat. I p. XI sq. Reiffenbergium bulletin de l'acad. des sciences et belles

ex ipsa Krehlii editione petere mihi licuit ex collatione a Friderico Lindemanno, cui et ipsi a Friderico Creuzero codex transmissus erat, anno 1818 ad ed. Putschianam instituta, quam Henrici Keilii beneficio debeo. codex is membr., formae maximae, Halberstadiensis recentior⁹⁹, desinit in vocc. lib. XVI § 14 'nam equidem'.

Cum vero codd. supra memoratis ad recensendos libros priores sedecim apparatu large sufficiente instructus mihi viderer, secus res sese habebat in libris duobus de constructione emendandis, qui a vetustissimis et optimis libris saepe aberant, ut ex meis *R* et *D* soli plenos eos adderent, Graecis plerisque vel a *D* omissis. nam in *BHKA* libri illi omnino deficiunt, *G* ante librum XVII medium desinit, *P* particulam tantum libri XVIII eamque multis omissis imperfectam praebet, in *L* gravissima eiusdem libri pars intercepta est. alia igitur ad provinciam illam administrandam subsidia quaerenda erant, ex quibus verbis praesertim Graecis certum ubique medellae fundamentum substrueretur.

Nihil igitur exoptatius contingere mihi potuit, quam ut 1) in cod. bibl. Lugd. Bat. Voss. O (i. e. formae octavae, est autem potius quadr. min.) 12 (*V*)⁹⁹, membr., foliorum 72, saeculi VIII vel X ineuntis, reperirem gemellum codicis *R*, ipsi haud imparem. qui quamvis ab initio mutilus - incipit enim demum ab '(ἀν)σφαπέλς εἶην' lib. XVIII § 92 vel, si laceras duorum foliorum particulas adnumereres, ab 'homines dicere' § 86 -, tamen per eam servatus est libri XVIII partem, quae Graecorum auctorum reliquiis scatet. tres praeter folia modo commemorata quaterniones perisse, ut ab initio lib. XVIII cod. olim orsus sit, docent notae singulis deinceps quaternionibus additae. finem lib. XVIII (fol. 50r) excipit carmen 'REMI FAVINI DE PONDERIBVS ET MENSVRIS' (fol. 50r — 52v) et 'FORMATA EPISCOPORVM' (f. 52v, 53r); praeterea insunt Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii et aliorum comicorum, de praeexercitaminibus rhetoricis libelli (f. 61v — 71r), Rufini denique in metra Terentiana commentarii initium usque ad verba 'ne forte impru(dens)' p. 2709 P.

Contuli praeterea ad eosdem hos libros recensendos 2, 3) libros duos in membrana formae maximae scriptos, qui olim monasterii Neapolitani S. Ioannis de Carbonaria, nunc inter bibl. palat. Vindobonensis codd. phil. Lat. numeros CCCXLVII (*S*) et CCCXLVIII (*N*) obtinent, ab Endlichero accurate descriptos⁹¹.

lettres de Bruxelles 1844, 387 sq. (ex schedis Wietheimii e soc. Iesu). Confluentiae, ubi cod. extare suspiceris - Goerriis enim fuisse dicitur - coll. Pertzio Archiv VIII 24, frustra eum quaesivi 89 iudice Krehlio l. l. p. XI 90 catal. bibl. Lugd. Bat. ann. 55 l. p. 386 91 catal. codd. phil. Lat. bibl. Palat. Vindob. p. 242 — 244 et p. 244 sq.

continet uterque Priscianum minorem saec. X descriptum, alter (*S*) post varias saec. X et XIII membranas conglutinatas f. 89 r — 104, alter (*N*) post Prisciani volumen maius et ipsum saec. X. conscriptum f. 81 v — 109 v. deest tamen illi maior pars libri XVIII inde a vocc. 'clausus sit vel esto' § 74, hic per extremam partem inde a § 157 Graeca omnino omittit eo usque satis vitiose addita. utriusque libri lectiones, quamvis *N* singularia quaedam praebeat, corruptionis crescentis specimen potius quam emendandi instrumentum praebuerunt.

Aliquantulum maiore cum fructu usus sum 4) variis lectionibus ex cod. bibl. imp. Parisinae 7499 (*O*)⁹² a Theodoro Presselio enotatis mihiq̃ concessis. hic enim liber, olim Puteaneus, qui praeter Prisciani de constructione libros saec. VIII scriptos habet Engelmodi episcopi carmina, Prisciani *περίηγησις*, Eutychem cum scholiis in fine mutilum, a puro et limpido fonte, ex quo *RV* manarunt, haud ita longe recedit.

Ex ipso illo fonte profluxisse 5) cod. Monacensem Lat. 280 *A* membr., foliorum formae max. 168, saeculi, ut equidem arbitror, XI⁹³, ipsum libri huius argumentum docere potest. duabus enim partibus codex constat: altera est Priscianus maior variis manibus conscriptus, altera eodem fere opusculorum corpore composita est, quod per optimos saeculi noni libros propagatum invenimus: continet enim Prisciani libros de constructione II (f. 107 v — 160 r), eiusdem de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitaminibus rhetoricis tractatus (f. 160 r — 168 v), in extrema denique pag. extremae parte initium commentii Rufiniani, in cuius vocc. 'Flavius Caper in artibus' p. 2707 P. desinit. ad Graeca sananda magnam eius esse utilitatem grammaticos docuerat Leonardi Spengelii 'index Graecorum locorum apud Priscianum quae extant ex codice Monacensi', quod pergratum 'supplementum editionis Krehlianæ' Varroni suo adgregarat⁹⁴. ac revera ad librorum *RV* praestantiam prope eum accedere probatum est collatione ab Ottone Heinio meum in usum sollerter instituta.

Ex eadem vero Spengelii commentatione⁹⁵ edoctus 'hanc alteram Prisciani partem quattuor codd. collatam ab Anglis insertam extare novae Scapulae editioni' i. e. Oxoniensi a. 1820 in lucem datae, diu hunc librum apud nostrates frustra quaesivi. qua de re cum etiam Fridericum Ritschelium literis adirem, is mihi rescripsit, eius libri folia quae desiderarem ex Anglia a Iacobo Bernaysio asportata esse. qui postquam precibus meis facile obtemperans folia haec

92 catal. codd. mss. bibl. reg. part. III tom. IV p. 367   93 X saeculi secundum Spengelium l. ann. sq. l. p. 603   94 M. Terenti Varronis de lingua Lat. quae supersunt ed. p. 599 — 658   95 l. comm. p. 604

mihi permisit inscripta: 'E Prisciani libro XVIII sive de constructione excerptum. — Vsus Latinus Graeco in omnibus partibus collatus', vidi iis inesse extremam lib. XVIII partem inde a § 157 emendatam cum ad libros, quibus et ipse usus eram, Lugdunenses et Gruterianum et Vossianum, tum ad editionis Basileensis exemplum, 'quod cum ms. a Scaligero collatum nunc bibliothecam Bodleianum ornat.' quodsi editor Anglus 'Scaligeri librum' ait 'a Putschio adhibitum esse, certis quibusdam indicis deprehendimus', adiciendum est, ipsum Putschium et in auctorum syllabo narrare, ex Iosephi Scaligeri libro Graeca pleraque in libris *περὶ συντάξεως* esse restituta, et uberius in epistula ad Iacobum Bongarsium ipsi Prisciano suo praemissa⁹⁶ exponere, in ipsis his libris sibi inprimis usui fuisse, quae ex illustrissimi Scaligeri codice transcripta ad se miserit Cornelius van Dale, cognatus suus carissimus. conspirat collatio haec Scaligerana (C) plerumque cum codd. *RVM* lectionibus. paucis denique locis editor Anglus varias lectiones ab anonymo quodam excerptas addidit.

Sic etiam ad libros de constructione ad constantem optimorum librorum normam exigendos lectissimo codd. *RVMODLNS* (*PGC*) apparatu ornatus accessi.

Vix igitur quisquam harum rerum peritus vitio mihi vertet, quod largissima optimorum librorum suppellectile fruens, editiones veteres eatenus tantum in usum vocaverim, ut, ubi quid citra libros mihi notos in iis emendatum viderem, id enotarem addito eius editionis titulo, ubi illam medellam scriptori primum invenirem adhibitam. non omnibus editionibus me uti potuisse, quarum plenus apud Schweigerum⁹⁷ extat catalogus, vix est quod doleam: sola fere ed. Romana s. l. et a. ab Vdalrico Hanio typis impressa et editione Iuntina aegre carui.

Ex altera codd. familia, cuius princeps nobis est *R*, priores editiones quotquot in notitiam meam pervenerunt fluxerunt omnes. ad manus vero beneficio praesertim et bibl. univ. Lipsiensis et bibl. reg. Berolinensis fuerunt hae:

1) ed. operum a. 1470 sine l. (Venet. ap. Vindelin. de Spira) fol., in qua instit. gramm. ex libro bono satis fideliter expressae sunt, Graecis tamen omissis (1).

2) editionem hanc presse plerumque sequitur Veneta altera a. 1472, (2) fol., ubi Graecorum magna pars ex libro satis bono, quamvis vitiosissime passim expresso, addita est. utramque Venetam commodavit bibl. Lipsiensis.

Haud longe certe ab iis recesserint edd. ibidem per proximos

96 grammat. Lat. auctores antiqui p. 531/2

97 Handbuch der class. Bibliographie II 2, 822 sqq.

annos procuratae, ut primus Benedictus Brugnolus aliquam operam in emendandis institutionibus posuisse videatur, qui rursum Venetiis a. 1485 in fol. Prisciani opera edidit eademque addito Ioannis de Aingre commentario 'summo studio et ingenti cura emendavit recognovitque' a. 1488. ex hac ed. ea expressa dicitur, qua uti mihi licuit, 3) Veneta a. 1492 fol. (3) et insequentes nonnullae: in univ-ersum haec haud longe ab antiquioribus Venetis recedit, alia emendata, alia pessumdata, Graeca passim iterum omissa sunt.

Quid praestiterit deinde ed. Mediolanensis a. 1503 equidem nescio. Venetae vero a. 1509 secundum ea, quae de hac editione memoriae tradita sunt, quin fidelem imaginem reddat 4) Mediolanensis a. 1511 fol. (μ), non dubito. atque harum quoque edd. a Daniele Caietano Cremonensi procuratarum tituli omnibus accuratissime emendatis gloriantur, modestius tamen in epistula ad Andream Mocenicum patricium Venetum data Caietanus 'ego vero' inquit 'hoc de me duntaxat polliceri possum loca graeca que minus intellecta esse perspexero pro mea portione enodare conabor.' et nonnulla revera haud imperite correcta invenies.

Alia haud pauca non sine libris emendavit 5) Parisiensis (π) 'maiore accuratione in edibus Ascensianis | Ad idus Septemb. M.D.XVI' (fol. CXLIXv) monitu Petri Rosseti impressa in fol. min.: omnino tamen ne haec quidem a textu eo usque recepto longe recedit.

Nec Neapolitanae editionis a. 1520 nec Florentinae per heredes Phil. Iuntae a. 1525 in 4 impressae usus mihi concessus fuit. in hac secundum indicem 'omnia primum acri indicio Nicolai [Angelii] Bucinensis castigata mox ab Antonio Francino [Varchiensi] iterum recognita cum restitutione locis suis graecarum dictionum, quae antehac nunquam excusae fuerunt nunc primum in lucem edita addito indice copioso' ⁹⁸.

98 cf. Bandinii Iuntarum typograph. annales Lucae 1791 II 199 sqq.; ex Antonii Varchiensis ad studiosos epistula editioni praemissa (ap. Bandinium l. l. p. 201 sq.) elucet, Nicolaum Angelium olim Prisciani praeceptionibus castigandis auctore Bernardo Iunta operam navasse, Graeca tamen omnia et Latina nonnulla omisisse 'exemplariorum' ut videtur Antonio 'penuria'. id cum animadvertisset Iunta, 'paratis quotquot habere potuit exemplaribus, tum hactenus excusis' ipsi Antonio eas dedit recognoscendas. 'nos ergo', pergit ille 'collatis more nostro in unum his exemplaribus perlectisque multis et graecis et latinis exemplaribus quorum testimonio Priscianus utitur ad praecepta sua comprobanda in libris de octo partibus orationis, quamplurima, ne dicam omnia, tum graeca tum latina in pristinam integritatem restituimus, libros vero de Constructione, quos librarii fere omnes, omnesque excusores, nescio qua coniectura, vel potius errore Prisciani cuiusdam minoris esse voluerunt, adeo inversos, typisque tam foede excusos, ut a barbaris haud facile quis dignoscat, et ob id nullus antehac legere sit ausus, quia sensus inde nullus eliceretur, ad eam formam redegitur, ut facile omnes bonarum litterarum studiosi tam graecarum, quam latinarum,

At his promissis eos non stetisse indicare videtur opp. Prisciani editionum omnium nitidissima, quae duobus annis post prodiit 6) Venetiis in aedibus Aldi et Andr. Asulani m. Maio a. 1527 in forma oct. impressa (α). ea enim singulis Prisciani operibus enumeratis addit haec: 'quibus omnibus ad suum decus restituendis quantam adhibuerimus diligentiam, facile cognosces, si hanc nostram editionem conferes non modo cum caeteris editionibus, sed etiam cum ea quae proxime Florentiae ante hanc nostram facta est. et omnes in primis locos ubi graecum quod deerat, restituimus. in illis enim, sed et in multis aliis tantam differentiam depræhendes inter hanc et illam, ut illud musicorum sis dicturus *ὁ δὲ διακονῶν*. Vale.' atque hic revera membranarum optimarum fide cum Latina tum Graeca ex constanti artis norma emendata et haec praeterea saepius inde suppleta sunt. qua de re fusiùs agit editor praestantissimus Dónatus Veronensis in epistula ad artis grammaticae studiosos data, quae folio ipsum titulum excipienti inserta est. 'magnam' ait 'mihi exemplarium veterum, quae conferre possem, copiam fecit Andreas Asulanus, cuius officina librorum, satis iam diu studiosis omnibus nota est. Ita illis conferendis nullā (sic) mihi maiori adiumento fuit quam quod olim e Gallia Aldus Manutius magno pretio redemptum attulerat. Tanta huius Codicis tamque egregia de octo partibus orationis deque earundem constructione dumtaxat bonitas atque integritas extitit, et alterius item vetustissimi de duodecim Aeneidos primis librorum carminibus, ut horum collatione tria haec sperem me ita restituisse, ut vel ipsum Priscianum hoc tempore vix putem emendatiora daturum'. quae si nimis exaggerata videantur, nemo tamen negabit, Donatum optimarum membranarum pretio recte aestimato et textu ad earum fidem sinceriter expresso atque haud raro bene emendato inter omnes Prisciani editores palmam meruisse.

Iure igitur suo editores insequentes pedetemptim fere eius vestigia presserunt. ed. quidem Badii Parisinam a. 1527 exeuntis non novi; impudentissime vero factum est, quod 7) ed. Coloniensis (*), quae ipso anno proximo aere et impensa Godofredi Hyttorpii excusa est ab Eucharìo Cervicorno (MDXXVIII fol.) in ipso titulo sic sese iactaret: 'Iis omnibus quantum operae, et id quidem potissimum in graecis, quae fere deerant, restituendis adhibitum sit, tum liquido cognosces, ubi diligentius omnia haec introspexeris'. maximam vero bilem movet editoris Ar. [noldi] Vef. [aliensis] praefatio, qui 'videbis' ait 'plane nitidum, qui multis iam annis foedo neglectu squaluit, animadvertes castigatum, quem bis mille erroribus,

quum in his usus latinus elegantissime graeco collatus sit, hinc maximam utilitatem percipere possint'. anno 1554 Prisciani opp., anno 1529 'libri duo postremi Prisciani de syntaxi a Nicolao Angelio Bucinensi castigati' in typographia Iuntina recusa sunt.

atque eo amplius misere dilaniatum doluisti, experieris integritati, quoad fieri potuit, diligenter restitutum: à quo, luxatis sententiis, violata orationis sutura partim Graecis expunctis, partim ignoto characterè obrutis, vel crassa inscitia temeratis, manco, mutilo, discerpto, confosso atque plane exanguì hactenus abhorruisti.' quae omnia secure translata sunt in 8) ed. Basileensem a. 1545. 8 (β), quae saepius deinde repetita est.

Octoginta dehinc fere annis post editionem Aldinam 9) Heliás Putschius grammaticorum Latinorum corpori concinnando intentus criticam Prisciano operam admovit⁹⁹. qua in re praeter libros supra laudatos et ad nostram quoque editionem adhibitos, Gruterianum, Bongarsianum, Scaligeranum, cum aliis et Iani Gruteri et Iacobi Bongarsii tum Davidis Hoeschelii et Conradi Rittershusii libris adiutus est, quos tamen omnes illis inferiores fuisse, ex ipsis fere praefationis verbis apparet¹⁰⁰. his subsidiis non ea, quam speres, constantia usus est Putschius et ipse Aldinae potissimum editioni in-nisus, quamquam haud pauca, praesertim Graeca, emendavit. excusandus tamen est adulescens indefesso studio opus amplissimum moliens, quod singula non eadem ubivis accuratatione et acrimonia administravit.

Krehlio igitur theologo, qui, postquam per duo amplius saecula iacuit Priscianus, eius edendi provinciam sibi imponi passus est, haud immerito succenseas, quod severa et iniqua de Putschio iudicia plus semel protulerit¹⁰¹. cuius tamen superbiae satis superque poenas olim dedit vir reverendissimus. nam postquam 10) duobus voluminibus Lipsiae annis 1819 et 1820 Prisciani opera edidit, libris sat multis, bonis paucis, ea quae philologum decet diligentia nullo usus, censorem quidem nactus est clementissimum eundemque adversus I. G. Schneideri criminationes patronum in act. lit. Ienensibus a. 1822¹⁰², praeterea vero, quantum equidem scio, adversa-

⁹⁹ Grammatici Latini auctores antiqui ... opera et studio Heliæ Putschii Hano-viae 1605. 4 p. 529 sqq.; Prisciani inst. gramm. explent pagg. 533—1214 ¹⁰⁰ 'Ex Iosephi Scaligeri libro graeca pleraque in libris *περὶ συντάξεως* sunt restituta, in quibusdam tamen nos magis iuvat liber clariss. Gruteri, reliqua sunt ex libris Bongarsianis. Quaedam tamen etiam ex clariss. Davidis Hoeschelii (sic) et Cunradi Rittershusii IC. libris emendata sunt. Lacunae aliquot restant, quas ut speramus ex P. Petavii Regio codice quem his excusis accepimus, in Notis explebimus'. Bongarsianos ipse Putschius Graecorum auctorum verbis carere queritur; alter, qui Bernae in bibl. publ. asservatur (n. 326 v. Sinnerum l. l. I 585 sq.) et. mutilus est et nostro recentior; qui sint 'libri Cl. Gruteri', quos ibidem laudat, nescio: in praefatione certe de uno eoque nostro agit cf. p. XIII. notas quominus ederet praematura morte Putschium impeditum esse constat ¹⁰¹ Prisciani opp. I p. XV. 139. 157. 185. 283. 569 etc. ¹⁰² n. 234—236 p. 400—432, quae censura, literis D. E. signata, a Frederico Lindemannio profecta esse dicitur. atque id iudiciis quidem nonnullis confirmatur cf. tamen n. 236 p. 426, ubi censor Lindemannianam aliquam coniecturam refu-

rios invenit multos eosdemque partim acerrimos, laudatorem nullum, patronum unum Reinholdum Klotzium ¹⁰³. ego quae de libris a Krehlio ad editionem suam adhibitis dicenda erant, supra dixi, ubi recte in glossis praesertim non sine acumine indagandis et extirpandis rem administrasse visus est, eum, uti par erat, laudavi, litem intendere seni, qui haec studia diu reliquit, nec dulce mihi visum est nec utile ¹⁰⁴. immo gratias ei agam, quod eius opera effectum est, ut Godofredi Hermanni de locis aliquot difficilioribus sententia cum orbe literato communicaretur.

At multo magis gratiae iis viris agenda sunt, qui vel iisdem vel similibus officiis in opere perficiendo mihi ipsi affuerunt. cuius suscipiendi cum ante hos undecim annos consilium agiterem, primum acerrimus suator mihi extitit Carolus Lachmannus; tum cum aestate anni 1844 ad conferendum bibliothecae gymnasii codicem Halberstadium profecturus essem, literis commendaticiiis ad Theodorum Schmidium datis humanissime me instruxit Ioannes Schulzius, qui studia mea per omnem hunc annorum decursum fovit et, ubicumque occasio offerebatur, adjuvit. literis autem illis viri summi traditis a Schmidio suavissimo hospitio exceptus sum, cuius gratissimam memoriam nec delevit tempus nec umquam delebit. per annos deinde 1845, 1846, 1847 patris dilectissimi beneficio mihi contigit, ut itinere per Germaniam, Hollandiam, Belgiam, Galliam, Italiam, Siciliam suscepto praestantissimas et ditissimas harum terrarum bibliothecas adirem. quarum praefecti ubi vis fere summa cum liberalitate thesaurorum suorum indagationem atque usum mihi concesserunt. nemini tamen horum magis obstrictum me esse confiteor quam Iacobo Geelio et Carolo Benedicto Hasio, qui qua comitate me exceperint, quantopere labores meos sustentarint, iam plus semel grato animo publice testatus sum, debitis laudibus praedicare non valeo. quo modo deinde praeter Raumerum et Prokeschium, viros excellentissimos, Baehrius, Bernaysius, Bethmannus, Brunnus, Halmius, Heimsöethius, Heinius, Keilius, Linsmayerus, Presselius, Ribbeckius, Ritscheliuss libris mss. procurandis, conferendis, inspicendis sibi me devinxerint, id supra indicatum est.

Ita largissima ad Priscianum recensendum supellectile praeditus id tamen in votis habebam, ut editione mea viris doctis simul de ea, qua ipse Priscianus usus esset, librorum penu iudicii ferendi facultatem praeberem. quamobrem locos scriptorum ab eo allatos cum ipsis eorum libris mss. ubicumque licebat ita conferre institui,

tare studet. nec variae lectiones a censore ad lib. VI § 20 allatae n. 235 p. 419 in collatione Lindemanniana adnotatae sunt 103 v. Archiv f. Philologie und Pädagogik VII 232 104 cf. quae humanissime hanc in rem dixit Spengelius l. l. p. 603 sq.

ut optimarum ex illis membranarum varias lectiones cum lectione Priscianea diligenter componerem ¹⁰⁵. quod uti in gravissimis saltem auctoribus plene efficere possem, inprimis mihi datum est beneficio Friderici Ritschelii et suorum: Alfredum Fleckeisenum dico, Henricum Keilium, Ottonem Ribbeckium, Guilelmum Steinhartum. quorum ipse Ritscheliuss praestantissimorum Terentii librorum, Bembini ¹⁰⁶ et Basilicani, Calliopianae recensione ducis alterius, varias lectiones excerptandas mihi transmisit, Keilius ceterorum grammaticorum lectiones, quibus et ob eandem rationem et ob alias saepe indigebam, ex scriniis suis rogatu meo prompsit, Ribbeckius, praeterquam quod comicorum suorum plagulas a prelo madidas mecum communicavit, lectissimi apparatus sui Vergiliani usum mihi concessit, ut accuratam optimorum codicum Palatini et Romani ac fragmentorum Vaticanorum (*Fr.*) et Veronensium (*Ver.*) notitiam ad Fogginianam Medicei memoriam adicere liceret, Steinhartus codd. Lucani Vossianorum *AB* ¹⁰⁷ varietatem lectionis diligentissime a se exscriptam mihi commodavit, Fleckeisenus denique, ubi ubi copiae Ritschelianae nondum reclusae erant, Plauti Palatinorum notitiam plenior, quam quae a Pareo olim publici iuris facta est, ex Schwarzmanni, quam possidet, collatione supplevit. at multo magis amicus integerrimus eo de opera mea meritus est, quod et, ut ante hos duos annos in Gellio, ita nunc etiam in Prisciano recensendo prudentibus consiliis et praeclaris emendationibus in veteris potissimum poesis Romanae reliquiis emaculandis mihi adfuit et plagularum a typothetae, sollertissimi ceterum hominis, mendis corrigendarum laborem molestissimum indefesso studio et subtilissima diligentia mecum communicavit.

Grata etiam memoria cum Augustus Nauckius et Gustavus Wolffius tum Mauricius Hauptius et Augustus Meinekius prosequendi sunt, qui quotienscumque per totum laboris longinqui decursum eos adii vel libros vel consilia petiturus, eadem semper sive amicitiae sive benivolentiae constantia votis meis satisfecerunt.

Studiis autem meis in Prisciano positis id efficere conatus sum, ut, quatenus liceret, illud institutionum grammaticarum exemplar restituerem, quod ex idiographo doctoris sui exemplo descripsisse videtur Theodorus. illud autem festinantius quam voluisset sibi edendum fuisse, ob eos 'qui alienis laboribus insidiantes furtimque

105 Locorum a Prisciano saepius commemoratorum, ubi primum singuli leguntur, variae lectiones additae sunt; ubi memorabile quid allatum erat, loco iterum citato, lectores annotatione mea illuc ablegavi; de rell. index consulendus 106 notandum est, a Bembino maiorem Andriae partem usque ad act. III scen. 4 v. 48 abesse

107 cf. Steinharti de emendatione Lucani comm. Bonnae a. 1854 editam

et quasi per latrocinia scripta aliis subripientes, unius nominis ad titulum pertinentis infanda mutatione, totius operis in se gloriam transferre conarentur' conquestus est Priscianus ¹⁰⁸. ipsum autem hoc opus 'doctoris urbis Romae Constantinopolitanae' ex scholis de arte grammatica ab eo habitis ita profectum esse arbitror, ut ea quae in schedis adnotata haberet componeret, concinnaret, explicaret, augeret. quibus fortasse inter describendum alia ex iis, quae per scholas a Prisciano habitas notando olim consecutus erat, addidit Theodorus. ita oratio saepe adnotationibus et additamentis incisa, qualia nos in inferiores paginarum margines solemus conicere. praeter haec autem in libris nostris haud raro alia interposita inveniuntur, quae ex proximorum saeculorum studiis Priscianeis orta videntur, orationis interpretamenta et amplificationes, saepe vel eo deprehendenda, quod in uno alterove codice aut omnino omissa sunt, ut in marginem inferiorem inter adnotationes ea conicere liceret, aut inter lineas addita aut tamquam 'glosae' notata uncinisve inclusa. haec igitur ut a genuinis segregarem uncis quadratis, adnotationes illas uncis rotundis induxi, haud ignarus; omnia haec tam lubrica esse, ut, utrum quid ipsius orationis tenori inserendum an circumcludendum, utrum a Prisciano et ipso saeculi sexti scholastico eiusve discipulo profectum an a proximae aetatis doctoribus additum sit, saepe sensu magis quodam quam firmo stabilique iudicio possit discerni.

Praeter glossas, quae mature in ipsa scriptoris verba irruerunt, aliae ab his seclusae vel inter lineas vel in marginibus codicum remanserunt. at in omnibus his, quotquot inspexi, genuinae solidaeque doctrinae vestigia nusquam fere apparent, ut nugis his librum per se satis spissum onerare noluerim. talium scholiorum corpus ex interpretamentis Scotorum, Donato, Servio, Paulo, Beda, aliis consarcinatum ¹⁰⁹ extat in cod. monasterii Einsidlensis n. 32 saec. XI, membr., formae oct. tum in quaedam dicta Prisciani commentariolum ex Scotorum disciplina profectum laudatur auctore Sedulio Scoto, qui saeculi noni initio dicitur vixisse ¹¹⁰. similium Ioannis Scoti studiorum memoriam supra p. XIII excitavimus.

108 ep. ad Iulianum § 3 109 v. modo schol. lib. II §. 58 (cod. p. 28): 'Lacuna. altitudo tecti h et lacuna d et contraria sunt lacui sic scotti. lacuna .i. aq a lacu diriuat qua alii lana alii lustru dicunt. sic paulus' (p. 117, 8 Muell.) 110 v. Baehrius Gesch. d. röm. Lit. im karoling. Zeitalter p. 365 sq. coll. tamen Waitz Götting. Anz. 1841 p. 949. extat hoc commentariolum in cod. Leid. Voss. F 67 ex bibl. Scobing. profecto (cf. catalogum bibl. Leid. saepius l. p. 373). in inventario quoque bibliothecae Sangallensis a. 1461 apud Weidmannum l. c. p. 421 laudatur idem commentariolum A 23 ac schedula eiusdem titulum continens agglutinata est tegumento cod. Turic. C 37/280 (cf. ann. 23) ex bibl. Sangallensi profecto: ipsum tamen codicem perlustrans in hoc opusculum non incidi. - flores Prisciani servat libellus, quod 'scalprum' dicitur v. cod. bibl. publ. Leid. n. 154 catalog. l. p. 331 etc.

Ne saeculis quidem proximis haec studia deferbuisse praeter ingentem ipsorum librorum mss. copiam docet Ioannis de Garlandia (saec. XI) carmen de orthographia ex Prisciano petatum et Petri Heliae, quem postea ad usum suum adhibuit Vincentius Bellovacensis, expositio et compendium metricum ex Prisciano ducta¹¹¹, quae et ipsa ad saec. XI pertinent. saeculo insequenti ex fonte Prisciano hortulos suos irrigavit auctor novi thesauri Latinitatis Vaticani apud Maium class. auct. tom. VIII. quae studia ut aliis quibusdam exemplis prosequi liceat, Wigo decanus Feuchtwangensis sub finem saec. X maiorem librum Prisciani petit a scholastico Augustano¹¹², saec. XI initio Fulbertus Carnotensis Boniperto episcopo Hungarico scribit: 'significavit autem nobis... Hilduinus... unum de nostris Priscianis te velle, quem et per eundem libenter mittimus'¹¹³. in universitate Parisiensi usque ad saec. XIII Priscianum studiose tractatum esse cum alii narraverunt tum Fabricius¹¹⁴ ac Pragae Lipsiaeque exemplis satis probatur, eundem per Germaniam saeculis quoque insequentibus in scholasticae institutionis cursum fuisse receptum¹¹⁵. at Parisiis, ut eo revertamur, philosophiae studium illa aetate ita effloruit, ut artem grammaticam despicerent et contemnerent. iam igitur perspicuum est, cur in Henrici Andelitani, canonici Rotomagensis saec. XIII¹¹⁶, pugna septem artium liberalium¹¹⁷ Donatus et Priscianus pro schola Aurelianensi contra Parisiensium patronos Platonem et Aristotelem pugnent. apud alios quoque poetas scholasticos tamquam artis grammaticae princeps in ordinem ducitur Priscianus; sic in scriptorum principalium catalogo quodam ms. s. XII laudatur 'Priscianus primae artis restaurator strenuus'¹¹⁸, sic Goliae quae dicitur apocalypsis auctor¹¹⁹, duce Pythagora in terram quandam pere-

111 v., ne multus sim, Fabricium bibl. Lat. III 309 sq. coll. p. 392. 398 ed. Ern. Leyserum hist. poet. med. aevi p. 340 coll. p. 311 sqq. et p. 2067 (1167) sq. 112 Pezii thes. anecd. VI 115, quem locum mihi indicavit Guillelmus Wattenbachius 113 Fulberti Carnot. ep. 5 v. Wattenbachii ad mon. Germ. script. XI 238 annot.; eiusdem vol. p. 582, 53 in annal. Farfens. ad ann. 1121 fit mentio Prisciani 'valde boni' 114 l. l. p. 400

115 v. Drobischium Berichte d. sächs. Gesellschaft d. Wissensch. ph. hist. Cl. II 1849 p. 72. 100. 101. 103. utrobique Priscianus minor (cf. Fabricium l. l.) in grammatica per duos menses pro duorum grossorum minervali tractabatur. 'pro Prisciano breviori 2 menses, Pastus 2 gr.' secundum additamentum statutorum facultatis Lipsiensis a. 1410 l. l. p. 103 116 cf. de la Rue essais sur les bardes, les jongleurs et les trouvères normands et anglonormands t. III Caen 1834 p. 33 sqq.

117 oeuvres de Rutebeuf recueillies par Jubinal Paris. 1839 II 415 sqq. 118 v. Ravaissonium rapport sur les bibliothèques des départ. de l'ouest p. 405 (Alençon)

119 est Gualterus ab Insula saec. XII poeta v. Giesebrechtium allg. Monatsschrift für Wissenschaft und Lit. a. 1853 m. April. p. 363 sq. cf. p. 345 sqq. et F. A. G. Müldeneri de vita mag. Philippi Gualtheri ab Insulis de Castellione diss. Göttingae a. 1854 editam

grinam delatus, una cum Cicerone, Ptolemaeo, Boethio, Euclide, Lucano, Vergilio, Statio, Ovidio, Terentio, Hippocrate conspicit Priscianum 'dantem palmis verbera' ¹²⁰, sic saeculo XIII exeunte poeta Adolfus Vlricum, scholasticum Vindobonensem, his praeter alia extollit versibus:

Nunc es Aristoteles vel nunc [*add. es*] Paulus, Helias,

Priscicus et Cicero, nunc es Apollonius ¹²¹,

sic in Antonii Beccariensis, medici Ferrariensis, carmine circa annum 1343 confecto de obitu qui perhibebatur Petrarchae inter artes lugentes prima grammatica prodit eiusque comitum ordinem ducit Priscianus ¹²². haud igitur mirum, etiam Italo eiusdem aetatis pictori sive Ioanni Campensi sive Iacobo Nipozzano, cum ecclesiae S. Mariae Novellae Florentinae capitulum Hispaniensium praeter alia multa quattuordecim virtutum et artium figuris exornaret iisque singulis singulos viros tamquam antistites adderet, iuri civili Iustinianum, arithmeticae Pythagoram, dialecticae Aristotelem, rhetoricae Ciceronem etc., Priscianum dignum visum esse, qui artis grammaticae vices ageret.

Sed missis his, quae augeri facile possunt, pauca de ipsa hac editione addenda sunt. cui praeter apparatus criticum amplos addere commentarios eo minus ex re visum est, quod ipsos reliquorum grammaticorum locos ad singulas materias a Prisciano tractatas spectantes indicabunt indices, quos singulis auctoribus per totum hoc grammaticorum Latinorum corpus addendos curabit Keilius,

120 v. the Latin poems commonly attributed to Walter Mapes ed. Th. Wrightius Londin. 1841 p. 3 cf. ibid. p. 171 carminis de concubinis sacerdotum circa annum 1215 compositi initium: Prisciani regula penitus cassatur, 'Sacerdos' per 'hic' et 'haec' olim declinabatur [*f. declinatur*]: Sed per 'hic' solummodo nunc articulatur, Cum per nostrum praesulem 'haec' amoveatur 121 Adolfus fabula XI ap. Leyserum hist. poet. med. aev. p. 2035 (1135), ubi pro 'Paulo, Helia' Petri Heliae nomen substituendum esse perspexit Guil. Giesebrechtius, cui huius loci notitiam debeo. idem me docuit Adolff fabulas non ad annum 1315 pertinere, quae est sententia Leyseri p. 2007 et Büdingeri in comm. ex act. class. phil. hist. acad. Vindob. vol. XIII p. 314sq. seorsim expressa über einige Reste der Vagantenpoesie in Oesterreich, Vindob. 1854 p. 21, sed ad annum 1285. de Vlrico cf. eundem Büdingerum l. c. p. 22 sq., de Adolfo Leyserum p. 2007 sqq. Priscicus autem nemo est nisi Priscianus, qui alibi Priscias nominatur, veluti in Hugonis Trimbergensis registro multorum auctorum, ubi codicis periegesis Priscianae mentione allata, Prisciani a fide Christiana defectio deploratur cf. Hauptium Berichte der preuss. Akademie der Wissensch. 1854 p. 147

122 v. le rime di F. Petrarca ed. L. Carrerius Patavii 1837 II 691:

Grammatica era prima in questo piante

E con lei Prisciano ed Vgoccione,

Papia, Grecismo e Dottrinale;

Dicendo: car figliuol, tu amasti tanto

La mia scienza fin picciol garzone

Ch'io non trovai a te alcuno egual^e etc.

ipsis his et reliquis Prisciani libris addet Guilelmus Hirschfelderus. ubicumque tamen vel critica quaedam difficultas vel quaestio quaedam ad literas spectans interpretationem aliquam grammaticam vel historicam exigebat, verbis non anxius peperci, sed Syrianæ istius sententiæ memor:

Semper vocis et silenti temperamentum tene addidi, quæ lectorum commodis prospectura esse putarem. quæ de scriptoribus a Prisciano laudatis passim adicienda erant, primo quoque, quo singuli nominantur, loco attuli. ad notas criticas intellegendas ne Oedipo opus esset, sedulo cavi. monendum tamen est, cum asteriscos totidem literas vel deletas vel erasas notare, literas inductas illis postpositas eas, quæ ante emendationem vel lituram adfuerint, tum notam codicis alicuius addita nota manus secundæ eiusdem libri denotare, ea, quæ in lectione allata ex emendatione profecta sint, alteri manui deberi, veluti 'ap^{posuit} *Rr*' significat, pr. m. cod. *R* lectionem 'apposuit' ab altera in 'opponere' mutatam esse, 'eius^{dem} *Rr*' pr. m. 'eius' praebere, alteram 'eidem' inde effecisse. ubi aptius videbatur, inprimis ubi alterutra manus cum aliis libris congruebat, discrepantes utriusque manus lectiones separatas posui. sic etiam in librorum compendiis vel depingendis vel plenis literis exprimendis quod cuivis loco convenientissimum videretur repræsentandum curavi. ubicumque vero inter varias lectiones sola m. alicuius secundæ nota comparet, prior cum lectione recepta congruit; ubi tamen illi vel 'ex corr.' vel 'in litura' additum est, quid pr. m. scriptum fuisset dignosci non potuit. un-
cini] nota post lectionem aliquam posita indicat, eam sic supra legi. quæ lectio ita semper firmatur iis codd., quorum varia lectio addita non est, ut et literæ v in codd. plerumque per u vocalem expressæ et literarum initialium maiorum minorumve ibi indicandarum rationem non habuerim. id etiam addendum est, in libris meis omnibus Græca literis maiusculis sine accentibus scripta esse. itidem in Latinis, ubi ex sensu Prisciani addendæ erant, tacite addidi et quantitatis et accentuum notas, quarum vestigia in libris raro apparent. paragraphi Krehlianæ servatæ sunt, paginarum et Putschianarum et Krehlianarum numeris in superiore singularum paginarum margine adiectis: in ipso contextu hæ simplici lineola |, illæ duplici || distinctæ.

Quod ad orthographiam denique attinet in scribendis locis scriptorum et a Prisciano ipso excerptis et ex aliorum grammaticorum artibus translatis orthographiæ vetustioris vestigia, ubicumque ea offendebam, religiose servavi; per Prisciani verba regulas ab ipso satis plene propositas secutus sum, librorum varietate ubique indi-

cata. ubi tamen ille aut tacet aut sibi ipse non constat, ad optimarum et Priscianearum et reliquarum membranarum, quae illius aetatis usum scribendi repraesentant, fidem me applicavi, veluti vel tacite 'diminuo, diminutivum' scripsi propter lib. XIII § 54, non 'dimminuo' propter lib. I § 41; 'abicio, inicio' etc. coll. lib. X § 3, non 'abiicio, iniicio' ob lib. III § 17; neque ab ipso Prisciani usu me recessisse, quod in ante quod scripserim non n, censeo coll. lib. I § 38, ubi Plinii ratio consuetudini videtur opponi. nonnullas et vulgares et frequentes discrepantias hic annotasse sufficiet. sic 'litera' libris alteram scribendi rationem plerumque offerentibus dedi ob veriloquium lib. I § 3 XVII 2, 'Virgilius' illis fluctuantibus ex eadem ratiocinatione coll. lib. III § 31; tum semper scripsi 'Sallustius', 'Sulla', 'Titinius', 'neglego', 'intellego', 'epistula', 'quattuor', 'auctor', 'paene', 'paenultima', pro quo voc. codd. praesertim Scotici non tantum 'penultima', sed etiam 'peneultima' et 'penultima' exhibent, variis lectionibus sollemnibus non minus notatis quam vel constanti aliquot librorum, imprimis AD, e pro ae usu vel codd. in vocabulis ad artem spectantibus sive rationibus sive erroribus sescentiens repetitis, quorum aliquotiens per initium exemplis propositis, tacite deinde exprimi iussi: 'diphthongus', 'patronymicus', 'syncope', 'apocope', 'synaeresis', 'synaloephe' 'elementum', 'syllaba', 'disyllabus', 'trisyllabus', 'genetivus', 'derivativus'. nec in ipsis Prisciani verbis codicum in praepositionibus per voces compositas sive integris servandis sive assimilandis inconstantiam nec Scoticorum imprimis librorum discrepantias in vocabulis aliquot frequentissimis per totum opus enotandas duxi, veluti 'dissino' ibi invenitur et 'disino', 'accussativus', 'ussus', 'divissio' etc., 'possesivus', 'pasivum' etc., 'mutta', 'motare', 'sopinum', 'commone' etc., 'bocolico', 'longua', 'iunguo' etc., 'verbialia', 'participalia', 'semplex'. at vel his ita profligatis vereor, ne nimis anxie res pusillas constanti accuratatione prosecutus sim. sed malo diligentia peccare quam socordia.

Scr. Berolini d. III m. Maii a. MDCCCLV

SVBSIDIORVM CONSPECTVS

I codicum

1 per libros I—XVI v. p. X — XVIII

- R* cod. bibl. imp. Paris. 7496
P „ „ „ „ 7530
B „ „ publ. Bambergensis
D „ „ publ. Bernensis, olim Bongarsianus
H „ „ gymn. Halberstadiensis, Lutherius Krehlii
A „ „ publ. Amienensis
G „ „ conventus Sangallensis
L „ „ publ. Lugd. Bat. olim Gruterianus
K „ „ Caroliruhensis 223

de codd. praeterea in auxilium vocatis cf. p. XX sq.

2 per libros XVII et XVIII v. p. XXI — XXIII

RPDGL v. supra

V cod. bibl. Lugd. Bat. olim Vossianus

M „ „ Monac. 280 A

O „ Parisinus 7499

N „ bibl. palat. Vind. CCCXLVIII

S „ „ „ „ CCCXLVII

C collatio Scaligerana

rpbdhaglkvm eorundem librorum manus alteras significant.

II editionum v. p. XXIII—XXVII

1 ed. (Veneta) a. 1470

2 ed. Veneta a. 1472

3 ed. Veneta a. 1492

μ ed. Mediolan. a. 1511

π ed. Ascensiana Paris. a. 1516

α ed. Aldina Veneta a. 1527

κ ed. Coloniensis a. 1528

β ed. Basileensis a. 1545

Putsch. ed. Putschiana a. 1605

Krehl. ed. Krehliana a. 1819 sq.

de rell. notis ad comm. crit. adhibitis v. p. XXXII; de uncis et rotundis et quadratis p. XXVIII; signa codd. eorum auctorum, quorum apud Priscianum mentio fit, ea elegi, quae a quovis harum rerum perito per se intellegi possent cf. p. XXVIII.

PRISCIANVS CAESARIENSIS GRAMMATICVS

IVLIANO CONSVLI AC PATRICIO.

p. 533/4 ed. Putsch.

p. 3. 4 ed. Krehl.

Cum omnis eloquentiae doctrinam et omne studiorum genus sapien-
 1 tiae luce praefulgens a Graecorum fontibus derivatum Latinos proprio ser-
 mone invenio celebrasse et in omnibus illorum vestigia liberalibus consecu-
 tos artibus video, nec solum ea, quae emendate ab illis sunt prolata, sed
 5 etiam quosdam errores eorum amore doctorum deceptos imitari, in quibus
 maxime vetustissima grammatica ars arguitur peccasse, cuius |, auctores,
 quanto sunt iuniores, tanto perspicaciores, et ingeniis floruisse et diligen-
 tia valuisse omnium iudicio confirmatur eruditissimorum — quid enim He-
 2 rodiani artibus certius, quid Apollonii scrupulosis quaestionibus enu-
 cleatus possit inveniri? — cum igitur eos omnia fere vitia, quaecumque an-
 10 tiquorum Graecorum commentariis sunt relictata artis grammaticae, expur-
 gasse comperio certisque rationis legibus emendasse, nostrorum autem ne-
 minem post illos imitorem eorum extitisse, quippe in negligentiam ca-

Institutio prisciani de arte incipit grammatica . . . priscia caesariensis grammaticus iuliano
 consuli ac patricio G Incipit institutio prisciani viri disertissimi caesariensis doctoris
 urbis romae constantinopolitane iuliano consuli ac patricio de arte grammatica . . . ~
 K incipit prisciani volumini maius m. rec. (x), quae fol. 1^a conscripsit, in H. inscriptio-
 ne carent A et, primo quaternione amisso, B, qui liber nunc inc. a verbis lib. I § 36
 ov corripientes vel magis v grammaticus L

1 eloquentiae D 2 derivatum ADGK et sic saepe libri 3 celebrasse D
 eorum x liberalibus GK consequutos D 4 nec in his solum GL nec solum
 in his K ea om. ADHGLK emendata in emendatae corr. L prolata] sic, in
 marg. add. vel stricta R scripta rell. 5 etiam deceptos quosdam K amore grae-
 corum doctorum GLK deceptos om. K 6 maxime] maxime graeca GLK maxi-
 me graeca d vetustissima R ars] arte RAD num arte arguitur peccatum
 esse? 7 perspicaciores ADL et diligentia valuisse h. l. om. GL et diligentia
 — eruditissimorum om. D diligentia K diligentia x 8 iudicio A confirman-
 tur] a confirmatur A eruditissimorum et diligentia valuisse GL, restituit ord. l
 quid Herodiani (i. e. quid enim rodiani) ni fallor in loco valde detrito R 9 Hero-
 diani] d' herodiani D cercius H appollonii L appollonii G appollonii D scru-
 pulosis] scrupulosis difficilibusque K scrupulosis difficilibus G scrupulosis difficilibus-
 que g scrupulosis difficilibus⁹; L 11 Graecorum om. ADx gramatice comperio
 expurgasse x 12 comperio R rationis ex rationibus corr. H 13 extetisse
 G extetisse LK

dentibus studiis literarum propter inopiam scriptorum, quamvis audacter, sed non impudenter, ut puto, conatus sum pro viribus rem arduam quidem, sed officio professionis non indebitam, supra nominatorum praecepta virorum, quae congrua sunt visa, in Latinum transferre sermonem, collectis etiam omnibus fere, quaecumque necessaria nostrorum quoque inveniuntur 5 artium commentariis grammaticorum, quod gratum fore credidi temperamentum, si ex utriusque linguae moderatoribus elegantiora in unum coeant corpus meo labore faciente, quia nec vituperandum me esse credo, si eos imitor, qui principatum inter scriptores Graecos artis grammaticae possident, cum veteres nostri in erroribus etiam, ut dictum est, Graecos 10 aequipperantes maximam tamen laudem sunt consecuti.

Exemplum etiam proponere placuit, ne pigeat alios etiam a me vel ignorantia forte praetermissa vel vitiose dicta, — nihil enim ex omni parte perfectum in humanis inventionibus esse posse credo, — sua quoque industria ad communem literariae professionis utilitatem congrua rationis 15 proportionem vel addere vel mutare tractantes. namque festinantius quam volui hos edere me libros compulerunt, qui alienis laboribus insidiantes furtimque et quasi per latrocinia scripta aliis subripientes unius nominis ad titulum pertinentis infanda mutatione totius operis in se gloriam transferre 4 conantur. sed quoniam in tanta operis materia impossibile est aliquid perfectum breviter exponi, spatii quoque veniam peto, quamvis ad Herodiani scriptorum pelagus et ad eius patris Apollonii spatiosa volumina meorum compendiosa sunt existimanda scripta librorum. 20

Huius tamen operis te hortatorem sortitus iudicem quoque facio, Iuliane consul ac patricie, cui summos dignitatis gradus summa adquisivit in omni studio ingenii claritudo, non tantum accipiens ab excelsis gradibus honorum pretii, quantum illis decoris addens tui, cuius mentem tam Homeri credo quam Virgilii anima constare, quorum uterque arcem possederat musicae, te tertium ex utroque compositum esse confirmans, quippe non minus Graecorum quam Latinorum in omni doctrinae 30 genere praefulgentem. || tibi ergo hoc opus devoeo, omnis eloquentiae

1 litterarum *G* quā^{uis} audaciter *R* 3 offitio *A* 4 uissa *A* 7 elegantiora] *d* elegantiora *AGDL* 8 quia *om.* *AL* add. *l* a perandum me esse *inc. fol. 1^b et man. ant. in H* me *om.* *GL* add. *l* 9 imiter *L* graios *ex* gratios *corr.* *R* grecos *D* grammaticae artis *GL* 10 ueteris *A* 11 aequipperantes *H* sunt laudem *ADH* 12 etiam] quoque *AD* 13 ^pignorantia *L* uel etiam uitiose *GL* nil *D* 14 credo esse inuentionibus posse *ADH* 15 profesionis *L* 16 motare *GK* et sic saepe hi libri festinatus *L* 17 acdere *G* libros me *GL* 18 latrocinia *H* surripientes *GLK* nominis unius *K* 20 qñ *H* operis add. *l* materia] *l* materie *L* 21 erodiani *R* 22 pelages in pelagus *corr.* *D* paris *d* appollonii *DHGK* appollinii *k* 23 si^{nt} *D* existimanda in *ras. l* 24 ortatorem *H* 25 adq̄ssiuit *G* adq̄siuit *L* adquesiuit *K* 26 excipiens *G* 27 p̄cii *R* praetii *A* praecii *H* 28 animo *GLK* 29 possederet *K* musicae, te tertium ex utroque] *r* musicae. Tertium in utroque *R* copositum *G* esse ego *ALK* 31 genere *om.* *H* add. *h* opus hoc *H* post opus add. quasi ad deum *GL* quasi Deo

p. 535/6 P.

p. 6—8 K.

praesul, ut quantamcumque mihi deus annuerit suscepti laboris gloriam, te comite quasi sole quodam dilucidius crescat.

Titulos etiam universi operis per singulos supposui libros, quo facilius, quicquid ex his quaeratur, discretis possit locis inveniri.

3 Primus liber continet de voce et eius speciebus; de litera: quid sit 5 litera, de eius generibus et speciebus, de singularum potestate, quae in quas transeunt per declinationes vel compositiones partium orationis.

Secundus de syllaba: quid sit syllaba, quot literis constare potest et quo ordine et quo sono, de accidentibus singulis syllabis; de dictione: quid sit dictio, quae eius differentia ad syllabam; de oratione: quid sit oratio, quot eius partes, de earum proprietate; de nomine: quid sit nomen, de accidentibus ei, quot sunt species propriorum nominum, quot appellativorum, quot adiectivorum, quot derivativorum; de patronymicis: quot eorum formae, quomodo derivantur, ex quibus primitivis; de diversis possessivorum 15 rum terminationibus et eorum regulis.

Tertius de comparativis et superlativis et eorum diversis extremitatibus: ex quibus positivis et qua ratione formantur; de diminutivis: quot eorum species, ex quibus declinationibus nominum, quomodo formantur.

Quartus de denominativis et verbalibus et participialibus et adverbialibus: 20 libus: quot eorum species, ex quibus primitivis, quomodo nascuntur.

Quintus de generibus dinoscendis per singulas terminationes; de numeris; de figuris et earum compage; de casu.

Sextus de nominativo casu per singulas extremitates omnium nominum, tam in vocales quam in consonantes desinentium, per ordinem; de 25 genitivorum tam ultimis quam paenultimis syllabis.

Septimus de ceteris obliquis casibus, tam singularibus quam pluralibus.

K aeloquentiae presul D 1 quantumcumque H deus mihi L suscepti laboris] A susceptoris H 2 sole quodam] I quodam sole GL delucidius GLK

3 subposui A quo] quos R quo et uel ut r 4 post inveniri: finit pr. Incip cap add. g 5 huius GL eius peciebus H et quid GL 6 de huius G quae et in GLK 7 vel] et K 8 syllaba L et sic saepe codd. et

quot K quot] quod R 9 ordine et quo sono A accedentibus L accentibus RD syllabis singulis K 10 differentia K differentia^{sit} ad L 11 quot] quod R quot sunt eius K et de GLK eorum H proprietate] proprietate hoc est praenomen cognomen et agnomen, add. gloss. ad vocc. sqq. quot sunt species propriorum nominum pertinente, R proprietate et ordinatione DL proprietate et de ordinatione GK 12 accidentibus L ei om. G eius AL quod R quod R appellativorum A

13 quod adiectivorum R quod R quot derivativorum om. H derivativorum A patronimicis L patronimicis RADGKH et sic et similiter in libris saepissime est peccatum

quod R 14 et ex AH^{et} ex L 15 et eorum] sic in litura ni f. G et de g 16 et superlativis om. R 17 possitivis G firmantur K de diminutivis] A Diminutivis H diminutivis GL ex diminutivis corr. in L quod R 18 species A quibus primitivis declinationibus H 19 de om. R verbalibus DH in verbalibus corr. in H adverbialibus quod R 20 species A 21 dinoscendis K dinoscendis D 22 casu om. R 24 disinentium G 25 genitivorum RDGLK et sic persaepe singuli libri penultimis G penultimis in penultimis corr. L 26 caeteris L obliquis in obliquis corr. G tam in GK quam in GK

p. 535/6 P.

p. 8 K.

Octavus de verbo et eius accidentibus.

Nonus de regulis generalibus omnium coniugationum.

Decimus de praeterito perfecto.

Vndecimus de participio.

Duodecimus et tertiusdecimus de pronomine.

5

Quartusdecimus de praepositione.

Quintusdecimus de adverbio et interiectione.

Sextusdecimus de coniunctione.

Septimusdecimus et octavusdecimus de constructione sive ordinatione
partium orationis inter se. | ||

10

1 et de eius *H* accidentibus] *d* accedentibus *D* 3 post perfecto *add.* et
praeterito perfecto primae et secundae coniugationis *h* 4 participatio *D* partici-
pio cum accidentibus *GL* 5 de pronomine et tertius decimus *R* 6 propositione
d 7 interiectione *R* 9 ordinatione omnium partium *K* post inter se: explici-
titv .. *g*

LIBER PRIMVS.

p. 537 P.

DE VOCE.

p. 9 K.

Philosophi definiunt, vocem esse aerem tenuissimum ictum vel suum I 1
sensibile aurium, id est quod proprie auribus accidit. et est prior definitio
a substantia sumpta, altera vero a notione, quam Graeci *ἔννοιαν* dicunt,
hoc est ab accidentibus. accidit enim voci auditus, quantum in ipsa est.

Vocis autem differentiae sunt quattuor: articulata, inarticulata, literata,
illiterata. articulata est, quae coartata, hoc est copulata cum aliquo sensu
mentis eius, qui loquitur, profertur. inarticulata est contraria, quae a nullo
affectu proficiscitur mentis. literata est, quae scribi potest, illiterata, quae
scribi non potest. inveniuntur igitur quaedam voces articulae, quae pos-
sunt scribi et intellegi, ut:

Arma virumque cano,

quaedam, quae non possunt scribi, intelleguntur tamen, ut sibili hominum
et gemitus: hae enim voces, quanvis sensum aliquem significant proferentis
eas, scribi tamen non possunt. aliae autem sunt, quae, quamvis scribantur, 2
tamen inarticulae dicuntur, cum nihil significant, ut 'coax', 'cra'. aliae |

DE VOCE *RH* INCIPIT LIBER PRIMVS. DE VOCE. *L* INCIPIT LIBER DE VOCE ET LITTERA
A INCIP. ARS PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS DE VOCE *D* INCIP. ARS PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS
caesariensis LIBER PRIMVS DE VOCE ... *G* incipit ars prisciani grammatici caesariensis
liber primus de uoce. *K*

1 definiunt *GLK* suum sensibile] sic ex corr. l sonum sensibilem *GLK* et, ni
f., *L* 2 proprie] r propriae *R* definitio *GLK* 3 notione] l notitione *G* no-
tatione *LK* uel notatione *g* ennoian *A* hnnnoian *G* hnnnoyan *L* 4 accidentibus
L enim om. *DL* add. *dl* uox auditui ex corr. l ipso ex corr. l ipsa
est] *d* ipsa uoce est *D* 5 differentiae *G* quatuor *G* 6 illiterata om. *R* inlit-
terata *Dr* 7 contraria uox quae *GL* 8 mentis proficiscitur *GL* Littera *H* quae]
d que *D* Inlitterata *RD* Illitterata *r* est que scribi *D* 11 Verg. Aen. I l

12 quaedam que *D* quaedam quae *d* scribi intelliguntur *Ll* post tamen add.
ab ipsis proferunt eas *R* del. r sibili *g* 13 hae enim] r Haenim *R* enim]
autem *G* significant *L* significaent l 14 sunt uoces quae *K* 15 inarticulae]
r inarticulae *RH* dicuntur] sunt *GL* significant *GL* coax cra] *g* corax cora *GL*
cra] *DL* uel crax *d* crax *K* post cra. add. eas enim uoces quanquam (quam-
quam *K*) intelligimus de quo sint uolucere (uolucere l nolucrae *L*) profectae tamen in-
articulae dicuntur. quia uox ut superius (i. dixi add. *g* diximus *K*) inarticulata
est quae a nullo affectu proficiscitur mentis *GL* et in schedula quadam codici insuta,

vero sunt inarticulatae et illitteratae, quae nec scribi possunt nec intellegi, ut crepitus, mugitus et similia. scire autem debemus, quod has quattuor species vocum perficiunt quattuor superio||res differentiae generaliter voci accidentes, binae per singulas invicem coeuntes. 'vox' autem dicta est vel a vocando, ut 'dux' a ducendo, vel ἀπὸ τοῦ βοᾶν, ut quibusdam placet. 5

DE LITERA.

II 3 Litera est pars minima vocis compositae, hoc est quae constat compositione literarum, minima autem, quantum ad totam comprehensionem vocis literatae — ad hanc enim etiam productae vocales brevissimae partes inveniuntur — vel quod omnium est brevissimum eorum, quae dividi possunt, id quod dividi non potest. possumus et sic definire: litera est vox, 10 quae scribi | potest individua.

Dicitur autem litera vel quasi legitera, quod legendi iter praebeat, vel a lituris, ut quibusdam placet, quod plerumque in ceratis tabulis anti- 4 qui scribere solebant. literas autem etiam elementorum vocabulo nuncupaverunt ad similitudinem mundi elementorum: sicut enim illa coeuntia omne 15 perficiunt corpus, sic etiam haec coniuncta literalem vocem quasi corpus aliquod componunt vel magis vere corpus. nam si aer corpus est, et vox, quae ex aere icto constat, corpus esse ostenditur, quippe cum et tangit aurem et tripertito dividitur, quod est suum corporis, hoc est in altitudinem, latitudinem, longitudinem, unde ex omni quoque parte potest audiri. 20 praeterea tamen singulae syllabae altitudinem quidem habent in tenore, crassitudinem vero vel latitudinem in spiritu, longitudinem in tempore.

Litera igitur est || nota elementi et velut imago quaedam vocis literatae, quae cognoscitur ex qualitate et quantitate figurae linearum. hoc ergo interest inter elementa et literas, quod elementa proprie dicuntur ipsae pro- 25

add. nota m. aequalis sed in libro romano non habetur K aliae] r alia R 1 et
add. l illitterate R iulitterate D iulitteratae d que D quae d et sic saepe e in
codd. RD in ae corr. rd 2 ut strepitus GLh et mugitus Gr has] r as R
quattuor GK 3 proficiunt G quattuor GK differentiae G accedentes L
5 a ducendo] r adducendo R quidam A 6 DE LITERA om. H Lyttera G Ly-
tera g compositae D compositae G constat ex A compositione D 7 mi-
nima est autem L ad totam add. g comprehensionem D adprehensionem G ap-
prehensionem g 9 est om. GL add. l quae] qui D que d 10 non add. k
diffinire GLK 12 vel om. RA add. a legitera] k legittera R ligitera K
legendi] g legentibus GL prebeat R 13 antiqui in ceratis tabulis Dhr cae-
ratis RALG coeratis K 14 solebant] g uolebant G solebant litteras, Litteras Dr
litteras del. d autem om. G ylementorum G uel elimentorum g elimentorum K
et in ras. L uocabulo ex uocabula corr. G nuncupauerunt GL nuncupauerunt
K 15 ylementorum G elimentorum LK et sic saepe in hoc voc. peccatum est in
libris enim add. l 16 hae coniunctae DHGLK 17 aliquid A componunt
DH uere (ex aere corr.) corpus est G est om. L 18 icto] r hicto R et

add. r tangit K 20 longitudinem LK longitudinem G quoque om. ADH
22 crasitudinem L uero om. D longitudinem GLK 23 est igitur GL
nota est K elementi LK ylementi G uelud H uelut quedam D quedam
imago d 25 et] uel GL proprie] rd propriae RDK pronuntiationes] d pron-
nuntiationes D

p. 539. 40 P.

p. 11. 12 K.

nuntiationes, notae autem earum literae. abusive tamen et elementa pro literis et literae pro elementis vocantur. cum enim dicimus non posse constare in eadem syllaba r ante p, non de literis dicimus, sed de pronuntiatione earum: nam quantum ad scripturam possunt coniungi, non tamen etiam enuntiari, nisi postposita r.

Sunt igitur figurae literarum quibus | nos utimur viginti tres, ipsae vero pronuntiationes earum multo ampliores, quippe cum singulae vocales denos inveniantur sonos habentes vel plures, ut puta a litera brevis quatuor habet soni differentias, cum habet aspirationem et acuitur vel gravatur, et rursus cum sine aspiratione acuitur vel gravatur, ut 'hábeo hábemus', 'ábeo ábimus'. longa vero eadem sex modis sonat: cum habet aspirationem et acuitur vel gravatur vel circumflectitur et rursus cum sine aspiratione acuitur vel gravatur vel circumflectitur, ut 'hámis hámorum hámus', 'árae àrarum ára'. similiter aliae vocales possunt proferri.

Praeterea tamen i et u vocales, quando mediae sunt, alternos inter se sonos videntur confundere. teste Donato, ut 'vir', 'optamus', 'quis'. et i quidem, quando post u consonantem loco digamma functam Aeolici ponitur brevis, sequente d vel m vel r vel t vel x, sonum y Graecae videtur habere, ut 'video', 'vim', 'virtus', 'vitium', 'vix', u autem, quamvis contractum, eundem tamen [hoc est y] sonum habet, inter q et e vel i vel ae diphthongum positum, ut 'que', 'quis', 'quae', nec non inter g et easdem vocales, cum in una syllaba sic invenitur, ut 'pingue', 'sanguis', 'linguae'.

In consonantibus etiam sunt differentiae plures, transeuntium in alias et non transeuntium, quippe diversae sunt potestatis. ||

Accidit igitur literae nomen, figura, potestas:

Nomen, velut a, b. et sunt indeclinabilia tam apud Graecos elemen- III 7

1 autem om. D abussive G tamen ^{et} elementa Dd 4 coniungi GK
5 etiam om. AH pronuntiari G postposita G 6 ante Sunt igitur *inscriptio-*
nem de sono uocalium *exhibent* RA De sono uocalium *questio* d XXIII r XXIII
R 8 plus (plures l) ut pote GL ut pote h lintera A 9 soni habet GL
et ante acuitur del. h 10 rursum D et acuitur L post uel gravatur om.
ut habeo — cum sine asp. acuitur uel gravatur R add. r, quae m. et ipsa om. uel
circumflectitur; hoc a tertia quadam m. add., quae notus ad exempla ascripsit: cum
aspiratione ante vocc. ut habeo habemus, sine aspiratione ad abeo abimus 11 longua G lingua L habeat K 12 et post aspirationem del. h gratur H circumflectitur Lg et rursus — uel circumflectitur om. L in mg. add. l 13 et acuitur GK circumflectitur] d circumflectitur D 14 similiter] d et similiter D Similiter — proferri ad marg. add. K aliquae G 16 Donat. art. gr. l 2, l p. 1735 P. optimus] d optimus ni f. in litura D add. l 17 digamma] uel ae
r digammae RK digammi L digammi G aeolic] r aeolice R aeolicae K eolicae G
18 uel t om. R add. r videntur in videtur corr. H 19 uir*** (tus) R
21 ae] e R dyptongon Rd dyptongum Dr ut que quis quae r ut quaeque R
22 sillaba — ut in marg. add. l pingue l et ex corr. r pinguae L 24 etiam] uero l 25 potestates in potestatis corr. L 26 De accidentibus litterarum et eur litterae non declinantur *inscr.* L De accidentibus litteris A de accidentibus litterarum in marg. d post nomen: figura potestas. Nomen om. H Accidunt igitur litterae tria nomen figura potestas. Nomen h 27 uelud H climentorum (ylemento-

p. 340 P.

p. 12—14 K.

torum nomina quam apud Latinos, sive | quod a barbaris inventa dicuntur, quod esse ostendit Varro in II de antiquitate literarum, docens lingua Chaldaeorum singularum nomina literarum ad earum formas esse facta et ex hoc certum fieri, eos esse primos auctores literarum, sive quod simplicia haec et stabilia esse debent quasi fundamentum omnis doctrinae im-
mobile, sive quod nec aliter apud Latinos poterant esse, cum a suis vocibus vocales nominentur, semivocales vero in se desinant, mutae a se incipientes vocali terminentur, quas si flectas, significatio quoque nominum una evanescit.

Vocales igitur, ut dictum est, per se prolatae nomen suum ostendunt, semivocales vero ab e incipientes et in se terminantes, absque x, quae ab i incipit per anastrophē Graeci nominis ξζ, quia necesse fuit, cum sit semivocalis, a vocali incipere et in se terminare, quae novissime a Latinis assumpta post omnes ponitur literas, quibus Latinae dictiones egent (quod autem ab i incipit eius nomen, ostendit etiam Servius in commento 15 quod scribit in Donatum his verbis: semivocales sunt septem, quae ita proferuntur, ut inchoent ab e litera et desinant in naturalem sonum, ut ef, el, em, en, er, es, ix. sed ix ab i in-
choat. id etiam Eutropius confirmat dicens: una duplex ix, quae ideo ab i incipit, quia apud Graecos in eandem desinit), mutae 20 autem a se incipientes et in e vocalem desinentes, exceptis q et k, quarum altera in u, altera in a finitur, sua conficiunt nomina. h | enim aspirationis magis est nota.

rum G) nomina tam apud graecos LG apud graecos H 1 quod barbaris Dd 2 verba quod esse — auctores literarum om. RADH in marg. add. d, in schedula ad § 2 laud. exhibet K, ut haec vocc. et ipsa a cod. Rom. ibi laud. videantur a fuisse, om. edd.; ex L ed. Bondamus var. lect. II 13 p. 296, Walchius emendat. Livian. p. 172 sq. cf. Ritschelium de Varr. disc. libris p. 54 sq. mus. phil. VI p. 529 sq. 557 — esse om. d post literarum: docens — literarum om. d 3 caldeorum GK 4 eos] eorum G simplitia haec A 5 et om. K immobile D immobile

G 7 disinant G dissinant K mutae L, qui in sqq. ubique fere mutus incipientes a se L 8 quas si] d quasi AD 9 evanescit una K 10 per se prolatae ut dictum est GL 11 et add. k quae sola ab GLK 12 anastrophē G apostrophē RAD semivocalis] r semivocales R 13 terminare] GK terminari k vel terminari g a Latinis om. h 14 assumpta] r assumpta R adsumpta ADH latine dictiones (dictiones r) R 15 huius GL Servius] r servus R 16 scripsit H scripsit GLK Donatum] r Donato R uerbit. A pertinent haec Serviana ad Don. art. 1 2, 2 p. 1736 P. 5 L.: ad nos vero non propagatus est nisi commentarius Servianus in Don. librum alterum, qui extat in gramm. vet. ed. Putsch. p. 1779 sqq.; similia, sed non prorsus eadem, praebet Sergius in comm. in lib. 1 Donati p. 1828 P. sunt] inquit sunt GL 17 desinant] r designant R dissinant GL dissinant K

18 f. l. m. n. r. s. x R x h Sed x RGdh Eutropius] auctor brevii hist. R., quem praeter istum libellum καὶ ἄλλα scripsisse tradit Suidas s. v., cf. tamen G. I. Vossium de hist. Lat. II 8 p. 198 ed. alt. et Tzschuckium in Eutrop. p. 23 ed.

a. 1796 p. XIX ed. a. 1804 ix] ex corr. r x GLKh 20 eadem R eam GL eandem l dissinit GL dissinit K mutae et sic in sqq. fere ubique K 21 uocalem e GLKh uocalem desinentes e ni f. H disinentes GL 22 finitur] desinit L disinit G conficiunt A nomina ex omnia corr. R enim] autem GL 23 est magis GL

p. 540. 41 P.

p. 14. 15 K.

Figurae accidunt quas videmus in singulis literis.

Potestas autem ipsa pronuntiatio, propter quam et figurae et nomina facta sunt. quidam addunt etiam ordinem, sed pars est potestatis literarum.

5 Ex his vocales dicuntur, quae per se voces perficiunt vel sine quibus vox literalis proferri non potest, unde et nomen hoc praecipue sibi defendunt; ceterae enim, quae cum his proferuntur, consonantes appellantur. sunt igitur vocales numero quinque: a e i o u. utimur etiam y Graecorum causa || nominum.

10 Consonantium autem aliae sunt semivocales, aliae mutae:

9

Semivocales sunt, ut plerisque Latinorum placuit, septem: f l m n r s x; sed f multis modis ostenditur muta magis, de qua post docebimus. z quoque utimur in Graecis dictionibus. hae ergo [hoc est semivocales] quantum vincuntur a vocalibus, tantum superant mutas. ideo apud Graecos quidem omnes dictiones vel in vocales vel in semivocales, quae secundam habent euphoniā, desinunt, quam nos sonoritatem possumus dicere, apud Latinos autem ex maxima parte, non tamen omnes, inveniuntur enim quaedam etiam in mutas desinentes. 'Semivocales' autem sunt appellatae, quae plenam vocem non habent, ut 'semideos' et 'semiviros' appellamus, non qui dimidiam partem habent deorum vel virorum, sed qui pleni dii vel viri non sunt.

Reliquae sunt mutae, ut quibusdam videtur, numero novem: b c d g h k p q t. et sunt qui non bene hoc nomen putant eas accepisse, cum hae quoque pars sint vocis. qui nesciunt, quod ad comparationem bene sonantium ita sint nominatae, velut 'in[formis]' dicitur mulier, non quae caret forma, sed quae male est formata, et 'frigidum' dicimus eum, qui non penitus expers est caloris, sed qui minimo hoc utitur: sic igitur etiam 'mutas', non quae omnino voce carent, sed quae exiguam partem vocis habent.

30 Vocales apud Latinos omnes sunt ancipites vel liquidae, hoc est quae facile modo produci modo corripri possunt, sicut etiam apud antiquissimos erant Graecorum ante inventionem η et ω , quibus inventis ε et o , quae

2 De potestate litterarum *inscr. A et in marg. d* pronuntiatio] *k* pronuntio *K*
3 sed *add. l* 5 efficiant *GL* vel] et *GL et in ras. H* 7 Caeterae *L* Caetere *R*
quae] *d* qui *D* proferuntur] *d* profertur *D* 8 etiam] *d* autem etiam *AD* y uo-
bi
cali *DK* 10 sunt aliae *GL* 12 post *add. l* dicemus *A* 13 dictionibus] *r*
dacionibus *R* 15 quidem *om. GL* 16 eufoniam *A* disinunt *G* dissinunt *K*
posumus *L* 17 apud] *r* apud *R* ex *add. l* maxima ex *G* parte maxi-
ma *K* 18 enim] *a* etiam *A* disinentes *G* 19 quae] quia *GL* 20 dime-
diam *L* demediam *K* demediam vel dimediam *G* habent *om. K* 24 partes *GLKh*
sint *LKh* comparationem *D* 25 uelud *H* imformis *K* non quae] *a*
quae non *A* 26 est male *G* est *om. L bis et ante male et post male add. l* et]
sic *GL* et sicut *l* 27 caloris] *ak* calores *A* coloris *K* qui minimo] quinimo *A*
utitur vel cocitur *GL* igitur *om. GL* 28 mutas] *g* muttas vel multas *G*
uocis partem *K* 30 post uocales insertum sunt in *k*, quod *infra om. K* 31 apud]
r apud *R* sunt omnes *GL* 31 'facilae' *A* 32 graecorum erant *GLH in ras. et d*

p. 541. 42 P.

p. 15. 16 K.

ante ancipites erant, remanserunt perpetuo breves, cum earum productarum loca possessa sint a supra dictis vocalibus semper longis.

- 11 Sunt etiam in consonantibus longae, ut puta duplices x et z: sicut enim longae vocales, sic hae quoque longam faciunt syllabam. sunt similiter ancipites-vel liquidae, ut l r, quae modo longam modo brevem post 5 mutas positae in eadem syllaba faciunt syllabam. his quidam addunt non irrationabiliter m et n, quia || ipsae quoque communes faciunt syllabas post mutas positae, quod diversorum confirmatur auctoritate tam Graecorum quam Latinorum. Ovidius in X metamorphoseon:

Piscosamque Cnidon gravi | damque Amathunta metallis. 10

Euripides in Phoenissis:

† Ἰσότητ' ἔταξεν ἀρχιθμὸν διώρισεν.

Idem in eisdem:

Ἀπωλόμεσθα, δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον.

invenitur tamen m etiam ante n positum, nec producens ante se vocalem 15 more mutarum.

Καλλίμαχος:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὧδε συναινῶ.

ε et o] e et o RG H et ω e et o Dd 1 ante om. H perpetuo] H cum Heidelberg. (perpetue teste Lind.) nonnullisque aliis codd. Krehlianis perpetue Dr perpetuae RAGLK 2 posesa G posesa ex corr. l possessessa H sunt ADHGK longis] g longuis GLK 3 De duplicibus consonantibus inscr. L longae] d longae litterae D longuae ut pole GL ut pote Kh ξ et ζ L post z add. y enim longuae uocales sic hae quoque longam faciunt syllabam K 4 longuae G longuam L longam faciunt om. R add. r faciunt longuam syllabam g 5 De liquidis litteris inscr. A anticepes uelliquide A l et r GKd longuam G 6 possitae G eadem] r eadem R syllaba quidem faciunt D Hisdem addunt R quidam in marg. ascr. r quidam] d quidem D 7 irrationabiliter RADH quia et ipsae G communem faciunt sillabam L 8 possitae G 9 Ovid. metam. X 531 10 Cnidon] d, et sic aliquot libri Ovid., Gnidon Ovid. rell. **non D Ngidon A cf. lib. II § 12 grauidamue v. l. libror. Ovid. amathunda R metallis in metallis corr. L 11 Eurip. Phoen. v. 542 Matth. 552 Valck. cf. lib. II § 12 euripides K Phoenissis] a phoenisis Ad phoenicis D phenissi G phenesi L 12 ισότης ἔταξε Euripides icwthtat &ta L, en kaia piomonaipicen R icotn. tat. etalexenkai apiomon diwipicen A icotatatzen katapiomon di+ipicen sic ni f. in loco

N I I
passim corr. D **ote. tatentzen kai apiomon diapecen d ote, tatneta, zen kai. apemo diwipicen G om. L oteta, onhta, zeink, apiomon diapeicen sup. lin. add. versu Lat. quando mortalia uiuere et numerum diuisit i icothata. tnetta. ξenkata. piomon. diwipicen. K icotthtatetazen spatio duarum lin. rel. om. sqq. usque ad τέκνον H 13 Idem] r aem R eisdem] d isdem D Eur. Phoen. v. 582 Matth. 591 Valck. cf. lib. II l. l. 14 απωλομεσθα A αποαμεσθα K απωλομεσθα (αποαμεσθα

Y
d) αιρ κροσπαιδε γεγυς (hoc voc. in litura) teknon D αποαμεσθα αικαροσπαιδε γεγυς teknon G αποαμεσθα αιρ κρογυς; παιδεγυεις; teknon in lac. a pr. m. relicta add. versu perisse propter malos corriges filios inseruit i σπεύδεις] απεικ R 15 In (Inuenitur g) tamen etiam .m. G possum G 16 mure A 17 Callimachus DHGLK in Alciouis lib. I § 30, in tertio Alciou lib. II § 12, fragm. XXVII Bentl.

18 τοc DKl tac G τ+c L μνησάρχιος A μνησάρχιος R μνησάρχιος D • τωμνονμνησάρχιο rell. om. H εφν R εφε GL εφν — συναινῶ om. D εφν xhnoc oanhcynayno d ξένος] i ξ+noc L συναινῶ] i cynain L cinainw R cynainw A verba sic tocmnen, o, mnhs, arxios, eph, xenoc, was, cynainw diuisa proprium (tocmnen scil.!) mneticus antiquus dicebat peregrinūs hic proprium nomen (cynainw!)

p. 542. 43 P.

p. 16. 17 K.

Apud antiquissimos Graecorum non plus sedecim erant literae, quibus IIII 12
ab illis acceptis Latini antiquitatem servaverunt perpetuam. nam si veris-
sime volumus inspicere eas [hoc est sedecim], non plus duas additas in La-
tino invenimus sermone:

5 F Aeolicum digamma, quod apud antiquissimos Latinorum eandem vim
quam apud Aeolis habuit. eum autem prope sonum, quem nunc habet, sig-
nificabat p cum aspiratione, sicut etiam apud veteres Graecos pro φ π
et f, unde nunc quoque in Graecis nominibus antiquam scripturam serva-
mus pro φ p et h ponentes, ut 'Orpheus', 'Phaethon'. postea vero in
10 Latinis verbis placuit pro p et h f scribi, ut 'fama', 'filius', 'facio',
loco autem digamma u pro consonante, quod cognatione | soni videbatur
affinis esse digamma ea litera. quare cum f loco mutae ponatur [id est p 13
et h sive φ], miror hanc inter semivocales posuisse artium scriptores: ni-
hil enim aliud habet haec litera semivocalis nisi nominis prolationem, quae
15 a vocali incipit. sed hoc potestatem mutare literae non debuit: si enim
esset semivocalis, necessario terminalis nominum inveniretur, quod minime
reperies, nec ante l vel r in eadem syllaba poni posset, qui locus muta-
rum est dum taxat, nec communem ante easdem posita faceret syllabam.
postremo Graeci, quibus in omnia doctrinae auctoribus utimur, φ, cu||ius
20 locum apud nos f obtinet, quod ostenditur in his maxime dictionibus, quas
a Graecis sumpsimus, hoc est 'fama', 'fuga', 'fur', mutam esse confir-
mant. sciendum tamen, quod hic quoque error a quibusdam antiquis Grae- 14
corum grammaticis invasit Latinos, qui φ et θ et χ semivocales putabant,
nulla alia causa, nisi quod spiritus in eis abundet, inducti. quod si esset
25 verum, debuit c quoque vel t addita aspiratione semivocalis esse, quod
omni caret ratione: spiritus enim potestatem literae non mutat, unde nec
vocales addita aspiratione aliae fiunt et aliae ea dempta. hoc tamen scire

interpretatur l ὁδὲ συναίνω] ὁδὲσιν αὐτῶς de Paus. Hephæst. p. 103, at v.
d'Orellium vana. crit. c. X p. 508 sqq. φὺς συναίνω Blomfield Callimach. p. 180 1
De numero litterarum apud veteres inscr. ADL plus quam sedecim ADGLK litterae
erant D 2 verissime om. GL 3 plus quam duas ADGLK 4 invenimus GLKH
inveniamus D 5 De F inscr. AD F eras. in D F est aeolicum GK F est aeoli-
cum L apud H latinorum verius eandem GL 6 Aeolis] r aeoles vel eoles R
rell. habuit] d habuit Φ D cf. Schneiderum Elementarlehre p. 263 sq. habet
F rgl significabat K 7 p cum aspiratione significabat D apud] r apud R
8 et t] in ras. r et h ADH 9 p et h] g p & in ras. r π et h D ph GL
phaeton H pheton R phoeton ADGLKr 10 pro] loco G π & h D factio D
11 digamma] rd digammae RDGLK uideatur L 12 affinis D digam-
mae RGLK ponitur AD pro p D 13 et om. G add. g possuisse G
14 litera (littera L) de semivocali sono semivocalis GL (semivocalis lin. subduct. in
L) saemivocalis A quae] quod L 15 mutare] d motare KD litterae muta-
re H litterae motare G litterae om. H 16 esset om. K 17 reperies] d rep-
eries RLD repperias A 18 duntaxat GL 19 omnia doctrinae R omni doctrina
rell. cuius] r cui R 20 f. apud nos G optinet HGLr maximae in his D
dictionibus] r dictionibus R 22 sciendum est tamen GLK sciendum tamen est
D 23 grammaticis] L uel grammaticos l inuassit G 24 in om. ADG del. l
habet h inducti in marg. add. l 25 aspiracione K semivocalis] rd semi-
vocales RDGL quod] h quo H 26 mutat] d motat GD nec om. H 27 aspira H

dehemus, quod non fixis labris est pronuntianda f, quomodo ph, atque hoc solum interest.

X etiam duplicem loco c et s vel g et s postea a Graecis inventam assumpsimus.

K enim et q, quamvis figura et nomine | videantur aliquam habere ⁵ differentiam, cum c tamen eandem tam in sono vocum quam in metro potestatem continent. et k quidem penitus supervacua est: nulla enim videtur ratio, cur a sequente haec scribi debeat: 'Carthago' enim et 'caput', sive per c sive per k scribantur, nullam faciunt nec in sono nec in ¹⁰ potestate eiusdem consonantis differentiam. q vero propter nihil aliud scribenda videtur esse, nisi ut ostendat, sequens u ante alteram vocalem in eadem syllaba positam perdere vim literae in metro. quod si ideo alia litera est existimanda quam c, debet g quoque, cum similiter praeponitur u amittenti vim literae, alia putari, et alia, cum id non facit. dicimus enim 'anguis' sicuti 'quis' et 'augur' sicuti 'cur'. ¹⁵

Vnde si velimus cum veritate contemplari, ut diximus, non plus decem et octo literas in Latino sermone habemus, hoc est sederim antiquas Graecorum et f et x postea additas, et eas quoque ab eisdem sumptas. nam y et z Graecorum causa, ut supra dictum est, ascivimus nominum, ¹⁶ h autem aspirationis est nota et nihil aliud habet literae nisi figuram et ²⁰ quod in versu scribitur || inter alias literas. quod si sufficeret, ut elementum putaretur, nihilominus quorundam etiam numerorum figurae, quia in versu inter alias literas scribuntur, quamvis eis dissimiles sint, elementa

aliae sunt ex alia effluunt corr. R fiunt et aliae ea dempta] l fiunt et alia ea dempta g fiunt aliae dempta L fiunt alia dempta G eadem dempta A 1 pronuntianda] r pronuntianda RH, in quo voc. per c vel per t scribendo constantem aliquot codd. inconstantiam non amplius enotabo pronuntianda A pronuntianda est GL p et h Arg 2 interest pronuntiando (pronuntiando in marg. add. K) DKL 3 De X inscr. D a om. R add. r 4 adsumpsimus D 5 De K et Q inscr. D enim D etiam superscr. d figurae A 6 tam ex quam corr. L 7 continent potestatem D poenitus H est om. GL add. l 8 a haec sequente k scribi K haec (hec A) k scribi RA, haec del. r debeat] d debet D cartago Ar karthago H kartago DGL caput] r capud R kaput H 9 in potestate] dl in potestate in metro DGL 10 De Q inscr. D propter superscr. r 11 seques A sequentem G 12 positam] g positam G positum H 13 existimando. ** quā R 14 amittenti (amitenti L) u GL amittenti ex ammittenti corr. DH ex amittendi A facit] r facit u R 15 enim om. K sicut G post sicuti vocc. quis et augur sicuti om. R add. r sicut iacur G qur A 16 plus quam GK decim a 17 octo] vii ex viii effecit l sedecem KI sexdecem L 19 causa graecorum nominum ut supra dictum est ascivimus GL adscivimus RAD asscivimus rg 20 De H inscr. D autem] vero D adspirationis H est om. GL nota est K 21 uersu] r uersus R elementum] r aelementum R elimentum LK ylementum G ut assolent 22 nihilominus RD nihil ominis H post figurae: }. VI. ERISIN. Y. ^{XC}. COPPE. ^Λ dcccc ENACHOS ad marg. Noli scribere in textum A ut sunt ista } erisena pro vi q coppe p xc pro dcccc ^Λ ennachos d cf. schol. cod. Vatic. 1480 s. X conscripti ad h. l. uidelicet alfabeti. in eo enim tres scribuntur figurae significantes sex xc dcccc ita }. q. ^Λ. quarum nomina haec eriseno. cofe. equofe. et istę siquidem dissimiles sunt litteris. quae figurae si minimae sunt adhibendae elementa sine dubio nec h elementum sed nota aspiratio- nis quia] d qua D 23 dissimiles L dissimilesint K desimiles (uel dissimiles g) sunt G elementa] r helementa R

p. 544. 45 P.

p. 18. 19 K.

sunt habenda. sed minime hoc est adhibendum, nec aliud aliquid ex accidentibus proprietatem ostendit uniuscuiusque elementi, quomodo potestas, qua caret aspiratio; neque enim vocalis nec consonans esse potest. vocalis non est h, quia a se vocem non facit, nec semivocalis, cum nulla syllaba Latina vel Graeca per integras dictiones in eam desinit, nec muta, cum in eadem syllaba cum duabus mutis his ponitur, ut 'Phthius', 'Erichthonius'. nulla enim syllaba plus duabus potest mutis habere iuxta se positus, nec plus tribus consonantibus continuare. auctoritas quoque tam Varronis quam Macri teste Censorino nec k nec q nec h in numero adhibet literarum.

Videntur tamen i et u, cum in consonantes transeunt, quantum ad 17 potestatem, quod maximum est in elementis, aliae literae esse praeter supra dictas; multum enim interest, utrum vocales sint an consonantes. sicut enim, quamvis in varia figura et vario nomine sint k et q et c, tamen, 15 quia unam vim habent tam in metro quam in sono, pro una litera accipi debent, sic i et u, quamvis unum nomen et unam habeant figuram tam vocales quam consonantes, tamen, quia diversum sonum et diversam vim habent in metris et in pronuntiatione syllabarum, non sunt in eisdem meo iudicio elementis accipiendae, quamvis et Censorino, doctissimo 20 artis grammaticae, idem placuit.

Multa enim est differentia inter consonantes, ut diximus, et vocales. tantum enim fere interest inter vocales et consonantes, quantum inter animas et corpora. animae enim per se moventur, ut philosophis videtur, et 18 corpora movent, corpora vero nec per se sine anima moveri possunt nec 25 animas movent, sed ab illis moventur. vocales similiter et per se moventur || ad perficiendam syllabam et consonantes movent secum, consonantes vero sine vocalibus immobiles sunt. Et i quidem modo pro simplici modo

1 habendae Ld 2 proprietatem R elementi] r aelementi R 3 neque consonans Kr 4 h om. GL facit D habet ~~inscr.~~ d nulla add. d 5 per integras dictiones] in perfecta dictione GL uel per integras in mg. g dictiones] r dictiones R eam] rd eandem R eam non D dissinit K desinat DL dissinat G 6 mutis] syllabis A ut. ut Phthius (o) R phtheus GL PHTHIÖC Dd Erichthonius] d erechthonius GD 7 sillaba enim L mutis potest ADHK potest habere om. GL iuxta se] g se iuxta LG 8 possitis G continuare] continuare potest GL auctoritas D tam in marg. add. h 9 Varronis] pertinent haec vel ad libros de antiquitate literarum vel ad opus de origine linguae Latinae, cf. Ritschellam de Varr. disc. libris p. 27. 54 sq. nus. phil. VI p. 529 macri et censoriini GL teste in marg. l Macri] f. Pompei Macri, cui ordinandas bibliothecas delegaverat Augustus, v. Suet. Caes. 56. de hoc Macro cf. Welckerum trag. Gr. p. 1329 sq. Meinekium act. menstr. acad. Berol. 1850 p. 255 sqq. vindic. Strab. p. 213 sq. Censorino] in op. inc. cf. O. Iahnii prolegg. in Cens. p. VII k] f K ante k unius lit., post q duarum lit. (ue ni f.) litura in R numero A 11 De i et V inscr. A et in marg. Dr 13 sint om. GL 14 et in uario GL sint K 16 sic et i et GL habeant h. l. om. G habent HK add. g 17 consonantes habeant tamen G diuersum] r adiuersum R 18 habent] l habeant L et pronuntiatione A eisdem] d isdem D hisdem GL iisdem l 19 Censorino] cf. O. Iahnium l. l. 21 est om. GLK deferentia (et in litura) K 22 quantum R 24 nec] non GL possunt L possunt corr. D 25 et om. D et per se om. B 26 secum add. r 27 immobiles A immobiles G immobilesunt H

p. 545 P.

p. 19. 20 K.

pro duplici accipitur consonante: pro simplici, quando ab eo incipit syllaba in principio dictionis posita subsequente vocali in eadem syllaba, ut 'luno', 'Iuppiter', pro duplici autem, quando in medio dictionis ab eo incipit syllaba post vocalem ante se positam subsequente quoque vocali in eadem syllaba, ut 'maius', 'peius', 'eius', in quo loco antiqui solebant geminare eandem i litteram et | 'maiⁱus', 'peiⁱus', 'eiⁱus' scribere, quod non aliter pronuntiari posset, quam si cum superiore syllaba prior i, cum
 19 sequente altera proferretur, ut 'peiⁱ-ius', 'eiⁱ-ius', 'maiⁱ-ius'; nam quavis sit consonans, in eadem syllaba geminata iungi non posset: ergo non aliter quam 'tellus', 'mannus' proferri debuit. unde 'Pompeii' quoque genitivum per tria i scribebant, quorum duo superiora loco consonantium accipiebant, ut si dicas 'Pompelli'; nam tribus i iunctis qualis possit syllaba pronuntiari? quod Caesari doctissimo artis grammaticae placitum a Victore quoque in arte grammatica de syllabis comprobatur. pro simplici quoque in media dictione invenitur, sed in compositis, ut 'iniⁱ-
 15 ria', 'adiungo', 'eiectus', 'reice'. Virgilius in bucolico [proceleusmaticum posuit pro dactylo]:

Tityre pascentes a flumine reice capellas;

20 numquam autem potest ante eam loco positam consonantis aspiratio inveniri, sicut nec ante u consonantem. unde 'hiuleus' trisyllabus est, nulla enim consonans ante se aspirationem recipit.

De i *inscr.* AD simplici] g simplici G 1 accipitur H consonante om. L simplici] gd simplici G simplici habetur quando D ab eo] om. G ab ipso Lg ab ea DH 2 posito GL 3 Iuppiter] a iupiter ALH dictionis R, in dictionis ut assolet corr. r eo] R ea rell. 4 se om. ADHGLK add. d subsequente] suquente A

quoque om. GL 5 eandem] eadem A 6 et] d ut D maius L maius
 i i
 peius eius R maius peiⁱus (om. eiⁱus) H scribere] d scriberent D 7 superiori GL cum sequente] d consequente D consequenti A cum sequenti a 8 proferretur] d pro-

feretur DGL peius eius maius R peius maius eiⁱus D eiⁱus om. AHGLK
 duo autem (et duo AD) i (ii DGL) pro duabus consonantibus accipiebant post maius add. ADGLK 9 sit i in Ad 10 quoque genitivum per tria iii (i d) in marg. add. D genitivum om. GL genitivum RKa et sic saepe libri 11 trea G iii AHLr
 12 pompeii GLK i] d iii ADHr syllaba possit K Nam postremum i pro nocali est accipiendum post pronuntiari add. DGL 13 Caesari] g cessari G inter C. Iulii Caesaris libri I de analogia fragmenta posuit Nipperdeius in ed. Caes. p. 754 placitum] placitum fuisse r a Victore] Hrd auctore RDA auctori GLK uel auctori pro v. l. spscr. d a Victorino Bondamus var. lect. II 13 p. 307, ut v. Osannum Beiträge zur griech. u. röm. Literaturgesch. II 377, qui C. Iulii Victoris rhetoris mentionem recte mihi videtur inieciisse. inter utramque sententiam fluctuatur Graefenhanus Gesch. d. Phil. III 103 14 quoque om. D add. d de] in G comprobatur AD

15 simplici] g simplici G compositis] a compositis A compositis G 16 adiungo^u G reiectus DGK reice] h reice DGK Schneiderus Elementartehe p. 278 reicere H ut Virgilius D Verg. ecl. 3, 96 bucolico] d bucolicon D bucolico GK boeo L proceleusmaticum posuit pro dactylo post bucolico inserit r ibidemque haec leguntur in GH, post capellas eadem vocc. extant in R rell. proceleusmaticum RADgk proceleusmaticum K proclimaticum G 17 posuit G dactilo ADHGLK 18 tityre AL tityre DKG tityre H reice] d reice Schneiderus Elementartehe

p. 278 capel as K 19 Nunquam GL potest post aspiratio collocat D eam] i in litura A i litteram D consonantis possitam G adspiratio H 20 De septem

p. 20. 21 K.

10 Ὅψόμενος φελέαν ἐλιπώπιδα,
sic nos quoque pro simplici habemus plerumque consonante u loco *f* di-
gamma positum, ut:

Νέστορα δὲ φῶ παιδός.

potestatibus, u. *inscr. A* de u. *D* 1 posita] *g* possita *G* prosus *L* prursus *K*
2 Aeolis] *H* Darmat. a m. pr. aeoles *HDK* eoles *AGL* habuit digamma *HR*
3 Aeolis] *HR* aeoles vel eoles *R* vell. habuit om. *A* abuit *R* olim] *g* ollim *G* *F* in
litora *H*, del. r 4 Varrone] cf. Cornut. ap. Cassiod. de orthogr. p. 2282 *P*. fr.
Varr. inc. p. 342 ed. Bip., ubi hic l. est addendus Didymo] *g* didimo *RK* dydimo
ADGL Didymo] Chalcintero, ut alii censent, Claudio iuniori, ut alii auctore Suida,
in opere περί τῆς παρὰ Ῥωμαίων ἀναλογίας s. de Latinitate cf. *M. Schmidtium* Did.
Chalc. fr. p. 345 sq., qui h. l. posuit ibid. fr. 1 p. 346 sq. id add. d esse nomen
ei *GL* 5 esse] d vau esse *D* figuram] *g* AH (3 in litora in *H*) scripturam] *g* *GL*
scribere *D* 6 consuetudo antiqua] *a* antiqua consuetudo *AK* 7 dig (in *fine*
pag. abscissae amma *F* perit] *R* *F* digamma *GL* *F* in litora in *H* u om. *H*
ponitur u *GL* quod] d quod *F* *D* sicut super. in *A* 8 modo om. *H*
semplique *G* simplice *g* Astyagel] astiagae *GLK* cf. *Suid. s. v., Eudoc. p. 64. M. Schmidtium* Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen 1854 p. 127 9 ostendit uersibus ut est in
GKL 10 οὐμενος *RA* οφμενος *g* οφμενος *G* οφμηνως *D* οίόμενος *Pul-*

schius O+OMENOC EAENHN EAIKWTEAA *spscr.* aspiciens .i. partim helenan circundo
 puerum in litura l prima tantum et quattuor extremis literis graecis profectis ab L

FEANAN R FEANAN r ΦEANAN AH FEANAN HANKWTHAA D FEAN. MEAIKRI PEDAA
G BAIKWTHAA r BAIKWTHAA A BAIKWTHAA H MEAIKWTHAA K *Alcanis versas*
esse videtur, cf. Ahrensius de dial. Acol. p. 8. 31. Bergkium poet. byr. gr. ed. alt.
fragm. adesp. 31 p. 1049 11 consonante simplici habemus plerumque K con-

sonante plerumque simplici habemus *LH* plerumque pro consonante simplici habemus
G plerumque *L* plerumque *rell.*, *sup. lin. add. in R* loqvo ex loco factum in *R*
F *eras. in R, in litura H* 12 positum om. *L* ut] *r vt R* 13 *Verg. Aen. VIII*
370 at ex ad *corr. AD* ad Venus aut (hant *Rom. m. alt.*) *Pal. Rom.* haud *GLK*
14 iidem *L* *aetolis] r eolis H* *aeoles vel eoles R* *rell.* inveniantur] *r F* in-
veniantur *R* quoque om. *L* 15 *F ante digamma in litura H, add. r* digam-
ma *add. k* possuisse *G* 16 *NECTOPPIAE (Δ in litura r)* ΔΕ ΟΥΗ ΠΑΡΑΟΣ *R unde*

$\text{NEKTOPIA} \text{ } \overset{F}{\text{FWI}} \text{ } \overset{\dagger}{\text{PARAOC}} \text{ } \text{effectit} \text{ } r \text{ } \text{NECPIACE} \text{ } \text{OWIPARAOC} \text{ } \overset{\dagger}{A} \text{ } \text{hectora} \text{ } \text{DE***} \text{ } \overset{F}{\text{PA}} \text{ } \text{ΔΩC} \text{ } \overset{P}{D}$

passim corr. a d $\eta\epsilon\sigma\tau\omicron\lambda\iota\alpha\varsigma$ $\phi\omega\iota\tau\tau\alpha\omicron\varsigma$ (F in lit.) H $\eta\sigma\tau\omicron\lambda\iota\alpha$ de Fai $\tau\alpha\iota\omega\varsigma$ G
Fai *Beryktius* $\tau\omicron\upsilon$ *edd.* om. L Fai $\cdot$ $\tau\alpha\iota\alpha$ $\cdot$ $\Delta\omega\kappa$ $\cdot$ K F $\tau\alpha\tau\alpha\omega\omega\omega\omega$ *add.* *inter-*
pret. totius loci proprium nomen ($\eta\epsilon\sigma\tau\omicron\lambda\iota\alpha$ sc.) autem tradens L *Alcmanis* *versus*
videtur, cf. *Athenensis* l. i. et *Beryktius* l. i. fr. 32 17 perfectly *add.* r et] r

p. 546 P.

p. 21. 22 K.

tertia et quarte coniugationis, in quibus i ante u consonantem posita producit eademque subtracta corripitur, ut 'cupivi cupii', 'cupiveram cupieram', 'audivi audii', 'audiveram audieram'. inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut *Ἀλκμάν*:

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάφνον, |

est enim dimetrum iambicum, et sic est proferendum, *F* ut faciat brevem syllabam. nostri quoque hoc ipsum fecisse inveniuntur et pro consonante u vocalem brevem accepisse, ut Horatius 'siluae' trisyllabum protulit in epodo hoc versu:

Nivesque deducunt Iovem, nunc mare nunc siluae: 10

est enim dimetrum iambicum coniunctum penthemimeri heroico, quod aliter stare non potest, nisi 'siluae' trisyllabum accipiatur. similiter Catullus Veronensis

Quod zonam soluit diu ligatam

inter hendecasyllabos Phalaecios posuit, ergo nisi 'soluit' trisyllabum accipias, versus stare non possit. hoc tamen ipsum in derivativis vel compositis frequenter solet fieri, ut 'volvo volutus', 'solvo solutus', 'avis auceps, auspicium, augurium, augustus', 'lavo lautus', 'faveo fautor'.

Digamma Aeolis est quando in metris pro nihilo accipiebant, ut:

Ἀμὲς δ' ἑιρήναν † το δε γαρ θετο Μῶσα λίγεια, 20

ut *R* plusquamperfecto] *r* plusquam *R* 1 consonante producit *A* possita *G*

2 que *sup. lin. add.* *R* 4 usi] *l* ussi *L* Alcman *RADH* ^Λ *AKMAN* *GKL* *Alcma-*

nis fr. 77 Welckeri, 75 Bergkii l. l. 5 *KAI. ΧΕΙ. ΜΑ. ΠΥΡ. ΤΕΔΑΦΙΟΝ Rr KIXEIM*

ΠΥΡ ΤΕ ΔΑΦΙΟΝ A KAIKXIMA ΠΙΠΤΕ ΔΑΦΙΟΝ (FαφΙΟΝ d) D KAI ΧΕΙΜΑ ΠΙΡ ΤΕ ΔΑΦΙΟΝ H

KAI ΧΕΙΜΑ ΠΙΡ ΤΕΑ A FION Gg KAI ΚΕΙΝΑ ΠΥΡ ΤΕΑΦΟΝ add. interpr. et illa ignisque linguens in lūra l' da · FION · K 6 est in *lūra l* iambicum] *r* iambigum *R om. A* est *om. GL* ut *om. AD add. d* 8 *Horat. epod. 13, 2* syluae

D 11 penthimimere *R* penthimimeri *r* pentemimere *H* pentememere *D* penthime-

nere *A* pentamemere *K* pentemere *G* pentime+re *L* heroicae *r* heroice *H* 12

catulus *K* *Catull. carm. 2, 13* Veronensis *L* 14 ligatum *G* 15 endecasyllabos *ADHK* endecasyllabos *R* endecas syllabas *L* endecas syllabas *G* phalecios *D* phalegios *GLK* phaleucios *A* phalleucios *R* phalenicios *H* possuit *K* 16 non posit *L* dirinativus *ADGK* compositis *G* 17 fieri solet *G* ut *om. A* 18 auspitium *D* augurium] *g* augurium *GK* agustus *H* latus *H* 19 digamma] *R F* digamma *HKrg* digamma *F AD F GL* aeoles *KLr* coles *G* pro nihilo in metris *HGLK* 20 *AMEC ΔΕ ΦΙΡΗΝΑΝ ΤΟ ΔΕ ΓΑΡ ΟΕΤΟΜΩCΑ ΔΑΦΑΙΑ R AMEC*

ΘΕ ΦΕΙΡΝΑ ΤΟ ΔΕ ΓΑΡ ΑΕΤΟΜΩCΑ ΛΑΤΕΑ r AMEC. ΔΕΦΕΙ. P. HNANTODE ΤΑΡΕΤΟ ΜΩCΑΑΤΑ H AMEC ΔΦΕΙΡΗΝΑΝ ΤΟ ΔΕ ΓΑΡ ΘΕΤΟ ΜΩCΑΑΓΑΙΑ A AMEC ΔΕ ΦΕΙΡΗΝΑΝ ΤΟΔΕ ***ΕΤΟΜΩCΑΙΑ D AMEC ΦΕΡΗΝΑΝ ΤΑΔΕ ΤΟΙΩΜΩCΑΝFΑΙΑ d amec ΔΕΦΕΙ. ΠΕΝΑΝ. ΤΟ ΔΕ ΚΑΡΘΕΤΟ ΜΩCΑ ΛΙFΑΙΑ K AMEC ΛΕΚΕΙΡΗΦΗΤΟΛCΑFΑΙΑ G AMEC ΦΕΙΡΗΝΑΝΤΟΔΕ ΤΟΥ ΔΕΟ ΜΩCΑΝ FΑΙΑ supscr. interpret. nos pacificauerunt ipsi iurauerunt semper in lac. l' Ἀμὲς δ' ἑιρήναντο θεοὶ τοὶ δ' ὤμοσαν Fαῖδεν a Ἀμὲς δ' ἑιρήναν το δε τ' αὖ θετο Μῶσα λίγεια Putschius, ad Alcmanem versum hunc rettulerunt Welckerus ad Alcmanem fr. l. Ahrensius l. l. Alcmani vel Terpandro tribuit Bergkii l. l. fr. adesp. 33 Ἀμὲς Bergkiiς ἄμμε δὲ s. ἄμμι δὲ Daviesius misc. crit. p. 108 (p. 306 ed. Kidd.), at

p. 22. 23 K.

Sine invidia laudem invenias et amicos pares:

Hiatus quoque causa solebant illi interponere *ƒ*, quod ostendunt et poetae Aeolide usi - *Ἀλκμάν*:

et epigrammata, quae egomet legi in tripode vetustissimo Apollinis, qui
stat in Xerolopho Byzantii, sic scripta:

15 ΔΗΜΟΦΑΪΣΤΗΝ ΛΑΦΟΚΟΥΣΤΗΝ.
nos quoque hiatus causa interponimus v loco *f*, ut 'Davus', 'Argivus', 23
'pavo', 'ovum', 'ovis', 'bovis'. hoc tamen etiam per alias quasdam con-
sonantes hiatus vel euphoniae causa solet fieri, ut 'prodest', 'comburo',

1 exametrum *RAHK* exametrum *D* exametrum *d* aëroicum exametrum *GL*
apud *H* 2 antiquissimos *GL* ueteres *K* ut om. *K* Terentius] *rd* terentius
RADGL et *ant* passim in codd. Ter. Andr. I 1, 39 in Andria om. *K* ver-
sus accentus indidi secundum Prisciani sententiam, v. Bentleyum ad h. l. et Ritschelium
prolegg. in Plaut. p. CXLVII sq. 4 sinⁱⁿ uidia *K* inuenies *GLK* 5 enim
metrum iambicum *H* trimetrum iambicum *DK* siue in sin mut. *L* tribrachio
D accipietur *H* 6 uersus non potest *RAHGLK* non potest uersus *D* tamen
om. *K* est tamen *L* tamen est *G* ipsum *F. GL* ipsum digamma *K* Aeolis] *H*
aeoles in aeolis corr. *R* aeoles iterum *r* cum rell. 7 efugentes *H* efugientes *K* fu-
gientes *L* asperitatem spiritus *K* 8 non tamen om. *H* in omnibus tamen *GL*
in om. *K* sequitur add. *k* 9 uesper *r* 10 interponere] intempore *A* *F*
digamma *F. RADH* *F* digamma *r* et om. *H* etiam *D* 11 aeolidae *R* eolidae
GL Aeolidae uti Aleman *Welckerus* ad *Alcm. fr.* p. 71, *Kiddius* ad *Danesi* mss-
cel. p. 206, ubi inde a p. 202 totus hic locus illustratur, *Ahrensius* de dial. Dor. p.

12 ΚΑΚΕΙΝΑ ΠΥΡΤΑΦΦΟΝ Ι ΚΑΙ *Β***ΠΙΡΤ***ΦΙΟΝ L ΚΑΙ ΣΕΜΑ ΠΙΡΤΑΛΦΙΟΝ Η

ΣΕΜΑ R ΧΕΜΑ K ΠΙΥΡ R ΠΙΡΤΗΛΑΦΙΟΝ G ΤΕ ΟΥ. A ΔΑΦΙΟΝ R ΛΑΦΙΟΝ A

13 epygammata *A* tripone *A* trepode *G* tripodode ^{ue}tustissimo *K* uetustissimi

R. actustissimo *D* appollinis *RGL* appollinius *K* 14 Xerolopho] *r cf. Io. Bapt.*
Pii annott. post. c. 177 exerolopho *R* χερολοφο *L* chirolōphi - zanti (*in mg.*)
 (pho) *K* bizanti *RHGL* byzancii *A* 15 ἀμφοφωλν λαφοκοφωλν δαμοανφα-
 ρον λαφοκεφαλον *R* unde δαμοφα *A* λαφοκυ *R* *Effect* *r* ἀμφοφωλν λαφοκεφον

0
 ΔΕΜΦΑΦΟΝΛΑΚΑΦΟΝ D ΛΕΜΑΦΑΦΟΝ· ΛΑΦΟΚΑΦΟΝ· H ΑΝΙΜΟΦΑΦΟΝ ΛΕΚΩΦΟΝ K ΑΝΦΑΦΟΝ
 proprium nomen
 proprium nomen

ΛΟΚΑΦΟΝ in lit. l ophaΦoHzaΦa kaΦoH. G cf. var. lect. lib. VI § 69 16 Et nos
Η hiatus ex hiatur corr. B loco digamme ut **K** loco digamma **F** ut **RADH**

17 etiam *om.* *K*   18 ut prodes prodest *D*   conburo *A*

p. 547. 48 P.

p. 28 K.

'sicubi', 'nuncubi', quod Graeci quoque solent facere: 'μηκέτι', 'οὐκέτι'. sed tamen hoc attendendum est, quod praevaluit in hac litera [id est in u loco digamma posita] potestas, simplicis consonantis apud omnium poetarum doctissimos.

In b etiam solet apud Aeolis transire f digamma, quotiens ab e incipit dictio, quae solet aspirari, ut 'ἐήτωρ' 'βρήτωρ' dicunt, quod digamma nisi vocali praeponi et in principio syllabae non potest. ideo autem locum quoque transmutavit, quia b vel digamma post e in eadem syllaba pronuntiari non potest. apud nos quoque est invenire, quod pro u consonante b ponitur, ut 'caelebs', caelestium vitam ducens, per b scribitur, quod u consonans ante consonantem poni non potest. sed etiam 'Bruges' et 'Belenas' antiquissimi dicebant teste Quintiliano, qui hoc ostendit in primo institutionum oratoriarum: nec mirum, cum b quoque in u euphoniae causa converti invenimus, ut 'aufero' pro 'abfero'.

V 24 Aspiratio ante vocales omnes poni potest, post consonantes autem quattuor tantummodo more antiquo Graecorum: c t p r, ut 'habeo', 'Herennius', 'heros', 'hiems', 'homo', 'humus', 'Hylas', 'Chremes', 'Thraso', 'Philippus', 'Pyrrhus'. ideo autem extrinsecus ascribitur vocalibus, ut minimum sonet, consonantibus autem intrinsecus, ut plurimum: omnis enim litera sive vox plus sonat ipsa sese, cum postponitur,

^{su}
1 hincubi *deinde add.* sum enim es est conuro quasi conuro debuit facere D quae *del. d* quoque *add. k* [μηκέτι οὐκέτι] sic in lit. 1 MEKETI OYKETI RD ΜΗΚΕΤΟΥΚΕΤΙ AH MEKE · FIOYFETI · G mekiFioyFesi K 2 sed tamen] *litera absumptum in R* hoc *expunxit r* attendendum RADHK in ante u om. A 3 digammae GLK posito HGLKra, posito iterum *del. et posita restit.* est in R simplicis GK aput H omnium ap GL 5 apud aeoles solet K apud eoles h aput aeolis ni f. H Acolis] Ar aeolenses D uel aeoles *supscr. d* aeoles *vel* eoles RGLK ab r. RAD 6 rethor BPNTWP R rhetor BPNTWP A FPHTOP BPHTOP GL (or in WP *ut rubique corr. l*) pro FPETWPBPETOP K ut rhet. or br ethor P HTWP F PHTWP. H quod] ideo quod r 7 praeponi non potest et in principio syllabae (syllabae L). ap nos quoque GL, *vocc.* non potest. ideo usque ad pronuntiari non potest in marg. *add. gl* et in principio syllabae om. K *add. h* 8 transmutauit] d transmutauit KD digamma] F. K post r. AHgl post. Rr ut P profectum videatur ab r 9 aput H est inuenire quod *add. d* quoque inuenitur KI, pro var. lect. *supscr. g* est inuenire GL 10 caelestem K consonans u. K 11 uel briges pro v. l. *supscr. g* bleas GLK 12 Quintiliano] g quintilliano AG cintilliano K Quint. inst. or. I 4, 15 institutionum libro GLK quoque *add. d* 14 ut om. RAH 15 DE H. ITERVX. *inscr. AD* Quot litteris aspiratio praeponi subponiue potest L Aspiratio quoque ante ADh omnes uocales GLK possunt

^{r.P}
A autem] uero K 16 p. t. GLK herenius HL 17 heros A haeros L hiems] r hiemps RA chremes ex cheremes *corr. R* 18 thrasso GLK Philip-
pus] g philippus G philosophus K phirrhos GLK pirrhos g *exemptis ab habeo usque ad Hylas suo loco omissis* ut chremes thraso philippus pirrhos. Item in uocalibus ut habeo herennius ^{heros} hiemps homo humus. Ideo D Item — humus *del., in marg.* heros hiemps homo hilas *add. d* autem om. GL extrinsecus] extrin A ascribitur] l adscribitur RD ascribitur L 19 minimum L autem om. K plurimum sonet GLK 20 enim *add. l* sonat cum ipsa secum postponitur GLK sese] v. l. uel secum *add. rd*

p. 548 P.

p. 23—25 K.

quam cum anteponitur, quod vocalibus accidens esse videtur, nec, si tollatur ea, perit etiam vis significationis, ut si dicam 'Erennius' | absque aspiratione, quamvis vitium videar facere, intellectus tamen permanet. consonantibus autem sic cohaeret, ut eiusdem penitus substantiae sit, ut, si auferatur, significationis vim minuat prorsus, ut si dicam 'Cremes' pro 'Chremes'. unde hac considerata ratione Graecorum doctissimi singulas fecerunt eas quoque literas, quippe pro τϕ Θ, pro πϕ ϕ, pro χϕ χ scribentes. nos autem antiquam scripturam servavimus. in Latinis tamen dictionibus nos quoque pro ph coepimus f scribere, ut 'filius', 'fama', 'fuga', nisi quod, ut supra docuimus, est aliqua in pronuntiatione eius litterae differentia cum sono ph.

ϕϕ autem ideo non est translatum ab illis in aliam figuram, quod nec sic cohaeret huic quomodo mutis nec, si tollatur, minuit significationem. quamvis enim subtracta aspiratione dicam 'retor', 'Pyrrus', intellectus integer manet, non aliter quam si antecedens vocalibus auferatur, unde ostenditur ex hoc quoque aliqua esse cognatio r litterae cum vocalibus. ex quo quidam dubitaverunt, utrum praeponi debeat huic aspiratio an subiungi. unde Aeolis loco, ut diximus, aspirationis digamma ponentes in dictionibus ab ϕ incipientibus, solent loco digamma β scribere, iudicantes debere praeponi digamma quasi vocali: sed rursus quasi consonanti digamma in eadem syllaba praepone[re] recusantes, commutabant id in β, 'βεῖρω', 'βρόδος' dicentes. sed apud Graecos haec littera, id est ϕ, multis modis fungitur loco vocalis, ut in declinatione nominum in ϕα et in α puram desinentium, quae similiter a servant per obliquos casus, ut 'ῥαφα', 'σοφία σοφίας', apud Latinos autem non adeo.

(Quaeritur, cur in 'vah', 'ah' post vocales ponitur aspiratio, et dici-

1 accedens GL 2 ea om. H Erenius L absque] sine K 3 permanet integer. l permanet intiger. K 4 eiusdem] l ex corr. huiusdem G substantiae A 5 pro Chremes H 7 quippe pro th Θ pro ph ϕ pro ch χ D et in litura τ τη AH πη AH κη A κ. η. H 8 antiquam add. k servamus GLK dictionibus om. K in marg. add. k dictionibus vel nothis GL 9 cepimus AD ut filius] r filius RA 10 fuga] fur K supra dixi-

litterae
mus HGK huius G eius differentia F cum ph. huius etiam ostendit ipsius palati pulsus et linguae et labiorum .F. cum sono r. η. A 11 differentia .F. cum H differentia cum G differentia hoc autem ostendit etiam ipsius palati pulsus et linguae et labiorum .f. cum sono ph. D eadem ab hoc — f in marg. inf. ponit l

12 ϕϕ] rh RD r. η. AH 13 mutis L 14 retor (add. k) K pirrus DK phirrus GL 15 intiger GK manet integer D auferatur aspiratio D 16 ex hoc quoque om. K esse aliqua D r] ϕ K 17 an subiungi huic aspiratio D aspirationi A subiungi] g subiungui G 18 Aeolis] r aeoles R rel. ut diximus loco H digammā A digammae GKL 19 ϕ] .R. RADH b. AK

20 rur^{as} L 21 recusantes KL commutabant] d commutabant DGK commodabant K b. ut AHK βεῖρω βρόδος] α brethor brodos RDK bretor brodos AH brodos bretor GL 22 .R. RADH 23 fungitur] g fungitur G ut est in GLK in ϕα et in α] α in ra et in a RDHGK in ρα. et in .α. A in ra vel in a L 24 disinentium G obliquos] g oblicos G casus om. K 25 ωφια ωφιας D copia copias L non. Ideo quaeritur L 26 uah nah ah GLK (ah ex

p. 548. 49 P.

p. 25. 26 K.

mus, quod apocopa facta est extremae vocalis, cui praeponeretur aspiratio; nam perfecta 'vaha', 'aha' sunt. ideo autem abscissione facta extremae vocalis || tamen aspiratio mansit ex superiore pendens vocali, quia suum est interiectionis voce abscondita proferri. itaque pars absconditae extremitatis videtur congrue interiectionis naturali prolatione remansisse: nec mirum, cum in Syrorum Aegyptiorumque dictionibus soleant etiam in fine aspirari vocales, — interiectionum autem pleraeque communes sunt naturaliter omnium gentium voces.)

- 26 Inter c sine aspiratione et cum aspiratione est g, inter t quoque et th est d et inter p et ph sive f est b. sunt igitur hae tres, hoc est b g 10 d, mediae, quae nec penitus carent aspiratione nec eam plenam possident. hoc autem ostendit etiam ipsius palati pulsus et linguae vel labrorum consimilis quidem in ternis, in p et ph vel f et b et rursus in c et ch et g, similiter in t et th et d. sed in levibus exterior fit pulsus, in asperis interior, in | mediis inter utrumque supra dictorum locum, quod facile dinos- 15 — citur / si attendamus in supra dictis motibus ora mirabili naturae lege modulantibus voces. tanta autem est cognatio earum, quod invicem inveniuntur pro se positae in quibusdam dictionibus, ut 'ambo' pro 'ἄμφω', 'buxus' pro 'πύξος' et 'publicus' pro 'puplicus', 'triumphus' pro 'θρῑ- αμβος', 'gubernator' 'κυβερνήτης', 'gobio' 'κωβίος', 'Caere' ἀπὸ τοῦ κα

ali corr. K) 1 apocope K apogope G apogope L 2 uaha naha aha GL uaha naha aha K sunt om. GL extremae facta L extrema G uocalis cui pre- tamen aspiratio ponebatur aspiratio mansit R corr. pr. m. 4 proferri abscondita L abscondita(e) L

5 congruae G interiectionis] r. interieccionis R in interiectionis HGL in interiectionis G prolatione D. an prolationi? 6 syrorum R sirorum DGL aegyptiorumque G dictionibus] r dictionibus R 7 interiectionum] r interieccionum R pleraeque]

r plereque a pleraque K plerumque RA sunt om. L 9 DE COGNATIONE CONSONANTIVM INTER SE inscr. AD et c cum G 10 th, d, HGL et ante inter om. GLK p et om. H tres om. H dg K 11 maediae R poenitus H carent penitus D aspiratioe in litura H 12 ipsius om. KL palathi GL et labiorum KL consimilis est GL 13 in ternis in] in ternis g internis K inter L et ni f. G internis in ph H in p] cognatio inter p D inter p A uel] et D

in c] g inter c DGL in c et ch] in ch H 14 in t] g inter t DGL

in t et th] in th H 15 utrumque L denoscitur G dignoscitur A 16 si ex sed corr. a attendamus RG modulantibus G modulantibus K modulantia H edd. nisi quod modulantia 3 17 uoces in marg. r 18 per se K possitae G αμφο GKL 19 πύξος AK πύξος H puplicus pro puplicus (φ in litura) K pro puplicos D et pro v. l. in marg. g pro πυραϊκος G pro πυραϊκος L pro πυραϊκοις H pro πούπλικος edd., nisi quod lac. Gr. voc. reliquit 1, pro πούπλικος 3: 'erträglichere wäre wenigstens Publicius pro Πονπλικός' Schneiderus Elementarlehrte 1 225

τριάμβος D treambos K τθριάμβος G θριάμβος L 20 κυβερνήτης R κυβερ- ΝΕΤΕΣ A pro κυβερνήτης in litura l pro κυβερνατός G pro κυβερνατός K puni- ceus φωενκώς porpureū pro πυρφυρών gubernator pro κυβερνήτης gobio pro κωβίος cera απω r τοῦ χαίρη deus εως D κωβεος RA κοβιος H pro κοβιος G pro κοβιος K pro κοβιος L caera KL coera G απο θου καιρε R χαίρη K et in litura l

p. 549. 50 P.

p. 26. 27 K.

‘χαῖρε’, ‘puniceus’ ‘φοινίκεος’, ‘deus’ ‘θεός’, ‘purpureum’ ‘πορφύρεον’.

Hoc quoque observandum est, quod ad comparationem aliarum conso-
nantium, quae solent mutari vel abici per casus, immutabiles sunt apud nos
5 tres, l n r: per omnes enim casus eadem permanent, ut ‘sal salis’,
‘flumen fluminis’, ‘Caesar Caesaris’. t quoque et c, quamvis in tribus
solis inveniantur nominibus, quae possunt declinari, hoc idem servant, ut
‘caput capitis’ et ab eo composita ‘sinciput sincipitis’, ‘occiput occipitis’,
‘allec allecis’, ‘lac lactis’, in quo etiam t additur. quare a quibusdam
10 non irrationabiliter nominativus ‘hoc lacte’ prolatus invenitur. reliquae
vero consonantes mutantur vel abiciuntur: d, ut ‘aliquid alicuius’; m,
‘templum templi’, ‘Pelium Pelii’; s, ‘magnus magni’; x, ‘rex regis’, ‘nix
nivis’.

In verborum quoque praeteritis perfectis solent omnes || modo mutari
15 modo manere, | exceptis l p s x. hae enim numquam mutantur, ut ‘ha-
beo habui’, ‘iubeo iussi’, ‘compesco compescui’, ‘dico dixi’, ‘ascendo
ascendi’, ‘laedo laesi’, ‘lego legi’, ‘pingo pinxi’, ‘demo dempsi’, ‘premo
pressi’, ‘moneo monui’, ‘sino sivi’, ‘nequeo nequivi’, ‘torqueo torsi’,
‘dissero disserui’, ‘uro ussi’, ‘verto verti’, ‘flecto flexi’. illae autem
20 quattuor, ut supra diximus, numquam mutantur in praeterito perfecto: l,
‘caelo caelavi’, ‘doleo dolui’, ‘volo volui’, ‘mollio mollivi’; p, ‘turpo
turpavi’, ‘stupeo stupui’, ‘scalpo scalpsi’, ‘lippio lippivi’; s, ‘quasso
quassavi’, ‘censeo censui’, ‘arcesso arcessivi’; x, ‘nexo nexui’, ‘texo
texui’.

1 ΦΙΝΙΚΕΟΣ R ΦΗΝΕΚΕΟΣ A ΦΕΝΙΚΕΟΣ H pro ΦΟΝΙΚΕΟΣ GL ΘΕΩC ex ΘΕΩC π.
f. effectum in G porpureum pro ΠΟΡΦΥΡΩΝ G ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ RH pro ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ L

3 DE CONSONANTIBVS QVÆ MVTANTVR VEL NON IN NOMINIBVS *inscr.* A DE CONSONANTIBVS QVÆ
MVTANTVR (MOTANTVR D) IN NOMINIBVS ET QVÆ (QVÆ L) NON. DL est om. H conpa-
rationem D 4 motari GK motari D abici G abiici LK immutabiles Ad inmotabiles
D inmotabiles GL sunt ut apud AD. aput H 5 casus enim H eadem] dk ea-
dem DGK remanent GL 7 inueniuntur K nominibus inueniuntur D possent R
posunt LK ut om. HL 8 composita D ut sinciput. (sinciput k) tis K 9 hal-
lec H alec alecis R hallec hallecis D hallec, is K *aspir. not. utrobique add. g*
t add. k t additur lact. D a add. dh 10 irrationabiliter RADK irracionabiliter H

11 abiciuntur uel motantur D abiciuntur uel mutantur H uel motantur uel abii-
ciuntur G uel abiciuntur uel motantur K m ut templum DHGLK 12 poelium
poelii L s ut magnus DHKx x ut rex DK 14 ante In verborum *inscr.* DE
CONSONANTIBVS QVÆ (QVÆ A) MVTANTVR (MOTANTVR D) IN VERBIS ET QVÆ NON. (ET QVÆ
NON om. A) ADL motari DGK 15 exceptis quattuor l AD nunquam GLK

matantur R motantur et sic fere constanter DGK 16 iussi] k iusi LK
compesco compescui] k compisco compiscui GLK conpescui H 17 demsi H

praemo RA 18 minui D munui H 19 desero deserui GLK nisi L flexo
D 20 nunquam GLK l ut celo DHGLK ut celo. celani A 21 doleo do-
lui] r deleo dolani R 22 stupui L lippio lippivi] r lipio lipiui RAL quaso
quasui L 23 censui H arcesco D

p. 548. 49 P.

p. 25. 26 K.

mus, quod apocopa facta est extremae vocalis, cui praeponebatur aspiratio; nam perfecta 'vaha', 'aha' supt. ideo autem abscisione facta extremae vocalis || tamen aspiratio mansit ex superiore pendens vocali, quia suum est interiectionis voce abscondita proferri. itaque pars absconditae extremitatis videtur congrue interiectionis naturali prolatione remansisse: nec mirum, cum in Syrorum Aegyptiorumque dictionibus soleant etiam in fine aspirari vocales, — interiectionum autem pleraeque communes sunt naturaliter omnium gentium voces.)

- 26 Inter c sine aspiratione et cum aspiratione est g, inter t quoque et th est d et inter p et ph sive f est b. sunt igitur hae tres, hoc est b g d, mediae, quae nec penitus carent aspiratione nec eam plenam possident. hoc autem ostendit etiam ipsius palati pulsus et linguae vel labrorum consimilis quidem in ternis, in p et ph vel f et b et rursus in c et ch et g, similiter in t et th et d. sed in levibus exterior fit pulsus, in asperis interior, in | mediis inter utrumque supra dictorum locum, quod facile dinoscitur / si attendamus in supra dictis motibus ora mirabili naturae lege modulantibus voces. tanta autem est cognatio earum, quod invicem inveniuntur pro se positae in quibusdam dictionibus, ut 'ambo' pro 'ἄμφω', 'buxus' pro 'πύθος' et 'publicus' pro 'puplicus', 'triumphus' pro 'θρῆνῆς', 'gubernator' 'κυβερνήτης', 'gobio' 'κωβίος', 'Caere' ἀπὸ τοῦ κα

ach corr. K) 1 apocope K apogope G apagope L 2 uaha naha aha GL uaha naha aha K sunt om. GL extremae facta L extrema G uocalis cui praetamen aspiratio ponebatur aspiratio mansit R corr. pr. m. 4 proferri abscondita L abscondita(e) L

5 congruae G interiectionis] r. interieccionis R in interiectionis HL in interiectionis G prolatione D. an prolationi? 6 syrorum R sirorum DGL aegyptiorumque G dictionibus] r dictionibus R 7 interiectionum] r interieccionum R pleraeque]

r plereque a pleraque K plerumque RA sunt om. L 9 DE COGNATIONE CONSONANTIVM INTER SE inscr. AD et c cum G 10 th, d, HGL et ante inter om. GLK p et om. H tres om. H dg K 11 maediae R poenitus H carent penitus D aspiratioe in litura H 12 ipsius om. KL palathi GL et labiorum KL consimilis est GL 13 in ternis in] in ternis g internis K inter L et ni f. G internis in ph H in p] cognatio inter p D inter p A uel] et D

in c] g inter c DGL in c et ch] in ch H 14 in t] g inter t DGL

in t et th] in th H 15 utrumque L denoscitur G dignoscitur A 16 si ex sed corr. a attendamus RG modolantibus G modulantibus K modulantia H edd. nisi quod modulentia 3 17 uoces in marg. r 18 per se K possitae G ἀμφο GKL 19 πυθος AK πύθος H puplicus pro πυπλικος (φ in litura) K pro puplicus D et pro v. l. in marg. g pro πυθαίκος G pro πυφαίκος L pro πυθαίκοις H pro πούπλικος edd., nisi quod lac. Gr. voc. reliquit 1, pro πούπλικος 3: 'erträglich' wäre wenigstens Publicius pro Πουνπλίκιος? Schneiderus Elementarlehre I 225

ΤΡΙΑΜΒΟΣ D tremambos K τριπυμβος G thriymbos L 20 κυβερνήτης R κυβερνέτης A pro κυβερνήτης in litura l pro κυβερνατός G pro κυβερνατός K punitheus φωενκως porpureū πυρφυρῶν gubernator pro κυβερνήτης gobio pro κωβίος cera απω r τοῦ χαίρη deus θως D κωβεος RA κοβίος H pro κοβύος G pro κοβίος K pro κοβίως L caera KL coera G απο θου χαίρε R χαίρη K et in litura l

p. 549. 50 P.

p. 26. 27 K.

‘χαῖρε’, ‘puniceus’ ‘φοινίκεος’, ‘deus’ ‘θεός’, ‘purpureum’ ‘πορφύρεον’.

Hoc quoque observandum est, quod ad comparationem aliarum conso- 27
nantium, quae solent mutari vel abici per casus, immutabiles sunt apud nos
5 tres, I n r: per omnes enim casus eadem permanent, ut ‘sal salis’,
‘flumen fluminis’, ‘Caesar Caesaris’. t quoque et c, quamvis in tribus
solis inveniantur nominibus, quae possunt declinari, hoc idem servant, ut
‘caput capitis’ et ab eo composita ‘sinciput sincipitis’, ‘occiput occipitis’,
‘allec allecis’, ‘lac lactis’, in quo etiam t additur. quare a quibusdam
10 non irrationabiliter nominativus ‘hoc lacte’ prolatus invenitur. reliquae
vero consonantes mutantur vel abiciuntur: d, ut ‘aliquid alicuius’; m,
‘templum templi’, ‘Pelium Pelii’; s, ‘magnus magni’; x, ‘rex regis’, ‘nix
nivis’.

In verborum quoque praeteritis perfectis solent omnes || modo mutari
15 modo manere, | exceptis I p s x. hae enim numquam mutantur, ut ‘ha-
beo habui’, ‘iubeo iussi’, ‘compesco compescui’, ‘dico dixi’, ‘ascendo
ascendi’, ‘laedo laesi’, ‘lego legi’, ‘pingo pinxi’, ‘demo dempsi’, ‘premo
pressi’, ‘moneo monui’, ‘sino sivi’, ‘nequeo nequivi’, ‘torqueo torsi’,
‘dissero disserui’, ‘uro ussi’, ‘verto verti’, ‘flecto flexi’. illae autem
20 quattuor, ut supra diximus, numquam mutantur in praeterito perfecto: l,
‘caelo caelavi’, ‘doleo dolui’, ‘volo volui’, ‘mollio molliui’; p, ‘turpo
turpavi’, ‘stupeo stupui’, ‘scalpo scalpsi’, ‘lippio lippivi’; s, ‘quasso
quassavi’, ‘censeo censui’, ‘arcesso arcessivi’; x, ‘nexo nexui’, ‘texo
texui’.

I ΦΙΝΙΚΕΟΣ R ΦΗΝΕΚΕΟΣ A ΦΕΝΙΚΕΟΣ H pro ΦΟΝΙΚΕΟΣ GL ΘΕΩC ex ΘΕΩC η.
f. effectum in G porpureum pro ΠΟΡΦΥΡΩΝ G ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ RH pro ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ L
3 DE CONSONANTIBVS QVÆ MVTANTVR VEL NON IN NOMINIBVS *inscr.* A DE CONSONANTIBVS QVÆ
MVTANTVR (MOTANTVR D) IN NOMINIBVS ET QVÆ (QVÆ L) NON. DL est om. H compa-
rationem D 4 motari GK motari D abici G abici LK immutabiles Ad iumotabiles
D immotabiles GL sunt ut apud AD. apud H 5 casus enim H eadem] dk ea-
dem DGK remanent GL 7 inueniuntur K nominibus inueniuntur D possent R
posunt LK ut om. HL 8 composita D ut sinciput. (sinciput k) tis K 9 hal-
lec H alec alecis R hallec hallecis D hallec, is K *aspir. not. utrobique add. g*
t add. k t additur lact. D a add. dk 10 irrationabiliter RADK irrationabiliter H

11 abiciuntur uel motantur D abiciuntur uel mutantur H uel motantur uel abii-
ciuntur G uel abiciuntur uel motantur K m ut templum DHGLK 12 poelium
poelii L s ut magnus DHK r x ut rex DK 14 ante In verborum *inscr.* DE
CONSONANTIBVS QVÆ (QVÆ A) MVTANTVR (MOTANTVR D) IN VERBIS ET QVÆ NON. (ET QVÆ
NON om. A) ADL motari DGK 15 exceptis quattuor | AD nunquam GLK

matantur R motantur et sic fere constanter DGK 16 iussi] k iusi LK
compesco compescui] k compisco compiscui GLK conpescui H 17 demsi H

praemo RA 18 minui D munui H 19 desero deserui GLK usi L flexo
D 20 nunquam GLK l ut celo DHGLK ut celo. celavi A 21 doleo do-
lui] r deleo dolui R 22 stupui L lippio lippivi] r lipio lipiui RAL quaso
quasavi L 23 censui H arcesco D

p. 550. 51 P.

p. 27. 28 K.

28 Vocales quoque in eisdem perfectis, quae in principalibus syllabis inveniuntur verborum, modo ex correptis producuntur, modo mutantur in alias vocales, modo manent eadem. producuntur plerumque omnes, ut 'faveo fāvi', 'caveo cāvi', 'sedeo sēdi', 'lego lēgi', 'video vīdi', 'moveo mōvi', 'foveo fōvi', 'fugio fūgi'.

Mutantur a et e: a quidem in e modo productam modo correptam; productam, ut 'ago ēgi', 'capio cāpi', 'facio fēci', 'frango frēgi'; correptam, 'tango tēgi', 'cado cēcidi', 'parco pōperci'. e vero transit in i, ut 'eo' 'ivi' vel 'ii' - Solinus in collectaneis vel polyhistore: Tati^{us} in arce, ubi nunc aedes est Iunonis Monetae, qui anno quinto quam ingressus urbem fuerat, a Laurentibus interemptus est, septima et vicensima Olym^{piade} hominem exivit, 29 'queo' 'quivi' vel 'quii'. haec eadem vocalis paenultima in verbis secundae coniugationis saepe mutatur in u, ut 'doceo docui', 'moneo monui', 'doleo dolui'. quod similiter est quando in tertia vel quarta coniugatione patitur i, ut 'rapio rapui', 'aperio aperui'.

U et o manent in principalibus syllabis positae immutabiles, temporum quoque in quibusdam, ut 'ruo rui', 'domo domui', 'doceo docui'.

Hoc quoque observandum est, quod numquam in supra dicto tempore potest geminari nec in principio nec in fine syllaba, nisi quae a muta incipit, ut 'tondeo totondi', 'pendeo' vel 'pendo' 'pependi', 'disco didici', 'posco poposci', 'tundo tutudi', 'pedo pepedi', 'tango tetigi', 'caedo cecidi', 'cado cecidi', 'pello || pepuli', 'fallo fefelli', 'prodo prodidi', 'vendo vendidi', ex quo etiam apparet, f vim magis mutae obtinere, a qua incipiens geminata est syllaba.

1 DE VOCALIBVS QVAE (QVE A) MUTANTVR (MOTANTVR D) IN PRINCIPIO ET QVAE NON (VEL NON A) AD De uocalibus quae in pto ex correptis producuntur uel mutantur uel manent immobiles L isdem A hisdem HGKL 3 manent Eadem producuntur H eadem] g eadem GKL plerumque L 4 moneo moni (monui h) H 5 fugio fugi foneo foui K 6 post fugi inscr. DE A ET E AD Mutantur a et e om. A Mutatur (Motatur G) a quidem (a et e om.) GL 7 ēgi R caepi RD faeci R fregi et correptam D 8 ut tango K post peperci inscr. DE E AD 9 solinius K Solin. polyhist. I § 21 cf. lib. X § 50 conlectaneis Rr in polyistore R in del. r polyhystore H

polihistores Tacius A polyistore Statius K polihistorae statius D poyistorae, statius G polystorae statius L 10 aedes] h aedis H edis A 11 ingressus G 12 uicesima rd uigesima D uicissima KL uicissima G olimpiade KL olymphiade D olimpiadae G olimphiade gl 13 uel qui D penultima l peneultima G penultima L et sic fere constanter GL 14 minui D 15 tertia et quarta K 17 DE U ET O. inscr. A DE O ET V. D O et u D immutabiles AH inmotabiles D 18 quibusdam sunt ut G 19 QVIBVS CONSONANTIBVS VERBA QVE SYLL. GEMINANT INCIPIANT A DE CONSONANTIBVS A QVIBVS VERBA QVAE SYLLABAM (syllabam L) GEMINANT INCIPIUNT DL nunquam G 20 ad utramque nec in marg. af. neq. add. r muta] g mutta et sic saepissime GLK

21 pendo pependi uel pendo H 22 tutudi] r tutundi RH caedo cecidi post fefelli collocat H 23 caedo cecidi GL cado cecidi caedo cecidi K cado cecidi om. GL cano cecini post cecidi add. d 24 magis uim L optinere GL

p. 551 P.

p. 28. 29 K.

S ante mutam posita inveniuntur duo, quae geminant syllabam, 'sto VI 30 steti', 'spondeo spopondi'. antiquissimi etiam 'scindo' 'scicidi' dicebant, quod iuniores 'scidi' dixerunt, ut in praeterito perfecto verbi ostendimus. nec sine ratione ante mutas invenitur geminatum, cum s amittit vim suam plerumque sic posita ante mutam, unde nec in secunda syllaba repetitur.

M quoque geminatur - 'mordeo momordi' -, quae loco mutae in multis fungitur: nam et ante n posita communem facit syllabam, ut 'Ramnes Ramnetis', sicut 'Chremes Chremetis', - iambica enim sunt, quae sic declinantur, quod Callimachi quoque auctoritate confirmatur in *Αἰτιοῖς*, sicut iam supra dictum est, hoc versu:

Τὸς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὃδε συναινώ -

et numquam tamen eadem in ante se natura longam [vocalem] patitur in eadem syllaba esse, ut 'illām', 'artēm', 'puppīm', 'illūm', 'rēm', 'spēm', 'diēm', cum aliae omnes semivocales hoc habent, ut 'Maecenās', 'Paeān', 'sōl', 'pāx', 'pār'. praeterea sola haec semivocalis post s ponitur, quod mutarum est, ut 'Smyrna', 'smaragdus', et ante liquidam, ut 'Samnis', et quod ante s posita in finali syllaba [nominis] more mutae interposita i facit genetivum, 'hiems hiemis', velut 'inops inopis', 'caelebs caelibis'.

Apparet igitur, quod elementorum alia sunt eiusdem generis, ut vocales et consonantes, alia eiusdem speciei, ut in vocalibus breves et longae et in consonantibus simplices et duplices, quae habent aspirationem et quae non habent et earum mediae. aliae vero sibi sunt affines per com-

1 DE A. *inscr.* AD 2 Atiquissimi A scicidi ex scidi effectit g 3 ut] quod GLK 4 rationes (s ni f.) D ratione s posita ante mutam in *littera* et ad marg. g ante mutas s posita invenitur geminatum (ex geminata ni f. corr.) K geminatum]

del. r geminatio in *littera* g amittit G amittit L 5 plerumque (plerumque GL) sic posita ante mutam uim suam GLK 6 repetitur] invenitur GL 7 DE VOCALIBUS MUTATIS. DE M. *inscr.* A DE M. D ut mordeo GLK 8 n. m. posita GL

syllabam facit DGLK 9 declinatur K 10 Callimachi] r challimachi R tallimachi K INATHC L AITIOC K AITHC G aetiois AH aeticis d haeticis ni f. D aetiois R 11 sicuti ex corr. h iam om. AG v. § 11 12 toc meno. MNHCAP. XWCOCK. ΦΕΥΕΝΟCBAWZCPEAINO G post MNHCAPXE lac. reliquit H toc DL MNHCAPXIOC (alt. i ex corr. l) L MNHCAPXEIOOC K ZENOC Al ZENO K WAE A ras. in L cynaino K et ex corr. l cynainw R cynaynw D 13 nunquam GLK longam uocalem] h longam H litteram longam (longuam LK) GLK 14 illam illam D

pupim GLK pumpim H illam] fructum D illum fluctum cod. Vind. CCCXLVII fluctum plerique codd. Krehlii rem spem rem diem A 15 om̄semiocales H ut sol pean par mecenās pax D micenās G 16 haec sola LK 17 smirna DK smaragdus] k smaradus D smragdus L smargdas K scamnis H 18 mutae more in finali sillaba nominis L nominis del. r mutae more G interposita G 19 genitium RGLK ut hiems G hiems] r hiemps R uelut R ueluti Ar uelut. est GLK

caelebs ex caelaebis corr. G caeleps caelebis H caelebis L celebis RD

20 DE VARIETATE (VARIANTE D) LITTERARVM *inscr.* AD Apparet G elementorum ex aelementorum corr. G elimentorum LK ut et uocales et (prius et in *littera* G) GL 21 longuae GLK 22 semplexes A semplexes a et duplices et D 23 Alia D Alie d sunt sibi DH affines DH

p. 551. 52 P.

p. 29. 30 K.

mutationem, id est quod invicem pro se | positae inveniuntur, ut breves et longae, quae habent aspirationem et quae carent ea, aliae autem per coniugationem vel cognationem, ut b p f nec non g c cum aspiratione vel sine ea, x quoque duplex, similiter d et t cum aspiratione sive sine ea et cum his z duplex, unde saepe d scribentes Latini hanc exprimunt sono, ut 'meridies', 'hodie'; || antiquissimi quoque 'Medentius' dicebant pro 'Mezentius'. quin etiam s simplex habet aliquam cum supra dictis cognationem, unde saepe pro z eam solemus geminatam ponere, ut 'patrisso' pro 'πατρίσω', 'pytisso' pro 'πυτίσω', 'massa' pro 'μάζα', et Doris 'τύ' pro 'σύ', unde nos quoque 'tu' pro 'σύ' et 'te' pro 'σέ', 10 Attici autem 'θάλαττα' pro 'θάλασσα' et 'Θρηττα' pro 'Θρησσα' et 'ήτων' pro 'ήσων' et 'ξύμμαχος' pro 'σύμμαχος', Romani etiam 'Αιαx' pro 'Αίας'.

- 32 In vocalibus quoque sunt affines e correpta sive producta cum ei diphthongo, qua veteres Latini utebantur ubique loco i longae: nunc autem 15 contra pro ea i longam ponimus vel e productam, ut 'Νεῖλος Nilus', 'Καλλιόπεια Calliopēa' ('χορεία chorea', e paenultima modo correpta modo

2 linguae GLK quarent D post ea: DE COGNATIONE CONSONANTIVM INTER SE ITERVM.
uel coniunctionem
(inert. D) inscr. ADL autem] nero G 3 coniugationem D coniunctionem GK uel]
nel per GL et per K post cognationem add. cognatae (cognate A) literae pro (et
pro D) se invicem positae AD b f et p cum aspiratione aut sine ea D g et c
D 4 uel] siue ADHLKr siue] uel DHG et K 5 hanc z litteram exprimunt Dd
6 antiquissimi] d Antiqui D 7 medentius ex medientius corr. RDG medientius
H de s. inscr. D simplex G 8 geminatam solemus G ponere] proferre
LK 9 πατρίσω GL πατρίσω A πύτισω H πατρίσω K πατρίσω (w) R πατρίσω Dd
pitisso DL pitisso G patisso K ΠΥΤΙΣΩ pro ΠΥΤΙΣΩ H ΠΙΤΙΣΩ A ΠΗΤΙΣΩ
L ΠΗΤΙΣΩ G ΠΑΤΙΣΩ K ΠΥΤΙΣΩ D pro maza RDH 10 dōres TYI pro CYI (utra-
que i erasa) L dori D doris H doresti (in doristi corr.) pro cy (ty m. pr. add.
ut legendum esse conicias: δωριστί 'τύ') Rr TYI pro CY A TYI pro CYI (CYI sup.
lituram) G i pro s ponunt ty pro cy (partim in lit. et ad mg. h) H tu pro coy r
ty pro cy RH tu pro su K pro se RADHGK 11 Attici] Antiqui AGL autem
pro G ΘΑΤΤΑ G ΘΕΛΑΤΤΑ H ΤΑΒΕΚΑ D ΘΑΛΑΚΚΑ H et om. L ΘΗΡΕΤΤΑ pro
ΘΕΡΕΚΚΑ R ΘΗΡΕΤΤΑ pro ΘΗΡΕΣΣΑ A ΘΗΡΕΤΤΑ pro ΘΗΡΕΚΚΑ H ΘΗΡΕΤΤΑ pro ΘΗΡΕΚΚΑ K ΘΗΡΕΤΤΑ pro ΘΗΡΕΚΚΑ ex corr. l pro ΤΡΕΚΚΑ G et ήτων pro
ήσων om. H ΗΤΩΝ R ΕΤΩΝ DK 12 ΕΚΚΩΝ AG ΗΚΚΩΝ K ΖΥΜΜΑΧΟΣ AG
ΖΥΜΜΑΧΟΣ D ΖΥΜΜΑΧΟΣ A ΖΥΜΜΑΧΟΣ D ΖΥΜΜΑΧΟΣ H etiam] quoque
etiam G autem K 13 Αίας codd. lac. Gr. voc. reliq. 1 14 DE VOCALI-
BUS MUTATIS (motatis D) inscr. AD Et in K adfines RD siue] uel D 15 dypton-
gon R dyptongo DLR dyptogo H diptongo AGK linguae GLK et sic saepe in
his codd. autem] etiam GK 16 ΝΗΛΩC R neilos K Neilos D ΝΗΛΩC ΝΥΛΩC H
17 ΚΑΛΛΙΟΠΕΙΑ l ΚΑΛΙΟΠΕΙΑ GLK ΚΑΛΥΟΠΕΙΑ H i in y mut. h kalliopeia D kalio-
peia d Calliopea] l caliopea GLK kalliopea D kaliopea d ΚΑΛΙΟΠΕΙΑ R ΚΑΛΙΟΠΗΑ
(i in y mut. h) H ΧΟΡΕΙΑ, CEORPEA. Rr CHORIA. CHOREA A CHOPEIA (i in y mut. h)
CHOPEA H CHOPEIA CHOPEA K CHOPEIA seorea G χορεία L e om. G producta

p. 532. 53 P.

p. 30—32 K.

producta); o brevis sive longa cum u, ut 'bōs' pro 'βοῦς', 'ebur', 'robur' pro 'ebor', 'robōr' et 'platanus' pro 'πλάτανος'; a quoque cum e et i, 'arceo coerceo', 'facio inficio', nec non aliae cum aliis. et quia frequenter hae in omnibus paene literis mutationes | non solum per casus vel tempora, sed etiam per figurarum compositiones vel derivationes et translationes a Graeco in Latinum fieri solent, necessarium est ponere earum exempla.

A correpta convertitur in productam, 'fāveo fāvi', in e correptam 'pāreo pepērci', 'ārmatus inērmis', productam, 'fācio fēci', 'cāpio cēpi', producta quoque a in e productam invenitur, 'hālitus anhēlitus'; in i correptam 'amicus inīmicus'; in o etiam, 'μάμαρον marmor'; in u, 'salsus insulsus', 'ara arula'.

E correpta transit in productam, 'lēgo lēgi'; in a, 'sēror satus', 'rēor ratus'; in i, 'monēo monitus', 'lēgo diligo'; in o, 'lēgo toga': antiqui quoque 'amplocti' pro 'amplēcti' dicebant et 'animus advorti' pro 'animus advērti'; in u, 'lēgo tugurium': et apud antiquissimos, quotienscumque nd sequuntur in his, quae a tertia coniugatione nascuntur, loco ē u scriptum invenimus, ut 'faciundum', 'legundum', 'dicundum', 'vertundum' pro 'faciendum', 'legendum', 'dicendum', 'vertendum'.

I transit in a, ut 'genus generis generatim', 'paulus pauli || paulatim'; in e, 'fortis forte', 'sapiens sapientis sapienter'; in o, 'patris' 'patronus' et 'patro' verbum, 'olli' pro 'illi', 'saxi saxosus'; in u, 'carnis carnufex' antiqui pro 'carnifex', ut 'lubens' pro 'libens' et 'pessumus' pro 'pessimus'. sciendum tamen est, quod pleraque nomina, quae cum verbis sive participiis componuntur, vel nominativi mutant extremam syllabam in i correptam, - ut 'arma armipotens', 'homo homicida', 'cornu corniger', 'stella stelliger', 'arcus arcitenens', 'satum fatidicus', 'aurum au-

modo correpta G 1 siue] uel D *бъс GL* *bys R* *boys ADrl* ebur pro ebor robur pro robor K 2 *πλάτανος* r *πλάτανος R* *platanos K* *platanos L* DE A. *inscr. D* 3 ut arceo A allis A alliis a 4 paene] sepe K fere k 5 uel per tempora DGL etiam — translationes a D om., add. d [figurarum] singularum A compositiones H diruutiones ADGKr 6 ponere ex perconere corr. R earum ponere K 8 DE A. *inscr. A* DE VOCALIBVS MUTATIS D De mutatione uocalis L ut faueo DGLK 9 ut parco LK inermis, in productam D ut facio K post cepi collocat in i correptam amicus inimicus D ord. restituit d . 10 quoque a in] d quoque in DGL e om. D add. d ut halitus G anhēlitus] gh hanelitus GH 11 *μάμαρον* marmaron R ut *μαρμαίρων K* ut salsus K 13 DE E. *inscr. AD* x om. D add. d, transit ex transiit corr. G ut lego DGL a correptam seror DLh sero K 14 deligo GLK 15 animaduorti A et k in litura 16 animaduerti ADK tugorium K tugorium ex tugorrium corr. G antiquos K quotienscumque GLK quotiescumque A 17 nd] r *RAH* secuntur RAH sequuntur K seqūr G 19 pro faciendum legendum dicendum uertendum om. A 20 DE I. *inscr. AD* ut om. GL paulatim] r paullatim R 21 sapiens om. L sapientes add. r o ut pater patris D 22 et om. L oli R 23 ut] et GE pessumus ex pessimus corr. D 24 excidit quaternio, ut omnia inde a sciendum usque ad terminatur in media lib. II § 11 om. D DE NOMINVM ULTIMA VOCALI MUTATA IN I CORREPTAM A Quod nomina cum uerbis siue participiis composita mutant extremam syllabam nominatiui in i correptam uel genitiui L est tamen GK seu K 25 componuntur H 26 ut om. GL

p. 553. 54 P.

p. 32 — 34 K.

rīfex', 'causa causīdicus', 'luctus luctīficus', 'cornu cornīcen', 'tuba tubīcen', 'fides fidīcen' ('tibia' 'tibīcen' pro 'tibiīcen': 'tibia' enim a in i debuit mutare, ut supra dictum est, unde pro duabus i brevibus una longa facta est, quod in alia huiuscemodi compositione non inuenies), 'vulnus vulnīficus', 'magnus magnīficus', 'amplius amplīficus', 'fructus fructīfer', 'opus opīfex', - vel genetivi, ut 'vir viri virīpotens', 'par' 'paris parrīcida', quod vel a 'pari' componitur vel, ut alii, a 'patre': ergo si est a 'pari', r euphoniae causa additur, sin | a 'patre', t in r convertitur; quibusdam tamen a 'parente' videtur esse compositum et pro 'parentīcida' per syncopam et commutationem t in r factum 'parrīcida'. 'lux' quoque 'lucis lucīfer', 'flos floris florīfer', 'sacer sacri sacrīficus', 'frater 10 fratris fratricīda', 'soror sororis sororicīda', 'ars artis artīfex'. pauca sunt, quae hanc non servant regulam, ut 'auceps', aves capiens, 'menceps', mente captus, 'augustus' et similia et quae ex duobus nominativis componuntur. sed ea, cum de figuris dicemus, latius tractabimus. 15

O aliquot Italiae civitates teste Plinio non habebant, sed loco eius ponebant u, et maxime Umbri et Tusci. transit o in a, ut 'creo creavi'; in e, 'tutor tutela', 'bonus bene', 'γόνυ genu', 'πός pes', antiqui 'compes' pro 'compos', in quo Aeolis sequimur: illi | enim 'ἑδόντα' pro 'ὀδόντα' dicunt. convertitur o etiam in i, 'virgo virginis'; in u, 'tremo 20 tremui', 'huc illuc' pro 'hoc et illoc' - Virgilius in VIII:

Hoc tunc ignipo||tens caelo descendit ab alto -
et pleraque, quae apud Graecos nominativum in ος terminant, o in u convertunt apud nos, ut 'Κῦρος Cyrus', 'σπονδεῖος spondeus', 'Κύπρος 25 Cyprus', 'πέλαγος pelagus'. multa praeterea vetustissimi etiam in principibus mutabant syllabis, 'gungrum' pro 'gongrum', 'cunchin' pro 'con-

1 lutifcus H 2 fides Rh fides fidicen om. ADGL post fidicen (post tubicen in ADGL): fides (fides fidicen sed fidicen expunct. L), cuius singulare fides est (est om. GK), unde et (et om. L) diminutivum (diminutivum L minutivum A) fidicula, fidicen (fidicen in litura K) add. codd. 3 i om. G 4 compositione huiuscemodi L compositione huiusquemodi G 6 DE VOCALI GENETIVI, inscr. A genitivi h. l. codd. cum A 9 tamen om. K uidetur a parente GL 10 sincopam RH sinagocopem K sinagocopam G et per commutationem L et per commutationem G 11 quoque om. GL 13 non servant hanc K non servant ex conseruant corr. A seruant G aus GK menceps] R m. tert. (non r) h mens mentis RH Augustus auctus (m. tert.)

14 auctus (del. m. tert.) augustus R auctus augustus A augur ante augustus in litura h augustus om. G 15 componuntur H tractabimus] l tractemus GL 16 DE o. inscr. A aliquot] r aliquod R ciuitataytes K Plinio] g plineo G Plin. de dub. serm. fr. IV ap. Lerschium Sprachphilos. der Alten t. II p. 180 sed in loco GL 17 o] R om. rell. 18 e ut tutor GLK tutela] g tutella G RONN L RONI R RONW K nós] πως K pos GL cupes A 19 Aeolis] r aeoles Rh eoies GLK ἑδόντα pro ὀδόντα] 2 cf. Greg. Cor. p. 597 ed. Schaeff. ibique Boissonad. p. 598 Ahrensius de dial. Acol. p. 80 odunta pro edunta H odunta pro aedunta R odonte pro odonto L odonte pro odonto GK (pro edonto k) odunta edunta (ex edonta corr.) A pro ex utraque parte lac. Gr. voc. relicta 1 20 O conuertitur AHL o om. GK 21 et om. GLK Verg. Aen. VIII 423 22 tunc hoc GLK huc tum Pal. descendit GK 23 nominativum A 24 κίρος G syroc L cirus GK syrus L cypoc in cyrus corr. R CHONAEIOC H κυρος cyrus A cyprus cypus G cypus KL 26 syllabis motabant K cungrum GL

p. 344 P.

p. 34. 35 K.

chin', 'huminem' pro 'hominem' proferentes, 'suntēs' pro 'fontes', 'frondes' pro 'frondes', unde Lucretius in libro primo:

Angustoque fretu rapidum mare dividit undis,
pro 'fretu'; idem in tertio:

Atque ea nimirum quaecumque Acherunte profundo,
pro 'Acheronte'; in eodem:

Nec Tityon volucres ineunt Acherunte iacentem,
quae tamen a iunioribus repudiata sunt, quasi rustico more dicta.

U quoque multis Italiae populis in usu non erat, sed e contrario o,
unde Romanorum quoque vetustissimi in multis dictionibus loco eius o posuisse inveniuntur, 'publicum' pro 'publicum', quod testatur Papirianus de orthographia, 'polchrum' pro 'pulchrum', 'colpam' pro 'culpam' dicentes et 'Hercolem' pro 'Herculem'. et maxime digamma antecedente hoc faciebant, ut 'servos' pro 'servus', 'volgus' pro 'vulgus', 'Davos' pro 'Davus'. Transit u in a, 'veredus veredarius'; in e, 'pondus ponderis', 'deierat' 'peierat' pro 'deiurat' 'peiurat', 'labrum labellum', 'sacrum sacellum', antiqui 'auger' et 'augeratus' pro 'augur' et 'auguratus' dicebant; in i, ut 'cornu cornicen', 'arcus arcitenens', 'fluctus fluctivagus', 'currus' vel 'cursus' 'curriculus' vel 'curriculum'; in o, 'nexus nemoris', 'ebur eboris', 'robur roboris'. ponitur haec eadem littera in Graecis nominibus modo loco ου diphthongi, ut 'Musa' pro 'Μοῦσα', modo pro o correpta, ut 'Homerus' pro 'Ὅμηρος', pro eadem producta, ut 'fur' pro 'φῶρ', sicut e contrario pro 'βούς' 'bōs', modo pro u longa, ut 'μῦς mus', modo pro correpta, 'πορφύρα purpura'. in plerisque tamen Aeolis secuti hoc facimus: illi enim 'θουγάτηρ' dicunt pro

congruum A congruum K gonger scribitur etiam ap. Plin. nat. hist. XXXII 11. 53. 148 et in cod. Char. p. 12. 65 P. cf. infra lib. VI § 33 2 lucretius A Lucret. I 720 Lachm. primo libro K 4 Lucret. III 978 5 ne mirum GL quaecumque GK acherunte pro acheronte profundo K pro acheronte profundo. Idem in H

6 Lucret. III 984 7 tizon G tytyon K acherunta G et ex corr. L 9 ne v. inscr. A populis om. GL add. l populus add. g e om. K sup. lin. add. k ex L e contrio A o add. g 10 dictionibus] r dictionibus R 11 poplicum pro puplicum G paperianus G Papirianus de orthographia] cf. Osannum ad Apulei. de orthogr. p. 30 sq.: in Cassiodori ex Papiriano excerptis p. 2290 sqq. P. haec non leguntur 12 orthographia AGLK polcrum pro pulcrum GL 13 ercolem pro erculem AH 14 ut om. GLK 15 transit ex transiit corr. G u R om. rell. ueraedus H ueraedus ueraedarius (ae utrobique in e corr.) R pundus punderis L 16 degerat pegerat A 19 cursus uel currus GHK (uel currus om. K) uel

curriculum om. GL add. g siue curriculum add. l 20 ebor R 21 ου] y G uel oy in mg. g dytongo in dyptongi corr. R diptongo A moysa musa K pro Μοῦσα] om. HGL pro moysa Rgl 22 humerus K omeros pro omeros G pro Ὅμηρος om. RHK add. k pro homeros ALr 23 pro om. AH post βούς in mg. add. h βοϋς pro bos R byc pro bos G uel pro boyce bos g βοϋς pro bos L pro βοϋς bos l 24 ut^{pro} μυς mύς H μῦς] mys R pro y (oy l) correpta GLK ut πορ-

φυρα G porpura GL 25 Aeolis] H aeoles rell. sequi K Ilⁱ Rr θουγάτηρ^N

dicunt pro θυγάτηρ. Rr τουγάτηρ dicunt pro θυγήρ A τουγάτηρ pro τυγάτηρ dicunt L τουγάτηρ pro ευατρήν dicunt G θουγάτηρ pro τυγάτηρ H τουκάτηρ pro τυκάτηρ K

p. 534. 55 P.

p. 35. 36 K.

‘θουγάτηρ’ ου corripientes, vel magis *υ* sono u soliti sunt pronuntiare ideo-
que ascribunt ο, non ut diphthongum faciant, sed ut sonum *υ* Aeolicum
ostendant, ut:

Καλλιχόρου χθονὸς Ούριας θουγάτηρ,

quod nos secuti u modo correptam modo pro[ductam habemus, quamvis 5
37 videatur ου diphthongi sonum habere. pro ο quoque ου solent frequenter
ponere Graeci, ‘ούρος’ ‘ούλος’ pro ‘όρος’ ‘όλος’, ‘νούρος’ ‘νόρος’ di-
centes, quod nos frequenter habemus in finalibus maxime syllabis, ut
‘Priamus’, ‘Pylus’, ‘Pelium’, u tamen corripientes. est quando amittit
vim tam vocalis quam consonantis, ut cum inter q et aliam vocalem po- 10
nitur, sicut iam commemoravimus, | ut ‘quis’, ‘quoniam’. hoc idem ple-
rumque patitur etiam inter g et aliquam vocalem, ut ‘sanguis’, ‘lingua’.
s quoque antecedente et sequente a vel e hoc idem saepe fit, ut ‘suadeo’,
‘suavis’, ‘suesco’, ‘suetus’, quod apud Aeolis quoque *υ* saepe patitur et
amittit vim literae in metro, ut Σάπφω

Ἀλλὰ τυῖδ’ ἔλθ’ αἴποτα κἄτέρωτα.

15

1 inde a vocc. οὐ corripientes inc. B ου] om. R add. r y G uel] h ut uel
H u] o G oy K Lg soliti sunt pronuntiare R soliti pronuntiare K Lr soliti pro-
nuntiare A solitos pronuntiare G 2 adscribunt RBHK ascribunt L scribunt ex
ascribunt effectum in G diptongon GLK faciant] ibi Hb *υ* in oy mul.
K aelicum K aeolicae L 3 ut: Καλλιχόρου] ut καλλιχέρον 3 ut καλλιμαχους.
χηρον π ut Callimachus καλλιχώρον α Alcaeo hunc versum tribuit Bentleius ad
Callinachi fr. CCLVIII; Alcmani Valckenaerius in Theocr. X idyll. comm. p. 279 C.
Corinnae Welckerus ad Alcman. fr. CXXIX p. 83, assentientibus Schneidewino del. Cor.
fr. 6, Ahrensio de dial. Aeol. p. 180. Corinnae heteroetis inseruit Bergkii Corinn. fr.

8 poet. lyr. Gr. p. 945 ed. alt.

4 ΚΑΛΑΙΧΟΡΟΥ rell. Gr. h. l. om. H ΚΑΛΙΧΟΡΟΥ

ΧΑΝΟΝΟΣ CYPR. ΙΑΘ ΕΘΟΥΤΑΤΕΡ Rr καλαίου. ΧΕΡΟΣ. ΧΕΝΟΧΕΟΥ. ΠΕΙΑ ΟΙΟΥ. ΟΑΤΕΡ G ΚΑΛ-
ΑΙΟΥΧΕΡΟΣ ΕΝΟΧΕΟΥ **** ΤΟΥΓΑΤΕΡ L passim ab l refectus, interpret. pulchri minoris
hospitalis filia .i. uocatiuus qñ p e cor. scribitur add. l καλλιχόρω Schneidewinus
χεονος B Ούριας] sic etiam Welckerus l. l. ουρίας Krehlius ω Πεία Bentleius
l. l. ΘΟΥΓΑΤΕΡ ΒΑ ΘΟΥΓΑΤΗΡ K θουγάτειρ Ahrensio l. l. p. 186. 278

5 sequi K quam uideatur A 6 oy k y K pro o] r y pro o R ου] y
GLK 7 ούρος om. B γροσίλος L γροσύλος. pro ογρολόος G οροσούλος
in litura h όρος om. B νυκος pro νοκος L ηυκος pro nosos G pro νοκος K

8 syllabis] literis G litteris L 9 priamus philus poelium G priamos (ex
priamus corr.) u pro o ut priamus pilus pelium pro pelion u (pro pelion add. b) B
pilus A tamen] r enim R 10 tam uocalis uim K ut in litura R 11
iam] etiam GL quis om. GL add. gl quoniam om. K plerunque GL
12 et aliam GL lingua om. K 13 antecedente u et B post fit: ~ hic d.
sup. lin. add. b, quo pertinere videntur literae fere evanidae in ima pag.: (d est
quando uim?) u amittit tam uocalis quam consonantis ut om. GLK 14 suesco
suauis K aeolis ex aeoles corr. R *eoles L eoles GK v] y R u r 15 amittit
G ut om. K σαφφω AG Sapph. fr. 1 v. 5 ed. Neuif. Schneidewinum del.

p. 290 Bergkium poet. lyr. p. 665 ed. alt.

σαφφωβαλατυιδεατ R σαφφωβαλατω-

λεα B σαφφωβαλατυι . d . οα . l . πο2 . οατε . pw . τα . H σαφφω βαλατω .

d . ελαπωκατερωτα . K σαφω αλλα τυι, δελτο πιονιχα τ' ερωτα L add. interpret.
sed qid dilla facit que interroga l αλλ G αἴποτα κἄτέρωτα] Is. Vossius αἴποτα

κατερωτα cod. C Hephaest. p. 78 Gaisf. αιποτωκατερωτα R αιποτικατερωτα BA

p. 555. 56 P.

p. 36. 37 K.

similiter 'πῆλυ' disyllabum invenitur apud eosdem, cum *υι* non est diphthongus. est quando transit in consonantem u, ut 'nauta navita', 'gaudeo gavisus', sicut econtra a consonante transit in vocalem, ut supra diximus, 'caveo cautus', 'solvo solutus', 'volvo volutus', 'faveo fautor'.
 5 saepe interponitur inter cl vel cm in Graecis nominibus, ut 'Ἡρακλῆς Hercules', 'Ἀσκληπιός Aesculapius', et antiqui 'Ἀλκμήνη Alcumena', 'Ἀλκυων Alcumaeon'.

In consonantibus quoque multae fiunt similiter commutationes. L tri-VII 38
 plicem, ut Plinio videtur, sonum habet: exilem, quando geminatur secundo loco posita, ut 'ille', 'Metellus'; plenum, quando finit nomina vel syllabas et quando aliquam habet ante se in eadem syllaba consonantem, ut 'sol', 'silva', 'flavus', 'clarus'; medium in aliis, ut 'lectum', 'lectus'. transit in x, ut 'paulum pauxillum', 'mala maxilla', 'velum vexillum'; in r, ut 'tabula taberna'.

15 M obscurum in extremitate dictionum sonat, ut 'templum', apertum in principio, ut 'magnus', mediocre in mediis, ut 'umbra'. transit in n, et maxime d vel c vel t vel q sequentibus, ut 'tantum tantundem', 'idem identidem', 'eorum eorundem', 'num nuncubi' et, ut Plinio placet, 'nunquis', 'nunquam', 'anceps' pro 'amceps', 'am' enim praepositio f vel c vel q sequentibus in n mutat m: 'anfractus', 'ancisus',
 20 'anquiro', vocali vero sequente incipit b: 'ambitus', 'ambesus', 'ambustus', 'ambages', nec non etiam in 'comburo combustus' idem fit. fina-

ANTIOTICATEPOTA G 1 ΠΕΛΥΙ R ΠΕΛΥΙ K pelii R dy^ssyllabum R dyssyllabum H dissyllabum A desyllabum K υι] k y GK 2 consonantem id est u sau ut (u eras.; gloss. id est uau ad consonantem u pertinet) R consonantem id est uau ut B consonantem idem uau ut A u] uau GLK ΝΑΥΤΑ B 3 gauissus L ut et contra A a in marg. add. g transit hic iterum et in sqq. saepius ex transiit corr. G 4 uoluo uolutus add. b faueo fautor uoluo uolutus H 5 interponitur u

inter b uel] et L c et m B ΗΡΚΑΝC R ΗΡΚΑΝC AH ΠΕΡΚΑΝC G ΕΡΚΑΝC K ΠΕΡΚΑΝC ex corr. L innonis gloria interpr. l 6 ercules RAHK ΑΣΚΛΗΠΙΟC H ΑΣΚΛΗΠΙΩC K dure faciens vert. l ΑΛΚΜΗΝΗ AHGLK ΑΛΚΜΕΩΝΑ ΑΣΚΜΗΝΑ B

7 ΑΛΚΜΗΝΗ RAH ΑΛΚΜΕΩΝ B ΑΛΚΜΗΝΗ G ΑΛΚΜΩΝ L ΑΛΚΜΗΝΗΝ ΑΛΚΜΕΝΩΝ dicebant K Alcumaeon] *vietmehr* Alcumaeo' *Ritscheltius mus. phil.* VIII 476 8 in qvi-

BVS CON TRAN IN SEMIVOÇ SED PRIMV DE TRIPLI VIRTUTE . L . inscr. A De semiocalibus in mg. g quoque] ** L multae] r mutae R Plin. dub. serm. fr. I p. 180 ap. *Lerschium* l. l. 10 metallus K 12 lectus lectum GL lectus lecta lectum b 13 uixillum L 15 DE M. A dictionum] r dictionum R apertum. In principio B 16 principio A mediocre L n maximae K 17 d c uel q uel t (uel i add. k) Kk ut om. L tandundem G post tantundem: tam tandem add. LK f. recte 18 eorum om. BH add. h num om. RBAHK Plin. dub. serm. fr. II ap. *Lerschium* l. l. p. 180 placet add. k 19 nunquis nunquam ex nunquis nunquam corr. R nunquam nunquis K. nunquam] om. L nunquam post amiceps collocat G nunquis in nunquis corr. ibidem repetit L anceps] g auceps G amceps] plerique

codd. *Krehlii*, edd. praeter *Putschianam* amiceps libri mei (amiceps H), *Zwicc.* I *Erl.* 2 *Krehlii*, *Putschius* anthiceps *Heidelb.* teste *Krehlio* (?) 20 mutant H Vt anfractus B 21 incipit A ambessus K 22 combustus b combustus B combustus A

lis dictionis subtrahitur m in metro plerumque, si a vocali incipit sequens dictio, ut:

Illum expirantem transfixo pectore flammās,
vetustissimi tamen non semper eam subtrahebant; Ennius in X annalium:

Insigne ita fere tum milia militum octo

5

Duxit dilectos bellum tolerare potentes.

39 N quoque plenior in primis sonat et in ultimis partibus syllabarum, ut 'nomen', 'stamen', exilior in mediis, ut 'amnis', 'damnum'. transit in g, ut 'ignosco', 'ignavus', 'ignotus', 'ignarus', 'ignominia', 'cognosco', 'cognatus'; potest tamen in quibusdam eorum etiam per concisionem ad-
empta videri n, quia in simplicibus quoque potest inveniri per adiectionem
g, ut 'gnatus', 'gnarus'. sequente g vel c, pro ea g scribunt Graeci et
quidam tamen vetustissimi auctores Romanorum euphoniae causa bene hoc
facientes, ut 'Agchises', 'agceps', 'aggulus', 'aggens', quod ostendit
Varro in primo de origine linguae Latinae his verbis: ut Ion
scribit, quinta vicesima est litera, quam vocant agma, cuius
forma nulla est et vox communis est Graecis et Latinis, ut
his verbis: 'aggulus', 'aggens', 'agguilla', 'iggerunt'. in
eiusmodi Graeci et Accius noster bina g scribunt, alii n et
g, quod in hoc veritatem videre facile non est. similiter
'agceps', 'agcora'. transit n etiam in l, ut 'unus ullus, nullus',
'vinum villum', 'catena catella', 'bonus bellus', 'catinum catillum'; simi-

1 dictionis] r dictionis R subtrahitur A incipiat K Verg. Aen. I 43 3 expi-
rantem] g expirantem G Rom. flammis H 4 Veteres K detrahebant K Enn.
ann. lib. X v. 23 sq. p. 139 E. S. fr. IV p. 51. LXVIII sq. Vahl. annali K 5 in-
signe ita Vahlenius insignata HGL insignita RBAK 6 dux A dilectos] g delectos
RBAH dilectus GLK tollerare GK 7 de n. A in primis plenior G sonat syl-
labis et B 8 stamen ex stamnen corr. A ut om. AH damnum] r dampnum R
9 g ut add. k gnosco K ignotus om. GL add. g 10 adeptus R 12 Et se-
quente BA r 13 tamen] etiam con. Ritschelius mon. epigr. tria p. 24 vetustissimi A
autores K bene] f. nempe Ritschelius l. l., quod non probare se talem scripturam
ostendit Priscianus lib. II § 8: at isto loco unum tantum cotidianum enarrare, non de eo
iudicium ferre mihi videtur granunaticus hoc bene BA 14 agceps K post aggulus
aggens vocc. a quod ostendit usque ad alterum aggulus aggens om. A 15 Varro] cf.
Ritschelium II, cum maxime laudandis latinae linguae L post his verbis vocc. ut Ion
usque ad alt. his verbis om. RBH edd., add. r; ex L primus ed. Iac. Gronovius in epis-
tolis Livianis p. 20 (in Liv. Drakenb. XV 1 p. 245 sq. ed. Stuttg.), cf. praeterea Spen-
gelium in ed. Varr. de l. L. p. 7 Muellerrum ed. suae p. 264 Ritschelium de disc. libris
Varr. p. 24 sqq. mus. phil. VI p. 529 sqq. mon. epigr. tria l. l., qui recte perspexit haec
omnia usque ad voc. agcora ad Varronem pertinere, praecedente vetere quodam in cod.
Darmstad. 204 commentatore, qui ad vocc. agceps agcora 'adhuc' inquit 'sunt verba var-
ronis continuata, non enim priscianus ex sua parte diceret similiter agceps agcora.'
Ion] Chius sc., v. Schneidewinum mus. phil. VII p. 463 sq. 16 scripsit r
vicesima quinta r nigesima ex vicesima corr. g vicissima K littera est r
17 nulla, set uox Ritschelius mon. tria l. l. ut om. r 18 his in verbis r
aggula G vel agguilla g agguilla K agguilla L 19 huiusmodi GL huius-
modi K actius H de his Atti studiis cf. Ritschelium mon. tria p. 22 sqq.

binam GLK g] b gg Bg .n.g. G 20 non facile L veritatem facile videre
est, in illo non est Ritschelius mon. tria l. l. 21 etiam n B ut om. K
nullus om. GLK 22 bonus bellus catinum catillum] catinum (catenum G) catillum

p. 556. 57 P.

p. 38. 39 K.

liter 'collega', 'colligo', 'illido', 'collido'. transit in m, sequentibus b vel m vel p, auctore Plinio et Papiriano et Probo, ut 'imbibo', 'imbellis', 'imbutus', 'immineo', 'immitto', 'immotus', 'improbis', 'imperator', 'impello', similiter in Graecis nominibus neutris in *ov* desinentibus, *Παλλάδιον* Palladium, *Πήλιον* Pelium. transit etiam in r, ut 'corrigo', 'corrumpo', 'irrito'. hanc autem mutationem sciendum naturali quadam fieri vocis ratione propter celeriore motum linguae laborumque ad vicinos facilius transeuntium pulsus. transit supra dicta consonans etiam in s: 'scindo scissus', 'findo fissus'; in t: 'canis catulus, catellus'; in c: 'ecquid' pro 'enquid'. expellitur a Graecis in *ων* desinentibus, cum in Latinam transeunt formam, ut 'Demipho', 'Simo', 'leo', 'draco', sicut contra additur || Latinis nominibus in o desinentibus apud Graecos, ut *Κικέρων*, *Κάτων* pro 'Cicero', 'Cato'. transit etiam in u consonantem, ut 'sino | sivi', 'sterno stravi'.

15 R sine aspiratione ponitur in Latinis, in Graecis vero principalis vel geminata in media dictione aspiratur, ut 'rhetor', 'Rhenus', 'Rhodus', 'Pyrrhus', 'Tyrrhenus', 'Orrhoena', pro quo nunc 'Osrhoena' dicentes aspirationem antiquae servant scripturae. transit in l: 'niger nigellus', 'umbra umbella'; in s: 'arbos' pro 'arbor', 'odos' pro 'odor' - Plautus
20 in captivis:

Quorum odos subbasificanos omnes †adegit in forum -, 'verror versus'; in duas s: 'uro ussi', 'gero gessi'; in u consonantem: 'tero trivi', 'sero sevi'; in n: 'aeneus' pro 'aereus'.

bonus bellus GL catillum] catillus B 2 auctore H et plinio et BGL Plin. serm. dub. fr. III p. 180 Lersch. papiriano GK papyriano H v. Papir. ap. Cassiod. de orthogr. p. 2293 P. Probo] Berytio cf. ann. ad lib. V § 45; v. tamen Osannum Beitr. II 210 imbio (b) B 3 immitto] g immitto G imperator impello add. r 4 in ante ov om. RBA in on GLK 5 ut palladion K Πήλιον] r ΠΑΛΙΟΝ R ΠΕΛΙΟΝ K pelion

L 6 corgigo A sciendum est GLK 7 celeriore H laborumque H

8 facilius H transiuntium K 9 scindo scissus] r sciendo scissum R scissus
-x-

L fissus L fissus. In B 10 ων] 2 on RBAH on GLK lacuna in 1 disinentibus GK saepissime et sic et dissinere, aliquotiens etiam dissinere libri, praesertim GLK

12 draco ex drago corr. R 13 ut om. GLK κικερων B κυκερων κατον R κικερων κατον H kiceron. katon A ciceron caton GLK 14 ut om. L 15 de r inscr. A principalis sisse prime ut geminata in ras. B 16 rhetor] rg rethor R

rhethor G 17 Pyrrhus] r pyrrus R phirrus G pirrhus K phirrhus L Tyrrhenus] r tyrrenus R thirrhennus L terrhenus B orrhena RBG horrhena H orrhea L

qua HLK osrhena GLr osrhena g osrhena similiter proprium B 18 aspirationem * post R antiqua B atiquae H servat B 1 ut niger GLK 19 Plaut. capt. 815 (III 2, 35) odus KL odor k 21 sub basilica nos RB sub basilica

nos GK subbasilica .no^s H adegit] sic Prisc. libri omnes abegit Vel. cum parte librorum Plautinorum, abigit al.: abegit recte se habere 'et mihi Fleckeisenus persuasit et alius olim probavit' - sunt verba Ribbeckii trag. Lat. p. VIII cf. p. IX

22 uerro L uersor R uernor G ueror B ss K

p. 557. 58 P.

p. 40. 41 K.

cipio. adeo autem cognatio est huic literae [id est s] cum aspiratione, quod pro ea in quibusdam dictionibus solebant Boeotis h ponere, 'muha' pro 'musa' dicentes. huic praeponitur p et loco ψ Graecae fungitur, pro qua || Claudius Caesar antisigma ϝ hac figura scribi voluit. sed nulli
 5 ausi sunt antiquam scripturam mutare, quamvis non sine ratione haec quoque duplex a Graecis addita videatur, nam multo molliorem et volubiliorem sonum habet ψ quam ps vel bs. hae tamen, id est bs, non alias debent poni pro ψ, hoc est in eadem syllaba coniunctae, nisi in fine nominativi, cuius genetivus in his desinit, ut 'urbs urbis', 'caelebs caelibis', 'Arabs
 10 Arabis'. sicut ergo ψ melius sonat, sic x etiam quam gs vel cs. et x quidem assumpsimus, ψ autem non; sed quantum expeditior | est ψ quam ps, tantum ps quam bs, ideoque non irrationabiliter plerisque videtur loco ψ ps debere scribi, quod de ordine literarum docentes plenius tractabimus.

X duplex modo pro cs modo pro gs accipitur, ut 'apex apicis', VIII 43
 15 'grex gregis'. transit tamen etiam in u consonantem, ut 'nix nivis' nec non in ct, ut 'nox noctis', 'supellex supellectilis', sed haec contra regulam declinari videntur. subit etiam loco aspirationis, ut 'veho vexi', 'traho traxi'; vertitur in f, ut 'efficio' 'effero.' et sciendum, quod, quotienscumque 'ex' praepositio praeponitur composita dictionibus a voca-
 20 libus incipientibus vel ab his quattuor consonantibus, hoc est c p t s, integra manet, ut 'exaro', 'exeo', 'exigo', 'exoleo', 'exuro', 'excutio', 'expeto', 'extraho', 'exsequor', 'exspes', in quo videmur contra Graecorum facere consuetudinem. illi enim s sequente numquam x praeponunt, sed k pro ea, ut 'ἐκστασις'. melius ergo nos quoque x solam ponimus,
 25 quae locum obtinet cs, cuius rationem non solum ipse sonus aurium iudi-

ἡμισυ] B (cf. lib. XIII § 25) et sic coni. Fischerus ad Veller. I 247, Giesius dial. Acol. p. 246 ἡμις h ἡμις s. ἡμις in ras. H ἡμις B. ἡ ex lib. XII § 24 in libros illatum videtur: si enim, quod ei respondet in exemplis Latinis a Prisc. attatis coll. lib. XIII § 7. 24 locum habere nequit: utrumque igitur voc. quamvis patronum nactum Krehlii censorem Ienensem in I. A. L. Z. 1822 n. 236 p. 429 cum a delendum est. ἡ certe in H sup. lin. add. ni f. h. si quis γ in RK iustae lectionis vestigia servare putet, is h. l. ὅς scripserit, si supra in sui commutato ἡ B of ἡ Putsch. Krehli. ἡα. ἡec H 2 Boeotis] r et in litura B boeotes RG boetii KL alias Prisc. more consueto Boeoti id est pro s ante h add. libri sc. gloss. ad pro ea loco suo motum 3 Huic s A psi post ψ add. Ar fungitur] fungitur L ponitur K

4 caesar G antisima R antisimma BKr antissimma G antisima L ϝc] r ϝc RAH
 x ϝc B c Schneiderus Elementarl. p. 5 sq. not. uolui B 5 aussi K haec] hoc B haec ψ a quoque om. H 6 uidetur K molto A 7 sonitum BA HL p et s uel b et s A b et s A 9 arabs bis celebs bis K celebis L 11 assumpsimus R adsumpsimus B quam p et s A 12 ideo L irrati-
 13 dicentes B 14 de x. inscr. A 16 supellex supellectilis BGLK supellectilis H haec] r hae R 17 ut om. A ueho uehis uexi H 18 traxi K 19 composita RH compositis g compositis h 20 quatuor K in-
 22 expecto Kg exequor RA exspes om. K facere contra consue-
 tudinem graecorum GL 23 s] c H s L 24 k] rk c RBAHK ut insertum in B

ecceacac K ergo] enim K ponimus] b ponemus BK ponemus H ponamus L 25 optinet BAHGLK iuditio AH

p. 588. 59 P.

p. 41. 42 K.

cio possit reddere, sed etiam hoc, quod geminari s aliqua consonante antecedente minime potest: geminari autem videtur post consonantem, si x antecedente, quae loco cs fungitur, ipsa consequatur, ut 'exsequiae' 'exsequor'. quod si liceret, licebat etiam post bs vel ps, quas loco ψ duplicis accipimus, addere s, ut diceremus 'obsessus', 'abssectus', quod minime licet: | numquam enim nec s nec alia consonans geminari potest, ut diximus, alia antecedente consonante.

44 Nunc de mutis dicamus. || B transit in c, ut 'occurro', 'succurro'; in f: 'officio', 'sufficio', 'sufflo'; in g: 'suggero'; in m: 'summitto', 'globus glomus'; in p: 'suppono'; in r: 'surripio', 'arripio'; in s: 'iubeo iussi'. nam 'suscipio', 'sustuli' a 'susum' vel 'sursum' adverbio composita sunt, unde 'subtinio' et 'subcumbo' non mutaverunt b in s. 'suspicio' quoque et 'suspicio' a 'susum' vel 'sursum' componuntur, sed abiciunt unam s, quia non potest duplicari consonans alia subsequente consonante, quomodo nec antecedente, nisi sit muta ante liquidam, ut 'supplex', 'suffragor', 'sufflo', 'effluo', 'effringo', quomodo et apud Graecos 'συγγνώμη', 'φθέγγμα'.

C transit in u consonantem: 'quiesco quievi', 'pasco pavi', 'ascisco ascivi'; in x: 'dico dixi', 'duco duxi', 'noceo noxa noxius'; in s: 'parco parsi' et 'peperci' dicitur; in g antecedente u: 'quadringenta', 'quingenta', 'septingenta', 'ango' quoque pro 'ancho'. et notandum, quod ante hanc solam mutam finalem inveniuntur longae vocales, ut 'hōc', 'hāc', 'sīc', 'hīc' adverbium; nam ante t, si qua inveniuntur, per concisionem hoc evenit, ut 'audīt', 'munīt', 'fumāt' pro 'audivit', 'munivit', 'fumavit'. nec non post s posita transit aliquando in t vel assumit eam, ut 'irascor iratus', 'nanciscor nactus', 'paciscor pactus', 'nascor natus.'

1 posit L aliqua] alia GLK antecedente] r cedente R 2 post consonan-
tem uidetur K si om. GLK 3 c et s BAHGL fungitur GL ipsa K
exequiae ex exsequiae effecit r exquor ex exsor ni f. effecit r exsecor A 5
accepimus H s add. r obsessus] ry obsesus G obsessus B absessus R
abssectus] r absectus R abasectus K 6 nec et s LK 7 ut diximus] r ut dici-
mus R om. AGLK consonante antecedente K consonante. B. Nunc B 8 DE
MUTIS IN QVIBVS CONSONANTES TRANSEVNT SED PRIMUM DE B INCIPIT. A De mutarum
transitu L dicemus K 9 sufflo om. H ut suggero K ut summitto K
summitto] g summitto G 10 ut suppono K ut surripio K ut iubeo K
11 iusi L suscipio A susum] sum A 12 comsita K subtinio] g sub-
tinneo G subcumbo] r subcambo R succumbo BH 13 susum] sussum K
sursum adverbio componuntur H 14 abiciunt GK post s: non dicimus suspicio
sed suspicio inculcavit b 15 nissi G 16 suffrago L suffragator A sufflo efflo
effluo (efflo fere eras.) G sufflo efflo efflo K sufflo efflno] r suffluluo R et om.
G 17 CΥΓΝΩΜΗ R CΥΤΤΥΝΩΜΗ r CΥΤΤΩΜΗ B ΟΥΓΝΩΜΗ K ΦΘΕΤΤΜΑ R ΦΘΕΠΜΑ
K 18 de c. inscr. A pascho A adscisco adscini RBHK 20 et peperci
dicitur om. K quingenta septingenta] l septingenta quingenta GLK 21 quoque
om. A anco AGLK notandum est quod BAHG 22 solam hanc L muta
A longuae GL 23 adverbium hic L adverbia Gk inueniuntur Rr inue-
niuntur GLK inneniatur BH per] r pro R 24 uenit R 25 post] pot G
post ~ g assumit] r adsumit BH assumit R 26 nasciscor in nanciscor corr. R

p. 559, 60 P.

p. 42—44 K.

D transit in c, ut 'accidit', 'quic|quam'; in g: 'aggero'; in l: 45
'allido'; in p: 'appono'; in r: 'arrideo', 'meridies'; antiquissimi vero
pro 'ad' frequentissime 'ar' ponebant: 'arvenas', 'arventores', 'arvoca-
tos', 'arfines', 'arvolare', 'arfari' dicentes pro 'advenas', 'adventores',
5 'advocatos', 'adfines', 'advolare', 'adfari', unde ostenditur recte 'ar-
cesso' dici ab 'arcio' verbo, quod nunc 'accio' dicimus, quod est ex 'ad'
et 'cio' compositum; 'arger' quoque dicebant pro 'agger'. transit etiam
in s: 'assideo', 'rado rasi', 'suadeo suasi'; in duas quoque s, ut 'cedo
cessi', 'fodio fossus'; in t: 'attinet', 'attingo', 'attamino'. haec eadem
10 tamen frequenter interponitur compositis hiatus causa prohibendi, ut 'red-
igo', 'redarguo', 'prodest'; subtrahitur etiam, cum sel|quens syllaba ab
s et alia consonante incipit, ut 'aspiro', 'aspicio', 'ascendo', 'asto'.

F multis modis muta magis ostenditur, cum pro p et aspiratione, quae 46
similiter muta est, accipitur, de quo sufficienter superius diximus, quam-
15 quam antiqui Romanorum Aeolis sequentes loco aspirationis eam ponebant,
effugientes ipsi quoque aspirationem, et maxime cum consonante recusa-
bant eam proferre in Latino sermone. habebat autem haec f litera hunc
sonum, quem nunc habet u loco consonantis posita, unde antiqui 'af' pro
'ab' scribere solebant; sed quia non potest 'vau', id est digamma, in fine
20 syllabae inveniri, ideo mutata est in b. 'sifflum' quoque pro 'sibilum'
teste Nonio Marcello | de doctorum indagine dicebant.

G transit in s: 'spargo sparsi', 'mergo mersi'; in x: 'rego rexi', 47
'pingo pinxi'; in ct: 'agor actus', 'legor lectus', 'pingor pictus'.

H litteram non esse ostendimus, sed notam aspirationis, quam Grae-
25 corum antiquissimi similiter ut Latini in versu scribebant: nunc autem di-
viserunt et dextram eius partem supra litteram ponentes psiles notam ha-
bent, quam Remmius Palaemon exilem, Grillius vero ad Virgi-

naetus (n) B paciscor pactus nascor natus] om. GL nascor natus paciscor pactus
BH paciscor pactus suo loco, nascor natus ante nanciscor add. l 1 de p. inscr. A
aggero] r aggeo R 3 ad. ar. frequenter GL ponebant ar L 4 arfari —
adfari] adfari R in arfari mut., dicentes — adfari add. r dicentes om. K 6 artio
H verbo] a uerbum A acci^o B actio H 7 et cio compositum] b **** B
compositum G compositum H 8 assideo ex assidio corr. K rasi ex rassi
corr. G suadeo suassi rado rassi K quoque add. sup. lin. K 9 fodior b
attingo] g attinguo GL 10 frequenter tamen K interponitur frequenter GL
in compositis K compositis H 11 etiam consequens A 13 de f. inscr. A aspira-
tione ponitur quae similiter mutta (muta g) accipitur GLK 14 diximus superius GL
15 Aeolis] r aeoles RAK eoless GL 16 quoque ipsi GL maximae K
recusabant] g recusabant GLK 17 in latino proferre GLK autem litera (F
ni f.) H F sup. lin. add. A ad marg. h haec f litera om. K ad mg. add. k
18 antiqui] r antiqui romanorum R af] r ** R 19 id] hoc K 20 mutata est
F. in B. B sifflum (i?) R quoque om. GL post sibilum: dicebant erasum
in B 21 Non. Marc. s. v. sifflare p. 531, 2 M. dicebant suo l. extat in B
22 ut spargo Ar 23 pinguo L pinguior L pictus in pictus corr. K 24 de
n. inscr. A 25 similiter om. K autem] eam G 26 dexteram AHGLK
partem eius B supra .s. litteram B 1 sup. lin. add. a, ibidem et ad mg. b
27 qua A rennius L palaemon B palaemon A. de Remmio v. Suet. de ill. gr.
c. 23 coll. Bachrio in Pauly encycl. V 1068, Graefenhanio in hist. phil. III 72 sq.
Grillius] cf. Suringarium hist. schol. Lat. II 230 sq. Graefenhanium l. l. p. 131, qui

lium de accentibus scribens levem nominat, sinistram autem contrariae aspirationis, quam Grillius flatilem vocat.

K supervacua est, ut supra diximus: quae quamvis scribatur, nullam aliam vim habet quam c.

- 48 De q quoque sufficienter supra tractatum est, quae nisi eandem vim haberet quam c, numquam in principiis infinitorum vel interrogativorum quorundam nominum posita per obliquos casus in illam transiret, ut 'quis cuius cui'. similiter a verbis q habentibus in quibusdam participiis in c transfertur, ut 'sequor secutus', 'loquor locutus'. transit in s, ut 'torqueo torsi', sicut et c, 'parco parsi'. similiter abicit n in praeterito, 'linquo-liqui', | ut 'vinco vici'. transit etiam in x, ut 'coquo coxi', ut 'duco duxi'. apud antiquos frequentissime loco 'cu' syllabae 'quu' ponebatur et e contrario, ut 'arquus', 'coquus', 'oquulus' pro 'arcus', 'cocus', 'oculus', 'quum' pro 'cum', 'quur' pro 'cur'.

- 49 T transit in s: 'verto versus', 'concutio concussus', 'ὄστᾱ Graecum 'ossa'; c vero antecedente || in x: 'pecto pexui', 'flecto flexi'.

Y et z in Graecis tantummodo ponuntur dictionibus, quamvis in multis veteres haec quoque mutasse inveniantur et pro v u, pro ζ vero, quod pro sd coniunctis accipitur, s vel ss vel d posuisse, ut 'fuga', 'murra' pro 'φυγή', 'μύρρα', 'Saguntum', 'massa' pro 'Σάκυνθος', 'μάζα', 'odor' quoque ἀπὸ τοῦ ὄζειν, 'Sethus' pro 'Σῆθος' dicentes et 'Medentius' pro 'Mezentius'. ergo 'corylus' et 'lympa' ex ipsa scriptura a Graecis sumpta non est dubium, cum per v scribantur, ἀπὸ τοῦ καρύου καὶ

praeceptorem Vergiliū Grillium fuisse in animum sibi induxit. eiusdem in Cic. de invent. libros commentum in cod. quodam bibl. Bambergensis nuper repperit Halmius, cf. Linsmayerum in Halmii anal. Tull. II p. 1, quae erit 'Rethorica Grilli', qua in expositione in Valerium Maximum conscribenda usus est Fr. Dionysius de Burgo, v. Endlicherum catal. codd. Lat. bibl. Vind. n. CLXXVII gryllius H

1 accentibus] r accidentibus RALK accedentibus H sinistram] 4 sup. lin. add. A sup. lin. et ad mg. b contrariae illi aspirationis dasiam quam edd. ab a ad

Putschium 2 flatilem Rr 3 DE K. ET Q. A 4 uim aliam G 5 DE Q. Q quoque A tractum H est add. k quae] r qud R eundem G 6 principio H infinitivorum AH 7 quorundam G illam^c A 8 cui qui K 10 ut parco GLK post parsi: et peperci KI abiicit GLK sicut et c post praeterito repetit B 11 ut linquo GLK ut om. HK vici] r uinci R ut om. H sicut K ut c. coquo BA 12 quu loco cu sillabae G ponebatur loco cu sillabae quu L quu] qu R q. u. A Q H q & u B 13 et ex L ut arquus acus

oculus Rr oculus B 14 quum R quom BL quur Rr quor B cur dicebant K 15 DE T. A ut uerto GLK uerte H concusus LK ocae in ocae corr. R 16 antecedente t in R antecedente transit in B ut pecto GLK flexui L 17 DE Y ET Z. A 18 inueniantur ex inueniuntur corr. A inueniuntur L et] ut L 19 pro om. G pro sd uel ss L uel ss] r om. R rell. possuisse K 20 ΦΥΓΑ ABr sacuntum GL ZAKINEOC G 21 ANTO B τοῦ] τοι G OZEIN H ZEOC GLK medientius RHK 22 pro mezentio

G pro mezentius K pro mezentius L corylus] rb cyrillus R corillus G coryllus Bg cyrylus K a om. GL 23 sumpa G scribantur ex scribuntur corr. B

p. 561 P.

p. 45—47 K.

τοῦ 'νύμφη'. solebant enim vetustissimi Graecorum l pro n scribere, unde 'quinquaginta' quoque numeri signum, quod illi per n scribunt, nos per l more illorum antiquissimo scribimus.

DE ORDINE LITERARVM.

5 Ordo quoque accidit literis, qui quamvis in syllabis dinoscitur, ta-VIII 50 men, quia coniunctus esse videtur | cum potestate elementorum, non absurdum puto ei nunc illum subiungere.

Sunt igitur vocales praepositivae aliis vocalibus subsequentibus in eisdem syllabis a e o, subiunctivae e u, ut ae au eu oe. i quoque apud
10 antiquos post e ponebatur et ei diphthongum faciebat, quam pro omni i longa scribebant more antiquo Graecorum. invenitur haec eadem i post v in Graecis nominibus, ut 'Ἀερνία': nam *vi* diphthongus est.

Sunt igitur diphthongi, quibus nunc utimur, quattuor. diphthongi autem dicuntur, quod binos phthongos, hoc est voces, comprehendunt. nam
15 singulae vocales suas voces habent et ae, quando a poetis per diaeresin profertur, secundum Graecos per a et i scribitur, ut 'aulai', 'pictai' pro 'aulae' et 'pictae'. Virgilius in III:

Aulai medio libabant pocula Bacchi,
idem in VIII:

20 Dives equum, dives pictai vestis et auri.
in Graecis vero, quotiens huiuscemodi fiat apud nos diacresis paenultima | syllabae, i pro duplici consonante accipitur, ut 'Maia Maia', 'Ἀἶας

τοῦ] r τοῦ R καρού] om. A κορυο R καρυαο r καρυ^Λοι K καρυ^{OC} L
καριω G καρυω G κορυνο H κα] απο in *littera* H 1 νιμφη K νιμφυ G

νιμφυ g ueteres K 1] l L l pro n K 2 quinquaginta G per n K
3 nos per] r nos quoque per RGL more] r mere R antiquissimo(s) B
4 DE ORDINE LITTERARVM SED PRIMUM DE PREPOSITIVIS VOCALIBVS A 5 qui in *mg. add.*
h dinoscitur in syllabis R: dinoscitur A 6 absurdum GK 7 illum ordi-
nem subiungere GL subiungere K 8 praepositae K sequentibus A eisdem]
r hisdem RGL isdem K 9 subiunctivae K e u om. p R diheresin B die-
eresin H diarisin K 10 antiquos] latinorum *sup. lin. add.* r dyptongon H

faciebat L 11 lingua i K lingua GL longam B scribebant] ponebant

GLK antiquorum K gregorum B Invenitur] r Inuentor R^o 12 arpia R
APPYIA B 13 quattuor] u. GK quinque BL 14 phthongos RBAHK pthongos GL
comphendunt AH comprehendunt B 15 ae diptongus GLK per diarisin pro-
fertur a poetis GL a poetis per diarisin profertur l per] p R diheresin B die-
eresin H diarisin K 16 secundum]. Sed A aulae et pictae] b aulae pictae BG
LK 17 Verg. Aen. III 354 (*deficit Rom.*) in III] om. H in *sup. lin. add.* h in
III li K 18 aulai in medio Rbh Krehlii nonnulli aulai medio r cum *rell.*, Med.
Pal. cf. *ib.* VII § 3 *lib.* XVII § 8 pocula] r procula R bathi RBHLK
19 Verg. Aen. VIII 26 VIII BG 20 equum] r eaqum R aequum (a) B equum G
ecum Pal. picta Med. picta* (i) Pal. picta Rom. 21 qttiens G quotiens in
huiuscemodi k aput H diheresis RBA digrisis GL diarisiss K penultima
GH penultima ex penultima corr. L 22 Μαῖα Maia Αἶας Aiax] l MAHA maia
AHAC aiax L MAHA. maia. AHAΞ. aiax G maia maia^s AIAC aiax K maia. ma. i. a aia

- 51 *Aiax*. transit in i productam, ut 'quaero inquirō, exquirō' - quamvis 'exquaero' Plautus dixit in aulularia:

I intro, exquaere, sitne ita ut ego praedico -
'laedo illido', 'caedo occido'. ponitur pro e longa, ut 'scaena' pro || 'σκη-
νή', et pro a, ut 'Aesculapius' pro 'Ἀσκληπιός', in quo Aeolis sequi- 5
mur: illi enim 'νύμφαις' pro 'νύμφας' et 'φαῖσιν' pro 'φασίν' dicunt.
invenitur tamen haec diphthongus in media dictione correpta tunc, quando
compositae dictionis antecedentis in fine est sequente vocali, ut 'prae-
ustus'. Virgilius in VII.:

Stipitibus duris agitur sudibusve praeustis.

Homerus:

Ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.

sic etiam longae vocales solent corripri, ut 'dehisco'. Virgilius in V.:

Infundunt pariter sulcos totumque dehiscit

Convulsum remis rostrisque † stridentibus aequor. 15

- 52 Oe quoque idem patitur apud Graecos. Aeschylus:

Ἰστρός τοιαύτας παρθένοὺς λοχεύεται.

unde quidam non sine ratione | unum semis singulas eas habere tempus
dicunt, ideoque, si consequatur consonans, quae dimidium tempus habet,
omni modo producantur.

Au quoque videtur quasi pati divisionem, cum i post u addita transit

a . i . a aias B MANIA MAIAC AIA AIAC R MAIA MAIAC AIAC AIAX r maia MAIAC. aia. aiax.
A maia maiac aiax aiac H 1 exquiro add. l 2 Plautus] r plauti is R plautitis
H Plaut. aul. IIII 10, 70 aularia KL 3 l] primo L i l **** (primo?)
id G exquaere] sic Plauti libri aliquot dell. exquire Vet. 4 lingua GL et sic
saepe GLK ut add. r scaena pro σκηνά G σκηνή pro scaena RAL σκηνή pro
B σκηνή scena H pro σκηνή scaena h pro in litura K 5 ἀσκληπιός R ἀσκλη-
πιός A ἀσκληπιός K Aeolis] r aeoles RH coles GLK 6 νύμφαις G νύμφαις K
νύμφαις G nymfas R nymphas H φαῖσιν] φαεσιν K φασιν L φασιν pro
φαεσιν R φασιν pro φασιν r faesin pro fassin G φασιν pro phami H 7 haec om.
G diphthongus haec K 8 compositae H dictionis] a dictiones A sequenti
H praeustus] r praeustis RGLK 9 Verg. Aen. VII 524 in VII.] om. H in
sup. lin. VII ad mg. add. h 10 stipitibus A 11 Hom. II. XVI 235 12
ἀνιπτόποδες R ἀνιπτόποδες AEC B ἀνιπτόποδες GK ἀνιπτόποδες A ἀνιπτόποδες H
ἀνιπτόποδες χαμαιεῖναι L corr. ab l χαμαιεῖναι G χαμαιεῖναι H χαμαιεῖ-
ναι K 13 etiam] enim L Verg. Aen. V 142 sq. in om. H 14 infundunt
Med. 15 remis — aequor om. A postrisque L plostrisque l stridentibus etiam
Rom. et m. alt. *Fr. tridentibus Vergilius 16 DE OE. A aput H Aeschylus —
λοχεύεται om. GL in mg. add. l, infra § 59 inseruit G oeschyllus (o del. r) R
oesychyllus A aescylus H aescilus K aescilus l Aesch. fragm. 161 l. 1 p. 352 Herm.
Niob. fr. II p. 74 Wgnr., ex Niobe petiitum teste Hephaest. p. 7 Gaisf. cf. Eustath.
1665, 38 et fragm. gramm. ad calcem lib. V positum 17 ἰστροῦ αὐτὰς ἱταρῶνους

αισχεύεται R ἰστροῦ τοὺς αὐτὰς ἱταρῶνους αἰσχεύεται r om. 1. 2 Ἰστρός] sic etiam
Heph. codd. CMN Eustath. οἰστρος 3a cum aliquot Heph. codd. et H infra l. l., praefert
Hermannus τοὺς αὐτὰς B τοὺς αὐτὰς L τοὺς αὐτὰς K τοιαύτης παρθένου aliquot Heph.

αισχεύεται R ἰστροῦ τοὺς αὐτὰς ἱταρῶνους αἰσχεύεται r om. 1. 2 Ἰστρός] sic etiam
Heph. codd. CMN Eustath. οἰστρος 3a cum aliquot Heph. codd. et H infra l. l., praefert
Hermannus τοὺς αὐτὰς B τοὺς αὐτὰς L τοὺς αὐτὰς K τοιαύτης παρθένου aliquot Heph.
codd. παρῶνους B παρῶνους A παρῶνους H παρῶνους K αἰσχεύεται H
αἰσχεύεται l μνηστεύεται Eustathius, prob. Herm. ister flū tales uirgines accepit
suspectas interpret. l 18 et semis GLK 19 dimedium L demedium GK dimi-

p. 562. 63 P.

p. 48. 49 K.

eadem u in consonantium potestatem, ut 'gaudeo gavisus' et 'ναύτης na-
vita', 'ναῦς navis'; transit tamen etiam in b, ut 'aufero abstuli ablatus'.
et sciendum, quod pro 'ab' praepositione au ponitur in his verbis: 'aufu-
gio' et 'aufero'. ex contrario quoque frequenter solet fieri, ut anteceden-
te a et u loco consonantis sequente, si abiciatur vocalis posita post eam
[id est post u consonantem], au diphthongus fiat u redeunte in vocalem,
ut 'lavor lautus', 'faveo fautor', 'avis auceps, augurium, augustus'.
transit in o productam more antiquo, ut 'lōtus' pro 'lautus', 'plōstrum'
pro 'plaustrum', 'cōtes' pro 'cautes'; sicut etiam contra pro o au, ut
10 'austrum' pro 'ostrum', 'ausculum' pro 'osculum', frequentissimeque hoc
faciebant antiqui. in u quoque longam transit: 'fraudo defrūdo', 'claudio
inclūdo'.

Eu transit in e longam, ut 'Achillēs' pro 'Achilleus', 'Vlixēs' pro 53
'Vlixeus', quod ostenditur ex genetivo 'Vlixei'. | Horatius in carmi-
15 num primo:

Nec cursus duplices per mare Vlixei.

in u etiam mutatur: 'fugio' pro 'φεύγω'.

Oe est quando per diaeresin profertur in Graecis nominibus et Grae-
cam servat scripturam. per o enim et i ponitur, quae tamen, sicut supra
20 dictum est, locum duplicis ob|tinet consonantis, ut 'Troia' pro 'Τροία',
'Maia' pro 'Μαῖα', in hoc quoque Aeolis sequimur; sic enim illi dividentes
diphthongum πόϊλον pro ποῖλον dicunt. apud Graecos tamen quoque i
sequente producere licet antecedentem brevem, ut Homerus in hoc versu:

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχὴ πλινοντά περ ἔμπης.

tium B 1 ναυὼς R ναυτεc AGL in nauita desinit A, inc. iterum ab initio libri
quarti 2 et ναυc BHGLK tamen om. GL 3 sciendum est G aufero au-
fugio GL 4 et in litura R ex] E Brhl fieri frequenter solet G solet fieri fre-
quenter L 5 si om. GL add. l abiciatur GK 6 post consonantem BHGLK

7 augorium L augorium G agurium R 8 plostrum] postix in plostrix corr. H
9 contra] e contrario l au ex u corr. h 10 frequentissime (que om.) L
11 hoc add. h longum B ut fraude K 13 longum BH achiles GLK
achileus LK 14 Vlixēus] ulixes L ulyxei H Horatius — Vlixei post Vli-
xei om. R in mg. add. r Hor. carm. I 6, 7 libro primo G primo libro L
16 currus GL duplices libri Prisc. et hic et lib. VI § 92 cum parte codd. Hor. du-
plices libri Cruquiani duplicis Horatius per ma+re (na) H 17 pro sup. lin. add.
k φεύγω l φευγω GL φευγω oe | Est quando B 18 diheresin RBH diaerisin
L diarisin G dierissim K 19 sernant K per] pro RG 20 optinet L
troia pro troia R troia pro troea corr. m. al., haud r Τροία troea GL troia sed i
in litura K 21 maia pro maia R Μαῖα in litura K maea (moea g) GL

Aeolis] r aeoles R eoles GLK enim] etiam GL 22 κολον B κοια+ (κοι-
λον r) pro κοιταλον (e del. et canum sonus sup. lin. asc. r) R κριαλον pro καθλων K

pro om. L pro κοελον GH quoque tamen G ** tamen L quoque]
+ o(h) quoque R +o+ quoque (h-c) B hoc quoque K 23 breuem. aeschilus κίρροc
τοταυ. τας παρθεν. ικίλοχίεται. ut homerus G cf. p. 38, 16 ut] teste B homero
ex homerus corr. B Hom. Il. XIII 1 24 νέστορα δοϋκ ἐλαφεν ιαχὴ πινονταμπεμπες r
R νεστορα δοϋκ ἐλαφεν ιαχὴ πινονταμπεμπες r νηροτραβι. σκαροενια. χεπινον.
ταπερ. ὀμπρες. G versum ab L omissum, adi. interpret. nestorem uelis latere bache

p. 563 P.

p. 49. 50 K.

aufertur ei [id est oe diphthongo] altera vocalis sequente e longa more Attico, ut 'poëta' pro 'ποιητής' et 'poëma' pro 'ποίημα', nec non pro ω diphthongo Graeca nos hanc [id est oe] ponimus, ut 'κωμῳδία' comœdia, 'τραγῳδία' tragoedia dicentes: nec mirum, cum pro ω quoque habemus o et pro i e in diphthongo accipimus. hoc tamen quoque ad imitationem Boeotorum solemus facere. transit in ā longam, ut 'Phoenices' 54 Pūnices, 'phoeniceon pūniceum', 'poena pūnio'. numquam diphthongus in praeterito perfectō mutatur, ut 'haereo haesi', 'audio audiui', 'moenio moenivi', excepto 'caedo cecidi'.

Ei diphthongo nunc non utimur, sed loco eius in Graecis nominibus i o e vel i productas ponimus. et in priore sequimur Aeōlis: illi enim τῶ 'Δημοσθένη' dicunt pro 'Δημοσθέναι' et 'ῆπον' pro 'εἶπον'. et nos plerumque, cum ei apud Graecos sit pura paenultima, in illis maxime femininis, quae per adiectionem assumunt a apud Graecos, mutamus ei in e productam, ut 'Δηϊόπη Δηϊόπεια' Deïopēa, 'Καλλιόπη Καλλιόπεια' Calliōpēa. nam in illis, quae in ia solum desinunt apud Graecos, raro fit hoc, ut 'Argia', 'Alexandria', 'Nicomedia', 'Langia', 'Lampia'.
Stati⁹us in IIII:

Candensque iugis Lampia nivosis.

bibentē tenebras *add. l* δ' οὐκ *etc.*] νοῦσκοιαιθενιαχε K ΠΙΝΟΝΤΑ B ^πep l
ἐμπης] емлес H емнлс K 1 ei] i G ⁶i L uocalia(s) L uocali BG 2 at-
tice] g antiquo G ποιητής] 2 ΠΟΙΗΤΑ BHGL ποιετα R ποεнта K et om. K
ΠΟΕΝΜΑ K ωι m. tert. in litura R οι K 3 ut *add. k* ΚΟΜΟΙΔΙΑ RK ΚΩ-
ΝΩΙΑ a L ΚΑΜΩΙΑ G pro comœdia B commœdia R comedīa K 4 ορα-
τωιαia R τραγωια G τραγωια a L τραγοιαia trogoedia K pro tragoedia B
5 accepimus H 6 emitationem GK boetorum RHGL boetarum h Phoenices]
ΠΟΕΝΙΚΕC GL 7 poenices poeniceon K ΠΟΕΝΙΚΤΟΝ · punicium G phoenicion puni-
cium L phoeniceon pūniceum H 9 moenivi] r monui R cecidi GLKr
10 diphthongoⁿ B 11 Aeolis] r aeoles R eoles GLK ΤΩΥ ΔΗΜΟΣΘΗΝΗ R ΤΟΙ
ΔΕΜΩCΘΗΝΗ G ΤΩΙ ΔΗΜΩCΘΗΝΗ H ΤΟΥ ΔΕΜΩCΘΗΝΗ K ΤΟΙ ΔΗΜΩCΤΕΝΗ L *de i subscr.*
in Δημοσθένη om. cf. Akrensium dial. Aeol. p. 99 12 dicunt] r ducunt R ΔΗΜΟC-
ΘΗΝΗ R ΔΗΜΟCΘΗΝΗ H ΔΕΜΩCΘΗΝΗ K demosthenei G demostenei L ΗCΘΝ R ΕΠΟΝ
B εipon L ei ^{pon} Hh pon et *sqq. usque ad paenultima om. H add. h* et
om. GL 13 feminis Rr 14 adsumunt BH 15 ΑΗΙΟΠΗ***** R ΑΗΙΟΠΗ ΑΗΙΟ-
ΠΗΙΑ deiopēa r ΑΗ ΟΠΕ · ΑΗΙΟΠΕΙΑ · ΑΗΙΟΠΙΑ · B ΑΗΙΟΠΗ ΑΗΙΟΠΕΙΑ ΑΗΙΟΠΕΑ L ΑΗΙΟ-
ΠΗΑΙΟΠΗ ΑΗΙΟΠΗΑ H ΔΕΙΟΠΗ. ΑΗΙΟΠΕΙΑ. ΑΗΙΟΠΗΑ. G ΔΕΙΟΠΗ ΔΕΙΟΠΗΙΑ ΔΕΙΟΠΕΑ K
ΚΑΛΑΙΟΠΗ ΚΑΛΑΙΟΠΗΑ calliopea CΑΛΑΙΟΠΗΙΑ CΑΛΑΙΟΠΕΑ Rr καλαίопе. καλαίопеia. Kal-
liopea B καλiопη. κλαiопеia. καλiопη. G καλiопе. καλiопеia. κλαiопеa. H κα-
λiопеia κалiопеia κалiопеа K талiопеi κалiопеia caliopea L 16 ia] rh i RH
17 alexandria GK alexandria. dia nicomoedia B Nicomedia] r nichomedia R
nicomidia GL laugua GL 18 Stat. Theb. IIII 290 VII K thebaidos post
III *add. rh carminum B* 19 candensque] r cadensque RBK iugis L niuoris L

p. 563. 64 P.

p. 50. 51 K.

idem in eodem:

Haec quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

idem in II:

Tunc donis Argia nitet vilesque sororis

5 Ornatus sacro praeculta supervenit auro.

'raro' autem diximus propter 'Medeam', 'Plateam'. nam quod Virgilius

Qui tela Typhoea temnis

e correptam protulit, Doricum est: illi enim solent ei diphthongo abicere i. in Latinis autem dictionibus difficile invenies i longam ante vocalem positam, nisi in genetivis in ius desinentibus, ut 'illius', 'solius', 'ullius', quae tamen licet et corripere, et in verbo 'fiam fias fiat', quod ipsum quoque contra aliorum ejusdem coniugationis sit regulam verborum.

In masculinis quoque ei pura in e longam convertitur: 'Ἀχιλλεύς' X 55 Achilleus, 'Ἀλφειός' Alphæus, 'σπονδεῖος' spondæus. non sine ratione 15 tamen hoc fit, sed quia i pura paenultima ante us vel a vel um per nominativos non invenitur producta in Latinis dictionibus nisi in disyllabis et ipsis Graecis. nam in Graecis saepe invenimus; ut 'Chius' et 'dia' et in uno trisyllabo, quod apud Statium legi, 'Lycius'. Statius in X Thebaidos:

20 At patrias si quando domos optataque, Paeon,

Templa, Lycie, dabis tot ditia dona sacratis

Postibus et totidem voti memor exige tauros.

in aliis vero consonante sequente pro ei diphthongo longam i ponimus, ut 'Νεῖλος' Nilus'.

25 In semivocalibus similiter sunt aliae praepositivae aliis semivocalibus 56 in eadem syllaba, ut m sequente n, ut 'Mnestheus', 'amnis', s quoque

1 idem ex id est corr. R Stat. Theb. III 717 2 nutrix B lingua GL
3 Stat. Theb. II 297 sq. 4 Tum Stat. Cass. al. 5 praeculta r procullo R percul-
ta tert. m. in R post auro: Virg. dia camilla (Aen. XI 657) add. B 6 au-
tem ut G niceam post plateam add. GL et m. tert. in R Verg. Aen. I 665

7 tifoea R tiphoea L typhoea ex typhoea corr. Fr. lacuna in Pal. temnis R
tempnis B 8 correpta GL abicere G abicere K 9 autem] vero, GL de-

ficile LK inuenis Rr inuenis BH 10 solius ullius] add. r ullius solius GL
11 ipsum ~ quoque L 12 aliorum contra GL coniugationis regulam verborum
sit. G fit om. L regula B 13 puram B convertitur ut BHGK ΚΑΛΛΙΟΠΕΙΑ
pro kalliopea ante 'Ἀχιλλεύς' add. B αχιλλεύς achilleus GK 14 achileus L

αλφειός alpheios K αλφειός G alpheios L alfeios alfæus Rr alfeus H σπονδαίος Rr
spondeios GL 16 dysyllabis G desyllabis K disyllabis L dissyllabis RBH 17 Chius]
dus GL dia** (et) ***** perchiis arius. Statius L 18 in uno trisyllabo]
in paucis trisyllabis sperchiis arius K in uno — legi] om. G lycius quod
apud statium legi K apud H legimus B lichius R liciis perchiis arius. G
Statius om. K Stat. Theb. X 343 sqq. 19 tebaidos K 20 At] Ad

RBH Et GL quando se domos obtataque B 21 lyciae B lrciae H chiae
R licie GL Stat. Cass. dicia H 22 Hostibus Cass. exigit auro G
23 longam] b longum B ut neilos L 24. pro nilus G. 25 Quae de semivo-
calibus aliis praeponatur ad mg. L vero similiter GL 26 n Mnestheus GL
Mneatheus] h maestheus RH

p. 564. 65 P.

p. 51. 52 K.

sequente m, ut 'Smyrna', 'smaragdus': nam vitium faciunt, qui zm scribunt; numquam enim duplex in capite syllabae posita potest cum alia iungi consonante. Lucanus quoque hoc ostendit in X:

Terga sedent, crebro maculas distincta smaragdo.

nam nisi esset s ante m, subtrahi in metro minime posset nec staret ver-
sus; s enim in metro saepe vim consonantis amittit. in fine autem syl-
labae omnes liquidae solent ante s poni, ut 'puls', 'hiems', 'mons', 'ars';
similiter ante x, excepta m, ut 'falx', 'lanx', 'arx'. in mutis praeponun-
tur b et g sequente d, ut 'βδελυρός', 'bdellium', 'Abdera', 'abdomen',
'Mygdonides'. c vero et p praeponuntur sequente t, ut 'actus', 'lectus',
'aptus', 'diphthongus'. semivocalis nulla praeponitur mutis nisi s se-
quente b, ut 'asbestus', 'Asbustes', c vel q: 'scutum', 'squalor', p, ut
'spes', 'sphaera', t: 'status', 'Sthenius', ante aliam autem nullam mu-
tarum. mutae vero semivocalibus praeponuntur liquidis absque m omnes
paene omnibus: bl, ut 'blandus'; cl: 'clarus'; dl, ut 'Abodlas', no-
men barbarum; gl: 'gladius', 'Glabrio'; tl: 'Tlepolemus', 'Atlas'; pl:
| 'planus'; fl: 'flavus'; bn: 'abnuo', sed b magis superioris est syllabae;
cn: 'Cnidus'; dn: 'Cydnus', 'Ariadne'; gn: 'Gneus'; tn: 'Aetna'; pn:
'Therapnae', 'Siphnus'; br: 'Brennus', 'umbrae'; cr: 'creber'; dr: 'Dran-
ces'; gr: 'gratus'; || fr: 'frater'; pr: 'pratrum'; tr: 'tractus'. ante m
autem inveniuntur c d g t, ut 'Pyracmon', 'Alcmene', 'drachma', 'Dmois',
'Admetus', 'agmen', 'Tmolus', 'Isthmos'. tres autem consonantes non
aliter possunt iungi in principio syllabae, nisi sit prima s vel c vel p,

1 ut om. GL smirna HGLK z ante m GLKk z. et m. B 2 potest duplex in
capite syllabae posita GL iungi G 3 Luc. Phars. X 121 hoc add. r in X hoc
ostendit GL 4 sedent] t sedente GL maculas] sic etiam libri Luc. fere omnes cum
utroque Voss. maculae RBH maculis codd. quidam Luc. smaragdo Luc. Voss. B

5 +si (nl) B s] z b stare Rr 6 s — amittit in mg. add. g 7 ante s om. G
mons sup. lin. add. L ars mons K 8 excepto B De mutis autem alias mutas in

mg. L 9 ΒΟΛΑΙΡΟC Rr ΒΑΕΛΙΡΟC BHK bdelyros L bdiellium G genus lapidis post
bdellium libri: est gloss. ad abdita pertinens (sic enim libri, abdita H), quod pro abdir
habuerunt, cum sit Abdera, quod restitui. Priscianus ubique scribit abaddir vel abad-
dier v. lib. II § 6. V 18. VI 45. VII 32 10 migdonides BHGL praeponuntur

mutis (mutis L) GL 11 semiuocales in semivocalis corr. BHG 12 ut om. H
asbestos add. r asbutes RBHK uel add. r ut scutum B p spes GL

13 sphaera RB spera HGLKr. Sthenius] Putschius cf. lib. II § 50. 55 sthenius
RBGK stennius HL 14 uero + semiuocalibus B 15 pene omnibus absque m
(om. omnes) GL penae H bl blandus GL ut clarus K ut ante Abodlas om.

BGL 16 tl ut tleptolemus (sic) post clarus posuit K tleptolemus G atlas om. K

17 fl. flauus supra post barbarum exhibet H abnuo ex abuno corr. R est om.
GL 18 cn cnius B cf. p. 57, 20 dn: Cydnus om. L cydnus (us) R quidus K

hariadue B haridne H aethna R ethna r 19 therapnae r therapne B therapne HGL

thaerapnae K siphnus H Heidelb. signus rell. brenus L brenus G crebrum L
dranges L 20 tractu B m autem add. h 21 autem sup. lin. k piracmon BG
LK drachma] Schneiderus Elementarlehre I 239 dracma RH dragma BGL, h. l.
om. K Dmois] r admois R 22 Admetus] admeais L admetus dragma agmen K

istmos HGLK De tribus consonantibus pariter in eodem de consonantibus in
quibus dictiones finiuntur inscr. L 23 posunt L iungi in principio add. g

p. 563. 66 P.

p. 52. 53 K.

secunda post s quidem c vel t vel p, post c autem aut p principales secunda t, tertia l vel r, sed l in solis illis quae ab s incipiunt, ut 'Asclepiodotus', 'scriba', 'stloppus', 'stratus', 'splendidus', 'spretus', 'victrix', 'sceptum'. nam post pt vel ct simul iunctas l non invenitur, ut ostendimus, ipsa soni natura prohibente. in fine vero dictionis contra invenimus 58 primam liquidam, sequentem mutam, postremam s, ut 'urbs', 'stirps'. sin autem in duas desinit consonantes dictio, necesse est priorem liquidam esse et || sequentem s vel x, ut supra ostendimus, vel c vel t antecedente n, ut 'hinc', 'dicunt', 'amant', 'hunc', vel loco ψ Graecae bs vel ps scribere pro ratione genetivi, ut 'Arabs Arabis', 'Pelops Pelopis', 'caelebs caelibis', 'princeps principis'. quibusdam tamen, ut supra docuimus, non aliter videtur ψ Graeca nisi per ps scribenda. quamquam enim ratio genetivi supra dictam exigit scripturam, tamen cognationem soni ad hoc proclivorem esse aiunt. hoc tamen sciendum, quod principium syllabae omni 15 modo pro ψ ps debet habere, ut 'psittacus', 'pseudulus', 'ipse'; 'nubo' quoque 'nupsi', 'scribo' 'scripsi' faciunt, quamvis analogia per b cogit scribere, sed euphonia superat, quae etiam 'nuptam', non 'nubtam', et 'scriptum', non 'scribtum', compellit per p, non per b, dicere et scribere. | ||

1 secundae K post s ut asclepiodotus stratus spretus quidem B subducta a b, quae infra lin. repetiit post s quidem. post s R post t uel p in marg. ut asclepiodotus stratus spretus add. r, eadem in litura h, ut asclepiodotus add. LG, cui sup. lin. stratus spretus adiunxit g 2 asclepiodotus(c) B 3 stloppus BGK stloppus L stratus x prob. O. Jahnio ann. crit. ad Pers. sat. 5, 13, h. l. a libris omissum, qui inter spretus (spretus B) et victrix exhibent gloss. ad sententiam secunda quidem post s c uel t uel p pertinens: in graecis etiam (autem B) φ secunda (secundo R) ponitur (secunda ponitur φ H), quam nos per ph plerumque scribimus, σφραγίς

PATIC

(cφparis Rr cφpatic G cφpaic H) 4 iuncta. sl. B ostenditur R in mg. at. ostendimus r 7 desinat B dissinat GK consonantes L 9 hunc amant GL 10 celeps H celebs h celebis B celibis b 11 quibus H uidetur non aliter GL 12 per add. r p. et. s B 14 sciendum est BHGLK 15 psittacus] r psittactus R psitacus HGLK pseudulus L 16 et scribo r 17 scribere om. L non nubtam om. R add. r non nuptam B 18 non scriptum B compellat B

de littera

EXPLICIT LIBER PRIMVS. INCIPIT LIBER II DE SYLLABA. Rr EXPLI LIB. I PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS DE LITTERA. INCIP. LIB. II DE SYLLABA B lib. II custodis, ut vocant, loco H EXPLICUIT. LIBER. PRIMVS. DE. LITTERA ... | INCIPIT LIBER II. DE SYLLABA .. G explicit liber primus de littera incipit scds de syllaba L finit .. ~ | secundus liber de syllaba K

LIBER SECVNDVS.

p. 565. 66 P.

DE SYLLABA.

p. 54. 55 K.

I 1 Syllaba est comprehensio literarum consequens sub uno accentu et uno spiritu prolata; abusive tamen etiam singularum vocalium sonos syllabas nominamus. possumus tamen et sic definire syllabam: syllaba est vox literalis, quae sub uno accentu et uno spiritu indistanter profertur. a 5 singulis tamen incipiens, non plus quam ad sex literas procedere syllaba potest in Latino sermone, ut: 'a', 'ab', 'arx', 'mars', 'stans', 'stirps'.

Et sciendum, quod syllabae, quae ex singulis constant literis, non plures sunt quam ipsae vocales, ex quibus fiunt, quae autem ex amplioribus literis, paene innumerabiles. nulla syllaba tres vocales habet, unde u 10 et i non aliter iunguntur diphthongis nisi loco positae consonantium, u tamen etiam tum iungi potest diphthongo, cum amittit vim lite||rae, ut 2 'quae', 'linguae'. saepe inveniuntur pro duabus vocalibus iunctis, hoc est pro diphthongo, singulae vocales positae, ut 'plostrum' pro 'plaustrum' et 'inquirō' pro 'inquaero' et ubique pro ei diphthongo e producta vel 15 i, sicut supra dictum est; pro ov autem u in Graecis dictionibus ponimus, ut 'σπονδεῖος spondeus', 'Νεῖλος Nilus', 'μοῦσα musa'. quae singularum literarum sunt syllabae ex vocalibus, ut dictum est, constant, ut 'a', 'e', quae autem ex duabus constant, vel a vocalibus fiunt et invenitur diphthongus, ut 'au', 'oe', vel a vocali consonante antecedente vel sequente: an- 20 tecedente, ut 'da', sequente, ut 'ad'. non plus tamen quam tres consonantes antecedere nec rursus consequi nisi tres possunt. sed tamen hoc

2 comprehensio B comprehensio K lytterarum R 3 etiam ** singularum (in) B 4 diffinire GLK 5 quae ex qq. corr. L indistanter] b indastanter (ex indestinanter ni f. corr.) B Quot litteris sillaba constare potest ad marg. L

a] k ab HLK 7 arx] ars GL stirps] r strips R 8 exingulis Bb constant] r constant R constat B 9 uocales sunt ex H quae autem quae ex Bb 10 innumerabiles sunt. b tres add. r i et u GL 11 iunguntur R 12 etiam om. H tum om. G tunc L amittit] r amittit R amittit G 13 quae et linguae b sepaē R 15 productam RBK 16 sicut] ut GL pro y L ponimus in graecis dictionibus G ponimus dictionibus BHL 17 σπονδαῖος RK spondeios GL νεῖλωc K neilos GL μωϋσα R moisa H moysa GL 18 sunt literarum L 19 autem a duabus GL inueniuntur (un) B 20 oe] r eo R vocali] uocali et HGLK uocale et B antecedente uel sequente om. GL

uel et K 21 De consonantibus quot praecedere uel consequi possunt in eadem sillaba uocalem in mg. L consonantes tres K 22 antecedere] antecedere uocalem RLK antecedentes uocalem G uocalem antecedere h

p. 566. 67 P.

p. 56. 56 K.

notandum est, quod, si antecedant tres consonantes, non possunt nisi duae consequi vocalem, ut 'monstrans', nec iterum, si consequantur tres, possunt antecedere nisi duae, ut 'stirps'.

Si antecedens syllaba terminet in consonantem, necesse est etiam sequen||tem a consonante incipere, ut 'artus', 'ille', 'arduus', nisi sit compositum, ut 'abeo', 'adeo', 'pereo'. Herodianus tamen de orthographia ostendit, rationabilius esse sonoriusque quantum | ad ipsam vocis prolationem, in compositis quoque simplicium regulam in ordinandis syllabarum literis servare. obicitur tamen huic illud, quod oportet ergo 'oblitus', 'oblatus', 'obruo', 'abrado' et similia, si b transit in secundam syllabam more simplicium dictionum, primam communem habere in metris, ut possit etiam corripri: sed hoc nusquam invenitur. praeterea 'circueo' et 'circumago' et similia non paterentur elisionem m in pronuntiatione, si transiret in sequentem syllabam m, nec in 'perhibeo', 'exhibeo', 'inhumatus', 'anhelo', 'inhibeo', 'adhuc', 'abhinc' et similibus secundae syllabae principalis aspiraretur vocalis, si terminalis consonans praepositionis in eam transiret, quomodo in 'istic', 'istaec', 'istuc'. si in media dictione syllaba a vocali incipit, necesse est antecedentem quoque, nisi sit composita, in vocalem terminari, ut 'pietas', 'curialis', 'pareo', 'ruo',
20 'munio'. est tamen quando in compositis etiam subtrahitur consonans, ut 'coeo, cois'.

Principales syllabae, hoc est in principio dictionum positae, ab omnibus incipere literis, desinere tamen non in omnes possunt, sed in has: vocales quidem omnes, a quacumque consonante incipiat sequens syllaba,
25 ut 'mare', 'genus', 'filius', 'votum', 'ludus'; in consonantes vero, si sequens syllaba a vocali incipiat, non possunt desinere, nisi, sicut supra dictum est, in dictionibus, quae ex praepositionibus in consonantes desi-

1 no tandum Rr 2 ut] et K si consequuntur R tres consequuntur GK
tres consequuntur L 3 stirps] r strips R 4 De litteris praecedentibus ac sequen-
tibus inter syllabas. in mg. L anteaedens H etiam consequentem L 5 in-
cipire Rr arcus Rr compositum R compositum H 6 pereo peroro B He-
rodianus de orthographia] cf. Graefenhanium hist. phil. III 91 ortographia GK orthogra-
phia L 7 quantum quan H 8 prolationem Bb compositis H simpli-
cium] g semplicium GK ordinandis] g ornandis GL 9 obicitur GLK ergo
om. GL 10 oblatus] ablatus ablatu R abruo K obrado G syllabam
transit secundam corr. in secundam syllabam transit G 11 habere communem G
12 nunquam L circueo GK 13 circumago GK elisionem] abscissionem GL
abscissionem g pronuntiatione Rr 14 transisset G prohibeo H 15 inhibeo]
adhibeo GL 16 aspietur H consonans H 17 in ea B istic] r histic R
isthic K istaec] r isthaec K istac RGL isthuc H 18 nisi] ni^{si} K 19 pietas]
r pietas R 20 consonans] consonans. n. k 22 De litteris quibus principa-
les syllabae incipiunt et de illis in quas desinunt. inscr. L 25 in consonantibus uero
syllabe
L 26 nec possunt GLK possunt desinere Bb dissinire L superius GL

p. 567. 68 P.

p. 56 — 58 K.

nentibus vel aliis partibus orationis sint | compositae, ut 'abutor', 'oboedio',
'subeo', 'aduro', 'ineo', 'exacuo', 'intereo', 'perago', 'transeo', 'prae-
tereo', 'alterutrum'. nec tamen, si sequens a consonante incipit, licet an-
5 tecedenti in quacumque consonantem desinere; ergo per singulas conso-
nantes, ut potero, id tractare conabor.

In b invenitur syllaba desinens, si sequens quoque ab eodem incipiat,
ut 'Sabburra', 'sabbata', 'gibbus', 'gibberosus', 'gibber', 'obba'. com-
posita quoque sunt a praepositionibus in b desinentibus et aliis dictionibus
a b incipien[tibus], ut 'subbibō'. quae tamen consonans c sequente solet
plerumque in eam mutari, ut 'occido', 'occumbo', 'succino', 'succido'. 10
in quibusdam tamen pro 'ab' 'abs' praepositio cum dictionibus a c incipien-
tibus componitur, ut 'abscondo', 'abscedo', 'abscido'. 'ob' quoque est
quando assumit s, cum componitur cum dictione a c incipiente, ut 'obs-
curus', 'obsceus'. f etiam sequente in eandem convertitur b vel in u vo-
calem, ut 'officio', 'offundo', 'sufficio', 'suffero', 'suffio', similiter 'au- 15
fero', 'aufugio', ne, si 'affero', 'affugio' dicamus, pro 'adfero' et 'adfugio'
accipiantur. g quoque sequente in eam transit b, ut 'suggero', 'oggannio',
nec non etiam m, ut 'summitto'. praeterea 'omitto' dicimus pro 'ommit-
to'. Terentius in adelphis:

Omitte mulierem.

20

Horatius in secundo sermonum:

Aut spem deponas aut partem inlusus omittas.

6 idem patitur p sequente, ut 'oppono', 'suppono'. r quoque sequente
plerumque in eam convertit[ur], ut 'arripio', 'surripio'; in quibusdam au-
tem manet immutabilis, ut 'abrogo', 'abrado', et puto differentiae causa, 25
ne, si 'arrogo' et 'arrado' dicamus, dubium sit, 'ab' an 'ad' praepositio
sit, quae mutavit suam consonantem in r. aliis autem quibuscumque literis
sequentibus integra manet b, ut 'abdo', 'obdo', 'subdolos', 'abhinc', 'ab-

1 sunt R oboedio] obaudio. oboedio B abaudio in lit. k uel obaudio add. g

2 alterutrum transeo praetereo. H 3 De consonantibus antecedentibus atque se-

quentibus inter syllabas. sed primum de B dicendum est in mg. L incipiet GL in-

cipiat k antecedenti] r antecedente R 4 quancunque GL quacumque H

5 potuero GL 6 eadem BG incipiat. hoc tamen in barbaris nominibus ut B

7 sabirae Hh gibber gibberosus LKg gibber om. G obba] ex abba corr.

K uel abba add. g obba. In latinis uero si qua inueniantur composita quoque B

8 sunt om. H praepositionibus K 9 in eam solet mutari plerumque L

solet in eam motari plerumque G 13 adsumit B cum praepositur G 14 ob-

sceus B eadem Rr in ante u add. bh 15 afficio B suffitio H suf-

ferro R 17 ogganneo in oggannio corr. R 18 in m HK summitto L post omitto

octo fere lit. ras. in B pro ommitto dicimus BHGL. 19 Ter. ad. II 1, 18

21 oratins K Hor. serm. II 5, 26 in .u. K sermonem R 22 partem]

artem g Carolinuh. alter cum Horatio illusus RGLK 23 oppono pro

obpono suppono pro subpono R utrique additamento glosa superscr. r plerun-

que sequente K 24 conuertitur b consonans R: sed b consonans praeposito .i.(id

est) glossema esse indicavit unciisque inclusit r autem] tamen rb 25 immutabilis

BH abrado] abrado B causa add. k 26 et arrodo B an ab an ad R

28 abluo ex subluo corr. K

p. 568. 60 P.

p. 58. 50 K.

luc', 'sublatus', 'obloquor', 'abnego', 'obnitor', 'subnixus'. ergo nulla, nisi praepositio cogat, antecedens syllaba in b potest desinere, nisi consequens quoque a b incipiat, ut in supra dictis nominibus ostendimus.

In c quoque nulla syllaba superior desinit, nisi sequens quoque a c vel a q incipiat, ut 'barca', 'bucca', 'soccus', 'ecquis', 'quicquam' atque ex hoc quoque ostenditur, eandem vim habere c et q.

In d pariter nulla potest syllaba desinere praepositiva, nisi sequens quoque ab eadem incipiat in simplicibus dictionibus et in plerisque compositis, ut 'abaddir' vel 'abaddier', 'addo', 'reddo', 'redduco', quod etiam 'reduco' dicitur.

Virgilius in VIII:

Reddidit una boum vocem.

Terentius in Phormione:

Sectari, in ludum ducere ac redducere.

Horatius in epodo:

Deus haec fortasse benigna

Reducet in sedem vice.

Virgilius in III: |

Eiectam classem, socios a morte reduxi.

haec tamen ipsa consolans in 'ad' praepositione mutatur sequente c vel g vel p vel t, ut 'accumbo', 'accido', 'aggero', 'applico', 'appello', 'atingo', 'attinet'; f quoque sequente rationabilis: 'affectus'; l: 'allido'; r: 'arrideo'; n: 'annuo'; s: 'assiduus'. subtrahitur etiam in quibusdam, cum sequens dictio a gn vel sp vel sc incipit, ut 'agnitus', 'aspectus', 'ascendo'. aliis enim sequentibus literis integra manet in compositione, ut 'adbibo', 'adhaereo', 'admitto', 'adquiro', 'advoco'. frequenter tamen invenimus f vel l vel n vel r vel s sequentibus d scriptam, ut 'adfatur', 'adludo', 'adrideo', 'adnitor', 'adsisto', 'adsumo'. errore tamen scriptorum hoc fieri puto quam ratione: nam quae sit differentia euphoniae,

1 obnego Rr nulla nisi praepositio Bb 2 nisi cum sequens L 3 quoque syllaba .A.B. incipiat Bb ab b K in om. BH add. h 7 syllaba (syllaba L) potest GLK 8 ab eadem] ab eodem r ab eadem (n) B simplicibus] g simplicibus G in plerisque] r implerisque RBH 9 uel abaddier om. GL 10 reduco R 11 Verg. Aen. VIII 217 VIII] r VIII. RBHGK IX. L 12 bonum k Pal. uocem * (q.) Pal. 13 Ter. Phorm. I 2, 36 formione RGK 14 ludum canes ducere B ac] et Terentius redducere] rg Schneiderus Elementarlehre p. 621 reducere RGh Ter. Bemb. Bas. reducere (c) L 15 Horatius—vice. om. GL add. g oratius K Hor. epod. 13, 7 sq. 17 redduc+ (er) R redducet r Schneiderus l. l. sede uice g vice] r uice+ (m) B uiceret R 18 Verg. Aen. III 375 19 Eiectam ex v. 373 eiectum litore pettum est lectam GL amissam Vergilius classem] g clasem GL classam H socios ex socius corr. B sociosq. G reduxit LK 20 Quibus literis sequentibus ad mutetur uel integra maneat L praepositione b 21 aggero accido R 22 rationabilibus B ut affectus rk 24 cum consequens B cum subsequens H 25 integra G 26 adbibo adhibeo adhaereo L admitto] g admitto G adquiro om. GL 27 uel r uel n K ut om. GL 28 adsisto om. RBH adsummo R 29 nam quae sit differentia r namque sit differentiae R euphoniae K

p. 549. 70 P.

p. 59 — 61 K.

ut, cum eadem consonans sit sequens, in aliis transferatur d, in aliis non, scire non possum, ut, cum dicam 'affectus', 'allido' et 'assiduus', bene sonet, cum autem 'affatur', 'alludo', 'assisto', male.

- 8 In f nulla desinit syllaba, nisi loco h vel d vel x vel s in praepositionibus posita, cum sequens dictio ab eadem incipit consonante, ut 'officio', 'sufficio', 'affectus', 'efficio', 'difficilis', 'diffundo'. et ex hoc quoque muta esse ostenditur, quod, cum omnes | semivocales simplices solent in mediis dictionibus geminari, haec non geminatur nec terminat eas sicut illae nisi in suo nomine. sed et praepositur liquidis l et r more mutarum.

G apud Latinos nullius syllabae est terminalis, nisi cum loco d vel b ponitur in 'ad' vel 'sub' vel 'ob' praepositione, ut supra diximus, ut 'aggero', 'agger', 'suggero', 'oggannio'. Graeci tamen solent loco n ante γ vel κ vel χ positae hanc ponere, ut 'ἄγγελος', 'Ἀγγίνος'; 'ἄγκιστρον', 'Ἀγγίλης'; apud Latinos tamen servatur n, ut 'Longinus', 'Anchises'. est quando n principalis syllabae ante se assumit g, ut 'natus gnatus', 'notus gnotus' antiquae, unde 'ignotus', 'nosco gnosco', 'novi gnovi'; et post se tamen c saepe positam in g convertit, ut in numeris: 'quadringenti' pro 'quadrincenti' a 'centum', 'quingenti', 'septingenti', 'octingenti'; adeo enim n praeposita facit c in g converti, quod in quibus ea non est numeris servatur c: 'ducenti', 'trecenti', 'sescenti'.

- II 9 In h, quae est no||ta aspirationis, non potest terminari syllaba: invenio tamen in 'vah' et 'ah' interiectionibus terminalem videri syllabae h, sed magis puto, ut superius dictum | est, per apocopam hoc solere fieri, cum perfecta 'vaha' et 'aha' sint, vel quod abscondita voce solent interiectiones et huiusmodi voces proferri, ut etiam 'ha ha', 'he he'.

2 scire tamen non G Scire tamen non L adfectus rk adlido rk et om.
G adsiduus rk 3 assisto] g asisto G assumo in litura H 4 syllaba om.

H d uel b B s sit in G 7 ostenditur muta (mutta L) esse GLK omnis

Rr . semiuocalis Rr 9 sed] f b 11 terminalis est GL b uel d L

13 oggannio] g ogannio G ante g uel c positi Rr ante g uel c positae BH

14 Ἀγγίνος] add. h ἀγκιστρὸς G ἀγκιστρος L 15 ἀγκιστρὸς RGL
n ut angelus ut longinus B longinus L 16 adsumit H 18 positam ex po-

situm corr. K quadrigenti pro quadricenti R quadringenti octog**** pro quadria***** a centum in loco fere evanido B 19 cadrincenti K 20 enim] autem G uel enim add. g praeposita n. GLK est in numeris GL 21 tricenti GLK sescenti id sexcenti R id sexcenti uncis inclusit r sescenti id est sexcenti L

sexcenti BH 22 h quoque quae GL h quae K nota est GL 23 uah (c) L ah] r cf. lib. I § 25 oh RH ah et oh BGLK syllabam K 24 ut] ut et BHR apogopam GLK 25 aha] r oha R hoha H aha et oha GK aha et ohe L aha et oho B 26 et] ut GL huiusmodi] g huiusmodi G ut etiam ah.

ah. eh. eh in litura b ha ha Rr ha ha he he] (H?) ah **. eh **. h he he] ha K he L

p. 570 P.

K nullius syllabae potest esse terminalis.

p. 61. 62 K.

L quacumque consonante sequente potest antecedentem terminare syllabam, ut 'albus', 'ulcus', 'soldum', 'valde', 'Alfenus', 'algeo', 'illud', 'ulmus', 'alnus', 'culpa', 'fulsit', 'altus', 'silva', 'mulxi'. q et r solis sequentibus non inveni antecedentem l; nam h et k nec possunt post hanc inveniri.

In m invenitur syllaba desinens in media dictione, quando sequens a b vel p vel altera m incipit, ut 'Cambyses', 'ambo', 'imperium', 'comparo', 'summus', 'Hammon'.

- 10 In n terminatur antecedens syllaba sequentibus c vel d vel f vel g vel altera n vel q vel r, ut quibusdam placet, vel s vel t vel i vel u etiam pro consonantibus positus vel x, ut 'concinnus', 'mancus', 'conduco', 'pondus', 'confiteor', 'infundo', 'congius', 'angulus', 'annus', 'inquiror', 'conquiro', 'linquo', 'inrumpo', 'inruo'. in multis tamen invenio r
15 sequente n in r converti, ut 'corruo', 'corrumpo', et paene ubicumque 'con' praepositio ante dictionem ab r incipien[tem] componitur, hoc idem patitur: 'corruo', 'corrigo'. nec mirum, cum apud Graecos auctores artium hoc idem soleat fieri, ut 'συρρέω', 'συρράπτω', 'συρρήσσω', 'συρρήγνυμι'. ergo rationabilius esse videtur, 'in' quoque, cum in quibusdam
20 mutet n in r, ut 'irrito', 'irriguus', in reliquis quoque euphonia hoc exigente servare et 'irruo', 'irrumpo' dicere, cum nec in simplicibus inveniat dictionibus n ante r. s quoque sequente vel t vel i vel u loco consonantium vel x integra manet, ut 'consitus', 'sponsus', 'tonsus', 'Antonius', 'Mantua', 'coniungo', 'convertio', 'anxius', b autem sequente
25 vel p in m convertitur, l vero vel m, in eas commutatur, ut 'imbuo', 'impius', 'combibo', 'compitum', 'collido', 'illudo', 'illido', 'immunis', 'communis'.

P nullam terminat syllabam, nisi sequente quoque ab ea incipiente, ut 10 'lippus', 'apparet', 'Hippocoon'.

4 alnus om. H q uel r GL 5 h. k. H nec] non G 8 altera m] r
alteram m R cambises GL 9 ammon GL 10 terminant R 11 quidam H
quibusdam h quidam iterum m. rec. 12 concinnus GLK mancus K 13 pun-
dus confetear L congius] congilius B tongilius GLK 14 inrumpo sed r post
erazo Hh. inrumpo in inrumpo corr. L tamen om. L 15 pene H 16 prae-
positio K componitur H hoc + idem R 17 corruo] r corrugo RGLK ut corruo
k ut corrugo B artium om. GL 18 CYPPEW CYPFANTW EPPECCW CYPFHTYMI R
CYPPEWCCYPFANTO HPPECCOCYPFHTYMI B CYPPEW reliquis omisiss L CYPFANTW CYP-
PECW CYPFETNOYMI ad mg. add., adi. interpretamento: confluerunt conflum confluo.
CYPFHTYMI derivatur a verbo CYPPEW in una significatione. l CYPFHTW rell. om. G
συρράπτω CYPFHTO K συρρήσσω] EPPECCW HK CYPFHTYMI H CYPFHTYMI K
19 in quoque] hic quoque LK cum add. g 20 mutat L irrido B
hoc exigente servare euphonia G 21 inrumpho K et inrumpho H dictionibus

inneniat GL 23 intigra G 24 coniugo H coniugo GL 25 convertitur ex
convertuntur corr. H commutatur — combibo om. L 26 compitum B compitum L
illido illudo GL 28 terminat in terminet corr. L quoque om. GL add. g 29 ippo-

p. 570. 71 P.

p. 62. 63 K.

R qua|cumque consonante sequente (excepta k) potest terminare priorē syllabam, ut 'morbus', 'parcus', 'ordo', 'perficio', 'Corfinium', 'margo', 'perhibeo', 'perlego', 'perluceo', 'interlita', 'interlunium', 'carmen', 'Sarnus', 'corpus', 'arquitenens', 'currus', 'morsus', 'artus', 'periurus', 'corvus', 'Xerxes'. in compositis tamen quibusdam invenio r in s l converti, ut 'intellego' et 'pellicio' pro 'interlego' et 'perlicio', 'pellego' pro 'perlego', 'pelluceo' pro 'perluceo'. Plautus in asinaria:

Agedum istum ostende quem †conscripsisti syng^{phum}

Inter me et amicam et lenam, leges pellegel

Nam tu poeta es prorsus ad eam rem unicus.

idem in eadem:

Ita †. pellucet quasi lanterna Punica.

S terminante antecedentem syllabam hae solae inveniuntur consonantes assequentes: c in compositis, ut 'abscondo', 'obs|curus', quia s termina-
lis est praepositionis, nam in simplicibus dictionibus necesse est s et c
eiusdem esse syllabae, ut 'pascua', 'luscus'. m quoque sequente vel p
vel t in simplicibus dictionibus, si antecedit s, eiusdem est syllabae, ut
'Cosmus', 'prospera', 'testis'; similiter terminat altera s sequente, ut
'cassis', 'cossus', i quoque loco consonantis in compositis sequente, ut
'disiectus', c etiam sequente vel p vel t, praepositione in s desinente ante-
posita, ut 'discutio', 'displicet', 'determinat', 'absterreo', 'distuli', 'aspor-
to' pro 'absporto'.

11 T si superiorem finit syllabam, necesse est sequentem quoque ab ea
incipere, ut 'mitto', 'Cotta', 'attinet', 'Atticus'.

coon ^o RHK hippocoon G 1 excepta k om. RHK et fortasse ipse Priscianus
et potest B 2 perficio H Corfinium] k cornifum K 3 perlego] om. GL
perligo K 4 sarnus ex sarnum corr. B 5 corvus] curuus GLK inuenio ***
*** L 6 pro interlego et perlicio om., pro interligo et perlicio et in mg. add. K
perlicio ex perliceo corr. L pellego] pelligo GK 7 per ^{lego} Rr perligo K
pelluceo pro perluceo] pellucio B Plaut. asin. III 1, 1 (740) sqq. assinaria
BK 8 agedum (n) K conscripsisti] sic etiam libri Plaut. et Non. 225 16 M.; l.
conscripsisti singraphum RHGL 10 et lenam leges B lenam leges. Pellege R
pellige GK 11 es istum prorsus LK eam] r eandem R unicum GL
12 in eadem] inno in aul. III 6, 30 13 ita is pellucet Plautus lanterna] sic
etiam Vet. laterna R et vel sic vel lacerna cell. codd. Plaut. 15 adsequentes Rr
adsequentes BK assequentes L sequentes Dresd. Lips. 2 Krehlii obscurus] h obs-
curum H 16 in add. r dictionibus om. R add. r s add. r 18 s si
antecedit GL 19 altera s] r altera s syllabam R s syllabam altera s GK s silla-
bam alteram s L 20 casis casus cosus G cassis cassus cossus Lg cassis cassus KK
cōpositis B sequente om. G sequente ut om. L 21 disiectus GL
etiam ut supra dictum est sequente GL etiam ut supradictum sequente K praepo-
sitione in s desinente] etiam dis praepositione GL 22 abstergo GLK distuli
absterreo B 23 obsporto Rr 24 T — incipere in mg. add. h syllabam finit K
quoque om. GLK 25 mitto] mutta GLK Cotta] gutta GL

p. 571. 72 P.

p. 63. 64 K.

In x nulla syllaba terminat in media dictione nisi in compositis a praepositione 'ex', quae integra manere potest sequente c vel p vel q vel s, ut quibusdam placet, vel t, ut 'excurro', 'expellō', 'exquiro', 'exsicco', 'exsequor' - sic enim placet iis, qui de orthographia scripserunt, 5 quamvis euphonia et ratio supra dicta de literis secundum Graecos abicit s antecedente x -, 'extendo'; l quoque sequente invenitur in nomine hoc: 'exlex'; f enim sequente in eam convertitur x, ut 'efficio', 'effundo', 'effero'; ceteris vero consonantibus sequentibus e, non ex, praeponi solet, ut 'ebibo', 'educō', 'egero', 'eludo', 'emineo', 'enitor', 'eruo', 'eveho'. || 10

Z in peregrinis dictionibus semper in principio invenitur syllabae et, si antecedit alia syllaba, necesse est eam vel in vocalem desinere vel in n vel in r, ut 'gaza', 'μελάνζοφος', 'Ἀριωβαρζάνης'.

Sciendum autem, quod nulla diphthongus in duas consonantes potest desinere, in duplicem autem invenitur, ut 'faex faecis' et | 'faux faucis'.

15 Distat syllaba a dictione et sensu et accentu; nisi enim sciamus, quo modo posita sit syllaba in dictione, incertum est, quo accentu eam pronuntiemus: syllaba enim per se, nisi cum sit dictio, sensum habere non potest. invenitur tamen et plena oratio in una dictione, ut in verbis imperativis, 'curre', 'lege', et similiter plena dictio in una syllaba, ut 'ars', 20 'do', 'dic', 'i'.

Accidit unicuique syllabae tenor, spiritus, tempus, numerus literarum.

Tenor acutus vel gravis vel circumflexus. in dictione tenor certus, absque ea incertus, non potest tamen sine eo esse.

Similiter spiritus asper vel lenis.

25 Tempus unum vel duo vel etiam, ut quibusdam placet, unum semis vel duo semis et tria; unum, si vocalis est brevis per se, ut 'āmo', vel si eam una consonans simplex consequitur, ut 'caput', unum semis in communibus syllabis, de quibus multi docuerunt, ut 'lācrimae'. et sciendum,

1 terminatur K a dictione iterum inc. D. 2 integra G 4 his libri orthographia BDHGLr orthographia K 5 abicit GLK abiecit D 7 exlex] r explex R enim] r quoque R 9 ebibo educō] r ebido ceduco R 10 de z. D perigrinis GK 11 vocalem vel in n vel in r disinere GL 12 gaza HK melanzophoc R zoφoc

μελάνζωφoc r μελαν,οφoc K melanzophoc G melanzophos L αριωβαρζανec R αριωβαρζανec BDHK ariobarzanes GL 13 Quod nulla diptongus in duas desinit consonantes inscr. L de DIPTONGO. D sciendum est autem DGK 14 facis Rr faecis faux GL 15 de DIFFERENTIA SYLLABAE ET DITIONIS. D 16 sit] est RBDHK

1 dictione K quo* (d) B pronuntiemus] r pronunciamus R 17 cum om. H 18 ut innuerbis R imperatiuis B 19 plena add. k dictio una r et lege H 20 do] uel dos add. d i om. GLK 21 De accidentibus singulis syllabae K De accidentibus syllabae L de QUATTUOR ACCIDENTIBUS SYLLABAE. D unicus quique H 22 accutus R circumflexus L certus add. k 23 ea] ea dictione BDGLK dictione H eo] d eo tenore D 24 lenis] r lenis RB uel lenis add. g 25 ut ** quibusdam (in) B 26 duo semis] r duo saemis R et] uel HGL trea G est om. B ut amo om. HGLK add. h 27 acam unam H consoinans K communibus] r communis R 28 sciendum est G

p. 572. 73 P.

p. 64. 63 K.

quod non solum ante l vel r, sed etiam ante m, ut supra docuimus, et n positae mutae faciunt communes. *Εὐριπίδης* in Phoenissis:

Ἰσότῃτ' ἔταξεν κᾶριθμὸν διῶρισεν.

idem in eadem fabula:

Ἀπωλόμεσθα, δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον.

Ovidius:

Piscosamque Gnidon gravidamque Amathunta metallis.

praeterea m ante n posita fecerunt quidam communes, ut Callimachus in tertio *Αἰτίων*:

Τῶς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὧδε συναινῶ.

- 13 illud quoque non est praetermittendum, quod tribus consonantibus sequentibus potest fieri communis syllaba, quando in principio syllabae sequentis post vocalem correptam s et muta et post eam liquida sequatur, quippe cum s in metro subtrahi more soleat veteri, ut Horatius sermonum 15 libro primo:

Linquimus, insani ridentes praemia scribae.

in longis na||tura vel positione duo sunt tempora, ut 'dō', 'ārs', duo semis, quando post vocalem natura longam una sequitur consonans, ut 'sōl', tria,

1 ut iam supra *BDEHK* et n] n *K* uel n *k* 2 et faciunt *L* *εὐριπίδης*

DH euripides *GL* Eur. Phoen. v. 542 *M. v. lib. I § 11* phoenisis *B* PHONI·SIS (s) *D* phenisis *G* phoenisis. οἶστα. ταῖνετα. ξην (*haec in litura*) καριθμον διωρισην

K phenesi* ** (s ic) εἰετα τήνταζηνκαριθμον διωρισην. *L* 3 ICOTATETAZEN ICAR APIOMON AIOPICEN *R* ICOTHTATETAZEN KAPIOMON AIWPICEN *B* ICOTH. TATTHE TAEIN KAI APIOMON DIAPIKEN. *al. m. in mg.* *R* ICOTHTA TETAZEN KAI APIOMON AIWPICEN *Dd* ICOTETA TETAZEN KAPIE MON AIOPICEN *G* ICOTHTATETAZEN. ΑΠΟΔΟΛΛΕΘΑΛΥΟ. ΚΑΚΟΣ.

πεν δειστέκ. NON (*med. om.*) *H* 4 *ibid. v. 582 M. v. lib. I § 11* 5 ΑΠΩΛΟΜΕΘΑ

Dd ΑΠΟΛΟΜΕΘΑ *GK* ΑΠΟΛΟΜΕΘΑ *Ll* ΔΙΟ RG ΔΥΟ *Dd* ΟΥΩ *K* ΔΥΑ (*a in litura l*) *L* ΔΥΩ *B* ΚΚΩC *Rr* ΚΑΚΟ *Dd* ΚΑΚΟΣ *K* ΚΑΚΟΣ *Ll* ΣΠΗΥΑΙC *Rr* ΣΠΕΔΕΙC *Dd* ΠΕ***** *L* ΠΕΔΕΥΕΙC *I* 6 *Ovid. met. X 531* Ovidius in decimo metamorphoseon *D*

7 Gnidon] *r* cum parte codd. *Ovid. gnidum R enidon DGLKh v. lib. I § 11* que] *r* quae *R* amathuntha *K* 9 quidam] *B* *Heidelb. Dresd. 2 Krehtii* quidem *rell.* ut Callimachus] teste callimacho *B* Callimachus] *r* cabalimachus *R* 10 *Αἰτίων*

action *Rr* action *BDK* action *G* action *L om. H* 11 ΤΩC ΜΕΝΟΜΝΗCΑΡΧΙ *rell. om.*

in lac. inseruit h *TOC GLK WC D* ΜΝCΑΡΧΕΙΟC *Rr* ΜΝCΑΡ. ΚΕΙΟC *G* ΜΝΝCΑΡΧΕΙΟ *D* εφε *L* εφο *K* εφῆπτενοC *R* εφεῖξενοC *G* εφνzenoC *D* οαε *DK* wac·cinainw *R* οαεcinainw. *G* συναινῶ] *I* cinainw *L* 12 praetermittendum *G* potest sequentibus *GL* 13 sequentis syllabae *D* 14 liquida * sequatur *B* sequatur] servatur *H* 15 soleat more *GL* uetere *Br* uetere *DGK* uetere* (e) *H* Horatius] *r* oratius *RK* *Hor. serm. I 5, 35* sermonum *om. L* libro sermonum *K* in libro sermonum *D* 16 liber .l. *B* 17 linquimur *H* in·an] *r* ins·ai *R* reddentes *G* proemia *B* 18 do] 'complures mss.' *Krechlii, Schneiderus Elementarlehre p. 662* do* *DGK* dos *RBHL* duo et semis *h* 19 una* (m) *B* sequitur consonans ut sol] *r* sequitur ut sol consonans *R* trea *G* et in tria *corr. B*

p. 573. 74 P.

p. 65. 66 K.

quando post vocalem natura longam duae consonantes sequuntur vel una duplex, ut 'mōns', 'rēx'. tamen in metro necesse est unamquamque syllabam vel unius vel duorum accipi temporum. .

Numerus literarum accidit syllabae, quia, ut supra diximus, non minus 5 quam unius nec plus quam sex literarum apud Latinos potest inveniri syllaba.

DE DITIONE.

Dictio est pars minima orationis constructae, id est in ordine compo-III 14 sitae: pars autem, quantum ad totum intellegendum, id est ad totius sensus intellectum; hoc autem ideo dictum est, ne quis conetur 'vires' in 10 duas partes dividere, hoc est in 'vi' et 'res', vel quaedam huiuscemodi. non enim ad totum intellegendum haec fit divisio.

Differt autem dictio a syllaba, non solum quod syllaba pars est dictionis, sed etiam quod dictio dicendum, hoc est intellegendum, aliquid habet. 15 syllaba autem non omni modo aliquid significat per se: ergo monosyllabae dictiones possunt quodammodo esse et syllabae, non tamen sincere, quia nunquam syllaba per se | potest aliquid significare: hoc enim proprium est dictionis. unde si dicam 'a', per se scio esse syllabam, nec tempora tamen eius nec tenorem nec spiritum nec significationem agnosco, donec 20 cognovero dictionem, in qua ponitur. nam in 'ara' deorum 'a' paenultima producit et circumflectitur in nominativo nec habet aspirationem, cum autem significat stabulum porcorum, eadem syllaba paenultima corripitur et acuitur et habet aspirationem; haec eadem 'a', quando est praepositio, gravatur et producit et est sine aspiratione. vides ergo per se 25 ipsam syllabam deficere praedictorum ratione nec aliter posse examussum tractari, nisi posita sit in dictione. ||

DE ORATIONE.

Oratio est ordinatio dictionum congrua, sententiam perfectam demon-IV 15 strans. est autem haec definitio orationis eius, quae est generalis, id est quae in species sive partes dividitur. nam oratio dicitur etiam liber rheto-

1 secuntur R 3 duum (or) BDK 4 quia om. GLK 5 nec] non GL
7 INCIP. DE DITIONE. G De ditione quid sit dictio L SYLLABA HIC FINIT DICTIO INCIPIT. D inscr. om. H 8 pars] d par D ordinem HGKd 11 post et res duodecim
fere lit. erasae in B 13 differ Rr. defert K defert k quod syllaba H
dictionis est K 16 sincere G sinceræ H 17 est add. h 18 scio eā eē B
temp**** tamen B tamen tempera D 19 agnosco] cognosco DK 20 paenultima
om. GL 21 circumflectitur L circumflex. H vel circumflectitur add. g nec habet
aspirationem in nominativo L minatio H 22 eadem a syllaba (syllaba G) BDH
GLK syllaba R penultima G penultima L ut assolent 23 quando est] r
quando R 24 sine aspiratione est D 25 ipsam] g ipsa G deficere GK def-
ficere k ratione ex rationē corr. B examussum] d examusim D examosim GLK
26 in dictione sit GL 27 DE RATIONE B INCIP DE ORATIO G om. inscr. H
28 congrua] d congruam RBD perfectam] d perfectamque Dr 29 definitio HG
LK generalis est G 30 siue in partes L seu in partes GK deuiditur L
etiam liber rethoricus dicitur K rethoricus] r rethoricus RBDHGL

p. 574. 75 P.

p. 66. 67 K.

ricus nec non unaquaeque dictio hoc saepe nomine nuncupatur, cum plenam ostendit sententiam, ut verba imperativa et responsiva, quae saepe una dictione complentur, ut si dicam 'quid est summum bonum in vita?' et respondeat quis 'honestas', dico 'bona oratione respondit'.

Partes igitur orationis sunt secundum dialecticos duae, nomen et 5 verbum, quia hae solae etiam per se coniunctae plenam faciunt orationem, alias autem partes 'syncategoremata', hoc est consignificantia, appellabant.

16 Secundum stoicos vero quinque sunt eius partes: nomen, appellatio, verbum, pronomen sive articulus, coniunctio. nam participium connumerantes verbis participiale verbum vocabant vel casuale, nec non etiam adverbia 10 nominibus vel verbis connumerabant et quasi adiectiva verborum ea nominabant, articulis autem pronomina connumerantes finitos ea articulos appellabant, ipsos autem articulos, quibus nos caremus, infinitos articulos dicebant vel, ut alii dicunt, articulos connumerabant pronominibus et articularia eos pronomina vocabant, in quo illos adhuc sequimur Latini, quamvis 15 integros in nostra non invenimus articulos lingua. nam cum dicimus 'idem', 'ὁ αὐτός', non solum articulum praepositivum, sed etiam pronomen in eadem dictione significamus. similiter 'qui', 'ὅστις', articulus subiunctivus intellegitur una cum pronomine, secundum quosdam infinito, sive 20 17 magis nomine, ut Apollonius ostendit firmissima ratione. praepositionem quoque stoici coniunctioni copulantes praepositivam coniunctionem vocabant.

Quidam autem novem dicebant esse partes orationis, appellationem addentes separatam a nominibus, alii etiam decem, infinita verba seorsum partem ponentes, alii undecim, qui pronomina, quae non possunt adiungi 25 articulis, per se numerabant. his alii addebant etiam vocabulum et inter-

1 unaquaque GL nuncupatur K 2 imperativa B responsiva] h responsa BHGLK una saepe (sepe G) GL 4 oratione] h oratio H 5 DE PARTIBVS ORATIONIS BK DE PARTIBVS ORATIO G DE NUMERO PARTIVM ORATIONIS SECVNDVM ESTIMATIONEM ALIORVM IN HIS ERRANTIVM. D q̄t s̄t eius partes L secundum dialecticos duae sunt K dialecticos] cf. Lerschium in actis antiq. Darmst. 1839 n. 21 sq. Sprachphilos. d. Allen II p. 46 sqq. Graefenhanium hist. phil. I p. 465 duae id est nomen D 6 etiam add. g 7 syncategoremata] d syntategoremata D sincatagorimata GK syncatagorimata L appellabant H appellant K 9 articulis B connumerantes L 10 participiale BHG causuale H 12 articulis autem pronomina] hk articulis pronomina HKL articulis—articulos nominabant (sic pro appellabant) in mg. add. g

13 caremus H 14 dicebant om. GL pronomina in pronominib; corr. B 15 illos] bh illis BH sequuntur K 16 lingua non articulos invenimus K lingua articulos non invenimus L lingua articulos G 17 ὁ αὐτός] ωταίτοc Rr oaitoc Gg 18 significamus] h sigane (e in i corr.) s̄ficamus R pronuntiamus r et in libra BH oc tvs H subiunctivus] g subiunctivus GK 20 apolloniis RLK appollonius G Apollon. de pronom. p. 32 C sqq. Bk. firmissima D 21 stoici] r stoici R coniunctione B coniunctionemque copulantes H vocabant coniunctionem GLK 23 Quidam] r Quidem R autem ad mg. add. b partes esse .ra ti a G appellationem K 24 separatim Gg separatim H etiam decem] d decem etiam BHGLK decem GD finita B 25 non del. g 26 alii] (s) B adde-

p. 575. 76 P.

p. 67—68 K.

iectionem apud Graecos, quam nos adhuc servamus, apud Latinos vero articulum addebant, quem purum per se apud eos non inveniri supra docuimus.

Igitur non aliter possunt discerni a se partes orationis, nisi uniuscuiusque proprietates significationum attendamus. |

Proprium est nominis substantiam et qualitatem significare. hoc habet etiam appellatio et vocabulum: ergo tria una pars est orationis.

Proprium est verbi actionem sive passionem sive utrumque cum modis et formis et temporibus sine casu significare. hoc habent etiam infinita, quare non sunt separanda a verbo. participium autem iure separatur a verbo, quod et casus habet, quibus caret verbum, et genera ad similitudinem nominum, nec modos habet, quos continet verbum.

Proprium est pronominis pro aliquo nomine proprio poni et certas significare personas. ergo 'quis' et 'qui' et 'qualis' et 'talis' et 'quantus' et 'tantus' et similia, quae sunt 'infinita' sive 'interrogativa' vel 'relativa' vel 'redditiva', magis nomina sunt appellanda quam pronomina: neque enim loco propriorum nominum ponuntur neque certas significant personas, sed etiam substantiam, quamvis infinitam, et qualitatem, quamvis generalem, quod est suum nominis, habent: nomina sunt igitur dicenda, quamvis declinationem pronominum habeant quaedam ex eis. non enim declinatio, sed vis et significatio uniuscuiusque partis est contemplanda: indifferenter enim multa et nomina modo pronominum et pronomina modo nominum invenimus declinata. quid enim stultius quam omnia, quae numeros significant, nomina dicere, unum autem, 'unus unius', propter declinationem pronomem appellare? quod si declinatio facit indicium, qualis sit dictio, debent omnia possessiva pronomina, quia nominum declinationem sequuntur, et participia in his computari, quod omnino caret ratione. ergo non declinatio, sed proprietas est excutienda significationis.

Et quoniam de proprietate nominis et verbi et participii et pronominis

bant articulum *G* addebant] *r* addebant *R* 1 apud *H* servanimus *L* 2 apud *H* 4 DE DIFFINITIONE UNIVRSIVSQUE PARTIS ORATIONIS. *D* a se discerni *GL* 5 proprietates] *r* proprietates *R* proprietatis *GL* significationem *G* attendamus] *r* attendamus *RBHK* 6 De proprietate partium orationis et de ordinatione *L* 7 ergo] *Ego H* Ergo hec *h* tria *G* orationis est *BH* 8 proprium *H* est *om. G* passionem *KL* utrumque *L* 9 casu(s) *G* 10 inter participium et autem in loco evanido trium vel quattuor litt. spatium in *B* 11 habeat quibus careat *GL* et genera] *d* genera *D* 13 proprio nomine *G* proprio] *h* proprio *H* 14 personas significare *DGL* qualis talis *RDH* quantus tantus *D* 15 seu *K* interrogativa *H* 17 certas] *d* ceteras *ni f. in litura D* 19 habent] *d* habet *D* 20 habent *G* 21 contemplanda est *D* 22 indifferenter *K* multa nomina ** modo *H*. 23 declinanda *GL* quid in marg. add. *K* stultius est *D* numerum *R* 24 pronomina *L* unum autem unus unius] *scripti* unum autem unius *RB* unus autem unius *DHGLK*

25 iudicium *GL* 26 debeant *K* possessiva *KL* possessiva *G* quia] quae *D* que *B* 27 secuntur *RB* sequuntur *K* his nominibus computari *D* putari *GL* vel computari *g* ratione *D* 28 proprietas] *r* proprietates *R* excutienda *K* 29 proprietate] *r* proprietate *R* proprietate *H*

breviter dictum est, non incongruum esse arbitror, summam de cetera-
rum quoque proprietate partium orationis percurrere.

- 20 Proprium est adverbii cum verbo poni nec sine eo perfectam signifi-
cationem posse habere, ut 'bene facio', 'docte lego'. hoc ergo inter
adverbium et praepositionem est, quod adverbium et sine casualibus potest
praeponi et postponi verbis et cum casualibus, ut 'pone currit' et 'currit
pone', 'venit tempore longo post' et 'post longo tempore venit'. Teren-
tius in adelphis:

post faceret tamen.

si igitur invenias cum nomine adverbium sine verbo, scias hoc per ellipsin
fieri, ut si dicam 'non bonus homo' pro 'malus', subaudio 'est'.

Praepositionis autem proprium est separatim quidem per appositionem
casualibus praeponi, ut 'de rege', 'apud amicum', coniunctim vero per
compositionem tam cum habentibus casus quam cum non habentibus, ut
'indoctus', 'interritus', 'intercurro', 'proconsul', 'induco', 'inspiciens'. 15

- 21 Proprium est coniunctionis diversa nomina vel quascumque dictiones
casuales vel diversa verba vel adverbia coniungere, ut 'et Terentius et Ci-
cero', 'vel Terentius vel Cicero'; 'et formosus et sapiens', 'vel formosus
vel sapiens'; 'et legens et scribens', 'vel legens vel scribens'; 'et ego
et tu', 'vel ego vel tu'; 'et facio et dico', 'vel facio vel dico'; 'et bene
et celeriter', 'vel bene vel celeriter'; quod praepositio non facit. interest
autem etiam hoc, quod praepositiones componi possunt cum verbis [con-
iunctio vero numquam], ut 'subtraho', 'addico', 'praepono', 'produco',
'dehortor', coniunctio autem, licet sit praepositiva, in compositio[n]e tamen
non invenitur cum verbis, ut 'at', 'ast', 'sed', et quod praepositio ca-
sualibus separata praepositur semper, coniunctio vero omnibus potest dictio-
nibus modo praeposita modo postposita coniungi.

DE NOMINE.

- V 22 Nomen est pars orationis, quae unicuique subiectorum corporum seu

2 proprietate] r propriaetate R propietate H partium proprietate GL 3 Pro-
prium adverbii G perfectiam K 4 benefatio H 5 praepositionem interest D
casualibus G 6 et praeponi et BDHL uerbis add. k casualibus G pone curit
R 7 Ter. ad. I 2, 30 9 faceret] h facere HGL facere* (i) K cf. tib. XIII § 27
10 adverbium sine uerbo cum nomine D scias tamen hoc D ellipsin RDH enlipsis G
enlipsis K enlipsis L 11 si add. r subaudi* est (ii) b subaudi* *** B

12 Praepositionis K proprium est autem praepositionis D proprium et sic saepe
in hoc voc. H est om. HGL separati* i separatis L apositionem H
etiam

14 quam cum L quam etiam cum non habentibus casus G ut doctus indoctus

D 15 interitus L induco om. GL add. g incipiens R insipiens KD uel insipi-

tiens d 17 coniungere G ut trentius GL 21 uel celeriter D 22 autem
om. GL add. g hoc inter praepositiones et coniunctiones quod D possunt ex
possus corr. R et coniunctio KL 23 nunquam G produco] praeduco G uel
produco g praeduc L 24 dehortor] r dehortor RHG 25 inuenitur add. in marg.
K ut at] r ut est at R ast at BDHGKL Sed et RL 26 separata add.
h omnibus] r cum omnibus R rel. 28 haec usque ad voc. deriuatiua § 26

p. 577. 78 P.

p. 70. 71 K.

rerum communem vel propriam qualitatem distribuit. dicitur autem nomen vel a Graeco, quod est 'νόμα' et adiecta o 'ὄνομα', dictum a tribuendo, quod 'νέμειν' dicunt, vel, ut alii, nomen quasi notamen, quod hoc notamus uniuscuiusque substantiae qualitatem. et communem quidem corporum qualitatem demonstrat, ut 'homo', propriam vero, ut 'Virgilius', rerum autem communem, ut 'disciplina', 'ars', propriam, ut 'arithmetica Nicomachi', 'grammatica Aristarchi'.

Accidunt igitur nomini quinque: species, genus, numerus, figura, casus.

Species sunt tam propriorum quam appellativorum duae, principalis et derivativa. principalis, ut 'Iulus', 'mons', derivativa, ut 'Iulius', 'montanus', sub qua sunt aliae multae.

Nam propria habent species separatim quattuor: praenomen, nomen, cognomen, agnomen. praenomen est, quod praepositur nomini vel differentiae causa vel quod tempore, quo Sabinos Romani asciverunt civitati ad confirmandam coniunctionem, nomina illorum suis praeponebant nominibus et invicem Sabini Romanorum. et ex illo consuetudo tenuit, ut nemo Romanus sit absque praenomine. et notantur vel singulis literis vel binis vel ternis. tum singulis, quando a vocali incipit praenomen, ut 'A.' 'Aulus', vel ab una consonante, ut 'P.' 'Publius', 'T.' 'Titus'; tum duabus, quando a duabus consonantibus incipit, ut 'Gn.' 'Gneus', 'Sp.' 'Spurius'; tum tribus, quando a consonante incipit prima syllaba et in consonantem desinit, si tamen alia quoque praenomina ab eisdem incipiunt consonantibus. idque fit differentiae causa, ut 'Sex.' 'Sextus', 'Ser.'

p. 59, 10 continet P ITEM DE NOMINE PRIS. P INCIPIT DE NOMINE G 1 dicitur nomen vel greco quod est noma et adiectio onoma dr adtribuendo, vel ut P 2 νόμα] l noma RD νόμα (o?) G νόμα L adiecto H o RD ὄνομα] l onoma RD ὄνομα GL 3 NEMEIN G NEMEYN K nemein RD vel ut] b u+ ut B hoc nomine notamus RBKd hoc notamus nomine DGL 5 ut Virgilius — propriam om. R add. r 6 autem om. G commune P propria ut arithmetica[m] grammaticam.

Accidunt P arithmetica Gg arithmetica K 7 nichomachi R necomachi K aristarchi G 8 DE ACCIDENTIBVS. DL Accidunt] g Accedunt G nomini] r nominum R numerus figura] k figura numerus RK 9 sunt P sunt communes rell. propriorum] r propriarum R appellativorum P appellativorum (appellativorum D) nominum rell. 10 principalis] P primitiva RBHK principales primitiva G

principales
principales (sic, pi in litura) primitiva L primitiva D derivativa PGK principalis] P primitiva rell. derivativa PGK 11 multae] k mutae H 12 DE PROPRIIS D habet P abent R 13 differentia L 14 quo tempore G sabinos B roma P adsuerunt P adsciverunt RBH associaverunt K 15 illorum nomina P 16 sabinus B illo tempore consuetudo B 17 ramanus L notantur singulis litteris P 18 Tunc singulis P 19 papius GLK T. Titus om. P 20 duobus L quando a duabus] r quando duabus RG quando Gn.] immo Un. v. ll. u. a Schneidero l. l. p. 323 sq. Kempto Val. Max. p. 747, quamvis hic illic nota praenomina Ga. reperitur, v. modo Fabrettium inscr. ant. p. 28 sq. Schneiderum p. 234: et sic Priscianus, v. lib. I § 57 Gneus] r genus R Sp. om. L 21 tum α tunc libri a consonantibus P 22 desinit] d desinet D si tamen — differentiae causa

s.e.x.
om. P incipiant DGL 23 idque] r idque R sex. sexatus Rr Ser. Sergius] P, quod non eget mutatione, v. Borghesium in bull. dell' inst. archeol. 1845 p. 158 sqq., om. rell.

p. 578 P.

p. 71—73 K.

'Sergius', 'Tul.' 'Tullius', ne, si primam solam consonantem scribamus, 'T.' 'Titum' et 'S.' 'Sestium' significare putetur. unde in 'Marco' 'M.' solam scribimus, quamvis a consonante incipit syllaba et in consonantem
 24 desinit, quia nullus error sit. nomen est proprie uniuscuiusque suum, ut 'Paulus' [proprium]; cognomen, cognationis commune, ut 'Scipio'; agno-
 men est, quod ab aliquo eventu imponitur, ut 'Africanus', 'Isauricus'. invenimus tamen multa in his quattuor speciebus propriorum nominum
 invicem pro se posita, et quae in aliis personis sunt praenomina, haec in aliis loco nominis accipiuntur, ut 'Tullius Servilius': hic 'Tullius' praenomen est; 'M.' vero 'Tullius': hic nomen. similiter et in aliis loco
 cognominis aliorum agnomina vel contra, ut 'Cicero', qui primus ab habitu | faciei nominatus est, agnomen hoc habuit, familiae vero eius cognomen fuit. similiter 'Caesar', 'Scipio'.

Hoc autem interest inter proprium et appellativum, quod appellativum naturaliter commune est multorum, quos eadem substantia sive qualitas vel
 quantitas generalis specialisve iungit: generalis, ut 'animal', 'corpus', 'virtus'; specialis, ut 'homo', 'lapis', 'grammaticus', 'albus', 'niger', 'grandis', 'brevis'.

25 Haec enim quoque, quae a qualitate vel quantitate sumuntur speciali, id est adiectiva, naturaliter communia sunt multorum: adiectiva autem ideo
 vocantur, quod aliis appellativis, quae substantiam significant, vel etiam propriis adici solent ad manifestandam eorum qualitatem vel quantitatem, quae augeri vel minui sine substantiae consumptione possunt, ut 'bonum animal', 'magnus homo', 'sapiens grammaticus', 'magnus Homerus'.

Proprium vero naturaliter uniuscuiusque privatam substantiam et qua-
 litatem significat | et in rebus est individuus, quas philosophi atomos

1 primam solam consonantem] P primas solum consonantes *rell.* 2 titum
 P setium *GL* significare putemur .t. titum et .s. sestium *D* putetur] *R*
Heidelb. Krehlii putemus P putemur *rell.* 3 sola P solum *RBDH* scribimus
 quia nullus error sit quamvis a consonante incipiat. Nomen P 4 sit] fit *Gr* erit
RBDHLK est *add. h* proprie] *rd* propriae *PRDH* 5 cognomen est *Dh*
 6 inponitur *PH* Africanus] *g* africanus *G* Isauricus] *d om.* P issauricus
GK et isauricus *D* 7 multa] *r* multam *R* 8 pro se posita] praeposita P pos-
 sita *G* sunt personis *D* praenomina] *r* pronomina *R* 9 nominis] P nomi-
 num *rell.* Servilius] *r* serbilius *B* sertulus *R.* immo Servius 10 M.] marcus *G* no-
 men hic *K* nomen est *D* et *om.* *G* 11 cognominis] P cognominum *rell.*
 agnomina] agnomina vel nomina *RBD* vel contra] *d* contra *D* primis P ha-
 bitu] *d* abitu *R* abitu. *D* 12 hoc *add. G* 13 caesar in *litura* *B* cesar *P* 14
 De differentia inter proprium et appellativum *DL* 15 naturaliter *add. d* neutraliter
 P est *om.* P quos una eadem *B* vel quantitas] seu quantitas *PGK* siue
 quantitas *DL* 16 specialis .ue. P uel specialis *rell.* iungat *Rr* 18 grandis]
 P magnus *rell.* 19 quoque *eras. in B* uel a quantitate *GL* sumuntur *adras.*
in B sumuntur generali uel speciali *d* speciali *om.* *GL* speciali. *B* 20
 naturaliter] *rdh* nascuntur. Naturaliter quoque P nascuntur naturaliter quoque *BD* nas-
 cuntur naturaliter *RH* naturaliter quoque *b* modo a generali modo a speciali qualitate
 uel quantitate nascuntur naturaliter *GL* 22 propriis *K* adici *GK* 23 substan-
 tia] *k* stantiae *K* 24 magnus Homerus *om.* *PL add. l* 25 vero] *d* uero quod
D et qualitatem] uel quantitatem P qualitatemque *GLK* 26 individuus *d* induis *D*
 quae *BGKL* philosophi] *g* philosophi P philophi *G* philo. phi *H* atoma *PBHGLK*

p. 578. 79 P.

p. 73. 74 K.

vocant, ut 'Plato', 'Socrates'. itaque caret communione naturali. cum igitur evenit, ut multi eodem nomine proprio nuncupentur, fortuito et sola voce, non etiam intellectu communis alicuius substantiae || vel qualitatis hoc fieri solet. et in proprio quidem etiam appellativa intellegi possunt, ut, si
5 dicam 'Virgilius', intellegitur homo et poeta, in appellativis autem propria non intelleguntur, ut 'homo', 'vir', nisi per excellentiam loco proprii in quibusdam personis accipiantur, ut 'poeta' pro 'Virgilius' et 'urbs' pro 'Roma'.

Appellativorum multae sunt species, quarum quaedam communes inve-
10 niuntur cum propriis, sive sint primae positionis sive derivativa. sunt enim quaedam corporalia in appellativis, ut 'homo', sunt etiam in propriis, ut 'Terentius', alia incorporea in appellativis, ut 'virtus', in propriis, ut 'Pudicitia'. homonyma quoque tam in propriis quam in appellativis inveniuntur, ut 'Pyrrhus' filius Achillis et 'Pyrrhus' rex Epirotarum, 'nepos'
15 filius filii et 'nepos' luxuriosus. inveniuntur tamen quaedam homonyma eadem propria et appellativa, ut 'Magnus Pompeius' et 'magnus civis'. synonyma quoque tam appellativa quam propria inveniuntur. sicut enim 'ensis', 'gladius', 'mucro' unum atque idem significant, sic 'Publius', 'Cornelius', 'Scipio', 'Africanus' unum atque idem significant.

20 Aliae fere omnes species in nominibus inveniuntur appellativis. sunt 27 autem hae: adiectivum, ad aliquid dictum, quasi ad aliquid dictum, gentile, patrium, interrogativum, infinitum, relativum vel demonstrativum vel similitudinis, collectivum, dividuum, facticium, generale, speciale, ordinale, numerale, absolutum, temporale, locale. hae species communes sunt et

1 sacrates P cummunione naturall caret K commune P ● 2 nomine uocetur proprio fortuito P proprie r nuncupentur H nuncupentur K 3 . Communis P communis K haec P 4 propriis ni f. in loco fere evanido B quidem om. GL 5 virgilius L intellegitur homo et poeta] P intellego (intelligo) et (et om. GL) hominem (ex homo corr. R) et poetam rell. autem add. k 7 ver-

gilio RH virgilio Kg 9 De appellativorum diuisionibus. DL multa Rr species sunt G quorum quedam P 10 prime P positionis K derivativae, in quo voc. hoc frustulum desinit, P 11 in propriis etiam sunt GL uti H 12 alia incorporea] r aliam corporalia R uirtus] k uirtus. Communis H uirtus communis BK ut Pudicitia] Krehlius ut uirtus dea et pudicitia penelopae GL ut

pudicitia penelope D ut uirtus dea ut (ut om. Hd) pudicitia (pudicitia Rr) penelopae (paenelope R paenelope B) uel ipsa dea RBHKd 14 pyrrhus] hr pyrrus RBH pyrrhus D phirrhus GL post Pyrrhus: filius — Pyrrhus om. K add. k filiis H achillis GLk pyrrus B phirrhus GL epyrotarum D 15 luxuriosus G

uel luxuriosus g luxuriosus K quaedam] d quaedam adiectiva D omonyma BDH

omonima GLK omominima R 16 et eadem K pompeus H ciuir H 17 Synonima B Sinonima DK Sinonima RGL propria quam appellativa GLK 18 ensis] r ensus R mucro gladius G unum atque idem] k atque unum K post significant: sic — significant om. R add. r sic p. publius (e in litura) B cornelius GK 19 africanus K adque r 20 fere B appellativis inveniuntur DGL

21 autem om. GK 22 patrium GL patrium D infinitum d 23 factitium RG factitium H generale] r generalem R

p. 579. 80 P.

p. 74. 75 K.

principalium [id est primae positionis] nominum et derivativorum. propriae autem derivativorum sunt hae: patronymicum, possessivum, comparativum, superlativum, diminutivum, denominativum, in quo intellegimus cum multis aliis etiam comprehensivum (de quibus in loco dicemus), verbale, participiale, adverbiale.

- 28 Adiectivum est, quod adicitur propriis vel appellativis et significat laudem vel vituperationem vel medium vel accidens unicuique: laudem, ut 'iustus'; vituperationem, ut 'iniustus'; medium, ut 'magnus' || - dicimus enim 'magnus imperator' laudantes et 'magnus latro' vel 'fur' vituperantes -; accidens vero, id est suum uniuscuiusque, ut 'niger corvus' et 'altum mare'. inveniuntur tamen etiam in propriis quaedam huiuscemodi, ut 'Gradivus Mars' et 'Ennosigaeus Neptunus' et 'Quirinus Romulus'. sed haec, quia propriorum loco accipiuntur, comparari non possunt, quod est proprium adiectivorum, nec egent adiectione aliorum nominum, quomodo communia adiectiva. sumuntur autem haec a qualitate vel quantitate animi vel corporis vel extrinsecus accidentium: animi, ut 'prudens', 'magnanimus'; corporis, ut 'albus', 'longus'; extrinsecus accidentium, ut 'dives', 'felix'.

Ad aliquid dictum est, quod sine intellectu illius, ad quod dictum est, proferri non potest, ut 'filius', 'servus'; nam dicendo filium etiam patrem et dicendo servum dominum quoque intellego. quod si intereat, interimit una illud, quod ab eo intellegitur.

- 29 Quasi ad aliquid dictum est, quod, quamvis habeat aliquid contrarium et quasi semper adhaerens, tamen non ipso nomine significat etiam illud: neque enim ex illo nominationem accipit, ut 'dies', 'nox', 'dextra', 'sinistra': nam quamvis intereat, non interimit secum etiam illud, quod ei adhaerere intellegitur.

(De homonymo superius docuimus, quod tam in propriis quam in appellativis invenitur. synonyma sunt, quae, sicut diximus, diversis nominibus idem significant, ut 'ensis', 'gladius', 'mucro'. in propriis quoque

1 positionis *K* nominum vel derivativorum *L* nominum vel derivativorum *G* derivativorum *H* 2 derivativorum *H* Patronymicum *RHGLK* patronymicum *D* patronymicum *B* possessivum *GK* possessivum *L* 3 diminutivum *G* diminutivum *D* diminutivum *B* 4 aliis *om. GL* comprehensivum *BDH* verbale *B* 7 accedens *GLK* vel accidens *g* ut iustus] *r* et iustus *R* 10 accedens *GLK* vel accidens *g* 11 tamen etiam *om. GL* 12 ennosigaeus *R* ennosigaeus *G* enosigeos *D* ennosigeus *d* ennosaegeus *K* 13 comparari] *g* compari *G* 14 adiectione] *H* vel adiunctione *h* adiunctione *r* 15 communia et adiectiva *K* vel quantitate *om. K* vel a quantitate *k* 18 felix diues *G* 20 patrem etiam *G* 21 si *add. h* 22 ab eo] *r* habeo *R* intellegitur *Rr* intelligatur *K* 23 est *add. r* habeat] *d* habet *D* 24 aderens *B* non ab ipso *G* post etiam illud: neque — etiam illud *om. R* *add. r* 25 dextra] *d* dextera *DK* 26 non] nec *G* secum *ex* secum** *corr. B* 28 omonymo *BDH* omonimo *RGK* tam** (en) *B* 29 Synonyma *D* Sinonima *GK* Syonima *R* 30 significant] *d* significat *D* mucro (mucro *K*) gladius *BHGK* mucro] *r* mucro *RL*

p. 580. 81 P.

p. 76—77 K.

hanc vim habent dionyma vel trionyma vel tetraonyma, ut 'P. Cornelius Scipio Africanus', sicut docuimus.)

Gentile est, quod gentem significat, ut 'Graecus', 'Latinus'.

Patrium est, quod a patria sumitur, ut 'Atheniensis', 'Romanus'.

5 Interrogativum est, quod cum interrogatione profertur, ut 'quis', VI 30 'qualis', 'quantus', 'quot', 'quotus', cum suos servant accentus.

Infinitum est interrogativorum contrarium, ut 'quis', 'qualis', 'quantus', 'quot', 'quotus', cum in lectione gravi accentu pronuntiantur.

Possunt tamen haec eadem et relativa esse et similitudinis, sicut etiam
10 'tal||lis', 'tantus', 'tot': haec tamen etiam redditiva dicuntur. et animad-
vertendum, quod huiusmodi nomina vel substantiae sunt infinitae atque
communis, ut 'quis', 'qui'; vel qualitatis, ut 'qualis', 'talis'; vel quanti-
tatis, ut 'quantus', 'tantus'; vel numeri, ut 'quot', 'tot'. ex quo osten-
ditur, melius ea doctissimos artium scriptores Graecos inter nomina po-
15 suisse, quamvis vetustiores apud ipsos quoque pronomina vel articulos ea
putaverunt, quos grammatici Latinorum similiter sunt secuti. sed incon-
gruum videtur, cum illi antiquorum non recusaverint Graecorum etiam er-
rores imitari, nos Apollonii et Herodiani, qui omnes antiquorum er-
rores grammaticorum purgaverunt, vestigia linquere et non inter nomina
20 haec potius ponere. de quibus in pronomine latius tractabitur.

Collectivum est, quod singulari numero multitudinem significat, ut 31
'populus', 'plebs'.

Dividuum est, quod a duobus vel amplioribus ad singulos habet rela-
tionem vel plures in numeros pares distributos, ut 'uterque', 'alteruter',
25 'quisque', 'singuli', 'bini', 'terni', 'centeni'.

Facticium est, quod a proprietate sonorum per imitationem factum est,
ut 'tintinnabulum', 'turtur'.

Generale est, quod in diversas species potest dividi, ut 'animal', 'arbor'.

1 habeant *K* dyonima *RK* diomina *G* tryonima *RK* triomina *G* uel
tetronyma (*sic*) in *marg. add. b* tetraonima *GK* tetronima *R* tetronyma *H*
P.] p. publius *B* cornilius *GK* 2 africanus *K* 3 significat — Romanus
add. r 4 a *om. K* athaeniensis *H* athiniensis *G* athinensis *K* 5 est *om.*
K 6 quantus tantus quot *B* quot ex quod *corr. R* 7 interrogatio *GLKh*
quis *R* qui *r* *rell. (B h. l. omnino evanuit)* 8 quotus quot *L* quotus

om. RGH lectione *Rr* pronunciantur *Rr* 9 post tamen: haec eadem —
haec tamen *om. R add. r* 10 tantus totus tot *GL* animaduertendum est *K*
14 inter—vetustiores apud *om. R add. r* 15 apud vetustiores *Lr* in vetustiores apud
corr. L possuisse *K* 16 secuti sunt *GL* 17 non] *d* nec *DGK* *** non (nec)
B recusaverint] *r* recusaverunt *RGL* recussa ^{uerunt} *Kk* etiam *om. GL* 18

emitari *GK* apollinii *G* appollonii *HK* apollinii *L* haerodiani *R. de utroque cf.*
Lerschium Sprachphilos. d. Allen II 119 sq. *Lehrstium mus. phil.* II 351 sq. 19 purgaue-
rint *H* relinquere *GL* non *add. h* 20 tractabimus *K* 21 quod in singulari
DHGLKrb numero *H* 22 utq. post plebs *add. g* uel plebes *L* 23 est *add. l*

adnobis *Rr* 24 uel ad plures *GL* ut *add. rk* uterque] *g* uter *G* 26 facticium]

r facticium *R* factitium *DK* Faticium *B* a *om. L* proprietate *R* imitationem
G 27 tintinnabulum *DGLK* turtur *om. D*

p. 581. 82 P.

p. 77. 78 K.

Speciale est, quod a genere dividitur, ut 'homo', 'equus', 'vitis', 'laurus'.

Ordinale est, quod ordinem significat, ut 'primus', 'secundus', 'tertius'.

Numerale est, quod numerum demonstrat, ut 'unus', 'duo', 'tres'.

Absolutum est, quod per se intellegitur et non eget alterius coniunctione nominis, ut 'deus', 'ratio'.

Temporale est, quod tempus ostendit, ut 'mensis', 'annus'.

Locale est, quod locum significat, ut 'propinquus', 'longinquus', 'proximus', 'medioximus'. Plautus in cistellaria:

At ita me di deaeque superi †. inferi et medioximi. 10

32 Hae, ut diximus, species omnes fere communes sunt tam principalem quam derivativorum. seorsum autem derivativa species habent, quas memoravimus, de quibus singulis hinc tractabimus.

DE PATRONYMICIS.

Patronymicum est, quod a propriis tantummodo derivatur patrum nominibus secundum formam Graecam, quod significat cum genetivo primitivi filius vel nepos ['Aeacides', Aeaci filius vel nepos]. et hac forma poetae maxime solent uti, pro qua Romani cognominibus familiarum utuntur, ut 'Cornelii', 'Marcelli'; omnes enim ab illo, qui primus Cornelius et qui Marcellus nominatus est, hoc nomen habuerunt, quicumque eiusdem familiae sunt, sicut omnes minores Thesei 'Thesidas' Graeci appellant, quos solent poetae quoque nostri imitari, unde Virgilius secundum Graecam 33 formam 'Scipiades' dixit. nec non etiam possessiva loco patronymicorum inve-

1 Speciale quod *L* genere] generali *D* *equus (a) *R* eqs *G* 3 primus] *r* prius *R* 5 absolutum *RBDHK* non eget *ex* eget non *corr.* *H* 6 dā *ratio *B* 8 significat locum *GL* longinquus] *r* longincus *R* longinquus *L* 9 medioximus pro-† at
ximus *K* Plautus (s) *RD* Plaut. cist. II 1, 35 10 at ita me di deaeque] *exad*
† aequae

ita mediae et q̄ *Gg* ex aditu mediae et q̄ *L* medii *B* di* (i) *K* dii *RDH* superi
atque inferi Plauti omnes et om. *H* medioximus *GL* uel medioximi *g* 11 Hae* (c) *B*

12 derivativa *R* derivativa* (e) *D* habent] *d* habentur *RD* 14 De patroni-
micis *D* De patronymicis *KL* DE PATRONOMICO *H* inscr. om. *RBGL* 15 Patronymi-
cum *RDGHK* Patronymicum *L* utrovis modo et similiter saepe hoc in voc. peccarunt
librarii 16 grecam formam *D* 17 filius vel nepos] *d* filios uel nepotes *RD*
ut post nepos (nepotes) add. *BD* Aeacides Aeaci filius vel nepos] om. *G* eaci-
des aeaci filius uel nepos *R* uncinis inclusit i. e. gloss. esse indicavit *r* aiacides aia-
cis filius uel nepos add. *g* aiacides aiacis *LK* aeacides eaci *H* aeacides **** aeaci
B ha*c (n) *R* poetae *H* 18 uti solent *D* 19 cornilii *K* Cornelii Mar-
celli] *r* corneli marcellii *R* marcelli cornelii *L* marcelli cornilii *G* illo] eo *GL*

Cornelius om. *L* cornilius *GK* 20 marcelles *H* quicumq; ex eisdem familia *B*
familia *H* 21 sicut] sic *H* Thesei] *d* thesei *DG* tesei *L* Thesidas] *d*
thesidas *DG* thesideas *H* tesidas *L* thesides *B* appellant Graeci *K* appellant]
uocant *DGL* 22 poetae *H* quoque poetae (poete *D*) *DGLK* imitari] *g* emi-
tari *G* Verg. georg. II 170 Aen. VI 843 23 scipiades *B* dixit scipiades *GL* dixit
scipiades *K* dixit] dixit ἀπορωσκινος scipionides dicere debuit *D* post dixit
ad marg. pro scipionides mutata o in a et dempta ni add. *d* ἀπορωσκινος scipioni-

p. 562 P.

p. 78—80 K.

nimus apud Latinos usurpata, ut 'Aemilianus Scipio' pro Aemilii filius et 'Octavianus Caesar'. inveniuntur quaedam nomina formae patronymicorum significatione denomina[tiva], ut 'Euripides' non Euripi filius, sed ab Euripo sic nominatus (similiter 'Thucydides'). sunt autem alia, quae cum sint in aliis patronymica, in aliis accipiuntur propria, ut 'Timarchides' Timarchi filius et 'Timarchides' proprium. et in omnibus fere speciebus nominum invenimus eiusdem formae etiam propria, quae tamen amittunt appellativorum significationem, ut 'magnus' adiectivum et proprium, 'Iulianus' possessivum et proprium, 'Heraclides' patronymicum et proprium. sic in aliis quoque speciebus invenies.

Scire autem debemus, abusive etiam a matribus et regibus sive conditoribus et a fratribus etiam patronymica solere formari, ut 'Latoides', Ἀτρούς, id est Latonae, filius Apollo, et 'Iliades', Iliæ filius Romulus. Ovidius in XIII metamorphoseon:

15 at corpora victa sopore

Invadunt portasque premunt, quas obice fultas

Clauserat Iliades.

similiter 'Coronides' a matre, Aesculapius - sic idem Ovidius in XV metamorphoseon:

des dici debuit *g* 1 usurpata *K* emelianus *LK* emilianus *DG* scypio *H*
emilii *DL* emelii *GK* 2 octouianus *G* Caesar] *g* cesar *G* pro octaviae filius
post Caesar add. *d* patronomicorum *H* 3 erypides *D* euryptides *Hdg* *euryptides

L Euripides proprium non *RBDHLK* eripi *H* eurypi *g* eurupi *K* aeripi *L*
4 Euripo] *dk* eurupo *GK* euripa *D* aeripo *L* nominatus est. *GL* nominatus est.

Dicitur Euripides quia illo die natus est quo athenienses cum persis in euripa^o bellum commiserunt. *D* nominatus est quia dicitur euripides (aeripides *L*) qui in illo die natus est quo athenienses cum persis in euripo (*sic ex* eurupo *corr.* *K* aeripo *L*) bellum commiserunt. *K ad marg.* idem inde a quia in *marg.* *L* quia in illo die natus cum persis

est quo athenienses in eurypo loco bellum commiserunt *ad marg.* *tamquam gloss. add.* *g* similiter Thucydides *om. G* Similiter tucidides απο τοῦ ἑκῶς τοῦ ἑπονός *add. g* tucidides *K* tuchydides *r* απο τῶν ἑκῶν ἑπονῶν *post* thucydides in *textu D.* idem (*i. e.* ἀπὸ τοῦ θῶκον, θῶκόν *s. secundum g* τοῦ θῶκόν) *sic απο τῶν ἑκῶν ἑπονός pro gloss. alia quaedam m. add. in R* 5 in aliis sint *GL*

ut Timarchides] *r* ut imarchides *R* Timarchi] *r* thimarchi *RDH* 6 Timarchides] *rl* thimarchides *RL* 7 eiusdem dem formae *L* amittunt] *g* amitunt *G* 9 ut heraclides *L* Heraclides] *r* erachydes *R* haeraclydes *D* heraclydes *H* patrono-

micon *H* patronomicum *h* 10 spetiebus *Rr* iueniemus *Rr* 11 DE ORIGINE PATRONOMICORVM. *DL* abussive *K* matribus uel ab auis maternis et regibus *GLK* matribus^{et} ab auis maternis a regibus *D* siue a conditoribus *GL* 12 patrononica *H* Latoides] *sic ex corr. in litura H* latoides (*e*) *R* letoides (*o*) *B* letoides *D* uel latonides *d* latonides *GLK* *r* voc. filius *post* latonides collocatum, deinde vero verborum ordo restitutus in *K* 13 Ἀητωίς *R* Ἀαῶνωίς *r* Ἀητοίς *B* Ἀητωίς *D* lato-

nois *GLK* Ἀατωίς (*a in litura H* apollo (*p*) *G* appollo *LK* eliaes *K* aliades *B* iliae *ex* eliae *corr.* *K* 14 Ovid. met. XIII 779 sqq. 15 a] ut *RDHK* et Ovidius 16 inuadunt *ex* inuadant, ut *vid., corr. L* inuadant *RBDH* portas *** *q; (quo) B* quae (*a*) *R* premant *RBDHK* petunt Ovidius. premunt *ex v. 779 initio* ore premunt voces huc illatum ouice *B* obiece *G* obiece *Lg* obique *K* fultas] firmo et firma libri Ovidiani 18 coronides coronae filius *GL* aesculapius

Vnde Coroniden circumflua Thybridis alti

Insula Romuleae sacris deiecerat urbis -

et 'Maiades', Maias filius Mercurius. ab a||vis quoque maternis: 'Atlantiades', Mercurius, id est Atlantis natae filius. Ovidius in I metamorphoseon:

Sedit Atlantiades et euntem multa loquendo

Detinuit sermone diem.

in eodem 'Inachides', Ionis filius Epaphus, quae filia fuit Inachi:

Non tulit Inachides 'matri' que ait 'omnia demens'.

35 A regibus sive conditoribus 'Thesidae', 'Cecropidae', id est Athenienses; 'Aeneadae', 'Romulidae', id est Romani. Virgilius in II georgicon:

Praemiaque ingentes pagos et compita circum

Thesidae posuere.

idem in VI Aeneidos:

tum pendere poenas

Cecropidae iussi.

idem in VIII:

H aescolapius *K* aescolapius *L* Ovid. met. XV 624 sq. 1 Vnde] VII (un sc. inuenerat) *L* coronidem *R* coronidam *GL* uel coroniden *I* coronidem *HK* cum aliquot mss. Ovid. coronyden *B* circumfluet *R* circumfluat *Kr* circumfluat *G* circumfluat *L* circumfluit *H* circumflua *hg* circumfluat thybydis *B* circumfluat hydridis *D* circumflua thybridis *d* thibridis *GLK* thibridis *H* alti] undis libri nonnulli Ovid.

2 insola *GLK* romulicae *G* uel romuliae *g* romyleae *D* sacri *R* deiecerat] libri *Prisc.* omnes, nisi quod deiecerat *L* adiecerat *Erl.* 2 *Krehlii*, adiecerit plerique codd. Ovid., alii libri *Ovidiani* accerserit, accesserit, ascluerit etc. 3 et Maiades]

maiaes *G* maiades maiades *L* mades *H* Maias] *r* mase *R* filius ex fluiuis corr. *R* mercurius *K* maternis quoque *K* post maternis: patronymicum fit ut add. *R* patronomicum *BHK* et tamquam gloss. ad atlantiades (sic) *d* ut *G* atlantiades *BDLK* atlantiades *H* 4 mercurius *R* mercurius *K* id est om. *GL* atlantis *R* atlantis *BHLK* Ovid. met. I 682 sq. in om. *K* metamorphoseon *R* mettamorphoseon *D* 6 Atlantiades] *r* atlantiades *H* atlantiades *BDLK* euntem] *gl* eundem *GL* multo *BH* 7 detinuit] *k* ditinuit *L* ditenuit *G* detenuit *HKg* 8 Ovid. met. I 753 eodem sup. lin. add. *k* Ionis] sic in litura *k* iohis *R* ius *r* ius *B* ioyc *D* cod. *G. I. Vossii*, *Vossius de anal.* II 28 p. 692 *Eckst.* issis *K* fls ionis *GL* epaphus filius ioyc *D* ** (ut?) epaphus *R* aepaphus

B epapus *Hh* Inachi. Idem in eodem: non tulit *K* 9 inachiades *R* enachides

B matriquae *R* 10 siue a *GL* conditoribus *H* thesidae (i) *R* thesidae *G* cecropidae *R* cecropidae *DK* cecropide *B* atheniensis *H* athenenses *K* 11 Aeneadae] *dg* aneade *D* aeniadae *OK* id est add. *r* unde uirg. *K* Verg. georg. II 382 sq. in III *H* in III *BK* 13 proemia *BD* que om. *Pal.* quae *RB* ingentis *Med. Pal.* ingeniis *Rom.* competa *DGLK* 14 thesidae (i) *R*

thesidae *G* theside *Med.* imposuere *K* 15 Verg. Aen. VI 20 sq. 17 cecropi-

des *B* cecropide *b* cecropidae *DGK* iussit *B* iusi *K* iussi om.; post Cecropidae: Idem in VIII. subitoque — seni In eodem: Aeneadae — cursu. A fratribus *L* post iussi: misef septena quot annis addendo versum Vergilianum integrum praebet *G*, in reliquis h. l. omnino conspirans cum *L* 18 Idem in VIII Aeneadae — litora cursu om., sed in membranula volumini illigata adicit *K*, addita nota: non sunt

p. 583 P.

p. 80, 81 K.

Aeneadae in ferrum pro libertate ruebant.

item in I:

Defessi Aeneadae, quae proxima litora, cursu.

idem in VIII:

5 subitoque novum | consurgere bellum

Romulidis Tatioque seni.

A fratribus 'Phaethontides', unde femininum 'Phaethontis'. Virgilius in bucolico:

Tum Phaethontidas musco circumdat amarae

10 Corticis;

'Phaethontidas' tamen dixit pro 'Phaethontidas' poetica licentia.

Sunt igitur patronymicorum formae apud Graecos tres: in 'des', quae dicitur communis apud illos, quod in omni sermone possunt hac uti, qua sola Romanorum quoque poetae utuntur. nam aliis duabus non utuntur, id est in 'ων' terminata, quae est propria Iadis linguae - 'Πηλείων' pro 'Πηλεϊδης' -, et in 'αδιος', quae est Aeolica, ut 'Hyrradios', Hyrrae filius, 'Pittacus. de hac igitur forma dicendum est, qua utuntur nostri.

Si nominativus Graecus in 'ας' vel in 'ης' vel 'ιος' desinat, generis VII 36 tivus vero in 'ου' diphthongum, a paenultima brevis ante 'des' invenitur in patronymico, ut 'Pelias Peliades', 'Aeneas Aeneades', 'Menoetios

haec in libro Romano et ipse praebens Idem in eodem Verg. Aen. VIII 648 in VIII. aeneade. In ferrum B 1 Aeniade K ruebant] h rubant H 2 Idem DGK Verg. Aen. I 157 primo aeneidos D 3 defessi] d difessi D litora GL 4 Verg. Aen. VIII 637 sq. 6 Romulidis] rd romulidi R romulidae DGL uel romulidis g "statioque" romulidae K Tatioque] g statioque GL 7 post seni: Promethidae id est homines add. tamen nota 8 K phoethontides R phetontides BGLK phoetontides DI phoethontis R phoetontis DL phetontis BGK Verg. ecl. VI 62 sq. Virgilius dixit in D 8 bucolico] g bocolico

GK 9 phoethontidas R phoetontidas DL phetontidas G phetontidas K circumdat L amaro Rom. 11 phoethontidas R phoetontidas DL phetontidas GK phoethontidas R phoetontidas DL phetontidas BGK phaethontides H liquentia K 12 DE TRIBVS TERMINATIONIBVS MASCVLINORVM. D 14 quoque om. L nam in aliis G 15 ON Rr terminatis R proprie B linguae Iadis DGL PH-

HI
AHION R PHAHION D PHAHION GL PHAHION K pro add. h PHAHION Rr PHAHION B PHAHION H PHAHION K peliades D peliades G peliades L peleides I

IN
16 INADIOS Rr inad ioc H αδιος] l aδιος L adios DG aeoloca H hrradios R pirrhadios D phirradios G pyrradios BH Phirradous K Phirradios hrradios l pyrrae H pyrrae B pirrhi D phirri G Phirri ex hirrae corr. K pittacus R uel pic pittacos B pyttacus D ptacus Gg pictacus H pitacus L cf. Suid. et Hesych. s. v. Τη-
ραδιος et U. a Bernhardio ad Suid. p. 1386 ll. 18 DE FORMATIONE MASCVLINORVM
AC EC IOC
IN ADIES DL in as uel in es uel oc Rr ac uel ec uel ioc B in ac uel i ec uel i
ioc b in as uel in es uel in ios D in as uel ios Gg in ac uel ioc uel ec K ac
uel ec uel ioc H in as uel in os L 19 uero desinit in ou L uero dissinit in
o
G oy dyp diptongum R diptongon DK ades R 20 peleias L Pe-

p. 583. 84 P.

p. 81. 82 K.

Menoetiādes'; nam 'Aenides' magis contra regulam auctoritate poetica posuit Virgilius, e et a correptas in i productam convertens vel quasi ab 'Aeneus' 'Aenides', sicut a 'Peleus' 'Pelides', proferens in nono:

Sit satis, Aenide, telis inpune Numanum

Oppetiisse tuis.

In 'es' vero desinentibus, quorum gen[etivus] Graecus in 'ου' desinit, tam in 'ades' quam in 'ides' inveniuntur apud auctores - 'Hippotes Hippotades', 'Butes Butades', 'Corynetes Corynetides' -, sed ratio[nabilius] in 'ades'. 'Anchises' ergo 'Anchisades' vel 'Anchisides' debuit facere, fecit autem 'Anchisiades', quasi ab 'Anchisios' nominativo, quomodo 'Laertios Laertiades'.
numquam enim patronymicum superat primitivi sui genetivum nisi una syllaba.
37 Alia vero omnia in 'ου' apud Graecos terminantia genetivum vel in 'ος' vel in 'ους' diphthongum vel 'ως' mutant eas in 'ides' et faciunt patronymicum, ut 'Πριάμος Πριάμου Priamides', 'Νέστωρ Νέστορος Nestorides', 'Πλεισθένης Πλεισθένους Plisthenides', 'Πηλέως Πηλέως Peleides';
et per synaeresin e et i in ei diphthongum proferunt paenultimam, nos autem pro ea i longam ponimus, ut Virgilius in V:

Pelidae tunc ego forti

Congressi Aenean.

Ovidius in I metamorphoseon:

lias Peliades] d peleas peleades D meo[hetias] R meneetios r menoetias D moenetios GLK menetios h moenetius (u ex corr.) B Menoetius Sturzian opusc. p. 9 1 menotiades B moenetiades GLK possuit K 3 aeneyc K aeneos D uel cneus d aenides (e) H Peleus] d peleyc K peleos D pelides (e) H Verg. Aen. VIII 653 sq. nono in litura B VIII. K 4 Aenide] sic etiam de XII vss. Aen. § 100; ex macedonem corr. in B aenide* (m) RG aenide (e) H aenida L aenidae l cf. v. l. lib. VII § 6; aeneadae Rom. impune DHLr Numanum] b Pal. m. alt. nūmanum B numam Pal. m. pr. 5 opetiisse K oppetisse Rom. et in oppetiisse corr. Pal. oppetisse tuis primam hanc tibi magnus apollo L 6 ab in es R ** .IN. HC. (AB) B INHC H uero add. r 7 ut hippotes D Hippotes] r hipotes R hippotae B hippotes

ou L hipotades R 8 corineles H coroinites G coronites L corinetides D coroinitides GL 9 ergo add. l anchisades D anchisoades d uel anchisides om. GL add. g 10 lertios DG uel lercios g lertiades DG 12 IN IDES inscr.

D 13 ouc ex uyc corr. L ou.f. H diptongon DG vel wc] om. R uel in wc

Grd 14 ut Πριάμος — Peleides in litura h Πριάμος K Πριάμος Πριάμου R priamos priamos DGL priamos priamoi h Νέστωρ — Peleides in litura r nestor GLK nestor D Νέστορ h νέστωρ B nestoros Dh 15 Πλεισθένης r Πλεισθένης B plesthenes (i) D phlestenes GL ΠΛΗΣΘΕΝΗΣ h ΠΛΗΣΘΕΝΕΣ K plestenes l

ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ B plesthenous (h) L ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ K plesthenous D phlestenous G

ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ h plistenides r plesthenides BDK phlestenides GL plestenides hl ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ uel ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ peleides r ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ uel ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ (sic) ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ

B peleos pelew pelides Dd peleyc pelew pelides G ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ uel ΠΛΗΣΘΕΝΟΥΣ pelneides K πελεως πελεως pelides L peles peleos peleides h 16 sineresin RHg sintheresin Br sinerisin G syneresin D sinarissin K synerisin L atque his omnibus modis in hoc voc. saepissime peccatum est 17 longum B Verg. Aen. V 808 sq. quinto aeneidos D .i. L 18 ego (r) RH 19 congressum G aeneam Rom.

20 Ovid. met. I 390 metamorphoseon. I. HLK

p. 584 P.

p. 82. 83 K.

Inde Promethides placidis Epimethida dictis.

inveniuntur tamen poetae in quibusdam addentes quasdam literas vel adimittentes: addentes, ut 'Peliades' pro 'Pelides' et 'Chalcodontiades' pro 'Chalcodontides', 'Atlantiades' pro 'Atlantides' - Ovidius in I metamorphoseon:

Sedit Atlantiades -;

adimittentes, ut 'Deucalides' pro 'Deucalionides' et 'Scipiades' pro 'Scipionides' et, ut supra diximus, 'Aenides' pro 'Aeneades'. excipiuntur tamen haec, quae contra regulam paenultimas vocales producant: 'Aechides', 'Demādes' per synaeresin pro 'Demeades', 'Codrīdes', 'Lycoorgīdes', 'Lagīdes', 'Belīdes', 'Euerīdes' etiam et 'Lycomedīdes', apud Graecos contra regulam paenultimam diphthongum habent, pro qua nos i longam ponimus.

Feminina vero patronymica vel in 'is' vel in 'as' desinunt vel in 'ne' 38 productam. fiunt autem a masculinis subtracta 'de' in 'is' vel in 'as' desinentia, ut 'Priamides Priamis', 'Dardanides Dardanis', 'Peliades Pelias'. igitur 'Aeneades' quoque secundum analogiam 'Aeneas' debet facere, non 'Aeneis'. ergo quomodo auctoritas est, quod dixit 'Aenides' pro 'Aeneades', sic auctoritate usus est Virgilius in tituli scriptione, quo 20 Aeneis inscripsit; quem Statius quoque secutus in fine Thebaidos ponit:

Vive precor nec tu divinam Aeneida tempta.

1 Inde] r Vnde RH promethides RB promethiades v. l. libror. Ovid: ephimethida R ephimethida BDH 2 poetae H quasdam add. g litteras d litteris D 3 chalcodontiades RB calcodontiades HGLr 4 chalcodontides RB cal-

codontides HGLr athlantiades R athlantiades BDLK pro atlantides add. r athlantides BDL Ovid. met. I 682 in I metamorphoseon om. GL 6 sedit] r

sedit R atlantiades R athlantiades BLK athlantiades et euntem multa loquendo

detinuit sermone diem D 7 diocalides pro diocalionides L deocalides pro deocalionides G 8 ut supra diximus et GL pro aeniades L 9 haec om. L producant penultimas uocales ut D producant ut BGL Aeclides] ex aeolides corr. in titula B f. recte: patron. sc. ab Aeolo, Eretriae conditore, quamvis exemplum desidero; aeolides D Hrabanus p. 33 oelides RHGLK; Aelides, Arati amicus, in mentem ve-

nit Augusto Meinekio, Cedides Fleckeiseno 10 demādes K synaeresim, pro aeoliades demeades α synheresin pro aeclides (ex aeolides corr.) pro demeades co-

drides locoorgides lagides ebelides (e a b insertum, belides in ras.) B demeades belides (ex pelides corr.) codrides H licoorgides Dr licorgides GL 11 Lagides] r largides R Belides h. l. om. H hellides R bellides r pelides K licomedides DGL 12 penultimam diptongon habent contra regulam D de toto h. l. praeter Stur-

zium l. supra l. cf. Lobeckium in paralipom. gramm. Gr. I p. 6 sq. 14 DE FEMINI-

uel
NIS EODEM NUMERO D De femininis patronomicis L is] r his R is as D uel ne BH uel in e K 15 is] r his R 16 peleades peleas G 17 aeneades quoque H 19 sic** (ut) B scriptione] R inscriptione rell. quod GLK 20 inscripsit] g scripsit G Stat. Theb. XII 816 tebaidos K 21 posuit GL 22 Viue** (re) B diuinam] G uel diuina g diuina L aenida G Acueida tempta] r aeneidapta R

p. 84. 85 P.

p. 83. 84 K

notandum tamen, quod, si masculina i longam habuerint ante 'des' per synaeresin, apud nos in 'eis' diuisas tamen faciunt femini|na, ut 'Pelides' pro 'Peleides' 'Peleis', Thesides pro 'Theseides' 'Theseis': sic ergo 'Aenides' pro 'Aeneides' 'Aeneis'.

- 39 In 'ne' autem desinentia, quae sunt ladis linguae, patronymica eiusdem generis i longam habent paenultimam, si principale non habuerit eandem i vocalem, ut 'Adrestos Adrestine', 'Nereus NerTne'. si autem principale habuerit i, o producta ante 'ne' invenitur, ut 'Acrisios Acrisiōne', ex quo possessivum posuit Virgilius:

Acrisioneis Danae fundasse colonis,

10

ab Acrisione, id est Danae. et sciendum, quod inveniuntur multa eiusdem formae gentilia, ut 'Haemonis', 'Thessalis', 'Colchis', 'Argolis', 'Cyclas', 'Ias', 'Troas', alia vero propria, ut 'Bacchis', 'Doris', 'Pythias'.

DE POSSESSIVIS.

- VIII 40 Possessivum est, quod cum genetivo principalis significat aliquid ex 15 his quae possidentur, ut 'Euandrius ensis' pro 'Euandri ensis' et 'regius honos' pro 'regis honor'. hoc autem interest inter possessiva et patronymica, quod patronymica filios vel nepotes significant, possessiva autem non solum filios, sed omnia, quae possunt esse in possessione; et quod patronymica a propriis tantummodo derivantur, possessiva autem etiam ab 20 appellativis; et quod patronymica a masculino descendunt plerumque genere, rarissime autem a feminino nec proprie, quando a matribus fiunt, ut supra ostendimus, possessiva autem ab omnibus nascuntur generibus; et quod patronymica ad homines pertinent vel ad deos, possessiva vero ad

1 notandum est tamen GL habuerunt G des] d H per add. r 2 sinarisin ei L nos] latinos GL post diuisas tamen duo folia desunt in B cf. § 50 Pelides] r pellides R 3 Thesides pro Theseides Theseis] d tesides pro tesei-

des teseis r thessides pro theseides thesseis GD aenides (e) H 4 pro acides Rr pro aeneades G 6 habuerit (n) D 7 ut om. G adrestinae r nereos RL nereios K nerinae r sin HK sin autem habuerit (n) principale D 8

acrisios H 9 possuit K Verg. Aen. VII 410 10 acrisionis Rr acrisionaei H acresioneis K dane RH dane G danaa k danaae L 11 acrisionea Hr danaa RK danaa (a) DH dane G danaae L sciendum est DLK 12 themonis DGL hemonis d Thessalis r thesalis RDGL cholchis DHK ciclas ias Ld ciclasias DGK 13 troias DHK bachis DHGLK pythias R pithias GLK 14 ex-

PLICAT DE PATRONOMICIS: INCIPIT DE POSSESSIVIS SE^D PRIMVM DE DIFFERENTIA INTER POSSESSIVA ET PATRONOMICA. D De possessionibus H de possessiuis incipit K De diffe-

rentia inter possessiua et patronomica L de poss l inscr. om. G 15 principalis] DGLK Lerschius Sprachphilos. II p. 124 principali RH 16 possidentur K Euandrius ensis] v. Verg. Aen. X 394 regius honos] v. Verg. Aen. VIII 814 sq. honor regius K 17 onos R honor Gh autem -add. l 20 ab] et D ap ab

ap pellatiuis Rr 21 appellatiuis L descendunt GK plerumque KL genere plerumque G 22 rasiisime H a add. r proprie] rk propriae RK 23 nascuntur ab omnibus D 24 ad] r a R homines tantum pertinent D uel ad deos pertinent GL uel add. r ad deos] d adeos D vero] autem GL res per-

p. 585. 86 P.

p. 84—86 K.

omnes res. fiunt igitur possessiva vel a nominibus, ut 'Caesar Caesareus', vel a verbis, ut 'opto optativus', vel ab adverbis, ut 'extra extra-neus', et vel mobilia sunt, ut 'Martius Martia Martium', vel fixa, ut 'sacrarium', 'donarium', 'armarium'.

5 Possessiva autem dicimus non solum possessionem significantia, sed etiam quae formam habent possessivorum. sunt enim quaedam gentilia similem possessivis habentia formam, | ut 'Romanus' civis et 'Romanus' ager, quaedam autem et propria eadem et gentilia et possessiva, ut 'Latinus' filius Fauni et 'La|tinus' civis et 'Latinus' ager; alia tantummodo
10 propria formae possessivae, ut 'Quintilianus', 'Iulianus'; alia loco patronymicorum posita, quod supra quoque diximus, ut 'Aemilianus' Scipio et 'Octavianus' Caesar. ex eadem forma agnomina quoque multa invenies, 42
ut 'Africanus', 'Persicus', 'Gaetulicus', 'Creticus'. alia autem sunt eiusdem derivationis, quae ex materia principalium constare significantur, ut
15 'ferreus', ferro factus, similiter 'aureus', 'argenteus', 'marmoreus'; alia ex morbis, ut 'cardiacus'; alia a professionibus, ut 'mechanicus', 'grammaticus'; alia a disciplinis, ut 'Aristotelicus', 'Socraticus', 'rhetoricus'; alia, quae primitivorum similem possunt habere significationem, ut 'Thracius' pro 'Thrax'.

20 Sunt igitur formae possessivorum, quas a Graecis accepimus, hae: 43

In 'cos', quam mutamus in 'cus', antecedentibus a brevi vel i vel y, ut 'Bebriacus', 'Cypriacus', 'Italicus', 'Asiaticus', 'Libycus', quod solum y ante 'cus' habens invenitur [quod a principali accepit]. et sciendum, quod ea [id est in 'cus' desinentia], si a primitivis habeant c, pares habent
25 illis syllabas, ut 'Ithace Ithacus'. alia vero omnia a vel i ante 'cus' habentia, sive sint a nominativo seu a genetivo derivata, una syllaba vincunt ea, ex quibus derivantur, et si primitiva illa habuerint i paenultimam, haec

tinent. RBHK pertinent uncis incl. r 1 DE ORIGINE POSSESSIVORVM DL 2 opta-

tiuis H 4 armarium donarium GL 5 Que nomina vocentur possessiva ad mg. d

7 civis et] cuius et R cuius gentile et HG ciues gentile et L ciuis gentile. Possessivum ut r possessivum et romanus ager H et romanus ager possessivum h

ager possessivum L ager posesivum G 8 eadem propria G ut add. k 9 fauni proprium et HGK ciues L 10 quintilianus K alio R 11 quod] ut L

emelianus K 12 Octavianus] r hoc tavianus R Caesar] g caesar G 13

africanus K getulicus libri cretius H 14 derivationis ex terminationis corr.

L ex] et L 15 a ferro DHGLKr aureus] d aureos D 16 mechanicus] r chanicus R mechanicus GL grammaticus] r grammaticus rethoricus R 17 a om. H

ut om. D rethoricus DGL et in litura h rethoricus K 18 thratius pro thrax

r thartius pro trax R traciis pro trax GLK tratiis pro trax H 19 trax D 20 gre-

cis h greces H hae] r add. k ae R 21 DE TERMINATIONIBVS IN CVS. DL incvs l

22 beebriacus (a) R breuiacus GL cipriacus D italicus cypriacus L itali-

cus cipricus G italicus DK asiaticus R asiaticus K lybicus R lybycus HKr

libicus in litura g 23 principal] r principalia R 24 id est om. L c++s (ui) R

c tum pares H par+es (i) R 25 illias syllaba (u) Rr syllabas (sillabas L)

illis habent GL habent illis sillabas l itace R omnia] nomina G 26 post sint

diriuata collocat G siue GL 27 diriuantur primitiva et K primitiva illa] l

assumunt a, si o habuerint, tunc haec i habent ante 'cus'. et sciendum, quod non solum a primitivis, sed etiam a derivativis derivantur huiusmodi possessiva nomina, ut 'Troos Troicus', 'grammatos grammaticus', 'rhetoros rhetoricus', 'Persis Persicus', 'Asiatis Asiaticus', 'Creta Creticus', 'Afri Africus', 'Italus Italicus' - nam 'Italia' 'Italiacus' debuit facere -, 'Cyprius Cypriacus' - nam 'Cyprus' 'Cypricus' facit -, 'Ilium Iliacus', 'cardia cardiacus', 'mulio mulionicus'. Cicero pro Sestio: mulionicam paenulam.

- 44 . In 'us' quoque puram desinunt possessiva tam Graeca quam Latina antecedente e correpta et producta, i correpta, o producta, ae vel oe diphthongo: e brevi, ut 'Caesarēus', 'Romulēus', 'ferrēus', 'aurēus', 'argentēus', || 'vitreus', 'lignēus', 'marmorēus', 'ilignēus' (tamen et 'ilicēus' dicitur: Terentius in adelphis:

Lectulos . . tiligneis pedibus.

Statius in sexto Thebaidos:

Ornique iliceaeque trabes metuendaque suco
Taxus.)

- 'marmorēus' et fere omnia ad materiam pertinentia e brevem ante 'us' habent: 'plumbēus', 'stagnēus' - inveniuntur enim pauca sine e, ut 'quer-nus', 'colurnus', 'abiegnus', 'oleaginus', 'faginus' -; e vero longam: 20 'spondēus', 'Phoebeus'; i brevem: 'Martius', 'Ariusius'; o: 'herous', 45 'Eous'; ae: 'Sabaeus', 'Cretaeus', 'Ptolemaeus' - haec autem ae diphthongum habent paenultimam, quae a femininis in e longam apud Graecos desinentibus vel quae a verbis Graecis derivantur circumflexis, ut 'Cretē Cretaeus', 'Τλη Hylaeus', 'Dionē Dionaeus', 'πτολεμῶ Ptolemaeus', 'τιμῶ 25

illa primitiva L i habuerint K 1 adsumunt RGH o] H, Krehtius o primum R o primam DGr et in litura L o primitiva add. usque ad Krehtium non Kl 3 possessiva add. g 4 rhetoros rhetoricus] r rethoros rethoricus RHGLK

rhetoros rhetoricus D perses GL persos K Asiatis Asiaticus] k assiatias assiaticus GK 5 Afri] DH vel afer d afer h afria sicus R affri affricus K Italia] r imitalia R Italiacus] r italicus r facere add. d 6 ciprius KLg ciprus

G cipriacus GLK ciprus cipricus DGLK cyprius H ilion G illium (ac) R 7 mulio mulionis mulionicus DG mulionicus ex mulionis corr. R Cic. pro Sest. 38, 82 Sestio] r sesio G setio L pessio R mulionicam] r mulioricam R mulioniam libri Ciceron. 8 paenulam G penulam L 9 in vs id est in evs et in ivs. DL 10 et e producta G vel] dyphthongo H 11 cesareus (s) G 12 uit-

treus om. GL add. l marmoreus om. GL add. l illigneus G illicius H illicius(1) L 13 Ter. ad. IIII 2, 46: Lectulos in sole ilignis (sic Bemb. iligneis Bas.) pedibus faciundos dedit adelphis H 14 illigneis GL 15 Stat. Theb. VI 101 sq. tebaidos DLK 16 iliceaeque L iliqueaeque K illicae equae (aequae r) R metuenda quae R 18 materiam DG habent ante us GL 19 blumbeus K nt] Rl om. L rell. 20 abiegnus om. G 21 Phoebeus] r foebus R phebeus H arisius H areusius GL areussius K o productam r herous] r erous R aerous GL erus H 22 eous ex eous corr. H Cretaeus] r cretaneus R craeteus H ptolomaeus GLk ptolomens RDK ptholomaeus H 23 femininis] h feminis H desinentibus (disinentibus G) apud graecos GL 24 circumflexis L Crete] g cetae DG craete H 25 hyle H hyle D hile(a) G hile KL hible k hylaeus H hilaus GLK hiblaeus k Dione] g diouae HGr πτολεμῶ K πθηλαμῶ

p. 587 P.

p. 87. 88 K.

Timaeus' -; oe antecedente, ut 'Euboea', 'euroea'. et quia apud Graecos in multis ei diphthongus ante 'os' invenitur, scire debemus, quod solent Latini eam modo in e longam convertere, ut 'Πυθαγόρειος Pythagoreus', 'σπονδεῖος spondēus', 'Ἀλφειός Alphēus': nam possessivum quoque 5 similiter ut primitivum proferri Virgilius ostendit, qui protulit:

Alphēa ab origine Pisae.

hoc autem facere solent Latini [id est ei in e longam convertere in paenul- 46
tima syllaba] 'us' pura sequente vel 'a' vel 'um', ut 'Ἀχιλλεῖος [possessivum Graecum] Achillēus', 'Δηϊόπεια Deiopēa', 'γυναικεῖον gynaeceum'. hanc.
10 autem mutationem ei diphthongi in e longam faciunt more Ionio vel Attico - illi enim 'ῥῶτην' pro 'ῥῶτειν' dicunt et 'μῆον' pro 'μείον' et 'πλῆον' pro 'πλείον' - vel ideo, quia i paenultimam puram non producunt Romani nisi in 'fio' verbo et in genetivis in 'iūs' desinentibus et in disyllabis Graecis, quae apud illos quoque paenultimam longam habent, et in paucis
15 aliis, in quibus auctores pro e | paenultima longa i longam posuerunt, ut 'Phthius Phthia', 'dius dia' et 'Chius', 'Arius', 'Lycius', 'Sperchius'.
Virgilius in XI:

Italides, quas ipsa decus sibi dia Camilla.

h moy
H πτωλω. Rr ptolomo G ptolome D ptolomeo Ld Ptolemaeus — apud add. r
ptolomaeus DGLK ptolomeus r ptholomaeus Hk τῶτω K timo Grd time D
1 ut om. L eboea K Euboea, euroea] euoeus euoea euoeum G euoeus eu-
noea (uel euroea l) euoeum L eyroea D in eys. D 3 πῦταγωρειωσ Rr
πῦταγορειος K pithagoreios GL Pythagoreus] r pythagoreius R pithagoreus GLK
phythareus H phythagoreus h 4 σπονδαῖος H σπονδαῖωσ R spondeios GL
αλφειος RH αλφειος K alpheios GL alfeus H 5 proferri] profertur ut GLK
Verg. Aen. X 179 6 Alpheia] alfea R alpheae Pal. alphaeae Rom. hos parere iu-
bent alpheia GLK Pisae] r plissae RGLK 7 autem] r tamen R solent facere
D solent latini facere G 8 sequentes R or Rr ut om. GL Ἀχιλλεῖος]
k ἀχιλλεῖος Rr ἀχιλλεῖος GLK 9 achilleus GLK ἀδωπεια R δειοπεια DGK
Δηϊοπεια H δειοπεια in lit. l deiope+a (i) K γινεκεῖον R γινεκεῖον r γινε-
κειον DH γινεκεῖον GL γινεκεῖον l ginaceum GL gynaceum l gineceus K 10
ionico rdh Attico] r atico R 11 ῥῶτην scripsi, cf. Eustath. ad Hom. Od. XXIII 220
Sturzium de dial. Gr. p. 64 C. ἡαῖν H ἡα. in Rr ἡαε+ν (i) D ἡαῖν K eden GL ῥῶτειν
scripsi εἰαῖν R eid+ν (i) D eiden HGLK dicunt — μείον] εἰμῆον pro μῆον (in
μῆον corr.) in lit. r om. G et — μείον] om. L μῆων pro μείων l μῆον D μῆων
HK meion DHK et om. L πᾶνων Rr πᾶνον D πᾶνον d πᾶνων GL
πᾶνον H πᾶνον K pro om. D 12 πᾶσιον ex πᾶσιον corr. in lit. r peleiou ex
πᾶσιον ni f. corr. d πᾶσιων L peleiou G pleion K peion H in iys. D 13
fio R uerbo fio GL dissyllabis r dissillabis K 14 penultima+ (m) D e pae-
nultima (s. penultima) longa HGLKd et paucis Hh 15 possuerunt K 16 pht+ius
p+thia (h) R phtius phtia H phtius phtia K ut dius H dius dia phthius phtia L
dius dia phtius phtia G Chius] om. H conius et phtius et chius K post
Chius: chia langia add. rd langia D et chia L et dius G licius GK liccius L
Sperchius] h spergius GL spertius H 17 Verg. Aen. XI 657 XI ex XO corr. r
18 dia etiam Serv. et Med. m. rec. diua Med. m. pr. dura Rom. deficit Pal. ca-

idem in georgicon II:

Sperchiusque, et virginibus bacchata Lacaenis.

Horatius in II sermonum:

Caecuba vina ferens, Alcon Chium maris expers.

nam primitivum 'Chius' corripitur - Lucanus in VIII:

Quas t̄sasine cautes, et quas Chius asperat undas -

'Lycius' apud Statium in X producta paenultima invenitur:

At patrias si quando domus optataque, Paeon,

Templa, Lycie, dabis, tot ditia dona sacratis

Postibus et totidem voti memor exige tauros.

sed etiam 'Lyrceus', quod in quibusdam 'Lyrceus' reperitur codicibus scriptum, Statius in III:

Aret Lerna nocens, aret Lyrceus et ingens

Inachus.

sed et 'Argia' et 'Argian' et 'Langia' idem secundum Graecos producta is paenultima i | profert in II Thebaidos:

Nec mirum, nam tu infaustos donante marito

Ornatus Argia geris.

in eodem:

Egregiam Argian, nec formae laude secundam

Deipylen.

idem in III:

Vna tamen tacitas, sed iussu numinis, undas,

Haec quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

Lucanus in III:

Substringens, Arimaspe, comas, hinc fortis Arius.

mella *G* kamilla *K* 1 idem — Lacaenis *add. d* *Verg. georg. II* 487 in *om. K*
 II *geor H* 2 spercheosq. *Med. m. pr.* spercheusq. *m. alt. Pal.* uel spergius
add. g baccata *D* bachata *GLK* 3 Horatius] *r* oratius *RHK* *Hor. serm. II*
 8, 15 4 caecuba *L* alchon *HGLK cum codd. quibusdam Hor.* chion *Dr*
 5 primitivum] *r* primitivam *R* *Lucan. Phars. VIII* 195 6 quassa sine in quas sa-
 sine *corr. in RH* sasine *g* asine *GL* sasinae *D* assinae *K* et sic sasinae *s.* asinae
 (sic *Voss. uterque*) libri *Lucani fere omnes*, Samiae *Cod. Luc. Marpurg.* cautis
Voss. b m. alt. chios *HGL Voss. A* chias *K* 7 licius *GL Stat. Theb. X*
 343 *sq.* X. thebaidos *RDG* penultima producta *K* 8 ad *HKrd* patria *GL*
 domos *Kd Stat. Cass. al.* 9 Lycie] *r* licie *RG Cass. lici* L* licya *D* sacra-
 tia *H* 11 lircius *l* licius *GL* in quibusdam] *l* etiam *L* lircens *GL* lyrcæus *H*
 reperitur] *r* reperitur *RLg* 12 *Stat. Theb. III* 711 *sq.* III *K UI GL* 13
 aret *G* Lerna] *r* lynna *RK* lima *D* lyrcæus *R* lircens *DGL Cass.* 15 Lan-
 gia] largia *R* langia et langian *K* langia et largian *GL* statius idem *RHKd*
 secundum *add. d* penultima *i* producta *D* penultima *i* profert producta *r*
 16 *i]* hi *R* *Stat. Theb. II* 265 *sq.* tebaidos *GLK* thaebaidos *H* 17 *tu]* tum
Stat. Cass. inphaustos *H* donate *K* 18 argia *Cass.* 19 Idem in *DGr*
Stat. Theb. II 203 *sq.* 20 argiam *R* laudae *K* 21 deiphylen *R* Dey-
 pilen *Cass.* 22 *Stat. Theb. III* 716 *sq.* tertio *GL* uel *III l* 23 tacitas] *r* ci-
 tas *R* iusu *LK* 24 nutrit *HK* nutrit *D* largia *GL* 25 *Lucan. Phars.*
 III 261 26 comas] *d* tomas *D* fortis] *Voss. b* sortis *Voss. B* Arius] *r* ar-
 tius *R*

p. 568 P.

p. 569. 90 K.

inveniuntur tamen auctores frequenter in nominibus urbium in 'eia' desinen- IX 47
tium apud Graecos varia proferentes: 'Alexandria' et 'Alexandrea' ['Nicia'
et 'Nicea'], 'Antiochia' et 'Antiochea'. Cicero pro Deiotaro: spe-
ravit credo difficiles tibi Alexandriae fore exitus. tamen et
5 'Alexandrea' dicitur. Horatius in IIII carminum:

nam tibi quo die
Portus Alexandria supplex
Et vacuam patefecit aulam.

[in eodem: Niceam Ephesumque mittebat.]

10 Est autem quando abiectioe i e correptam | ponunt ante 'us', ut 'Hec-
torëus', 'Agenorëus', in quo similiter Ionas sequuntur: illi enim quoque
abiciunt i in huiuscemodi nominibus, si non genetivus primitivi par sit no-
minativo possessivi, quare 'Ἀχιλλεύς' dicunt, ne, si 'Ἀχιλλεος' dicant,
putetur primitivi genetivus. quos sequentes in hoc etiam pro ei diphthongo
15 e longam ponimus 'Achillëus' dicentes, unde Virgilius in III:

Stirpis Achillëae fastus,

quamvis reperiatur etiam e correpta in huiuscemodi derivativis, ut Virgi-
lius in I:

Nate patris summi, qui tela Typhoea temnis.

20 sed dicitur et 'Typhoeus' et 'Typhos' et 'Typhon'. Lucanus in V:

Conditus Inarimes aeterna mole Typhoeus.

I in eia in nominibus urbium disinentibus apud G in ia DH in a R desi-
nel um
nentibus Ll 2 varia] r uariae RH uarie DGLK Alexandria — tamen et om. H

add. h alaxandrea GLK alaxandrea K et om. K alexandria Rr alaxandria

GLK nicia et nicea post Alexandria exhibent RD, nicea et nicia K, post Antiochea:
niceia nicia GL, evan. h 3 Antiochia et Antiochea] r antiochea et antiochia K au-
tiocheia et antiochea G antiocheia et antiocha L antiophia et antiophea R Cic. pro
Deiot. 9, 24 deitaro L deitor+o(i) G 4 credo om. h alaxandriae GK post
exitus versus supra omissum Idem in georgicon secundo sperchiusque et uirginibus bac-
cata lanceis ponit D del. d tamen et — aulam om. GLK in mg. add. k et inde ab

Horatius l et om. D 5 alexandria Rr Hor. carm. IIII 14, 34 sqq. VII k 6
tibi] r tibia RD tibi a Hl die] r diae R 7 ab alexandrea DHRk 9 post aulam:

In eodem (Cicero in eodem G) niceam (r nicheam R niciam GL niceam K) ephesum-
que (epheassumque K) mittebat libri, qui locus ex eodem cap. nono or. Cic. pro Deiot.
§ 25 denuntius a lectore quodam, qui in cod. suo Niceam scriptum invenit, ex mg.
insertus est et vocc. Nicia et Nicea supra inculcandis ansam dedit 10 INEYS D

abiectioe Rr haectoreus RD 11 secuntur R enim om. R quoque om.
K 12 sit cum nominatiuo H 13 Ἀχιλλεύς] l AXIAΛHIOYC R AXIAEIOC GL AXHIA-
AEIOC K achilleios H ne si in marg. add. K AXIAEYC RL AXIAAHOC DGI AXHIA-
AEOC K achilleos H 14 genitiuus primitiui L 15 achilleus G unde om. GL
Verg. Aen. III 326 III aeneidos D 16 achillae GLK 17 reperiatur]
inueniatur DH Verg. Aen. I 665 18 primo aeneidos D 19 natae K
patris] Verg. Fr. ex corr. patres Fr. Rom. sumi R typhoea r thyphoea R tiphoea

GLK cf. lib. I § 54 tempnis H 20 et om. G t+p+phoeus R thiphoeus G ti-
phoeus LH tiphous GLK typhon et typhos D typhon GL Lucan. Phars.
V 101 in] libro D in libro H III G 21 conditur DGL Inarimes] r inhari-
mes R Inarimes aeterna] l inare me+e terna L mare mere terna G uel inarimere g

idem in VI:

Antraque letiferi rabiem Typhonis anhelant.

48 in||veniuntur tamen quaedam huiuscemodi, in quibus ei diphthongus in i longam convertitur sequente v loco digamma Aeolici, ut 'Ἀργείος Argivus' - dicitur tamen et 'Argeus'. Horatius carminum libro II: 5

Tibur Argeo positum colono -,

quod in Latinis quoque derivationibus invenitur [id est i paenultima longa ante u consonantem], ut 'nominativus', 'genetivus', 'dativus', 'accusativus', 'indicativus', 'imperativus', 'optativus', quorum alia a nominibus, alia a verbis derivantur. non solum autem in nominibus Latinis paenultima 10 i pura ante 'us' vel 'a' vel 'um' non potest produci, sed etiam in verbis praeteriti perfecti temporis et plusquamperfecti corripitur i sive paenultima sive antepaenultima, nisi secuta fuerit u loco consonantis, ut 'audī audīsti audīit audīimus audīistis audīerunt, audīeram audīeras audīerat, audīisse': ubique corripitur i; sin autem assumat u loco consonantis, ubique 15 producit, ut 'audivi audivisti audivit audivimus audivistis audiverunt, audiveram audiveras audiverat, audivisse'. invenitur tamen etiam ai diphthongus conversa in i longam, interposita similiter u pro consonante, ut 'Achivus' pro 'Ἀχαιός', cum contra soleant Doris ei in ai diphthongum convertere, ut 'αἶ κέ ποθι Ζεύς' pro 'εἶ κε', et 'αἶθε' pro 'εἶθε'. 20 et eas quidem formas supra dictas a Graecis accepimus, in Latino autem sermone non solum his utimur, sed etiam propriis quibusdam Latinorum in 'us' vel in 'a' vel in 'um' puram antecedente 'ri', ut 'Catilinarius', 'hereditarius', 'legatarius', 'gladiatorius', 'uxorius', 'staltaria', 'pūsana-

inaremnes aeternae K tiphous G thyphous K 1 Luc. Phars. VI 92 in] libro r in libro D 2 anthraque K laetiferi HGLK loetiferi r Voss. B typhoenis H tiphonis GL Voss. B thiphonis K 3 in ivvs D iu huiuscemodi in HKr diptongon K

4 digamme Rr digammae GL dygamma D digammi K Aeolici] r aeolice R aeol cae G eolicae L ut 'Ἀργείος' om. H ut argius h aphioc Rr argeioc D argeios GL 5 oratius GK Hor. carm. II 6, 5 in carminum DGL II] α III libri 6 positum K 7 est in paenultima (peneultima G penultima L penultima DK)

i DHGLK 8 consonantem u GL acs uoci ablat H 9 imperatiuis R 10 deriuantur (deriuantur G) alia a uerbis GL 11 pura i Dr etiam om. K 12 corripitur] r corrumpitur R 13 nisi] r sit, nisi RDHGLk 14 au-

disti RH audisse (i) R 15 i om. GL add. l assumat] r adsumat RDH 16 audiverunt] r audiueram R 17 audiueras add. d audiverat] r audie-

ram R om. II rat add. h etiam om. L ai] rdh ae RDH 19 Achivus] d achivus D 'Ἀχαιός' rd axhoc R axi+oc D soleant] g solebant GL dori Gr dor* L dores DK ei] i G uel es add. k ai] h ae Hg 20 Hom. II. 1 128 etc. ut αἶ κέ—εἶθε om. HGL add. g et om. vocc. ut et ποθι Ζεύς hl aikh R aiket K

i etc pro νυκτ et αιον pro ηιον ποθι Ζεύς] tn ras. DK ποει ziec G πωει ziec πωει ziec pro aike et aice Rr eiket et aite pro erre K ai. oe pro ei. oe g aice pro eice D 21 has GL quidem] r quidam R supra dictas] hr supradictis RH accepimus] l accipimus L

22 in rivs D quibusdam propriis GL 23 ut in us et in a et K uel a uel um GL pura D catilenarius K 24 haeriditarius G heriditarius K le-

gatoarius R legatarius D legatorius K staltaria] r *staltaria R staltarias D staltaria

p. 589. 90 P.

p. 92. 93 K.

rium'. et, quod iam supra diximus, sciendum, quod, quamvis forma sit possessiva haec, quae in 'rius' desinit, tamen diversae significationis nomina in hac quoque inveniuntur: alia ab officiis, ut 'tabellarius', 'mercenarius', 'cerarius', 'sagittarius', 'tabernarius', 'ostiarius', 'argentarius',
 5 'aerarius'; alia a dignitatibus, ut 'praefectorius', 'quaestorius', 'praetorius', 'censorius', quae tamen etiam possessivam habent significationem; alia ab
 aliis rebus, in quibus sunt vel de quibus vel quas habent: in quibus sunt, ut 'collarium', quod in collo est, 'plantarium', quod in planta est, 'men-
 10 sarium', quod in mensa, 'motoria', quae in motu, 'palmarium', quod in
 palma est, hoc est in laude; de quibus sunt, ut 'frumentaria' est lex de frumento et 'agraria' de agris et 'nummaria' lex de nummis; ex his au-
 tem, quas continent, ut 'vinaria cella', quae habet vinum, et 'armamentarium', in quo arma posita sunt, sic 'violarium', 'aviarium', 'rosarium',
 'viridiarium'.

15 In 'nus' quoque terminantium formae et significationes diversae inveniuntur, quibus Latini frequenter utuntur in significatione possessiva, ut 'Pompeianus', 'Caesarianus', 'Sullanus'. invenitur autem in quibusdam a longa ante 'nus', ut 'Romānus', 'Hispanus', 'Campānus', 'Stheniānus'; in aliis e longa, ut 'terrēnus', 'egēnus', 'aliēnus', 'Aviēnus', 'Rubrē-
 20 nus', 'Aniēnus', unde Virgilius:

Aniena fluenta;

in aliis i longa: 'CamerInus', 'PerusInus', 'RegInus', 'vicInus', 'mascu- 51
 lInus', 'feminInus'. invenitur tamen etiam brevis i g antecedente in his, quae ab arboribus derivantur, ut 'oleagInus', 'fagInus', et in his, quae ab
 25 adverbis nascuntur temporalibus, 'cras crastInus', 'horno hornotInus', 'diu diutInus'. u quoque longa ante 'nus', ut 'tribūnus'. r etiam et l inveniuntur

GLKd ptisanarium] r tipsanarium d tisanarium RD rell. 1 sciendum] d sciendum est
 Dk 2 post desinit in mg. quod possessiva dicuntur non solum possessionem signifi-
 cantia sed etiam quae formam habent possessivorum. r 3 mercenarius RL mercina-
 rius GK 4 caerarius RDHLK coerarius G sagittarius] k sagitarius LK ostia-
 rius] r hostiarius RH 5 questorius H pretorius d precorius D 6 habet R
 habent formam et significationem K ab] r ante ab R 7 aliis longa rebus K
 yel de] et de L 8 planta est] l planta GL mensarium] dl et mensorium K
 mensorium RDHg mesarium GL 9 mensa] l mesa L mensa est DHKl et
 motuaria K motoria GLd quod GK motu est K motu est et GL 10 palma
 hoc G palma id est hoc est K frumentaria lex L 11 nummaria de G 12
 quas] l q GL vinum habet GL armamentarium] g armentarium Gk armarium Dl

13 qua K positi H aviarium] D om. GL apiarium l uel apiarium add. d
 14 viridiarium DGK 15 de nus Dl a nus quoque iterum inc. B v. § 38 et add. l
 17 syllanus RBH sillanus DGLK inveniuntur H autem in litura d 18 ste-
 nianus campanus R sthenianus K stennianus L 19 longam B aegenus L

Avienus Krehlius, sibi ipse diffidens II 512 abienus RBGLK Heideb. Krehlii abie-
 nus(g) D abienus H nomen poetae gloss. cod. Heideb. Rubrenus] poeta pauper
 gloss. cod. Heideb., Rubrenus sc. Lappa, poeta tragicus, v. Iuv. sat. 7, 72 ibique

schol. 20 Verg. georg. III 369 21 anina Med. alena Pal. fluentia D 22
 perussius GK 23 tamen om. B i brevis antecedente g GL 24 diruantur add.
 k 25 ut cras D

p. 590. 91 P.

p. 93—95 K.

tur ante 'nus', ut 'diurnus', 'nocturnus', 'hesternus', 'externus', 'hibernus', 'columnus', 'quernus', 'ficulnus', 'populnus'. Plautus in Casina:

Sed manedum, num ista aut populna sors aut abi-
egna est tua?

Et quia diximus, diversas in his esse significationes, commodum | est s
X 52 eorum exempla proponere. alia sunt possessiva, ut 'Caesarianus' miles,
'Pompeiana' domus, 'Tullianum' mancipium; alia et patriam significant et
possessionem, ut 'Romanus' civis et 'Romanus' ager. potest tamen et
hoc et paene omnes huiusmodi formae nominum propriorum quoque habere
significationes. 'Campanus' similiter et 'Hispanus' et 'Alexandrinus' et 10
'Placentinus' et 'Nolanus' et similia non solum patriam, sed etiam pos-
sessionem significant. sunt tamen multa supra dictae speciei, quae etiam
agnomina inveniuntur, ut 'Camerinus', 'Numantinus', 'Coriolanus'; alia
propria eiusdem formae nomina vel etiam agnomina, ut 'Adrianus', 'Mes-
salinus', 'Silvanus', 'Claudianus', 'Corvinus', 'Probinus', 'Rufinus', 'Ae- 15
milianus'; alia a locis, ut 'rusticanus', 'urbanus', 'oppidanus', 'Capito-
53 linus', 'Palatinus', 'Aesquilinus', 'Gallicanus', 'vicinus', 'externus'; alia
a temporibus, ut 'matutinus' a Matuta, quae significat Auroram vel, ut
quidam, *Λευκοθέαν*, 'hesternus', 'diurnus', 'nocturnus', 'meridianus',
'vespertinus', 'antelucanus', 'veteranus', 'diuturnus', 'aeternus'; vel a dig- 20
nitatibus sive officiis, ut 'tribunus', 'antesignanus'; vel a generibus, ut
'masculinus', 'femininus'; alia a mutis animalibus, ut 'taurinus', 'porci-
nus', 'cervinus', 'anserinus'; alia a materia, ex qua constant, ut 'humana-
nus', 'terrenus'; alia a fortuna, ut 'libertinus', 'egenus'; alia a numeris
semper pluralia, ut 'bini', 'terni', 'deni' [sic ab omnibus numeris], quam- 25
vis poetica auctoritate etiam singularia inveniuntur. Lucanus in VIII:

Syrtibus hinc Libycis tuta est Aegyptus, at inde

Gurgite septeno rapidus mare | submovet amnis.

1 externus hesternus DG hybernus H 2 columnus] g colornus G plaus-
tus Rr Plaut. Cas. II 6, 32 3 manetdum K manedum num] g manet dam-
num L monedum num B manetdum num GK manedum R monedum r ne dum
num Plaut. Vet. al. manedum, nondum, nundum al. libri Plaut. ista] Plauti om-
a istaec

nes stet Rr istaec BDHGL istaec K; f. sta Fleckeisenus abiegnast Plaut. Vet.
estua K 5 esse significationes in his GL 6 eorum om. L 7 et posessionem
significant K 8 ciues L tamen et hoc] l tamen hoc LK 9 poene R pene r

10 alexandrinus(a) G alaxandrinus LK 11 nolanus et placentinus D nola-nus
(i) K 13 adagnomina H adgnomina B Numantinus] h numatinus H cariola-
nus L 14 huiusdem L adgnomina B adgnomina H mesalinus GLK 15

corbinus K Probinus] h provinus RBH aemelianus H 16 opidanus RKK
capitulinus BHK 17 extraneus B 18 temporalibus B ut om. BHKL auro-
ram significat GL 19 *Λευκοθέαν*] om. H *ΛΗΥΚΟΘΕΑΝ* R *ΛΕΥΚΟΘΕΑΝ* h haester-
nus BH heri hesternus K heri haesternus h nocturnus diurnus K 22 porcinus

cervinus anserinus porcinus L 24 terrenus add. k fortuna LK 26 poetaca K
singularia D ut lucanus GL Luc. Phars. VIII 444 sq. VIII K 27 sirtibus

HLK hin Voss. A Libycis] g libicis RLK lybicis BG lybycis DH aegyptus Voss. B
at] r ad R 28 rapidu L ra. pidus Rr summovet DK Voss. uterque amnis] r annis R

p. 591. 92 P.

p. 95. 96 K.

Virgilius in X:

It gravis Aulestes centenaque arbore fluctum

Verberat adsurgens, spumant vada marmore verso.

et sciendum, quod alia eorum a nominibus fiunt, a Roma 'Romanus', a 54

54 Caesare 'Caesarianus'; alia a verbis, ut ab egeo 'egenus'; alia ab adverbis, ut 'infra infernus', 'supra supernus', 'hodie hodiernus'.

Conemur igitur, sicuti possumus, exponere rationem paenultimarum in supra dictis derivationum formis literarum.

In a desinentia antecedente aliqua consonante seu vocali producta ea-
 10 dem a et accepta 'nus' faciunt derivativum supra dictae formae, nisi sint
 mutorum animalium, ut 'Sulla Sullānus', 'Perpenna Perpennānus', 'Roma
 Romānus', 'silva Silvānus', 'Nola Nolānus', 'Suessula Suessulānus', 'Adria
 Adriānus', 'Compsa Compsānus': excipiuntur 'Iugurthinus', 'Messalinus',
 'terrenus', quae quamvis a nominibus in a desinentibus consonan[te ante-
 15 cedente derivantur, non servaverunt tamen a. [de 'mustelino' et 'aquilino'
 paulo post tractabitur.] a pluralibus quoque in ae diphthongum desinen- 55
 tibus vel in a derivata similiter a habent ante 'nus' [vel 'na' vel 'num'],
 ut 'Acerrae Acerranus', 'Thebae Thebanus', 'Cumae Cumanus', 'Formiae
 Formianus', 'signa antesignanus', 'membra membrana' (quod est femini-
 20 num). possunt tamen haec et a singularibus esse ἀπὸ τοῦ 'signum' et
 'membrum', quod paulo post ostendetur. similiter a habent ante 'nus',
 quae derivantur a nominibus in 'ius' terminantibus vel ab adverbis in 'ie'
 longam, ut 'Pompeius Pompeianus', 'Sthenius Sthenianus', 'Titius Titia-
 nus', 'Tullius Tullianus', 'Fabius Fabianus', | 'Iulius Iulianus', 'Virgilius
 25 Virgilianus', 'Terentius Terentianus', 'Sallustius Sallustianus', 'cotidie
 cotidianus', similiter a 'meridie' 'meridianus'; 'hodie' tamen 'hodiernus'
 facit. similiter a habent ea, quae derivantur a nominibus in 'cus' vel in 56

1 Verg. Aen. X 207 sq. cf. de fig. num. § 24 X] r XII R 2 auletes G ab
 arbore G fluctus Rom. 3 assurgens GKr marmora e verso Med. verso K
 post verso repetunt sic ab omnibus numeris RDHK 4 ut a roma BDLr 5 uer-
 bis ab K egeo(a) G adverbis] g adverbis G 7 DE FORMATIONE IN ANVS.
 inscr. DL possumus] r posuimus R possumus K posimus L 8 in supradictis
 paenultimarum (paenultimarum L) GL 9 aliqua om. L eadem a] r eadem ea
 R 11 mutorum] h mutarum LH silla sillanus RDGL sylla syllanus BHK per-
 uel n
 perna perpernanus HL perpena perpernanus G 12 Suessula] d suesula DGLK Sues-
 sula Suessulanus] r sues sulaues sulanus R suesulanus GLK adria adrianus] r
 hadria hadrianus RBK 13 Compsa Compsanus] scripsi copsa copsanus RBDHK capsa
 capsanus GL iugurthinus R messallinus B mesalinus GL 15 deriuntur L diri-
 uentur DG mustelino K 16 quoque nominibus in B ae] r e R dyptongum R
 dyptongon r diptongon D 17 diriuata K diriuatua Gk deriuatua L om. H num
 acerrae DGH 18 tebae tebanus L Cumae] d cummae RD cusmanus(m) D
 formia B formia b 19 mēmbra mēmbra H feminum K 20 ἀπὸ τοῦ om.
 GL ανω τωι l τωι R 21 mēnbrum H 22 apaduerbis Rr in e HGLK
 23 sthenius sthenianus K stenianus H 24 fauius fauianus GL et in fabius
 fabianus corr. B 25 terentius — cotidianus in ras. b salustius salustianus HGLKb
 cotidie cotidianus H quotidie cotidianus GL 26 meridie] r meridiaie R
 27 tamen in litura ante a H

p. 592. 93 P.

p. 96. 97 K.

'culus' desinentibus, quae sunt ultra duas syllabas, ut 'rusticus rusticanus', 'publicus publicanus', 'Saticulus Saticulanus', 'Tusculus Tusculanus'. excipitur a masculo, quod est diminutivum maris, 'masculus' factum: nam disyllaba in 'cus' desinentia sine a sunt, ut 'mancus Mancinus', 'lacus lacuna', 'porcus porcinus'. in 'um' quoque neutra consonante antecedente in derivativis a habent ante 'nus': 'oppidum oppidanus', 'Paestum Paestanus', 'Spoletum Spoletanus', 'Toletum Toletanus', 'castellum castellanus', 'Beneventum Beneventanus'. similiter a habent paenultimam pleraque venientia a nominibus tertiae declinationis: 'Caesar Caesaris Caesarianus', 'fons fontis fontanus', 'mons montis montanus', 'urbs urbis urbanus', 'sol solis solanus' - ex quo 'subsolanus': ex eo tamen est etiam 'Solinus' -, 'Milo Milonis Milonianus', 'Piso Pisonis Pisonianus' - quamvis quidam et 'Pisoninus' et 'Miloninus' dici putaverunt. sed a propriis derivata plerumque i ante a habent: 'Iovis Iovianus', 'Caesaris Caesarianus'. possumus tamen dicere, quod a 'Caesarius' et || 'Milonius' et 'Pisonius' et 'Iovius' derivata sint 'Caesarianus', 'Milonianus', 'Pisonianus', 'Iovianus' -, 'lux lucis Lucanus' - ex quo compositum fit 'antelucanus': ex eodem tamen nascitur etiam 'Lucina' -, 'vetus veteris veteranus', 'limes limitis limitanus', 'Ancon Anconis Anconitanus', 'Gades Gaditanus'. ideo autem diximus pleraque, quia a neutris in e desinentibus derivata i habent pro ductam ante 'nus', ut 'mare marinus', 'Praeneste Praenestinus', 'Calathe Calathinus', 'Calacte Calactinus', et ab aliis, quae pares habent tam in nominativo quam in genetivo syllabas, 'Hercules Herculis Herculinus', 'Verres Verris Verrinus', 'collis collinus', 'follis follinus'. 'er' quoque desinentia, si sint secundae declinationis, et 'us' consonante antecedente

2 puplicus puplicanus GK publicanus ex publicus *perperam repetito corr.*
D 3 Excipiatur(un) B a masculino K est diminutivum l derivativum L
5 IN VM *inscr.* L 6 habent] r inter R ut oppidum Hl oppidum oppidanus] r opidum opidanus RL Paestum — Spoletanus om. GL add. gl
7 Toletum Toletanus] k om. K tolletum tolletanus GL 8 castellanus] r castellanus R beuentum H Beneventum Beneventanus om. L add. l penultima B ante penultimā b 10 urbs urbis urbanus om. GL add. g 11 etiam om. G

12 solinus proprium BDHGLK solinus et miloninus deci Rr, Milo — et Miloninus, om. et Pisoninus, in mg. add. r pisso pisonis pisonianus L pissonis pisonianus GK

13 pisonicus H pissoninus LK putauerunt dici K 14 derivativa plerumque (derivativa pleraque L) a propriis i habent ante a GL 15 quod a Caesariis] d quod caesarius D pissonius GLK 16 iovius(n) B sunt G caesarianus G pisonianus GLK 17 ex — antelucanus add. g compositum d sit K 18 ue-tanus K 19 anconanus G anconitanus ananitanus Dd anconitanus. Hoc tamen potest. et ab anconites esse quod paulo post ostendetur. B gadis RBDH gadis K

20 a] om. D add. d ab BH 21 Calathe — Calactinus] add. gl calate calathinus g calate calatinus RBDH calatae calatinus K calete-nus l 24 a collis K colles L collinus] k collina GLK a follis K follina G uel follinus g follinus o

θαλακος (i. e. ὁ θύλακος) D IN ER *inscr.* L In er GLK 25 post declinationis: et

p. 593. 94 P.

p. 97. 98 K.

eiusdem declinationis exceptis in 'cus' supra duas syllabas vel in 'culus', de quibus paulo ante docuimus, et in 'ium' propria, si faciant derivativa in 'nus' terminantia, i longam habebunt paenultimam, ut 'auster austrinus', 'adulter adulterinus', 'macer Macrinus', 'libertus libertinus', 'divus divinus', 'probus Probinus', 'rufus Rufinus', 'maximus Maximinus', 'Marcellus Marcellinus', 'carus Carinus', 'mancus Mancinus', 'Regium Reginus', ['Venusium Venusinus', 'Signium Signinus', 'Perusium Perusinus', 'Opitergium Opiterginus'], 'Canusium Canusinus'. excipiuntur ab 'humo' 'humanus' et 'mundo' 'mundanus' et 'priscus Priscianus', sed hoc magis a Priscio videtur esse derivatum; nam quod a Taurominio 'Taurominitanus' dicimus, sequimur Graecos, qui 'Taurominites' dicunt. gentilia enim apud Graecos in 'της' desinentia mutata 'es' in a accipiunt 'nus', cum in hanc formam veniunt: 'Μητροπολίτης Metropolitanus', 'Νεαπολίτης Neapolitanus'. item i servant omnia, quae a nominibus mutorum animalium, cuiuscumque sint declinationis, derivantur in hanc formam: 'aper aprinus', 'caper caprinus', 'cervus cervinus', 'porcus porcinus', 'taurus taurinus', 'ferus' vel 'fera' 'ferinus', 'canis caninus', 'lepus leporis leporinus', 'lupus lupinus', 'formica formicinus' - Plautus in Menaechmis: |

Atque eccum incedit; move formicinum gradum -,

20 'hirundo hirundinus' - idem in rudente:

— declinationis om. R add. r et in us Brl 1 declinationis G vel] et L

2 docuimus R faciunt D et in faciunt corr. B 3 in us G habent Rr

4 macrinus(e) RGL 7 uen^usium uenusinus(i-m) B Venusium — Canusinus om. L add. l Venusium — Opiterginus om. RG add. r Signium] d signum D perussium perussinus Kl 8 canusinus perussium perussinus uenusium uenusinus G Signium signinus opitergium opiterginus in marg. add. g post Canusinus ad marg.: Nota quod pedum (l. Pedum) non facit pedinus sed pedanus, ut ostendit oratus in principio IIII satyrae primi libri epistularum sic: Albi, nostrorum sermonum candide iudex, Quid nunc te dicam facere in regione Pedana? Est autem pedum opidum inter tiburum et praeneste. Item Salust. cuiusdam transpedani (immo Transpa-

dani) suplicium iniustum. (Cat. 40, 2) h homo R 9 prisco] rh prico RH priscianus H hoc om. G 10 Priscio] r pricio R prescio gh esse add. l Taurominio] d tauromino D. eandem voc. formam codd. praebent § 63 lib. VII § 14 XV § 15, Kr VII § 13; equidem eam servavi auctore Augusto Meinekio, qui de hoc voc. in altero Stephani Byz. volumine se dicturum esse pollicetur tauromitanus B 11 tauromi-

nites R tauromites H 12 tes GL muta R 13 Μητροπολίτης] om. H μετροπολίτης B metropolites h metropolitans GLK Νεαπολίτης] om. H ΝΗΑΠΟΛΙΤΗΣ RK ΝΗΑΠΟΛΙΤΕΣ B neapolites h neopolites neopolitanus GL neapolitanus. Id est servant i ante nus omnia B 14 Item] d Eadem D Idem GL servant longam omnia D cuiusque H 17 lupus lupinus add. l lupus lu-

pinus formica formicinus] g formica formicinus lupus lupinus G 18 forma R Plautus — gradum add. gl Plaut. Menaechm. V 1, 7 (v. 888 R. V 3, 12 Par.) menechimis R menechimis r menechmes H men^{ty} mes g 19 eccum in litura r et cum g incedit] rd iudicit RBl indit D incendit H move] sic omnes mei (mouet h

teste Hertzbergio ap. Ritschelium) 20 herundo herundinus Gg hyrundo hyrundi-

ninus H hyrundo hyrundinus K herundo herundinus L hirundinus] r hirundinis R Idem — adoritur add. g Plaut. rud. III 1, 6 sq. (v. 598 sq.)

Ad hirundinum nidum visa est simia,

Ascensionem ut faceret, †adoririer -,

'aquila aquilinus', 'mustela mustelinus', quamvis in a desinant, 'leo leonis leoninus', 'ovinus' quoque ab ove et 'suinus' a sue: nam 'ovilla' et
60 'suilla' diminutiva sunt. in 'nus' enim desinentia vel in 'na' vel in 'num' 5
si faciunt diminutiva, abiecta n duas assumunt l: 'unus ullus, una ulla, unum ullum', 'bonus bellus, bona bella, bonum bellum', 'geminus gemellus, gemina gemella, geminum gemellum', 'vinum villum'. sic ergo 'suina suilla', 'ovina ovilla'. inveniuntur quaedam in 'tinus' paenultimam corripientia, sed quae a primitivis non habent t, ut 'diu diutinus', 10
'cras crastinus', 'horno hornotinus', 'prius' vel 'priscus' 'pristinus'. nam 'Constantinus' et 'Clementinus' a primitivorum genetivis habent t et 'matutinus' a Matuta, quae Aurora intellegitur; 'mediastinus' autem a medio stando vel tenendo componi videtur. ('fiscina' corripit paenultimam, quomodo 'fuscina', cur ergo 'piscina' producit? quia hoc sine dubio deriva- 15
tum est a pisce; | 'fiscina' autem a fisco, an fiscus a 'fiscina', an neutrum a neutro, dubium est. nam nec 'fuscina' a fusco nec 'pagina' a pago nec 'Mutina' a muto nec 'Ariminum' ab Arimo derivata, cum sint
61 primitiva, paenultimam corripuerunt.) sin autem in 'er' desinentia tertiae 20
sint declinationis vel in 'ius' facientia genetivum, accepta 'nus' ipse nominativus facit derivativum, ut 'pater paternus', 'mater maternus', 'frater fraternus', 'ver vernus'. 'acer' quoque, de cuius declinatione dubitatur, arbos, huius 'aceris', quod Solinus protulit in memorabilibus, 'acer-
nus' facit, 'alter alternus', illa scilicet observata regula, quam superius diximus in mutis animalibus; ideoque 'anser anserinus' dicimus, 'passer pas- 25
XI62serinus'. ab adverbis quoque venientia in 'ra' desinentibus 'er' habent

1 hyrundinum Hg hirudinum R hirundinum r hyrundinum K uasa H est simia]
sic etiam libri Plaut. est mihi simia (symia HK) RBAGLK 2 adoirier L adoirer K
adoririer rell. admolirier Plauti omnes 3 mustela mustelinus (l) G musthela musthe-
linus K desinant tamen non habent a. ante nus. Leo B 4 leoninus ueruecinus
a uerueice et porcineus a porco. Ovinus B et om. L sue] r suae R et om.
HL 5 post sunt: ALITER inscr. D IN NVS ITERVM L 6 faciant H assumunt]
r adsumunt RBH ut unus BDHKr 9 post ouilla: IN NVS ITERVM inscr. D
10 sed illa quae B 11 cras***** crastinus (tinus?) B horno hornotinus post pris-
tinus collocat GL ord. restit. l 12 Constantinus et Clementinus] l clementinus et
constantinus L t ut matutinus LK 13 mediastinus BDHKr uel mediastinus k
14 paenultimam (penultimam L) corripit GL 15 post fuscina vocc. cur — fuscina
om. R add. r ergo] igitur r deriuatum (diriuatum G) a pisce sine dubio
GL deriuatiuum BDH diriuatiuum K 16 ficina H fiscus H 17 nam] Quo-
modo B pagana R 18 mutinum R arrinum (arriminum l) ab arrimo L ar-
riminum ab arrimo G uel ariminum ab arimo g ab add. k deriuatiua (diriuatiua
R) RBD diriuata r 19 corripuerunt add. r IN ERNV. DL er] r D 20
sint declinationis] r declinationis sunt R ius] r l ueris GL ipse nominativus]
l nominatiuus ipse GLK 23 arbor K Solin. 33, 8 memorabilibus] r memora-
bilis R memorabilibus G 24 post alternus: ALITER D 25 in mutis animalibus di-
ximus GL ideoque] r ideo quoque R ideo et GL ideoque et l dicimus om. H
passer passerinus (paser passerinus L) dicimus GL et passer B 26 aduer-
bia] g aduerbis G er] r RG

p. 584. 95 P.

p. 99. 100 K.

ante 'nus', 'infra infernus', 'extra exter|nus', 'supra supernus'. ab aliis quoque adverbis temporalibus inveniuntur quaedam r ante 'nus' habentia, ut 'noctu nocturnus', 'diu diurnus', 'heri' alternitatis causa 'hesternus', 'semper sempiternus'. in 'teria' etiam desinentia faciunt derivativum similiter: 'Fabrateria Fabraternus', 'Sabrateria Sabraternus'; 'aetas' quoque 'aeternus'. antiqui tamen | 'aevitas' et 'aeviternus' dicebant ab aevo, unde Varro in Pseudaenea:

per

Aeviternam hominum domum,

Tellurem proporo gradum.

10 'vetus' praeterea 'veterus' facit, non solum 'veteranus', sed diversas habent significationes. 'quercus' etiam 'quernus', 'corylus columnus', 'tacitus taciturnus', 'mensis mensurnus': sic enim Cicero posuit pro 'menstruus' in primo rhetoricorum: pars quaedam aeternitatis cum aliquis annui, mensurni, diurni, nocturni, † vespertini certa
15 significatione. ab hieme quoque vel imbre 'hibernus' fit. in 'ia' desinentia n antecedente mutant 'ia' in 'us', et huiuscemodi formae faciunt derivativa, a primitivis tamen habentia n, ut 'Hispania Hispanus', 'Lavinia Lavinus', 'Hyrkania Hyrcanus', 'Mauretania Mauretanus', 'Campania Campanus'; 'Dardanus' vero proprium est et primitivum ideoque a corruptam
20 reptam habet: abusive tamen poetae pro 'Dardanio' ponunt 'Dardanium'. si vero ante 'ia' aliam habuerint consonantem, i longam habent ab eis derivata ante 'nus': 'Luceria Lucerinus', 'Nuceria Nucerinus', 'Placentia Placentinus', 'Anagnia' quoque quia g ante n habet, 'Anagninus': similiter 63

1 ut infra K post supernus INVRNVS ET INERNVS. DL 2 adverbis] g adverbis G
3 diurnus K 4 INTERIA L 5 Sabrateria K similiter faciunt derivativum (derivativum K) BDHLK

5 Sabrateria] f. oppidum Africanum, quod vg. Sabrata, a Procopio de aed. Iustin. VI 4 Sabaratha nominatur. an Sabrateria Sabraternus dittographia ortum? 6 dicebant] d dicebat D ab aevo dicebant GL 7 barro B Varr. sat. LXXV p. 199 Oehl. in Pseudaenea om. GL in pseudenia l pseudenea RDH pseudenia K Pseudena 1 — π Pseudenea α Putschius Pseudoneo Ausonius Popma coniectaneorum in Varronis satyras p. 670 ed. operum Varr. ex offic. Plantin. a. 1601 versus glyconeos agnovit Meinekus in act. antiq. Marburg. 1845, 93, 740 8 hominum] h hominem H domus

h 11 coryllus K 12 Cicero de invent. I 26, 39. possuit K pro quam L 13 rhetoricorum libri 14 anni D mensurni] sic pauci ex codd. Cic. Oxx. duo Med. ap. Orellium, R Baiteri, G Halmii: 'cum antiquissimus codex V menstrui habeat, iam non adeo certa est lectio mensurui, ut Klotzio visa est in praef. p. XVI; saltem nullo codice apparatus Baiteriani praeter R, non ita bonum, confirmatur, veriorque, ne a Prisciano ex exemplari vitiatum allata sit' Linsmayerus in Halmii analect. Tull. fasc. II n. 63 nocturni diurni GL vespertini] ue spatii Cicero (mensurni vespertini nocturnae spatii cod. Cic. Med.) 15 significatione] l significatio L imbre] r himbre R IN ANVS ITERVM. D IN IA. IN ANVS ITERVM. L 16 n] n H in us

— habentia n add. r 17 diriva^{1a} Kk n ante ia ut d et ni f. B, ubi post n seque fere fit. ras. 18 hircania hircanus GKd hircinia hircinus D mauritania mauritanus G 19 vero] quoque G 20 habent L abussive L abussive GK posuerunt GL dardanium(i) H 21 IN INVS ITERVM. DL aliam] aliam non B aliam non a DI et in litura H aliam **** (non n) R aliam quam n K habuerint ex habuerunt corr. B habent H habuerint consonantem] l consonantem habuerint GL 22 nucerina H placentia D 23 habent D habent B

p. 595. 96 P.

p. 100. 101 K.

'Alexandria Alexan||drinus', 'Numantia Numantinus', 'Aricia Aricinus'. quae vero apud Graecos a nominibus urbium derivata in *της* desinunt, ea apud Latinos in 'tanus' plerumque efferuntur, sicut supra diximus, ut *Νεαπολίτης* | 'Neapolitanus', *Τριπολίτης* 'Tripolitanus'. similiter a Caralibus 'Caralitanus', a Salapia 'Salapitanus', a Gadibus 'Gaditanus', a Taurominio 'Taurominitanus', a Cephaloedio 'Cephaloeditanus', a Drèpano 'Drepanitanus'. 'gnus' quoque vel 'gna' vel 'gnum' terminantia longam habent vocalem paenultimam, ut 'règnum', 'stàgnum', 'benìgnum', 'malignus', 'abiègnus', 'privìgnum', 'Pelìgnum'.

Inveniuntur tamen auctoritate veterum vel euphoniae causa et maxime in propriis quaedam non servantia supra dictas regulas, ut 'Lìgus Liguris Ligurinus', non 'Ligurianus', 'censor censoris Censorinus', non 'Censorianus'.

64 Quamvis igitur, sicut ostendimus, diversas habent significationes supra dictae formae nomina, tamen, quia maxima pars eorum apud Latinos possessivorum habent demonstrationem, ideo haec quoque inter possessivorum species posuimus. et sciendum, quod etiam in 'is' et 'er' terminantium derivativorum multa inveniuntur significationis possessivae apud nos, ut 'civilis', 'hostilis', 'caelestis', 'lunaris', 'castrensis', 'equester', 'pedester', 'paluster', quorum quia diversae et variae sunt formae et significationes, 20 postea eas cum reliquis speciebus denominativorum per ordinem tractabimus. nunc de comparativo videamus. ||.

1 alexandria alexandrinus *KL* alax+endria alax+endrinus *G* Aricia] aritia *HR* aricina *ex corr.* *b* IN ANVS ITERVM. *D* IN TANUS ITERVM *L* 2 in *της* *α* in *tes* *r* *rell.* ante nus *R* apud *h* apre *H* 3 ut *om.* *GL* *Νεαπολίτης* *α* neapolites *RB* *DHK* neopolites *GL* 4 neopolitanus *GL* *Τριπολίτης* *α* tripolites *libri* carilibus *GL* uel caralibus *gl* carilitanus *L* uel caralitanus *l* + caralitanus (a) *H* 5 post Gaditanus: a drepano drepanitanus *GL* 6 taurominitanus *H* tauromitanus *K* cf. § 59 a Cephaloedio — Drepanitanus *om.* *GL* a chephaloedio caephaloeditanus *add.* *l* cephaloedio *r* caephaloedio *D* cephaloeditanus *R* caephaloeditanus *D* drepanitanus (a) *H* drepanitanus (n) *R* drepanitanus *B* ALITER. *D* 7 In gnus *r* penultimam uocalem penultimam *R* 8 ut a regno regnum, a sto stagnum, a bene benignus, a male malignus *RBDHGLK* a regno, a sto, a bene, a male *del. r. om.* *Heidelb.*, ubi *add. glossator v. Krehlim* II 512 (*de gloss.* a regno *tacet Lind.*) 9 pìgnus *KL* paelignus *BHK* 10 ueterum *add.* *k* maxime *B* 11 quaedam nominibus non *B* non servantia] *r* conseruantia *R* supra scriptas *D* 12 non ante Censorianus *add.* *l* 14 habeat (n) *D* habeant *BHKL* 15 pars maxima *H* 16 habet *L* 17 posuimus *K* in *is*] *rb* in *his* *RB* et in *er* *GLK* *er* syllabam *H* deriuatorum *H* 19 aequister *K* 21 denominatiuorum speciebus *G* tractabimus *R* 22 comparativo] comparatiuis et superlatiuis et diminutiuis *r* uideamus *om.* *R* *add.* *r* uidemus *K*

EXPLICIT LIB. .II. INCIPIT LIB. .III. DE COMPARATIONE *R* EXPL. LIB. .II. INCIP. LIB. .III. DE COMPARATIVIS ET SUPERLATIVIS. ET DIMINUTIVIS. *B* INCIPIT LIBER III DE COMPARATIONE *H* PRISCIANI EXPLICAT LIBER SECVNDVS SED PRIMVS DE NOMINE. Tertius de comparatiuis et superlatiuis et eorum diuersis extremitatibus. ex quibus positiuis et qua ratione formantur. de diminutiuis. quot eorum species ex quibus declinationibus nominum quomodo formantur. INCIPIT TERTIVS. *D* LIBER TERTIVS DE COMPARATIUIS etc. — formantur — *D* *K* EXTITAVIT AIBER .II. INCIPIT AIB. .III. DE COMPARATIVIS *G* explicit liber secundus. incipit tertius. de comparatione. *L* *Hic iterum ab inacr.* DE COMPAR. SUPERLATI. *inc.* *P*

LIBER TERTIVS.

p. 597. 98 P.

DE COMPARATIONE.

p. 102. 103 K.

Comparativum est, quod cum positivi intellectu vel cum aliquo parti- I 1
cipe sensu positivi 'magis' adverbium significat: ut 'fortior', magis fortis,
'sapientior', magis sapiens, 'ulterior', magis ultra quam ille qui ultra
5 est, 'interior', magis intra quam ille qui intus est. hae autem compa-
rationes, quae ad personas vel res participes positivi fiunt, nascuntur a
dictionibus carentibus casu, id est a verbis, ut 'detero deteris deterior', et
ab adverbiiis sive praepositionibus, ut 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra
ulterior', 'citra citerior', 'supra superior', 'infra inferior': nam 'supe-
10 rus' et 'inferus', quamvis videantur eorum [id est 'superioris' et 'infe-
rioris'] esse positiva, tamen in usu 'superi' pro caelestibus sive vivis, 'in-
feri' autem pro manibus accipi solent. adeo autem non ad ipsa adverbia,
sed ad personas vel res participes adverbiorum huiuscemodi fiunt compa-
rationes, quod nascuntur ex his ipsis adverbia comparativa, quae cum 'ma-
15 gis' ipsum positivum adverbium significant, ut 'ulterius' 'magis ultra',
'citerius' 'magis citra', 'exterius' 'magis extra'. sic et similia.

Derivantur igitur comparativa a nominibus adiectivis, quae sumuntur 2
ex accidentibus substantiae nominum. accidentia autem sunt, quae ex qua-
litate vel quantitate animi vel corporis vel extrinsecus forte evenientium tra-
20 huntur, quae possunt incrementa vel diminutiones accipere, per quae com-
paratio nascitur, sine quibus substantia intellegi potest: ea vero, nisi || prior
illa intellegatur, esse non possunt. si enim dicam 'homo' vel 'lapis',
substantiam demonstravi, cuius significatio nec augeri potest nec minui,

2 comparativum PH 3 sensus PRBDH possitini G positivi* (s) B
significat adverbium P 4 sapiens, ulterior magis om. G ultra est — ille qui
om. P 5 ille] d illi D itus P hae] rb haec PRB, forma 'veteribus' usitata (v.
Fleckeisennum mus. phil. VII 271 sqq.) cf. v. l. lib. VII § 45. 83. 89 VIII 22 XVI 5. 11. 13
comparationes H 7 dictionibus B casu] r causa R 8 adverbiiis] g ad-
verbis G sive] uel K 9 infra inferior] b intra interior B superus] rh supe-
rius RH 11 positiva G in usu G insu P vivis] uis P 13 comparationes P
14 adverbia] d adverbiiis D comparativa PH 15 adverbio r adverbii b
significat B 16 magis extra] k extra magis K sic om. P 17 DE ORIGINE QVA
COMPARATIONES NASCUNTUR. DL Dirivantur P comparativa PH 18 sunt ex LI
qualitate vel quantitate] g qualitate et quantitate P quantitate uel qualitate G
19 quantite H animini D evenientium] k uenientium HK trahuntur et quae
P 20 deminutiones B deminutiones b comparatio PH 21 potest subaccidentia.
Ea Bb 22 illa] P illa substantia rel. intellegatur] b intellegantur PB
possunt L

p. 598 P.

p. 103. 104 K.

sin aliquid accidens [homini vel lapidi] proferam, tunc habet locum comparatio, ut 'homo prudens' et 'prudential', 'lapis niger' et 'nigrior'. quamvis enim non sit prudens, potest 'homo' intelligi, et lapis quamvis non sit niger, intelligitur 'lapis'. itaque adiectiva iure sunt appellata, quae illis nominibus, quae substantiam demonstrant, adiciuntur, quamvis antiqui etiam in quibusdam gentilibus comparativis usi sunt, ut Punus Punior - Plautus in Poenulo:

nullus me est hodie Punus Punior -
et superlativis etiam in pronomnibus, ut idem Plautus in trinummo:

† ergon ipsus est? - Ipsissimus.

10

† Abhinc ab oculis?

Fiunt autem comparativa a nominibus, verbis, participiis, adverbis sive praepositionibus.

A nominibus, ut 'clarus clarior', 'felix felicior'.

A verbis: 'detero deteris deterior', 'potior potiris, hic' et 'haec potior' et 'hoc potius potioris' - possumus tamen hoc etiam a nomine 'potis' accipere, quamvis significatio alia esse videatur, unde Terentius in Phormione:

ubi tu dubites, quid sumas potissimum,
pro 'optimum' -

20

A participiis: 'indulgens indulgentior', 'amans amantior'. sed quando comparantur participia, transeunt in nomen significationem.

1 aliquod RHK homini uel lapidi accidens P accidens (accedens GL) homini uel lapidi rell. habet] habens P comparatio P 2 prudens prudentior P nigior P 4 niger post (L. potest) lapis intelligi. Itaque P lapis eras. in H iure eras. in B appellata quia illis HK 5 nominibus adiciuntur quae substantia ostendunt. Antiqui etiam in pronomnibus comparativis usi sunt ut plautus ergon P 6 comparativis H 7 Plaut. Poenul. V 2, 31 penulo R penula BDLK paenula HG 8 nullus me est hodie Punus Punior] K hodie punus punior nullus me est K hodie Punus Punior] g punior punus hodie G punus

add. r denus punior Plaut. Pal. uterque 9 in om. K pro nominibus L Plaut. trin. III 2, 146 (v. 988 sq.) trinummo] r trinommo R 10 ergon] d ergo RRDHG ergo ipsasnes Plaut. Vet. ergo ipsasne es rell. libri Plautini est om. P 11 abhinc libri cum optimis Plautinis abi hinc alii; abin hinc Guyetus ab om. D 12 comparativa P uerbis uel participiis B a uerbis a participiis ab adverbis P ab adverbis BH adverbis] g adverbis G 14 nominibus

d nclarus Rr felim R felix felicior om. P 15 ut detero P deteris om. R potior H potiris] bl poteris BGL uel potiris g 16 et hoc potius om. P potius potioris] l potius potius potioris L potioris potissimus possumus RH GK potioris potissimus ** (ut) possumus B 17 post accipere: . Vnde terentius — pro optimum exhibit K significatio altera uideatur esse P uidetur H uidetur potio potior potissimus pro optimus. unde DGLK unde — optimum om. P

Ter. Phorm. II 2, 29 phormione R formione K 19 quid] G uel quod g quod K sumas] r summas R positissimum R 21 participiis R participio ut P indulgens. tior. Sed K in marg. tior. amans post indulgens add. k amans amantior om. P post amantior in marg. uel res participes adverbiorum id est interior interior et similia dicuntur quia nascuntur ab adverbis localibus cum sint nomina comparativa add. r quando] r quanto R 22 comparantur PH nominum ex nomina corr. H

p. 598. 90 P.

p. 104. 103 K.

Ab adverbiiis sive praepositionibus, ut 'extra exterior'. et sciendum, quod localia sunt haec adverbia sive praepositiones, ex quibus comparativa nascuntur nomina et paene haec: || 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra ulterior', 'citra citerior' - vetustissimi tamen 'citer' protulisse inveniuntur. Cato de agna pascenda: citer ager alligatus ad sacra erit. 'citimus' quoque dicebant teste Capro. 'exter' quoque invenitur, ut Statius in XI Thebaidos:

Sed quid apud tales, quis nec sua pignora curae, |

Exter honos?

10 ex quo Virgilius in IIII:

et nos fas externa quaerere regna -,

'supra superior', 'infra inferior', 'post posterior', 'prope propior', 'ante anterior', 'penitus penitior'. Apuleius in I Hermagorae: visus est et adulescens honesta forma quasi ad nuptias exornatus
15 trahere se in penitiorem partem domus.

Fit autem comparatio vel ad unum vel ad plures tam sui generis quam 5 alieni, quamvis Graeci honoris causa suae gentis quam ratione veritatis dicunt, non posse ad multos sui generis fieri comparisonem. alii autem dicunt, hanc esse rationem, propter quam non utuntur tali comparatione,

1 adverbiiis] *g* aduerbis *G* prepositionibus *D* extra. rior ultra ior. citra or *K* post extra: ior. intra in marg. add. *k* post exterior: intra interior ultra ulterior citra citerior add. *RH(Kk)* intra interior ultra ulterior *BDGL* 2 sunt *Γ* et aduerbia *G* comparatiua *P* 3 nascuntur nomina] *k* nomina nascuntur *K* ultra ulterior] infra inferior *P* 4 tamen etiam citer *RBDGLK* 5 Cato — quaerere regna om. *P* Cato de agna [musta v. infra lib. VI § 73] pascenda: *Catonis or.* 46 in *orr. Rom. fragm. ed. Meyerus* p. 83 ed. alt. alligatus] sic etiam *R* lib. XIII § 33 allegatus *h. l. RH* 6 Teste capro. exter *B* Capro] v. etiam lib. XIII § 33. de ipso Flavio Capro, cuius testimonio sat saepe utitur Priscianus, conferenda inprimis commentatio Osanni de Fl. Capro et Agroecio grammaticis. *Gissae MDCCCLXIX.* 4, cuius tamen de aetate Capri sententia, quod alibi probabo, nimis infirmis nititur fundamentis. hunc locum eius libris enucleati sermonis potius quam de dubiis generibus operi assignaturus est Osannus p. 12. Priscianum vero etiam Capri de Latinitate opere usum esse libenter concedimus Graefenhanio *hist. phil.* IIII p. 99, cf. etiam Osannum *l. l.* p. 15 7 *Stat. Theb.* XI 428 sq. 8 apud *H* quis] *K*

Monac. qui *k* om. *H* rell. ne *Bb* pignore *Rr* cura *K* 9 exter honos] sic etiam 'duo optimi libri' Statiani teste Barthio *Alternos Stat. Cass. et vel sic vel Externos 'optimi, immo fere omnes codd.' Statiani teste I. F. Gronovio* externos *Queckii omnes* 10 *Verg. Aen.* IIII 350 IIII aeneidos *D* 11 fas est externa *DK* externa *Pal. m. alt.* 12 supra — inferior uncia inclusit *r* infra inferior *h. l. om. P* propior] *rh* proprior *RH* 13 Apulius *K* *Apul. fragm.* 3 t. II p. 636 ed. *Hildebrand.*; de Hermagora cf. eundem t. I p. LVIII et *O. Iahnium in act. soc. scient. Lips. class. hist. a.* 1850 p. 283 Apuleius — domus om. *P* primo *DLK*

haermagore *H* ermagorae *G* ermogore *K* 14 et] *r* eius *R* ei *D* et *H* ei et

BGLK adolescens *Rr* adulescens *D* adulscens *H* adoliscens *K* exornatus] *r* ex hornatus *RH* 15 se add. *d* penitiorem *B* 16 DE NUMERO CVI COMPARATIVVS-IVNGITVR. *DL* vel plures *P* generis add. *l* 17 greci *P* gentis] *d* gentes

D 18 a *d* *R* fieri comparisonem] *k* comperationem fieri *K* comparisonem *PH* post comparisonem: alii — rationem om. *G* add. *g* 19 comparatione *P*

p. 599. 600 P.

p. 106 — 7 K.

quod, cum ad plures sui generis fit comparatio, superlativo possumus uti, ut 'fortissimus Graiorum Achilles'. sed superlativus multo alios excellere significat, comparativus vero potest et parvo superantem | demonstrare, unde etiam diminutionem apud nos iure accipit: 'maiusculus', 'minusculus', 'tardiusculus'. quid autem, quod accidit inter tres vel quattuor vel plures, 5 non tamen ad totum genus fieri comparisonem et necesse est uti plurali suorum? ut si dicam 'fortissimi fuerunt Graecorum Aiax, Diomedes, Agamemno, Vlixes, omnibus tamen his fortior fuit Achilles'. Virgilius in I:

Pygmalion scelere ante alios immanior omnes,
ad omnes scleratos conferens Pygmalionem comparativo est usus. Sta- 10
tius in VIII:

Et melior sis, quaeso, deis
Amphiaraus dicit ad Plutonium.

6 Sunt igitur quae comparari possunt nomina vel secundae vel tertiae declinationis. et si sint secundae, mobilia sunt, id est, in a faciunt femi- 15 nina et in 'um' neutra et vel in 'er' vel in 'us' desinant et assumuntia genetivo 'or' faciunt comparativa, corre|pta tamen paenultima i, ut 'tener [teneri] tenerior', 'niger [nigri] nigrior', 'clarus [clari] clarior', 'doctus [docti] doctior'. (notandum est, quod 'sinisterior' [quasi] a genetivo 'sinisteri' videtur esse factum, cum in usu 'sinistri' ubique reperitur.) 20

Inveniuntur quaedam, quae quamvis sint accidentia [id est adiectiva] et eorum significatio exigit, ut faciant comparativa, tamen non habentur 7 in usu frequenti. sunt autem ea plerumque, | quae vocales ante 'us' habent, ut 'pius', 'arduus', 'egregius', 'dubius', 'strenuus', quamvis Plautus ex eo comparativum protulit 'strenuior' in Epidico: 25

1 pluresui P comparatio P posumus K 2 graecorum BGLK achilles P
achilles GLK sed om. P superlativos multos P 3 comparativus PH et
in marg. K paruo. (s) R superante P monstrare P 4 ut maiusculus
PK 5 autem est quod B inter ex in corr. H 6 comparatione P compara-
tionem H est] esse H 7 graecorum add. k diomedes GK agamemnon PBh
agamemno K 8 eis H achilles P achilles GL Virgilius — Plutonium om.
P Verg. Aen. I 347 in primo aeneidos D 9 pygmalion BDHGK in-
manior DH omnes] add. r omnis Med. Pal. Rom. 10 pygmalionem RBDHG
Statius H 11 Stat. Theb. VIII 120 VIII ducens amphiaraus dedit eloquentem et
melior B 12 quaeso K quesso G deis] r dehis R 13 Amphiaraus] 3 affa-
racus RBHLKdg affracus G affriacus D plutonem (a) H platonem B 14 DE
NOMINIBVS QVAE COMPARARI POSSVNT IN SECUNDA DECLINATIONE D igitur om. K con-
parari possunt omnia secundae P 15 sint] st P est a P feminina in B
16 adsummentia PRBDH or genitivo K 17 or ***** faciunt B paratiua P
corpta H penultima P ut add. k teneri om. P 18 niger nigri ni-
grior om. P clari om. P doctus docti doctior om. P 19 sinisterior P sinisterior K

quamuis quasi Dd quasi om. P sinisteri] g sinistri H sinistri P sinisteri G se-
nisteri K videatur RBDHGK 20 ussu (s) G ubique R repperitur PB
21 De adiectivis quae comparisonem non habent L DE HIS QVAE COMPARATIVVM
NON HABENT. D accedentia G 22 faciat P comparatiua R habent DHG
23 ussu (s) G us] u P 24 strenuus GLK post strenuus: plerumque (plerun-
que G) dixi (dixit BH) quia sunt et anomala quae non servant in comparativis regu-
lam RBHGLK; post sordidae p. 87, 2 eadem ponit D: nondum extant in P Plaut. Epid.

p. 688 P.

p. 107. 108 K.

Nam strenuiori deterior si praedicat

Suas pugnas, de illius † illae fiunt sordidae.

et puto, hanc esse rationem, quod oportet comparativum una syllaba vincere genitivum positivi, nisi sint anomala, ut 'teneri tenerior', 'docti doctior'.
 5 si ergo haec, quae ante 'us' vocalem habent, assumant genetivo 'or', necesse est inter duas vocales positam i transire in vim consonantis, quod in Latinis dictionibus semper fere patitur, cum inter duas vocales invenitur vim suam servantes. hoc autem [ideo] dixi, quod u post q vel [post] g posita saepe ante i hoc non facit, quippe amittens vim suam, ut 'nequior',
 10 'pinguior', quod nisi fiat, contingit, si in consonantem transeat i, pares esse syllabas genetivo positivi cum nominativo comparativi vel hiatum intolerabilem fieri tribus vocalibus per tres syllabas continue positus nulla consonante media, si dicamus 'piior', 'arduior'. quod ne fiat, non sunt usi eorum comparativis. plerique assumunt igitur 'magis' adverbium et usum
 15 comparativi complent, ut 'magis pius hic quam ille'; vetustissimi tamen comparativis etiam huiuscemodi sunt [est quando] usi. Cato [dixit]: quod iter longius arduiusque | erat a curia. idem ad populum de triumpho: asperrimo atque arduissimo aditu. Pacuvius in Medo:

20

.mulier egregiissima

Forma.

Iuvenalis in IIII:

III 4 (III 2) 10 sq. strenuior *LK* strenior. In *P* 1 Nam om. *P* strenuiori *GLK* strenuior. Idetior *P* 2 illae] sic *Plaut. Vet. et Langiani* ore

Plauti dett. illae ore *Erl.* 2 *Krehlii* illae *Hh*; *Krehlius* voc. ore etiam in *Lips.* 1 (alii?) ab interpolatore additum esse testatur ille *PB* sunt] h sunt *RK* sint *H* sordide *PB* 3. comparativum *P* 5 habent vocalem *GLK* adsumunt *PRBDH* assumunt *Kr* 6 posita *P* uim] um. *P* 8 ideo om. *P* quod] quia *G*

uel g *P* 9 amittens *Rr* uim suam amittens *P* 10 contingit *L* sin *H* consonante *B* 11 cum ** nominatio (in) *B* comparativi *PH* hiatus intolerabilis fit *D* intolerabilem *BGK* 12 continue] r continuae *PRBH* consonante posita media *P* 13 piior arduior *P* quod vitium ne *B* fiant *P* eorum comparativis non sunt usi *D* 14 comparativis *H* comparativis plerique adsumunt *P* com-

parativis plerumque adsumunt *Rr* comparativis plerique; Adsumunt *B* adsumunt *DH*

igitur] etiam *D* 15 comparativi complent *P* maius *R* ille quam hic *D*. 16 sunt] *Dr*

sunt est quando *PRBKd* est sunt quando *G* est quando *L* ** est quando (st?) *H* usi] usi ut arduior arduius *Dr* Cato] *fr. inc.* 20 ap. *Meyerum*, qui l. l. p. 148 'in Originibus' ait 'an in oratione quadam id dixerit, incertum' dixit om. *P* 17 inter *P*

longius *G* longius *LK* a] k om. *PK* Ide** (st) *R* Cat. ad pop. de triumpho: or. 5 p. 25 sq. dp. *Meyerum* 18 asperrimo atque] usque *P* aditu' *D* post aditu: similiter invenimus et apud eundem et alios doctores huiuscemodi comparativa et superlativa ut gregisma mulier pertulis perpetuissimum strenuior omissa rel. huius § parte *P* Pacubius *RBHGLK* Pacuv. Med. fr. 3 Both. XII p. 88 Ribb. 19 Medo] r medio *RLK* mecho *G* 20 egregiissima (g) *H* egregiissima *L* egre-

gisissima (sic) *G* 22 Iuvenat' *H* Iuvenalis sat. IIII 11, 12

p. 683. 601 P.

p. 108. 109 K.

Egregius caenat meliusque miserrimus ho||rum,
pro 'egregius'. M. Cato in oratione, ne quis iterum consul fiat:
imperator laudem capit, exercitum meliorem, industriiorem
facit. C. Gracchus contra Q. Aelium Tuberonem: utrum inimi-
corum meorum factio an magis sollicitudo te impulit, ut in me
industriior sis quam in te? idem Cato de Ptolemaco minore de
Thermi quaestione: quantoque suam vitam superiorem atque
ampliolem atque antiquiorem animum inducent esse quam in-
noxiiorem. idem Cato de Macedonia liberanda: idque per-
petuius atque firmitus repsit. idem in Thermum: sed a bene-
factis, ab optimis artibus fugit maxima fugella perpetuissimo
curriculo. Lucilius in XVI ad Fundium:

Fundi delectat virtus te, vilicus paulo

Strenuior si evaserit.

II 9 Sunt autem et alia in 'us' terminantia, ex quibus comparativa supra
dictam regulam non servant et dicuntur inaequalia. quorum quaedam ha-

1 egregius (i) L cenat RBK miserrimus R miserrimus L 2 egregius RDH
egregius B egregius LI Cato ne quis iterum cos. fiat: or. 63 p. 113 sqq. M. 3

meliolem om. L industriorem RDG industriorem BHL industriorem facit in lacuna k

4 G. gracchus R G. gracchus r G. gracchus H C. gracchus L C. Gracchus contra Q.
Aelium Tuberonem: or. 9 p. 240 sq. M. contra Q. Aelium] coll. Cic. Brut. 31, 117 Meyer-
rus, quem praecisset Krehlius, 'si emendare liceret Codices vel Priscianum etiam ipsum'.

quintum
contraq. (ue) aemilium Rr contraq. aemilium BD contra emilium (q.) H contraq. emi-
leum G contraq. emilium L contraq. humilium K 5 au] r ac R sollicitudo] solitudo
BGLK sollicitudo patria D sollicitudo patria Darmst.^a sollicitudo patria Darmst.^c,
ut patet videatur glossa ad factio ascripta, quae deinde varie corrupta et loco mota sit

post impulit: patriae spscr. th Monac. solitudo ite i impulit R (patriae m. quadam
rec. add.) ut in me ut industriior R 6 industriior] gk industriior BDHGK
sis add. r Idem — innoxiiorem om. R add. r Cato de Ptol. min. etc.: or. 60
p. 108 sqq. M. ptolemo DLK ptholomeo BHG tholomeo r 7 term. K

uitam suam h superiorem LI 8 ee inducent esse H inducentes quam B
quam om. G innoxiiorem] rk innoxiiorem RBHK 9 Cato de Maced. lib.: or.
58 p. 101 sq. M. Macedonia] d macidonia DGL perpetuius] dh perpetuus DH

perpetuius L 10 adque firmus reпреpsit Rr Cato in Thermum: or. 37 p. 72 sq.
M. cf. lib. VIII § 12 Thermum] b termum K hermum RB thernium G a] in
K 11 optimis R fugit. GL fugit quae maxima D fugella] r cf. Lach-
manni in Lucret. comun. p. 294 exigua fuga fugella R (exigua fuga spscr. glossa del.
r) flagella GL et in litura h plagella K perpetuissimo R perpetuissimo rd 12
Lucil. sat. XVI 5 Dous. Gerl. XVI mo. Ad B Fundium] dh fundidum RBDH

13 : Fundi] fundi B delectat Rr dilectat Dd dilectat G delectet v. Heusdius stud.
crit. in C. Lucilium poetam p. 184 virtus te] d uirtute D vilicus] r uillicus R

14 strenuior GLK strenuior Dd strenui ior R strenuior Hh si evaserit] r siue
uasserit R si euaseris cod. G. I. Vossii, edd. ante α, G. I. Vossii de analogia II 27
p. 690 Eckst. 15 DE SEX COMPARATIVIS INAEQUALIBUS DL autem et add. r
et add. l alia nomina in B terminata P comparatiua PH 16 inaequalia P

p. 601. 002 P.

p. 109. 10 K.

bent i brevem vocalem ante 'or', sicut alia quaedam i loco consonantis, quaedam vero consonantem, ut 'bonus melior', 'iuvenis iunior' pro 'iuvenior', 'magnus maior', 'malus peior', 'parvus minor'. 'plus' quoque videtur comparativum esse multi, sed singularis nominativus non invenitur nisi 5 neutri generis, pluralis vero etiam communis, ut 'hi' et 'hae plures' et 'haec plura'. antiqui tamen etiam 'pluria' dicebant, unde Terentius in Phormione: compluria. superlativus tamen ab hoc ipso omnium generum invenitur, 'plurimus plurima plurimum'.

Quae vero tertiae declinationis nomina faciunt comparativa, vel com- 10
munia sunt in 'is' desinentia et faciunt neutra in e, vel in 'er' sunt masculina facientia in 'is' feminina et in e neutra, vel in 'er', 'es', 'ns', 'rs', x, communia vel trium generum, et assunt 'or' dativo correpta i paenultima et faciunt comparativum, ut 'hic' et 'haec fortis' et 'hoc forte, huic forti, hic' et 'haec fortior' et 'hoc fortius'; 'hic acer haec acris hoc acre, huic acri, 15 hic' et 'haec acrior' et 'hoc acrius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc pauper, huic pauperi, pauperior' et 'pauperius'; 'locuples, locupletis, hic' et 'haec locupletior' et 'hoc locupletius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc sapiens, huic sapienti, hic' et 'haec sapientior' et 'hoc sapientius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc iners, huic inerti, hic' et 'haec inertior' et 'hoc inertius'; 'hic' et 'haec' 20 et 'hoc audax, huic audaci, hic' et 'haec audacior' et 'hoc audacius'.

Et sciendum, quod omnia in 'or' desinentia comparativa communis sunt 11 generis et mutantia 'or' in 'us' faciunt neutrum excepto uno, quod solum cum sit a positivo quantum ad suam vocem fixo, servavit eius genus, 'hic

inaequalia K 1 quaedam i] quaedam ante eandem i P quaedam eandem i BDG

2 melior breuem i iuvenis B iuvenis — maior add. k iunior] iuvenior P
iuvenior H 3 maior L 4 comparativum P esse comparativum G multi]

k multi* H multi* (s) BG multi id est multus multi add. gloss. ad singularis nominati-
vum pertinente D nominativum P 5 neutris B generi K post uero: inveni-
tur etiam communis ut hi in litura b ut hic et haec P haec] e D 6 antiqui-
tatem etiam P post pluria: dicebant — compluria om. P Terent. Phorm. IIII 3,

6 7 formione Kr complura Bas. m. alt. ut vid. corr. hoc om. H 9 DE
HIS QVAE COMPARARI POSSUNT IN TERTIA D De his quae comparari possunt in tertia de-
clinatione L 10 in e add. H post in er: sunt — in er om. H add. h 11
femina et in e

facientia] faciunt P femina D desinentia et faciunt Rr et] k om. PK
neutra inae P er uel s k er uel in es GL ns] * ns P uel ns uel rs uel x
GLk 12 communia * trium (1?) gerum H et om. GL adsumunt PRBD
or in dativo casu. Correpta P dativo casu correpta B peneultima P 13

comparativum P foris R hoc forte] haec forte P 14 et haec acris RHK et
haec agris B 16 pauperi hic et haec pauperior BDGLKr et hoc pauperius BGL
Kr hic et haec et hoc locuples Gk hic et haec locuples B locuples P locu-
ples locupletis locupletis hic H 17 hic et haec et hoc sapiens sapientior hic et haec
iners inertior inertius similiter audax. et sciendum P et hoc sapiens] sapiens et
hoc H 18 hic et haec et hoc iners — inertius in marg. add. k, eadem ante hic et

haec et hoc sapiens — sapientius exhibet B 19 huic inerti] ti k inerior (i) R
haec audax et hoc. huic H 20 audacior] r audacior RDH audacius] r auda-
tius RDH 21 sciendum est quod D desinentia om. GL comparativa P
generis sunt G 22 faciunt ex faciant corr. B neutra PD 23 fixo] K fixum

p. 602 P.

p. 110. 11 K.

senex, huic seni, hic senior', quamvis hoc quoque vetustissimi commune accipientes 'hic' et 'haec senex' proferebant. Pompilius in epigrammate, quod M. Varro in libris qui sunt de lingua Latina refert:

tua amica senex.

invenitur etiam 'nequam', quod est indeclinabile trium generum, tam compa- 5
rativum quam superlativum, ut 'nequam nequior nequissimus'.

Ab adverbis [vero] derivata in 'ra' desinentibus mutant 'ra' in 'er' et accepta 'ior' faciunt comparativum, ut 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra ulterior', 'citra citerior', 'infra inferior', 'supra superior'. similiter in 'erior' faciunt 'post' et 'ante' 'posterior' et 'anterior', 'prope' vero 'pro- 10
12 prior' facit et 'detero' 'deterior'. a 'saepe' adverbio positivum vel comparativum nomen non legi, superlativum posuit Cato nepos de actionibus ad populum, ne lex sua abrogetur: facite vobis in mentem veniat, Quirites, ex aere alieno in hac civitate et in aliis omnibus propter diem atque fenus saepissimam discordiam 15
fuisse.

'Prior' et 'primus' quaeritur an sit comparativus et superlativus: et dicunt quidam, quod, cum ordinis sunt, differentiam numeri significant; sicut enim 'alter' de duobus et 'alius' de multis dicitur, [sic] 'prior' de duobus [et] 'primus' de multis dici solet. invenitur tamen saepe 'prior' 20
pro 'melior' positum et tunc sine dubio habet vim comparativi, et 'pri-

GL uel fixo l eius] huius GL 1 huic seni* (s) L uetustissimi hoc quoque
GL uetustissimi R 2 senex add r. Pompilius coll. Varr. de l. Lat. VII 93
et epigrammate ab eodem in sat. ὄνος λόγος prolato (v. Non. p. 88 M. et praeclearas
Lachmanni in Lucr. p. 306 emendationes) eo confidentius quamvis dissentiente Ottone
Ribbeckio com. Lat. rell. p. 215 scripsi cum Bergkio act. antiq. Marb. 1851, 29, 231,
quod pompnius extat in P; pomponius rell. cf. Munkium de fab. Atell. p. 117. 163 sq.
Papini ἐπιγραμματικῶν Varr. Flor. 3 Varr. de l. L. VII 28 p. 316 sq. Sp. in
— Latina om. P 4 tua] r tu RB amica] amici Varr. Flor. senex] cum Varro-
ne P senex est rell. 5 inveniuntur H etiam et B a nequam RBDH
est om. GL comparativum P 6 superlativum habere ut GKL 7 AB ADVER-

1118. inscr. DL aduerbis G aduerverbiis R uero om. P diriuata P dirina-
tius R in-er (r) B 8 comparativa P extra **** exterior (exter?) B.
9 citra citerior] r om. GL cytra cyterior R . post superior: Similiter — anterior
add. r 10 post et ante faciunt D ut posterior anterior PB propior] rh pro-
prior RH 11 et detero et deterior G aduerbium P comparativum P 12
nomen non legi] k non legi nomen K nec GL uel non g Cato nepos de
actionibus ad pop.: Lion Catonian. p. 109, orr. R. fr. p. 223 sq. M. cato nepos
(catanepos G) dicens in mentem uobis ueniat GL cato saepissimam prior et pri-
mus P actionibus] r accionibus R 13 . Ne H abragetur K facile Lion et
in utraque ed. (p. 116 ed. pr.) Meyerus 14 ex aere alieno om. GL add. l
et in aliis omnibus om. GL add. l 15 om-nibus R per l diem atque om.

GL add. l fenus PDGLK sepius Gg 17 DE PRIOR ET PRIMVS. DL

prius R comparativus P comparativus aut superlativus B 18 qui+dam B
ordini P sint GKB numeri] nomini P significant add. g 19 duobus ****
et B aliis Rr sic om. P 20 et om. P solet dici R solent D solent
LK 21 positum pro melior D positum K

p. 602. 603 P.

p. 111. 12 K.

mus' pro 'optimus' et tunc superlativi significationem obtinet. Virgilius in VIII:

primos iuvenum tot miserit Orco,

'primos' posuit pro 'optimos'. quidam autem non absurde confirmant, 13
5 quod in numeris quoque potest 'prior' esse comparativus, unde ablativo
iungitur, et 'primus' superlativus, cum ad multos componitur et semper
genetivum sequitur, et quod 'prior', sicut omnes comparativi, vel ad sui
generis vel ad alieni aliquem comparatur etiam, cum numerum significat,
ut 'prior Turnus quam Aeneas movit bellum', 'primus' autem, sicut om-
10 nes superlativi, ad multos sui generis coniungitur, ut:

Primus se Danaum magna comitante caterva

Androgeus offert nobis

et, quod omnibus est rationabilius, in 'or' desinens commune in 'us' facit
neutrum, quod in nullis aliis nisi in comparativis invenitur. et videntur a 'pri-
15 dem' adverbio nasci, quod abiecta 'dem' accipit 'or' et facit comparativum
'prior', sed i corripuit, quia in nulla comparativo i ante 'or' produci pos-
test; in superlativo vero servavit productionem accepta 'mus' 'primus', ex
quo aliud adverbium nascitur 'primo' vel 'prime', unde Terentius in
Andria compositum [dixit]:

20 Adprime in vita esse utile.

'Magnificentior' et 'magnificentissimus' et 'munificentior' et 'munificentis- 14
simus' cum videantur a positivo 'magnificens' et 'munificens' derivari, ut 'emi-
nens eminentior eminentissimus', haec in usu non sunt, sed pro his 'magnifi-
cus' et 'munificus', ex quibus comparativum et superlativum et ex similibus
25 secundum praedictam regulam derivari invenio apud vetustissimos. M. Cato

1 pro optimus — in VIII om. P optimus R obtinet significationem ut D opti-
net BHL Verg. Aen. VIII 785 2 VIII RGL 3 et primos (in primus corr. B)
RBDHK iuvenum primos Vergilius 4 primus B pro optimos posuit DG autem
om. K absorde HGK 5 quod imeris P comparativum P 6 componitur P com-
paratur gloss. loco add. r 7 sicut] velut D comparativi P 8 alienis P conpa-

ratur P 9 aenias K 10 multos H ut uirgilius secundo aeneidos. primus D
Verg. Aen. II 370 sq. 11 sed | anam B 12 androgeos R adrogeus G; Rom.
Fr. hic deficiunt, in Pal. nomen et duae litt. voc. insequentis lacuna hausta offer
R 13 in ior d 14 neutrum] neum H nullis] illis P nullis aliis] k aliis
nullis K nisi inseruit b comparativus (et sic in sqq.) P videtur GL 15

quod om. L abiecta] h adiecta BH 16 corripit RrD corripit GLK compara-
tium H 17 servabit P productionem] r producionem R productionem i.
accepta GLK 18 aliud] aliquid in aliquid corr. P primo vel prime nascitur D
prime b unde apprime compositum est. Magnificentior GL unde — appri-
mae (sic), om. dixit, in marg. add. K Terent. Andr. I 1, 34 19 dixit om. P
f. compositum adprime: Adprime 20 Adprime b 21 de his quae compo-
nuntur a verbo fio. D De his quae componuntur a verbo facio. L 22 videntur G
magnificaens K munificens et magnificens P magnificans et munificans G vel

magnificens et munificens g magnificans et munificans L ut eminens ut eminens
ut eminens eminentior (sic) R 23 pro ex per corr. B 24 et om. GL ex] E* (t)
R E BDHK comparativum vel superlativum RBDHGLK 25 supradictam GL

vetustissimos G ut M. GL M. Cato contra Thermum de Ptolemaeo: rege] sic

contra Thermum de Ptolemaeo: rege optimo atque beneficissimo. Terentius in Phormione:

Quodnam arbitrare? - Nescio. - Atqui mirificissimum.

Accius in VIII didascalicon:

Et magnificissimei excelsissimeique honore.

Cum igitur comparativa proprie ad positivum fieri soleant, invenitur tamen saepe comparativus pro positivo per se positus, ut Virgilius in V: comites senioris Acestae,

pro 'senis'. est quando pro positivo positus minus eo significat et nulli comparatur, ut:

Tristior atque oculos lacrimis suffusa nitentes,

'tristior' enim hic 'ex parte tristis' significat, et:

Iam senior, sed cruda deo viridisque senectus;

15 est quando ad contraria comparatur et minus positivo significat, ut: mare Ponticum dulcius quam cetera. hic enim non ad dulcia, sed ad amara 15 facta comparatione ostendit, parvum aliquid dulcedinis | quam cetera habere Ponticum mare; est quando superlativo comparatur, ut 'Achilles fortissimo Troianorum Hectore fortior fuit'; est quando comparativus ad com-

recte distinxit Meyerus l. § 8 l. 1 contra quae thermum P: Q. inde Thermum legendum videatur: at fuit Lucius praenomen Thermi contra Thermum] om. L add. l. dī

(i. e. dicit) G termum B ptolemaeo PGDLK ptolomaeo k ptholomeo RBH ac L 2 therentius P terentius K Ter. Phorm. V 6, 31 in formione add. l. formione RK 3 quidnam RH quid enim K quodnam arbitrare nescio om. GL adquin P atquin BGL anqui* (n) H atque K mirificissimum] rī mirificissimom R mirificissimus H munificissimum GKL munificissimus h 4 actius H VIII om. P in VIII mut. b diascalicon H didascalion K dedascalicon GL didascalon l. 5 magnificissime libri, nisi quod maguicissime H, corr. h excelsissime] excellissime. excellissimique PR excellissime excellissimique B excellissime excellissimique G excellissime D excellissime excellissimeque Hh excellissime

excellensimique Ll excellissime excelsissimique K magnificissimi excelsissimi honore (om. et) Krehlius haud improbante Madvigio opusc. acad. I p. 93. trochaicis numeris: magnificissimi | Excelsissimique honore inclusit God. Hermannus de L. Attii libris didascalicon Lips. 1842. 4. p. 7. Sotadeum Et magnificissimi excelsissimique honore restituit Lachmannus in ind. lect. Berol. hib. a. 1849 p. 6 sq. post honore ALITER inser. D 6 ad positivum proprie P proprie] rk propriae RBHK 7 saepe] r scapae R per se positus] ppositus P possitius G Verg. Aen. V 301 in V om. P in V aeneidos D 8 omites P senioris L nel senioris l. aceste P aceste D achestae L acheste G 9 senis aceste D positivo comparativus positus RHGKI positivo comparativus ponitur L positus et minus eo B eo] in eo G 10 Verg. Aen. l 228 11 tristior et lacrimis oculos DK cum libris Vergilianis et sic Prisc. lib. XVII § 167 suffussa K sufussa G nitentis Med. Rom. Fr. (deficit Pal.) 12 significat tristis GL significat. Ideo comparativus modo minus positivo significat. Et D post significat: et — significat om. R add. r et: iam] Etiam B Verg. Aen. VI 304 13 cruda in litura b de eo B 14 comparatur H mare etc.] Sall. hist. fr. III 51 p. 232 Kr. v. infra lib. XV § 18 quoque laudat Kritzius l. c. 15 dulcius est R cetera (caetera L) maria GL ad dulcia] r adultia R dultia D sed amara H 16 comparatione D parvum] rb parum R pa*** (rum?) B aliquid parum P dulcedinis] b dulc**dinis B cetera] b cetera* (ū?) B 17 more P superlativo] P superlativo comparativus RBDHGLK comparativus superlativo gk achilles P achilles GL 18 haectore PRDH quando] quod P

p. 604 P.

p. 113. 14 K.

parativum comparatur, ut 'fortior Achilles Hectore, fortiore Patroclo'. Homer in *alpha* Odyssae:

*Εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα
Πάντες κ' ἀρησαίαι' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
Ἦ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθ' ἦτός τε.*

Cicero Philippicarum II: quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senātu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui patre audiente, an crudelior, qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris?

- 10 Et sciendum, quod apud Latinos diminutionem quoque accipiunt quae-
dam comparativorum, ut supra diximus, quod apud Graecos non invenitur,
ut 'grandiusculus', 'minusculus', 'maiusculus', 'meliusculus'. omnia | ta-
men haec a neutro comparativi adiectione 'culus' invenio fieri: [ut] 'gran-
dius grandiusculus', 'melius meliusculus', sic et cetera, quae sunt similia.
15 'Tam' et 'quam' adverbium tum comparativo vel superlativo adiciuntur,
cum duo vel plures comparativi vel superlativi diversae significationis positi
inter se aequantur vel idem geminantur, ut 'tam iustior quam felicius Ae-
neas Hectore'. Cicero pro Deiotaro: istam, inquam, dextram
non tam in bellis neque in proeliis quam in promissis et fide
20 firmiorem, bis enim 'firmiorem' intellegendum. 'minus' autem adverbium 17

1 achilles P achilles GL haectore PRDH fortiore et B patroculo
GL Homerus — impie dixeris om. P Homerus — ἐσθ' ἦτός τε om. GL in
primo itineris
marg. add. l Hom. Od. I 163 sqq. 2 a οἰκίαις l odissae RB odissia*
Dd odyssae K 3 El — ἐσθ' ἦτός τε lac. relicta om. H EI KEINON TE ΠΗΚΗ-
ΕΝΕΙΑΟΤΟΤΑΝΟΣ ΘΕΑΝΤΑ ΠΑΤΗΚΑΤΟΣ ΑΤΑ ΤΕΛΑΦΑΙΟΤΗΡΟ ΠΙΟΔΑΣ ΕΙΦΑΙΝΙΟΤΕΡΟΙ ΧΡΥ-
ΣΙΟ ΠΡΕΣ ΤΕ ΤΑΝΤΟΣ ΤΕ. R EI KEINON ΤΕΙΘΑΚΗΝ ΑΕΙ ΔΟΙ ΑΤΟ ΝΟΤΗ ΕΑΝΤΑ ΠΑΝΤΕΣ.
ΚΑΡΗΝΑΙΑ ΤΕΛΑΦΟΤΕΡΟΙ ΠΟΔΑΣ ΕΙΝΑΛΦΗΙΟΤΕΡΟΙ ΧΡΥΣΟΙΟ ΤΕ ΕΣΕΝΤΟΣ ΤΕ. B EI KEINON
Α ΔΕ C E O NO C ΘΑΝΕΙΝΑΙΡΦΝΕΙΟ
ΤΕΙΘΑΚΗΑΕΙΟΙ. ΑΓΟΝΟ*** ΕΑΝΤΑ ΠΑΝΤΕΣ ΚΑΡΗΝΑΙΡΘΕΛΑΦΟΤΕΡΟΙ. I***** ΟΤΕ
ΧΡΙΟΙΤΕΤΕΤΟΥΤΕ illam q. ulixen deli insola uerō agone
POI ***** Dd EI KEINON ΤΕΙΘΑΚΗΝ ΔΗΛΟΥ ΔΕ ΑΓΩΝΟΣ ΕΑΝΤΑ (nomen herois
eante nomen proprium per agna prudentior
eas eantos eanti eanta ad marg.) ΕΑΝΤΟΣ ΚΑΡΗΣ ΔΙΑ ΤΗΛΑ ΦΡΟΝΩΤΕΡΟΣ ΥΙΩΛΗ (ΥΙΩΛΗΣ
esse ditior auroq. pectoreq.
nom proprium ad marg.) ΕΙΝΑΙ ΑΦΝΕΙΟΤΕΡΟΙ ΧΡΥΣΟΙΤΕ ΣΕΤΟΥΤΕ add. infra talis sēmus
(?) ΚΑΡΗΣ prudentior marius eante ditior auro et pectore quam υίωλς. l ΕΙΚΕΙΜΟΝ
ΙΤΕΙΘΑΧΕΝ ΑΥΤΟΥ ΑΤΟΜΟΣ ΤΗΕ ΑΝΤΑ ΠΑΝΤΕΣ ΚΑΡΕΚΑΤΑΤΕΛΑΦΟΤΕΡΟΙ ΠΟΔΑΣ ΕΙΝΑΦΝΕΟΤΕΡΟΙ
ΧΡΥΣΟΤΕΡΕΟΤΕ. K 6 Cicero Philipp. orr. II 38, 99 philipicarum G inter-
pretari] b interpretare BGLK impudentiorne RB impudentior nequis in GLK
im
7 an probior Rr improbior B et in litura h dolobellam RH dolobellum
BDGLKrh impurior patre GL 9 quam impie GK impie] r ipropriae R
dixeris] b dixerit B 10 DE DIMINUTIVIS. D deminutionem P 12 minusculus
manusculus maiusculus P maiusculus minusculus GL minusculus om. K, post
meliusculus add. k Omni P 13 a add. d neutri comparatio GL compa-
ratio DK adiecta P ut om. PH 14 melius — similia om. P sic cetera.
DH quae *** sunt (in lit. non a b ut vid. add.) B 15 DE TAM ET QVAM IVNCTIS
COMPARATIVO (ET SUPERLATIVO D) DL superlativo] r superlaus R 16 signifi-
cationis] h significationes H 17 geminatur P Aeneas] k aenias K 18 haectore
PRDHb Cic. pro Deiot. 3, 8 Iotaro P dei tauro GL deiotoro g dea taro K
dextram] d dexteram DG 19 tam imbellis L prellis] r piliis P preliis R
promissis GK fidei P 20 intellegendum est. R DE MINVS. DL

est quando cum positivo iunctum contrariae significationis comparativum demonstrat, ut 'minus stultus' pro 'prudenter'. Terentius in eunucho:
hoc nemo fuit

Minus ineptus,

pro 'prudenter'. est tamen quando pro 'non' adverbio ponitur, ut || 5
'minus bonus' pro 'malus'. 'magis' quoque [adverbium] non solum positivo, sed etiam comparativo iungitur, quando ipse comparativus vel ad se vel ad alium comparatur, ut 'Achilles Aenea fortior magis quam iustior' et 'Aiax Vlīx fortior magis quam Diomede'.

Et comparativus quidem gradus ablativo casui adiungitur utriusque numeri, interdum tamen etiam nominativo, quando 'quam' adverbium sequitur, superlativus autem genetivo plurali vel singulari, quando ipsum nomen singulare multitudinem significat, ut: fortissime gentis. |

DE SUPERLATIVO.

III 18 Superlativum est, quod vel ad plures sui generis comparatum super- 15
ponitur omnibus vel per se prolatum intellectum habet cum 'valde' adverbio positivi, ut 'fortissimus Graecorum Achilles' id est 'fortis super omnes Graecos'; sin autem dicam 'fortissimus Hercules fuit', non adiciens quorum, intellego 'valde fortis'. tale est apud Ciceronem pro M. Marcello: simillimum deo iudico, pro 'valde similem deo'. 20

Et sciendum, quod ex eisdem formis sive terminationibus supra dictarum in comparativis partium orationis fiunt etiam superlativa. sunt igitur formae superlativorum octo: duae quidem, in quas pleraque desinunt superlativa, 'rimus' et 'simus', sex vero, in quas pauca desinunt, 'limus', 'ximus', 'timus', 'remus', 'fimus', 'nimus'. et omnia superlativa inob- 25
lia sunt, id est mutatione 'us' in a faciunt feminina et in 'um' neutra.

I cum om. D cum positivo r copositivo R cum positivum positivo vel iunctum
P cum positivo positum vel iunctum B significationes (e) D 2 Ter. eunuch. II 1,
20 sq. eunuch] h euncho H euncho G iuncho K eunchochoc nemo P 5 estamen P
6 DE MAGIS IUNCTO POSITIVO ET COMPARATIVO. DL quoque add. k ad
verbium om. P 7 quando etiam ipse K quando etiam comparativus ipse G
comparativus ipse L 8 alium sit comparatum P alium *** comparatur (fit) B
achilles P achilles GL Aenea] k aenia K iustior fuit et P 9 ulixes
P magis add. h diomide GLK 10 DE NUMERO CUI VERE COMPARATIVUS ET
SUPERLATIVUS IUNGITUR. D cui casui comparativus et superlativus iunguntur. L Et
comparativus — fortissime gentis. om. P iungitur L iungitur G utriusque
numeri adiungitur D 12 adiungitur plurali K plurali adiungitur k singulari iungitur
D singulari adiungitur (adiungitur G) GL 13 fortissimae G Verg. Aen.
I 96 14 FINIT DE COMPARATIVO INCIPIT DE SUPERLATIVO. D DE SUPERLATIVIS
LK 15 comparatum] r comparatur R (L?) superponitur] r semperponitur
R 16 valde] vel de P 17 ut fortissimus, ut fortissimus grecorum achilles P
achilles G fortis ex fortes corr. H 18 hercolis K adiciens] l addens
GL 19 fortis valde K valde forti ut apud P tale] b Talas B Cic. pro
Marc. 3, 8 pro M. Marcello] om. PDGL pro marcello l Marcello] r marcellino R
20 simillimum illi deo L 21 sciendum est quod k hisdem GL
forme P 23 plerumque P pleraque ***** (multa) B 24 rimus] nomina rims in
littera b rimus simus D simus et rimus GL pauca] h pauce H desinunt om.
D 25 remus] b tremus PBGL 26 sunt per tria genera id est D mutationem P

p. 605. 606 P.

p. 115. 16 K.

In 'er' igitur desinentia positiva cum sint adiectiva sive secundae seu 19
 tertiae declinationis, accepta 'rimus' faciunt superlativum, ut 'pulcher pul-
 cherrimus', 'miser miserrimus', 'pauper pauperrimus', 'acer acerrimus'.
 excipitur 'dextimus' et 'sinistimus' pro 'dexterrimus' et 'sinisterrimus'.
 5 Sallustius in Iugurthino: Sulla cum equitatu apud dextimos,
 in sinistra parte Mallius cum funditoribus.

In 'us' vero terminantia secundae declinationis assumunt genetivo s
 et 'simus' et faciunt superlativum, ut 'clarus clari | clarissimus', 'doctus
 docti doctissimus', 'perditus perdit perditissimus', exceptis anomalis, id
 10 est inaequalibus, quae sunt 'bonus optimus', 'malus pessimus', 'magnus
 maximus', 'parvus minimus', 'multus plurimus'.

Excipitur etiam 'maturrimus', cuius cum positivus 'inaturus' sit, ta-
 men, quasi a nominativo 'matur', qui nunc in usu non est, nascatur, in
 'er' desinentium regulam servavit, id est in 'rimus' terminatur. invenitur
 15 tamen etiam 'maturissimus' secundum analogiam in 'us' terminantium. Ci-
 cero ad Herennium libro V: quibus virtutibus omnem tueri
 vitam possint, eas in aetate maturissima velint comparare.

'Nuperrimus' etiam proferebant antiquissimi, unde adverbium posuit 20
 Cicero in tertio ad Herennium: et quoniam nuperrime dictum

1 DE RIMVS. D ER. L igitur] l om. GL secunde P declinationis seu
 tertiae GL 2 superlativa B ut pulchre R 3 miser miserrimus om. P
 uniserrimus] r miserimus R acer acerrimus miser miserrimus pauper pauperrimus
 GL pauperimus R acer acerrimus om. P acerimus R 4 Excipiuntur
 RBDH senistimus K dexterrimus] r dexterimus R sinisterrimus] r sinisterrimus
 R 5 Sallustius] r et sic fere constanter, Sallustius hic et plerumque vell.
 eundem ubique illam scribendi rationem secutus sum Sallustius — funditoribus
 om. P Sall. Iug. 100, 2 in iugurthino add. gl iugurthino] r iugurtino R

sylla RBDHK silla G aequitatu HK equitatu Rr dextimos D dextros, ex-
 tremos, extimos vv. ll. codd. Sall. 6 sinistra K parte L Mallius] sic etiam

§ 22 malleus K A. Manlius Sallustius com H funditoribus G funditoribus L

7 DE SIMVS. D vs. L uero add. gl assumunt] r adsumunt PRBH gene-
 tivo s et] r genetivos et R 8 simus faciunt PGL clari clarissimus clarus P
 doctus docti doctissimus om. P 10 DE INAEQUALIBVS DL optimus R 11 minimus]
 d minus D plurimus. haec enim inaequalia sunt. DE RIMVS ITERVM. D De rimus
 iterum L 12 Excipiuntur (uu). B maturimus G cuius cum — in us terminan-
 tium in littera d cum add. r sit] fit GL 13 quasi] k quia quasi GLK
 nunc om. GL usu] su. P usu (e) G nascitur GL uel nascatur l in R. PK

in er (e) B 14 servabit R rimis Hh 15 etiam tamen GL maturissimus
 B maturism; secum, l. analogiam P ut cicero dicit ad K ut cicero dicit
 in aetate maturissima. Nuperrimus (Nuperimus G) GL ad Herennium — eas in marg.
 add. l Cicero — comparare om. P rhet. ad Herenn. III 17, 25. Priscianus
 huius operis in sex libros divisione utitur, cf. praef. ed. Kayserianae p. XII sq.

16 Herennium] d herentium D libro uitam tueri libri rhet. ad Her. 17 po-
 sima velint ra
 sint K aetate K maturis comparare Rr compare K 18 Nuperrimus] r
 Nuperimus R etiam superlativum proferebant B etiam a nuper adverbio profe-
 rebant antiqui ut cicero quoniam nuperrime dictum est facile GL (ad Herennium lib.
 III. Et post cicero add. l) antiquissimi proferebant. Vnde cicero adverbium protulit
 nuperrime P antiquissimi (sic) a nuper adverbio. posuit K Vnde adverbium add. k
 19 rhet. ad Her. III 10, 18 ad Herennium add. k et om. rhet. libri Par.

p. 606. 607 P.

p. 116—118 X.

facile memoriae mandatur, qui superlativus magis ab adverbio in 'er' desinente videtur nasci. nomen enim positivum in 'us' | desinit, ut Capro videtur, 'nuperus', cuius accusativum Plautus profert in captivis:

Recens captum hominem, nuperum et novicium.

et bene: ut 'super superus', sic 'nuper nuperus' debet esse. Livius s in *Odyssea*:

Inferus an superus tibi fert deus funera, Vlixes?

Tertiae vero declinationis nomina, quae habent superlativum, absque in 'er' desinentibus, de quibus supra dictum est, cetera genetivo assumunt 'simus', ut 'locuples locupletis locupletissimus', 'vilis vilis vilissimus', 'sapientis sapientissimus', 'iners inertis inertissimus', 'concors concordis concordissimus', 'audax audacis audacissimus'.

Excipiuntur haec: 'facillimus', 'difficillimus', 'gracillimus', 'humillimus', 'simillimus', 'dissimillimus', 'agillimus', quorum, cum in 'is' desinunt, 21 positivi abiecta 'is' et assumpta 'limus' faciunt superlativos. excipiuntur 15 etiam in 'bris' desinentia: 'ris' enim in 'er' mutant et accepta 'rimus' faciunt superlativum, 'salubris saluberrimus', 'celebris celeberrimus'. Cicero in II ad Herennium: locus quaeritur celebris an desertus. Ovidius tamen 'saluber' dixit et 'celeber' in IIII || fastorum:

7714 *Herbip. m. pr.* dictum est k reliqua s. reliquum ante quoniam add. iidem codd. rhet. praestantissimi cum aliis 1 facillime Erf. Leid. 3 librorum ad Her. cf. *Halmium ad Cic. de imp. Pomp. or. p. 210 anal. Tull. l p. 25 memoria GL 2 nasci videtur P positum P Capro] cf. lib. XIII § 38 Osannum de Fl.*

Capro p. 12 3 uideatur (ba) R accusitium R Plaut. capt. III 5, 60 (v. 718) profert dicens captum hominem GL 4 nuperum P nuper Plaut. Vel. et om.

Non. p. 143, 15 M. u+++cium P notitium RDH nobicium Kk 5 bene dixit. ut K esse add. k Livius] r Lin. (s) R Libius BHGLK Laevius Osannus anal. crit. p. 38 cf. p. 33 sqq. 6 in om. P odyssea P odissia R odysia BHLd odysia D odisia G odysia K 7 an add. r ulyxes H versus Saturnium constituit Corssenius origg. poes. Rom. p. 202. idem metrum agnoverat God. Hermannus elem. doctr. metr. p. 624, qui comparat Hom. Od. X 64; ad Od. XI 135 versus refert Düntzerus de versu Sat. p. 45. heroum esse post Merulam ad Enn. p. LXXXVIII sq. censuerunt alii, partim cum Merula ad ipsum Livium referentes (Bothius poet. scen. lat. V 1 p. 14 sq.), partim ad Laevium (Osannus l. l. Eggerus serm. Lat. vet. rell. p. 121). cf. etiam lib. VII § 57 lib. VIII § 60 8 DE SIMVS ITERVM. DL 9. Cetera uero

genituo B adsumunt RBH 10 locuples locipletis locipletissimos ex locuples etc.

corr. K locuplex H locupletissimus H locupletissimus uilis uilissimus PR

BDH 11 inerti P 12 audax audacis audacissimus om. P audicissimus G.

13 DE LIMVS. DL gracillimus simillimus difficillimus K homillimus in marg. add. k 14 dissimillimus] g om. GLK dissimillimus l cum add. k quorum — abiecta is initura D in i desinunt P desinunt om. R, post cum add. r 15 adiecta P is] r his R adsumpta P addita rell. 16 etiam om. P DE RIMVS ITERVM. D accepta K 17 ut salubris G saluberrimos P celeberrimos P celeberrimus R Cicero — desertus om. P 18 rhet. ad Her. II 4, 7 in II add. k ad Herennium om. GL add. l disertus G 19 celiber K in IIII — deorum om. P in IIII fastorum tolerari quidem h. l. potest, equidem tamen crediderim haec verba vel post et p. 97, 2 transponenda vel tamquam initicia uncis includenda esse factorum R Ovid. remed. am. 704

p. 607 P.

p. 118. 19 K.

Phoebe saluber ades

et:

Circus erit pompa celeser numeroque deorum.

ergo magis secundum analogiam in 'er' terminantium faciunt superlativum.

Etiam 'veterrimus' notandum, quod, cum in 'us' desinat eius positivus, tamen formam in 'er' terminantium servat in superlativo, 'veterrimus' quasi a 'veter' positivo, quod Capri quoque approbat auctoritas et usus antiquissimorum. Ennius:

Cum veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo,

cuius etiam comparativum 'veterior' protulit Plautus in Bacchidibus:

Senem tibi dedo illum veteriorem, lepide ut lenitum reddas.

In 'ximus' duo desinunt: unum anomalum a positivo in 'us' desinente IIII secundae declinationis, 'magnus maior maximus', alterum ab adverbio, 'prope propior proximus', quod tamen quando | pro 'cognato' accipitur, positivi significationem habet ideoque a legis latoribus etiam comparative profertur, apud quos saepe invenitur 'proximiores [id est propiores] cognati', ut Vlpianus libro XLVI ad edictum: si quis proximior cognatus nasceretur. Vegetius Renatus rei militaris libro primo: sed latera eorum subducantur ab hostibus, ne possint vulnus accipere, et proximior dextra sit, quae plagam possit inferre. nec mirum, cum apud Graecos quoque inveniuntur

1 Phoebe] r foebe R phoephe K ades et] adesses K 3 Ovid. fast. IIII
391 celiber K celebris libri aliquot Ovid. 4 superlativum faciunt P 5 ve-
terrimus] k uiterrimus K post ueterrimus: notandum — ueterrimus om. G add. g

desinunt P 6 terminantium in er K serna Rr seruant P euterrimus P
uiterrimus K 7 positivo ueter GL Capri] cf. lib. VI § 80. ad opus de dubiis gene-
ribus utrumque l. refert Osannus de Fl. Capro p. 11 adprobat PBRH auctori-
tas approbat GL 8 antiquissimorum K Ennius] r enius R Enn. ann. I 23

E. S. I 12 Ithg. I xvi p. 6 cf. p. XXIV Vahl. 9 uter P accubuit K Pe-
lasgo] d pelasco D phelargo L 10 cuius] g cum GL uterior P ueterrior H
Plautus B Plaut. Bacch. V 2, 30 (v. 1150) bachidibus RBDGLK 11 Senem
tibi dedo illum veteriorem] sic libri Plautini ex Prisc. interpolati cf. lib. VI § 80
senem illum tibi dedo ueteriorem Plauti libri opt. lepide] bd, Plautus lapide PBD la-
pide* (m) R lapidem GL lapidum K lenitum B 13 DE XIMVS. L 14 aduer-
bium P 15 propior] r propior R quod tamen — sit superlativus p. 98, 2 om. P
quando om. G 16 comparative] d comparativae BD 17 quos] b nos B pro-
piores] r propiores R 18 Vlpianus — nasceretur om. GL add. l Vlpiani verba
a Prisciano laudata extant etiam in dig. XXXVIII 8, 1, 8, inter Vlpiani fragmenta

anus
ea ponit Dirksenius fragm. Ictorum Rom. p. 107 ut p R uulpianus r ulpi D ulp H
ianus in ang. add. h plinius l XI.VI] Putschius cum dig. l. l., quem numerum
recte se habere docuit Dirksenius l. l. ann. 30. XXV ut RDKI XXVI B XXV H
aedictum K si quis] sicque K 19 nasceretur] nasci speretur Vlpianus dig.
l. l., et sic f. ipse Priscianus Vegetius] rh Vegetius R negetus GL Vegetus H
Vigitus K Vegetius senatus B Veg de re mil. I 20 extr. primo libro GL
20 sed] ut et Vegetius ut codd. Veg. M et N ap. Stenechium 21 et] ut RH
dextera G dextera sit add. r quae] rh quam RBD plaga B 22 inferre L
cum om. G

huiuscemodi, ut Aristoteles ἀπὸ τοῦ ἔσχατος ἔσχατώτατος dixit, cum ἔσχατος [id est 'extremus'] sit superlativus.

- 22 In 'timus' desinit unum anomalum, 'optimus', et ab adverbii sive praepositionibus derivata haec: 'intra interior intimus', 'ultra ulterior ultimus', 'citra ceterior citimus' - Cicero de re publica VI: ex quibus erat ea minima, quae ultima a caelo, citima terris, luce lucebat aliena. Afranius tamen etiam positivum eius 'citer' protulit in patella teste Aruntio - et praeterea 'dextimus' et 'sinistimus'. 'extimus' quoque pro 'extremus' dicebant antiqui. Varro περὶ αἰρέσεων: porro inde ab uno quoque compito ternae viae oriuntur, e quibus singulae exitum ac τέλος habent proprium. a primo compito dextimam viam munit Epicurus. Caelius in primo historiarum: dextimos in dextris scuta iubet habere. Salustius in Iugurthino, ut supra diximus: Sulla cum equitatu apud dextimos, in sinistra parte Mallius cum funditoribus. Plinius in VI naturalis historiae: Dyrrachium, Canusium, Apuliae extima.

1 huiuscemodi om. K, post quoque p. 97, 22 add. k aristotelis Rr aristotiles H Aristoteles] ἔσχατώτατα iam dictum est a Xenophonte hist. Gr. II 3, 49; in Aristotelis scriptis, quae nunc servata sunt, ἔσχατώτατος non legitur: ἔσχατώτερον dixit in metaph. VIII 4 ἀπὸ — ἔσχατώτατος om. H add. h ἀποθον h ἔσχατος om. R D G add. r εκχατοτατος libri dicit LK 2 ἔσχατος id est om., exatos in marg. add. H id est cum extremus K 3 de timis. D timis. L unum anomalum desinit (disinit G) GL optimus R adverbii] g adverbis G 4 propositionibus P 5 ceterior R Cicero — Aruntio et om. P Cic. de re p. VI 16, 16 (somm. Scip. 3) re publica GK rep.*** VI R in VI D .UI. libro G VI

II
** (II) libro L .VI. K .VI. k 6 ultima a caelo] r ultima caelo R cum somni Bamberg. al. citimū a GK citimum a L citimum a Dd 7 afranus K affranius G Afranius in patella: p. 181 Both. Neukirch. de fab. tog. p. 233 Patellae fr. IV p. 165 Ribb. 8 patella BDHGK patellē d patellia L Patelia Ribbeckius l. i. patella. atesa teste R Aruntio] arruntio BD, quae forma nominis plerumque a lapidibus usurpatur: at Aruntio praebent inscrr. ap. Manutium orthogr. p. 78, 5 (inscr. Neap. 475) et 6, Neap. 4357 al. grammaticus h. l. laudatus est Arruntius s. Aruntius Celsus, cuius testimonio plerumque cognomine adiecto utitur Priscianus, cf. ind. de quo homine v. Graefenhanium Gesch. d. Philologie III 166 et 307 sq. quosque laudat p. 307 n. 150: ad locum nostrum spectat Ritschelius parerg. I 368 .Praeterea P dextimus] r diximus R sinistimus P senistimus K 9 quoque om. G pro om. H extremo P Varro — Apuliae extima om. P Varro περὶ αἰρέσεων: p. 300 ed. Bip. sat. LXVII 1 p. 188 Oehl.; versibus senarius h. l. describere conatus est Roeperus in philologo VIII 251 in hunc modum: porro inde ab unoquoque compito viae | ternae exoriantur, e quibus singulae exitum ac | telos habent proprium. a primo compito viam | munit Epicurus dextimam .... ΠΗΡΙ R περὶ αἰρέσεων] om. H ΠΗΡΙ ΑΠΙΡΕΟΝ B ΠΗΡΙ ΑΠΙΡΕΩΝ K ΑΡΙΡΕΟΝ GL 10 quoque ab uno K uiae om. GL add. l uice K 11 ex HLK extume ad caelos codd. Nonii 94, 29 ad caelos k ac telos K rel. 12 competo K munit. Epicurus caelius (coelius K) BDHK Caelius in I hist. p. 191 Kr. fr. 20 p. 316 Roth. Epicurum Caelium historicum ex h. l. elicit Falsterus mem. obsc. p. 52! 13 dextimos in add. k Sallustius in Iugurthino 100, 2; v. supra § 19 14 engurthino G sylla RBDHK sylla GL aequitatu HK 15 malleus K fundatoribus G 16 Plin. n. h. VI 34, 39, 217 VII. b Dyrrachium] r dyrichium R dyrachium H dirrachium BDGL dyrracheum conuseum K 17 extimam RBD dextimam G

p. 606 P.

p. 120. 21 K.

In 'remus' - quae sola forma e habuit longam in paenultima, cum omnis forma superlativi i correptam habeat ante 'mus', ut 'pulcherrimus', 'doctissimus', 'sapientissimus', 'maximus', 'ultimus' - ab adverbii sive praepositionibus venientia desinunt haec: 'extra exterior extrēmus', 'supra superior 23 supremus', 'post posterior postrēmus'. ex quo apparet, neque a 'supero' neque a 'postero' fieri comparativos sive superlativos, sicut neque ab 'infero' 'infimus', quod solum in 'fimus' desinit, sed ab adverbio 'infra' 'inferior infimus'. nam si essent a [nomine] 'supero', 'postero', 'infero', servassent regulam in 'us' terminantium secundae declinationis, quae in 'simus' faciunt superlativum.

In 'nimus' unum anomalum desinit, 'parvus minor minimus'.

In 'rimus' a verbo unum invenitur, 'detero deterior deterrimus' et unum anomalum, 'plurimus'.

In 'simus' etiam unum anomalum invenitur, 'pessimus'. nam 'novissimus' videtur [secundum analogiam] a 'novo' factum. ab eo autem, quod est 'ante anterior', superlativum [in usu] non inveni. a 'paene' autem adverbio superlativum in 'simus' protulit Plautus in mustellaria:

Ita mea consilia pervortit paenissime.

item ab eo, quod est 'penitus' adverbium, superlativo usus est idem in 20 Persa:

Furtivam adductam ex Arabia penitissima.

sciendum tamen, quod etiam nomen invenitur, 'hic penitus, huius peniti', ex quo magis superlativus gradus nascitur. Plautus in asinaria:

Etiamne? - Age quaeso hercule usque ex penitis faucibus.

1 DE REMVS D reus^m R logam H penultima syllaba communis (cum omnis b) forma B 2 formas perlativi P habeat correptam P ut om. RHGLK 3 sapientissimus G sapientissimus maximus ultimus om. P siue praepositionibus add. r 4 venientia] desinentia P desinunt haec supremus extremus postremus. ab adverbii supra extra post. Ex quo D superior add. h 5 post] prae P 6 sive] uel DGL nec GL 7 DE FIMVS. D quod] quando D solum infimus H 8 nomine om. P inferos P 9 servassent K declinationis G 10 faciunt] P proferunt rell. post superlativum: et facerent superissimus inferissimus add. H et facerent superissimus inferissimus et cetera RBGK et facerent superissimus et inferissimus et cetera d et facerent superissimus inferissimus et caetera L 11 DE NIMVS ET ANOMALIS. D nimus inscr. L 12 rimus inscr. L a verbo] h adverbio H unum a verbo invenitur K unum invenitur a verbo GL uno P deterrimus K 14 simus inscr. L pessimus K novissimus K 15 videtur post factum collocat K secundum analogiam om. P 16 ante add. d in usu om. P non inveni in usu K inuenimus GL poene HK 17 adverbium P in simus add. r Plaut. mustell. III 1, 127 (v. 656) cf. lib. XV § 9 in mustellaria om. P in mustellaria K 18 pervortit] d et sic lib. XV l. l. pervortit DGL perturbat Plautus penissimae D plenissime libri Plautini 19 item] l idem GL poenitus H adverbio RGLK idem] r Item RHKl om. L Plaut. Pers. III 3, 53 (v. 522) idem in Persa om. P idem usus est in ipsa fortunam BG impersa K 21 furtivam] h fortunam HLK adductam Prisc. cum plerisque codd. Plautinis ab... TAM Plaut. Ambros. aduectam Vet. penitissima K penitissima G 22 poenitus huius] K poeniti H 23 magis] r maius R Plaut. psin. I 1, 28 (v. 42) asinaria G asenaria K 24 quaeso L quaeso G quaeso K hercule] P cum Plaut. Vet. hercule RBDHGL ercule K peniti B

p. 608. 609 P.

p. 121. 22 K.

Illud quoque sciendum, quod omnia et comparativa et superlativa duarum excedunt numerum syllabarum exceptis 'prior' et 'primus' et anomalis his: 'minor' et 'maior' et 'peior' et 'plus'. nec mirum, cum positiva quoque, ex quibus nascuntur, bisyllaba || sint vel eo plus [per genitivos] et vel unam vel duas assumuntia syllabas faciant supra dictos gradus: 'ditis 5 ditior ditissimus', 'clari clarior clarissimus', 'nigri nigrior nigerrimus', 'utilis utilior utilissimus', 'similis similior simillimus', 'infra inferior infimus'. 25 superlativus vero comparativum est quando superat una syllaba, ut quando in 'simus' finitur, 'iustior iustissimus', et quando in 'rimus', si positivi nominativus et genitivus pares habeant syllabas, ut 'taeter taetri taetrior 10 taeterrimus', 'acer acris acrior acerrimus'; est quando par est, ut in 'limus' terminans, 'agilior agillimus', 'facilior facillimus'; est quando una vincitur syllaba, ut | quando in 'fimus' vel 'timus' vel 'remus' desinit, ut 'inferior infimus', 'ulterior ultimus', 'exterior extremus' vel 'extimus'. Varro in chorographia: 15

Ergo inter solis stationem et sidera septem

Exporrecta iacet tellus. huic extima fluctu

Oceani, interior Neptuno cingitur ora.

Plautus in truculento:

1 DE NUMERO SYLLABARVM. D De numero sillabarum L quoq; **** (quoq;) B sciendum] P notand B notandum *rell.* omnia est comparatiua K 2 excepti P exceptis his prior D et anomalis — et plus *om.* P 3 mirum compositiua G 4 nascuntur comparatiua et superlatiua RBDH! bisyllaba PBH bissillaba

RGL byssyllaba Dd bisillaba r byssylla K vel] l et L per genetiuios *om.* P

genitiuios d nominatiuios D 5 duas sumentia P adsumentia Rr adsumentia BH faciant *scripti* faciunt *libri* supradicto P ut ditis D 6 clarus R et in clari *corr.* G

nigerrimus] ^{errimus} errimus nigrissimus (nigrissimus *igitur archetypus*) P 7 similior *add.* l simillimus] l simillissimus PBL simillissimus G 8 uero *om.* GL *add.* L est quan-

do comparatiuum D - ut] r et in *litura* b aut R et GK ut in *litura* l 9 finitur

ut iustior D rimus superlativus finitur si RBHGLKd 10 nominatiui Rr g -

nitui Rr partes R habent P eter eteri eterior eterrimus P t aeter taetri taetrior taeterrimus Rr 11 acri B accerrimus L est quando — facillimus *add.* r

at par est

par est] pares PD pares r 12 terminans ut agilior D facillior B uicitur una K 13 quando infimus H timus] b in timus PBD remus] b in remus

B in rimus D ut *om.* HGLK *del.* b 14 uterior Rr 15 Varro — a nobis *om.* P chorographia] *mg.* D (v. *infra*) π Putschius, Burmannus *anth.* Lat. II p. 336 *prob.* Wernsdorffio *poet.* Lat. min. V 3 p. 1405 Meyero *anthol.* Lat. I n. 78 chorographia Erl 2 Krehlii cosmographia Zwicc. 2 et pro v. l., ab ipsa m. pr. *profecta teste* Lind., Heidelb., Merkelius *prolus.* ad Ibin p. 361 Ritschellius *quaest.* Varron. p. 24 *mus. phil.* VI p. 494. inter utrumque titulum dubius haeret Wueltnerus de Varr. *Atac. vita et scriptis* p. 24. 26. orthographia RBGL et Heidelb. teste Lind. orthographia H orthographia D cuius *margini m. -rec. adscriptum:* leg. Chorographia et est Varro Atacinus *cf.* v. l. ad lib. VI § 83; ipsi versus inter Varronis reliquias leguntur apud Burmannum, Wernsdorffum p. 1404 *sqq.* Wueltnerus p. 22, Mejerum II. II. 16 Ergo inter] k luter ergo K septem] r septem R

17 extimui Rr 18 cingitu hora Rr 19 Plautus] r Plaustus R *Plaut. trucul.*

p. 600. 10 P.

p. 122. 23 K.

Bona perdididi, mala repperi, factus sum extimus a vobis.

DE DIMINUTIVO.

Diminutivum est, quod diminutionem primitivi sui absolute demonstrat: v 26
 'rex regulus', id est 'parvus rex'. ideo autem positum est absolute, quia
 5 comparativa quoque non solum augent, sed etiam est quando minuunt vim
 primitivorum, sed non absolute. ad aliquid enim [omnimodo] fit compa-
 ratio, ut 'brevior' dicitur ad brevem [et] 'angustior' ad angustum. unde,
 quamvis in his quoque [comparativis] inveniantur quaedam diminutiva apud
 Latinos, ut superius docuimus, non possunt tamen esse absoluta, cum a
 10 comparativis sint derivata et ipsa quoque comparisonem significant, ut
 'plusculus', 'maiusculus', 'minusculus': necesse est enim, ad aliquid ea com-
 parari, ut Terentius in eunucho:

Thais quam ego sum maiuscula est,
 id est 'parvo maior quam ego'. || alia autem diminutiva, id est omnia, quae
 15 non a comparativis derivantur, ex sese habent diminutionem et nulli com-
 parantur, ut 'regulus', 'tantulus'.

Solent autem diminutiva vel necessariae significationis causa proferri -
 ut Sallustius in Iugurthino: postquam reguli in unum | con-
 venire, id est 'parvi reges', - vel urbanitatis - ut Iuvenalis in satu-
 20 rarum IIII:

Vnde fit, ut malim fraterculus esse gigantum -
 vel adulationis, et maxime puerorum, ut 'Catulaster', 'Antoniaster', 'pa-

fragm. p. 432 Both. (vg. tricul. I 2, 61) 1 existimus L a vobis extimus

IN
 Bothius: 2 DE DIMINUTIVO Rr DE DIMINUTIVO G INCIPIT DE DIMINUTIVO L DE DIMINUTIVIS P BK DE DIMINUTIVIS INCIPIT. D inscr. om. H? 3 diminutione P monstrat
 P 4 ut rex BDL id est rex id est parvus rex Rr rex parvus K post
 absolute: quia — absolute om. R add. r 5 est etiam P miuit B 6 absolute
 ***. ut maiusculus parvo maior quam ille. Ad aliquid D omnimodo om. P
 7 et om. P 8 quoque in his r comparativis om. P 9 posunt G tamen
 possunt P 10 sunt Rr comparatione P ut maiusculus parvo maior quam ille
 maiusculus Gg 11 plusculus P plus cuius B om. rel. enim est K ea ad aliquid
 G 12 Ter. eun. III 3, 21 in iuncho (sic) add. k eunocho G 13 ma-
 iusculast Ter. Bemb. 14 parvus maior (or) B alia] r Aliam R 15 non a
 om. B ex] quae ex K diminutionem habent P 16 ut regulus tantulus om.
 P 17 necessaria L 18 salustius etiam P Sall. Iug. 11, 2: postquam
 illi more regio iusta magnifice fecerant, reguli in unum conuenere (al. conuenerunt)
 iugurthino B eugurthino G ingurthino P postquam autem reguli R uno P
 conuenire PK conuenire L 19 id]. Reguli id RDHK reguli. Id B reges
 parui K urbanitates Rr urbanitatis causa ut D Iuv. sat. I 4, 98 in
 saturarum IIII om. P saturarum Gg satyrarum R satirarum H saturarum Dd sa-
 gittarum B 20 III BHGLK tertio D num I? 21 malum Rr gigantum Prisc.
 cum codd. Iuv. interpolatis Igigantum P gigantium Dd gigantis Iuv. cod. Pith. et
 schol. ant. 22 et] ut P puerorum ut] puerum aut P catulaster id est a ca-
 tulus Dd patrociolus H

p. 610 P.

p. 132. 24 K.

27 triciolus', 'Sergiolus'. derivantur igitur pleraque ab appellativis, pauca etiam a propriis, et servant genera primitivorum plerumque et saepe inveniuntur diminutivorum diminutiva in diversas desinentia formas, ut 'homo, homuncio, homunculus, homullus, homullulus'.

Sunt igitur formae diminutivorum masculini generis hae: 'culus', 'ulus' absque c, 'olus', 'ellus', 'xillus', 'illus' absque x, 'ullus', 'cio', 'aster', 'leus', 'tulus': 'culus', ut 'igniculus'; 'ulus' absque c, 'tantulus'; 'olus', 'Sergiolus', 'capreolus'; 'ellus', 'agellus'; 'illus' x antecedente, 'paxillus', absque x, 'codicillus'; 'ullus', 'homullus'; 'cio', 'homuncio', 'aster', 'parasitaster'; 'leus', 'eculeus', 'aculeus'; 'tulus', 'nepotulus'. 10 Plautus in milite glorioso:

Si te salvum hinc tamittimus Venerium nepotulum. feminini autem generis hae: 'cula', 'ula' absque c, 'ola', 'ella', 'xilla', 'illa' absque x, 'ulla', ut 'anacula', 'silvula', 'unciola', 'capella', 'maxilla', 'anguilla', 'una' 'ulla'. neutrorum quoque sunt formae hae: 'culum', 'ulum' sine c, 'olum', 'ellum', 'illum' cum x et sine eo, 'ullum', ut 'corpusculum', 'corculum' - Plautus in Casina:

Meum corculum, melculum, verculum-,

sine c, 'capitulum', 'laureolum', 'lucellum', 'villum', 'vexillum', 'ulhum'.

28 Et sciendum, quod nomina tertiae vel quartae vel quinae declinationis pleraque, non tamen omnia, ut quidam putaverunt, diminutivorum masculina in 'culus', feminina in 'cula', neutra in 'culum' terminant, a primae vero vel secundae declinationis nominibus nullum invenitur dimi-

1 derivantur — propriis] Pauca etiam a propriis pleraque ab appellativis deri-

uantur D igitur] autem K 2 a om. P inveniuntur saepe P 4 homuntio Rr homuntio DH homuncius P homulus G homulus P homollulus P 5 DE UNDECIM FORMIS MASCVLINORVM AC DE SEPTM FEMININORVM AC DE SEPTM NEVTRORV. D De undecim formis masculinorum et de septem femininorum et de septem neutrorum. L masculi K heae P 6 absque c om. P absque x om. P post absque x: ullus — absque x om. R add. r 7 ut add. k 8 illus] xillus r x antecedente om. P pauxillus GLr 9 absque x om. P codicilus P homullus] d homulus PD homuntio Hd 10 eculeus] r etuleus R aculeus H

equuleus L eguleus Gg aculeus eguleus K aculeus om. PG nepotulus P 11 Plautus — nepotulum om. P Plaut. mil. gl. V 1, 20 (v. 1413) in milite] similis B 12 amittimus libri mittimus libri Plautini amittimus Plautus ex emend. Bothii et sic, teste Krehlio, cod. Prisc. Dresdensis 13 autem om. G heae P cula] cula P absque c om. P olla K ella xilla ella ut anacula P 14 ulla]

u.ela (1) Gg cula d anacula Gg anacula (n) L 15 anguilla L una om. HL una ulla om. P formae sunt GL heae P culum, ulum, ollum, ellum, | ellum, illum.

cum: xulum, ut P 16 siue Rr illum Rr ullum] ulum R 17 corculum] corculum (corculum P) melculum uerculum PGLK Plaut. Cas. III 4, 14 sq. casina melculum corculum uerculum. GL 18 corculum et melculum et uerculum. K melliculum libri Plaut. melculum uerculum sine c om. P uerculum] fer-

culum D ferculum uerculum B 19 laureolum Rr lauriolum K vexillum uillum PD ullum] om. K uelum ullum unum B del. b 20 nomina ex omnia corr. K 21 putaverunt] r putant R deminutiuorum L 22 femina L neutrum RB HG 23 uel add. k omnibus P

p. 610. 11 P.

p. 124. 25 K.

nutivum in has desinens formas, nisi si a primitivo habeat c, ut 'Graecus Graeculus', 'furca furcula'. earum igitur [quoque] formarum, ut possum, regulas || coner exponere.

Monosyllaba in s desinentia vocali antecedente, cuiuscumque sint generis, et in 'er' omnia, quae sunt tertiae declinationis, et in 'us' neutra nominativo assumunt in masculino 'culus', in feminino 'cula', in neutro 'culum', ut 'flos flosculus', 'mas masculus', 'mus musculus', 'plus plusculus', 'os osculum'; quod quamvis sit formae diminutivae, tamen, quia aliam habuit significationem, fecit ex sese aliud diminutivum 'oscillum'.

Similiter faciunt in 'er' terminantia diminutivum: 'frater fraterculus', 29 | 'pater paterculus', quod et proprium invenitur, 'mulier muliercula', 'pauper pauperculus paupercula pauperculum', 'mater matercula'. Plautus in cistellaria:

Tunc tu igitur mea matercula.

15 excipitur 'venter ventriculus'. Lucanus in tertio:

Qua iam non medius descendit in ilia venter.

Iuvenalis in primo:

Infra ventriculum tenui distantia rima.

sic etiam in 'us' neutra: 'munus minusculum', 'corpus corpusculum', 'opus opusculum', 'crus crusculem'. Plautus in cistellaria:

Cum extortis talis, cum todinis crusculem.

1 in as Rr iuans P si om. RBDHGLK add. r habeant B 2 forca
u
forcula Kk DE CVLVS ET CVLA ET CVLYM A TERTIA (tercia L) DECLINATIONE SED PRIMUM A MONOSYLLABIS. (monosyllabis L) DL earum] d Eum D quoque om. PG
formarum] regularum P possum h posim K 3 regulas om. P conabor
h 4 sunt K 5 sunt] h sint H 6 assumunt] r adsumunt PRBH colum P
7 ut om. GL plus plusculus om. PD add. d plusculū h plusculus. la. lum.
opus opusculum os GL 8 osculum P alia abuit P habuit aliam D 9 oscillum]
k oscellum K 10 AB ER. DL in er terminantia faciunt G in er ** terminantia
faciunt (de) L terminantium r ut frater GLK 11 ut pater paterculus quod
et proprium inuenitur frater fraterculus mulier D 12 paupercula pauperculus P
Plautus — matercula om. H add. h Plautus — distantia rima om. P Plaut.
cist. fragm. ab editoribus Plauti ex cont. Scaligeri perperam ad clitellariam relatum,
(astrabae s. clitellariae fr. 19 p. 434 Both.), quam nullam fuisse demonstrarunt Ritscheli-
us parerg. I 159 sqq. et Ladewigius mus. phil. III 525 sqq., qui ad h. v.
respicit ibidem p. 530 13 cistellaria ex cistillaria corr. B 14 Tum tu Dr tun', tu ne
α f. tune, tu Lucanus — venter om. GL add. l 15 Luc. Phars. III 724
16 Quia H descendit K discedit libri aliquot Luc. 17 Iuv. sat. I 3, 97

prima Rr 18 et tenui Iuvenalis indeque Prisc. Carotiruh. alter distantia] r descen-
scntia (non den) R 19 AB VS NEUTRALI. DL sic in us terminata neutra P ut munus
GL minus minusculum P corpus add. r corpus corpusculum om. GL add. g
opus opusculum om. GL 20 crusculem G Plautus] r Vt plautus R Et plau-
tus BH Hec tamen et plautus K Plautus — similiter om. P Plaut. cist. fragm.
et ipsum perperam ad clitellariam relatum, v. supra; Both. astrabae s. clit. fr. 7 l. l.
p. 433. ad Syrum (Both. l. l. p. 441) refert Festus p. 301. 352 (cf. p. 329 sq. Paul.
p. 52. 353) M., quod alterum clitellariae nomen fuisse assecutus est Ladewigius l. l.
p. 527, assentiente Ritschelio parerg. I 164 coll. 206, qui de ipso hoc versu cf. ibid.
p. 175 sq. 21 ... talis cum sodellis cr... cod. Festi p. 301 s. v. succrotilla cum
extritis ..... p. 330 s. v. schoeniculas ...tis talis cum todellis crus... p. 352 s. v.

similiter 'tus tusculum'. idem in aulularia:

Nunc tusculum emi hoc et coronas floreas.

Nec non et comparativa eiusdem generis et eiusdem terminationis similiter faciunt diminutiva, sed mobilia: 'maius maiusculus maiuscula maiusculum', 'grandius grandiusculus grandiuscula grandiusculum', 'celerius celeriusculus celeriuscula celeriusculum', unde Cicero adverbium 'celeriuscule' protulit ad Herennium tertio libro artis rhetoricae: strenue quod volumus ostendere factum, celeriuscule dicemus, sicut a 'saepius' comparativo 'saepiuscule' Plautus in Casina:

ut nubat mihi,

Illud quidem volebam: nostro vilico. - † Saepiuscule peccas. 'plus' quoque, quamvis a masculino vel feminino comparativo non veniat, facit tamen [ut superius ostendimus] 'plusculus pluscula plusculum', unde Terentius in hecyrā:

• primum dies complusculos,
et in Phormione:

tum pluscula

Suppellectile opus est.

'lepus' quoque, quod || solum in 'us' masculinum sive epicoenum disyllabum [Latinum] tertiae est declinationis, assumit nominativo 'culus' et facit dimi-

todi. Cum extortis talis cum todillis crusculis *Paulus sub eodem voc. p. 353* Extortis talis cum crocotillis crusculis *idem p. 52 s. v. crocotillum* cum extortis *om. GL* todiniā] r totinis *RBI* todonis *D* totimis *K* tortis in *littera* h donis *G* et in *littera*,

ni f., *L* 1 simitus *Rr* idem] Vt cicero *P* *Plaut. aulul.* II 8, 15 aulularia *P* aularia *HGK* 2 emi et hasce coronas libri *Plautini* foreas *P* 3 AB VS COMPARATIVO. *D* Nec non *om. K* comparatiba *B* terminationis et eiusdem generis *K* simili^{liter} faciunt *Rr* 4 mouilia id est masculina. fem. neū. ut maius *P* mobilia id est masculini et feminini (femini *K*) et neutri generis, maius *rell.* maiusculum. similiter et his simitia. Vnde nascuntur aduerbia ut grandiusculus, grandiusculae, celeriusculus, celeriusculae, Vnde cicero in libro de arte rethorica strenue *P* 5 grandius] grandis *B* celerius] *om. R* celer *superscr. r* caelerius *B* 6 caeleriusculum *B* *rhet. ad Her.* III 14, 24 7 protulit ut strenue *GL* aderen-
nium *post* protulit *add. l* in tertio libro artis rethoricae ad herennium *D* III in libro artis rethoricae *HK* rethoricae *R* rethorice *B* 8 strenuae *R* strenuuae *K* celeriusculae] sic etiam lexicographus *Vatic.* (*Mai class. auct.* VIII 117: ostendere celeriuscule statim dicemus) et libri *rhet. fere omnes* celerius *cod. rhet. Herbipolit.* 9 a *om. P* saepiusculae] *rd* saepiusculae *PRD* Plautus — peccas *om. P* *Plaut. Cas.* III 5, 58 sq. cassina *BH* 11 quidem] quid me *D* cum *post* volebam *add. PRHG*, non sed libri *Plaut.* saepiusculae] sic etiam gloss. *Plaut. ad calcem lib. XIII* expressum saepiculae libri *Plautini* peccas *K* 12 vel] *k* et *K*

comparatiuus *R* comparatiuus *H* 13 ut superius ostendimus *om. PD* plusculum. ideo enim mobile est quod et plus comparatiuum est. multi. multum. plus. unde *D*

unde] ut *GL* unde — opus est *om. P* 14 *Ter. hec.* I 2, 102 hecy. *Rr* haecyra *D* hechyra *G* hecyra *H* hechi *L* echira *K* echira *B* 15 primos dies complusculos *Bemb.* 16 *Ter. Phorm.* III 3, 60 sq. formione *RHGK* 17 tum *ex tam corr. B* tum autem pluscula *Bas.* 18 suppellectile *R* suppellectile *DHG Bas.* subpellectile *K* 19 masculinum sine epicoenum in us *P* epicoenum] *om. H* epicoenum *RGL* epicoenon *D* epichenon *h* epikoenon (u in *o mut. m. pr. ni f.*) *B*

disyllabam *P* 20 Latium *om. P* assumit] r adsumit *PRBH* facit dimi-

p. 612 P.

p. 126. 27 K.

nativum, ut 'lepus lepusculus'. Cicero de signis: si minus eiusmodi quippiam venari potuerant, illa quidem certe pro lepusculis capiebantur.

Ad hanc formam etiam positiva in 'or' desinentia mutant 'or' in 'us' et 30 accepta 'culus' faciunt diminutiva, ut 'rumor rumusculus': Cicero pro Cluentio: qui imperitorum hominum rumusculos aucupant, vel assumunt 'culus' vel 'cula', ut 'amator amatorculus', 'soror sororcula'. Plautus in Poenulo:

Vix aegreque amatorculos invenimus.

idem in cistellaria:

germana mea sororcula.

In 'is' vero vel in e desinentia omnia vel in 'ns' monosyllaba vel in 'rs' dativo corripientia i assumunt supra dictas syllabas et faciunt diminutivum, ut 'ignis [igni] igniculus', 'testis [testi] testiculus', 'navis [navi] navi-
15 cula', 'cutis [cuti] cuticula', 'avis [avi] avicula', 'clavis [clavi] clavicula', 'rete [reti] reticulum', 'fons [fonti] fonticulus', 'mons [monti] monticulus', 'pons [ponti] ponticulus', 'lens [lenti] lenticula', 'pars [parti] particula', 'dulcis [dulci] dulciculus' et 'dulcicula dulciculum', 'securis [securi] securicula'. Plautus in rudente:

20 Post altrinsecus est securicula ancipes.

Cicero in III Tusculanarum: dulciculae potionis aliquid videamus. similiter 'fidis [fidi] fidicula'. idem in II de natura deorum: si platani fidiculas ferrent numerosa sonantes. nam si

nativum H 1 ut om. B Cicero — capiebantur om. P Cic. in Verr. II 4, 21, 47 huiusmodi K 2 venari (er) D 4 AB OR DL 5 ut om. RHGLK

rumusculus Gg Cicero — aucupant om. P Cicero — culus post rumusculus om. G add. g Cic. p. Cluent. 38, 105 6 imperitorum ex imperatorum corr. B rumusculos g aucupant (n) B aucupant in aucupant corr. K aucupati Cicero 7 assumunt] r adsumunt PRB ut om. RDHGLK 8 Plautus — sororcula om. P Plaut. Poen. I 2, 27 penulo RDGLK 9 egrique GL egr. K 10 Plaut. cistell. fragm.: astrabae s. cistell. fr. 20 p. 434 Both. cf. ann. ad § 29 et Ladewigium l. ibi l. p. 530 cistellaria K 12 AB IS ET E ET NS ET RS MONOSYLLABIS. D is] r his R ns P uel rs P 13 i add. r assumunt] r adsumunt PRBH supradicta P diminutiva P 14 igni om. P testis om. PR navi om. P 15 cutis (a) K cutis cuti cuticula om. PD add. d cuti om. R aui om. P clavis clavi clavicula om. P post clavicula: dulcis — dulciculum. Cicero

in tertio tusculanarum — videamus add. eademque infra om. D 16 retis LI

uel rete
restis. ti. reticulum Gg rete, reticula. dulcis. dulciculus. dulcicula. dulciculum.

fons. fonticulus. lens. lenticula. pars. particula. securis. securicula. P 18 dulcicu-

lus dulcicula l. l. D dulcicula H dulcicula et dulciculum GL 19 Plautus — sed fidicula p. 106. 2 om. P Plaut. rud. III 4, 114 (v. 1158) 20 abstrinsecus GL est]

uel anceps

* H ancipes Dd ancipies H 21 Cic. Tusc. III 19, 46 aliquid add. gl

videmus K 22 idem] Plautus spacr. m. rec. in H Cic. de nat. deor. II 8, 22

23 platani (n) D plantani B pantani H plantam GLK fidiculas] r fidiculus RB ferrent] r terent R terrent BDHGLK nemorosa K numerose Cicero

p. 612. 13 P.

p. 127—20 K.

esset 'fides' in hac quoque significatione, quomodo Servio placet, non
31 'fidi|cula' fecisset, sed 'fidecula'. et cum omnia huiuscemodi diminutiva
tam paenultimam quam antepaenultimam corripunt; 'cuticula' i antepae-
nultimam producit. Iuvenalis:

Combibet aestivum contracta cuticula solem,
quod eum facere metri necessitas compulit: quattuor enim breves habens
dictio in heroico poni aliter non poterat, quamvis Virgilius huiuscemodi
nomina soleat proceleusmaticos ponere, ut

labat ariete crebro.

excipitur 'lapis', quod 'lapillus' facit diminutivum; etiam 'anguis' 'an||guilla',
'unguis' quoque 'ungula' facit, quae tametsi formam videantur habere di-
minutivi, significatione tamen non sunt diminutiva.

VI 32 Secundum supra dictam formam quartae quoque declinationis nomina
faciunt diminutivum. 'us' enim vel u nominativi in i convertunt correptam
et accipiunt 'culus' in masculino, in feminino 'cula', in neutro 'culum', ut
'currus curr|culus' - dicitur tamen et 'hoc curriculum' -, 'versus ver-
siculus', 'artus art|culus', 'fluctus fluct|culus', 'anus an|cula', 'cornu
corn|culum', 'genu gen|culum'. excipitur ab acu 'aculeus'.

In x omnia vel in | 'ns' supra syllabam vel in t desinentia genetivi ex-
tremam terminationem, id est 'is', in u convertunt et accepta 'lus la lum'
faciunt diminutiva, ut 'rex regis regulus', 'codex codicis codiculus' et ex

1 v. Servium ad Verg. Aen. VI 120 non fiducula H 2 fidecula ex fiducula
corr. B ALITER. inscr. D 3 pene ultimam P ut cuticula B 4 iubenalis
P Iuv. sat. III 11, 203: Nostra bibat uernum contracta cuticula solem 5 con-
bibet PD cū bibet d ē bibet K aestivum] om. PK add. k aestium Rr contra

tacutilia P coticula K 6 metri necessitas facere G fecere Rr compulit P
habent P 7 aheroico G pone P non aliter poni K non aliter DHGLr
potuit P huiuscemodi nomina] sic P in huiuscemodi nominibus id est quattuor
breves habentibus RBDHGLK 8 proceleumaticos PBHL proceleumaticos R pro-
clematicos G proceleumaticos Dd ut genua labant (Verg. Aen. V 432 XII 905) et
labat D Verg. Aen. II 492 9 ariete PR 10 lapis lapillus quod lapidiculus

facere debuit diminutivum D lapillos P etiam om. K angis angilla ungis Kk
unguis ungula. anguis anguilla. quae tamen etsi D anguilla L 11 quoque om. K
ungula H facit om. K faciunt GLk tamen si PR tamen etsi BGLK post
formam duodecim fere litt. litura in D videantur] P videntur rell. habere videntur D
diminutivi et significationem. B 12 tamen significatione D diminutiva se-
cundum supradicta formam P 13 A QUARTA DECLINATIONE. D De quarta declinatione.
L quarteque declinationis P 14 diminutiva P u] o P convertunt in i G
15 accipiunt cuiuscula. cuiusculum. faciunt diminutiva. ut fluctus. flucticulus.
uersus. versiculus. anus. anicula. corni. corniculum. artus. articulus. genu P in
masculino culus D 16 hoc om. D 17 artus] d arcus D post articulus: do-
uel la

mus domunculū in litura B annus anicula (n-n) B aniculus (n) G anicula ex
aniculus corr. L 18 post excipitur: a domo domuncula add. r domus domun-
cula DGLK 19 DE VLVS ET VIA ET VLVM AB X ET NS ET T. DL uel ns P
supra***** (dictam) B syllaba P in t] ti P genetivi ** H 20 is sup.
lin. B conuertunt in marg. add. L 21 diminutivum P codex] b codix B
et ex eo codicillus add. g

p. 613 P.

p. 129. 30 K.

eo 'codicillus', 'haec fornax fornacis fornacula', 'fax facis facula', 'cervix cervicis cervicula', 'adulescens adulescentis adulescentulus', 'caput capitis capitulum'.

In 'es' productam desinentia [feminina] tertiae declinationis vel quintae 33 abiecta s et assumpta 'cula' faciunt diminutiva et servant e productam, ut 'vulpēs vulpēcula', 'nubēs nubēcula', 'diēs diēcula', 'rēs rēcula' - Plautus in cistellaria:

Siquidem imperes pro copia, pro recula -, 'veprēs veprēcula'. Cicero pro Sestio: vepreculis extracta nitedula. excipiuntur 'mercēs', cuius 'is' genetivi in 'ula' conversa facit diminutivum 'mercēcula' - Cicero de oratore primo: infidi homines mercedula adducti ministros se praebent in iudiciis oratoribus - et 'apēs', cuius diminutivum pro e longa i habet 'apicula'. Plautus in Curculione:

15 Ego tnam apicularum opera congestum non feram?

In 'us' terminans unum tertiae declinationis commune trium generum 34 | abiecta s assumit 'lus' in diminutivo, ut 'vetus vetulus', femininum 'vetula', neutrum 'vetulum'. Persius:

Tun, vetule, auriculis alienis colligis escam?

20 Iuvenalis in primo:

vetulae vesica beatae.

1 codicillus] cudiculus R codicillus H haec fornax fornacis fornacula om., fornax fornacula post facula add. P faxx P cervix cervicis cervicula fax facis facula

GLK facis add. r facu+la B ceruis P 2 cervicis om. P adolescens adulescentis adoles. Rr adulescens adulescentis adulescentulus L caput ex capud corr. R

1 DE CVLA AB ES PRODVCTA FEMININA TERTIAE ET QVINTAE (tercie et quinte L) DECLINATIONIS. DL producta P feminina om. P femina Rr vel quinte declinationis P

5 abiecta] sic ni f. B et vel abiecta in litura b et adsumta cula] P assumunt (adsumunt RB) cula et faciunt rell. servant] r seruent R 6 vulpes vulpecula] g uolpes uolpecula G uulpicula B nuues nuuecula P recola P Plaut. cist. fragm. cf. § 29 (astrabae s. citell. fr. 21 p. 434 Both.) 7 cistellaria] bl cistillaria K cist+llaria B pistillaria G pistellaria L 8 siquidem] ex sequidem corr. K si quid PD imperes] k inperes H impares K 9 Cic. pro Sest. or. 33, 72 DE

setio GL uepreculis b extracta. ALITER DE VLA ET VLVS VLA VLVM. Nitedula animal est quod in siluis inuenitur sicut ignis effulgens quod apud grecos ΛΑΜΠΥΡΥC dicitur et non est diminutivum. Excipiuntur D extracta nitedula. DE VLVS VLA VLVM. Excipitur d nite+duula (u) K 10 Excipitur RBDHL his Rr 11 Cicero — oratoribus om. P Cic. de or. I 45, 198 oratore K infimi Cicero 12 iudic+is Rr iuditiis H horatoribus B 13 i breue habuit h habet] P habuit rell. Plautus — feram? om. P Plaut. Curc. I 1, 10 (v. 10) 14 corculione K

15 ego non k ego nomen D egon libri Plaut. congestum opera Fleckeisenus congestam k coniestam (conlistam? nam dignosci nequit, utrum ge an solam g superscr. i deleverit r) r 16 in vs L comune P 17 s add. r assumit] r adsumit RBH sumit P netulus K feminum L 18 Persius — beatae om. P Persius] dk persee DK per+sius H Pers. sat. 1, 22 19 tun Caroliruh. alter h, Persius tunc Pers. cod. Vat. tune BDGLK tun+ H uetulae HK auriculis] r apiculus R aescam G aescas K escas Heidelb. Krehlii, Persius 20 Iuv. sat. I 1, 39 21 uessica G uesica+ (e) D uensica K beatae] d baetae D

'sus' quoque commune abiecta s et assumpta 'cula' facit diminutivum 'sucula'.
Plautus in rudente:

† Sucula. - Quin tu dierecta cum sucula et porculis,
in o desinentia si faciunt diminutiva, convertunt o in 'un' || et accipiunt 'cu-
lus' vel 'cula', ut 'tiro tirunculus' - Iuvenalis in III:

Nec frustum caprae subducere nec latus Afrae
Novit avis noster, tirunculus ac rudis omni

Tempore -,

'latro latrunculus', 'carbo carbunculus' - Cicero ad Herennium III:
aut si Prometheus, cum mortalibus ignem dividere vellet, 10
ipse a vicinis testula ambulans carbunculos corrogaret -,
'pedo pedunculus', 'curculio curculiunculus' - Plautus in rudente:

curculiunculos minutos fabulare -,

'virgo virguncula' - Iuvenalis in V:

tunc cum virguncula Iuno -,

'ratio ratiuncula' - Terentius in Phormione:

erat ei de ratiuncula -,

'offensio offensiuncula' - Cicero pro Plancio: ista in aedilitate
offensiuncula accepta -, item 'loligo loliguncula' - Plautus in Ca-
sina: 20

Emito sepiolas, †lepidas, loligunculas -,

1 et add. k assumpta] r adsumpta PRBH assumpta L 2 Plautus in rudente
add. r Plautus — porculis om. P Plaut. rud. III 4, 126 (v. 1170): et sucula. - quin
tu i dierecta cum sucula et cum porculis Plaut. Pal. uterque Et suculast. - Quin die-
recta i tu cum sucula et cum porculis Fleckeisenus 3 Sucula om. RGL qui tu
GLK e die recta K diae recta R succula K porculis] b porculas B
4 DE CVLVS ET CVLA AB O. DL si om. P culus cula culum P 5 tyro ty-

runculus PHGK tyro tyrunculus Rr Iuvenalis — tempore om. P Iuv. sat. III
11, 142 sqq. 6 frustum BGL caprae] sic etiam Pith. Iuv. m. pr., caprae
h cum Pith. m. alt. schol. et codd. interpol. Iuv. subducere K 7 tyrunculus
BH GK 9 carbo carbunculus] b caruo caruunculus B Cicero — corrogaret om.
P rhet. ad Herenn. III 6, 9 10 si add. r promitheus K bellet B
ipse uellet K 11 testula] cum testula rhet. cod. Opit. cum testo codd.

aliquot rhet. praestantissimi, cum testa codd. rhet. fere omnes carbunculus
Rr corrogaretur D 12 pedo oφειρ GL curculio] r corculio RDHLK g cor-
culeo G gorgulio h curculiunculus] r coreuliunculus RDHLK gorguliunculus h
Plautus — fabulare om. P Plaut. rud. V 2, 38 (v. 1325) 13 curculiunculos] r
coreuliunculos RDHLK et ex coreubunculos ni f. corr. B gureuliunculos d gorguliu-
nculos h 14 Iuvenalis — Iuno om. P Iuv. sat. V 13, 40 V] scripsi II

do.
BHGLK II R secundo D 15 virguncula] h uirgula H inno Rr 16 Teren-
tius — ratiuncula om. P Ter. Phorm. I 1, 2 formione RHK 17 esia de D
18 Cicero — loligunculas om. P Cic. pro Plancio 21, 51 plantio HGLKr blan-
tio R ista in] sic etiam Cic. Erfurtensis ista Par. pr. in ista rell. codd. ap. Wun-
derum 19 ofensiuncula K lolligo lolliguncula RDh lollico lollicuncula R lollico

lollicuncula B Plaut. Cas. II 8, 58 casina Rr 21 emitto BDEG Plaut.

Vet. saepiolas BH lepidas etiam Plaut. Vet. lapidas R lepadas con. Camerarius
lolligunculas Dhk lollicunculas RBH loligunculas G lolliungas Plaut. Vet.

p. 614. 15 P.

p. 131. 32 K.

'homo homunculus' - Plautus in rudente:

- Homunculi quanti estis, eiecti ut natant.

dicitur tamen et 'homuncio' et 'homullus' et 'homullulus'. [similiter facit diminutionem 'fur furunculus'.] | Cicero in Pisonem: [olim furunculus, nunc vero etiam rapax. idem in eodem:] homullus ex argilla et luto fictus -, 'leno lenunculus' vel 'lenullus'. Plautus in Poenulo:

Sic dederō, aere militari tetigero lenunculum.

idem in eadem:

10

ita ut occepi dicere,

Lenulle, de illa pugna.

In 'nus', sive habeant ante n aliam consonantem sive non, et in 'lus', 35 si non habeant geminatam l, et in 'er' secundae declinationis nomina duplicant l ante 'us' [in diminutivis]: 'asinus asellus', 'geminus gemellus', 15 'bonus bellus', 'pugnus pugillus', 'agnus agnellus' - quod ideo servavit n, ut sit differentia inter agri diminutivum, quod est 'agellus' - 'anulus anellus', 'oculus ocellus', 'populus popellus', 'catulus catellus', 'tener tenellus', 'liber libellus'. et sciendum, quod omnia e habent paenultimam absque 'pugillo', nisi primitiva paenultimam habent natura productam 20 in omni genere. tunc enim servant primitivi vocalem, ut 'ūnus ūna ūnum, ullus ulla ullum', 'vīnum villum'. excipitur unum in 'lus' desinens, 36 'paulus', quod non geminavit l in diminutione, nec mirum, cum au diphthongus post || se geminari consonantem prohiberet: facit igitur 'paulus' 'paululus', ex hoc 'pauillus', 'pauillulus', quas formas servant et femi-

1 Plautus — natant om. P

Plaut. rud. I 2, 66 (v. 155)

2 adiecti Rr

eiecti G 3 homuntio DH et homullulus om. P homullulus K post homullulus vocc. idem in eodem — de illa pugna collocat, infra om. D. quem ordinem cum tenerent edd. inde ab α, indicem Krehlianum sequens rudenti Plautinae fragmentum Homullulus fictus ex argilla et ex luto addidit Bothius (rud. fr. 1 p. 432). mihi totus hic locus ita interpolatus esse videtur ut lib. II § 47 faciunt diminutionem. Fur P 4 Cicero — fictus om. P Cic. in Pis. 27, 66 pisonem K ollim G 5 Cic. in Pis. 25, 59 eadem HG homillus Cic. cod. Vat. m. pr. 6 luto] l luto K luctu G uel luto g lenulus PRDHrglk Plautus — pugna om. P Plaut. Poen. V 5, 7 7 penulo RHGLK paenulo BD 8 si G aere]

Plautus (aerem Palatt.) e libri Prisc. tetigere Rr 9 Plaut. Poen. II v. 24 sq. eodem BDHK 10 occepi] r hoccepi d hoc coepei B accepi GK coepei H cepi R 11 lenule DHK lenulae K laenulae R laenule r illac Plaut. Vet. 12 DE ELLVS A SECUNDA DECLINATIONE (ellus secundae declinationis L) SED PRIMUM A NVS ET LVS ET ER. DL In us P 13 si add. r l ante us et in P er] e.r. Rr 14 in diminutivis om. P ut asinus (assinus G) DGLK assellus RG 15 quod ideo — agellus om. P 16 differentia R 17 ALITER DE VLLVS VLLA VLLVM ET ILLVM. DL 18 quod nomina .e. habent ante penultimam P 19 pugillus D productam natura K producta D 21 ALITER DE VLVS VLA VLVM (ullus .la .lum L) ET XILLVS XILLA XILLVM. DL in om. P 22 quod non — pauillulum in littera k 1] .i. P in add. h diminutione] P deminutio L diminutio rell. aue (iē) B 23 post se] posse B prohibet P paulus paulus ex P 24 et ex BGL pauillus et pauillulus BDHGLK pauillus ex pauillulus Rr servat (n) B

p. 615 P.

p. 132. 33 K.

ninum et neutrum eius ['paula paulula, pauxilla, pauxillula', 'paulum paululum, pauxillum, pauxillulum']. similiter 'velum' 'vexillum' facit diminutivum. et puto ideo haec assumpsisse x, quia haec in 'lus' vel 'la' vel 'lum' desinentium primitivorum facientium diminutiva paenultimam naturam longam habent, 'paulum pauxillum', 'velum vexillum'. ideo 'māla' quoque [assumpsit x et] 'maxilla' facit et | 'tālus' 'taxillus'. Pomponius:

interim

Dum contemplor orcam . . . taxillos perdidit.

quae vero geminant l ante 'us' vel a vel 'um', in 'ulus ula ulum' faciunt iterum diminutiva, ut 'homullus homullulus', 'pauxillus pauxillulus, pauxilla pauxillula, pauxillum pauxillulum'.

- 37 Feminina quoque in 'na' desinentia, sive habeant ante n aliam consonantem sive non, geminant in diminutivis l ante a, ut 'catena catella', 'asina asella', 'gemina gemella', 'columna columnella'. excipitur 'rana ranunculus'. eandem formam in 'la' quoque desinentia vel 'ra' servant, ut 'fabula fabella', 'tabula tabella', 'libra libella', 'capra capella', 'umbra umbella', 'sacer sacra sacrum, sacellus sacella sacellum'. 'puer, puera' antiqui, ex quo 'puella'; 'tener tenera tenerum, tenellus tenella tenellum', 'miser misera miserum, misellus misella misellum'. excipiuntur in 'ra' desinentium, quae nec a masculinis in 'er' desinentibus fiunt nec habent ante r aliam in eadem syllaba consonantem, ut 'ara arula', 'terra terrula', 'litera literula'.

- VIII 38 Neutra quoque in 'num' desinentia geminant in diminutione l ante 'um', et si g habeant ante n, in paenultima syllaba diminutivi i, non e, accipiunt, ut 'tignum tigillum', 'signum sigillum'. alia vero e habent in paenultima, nisi sit, quod superius docuimus, paenultima primitivi naturaliter

1 paula — pauxillulum om. P 2 fecit Rr 3 adsumpsisset haec .x. P

adsumpsisse Rr adsumpsisse H assumsisse G assumsisse Dg haec] d om. D *** R he P uel in la in litura b 4 uel in lum B desinentia primitiva r primitivorum faciunt P facientium R facientia r diminutiva* (m) B 5 habent longam K ideo q. K 6 assumpsit x et om. P adsumpsit x et RBh adsumpsit x Hr assumsit x D assumpta x LK assumpta x G taxellus K taxillus ,o quae uero P Pomponii fragm. inc. 6 p. 123 Both. p. 161 Munk. fr. inc. VII p. 214 Ribb. ad aleones refert Munkius p. 162 Pomponius lexicogr. Vat. in Mai auct. class. VIII 584 7 interim om. lexicogr. Vat. Interim, dum orcam contemplor, tax! taxillos perdidit Bothius Interim dum contemplor orcam, taxillos ego perdidit Munkius, ego lectione codicum servata in versu disponendo secutus sum rectum Ribbeckii iudicium 8 orcam] pugnam lexicogr. Vat. 9 DE DEMINUTIVIS AB ALIIS. DL 10 pauxilla — pauxillulum om. P 12 DE ELLA A PRIMA DECLINATIONE SED PRIMUM A NA ET LA ET RA. DL in .a. PBL 13 ut add. g

14 assina assella G gemina gemella om. P gemilla Gg columpna .ella (n) K colum.ella (n) L 15 uel in ra D 16 libra libella tabula tabella GL umb.ella (r) B umbellas, acer P 17 antiq. DGL antiqui dixerunt B 18 tener — misellum om. P 19 misellus (s) mis.ella (s) misellum H DE VLA IN RA D desinentia PDHK 20 masculini P 21 aliam add. r inla G 22 littera litterula P 23 DE ILLVM ET ELLVM A SECUNDA DECLINATIONE SED PRIMUM A NVN D in .um. PB deminutione P 24 habeant] om. L habent BH 25 Alii P e add. g paenultima P 26 nisi sit add. l docuimus in pae-

p. 615. 16 P.

p. 133. 34 K.

longa, ut 'bonum bellum', 'geminum gemellum', 'scamnum scamnellum'. Apuleius tamen in I Hermagorae: verum infirma | scamillorum, obice fultae fores.

Quae vero || in 'um' desinunt i paenultima antecedente, mutata i ultima genetivi in o et accepta 'lum' faciunt diminutiva. ut 'negotium negotiolum'. Plautus in cistellaria:

datores

† Bellissimi vos negotioli, senicis, soletis esse.

Similiter in 'illum' vel 'ellum' faciunt diminutiva in 'lum' vel in 'rum' desinentia: 'tantulum tantillum', 'hucrum lucellum', 'cerebrum cerebellum', 'flabrum flabellum', 'flagrum flagellum', 'castrum castellum', 'sacrum sacellum'. et scire debemus, quod 'ellus' vel 'illus' desinentia diminutiva, si a disyllabis derivantur, assumunt unam syllabam, ut 'agnus agnellus', 'liber libellus', 'culter cultellus', 'paulus pauxillus'. similiter feminina 'ella' vel 'illa' terminantia: 'capra capella', 'libra libella', 'umbra umbella', 'paula pauxilla'. sic etiam neutra 'ellum' vel 'illum' exeuntia: 'tignum tigillum', 'signum sigillum', 'lucrum lucellum'. excipiuntur a desinentibus in 'nus' vel 'na' vel 'num', quae nullam habent consonantem antecedentem in eadem syllaba ante n, venientia, ut a bono, uno, vino derivata. haec enim pares habent syllabas primitivis: 'bonus bona bonum, bellus bella bellum', 'unus

nultima (al. penultima, poenultima) RBDHl ia del. r penultima P 1 scamellum RDHGLK 2 Apuleius — fores om. P Apuleius] rd Apud eius R Apuleus DK Apul. fragm. 4 t. II p. 636 ed. Hildebr. ermagore RH hermagore r her-

mogore K Veram Rr infirtua Gg scamillorum] dgk scamellorum DGLK scamel-
lorum Schneiderus Elementari. p. 220 4 DE OLYM AB IVM DL um] uno P muta
Rr 5 in o] om. PRHK add. hk in r m. rec. in R diminutivum RBHGLK
ut om. G ut pallium palliolum negotium BD negotium negotii negotiolum GL
negociolum H 6 Plautus — soletis esse om. P Plaut. cist. fragm. cf. § 29,
astrabae s. clitell. fr. 22 p. 434 sq. Both. cf. Lademigium l. l. p. 530 et lib. VI § 94

cistellaria K 8 negotioli bellissimi Bothius bellissimi nos negotioli senecis Rr
bellissimos negotioliis 1 poenices Gg bellissimis negotioliis phoenices Dd bellissimo* (s)
negotioliis aenetes Hh bellissim** negotioli ***** enices L bellissimos negotioli phe-

nices l bellissimos negotioliis phoenices Kk bellissimos negotioli senecesso letis esse
B senicis] 'v. Lachmannum ad Lucr. p. 56, f. seniceis' Fleckeisenus 9 DE IL-
LYM ET ELLVM ALVM ET RVN. DL lum et in D uel rum L 10 ut tantulum D
tantullum P celebrum Rr cerebrum Gg cerebellum Gg 11 frabrum Rr fa-
brum P 12 DE ELLVS ELLA ELLVM ET ILLVS ILLA ILLVM A DISILLABIS. D. quod in

ellus DGK uel in illus D 13 a dissyllabis r a dissyllabas H ad syllabis PRB
assumunt] r adsumunt PRH agnellus om. R 14 cultellus ex cultellum corr. B
femina L feminia K 15 uel add. k terminata P ut capra BD libella.
scientiam neutra excipiuntur (med. om.) P 16 sicut etiam LK neutra in ellum

DG vel] d ue D 17 sigellum Li tignum tigillum signum sigillum post lu-
cellum repetit D ALITER A DISYLLABIS. D alt a dysyllabis. L 18 uel in na uel
ia num G 19 a om. P vino uno dirivata. P 20 bellum. Similiter unus ul-

una unum, ullus ulla ullum', 'vinum villum'. notandum etiam 'pannus', quod | 'panniculus' facit. Iuvenalis in II:

quarum

Delicias et panniculus † urit bombycinus.

A trisyllabis quoque venientia diminutiva, quae geminant l, pares ha-
bent [suis] syllabas primitivis, ut 'oculus ocellus', 'catulus catellus', 'gemi-
nus gemellus', 'fabula fabella', 'tabula tabella'. excipiuntur, quae in
primitivis ante n aliam habent in eadem syllaba consonantem. haec enim
[unam] addunt syllabam diminutivis, sicut etiam disyllaba eiusdem termina-
tionis, ut 'columna columnella', sicut 'agna agnella', 'tignum tigillum'. 10

In 'us' desinentia secundae declinationis nomina e vel i antecedentibus
mutant 'us' in o et accepta 'lus' faciunt diminutiva, ut 'urceus urceolus',
'alveus alveolus', 'luteus luteolus', 'malleus malleolus', 'aureus aureolus'.
Plautus in Epidico:

Lunulam atque anellum aureo||lum.

15

'capreolus' quoque videtur a nominativo 'capreus' esse, cuius femininum in
usu est 'caprea'. nam 'capra' a capro fit, ex quibus 'capellus' et 'capella'
fiunt diminutiva. i quoque antecedente: 'filius filiolus', 'gladius gladiolus',
'Sergius Sergiolus', 'Tullius Tulliolus', 'patricius patriciolus'. excipitur
'Antonius', quod 'Antonias' facit diminutivum. Cicero pro Vareno: 20
Lucius ille Septimius diceret, | etenim est ad L. Crassi elo-
quentiam gravis et vehemens et volubilis: Erucius hic noster
41 Antonias est. feminina quoque e vel i ante a habentia in 'ola' fa-

lus. unum ullum. P I notandum — bombycinus om. P quod pannus B

2 quod add. r paniculus Rr Iuv. sat. II 6, 259 sq. 4 delicias G de-

delicias Ll et] r etiam rell. bombycinus urit panniculus D bombycinus urit
Iuvenalis bambicinus BGLK bombicinus g 5 DE ELIVS ET ELLA A TRISYLLABIS.
DL 6 suis om. P syllabas suis K geminus — tabella om. P 7 ALITER A
TRISYLLABIS. DL quae ex primitivis P 8 syllabo R in eadem syllaba ex
syllaba in eadem corr. K 9 unam del. r add. k dissyllabam P eiudem
R 10 columnella] r columella PRBL cf. § 37 11 DE OLVS AB EVS ET IVS. D
lu olus L secundae] r secundum R 12 urceus urceolus] k arceus arceolus P

orceus orceolus K Iuvenalis in primo. [sat. I 3, 203] urceoli (uceoli Dd) sex. post

urceolus add. Dh 13 luteus om. D luteolus anomy teriu malleolus D
aureus — aureolum om. P 14 Plaut. Epid. V 1, 34 epedeco B epitico K

15 lunulum B anellum Rr 16 insu est P 17 est ut caprea r ca-
pellus] r cappelus R 18 antecedente G ut filius D filii P gladiolus.
a propriis sergius D 19 Sergius Sergiolus] add. g serégius. iolus K Ser-
gius — patriciolus om. P DE ASTER AB IVS. DL 20 Cicero — Antonias est
om. P Cic. pro L. Vareno or. fragm. 8: Cic. ed. Orell. III 2 p. 443. de ipsa
or. cf. Drumann Gesch. Roms etc. V p. 234 sq., ad h. l. Petri Victorii var. lect.
XIII 23 uarreno RGL uarrone h 21 lucilius B septimus RBDHGA est

alucii B L. Rr L. Gg crasi GL crasum g 22 uelimens GLK Erucius]
d et sic etiam cod. Ambros. Quintil. inst. or. VIII 3, 22, ubi vocc. Erucius An-
tonias ex hac or. laudantur ericius D erutius BGL eritius g hiritius (ad marg.
heri) r eruscus k 23 est del. rdh DE OLA AB EA ET IA. D e] ei D

p. 617 P.

p. 136 K.

ciunt diminutiva: [ut] 'laurea laureola', 'uncia unciola', 'filia filiola', 'Tullia Tulliola', 'lutea luteola'. Virgilius in bucolico:

Mollia luteola pingit vaccinia calta.

Iuvenalis in primo:

- 5 Vnciolam Proculeius habet, sed Gillo deuncem.
neutra e vel i ante 'um' habentia in diminutivis o habent ante 'lum': 'luteum luteolum', 'pallium palliolum', 'laureum laureolum'. Iuvenalis in III:

Laureolum velox etiam bene Lentulus egit.

- 10 Alia vero omnia in 'us' terminantia supra dictae declinationis nomina abiecta s accipiunt 'lus' et faciunt diminutiva: 'servus servulus', 'ventus ventulus', 'Graecus Graeculus', 'paucus pauculus', 'parvus parvulus', 'tantus tantulus', 'primus primulus'. feminina quoque in a desinentia consonante anteposita et in 'um' neutra in 'ula' et in 'ulum' faciunt diminutiva, ut 'silva silvula', 'luna lunula' - Plautus in Epidico:

- Lunulam atque anellum aureolum -,
'rubicunda rubicundula', 'lingua lingula' et per concisionem 'ligula', 'puella puellula', 'serra serrula'. Cicero pro Cluentio: ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam. 'aqua' similiter 'aquula'.
20 Plautus in Curculione:

1 ut om. P laureola ex laureolus corr. D uncia — deuncem om. P unciola L 2 Verg. ecl. 2, 50 (deficit Med.) bocolico HGK 3 pangit B pingit G pingit Pal. m. alt. corr. uacinnia BDH uacinia Kd calta add. g

lis in primo

4 Iuv. sat. I 1, 40 Iuvena unciolam Rr 5 proculeus K sed] r * (& ni f.) R diuncem B post deuncem: Idem in eodem. [sat. I 3, 94 sq.] dorida (sic h dorido RH dorio GKI doridā B) nullo cultam (nullum culto k nullus cultum l) palliolo. In eodem (eolem R eadem Kl) [I 3, 203 cf. § 40] urceoli (urceolis l unceolis K urciolis G) sex add. RBHGK del. r Idem in eodem. Dorida nullo cultam

sex d

palliolo add. d Idem in eodem urceoli doria nullā culto palliola **** in e ** ē (ad) L 6 DE OLVM AB EVM ET IVM. DL neutra] r Etiam neutra RBDHGLK habentiā B habentia — palliolum om. P 7 post palliolum: Iuvenalis in prima. Dorida nullo (ex nulla corr.) culta palliolo. In eodem urceoli sex. add. r Iuvenalis in primo. Dorido nullam (Dorida nullo d) cultam palliolo. add. D ut laureum P

Iuvenalis — egit om. P Iuv. sat. III 8, 187 8 in Ul. K 10 DE LVS AB VS. D De lus ab uns. L supra dicte P declinationis id est secundae nomina H

11 accipiunt K lus et] In. P ut servus PB ut tantus tantulus ventus ventulus servus servulus parvus paruulus graecus graeculus paucus pauculus primus D graecus graeculus ventus ventulus K 12 post pauculus: et pauculus add. GL pauculus primus primulus tantus tantulus. P 13 DE VLA AB A ET DE LVM AB VM. D De vla ab a L quoque om. P in add. r in a post desinentia repetit G 14 um add. r faciunt diminutiva om. L diminutivum GK 15 Plautus — serrulam om. P Plaut. Epid. V 1, 24 epedico DK 16 auriolum K 17 a rubicunda GLK rubicundula add. d post rubicundula: luna lunula repetit L

linga K lingula L ligula] h lingula LH 18 puellula om. P seraa (r) serrula (r) G sera. la. K Cic. pro Cluent. 64, 180 dentium vel dentum codd.

Cic. perperam (deficit h. l. Cic. Laur.) 19 serrulam G serrulam K similiter aqua r similiter aquula — animula similiter om. P aquula] l aqua GL acula BDK 20 Plaut. Curc. I 3, 2 sq. (v. 159 sq.) coreulione HK

p. 617. 18 P.

p. 136. 37 K.

Ne quae hic agimus erus †perspiciet fieri, mea Planesium;

Mane, suffundam aquulam.

similiter 'anima animula', similiter 'equa equula' - Plautus in cistellaria: |

Adhinnire equulam possum ego hanc, si detur sola soli -, 'arca arcula', 'mensa mensula'. Plautus in || mostellaria:

Cedo †mihī speculum et cum ornamentis arculam.
idem in eadem:

Age accumbe igitur; cedo aquam manibus, puere, ap-
pone hic mensulam.

in 'ulum': 'primum prinulum', 'tantum tantulum'. et haec tamen et in 'olus' desinentia una syllaba vincunt sua primitiva.

- 43 In 'ster' et 'cio' et 'leus' satis pauca in usu inveniuntur [diminutiva] et fere haec: 'Antonius Antoniaster', 'surdus surdaster' - Cicero in Tusculanarum V: erat surda^{da}ster M. Crassus -, 'parasitus parasitaster', 'catulus catulaster', 'homo homuncio', 'senex senecio' - Afranius in prodito:

Tu senecionem hunc satis est si servas, anus -
[in 'leus:'] 'equus equuleus' - Cicero in Verrem de signis: equu-
leos argenteos nobiles, quique maximi fuerant, aufert -,
[haec] 'acus' [hic] 'aculeus', 'oculus oculus'.

1 Ne] om. RBDH Ne — Planesium om. K Neque GL quod Plautus eurus R
herus Dr prospiciet L percipiat Plautus planetium RDHGL planetium B 3 sub-
fundendam R effundam L fundam B aquam G aculam BD acula H 4 animula
equa L aequa aequula P equula GK ecula BH Plaut. cistell. (astrabue s. citel-
lariae: cf. § 29) fragm. 23 p. 435 Both. 6 equulam GL eculam BDH ego om L
7 mesa mensula L Plaut. most. I 3, 91 (v. 248) mustellaria BDHL cistell K
uel ci da
mu ** stellaria Gg 8 cedo mihī Rr mihī Prisc. cum libris Plautinis. I. mi
9 Plaut. most. I 3, 150 (v. 308) eodem D 10 accumbae K caedo L
puere] d puerae D puer L libri Plautini 11 ** hic K hinc RHG hic in

mensula L mensam (meam ex meam Vat. 3870) libri Plautini 12 in ulum]
enulleus K ulum] d et in litura h uleus BDGL et ni f. H culeus in litura r
tamen om. L in olus] iollus P 14 DE ASTER ET CIO. D De ster et cio et
leus L aster DGH cio] r scio R inveniuntur in usu PBD in usu om. L
ussu G diminutiva om. P 15 Antonius om. P strdus — Crassus om. P
surdus surdaster] g sordus sordaster GL sordus. diaster K Cic. Tusc. V 40, 116
tuscularum L quinto tusculanarum B 16 surdaster] g sordaster GL sordiaster

K crassis Rr crasus GL parasiaster P 17 catullus catullaster r In cio
ante homo add. r homuncio] r homuntio R senecio RBGK afranus R af-
franius K Afran. in prodito fr. 2 p. 185 Both. 243 Neuk. 169 Ribb. Afran-
nius — leus om. P 19 senecionem G seruat D seruas sanus Bl 20 leus]
in litura h eus GK ecus g eculeus RBHdg equleus K Cicero — aufert.
haec om. P Cic. in Verr. II 4, 20, 42 Verrem] g uerem G eculeos
RBDHg equleus GK 21 nobiles — fuerant au in marg. add. k quique maximi]
sic etiam uterque Cic. Guelferbyt. quique maxime Paris. 7774 A. qui Q. Maximi La-
gom. tantum non omnes maximi ex maxime corr. H maxime K 22 hic] om. PD
add. d et oculus B oceleus G ocileus g

p. 618 P.

p. 137. 38 K.

Vsi sunt auctores etiam quibusdam Graecis diminutivis, ut Terentius:

Edepol, Syrisce, te curasti molliter.

Inveniuntur multa propria sive appellativa, quae cum non sint diminutiva, formas tamen diminutivorum habent, ut 'cuniculus', 'anniculus', 'Metellus', 'Camillus', 'Tibullus', 'frivulus frivola frivolum', 'Camilla', 'tabula', 'vinculum', 'periculum'. et sciendum, quod pauca inveniuntur diminutiva, quae non servant genera primitivorum, ut [haec] 'rana' [hic] 'ranunculus', [hic] 'canis' [haec] 'canicula', 'scutum' vel 'scuta' [id est rotunda forma] 'scutula', 'scutella' - Lucilius in V:

scutam

10

Ligneolam | in cerebro infixit -

'hic qualus hoc quasillum', 'pistrinum pistrilla', 'haec acus hic aculeus', et praeterea 'anguis anguilla', 'unguis ungula', 'nubes nubilum', quae magis denominativa sunt existimanda quam diminutiva, quippe non habent diminutivorum significationem, sed formam tantum. praeterea 'panus panucula'. Lucilius in VIII:

Intus modo stet rectus . . subteminis panus.

Probus etiam ponit 'hoc glandium, haec glandula' [pars est in-

1 Vsi] r Vtsi R Vsi — molliter om. P in quibusdam L ut terentius add. l

Ter. ad. V 1, 1 2 edepol B sirisce DGK Bas. siri ce g siris cete L ae Rr

3 DE HIS QVAE FORMAM TANTVM DIMINUTIVORVM (DEMINUTIVORVM D) HABENT. DL non sint appellativa formam tamen appellativorum habent ut P 4 habent diminutivorum RBDHL^{uel o} cuniculus Gg anniculus] aniculus k samculus l saaculus L anniculus^{uel i}

anniculus H metallus K 5 camillus] k camellus K camelus L camellus Gg tibulus^{uel bu}

PGK tinolus LI frivulus frivola frivolum RBDHG frivulus frivola frivolum L frivulus. la. lum K frivulus frivola (frivolum om.) P post frivolum: quasi fere e bolo

D del. d tabula vinculum om. P 6 DE HIS QVAE GENVS (GURUM L) PRIMITIVORVM NON SERVANT. DL 7 ut haec rana — aculeus. et praeterea] ut sunt ea quae donatus (cf. Don. art. II 4, 3 p. 1747 P.) asserit, et cetera ut P ut rana ranunculus DG hic om. BLK ranunculus] r ranunculus R 8 hic om. D haec om.

D canicula dies diecula stutum L rotunda K 9 et scutella Br Lucilius]

k Lucius RHK Lucil. sat. V 23 Dous. 28 Gerl. VI. B 10 scutulam

Dresd. Ert. 1 Krehlii scutellam | Ligneolam Corpetus Sat. de C. Lucilius p. 60

11 infixit L 12 calus K qualus oxoninos (i. e. ὁ κόπτινος) L calus (qualus g)

oxaitinos G cassillum G quassillum BH cassillum K post quasillum in marg.

okopinoc add. d hec ex corr. b saacus hic saaculeus (c-c) B 13 anguilla L

anguilla K unguis] r anguis R unguis L nubes K 14 didiminutina H

quippe cum non B 15 significationem deminutivorum P praeterea — glandium, haec om. P panus] glk pannus GLK panucula] rik panicula P pannicula

K pannicula GL paenuncula R panucula Non. 149, 23 16 Lucilius] r Lucius R

Luc. sat. VIII 13 Dous., VIII 1 Gerl., VIII 17 Schmidt. Lucilius in VIII: sub-

teminis panus. cod. Charisii p. 59 P. Lucilius lib. VIII: foris subteminis panus est.

Non. l. l. VIII. (I) B 17 Intu' modo stet rectu', foris subtemini' panust Schmidt-

tius C. Lucil. sat. quae de libro nono supersunt p. 40 Intu' modo, stet rectu' foris,

subtemini' panus Corpetus l. l. p. 76 subteminis] r subteminis R subtemines h sub-

teminis K panus] l pannus GL 18 Probus ex Probum corr. B probi G cf. anal.

Vindob. p. 80 et ann. ad lib. V § 45 glandium] d glandulum D pars est intesti-

8*

p. 615 P.

p. 132. 33 K.

ninum et neutrum eius ['paula paulula, pauxilla, pauxillula', 'paulum paululum, pauxillum, pauxillulum']. similiter 'velum' 'vexillum' facit diminutivum. et puto ideo haec assumpsisse x, quia haec in 'lus' vel 'la' vel 'lum' desinentium primitivorum facientium diminutiva paenultimam naturam longam habent, 'paulum pauxillum', 'velum vexillum'. ideo 'māla' quoque 5 [assumpsit x et] 'maxilla' facit et | 'tālus' 'taxillus'. Pomponius:

interim

Dum contemplor orcam . . . taxillos perdidit.

quae vero geminant l ante 'us' vel a vel 'um', in 'ulus ula ulum' faciunt iterum diminutiva, ut 'homullus homullulus', 'pauxillus pauxillulus, pau- 10 xilla pauxillula, pauxillum pauxillulum'.

- 37 Feminina quoque in 'na' desinentia, sive habeant ante n aliam consonantem sive non, geminant in diminutivis l ante a, ut 'catena catella', 'asina asella', 'gemina gemella', 'columna columnella'. excipitur 'rana ranunculus'. eandem formam in 'la' quoque desinentia vel 'ra' servant, ut 15 'fabula fabella', 'tabula tabella', 'libra libella', 'capra capella', 'umbra umbella', 'sacer sacra sacrum, sacellus sacella sacellum'. 'puer, puera' antiqui, ex quo 'puella'; 'tener tenera tenerum, tenellus tenella tenellum', 'miser misera miserum, misellus misella misellum'. excipiuntur in 'ra' desinentium, quae nec a masculinis in 'er' desinentibus fiunt nec habent ante 20 r aliam in eadem syllaba consonantem, ut 'ara arula', 'terra terrula', 'litera literula'.

- VIII 38 Neutra quoque in 'num' desinentia geminant in diminutione l ante 'um', et si g habeant ante n, in paenultima syllaba diminutivi i, non e, accipiunt, ut 'tignum tigillum', 'signum sigillum'. alia vero e habent in pae- 25 nultima, nisi sit, quod superius docuimus, paenultima primitivi naturaliter

1 paula — pauxillulum om. P 2 fecit Rr 3 adsumpsisset haec .x. P

adsumpsisse Rr adsumpsisse H assumpsisse G assumpsisse Dg haec] d om. D *** Rr he P uel in la in litura b 4 uel in lum B desinentia primitiva r priuitivorum faciunt P facientium R facientia r diminutiva* (m) B 5 habent longam K. ideo.q. K 6 assumpsit x et om. P adsumpsit x et RBh adsumpsit x Hr assumpsit x D assumpta x LK assumpta x G taxellus K

taxillus 70 quae uero P Pomponii fragm. inc. 6 p. 123 Both. p. 161 Munk. fr. inc. VI p. 214 Ribb. ad aleones refert Munkius p. 162 Pomponius lexicogr. Vat. in Mai auct. class. VIII 584 7 interim om. lexicogr. Vat. Interim, dum orcam contemplor, tax! taxillos perdidit Bothius Interim dum contemplor orcam, taxillos ego perdidit Munkius. ego lectione codicum servata in versu disponendo secutus sum rectum Ribbeckii iudicium 8 orcam] pugnam lexicogr. Vat. 9 DE DEMINUTIVIS AB ALIIS. DL 10 pauxilla — pauxillulum om. P 12 DE ELLA A PRIMA DECLINATIONE SED PRIMVM A NA ET LA ET RA. DL in .a. PBL 13 ut add. g

14 assina assella G gemina gemella om. P gemilla Gg columpna .ella (n) K columella (n) L 15 uel in ra D 16 libra libella tabula tabella GL umbella (r) B umbellas. acer P 17 antiq. DGL antiqui dixerunt B 18 tener — misellum om. P 19 misellus (s) misella (s) misellum H DE VLA IN RA D desinentia PDHK 20 masculini P 21 aliam add. r tula G 22 littera litterula P 23 DE ILLVM ET ELLVM A SECUNDA DECLINATIONE SED PRIMVM A NYM D in .um. P 24 habent] om. L habent BH 25 Alii P e add. g paenultima P 26 nisi sit add. l docuimus in pae-

LIBER Q V A R T V S.

p. 619 P.

DE DENOMINATIVIS.

p. 139. 40 K.

Denominativum appellatur a voce primitivi sic nominatum, non ab ali- I 1
qua speciali significatione, sicut supra dictae species. habet igitur gene-
ralem nominationem omnium formarum, quae a nomine derivantur. nam
5 et patronymica et possessiva et comparativa et superlativa et diminutiva
praeter verbalia et adverbialia et ea, quae ex praepositionibus fiunt, ex ma-
xima parte denominativa sunt, id est a nominibus derivantur. unde in
illorum formis quoque sunt quaedam, quae, cum non habeant significatio-
nem eorum, denominativa iure appellantur, ut 'Timarchides' proprium,
10 'Aemilianus' quoque, 'Nobilior', 'Maximus', 'Catulus'. haec enim deno-
minativa sunt dicenda, cum significationem suarum non servant formarum,
etsi sint propria. de quibus tamen sufficienter, | cum de iis tractabatur,
monstravimus.

Habent igitur denominativa formas plurimas et diversas significationes.
15 quae quia late sunt confusae, generali eas nominatione artium scriptores
nuncupaverunt denominativa. et quia multae inveniuntur formae commu-
nes tam denominativis quam verbalibus nec non etiam participialibus et ad-
verbialibus, non incongruum esse existimo, de his quoque in loco una
tractare.

20 Sunt igitur formales denominativorum terminationes sive verbalium hae:

2 appellatur *AK* sic] sui *G* 3 significatione — nominationem *add.* r
4 formarum et in *sqq.* nam — possessiva, elatiua — praeter *macula teguntur* in *A*
5 nam patronomica *H* 6 ** praeter *H* propter *BL* verbalia] *rd* uerbialia *RBD*
et sic *persaepe libri* et ea] ** ea *G* ex ea *g* x ea *r* ea — fiunt in *litura ex*
corr. *A* et maxima *RG* 7 post deriuntur: sed tamen specialem significationem
habent *add.* *ADLr* sed specialem habent significationem *k* und.] Deinde *D* uel
Vnde *d* 8 quoque formis *G* habent *L* 9 eorum sed denominatiua *B* iure
appellantur denominatiua *D* appellantur *A* timarchides *G* timarchides *AH*
forma patronomicorum post timarchides *add.* *L* forma patronomicorum post proprium
K 10 aemilianus *A* Catulus] *d* catullus *D* denominatiua *Dd* 11 suarum
non servant
formarum: et sint *Dd* servant *BAHGKd* formarum *add.* 12 etsi] *B* et *rell*
sunt *K* his *RBHGLK* tractabitur *B* 13 Nonstrauismus (*sic*) *A* 15 latae
sunt et confusae *GK* latae sunt confuse *A* sunt et confusae *hl* 16 nuncupauerunt
G nuncupauerunt in *litura* *K* communes *K* 17 participialibus] *g* participialibus
GK 18 existimo] *r* existimo *R* una in loco *B* in loco uno *LK* in uno loco
G 20 MULTIPLES ET VARIAE TERMINATIONES DENOMINATIVORUM NOMINVM INCIPIUNT. *D*
Variae terminationes denominativorum *L*. singulas deinde terminationes in *marg.* ap-

p. 619. 20 P.

p. 140. 41 K.

'ia', ut 'durus duritia', 'prudens prudentia', 'sapiens sapientia'; a consonante antecedente: 'cantus cantilena'; e: 'cubo cubile', 'sedeo sedile'; i: a fruge || 'frugi', a nihilo 'nihili' - quae tamen magis obliqui sunt supra positorum nominativorum, ut de nominativo et genetivo tractantes docebimus in sexto libro -; o, [ut] 'cicer Cicero'; u: 'tono tonitru'; 'al': 'cervix cervical', 'tribunus tribunal'; 'il': 'vigilo vigil', 'pugillus pugil'; 'ul': 'exulo exul', 'praesulo praesul'; 'am': 'nequis nequam'; 'um': 'oliva olivetum', 'rosa rosetum', 'tendo tentorium', 'sto stabulum', 'praesideo praesidium'; 'en': 'solor solamen'; 'ar': 'lacus lacunar', 'calx calcar', 'caedo Caesar'; 'er': 'eques equester', 'macies macer'; 'or': 'senatus senator', 'amo amator'; 'ur': 'satio' vel 'saturo satur', 'murmuro murmur'; 'as': 'primus primas', 'optimus optimas', 'civis civitas', 'probus probitas', 'Arpinum Arpinas'; 'es' correptam: 'pes pedēs', 'equus equēs', 'tego tegēs'; 'es' productam: 'pauper pauperiēs', 'acus aciēs', 'saepio saepēs', 'struo struēs', 'sterno stragēs'; 'is': 'aedis aedilis', 'rex regalis', 'amo amabilis', 'penetro penetrabilis', 'Athenae Atheniensis', 'Sicilia Siciliensis'; 'os': 'lepus lepos', 'custodio custos'; 'us' puram: 'occido occiduus' et 'assideo' (vel ab asse, ut quibusdam placet) 'assiduus'; 'us' diversis consonantibus antepositis: 'saxum saxosus', 'spuma spumosos', 'vito vitabundus', et a participiis: 'versus', 'saltus', quando quartae sunt declinationis, et ab adverbis: 'supra' vel 'super superus', 'infra inferus', 'extra externus', 'hodie hodiernus'; in x: 'fur furax', 'capio capax', 'audeo audax', 'verto vertex'; in duas consonantes, ut 'Picenum Picens', 'Tiburtum Tiburs'.

3 Ergo in a desinentia denominativa i habent brevem ante a vel l vel 25

ponit L, numeris additis distinguit D 1 ia] in. ia. B in Rr. prudens. tia Kk
 2 ut cantus A ut cantus ACMA D cubile κτῶν κῦβη D 3 ut a fruge in litura r i ut fruge B afruge afrugi A frugi et nichilo R obliqui sunt magis L oblici GK uel obliqui g obliqui casus sunt D 4 nominativorum] add. g nominativorum nominum L tractantes add. k in sexto libro docebimus DGLKr 5 o cicer Cicero] k om. RBAHGLK o ut cicer cicero Dh in o cicer cicero r et subtil subtil si dixisset in altero marg. add. k u tono tonitru] K in u tono tonitru GLr u est terminans ut tono hoc tonitru D in u est terminans tono hoc tonitru H ut in u est terminans tono hoc tonitru RB In al R 6 uigilio Rr pugil add. d 7 exulo] d exsulo AD exul] g exsul ADG post exul in litura ni f. praesideo in L 8 tendorium k praesideo] l praesideo L
 9 en solor solamen om. RHGLK at v. § 16 en ut solamen h calx] clax B
 10 caesar Gg equus ni f. in l. evanido B equus Hh equis K aequester Rr
 11 sacio AH mormuro mormur K 12 post primas duo quaterniones desunt in B cf. lib. V § 56 optimas ex iterato optimus corr. in A ciues K probitas, Arpinum] h probitas. as. Arpinum AH 13 arpinum arpinas. arrinum arrinas. es R correpta DK equus K 14 es] h er ni f. HK producta DK ut pauper RAG 15 aedes ADh 16 penetro penetrabilis amo amabilis D penitro penitabilis K Athenae] r athene R atheniensis K sicilensis K 17 pura RD purum L 18 et ab assideo DLk 20 et participiis Rr 21 aduerbis Gg infernus G 22 +x D audeo] h aud+o (i?) H 25 de a incipit. DL a add. r

p. 620. 21 P.

p. 141. 42 K.

n vel r, ut 'sapientia', 'acrimonia', 'cautela', 'suadela', 'tonstrina', 'armatura'. inveniuntur tamen in verbalibus etiam alias consonantes ante a habentia, sed quas a verbis accipiunt, ut 'scribo scriba', 'convivo conviva', 'colligo collega'.

- 5 Secundae igitur declinationis nomina in 'us' desinentia c antecedente quotcumque sint syllabarum - nisi sint regionum nomina, quae derivantur ex his -, alia vero quacumque consonante ante 'us' posita tantum dissyllaba et quae in 'is' | desinentia tertiae declinationis similem habent nominativo genitivum: quae secundae quidem sunt, genetivo, quae vero tertiae, dativo assumunt 'tia', ut 'amicus amici amicitia', 'inimicus inimici inimicitia', 'pudicus pudici pudicitia', 'laetus laeti laetitia', 'durus duri duritia', 'maestus maesti maestitia', 'stultus stulti stultitia', 'segnis segni segnitia', 'tristis tristi tristitia', i tam paenultima quam antepaenultima ubique correpta. alia vero supra dictis casibus assumunt a, paenultima i ubique in his quoque correpta: 'controversus controversi controversia', 'ignavus ignavi ignavia', 'violentus violenti violentia', 'superbus superbi superbia', 'modestus modesti modestia'. 'miser' quoque, quamvis in 'er' desinat, 'miseri miseria', 'astutus astuti astutia'. similiter regionum nomina pleraque: 'Italus Itali Italia', 'Gallus Galli Gallia', 'Sicanus Sicani Sicania', 'colonus coloni colonia', 'Hispanus Hispani Hispania', 'Dardanus Dardani Dardania', 'Tusculus Tusci Tuscia', 'Graecus Graeci Graecia', 'Teucus' vel 'Teucer Teuceri Teuceria'. similiter faciunt tertiae declinationis nomina sive participia, quae una syllaba vincunt genetivo nominativum: assumunt enim dativo a, paenultima i ubique, sicut supra dictum est, correpta: 'neglegens neglegenti neglegentia', 'prudens prudenti prudentia', 'misericors misericordi misericordia', 'iners inerti inertia', 'inops inopi inopia', 'ius iuri iniuria', 'nomen nomini ignominia', 'Caesar Caesari Caesaria'. inveniuntur tamen quaedam,

2 uerbalibus ^c Kk 3 uiuo cumiua ^{con} Dd 4 colligo colliga ALk 6 quotcumque] rdh quodcumque RDH quacumque K quocumque numero HL et in titura k nomina et quae G 7 uero nomina quacumque L 8 is] r his R 9 de reg in ia in marg. d 10 amicus amicia amicitia A inimitia A 11 pudicitia A

12 mestus RAGL metus Dd mestus . ti . tia K mesti mestitia RADGL 12 segnes A 14 in his quoque correpta corr. ex correpta in his quoque A his] is r ut controuersus AD contrauersus contrauersi contrauersia GL 15

u. 16 superbi add. r 18 astutia] h astutia H Italus om. D gallia

19 gallus gallia A sycanus sycani sycania H colonus coloni colonia (l) D

colonus — Hispania in marg. add. K 21 graecia Rr Theucus uel teucer theuceria R teucus uel teucer theueria r teocrus uel teocer . ri . teocria K Teuceri om. L 22 De nominibus uel participiis in marg. d 23 genetiuo] d genetium D enim in dativo A 24 ut neglegens D negligens G negligens . ti . tia K ueglegenti (c) D 26 inersti D

p. 621. 22 P.

p. 142. 43 K.

quae in 'monia' desinunt, a nominibus sive | verbis derivata, 'castus casti castimonia', 'parco parsi parsimonia', 'queror querimonia', 'acer acri acrimonia'. Cicero in Verrem primo: quare si Glabrionis patris vim et acrimoniam.

Consonantē vero antecedente in a desinentia || denominativa seu verbalia formas habent tres: 'la', 'na', 'ra'.

'La' e longa antecedente: 'cautus cauti cautēla', 'tutus tuti tutēla', 'acutus acuti acutēla', 'custos custodi custodēla', 'mandatum mandati mandatēla', 'cliens clientī clientēla'. et nota, quod omnia extremam vocalem genetivi, si secundae sint, sin tertiae, dativi in e longam convertentia assumunt 'la', quae vero a verbis fiunt secundae coniugationis a secunda persona abiciunt s et assumunt 'la': 'candeo candes candēla', 'suadeo suades Suadēla'. Horatius in epistularum 1:

Ac bene nummatum decorat Suadela Venusque.

'Na' vero desinentia denominativa sive verbalia, de quibus iam diximus, cum de possessivis 'nus' vel 'na' vel 'num' desinentibus tractabamus, omnimodo longam habent paenultimam vel natura vel positione: 'officium officina', 'medicus medicina', 'rex regis regina', 'leo leaena', 'doctrix doctrina', 'tonstrix tonstrina', 'cocus cocina' et 'culina', 'cantus cantilena', 'far farina', 'luceo lucerna', 'lux lucina', 'lateo laterna'. nam 'Mutina', 'sagana', 'pagina' non videntur esse derivativa. ['sagana' enim et 'saga' idem significant.]

'Ra' autem terminantia omnia participiis femininis futuri temporis similem habent formam, unde paenultima quoque u sine dubio producitur:

1 monia] r Nomina R monia (e?) A monia (i?) H ut castus AD
 2 queror] r quaeror RAH queror queri querimonia (queri postea al. m. del.) Dd qror. monia K quaerimonia H acer acri add. g 3 Cic. in Verr. I 17, 52 Cicero — acrimoniam in marg. add. l primo] in D si Glabrionis Cicero si G. glabrionis H sig. glabrionis R sigglabrionis A significat glabrionis DGKI 4 um Hh acrimonia A 5 De formationibus tres la. na. ra d tres habent D 7 De la D cautella K 8 acutus acuti acutela] r Lips. 1 Erl. 1 2 Dresd. et sup. lln. al. m. Heidelb. Krehli, cf. Lachmanni in Lucr. comm. p. 204, om. RH cutis cuti cutela ADGKI cutis cuti cuticula L mandataela R 9 clicens clicenti clicentela a dicens dicenti dicentela A 10 sunt A tertiae declinationis dativi A i. dativi L 11 flauit H saecundae R 13 Oratius AGHK Horat. epp. I 6, 38 aepistolarum K primo epistolarum D I. epistolarum A 14 hac D nam, at, et codd. nonnulli Horat. nummatum r nummatim RAHGLK 15 De na in mg. d In na ADGLK seu K 16 in nus GLK 17 ut officium D 18 laeena A doctrix A 19 cocus] r cocos R coquus Gd cocus cocina Kk cocina] G uel coquina g coquina d culina] D uel colina d colina G cantelina G uel cantelena g 20 farina K lucerna. lux facit. lucis Aa lux Lucina] R lux lucis Lucina rell. lanterna g 21 sagana] sagina K uidetur A deriuata Hh sagana — significant del. d Saga enim et sagana L 23 De ra in marg. d terminantia] desinentia K

p. 622. 23 P.

p. 143—45 K.

'scriptūra', | 'censūra', 'tonsūra', 'usūra', 'litūra', 'natūra', 'armatūra'.
et sciendum, quod supra dictae omnes formae [id est in a desinentes] proprie sunt feminini generis. inveniuntur tamen pauca verbalia, ut supra dictum est, masculina sive communia consonantes verborum servantia, ut
5 'scribo, hic scriba', 'lego, hic collega', 'fugio, hic' et 'haec perfuga',
'assequor assecula', 'advenio advena', 'convenio convena', 'vivo conviva'.

In e desinentia derivativa neutra sunt, ut 'sedile', 'monile', 'cubile', II 7
'utile', et quia pleraque a communibus in 'is' terminantibus nascuntur, melius cum illis tractabuntur.

10 In i duo sunt denominativa, ut plerisque videtur, indeclinabilia, 'frugi' a fruge, 'nihili' a || nihilo. quidam enim figurate 'frugi' dativum et 'nihili' genetivum, ut ante dictum est, cum aliis omnibus coniungi casibus non irrationabiliter dicunt, sicut 'mancipi' et 'nec mancipi' et 'cordi' et 'huiusmodi' et 'illiusmodi' et similia.

15 In o masculina quidem et communia pauca inveniuntur derivativa, ut a cicere 'Cicero', ab eo quod est 'catus' 'Cato' et a capite 'Capito', a labe 'Labep', a latendo 'latro', a leniendo 'leno', a comedendo 'comedo', a palpando 'palpo', ab epulando 'epulo'. Cicero de oratore: tres viros epulones.

20 Feminina vero plurima derivativa inveniuntur modo in 'io' modo in 8
'go' modo in 'do' desinentia, et paene omnia rerum sunt incorporaliū.

In 'io' igitur terminantia plerumque a participiis fiunt praeteriti temporis, quorum genetivus assumpta o et correpta i facit huiuscemodi nomina: 'oratus orati oratio', 'accusatus accusati accusatio', 'status stati
25 statio', 'datus dati datio', 'nexus nexi nexio', 'abolitus aboliti abolitio',

I ut scriptura creatura tritura censura D tonsura censura H natura cultura armatura D creatura tritura cultura post armatura in marg. add. h 2 in a] rh in ca R in sa H propriae HL 3 tamen add. r 4 sive] uel DG servantia

H 5 scrobo hic scraba Rr colliga AK collega, hic et haec perfuga a fugio uerbo, D perfuga] k profuga K 6 assequor assecula r adsequor adsecula RAD adsequor adsaccula (u) H assequor assecula GL adsequor adsecula K conuenio conuena add. k vivo] conuiuo Lh 7 In e ac similiter deinceps per singulas terminationes inscr. DL deriuata Hh munile RG 8 in his A 10 denominativa sunt K a fruge frugi a nihilo nihili D fugi Rr 12 ge [enitium L cassibus G 13 inrationabiliter RADH et nec mancipi] l et nec mancippii K et mancipi L et mancippii G et haec mancipi A huiusmodi] r huius-

cemodi R 14 similia] rh similibus RADGHLK 15 deriuata Hh 16 a cicere * Dd est om. L capite Rr 18 epulando] h epulendo HL Cic. de or. III 19, 73 tris v. l. codd. Cic. 20 deriuata Hh inueniuntur deriuatiua

L ios Rr 21 poene H 22 participis Gg 23 assumpta G et om. G huius modi G 24 accusatus accusati accusatio (s) A acusatus acusati acusatio G acussatus. ti. accusatio L status stati statio] satus. ti statio L stati om. K 25 nexi om. K abolitus H abolitus aboliti abolitio] g abolitus aboliti abolitio GL

p. 618 P.

p. 138 K.

testinorum], 'ensis ensiculus, ensicula', praeterea 'haec beta', 'malva',
'hic betaceus', 'malvaceus'. | ||

norum *om. P* 1 ensis ensis ensiculus *R* ensis — malvaceus] ensiculus abet — abetaceus
malua maluaceus. *P* ensicula] *b* et ensicula *BDL* 2 hic betaceus maluaceus
add. l betaceus] *b* betacius *B* betaceus (*a*) *Dd* beataceus *K*

EXPLICIT LIB. III. DE DIMINUTIVIS. INCIPIT LIB. IIII DE DENOMINATIVIS. *R* EXPLIC.
LIBER TERTIVS | INCIP. LIB. IIII DE NOMINATIVO. *B* EXPLICIT LIB. III. DE DIMINUTIVIS. |
INCIP. LIB. IIII DE DENOMINATIVIS *G* explicit liber IIII, incipit quartus *L* de denomina-
tivis *add. l* finit *k* | Liber IIII. de denominativis et uerbialibus et participialibus et
adverbialibus, quot eorum species, ex quibus primitivis quomodo nascuntur. *K* EX-
PLICAT TERTIVS LIBER PRISCIANI: | Quartus de denominativis et uerbialibus et parti-
cipialibus quot eorum species ex quibus primitivis quomodo nascuntur. | INCIPIT LI-
BER QVARTVS. *D* *inscr. caret H* 'IIII'. lib. *m. rec. in H.* hic desinit *P*; *A* inde ab
initio libri IIII iterum inc.: INCIPIT LIBER QVARTVS DE DENOMINATIVIS. *A*

LIBER QVARTVS.

p. 619 P.

DE DENOMINATIVIS.

p. 139. 40 K.

Denominativum appellatur a voce primitivi sic nominatum, non ab ali- I
qua speciali significatione, sicut supra dictae species. habet igitur gene-
ralem nominationem omnium formarum, quae a nomine derivantur. nam
5 et patronymica et possessiva et comparativa et superlativa et diminutiva
praeter verbalia et adverbialia et ea, quae ex praepositionibus fiunt, ex ma-
xima parte denominativa sunt, id est a nominibus derivantur. unde in
illorum formis quoque sunt quaedam, quae, cum non habeant significatio-
nem eorum, denominativa iure appellantur, ut 'Timarchides' proprium,
10 'Aemilianus' quoque, 'Nobilior', 'Maximus', 'Catulus'. haec enim deno-
minativa sunt dicenda, cum significationem suarum non servant formarum,
etsi sint propria. de quibus tamen sufficienter, | cum de iis tractabatur,
monstravimus.

Habent igitur denominativa formas plurimas et diversas significationes.
15 quae quia late sunt confusae, generali eas nominatione artium scriptores
nuncupaverunt denominativa. et quia multae inveniuntur formae commu-
nes tam denominativis quam verbalibus nec non etiam participialibus et ad-
verbialibus, non incongruum esse existimo, de his quoque in loco una
tractare.

20 Sunt igitur formales denominativorum terminationes sive verbalium hae:

2 appellatur *AK* sic] sui *G* 3 significatione — nominationem *add.* *r*
4 formarum *et in sqq.* nam — possessiva, relatiua — praeter *macula teguntur in A*
5 nam patronymica *H* 6 ** praeter *H* propter *BL* verbalia] *rd* uerbalia *RBD*
et sic persaepe libri et ea] ** ea *G* ex ea *g* x ea *r* ea — fiunt in *litura ex*
corr. *A* et maxima *RG* 7 post derivantur: sed tamen specialem significationem
habent *add.* *ADLr* sed specialem habent significationem *k* und.] Deinde *D* uel
Vnde *d* 8 quoque formis *G* habent *L* 9 eorum sed denominatiua *B* iure
appellantur denominatiua *D* appellantur *A* timarchides *G* timarchides *AH*
forma patronimicorum post timarchides *add.* *L* forma patronimicorum post proprium
K 10 aemilianus *A* Catulus] *d* catullus *D* denominatiua *Dd* 11 suarum
non servant
formarum: et sint *Dd* servant *BAHGKd* formarum *add.* 12 etsi] *B* et *rell*
sunt *K* his *RBHGLK* tractabitur *B* 13 Nonstruismus (sic) *A* 15 latae
sunt et confusae *GK* latae sunt confuse *A* sunt et confusae *hl* 16 nuncupauerunt
G nuncupauerunt in *litura* *K* communes *K* 17 participialibus] *g* participialibus
GK 18 existimo] *r* existimo *R* una in loco *B* in loco uno *LK* in uno loco
G 20 MULTIPLES ET VARIAE TERMINATIONES DENOMINATIVORVM NOMINVM INCIPIVNT. *D*
Variae terminationes denominativorum *L*. singulas deinde terminationes in marg. ap-

p. 619. 20 P.

p. 140. 41 K.

'ia', ut 'durus duritia', 'prudens prudentia', 'sapiens sapientia'; a consonante antecedente: 'cantus cantilena'; e: 'cubo cubile', 'sedeo sedile'; i: a fruge || 'frugi', a nihilo 'nihili' - quae tamen magis obliqui sunt supra positorum nominativorum, ut de nominativo et genetivo tractantes docebimus in sexto libro -; o, [ut] 'cicer Cicero'; u: 'tono tonitru'; 'al': 'cervix cervical', 'tribunus tribunal'; 'il': 'vigilo vigil', 'pugillus pugil'; 'ul': 'exulo exul', 'praesulo praesul'; 'am': 'nequis nequam'; 'um': 'oliva olivetum', 'rosa rosetum', 'tendo tentorium', 'sto stabulum', 'praesideo praesidium'; 'en': 'solor solamen'; 'ar': 'lacus lacunar', 'calx calcar', 'caedo Caesar'; 'er': 'eques equester', 'macies macer'; 'or': 'senatus senator', 'amo amator'; 'ur': 'satio' vel 'saturo satur', 'murmuro murmur'; 'as': 'primus primas', 'optimus optimas', 'civis civitas', 'probus probitas', 'Arpinum Arpinas'; 'es' correptam: 'pes pedēs', 'equus equēs', 'tego tegēs'; 'es' productam: 'pauper pauperiēs', 'acus aciēs', 'saepio saepēs', 'struo struēs', 'sterno stragēs'; 'is': 'aedis aedilis', 'rex regalis', 'amo amabilis', 'penetro penetrabilis', 'Athenae Atheniensis', 'Sicilia Siciliensis'; 'os': 'lepus lepos', 'custodio custos'; 'us' puram: 'occido occiduus' et 'assideo' (vel ab asse, ut quibusdam placet) 'assiduus'; 'us' diversis consonantibus antepositis: 'saxum saxosus', 'spuma spumosos', 'vito vitabundus', et a participiis: 'versus', 'saltus', quando quartae sunt declinationis, et ab adverbis: 'supra' vel 'super superus', 'infra inferus', 'extra externus', 'hodie hodiernus'; in x: 'fur furax', 'capio capax', 'audeo audax', 'verto vertex'; in duas consonantes, ut 'Picenum Picens', 'Tiburtum Tiburs'.

3 Ergo in a desinentia denominativa i habent brevem ante a vel l vel 25

ponit L, numeris additis distinguit D 1 ia] IN. IA. B in ^{ia} Rr. prudens. tia Kk
 2 ut cantus A ut cantus ACMA D cubile κτῶν κωφῆ D 3 4 ut a fruge in litura r i ut fruge B afruge afrugi A frugi et nichilo R obliqui sunt magis
 L oblici GK uel obliqui g obliqui casus sunt D 4 nominativorum] add. g
 nominativorum nomen L tractantes add. k in sexto libro docebimus
 DGLK 5 o cicer Cicero] k om. RBAHGLK o ut cicer cicero Dh in o cicer cicero
 r et subius subtil ei dixisset in altero marg. add. k u tono tonitru] K in u tono
 tonitru GLr u est terminans ut tono hoc tonitru D in u est terminans tono hoc
 tonitru H ut in u est terminans tono hoc tonitru RB In al R 6 uigilio
 Rr pugil add. d 7 exulo] d exsulo AD exul] g exsul ADG
 post exul in litura ni f. praesideo in L 8 tendoriorum k praesideo] l praesedeo L
 solor
 9 en solor solamen om. RHGLK at v. § 16 en ut solamen h calx] clax B
 10 caessar Gg equus ni f. in l. evanido B equus ^e Hh equis K aequester Rr
 11 sacio AH mormuro mormur K 12 post primas duo quaterniones desunt in B
 cf. lib. V § 56 optimas ex iterato optimus corr. in A ciues K probitas, Arpinum] h probitas. as. Arpinum AH 13 arpinum arpinas. arrinum arrinas.
 es R correpta DK equus K 14 es] h er ni f. HK producta DK ut
 pauper RAG 15 aedes ADh 16 penetro penetrabilis amo amabilis D penitro
 penitribilis K Athenae] r athene R atheniensis K siciliensis K 17 pura
 RD purum L 18 et ab assideo DLk 20 et participiis Rr 21 adverbis Gg
 infernus G 22 *x D audeo] h audao (i?) H 25 DE a INCIPIT. DL a add. r

p. 620. 21 P.

p. 141. 42 K.

n vel r, ut 'sapientia', 'acrimonia', 'cautela', 'suadela', 'tonstrina', 'armatura'. inveniuntur tamen in verbalibus etiam alias consonantes ante a habentia, sed quas a verbis accipiunt, ut 'scribo scriba', 'convivo conviva', 'colligo collega'.

- 5 Secundae igitur declinationis nomina in 'us' desinentia c antecedente quocumque sint syllabarum - nisi sint regionum nomina, quae derivantur ex his -, alia vero quacumque consonante ante 'us' posita tantum disyllaba et quae in 'is' | desinentia tertiae declinationis similem habent nominativo genetivum: quae secundae quidem sunt, genetivo, quae vero tertiae, dativo assumunt 'tia', ut 'amicus amici amicitia', 'inimicus inimici inimicitia', 'pudicus pudici pudicitia', 'laetus laeti laetitia', 'durus durī duritia', 'maestus maesti maestitia', 'stultus stulti stultitia', 'segnis segni segnitia', 'tristis tristi tristitia', i tam paenultima quam antepaenultima ubique correpta. alia vero supra dictis casibus assumunt a, paenultima i ubique in his quoque correpta: 'controversus controversi controversia', 'ignavus ignavi ignavia', 'violentus violenti violentia', 'superbus superbi superbia', 'modestus modesti modestia'. 'miser' quoque, quamvis in 'er' desinat, 'miseri miseria', 'astutus astuti astutia'. similiter regionum nomina pleraque: 'Italus Itali Italia', 'Gallus Galli Gallia', 'Sicanus Sicani Sicania', 'colonus coloni colonia',
 20 'Hispanus Hispani Hispania', 'Dardanus Dardani Dardania', 'Tusculus Tusci Tuscia', 'Graecus Graeci Graecia', 'Teucrus' vel 'Teucer Teuceri Teuceria'. similiter faciunt tertiae declinationis nomina sive participia, quae una syllaba vincunt genetivo nominativum: assumunt enim dativo a, paenultima i ubique, sicut supra dictum est, correpta: 'neglegens neglegenti neglegentia', 'prudens prudenti prudentia', 'misericors misericordi misericordia',
 25 'iners inerti inertia', 'inops inopi inopia', 'iūs iuri iniuria', 'nomen nomini ignominia', 'Caesar Caesari Caesaria'. inveniuntur tamen quaedam,

2 nervalibus *Kk*   3 uiuo cumuiua *Dd*   4 colligo colliga *ALk*   6 quocumque] *rdh* quodcumque *RDH* quocumque *K* quocumque numero *HL* et in titula
k nomina et quae *G*   7 uero nomina quacumque *L*   8 is] *r* his *R*   9 de
 reg in ia in *marg.* *d*   10 amicus amicia amicitia *A*   inimititia *A*   11 pudicitia *A*
 mestus *RAGL* metus *Dd*   mestus . ti . tia *K*   mesti mestitia *RADGL*   12
 segnes *A*   14 in his quoque correpta *corr. ex* correpta in his quoque *A*   his]
 is *r*   ut controuersus *AD*   controuersus controuersi controuersia *GL*   15
 uolentus . ti . tia *K*   16 superbi *add. r*   18 astutia] *k* astutia *H*   Italus *om. D*
 gallia
 19 gallus gallia *A*   sycanus sycani sycania *H*   colonus coloni colonia (l) *D*
 colonus — Hispania in *marg.* *add. K*   21 graetia *Rr*   Teucrus uel teucer theu-
 cria *R* teucrus uel teucer theuceria *r* teocrus uel teocer . ri . teocria *K*   Teuceri *om. L*
 22 De nominibus uel participiis in *marg.* *d*   23 genetiuo] *d* genetiuum *D*   enim
 in dativo *A*   24 ut neglegens *D* neglegens *G*   neglegens . ti . tia *K*   negle-
 genti (c) *D*   26 inersti *D*

quae in 'monia' desinunt, a nominibus sive | verbis derivata, 'castus casti castimonia', 'parco parsi parsimonia', 'queror querimonia', 'acer acri acrimonia'. Cicero in Verrem primo: quare si Glabronis patris vim et acrimoniam.

Consonantē vero antecedente in a desinentia || denominativa seu verbalia formas habent tres: 'la', 'na', 'ra'.

'La' e longa antecedente: 'cautus cauti cautēla', 'tutus tuti tutēla', 'acutus acuti acutēla', 'custos custodi custodēla', 'mandatum mandati mandatēla', 'cliens clienti clientēla'. et nota, quod omnia extremam vocalem genetivi, si secundae sint, sin tertiae, dativi in e longam convertentia 10 assumunt 'la', quae vero a verbis fiunt secundae coniugationis a secunda persona abiciunt s et assumunt 'la': 'candeo candes candēla', 'suadeo suades Suadēla'. Horatius in epistularum I:

Ac bene nummatum decorat Suadela Venusque.

'Na' vero desinentia denominativa sive verbalia, de quibus iam diximus, cum de possessivis 'nus' vel 'na' vel 'num' desinentibus tractabamus, 15 omnimodo longam habent paenultimam vel natura vel positione: 'officium officina', 'medicus medicina', 'rex regis regina', 'leo leaena', 'doctrina doctrina', 'tonstrix tonstrina', 'cocus cocina' et 'culina', 'cantus cantilena', 'far farina', 'luceo lucerna', 'lux lucina', 'lateo laterna'. nam 20 'Mutina', 'sagina', 'pagina' non videntur esse derivativa. ['sagana' enim et 'saga' idem significant.]

6 'Ra' autem terminantia omnia participiis femininis futuri temporis similem habent formam, unde paenultima quoque u sine dubio producitur:

1 monia] r Nomina R monia (e?) A monia (i?) H ut castus AD
 2 queror] r quaeror RAH queror queri querimonia (queri postea al. m. del.) Dd qror. emonia K quaerimonia H acer acri add. g 3 Cic. in Verr. I 17, 52 Cicero — acrimoniam in marg. add. l primo] in D si Glabronis Cicero si G. glabronis H sig. glabronis R sigglabronis A sig-
 nificat glabronis DGKl 4 um Hh acrimonia A 5 De formationibus tres la. na. ra d tres habent D 7 De la D cautella K 8 acutus acuti acutela] r Lips. 1 Erl. 1 2 Dresd. et sup. lin. al. m. Heidelb. Krehlii, cf. Lachmanni in Lucr. comm. p. 204, om. RH cutis cuti cutela ADGKl cutis cuti cuticula L mandataela R 9 clicens clicenti clicentela a dicens dicenti dicentela A 10 sunt A
 tertiae declinationis dativi A i. dativi L 11 fl. sunt H saecundae R 13 Oratius AGHK Horat. epp. I 6, 38 aepistolarum K primo epistolarum D J. epistolarum A 14 hac D nam, at, et codd. nonnulli Horat. nummatum r nummatum RAHGLK 15 De na in mg. d In na ADGLKr. seu K 16 in nus GLK 17 ut officium D 18 laena A doxtris A 19 cocus] r cocos R
 coquus Gd cocus cocina Kk cocina] G uel coquina g coquina d culina] D uel colina d colina G cantelina G uel cantelena g 20 farina K lucerna. ^{lux} facit. lucis Aa lux Lucina] R lux lucis Lucina vell. lanterna g 21 sagana] ^{ius} sagina K uidetur A deriuata Hh sagana — significant del. d Saga enim et sagana L 23 De ra in marg. d terminantia] desinentia K

p. 672: 23 P.

p. 143—45 K.

'scriptūra', | 'censūra', 'tonsūra', 'usūra', 'litūra', 'natūra', 'armatūra'. et sciendum, quod supra dictae omnes formae [id est in a desinentes] proprie sunt feminini generis. inveniuntur tamen pauca verbalia, ut supra dictum est, masculina sive communia consonantes verborum servantia, ut
 5 'scribo, hic scriba', 'lego, hic collega', 'fugio, hic' et 'haec perfuga', 'assequor assecula', 'advenio advena', 'convenio convena', 'vivo conviva'.

In e desinentia derivativa neutra sunt, ut 'sedile', 'monile', 'cubile', II 7
 'utile', et quia pleraque a communibus in 'is' terminantibus nascuntur, melius cum illis tractabuntur.

10 In i duo sunt denominativa, ut plerisque videtur, indeclinabilia, 'frugi' a fruge, 'nihili' a || nihilo. quidam enim figurate 'frugi' dativum et 'nihili' genetivum, ut ante dictum est, cum aliis omnibus coniungi casibus non irrationabiliter dicunt, sicut 'mancipi' et 'nec mancipi' et 'cordi' et 'huiusmodi' et 'illiusmodi' et similia.

15 In o masculina quidem et communia pauca inveniuntur derivativa, ut a cicere 'Cicero', ab eo quod est 'catus' 'Cato' et a capite 'Capito', a labe 'Labeo', a latendo 'latro', a leniendo 'leno', a comedendo 'comedo', a palpando 'palpo', ab epulando 'epulo'. Cicero de oratore: tres viros epulones.

20 Feminina vero plurima derivativa inveniuntur modo in 'io' modo in 'go' modo in 'do' desinentia, et paene omnia rerum sunt incorporalium.

In 'io' igitur terminantia plerumque a participiis fiunt praeteriti temporis, quorum genetivus assumpta o et correpta i facit huiuscemodi nomina: 'oratus orati oratio', 'accusatus accusati accusatio', 'status stati
 25 statio', 'datus dati datio', 'nexus nexi nexio', 'abolitus aboliti abolitio',

1 ut scriptura creatura tritura censura D tonsura censura H natura cultura armatura D creatura tritura cultura post armatura in marg. add. h 2 in a] rh in ca R in aa H propriae HL 3 tamen add. r 4 sive] vel DG servantesia

H 5 scrobo hic scraba Rr colliga AK collega, hic et haec perfuga a fugio uerbo, D perfuga] k profuga K 6 assequor assecula] r adsequor adsecula RAD adsequor adsaecula (u) H assequor assecula GL adsequor adsecula K conuenio conuena add. k vivo] conuiuo Lh 7 In e ac similiter deinceps per singu-

las terminationes inscr. DL deriuata Hh munile RG 8 in his A 10 de-

nominatiua sunt K a fruge frugi a nihilo nihili D fugi Rr 12 ge [enitium L cassibus G 13 irrationabiliter RADH et nec mancipi] l et nec mancipi K et mancipi L et mancipi G et haec mancipi A huiusmodi] r huius-

cemodi R 14 similia] rh similibus RADGHLK 15 deriuata Hh 16 a ci-

cicero cere * Dd est om. L capite Rr 18 epulando] h epulendo HL Cic. de

or. III 19, 73 tris v. l. codd. Cic. 20 deriuata Hh inueniuntur deriuatiua

L ios Rr 21 poene H 22 participis Gg 23 assumpta G et om. G

huius modi G 24 accusatus accusati accusatio (s) A acusatus acusati acusatio G

accusatus . ti . accusatio L status stati statio] satus . ti satio L stati om. K

25 nexi om. K abolitus H abolitus aboliti abolitio] g obolitus oboliti obolitio GL

p. 623. 24 P.

p. 145. 46 K.

'auctus aucti auctio', 'lectus lecti lectio', 'perfectus perfecti perfectio', 'munitus muniti munitio', 'haustus hausti haustio'; 'internectus' autem 'internecti internecio' fecit euphoniae causa abiecta l.

- 9 In 'go' vero desinentia, sive sint derivativa seu primitiva sive composita, paenultimam produciunt vel natura vel positione: 'virāgo', 'compāgo',⁵ 'Carthāgo', 'sartāgo', 'caligo', 'uligo', 'rubigo', 'ferrūgo', 'aerūgo', 'vīgo', 'mārgo'; excipitur unum 'līgo', cuius paenultima corripitur, nec mirum, cum sit masculinum et solum disyllabum vocalem ante 'go' habens.

- In 'do' desinentia derivativa tam a nominibus quam a verbis vel parti-¹⁰ cipiis veniunt. haec quoque modo e longam vel i modo 'tu' habent ante 'do', ut 'acris acrēdo', 'dulcis dulcēdo', 'intercapio intercapēdo', 'torpeo torpēdo', 'libet libīdo', 'cupio cupīdo', 'formido formidas formīdo formidinis', quod ideo fecit simile nomen verbale primitivo verbo, quia ipsa positio verbi talem habuit formam. in tudo: 'fortitūdo', 'magnitūdo',¹⁵ 'habitūdo'. et sciendum, quod e productam || ante 'do' habentia, si a nominibus derivantur, extremae syllabae terminationes in e convertunt et accipiunt 'do', ut 'dulcis dulcēdo', 'acris acrēdo', sin a verbis, secundarum terminationes personarum in e productam similiter vertunt et accepta 'do' faciunt supra dictae formae derivativum, ut 'intercapio intercapis inter-²⁰ capēdo', 'torpeo torpes torpēdo'. similiter i ante 'do' habentia extremas syllabas secundae vel tertiae personae in i longam convertunt et accipiunt 'do': 'cupio cupis cupīdo', 'libet libīdo'. excipitur 'formīdo' propter supra dictam causam. in 'tudo' vero desinentia, si a nominibus veniunt secundae declinationis, non participiis vel participialibus, genetivo, sin tertiae,²⁵ dativo assumunt 'tudo' i antepaenultima correpta, ut 'amplus ampli amplitudo', 'magnus magni magnitudo', 'firmus firmi firmitudo', 'longus

1 aucti Aa autio R lecti] ex lectio corr. A 2 autem om. GK
add. k 3 internecio] rh internecio RH internecio L facit GK aeupho-
niae Rr euphoniae A euphoniae K abiecta t om. G t primitivi. In L 4

primitiva uel composita HK 5 ut uirago Dh uirgo L 6 kartago RDK
chartago H kharthago L sartago] add. l sarthago GK rubigo] h robigo AH
uir rubigo genus uitii quo culmi periunt sed abusive rubigo dicitur nam rubigo uitium

obscae liuidinis uel obsceni liuoris ut uarro (cf. Ritschelii quaest. Varr. p. 53) ait,
quod uillous (sic ni f.; l. ulcus) uocatur in marg. ex Servio ad georg. I 151 add. K
7 Excipiuntur A unum om. G 8 uocalem i L 10 derivativa] h deriuata

KH 11 longam modo i modo D uel i modo tu add. g 12 acredo — formidas

add. g dulcis (sic) H ***** dulcis (dulcis) L 14 facit R quia] quod AGLK

16 e productam H 19 conuertunt D accepta] ex accepto corr. A accepto L

20 deriuatum Rr deriuationes A deriuationes D 22 accipiendo Rr 23 ut
cupio DG Excipitur formido in mg. add. H 25 non a participiis D 26 i pene-
ultima L ut amplius H amplitudo Dd 27 longus — fortitudo in marg.
add. d

p. 624. 25 P.

p. 146. 47 K.

longi longitudo', 'celsus celsi celsitudo', 'multus multi multitudo', 'solus soli solitudo', 'similis simili similitudo', 'suavis suavi suavitudo', 'fortis forti fortitudo', sin a participiis vel participialibus in 'tus' desinentibus derivantur, abiecta s assumunt 'do': 'habitus habitudo'. a testa quoque sive
5 testu 'testudo', quod est corporale. nec non omnia in 'do' desinentia, quamvis non sint derivativa, paenultimam u habentia produciunt eam naturam vel positione, ut 'hirundo', 'harundo', 'hirudo'.

In u derivativa pauca invenio: 'specus specu', 'pecus pecu', 'testa 11 testu', 'tonitrus tonitru', 'cornus cornu'. nec interest aliquid inter primitivorum et derivativorum significationem, ideoque dubium, an sint derivativa dicenda.

In 'al' desinentia denominativa, si primitiva [eorum] paenultimam naturam vel positione habuerint productam, ea quoque longam habent paenultimam: 'cervix cervicis cervicā', 'tribūnus tribūnal', 'vēctus vectigal',
15 'lupērcus lupērcal', sin illa brevem, ea quoque | correptam: 'tōrus tōral', 'animus' vel 'anima animal'.

In 'il' vel 'ul' desinentia, sive a nominibus seu a verbis derivata sint, fiunt abiectio[n]e extremarum vocalium sive syllabarum primitivi, ut 'pugillus pugil', 'vigilo vigil', 'consulo consul', 'exulo exul', 'praesulo
20 praesul'.

In 'am' unum invenitur trium generum commune, quod derivatur a 'nequeo' vel 'nequis', 'nequam'.

In 'um' desinentia derivativa sive etiam composita diversas habent 12 formas: quaedam enim vocalem habent e longam vel i correptam ante
25 'um': e, ut 'olivētum', 'vinētum', 'corylētum', 'rosētum', 'dumētum', 'quercētum', 'aesculētum', 'myrtētum' - quamvis feminino genere Plautus in vidularia hoc protulit:

1 caelsus. caelsi caelsitudo L caelsus .si. caelsitudo G celsi om. d 3 Si^N a

Rr vel] siue L participialibus R 4 ut abitus Dd habitudo haec testa et hoc testu A testa R haec — testu uncis incl. r a om. AK siue a testu D

5 desinentia in do K in add. d 6 derivativa] h deriuata H diriuata G

eam nel natura vel D uel 7 et positione Kk herundo Ld hyrundo H sirudo (h) Gg uel erudo s. emblema erudo K arundo HGLr hyrudo H herundo K haerundo G

8 hoc specu Rr pecus pecu] d pecu pecus D 10 dubium est an

H dubium es an D dubium non sunt L 12 eorum om. D 13 habuerunt L

14 haec cervix R ut cervix ADh et cervix L 15 lupercus appellatur locus ubi pan deus colitur in marg. k ut torus Dh 17 vel ul] r nel in ul rell. 18 extrimarum K

19 uigolo K exulo exul (s) D 21 commune om. L derivativum D

22 uel del. h 23 composita* (e) L equidem per totum hunc locum librorum tantum non omnium consensum secutus ipsum sive Priscianum sive Theodorum aequale lapsus esse arbitror atque infra § 15, ubi derivativa in 'monium' tractantur, quae huc pertinent

24 Quaedam enim vocalem i habent ante tum (vocalem habent ante um 3 μπ) quaedam consonantes. I (I om. μ) ut augurium — habent formas. Quaedam enim e longam habent (habent e longam edd.) ante tum ut oliuetum — id est πει-
extuxā cod. Lips. 2 teste Krehlio, eumque ordinem sequuntur edd. ante α, Krehlius. Quaedam enim vocalem habent e longam ante tum, quaedam i correptam ante um: e, ut oliuetum etc. αβγ Putsch. 25 oliuetum G corilectum HGKr 26 aesquilectum R mir-

tetum RAGHK femino K Plaut. vidul. fr. 2 p. 441 Both. 27 in vidularia]

Nescio qui servus e myrteta †prosiluit -,
 quae sunt continentia vel comprehensiva, id est *περικεινικά*. i, ut 'augu-
 rium', 'solarium', 'pomarium', 'solacium', 'savium', 'basium', 'odium',
 'remedium', 'concubium', 'Palladium', 'officium', 'conubium', 'convi-
 vium', 'exilium', 'consilium', 'indicium', 'meritorium', 'municipium', 5
 'praesidium', 'domicilium'.

Consonantes quoque ante 'um' habentia [derivativa] diversas habent
 formas.

- 13 Alia enim in 'bulum' desinunt, quae forma assimilis est diminutivis,
 et veniunt a nominibus vel a verbis, ut 'cuna cunabulum', 'Vesta' vel 'ves- 10
 tis vestibulum', 'tus turis turibulum', 'voco vocas vocabulum', 'concilias
 conciliabulum', 'stas | stabulum', 'pasco pabulum', 'prosto prostibulum',
 'patior' vel 'pateo patibulum'. et attendendum, quod paenultima in omni-
 bus corripitur, antepaenultima vero, si i habeat, corripitur: 'vestibulum',
 'prostibulum', 'patibulum', sin vero a, producitur: 'cunabulum', 'vocā- 15
 bulum', 'conciliabulum', 'pābulum'. excipitur 'stābulum', quod corripit
 a; nec mirum, cum verbum quoque 'stābulo stābulas' eandem corripuit
 syllabam et 'stābilis' et 'stātus' et quaecumque a verbo 'sto stas' deri-
 vata fuerint. (excipitur 'stāmen' et 'stātura', quod tam nomen quam par-
 ticipium est. Lucanus in III: 20

lassant rumpentes stamina Parcas.

idem in II:

Vanaque percussit pontum Symplegas inanem
 Et statura redit.

om. L aulu
 uicularia Rr uicularia AH uidulario K 1 quis LKdh mirteta HK
 mirtea Gg myrtheta A prosiluit Bothius 2 continencia G comprehensiva DHL
περικεινικά 2 (voc. Gr. lac. rel. indic. 1) περιηκτικά Monac. m. alt. periecti** H perie-
 ctiva RDGLKh Monac. vel proiectiva d proiectiva A *περικεινικά* vertit Prisc.
 lib. V § 55 i om. RAD augurium L 3 solatium AH suanium ALK et
 in litura h hodium K 4 convivium] conuicium L 7 derivativa om. D
 9 adsimilis GH similis D 10 uel uerbis LK 11 uoco om. G concilio con-
 cilias DL concilio. as K 12 sto stas DL sto. as K pabulum] r papulum R
 paulum K 13 uel pateo patibulum ex patibulum uel pateo restit. K attenden-
 dum RA in nominibus G in ***** omnibus (ultima) L 14 corripitur turibulum
 : turribulum prostibulum
 uestibulum h ut uestibulum D uestibulum: patibulum A 15 ut cunabulum A
 qu
 abulum G 17 *oque Dd corripit Rh 18 stas nomina deriuata ADGL
 19 et stamen et A stamen statura H 20 est om. A Luc. Phars. III 19 III
 scripsi VI (sexto D) libri; scribendum quis suspicetur Lucanus in VI (v. 777): Tristia
 non equidem Parcarum stamina, dixit, idem in III: lassant etc. 21 lassant] Luca-
 nus lazzant R laxant r vell. cum nonnullis codd. Lucani, quod a Prisc. archetypo alie-
 uel ac
 num fuisse ex cod. R lectione colligas parcas Gg parcae LK 22 Id est A
 Luc. Phars. II 718 sq. II scripsi VII (septimo D VII r) libri 23 Vanaque] ua-
 naquae A unaque G et, in uanaque corr., Luc. Voss. B una L percussit] d per-
 cussit DGK simplegas D symplegas K symplegas k 24 statura] r sat tura R

p. 625. 26 P.

p. 148. 49 K.

'stātūrus' quoque et 'stātūrum' producun||tur, quamvis 'stātus stāta stātūm' corripiuntur. idem in X:

zephyros quoque vana vetustas

His adscripsit aquis, quorum stata tempora flatus.)

5 inveniuntur etiam quaedam in 'culum' desinentia, quae a secunda deri-III 14
vantur persona, ut 'devertis deverticulum', 'verris verriculum', 'perior pe-
riris' (unde 'peritus') 'periculum', 'oras oraculum', 'propugnas propugna-
culum', 'obstas obstaculum', 'miraris miraculum', 'perpendis perpendi-
culum'. a simplici quoque, quod in usu non est, 'specio specis specu-
10 lum' pro 'speciculum' per syncopam 'ci' euphoniae causa. similiter a 'fero
fers' 'ferculum'.

Alia vero in 'mentum' desinunt, quae plerumque a 'verbis veniunt:
'vestio vestis vestimentum', 'hortor hortaris hortamentum', 'orno ornas
ornamentum', 'sacro sacras sacramentum', 'fundo fundas fundamentum',
15 'moneo monitus monimentum', 'alo alis alimentum', 'increSCO incremen-
tum'. | et sciendum, quod antepaenultimam productam habent vel correp- 15
tam, prout sint paenultimae syllabae praeteriti temporis eorum verborum,
ex quibus derivantur: 'ornāvi' vel 'ornātus ornāmentum', 'monui monitus
monimentum', 'alui alitus alimentum', 'incrēvi' vel 'incrētus incrēmentum',
20 'munivi munitus munimentum', 'fulcivi fulcimentum'. in 'monium'
etiam inveniuntur derivativa, i correpta antecedente, ut 'patri patrīmo-
nium', 'matri matrīmonium', 'testi testīmonium'.

Sunt alia in 'um' participiis similia, ut 'factum', 'tectum', 'dictum',
'visum', alia quae a verbis derivantur o in 'um' convertentia: 'regno reg-
25 num', 'velo velum', 'stagno stagnum', 'vado vadum'.

In 'en' desinentia derivativa m antecedente paene omnia verbalia sunt 16
et neutra, et si sint a prima coniugatione, a longam habent paenultimam,

2 corripiuntur] k corripiantur *DHK* et *ex* corripiuntur *mut. A* corripitur *G* *Luc.*
Phars. X 239 *sq.* 3 zephyros *ADHL* et sic *Luc. Voss. uterque* sephiros *G* se-
pheros *K* 4 ascripsit *DGLK* asscripsit *Luc. Voss. B* adscribit et ascribit aliquot
codd. Luc. aquis *om. Luc. Voss. B, add. m. alt.* stata ** *K* 5 quaedam
etiam *K* 6 persona] verborum persona *RDLK* devertis deverticulum] *d* di-
uertis diuerticulum *ADGH* verris verriculum] *ex* uerriculum uerris *restit. L* uerti-
culum *A* peris periculum *ante* perior *add. K* perior — periculum] peris *D*
peririris *R* perieris ***** unde (periculum) *L* 7 oro. as *K* 8 perpendi-
colom *Aa* 10 pro speculum *Aa* sincopam abiecta *ci L* euphoniae causa ab-
iecta. similiter *K* 18 ut uestio *G* horno hornas hornamentum *Dd* 14 fundis
Rr 15 monitus] *r* mones *R* alio *Rr* alimentum *Dd* 18 ut ornaui *h* ut
ornaui (*h*) *D* ornamentum *Hh* moneo monitus monimentum] *ex* monimentum mo-
neo monitus *corr. L* uel monitus *D* 19 monimentum] *k* monumentum *K* uel ali-
tus *D* 20 moniui monitus *Kk* uel munitus *D* falciui falcimentum *Kk*
21 diriuata *A* 23 participis *Gg* dictum tectum *G* 24 ut regno *A* 26 de-
sinentia *om. A* uerbiali *Hh* 27 coniugatione *G* habent longam *R*.

ut 'solor solaris solāmen', 'foro foras forāmen', 'curvo curvas curvāmen', 'oblecto oblectas oblectāmen', 'purgo purgas purgāmen', 'irrito irritas irritāmen', 'ligo ligas ligāmen', sin a secunda vel tertia, i habent correptam, ut 'moneo mones monīmen', 'rego regis regīmen', 'tego legis tegīmen' et per concisionem 'te||gmen', a 'specio specis' vel 'specie specimen', vel u productam, si in 'uo' desinit verbum: 'acuo acūmen', 'fluo flūmen', 'nuo nūmen' ('numen' enīa est dei nutus. unde Virgilius:

meo sine numine, venti,

id est sine meo nutu), 'luo lūmen' (quo omnia abluuntur, id est purgantur a tenebris). a verbis vero quartae venientia i productam habent: 'munio munīmen', 'lenio lenīmen', 'molior molīmen'. pauca inveniuntur in 'en' derivativa generis masculini: 'a pectendo 'pecten', | a filo 'filamen', quod per syncopam i 'flamen' dicimus. et a canendo tamen composita masculina sunt, quae in 'cen' desinentia i correptam habent paenultimam: 'tubicen', 'cornīcen', 'fidīcen'. excipitur unum 'tibīcen', quod ideo solum i productam habuit paenultimam, quod synaeresis facta est duorum, i brevium in unam longam. debuit enim i geminari, quia solet plerumque in compositione a in i converti, ut 'cado incido', 'facio inficio', 'iacio iniicio, reicio', 'amicus inimicus', 'tuba tubicen'. sic ergo 'tibia' 'tibīcen' faciebat, ex quo factum est 'tibicen'. (nec solum i, sed aliae quoque vocales in multis dictionibus sic solent ex duabus syllabis in unam longam transire, ut 'biugae bigae', 'quadriugae quadrigae', 'biuni bīni'. et ex contrario una longa in duas breves saepe solet tempo-

3 sin a K 4 monimen*** (tum) H monimen et monumentum LK rego regis om. L
regimen et regimentum GL regimen regimentum K tego .gis .men .mentum K
5 tegimen et tegimentum et GL concisione R concissionem AL tegmen] tegmina L
a specio. specis vel specie] r aspicio aspicias vel a specie R aspicio aspicias vel species L a specie A 6 ut acuo AD 7 est om. G dei] g diei

ni f. G notus quare numen dicitur Rr Verg. Aen. I 133 post Virgilius: in I

add. G in primo aeieidos D 10 sine nutu Gg 11 uero om. A ut munio Dr

munio munio munimen lenio lenio lenis lenimen molior molimen L munio . is

menimen lenio .is. lenimen molior .ris .limen K 13 deriuata L ut a ADh
hic pecten Rr 14 i om. G flamen] r flamen hoc R conposita R 16 tu-

bicen liticen cornicen AD 17 in paenultima K sinnaeresis Rr sinheresis ADH
sinaris GK sinnaeressis L 18 duorum ii RH duorum si (i) D quia] quod K
20 iacio ex gatio corr. r iniicio reicio] r inicio reicio RD iniicio reicio H

i
*ubacen Rr tubicen Hh post tubicen: sic ergo — tibicen om. L
add. l 21 tibiicen] r tibicen RA faciebant R et in faciebat corr. H
23 post transire: ut biugae .ii. excluditur et duo ii in unam longam conuertuntur. add. H biugae GK quadriugae] quadriugae GK
biuni] bi-uni h bis uni ADr et ni f. in litura H In b's uni R 24 e r una
in marg. add. H

p. 627. 28 P.

p. 150. 51 K.

ribus dividi: 'admittiēr' pro 'admitti', 'fīēri' pro 'firi' vel 'fire', quod magis analogum est, unde Virgilius in III georgicon:

At suffire thymo cerasque recidere inanis

Quis dubitet?)

- 5 In 'ar' desinentia derivativa si consonantem habeant ante 'ar', paenultima syllaba producitur, sin vocalem, corripitur, ut 'caesus Caēsar', 'lacus lacūnar', 'lupa lupānar', 'laqueus' autem 'laquēar'.

In 'er' derivativa a nominibus pleraque s et t habent ante 'er': 'eques equester', 'pedes pedester', 'silva silvester', 'campus campester', 'apium apiaster', 'olea oleaster'. et sciendum, quod a habent ante 'ster', cum in nomine primae positionis nulla sit consonans inter vocales paenultima et ultimae syllabae, ut 'apium apiaster', 'olea oleaster'. || diminutiva quoque huiusmodi formae, de quibus iam diximus, a habent ante 'ster': 'parasitaster', 'Antoniaster', 'Catulaster'. alia vero omnia e habent ante |
15 'ster' excepto 'paluster'. et haec quidem denominativa sunt. sunt autem verbalia, quae verborum consonantem servant ante 'er': 'rubeo ruber' - Horatius in I sermonum:

Obscenoque ruber porrectus ab inguine palus -,
'piget piger', 'macero macer'.

- 20 In 'or' et in 'ur' a verbis invenio fieri abiectioe o, ut 'coloro color', 'laboro labor', 'honoro honor', 'decoro decor', 'adoro ador', 'murmuro murmur', 'auguro augur', 'saturō satur': hoc tamen facit et femininum 'satura' et neutrum 'saturum'. alia vero in 'or' desinentia assumunt verbo r: 'amo amor', 'furo' (unde 'furens') 'furor'; alia a nominibus
25 vel participiis in 'us' desinentibus fiunt mutatione 'us' in 'or': 'senatus senator', 'dictatus dictator', 'tonsus tonsor'.

In 'as' pleraque denominativa sunt, quorum primitiva, si sint secundae declinationis, genetivo, sin tertiae, dativo assumunt 'tas', i paenultima

1 ut admittier *D* ut admittier *K* a mittier *Rr* ammittier pro ammitti *L* ammittier pro ammitti *Gg* uel firae *K* 2 analogum (n) *R* analogia *A* analogiae *h* est *om. G* *Verg. georg. III 241 sq. cf. lib. VIII § 83 et X § 50* 3 At] *h* Ad *H* Aut *Med.* At

suffire *add. r* sufferre *Rom.* sufferre thumos *Med.* suffere fauos thymo *Pal.* thymo *AD* timo *GL* tymo *K* caerasque *G* coerasque *K* cerasque *L* recedere *GLK* inanes *ADHGLK Med.* 5 habent *D* 6 ut *om. LK* caessus *G*

8 ante .r. *A* ut eques *D* 9 capester *A* apium apiaster bis *scr. H* 10 olea ex oleum *corr. K* post ster: i e In primitivo *R*, quod *gloss.*, ad *sqq.* in

nomine primae positionis *pertinens, uncis inclusit r* 12 et ultimae *add. g* ultima *Rr* 13 forma *L* post ante ster: parasitaster — ante ster *om. R add. r* 14 parasitasunt (parasitast pro parasitast *legens*) *A* parasitaster surdaster antoniaster *Dh* catullaster *r* habent *add. k* ante *add. l* 15 denominativa Sunt autem *L* 16 ut rubeo *A* Horatius] *r* Oratius *RK* *Hor. serm. I 8, 5* 18 que *om. L* inguine] *g* inguine *OK* iungine *L* 20 in ur] *h* ur *HL* 21 labor

roboro robor (robur *k*) honoro *K* decoro decor** (or) *H* odoro .or *K* mormuro mormur *G* 22 mormur *K* facit femininum *D* 24 ut amo *ADr* ferens *A* 25 ut senatus *D* 26 questus questor post senator *add. L* certus certor questus .or *add. K* dictatus dicator *A* dictator *add. r* 28 datiuuo *A* tas] *d* as *D*

p. 628. 29 P.

p. 151. 52 K.

tima ubique correpta: 'probus probi probitas', 'novus novi novitas', 'bonus boni bonitas', 'mendicus mendici mendicitas', 'asper asperi asperitas', 'prosper' vel 'prosperus prosperi prosperitas', 'integer integri integritas', 'sincerus sinceri sinceritas', 'sedulus seduli sedulitas', 'timidus timidi timiditas'. et notandum, quod, quae in genetivo duplicant i, extremam earum mutant in e euphoniae causa, ut 'pius pii pietas', 'medius medii medietas', 'anxius anxii anxietas', 'socius socii societas'. 'liber' quoque excipitur, quod nominativo assumpsit 'tas', non genetivo: 'libertas'. tertiae vero declinationis nomina dativo, sicut superius diximus, assumunt 'tas': 'capax capaci capacitas', 'tenax tenaci tenacitas', 'rapax rapaci rapacitas', 'procax procaci procacitas', 'felix felici felicitas', 'affini affinitas', 20 'infideli infidelitas', 'celeri celeritas', 'auctori auctoritas'. excipiuntur pauca, quae b vel p sine s habent ante 'er': haec enim nominativo assument 'tas', ut 'puer pubertas', 'uber ubertas', 'pauper paupertas'. sed hoc possumus etiam in secundae declinationis nominibus observare, ut 15 supra dictum est. unde 'liber' 'libertas' facit, 'asper' autem et 'prosper', quia s habent ante p, 'asperitas' et 'prosperitas' faciunt. 'saluber' et 'salubris' facit nominativum ideoque 'salubritas' et 'celeber' vel 'celebris' 'celebritas'. 'vetus' quoque, quod unum trium generum in 'us' desinens invenitur, nominativo assumit 'tas': 'vetustas'. excipiuntur etiam haec, quae in 'or' 20 desinentia mutaverunt 'or' in 'es' et assumpserunt 'tas': 'maior maestas', 'honor honestas'.

IV21 Sunt alia in 'as' denominativa, quae plerumque similia sunt accusativo plurali primitivorum suorum et sunt communia, ut 'primas', 'optimas', 'Ravennas', 'Capenas', 'Arpinas', 'Crotonias', 'Pontias', 'Larinas', 25

1 ut probus *Dh* 2 mendicus mendici mendicitas] medicus medici medicitas *G*
asperitas] *Prosperus R* 3 vel prosperus] *om. K* uel us *add. k* intiger *G*

intiger -ri -tas *K* . integritas *G* 4 sincoerus sincoeri *G* sincerus -ri -tas *K*
psedulus -li -tas *K* timidus -di -tas *add. k* [timidi] *h* tumidi *H* 5 quodq.
in *H* quae *om. G* 6 aeuphoniae *R* pietas *Rr* post pietas: ab eo autem
quod est pietas compositum dixit ovidius et (ad *K*) consanguineas compositum ut
sanguine leni adumbras impietate pia. (*metam.* VIII 476 sq.) *add. LK* 7 me-
diacitas *R* auxiaetas *R* sotius sotii *A* socius socii societas *om. L* sociae-
tas *R* 8 nominativo] *h* nominativum *H* assumpsit *G* assumit *Kr* ut liber-
tas *RAHGLK* ut liber libertas *r* 9 adsumunt tas sicut supra diximus *AH*
supra *DLK* 10 tas auctori auctoritas capax *K* 11 affinis affini affinitas *DG* ad-
fini adfinitas *AHLK* 12 infidelis infideli infidelitas *D* infidelitas *G* celer
celeri celeritas *D* caeleritas *R* auctor auctori auctoritas *D* auctori *om. K* 13 ab(a.)

H p — enim in *litura l* siue *L* ante er habent *Kl* ante .r. *A* 14 peber *H*
pauper -tas. puer -tas. uber -tas *K* 16 liber *add. g* quia] quae *L*
17 asperitas] *K* non asperitas *add. k* 18 ideoque et salubritas *K* caeleber
caelebris caelebritas *H* celebrita* .r. vetus (*) *A* 19 unum *add. r* 20 uc-
tus uetustas *L* 21 or in es mutaverunt *D* assumpserunt *A* ut maior *KL*
magestas *Rr* 23 accusatiuo *AL* acusatiuo *G* 25 Ravennas] *rdh* rabennas *Ak*
rabennas *R* rebennas *DH h. l. om. G* capennas *H* arpinas rabennas crotonias *G*

Crotonias] *h* crotenius *A* crotninus *H* larimas *Rr* la*rinas *H*

p. 629 P.

p. 152—54 K.

quae | ideo in fine habent circumflexum accentum, quia per syncopam proferuntur. perfecta enim eorum inveniuntur apud antiquissimos in 'tis' desinentia, 'hic' et 'haec primatis', 'optimatis', 'Arpinatis', unde neutra quoque eorum in e desinunt: 'primate', 'optimate', 'Arpinate', et ablativus in i, more eorum, quae in 'is' desinentia, cum sint communis generis et faciant in e neutrum, in i terminant ablativum: "a primati", 'optimati', 'Arpinati'. et testis eius Caper, qui diversorum de huiuscemodi nominibus ponit usus auctorum, confirmans tam in 'is' quam in 'as' huiuscemodi nomina solere proferri. Cato Censorius in I originum: sed lucus Capenatis. in II: si quis mortuus est Arpinatis, eius heredem sacra non secuntur. ibidem: lucum Dianium in nemore Aricino Egerius Baebius Tusculanus dedicavit dictator Latinus. hi populi communiter: Tusculanus, Aricinus, Lanuvinus, Laurens, Coranus, Tiburtis, Polmetinus, Ardeatis, Rutulus, 'Ardeatis' dixit pro eo, quod nunc dicimus 'Ardeas'. Titinius in psaltria:

Ferentinatis populus res Graecas studet,
pro 'Ferentinas'. non est igitur dubium, quod - cum in omnibus, quae 22
paenultimam habent circumflexam, si patiantur syncopam, servamus eun-

1 habent in fine D circumflexum L accentum add. k 2 antiquos LK desidentia L
3 primatis et optimatis LK optimatis] ex optimus corr. A obtimatis R unde et

neutra K 4 ablituus A ablativum G ablativi L 5 com A cum ++ sint H
6 faciant] 1 faciunt libri obtimati R 7 Caper] in libris enucl. sermonis

secundum Osannum de Capro p. 13 8 nominibus auctorum exemplis usus est Kk
in his Rr in has A 9 Caton. orig. I fr. p. 105 Kr. fr. 25 p. 274 Roth.
fr. XXVI p. 31 sq Wagener. iterum laudatur lib. VII § 60 10 in] Idem in Adh
Caton. orig. II fr. p. 107 Kr. fr. 67 p. 278 R. fr. LVII p. 42 sq. Wr. cf. Prisc. l. supra l.

II. R U G. ad lib. I refert Prisc. l. l. esset r est et ADG est^{et} K eiusdem A

11 haeredem G non sequuntur AG sequuntur L consequuntur D cf. Godeschalkii Icti apud Krehlium annotationem, quemque l. Savinium in Zeitschr. f. gesch. Rechtswissenschaft II p. 366 (verm. Schriften I p. 155 sq.) Caton. orig. II fr. p. 106 Kr. fr. 64 p. 277 sq. R. fr. XXXVII p. 36 Wr. inde a vocc. populus (sic) communiter — Ardeatis hoc fragm. rursus laudat Prisc. l. supra l. cf. Lorenzium de dict. Lat. et mun. I 1841 p. 24 sqq. 30 sqq. dianum H 12 arcino G egregius L Baebius] G Wagenerus, bebius K breuius L laebius H lebius RAD. Laebius defendit Grotefendius zur Geogr. u. Gesch. von Altitalien fasc. III p. 14, coll. Slabiis, Osco nomine. at id non Laebium, sed vel Labium vel Laberium significare iure suo suspicatur Mommsenius unterital. Dial. p. 295. num Laevius? dedicabit L dicator R 13 latinos hi A latinius hii G latinius in populi communiter K Aricinus] d arricinus K

arcinus GD lanuvinus ex languinus corr. A lanubinus L lan+ubinus K 14 tiburti D Ardeatis Rutulus Klausenius Aeneas und die Penaten p. 810 n. 1502 d, Rutulus in f. sententiae infra l. l. a Prisc. omissum, h. etiam l. interpretamentum esse censet Lorenzium l. l. p. 38 15 quod est nunc ardeas K Titinius scribendum esse post alios docuit Neukirchius de fab. tog. R. p. 97 titinius H titinnius rell. et sic fere ubique libri Prisciani Tu. psaltr. fr. 1 p. 66 Both. fr. VI p. 121 Neuk. psaltr. s. Ferentinatis fr. I p. 125 Ribb. cf. lib. VII § 60 16 psaltria] r psalteria RG saltria K 17 res Graecas] lib. VII § 60 graeca h. l. libri studet. ferentinatis pro ferentinas L 18 ferentinas arpinatis pro arpinas. non K 19 circumflexam L patiuntur R patientur K

p. 629. 30 P. .

p. 154. 55 K.

dem accentum in ultima, ut 'prodūce prodūc', 'audīvit || audīt', 'cupīvit cupīt', 'fumāvit fumāt', 'illicē illic', 'istice istic', idque omnibus placet artium scriptoribus, qui de accentu scripserunt - debeant haec quoque idem servare, cum 'ū' subtracta paenultima vocalis, quae circumflectebatur in dictione perfecta, (id est a) invenitur ultima in concisione habens eundem accentum. inveniuntur tamen etiam propriae differentiae causa in fine circumflexa, ut 'Lenās Lenatis', 'Menās Menatis', ne accusativi plurales menae [genus est piscis] et lenae [femininum est lenonis] esse putentur.

In 'es' correptam pauca inveniuntur denominativa: 'equus equēs', 'pes pedēs', et verbalia: 'tego tegēs', 'mergo mergēs'.

In 'es' productam verbalia repperi a praesenti vel praeterito tempore; a praesenti: 'saepio saepēs', 'luo luēs', 'struo struēs', 'macero maciēs', 'luxurio luxuriēs', 'illuo illuviēs'; a praeterito: 'rupi rupēs'.

23 In 'is' denominativa sive verbalia multas et diversas habent formas. alia enim in 'alis', alia in 'elis', alia in 'ilis', alia in 'ulis' finiuntur, ut 15 'curialis', 'fidelis', 'docilis', 'virilis', 'curulis', alia vero in 'ris' a longa antecedente: 'Apollināris', 'scholāris', alia in 'ensis': 'Atheniensis', 'Catinensis'; alia duas consonantes habent ante 'is': 'agrestis', 'caelestis', 'salubris', 'muliebris', 'Samnis', 'insignis'.

Ergo in 'alis' desinentia vel 'ale', si sint a nominibus primae declinationis, assumunt nominativo primitivorum 'lis' vel 'le' et producunt a paenultimam - ut 'curia curiālis', 'memoria memoriālis', 'pluvia pluviālis', 'mensa mensāle', 'via viālis' -, sin secundae, extremam i genetivi, sin tertiae, 'is' mutant in a longam et assumunt 'lis': 'Mercurius Mercurii Mercuriālis', 'fluvius fluvii fluviālis', 'neuter neutri neutriālis', 'liber liberi 25

1 accendū A fumavit fumat cupiuit cupit audiuit audit produce produc D 2 illicce ADHLr vel illic A istice DHLr stice A idque rk Id quoque R ideoque H idēque h id K omnibus quoque placet (placet in mg. add.) K 3 accentibus G debeant] d quod debeant R debent DLα 4 servare] observare LK observaret l circumflectebatur L 5 eundem accentum ex accentum eundem revoc. K 6 accendū A in fine om. H circumflexa g 7 leenas leenatis AG menatis om. G accusativus L plurales] h pluralis H plurales — luo lues lin. 12 in titura l 8 menae q genus GL menae quod est genus K genus est piscis Hh laene

RL leenae G leene A quod femininum est de nomine leonis Hh lenonis] a leon

nis RGL laenones A 9 denominativa inveniuntur K equus G 10 merges merges Dd 11 producta R reperi verbalia G. a praesenti repperi D vel praeterito tempore add. d 12 praesenti sup. lin. add. in D uo luo uo lues K lues] h luos H 13 luxurio luxuries] h luxorio luxuries H illaes GK

14 formas] significaciones Dd 15 alia in ulla om. GL add. l u. lis (l) H 16 docilis add. k virilis docilis D curulis om. GL add. l 17 ut apollinaris D appollinaris GL scholaris] k scolaris RDLK Atheniensis] om. R athenensis K athinensis G ut atheniensis Dh Atheniensis Catinensis] corr. ex r catinensis atheniensis

r m. pr. catinensis R catinensis K 18 Alia* (m) K dua Rr abent Rr ut agrestis DK agraestis A 20 ale] alae r a nominibus sint G 21 primitivorum add. k 23 mensalae A 24 mutant is K a logam A et assumunt lls add. d *Lis (A) H ut mercurius D 25 fluvius fluvialis K neutrum

p. 630. 31 P.

p. 155—57 K.

liberalis', 'theatrum theatri theatralis', 'iudicium iudicii iudicialis', 'Martius Martii Martialis', 'fatum fati fatalis', 'genitus geniti genitilis', 'caput capitis capitalis', 'virgo virginis virginalis', 'cardo cardinis cardinalis', 'hospes hospitis hospitalis', 'navis navalis', 'dos dotis dotalis', 'flos floris flo[r]alis', 'corpus corporis corporalis', 'caelebs caelibis caelibalis', 'mors mortis mortalis', 'iuvenis iuvenalis' (invenitur et iuvenilis), 'princeps principis principalis', 'municeps municipis municipalis', 'crinis crinalis', 'vox vocis vocalis'. sin a quartae declinationis nominibus deriventur, abiecta s, sin a quintae, 'es' ex nominativo assumunt 'alis': 'manus manalis', 'census censuālis', 'species speciālis'. verbalia quoque a prima V 24 coniugatione inveniuntur in 'alis': 'penetro penetrālis'.

In 'elis' pauca invenio denominativa: 'fidus fidi fidēlis', 'crudus crudi crudēlis', 'patruus patruī patruēlis', 'frater fratris fratrūēlis'. et nota, quod omnia extremam i genetivi in e productam mutantia assumpsērunt 'lis', 'frater' vero 'fratris' 'is' in u conversa assumpsit 'elis'.

I longam habent omnia in 'ilis', quae a nominibus derivantur, nec non in 'ile' neutra, sive ex eis fiant sive non habeant aliud ante se genus, sed a quacumque parte orationis nascuntur, ut 'aedis aedilis', 'senex senilis', 'anus anilis', 'puer puerilis', 'vir virilis', 'scurra scurrilis', 'civis civilis', 'servus servilis', 'quintus Quintilis', 'sextus Sextilis', 'gens gentilis', 'hostis hostilis', 'subtel subtilis'. 'exilis' etiam a Graeco ἐξίλητος factum denominativorum servavit regulam. similiter neutra producunt paenultimam: 'ovile', 'munile', 'cubile', 'sedile'. nam in 'ilis' desinentia verbalia sive participialia corripunt eandem i paenultimam: 'fero fertilis', 'utor utilis', 'futio (ex quo compositum effutio) futilis', 'volo volatilis', 'textus textilis', 'altus' vel 'alitus altilis', 'fictus fictilis'. a pare etiam derivativum, quod a verbo 'paro' nascitur (unde comparo compa-

AHL 1 Thēatrum R teatrum teathri teatralis D theatrum theathri theatralis GL teatrum .ri .alis K iudicium iudicii A 2 Martii I marti L

marcialis A fastum .ti fa-talis (c-c) K genitus — capitalis om. L caput Rr 3 virgini^a Hh 4 hospes hospitis hospitalis] g oспes ospitis ospitalis G hospis .itis .alis K navis navis naualis DGL 5 celebs L 6 iuvenilis] iuvenilis r iuenalis R 8 deriventor] r deriuantur RHGK 9 es] s R abiecta es Hd ut manus D 11 ut penetro D ut penitro K 12 ut fidus AD fidi add. h 13 nota] r noto R 15 conuersa et assumpsit L 16 quae in ilis h 17 eis] eis in ilis ADHrg eis in illis R se in mg. add. H 18 aedes A 20 cines L

quintus quintilis sextus sextilis seruus serbilis LK 21 subtilis G post subtilis: Excipitur par paris parilis. Ouidius add. R Excipitur par paris parilis DGLk Excipitur parilis Kk Ouidius quod et ipsum ad parilis spectat A cf. § sq. extr. ἐξίλητος] gk ἐξίλητος R ἡξίλητος A ἐξίλητος D ἐξίλητος G ἐξίλητος K ἐξίλητος L exilis h om. H 22 seruabit A seruat L 23 ut ouile r ollue A munile] r munile RAG illis Rr 24 participialia] g participialia G i peneultimam in litura g ut fero D 25 futio RH fucio A futio in litura g futio futilis ex quo compositum effutio effutis uolo LK ex—effutio om. G compositum H effutio] r effutio H effucio RA futilis] r futilis RH 26 volatilis uetus nicilla textus K textus — altilis om. L add. l textilis G fictus fictilis om. K 27 dirliuantum K

p. 631. 32 P.

p. 157. 58 K.

ras. proprie enim pares sunt, qui inter se possunt comparari) verbalium regulam servavit, 'parilis'. Ovidius in VII metamorphoseon:

Arte suum parili revirescere posse parentem.

- 26 cetera quoque omnia i paenultimam corripunt et, si sint a verbis primae coniugationis, a longam habent antepaenultimam, ut 'amo amas amābilis', 'penetro penetras penetrābilis', 'paro paras parābilis', 'praedico praedicas praedicābilis', 'lacrimo lacrimas lacrimābilis', 'quasso quassas quassābilis', 'laudo || laudas laudābilis', 'tracto tractas tractābilis', 'aequo aequas aequābilis', 'miror* miraris mirābilis'. excipitur 'stābilis', quod solum antepaenultimam a corripuit. Lucanus in V:

Quam non e stābili, tremulo sed culmine cuncta
Despiceret.

- 27 quae vero a verbis secundae vel tertiae vel quartae coniugationis nascuntur, si habeant antepaenultimam i, eam quoque corripunt: 'doceo docibilis', 'credo credibilis', 'utor [utilis] utibilis', 'sentio [sensi] sensibilis', 'audio 15 audibilis'. sciendum tamen, quod plurima nascuntur ex his coniugationibus, quae antepaenultimam i non habent, ut 'docilis', 'habilis', 'flebilis', 'nubilis', 'volubilis', 'utilis', et quod quaedam ex praesenti, quaedam ex praeterito, quaedam ex futuro derivantur; ex praesenti: 'doceo docibilis', 'habeo habilis', 'volvo volubilis', 'utor utilis' et 'utibilis'; ex praeterito: 20 'plausi plausibilis', 'sensi sensibilis' vel 'sensilis' - Lucretius in II:

Ex insensilibus ne credas sensile nasci -;

ex futuro: 'flebo flebilis', unde e ante b productam habuit.

In 'aris' desinentia derivantur a nominibus sive verbis, quorum extrema syllaba incipit ab l vel alia consonante vel a vocali aliqua pura. 25 sunt autem a genetivo nominum sive a positione verborum sic: quaecumque litera sive literae sequantur l vel aliam consonantem, ex qua postrema

1 proprie] r propriae RH posunt K 2 regulam om. R, post servavit add. r servavit] r servabit RAH Ovid. metam. VII 305 in VII metamorphoseon om. K 3 reui-

uiscere Rd et sic 'multi ex vehustioribus scriptis' Ovidianis teste N. Heinsio uiuiscere g rere-
scere K iuuenescere libri aliquot Ovidiani 5 ut om. GLK 6 penitro .tras .lis K
tracto tractas tractabilis laudo laudas laudabilis aequo aequas aequabilis predico pre-
dicās praedicabilis lacrimo lacrimas lacrimabilis quasso quassas quassabilis miror mi-
raris mirabilis R 9 miraris] miras A et in miraris corr. H 10 Luc. Phars. V
250 sq. 11 e] HK Luc. Voss. AB et sic vel ex libri Luc. fere omnes, est vell., om.
codd. lib. VIII § 38 est abili Luc. Guelf. 2, corruptelae originem demonstrans

stabilis Rr cunc^{la} Rr 12 dispiceret HGK 13 saecunde R 14 ut do-
ceo AD 15 utilis] om. DK add. d, lis add. k sensio G sentio — nunc ergo dica-
mus, § 30, uno folio exciso deest in H sens] sentis R om. K sensibilis] r sen-
tibilis R 16 hīdem K 17 habilis] r abilis R 18 volubilis om. L 19 deri-
vantur] nascantur X ex] om. DG & A* presentis A docilis (bi) G doci-
bis in docilis corr. A docilis D 20 habeo add. d 21 ut plausi A Lucr.
II 888 in II add. l 22 insensilibus] cum libri Lucretianis DGr insensibilis A
et ni f. in IIura R insensibilibus L insensibili K insile A nasci] gigni Lucr-

tius 23 producam Rr 24 siue a uerbis K quorum etiam extrema L 25 uel
alia consonante om. L 26 uerborum sit quaecumque A sic add. r

p. 632. 33 P.

p. 156. 59 K.

incipiat syllaba genetivi, transeunt in a longam et assumunt 'ris', vel, si a vocali incipiat, ipsa extrema mutatur in a longam, et assumunt 'ris': 'populus populi populāris', 'singulus singuli singulāris', 'Apollo Apollinis Apollināris', 'consul consulis consulāris', 'miles militis militāris', 'schola scholae scholāris', 'Latium Latii Latiāris', 'familia familiae familiāris', 'peculium peculii peculiāris', 'molo molis' vel 'mola molae molāris'. sic etiam neutra in 'are' finita: 'velum veli velāre'. Iuvenalis:

Et pagma et pueros inde ad velaria raptos.

In 'ensis' desinentia, si sint a nominibus primae vel secundae decli- 28
nationis, mutant extremam || partem nominativi singularis vel pluralis in 'en'
et assumunt 'sis': 'Cirta Cirtensis', 'Olbia Olbiensis', 'Sardinia Sardinien-
sis', 'Hispania Hispaniensis', 'Catina Catinensis', 'Enna Ennensis', 'Min-
turnae Minturnensis', 'castrum castrensis', 'forum forensis', 'Ilium Ilien-
sis', 'Locri Locrensis', 'Vtūca Vtūcensis', 'Cremona Cremonensis', 'Ostia
15 Ostiensis' ('Athenae Atheniensis' euphoniae causa i habuit antepaenulti-
mam et 'Halice Haliciensis'); sin vero tertiae sint declinationis, abiciunt
extremam s genetivi et assumunt 'ensis': 'pistor pistoris Pistoriensis',
'Carthago Carthaginis Carthaginiensis'. quae vero duas consonantes ha-
bent ante 'is', vel a nominativo fiunt primitivorum vel a genetivo. et a
20 nominativo quidem derivata abiciunt extremam literam et assumunt 'bris':
'salus salubris', 'mulier muliebris'; a genetivo vero, mutata extrema eius
parte in e et assumpta 'stis' vel 'stris': 'ager agri agrestis', 'caelum
caeli caelestis', 'terra terrae terrestris'.

In 'tis' quoque inveniuntur denominativa, sed antiquae prolata, pae- 29
nultimam natura vel positione longam habentia, ut 'Samnitis' pro 'Sam-

2 incipit AG extre^{ma} Rr assumit d Vt populus D 3 populi r populi R
appollo appollinis appollinaris GL appollo appollouis appollonaris K appollinis Rr
4 milis -tis -taris K scola scholae scholaris RDL 5 scholaris A 6 molaris.
sicut etiam G 7 Iuv. sat. I 4, 122 11 ut cirta DG cirta Rr nel cyrta in
marg. l Olbia Olbiensis] Zwicc. 2 Krehtii oluia oluiensis RADt oliuia oliuensis GLK
Sardinia — Hispaniensis add. d 12 catina G uel catina g minturnae (min-
turna L) minturnensis enna ennensis GLK 13 utica uticensis cremona cremonensis
ostia ostiensis castrum castrensis forum forensis ilium iliensis locri locrensis D
14 hostia hostiensis L 15 Athenae Atheniensis] g athinae athinensis G 16 Halice
Haliciensis] sic, m. pr. in halice halice^{is} corr., K alicae alyciensis R halyce halyciensis
ADL Heidelb. halyce^e (a) haliciensis G. de Halice cf. Paus. II 36, 1 Curtius Pelopon-
nesos II 461 sq. cum libri optimi Halicyarum incolae Halycienses nominent (fr. Vat.
rescr. et cod. Lagom. 29 ap. Cic. in Verr. II 2, 28, 68) et Haliciaenses (Riccardian.
Plin. nat. hist. III 14, 91), coniciat quis Halicyae Haliciensis legendum esse sunt D
17 ut pistor DK 18 carthago carthaginis carthaginiensis R karthago kar-
taginis karthaginensis Gg cartago cart^haginis (h) cartaginiensis L^h karthago -nis -ien-
sis K carthaginensis Dd uero in duas K 20 deriuata Aa deriuatiua K
21 ut salus AD parte eius R 22 stris] g tris AG ut ager GK agris Rr
24 antiqua Rr 25 i uel e post paenultimam add. L et in litura K pro
samnis add. r

p. 633. 34 P.

p. 159. 60 K.

nis', sicut 'Laurentis' quoque pro 'Laurens', 'Tiburtis' pro 'Tiburs' teste Capro. sic 'Quiritis' pro 'Quiris' et 'Caeritis' vel 'Caerētis' pro 'Caeres', qui tamen nominativi nunc in usu non sunt. unde Virgilius in X:

Qui Caerete domo, qui sunt Minionis in arvis.

invenitur tamen et correptam i habens paenultimam apud eundem Virgilium:

Est ingens gelidum lucus prope Caeritis amnem,
et Horatius similiter in primo epistularum:

Quid deceat, quid non obliti, Caerite cera

Digni, remigium vitiosum Ithacensis Vlyxis,

nisi pro 'Caerete', quod est nomen oppidi, e paenultima in i conversa protulerunt. | Livius ab urbe condita XLI: Lanuvini Caeritesque anguem iubatum apparuisse nuntiarunt.

In 'os' tam denominativa quam verbalia pauca inveniuntur: 'lepus lepos', 'competo compes' et mutatione e in o 'compos', 'custodius custos', 'do dos'. ||

30 In 'us' terminantium diversae sunt formae tam denominativorum quam verbalium, ex quibus multas iam diximus, cum de possessivis tractabamus, id est de his, quas a Graecis accepimus, formis possessivorum et Latinis VI in 'ius' vel 'nus' desinentibus. nunc ergo dicamus de reliquis in 'us' ter-

1 sicut] sic AD . tyburtis pro tyburs Rr . Teste capro sic A
2 Capro] inter librorum enucl. sermonis rell. h. l. posuit Osannus de Capro p. 13 sq.
uel ceris uel ceritis uel i
et ceritis Kk et ceris uel ceretis pro ceres G et caeris uel caerētis pro caeres g
3 post non sunt: Alpheus (l. Alphius: corr. Bondamus apud Burmannum l. infra l.) tamen Auitus in I (Io E) excellentium Curis posuit pro Quiris: Marite, si sanguis Curis, Sabina si caedes (Bondamus cedet D^a sedes E) placet, In me, oro, conuertat manus. unde Virgilius de Sabinis loquens: priscique (p̄ssique D^a) Quiritis [Aen. VII 710] pro Curites, a Curibus enim urbe Sabina est deriuatum. add. Darmst. m. alt. et Erl. 2 Krehlii, cui tamen desunt extrema verba inde ab a Curibus, et partim, verba sc. ab Alpheus — excellentium et ab unde → Curites eiusdem Krehlii Dresd. Alphi Auiti, de quo cf. Wernsdorffum poet. Lat. min. III p. XXXI sqq., hos versus ex cod. suo Prisc. in anth. Lat. recepit Burmannus add. t. II p. 730 (n. 125 v. 9—11, t. I p. 46 Meyer.). quorum immemor videtur fuisse Lachmannus in Ter. Maur. praef. p. XII

Verg. Aen. X 183 4 cerete Gg cherete Med. minionis GK 5 Verg. Aen. VIII 597 uirg in VIII est G 7 lucus add. r cheritis Med. 8 Oratius K Hor. epp. I 6, 62 sq. similiter om. K 9 Quid deceat] r Quidēciēt R quod non D ceriti D caerite Rr caera RL coera G 10 rumigium L

uitio sumit hacensis GL uitio sumit ithacensis K Itacensis ADr olivis Kk ulixei D et ipse Prisc. lib. VI § 92 cum parte libr. Horat.; et vel sic vel Vlyxi Hor. praestantiores fere omnes, Vlyssēi Vlyxis al. 11 pro *** L caeretae R caerite in litura g 12 Libius L Liv. ab u. c. lib. XXXXII 21, 13: et faces eadem nocte plures per caelum lapsae sunt in Lanuvino; Caeritesque anguem in oppido suo iubatum, fauis (aureis vel flavis edd. f. ravis) maculis sparsum apparuisse affirmabant, ubi ex Prisciano sunt. Lanuvini Caeritesque scribendum esse cont. Sigonius Lanuvii L caeritisque G 13 angem L uibratum GK nuntiarunt] rk nuntiabant R nuntiauerunt GK 14 ut in os AD 15 ante compos: competo repetit A 18 iam multas R possiuis R 19 accipimus Rr 20 uel in ius uel K nus] nus Rr in nus A ergo] uero G a vocc. de reliquis iterum inc. H cf. § 27

p. 634 P.

p. 100. 61 K.

minantibus, quae diversas, sicut dictum est, habent formas. alia enim in 'ius' exeunt, ut 'nuntius', 'patricius'; alia in 'uus' divisas: 'arduus', 'vacuus'; alia in 'bus': 'probus', 'orbis', 'superbus'; alia in 'cus': 'acus', 'lucus', 'arcus', 'parcus'; alia in 'quus': 'aequus', 'obliquus'; alia in 'dus':
 5 'providus', 'invidus', 'lividus', 'vividus', 'praedabundus', 'furibundus', 'loquendus', 'sequendus'; alia in 'lus': 'patulus', 'anniculus', 'bibulus', 'credulus'; alia in 'rus': 'sonorus', 'honorus'; alia in 'sus': 'cursus', 'usus', 'spumusus', 'saxosus'; alia in 'tus': 'togatus', 'palliatu^s', 'metus', 'motus'; alia in 'stus': 'venustus', 'angustus', 'quaestus'.

10 In 'ius' desinentia, sive a nominibus sive a verbis derivata, servant 31 ante 'ius' primitivorum suorum consonantes, ex quibus incipiunt ultimae vel paenultimae syllabae, sed tum paenultimae, cum et ipsa paenultima in vocalem desinit et ultima a vocali incipit, ut 'servus servi Servius', 'servilis Servilius', 'agellus agelli Agellius', 'silva Silvius', 'virgula Virgilius', 'Mars Martis Martius', 'nuntio nuntius', 'saucio saucius', 'scio sci^{us}' - sic Apuleius in primo Hermagorae et Pacuvius in Teucro:

Postquam defessus †. perrogitando advenas

De gnatis neque . . quemquam invenit scium.

unde 'nescio' quoque 'nescius' -, exceptis in | 'icius' desinentibus: illa
 20 enim assumunt, si sint nomina ex quibus derivantur vel participia secundae declinationis, genetivo, sin tertiae sint, dativo 'cius', i tamen tam paenultima quam antepaenultima correpta, ut 'adventus advecti advecticius', 'commendatus commendati commendatici^{us}', 'faber fabri Fabricius', 'pigneratus pignerati pigneratici^{us}', 'tribunus tribuni tribunicius', 'pater patri patri-
 25 cius', 'aedilis aedili aedilicius', 'gentilis gentili gentili^{us}'. inveniuntur ta-

1 dictum est] diximus GK formas habent L 2 patricius] r patrilius RH diuissas ex-
 diversas corr. A deuisas L ut arduus LK 3 post vacuus: alia in quus aequus obliquus
 add., eadem infra om. D ut probus K orbis probus A alia in cus add. g
 4 lucus] h lacus LK alia — obliquus praeter D om. G add. g quus] cus R
 ut aequus K 5 probidus L lividus] h libidus GLK liuidus H uiuidus

om. GK uiuidus — loquendus in mg. add. A 7 honoros A 8 metus] d
 maetus Ah mestus RDGk maestus H 9 uetustus H angustus K angustus
 mestus quaestus h questus RDGLK 10 derivatiua K 11 ultimae syllabae uel
 paenultimae A 13 Servius] r servus R 14 servilis Rr agelli] agelli** L

Silvius] r siluauus R uirga G uirgula Dd 15 marti L nuntio] r nuncio
 RA nuntius] r nuncius R saucio saucius] h sautio sautius RH sautio sautius
 socio socius A 16 epuleius G epuleus K Apul. Hermag. I fr. 5 t. II p. 637
 Hild. ermagorae G ermagore R ermogore K pacubius RDGLK Pac. in
 Teucro fr. 11 p. 145 Both. II p. 98 Ribb. 17 defessus] dg diffessus D defesus G
 defessus est G. I. Vossius castigat. et not. p. 108 defessus fuit Ribbeckius 18 ne-
 que eorum quemquam G. Hermannus opusc. VII 382 quemquam] r quenquam GL
 quemquem RA 19 in cius GK 21 tamen om. RADL paenultimā R
 22 antepaenultimam Rr adfectus adfecti adfecticius A advecticius] r aduecti-
 tius RH commendatus -ti commendaticius Kk 23 commendatus Rr commendati-
 tius H tribunus tribuni tribunicus pigneratus -ti pigneraticius L 24 pigne-
 ratius Hh 25 aedilis ex aedilus corr. A aedili om. R gentilus A gentili

p. 634. 35 P.

p. 161. 63 K.

men quaedam a primae quoque declinationis nominibus eiusdem formae, quae a habent || ante 'cius': 'gallina gallinacius', 'membrana membranacius', 'chartina chartinacius'.

- 32 In 'uus' divisas tam a nominibus quam a verbis derivata secundum in 'ius' terminatorum regulam mutatione extremarum literarum vel literae in 'uus' solent fieri, ut 'pater patri patruus', 'annus anni annuus', 'perspicio perspicuus', 'ambigo ambiguus', 'rigo riguus', 'ardeo arduus', 'vaco vacuus'. notandum inter haec 'menstruus', quod euphoniae causa assumpsit t et r.

In 'quus' quoque desinentia similiter fiunt: 'aequo aequus', 'obliquo obliquus'; sed magis ab his nominibus verba quam a verbis nomina sunt derivata. 'longus longinquus' ideo assumpsit n ante 'quus', quia aliter euphoniae satisfacere non poterat.

In 'bus' vel 'cus' desinentia a verbis b vel c ante postremam vocalem habentibus derivantur mutatione o et, si ante eam alia sit vocalis, eius quoque, in 'us', ut 'probo probus', 'orbo orbus', 'superbio superbus', 'parco parcus', 'luceo lucus', 'arceo arcus'.

- 33 Inveniuntur pauca a nominibus vel verbis in 'ulcus': 'sus subulcus', 'bos bubulcus', 'peto petulcus'.

In 'dus' tres sunt formae:

- Vna quae servat consonantem, ex qua ultima vel paenultima primitivi incipit syllaba | - sed tunc paenultima, si non intercedat consonans inter ultimae et paenultimae syllabae vocales -, et reliquam eiusdem syllabae vel syllabarum partem mutat in i correptam et assumit 'dus', ut 'herba herbīdus', 'turba turbīdus', 'uva uvīdus', 'vivo vivīdus', 'rabies rabīdus', 'tumeo tūmīdus', 'timeo timīdus', 'areo arīdus', 'squalleo squalīdus', 'ferveo fervīdus', 'invideo invīdus', 'frigeo frigīdus', 'valeo valīdus'. excipitur al-

om. R 1 quoque om. L 2 ut gallina AD gallinicius Kk gallinatus AH membranacius] r membranacius RA 3 chartina] r carthina RD epistola e charta quae a carpendo dicitur gloss. cod. Heidelb. carthinacius RA carthinacius r

5 extremarum] r extremum R 6 in uns add. d patrius A perspicio perspicis perspicuus ambigo ambigis ambiguus L 7 post ambiguus: pigo pignus add. RH pigeo pignus AD piget pignus h rigo riguus post uacuns collocant RAH vaco] uacuo ADGLK 8 assumit R assumit G 10 fiunt ut AD obliquo] g oblico G 11 verba fiunt quam LK sint AL deriuata sint K 12 deriuatua A loginquus G 14 postremam vocalem] i postremam: K postremam uocalem uocales A postremam uocalem uel uocales k rell. 15 o in us et h eam in marg. add. l sit alia H eiusq. in G 16 post quoque: scil. mutationes sup. lin. add. r, mutatione in mg. l post probus: turbo turbus add. ADHGLK post orbus idem add. r. de turbus = turbo cf. Ducangii gloss. med. et inf. Lat. s. vv. turbus et turbinus t. VI p. 700 ed. Henschel. 18 uel a uerbis LK ut sus D 19 bobulcus DGLK boculcus A 20 sint A 21 peneultima K 22 intercedat H 24 motant K dus] r dō R ut om. L 25 uīdus Rr uiuo uiuidus om. DL rabies rabies A 26 timeo timidus om. G areo aridus] rk harreo haridus RAK squalleo squalidus] k scaleo scalidus GK 27 frigio Rr ternitas Hh

p. 636. 36 P.

p. 162. 63 K.

ternitatis causa, quam Graeci ἐπαλληλότητα vocant, unum 'pando pandus', ne, si 'pandidus' dicamus, male sonet alterna d in utraque continua syllaba, quod in multis solent tam Graeci quam nos evitare. (non dicunt illi 'Χαρύβδιος', quamvis exigat regula, sed 'Χαρύβδεωζ'. et Romani quoque illos secuti non dicunt 'huius Charybdis' sed 'huius Charybdis'. eiusdem vitii causa non dicimus ab eo, quod est 'mane', 'manunine', sed 'matutine', 'vitis vinetum', non 'vitetam', quod tamen etiam a vinea videtur esse derivatum. praeterea 'meridies' pro 'medidies' a medio die. sed non tamen in omnibus hoc valet. nam 'candeo candidus' facit, 'sordeo sordidus', 'madeo madidus', nisi quod haec secundae coniugationis in 'deo'; illud unum, id est 'pando', tertiae in 'do' desinens habuit huiusmodi formae nomen.) et haec quidem in 'dus' supra dictae formae nomina demonstrant habere ea in se, ex quibus derivantur, ut 'herbidus', qui habet herbas, 'turbidus', qui habet turbam, 'timidus', qui habet timorem, 'rabidus', qui habet rabiem, 'invidus', qui habet invidiam.

In 'bundus' vero desinentia similitudinem habere significant, | ut 'vitabundus' similis vitanti, 'praedabundus' similis praedanti, 'errabundus' similis erranti, 'moribundus' similis morienti, 'furibundus' similis furenti. et sunt paene omnia huiusmodi formae nomina verbalia et, si a verbis primae coniugationis derivantur, a habent longam antepaenultimam, ut 'causor causaris causābundus', 'vito vitas vitābundus', sin ab aliis, i correptam, ut 'ludis ludibundus', 'furis furibundus', 'moreris moribundus'. excipitur alternitatis causa 'rubicundus', quod in paenultima syllaba pro b c habuit, ne sit absonum, si 'rubibundus' dicamus.

Tertia forma in 'dus' terminantium est participialis, id est quae terminationem habet participiorum futuri temporis passivorum, et significat

1 ἐπαλληλότητα] om. H ^xΕΠΑΛΛΕΛΟΤΗΤΑ Rr ΕΠΑΛΛΕΛΟΤΕΤΑ DL ΕΠΑΛΛΕΛΟΤΗΤΑ G
 ΑΑΛΟΘΕΤΑ h pondo Rr 2 sonat G sonant A alternam RAGL alternum r
 continua] r continuatam R continuans L continua** K ^{uel c}4 ΧΑΡΥΒΔΙΔΟΣ Gg
 carybidos RK Χαρύβδεωζ] scripsi ΧΑΡΥΒΔΕΩC ADGr zarybdeos K carypdeos R
 ΧΑΡΥΒΔΙΔΟΣ L ΧΑΡΙΒΔΙΔΟΣ H rumani K 5 Charybdis] g zarybdis K charib-
 didis L carybdis DGr carypdis R caribdis A sed huius Charybdis om. G
 sed huius charubdis g zarybdis K charibdis L carybdis Dr carypdis R caribdis A
 6 uicii A 7 non vitetum] h novitetum H tamen a vinea etiam videtur
 derivatum L 8 meridies K pro] non D meridies K medio et die h
 9 tamen non D 10 sordidus] sordidus facit RH mandeo mandidus H
 quod in mg. add. h coniugationis sunt in ADr et sunt in litura H in deo; illud]
 ideo illud GLK ideo. illud H ideo. illud h 12 demonstrantur H 13 ea
 habere D herbas habet G 14 herbas — rabidus qui habet in marg. add. r
 turbam uel turbationem
 turbam] rabiem Aa turbam Gg timidus — rabiem om. A 17 vitandi A
 moribundus similis morienti (et H) errabundus similis erranti AH 18 furienti L
 19 poene Rr nomina formae G 21 causaris Rr post vitabundus: mo-
 rior moreris moribundus add. A siⁿ Kk 22 ut ludo ludis DHL laudis lau-
 dibundus furis furis furibundus K 24 obsonum Dd 25 terminantium participialis L

p. 626. 37 P.

p. 163. 64 K.

dignum esse aliquem eo, quod demonstratur, ut 'laudandus' laude dignus, 'amandus' dignus amari, 'curandus' dignus cura, 'ornandus' dignus ornari, 'ordinandus' dignus ordinari, 'legendus' dignus legi, 'loquendus' dignus de quo loquantur homines.

In 'lus' desinentium formae similes sunt diminutivis: 'pendulus', 'credulus', et veniunt tam a nominibus quam a verbis, ut 'annus anniculus', 'pateo patulus', 'credo credulus', 'pendo pendulus', 'bibō bibulus'. extremas partes syllabarum finalium sive extremas syllabas, si sint purae, in 'ulus' vertunt, excepto anniculo differentiae causa: nam 'annulus' diminutivum est. ('novacula' a 'novo novas' derivatur.)

37 In 'rus' denominativa sive verbalia pauca inveniuntur, quae paenultimam producant: 'honor honorus', 'odor odorus', 'decor decorus', 'cano canorus', 'sono sonorus', quorum regula in promptu est: nam nomina 'us', verba 'rus' assumunt.

In 'sus' duplicem habent formam: vel enim participialia sunt, id est participiis praeteriti temporis similia, et res incorporeales significant et sunt quartae declinationis, ut 'usus', 'cursus', 'lusus', 'versus' - quod ab incorporali re ad corporalem quoque adductum est, quae est in literis -; aut mobilia sunt et secundae, ut 'lassus', 'fessus', 'cassus'; vel o productam habent ante 'sus' et significant plenum esse aliquem eius, quod significatur, ut 'saxosus' plenus saxis, 'spumosos' plenus spuma, 'ventosus' plenus ventis, 'harenosus' plenus harena. fiunt autem a primitivis suis hoc modo: mutant extremam partem syllabae vel syllabam, si pura est, in quam terminat genetivus, in o productam et assumunt 'sus': 'saxi saxosus', 'curiae curiosus', 'herbae herbosus', 'scelus sceleris scelerosus', 'numeri numerosus', 'oneris onerosus', 'perfidiae perfidiosus'. notandum, quod a metu 'meticulosus' fit. Plautus in mostellaria:

Nescis, quam meticulosa res sit ire ad iudicem.

1 eo quod] eoque k dignus laude DL 2 dignus amore L curari Gh
orandus L orari L 3 ordinari] ah ornari AH 4 loquantur] rdh loquen-
tur RADHGL 5 pendulus credulus om. A post credulus: et veniunt — cre-
dulus om. R add. r 7 credo credulus Hh pseudo Hh pendo pendulus om. A
8 syllabarum partes L 9 conuertunt AD anniculus DH annulus] gk
anulus AGr anulum K 10 Et novacula AD 12 honorus A honoris K 13 quo-
rum — assumunt in mg. add. g in promptu est regula K promptu R prumtu L
prumptum est. Nannomina A 14 rus accipiunt uel assumunt g 15 sus] h
cus H 18 re. Ad H quoque add. k addictum Rr 19 lassus fessus cas-
sus] g lassus fesus cassus l lasus fesus casus GLK 20 habent om. L aliquem
esse D eius rei quod significantur H 21 saxus Rr spumis K uentuosus K
22 arenosus D arena Dr arenae H 23 in qua L terminatur D termi-
natus A terminet H 24 et om. K assumit R ut saxi D 25 haerbae haer-
bosus A scelus om. DL scelus sceleris scelerosus R perfidiae perfidiosus
numeri numerosus oneris onerosus D 26 oneris onerosus (h-h) L post one-
rosus: poulderis ponderosus add. r 27 metuculosus DHGLK plautus A
Plaut. most. V 1, 52 (v. 1101) mustellaria ADHGLK 28 metuculosa RDGLK

p. 637. 28 P.

p. 164. 66 K.

In 'tus' si sint participialia aut denominativa, vel incorporalia et fixa 38 sunt, ut 'motus', 'tumultus', 'sonitus', 'habitus', 'cultus', 'consulatus', 'tribunatus', vel mobilia, ut 'togatus', 'palliatu^s', 'loricatus', 'tunicatus', 'gratus', 'laetus', 'mutus'; et sciendum, quod, si a primae declinationis nominibus derivantur, a habent paenultimam productam, ut 'barbātus', 'stellātus', 'trabeātus', 'purpurātus'; sin a secundae vel tertiae, in quibusdam a, in aliis i productam, ut 'pallium [palli] palliātus', 'anulus anulātus' - Plautus in Poenulo:

quia incedunt cum anulatis auribus -

10 (excipitur 'manuleātus', quod quamvis a paenultimam productam habet, tamen a quarta declinatione derivatur: 'manus manuleātus'. Plautus in Pseudulo:

manuleatam tunicam habere hominem adde||cet, id est manicatam), 'grates' vel 'gratiae grātus', 'avitus', 'maritus', 'cerritus', 15 ab avo, mare, Cerere. excipiuntur 'vetustus' et 'libertus', in quibus nominativi primitivorum 'tus' assumpserunt. a quartae declinationis nominibus derivata u productam habent ante 'tus': 'cornūtus', 'verūtus', 'astūtus', 'versūtus'.

In 'ctus', 'ptus', 'xus' participialia sive verbalia inveniuntur: 'amictus', 20 'sanctus', 'acceptus', 'sumptus', 'aptus', 'captus', 'raptus', 'flexus', 'laxus', 'fluxus', 'luxus', 'nexus'; haec enim omnia, cum non significant tempus, nomina sunt.

cum Plaut. Vatic. et Decurt. corr. metucolosa H, Plaut. Decurt. m. pr. sit G iudicium K 1 participialia] gk participalia GK et om. H 2 post fixa sunt: et quarte scilicet declinationis sunt et non sunt uerbialia Rr et quartae declinationis ADI et quartae declinationis et sunt uerbialia d et quartae scilicet declinationis H et non sunt uerbialia GK et in litura L et secundae sunt scilicet declinationis et non sunt uerbialia g consolat^uus K tribunatus et quartae declinationis add. GLK et iterum A, del. l tribunatus et secundae uel mobilia sunt et haec secundae declinationis uel mobilia tioneis et non sunt uerbialia ut togatus Rr 3 post mobilia: et secundae declinationis add. H et secundae scilicet declinationis (sunt D) et non sunt uerbialia AD et sunt secundae declinationis et non sunt uerbialia l palliatus togatus tonicatus loricatus K tonicatus AGL 4 laetus] latus GLK si add. h 5 a habent] sic, habent in mg. add., d * D scellatus G 6 purpuratus] k porpuratus AGK purpuratus H sin autem a G post sin a unius folii iactura deficit L usque ad vocc. ut Glycerium p. 142, 23 hic est defectus unius folii in mg. inf. m. rec. 7 pallium om. RAHGK pallii om. D annulus Rr Plaustus A Plaut. Poen. V 2, 21 8 paenulo AH penulo DGK pamulo R paerulo r 9 quia] 'qui G. Hermannus in Iahnii ann. XXXV 191 f. recte' Fleckeisenus 10 manulatus GKd manuliatu^s A productam paenultimam G 11 manulatus GKd manuliatu^s A plaustus A Plaut. Pseud. II 4, 48 (v. 738) 12 Pseudulo] k phseudulo RrH psedulo DGK 13 manuliatam A manulatam GK tonicam GK addece^t] sic etiam Plaut. Ambros. Addece^t H adieci^t GK decet codd. Plaut. praeter Ambr. 14 gratis K productum i avitus] productam i. auitus G auitus Kk cerritus] r ceritus RHd ceriritus k 15 Cerere] dk cererae D cerere K cerre A nominatiuo k 16 t^{us} Kk quartae quoque declinationis h 21 nexus fluxus luxus D non sint significant^r H

p. 638 P.

p. 165 K.

In 'stus' a nominibus vel a verbis nascuntur extremam partem convertentibus in 'stus' e vel u antecedentibus, ut 'honor honestus', 'maeror maestus', 'modus modestus', 'scelus scelestus', 'robur robustus', 'ango angustus', 'augur augustus'. praeterea 'Venus venustus', 'ius iustus', 'onus onustus', quae, quomodo 'vetus vetustus', assumpta 'tus' faciunt derivativa et omnia una vincunt syllaba primitiva absque maesto.

In 'ax' plerumque verbalia inveniuntur ab omni coniugatione: 'voro voras vorax', 'audeo audes audax', 'teneo tenes tenax', 'emo emis emax', 'fallo fallis fallax', 'capiō capis capax', 'pellicio pellicis pellax', 'sagio sagis sagax'.

In 'ex' correptam similiter a verbis: 'lateo lates latēx', 'verto vertis vertēx', 'vomo vomis vomēx'. in 'ex' productam similiter: 'rego regis rēx', 'lego legis lēx'.

40 In 'ix' feminina inveniuntur a masculinis verbalibus sive denominativis in 'tor' desinentibus defigurata, quae mutant 'or' in 'rix', ut 'victor 15 victrix', 'senator senatrix', 'cultor cultrix'; 'nutritor' quoque 'nutritrix' debuit facere, quod euphoniae causa sive alternitatis mediam syllabam condidit: 'nutrix' enim dicimus.

In 'ox' verbalia vel denominativa: 'voco vox', 'velum velox'.

In 'ux': 'luceo lux', 'duco dux'.

In 'nx' et 'rx': 'coniungo coniunx', 'arceo arx'.

In duas consonantes inveniuntur participialia: 'sapiens', 'amans', cum sint sine tempore; inveniuntur et denominativa: 'principium princeps', 'municipium municeps'. ||

1 uel uerbis *DG* 2 ut *om. GK* meror mestus *RDGK* 3 scelus scelestus *add. r*
 robur *K* 4 anguo *K* 5 onestus *Rr* assup^ua *A* assumpta *G* 6 de-
 riuatium *D* maesto *Rr* mesto *GK* mestus *D* maestu^u *H* 7 ut uoro *ADG*
 8 uoras *om. G* tene^u *Rr* emis] *om. G* .is in *mg. g* emes *Hh* 9 fallis]
om. G .is *g* capis] *om. G* .is *g* pellicis] *om. G* .is *g* pelax *A* 10 sagis]
om. AG .is *g* 11 ut lateo *D* lates *om. G* uertis *om. G* 12 uomis *om. G*
 regis *om. G* 13 legis *om. G* 15 motant^vor *K* ut *om. G*
 16 nutritor (o) *Kk* 17 euphoniae *K* ephoniae *H* 19 ut uoco *G* 20 lucio *Rr*
 21 nx] unx *r* coniungo] *h* coniugo *RH* 23 sunt *DKh* sine tempore] *ex*
 tempore sine *mut. K*

DE

Explicit lib. IIII. DE NOMINATIVO. INCIPIT LIBER V DE GENERIBUS *R* EXPL
 LIB. QVARTVS | INCIPIT LIB QVINTVS DE GENERIBUS *A* fñit liber quartus | INCIP LIB. V.
 de generibus *G* INCIPIT LIBER V DE GENERIBUS *H* fñit | Liber quintus de generibus
 dinoscendis per singulas terminationes. de numeris. de figuris et earum compage.
 de casu. *K* PRISCIANI LIBER IIIII. ID EST IIII. DE NOMINE EXPLICAT. Quintus de gene-
 ribus dinoscendis per singulas terminationes. de numeris. de figuris et earum com-
 page. de casu. INCIPIT. *D*

LIBER QUINTVS.

p. 639. 40 P.

p. 166. 67 K.

DE GENERIBVS.

Quoniam de speciebus sive formis nominum, quantum potuimus, supra I 1 tractauimus, nunc de generibus quaerere conemur.

Genera igitur nominum principalia sunt duo, quae sola novit ratio
5 naturae, masculinum et femininum. genera enim dicuntur a generando
proprie quae generare possunt, quae sunt masculinum et femininum. nam
commune et neutrum vocis magis qualitate quam natura dinoscuntur, quae
sunt sibi contraria. nam commune modo masculini modo feminini signi-
ficationem possidet, neutrum vero, quantum ad ipsius vocis qualitatem,
10 nec masculinum nec femininum est. unde commune articulum sive arti-
culare pronomen tam masculini | quam feminini generis assumit, ut 'hic
sacerdos' et 'haec sacerdos', neutrum autem separatum ab utroque ge-
nere articulum asciscit, ut 'hoc regnum'.

Epicoena, id est promiscua, vel masculina sunt vel femina, quae
15 una voce et uno articulo utriusque naturae animalia solent significare. •
dubia autem sunt genera, quae nulla ratione cogente auctoritas veterum 2
diverso genere protulit, ut 'hic finis' et 'haec finis', 'cortex', 'silex',
'margo'. similiter 'grus', 'bubo', 'damia', 'panthera' in utroque ge-
nere promiscue sunt prolata. || sunt alia communia non solum masculini et
20 feminini, sed etiam neutri, et sunt adiectiva, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc
felix', 'sapiens'. sunt quaedam tam natura quam voce mobilia, ut 'natus

2 formis in *litura* g- 3 tractabimus R de geribus A 4 DE DIVISIONIBVS GENE-
rum *inscr.* D 6 proprie] *rd* propriae RADH posunt G 7 communia et neutra G

naturae AH denoscuntur G 8 commune K feminiⁿⁱ H 9 ad] et Rr *****
ad (ptinet ?) K ad ipsius *in litura* H 11 feminini] h femini HK 12 separatim K
ETIKOINA

13 asciscit R adsciscit H adscisit A ut horegnum R 14 epicoena Rr
ETIKENA GK HUYKHNA *in lac.* h uel masculina uel femina sunt K 15 anima-

lia] *om.* H *add.* h animalium Rr 18 margo *om.* K, ante silex *add.* k post
bubo *in marg.*: Ouidius. fedaque fit uolucris, uenturi nuncia luctus (?), Ignauus bubo,
dirum mortalibus omen. (*metam.* V 549 sq.) Solaque carminibus (i. culminibus) ferali
carmine bubo (?). (*Verg. Aen.* IIII 462) *add.* h dama g panthera damia D
panthera r 19 promiscue] *rp* promiscuae Rgd promiscua D sunt promiscue A
sint prolata G communia R 20 femini R foemini H 21 mobilia natus HG

p. 640. 41 P.

p. 167. 68 K.

nata', 'filius filia'; sunt alia natura et significatione mobilia, non etiam voce, ut 'pater mater', 'frater soror', 'patruus amita', 'avunculus mater-
 3 tera'; sunt alia voce, non etiam naturae significatione mobilia, ut 'lucifer lucifera', 'frugifer frugifera' sive enim de sole sive de luna sive de agro sive de terra loquar, nulla est discretio generis naturalis in rebus ipsis, sed in voce sola; sunt alia quasi mobilia, cum a se, non a masculinis
 feminina nascuntur, ut 'Helenus Helena', 'Danaus Danaa', 'liber libra', 'fiber fibra'. unumquodque enim eorum propriam et amotam a signifi-
 catione masculini habet demonstrationem et positionem; sunt alia, quae
 differentiae significationis causa mutant genera, ut 'haec pirus hoc pirum',
 10 'haec malus hoc | malum', 'haec arbutus hoc arbutum', 'haec myrtus hoc myrtum', 'haec prunus hoc prunum'. et hoc in plerisque invenis arborum nominibus, in quibus ipsae arbores feminino genere, fructus neutro proferuntur vel ligna, ut 'haec buxus' arbor, 'hoc buxum' lignum. Virgilius: dant arbuta silvae, cruentaque myrta, cerea pruna, 15
 volubile buxum.

De singulis igitur terminationibus quomodo possint comprehendere genera, prout valeam, hinc tractare incipiam.

- 4 Masculini generis terminales inveniuntur literae septem: a, o, l, n, r, s, x, ut 'scriba', 'Cicero', 'sol', 'flamen', 'Caesar', 'bonus', 'rex'; femi-
 nini quoque eadem, ut 'Roma', 'virgo', 'Tanaquil', 'Siren', 'mater', 'civitas', 'pax'. in e quoque productam inveniuntur || feminina, sed Graeca dumtaxat, ut 'Taygete', 'Euterpe', et in 'um', sed figurate, ut 'Glycerium mea' et 'Dorcium' et 'Philotium'. communia in easdem literas desinunt, quas et masculina, ut 'hic' et 'haec advena', 'homo', 'vigil', 'tibicen',
 25 'fidicen' - ut quibusdam placet, nam usus eorum feminina in a terminat,
 II 5 'fidicina' et 'tibicina' -, 'hic' et 'haec pauper', 'civis', 'dux'. neutrorum duodecim inveniuntur terminales literae: a, e correpta, i, u, l, m, n, r, s, c, t, d, ut 'poema', 'marē', 'gummi', 'cornu', 'mel', 'regnum', 'numen',

1 alia mobilia natura et significatione D 2 post mater: non enim fit a patre patra add. D 8 unumquodque G propria R propria et amota A 9 habent G positionem] significationem R 10 differentiae] h differentia H differentiae significationis ex significationis differentiae corr. G et hoc pirum D 11 haec malus Dd myrtus] k mirtus K 12 myrtum] k mirtum K implerisque AD
 13 genere om. AHGK add. h necuero^{utro} A 14 arbor ADK Verg. georg. II 520 georg. I 306 ecl. 2, 53 Aen. VII 382 15 arbusta Rom. arsuta Pal. sylvae R

cruentaque myrta ex myrta cruentaque corr. D coera Gg cerea Kk 17 DE TERMINALIVM LITTERARVM NVMERO IN VNOQVQVE GENERE. D comprehendere A comprehendende Dd comprehendere H 19 litterae inveniuntur D 21 eadem AG syren H 22 productam quoque G producta R productam sed graeca dumtaxat inveniuntur ut D femininae H 23 taygete ADHK taigete G eyterpe HK euturpe G eyterpe feminina D figuratae A glycerium ADK gligerium G 24 a mea et Dorcium iterum inc. L, v. lib. III § 38 p. 139, 7 Dorcium] r dortium RA philotium RH post Philotium: sicut dicam ossa mons D del. d desinunt litteras AH 25 quas] in quas ADK 26 femina L 27 fidicina tibicina G 29 nomen, sed

p. 641 P.

p. 168. 69 K.

'tuber', 'sidus', 'lac', 'caput', 'aliud'. communia trium generum desinunt in i, m, r, s, x, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nequam', 'par', 'prudens', 'audax'.

In a igitur desinentia vel masculina sunt vel feminina vel communia vel neutra. masculina sunt, quae cum sint propria apud Latinos a terminantia, apud Graecos assumunt s, ut 'Catilina', 'Sulla', 'Fimbria', 'Aquila', *Κατίλινας*, *Σύλλας*, *Φιμβρίας*, *Ἀκύλας*; vel contra apud Graecos in 'as' desinentia vel in 'es', apud nos in a terminant, ut *Μαρσύας*, *Σωσίας*, *Βυρράδας*, *Χαιρέας*, *Τυράδας*, *Βαγράδας*, 'Marsya', 'Sosia', 'Byrria', 'Chaerea', 'Turia', 'Bagrada', *ποιητής*, *κιθαριστής*, *σοφιστής*, *Σκυθής*, *Μελικέρτης*, *Λεπτάστης*, 'poeta', 'citharista', 'sophista', 'Scytha', 'Melicerta', 'Leptasta'. Sallustius in II historiarum: quem ex Mauritania rex Leptasta prodicionis insimulatum cum custodibus miserat. excipitur 'haec charta' et 'haec cataracta', 'margarita', 'catapulta', quae, cum sint masculina apud Graecos, apud nos etiam genus cum terminatione mutaverunt. quod autem 'Turia' et similia fluminum nomina masculina sunt, ostendit etiam Sallustius in 'am' terminans eius accusativum in II historiarum: inter laeva moenium et dextrum flumen Turiam. nam si esset neutrum, similis esset accusativus nominativo. illa quoque in a desinentia, quae officiorum sunt ad viros perti-

in mg. pr. ni f. m. numen K 1 capud Rr apud Gg aliut Rr 2 nequam] r nequar R 4 DE QVINQUE GENERIBUS IN A SED PRIMUM DE MASCVLINO DL sunt add. r 5 quae cum] h quaecumq. H 6 catillina ADH catilena LK katilena G uel katilina g syll. a H silla rell. 7 *Κατίλινας*] r *ΚΑΤΙΛΙΝΑΣ* AD *ΚΑΤΙΑΙΝΑΣ* G catilinas RK cantilenas L *Σύλλας*] r sillas RLK *Φιμβρίας*] r *ΦΥΜΒΡΙΑΣ* AHG

fimbrias RLK *Ἀκύλας*] in mg. r *ΑΚΙΑΑΣ* A aquilas R aquilas LK 8 desinentia om. G

terminantur DK *ΜΑΡΣΙΑΣ* Arg *ΝΑΡΣΙΑΣ* G marsias L marsias RK 9 *Σωσίας*] r *ΣΩΣΙΑΣ* DH *ΚΟΡΙΑΣ* G sosias LK sosyas R *ΒΙΡΡΙΑΣ* AG *ΒΙΡΡΙΑΣ* r *byrrias* RL *birrias* K *ΧΕΡΕΑΣ* HGr *chereas* R *caereas* LK *Τυράδας*] tyrias K *ΤΥΡΤΑΣ* H turias RL *ΘΟΙΡΙΑΣ* r *Βαγράδας*] r *ΒΑΓΡΑΔΑΣ* A bagradas RL et ex bagradas corr. K marsia ADHGK Sosia] r sosya RD 10 birria AGK birrha H cherea RADHG turia caerea LK Turia] d tyria AD bagrada ex bagrada corr. K poetas (poetas L). citharistes (citharistes K). sophis-

tes. scythes (schites R schithes K). melicerites (millicertes L, millicertes K). leptastes. RLK *ΠΟΙΗΤΗΣ*. *ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ*. *ΣΩΦΙΣΤΗΣ*. *ΣΚΙΤΗΣ*. *ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ*. *ΛΕΠΤΑΚΤΗΣ* r *ΠΥΘΕΕΣ*. H *ΚΙΘΗΣ* *ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ* G *ΚΥΘΑΡΙΣΤΗΣ* H *ΣΩΦΙΣΤΗΣ* A *κοφιστες* H

11 *ΚΙΘΗΣ* G *ΣΚΙΤΗΣ* A *ΚΥΘΕΣ* H *ΣΚΥΝΘΗΣ* post *ΚΥΘΗΣ* add. D *ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ* A

ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ H *ΛΕΠΤΑΚΤΗΣ* H *ΑΒΡΑΚΤΗΣ* A citharista Rr chitharista A cytharista HK

schita R *scitha* GK *schyia* H *scnipha* post *scytha* add. D 12 melicerta L Sall. hist. II 31 p. 144 Kritz. 13 Mauritania] r mauretania RA prodicionis] r prodicionis RA 14 misserat GL Excipiuntur LK chartha R cartha A carta GLK catarecta GK catharecta A margarita catarecta D margarita GgK 15 genus etiam G 16 tyria Dd tyria G et in litura L 18 accusativum (accusativum A) dicendo in AD Sall. hist. II 24 p. 136 Kritz. cf. hb. VI § 9 19 Turiam] d tyriam AD esset et accusativus L nonnominativus H

p. 641. 42 P.

p. 109. 70 K.

nentium, masculina esse nullā est dubitatio: 'scriba', 'lixa', 'collega', quae vero, cum apud Graecos communia sunt vel mobilia, apud Latinos in a desinunt tantum nec ex masculinis in 'us' desinentibus transformantur, commu|inia tantum et paene omnia a verbis sunt composita vel derivata, ut 'hic' et 'haec agricola', 'caelicola', 'advena', 'parricida', 'Graiu|genia', 'con- 5 viva'. Pomponius in auctorato:

conveni omnes convivas meas.

Horatius in sermonum I:

ut conviva satur.

- 7 Alia vero omnia propria sive appellativa in a desinentia feminina sunt, 10 ut 'Musa', 'cūria', 'Roma', 'Ilia'. in promiscuis tamen invenimus quaedam auctoritate veterum secundum genus masculinum prolata. Virgilius in georgicon I:

Aut oculis capti fodere cubilia talpae.

idem in bucolico:

15

Cum canibus timidi venient ad pocu|la dammae.

Horatius tamen feminine hoc idem protulit in I carminum.

Et superiecto pavidae natarunt

Aequore dammae.

item Horatius in II epistularum:

20

Si foret in terris, rideret Democritus, seu

Diversum confusa genus panthera camelo

Sive elephas albus vulgi converterit ora.

et magis in quadrupedibus hoc invenis: nam in aliis animalibus, si sint

1 ut scriba *AD* colliga *GK* uel cenniga *k* 2 -II- DE COMMUNI GENERE *DL* uero *om. L* sint communia *G* sint *H* et apud *h* 3 nec *add. r* 4 communia sunt tantum *ADHGLK* poene *AH* sunt *om. H* 5 agricola *LK* caelicula *K* parridicida *A* 6 Pompon. auctor. fr. 2 p. 105 Both. p. 139 Munk. fr. II p. 193 Ribb. postquam convenio omnes convivas meas *cod. Char. p. 37 P.* postquam conveni omnis convivas meas *Donatianus ex ed. Mediol. a. 1504 expressus ap. Gaisfordum script. Lat. rei metr. p. VIII* Postquam convivas omnes conveni meas *Bothius* postquam conveni convivas omnes meas *Munkius. at codd. scriptura proba: . postquam conveni omnes convivas meas. et sic etiam Ribbeckius* in *add. r*

7 meos *GL* 8 oratius *K* *Hor. serm. I 1, 119* sermone *D* I scripsi II *RLK* do II *r* secundo *ADHG* 9 uti *Horatius* 10 -III- DE FEMININIS. *D* -III- de feminino *L* femina *R* 11 Ilia] illia *H* allia *h* -IIII- DE PROMISCO GENERE *DL* quaedam invenimus *K* 12 prolata ut *D* *Verg. georg. I 183* 13 -I- (primo *D*) georgicon *AD* 14 capati (i?) *H* 'apti *Med.* foedere *A* 15 *Verg. ecl. 8, 28* bucolico *AGK* 16 timidi] sic etiam *Pal. m. alt. timidae Med. timide Pal.*

m. pr. ueniunt *L* damae *I* damnae *Med.* 17 *Hor. carm. I 2, 11 sq.* feminine] *r* femininae *RH* protulit hoc idem in -I- epistularum. Et *L* 19 damae *gl* 20 Idem horatius *G* Idem *L* Horatius] *r* oratius *RHK* *Hor. epp. II 1, 194 sqq.* aeipistolarum *K* 21 foret] *I* forte *L* ridet] *r* *H* irideret *r* ridet *Gk* ridere demotritus *A* et seu *GLK* uel hen *spscr. I* 22 diverso *GK* confussa *L* pantera *RH* camelo] *h* camello *RHK* 23 sine *om. L* elifas *RG* elefas *r* eliphans *K* converterit] *cf. infra § 23; probat Bentleius ad Hor. l. I. conuenteret Ad cum codd. Horatianis* hora *RD* post hora: Hanc confusionem in a desinentia *add. R, uncis induxit et glossa fuit superer.* *r* 24 quadrupedibus] *rh* quadripedibus *RHK*

p. 642. 43 P.

p. 170. 71 K.

promiscua in a, feminini articulos assumunt. in a neutra non inveniuntur 8
Latina, sed Graeca, ut 'poema', 'schema', 'emblema', 'toreuma', 'peripē-
tasma', nisi tria monosyllaba Latina eiusdem generis literarum nomina in-
declinabilia: a, ka, ha. omnia enim nomina elementorum propria neutra
sunt tam apud nos quam apud Graecos et indeclinabilia. (numerorum vero
nomina, quae declinantur, mobilia sunt vel per tres vel per duas termina-
tiones, ut 'unus una unum', 'duo duae duo', 'tres tria', 'ducenti ducentae
ducenta'; indeclinabilia vero communia sunt trium generum: 'hi' et 'hae'
et 'haec quattuor', 'quinque', 'sex' et deinceps usque ad 'centum'. 'mille'
quoque trium est generum, quia est indeclinabile.)

In e correptam neutra sunt omnia, ut 'marē', 'sedilē', 'monilē'. in
e productam Graeca feminina, ut 'Euterpē', 'Libyē'.

In i neutrum, 'hoc gunmi', et a genetivis composita communia trium
generum, 'eiusmodi'. nam 'nihili', 'frugi', 'mancipi' obliqui sunt casus
figuratae cum omnibus casibus adiuncti. | ||

In o, i antecedente, quando non sunt verbalia sive participialia, mas-
culina sunt, ut 'hic stellio', 'gurgulio'; quando sunt verbalia sive partici-
pialia, feminina sunt, ut 'oratio', 'actio', 'coniugatio', 'coniunctio', 'inter-
iectio'. g quoque vel d antecedentibus, si mutant o in i in genetivo,
feminina sunt, ut 'virgo virginis', 'Carthago Carthaginis', 'uligo uliginis',
'dulcedo dulcedinis', 'acredo credinis', 'cupido cupidinis', quod tamen et
masculinum est, quando proprium est ipsius Amoris dei. excipiuntur supra
dictae declinationis masculina haec: 'hic ordo ordinis', 'cardo cardinis'.
'margo' quoque auctoritate poetica non solum feminini, sed etiam masculini
generis invenitur. Statius:

. Solverat Hesperii devexo margine ponti.

1 DE NEUTRO D De neutro in a. L	2 scema DGLK	3 tres G ge-
nera A	4 k Lr ha] r a R h L	5 nos] Latinos L
mobilia G	uel per duas uel per tres G	6 mobilia sunt] g
uel i	uel per duas terminaciones uel per tres L	
7 tres G	8 i et ae Rr	10 trium generum G
clinabile est G	11 DE NEUTRO ET FEMININO IN e DL	quia] quod GL inde-
		monile sedile L mu-
nile Ar	12 euturpe GL	lybyae R lybye HKr lipie Li libiae A
NEUTRO ET COMMUNI IN L. D	ut hoc L	14 ut eiusmodi AD huiusmodi GL
nihili fugi R nichili frugi r	15 figuratae AH cum] com A	16 DE TRIBVS
GENERIBVS IN o. DL	quando] r q G quando si RG *** si L	quando non] qñ in
q ñ corr. in K	vocc. quando — gurgulio gloss. visa Krehlio, quo teste in marg. add.	
Zwicc. 1, 2 Lips. 2 et m. rec. in Dresd., uncis inclusit Erl. 2	post verbalia siue	
participialia vocc. masculina — verbalia siue participialia om. HK	18 ut oratio —	
feminina sunt add. g	actio] r accio R	interiectio coniunctio R
19 emutant		
Rr	20 Carthago] r karthago AG kartago a charthago R chartago HL	
karthago .nis K	Carthaginis] r karthaginis G kartaginis H chartaginis RL	
cartaginis a	uligo .nis Kk	22 Amoris om. AD add. d
dictae A	25 Statius] r statius thebaidos (tebaidos R) libro RAHGLK	statius in
libro thebaidos D	statius thebaidos libro III hl	Stat. Theb. III 407
perii G	divexo L	26 his-

p. 643 P.

p. 171. 72 K.

propria quoque inveniuntur feminina, quae apud Graecos in ω vel in $\omega\eta$ desinunt, ut 'Manto', 'Dido', 'Sappho', 'Ruscino', 'Bubo', et unum Latinum
 10 'Iuno' et appellativum in 'ro' unum, 'caro'. alia vero omnia masculina sunt, ut 'stellio', 'Anio', 'Cicero', 'Milo', 'Apollo', 'mango', 'praedo', 'ligo', 'carbo', 'sermo', 'quaternio', exceptis paucis communibus, quae
 communia esse tam ipsa natura quam exempla Graecorum nobis demon-
 strare possunt, apud quos vel communia vel mobilia haec inveniuntur, ut
 'hic' et 'haec homo', $\delta \alpha\eta\theta\rho\omega\pi\omicron\varsigma \kappa\alpha\iota \eta \alpha\eta\theta\rho\omega\pi\omicron\varsigma$, 'hic' et 'haec latro',
 $\delta \lambda\eta\sigma\tau\eta\varsigma \kappa\alpha\iota \eta \lambda\eta\sigma\tau\eta\varsigma$. inveniuntur tamen ex his quaedam in a facientia
 femininum, ut 'leno lena'. Iuvenalis in II: 10

Aut apud Isiacae potius sacraria lenae. |

'caupo' quoque 'caupona' facit, quod est tam taberna quam mulier, et ad imitationem Graecorum: 'leo laena' vel 'lea', 'draco dracaena', 'strabo straba'.

In u neutra sunt: 'cornu', 'genu', 'gelu'. 15

In c duo sunt neutra: 'hoc lac laetis' et 'altec allecis'.

In d neutra sunt: 'quid' vel 'quod' et 'aliud' - haec enim ratio nomina esse ostendit - et 'Bogud', nomen barbarum, quod Livius in centesimo quarto decimo declinavit Bogudis.

1 $\omega\eta$] r ON R $\omega\eta$ A 2 mantuo Rr sapho GLK nuscino K nibo
 L uel bubo l bibo RDH Bito Sturzius opusc. p. 44. at Bubo, quae est librorum AGKI
 lectio, mutatione non eget: est enim haec urbs Lyciae 3 ** iuno K unum in
 ro L uero om. G 4 appollo AHGL appallo K margo L 6 natura ipsa D
 nobis demonstrant apud L 8 ω ANTPWITWC H O ANTPWITOC AK O ANTPOTOC GL
 .O π H θ OC
 ANTPWITWC KAI NANETPWITW Rr ANOTOTOC K ANTPOTOC GL ANOTWITWC H 9 ANCTHC
 6 Y HANCTHC
 DGK ANTEC A ANCTHC H AECTEC L O ANCTHC KAI HNCTHC Rr ANCTHC D AECTEC L
 I H
 ANCTEC G ANCTIC K ANCTEC A ANCTHC H quedam feminina in a ut D 10 Iuv.
 sat. II 6, 489 11 Aut] ut A isiacae RDH istiacae A ipsiacae GLK uel isiacae g
 sacrariae K laenae r 12 tam add. h 13 emitationem K laena Rr
 uel draca
 leena GL lena K draco. na Kk dracena RAH dracena uel draca GL 15 DE .V. D
 In V L ut cornu D genu genu H genu gelu ueru D gelu genu ueru A

16 DE C. D(L?) Sunt duo in c D ^{neutra} duo sunt K neutra sunt L ut hoc D
 hallec AHG hallec . cis K hallecis DG halletis A hallec . is (1) H 17 DE
 NRYTRO ET MASCVLINO IN D. et sic per sqq. terminationes titulos add. DL d duo
 neutra AD quid et quod G 18 Bogud] scripsi bogud bogudinis RAHGK bogud
 bogudis DLK Livius] r libius RAHGK libyus D liuyus d Livii fragm. libro
 CXIII secundum Prisciani edd. assignavit Drakenborchius, Liv. l. XIV p. 795 ed.
 Stuttg., libro CXII coll. Prisc. lib. VI § 22 Weissenbornius t. VI p. 12 ed. Teubn.
 hoc loco centesimo (centissimo GK) quarto decimo (quartadecimo L XIII K) literis
 exaratum tantum non omnes libri praebent; fragmenta infra laudata ad librum CXII
 pertinere et ipsa eorum argumenta et libri docent. Bogudis vero nomen etiam per a.
 46 vicissitudines in libro CXIII a Livio commemorari potuit, ut in variis fontibus utrum-
 que numerum Prisc. invenerit 19 bogudis declinavit K Bogudis] d bogudis D

p. 643. 44 P.

p. 172. 73 K.

In 'al' Latina neutra sunt omnia: 'tribunal', 'cervical', 'vectigal'.
excipitur unum monosyllabum masculinum; 'hic sal sa||lis'. Terentius
in eunucho:

†qui habet in se salem.

5 Sallustius in Iugurthino: neque salem neque alia gulae irri-
tamenta. inveniuntur tamen vetustissimi quidam etiam neutro genere hoc
protulisse. barbara in 'al' desinentia masculina sunt: 'Hannibal', 'Hiemp-
sal', 'Hasdrubal'.

In 'el' correptam neutri sunt generis, 'mēl', 'fēl', 'subtēl', τὸ 11
10 κοῖλον τοῦ ποδός.

In 'el' productam barbara masculina inveniuntur: 'hic Michaēl',
'Gabriel', 'hic Abēl'.

In 'il' unum masculinum, 'pugil', unum femininum, 'Tanaquil',
unum commune, 'vigil', unum neutrum indeclinabile, 'nihil', quod per
15 apocopen, id est abscisionem extremae syllabae, ab eo, quod est 'nihilum',
factum est 'nihil'.

In 'ol' unum est masculinum, 'sol solis'.

In 'ul' quoque unum reperitur masculinum Latinum, 'consul', duo
communia, 'praesul', 'exul', et barbara, 'Suthul', 'Muthul'; et sunt pro-
20 pria, quae ideo quidam neutra | esse putaverunt, quod appellativis neutris
sunt coniuncta: 'oppidum Suthul'. sed melius est figurate sic esse appo-
sita dicere, ut si dicam 'mons Ossa' vel 'Tiberis flumen', quam quod

1 latina neutra sunt latina omnia L ut tribunal D
cervicel K 2 Excipiuntur H Ter. can. III 1, 10: Verbis saepe in se
transmouet qui habet salem (qui sal habet Bentleius) 3 eunucho K 4 in
se] ipse Li 5 Sall. Iug. 89, 7 eugurthino G irritamenta gulae cum
libris Sallustianis GK 6 tamen] om. G tamen et AH vetustissimi (sic) H
neutra K 7 protulisse G ut hannibal AD annibal Rr hiemsal AL
8 Hasdrubal] rd hastrubal D hastrubas R 9 correpta RH supel DL sabel K
post subtēl: subtilis sed non in usu. add. A ew R eo Hr 10 κοῖλον] r κοι-
λων RDGL κοι.λων A κολον H κουλον K τοι G τοι Rr ewy H 11 pro-
ducta RA masculina barbara HL masculina inveniuntur barbara D inveniuntur
masculina K ut est hic D ut hic G michel Kk michael RAH 12 hic ga-
briel D gabriel RA grabriel H hic Abel] hic abiel G abiel K abael (i) L
nestabel
***el H raphael h nechabel R nectabel r, cf. lib. VII § 30 13 ut pugil L
15 apocopen A apocopen LK est per abscisionem D est per extremae syllabae
abscisionem K abscissionem g extramae D nihihilum R 16 factum nihil D
17 unum masculinum L ut sol A 18 reperitur] r repperitur RAHL
latinum masculinum reperitur D 19 exul (s) DG mathul K muthul R
20 neutri Rr 21 oppidum] r opidum RL ut oppidum A 22 si om. R
osa L tyberis R tiberis Kk fluium (flumen in mg.) K quam dicere quod
10*

p. 644. 45 P.

p. 173. 74 K.

neutri generis in 'ul' terminantia sint, et maxime, cum lingua Poenorum, quae Chaldaee vel Hebraee similis est et Syrae, non habeat genus neutrum.

In 'am' unum invenitur commune trium generum et utriusque numeri, 'hic' et 'haec' et 'hoc nequam'.

In 'im' quoque unum neutrum proprium, 'Cim', nomen vici, ut dicit Celsus. et barbara indeclinabilia non solum in 'am' et in 'im', sed in alias quoque literas terminant, in quas Latina vel Graeca nomina non solent desinere, ut 'Abraham', 'Ioachim', 'Loth', 'Ruth', 'Iacob', 'David', 'Balac'. sed haec nomina nulla regula Latina vel Graeca sunt moderanda, nisi si transferantur in aliquam declinabilem formam, quod quidam historici fecerunt, ut 'Abrahamus Abrahami'.

III 12 In 'um' neutra sunt omnia: 'templum', 'regnum', 'tectum'. inveniuntur tamen || apud comicos seminarum quoque propria, quae in hanc terminationem diminutionis sive adulationis amatoriae causa proferuntur, ut 'Glycerium', 'Philotium', 'Dorcium', 'Sophronium', 'Abrotonum', quae quamvis articulos habeant femininos, declinationem tamen et formam tam apud Latinos quam apud Graecos servant neutrorum.

In 'en' correptam a canendo composita masculina sunt, ut 'cornicēn', 'fidicēn', 'tubicēn', 'tubicēn' quorum feminina quae sunt in usu a genetivo figurantur mutata 'is' in a: 'fidicinis fidicina', 'tubicinis tubicina'. alia vero omnia in 'en' desinentia correptam neutra sunt, ut 'hoc numēn', 'stamēn', 'solamēn', 'semēn', cuius nominativum etiam 'hoc seminium' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in milite glorioso:

ADGK^v 1 sint K maximae H paenorum RG 2 chaldaee (a) R chaldaee HAGL caldae DK uel add. k vel Hebraee] uehebreae A hebrae DH
uebrae GLK et Kk sire R sirae r syre A syrae G siriae in sireae mut. K
4 commune inuenitur AH trium generum commune G 5 ut hic K 6
quoque om. H vici] cui A 7 solum et in K 8 aliis quoque litteris D
quoque litteras ex litteras quoque mut. R nomina add. l 9 solunt R habraham A iochim L ioachim GK iocob L 10 Balac] h balach D et in littera
ni f. H nomina om. L 11 si] r om. RADHLK transferentur Rr formam
declinabilem D 12 istorici Rr storici A abraamus Rr habramus A habrahmus a
abraami Rr 14 tamen add. k feminearum L 15 diminutionis in marg.
add. l sive] aut L adolatiouis GL et amatoriae L amatoriae G 16
Glycerium] h glycerium DL glycerium AH flotium R filocium AHR
dorcium philocium D Dorcium] r dortium RA sofronium A sophronium
num Hh Abrotonum] h abrotonum RH afrotonum r abrotonum A abrotonum Kk
abrothonium G habrotonum L 17 feminos L tamen et] g tam et G
18 grecos quam apud latinos D 19 ut om. DL 20 tubicen tubicen fidicen D
tubicen liticen quorum A 21 genitiuis A figurate (figurantur d) a genitiuis D
a ut tubicen tubicina tubicinis (tubicinis tubicina d) fidicen fidicinis fidicina D fidicenis
fidicenis tubicenis tubicena K tibinis Hh 22 correpta RA 23 stamēn L
seminum Rr AD seminum G 24 ut antiqui G Plaut. mil. glor. III 2, 67 sq.

p. 645 P.

p. 174. 75 K.

verri adfertur merces,

Non hic suo seminio quemquam †procule nam-inpertitu-
rus est.

excipitur 'flamēn' [sacerdos Iovis] et 'pectēn', quae sunt masculina.
5 Trogus in XXII femininum a flamine protulit, 'haec flaminica': †Papicio
flamen propter mortem flaminicae flaminio abiit.

In 'en' producta Latina generis sunt masculini: 'liēn', 'riēn' vel 13
'rēn' et 'splēn splenis'. Graeca vero in n desinentia eadem servant
genera, quae habent apud Graecos: 'hic Ti|tan', 'haec Siren'.

10 In 'ar' Latinum unum dumtaxat proprium masculinum disyllabum in-
venitur, hic 'Caesar', et monosyllaba masculina, 'Lar', 'Nar' - Vir-
gilius:

Sulphurea Nar albus aqua .,

barbara vero plura: 'Aspar', 'Bostar', 'Hamilcar', 'Arar', quod etiam
15 'Araris' dicitur. Lucanus in VI:

(v. 1059 sq.) 1 uerriafertur L uerrias fertur A uerriant fertur, uerreant ut tu etc.

libri Plautini . affertur RADGK merces] h mercis AHKr Plaut. Vet. 2 se-
minio GLK quenquam GL q'quam K procule nam] R porculenam r et sic apud
Plautum Ge. Merula porculae. nam H porculae nam ADK porculae nam L proculē
et proculem libri Plaut. opt. porcellam corr. Reizius impertiturus est] h impertitu-
rus est r imperiturus est K imperiturus est H imperiturus Plauti Palat. decurt. et
Vat. impertitus Vet. 5 Trog. Pomp. fragm. hist. Philipp. lib. XXII v. Iustin. ed.
Bongars. Paris. 1581 init. fol. 6 v., ed. Dübner. t. II p. 221, ubi perperam lib. XXI assign-
natur. Pompeii Trogi fr. ed. Bielowskii fr. 25 p. 21 sq. feminini A a fla-
men flaminica protulit L flaminica RDH flaminica K Papicio] papitio AH Pa-
pirius Bongarsius, Falsterus amoen. philol. III 238 Papisius s. Papirius A. G. Cra-
merus in ann. ms. ad Gell. noct. Att. X 15, 22 6 flamen propter mortem] L, om.
rell. propter mortem a flaminice H flaminice A flaminicae K flaminica D fla-
minio (m) R flaminio AGk abiit] L et sic Bongarsius, Falsterus, Cramerus,
Krehlii censor Ien. l. I. p. 418 obiit libri rell. 7 productam DL Latina om. L
8 ren splen L splenis] h et splenis AH splenis om. DL in an (?) R

in en h 9 Graecos] illos G ut hic titan D titan Kk sirien A 10 unum
add. h dumtaxat unum A duxtaxat H 11 monsyllaba L nar lar K
Verg. Aen. VII 517 in post Virgilius add. H in VII. Drh 13 sulphurea G
sulphorea HL sulphuria A sulphuria K sulphurea Med. Rom., deficit Pal. alvus L
post aqua: Lar quando significat κατοικίδιον θεόν, laris facit genitium, sin
autem imperatorem Veientorum, Lartis, quem mactauit Cossus. et testis Ovidius in
epigrammatis [t. IIII p. 164 ed. Burm. cf. intpp. ad Quint. VIII 3, 70]: Larte fe-
rox caeso Cossus opima tulit. Liuius in IIII ab urbe condita: Larte Tolumnio rege
Veientum [cf. Liv. IIII 17, 1: ad Lartem Tolumnium Veientum regem]. GLk (Lar om. L
quando] quod G quoque k ΚΑΤΟΙΚΑΙΩΝΕ ΕΥΝ G ΚΑΤΙΚΑΙΩΝ+++ L ΚΑΤΟΥ-

ΚΑΙΩΝ ΕΥΝ k imperatorem] regem k uientorum L ueentorum k quem
quem k mactauit L cosus k cesso L cosus k Lipys L Lypys G

Lippius tulit in k uientum L uientum Gk). eadem continet cod. Monac., ubi
m. alt. verbis a Lar — opima tulit inductis sp̄cr. glosa ē usque huc. tamquam gloss.
haec ascripta in D: Lar quando significat ΚΑΤΟΙΚΑΙΩΝ id est habitaculum deorum laris

facit gen̄t sin autem imperatorem uegentorum lartis. quem mactauit cossus et testis
est onidius dicens larte ferox cesus cossus opima tulit. Lar domus mulierum quia
ignis in ea semper custodiebatur Nam lar ignis a greco κατοικο id est uro. 14 ut
aspar A amilchar RG hamilchar HLK etiam add. l 15 Lucanus om. L Luc.

Rodanumque morantem

Praecipitavit Arar.

Virgilius vero in bucolico:

Aut Ararim Parthus bibet aut Germania Tigrim
accusativum in 'im' protulit, qui a nominativo est in 'is' terminante, 5
'hic Araris'. unum etiam commune trium generum eiusdem ex||tremitatis
invenitur: 'hic' et 'haec' et 'hoc par' et quae ex eo componuntur, 'im-
14 par', 'dispar', 'compar', 'separ'. alia vero omnia in 'ar' desinentia
Latina neutra sunt, ut 'hoc laquear', 'lacunar', 'lupanar', 'instar', 'far',
'columbar', quod significat genus vinculi. Plautus in rudente: 10

Nam fin columbari collus haud multum post erit.

In 'er', si sint secundae declinationis, masculina sunt: 'sacer', 'ager',
'Auster', 'beber', 'puer', 'oleaster'. sin vero tertiae sint declinationis in
'er' desinentia, b vel u loco consonantis quidem antecedente, neutra
sunt, nisi sint adiectiva, ut 'tuber', 'cadaver', 'suber', 'ver', 'uber', 15
quod significat τὸ οὐθαφ. Virgilius in VII:

non vobis rege Latino

Divitis uber agri Troiaeve opulencia deerit.

excipitur 'hic imber', quod videtur a Graeco esse ὄμβρος et illius genus
15 servasse, et ex eo composita: 'September', 'October', 'Mulciber'. terrae 20

Phars. VI 475 sq. cf. *lib.* VII § 50 VII H 1 Rodanumque] r *Luc. Voss. B*
rodanumque R rhodanumque *Luc. Voss. A* 2 praecitavit H aras A *Verg.*
ecl. 1, 63 (*deficit Med.*) 3 vero om. G bocolico GA bocō K bocolicis L
4 ararem *Pal.* bibet] libet A 5 qui a nominativo] h quia nominativus AH
quia nominativus in is terminatur D 6 cummune L 7 et ab eo composita
impar D impar RH In-par. A 8 compar R semipar GL et ex separ mut. K

9 ut om. L laqueor H lupinar L insar Hh post far: farris diffe-
rentiae causa asciscit alterum r in genetivus D 10 columbar] D uel collumbar d
collumbar k columbar L *Plaut. rud.* III 6, 50 (v. 888) rudente* (m) H

Nā in A columbariā Rr columbari Kk collus] colus L collum *Zwice.* 2
Krehlii cum libris Plaut. eius collum *Pareus* collum eius *Fleckeisenus*, qui nunc sic
potius scribendum esse censet: Nam collus in columbari hau multo post erit haud] r
haut K aud RH aut (ā G) GL multo libri *Plautini* post terit R poterit H

12 In °r Rr si sunt H ut sacer r 13 beber] *Krehlius* in annot. cf. *schol.*
Iuv. 12, 34 beuer rd plerique libri *Krehl.* pedur (ni f. in voc. lituris ab r fere di-
ruto) R peuer ADH fiber h glossatores in nonnullis *Krehlii* codd. castor gloss. in
Erl. 1 *Krehlii* om. GLK suat H in R R 14 *** neutra H 15 adiectiva ex

delectiva corr. A cuber Rr suber add. h ver] uerber GL uber K

000Y8AP

16 TOYTAP Rr TO OYTAP A 80 OYTAP H TO OYKAP K TO OPEAP G *Verg. Aen.*

VII 261 sq. 18 diuiter Hh troiaeqe ex troiaeve corr. *Pal.* derit AH cum

Pal. Fr. (deficit Rom.) deerit *Ver. derit Med.* 19 hic add. h uidetur et a DH

YMBPOC esse Kk ὄμβρος] μ om. RH IMBPWC r OIMBPWC GL OYMBPOC H
OYMBPWC D WYMBPOC A ὁ ὄμβρος 2 ὁ ὄμβρος π et sic (?) *Krehlii Lips.* 1 ante
esse seruasse genus R 20 seruare K october L Terrae — passer

p. 646. 47 P.

p. 176. 77 K.

quoque fetus, si sint in 'er' desinentes tertiae declinationis, neutri sunt generis: 'siler', 'papaver', 'laser', 'cicer', 'siser'. excipitur 'haec acer', quod 'huius aceris' facit genetivum: nullum enim femininum in 'er' desinens secundae potest inveniri declinationis. Ovidius:

5 Et platanus genialis acerque coloribus inpar.

Solinus in memorabilibus de arbore turis: palam fieret, intorto eam esse vimine, ramis ad aceris qualitatem. 'iter' | quoque vel 'itiner' vetuste neutri sunt generis et 'spinter', quod ἀκροζέριον aut fibulam in umeris aut armillam significat. Plautus in Menaechmis:

10 †Iubeas spinter novum reconcinnarier.

idem in eadem:

Mihi tu dederis pallam et spinter? numquam factum re-
peries.

alia vero omnia masculina sunt, ut 'hic pater', 'frater', 'asser', 'passer', 16
13 'cancer' (vetustissimi etiam 'hoc cancer' de morbo protulerunt), 'hic agger', 'anser', 'carcer' (et 'hoc carcer' quidam protulerunt, quos non sequimur), 'hic equester', 'paluster', exceptis duobus, quae ipsa natura defendit feminino generi, 'mater' et 'mulier', ('linter' quoque, || quod apud Graecos masculinum est, ὁ λουτήρ, apud nostros femininum est. Li-
20 vius in VI:

Iam in altum expulsa lintre)

et adiectivis, quae si non in 'is' facient feminina, necessario communia

p. 151, 14 in litura g Terrae enim quoque A 1 quoquo R foetus Lg
si om. L in .r R desinentia D declinationis om. L 2 ut siler D
piper arbor
cicer Hh acer Rr arbor acer A 3 aceris add. l facit in genitium A
in r ALg 4 Ovid. metam. X 95 5 genialis K genialis Lg cum libris
aliquot Ovidianis impar ADGLK 6 Solinus in memorabilibus 33, 8 cf. lib. VI
§ 44 memorabilibus Lg admirabilibus lib. VI l. l. 7 ad] et L aceris in
litura l Inter Rr 8 itiner DK itiner d vetustae A spinther g aut
fibulam] naufronalam L 9 humeris ADHg Plaut. Menaechm. III 3, 4 (v. 527)

menecmis g menecmis RD megms A menegmis H minethmis K micenis L 10
iubeasque libri Plautini spinther g reconcinnarier g 11 Plaut. Menaechm. III
3, 9 (v. 683) eadem] d eodem DL 12 tu] g tu si R tum AD ut tu Plauti

Vet. tu ut Plauti Decurt. Vat. .deris g palam Kk et om. RAH
add. r spinther g tu nūquam L reperies] r repperies RAH releceris (rele-
geris, redixeris) libri Plautini repereris Ritschelius 14 masculini K sunt in .r
ut A hic add. l aser L paser g 15 cancer sup. lin. add. al. m. in R
vetustissimi — carcer om. R add. r hoc de morbo L hic agger — protulerunt
post protulerunt om. G add. g 16 agger] h anger AHKrd ager Dg anser cancer
et hoc carceri A 17 sequimur] r sequitur RA aequetri L 18 diffendit G

generi] k genere LK al^M genere in mg. r mater mulier K mulier mater L 19
masculinum] l femininum L αλϰυτρη Rr αλϰυτρη GL αλϰυτρη H Libius LK
Livius in VI] Livius sc. Andronicus in Odyssea, quae iam Merulae erat ad Ennium
p. CCXVI sententia, est enim prius versus Saturnii hemistichium 20 VI] VII H
Dresd. 2 Krehlii III spscr. in Lips. 1. 30 (i. e. 3°) Lips. 3. numerus videtur corrup-
tus esse 21 expulsam lintrem A lyntre DH 22 et ** adiectivis (ab) D

in at M
et adiectivis Rr non is G faciunt AKH faciant L. necessario R commo-

p. 647 P.

p. 177. 78 K.

sunt (ut 'celer' masculinum 'celeris' facit femininum, cuius neutrum in e invenitur. Ovidius metamorphoseon VIII:

praedaeque potita nefanda

Fert secum spoliū celeris progressaeque porta.

Terentius in Phormione:

†Nullus es, Geta, nisi | aliquid consilium celere rep-
pereris):

'pauper', cuius femininum in a quoque vetustissimi proferebant - Plautus in vidularia:

Paupera haec res est.

Terentius tamen in Andria:

quam honeste in patria pauper vivere -,

'degener', 'uber' - ὁ εὐδαλῆς καὶ ἡ εὐδαλῆς καὶ τὸ εὐδαλές, Lucretius in VI:

sequitur gravis imber et uber.

Cato in II originum: itaque res uber fuit, antequam legiones ..

- 17 'Acer' et 'alacer' et 'saluber' et 'celeber', quamvis 'acris' et 'alacris' plerumque faciant et 'salubris' et 'celebris' feminina, in utraque terminatione communis etiam generis inveniuntur prolata. Virgilius in VI: 20

nīa L 1 **** celer L celer celeris masculinum celeris H masculinum — femininum om. DL add. d 2 inuenitur om. G Ouidius — porta om. L X in mg. l Ovid. metam. VIII 86 sq. in VIII. metamorphoseon D metamorphoseon K VII A 3 Preda quae Rr 4 spolia K sceleris libri Ovidiani plerique.

hunc versum in cod. Marciano m. rec. ad marg. adscriptum spurium esse censuit Nic. Heinzius, eiecit Merkelius progressaeque R progressaeque GL 5 Ter. Phorm. I 4, l cf. lib. VII § 57 formione HLK 6 Nullus es] Nullus Bentleius Nullus — nisi] nisi es geta nihil G aliquod d iam aliquod Prisc. infra l. l. cum Ter. Bemb. Bas. et Donato aliquod iam Bentleius cum cod. C. C. Terentii et codice quodam vetusto Prisciani lib. VII tibi consilium libri Terentiani celere consilium L caelere Rr reppereris] HGr et lib. VII l. l. fere omnes reppereris Ld et ex veterrimis suis libris Terentianis Bentleius reppereris RA repperis D Lachmannus in Lucr. p. 210 repperis K cum Bas. repper*** (iat, t ut vid. m. ant. in s corr.) Ter. Bemb.

8 protulerunt L Plaudus Rr Plaut. vidul. fr. 3 p. 441 Both. cf. Lindemanni ad Prob. inst. II 1, 34 p. 116 ann. 2 9 uitularia L 10 paupera] r pauper R 11 Ter. Andr. III 5, 3 cf. lib. XVI § 9 tamen in ex in tamen] corr. L

in at ^M

12 honeste Rr in patria honeste Ter. Bas. pauper in patria L pauper.

uere K paupere uiuere k uiueret Ter. Bas. et sic ex codd. duobus Ter. Bodleia-

nīa Bentleius 13 ὁ εὐδαλῆς] ο εὐδαλῆς L ο εὐδαλῆς καὶ η εὐδαλῆς καὶ το εὐδαλῆς Kk τὸ εὐδαλές] το εὐδαλῆς DG Lucr. VI 290 III K Cato origg. II p. 107 Kr. fr. 36 p. 274 R. fr. LX

ucl ori p. 43 Wr. 16 uirginum Ll legiones] s. accederent gloss. cod. Heidelb. uastassent (uestassent μ) regiones add. ante α uastassent legiones add. inde ab α usque ad Putschianam 18 Acer uel et K Alacer et acer D caeleber r alacris

et acris D faciunt plerumque L 19 faciunt K 20 etiam generis inueniuntur etiam prolata. Virgilius etiam in K Verg. Aen. VI 685 in VI om. L

p. 647 P.

p. 178. 79 K.

alacris palmas utrasque tetendit.

idem in V:

Ergo alacris cunctosque putans excedere palma.

Te|rentius in eunucho:

5 quid tu es tristis? quidve es alacris?

Naevius in carmine belli Punici:

fames acer

Augescit hostibus.

Ennius in XVI:

10 Aestatem autumnus sequitur, post acer hiems.

idem in XII:

Omneis mortaleis victores cordibus vivis

Laetanteis vino curatos somnus repente

In campo passim mollissimus perculit acris.

15 frequentior tamen usus in 'er' profert masculina et in 'is' feminina, quorum neutra semper in e finiuntur. ('hic volucer' et 'haec volucris' et 18 'hoc volucre' facit. Horatius in IIII carminum:

Inclusit volucris dies.)

In 'ir' masculina sunt, ut 'hic vir', 'levir', 'Trevir', 'abaddir'. unum

1 Anchises alacris RAD Achises alacris H alacris ex corr. Pal. post tetendit: de anchisa dicens add. RGL et in litura H de anchisa dicit AD de anchissa dicitur K. gloss. ex lib. VI § 40 ortum esse vidit et expunxit Krehlius, duce cod. suo Lips. 3 palmas alacres L 2 Verg. Aen. V 380 in V aeneidos Da

in georgicon III alacris L 4 Ter. eun. II 3. 13 ennocho L post eunucho: parmeno dicit ad chaeream (cheream GHLKr ceram R) add. GRHLKd haec

parmeno dicit ad chaeream (cheream D cheriam A) add. AD 5 quidues Bemb. m. alt. corr. es om. Bas. 6 Nevius libri Naevii bell. Pun. V 1 p. 202 E. S. p. 71 Klussem. inc. IX p. 18 Vahl. cf. lib. VI § 40 7 acer haec fames L 8 augessit A angescit K 9 Enn. ann. XVI 34 E. S. XVI fr. XII p. 61 et p. LXXVI Vahl. 10 hiems] r hiemps RAD hiems fit Serv. ad Aen. VI 685 hiemps sit Serv. cod. Cassell. 11 Enn. ann. XII 3 sqq. E. S. XII fr. unic. p. 55 cf. p. LXXI sq. Vahl. v. etiam lib. VI § 40 12 omnes RD omnis AHGLKr mortales RADh mortalis HGLKr vivis] huius RHG 'An hibus (hiuus) latet?' Vahlenius 13 lactantes G lactantis K laetantes rell. uiro A curatos ex curantes corr. A 14 in — mollissimus om. L † in mg. l mollissimos d 15 proferre L 16 hic volucer — dies supra post perculit acris collocant libri. est adnot. archetypi marg., quae loco alieno in verba scriptoris illata est 17 facit om. G Oratius RLK Hor. carm. IIII 13, 16 19 DE MASCVLINO ET NEVRO IN IR. D ut uir H uir duumuir leuir et ad mg. duumuir a uiro est compositum, leuir enim dicitur οαναροανεαφοc treuir est gens gallica hic K leuir duumuir a uiro est compositum. leuir enim dicitur οαναπα-λεαφοc (οαναπαλεαφοc D) treuir enim gens gallica (gallia ex gallaa corr. A) treuir (hic treuir Dd) abaddir AD treuir (hic L) duumuir a uiro est compositum (hic G)

abaddir GL post abaddir: deus esse dicitur hoc (uel hoc A) nomine (nomen K) lapis ille (lapis ille lapis L lapis ille **** I) quem Saturnus uorasse (deuorasse H) traditur pro ioue (pro ioue uorasse traditur D) quem graeci βαίτυλον (sic r, BATTY-

AWN R BATTYAON GK BATAON H BATTYAON in litura l BATTYAION A BAEAAION D uel BANTYAION d) uocant add. libri; in marg. relegavit Krehlius, cf. lib. VII § 32 et unum L

proprium civitatis invenitur 'Gad||dir' - quod quidam femininum esse putaverunt, sed Sallustius neutrum esse | ostendit in II historiarum accusativum nominativo similem ponens: ut alii tradiderunt, Tarsessum, Hispaniae civitatem, quam nunc Tyrii mutato nomine Gaddir habent; nam si esset femininum, 'Gaddirem' dixisset - s et unum neutrum indeclinabile, 'hoc ir'.

III19 In 'or' comparativa quidem communia sunt: 'hic' et 'haec clarior', 'felicior', 'melior', 'minor', excepto uno 'hic senior'; alia vero omnia masculina sunt, ut 'hic orator', 'cursor', 'furor', 'doctor', 'horror', 'labor', exceptis femininis quidem tribus, quorum duo ipsa natura alterius esse 10 generis prohibet, 'uxor' et 'soror'. 'arbor' etiam, quod iure inter feminina connumeratur, quod 'mater' quoque dicitur proprii fetus unaquaeque arbor auctore Virgilio, qui in II georgicon hoc ostendit dicens:

Parva sub ingenti matris se subicit umbra.

unde specialia quoque uniuscuiusque arboris nomina feminina sunt, excepto 15 'oleastro', quod tam forma terminationis quam declinatio prohibuit esse femininum. nam 'siler' non est inter arbores ponendum, sicut nec 'rubus'.

20 neutra quoque in 'or' desinentia quattuor inveniuntur: 'marmor', 'aequor', 'ador', 'cor', praeterea communia, quae etiam apud Graecos communia sunt: 'memor', 'immemor', et | a decore vel corpore vel colore composita, 20 'hic' et 'haec indecor', 'dedecor', 'bicorpor', 'tricorpor', 'discolor', 'concolor'. 'auctor', quando αὐθέντην significat, commune est, quando αὐξη-τήν, 'auctrix' facit femininum, sicut omnia verbalia in 'or' desinentia.

In 'ur', si sint propria vel deorum vel gentilia vel appellativa avium

1. invenitur civitatis D gadir D 2 Sall. hist. II 32 p. 144 Kr. cf. lib. VI § 45 3 similem nominativo A tarsesum LK 4 civitatem Hispaniae L tyri L tirii AGK 5 Gaddir] d gadir D Gaddirem] d gadirem DH 6 post neutrum: TO HNAP add. A TW HNAP D post ir: TO TENAP THC NIPOC (i. e. τὸ θέναν τῆς χειρός) G TO ΘΕΝΑΡ THC NIPOC L TO TENAP THC NIPOC K 7 DE QUATTUOR GENERIBUS IN OR. D quidem om. L communia ex communia corr. L communia K 8 uno om. H 9 ut om. HGK honor D uel horror d 10 quidem tribus ex tribus quidem corr. K generis esse AHGLK 11 et] R om. rel. 12 connumerat D connumeratur L quodque dicitur proprii R foetus ALKr 13 Verg. georg. II 19 14 parvae L subigit Med. 15 specialia H 16 aleastro K tamen A declinatio Hh 17 ponendum] numerandum L 18 quatuor in or desinentia D desentia A ador aequor G 19 ador Rr cor ador D cor] color l praeter L 20 inmemor Ha corporae A colore uel corpore L uel colore add. h 21 hic et haec et hoc GL

dedetor* H tricorpor] † triporcor R 22 quando om. A ΑΥΘΗΝΘΗ Dd ΑΥΘΗΝΘΗ A ΑΥΘΗΝΘΗ R ΑΥΘΗΝΤΗ H ΑΥΘΗΝΤΗ L ΑΥΤΗΝΤΗ K commune quando est K est om. G ΑΥΞΗΤΗ^N Rr ΑΥΞΗΤΗ^N (HT) D ΑΥΧΕΤΗ L 23 autrix Rr autrix A antrix DH 24 DE TRIBUS GENERIBUS IN VR. D ir Rr ur desinentia si AD sint propria] Krehlius in ann. sint nomina propria H sint nomina propria R sint hominum propria ADGK sint hominum uel deorum propria L alium Rr

p. 548. 49 P.

p. 181. 82 K.

vel f ante 'ur' habentia, masculina sunt: 'Anxur', 'Astur', 'turtur', 'vultur', 'furfur'; verbalia vero, quae hominibus imponi possunt, communia sunt, si sint tertiae declinationis, ut 'augur', 'fur'. Horatius in I sermone:

5 Iulius et fragilis Pediatia furque Voranus.

unum secundae invenitur masculinum, 'satur', cuius femininum in a terminat. alia vero omnia eiusdem terminationis nomina neutra sunt: 'murmur', 'guttur' (quod etiam masculino genere protulit Plautus in aulularia:

Etiamne obturat inferiorem gutturem,

10 Ne quid tanima forte amittat dormiens?),

'sulphur', 'Tibur', 'robur', 'iecur'.

In 'as' Latina, si sint patriae, communis sunt generis, 'hic' et 'haec Arpinās', 'Sufenās', 'Capenās', quorum ideo extrema syllaba circumflectitur, quia per syncopen 'ti' syllabae, sicut saepe diximus, prolata sunt. antiquissimi enim 'hic' et 'haec Arpinatis', 'Sufenatis', 'Capenatis', proferre solebant. alia vero omnia in 'as' desinentia feminina sunt, ut 'pietas', 22 'probitas', 'auctoritas', excepto uno proprio, 'Maecenas Maecenatis'. (est etiam 'Laenās', quod differentiae causa in fine circumflectitur. Iuvenalis in I:

20 Quod captator emat Laenās, Aurelia vendat.)

inveniuntur tamen alia quoque propria in formam gentilium prolata, ut 'Antias' historicus, et monosyllaba: 'as assis', 'mas maris', 'vas' masculinum 'vadis', neutrum 'vasis', et 'hoc fas', 'nefas', 'nugas' etiam, omnis 23

1 x uel f (x in litura) L x uel t uel f dh et m. rec. in R ut anxur AD
axur Ll turtur Rr 2 hic furfur R inponi AH inpossunt Dd 3 fur
augur D oratius K Hor. serm. I 8, 39 sermonum] rd sermone RD

5 pediatia R peditia A pedatia H pudiatia K uoronus Rr foranus G furanus K

6 secundae declinationis AD inueniuntur A inuenitur declinationis masculinum l masculinum inuenitur D ut satur r femininum satura D terminatur D terminat satura K terminatur satura GL 7 mormur GK uel murmur g

guttur om. G quod — dormiens notam sc. archetypi marginalem ad guttur pertinentem post vocc. sulphur — iecur exhibent libri Plaut. aulul. II 4 (III 1) 25 sq.

aularia L 9 etiam nec GLK obturat] d obdurat ADGL guttorem LK

10 anima] animae libri Plaut. animai G. I. Vossius Arist. IV 3 p. 546 ed.

Eckst. amital G 11 solphur (ph in litura) G solfur K sulphur nwcic Dd

iecur est iecoris uel iocineris Dd 12 DE .8. SED PRIMVM DE V GENERIBVS IN AS. D

communis] h communi AH 13 suphenās R suffenās r cupenas H tapenas G

ideo om. H circumflectitur Lg 14 saepe] r sepac R 15 enim quoque hic D suffenatis RA post Sufenatis: Capenatis — Maecenatis om. R add. r

capinatis A 16 omnia om. L femininam A 17 probitus H auctoratas A

meceenas meecenatis GKr moecenae maecenatis A Maecenatis om. L 18 etiam]

enim K lenas DHK lenas AGd deferentiae K circumflectitur Lg Iuv. sat.

I 5, 98 20 captor L Laenas] L lenas d lenas rell. cum codd. Iuv. auri-

lia Kk aurelea G 21 formam] d forma ADh prolata add. r 22 hystoricus H

monosyllabis RAKK monosyllabis GL asis GL 23 uassis AK omnis] d

p. 649. 50 P.

p. 192. 83 K.

generis, quae sunt indeclinabilia. Graeca vero tam in 'as' quam in alias quascumque syllabas terminantia eadem servant apud nos genera, quae habent apud Graecos, si eandem servant terminationem etiam apud Latinos, quam habent apud illos. in multis enim videmus commutatione terminationis genera quoque esse conversa, ut ὁ κρατήρ 'haec cratera', ὁ χάρτης 'haec charta', ὁ κηρός 'haec cera', ὁ ἀμφορεύς 'haec amphora', ὁ πάνθηρ 'haec panthera'. Horatius in II epistularum:

Diversum confusa genus panthera camelo

Sive elephas albus vulgi converterit ora.

- 24 In 'es' correptam [si sint apud Graecos] communia vel mobilia, quae illi *τριγενῇ* vocant. hoc autem etiam ex ipsa rerum significatione potest cognosci in omnibus appellativis, utrum possint necne femininorum quoque esse adiectiva vel etiam neutrorum. quod si ipsa exigat significatio, in 'es' desinentia communia sunt, ut 'hebēs' tam de mare quam de femina dicitur - significat enim tardus et tarda -, 'milēs' quoque 'hic' et 'haec | milēs'. Ovidius in II metamorphoseon de Callistone loquens:

Miles erat Phoebe, nec Maenalon attigit ulla

Gratior hac Triviae: sed nulla potentia longa est.

similiter 'praepēs', qui et quae in altum volat, 'terēs' quoque rotundus et rotunda, 'comēs' a comitando, quod tam ad mares quam ad feminas pertinet, et omnia similiter utrique generi convenientia: 'divēs', 'superstēs', 'quadrupēs', 'inquiēs', 'sospēs' etiam et 'hospēs'. Lucanus in V:

omnis commune *DGL* omnis commune *K* omnis communis *RA* et in *littera h* 1 sunt *add. k* 2 genera *add. d* 4 multis *add. h* commutationem *L* commu-

tationem *G* 5 ΚΡΑΤΗΣ *Kk* ΚΡΑΘΗ *H* haec cratera, ὁ χάρτης *om. A* 6 ΧΑΡΤΗΣ *Rr* ΚΑΡΤΗΣ *D* ΚΑΘΕC *H* charta] *k* cartha *RA* carta *DHK*. ΚΗΡΩC *G* ΚΕΡΟC *AK* coera *G* ο ἀμφορείC haec amphora ο κηρόC haec caera *L* ἀμφορεύC *r* ἀμφορείC *DGK* ἀμφορείC *R* ἀμφορείC *AH* 7 ΠΑΝΘΗΡ *A* ΠΑΝΘΕΡ *K* panthera] *d* pantera *RDH* Oratius *GK* Hor. *epp.* II 1, 195 *sq. cf. supra* § 8 aepistoliarum *LK* epistularum sermonum *Rr* epistularum sermonum, si foret in terris rideret demoërit, seu diuersum *A* epistularum si foret in terris rideret democritus seu diuersum *D* 8 confussa *GL* pantera *H* camello *RAHGK* 9 elephas *RG* eliphās *K* alius *L* converteret *H* hora *RDk* 10 communia *K* 11 ΤΡΙΓΕΝ *** D* ΤΡΙΓΕΝΑ *d* trigenam *R* trigenem *AH* trigeni *GL* uel trigena *g* trigena *K*

12 femininorum] *r* femininarum *RDL* feminarum *HGKd* 13 si *add. h* ratio significatio *G* 14 communia *K* haebes *K* tam] quam *G* 15 tardus uel tarda *G* tardus tarda *L* 16 Ovid. *metam.* II 415 *sq.* calistone *DGL* calystone *A*

17 erit *A* phebes *D* menalon *AHLK* menalaon *GK* attigit *Rr* 18

hac] hac *Rr* et *DGL* riuiae *Rr* potentia longa est (*sic Ovidius*). similiter] in *libris* post potentia *add. gloss.* formae *s.* forma in *hunc modum*: potentia formae. Longa est similiter *Ar* potentia formae. Longae similiter *R* potentia forma (forme *d*) longa est. Similiter *D* potentia forma long est. Similiter *K* potentiae formae longa. Similiter *H* potentia formae. Similiter *GL* 19 in *om. RADLK add. rk* volat] *r* uolet *R* 20 et rotunda et rotundum *g* comes quoque a comitando hic et haec *Dd*

21 similiter *om. GL* utroque *K* hic et haec diues *ADGK* 22 hospes] *rhg* hopes *R* oipes *HGk* opes *K* Luc. *Phars.* V 11

p. 650 P.

p. 183 K.

Hospes in externis audivit curia tectis.

Frequenter tamen haec duo in genere feminino a terminant auctores,
ut Virgilius in III:

bellum, o terra hospita, portas.

Lucanus in III:

tunc obtulit hospita tellus

Pupibus accessus facilis, legere rudentes,
et 'Sospita' Iuno. Ovidius in II fastorum:

Principio mensis Phrygiae contermina^u Matris

Sospita delubris dicitur aucta novis.

invenitur etiam 'antistita' pro 'antistēs'. Cicero de signis: postridie sacerdotes Cereris atque illius fani antistitae, maiores natu, probatae ac nobiles mulieres, rem ad magistratus suos deferunt. neutris quoque coniuncta haec (id est in 'ēs' communia) inveniuntur, ut Virgilius in VII:

sed haec tereti mos est aptare flagello.

Iuvenalis in V:

nec umquam

Depositum tibi sospes erit.

Lucanus in V:

rerum nos summa sequetur,

Imperiumque comes.

1 os^{pes} GK Hos Luc. Voss. Bb externis] sic etiam lib. VII § 35. 65 extre-
mis K et aliquot libri Luc. cyria A 2 tamen om. D haeduo A duo
om. G femino H auctores a terminant L 3 ut om. DHL Verg. Aen. III
539 .III. aeneid'. A tertio aeneidos et pater anchises bellum D 4 hospita] g
ospita GK 5 Luc. Phars. III 43 sq. III G 6 optulit Luc. Voss. AB
hospita] g ospita GK 7 pupibus GL accessus GL accessum facilem Luc.
Guelf. 2 facilis] RK faciles tell. cum Luc. Voss. AB legere rudentes] om. RK
add. r legeret et Lk rudentes] om. AH add. dh r. G et in litura D 8 iono A
Ovid. fast. II 55 sq. 9 menses A phrygiae G frigiae L frugiae K matris]
libri Prisc. et hic et lib. VII § 60, cod. Heins. chart. Ovid. matri Ovidii tantum non
omnes 10 novis] k nobis AK 11 antistita] d autestita AK antesta G uel an-
testita g antista DL antestes AGK uel antistes g Cic. in Verr. II 4, 45, 99
postridie ex postridie corr. H post tridie L postridia R 12 ceris^{or} Dd fani Kk
antistitae: sic etiam Gell. XIII 21, 22, Charis. p. 77 P. et pars librorum Cic. an-
tistites etc. al. antestitae K antestite A antestae G antistae L 13 probatae agnobiles
A nobiles K 14 deferunt G differunt L idem Rr in es add. k com-
munia K 15 ut om. K Verg. Aen. VII 731 post VII extremam versus prae-
cedentis partem huiusque initium: teretes (terites L) sunt aclydes (aclides L) illis tela
(tela G) add. GL 16 tereti] lento cum Verg. GL cf. lib. VII § 35. 65 mol Med.
17 Iuvenalis — erit om. D Iuv. sat. V 13, 177 sq. II GL III in litura h
18 nec umquam] sic etiam lib. VII § 35 numquam lib. VII § 65 cum Iuven. 20 Lu-
canus in V] r in eodem R Luc. Phars. V 26 sq. 21 sequitur RADG et ni f.
K 22 imperumque Luc. Voss. Bb

p. 630. 51 P.

p. 193—95 K.

Sallustius in I historiarum: nobis primae dissensionis vitio
humani ingenii evenere, quod iniques atque indomitum sem-
per in certamine libertatis aut gloriae aut dominationis
V 26 agit. alia vero omnia, id est quae nullam significationis naturalem com-
munionem habent cum femininis, masculina sunt, ut 'gurgēs', 'tramēs',
'stipēs', 'limēs', 'poplēs', 'fomēs', 'caespēs', exceptis in 'gēs' desinenti-
bus, quae in genetivo e servant - sunt enim feminina duo: 'segēs segetis',
'tegēs tegetis' - et uno arboris nomine, quod ratione supra dicta femininum
est, 'abiēs', || et 'compēs compedis'. Terentius:

habendae compedes.

10

In 'es' productam, si sint quinae declinationis, feminina sunt. excipitur
unum 'diēs', quod tam masculini quam feminini generis in singulari nu-
mero invenitur (ex quo et diminutio fit, 'diecula'. Terentius in Andria:

Eho inpudens, non satis test, quod tibi dieculam addo?
pro dilatione aliqua temporis), in plurali vero semper masculinum inveni-
tur: non enim incertum tempus videtur significare, quod plerumque in fe-
minino genere invenimus numeri singularis. ideo autem diximus 'plerum-
que', quod invenitur in usu et pro certo tempore femininum et pro incerto
masculinum e contrario. Virgilius in II:

Venit summa dies et ineluctabile tempus

20

Dardaniae.

Lucanus in III:

non usque adeo permiscuit imis

Longus summa dies, ut non, si voce Me|telli

1 *Sall. hist. I 8 p. 6sq. Kr.* istoriarum A nobis] nuper Dd nuper A
primae om. GL dissensiones RH discessionis r disensionis L desensiones K
2 evenere] r euenire RK retinere A quod] quoque GL indomitum H
3 ut gloriae Dd 4 post agit: Iuuenalis — erit, quae supra om., exhibet D sig-
nificationes natularem Aa commonionem K 5 feminis Kk ut om. L.
6 stipes] r stirpes A stipes stipitis RH cespes ADHG cispes LK 8 te-
gitis Gg 9 Ter. Phorm. II 1, 19 10 ha|habendae A aries, et paries, masculina
(mascula A) e servant in obliquis casibus post compedes add. AD 11 excipiatur (un) H
13 quo diminutio K quo etiam diminutium (deminutium G deminutium g) GL
Ter. Andr. III 2, 27 14 eho] d hoc * R al' hoc correctum M r haeho A h' K
eo GL o D eho tu Terentius impudens RDHGL est] habes Terentius prop-
ter delatione. A propter delationem Dd 15 pro — temporis] om. Lips. 3 Krehlii,
pro dilatione aliqua Dresd. pro dilatione sed aliqua Lips. 2 Krehlii 16 plerum-
que feminino Rr 17 invenitur A numero Rr singularis numeri K 18
post femininum: et pro incerto tempore femininum add. R del. r 19 e contrario] r
et quontrario R om. GL Verg. Aen. II 324 sq. II aeneidos (eneid' A) AD
20 in .e. luctabile H 22 et lucanus AH Lucan. Phars. III 138—140 III] L
VII r VI R rell. 23 notusque A usuque L promiscuit L 24 sic uoce A
uoce] k uocem GLK

p. 681. 52 P.

p. 185. 86 K.

Servantur leges, malint a Caesare tolli.

Stattus in I:

longumque in saecula digne

Promeriture diem.

5 ex eo quoque compositum semper masculinum est, 'hic meridiēs', certum enim significat tempus diei. Terentius in adelphis:

† ipso meridie stipulam colligendo.

alia vero in 'es' productam desinentia, quae sunt propria, masculina inve- 27
niuntur, ut 'Herculēs', 'Vlixēs', 'Persēs', 'Achillēs', 'Verrēs', 'Chremēs',
10 'Lachēs', excepto uno feminino, 'Cerēs Cereris'. appellativa vero, si sint
ad homines pertinentia, quae apud Graecos communia vel mobilia, apud
nos communia sunt, ut 'herēs', 'locuplēs', quod et neutrum est. alia
vero omnia feminina sunt, ut 'caedēs', 'stragēs', 'struēs', 'vulpēs', 'apēs',
'luēs', 'labēs', 'cladēs', 'nubēs'. excipitur 'hic verrēs' appellativum,
15 cum porcum significat.

In 'is' finita nomina, si sint adiectiva vel derivativa appellativa, com-
munia sunt, et si ad homines proprie solos pertinent, non faciunt ex se
neutra, ut 'hic' et 'haec civis', 'hic' et 'haec hostis' - Statius in V
Thebaidos:

20 Turbidus incertusque oculis vigilantibus hostem

Occupat amplexu,

cum de uxore Helymi Gorge loquitur -, 'hic' || et 'haec Samnis' ('aedilis',
quia dignitatis est ad viros pertinentis, masculini generis est); sin tam ad
homines quam ad alias res dici possunt, in e faciunt neutrum: 'hic' et
25 'haec suavis' et 'hoc suave', 'hic' et 'haec dulcis' et 'hoc dulce', 'hic'
et 'haec regalis' et 'hoc regale', 'hic' et 'haec amabilis' et 'hoc ama-
bile'. alia vero in 'is' desinentia, n vel duas consonantes in eadem syllaba 28
vel duplicem consonantem ante 'is' habentia et quae paenultimam syllabam

1 servantur] seruentur *pars codd. Luc. cum Voss. B* malent *GLK* mallent
codd. aliquot Luc. a Caesare] accesserae *A* 2 Idem statius *GL Stat. Theb.*
1 638 sq. in I] *om. GL* li. I. *K* I tebaid' *A* primo thebaidos *D* 3 longum-
que] *d* si longumque *DG* secula *AD* dignae *AH* 4 promeriturae *HLK*
6 tempus significat *D* *Ter. ad. V* 3, 62: meridie ipso faciam ut stipulam col-
ligat; et sic *lib. VII* § 92 in adelphis *om. L* 7 meridia *Rr* 8 productam] *r*
producta *R* 9 achiles *G* laches uerres chremes *D* 10 Apellatiua *A* 11
pertinentia *om. L* communia *K* mobilia sunt apud *A* 12 communia *K*
13 stages *A* volpes *Gg* 14 clades pubes nubes *K* 16 DE TRIBVS GENERIBVS
IN IS. *D* communia *K* 17 proprie] *r* propriae *RAHK* soli *D* 18 cuius et
hic *K* *Stat. Theb. V* 212 sq. in *om. D* V libri mei omnes, *Erl.* 1, 2 *Kreh-*
lii, et sic iam restituit *I. F. Gronovius ad Liv. XXX* 14, 2 secundo *codd. ante Krehlium*
19 tebaidos *AG* et in thebaidos *corr. D* 20 turpidus *Rr* incertumque *Sta-*
tius 21 amplexam *R* 22 helymi *DL* elymi *AG* liquitur *Dd* sammis *r*
ammis *R* 23 quia quia *A* pertinentis] *rd* pertinens *RAD* 24 neutrum ut
hic *DGL* 28 syllabam in unam *H*

una ex liquidis terminant, masculina sunt, ut 'panis', 'funis', 'amnis', 'ignis', 'piscis', 'fascis', 'fustis', 'postis', 'vectis', 'axis', 'ensis', 'anguis', 'unguis', 'collis', 'follis', 'mensis', 'corbis', 'orbis', 'torquis'. excipitur 'haec bipennis', quod ideo femininum est, quod quasi adiectivum est securis, vel quod a penna, quod ipsum quoque femininum est, componitur. sed magis adiectivum hoc esse Virgilius ostendit 'ferro bipenni' ponens in XI:

ferro sonat alta bipenni

Fraxinus.

20 excipitur etiam 'canis' commune, quod et natura sic esse ostendit. 'fnis' 10 quoque et 'clunis' tam masculini quam feminini generis usurpavit auctoritas in una eademque significatione. Iuvenalis in III:

Ad terram tremulo descendant clune puellae.

Horatius in I sermonum:

Quod pulchrae clunes, breve quod caput, ardua cervix. 15 multa tamen et in hac et in aliis terminationibus confudisse genera inveniuntur vetustissimi, quos non sequimur, ut 'haec amnis', 'funis', 'anguis'. composita sive ex masculinis sive ex femininis, si adiectiva fuerint, communia sunt, ut 'hic sanguis', 'hic' et 'haec exanguis' et 'hoc exan-

1 terminant] *d* terminantur RAD amnis] *r* amnis R anuis A 2 igitur am-
nis L fustis] fastis G axis H post axis: $\Theta\omega\beta\alpha\kappa\omega\lambda\eta\eta$ add. R unc. incl. *r*
TOBAKAON A T***** mensis D ensis ^{unguis} anguis K 3 post collis: $\kappa\omicron\phi\iota\alpha\omicron\varsigma$ add.
RA follis H post follis: ****OC D mensis in litura R, h. l. om. D cor-
uis K corbis H corbis $\kappa\omega\phi\iota\eta\omega\varsigma$ D curbis $\kappa\omicron\phi\iota\eta\omega\varsigma$ L curuis $\kappa\omicron\phi\iota\eta\omega\varsigma$ G corbis or-
bis] orbis R corbis *r* 4 Excipiuntur GL bipiuis G bipinnis *g* pipennis H
post bipennis: $\pi\eta\alpha\eta\kappa\iota\eta\eta$ add. D $\pi\eta\alpha\eta\kappa\iota\eta\eta$ GL $\pi\eta\alpha\eta\kappa\iota\eta\eta$ A 5 $\pi\eta\alpha\eta\kappa\iota\eta\eta$ securis GL
ord. deinde mut. in G securis H post securis: $\pi\eta\alpha\eta\kappa\iota\eta\eta$ add. Dd $\pi\eta\alpha\eta\kappa\iota\eta\eta$ A

quod appenna H quod est apinnis K pinna GLr 6 Verg. Aen. XI 135 sq.
post ostendit: ferro — ostendit om. R add. *r* ferro bipinni (sic) h. l. collo
cat l, post fraxinus posuerat L bipinni GLr uel bipenni *g* 8 alta Prisc. et
hic et lib. VI § 83 VII § 62 cum Verg. Med. Pal. Rom. acta et icta v. l. codd.
Verg. bipenni] *k* bipinni GLKr ael bipenni *g* 10 cummuue K esse om. G

ostendit esse L 11 masculina H femini L usurpavit R 12 Iuv.
sat. III 11, 164 III] scripsi VII AD VI RGLK III H quinto (V, 5) add.
13 descendant] *k* cum Iuvenale descendunt ADH Serv. ad Aen. II 554 discendunt

GL discendit K clunae *r* 14 oratius K Horat. serm. I 2, 89 ser-
monem Rr 15 pulchrae GK pulchre lunae R pulchres clune A clunis K
caput] *r* capud RH post cervix: in una eademque (eadem L) significatione add.

RADHLK 16 confudisse] *rk* confudisse RLK 17 sequitur A anguis funis
K 18 fuerint] fiant ADGL et in litura H uel fuerint l 19 sanguis L hic
et haec — animus om. R add. *r* et hic et haec H exsanguis LK ex-

p. 692. 53 P.

p. 186. 87 K.

gue'; 'animus', 'hic' et 'haec exanimis' et 'hoc exanime'; 'cuspis', 'hic' et 'haec tricuspis'. invenitur tamen hoc etiam neutro adiunctum, sed 30 per obliquos casus. Ovidius in I metamorphoseon:

positoque tricuspide telo

5 Mulcet aquas.

'pestis' etiam et 'neptis' et 'vestis', cum duas consonantes ante 'is' habent, feminini sunt generis, et 'vallis', 'turris', 'pelvis', 'pellis', quam-|| vis paenultima syllabae liquidis terminantur, tamen feminina sunt. illa quoque masculina sunt, quae una syllaba crescunt in genetivo, ut 'hic lapis lapidis', 'pulvis pulveris', 'sanguis sanguinis', 'vomis vomeris', 'cinis cineris'. excipiuntur 'haec cuspis cuspidis', 'cassis cassidis', quorum extremae syllabae amborum ab s coeperunt, quod in eiusdem formae masculinis non invenies, 'lis' quoque 'litis'. alia vero omnia in 'is' desinentia feminina sunt: 'haec avis', 'classis', 'puppis', 'cutis', 'securis', 'messis', 15 'bilis', 'strigilis', 'vis'. Graeca vero eandem habentia terminationem generis 31 nera quoque, quae apud Graecos habent, servant etiam apud Latinos, sicut et alia paene omnia, quod iam superius diximus, ut 'Paris', 'Tibris', 'tigris', 'Thetis'. 'molaris' a mola derivatum potest esse commune, cum adiectivum est, sed quia plerumque ad dentem vel lapidem refertur, usus 20 frequens masculinum hoc profert. Statius in V Thebaidos:

vastaeque sudes fractique molares.

In 'os' terminantia feminina tria inveniuntur: 'cos cotis', 'dos dotis', VI 32 'glos gloris'; communia quinque: 'custos', 'sacerdos', 'bos', 'compos', 'impos'; neutra duo: 'os oris' et 'os ossis'. alia vero omnia masculina 28 sunt: 'mos', 'ros', 'flos', 'lepos', 'nepos'.

In 'us' correptam secundae vel quartae declinationis, si sint arborum nomina, feminina sunt, propria quoque vel appellativa Graeca 'os' in 'us'

sanguis (s) ^{ex} sanguis A exsanguis K exsanguae A 1 animus — exanime
in marg. K exanimae RH cuspis] haec cuspis GLK 2 ** neutro H

3 Ovid. metamorphos. I 330 sq. 4 taelo LK caelo G 6 Pettis H
post uestis: febris add. k habent ante is K habeant L 7 pelvis pel-

lis] pellis pelvis D pellis Rr 10 sanguis L 11 haec add. r cassis cassi-
dis] gl casis casidis GL 12 ceperunt K 13 non om. DG add. d invenies] R
invenimus Rr inveni rell. 14 classis] g clasis GLK pupis G messis] g me-
sis GK 15 vis om. R Grega A uero specr. in K uero in eandem R

terminationem id est in is A 16 quae om. R apud latinos R 17 alii Rr
poene ADH tiberis Dd thibris Rr thybris AG tigris tibris K ty-
gris GL 18 thethis DL tetis A tithis G thithis k commune K 20 Stat. Theb.
V 386 21. usteaeque Stat. cod. Par. 8065 usteaque eiusdem Rehdyg. uaste sudes G

22 DE QUATTUOR GENERIBUS IN OS. D tria feminina D trea G trea H
dos dotis glos gloris cos cotis D 23 et quinque communia D communia K

quinque om. G add. g compis Dd 24 inpos R ossis] g osis RG 25 ut
mos D mos moris flos floris ros roris Rr 26 DE QVINQUE GENERIBUS IN VS. D
correpta RA 27 quoque] uero L Graeca] graeca quae apud graecos femi-

p. 683. 54 P.

p. 187. 28 K.

conuertentia, quae apud Graecos feminini sunt generis, ut 'haec cupressus', 'myrtus', 'laurus', 'cornus', 'quercus', 'fagus', 'pirus', 'platanus', 'Scyrus', 'Berytus', 'Pylus', 'Ilius', 'Arctus' (appellativa vero, ut 'crystallus', 'costus', 'phaselus'). alia vero omnia eiusdem terminationis supra dictarum declinationum masculina sunt, ut 'hic clarus', 'magnus', 'animus', 'ventus', 'somnia', 'lacetus', 'cursus', 'metus', 'sexus' - quamvis Plautus etiam 'hoc sexus' neutro genere protulit in rudente:

Virile sexus numquam ullum habui -

- 33 'fluctus', 'artus', || 'portus', 'actus', unde 'aculeus' diminutivum teste Probo. sed in usu frequenter 'haec acus' invenimus. Lucanus in X: 10
Quod Nilotis acus compressum pectine Serum.

Iuvenalis in I:

Ille supercilium madida fuligine tinctum

Obliqua producit acu.

idem in II:

Emerita quae cessat acu.

invenitur etiam 'hoc acus huius aceris', quod Graeci σκύβαλον dicunt, id est purgamentum frumenti. Varro rerum rusticarum III: acus substernendum gallinis parturientibus. acus in area excutitur.

nina sunt *G* graeca quae sunt feminina apud graecos *L* 1 conuertententia *A*
quae apud Graecos *om. GL* graecos feminina sunt feminini sunt generis *L* ge-
neris sunt *G* post generis: apud nos quoque femina sunt in *marg. h* cypres-
sus *R* cupressus *GLK* 2 laurus pyrus cornus *D* fugas *A* pirus hic *om. D*
3 scirus *K* cyrus *GL* beritus *HK* uerytus *L* Pylus] i pilus *HLK*
ilius *supscr. in D* iulus *L* Arctus *om. HGLK* arcus *A* appellatiua — phaselus
om. RADH in *mg. add. d* cristallus *coms* phaselus *add. h* cristallus *GLKdh* 4
passellus *GLK* phaselus *Ld* post phaselus: arctus nam duae (duae *d* duo *L*) arcti
sunt (sunt arcti *h*). Alia (uero *d* et *spscr. L*) graeca (greca *d*) communia, quae apud
nos quoque communia sunt φιλόσοφος (philosophos *Ld* φιλοσophως *h*) philosophus,
φιλόκαλος (hic et hec philocalos *d* hic et haec philokalos *L* φιλοκαλος *K* φιλο-

καλος *h*) hic et haec (hec *d*) philocalus. *add. GLKdh* 5 supradictarum *Hh*
declinationem *A* 7 Plaut. rud. I 2, 19' (v. 107) hoc protulit *K* 8 uirile
securus numquam Plauti *ed. Gronoviana* uirile nunquam securus *Bothius* sexus numquam

ullum etiam *Pal. uterque* ulum *Hh* habui* (t) *H* habuit *LK* 9 artus] ortus *A*
10 Prob. inst. gramm. II 1, 41 p. 1463 P. frequenti *L* Lucan. Phars. X

142 11 nihilotis *Rr* nilotus *K* compressum *ex corr. D* compressum *GLK* con-
pressum *H* cumpressa *A* et in litura *f. D* percussum *Voss. A m. pr. alique codd.*
Lucan. ferrum *GLK* saerum *Luc. Voss. B* 12 Iuv. sat. I 2, 93 sq. 1]
Carotiruh. alter et sic lib. VI § 75 codd. II (secundo *D*) *h. l. rell.* 13 supercilicium *H*

madidam *K* fugine *Rr* fulgine *H* tinctum *h. l. libri cum Iuv. Pith. m. alt. al.*
tactum *codd. Iuv. interpolati plerique et sic lib. VI l. l. tactum cod. Pith. m. pr.*

14 procudit *L* 15 Iuv. sat. II 6, 498 II] II *Hh* U. G eodem *D* (A?) 16
emeritaque *A* quae *Rr* 17 Graeci *spscr. K* CICYBAAWN *Rr* CKIBAAON *G*

CKYBMON *H* KYBAAON *L* 18 frumenti] *spscr. k* frumenti. dicunt *Hh* Varro r. r.
III 9, 8: cum parturient [gallinae sc.], acus substernendum. cf. gloss. in coroll.
Müll. Fest. p. 380: acus substruendum parturientibus, quam ex ipso Prisciano desump-
tam esse perspicit P. Wesselingius observat. I 20 III] in *A* substernendum *A*
19 acus in area excutitur] sic etiam gloss. l.; 'non inveniuntur, sed simillima I 52'

p. 654 P:

p. 100—00 K.

idem in I: argillam mixtam acere. excipiuntur secundae declinationis haec: 'humūs', 'alvūs' - Virgilius in II:

In latus inque feri curvam conpagibus alvum.

Accius tamen masculinum hoc protulit annali I:

5 Maia nemus retinens gravido concepit in alvo -
et 'domūs', 'colūs', quae tam secundae quam quartae declinationis inveniuntur; quartae vero: 'anūs', 'nurūs', 'socrūs', quae ipsa natura feminarum esse ostendit, et praeterea 'manūs', 'tribūs', 'porticūs', et neutra 'pelagūs', quia et apud Graecos eiusdem est generis, et 'vulgūs', quod
10 tam masculini quam neutri generis invenitur. 'virūs' quoque neutri est generis, sicut 'pus', quod est indeclinabile. 'penūs' invenitur et masculinum et femininum et neutrum. Virgilius in I:

Cura penum struere.

Terentius in eunucho:

15 Cum in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculum.

Horatius in I epistularum:

Annuae prosit, portet frumenta penusque.

In 'us' correptam tertiae declinationis nomina neutra sunt, ut 'munūs', 'optūs'. excipitur 'hic lepūs', 'haec Venūs', 'hic' et 'haec Ligūs', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetūs', et 'pecūs', quod femininum 'haec pecus pecudis' declinatur, teste Capro neutrum: 'hoc pecus pecoris'.

In 'us' productam, si sint monosyllaba, neutra sunt, ut 'rūs', 'crūs', 35 'iūs', 'plūs', 'tūs'. excipiuntur 'hic mūs muris', 'hic' et 'haec sūs

Müllerus l. l. area] d aeraea D scutitur RG ^{ex}cutitur Hh 1 Varro r. r. l 57, 1: ex argilla mixto acere. gloss. l.: argillam mixtam acere ex Priaciano myxtam D 2 Verg. Aen. II 51 3 iniquae AH ferit Med. conpagibus] H Med. conpagibus rell. 4 accius Rr actius AH Attii ann. lib. I fr. ap. Krausium fr. hist. R. p. 177. at cf. Non. p. 193, 25 Accius annalibus: ut quam fragilissimus aluos, et alius auctoritatis obscurae: Maia nemus retinens grauido concepit in aluo annalium primo R in primo annali D I. ni tueremus retinens L 5 mala G et Leid. Non. Maia nemus] mala manu Scaliger in Priap. LXXV (append. Virg. p. 470 ed. 1573 anth. Lat. t. II p. 544 Burm.) mala sinu Vngerus de C. Valgio p. 47 ^{ecundae} concepit Rr cepit L 6 sac Hh 7 femininarum Rr feminina DKh 8 esse specr. in D ostendit. praeterea L neutro A neutrum K 9 pylagus K quia ^{et} Dd quod et H generis neutri libri neutri uncis inclusit i. e. gloss. esse indicavit r 10 est om. A 11 sicut et AL paenus r 12 Verg. Aen. I 704 primo aeneidos D I. eneid. A 13 curā poene struere A post struere: et flammis adolere penates in mg. add. h 14 Ter. eun. II 3, 19 eunucho K 15 celulam G poenum A omne Bas. ^{con}gerebam K congregabam D 17 oratius K Hor. epp. I 16, 72 aeipistolarum K 18 Annuae] om. L anūne GK porcet Rr poenusque A penumque libri nonnulli Horat. 19 nomina om. L manus K 20 haec lepus (ae) Rr haec et hoc ligus L 21 feminum A femininum est K 22 pecus ex peculdes corr. A pecodis G declinantur A 23 ut trus A

p. 684. 88 P.

p. 190. 91 K.

suis', 'grūs gruis'. supra syllabam autem feminina sunt, ut 'servitūs', 'iuventūs', 'senectūs', 'salūs', 'palūs', 'tellūs'.

In 'ax' desinentia, si sint adiectiva, communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc capax', 'audax', 'contumax', 'pervicax', || 'rapax', 'fallax'; alia vero, etiamsi interposita sit alia consonans, feminina sunt, ut 'fornax', 'pax', 'fax', 'lanx', 'arx', 'calx', 'falx'. propria Graeca et barbara masculina sunt: 'Aiax', 'Pharnax', 'Atax'.

In 'ex' monosyllaba masculina duo inveniuntur: 'rex', 'grex'. alia vero omnia monosyllaba in x quacumque vocali sive consonante antecedente feminina sunt, ut 'lex', 'faex', 'crux', 'lux', 'merx', 'nix', 'pix', 10 36 'nox', 'calx'. excipitur unum commune 'hic' et 'haec dux'. in 'ex' supra syllabam i antecedente in paenultima syllaba feminina sunt: 'haec ilex', 'silex' - auctores tamen et 'hic silex' inveniuntur proferentes. Iuvenalis in secundo:

Nec melior, pedibus siliicem quae conterit atrum. 15
Ovidius in VII metamorphoseon:

Aut ubi terrena silices fornace soluti.

Virgilius autem in VIII:

Stabat acuta silex praecisis undique saxis -.
'paelex' quoque ad mulieres pertinens femininum est, nec non etiam 'ca- 20 rex'. Virgilius in georgicon III:

et carice pastus acuta.

alia, nisi sint adiectiva, masculina sunt: 'hic vertex', 'culex', 'pollex', 'codex', 'murex', 'cortex'; hoc tamen etiam feminini invenitur. Virgilius in VII: 25

1 suis om. D grus om. H add. h gruis om. RADK add. k
servitus servitutis L 2 senectus uirtus salus Dh senectus uirtus incus sal-
lus add. ante Krehlitum senectus incus salus Krehlitius, de libris suis non satis
accurate testatus tellus palus D tellus incus. In ax K 3 DE X SED
PRIMUM DE TRIBVS GENERIBVS IN AX D 4 et hoc om. A audax contumax in mg.
add. K rapax sabax fallax A 5 uero omnia etiamsi G uero omnia si A etiam
ōma si (ōma in litura) H inposita Aa 6 fax pax DL arx R ars K
falx. alia uero etiam propria uero graeca G 7 ut aiax HK Pharnax] π farnax
RDHGLk fornax AKr 8 DE TRIBVS GENERIBVS IN EX D 9 in x monosyllaba K
monosyllabam L 10 nix pix nox crux lux calx merx D 12 in penultima sil-
laba antecedente L ut ilex L 13 Iuv. sat. II 6, 350 14 U. K 15 siliicem
pedibus Iuvenalis post sili duo folia desunt in A v. § 50 quae Rr quem H que h
arum Rr 16 Ovid. metam. VII 107 17 siciles H fornacae Rr for-
nac me Dd fornacae K 18 Verg. Aen. VIII 233 autem om. H 19 silix Rom.
undiquae (a) R 20 paelex] D cf. Halmium emendat. Valer. p. 6 pelex HL
BOTOMON
pellex R GK nec no R carex] H (R?) carex BOTOMON GL carex K carex et
uibex D carex supellex et ad mg. et uibex et supellex h cf. § 39 21 Verg. georg.
III 231 23 Alia uero LK nissi G ut hic uertex D uerctex H 24 co-
dex] RD at correctum M Cordex -i- fidicen qui cordas componit r cordex d morex
K cortex] d corex D Verg. Aen. VII 742

raptus de subere cortex.

idem in bucolico:

Tum Phaethontidas musco circumdat amarae

Corticis atque solo proceras erigit alnos.

‘vervex’ etiam, cuius finalis syllaba naturaliter producitur, masculinum est. Iuvenalis in I:

et elixi vervecis labra comedit.

adiectiva vero omnia in x desinentia, sive e sive quacumque vocali alia an-VII 37 tecedente, communia sunt trium generum, ut ‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc simplex’, ‘artifex’.

In ‘ix’, si paenultima brevis est, masculina sunt: ‘hic cālix’, ‘hic vārix’. excipitur ‘haec sālix’ et ‘haec flix’. Virgilius in II georgicon:

Et filicem curvis invisam pascit aratris.

alia vero feminina sunt: ‘haec mārix’, ‘cōrnix’, ‘lōdix’, | et omnia ver-
balia, ut ‘victrix’, ‘nutrix’, ‘meretrix’, ‘natrīx’ - quod tamen, cum spe-
ciem anguis significat, masculini quoque invenitur. Lucanus in VIII:

Et natrīx violator aquae.

potest tamen hoc et figurate ad serpentem videri redditum, quod etiam fe-
minino genere profertur, ut idem:

hinc maxima serpens

Python,

sicut:

Praeneste sub ipsa -,

¹ raptus *Med.* 2 *Verg. ecl.* 6, 62 *sq. cf. lib. II § 35* bucolico *GK* 3 phaethontidas
R phoetontidas *DGL* circumdat *L* circumdat amarae] r circumdata mare *R* 4

^{ci} cortis *Gg* proceras] d proceres *D* proceruas *K* erigit] *g* eregit *G* 5 ver-
vex] *g* uerbex *GL* natura *L* masculini *LK* est om. *G* 6 *Iuv. sat.* I
3, 294 7 vervecis] *h* ueruicis *Kr* uerbecis *G* cum *Iuv. cod. Pith.* ueruicis *H*

^a uerbicis *L* libra *G* libra *K* 9 simplex *G* 10 et artifex *G* 11 DE TRIBUS
GENERIBUS IN IX *D* ut hic calix uarix *D* 12 post uarix: radix *add. GL* Similiter
radix claxendix quod significat concham (concam *H*) qua signum tegitur. Plautus in
uidularia. opposita est claxendix at ego signi dicam quid sit. Excipitur haec salix
HK Similiter — quid sit post pro obstitrix in *sine paragr. collocat h; v. Plaut. vidul.*
fr. 5 p. 442 Both., qui recte siet scripsit. de voc. claxendix cf. Müllerus ad Paulum p. 46,
16 excipitur — lodix in *lit. d* et om. *L Verg. georg.* II 189 13 felicem
Med. post aratris: clasendix (similiter clasendix *L*) quod significat concham
(concha *L*), qua signum tegitur. Plautus (in uidularia *add. g*). opposita est claxen-
dix at ego (at uero *G*) signi dicam quid sit *GL* 14 post lodix: Similiter radix cla-
xendix quod significat concham qua signum detegitur. Plautus in uidularia. opposita
est claxendix at ego signi dicam quid sit. in *litura d, Erl. 2 Krehlii, Krehlius. et huc*
quidem recte haec pertinent, quae ex marg. archetypi passim addita esse in codd. recte
statuit Krehlius 15 nutrix uietrix *D* meritrix *GL* 16 masculinum *D* ut
lucanus *D* Luc. *Phars.* VIII 720 VIII. *K* 17 violator aquae] *d* uiola-
tur aque *D* 18 Potes ⁱ *Rr* hoc tamen *D* ** hoc (et) *H* et hoc *L* 19 Lu-
can. *Phars.* VI 407 *sq.*: hinc maxima serpens | Descendit Python 20 hic *L* *Lucan.*
Vatic. 4 apud Cortium 21 phython *R* phyton *DK* *Luc. Voss. A* phiton *H* phi-
thon *L* pithon *G*. num in *h. l. pro gloss. ad maxima serpens illatum est hoc voc.?*
22 *Verg. Aen.* VIII 561

p. 686 P.

p. 192. 93 K.

38 'obstetrix' quoque pro 'obstitrix'. excipitur 'hic fornix', quod quamvis paenultimam positione longam habuit, tamen masculinum est. adiectiva supra dictam servant generum regulam: 'hic' et 'haec' et 'hoc pernix', 'felix'. sciendum tamen, quod in verbalibus in 'trix' terminantibus invenimus obliquos casus coniungi solere etiam neutris, ut 'victrici signo', unde:

victricia tollite signa,

quamvis 'hoc victrix' non memini me legisse, etsi analogia declinationis exigat.

In 'ox' omnia adiectiva sunt: 'velox', 'pernox', 'ferox', excepto uno 'celox' (species est navis) et monosyllabis, de quibus supra dictum est: 'haec vox', 'nox'.

In 'ux' supra syllabam masculina sunt propria: 'Pollux', 'Volux'; unum commune, quod n habet interpositam in nominativo et eam in obliquis casibus amittit, 'hic' et 'haec coniunx coniugis'. sunt tamen, qui nominativum | quoque putant sine n scribendum.

39 In 'yx' Graeca sunt et servant eadem apud nos genera: 'Phryx', 'Eryx', 'Styx', 'sandyx'.

Breviter quoque de generibus in x terminantium sic possumus dicere, quod in x desinentia adiectiva communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc audax', 'artifex', 'felix', 'velox', appellativa vero ad utrumque sexum hominum pertinentia communia utriusque, ut 'hic' et 'haec coniunx, dux', quae autem ad solos mares pertinent, masculina, et quae ad feminas, feminina, ut 'hic rex', 'haec paelex'. Graeca vero sive nomina eadem servant et apud nos genera, quomodo et barbara, ut 'hic Phaeax',

1 obstetrix] r et in litura D obstitrix R obstitrix] r et in litura
ni f. L uel obstatix d obstatix Gl obstetrix R 3 servant supradictam G ut
hic D pernix] r pronix R 5 casibus R coniungi GL salere Rr

7 Luc. Phars. I 347 8 ultrix Dd 9 exiguat K 10 DE COMMUNI ET FEMININO IN OX D ut uelox h ut pernox ferox uelox D 11 caelox RL monasillabis L 12 haec uox nox de quibus supra dictum est. D his de quibus

diximus
pra haec nox uox, Ll 13 DE MASCVLINO ET COMMUNI IN VX D supra add. l
ut pollux D pullux L Volux] h uelux DKrg et in litura ni f. H 14 et unum

commune hic et haec coniunx. n. habens interpositum D et eam] quam D 15 hic et haec] ut D 16 nominativum] d nominativus D 17 DE MASCVLINO ET FEMININO IN YX. D eadem om. K genera apud grōs L Phryx] h phyx HG 18 erix R epyx G uel eryx g styx om. L scandyx Rr 19 DE RECAPITULATIONE IN X. D quoque om. H in x terminantium H 20 in ex desinentia r desinentia add. l 21 Appellativa Hh ad utrumque (ne?) H utrumque GL

22 nominum K nominum R communia sunt utriusque generis G utriusque generis L et, gen in sg. add., K 23 et dux D masculina sunt Gh 24 feminas] femininas H feminina] femina R sunt feminina K feminina sunt G rex et haec H pelex RDH pellex GK 25 pheax Rh paeax DGLK peax H

p. 656. 57 P.

p. 193. 94 K.

'Aiax', 'calix' (ἀπό τοῦ κύλιξ), 'Pollux', 'Atax', 'Volux', 'haec Sphinx', 'nox'. reliqua supra syllabam, nisi sint fetus terrae, e ante x habentia masculina sunt, ut 'hic cimex', 'vertex', 'apex', 'vervex'. excipitur 'supellex'. alia vero omnia in x desinentia feminina sunt, ut 'haec pax',
 5 'nux', 'crux', 'ilex', 'salix', 'carex', 'filix' ἄγρωστις, 'fornax', 'vibix' μόλωψ, 'celox'. excipiuntur 'hic grex', 'varix', 'fornix', et 'hic' et 'haec cortex', 'silex'.

In t neutra sunt, ut 'caput', 'sinciput', 'occiput', 'git' μέλανθιον, 40
 'Nepet', oppidi nomen.

10 In duas desinentia consonantes, si sint adiectiva, communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc expers', 'prudens', 'inops', 'insons'. in his sunt ponenda et illa omnia, quae apud Graecos vel communia sunt vel faciunt ex se feminina: 'princeps' - ὁ ἀρχηγός καὶ ἡ ἀρχηγός. Virgilius in X:

15 Tu mihi nunc pugnae princeps, tu rite propinques
 Augurium Phrygibusque adsis pede, diva, secundo -,
 'municeps' - ὁ συντελεστής καὶ ἡ συντελέστρια ἢ ὁ πολέτης καὶ ἡ πολί-
 τις. Iuvenalis in quinto:

municipes Iovis advexisse lagoenas -,

1 anw R απο τοῦ Dd. θου H CΥΛΙΞ RLg κιαίς H καλίσ K Atax] supra post
 Aiax ponit D attax R Volux] sic ni f. in litura H uclux h uelux RDGK sphinx RHL
 sphynx D sphix G 2 Reliquas K e ante x habentia masculina sunt nisi sint
 fetus terrae L fetus] r phetus R foetus Gdk 3 vertex apex culex cimex
 uerbex L post apex: exlex add. RDHK del. h vervex] g uerbex G Exci-
 pitur (un) haec lex uibex μόλωι supellex Dd 4 suppellex HGLK pax for-

nax ilex carex salix filix αφάκις (uibex μόλωι add. d) celox nux crux D 5 crux
 nux R post crux: lux add. h filix Gg filix ex felix corr. K αφροκτις Rr
 αφροκτις K αφρογς L αφροικς G αφοικς H ubix Rr 6 μόλωψ] om. H μό-
 λωψ K μόλου RG μόλωψ Lr caelox RL hic om. L grex calix uarix D
 uarix grex uarix calix fornix Hh fornix hic G 8 DE NEUTRO IN T. D senca-

put K occiput om. HGLK add. h μέλανθιον] om. H μέλανθιον Rr 9
 neret L oppidi H 10 DE TRIBVS GENERIBVS IN DVAS CONSONANTES D 12
 uel omnia
 illa nomina Gg illa nomina K 13 ut princeps D αρχηγός R αρχηγός r αρχηγός
 GK et ex αρχηγός mut. L καὶ K αρχηγός R αρχηγός r αρχηγός GLK Verg.
 Aen. X 254 sq. 15 Tu] diua tu Dd Tu*** Rr Tu diua HK diua del. h

16 augurium G phrygibusque RDG et in phrygibusque corr. L assis GLR
 peditiua secundo L 17 O CYNTHAECTHC KAI N CINTHANCTHPIA O ΠΩΛΙΤHC KAI N ΠΩΛΙ-
 TIC Rr O CYNTHAECTHC KAI N CYNTHANCTHC (HC in litura) O ΠΩΛΙΤHC KAI N ΠΩΛΙ-
 TIC H O CYNTHAECTHC KAI N CTHTAECTPIA OΠO** (in mg. add. 2l) TIC KAI N ΠΩΛΙΤHC
 (IC ex IC corr.) K CYNTHAECTEC GL ONOAITEC KAI N ΠΩΛΙΤHC G H ΠΩΛΙ-
 TIC L post ΠΩΛΙΤHC in mg. prudens k 18 Iuv. sat. V 14, 271 quinto] V
 Krehlius t. II p. 571 IIII RHGL quarto DK 19 municipes] rd municipes k muni-
 ceps RDHGK lagoenas] sic etiam Pith. m. alt. et al. Iuv. codd. laguenos Rr lagae-

p. 657 P.

p. 194. 95 K.

'parens' - ὁ γονεὺς καὶ ἡ γονεύς -. quae quamvis possint figurate neutris quoque adiungi, in plurali tamen numero deficit eorum secundum neutra terminatio, et fortassis quia aliud significant 'principia', 'municipia', 'parentia'; nec apud Graecos tamen habent neutra γονεὺς nec πολλῆς, quae
 41 non sunt adiectiva. alia vero, si sint monosyllaba, feminina sunt: 'ars', 'fors', 'gens', 'mors', 'lens', 'frons', 'mens', 'pars', 'sors', 'scrobs'
 - Ovidius in VII metamorphoseon:

Haud procul egesta scrobibus tellure duabus.
 et masculino tamen genere invenitur. Plautus in Amphitrione:

Ibi scrobes effodito tu plus sexagenos in dies -, 10
 'ops', 'stips', 'trabs', 'stirps', quod etiam masculinum invenitur et maxime in arboribus, 'urbs', 'puls', exceptis 'mons', 'fons', 'pons', 'dens', 'Mars'. quae vero supra syllabam sunt, si sint propria vel in 'ps' desinentia, masculina sunt: 'Arruns', 'Vfens', 'Cinyps', 'Mavors', 'manceps', 'adeps' τὸ λίπος, 'forceps', 'auceps', quae tamen veteres etiam feminino genere 15
 protulerunt. Varro in II rerum rusticarum: adipe suilla. Marsus:
 adipis pondo triginta vetustae.

Novius in lignaria:

H TO

nas H λῆγονας cod. Iuv. Pith. 1 O TONEIC KAI H TONEYC Rr O TONIC. KAI. H TONEIC G O GONEIC KAI H GONEIC D O TONHIC KAI H TONHIC H O GONOC (in litura I) KAI H TONEYC (Y in litura I) L O TONYC KAI H GONEYC K. 2 adiungui L deficit] d deficit LKr deficit D difficit G saecundum H 3 fortassis GL signifi- float DHG ut principia D 4 tamen apud graecos neutra habent G γονεὺς nec πολλῆς] edd. inde a 3 (nisi quod γονεὺς 3 πολλῆς μ) TONHYC NHC ΠΟΛΙ- TIC R CONEIC NECTONTIC. G GONEIC NEC ΠONTIC K ΑΡΧΗΓΟΙ ΓΟΝΕΙC NEC ΠΟΛΙΤΙC D
 THC
 ΑΡΧΗΓΟC CYNTHARC *H GONEYC **ΠΟΛΙΤΙC L GONEYC KAI H ΠΟΛΙΤΙC I οὐκ ἔχουσιν οὐδέτερά 2 quia non sint K 3 non add. r uero omnia si HK ut ars D 6 frons lens L mens om. L scrobs L 7 Ovid. metam. VII 243 VI RHGL sexto D metamorphoseon H 8 haut K^h aud R aut GL haut H eiecta permulti codd. Ovid. scrobibus L 9 inueni h Plaut. Amph. fr. 11 p. 422 Both. cf. lib. VII § 40 Non. p. 225, 6 Serv. ad Verg. georg. II 288 Prob. p. 1462 P. ibi- que Lindemannum 10 scropes K effodito tu plus] scripsi effodi duplus Rr effo- uel effodi
 dito plus GLK effodi duplos H effodito plus Dd fodito Nonius sexagenos] l sexa- genus K et ni f. L indiges Rr 11 ante ops: nelporea add. R ΝΕΙΠΟΡΕΝΑ r
 ΝΕΥΠΟΡΕΙΑ G ΝΕΥΠΟΡΝΑ K **ΠΟΡ*** L ΗΥΠΟΡΙCΜΗ I ΝΕΥΠΟΡΙΤΝΕ (ITNE in litura d) ΚΗΡΕΑ D [i. e. ἡ εὐπορία (καὶ ἡ Πία)]. lacunam reliquit H traps L styrys H inuenitur ex maxime K 12 post fons: sons nocens add. r pons om. L 13 sunt et si h 14 aruns DGLk uffens L cynips RK cinips G cynyps HL
 π

15 ton cmtoc adeps L τὸ λίπος] α τον λιτος Dd τον τιτος RH τον τιτος K το τιτος G 16 Varro r. r. II 11, 7 adipe suilla] I. G. Schneiderus in scr. r. r. I 2 p. 487 coll. p. 431 adipēs illa libri cf. lib. VII § 41 pro adeps quod in libris post adipēs illa sequitur est gloss. ad vitiosam hanc lectionem pertinens post Marsus: poeta antiquus R uncis incl. r Domitii Marsi fr. VII ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 269, qui 'ceterum' ait 'haec ex quo pedestris orationis opere hausta sint, super- sedeo quaerere' Marsus — uetustae add. g 17 adips L pundo L triginta] Fleckeisenus uiginti g uiginti rell. 18 Novius] g Neuius Lr *uius G Nonius D Nouus K lignaria] lignariae s. ligartacae fr. 2 p. 48 Both. Liciniariae fr. p. 172 Munk. lignariae fr. II p. 220 Ribb. nomini fabulae turbas mouerunt vv. II. codd. Gellianorum XV 13, 4, quas v. ap. Ribbeckium l. l. cui id tantum addo, ligna-

p. 637. 56 P.

p. 106. 36 K.

Signare oportet frontem calida forcipe.

cetera || vero feminina sunt: 'hiems', 'cohors'.

In 'aus' feminina sunt: 'fraus', 'laus'.

VIII 42

In 'aes' diphthongum unum masculinum: 'praes praedis', et unum
5 neutrum: 'aes aeris'.

Sciendum tamen, quod vetustissimi in multis, ut diximus, supra dic-
tarum terminationum inveniuntur confudisse genera, nulla significationis dif-
ferentia coacti, sed sola auctoritate, ut 'hic' et 'haec aspergo', 'alvus',
'arcus', 'adeps' vel 'adipes', 'charta', 'cardo', 'cinis' vel 'ciner', 'cer-
10 vix', 'collis', 'crux', 'calx', 'cupressus', 'platanus', 'populus', 'laurus',
'aquila', 'crinis', 'carbasus', 'colus', 'hic' et 'haec cassis', 'clunis',
'hic' et 'haec †conscia', 'callis', 'fornax', 'frutex', 'grex', 'frons fron-
tis', 'hic' et 'haec humus', 'imbrex', 'limus', 'latex' - Accius:

non calida latice lautus-

15 'lembus', 'linter', 'lepus', 'agnus', 'leo', 'pampinus', 'perdix', 'hic' et
'haec palumbes', 'hic' et 'haec faex', 'rudens' ὁ πρότονος, 'socrus',
'supparus' περιώμιον et 'hoc supparum', 'selnex', 'stürps', 'torris'
ὁ δαλός, 'tiaras', 'Tibris', 'amnis', 'torquis', 'trames', 'vesper', 'hi' et
'hae vepres'. in multis aliis etiam confudisse genera vetustissimi inveniun- 43
20 tur sive in eisdem terminationibus seu immutantes eas. neutra quoque

riae nomen Gellio et ipsi restitutum esse a Lambecio, Liciniariae nomen Spengetium ad
Varr. p. 616 debere margini cod. Magliabeciani. eius enim codicis, olim S. Murci
Flor., collatione, quamvis ipse rei nescius, usus est vir doctissimus, cf. R. Schnei-
derum in krit. Jahrb. f. deutsche Rechtswissenschaft. VIII 1844 p. 267 1 oportet et r

2 caetera Hr femina R hiemps Rr hiemps L choors GLK 3 DE
TRIBVS GENERIBVS IN DIPTONGON D ut fraus GL 6 DE INCERTO GENERE IN ERROR
VETERVM INTER MASCVLINVM ET FEMININVM D 7 terminationem Rr 8 post aspergo:

ME
H ΠΟΡΟΣ PANTICIC add. D H ΠΡΟΠΑΝΤΙCIC d H ΠΡΟΠΕΡΜΕCIC ni f. literis fere eva-

nidis in mg. I ΝΙΤΡΟΠΑΝΤΙCIC cod. Par. 7497 Darmstad.^a alvus Ll 9 char-
tha Rr cardo] h carto H 10 cupressus D cypresus L cupraesus K polulus L

11 carbassus K carbasus arbutus colus L cassis (1) H casses clunes R in
cassis clunis mut., in marg.: at ē ē correctum habuit add. r 12 hic et haec] om. G
conscia] libri et sic 1, 2 cōcisia 3 cōsia μ concia π concha α et sqq. (hic et haec

concha uncis inclusit Krehlius) conchis Krehlii censor Ien. p. 430 frontis Rr
13 umus L actius H Attii fab. inc. fr. 14 p. 251 Both. fr. XII p. 189 Ribb.

14 non calide latice (sic) add. g calida] r callida RD latice (laticae r).

Laurus lembus R laurus K 15 limbus Ll limbus G lynter DHK lupus
GDLK hic et haec palumbes] in litura h hunc et hanc palumbem RGLK

16 prudens GL et in litura K ὁ πρότονος — senex in litura d ὁ πρότονος
— torris om. R add. r ὁ πρότονος] lacuna rel. om. H ο προτονος r 17
suppatruus GL περιώμιον] lac. rel. om. H ΠΕΡΤΟΜΙΟΝ GLK ΤΙΝΠΙΟΜΙΟΝ R
et hoc supparum ΠΕΡΙΟΜΙΟΝ D supparum H suppatruum GL torrius L

18 ὁ δαλός] lac. rel. om. H tiara h tiberis DHG tibiris K torques Rr
tramis L hi — inueniuntur add. r 19 INTER MASCVLINVM ET NEVTRVM D 20

hisdem GL isdem D iisdem K siu Rr inmutantes HK inmotantes G eas]

p. 658. 59 P.

p. 196. 97 K.

quaedam solebant etiam masculino genere proferre vel ex contrario: 'hic' et 'hoc guttur', 'murmur', 'globus', quod etiam 'hoc glomus' dicitur 'glomeris'. 'hic fretus' etiam et 'dorsus', 'huius fretus, dorsus' pro 'fretum freti' et 'dorsum dorsi' dicebant, 'hic gelus' pro 'hoc gelu', 'Histrum' pro 'Hister', et 'Rhenum', 'Tanagrum', 'Metaurum', 'Iberum', 'Vulturum', 'Oceanum' (hoc tamen, quotiens 'flumen' sequebatur, solebant facere). 'iubar' quoque tam masculinum quam neutrum proferebant - Ennius in analibus:

Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum.

Calvus in epithalamio:

10

Hesperium ante iubar quatiens

'hoc iubar' dixit: si enim esset masculinum vel femininum, 'iubarem' dixisset -, 'hic' et 'hoc liquor', 'hic' et 'hoc papaver', 'hic' et 'haec' et 'hoc penus' et 'hoc penum' - Plautus in Pseudulo:

† Nisi mihi || annuus penus hic ab amatoribus congeratur, us

† Cras populo prostituam vos, o puellae.

Lucilius:

Magna penus parvo spatio consumpta peribit.

Plautus in captivis:

† Dicam seni curet sibi aliud penus.

20

Caesar Strabo in oratione, qua Sulpicio respondit: deinde propinquos nostros Messalas domo deflagrata penore volebamus privare. Afranius in talione:

Lr eas terminationes *Rl* rell. 1 in masculino *GLk* genere *om. G* e *K*

ut hic *D* 2 murmur *G* glomus] globus *Rr* huius glomeris *D* 3 hic fretus et dorsus *L* dorsus pro] *r* dorsum pro *R* 4 hic gelus uel gelum *RDHGK* gelu uel gelum dicebant et histrum *K* 5 hiberum *DLr* hocceanum *H* 6 sequebatur *D* 7 *Enn. ann. X 31 E. S. inc. sed. LXXXIII p. 80 Vahl.* 9 hisperionis *L* 10 *C. Licinii Calvi fr. 10 Lachm. fr. VIII Weich. poet. Lat. rell. p. 143* epitalamio *L* ephitalamio *H* 11 Hesperium] α Hesperum *DHLKr* Vesperum *RG* quatiens] *rhl om. RHLDGK* 12 dixit protulit *Hh* dixit protulit *Kk*

dixisset] *r* dixisset quatiens *R* dixisset quotiens *GLK* dixisset quotiens hoc iubar dixit *H* 13 et hoc liquor] *d* et haec liquor *D* et hoc papaver] *d* et haec papaver *D* INTER MASCVLI ET FĒ ET NEVTĒ *D* 14 poenus *K* paenum *R* poenum *K* *Plaut. Pseud. I 2, 44 sq. (v. 177 sq.):* Facite hodie ut mihi munera multa huc ab amatoribus conueniant | Nam nisi penus annuus hodie conuenit cras populo prostituam uos (prostituanos *Vet.*) libri *Plautini. de his versibus ope Prisciani (coll. lib. VI § 76) emendandis cf. ann. Ritscheliū, qui eos sic constituit:*

Facite mi hodie ut munera multa huc ab amatoribus conueniant (*s. amatoribus congerantur*).

Nam nisi mi annuos congeretur (*s. annuos conueniet*) penus, cras populo prostituam uos.

pseudolo *G* et in litura *d* pseudolo *L* 15 ab *om. DL add. d* congeretur *D* congeritur *GK* 17 *Lucilii fr. inc. 65 Dous. 64 Gerl.* 18 parvo] per uos libri *Noniani* 210, 29 peribit *K* 19 *Plaut. capt. III 4, 12 (v. 920):* Dicam ut sibi penum aliud ornet 20 plenus *Rr* 21 Caesar Strabo in or. qua Sulpicio respondit] Caesar Strabo contra Sulpicium tribunum plebis *lib. VI § 76, ubi idem fragm. l., v. Meyerum irr. R. fr. p. 334 sq. ed. alt.* sulpitio *H* deinde *om. lib. VI l. l.* 22 Messalas] *rak, quam scribendi rationem, etsi minus rectam, in Messallas mutare dubitavi, cf. Lachmanni ad Lucr. comm. p. 204* messales *RD* mesalas *K* maesalas *L* deflagrata] *dh* defragrata *H* flagrata *DG* conflagrata *L* poenore *H* 23 affra-

p. 688 P.

p. 197 K.

Vos quibus cordi est intra tunicam [manus] laeva,
dextra intra penum

Erile -,

'hic' et 'haec' et 'hoc pecus' - Ennius in Nemea:

5 Pecudi dare viva marito.

potest tamen figurate hoc esse prolatum, ut si dicam 'aquila maritus' vel 'rex avium' -, 'hic' et 'haec retis' et 'hoc rete', 'hic' et 'hoc sexus', 'hic' 45 et 'haec' et 'hoc specus', 'hic' et 'hoc sal'. Cato in II: ex sale, qui apud Carthaginienses fit. Afranius in Compitalibus:

10 ut, quicquid loquitur, sal merum est.

etiam 'hoc sale' Ennius protulit in XIII annalium:

Caeruleum spumat sale conferta rate pulsum

Pér mare.

Supra dictorum tamen nominum usus et apud Caprum et apud Pro-
bum de dubiis generibus invenis.

ninus GL Afran. talion. fr. 1 p. 191 Both. p. 257 Neuk., qui sic l. constituit:
uos, quibu' cordi est intra tunicam | Manus laeva, dextra in penum herile s. Vos,
quibu' cordi est intra tunicam laeva, dextra in penum herile. fr. unic. p. 176 Ribb.
qui sic: Vos quibus cordi est intra tunicam manus laeva, at dextra in penum | Erile

taliane R taleone DHLK 1 tunicam Gg tunicam L manus del. Neukirchius

2 dextra Rr intra] L in rell. 3 erile] cf. lib. VI § 76, h. l. herile G he-
rile rell. 4 hic et haec et hoc specus hic et haec et hoc pecus D Enn. Nem.
fr. 2 p. 57 Both. (pecudi dare | Viam marito) p. 42 (cf. p. 252) Ribb., p. 133 Vahl.
nemio L neluea G 5 pecudi ex peculi corr. K pecodi G dare uluā in lit. h
viva] Dresd. 1. 2. Erl. 1. 2. Lips. 2 Krehlii uiuam mei omnes, ut tamen in D ex
uiuā corr. videatur a d, quid H praebuerit dinosci nequeat. uiuam etiam Heidelb. teste
Krehlio t. II p. 514, uiuā ex silentio Lindemanni 6 maritus add. r uel am Rr

7 INTER MASCVLINŪ ET NEVTRŪ ITERVM D et hoc sexus] r et haec sexus RL

hic et haec et hoc specus h. l. om. D 8 et hec sal Rr Caton. orig. lib. II p. 107
Kr. fr. 38 p. 275 R. lib. V fr. CIII p. 65 Wagen., recte ut opinor numero II (se-
cundo D III L), de quo iam Krausius dubitauerat, in V mutato. idem fragmentum, nec
titulo nec numero libri addito, ap. Alcuinum legi in gramm. p. 2091 P. fugit editores

9 carthaginenses Rr kartaginenses G karthaginienses ex karthaginiensis corr. H

cartaginenses L chartaginensis K affranus GL Afran. Compit. fr. 1 p. 162
Both. fr. V p. 185 Neuk. fr. III p. 144 Ribb., quibus et ipsis addendus l. Alcuini l.:
Africanus (l. Afranius), quod loquitur sal merum est competalibus GL 10 ut
quicquid] sic et Barb. m. alt. ap. Ribb. Et quod Barb. m. pr. ut quid L merum. est
etiam G 11 Enn. ann. XIII 6 E. S. XIII, I p. 57. LXXXIII Vahl. cf. Gell. n. A.
II 26, 21 XIII] sic etiam Gell. l. l. XVII G annalium] h annali H 12 spu-
mant R sale] mare Gellius pulsum per mare ex per mare pulsum corr. K

13 par Dd Per mare ad fragm. Ennii pertinere perspexit Krehlius t. II p. 515
pro mare (ne) HL 14 Supra dictorum K Caprum] de dub. gen. fr. p. 12
comm. Osannianae, cf. lib. VI § 76 Probum] Valerium Probum Berytium ut arbitror v.
Graefenhahnium hist. phil. III 154 sq. coll. O. Iahnio prolegg. in Pers. p. CXXXIX.
huius Probi auctoritate usus est Caper teste Charisio p. 94 P. et ad eundem Caprum
hoc Prisciani de Probo testimonium referendum esse censeo, cf. etiam lib. VIII § 26
lib. VIII § 54 lib. X § 7. 21. 45. 46. sic etiam aliis quibusdam locis, ubi cum vetus-
tioribus plerumque grammaticis Probus a Prisciano citatur, non pleniorum aliquam Probi
iunioris institutionum editionem intelligendam esse puto, quae Osann est sententia, Bei-
träge etc. II 210 sqq., sed ipsum illum Berytium, cuius mentionem ubique ni f. aliunde
hausit Priscianus, cf. lib. I § 39 VIII 97 VIII 34 X 11. 38. 49. 52. iunioris vero Probi operi-

DE NVMERIS.

- VIII 46 Numerus est dictiōnis forma, quae discretionem quantitatis facere potest. est autem vel singularis vel pluralis, nam dualis apud Latinos non invenitur. singularis est, ut 'homo', pluralis, ut 'homines'. et sciendum, quod in uno proprie numerus non dicitur, sed abusive, quomodo nominativus casus non est, sed abusive casus dicitur, quod facit alios casus, quamvis multi de hoc dicant, quod ideo casus sit dicendus, quod a generali nomine cadant omnium specialium nominativi. sed si ob hoc casus est dicendus, omnes partes orationis possunt videri casum habere: et verbum enim et adverbium et coniunctio a generali verbo et adverbio et coniunctio-
 47 tione cadunt in speciales positiones singularum. alii autem dicunt, quod ipsa terminatio nominativi cadens in alias diversas terminationes non incongrue casus nominatur, cum na||turam habeat, ut cadere possit et cadendo faciat omnes casus; quippe si casus dicitur non solum illud, in quod cadit aliquid, sed etiam ipsa res, quae cadit. unde aptota dicunt illa nomina 15 doctissimi artium scriptores, quae nominativum tantum habent casum, in quo refutatur illorum ratio, qui ideo putant eum casum nominatum, quod a generali nomine cadat. possumus autem et a maiore et frequentiore parte casuum, qui sunt obliqui, hunc quoque accipere nominatum, quomodo et syllabas ex singulis vocalibus dicimus. ergo singularis quoque numerus 20 bene dicitur, quod ipse geminatus et multiplicatus facit omnes numeros et quod omnes numeri ex ipso componuntur et in ipsum dissolvuntur.
- 48 Et singularis quidem numerus finitus est, pluralis vero infinitus. cum enim dico 'homo', certum est de uno dicere, cum vero 'homines', incertum est, de quot, nam a duobus usque ad innumerabiles extenditur significatio. itaque natura numerorum quoque certorum invenit nomina, quibus

bus usus est qualia hodie leguntur. Probi iunioris opusculis librum de generibus s. de dubiis generibus annumerat Eichenfeldius anal. p. XX cf. Pompeium ad Don. p. 156 L. Osannum Beitr. II 259 sq. inuenies rdl 1 DE NVMERO G EXPLICAT DE GENERIBUS .∴ INCIPIT DE NVMERIS. D expl. de generibus inc. de numero L de numeris

incipit *K inscr. om. H* 2 diccionis *Rr* diccionis *H* post potest: dictiones possunt dici omnes partes orationis *add. D del. d* 4 DE CASV *D* sciendum est *Gk* 5 propriae *RK et in proprie corr. H* non dicitur numerus *G* quomodo] quoniam

DL nominatiuis non *Dd* 6 est *add. l* 7 multi] *l* muli *L* dicunt *D* 8 cadunt *HGL* ob *DHGLK add. h* 9 habere casum *D* 10 coniunctione *R* 11 cadunt et in *k* 12 incongruae *Rr* 14 faciet *r* facit *L* si *om. D del. h*

d illum *Rr* quot *R* quo *Gr* post in quod: id est obliqui casus *add. H del. h* cadit] *d* cadat *DGLK* 15 post aliquid: id est obliquos casus *add. r* id est

obliqui casus *D del. d* cadat *D* aptato *H* 16 quae] qui *L* 17 qui ex quae *corr. H* nominatiuum *L* 18 autem *om. H* et a frequentiore *H* 19 olli- qui *R* nominatiuum (in) *D* 20 syllabas et singulis *K* 21 DE NVMERIS *D* 22 in ipsum *ex* in ipso *corr. H* dissolvuntur] *r* dissoluantur *L* desoluantur *G* dissoluitur *R* 23 quidem *ex* quoque *corr. R* 24 dicere] dici *r* 25 innum- nerabiles *H* 26 numerorum] *g* uerborum numerorum *G* inuenit certorum *L*

p. 600. 61 P.

p. 108. 80 K.

adiunctis nihil ultra citraque intellegere liceat, ut 'homines duo', 'centum' vel 'mille'. ergo dubitationem pluralium discutit adiunctio eorum nominum, quae singulis numeris sunt propria suae cuiusdam positionis, quippe cum sint pluralia non a singularibus nata. |

- 5 Numeros autem hae habent dictiones, quae personas quoque habent vel finitas vel infinitas, id est nomina, verba, participia, pronomina. unde si deficiat personis verbum, deficit etiam numero, qualia sunt infinita, impersonalia, gerundia vel supina. adverbium vero, quamvis saepe demon- 49
stret numerum ad significationem nominum numeralium, non tamen quasi
10 accidentem hunc habet: accidentia enim generalia fere sunt ad omnes species partium perfectarum. quod enim dicas singularis numeri adverbium vel quod pluralis? cum similiter omne adverbium tam singularibus quam pluralibus verbis adiungitur, etiam || numerale quemcumque numerum significet - ut 'singillatim circumeo' et 'singillatim circumimus', 'pluraliter lo-
15 quor' et 'pluraliter loquimur', 'saepissime dico' et 'saepissime dicimus' -, quod in nulla parte alia numerum possidente potest contingere nisi figurate, ut, cum sint numeri singularis, plurali addicantur vel, cum sint pluralis, singulari. praeterea nomen et pronomen et verbum et participium declinantur in numeros. adverbium autem quicquid significet et quemcum- X 50
20 que numerum, indeclinabile manet. hoc tamen interest inter numerorum nomina, quae sunt indeclinabilia, et inter adverbia, quod ea licet tam singularibus adiungere, ut praedixi, quam pluralibus, ut 'milies dixi' et 'milies diximus', illa vero non nisi pluralibus, ut 'mille homines diximus'. nec praepositio igitur nec coniunctio nec interiectio numerum habent,
25 quippe nec personas significant.

Inveniuntur quaedam nomina, quae utrumque numerum eadem voce

1 contraque Rr -x. post duo add. K 2 adiunctio] l adiunctio L adiunctio H
3 singularis] rh in singularis R singularis H numeris] h numeri. H suae] r
sive R 4 post nata: Omnia enim a se nascuntur. nam duo non est ab uno deri-
vatum (derivatum Gk) nec tres a duobus nec quattuor (quattuor Gk) a tribus add.
DGLhk 5 DE PARTIBVS QVÆ HABENT NVMERVM ET QVÆ NON. D Numeros ex
Numerus corr. L 7 deficit] g defecit GK sunt infinitiva D impersonalia H
8 adverbium] d Inde adverbium D demonstrat HL 9 nominum] r nu-

merum R numeralium Hk 10 accidentem GK accidentia g 11 quod] l
cum L 12 quod om. L 13 post adiungitur: ut male fecit et fecerunt add. h
significet] dg significat DGL 14 singillatim L singillatim G circueo HL
circumeo et singillatim] om. DK circueo singillatim in marg. add. k circumeo add. d

singillatim L singillatim G circumimus HGL 16 in ulla Kk possidente L
17 addicantur] R adiungantur DLGrh adiunguntur HK 19 significet et] α
significet codd. significat vel add. ante α quemque D quenquq; G 20 a manet
iterum inc. A cf. § 36 hoc tamen] hoc autem Dresd. Krehlii (R?) 21 ea]
ea adverbia Ar +ea (a) H 22 milies] h millies KH millies K 23 nisi G
nisi pluribus A 24 habet L 25 nec add. k post significant: In verbis nulla
vox eademque apud latinos singularis et pluralis est id quod apud graecos interdum
inuenitur ut ἄνθρωπος ἄνθρωποι κνίσις κνίσις G cf. § 52; in L hoc l. duarum fere Kn.

libera 26 numerum Kk

p. 661. 62 P.

p. 198—201 K.

demonstrant, ut in prima declinatione singularis genetivus et dativus et | pluralis nominativus et vocativus, 'huius' et 'huic poetae' 'hi' et 'o poetae'.
 51 et in mobilibus trium generum omnibus singularia feminina et pluralia neutra eandem vocem habent: 'haec prima' ἡ πρώτη καὶ τὰ πρώτα, 'sacra' ἡ ἁγία καὶ τὰ ἁγία, 'maxima' ἡ μέγιστη καὶ τὰ μέγιστα. in secunda quoque declinatione genetivus singularis et nominativus et vocativus pluralis idem est: 'huius docti' et 'hi docti' et 'o docti'. in tertia omnium in 'es' productam terminantium, cum pares habeat nominativo syllabas genetivus, nominativus quoque pluralis et accusativus et vocativus idem est, ut 'hic verres' 'hi' et 'hos' et 'o verres', 'haec caedes' 'hae' et 'has' et 10 'o caedes'. in quarta etiam genetivus singularis et nominativus et accusativus et vocativus pluralis idem est, quippe in omnibus his casibus producit 'us': 'huius fluctus' 'hi' et 'hos' et 'o fluctus'. in quinta quoque declinatione omnis nominativus et vocativus singularis et nominativus et accusativus et vocativus || pluralis idem est, ut 'haec' et 'o res', 'spes', 'fa- 15 cies', 'hae' et 'has' et 'o res', 'spes', 'facies'. nec solum in nominibus, sed etiam in pronominibus invenies quaedam communia utriusque numeri, ut in his, quae genetivum vel dativum singularem in i terminant et similiter nominativum pluralem: 'mei', 'tui', 'sui', 'nostri', 'vestri', 'illi', 'isti', 'ipsi', 'ei'. 'qui' quoque tam singularis est nominativus quam pluralis. 20 in participiis quoque mobilibus idem sit, quod in nominibus. nam in verbis nulla vox eadem apud Latinos singularis est et pluralis.

Sunt quaedam | nomina semper singularia vel natura vel usu: natura,

1 in *add. k* 2 nominativus et vocativus *A* hi et o poetae *add.*
 3 Et immobilibus *Rr* Et immobilibus *H* omnibus] l nominibus
LK singulariam *Rr* 4 ut haec *ADh* πρώτη] l προ.τη *A* πρώτη *r*
 προτη *L* θα *r* προτα *A* πρώθα *r* πρώτα *D* 5 hīpa *Rr* θα ihpa *r*
 ἡ] om. *R* μετictē *R* μεθictē *r* μεγictē *G* μεγictē *AL* θα *r* μετicta *R*
 μεθicta *r* μεγicta *AL* μεγicta *K* 6 pluralis *ni f. in lit. H* plurales *h* 7
 idem] id *H* ut huius *r* et hi] hi *HG* docti om. *GL* ho *Rr* omnium] *r*
 omnia *rell.* uel nomina *add. k* 8 terminantium] *r* terminantia *RAHLK* disinen-
 tia *G* nominativum terminantia *D* habeant *H* 10 has] as *A* 11 etiam decli-
 natione genetivus *A* 12 vocativus. Idem est pluralis quippe *A* idem est] *h*
 id est *ni f. in lit. H* quippe] *k* quoque *K* 13 ho fluctus *H* 14 vocativus *Rr*
 singularis — pluralis *in mg. add. r* et ante accusativus *add. h* 15 idem] *h*
 id *H* est *** ut *H* ut om. *L* o res] ores *A* 16 o res] ores *A* species *G* nec] *N G*
 nominibus] *h* omnibus *H* 17 etiam pronominibus *A* 19 ut mei *AL* 20 ei
 — tam *in litura g* singularis quam pluralis nominativus. In *L* 21 nominibus]
 omnibus *G* et *in nominibus corr. in K* 22 Latinos *** singularis *H* et pluralis
 est *D* post est *a D*, post pluralis *ab ALh add.* quia id (idque *L*) apud grecos
 interdum invenitur ut ἡαὸν ἔγω ἡαὸν ἐκεῖνοι (sic *L* ueniebam ego ueniebant illi
 e ekeinoi
add. l ἡαὸν. into ἡαὸν. ἐκεῖνοι *A* ἡαὸν ἔγω ἡαὸν ἐκεῖνοι *D* ἡαὸν ἔγω.
 ἡαὸν ἔγω *H*, *litteras extr. in litura add. h*, cf. § 50 23 DE HIS QVAE DEBENT ESSE
 SEMPER SINGULARIA *D* semper om. *G* singularia semper *K* Natura au-

p. 682. 63 P.

p. 201. 202 K.

ut propria, quae naturaliter individua sunt: 'Iuppiter', 'Venus', 'Ceres', 'Achilles', 'Hector', 'Sol', 'Luna', 'Italia', 'Sicilia', 'Cilicia'; usu, quae singulariter proferri tradidit usus, ut 'sanguis', 'pulvis'. in his tamen ipsis est quando vel eventus vel partitio regionum vel diversae opiniones vel auctoritas veterum cogit vel quando pro appellativis quoque proferuntur, ut etiam plurali numero proferantur: eventus, quod evenit saepe eodem proprio nomine duos vel plures nuncupari, ut 'Aeneas' Anchisae filius et Silvius 'Aeneas', 'Pyrrhus' filius Achillis et 'Pyrrhus' rex Epirotarum, 'Ajax' Telamonius et 'Ajax' Oilei filius. haec enim non naturaliter communia 53 sunt, quippe nullam qualitatem communem significant, sed casu diversis contingere personis. idem facit partitio regionum, ut 'Gallia' citerior et 'Gallia' ulterior, diversae opiniones, quod quidam multos soles et multas lunas esse putaverunt ('terra' quoque, 'virtus', 'pietas', 'iustitia', 'probitas' et similia, quando deas significant, propria sunt, quando vero partes vel 54 in hominibus sitas res, appellativa sunt. itaque si sint propria, non habent pluralem numerum, sin appellativa, habent); auctoritas, ut 'mella', 'frumenta', 'ordea', 'farra' plurali numero protulit Virgilius, cum in usu frequentiore singularis numeri sunt, sicut alia quoque plurima, ut 'sanguis', 'pulvis', 'pax', quae tam singulariter quam pluraliter prolata idem 20 possunt significare. sed pluraliter non utimur eis, quia auctoritas deficit, cui si collibuisse, quomodo 'cruores', dicere 'sanguines', vel quomodo 'ci-

tem propria *A* 1 nataliter *K* ut iuppiter *DGK* iupiter *L* 2 achiles *G*
sol luna italia sicilia cilicia hector achilles *L* haector *RA* sicilia italia cilicia
sol et luna *D* Sicilia Cilicia] *r* sicilia *RH* scilicia *A* usque quoque quae *H* 3
et sanguis *K* In is *Rr* ipsis propriis est *A* 4 partitio] *r* partio *R* partiti-
pio *A* participio (ip) *K* opiniones] *g* openiones *G* oppiniones *H* 6 in plurali *Rr*
proferuntur *K* DE NATURA *D* proprio] *r* propriae *R* 7 vel plurales *A*
nuncupari *G* noncupari in *litura* *k* silvius eneeas *K* 8 pyrrus *RAK* pirrus *H*
pirrus *DG* phirrus *L* achillis *GL* pyrrus *RAHK* pirrus *DG* phirrus *L*
epirotarum rex *LK* epyrotarum rex *H* epyrotarum *RA* 9 telamonius *L*
thelamonius *G* olei *DG* 10 nullam in *mg.* *l* ad nullam qualitatem, *add.*
nota v, haec in *mg.*: Non ideo eodem nomine nuncupati sunt quod aliqua qualitate
similes fuerint si duo nigri vel duo formosi. *add.* *r* *cf. infra* significat *A*

contingere diversis *A* 11 contingere] *rh* contingere *RHL* contingere *K* personas *K*
post personis: Non enim ideo eodem nomine nuncupati (noncupati *k*) sunt quia
qualitatem similem habent id est quod (quae *A*) duo albi essent vel duo nigri (nigri
duo *GLk*) vel (et *k*) duo formosi (formosi duo *GLk*) *ADGLk*, quae merito exulare
iussit *Krehlius* *cf. supra* *r* galli *Rr* 12 opiniones] *g* openiones *G*
oppiniones *H* 13 putaverunt vel quando. Terra *Rr* uirus *A* pietas *Rr* pie-
tas (n) *H* 14 sunt propria *A* 16 post appellativa, habent: quando partes vel in
hominibus sitas (sitas *A*) res significant. repetunt *AD del. d* 16 DE VSV. *D* ut *om.*
AGL add. l 17 hordea *DL*. Plurali *H* Vergilius mella protulit *eccl.* 3, 89
4, 30 *georg.* I 131 III 35 *etc. cf. ind. Erythraei* s. v., frumenta *georg.* I 150. 189.
315 *etc. cf. ind. l. s. v.*, hordea (sic *Med.*) *eccl.* 5, 36 *georg.* I 210. 317, farra
georg. I 73. 101. 219 III 127 18 frequentiore *L* sunt *Rr* plurima **** (sunt) *D*
pulvis sanguis *L* 19 pax lux uae *k* tam] *k om.* *G* tamen *Hg* 20 defecit
GLK 21 collibuisse *D* quomodo *do* *Rr* sanguinis *A* 1 impedit *H*

neres', sic 'pulveres', nihil impediret. sciendum tamen, quod metallorum vel seminum vel umidorum ad mensuram vel ad pensum pertinentium ple-
raque semper singularia inveniuntur, ut 'aurum', 'argentum', 'aes', 'plum-
bum', 'stannum', 'vitrum', 'orichalcum', 'electrum', 'triticum', 'ervum'
ὄρυζα, 'faba', 'lens', 'pisa', 'conchis', 'acetum', 'liquamen', 'mulsum',
'oleum'. adeo autem haec usus, non regula prohibet etiam pluralia ha-
bere, quod quidam propria confisi auctoritate plurali quoque, ut dictum
est, haec protulerunt numero, ut 'ordea', 'frumenta', 'fabae', 'vina', 'mella'.
55 similiter sunt quaedam semper pluralia vel natura vel usu: natura, ut 'Ge-
mini', proprium in signo caelesti, et 'Pisces', usu, ut 'manes', 'arma',
'moenia', 'Floralia', 'Saturnalia', 'nundinae', 'Kalendae', 'Nonae', 'Idus',
'Compitalia', 'Neptunalia' et omnia paene festorum dierum nomina. sunt
quaedam singularia voce, intellectu pluralia, quae etiam comprehensiva di-
cuntur, id est περιληπτικά, ut 'populus', 'exercitus', 'legio'; alia contra
intellectu singularia, voce pluralia, ut 'Athenae', 'Thebae', 'Mycenae', 'Mae-
nala', 'Gargara', 'Tartara', 'Dindyma', 'Bactra'. inveniuntur tamen in his
quaedam etiam singulariter prolata idem significantia. Virgilius in V:

Argolicove mari depressus et urbe Mycena.

Status in VIII Thebaidos:

Vive superstes, ait, diraeque ad moenia Thebes

20

metallorum vel seminum] r metallorum seminum R 2 umidorum] R humido-
rum r rell. ^{sum} H 3 aes auricalchum ***** uitrum plumbum stagnum triticum D
plumum L 4 stannum] π stagnum libri orichalcum] nonnulli Krehlii codd., ut vid.,
π oricalchum RAH auricalchum Kr auricalchum DG auricalchum L triticum Kk
ervum] herba L herba G 5 opiza ADH obriza L ab riza G pissa G pisa H
cannabis
conchis Hh concis L acoetum Rr 7 quidem Rr confussi G confusi ni
f. in litura L confusa, l confusi Kk 8 ordea] in litura h hordea ADKl faba
Rr 9 DE HIS QVAE DEBENT ESSE SEMPER PLURALIA D sunt add. r pluralia]
plura R pluria D gemini et castor et pollux proprium D 11 menia Hh compi-
talia neptunalia id est festae per quatuor dies factae nundinae kalendae nonae idus D
calendae L 12 compitalia GK compitalia H poene AH DE HIS QVAE
VOCEM HABENT ET INTELLECTUM E CONTRARIO. D 13 quaedam] alia D quae^{dam} L
uoce singularia L plulalia H comprehensiuu ADH 14 περιληπτικά] 2
ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ Rr ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ A ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ GL ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ K ΠΕΡΙΛΗΠ-
ΤΙΚΑ (A-Π) D ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ H ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ dicuntur L sunt alia AD contra] d
contraria AD 5 uoce pluralia intellectu singularia D singularia sunt h
Athenae] d athenae A athene D tebae A micenae RL mecenae G mycene D
mychenae HK menela K menala rell. 16 tarthara Rr dindima AG dyndima L
dyndyma K in his quaedam ex quaedam in his corr. G 17 Verg. Aen. V 52
18 argoliquoue AK depressus] RADHK cum libris aliquot Verg. dett. depren-
sus 1 Vergilius dephensus GLk urbe] sic etiam Pal. m. alt. arce m. pr.
urbicena Rr micena L meceua G Mycena libri aliquot Vergil. deteriores Myceae
Med. Pal. Mycenis Rom. 19 Stat. Theb. VIII 294 sq. IX L VIII rell.
Thebaidos] r tebaidos RG 20 uiuae Rr uiuere GK semperstes A diraeque]
q G thaebes r taebe R thebis G

p. 663. 64 P.

p. 202. 203 K.

Solut ab i,

'Maenalus' quoque dicitur et 'Tartarus' et 'Gargarus'. Virgilius in butolico:

Maenalus argutumque nemus pinos|que loquentes

Semper habet.

idem in VI:

tum Tartarus ipse

Bis patet in praeceptis tantum tenditque sub umbras. ||

DE FIGVRIS.

Figura quoque dictionis in quantitate comprehenditur: vel enim sim-^{XI} 56
plex est, ut 'magnus', vel composita, ut 'magnanimus', vel decomposita,
quam Graeci *παράσυνθετον* vocant, id est a compositis derivata, ut 'mag-
nanimitas', quae rationabiliter separatim accepta est figura a Graecis. ne-
que enim simplex poterit esse, quae a composita derivatur dictione, neque
15 composita, quia, quod suum est compositorum, non habet, id est ut ipsa
per se ex diversis componatur dictionibus separatim intellegendis sub uno
accentu et unam rem suppositam [id est significandam] accipiat, ut est
'respublica', 'iusiurandum' et talia. una est enim res supposita, duae vero
voces diversae sub uno accentu prolatae, quas invenis separans composi-
tum, etiamsi sit a corruptis compositum, ut est 'parricida'. hoc enim
ipsum per se compositum quaerentes ex quibus dictionibus est, inveni-
mus divisione facta eas per se intellegendas: dicimus enim a parente
et a verbò 'caedere', quae utraque per se integra sunt et intellectum ha-
bent plenum, quod in decompositis fieri non potest. si enim dicam 'mag-
25 nanimitas compositum est a magno et animitate', nihil dico, 'animitas'

1 abe *Rr* abii *LK* habii *G* 2 menalus *libri* *Verg. ecl. 8, 22 sq.*
bocologico *AGK* 4 menalus *DHGLK* argutumque] *ra* argutum quae *RA*
loquentes etiam *Ver.* loquentis *LPal.* 5 semper] *r om. L* siper *R* 6 *Verg. Aen.*
VI 577 *sq.* 8 patet *add. r* intenditque *R* tendit quae *A* 9 DE FIGVRIS in-
cipit *LK* EXPLICAT DE SVMERIS INCIPIT DE FIGVRIS *D inscr. om. AH* 10 compre-
headitur *AD* simplex *G* 12 *παράσυνθετον*] *π* ΠΑΡΑΣΥΝΘΕΤΟΝ *L* ΠΑΡΑΣΙΝΘΕΤΟΝ
G *π*arasyntheton *H* *π*arasyntheton *K* *π*arasyntheton *Rr* *π*arasynthethon *D* *π*arasinteton *A*
est de compositis *GL* ^{a magnanimus}
magnanimitas *A* magnanimitas a magnanimus *D*
13 post magnanimitas unum folium deest in *L*, inc. iterum ab initio § 68 Des^o u duo m.
rec. in mg. 14 simplex *A* simplex *G* post^{ter} *Kk* diriuantur *A* 15 id est
ex ut est corr. A ut ipsa ut ipsa *H* 16 intellegendo *Rr* 17 subpositam
RHK 18 res puplica *G* tallia] *d* talia *K* alia *GD* enim est *ADGK* sub-
posita *RHK* 19 diuersae uoces *D* 20 siat (n) *D* compositum *om. D*
parricida *Rr* ab hoc enim iterum inc. *B cf. lib. III § 2* 22 post enim: diuisione
facta *add. D et sup. lin. Ah* 22 parens *A* 23 et uerbo *G* a caedo uerbo *D*
caedo *A* utraque *add. h* per se prolata intigra *G* per se integra *Kk* 25 com-
positum est] *r com R* magnus et animitas *A* animitate *ex animante corr. H*

p. 664. 65 P.

p. 203. 204 K.

enim per se non dicitur. necesse est ergo dicere, quod 'magnanimus' quidem compositum est a magno et animo, quae sunt intellegenda per se, a magnanimo autem derivatum est 'magnanimitas': quamvis inveniuntur multa dubia, utrum decomposita sint an composita, ut 'impietas', 'infelicitas', 'perfectio'. quae si ab impio et infelice et perfecto dicamus derivata, decomposita sunt, cum autem in duo separatim intellegenda possint dividi, videntur esse composita, quomodo etiam participia, quae a compositis verbis derivantur, ut 'perficiens', 'neglegens', 'circumdans', 'anteveniens'. sunt tamen quaedam, quorum simplicia in usu frequenti non sunt, ut 'defensor', 'repleo', 'compleo', 'suppleo', 'deleo', 'releo', 'defendo', 'offendo', 'respicio', 'aspicio', 'suspicio', 'despicio'. quod autem rationabiliter simplicia quoque horum possunt dici, ostendunt nomina ex eis nata: 'plenus' quasi a 'pleo' verbo, 'letum' quasi a 'leo' verbo et 'leor'. 'specto' etiam verbum quasi a verbo 'spicio' natum est frequentativum.

Componuntur autem nomina modis quattuor: ex duobus integris, ut 'tribunus plebis', 'iusiurandum'; ex duobus corruptis, ut 'benivolus', 'pennirapus'; ex integro et corrupto, ut 'inimicus', 'extorris'; ex corrupto et integro, ut 'efferus', 'impious'. et sciendum, quod omnes partes orationis habent composita absque interiectione et plerisque participiis. interiectiones enim semper simplices sunt, participia vero vel simplicia vel decomposita plerumque [id est a compositis verbis derivata] sunt: per se enim

2 quidem *om.* *K* est *om.* *GK* magnus et animus *A* anima *R* 3 magnanimo *Rr* magnanimus *ADK* autem *sup. lin. add. in K* quamvis tamen inveniuntur (*ex inveniuntur corr.*) *B* 4 impietas *R* 5 perfectio *Rr* sibi ab *Rr* impius et infelix et perfectus *D* 6 derivativa *B* 7 possint] a possunt *BA* a *om.* *A* 8 perficiens *A* circumdans *g* 9 eveniens *Kk* tamen *om.* *K* quaedam composita quorum *A* simplicia *G* 10 defensor] *h. l. om. D add. d* defendo *in litura h* subpleo *Rr* supleo *K* releo] redeo *B* releo defensor defendo *D* 11 suspicio] *om. K ante aspicio in mg. add. k* suspitio *H* despicio *GK* 12 simplicia *G* 13 pleo (n) *B* et laetum *K* laetum *RAH* loctum *rd* quasi] *h* quas *H* loeo *H* uerbo leo *D* 14 loeor *H* spicio] specio *GK* spitio *H* 15 frequentativum] *b* frequentativum *B* 16 quattuor modis *GK* duobus *K* duobus modis integris *A* integris *G* 17 tribunus plebis *ex* tribunus. ple- nus *corr. B* duabus *K* ut ante benivolus *om. RBHK* benevolus *H* pennirap- uel pennirap- rapus *Rr* pennirap- *D* pennireptus *Gg* pennereptus *K* post pennirap-: Nam si non cessent composita femininum in ae dyptongon fecissent si quae nequae uti quis

facit femininum. *H cf. § sq. extr.* 18 integro *g* ut *om. G* extorris *Rr* 19 integro *G* DE PARTIBUS QUAE COMPONUNTUR ET QUAE NON. *D* et sciendum est *D*

20 habent *add. r* interiectiones *R* Interiectionis *A* 21 simplices *G* simplicia *G* simplicia sunt *A* decomposita id est a compositis uerbis plerumque sunt derivata *K* 22 a *add. r* sunt *om. DG*

p. 66. 66 P.

p. 204. 205 K.

raro componitur participium. nam si quis dicat, | 'faciens' participium compositum fieri 'efficiens', sciat hoc minime potuisse fieri, nisi prius verbum compositum fuerit, ut est 'facio efficio', et ex hoc verbo nasci participium 'efficiens'. quae enim participia per se componuntur, pleraque amittentia vim participii transeunt in nomina, ut 'potens impotens', 'doctus indoctus'. ideo autem diximus 'pleraque', quod illa participia videntur a simplicibus suis esse composita, quae non verborum sui temporis, sed participiorum simplicium regulam servant, ut 'contigi contactus' a simplici 'tactus', 'coegi coactus' a simplici 'actus', 'contuli collatus' a simplici 'latus'.

Nomina vero componuntur vel cum aliis nominibus, ut 'omniparens', XII 59 'paterfamilias', vel cum verbis, ut 'armiger', 'lucifer', vel participiis, ut 'senatusdecretum', 'plebiasscitum', vel pronominiibus, ut 'huiuscemodi', 'illiusmodi', vel adverbis, ut 'satisfactio', 'beneficus', 'maledicus', 'causidicus', vel praepositionibus, ut 'impudens', 'perfidus', vel coniunctionibus, ut 'uterque', 'quisque', 'nequis', 'siquis', quae composita esse ostenduntur a femininis in a desinentibus, ut 'siqua', 'nequa' quomodo 'ali||qua'. et 60 componuntur vel a duabus dictionibus, ut 'septentrio', 'semivir', vel a

1 a faciens *Krd* facien *Rr* participio *Ar* compositam participium *G* cōpos
 partē *K* 2 sciet *R* hoc . fieri *A* minime potuisse fieri] *Dr* cum quinque *Krehli-*
nis in paucissimis (ex potissimis corr. *R*) fieri *RBH* et in *ras. K* in paucis fieri po-
 tuisse *G* 3 fuerit] in *litura K* fuisset *ADG* ut est] id est *DG* et] atque
DHGL aequae *K* ex om. *DGK* add. *dk* 5 amittentia *G* amittentia *K* inpotens
RBADH 6 dicimus *A* pleraque corr. ni f. ex plerūque *H* 7 a] ex *A*
 simplicibus *G* composita esse *K* tem *Rr* 8 simplicium *G* contigi] *rd*
 contingi *RAD* contactus *Rr* contractus *A* contactus *H* 9 coegi coactus in *li-*
tura H simplici et sic fere ubique *G*, h. l. et aliquotiens *K* conlatus *BHKG*
 11 nero om. *A* omnipotens *GK* 12 Lucifer *A* uel cum participiis *BADG*
 13 senatusdecretum] *h* senatusdieretum *K* senatus *H* plebiasscitum] *rd* ple-
 biscitum *RADHKG* uel pronominiibus] *R* at cum in *mg. r* uel cum pronominiibus
G huiusmodi *Bb* 14 illiusmodi (ce) *K* uel praepositionibus — perfidus
ante uel aduerbiis — causidicus collocat *D* uel cum aduerbiis *G* satisfacio *A*
 beneficulus maledicus causidicus] om. *H* add. *h* malidicus *K* malificus *G* maleficus *h*
 causidicus] om. *D* causedicus *RrA* causidicus uel casidicus *K* decem fere *lit. loc. in B*
 15 uel cum praepositionibus *G* inpuens *AHK* uel cum coniunctionibus *G*
 coniunctionibus *R* 16 siquis nequis *D* esse om. *G* ostenduntur esse *K*
 17 aliqua *Kk* post aliqua: Nam nisi (si *A* si non *H*) essent composita (com-
 pō-
 pōsita *D*) feminina (femininum *AR m. rec. b*) in ae diphthongum (dyptongon *D*
 diptongon *Ab* dytongū *R m. rec.* dyptongum *H* diptongum *K* dip *g*) fecissent: si-
 quae, nequae, uti (ut *Kb*) quis femininum quae facit (fem quae fa: in *litura h* facit
 femininum quae *Kg*) add. *ADKg*, *H* iterum (cf. § 58) et m. recentior (non *r*) in *R*,
 om. etiam *Heidelb.* cum duobus aliis *Krehli* 18 uel duobus *Rr* duabus] *b* duo-
 bus *B* semiuir septentrio dicitur plaustrum id est arcton quia septem stellas habet.
 triones enim quasi teriones. *D*

p. 606. 67 P.

p. 205. 208 K.

tribus, ut 'imperfertitus', 'inexpugnabilis', 'inextricabilis', vel | ampliori-
bus, ut 'cuiuscumquemodi', quae tamen solent ex iam compositis secun-
dam compositionem accipere. primo enim compositum est 'perfertitus',
'expugnabilis', 'extricabilis', et post 'imperfertitus', 'inexpugnabilis', 'in-
extricabilis', similiter 'imperfectus', 'ineluctabilis' et similia. est ergo illud
quoque attendendum, quod separata composita non solum in simplices
resolvuntur dictiones, sed etiam in ante compositas, sicut sunt ea, quae
a tribus vel amplioribus componuntur. ipsa tamen quoque ante composita
necesse est in duas intellegibiles dictiones resolvi. componuntur tamen
etiam quaedam ex decompositis: 'potens' a verbo 'potes', quod est com-
positum. ex hoc componitur 'impotens', 'omnipotens', 'ignipotens', 'viri-
61 potens' ex simplici et decomposito. et est sciendum, quod, si duo sint
nominativi, ex utraque parte declinatur compositum, ut 'respublica rei-
publicae', 'iusiurandum iurisiurandi', quod Graeci numquam faciunt in com-
positis. dicunt enim, oportere compaginem, qua cohaerent in composi-
tione dictiones, immobilem manere. hoc igitur non servantes [Latini] di-
visorum quidem utimur declinatione, accentu tamen compositorum. in
omni enim casu sub uno^o accentu ea proferentes composita esse ostendi-
mus, et possumus dicere, per singulos casus ea componi. quod dicentes
non videmur contra supra dictam Graecorum de compagine rationem facere. 20
nec mirum apud nos per singulos casus nomina componi, cum apud illos
quoque inveniuntur etiam verba quaedam, quae per diversa tempora com-
ponuntur, ut καταγράφω κατέγραφον, ἀναγινώσκω ἀνεγνώσκον. nam si
a praesenti καταγράφω dicam nasci κατέγραφον, incipit labefactari || compago

1 a tribus] h tribus ADH trium B tribus dictionibus K inperfertitus BAH
inextricabilis add. b 2 ex iam] etiam A etiam ex GK 3 est] esse K
4 postea Ab inperfertitus RA 5 imperfectus B 6 adtendendum RBADH
addendum K separata G 7. Sicut D eas quae A quae in tribus G 8
componuntur sup. lin. add. K quoque tamen B 9 ditiones R 10 quod est
uerbum compositum AD compositum **** K 11 hoc enim componitur D
componitur om. H 12 et decomposito est. Et sciendum K DE DECLINATIONE
COMPOSITORVM NOMINVM. D Et is est A est om. HK sciendum est D
nominatiui sint D 13 res publica rei publicae G 14 iurisiurandi] a ius. iu-
randi A 15 conpaginem AH choherent A 16 immobilem BH diuersorum
H 18 es ostendimus Rr esse — dicere in marg. add. K 19 dicere G

AM. REC.

21 nec] b ne+ B 23 ut καταγράφω — nasci κατέγραφον add. h ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ
Y Ae W
ΚΑΤΕΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ ΑΝΕΓΙΝΩΣΚΩΝ Rr ΚΑΤΥΓΡΑΦΩ. ΚΑΤΕΓΡΑΦΩΝ. ΑΝΑΓΙΝΩΣ. ΚΟ
ΑΝΕΓΙΝΩΣΚΟΝ B ΚΑΤΑΤΡΑΦΩ ΤΕΓΡΑΦΟΝ ΑΝΑ ΓΙΝΩΣΚΟ ΑΝΑΓΙΝΩΣ. ΚΟΝ. A ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΚΑ-
uel ane
ΤΕΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ ΑΝΕΓΙΝΩΣΚΩΝ D ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΚΑΤΗΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟ. ΕΓΙΝΩ-
ΣΚΩΝ Gg ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΚΑΤΕΓΡΑΦΩΝ. ΑΝΝΙΝΩΣ. ΚΥΑΝΝΙΝΩΣΚΩΝ h ΚΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΤΕΓΡΑ-
Y
ΦΟΝ ΑΝΑ ΓΙΝΩΣΚΟ ΕΤ ΙΝΩΣΚΩ K ΚΑΤΕΓΡΑΦΩ Rr ΚΑΤΑΓΑΦΩ A ΚΑΤΑΓΡΑΦΟ G ΚΑΤΑ-
ΓΡΟΦΟ K ΚΑΤΑΓΡΑΦΟ h 24 dicamus h nesci A ΚΑΤΕΓΡΑΦΩΝ BAD' ΚΑΤΑΓΡΑ-
ΦΩΝ R ΚΑΤΗΓΡΑΦΟΝ GK h labefactari R conpago AH

p. 607 P.

p. 206—208 K.

compositionis, quod recusat ratio. | unum apud Latinos invenitur nomen, 62
 quod quamvis ex duobus sit nominativis compositum, non ex utraque parte
 declinatur, id est 'alteruter alterutrius', quod tamen ipsum non absque
 ratione non declinatur. nam cum duae contra se pugnant regulae, ut
 5 unam servet, necessario perdidit alteram. omnia enim nomina vel pro-
 nomina, quae genetivum in 'ius' terminant, debent hunc communem habere
 trium generum: 'unus unius, una unius, unum unius'; 'solus solius,
 sola solius, solum solius'; 'ille illius, illa illius, illud illius'. cum igitur 63
 10 composita hiatus causa et euphoniae - 'alterutra' pro 'altera utra' et 'alter-
 utrum' pro 'alterum utrum' -, et necessario extrinsecus habuerint declina-
 tionem, id est 'alterutrius'. unde Cicero pro M. Marcello: quod
 si in alterutro peccandum sit, malim timidus quam parum
 prudens videri. itaque masculinum quoque eorum est declinationem
 15 secutum propter rationem supra dictam in 'ius' terminantis genetivi, qui
 communis trium vult esse generum. nec solum tamen in declinationibus
 nominum hoc contingit, sed etiam in accentibus, ut 'utérque utrâque
 utrûmque', 'plerúsque plerâque plerûmque': femininum enim, quamvis
 paenultima brevis sit, accentum tamen in ea habuit acutum, sicut mascu-
 20 linum et neutrum: 'que' enim, nisi separata sit, si Graecos sequimur, 64
 coniunctio enclitica esse non debet, nisi illud dicamus, quod 'que', quando
 cum integris componitur dictionibus, quamvis significationem suam amittat
 [id est coniunctionis], tamen enclitici vim servat: 'plerâque', 'ubique',
 'utrâque', exceptis differentiae causa 'itaque', 'útique'; in his enim non
 25 solum coniunctio, sed etiam praeposita ei adverbia vim propriae significa-

1 recu**sat R . ratio recessat G inuenitur nomen apud latinos D 2 dua-
 bus nominativis sit A fit K utra quae R 3 declinat^{ur} (n) B 4 regulae
 ex regulam corr. A regulae (r) H ut *** Bb (*** in mg., f. unâ a b et add. et
 eras.) 5 unam] alteram BDHGK necesario GK perdit RHRd alteram per-
 didit K enim add. h 6 ius] h us H hunc in mg. add. K habere] om. K
 post generum add. k 7 una unius unum unius] una unus Rr 8 solum solius
 om. H 9 supradicti nominis ex nominis supradicti corr. K intigro G 10

altera ultra R 11 pro alterutrû utrum Rr et del. h necesario GK ha-
 buerunt ADKh 12 Cic. p. Marcello 7, 21: ut, si in alterutro peccandum sit,

malim uideri nimis timidus quam parum prudens cf. lib. VI § 35 pro marcello
 A M. om. H 13 alterutrô (l) R peccantium A peccatum BHGK sit add.
 g . Malym H timidus] h timidû ni f. in lit. H 14 declinationem secutum
 est K 17 contingit G acentibus K ut add. r 18 utrunque (sic) add. g

19 preuis Rr sit] ex fit corr. K acentum K in a habuit r 20 que]
 ex que corr. B Quae Rr q. H 21 coniunctio R enclitica] rak enclitica RB

ADH enclitica K quod que quando A 22 intigris GK amittat] g ami-
 (at G 23 coniunctionis R enclitici AHR ut pleraque BADh plerâque
 ubique utrâque R accentus om. rell. h. l. et in sqq. omnes utraque pleraque ubique
 K 24 deferentiae K itaque] cf. tamen de accent. § 10 post itaque utique

in ras. ΔΙΑΤΟΥΤΩ ΤΟΥΤΩΝ. Itaque καιοκτηρ B 25 coniunctio etiam Kk proposita B

p. 667. 66 P.

p. 269 K.

tionis convertunt composita. vetustissimi tamen et 'altera utra' et 'alterum utrum' et 'alterius utrius' solebant proferre et 'plerus plera plerum' absque 'que' additione. - Cicero in Protagora: quae igitur potest esse indignitas voluptatis ad molestiam, nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? Cato de ambitu: sed sunt partim, qui duarum rerum alterius utrius causa magistratum petunt. idem in I originum: agrum quem Volsci habuerunt campestris plerum Aboriginum fuit. Pacuvius in Duloreste:

Pater Achivos in Caphereis saxis pleros perdidit. idem in Teucro:

Periere Danai, plera pars pessumdata est.

Asellio in III historiarum adverbialiter sine 'que' extulit: ut fieri solet plerum, ut in victoria mitior mansuetiorque fiat. - ergo nihil aliud est in his nominibus 'que' nisi syllabica epectasis, quomodo 'ce' in quibusdam pronominiibus et adverbis, ut 'hisce', 'hosce', 'illice'. nam et 'plerus plera plerum' et 'plerusque pleraque plerumque' idem significant. 'uter' vero et 'uterque' diversas habent significationes. 'uter' enim, *πότερος*, dividuam vim habet, 'uterque', *ἐκότερος*, collectivam; 'ubi', *ποῦ* ἢ *ὅπου*, 'ubique', *πανταχού*. in his ergo et similibus 'que' si coniunctionem accipiamus, composita sunt, sin syllabam, derivativa. similiter

1 vetustissimi K tamen altera B 3 absque quae A que om. H additione] *rh* additione RH Cicero in Protagora: t. IIII 2 p. 477 Or. cf. lib. VI § 35 pitagora R protogora K 4 voluptatis] sic ex Plat. Protag. p. 356 A tacite P. Victorius var. lect. lib. XVIII cap. VIII voluntatis libri Prisc. utroque loco in add. r 5 aut in longitudine G Cato de ambitu: Meyerus l. l. p. 88 sq., cf. lib. VI l. l. 6 partium Kk qui partim G 7 magistrum B Caton. orig.

lib. I fr. p. 98 Kr. fr. 10 p. 269 R. fr. V p. 17 Wr. in om; H post originum: agrum — Aboriginum om. GK add. g quem] r que R quaeumsci A 8

Volsci] H vulzi g vulsci rell. habuer R habuerint A plenus Rr ab origine g pacubius BDHKr Pacuv. Dulorest. fr. 2 p. 117 Both. fr. XVI p. 78 Ribb. cf. Stieglitzium de M. Pacuvii Duloreste p. 78 sq. fr. V 9 doloreste r doloseste A dolores te pater GK 10 Achivos] r acheus R acheos BAD achaeos GK achaeos H Caphereis] r capherei ADHK caferi G caperei R prodidit G uel perdidit g 11 Pacuv. Teucr. fr. 22 p. 147 Both. fr. VI p. 98 Ribb. theucro B 12 periere ex perere corr. B perire G paessundata est K pessumdatur

Festus s. v. plera p. 230^b M. eique obtemperans Ribbeckius 13 Asellio] r asellio G asellius RBA Sempr. Asell. hist. l. III p. 218 Kr. fr. 4 p. 324 R. tertio D VI GK 14 plerum, ut (q.) B plerum in GK 15 nominibus que] r nominibus quae RA syllabica] *rh* syllabice R et in litura ni f. H syllabicae pictassis (pectassis b) B epectasis] d epictasis RDH epactasis K 16 ut om. AH

h h isce osce Rr illice K illice libri rell. 17 plerisque pleraque plerumque] r plerisque et pleraque et plerumque RBAH 18 uter enim — *πανταχού* om. H add. h 19 ποῦνος r πωτήρις D habent B uterque uero K uterque utrique B ΑΕΚΑΤΕΡΟΣ in litura r ΗΚΑΤΗΡΙΩΣ D collectivam habet D 20 ποινοποιυ R

ποινοποιυ AD ποινοπιω G πονοποιυ B ΠΑΝΤΑΧΩΥ Rr ΠΑΝΤΑΧΩΨ B que] rad quae RAD coniunctionem R 21 accipia^{mus} Kk sin] si H se A sin autem G

p. 668. 69 P.

p. 208—10 K.

'undique', 'denique', | 'itaque'. sin vero ex utroque casu obliquo sint 66
composita nomina, manent indeclinabilia, ut 'huiusmodi', 'istiusmodi',
'illiusmodi', 'cuiusmodi', 'eiusmodi', 'cuimodi'; sin ex nominativo et obli-
quo vel obliquo et nominativo, nominativus tantum declinatur, ut 'prae-
fectusurbis', 'senatusconsultum'. et invenimus per omnes fere casus com-
posita, ut 'iurisperitus', 'legislator', 'praefectusurbis' et 'praefectusurbi',
'tribunusplebis' et 'tribunusplebi', 'agricola' [agrum colens], 'caelicola'
[caelum colens], 'macte' id est magis aucte - antiqui tamen et 'mactus'
dicebant -, 'mentecaptus'. et singularia cum pluralibus componuntur, ut
10 'orbisterrae' et 'orbisterrarum', 'paterfamilias' et 'paterfamiliarum', 'ami-
potens armorumpotens', 'magisternilitum', 'asecretis', 'acalculis', 'arespon-
sis', 'abactis'. possunt tamen haec eadem etiam separata esse, si diversos 67
accentus his dederis vel interponas coniunctiones, ut 'resque publica', 'po-
pulusque Romanus', 'tribunusque plebis'. 'siquis' ad imitationem *ἐκτισ*
15 Graeci enclitice prolatum quidam putant, ut 'numquis', 'nequis'. osten-
duntur tamen ea sine dubio composita tam a feminino singulari quam a
neutro plurali in a desinentibus. compositio enim, non enclisis, corrumpere
dictiones solet: dicimus enim 'siqua', 'nequa', ut 'aliqua'. |

DE CASV.

20 Casus est declinatio nominis vel aliarum casualium dictionum, quaeXIII68

1 itaque utique ADH sin] Quae B oblico^{qv} Rr sunt DHrb 2 manent
manent A illiusmodi istiusmodi D 3 cuiusmodi om. RH add. r eiusmodi
cuiusmodi K eiusdemmodi B cuimodi] add. k cuicuiusmodi B et obliq. uel
obliquo A 4. Vt praefectus urbi H 6 praefectus urbis H praefectus. ubi. A
7 tribunusplebis et tribunusplebi] r tribunus plebi R agrum] id est agrum ADh
8 id est caelum RHGK mactend est Rr macte est per uocatiuum id est D
est om. G aute Rr aucte ex aucto corr. A 9 mentecaptus] cf. Krehlii cens.
menceps per ablatiuium
Ien. l. l. p. 431 menceps mente captus HKg id est mente captus B mentecaptus
Dd compluralibus A 10 orbisterrae orbisterrarum G orbisterrarum] h orbis-
terrorum ni f. in lit. H armipotens ex corr. h 11 et armorumpotens D post
uel o
militum in litura: quidam composita haec existimant B a secretis Kk a calcul-
lis K a caliculis krell. cf. Ducangii gloss. med. et inf. Lat. s. v. calix 1 t. II p. 34 ed.
Henschel. nel qualiculis *supscr.* g Iste est a caliculis, iste solet propinare imperatori:
pincerna uidelicet. batus est certa mensura. Iste assignat certam mensuram batis,
quae batis continetur. gloss. cod. Heidelb. apud Krehlium, ubi alia his similia ex aliis
libris proferuntur 12 ab actis AK uel abbatibus uel abathis in mg. k abatis RBDH
'abatis ad cenam dat equis abbatibus avenam' cf. Ducangium l. l. s. vv. abatus et batus 1
t. I p. 8. 626 ed. Henschel.) ab atis G Posunt K Possumus A seperata G 13
interpones D puplica G publica K 14 imitationem] g emitationem GK BITIC
greci enclitice (sic) add. h BITIC in litura r BITIC G el. TIC. BITIC. A BITIC D
BITIC K 15 encliticae D enclitice A 16 tamen ea om. A ea tamen K com-
posita esse K quam a neutro] h quam neutro BAHK 17 nonn, eclisis Rr
enclisis A enclissis K 18 ut om. H. 19 De casu incipit GK EXPLICAT DE FI-
GVRIS INCIPIT DE CASIBVS D inscr. om. A. hic a voce. Casus est iterum inc. L

fit maxime in fine. nominativus tamen sive rectus, velut quibusdam placet, quod a generali nomine in specialia cadit, casus appellatur - ut stilum quoque manu cadentem rectum cecidisse possumus dicere [vel abusive dicitur casus, quod ex ipso nascuntur omnes alii] -, vel quod cadens a sua terminatione in alias facit obliquos casus.

Quaeritur autem, quid sit inter indeclinabilia et aptota et monoptota? et sciendum est, quod et aptota et monoptota indeclinabilia sunt: similiter enim non variant terminationem, sed immobilem eam servant. aptota tamen sunt proprie dicenda, quae nominativum solum habent, qui plerumque et vocativus invenitur et non accipitur etiam pro obliquis, ut 'Iuppiter', 'Diespiter': non enim licet eodem pro genetivo vel alio casu obliquo uti (ideo dixi 'proprie' dicenda, quia inveniuntur antiqui aptota pro monoptotis et monoptota pro aptotis posuisse). neutrum vero si sit aptotum, necessario etiam pro accusativo et vocativo accipitur eius nominativus, quod generale est omnium neutrorum, ut 'fas', 'nefas', 'ir', 'pus'. monoptota vero sunt, quae pro omni casu una eademque terminatione funguntur, qualia sunt nomina literarum et numerorum a 'quattuor' usque ad 'centum'. 'mille' quoque indeclinabile est et siqua inveniuntur similia, ut 'hoc a huius a', 'hoc alpha huius alpha', 'hi quattuor horum quattuor', 'hoc gummi huius gummi', 'hic' et 'haec' et 'hoc nequam huius nequam', 'hi quot, tot, horum quot, tot' et barbara plurima, sed magis omnia, nisi si ea ad Graecam vel nostram regulam flectamus vel ab auctoribus flexa inveniamus. in his ergo, id est carentibus declinatione finalium syllabarum, quae monoptota nominamus, videntur casus fieri non vocis, sed significationis dumtaxat. itaque articulis diversis utimur pro varietate significationis nec non etiam structurae rationem servamus, sicut in declinabilibus per [sex] casus.

1 maximae (a?) K Nominativus R velut] Br velut R vel ut rell. 2 a
add. h generali] r genelari R stilum (l) L 4 alii casus vel AD et casus
sup. lin. add. K 5 faciat B oblicos H 6 sit indeclinabilia B, inter add. h
aptotota L 7 sciendum est] h sciendum DHGLK quod aptota BAHGLK
8 servant eam K 9 sunt proprie ex proprie sunt mut. K proprie] r propriae
RA solum nominativum H habeant K post habent: ut hic iuppiter add. D
et per hoc intelligitur quod nomen non est casus ut hic iuppiter A 10 inveniuntur
Rr iuppiter HLK 11 liquet G 12 ideo — posuisse om. BHGK add. h
Ideo autem h propria A inveniuntur^{un} Dd 13 sint A 14 eius accipitur D
16 unaedemque B 18 est om. K inveniuntur BHGL similia inveniuntur K
19 post huius a: huic a add. D ut hoc alpha K alfa L alfa L hi] r hit
R horum quattuor Rr 20 huius gummi add. r huius nequam in mg. add.
L huius huic nequam D hit quot Rr hi quot Kk 21 horum quot Kk
plurima] nomina A nisi ea K 22 agreca Bb 24 monoptota] non aptota A
25 dumtaxat ex duxtaxat corr. H varietate R varietate K 26 sicut de-
clinabilibus GLK sicut indeclinabilia A 27 sex add. r casus servamus.

p. 670. 71 P.

p. 210. 11 K.

Velut autem una voce diversas possunt habere significationes tam declinabilia per quosdam casus quam indeclinabilia per omnes casus, sic e contrario diversis vocibus saepe invenimus unam eandemque fieri significationem, ut 'labor' et 'labos', 'honor' et 'honos', 'huius cornus' et 'corni',
 5 'pinus' et 'pini', 'huius quaestus' vel 'quaesti', 'ornatus' vel 'ornati', 'tumultus' vel 'tumulti', 'Achillis' vel 'Achilli', 'aulai' et 'aulae', 'a felice' vel 'felici', 'deis' et 'diis', 'sapientium' et 'sapientum', nec solum in nominibus, sed etiam in aliis partibus, ut 'amaverunt' vel 'amavere', 'amaveram' vel 'amaram', 'ei' vel 'ii', 'eis' vel 'iis', 'nimium' et 'nimis', 'satis'
 10 et 'sat'.

Est autem rectus, qui et nominativus dicitur. per ipsum enim nominatio fit, ut 'nominetur iste Homerus, ille Virgilius'. rectus autem dicitur, quod ipse primus natura nascitur vel positione et ab eo facta flexione nascuntur obliqui casus. genetivus autem, qui et possessivus et paternus
 15 appellatur, genetivus vel quod genus per ipsum significamus, ut 'genus est Priami', vel quod generalis videtur esse hic casus genetivus, ex quo fere omnes derivationes et maxime apud Graecos solent fieri; possessivus vero, quod possessionem quoque per eum [casum] significamus, ut 'Priami regnum', unde possessiva quoque per eum casum interpretantur. quid
 20 est enim 'Priameium regnum' nisi 'Priami regnum'? paternus etiam dicitur, quod per eum casum pater demonstratur, ut 'Priami filius', unde patronymica pariter in eum resolvuntur. (quid est 'Priamides' nisi 'Priami filius'?) post hunc est dativus, quem etiam commendativum quidam nuncupaverunt, ut 'do homini illam rem' et 'commendo homini illam rem'.
 25 quarto loco est accusativus sive causativus: 'accuso hominem' et 'in causa

Velut A 1 Velut D 2 ^{qu}cosdam Rr casus om. A 3 eandemque] rh
 eademque RH 4 onos Rr 5 quaestus et quaesti K questus vel questi RDHG
 questi vel questus A 6 ornatus Rr ornati vel ornatus tumulti vel tumultus D
 6 achillis vel achili GLK et achilli D uel aulae K^r felice b 7 uel
 a felici GLK deis (h) D deis diis K sapientum et sapientium A
 8 amaram vel amaueram H amaueram uel amaueram B 9 iis]
 is A uel nimis BAHKr 10 uel sat BAHKr 11 DE NOMINATIONE CASVVM. DL
 post dicitur: Ille uirgilius B del. et suo l. inseruit b 13 natura in mg. add.
 L nascitur natura D et habeo R 14 autem om. A qui del. r 15 ge-
 netius] om. A genitius est K per ipsum genus AL 16 quod sup. lin. add. K
 generale G uidetur (n) B esse uidetur DL 17 omnes fere B 18
 casum om. B 19 possessiva per K 20 Priameium] priamum D et in priameium
 corr. L priamum in priameium corr. K nisi add. h 21 quod] quia D
 demonstratur et ut k 22 pariter sup. lin. add. R in eum pariter A Quid
 enim est K Quid est enim BAGL priamides priami B Priamides. Priami H
 23 etiam quidam mandatiuum A commendativum] d commendatiuum B mandati-
 uum DGLK quidem Rr noncupauerunt G noncupauerunt k 24 nullam Rr
 et om. L homini om. G rem. aufero tibi eripio tibi. Quarto B 25 'accu-
 satiuos Hh sine causatiuus in mg. add. L ut accuso A post accuso homi-
 nem: siue causatiuus repetit D et] ut D

Valerius in Phormione:

Quid hic cum tragicis versis et syrma facis?

pro 'syrmate'. Plautus in Persa:

†Theatrum lepida condecorat schema.

Caecilius in hypobolimaeo:

Filius in †me incedit satis hilara schema.

Pomponius in satura:

Cuiusvis leporis liber diademam dedit,

pro 'diadema'. Laberius in cancro:

nec Pythagoream dogmam doctus.

Plautus in milite glorioso:

Glaucumam ob oculos||obiciemus eumque ita

Faciemus, ut quod | viderit ne viderit.

1 ualirius *G* et in ualerius corr. *H*, del. et terentius in *mg.* ascr. *h* Valerius in *Phormione* p. 72 *Ribb.*; idem locus *l.* infra § 73, ubi *l.* *Laberianus praecedat*; recte igitur, cum iam de *Laberii* nomine inferendo non possit cogitari (intulit tamen *Barthius* advers. III 5), *Falsterus* mem. obsc. p. 117 *Valerium Valentinum* poetam videtur intellegere, cuius mentionem servaverunt *Val. Max.* VIII 1 abs. 8, *Fest.* p. 363 *M.* et *f. anon.* *Hauptii* p. 76, 8 (p. 33, 85 ed. *Otto*): *Valentinus* 'nullus mea carmina laudat'. haec quidem verba leguntur in *Symposii aenigm.* 10 *Wsd.*: at is dictum *Valentini* in usum suum convertere potuit. tamen probabilior *Hauptii* est sententia, qui post *Valentini* nomen et eius versum et nomen *Symposii* excidisse censet; ipsum vero *Symposium* *Valentino* substituendum esse vix cuiquam, opinor, persuadebit *Guil.* *Paulus* noster in *docta* de *Symposii aenigmatis* diss. part. 1 p. 17 sq., ubi ad *Symposium* haec pertinere scite observavit. 'fortasse *Valerius Aedituus*, de quo *Gell.* XIX 9, 10' *Ribbeckius l. l.*; cum eiusdem denique *Laberii* mentione coniungitur *Valerius* quidam, *Atellanarum*, ut vid., vel *minorum scriptor* apud *Cic. epp.* ad *fam.* VII 11, cf. *Ribbeckium l. l.* p. 257 sq.

formione *RBAGLK* 2^h ic *Rr* uersibus *K* sirma ex firma corr. *K* facis add. *g* 3 sirmate ex firmitate corr. *K* *Plaut. Pers.* III 2, 2 (v. 463) *Tiara* ornatum lepide condecorat tuum libri *Plautini*, unde *Prisciano* in *opem* vocato *Tiara* tuum lepida lepide decorat schema *Palmerius* *Tiara* ut lepida lepide condecorat schemam *Acidalius* *Tiarae* ornatum lepida condecorat schema *Lipsius* *Theatrum* lepidum lepida condecorat schema *Guil.* *Canterus* nov. lect. 3, 18 *Persa*] α *Persis* libri 4 teatrum r teathrum *G* theathrum *LK* condecorat] *blk* cum decorat *BL* «decorat (γ ni f.) *K* schema] *g* scema *DGLK* 5 *Caecilius* — hilara schema] *h. l. om.*, post pro diadema inserunt *GL* *cecilius* *RAD* *cicilius* *GLd* *hypobolimaeco*] *Rob. Stephanus, Meinekius Men. et Phil. rell.* p. 172 *hippo* *BADH* ^lppo *Rr* lupō *GL* eppo *K* *hypobol.* fr. 8 p. 138 *Both.* p. 29 *Spgl. fr.* II p. 40 *Ribb.* 6 in me lu me *A* me] libri med *Bothius* incendit *H* satis] libri sat *Ribbeckius*

hilariā (non hylaria) *Rr* hilari *BA* schaema *R* scema *DGLK* 7 *Pomponius*] r *Pompinus RH* *Pomponii satur.* p. 158 *Munk. fr.* I p. 211 *Ribb.*

y satura *Rr* satira *b* 8 cuiusuis] cū sui *A* lepolris *A* deiadimam *G* deademam *L* 9 deiadima *G* deadema *L* *Laberius*] *Heidelb.* (et sic π *Putschius*), *Liberius rell.* *Laber. cancr.* p. 209 *Both.* p. 239 *Ribb.* crancro *A* cancro nec] cancrone *GL* 10 *pythagoream* *Rr* *pithagoream* *DH* *phitagoreā* *AL* *pithagorom*

riam *K* 11 *Plaut. mil. glor.* II 1, 70 sq. (v. 148 sq.) 12 *glaucumam* *Rr* *glaucumam* *BGL* *glauculos* *A* *glaucuma* libri *Plaut. opt.* ob] r ab *R* ab oculis abi-

cimus *K* oculo ⁱ *L* oculis ⁱ *H* oculis ⁱ *h* obicemus *Gg* abiciemus *H* 13 ne uideat *RBAD* non uiderit libri *Plautini*, *Prisc. Vat.*, non in ne a *m. alt.* corr.

p. 690 P.

p. 723. 24 K.

quidam autem in 'um' etiam teste Celso huiusmodi nominum protule-
runt nominativos: 'hoc emblematum huius emblematis', 'hoc toreumatum
huius toreumatis' declinantes. unde frequens usus eorum dativos et abla-
tivos plurales in 'is' terminat: 'his' et 'ab his schematis', 'emblematis',
5 'peripetasmatis', 'toreumatis', quibus frequenter casibus in Verrinis uti-
tur Cicero.

Nam a et h et k nomina literarum indeclinabilia sunt, sicut aliarum
quoque omnium literarum nec non numerorum a 'quattuor' usque ad 'cen-
tum', sed etiam 'mille': nam a 'centum' compositi numeri declinantur, ut
10 'ducenti ducentorum ducentis' et similes. et literarum quidem nomina
neutri generis sunt, numeri vero, qui sunt indeclinabiles, omnis sunt ge-
neris, hoc est et masculini et feminini et neutri. 'Mulucha' flumen et
'Turia' et siqua similia inveniuntur, magis figurate masculina cum neutris
iunguntur, ut si dicam 'Tiberis flumen' vel 'Hister flumen'. quod autem
15 non sunt neutra 'Turia' et 'Mulucha' et similia, ostendit etiam natura
ipsius sermonis Punici, in quo omnia nomina vel masculina sunt vel femi-
nina. ergo 'Capsa' quoque et 'Thala' oppidum et 'Tirimida' similiter 9
figurate feminina | neutris sunt coniuncta. unde Sallustius in II his-
toriarum: inter laeva moenium et dextrum flumen Turiam,
20 quod Valentiam parvo intervallo praeterfluit, 'Turiam' dixit,
qui accusativus masculini est, non neutri. plurima tamen non solum in
Africa, sed in aliis etiam regionibus nomina fluviorum in a inveniuntur des-
inentia. Lucanus in II:

I DE NOMINIBVS IN VM IN SECVNDA DECLINATIONE DL etiam om. A teste add. h
huiusce modi Gg 2 ut hoc BDh emblimatum Gg emblaematum H huius em-
blematis] .ti. GL 3 huius toreumatis] .ti. GL ablativos plū G ablativos in
is terminat plurales (n) L 4 plurales] h plures H in his Rr terminant AD
terminant plurales G scematis BDGLK schaeomatis r 5 peripetasmatis K
toreumatis peripetasmatis GL toreumatis R cicero casibus in uerinis
utilitur K uinis G 6 Cicero in Verrinis: cf. lib. VII § 82 7 DE NOMINIBVS LIT-
TERARVM ET NVMERORVM DL a et h et k] rh a h k A A. & K. B a et k HGLK
et ak R litterarum R 9 sed] sic HL sicut K 10 similia A 11 generi R
sunt indeclinabiles sunt omnis sunt A generis sunt GL 12 est et mascu-
lini] M est masculini DHGL DE NOMINIBVS FLVMINVM D Mulucha] h mulucca R
Mulucca BDH Mulcha GLK 13 inueniuntur similia A inueniantur g figu-
rata G figurate b 14 tyberis GL 15 tyria G teria L Mulucha] h mulucca BDH
mulcha GLK natura] b neutra ni f. in ras. B 16 in quo] h in qua RBADHL
nomina om. B sunt om. GL add. l 17 tala H tala h opidum G
tirmada H tirmada h Thirmida, Tirmida, Tirimida etc. libri Sall. Iug. 12, 3 18
figuratae G coniuncta sunt. DGK Vnde et GL Sall. hist. fr. II 24 p. 136
Kr. cf. lib. V § 6 19 manium R dexterum K tyriam Gg tiriam L
20 praefluit L tyriam Gg tiriam L 21 est masculini g 22 affrica R affrica
Hr etiam in aliis LK post regionibus: nomina add. sed ipsa del. l fluui-
orum in a inueniuntur nomina GL 23 Luc. Phars. II 426 sq.

nullasque vado qui Macra moratus

Agnos.

in eodem:

Senaque et Adriacas qui verberat Aufidus undas,
qui sunt Italiae. similiter 'Himella' et 'Allia'. Virgilius in VII:
prope flumen Himellae.

idem in eodem:

et quos infaustum interluit Allia nomen.

Sallustius in II historiarum: nisi quia flumen Clurda Tauro
10 monte defluens. nec non etiam Graeca nomina tam fluviorum quam
aliorum || in 'as' apud illos desinentia, quae in ov faciunt genetivum Grae-
cum, nostri absque s solent plerumque proferre, ut 'Marsya', 'Geta',
'Chaerea', 'Sosia'. Lucanus in III:

Qua celer et rectis descendens Marsya ripis
Errantem Maeandron adit.

Hoc etiam sciendum, quod omnis nominativus in a desinens corripitur,
quamvis sit apud Graecos productus, ut 'Lydiā', 'Syriā', 'Phrygiā',
'Italiā', 'Hispaniā'. unde accentus quoque cum tempore mutatur. in
paucis tamen inveniuntur poetae Graecis servasse morem Graecum; Stati-
tius in IIII Thebaidos:

Non Telgēa, non ipsa deo vacat alite felix
Cyllene.

idem in VI:

te plangeret Argos,

1 moratur r cum aliquot libris Lucani 3 Idem in DL Luc. Phars. II 407 4 saenaque

RBDK senaqua^a H adricas Dd adriaquas L adriadas K 5 qui sunt — Himel-
lae add. d italia G alliā A Verg. Aen. VII 714: Casperiamque colunt
Forulosque et flumen Himellae (et flumen sup. lin. add. Med.) 6 himelle HL
7 Verg. Aen. VII 717: Quosque secans infaustum interluit Allia nomen 8 quos] b

quod B Allia] h alia H cum Rom. 9 Sall. hist. fr. II 38 p. 147 Kr. qua
Prisc. Vat. Clurda] d Vat. m. alt.; idem fluvius l. videtur apud Plin. nat. hist. V
29, 108: fuit in eo tractu et Maeandropolis, est Eumenia Cludro flumini adposita. clurdia D
clua^a Vat. lurda Bh durda A et aliquot Krehlii et sic ni f. ante corr. H monte tauro L

10 DE NOMINIBUS GRECIS IN SECUNDA DECLINATIONE D De nominibus grecis in -i-
declinatione L 11 in y K 12 solent (u ni f.) B solint b marsia RBAHGLK
9 cheria L cherea rell. Luc. Phars. III 207 sq. UI. G 14 Qua] in

litura h quae BAD quem GL caeler R celer et] hl celeret HL rectis]
ripis A descendens] h discendens HGLK marsia RBAHGLK cum utroque
Voss. ripis ex rupis corr. K 15 meandron RAHGL cum Voss. B 16 omnis
add. d corripitur apud latinos quamvis B 17 apud graecos sit GL produc-

tos Dd lidia HGLK siria AGK phrigia ADHGLK 18 quoque cum tem-
pore accentus GL quoque cum tempore motatur accentus K 19 servare GK

Stat. Theb. IIII 287 sq. 21 tegeo^a H tegeae Cass. uocat RAGK 22 cyllenae

H cum Cass. cylene K cylene (l) G cyllaene A cillenae R cellene L 23 Stat. Theb.
VI 515 sqq. VI ex VII corr. L

p. 681 P.

p. 225 K.

Te Neméa, tibi Lerna comas Larissaque supplex
Poneret.

In e correptam Latina sunt neutra, quae e in 'is' conversa faciunt 11
genetivum, ut 'hoc marē huius maris', 'hoc monilē huius monilis', 'hoc
mantelē huius mantelis' - Ovidius in IIII fastorum:

Dixerat a dextra villis mantele solutis

Cumque meri patera turis acerra fuit -,
'hoc Soractē huius Soractis'. Horatius in I carminum:

Vides, ut alta stet nive candidum

10 Soracte.

Virgilius in XI:

sancti custos Soractis Apollo.

excipitur unum indeclinabile in singulari numero, 'hoc cepē huius cepe'
- Apuleius in medicinalibus: cepe sucum melle mixtum -,
15 quod in plurali numero femininum est primae declinationis, 'hae cepae
harum ceparum', quamvis antiquissimi in a quoque singulare feminino ge-
nere hoc recte protulisse inveniuntur. Naevius in Apella:

Vt illum di ferant, qui primum holitor cepam protulit.
Lucilius in saturarum VI:

20 Lippus edenda acri adsidue ceparius cepa.

1 Nemea ex libris suis, ut vid., Queckius nemea lerneae Cass. Lerna] h
***erna H laris aquae R larissaque HGLKr supplex] g suplex RG 3 DE
NOMINIBVS IN E CORREPTAM DL quae in R 4 munile A monilis] d muni-
lis AD 5 mantele] in litura h mantile ADGLK huius mantelis] .is G .lis L
huius .lis K mantelis] in litura h mantilis AD Ovid. fast. IIII 933 sq.
III BAHr 6 a dextra scripti cum libris Ovidianis opt. et plurimis at dextra BHLr
cum aliquot codd. Ovid. ad dextra RA cod. fastor. Berol. olim Reland. ac dextra
GK ad dextram D mantile ADGLK 7 mera A acersa Kk acersa in li-
tura g ruit h et sic multi codd. Ovid. ex praestantioribus 8 soracte ex socrate
corr. L huius soractis g .tis. GL oractis Rr Hor. carm. I 9, 1 sq. 9
uide (t) L niuum Rr candidem R 10 soractae Rr saracte H 11 Verg.
Aen. XI 785 12 appollo RHGK 13 indeclinabile om. A caepe Hb cepe G
coepe BL caepe BH coepe GL 14 Apoleius L Apoleus G Apuleius in
medicinalibus] Apul. fr. 15 t. II p. 638 Hldbr. cf. O. Iahnium in act. soc. sc. Sax.
class. ph. h. a. 1850 p. 285 caepe B coepe GL cepae Apuleius scripsisse videtur
C. L. Schneidero gramm. Lat. II 1, 366 15 haec Rr heae in litura h cepae] g
coepe ni f. G cepe B coepae L 16 coeparum L ceparum B ceparum D
singulari BL 17 Neuius libri appella BADHGLK Naev. Apell. fr. 1 p. 12
Both. p. 138 Khusm. fr. II p. 7 Ribb. 18 di fer** D dii ferant rd differant RBAHG
differant L defferant K dii terant α primus Bothius holetur R holitus D holi-
or
19 Hh olitr B olit A cepam B 19 Licilius GL VI] libro V Non. p. 201, 9
Luc. sat. V 12 Dous. V 13 Gerl. 20 edendo R agri A acria H assi-
duae B adsidue Rr adsiduae DH assidue AG assiduo Nonius ante ceparius: κρομ-
μυνοπῶλης (sic recte librorum scripturam expressit π: ΚΡΟΜΟΥΠΩΛΗΣ B ΚΡΟΝΟΠΩΛΗΣ D
.i. coepa
ΚΡΟΝΟΥΠΩΛΗΣ A) add. BAD ceparius B coepa ΚΑΡΩΝΥΠΩΛΗΣ L cepa lacrimosa No-
nius cepa id est κρομμυνοπῶλης homo Paul. Leopardius emendat. XIV 14 1 coepe L

frequentior tamen usus 'hoc cepe' protulit. Naeuius in Apella:
cui cepe edundo oculus alter profluit.

Novius in eculeo:

oleas, cepe, ficus.

Varro de actionibus scenicis III: multifariam in patellis
coquere cepe. Caper tamen et 'cepicius' et 'cepicium' veteres dixisse
ostendit.

III 12 In e productam Graeca sunt | feminina et vel Graece declinantur, ut
'Libyē Libyes', vel mutata e in a et accep|pta e faciunt in ae diphthon-
gum genitivum, ut 'Helena Helenae'. 10

In i Latina sive Graeca inveniuntur et neutra sunt vel omnis generis
et aptota: 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nihili', 'mancipi', 'huiusmodi',
'nauci' quoque, quod putamen nucis significat et pro nihilo accipitur.
Plautus in mustellaria:

Qui homo timidus erit in rebus dubiis, nauci non erit. 15
idem in truculento:

tympanotribam amas, hominem non nauci?

quibusdam autem non irrationabiliter genetivi vel dativi casus isti sunt
existimati, qui figurate cum omnibus aliis casibus et generibus possint
adiungi. nam 'frugi' dativus est a nominativo 'frux' vel 'fruges' et 'man-
cipi' a 'manceps' et 'nihili' genitivus a nominativo 'nihilum'. 'hoc

cepe B Neuius libri apella 1 appella libri Naeu. Apell. fr. 2 p. 12 Both.
p. 139 Kl. fr. 1 p. 7 Ribb. 2 cepe Gg coepe L cepē B edundo RBAD et ex
edundo mut. LK oculus GK 3 Neuius RBAH eculeo] r aculeo R

Nov. ecul. p. 44 Both. p. 169 Mk. p. 217 Ribb. 4 olea Rr caepe RB coepe L
ficus AGLK 5 Varro de act. scen. III: Varr. ed. Bip. p. 251 cf. Ritsche-
lium mus. phil. VI 517 sq. 556 sq. parerg. I 180. 321 de Varr. logist. p. IX sq.
actionibus] r accionibus RH III] r I ni f. in lit. R multiphariam H
6 quoquere R caepe BAH coepe GL Caper] de dub. gen. v. Osannum de

Capro p. 12 cepi^{ci}us Dd coepicius G cepitius et cepitium Kk coepicium G

dixere L 8 IN E PRODUCTAM GRECA NOMINA. D In e productam grā L et
om. K 9 lybiae RB lybie GLr libie in lybie corr. K Libyes] d lybies RBHL
libies G libyas D libies^{ci} in lybies corr. K et accepta] d * accepta D excepta GL
genitium in ae diptongum (dyptongum L) GL 11 IN I PRODUCTAM LATINA

ET GRAECA ET BARBARA D In i productam lat. gr. ac barbara L neutri Kk

12 ut hic ADb mancipi nihili GL 13 putamen] l putamus GL nuas Rr
14 Plaut. mostell. V 1, 1 (v. 1041) 15 dubii^{ci} Plauti Vet. m. pr. dubiis
(dubii sis, dubiis is) rell. libri Plautini 16 Plaut. trucul. II 7, 49 sq. 17 tim-
panotribam K tympano.tribam H tympano tribam D tipano tribam G timpano tribum
(tribum in tribam corr.) L tymphano tribam Vet. lympho notribam Dec. 18 au-
tem add. h inrationabiliter RBDHGLK in racionabiliter A sunt] r **unt R
19 existimati (h) D figurate ex fugate corr. K aliis omnibus GL

possunt RAHGL 20 adiungi LK adiungi G post nominatio: frux — nomina-
tio om. D frux — nominatio nihilum in mg. add. d et mancipi — nihilum] in
litura g et genitiuus est nihilo a nominatio nihilum et mancipi a manceps L et

p. 681 P.

p. 226. 27 K.

gummi', 'hoc sinapi' magis peregrina sunt, quamvis quidam 'haec sinapis' dixerunt, ut Plautus in Pseudulo:

Teritur senapis scelera, cum illis, qui terunt,

Priusquam triverunt, oculi ut extillent facit.

inveniuntur et barbara, ut 'Ilturgi' oppidum. Livius in XXIII ab 13 urbe condita: Ilturgi oppidum obpugnabatur. Traianus in I Dacicorum: inde Berzobim, deinde Aizi processimus. Herodianus 'gummi' quoque et 'piperi' barbara dicit esse, sed nostri 'piper piperis' declinaverunt, ut Persius:

Et piper et pernae.

idem:

Rugosum piper,

et Iuvenalis:

solvite funem!

Frumenti | dominus clamat piperisve coemptor.

De 'huiuscemodi', 'istiusmodi', 'illiusmodi' et aliis talibus multi dubitaverunt, utrum composita sint an non: sed ea composita esse ipse accentus docet, qui in fine praecedentis dictionis poni non posset, nisi essent composita. ideo autem indeclinabilia sunt, quia utraque pars genetivum casum habet. quomodo igitur, si uterque sit nominativus in compositis, uterque declinatur, sic in his, quia uterque genetivus est, mansit indeclinabilis.

In o correptam, quam tamen veteres frequenter producunt, Latina 14

hoc gummi *G* 1 cummi *B* hoc om. *G* add. *g* perigrina *LK* haec
in *lura d* sinapis] *hg* senapis *HGb* 2 *Plaut. Pseud.* III 2, 28 sq. (v. 817 sq.)
pseudulo *H* pseudulo *Bd* pseudulo *D* pseudulo *L* 3 teritur *R* senapis *Rb*
cum *Palat. Plaut.* sinapis *r* rell. scelera] *r* et sic *Charisius et Servius cf. Ritschellii*
ann. celera *L* celera libri *Plaut.* plerique scelerata *RADH Plaut. ed. princ.* cum]
sic etiam libri *Plautini* praeter palimps. *Ambros.* Q. (que i. e. quae) *Ambros.*
terunt (*r*) *L* 4 extillent *A* extillant (a in ae et ras. iterum in a mut.) *Bb* ex-
tillant *Hh* extillante *G* extillante (e) *L* extillante *K* facit** (ur?) *B* 5 et] ut
Rr barbara in i *L* iiliturgi (*l*) *D* liturgi *A* opidum *G* post oppidum:
Linus — oppidum om. *D* Libius *B* liusius *GLK* *Liv.* ab u. c. lib. XXIII 49, 5:
Ilturgi oppidum ab Hasdrubale ac Magone et Hannibale Bomilcaris filio ob de-
fectionem ad Romanos oppugnabatur 6 Ilturgi *D* opidum *G* obpugna-
batur *R* oppugnabatur rell. troianus *K* de Traiani Dacis, quae atibi non com-
moranur. cf. *Vossium de hist. lib. I* cp. XXX p. 161 sq. ed. alt. *Francckium zur*
Gesch. Trajans p. 670 sq., qui de l. nostro disputat p. 105 sq. ed. alt. *Quedlinb. et*
Lips. 1840 in .i. spscr. in *L* 7 docicorum *GLK* unde *B* berzomim *A*
berzobini *K* bertobuni *GL* Aizi] azi *A* aiti *GL* Aixi edd. procesimus *K* pro-
procesimus *G* Horodianus *Rr* utrumque voc. una tractavit *Herod. in catholicis v. Arcad.*
118, 18 *Choerobosc. in Theod. can.* p. 373, 8 sqq. *Gsf.* 8 cummi *B* barbara add. *d*
dicunt esse barbara *A* dicunt *B* 9 *Pers. sat.* 3, 75. 5, 55 12 rugosum *G* 13 *Iuv.*
sat. V 14, 292 sq. 15 fruniti *L* piperis siue *r* coemptor] sic etiam libri *Iuv. dett.*
coempti *cod. Pith.* coemptor *Gg* coemptor *Carolinus. alter.* 16 huiuscemodi] *g* huius-
modi *GL* 18 praecedentis *GLK* non posset poni *K* posset] *r* posset *R* pos-
sint *B* 20 casum om. *A* sit add. *h* 21 declinantur *Rr* declinatur (*n*) *D*
quia uterque] *dk* quia igitur uterque *ADK* indeclinabile *A* 23 IN O CORREPTAM

p. 683 P.

p. 227. 28 K.

sunt et, || si feminina fuerint g vel d antecedentibus, mutant o in i et accepta 'nis' faciunt genetivum, ut 'haec Carthago huius Carthaginis', 'haec virgo huius virginis', 'haec dulcedo huius dulcedinis', 'alcedo alcedinis' - Plautus in Poenulo:

Quam mare olim est, cum ibi alcedo pullos edu-
cit suos -;

alia vero omnia producunt o in genetivo, ut 'hic Cicero Cicerōnis', 'caupo caupōnis', 'haec Iuno Iunōnis', 'Castulo Castulōnis', 'Ruscino Ruscinōnis' - 15 nomina sunt urbium Hispaniae -, 'hic' et 'haec bubo bubōnis'. excipiuntur haec, quae in genetivo non servant o: 'hic cardo cardinis' - quidam ta- 10 men veterum etiam feminino genere hoc protulerunt. Gracchus in Atalanta:

O grata cardo, regium egressum indicans -,
'ordo' etiam 'ordinis', 'homo hominis', quod est commune - Cicero pro Cluentio, cum de eius | matre loqueretur, ait: cuius ea stultitia 15 est, ut eam nemo hominem appellare possit, et Lucanus in V de Phemonoe:

atque hominem toto sibi cedere iussit

Pectore.

Virgilius in I:

20

nec vox hominem sonat,
de femina loquens. vetustissimi tamen etiam 'homo homonis' declinave-
runt. Ennius:

Vulturus in silvis miserum mandebat homonem,

LATINA D 1 femina H 2 chartago. huius chartaginis B karthago huius kar-
thaginis H kartago huius .nis K cartago .nis G kartago .ginis L chartago.
chartaginis. dulcedo. dulcedinis. uirgo. virginis. alcedo. alcedinis. A 3 huius uir-
ginis] .nis GL huius dulcedinis] .nis GL 4 Plaut. Poen. I 2, 143 Paeulo
RB Penulo ADGLK 5 mare] b mari B olim est etiam Pal. uterque alcyo
Vet. pullos ex pollus corr. B pullos edocet ex edocet pullos mut. K edu-
cat ADL educet BH seducit Pall. 6 suos] pios G 7 o, add. r ut hic] h
om. AHGLK 10 o non seruant GL post hic duodecim fere literarum litura in L
cardo cardinis in litura g 11 etiam om. K femino A haec A Grac-
chus] 1 graccus RBHL grachus ADG gracus K Gracch. Atal. p. 272 Both. p. 196
Ribb. 12 atalanta RD athlanta GL atalanto BK 13 egressum G 14 ordo
etiam ordinis in mg. add. L ordo — commune in litura g homo quod est
commune .nis L commune* (s) B communi Dd Cicero pro Cluent. 70, 199
cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem, ea uis, ut nemo feminam, ea
crudelitas, ut nemo matrem appellare possit procl cluentio H 16 ho-
minē* H appellare ex appellari corr. H Lucan. Phars. V 168 sq. 17 Phe-
monoe] d phemone Adb phoemone RG phoemonoe Lg phoemonoe H phomone* (o) B
18 hominem sono toto A toto] r om. G to***to (tos) R iussit K uiasit
Luc. Voss. b in ras. pectore iussit h 20 Verg. Aen. I 328 in I Aenei-
dos DH 22 femine K uetustissimi D uetustis^{simi} in litura g etiam om. A
homonis] r, m. rec. in B hominis R (B?) 23 Enn. ann. II 33 E. S. II 16 p. 23. XL
Vahl. cod. Charis. p. 120 P. Vulturus. Ennius: Vulturus in spineto supinum
mandebat homonem. Serv. ad Aen. VI 595 Ennius: Vulturus (al. uulturis) in campo
(al. siluis) miserum (al. supinum s. supinum miserum) mandebat homonem 24 uul-
turis RH uulturis A silvis] spilis H. A. Kochius exerc. crit. p. 12 sq. miserum ex

p. 643. 84 P.

p. 228. 29 K.

Heu quam crudeli condebat membra sepulchro
(nam et 'vultur' et 'vulturis' et 'vulturius' dicitur) .. 'nemo' quoque, sive
ex hoc compositum, ut quibusdam videtur, seu non, communis est gene-
ris et similiter o in i convertit in genetivo: 'neminis' - Lucilius
in XXX:

Neminis ingenio quemquam confidere oportet.

Plautus in captivis:

neminis

Misereri certum, quia mei miseret †nemo.

10 Titinius:

quod rogas,

Neminem decet bonam.

Terentius in Andria:

Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic.

15 nec solum de hominibus dicitur: Virgilius:

16

Turne, quod optanti divum promittere nemo ..
'turbo turbinis', quando de vi ventorum loquimur - nam si sit proprium,
servat o in genetivo, 'hic Turbo (nomen proprium gladiatoris) Turbonis'. |
sic Horatius in II sermonum:

20 Corpore maiorem rides Tur||bonis in armis
Spiritus ..,

miseris *corr.* A mandabat A 1 ^h eu R m̄bra A sepulcro AHGK 2
vulturis] uulturis RAH uulturis d et uulturius dicitur. Nemo quoq; *ad mg. et in*
ras. B uult^uarius (o) L uulturis d Nemo in litura g 3 oposs^{um} Gg non
add. r 4 et *add. h* neminis] nemo neminis g ^{ut} nemo neminis L ut nemo ne-
minis BDHKra ut nemo nemis R ut nemo nemonis A Lucil. sat. XXX 35 Dous.
33 Gerl. Non. p. 143, 19: Lucilius lib. XXX. Neminis ingenium tantum confidere
oportet 5 XXXmo B 6 quemquam *spscr. in A* quemqom Dd 7 Plaut.
capt. III 5, 107 sq. (v. 764 sq.) 9 misereri ex miserere *corr.* R certum
ex certum corr. B certum est libri Plaut. mei in Vet. Plaut. m. rec. sup. lin. *add.*,
unde mis scriptum fuisse con. Fleckeisenus miseret mei A nemo mei miseret
Dg neminem Plautus 10 Titinnius libri Titin. fr. inc. 20 p. 76 Both. XVIII
p. 151 Neuk. III p. 133 Ribb., qui l. sic constituit: ..... quod rogas, neminem | Decet
bonam. *equidem h. l. Bothium et Neukirchium secutus sum* 11 quid Gg quid L
12 neminem] d nominem D dicit Rr bonam] d bon⁺ D bonum LK 13
Ter. Andr. III 2, 26 14 nominem Rr 15 nec solum de hominibus] *in marg.*
sed etiam de diis add. k Verg. Aen. VIII 6 post Virgilius: in VIII add. B
in VIII. r 16 optandium Bb diū Dd promitteret K. nemo auderet GK
nemo ^{auderet} L 17 b in voc. turbo ubivis ex p *corr. in D* uicentorum Rr
loquitur A 18 o *add. g* Turbonis nomen proprium gladiatoris AGL 19
Horatius] *ex corr. in H* oratius GDHLK Hor. serm. II 3, 310 sq. sermonem Rr
20 maiorem] r maiore RBDGLK maiori A 21 spirituum A

p. 684 P.

p. 229. 30 K.

'Anio' etiam 'Anienis' - quod antiqui secundum analogiam 'Anien' nominativum proferebant. Cato contra Veturium: aquam Anienam in sacrarium inferre oportebat. non minus XV milia Anien abest. Ovidius:

quaque Numici 5

Aut Anienis aquae cursuque brevissimus Almo.

Cicero pro Cornelio in I: trans Anienem. Horatius in I carminum:

Et praeceps Anio ac Tiburni lucus -,
'Apollo Apollinis'. praeterea 'cupido cupidinis', quod masculino quidem 10
genere deum significat plerumque et est proprium, feminino vero ipsam
rem. itaque feminini praevaluit declinatio. 'margo' quoque 'marginis'
notandum, quod tam masculini quam feminini generis invenitur. Statius
Thebaidos libro III:

Solverat Hesperii devexo margine ponti.

15

Iuvenalis in primo:

aut summi plena iam margine libri -.

Excipitur etiam 'caro' femininum 'carnis'. vetustissimi tamen etiam
nominativum 'haec carnis' proferebant, qui magis rationabilis est ad gene-
tivum. Livius Andronicus in Odyssia:

20

Carnis, ait, vinumque, | quod libabant, anclabatur.

et Titus Livius XXVI ab urbe condita: Latinaeque instaura-

1 etiam] autem L nominatio D 2 Cato contra Veturium] 'or. in L. Veturium de sa-
crificio commissio' v. Meyerum l. l. p. 62 sqq. or. 28, ibique l. nostrum p. 65; 'de sa-
crificio commissio' infra § 40 'de Lucio Veturio' lib. VIII § 12 'de Veturio' X 17
cf. Brillenburgian de Cat. p. 75 G. E. Weberum Cat. mai. p. 31 Veturium] b veturium B
Anienam] Lipsius var. lect. III 11 cf. Krehlium II 516 sq. anienem g anienem rell.
Klotzius in Iahnii ann. XL 390 sq. 3 in sacrarium in sacrarium A autem post
oportebat add. BAHK (Oportebat autem B et sic Vat.), post non LG, post minus rd
uel habemus

4 abest

Gg

Ovidius ait L

Ovid. metam. XIII 329 sq.: quasque Nu-

mici | Quas Anienis aquae etc.

5 quoque BGLK

6 alma R alno A

7

trans Anienem extat in Cic. pro Corn. or. I fr. 23, l. III p. 450 sq. Cic. ed. Or.,
servato ab Asconio ibid. V 2 p. 75 sq. cornilio G aniaenem H oratius GLK

Hor. carm. I 7, 13 in -I- add. D 9 ac] et aliquot libri Hor. lucus

Brg locus rell.

10 Apollo] d appollo DGL

nis Gg -nis L

11 plerumque

(sic) spscr. in L

femino H

uero add. b

12 femini A

13 quam add. d

femini A Stat. Theb. III 407

14 tebaidos K

primo L

III] h lac.

rel. num. om. D num. om. BHK II A primo G I, b

15 hesperii GL

diuexo L

16 Iuv. sat. I 1, 5

Iuvenalis

libri in marg. K

17 pleno

pars codd.

Iuv. dett.

18 femininum caro D

caris Dd

vetustissimi
ueteres

Gg uetustissimi H

tameu spscr. in L

19 ad add. r

20 libius GLK

odissia RBH

odysia G

odisia L Liv. in Od.: libro XXIII coll. Hom. Od. XXIII 304 sq. assignavit G.
Hermannus elem. doctr. metr. p. 627: carnis autem | Vinumque, quod libabant, antla-

batur 21 libant L

ante anclabatur: E&ANTAA.TO add. g E&HNTANTON A E&HNTACCTON Dd

antlabatur (ante labatur 3, μ) edd. ante α at v. Muellerrum ad Paul. s. v. anclare

p. 11 22 libius BADHGLK

Liv. ab u. c. XXXVII 3, 4

XXVI libri, quod

p. 684. 85 P.

p. 230. 31 K.

tae, quod Laurentibus carnis, quae dari debet, data non fuerat. itaque eius, quod est 'caro', diminutivum 'caruncula' est, ut 'virgo virguncula', 'ratio ratiuncula'. Varro in andabata: sed quidvis potius homo quam caruncula nostra. ab eo autem, quod est 5 'carnis', 'carnicula' debet esse, ut 'canis canicula'. -

Et sciendum, quod quinque inveniuntur in o terminantia, quae faciunt in a feminina: 'leo leaena' vel 'lea', 'draco dracaena', 'leno lena', 'caupo caupona', quod significat tam ipsam tabernam quam mulierem. Lucilius in III:

10 Caupona hic tamen una Syra.

'strabo' etiam 'straba' facit. Varro de nomismatis:

non haec res de Venere paeta

Strabam facit.

In o productam desinentia Graeca sunt feminina et vel Graece decli-III 18
15 nantur, ut 'Manto Mantus' - Virgilius in X:

Fatidicae Mantus et Tusci filius amnis - ,

vel || addita 'nis' faciunt genitivum, ut 'Dido Didonis'. Accius: |

Custodem adsiduum Ioni adposuit virgini.

Pacuvius:

filios

mulare dubitavi cf. § 96 1 carinis Liv. cod. Bamb. darit B 2 eiusdem quod
est Rr eius quod eius caro A est caruncula A 3 Varro in andabata: sat. VII fr. 8 p. 96 Oehl.; andabata haec satura vocatur etiam lib. X § 38, andabatae apud Nonium Sed quidvis potius homo quamde caruncula nostra vel Sed quidvis potius, mi homo, quam caruncula | Nostra temptat Fleckeisenus 4 autem om. AL
5 carnacula] r corniculas ni f. in lit. R caruncula A 6 inveniuntur nomina in o GL 7 feminina in a G ut leo ADK uel lea spscr. in L + leno (a) R
uel conciliator stupri
a leno BAHK ale+nolena L 8 cauponia K terbernarn R Lucius G
Lucil. sat. III fr. 33 Dous. Gerl. fr. 10 Varges C. Lucili sat. ex libro tertio q. s. p. 5 10 tamen hic A tantum L sira GL syria H 11 straba ex strabo corr. B Varro de nomismatis: sat. LXI (octogessis, περί νομισμάτων) fr. 4 p. 174 Oehl.; iambos agnovit Fleckeisenus nomismatis k 12 peta BAGLKr peca R petas b peta μετωροφθαλμοῦ D μετοροφ.ταλμοc. strabo uel straba in marg. d μετωροφθαλμοῦ in mg. g μετωροφθαλμοῦ i. suspice. μετωροφθαλμοc suscepē strabo uel straba in mg. i 13 fecit D 14 IN O PRODUCTAM GRECA D et om. GK

15 mantos AD mantos Lh mantys Kk Verg. Aen. X 199 16 mantos GL
mantos D manto in litura h mantys K Tusci filius amnis] r tuscilius mannis R

amni⁶ Hh 17 ut Dido Didonis om. A post Didonis: Calipso calipsonis io ionis idque usus antiquorum comprobatur add. h Accius in ioae D Au. Ion. fr. 4 p. 211 Both. 1 p. 157 Ribb. v. p. 210, 12 18 ad custodem in mg. argus aristoris fla. L adsiduum] DH cod. Char. p. 47 P. 35 L. assiduum rel. ioni in litura h Inoni cod. Char. adposuit cod. Char. apposuit codd. h. l. cf. infra l. l. apposuit virgini spscr. in L 19 Pacubius AKg Paccubius DH Paucobius GL Pacuvii fr. inc. 4 p. 148 Both. XI. p. 110 Ribb., ad niptra a Delrio relatum assentiente Ribbeckio p. 287 20 Filius K filios | Tris sibi Ribbeckius Fios sibi procreasse per Calypsonem autumant Bothius 1 procreasse eundem] Charis. l p. 47 P. procreasse dicitur eundem, gloss. ad autumant pertinente in verbo-

†. sibi procreasse [dicitur] eundem per Calypsonem
autumant.

Plautus in aulularia:

Quos si Argus servet, qui oculus totus fuit,

Quem quondam Ioni Iuno custodem addidit.

quod autem 'Ionis' et 'Calypsonis' et 'Didonis' dicitur, ostendit hoc etiam
Caesellius Vindex in stromateo his verbis: Calypsonem. ita
declinatum est apud antiquos. Livius:

Apud nympham Atlantis filiam Calypsonem.

Ennius in VIII:

Poenos Didone oriundos.

Accius in Ione:

Custodem adsidium Ioni instituit virgini.

- 19 In u Latina sunt generis neutri et aptota in singulari numero, non
etiam in plurali, ut 'hoc cornu', 'genu', 'tonitru', quæ tamen antiquissimi
inveniuntur in 'um' quoque proferentes in eodem genere et in 'us' genere
proferentes masculino et quartæ declinationis, ut Lucanus in VII:

cornus tibi cura sinistri.

idem in eodem:

Seu tonitrus ac tela Iovis praesaga notavit.

Cicero tamen in Arato 'hoc genus' pro 'genu' protulit:

rum ord. perperam illato codd. Prisciani per in litura H calipsonem BHGLK
autumant AK 2 post autumant: calypso calypsonis io ionis idque usus antiquorum com-
probat (conprobat D) add. RBADH, del. h calipso. onis io. ionis (nis G) idque usus
antiquorum confirmat GL 3 Plaut. aulul. III 6, 19 sq. aularia LK 4

Quod G ^{seruet} ferret Rr ^{uet} ser Bb oculus Plaut. Vet. 5 ionis (o) B addi-
dit in litura b 6 quod autem] h Quod hec H et didonis calipsonis K calip-
sonis HGL Didonis] ex didonius corr. D dydonis RA dicitur om. A del. g
ostendit post his uerbis collocant GL 7 cesellius K celsius GL Caesellius

Vindex in stromateo] cf. Graefenhanium hist. phil. III 68 sqq. calysonem Rr ca-
lipsonem GLK 8 est] esse ADHGL Lius Rr libius G lybius L Liv. Andr.
Odys. fr. cf. Hom. Od. III 557 V 14 XVIII 143 v. Hermannum elem. doctr. metr.
p. 621 sq. coll. tamen epit. doctr. m. p. 223 sq. ed. alt. postremam thesin suppressam

perperam censet Corssenius origg. p. 199 9 nymphan H nimeam G nimeam K nimiam L
atlantis BADHGLK calipsonem HGLK 10 Ennius in VIII] r In VIII. ennius
RAHK Enn. ann. VIII: VII 11 E. S. VIII inc. 1 Hug. VIII, xxiv p. 45. LXV Vahl.
11 penos RAHGK phoenes L 12 Alcuius GK Actius h Attius ni f. in lit. H Att. in Ione:
v. supra p. 209, 17 lone] 1 ioe libri cf. lib. X § 51 13 adsidium] D assidium rell.
instituit] opposuit G apposuit L et libri supra cf. Ritschetium monum. epigr. tria p. 7

14 IN V PRODVCTAM D neutri generis GL monoptota h in om. GLK
non] tk nec non BGLK 15 in plurali] r plurali RGL plurali ex plurale

corr. B plurali. (a) L quæ nomina tamen B tamen] etiam RL antiquissimi
Gg 16 proferentes in um quoque G proferentes in um L 17 ut om. GL
Lucan. Phars. VII 217 VIII r 18 cornus] b curnus B cornu codd. nonnulli
Luc. cum Voss. A m. pr. tibi] r tibe R senistri G 19 idem in eodem] r
Idest eodem R Lucan. Phars. VII 197 20 tonitrus AD nouitavit H 21

Cic. Arat. fr. XIX (Cic. ed. Or. III 2, 522) sive v. 149 (p. 527) arato (u) L arto K

p. 235 P.

p. 231. 32 K.

Tertia sub cauda ad genus ipsum lumina pandit.

in eodem:

At propter laevum genus omni ex parte locatas
Parvas vergilias tenui cum luce videbis.

5 in eodem:

Haec genus ad laevum nixi delapsa resedit
Atque inter flexum genus et caput alitis haesit.

Accius in Prometheo:

profusus flamine hiberno gelus.

10 illud etiam notandum, quod, cum plerumque composita simplicium declina- 20
tionem servant, 'capricornus' secundae invenitur. Cicero in Arato:

Corpore semifero magno capricornus in orbe.

item in eodem:

Tum magni curvus capricorni corpora propter

15 Delphinus iacet, haut nimio lustratus nitore.

Ovidius in II metamorphoseon:

dextra cornum tenet.

idem in V:

flexile cornum.

20 Lucretius similiter in VI:

Propterea fit, uti, quae semina cumque habet ignis,
Demittat, quia saepe gelum, quod continet in se,
Mittit.

pro genu sicut hoc virus protulit R protulit pro genu GL 2 Cic. Arat. v. 261
(27) sq.; v. l. concessit Moserus ad Cic. de nat. deor. II 44 p. 387 ed. suae, ubi add.
cod. Prob. inst. p. 46 Lind. (1392 P.): Hac propter laevum genu omnis parte locatus
3 ad BAG propter] g pro G 4 vergilias] g uirgilias BGr cum tenui
GL 5 Cic. Arat. v. 279 (45) sq. 6 Hoc A Quae et Quod v. l. ap. Cic.

gens Dd nixi] h nisi H delapse D 7 flexum] r ex fluxum corr. B sexum R
kaput K haesit] om. A haesit L haesit (s) G 8 Actius H Att. Pro-
meth. fr. 1 p. 239 Both. fr. unic. p. 158 Ribb., cui potius ad Io fabulam Prometheus
Attiana referenda videtur p. 300 sq. 9 tum profusus Non. p. 208, 1 flaminae
hiberno K genus (n) L 10 notandum Rr notaandum (n) D simplicium G

11 capricornos A saecunde R inuenitur declinationis D Cic. Arat. v.
293 (50) 13 Idem ADGK et sup. lin. L Cic. Arat. v. 332 (91) sq. cf. §. 26

14 curvus] bh cornus BHGLK cornus A cornus Dd capricornii r 15 del-
phinos B delphinus G dephinus H aut R haud BADH nitore] in orbe L
16 Ovid. metam. II 874 17 dextera (e) B dextera K cornum] sic etiam cornū,
ut tamen de lineola superducta possit dubitari, Ovid. Laur. (Med. I et exc. Calandr.
l. Heinsius); cornu libri Ovid. plerique cum Marciano tenet cornum h 18 Ovid.
metam. V 383 19 flexibile B cornu cum Laur. et Marc. codd. Ovid. ut vid.

omnes 20 Lucr. VI 876 sqq. 21 proptere Rr utiquae semina H utique se-
mina RBADGLK utique femina b cumquae r quaecunque GL cūque Hh
ignis] r in se (ex v. sq. etiam huc relatum) R rell. 22 demittat] r Heidelb. Kreh-
lii teste censore eius Ienensi l. l. p. 419 cum libris Lucretianis emittat R mittat (e) B
mittat ADLK mitat G mittat in litura h quia] sic etiam Heidelbergensis m. alt. quasi
Lucretius qua Heidelbergensis m. pr. 23 Mittit] Heidelbergensis cum Lucretio emit-

Accius ve||ro in Troadibus:

sed utrum terrae motus sonitusne inferum

Pervasit auris inter tonitrua et turbineis,

In c duo sunt generis neutri: 'lac lactis', quod antiquissimi etiam 'hoc lacte' protulisse inveniuntur teste Capro, apud quem exempla invenis 5 (Plautus in Menaechmis:

Neque aqua aquae neque lacte est lacti, crede mihi,
usquam similis),

et 'altec allecis'. sic Martialis:

Capparin et putri cepas allece natantes,

10

Et pulpam dubio de petasone voras.

Horatius in II sermonum:

Pervellunt stomachum siser, allec, faecula Coa.

21 (est autem 'altec' genus piscis.) inveniuntur tamen quidam veterum etiam 'haec allex' feminino genere protulisse, quod Capro ostendit de dubiis generibus, Verrium Flaccum posuisse allecem hanc dicens. non

tit RBAHLK emittat Dd emittit G 1 Actius H Au. Troad. fr. 3 p. 248 Both. fr. II p. 108 Ribb., quā Troades Neoptolemo coniungit p. 320 sq. uero om. ADHGL add. dg troidibus L droidibus G 2 sed in litura h utrum dubium est terrae motus H sonitus nerii ferrum L inferum] d infernum ADG inferum in litura h

3 persuasit BDALK peruassit G auris] in mg. add. L aures Rr inter] in L tonitru* (a ni f.) H tonitru* B tonitrua b tonitru h turbineis] turbines BADHGLr turbinis RK 4 DE NOMINIBVS IN C. D neutri om. BH, ante generis add. h et in mg. B 5 Capro] cf. Capr. p. 2241 P. coll. Osanno de Capro p. 12 sq. 18 inuenies exempla GL 6 Plaut. Men. V 9, 30 (v. 1089) menechmis DAHGK et ex memichmis corr. B menethmis Rr mechenis L 7 Ne-

que — neque Prisc. cum Vel. Plaut. Nec — nec rell. nequae lacta Rr lacte est lacti Prisc. cum Plauti libris opt. lacte lacti deteriores lacte lactis Ritschelius v. mus. phil. VII 584 sqq. mihi crede cum Lingio Ritschelius 8 usquam] r usquequam R similiastr Ritschelius 9 et allec allecis] om. G et hallec hallecis

DHKg et hallec halecis Rr et hae (i) allec huius hallecis L et hallec hallecis B Martialis] r marcialis RHL Mart. epigr. III 77, 5 sq. 10 Capparin] sic etiam Mart. T al. ap. Schneidenium caparin GK cappari Ar campari R capparin Mart. P

capparis codd. Mart. permulti putri] b patri B patri G pri L caepas B allec]ce A hallece DGLK 11 dubio] r debeo R 12 oratius K Hor. serm. II 8, 9 13 Peruellunt] om. RAH add. h Per BD stomachu H siser] r cicer

(in mg. siser) h herba .i. pastinax CTAΦIAHOC in mg. l CTAΦTAIHC D om. RBAHGLK

hallec DGK allec L facula Rr foetula G foetula L fetu lacoa K fetula

coa k post coa: piper allece (hallece BDGLK haete H) non sine aceto add. libri del. rh Hoc magis ulla mali ut [l. ullum aliut] pipere albo non sine aceto (eiussd.

serm. v. 49) in mg. r 14 autem om. G allec R hallec BDHGLK tamen sup. lin. add. L quidam ex quaedam corr. H 15 allec AG hallec BDLK femino HK genere add. h 16 Verrium Flaccum] v. Muellerum ad Fest. praef. p. XV

flacum K posuisse G allecem A hallecem BDHGLK

p. 686. 87 P.

p. 233. 34 K.

habet plurale nec hoc nec 'lac'. nam 'hae lactes' partes sunt intestinorum a Graeco γαλακτίδες dictae et servaverunt apud nos quoque idem genus, cuius singulare 'haec lactis' est. Titinius in Ferentinati:

Particula, cerebellum, lactis agninas.

§ Pomponius in Lare familiari:

oro te, vaso, per lactes tuas.

In d quoque duo sunt neutra, quae a masculinis nascuntur in s desinentibus, 'aliud' et 'quid' et ex eo composita, ut 'aliquid', 'siquid', 'nequid', quorum genetivus in 'ius' profertur, ut 'alius' et | 'cuius' et dativus in i, 'alii', 'cui', secundum quorundam pronominum declinationem, unde quidam indocti pronomina esse putaverunt. sed ipsa significationis ratio et omnes Graecorum doctissimi haec nomina esse comprobant, Probus etiam 'alius alia aliud' inter nomina posuit. latius autem de his in pronomine disseremus. inveni tamen apud Livium in CXII ab urbe condita in 22
15 d desinens barbarum nomen regis Maurorum 'Bogud', cuius genetivum secundum tertiam declinationem 'Bogudis' protulit, ut: castra quoque diversis partibus Cassius et Bogud adorti hau multum afuere, quin opera perrumperent. in eodem: quo tempore firmandi regni Bogudis causa exercitum || in Africam traicere

1 pluralem B nec non lac G i nec hoc nec lac in mg. g neque lac D
intestinorum] r intestinarium R intestinarum bd 2 γαλακτίδες L γαλακτιάς B
A ΘΙΑΗC

γαλακτιάς D γαλακτιάς G γαλακτιάς K γαλακτιάς dictae in lac. h quoque
spscr. L 3 singulare] h singu H Titin. Ferentinat. p. 60 (cf. psaltr. fr. 3 p. 66)
Both. psaltr. fr. III p. 119 sq. Neuk., psaltr. s. Ferent. fr. IV p. 125 Ribb.; Nonius
331, 26: Lactes dicuntur intestina. Titinius psaltria: Particula (farticula cod. Leid.),
cerebellum, lactis agninas in ferentinati in litura B 4 Particula] Nonius cf.
Ouwensium noct. Hagan. 113 p. 78 craticula RHK graticula BADGL lactis agninas]
Nonius cf. Ritschelium mus. phil. VII 606 sqq. lactis agnina libri Prisc. 5 Pomp.
Lar. fam. fr. p. 100 Both. p. 144 Mk. p. 198 Ribb. lac+re (te) B 6 vaso] Rib-

beckius baso BADHK bas* (e ni f.) L basso G base R basse Heidelb. Lips. 1 Erl.
1 Krehlii 7 de nominibus in d. D quoque spscr. L in s desinentibus nas-
cuntur A 8 et ex] bd ex BD nequid siquid AGL 9 ut] et RB ut alius
et cuius] l alicuius G et in litura L dactius R 10 i] r ***** R alii cui]

hgl alicui AHGL alii et cui D quorundam Rr declinationem pronominum DL
11 esse] ea esse BHR esse ea D esse aea A ea GL esse putauerunt ea K
putarunt L post esse: putauerunt — nomina esse om. R add. r 12 conpro-

bant B Probus his G Probus: cf. lib. VII § 1 13 alius] aliuds H pro-

nomina GLK 14 diseremus L Inuenitur h aput Rr lauium G lauium L
lanium K Liv. lib. CXII ab u. c.: t. XIII p. 795 Drb. ed. Stuttg. t. VI p. XII
Wess. 15 desinens add. r 16 boguddis Rr protulit: Vt castra H 17

cassius GL adhorti RB adorati (a) L adorati K haud DHR aut AGLK

18 afuere ADGLK abfuere h Livius l. l. 19 in] ad H africa (f) G affri-
cam HK traicere g traicere BG uelociter traicere (traicere h) HK uelociter

mittere gloss. add. r uelociter M d

p. 687 P.

p. 234. 35 K.

conatus sit. idem in eodem: Cassius gessisset cum Trebonio bellum, si Bogudem trahere in societatem furoris potuisset. idem in CXIII oppidi nomen in d desinens per accusativum casum neutro genere protulit: et ipse circa Pulpud oram tuebatur.

In t 'hoc caput capitis' invenitur et ex eo composita, 'sinciput sincipitis', 'occiput occipitis'. 'git', *μελάνθιον*, et 'Nepet', nomen oppidi Italici, indeclinabilia sunt.

In 'al' Latina et barbara inveniuntur et sunt masculini generis vel neutri, quae addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic sal huius salis', 'Hannibal Hannibalis', 'hoc tribunal huius tribunalis', 'cervical cervicalis'. sed neutra a producunt in obliquis casibus.

V 23 In 'el' desinentia correptam Latina sunt neutra et addita 'lis' faciunt genetivum, ut 'mēl mellis', 'fēl fellis'. in 'el' productam, quae sunt barbara, vel 'il' vel 'ol' vel 'ul' desinentia, cuiuscumque sunt generis, Latina seu barbara, addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic Daniel huius Danielis', 'haec Tanaquil huius Tanaquilis', 'hic sol huius solis', 'hic consul huius consulis', 'hic' et 'haec exul huius exulis'. 'nihil' indeclinabile est, quia per apocopen ab eo, quod est 'nihilum', prolatum est, sicut etiam apud Graecos *ἄρτι* et *δῶ* et *κυκῶ* pro *κρίθην* et *δῶμα* et *κυκῶνα*. quidam tamen adverbium esse putant, quod nomen esse adiectivum quantitatis ipsa ostendit constructio. quomodo enim dicimus 'multum bonum'

1 *Livius l. l.* Idem *supscr. in L, add. b* casius *GL* gressisset *Rr*
 gessisset *G* gesisset *L* tribonio *GL* tremonio *A* 2 societatem *H* furoris *ex*
 furores *corr. A* 3 *Liv. ab u. c. lib. CXIII ll. supra ll.* in *om. H* CXIII] *bh*
 CXIII] *BHGL* casum *om. HLK* 4 ipsa *GL* circa * pul. pud *H* pudpud
B horam *R* 5 DE NOMINIBVS IN T. D capud *Rr* kaput kapit *K* capit. *is*
 Inueniuntur ex *A* sincipud *Rr* senkiput .tis *K* 6 occipud *Rr* ockiput .tis
K gil. sit *ocemneiot to mcaangion B* *meaneion in litura r* *meantion D*
mmheian G mmhion L memnein K et]. En *B* neppet *GL* 7 et sunt inde-
 clinabilia *A* 8 IN L SED PRIMUM IN AL. D generis masculini .D masculini vel
 neutri generis *GL* 9 huius *om. GL* 10 tribunal **** huius tribunalis (huius)
B huius *om. GLK* cervicalis (l) *L* 11 producant a *DGL* 12 IN EL
 CORREPTAM *D* correpta *RA* et neutra et *Db* 13 ut] *om. G ** Hh* IN EL
 PRODUCTAM ET IL ET OL ET VL. D producta *RA* 14 sint generis *BADHLrg*
 sini generis *K* 15 siue *R?* daniel *R* daniel *BADG* danielis *RBAD* .tis *G*
 16 tanacil. huius .tis *Gg* hic sol] sic sol *H* huius solis *om. GL* huius
 consulis *om. GL* 17 exsul (s) *D* exsul .tis *G* exsul huius .tis *K* quia]
 quod *BGK* 18 apagopen *GK* apocopam *H* sicut] *g* sed *G* 19 *ἄρτι* — *κυκῶνα*]
lac. rel. om. H non solum istud sed etiam alia quedam in *lac. inseruat h* et *Δο*
 et *Rr* et da et kikea *K* *Δω. κυκῶ B* *κυκῶ*] *l* *κικῶ AGL* *προ BA*
οεν a w
Πρωκρυπτην et Δωμα et Κυκεμνα Rr *κπιτην Al* *κπιτην L* et dama et kikeana *K*
κικῶνα DG 20 tamen] autem *H* adiectivum *Kk* quantitatis adiectivum
GL 21 constructio ostendit *GL*

p. 687. 88 P.

p. 236 K.

et 'boni, bonorum' et 'nimium lucrum' et 'lucri, lucrorum', sic 'nihil malum' vel 'mali' vel 'malorum'. Terentius in Andria:

†Nihil horum egregie praeter cetera

et Cicero de signis: nihil minus ferendum pro 'nihil intolerabilius'.

5 potest autem etiam loco adverbii accipi, quomodo 'multum' et 'primum'. 'nihil' autem vel 'nihilum' a 'non' et 'hilum' est compositum, quod sine dubio nomen est: 'hilum' enim pro 'ullum' vetustissimi proferebant. Lucilius in XIII:

Naumachiam licet haec, inquam, alveolumque putare et

10 Calces. delectes te, hilo non rectius vivas. ||

In 'am' unum desinit generis omnis indeclinabile, 'hic' et 'haec' et 24 'hoc nequam'.

In 'im' quoque unum indeclinabile, 'Cim' (nomen est vici), ut dicit Celsus.

15 In 'um' Latina seu Graeca, apud Graecos in *ov* desinentia, neutra sunt et mutata 'um' in *i* faciunt genetivum, ut 'hoc templum huius templi', 'hoc Pelium huius Peli', 'hoc hostorium huius hostorii' [lignum, quo modius aequatur]. inveniuntur tamen apud comicos multa huiusmodi neutrorum formam habentia mulierum nomina, quibus articulos feminini generis necessario significationis gratia praeponere solent, ut 'ἡ Δόρκιον haec Dorcium', 'ἡ Γλυκέριον haec Glycerium', 'ἡ Χρύσιον haec Chrysium',

1 et bouorum et *AHL* nimium] *R* ^mminium *K* minimum *rell.* lucrum luci *L*
 et lucrorum *BA* 2 uel mali malorum *D* ^{uel} mali malorum *L* et mali et malorum *A*
Ter. Andr. I 1, 31: Horum ille nihil egregie praeter cetera 3 Nihilorum
 egregiae *Rr* egregiae *H* 4 *Cic. in Verr.* II 4, 38, 83 nihil minus feren-
 dum in *titura* *B* nihil minus *om. codd. Cic. dett.* pro] *r* quod *R* intollera-
 bilius *RQK* 6 a non et hilum *om. B* est compositum quod] *h* est compositum.
 est hilum quod *G* est compositum. hilum est quod *L* est compositum. hilum quod
RAHL est compositum et non et nilum hilum quod *B* 7 pro] quod *A* ue-
^{li}tustissimi *G* uetustissimi proferebant] dicebant antiqui *A* Lucius *Kk* *Lucit.*
sat. XIV 4 *Dous. Gerl.* 9 naumachiam] *d* naumachum *D* haec licet *K* al-
 beolumque *GL* potare et calces *Rr* 10 dilectes *GL* uiuas. Nullum autem
 alteri plus potest contrarium et oppositum repperiri quam nihil ad aliquid et aliquid
 ad nihil. In *am* *B* 11 in *am* *D* 13 in *im* *D* unum cim nomen uici in
 declinabile est ut *GL* est *om. K* 14 celsius *A* cellus *K* 15 in *vm* *D*
 Graeca *om. K* in *on* apud *gcos GK* in *on* desinentia apud graecos *L* on *DH*
 16 sunt *supscr. in L* um i *Bb* templum .li *GL* 17 hoc *om. L* pe-
 lium .lii *L* pelium .lii *G* hoc *om. L* ostorium huius ostorii *R* ostorium .rii *L*
 uel ar
 * ostorium .rii (*h*) *GL* hostrium huius hostrii *H* lignum commodius aequatum
G quo in *titura* (*com?*) *l* quo modius] *h* quomodo dius *H* 18 multa apud
 comicos multa *R* cōmicos *GL* 19 articulos *ex* articulus *corr. B* femini *K*
 20 gratiam *Rr* gracia *H* causa *L* uel gratia *l* ἡ] *h* in *titura* *rh om. BK*
 ΔΟΡΚΙΩΝ *RGL* ΔΟΡΚΥΩΝ *DH* 21 dortium *A* dorthium *r* ΔΩΡΚΙΩΝ *R* ἡ *om. BK*
 Γλυκέριον] *l* ΓΑΥΚΕΡΙΩΝ *R* ΓΑΥΚΕΡΙΩΝ *BA* ΓΑΙΚΩΝΩΝ *G* ΓΑΙΚΙΩΝ *K* ΓΑΙΚ***** *L*
^{g h}glicerium *BH* et in *titura* *l* glycerium *Rr* grecerium *A* gliconium *G* gleconium *K*

nullasque vado qui Macra moratus

Alnos.

in eodem:

Senaque et Adriacas qui verberat Aufidus undas,
qui sunt Italiae. similiter 'Himella' et 'Allia'. Virgilius in VII: 5
prope flumen Himellae.

idem in eodem:

et quos infaustum interluit Allia nomen.

Sallustius in II historiarum: nisi quia flumen Clurda Tauro
10 monte defluens. nec non etiam Graeca nomina tam fluviorum quam
aliorum || in 'as' apud illos desinentia, quae in ov faciunt genitivum Grae-
cum, nostri absque s solent plerumque proferre, ut 'Marsya', 'Geta',
'Chaerea', 'Sosia'. Lucanus in III:

Qua celer et rectis descendens Marsya ripis
Errantem Maeandron adit. 15

Hoc etiam sciendum, quod omnis nominativus in a desinens corripitur,
quamvis sit apud Graecos productus, ut 'Lydiā', 'Syriā', 'Phrygiā',
'Italiā', 'Hispaniā'. unde accentus quoque cum tempore mutatur. in
paucis tamen inveniuntur poetae Graecis servasse morem Graecum; Sta-
tius in IIII Thebaidos: 20

Non Te|géa, non ipsa deo vacat alite felix
Cyllene.

idem in VI:

te plangeret Argos,

1 moratur r cum aliquot libris Lucani 3 Idem in DL Luc. Phars. II 407 4 saenaque

RBDK senaquae H adricas Dd adriacas L adriadas K 5 qui sunt — Himel-
lae add. d italia G allia A Verg. Aen. VII 714: Casperiamque colunt
Forulosque et flumen Himellae (et flumen sup. lin. add. Med.) 6 himelle HL
7 Verg. Aen. VII 717: Quosque secans infaustum interluit Allia nomen 8 quos] b

quod B Allia] h alia H cum Rom. 9 Sall. hist. fr. II 38 p. 147 Kr. qua
Prisc. Vat. Clurda] d Vat. m. alt.; idem fluvius l. videtur apud Plin. nat. hist. V
29, 108: fuit in eo tractu et Maeandropolis, est Eumenia Cludro flumini adposita. clurdia D
clura Vat. lurda Bh durda A et aliquot Krehlii et sic ni f. ante corr. H monte tauro L

10 DE NOMINIBUS GRECIS IN SECUNDA DECLINATIONE D De nominibus grecis in -i.
declinatione L 11 in y K 12 solant (u ni f.) B solint b marsia RBAHGLK
9 cheria L cherea rell. Luc. Phars. III 207 sq. .UI. G 14 Qua] in

litura h quae BAD quem GL caeler R celer et] hl celeret HL rectis]
ripis A descendens] h discendens HGLK marsia RBAHGLK cum utroque
Voss. ripis ex rupis corr. K 15 meandron RAHGL cum Voss. B 16 omnis
add. d corripitur apud latinos quamuis B 17 apud graecos sit GL produc-

tos Dd lidia HGLK siria AGK phrigia ADHGLK 18 quoque cum tem-
pore accentus GL quoque cum tempore motatur accentus K 19 servare GK

Stat. Theb. IIII 287 sq. 21 tegeo H tegeae Cass. uocat RAGK 22 cyllenae

H cum Cass. cyllene K cyllene (l) G cyllaene A cillenae R cellene L 23 Stat. Theb.
VI 515 sqq. VI ex VII corr. L

p. 681 P.

p. 225 K.

Te Neméa, tibi Lerna comas Larissaque supplex
Poneret.

In e correptam Latina sunt neutra, quae e in 'is' conversa faciunt 11
genetivum, ut 'hoc marē huius maris', 'hoc monilē huius monilis', 'hoc
mantelē huius mantelis' - Ovidius in IIII fastorum:

Dixerat. a dextra villis mantele solutis

Cumque meri patera turis acerra fuit -,
'hoc Soractē huius Soractis'. Horatius in I carminum:

Vides, ut alta stet nive candidum

10 Soracte.

Virgilius in XI:

sancti custos Soractis Apollo.

excipitur unum indeclinabile in singulari numero, 'hoc cepē huius cepe'
- Apuleius in medicinalibus: cepe sucum melle mixtum -,
15 quod in plurali numero femininum est primae declinationis, 'hae cepae
harum ceparum', quamvis antiquissimi in a quoque singulare feminino ge-
nere hoc recte protulisse inveniuntur. Naevius in Apella:

Vt illum di ferant, qui primum holitor cepam protulit.
Lucilius in saturarum VI:

20 Lippus edenda acri adsidue ceparius cepa.

1 Nemea ex libris suis, ut vid., Queckius nemea lerne Cass. Lerna] h
***erna H larissae R larissaque HGLKr supplex] g suplex RG 3 DE
NOMINIBVS IN E CORREPTAM DL quae in R 4 munile A monilis] d muni-
lis AD 5 mantele] in litura h mantile ADGLK huius mantelis] .is G .lis L
huius .lis K mantelis] in litura h mantilis AD Ovid. fast. IIII 933 sq.
III BAHr 6 a dextra scripsi cum libris Ovidianis opt. et plurimis at dextra BHLr
cum aliquot codd. Ovid. ad dextra RA cod. fastor. Berol. olim Reland. ac dextra
GK ad dextram D mantile ADGLK 7 mera A acersa Kk acersa in li-
tura g ruit h et sic multi codd. Ovid. ex praestantioribus 8 soracte ex socrate
corr. L huius soractis g .tis. GL oractis Rr Hor. carm. I 9, 1 sq. 9
uide* (i) L niuum Rr candidem R 10 soractae Rr saracte H 11 Verg.

Aen. XI 785 12 appollo RHGK 13 indeclinabile om. A caepe Hb cepe G
coepe BL caepe BH coepe GL 14 Apoleius L Apoleus G Apuleius in
medicinalibus] Apul. fr. 15 t. II p. 638 Hldbr. cf. O. Iahnium in act. soc. sc. Sax.
class. ph. h. a. 1850 p. 285 caepe B coepe GL cepae Apuleius scripsisse videtur
C. L. Schneidero gramm. Lat. II 1, 366 15 haec Rr heae in litura h cepae] g
coepe ni f. G coepe B coepae L 16 coeparum L ceparum B ceparum D
singulari BL 17 Neuius libri appella BADHGLK Naev. Apell. fr. 1 p. 12
Both. p. 138 Klusm. fr. II p. 7 Ribb. 18 di fer** D dii ferant rd differant RBAHG
differant L defferant K dii terant α primus Bothius holetur R holitus D holi-
or
t** Hh olitr B olit A cepam B 19 Licilius GL VI] libro V Non. p. 201, 9
Luc. sat. V 12 Dous. V 13 Gerl. 20 edendo R agri A acria H assi-
duae B adsidue Rr adsiduae DH assidue AG assiduo Nonius ante ceparius: κρο-
μυνοπάλης (sic recte librorum scripturam expressit π: ΚΡΟΝΟΥΠΟΛΗΣ B ΚΡΟΝΟΥΠΟΛΗΣ D
ΚΡΟΝΙΟΠΩΛΗΣ A) add. BAD ceparius B coepa ΚΑΡΩΝΥΠΩΛΗΣ L cepa lacrimosa No-
nius cepa id est κρομυνοπάλης homo Paul. Leopardius emendatt. XIV 14 1 coepe L

p. 689 P.

p. 226. 37 K.

Tum magni curvus capricorni corpora propter
Delphinus iacet, haut nimio lustratus nitore.

Horatius in II carminum:

Nec curat Orion leones

Aut timidos agitare lyncas.

27 (et notandum etiam de genere, quod masculino genere protulit Horatius, cum Virgilius feminino in III georgicon:

Quid lynces Bacchi variae?)

Horatius in II carminum:

nulla decempedis

Metata pri|vatis opacam

Porticus excipiebat Arcton,

'haec decempeda' ab accusativo Graeco [ἀπὸ τοῦ 'δεκάποδα']. idem:

Diversum confusa genus panthera camelo.

'cassida' quoque accusativus est Graecus, ab eo quod est 'cassis', quo
usus est pro nominativo 'cassis' Virgilius:

aurea vati

Cassida.

Statius vero 'cassis' protulit in II Thebaidos:

Bellipotens, cui torva genis horrore decoro

Cassis et asperso crudescit sanguine Gorgon.

quod autem Graecum est hoc nomen, ostendit etiam Probus in libro, qui
est de catholicis nominum. Persius:

1 Tum] cum G   curvus BGL cornus Dd cornus H corpus K   propter]
pro G   2 delphinos Dd delphinus G   haut BADHr aut K   nitore G vel in ore
g nitore H   3 oratius LK   Hor. carm. II 13, 39 sq.   carminum secundo L
5 timido R   lyncas HGLr et in litura d linquas K lynces RBA   6 etiam
om. GLK   oratius GL   7 cum] r cur R   Verg. georg. III 264   III] d
III ADHGLK quarto R IIII h   8 Quod AHK   lynces Med.   lynces bachi
RADHGL linquis bachi K   bachi B   9 oratius K   Hor. carm. II 15, 14 sqq.
sermonum B   10 Nullam R   decempedis] d decimpedis GD   11 metata] ex
mutata corr. H metat Dd meta B   12 arton D   13 decimpeda Dd   id est
Α
ΑΠΟ Β   ἀπὸ τοῦ δεκάποδα] om. H id est ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΟΡΑ Dd ΑΠΩ ΤΩΥ ΔΕ-
ΚΑΠΩΑΑ R ΑΠΟ ΤΟΙ ΔΕΚΑΠΑΔ G ΘΟΥ ΔΕΚΑΠΟΔΑ h   idem] r In eodem RBAHGL Idem
in eodem D In eodem quoque K   Hor. epp. II 1, 195   14 confusa L   ca-
melo] r camello RHGLK   15 casida GK   graecus est L   casis K   16 nomi-
natiui Rr   casis G cassis K   post cassis: Virgilius — cassis om. G add. g
Verg. Aen. XI 774 sq.   17 auria K   18 casida K   19 Stat. Theb. II 716
sq.   casis K   tebaidos K   20 bella potens Gg bellapotens LK   torba G
turba RBLK   genis] h genus H   decoro] g Statius decore GDHLK dedecore
REA decoros r decora h   21 casis K   asperas K aspersso k   22 Prob. de
cathol. nom. p. 1473 P. 130 Lind.   23 Persius] versus conflatus ex Pers. sat. 2,
52 sqq.: Si tibi creterras (sic Montepess. Vat. crateras rell. tantum non omnes) ar-

p. 229. 20 P.

p. 237 K.

Creterram argenti sudabit praetrepidum cor.

Iuvenalis in I:

Lectus erat Codræ Procula minor, urceoli sex

Ornamentum abaci.

5 idem in IIII:

Quanto delphinis ballaena Britannica maior ..

Et sciendum, quod omnia in 'in' desinentia etiam in 'is' productam 28
 finiuntur: 'Arin' et 'Aris', 'delphin' et 'delphis', 'Eleusin' et 'Eleusis',
 'Trachin' et 'Trachis'. et notandum, quod auctores Graecorum in 'is'
 10 magis terminatione sunt usi, nostri vero frequentius in 'in', quamvis Ci-
 cero pro Scauro: cum dare nollet, inquit, Aris, clam ex Sardi-
 nia est fugere conatus. in eadem: Arinis uxorem pelicatus
 dolore concitatum.

In 'yn' quoque terminantia addita 'is' || faciunt genetivum: 'Adramyn
 15 (nomen herois) Adramynis', 'Phorcyn Phorcynis'. unde Lucanus libro VI 29
 VIII:

Squalebant late Phorcynidos arva Medusae.

nam 'Phorcys' per s 'Phorcys' declinatur, non 'Phorcynis' facit.

genti incusaque pingui Auro dona feram sudas et pectore laevo Excutiat guttas
 laetari praetrepidum (praetepidum Mp. Vat.) cor 1 creterram] R (B?) crateram
 rell. arguenti K sudavit K praetrepidum] r praetepidum R pertrepidum
 DL 2 Iuv. sat. I 3, 203 sq. 3 Lectus] in litura h letus R porcula A pro-
 cala K procul aminor orceolis exornamentum B orceoli D urceoli sex] r
 orceoli sex h orceolis ex RHGLK 5 Iuv. sat. IIII 10, 14 VIII. G 6 quan-
 tum B quando D quod K delphinis GL ballena libri brittanica RBAH bri-

tinnaca Gg britannica h britanica LK post maior: deest unum sol. in B v. § 32
 7 in in GRECA D in yn K disinentia in in GL is] rd his RD pro-
 ducta D 8 aryn K post Arin: est add. A proprium nomen DHGLK delphin

L delphyn K delphis GL delphinis Rr eleusyn K 9 trachin K his Rr

10 usi sunt GL vero] l quoque L frequentius g frecentius GK Cicero
 pro Scauro I 7 (II extr.: class. auct. II p. 286 Mai.). servavit solus Priscianus 11

Scauro] d saturo D nollet] r nolet RK inquit Gg inquit K inquit Aris] r
 inquit Aris R ex Sardinia] rd exardinia RDGK 12 est fugere] effugere K
 figure D fugere d Cic. pro Scauro II 9 (VI l. l. p. 292 M.) eodem L pel-

licatus DGL pelecatus K paelicatus a dolore Cic. Mediolan. 13 dolore Dd
 dolo RA? 14 terminantia] disinentia GL genetium R adramoyne K 15

herohis Rr heroys AL haeroys G adraminis Rr adraminis H adrammis K

phorabin (p) phorchinis R porcyn nis G Luc. Phars. VIII 626 16 VIII
 AGK VII L 17 aqualebat G scalebat L scaliebat K phorchinidos R porcynis

G porcynis L phorcynis K phorcynidos Luc. Voss. A medussae G 18 phorcis

RD porchis r porcys G porcis L phorchyis R porcys Gg phorcis (i) H porcis L

phorcis K phorcinis R porcynis G porcynis L forcinis K facit om. HK

'Euan Euantis' notandum, quod t assumpsit in genetivo. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nyctefiusque Eleleusque parens et Iacchus et Euan.
Stattius in V:

et a summis auditus montibus Euan.

Virgilius in VI:

Illa chorum simulans | Euantis orgia circum;
quidam tamen participium accusativi casus pluralis hoc magis esse volunt, ne sit communis extrema syllaba: 'euantis Phrygias' pro 'bacchantis'.

In 'on' quoque genetivi Graeci supra dictam servant regulam, paenultima secundum Graecos manente producta vel correpta: *Μέμνων Μέμνωνος*, hic Memnon huius Memnōnis', *Σίνων Σίνωνος*, hic Sinon huius Sinōnis', *Λαοκόων Λαοκόωντος*, hic Laocoon huius Laocoōntis'. haec tamen antiqui solent ablata n proferre et secundum Latinorum regulam in o terminantium, quod ubique Terentius facit, declinare, ut 'hic Antipho huius Antiphonis', 'hic draco huius draconis', 'hic leo huius leonis'; si enim 'leon' dicas, necessario servas, ut genetivus quoque secundum Graecos t habeat: 'leontis'. unde Cicero in libro Verrinarum, qui est de suppliciis, proprium nomen 'Leon Leontis' declinavit: quid? in Leonte Imacharensi non idem fecisti? idem in frumentaria: tum iste

1 Euan — in genetivo *om.* *H* in *mg.* add. *h* ^v *eyn* ^v *eyntis* *G* *euy*n *euyntis* *LK*
notan^{dum} *H* te *Rr* *Ovid. metam. IIII* 15 2 IIII] *α* V libri 3 Nycteliusque]
Ovidius, Putschius Nysteliusque *Rh* nictelcusque *G* Nisteliusque *A* Nystelliusque *H*
Nyprostelius *D* Nystelius *d* ¹⁰ Nisteliusque *Ll* Nycteliusque Eleleusque] "eleusque" motelliusque *K* Eleleusque] *Ovidius* *p* eleusque *RAHL* eliusque *Dd* leneusque *G*
iachus *HGLK* machus *D* iachus euan *A* et euy*n* in *lit*ra *g* euy*n* *LK* Euan *Ovidii* *Marcianus* 4 *Stat. Theb.* V 94 5 Et assumini*s* *G* summis] *r*
sumis *R* euy*n* *LK* ^v *eyin* *G* euan *Stat. Cass.* 6 *Verg. Aen.* VI 517 7
^v *eyntis* *G* *euyntis* *LK* euhantis *Pal. Rom. Fr.* euanthis *Med.* horgia *G* orgia
Med. 9 *euyntis* *GLK* phrigias *AGLK* frigias *HG* phygias *D* bacchantis
Rr bacchantes *D* bachantes *Gh* bachantis *AHLKg* 10 in *YN GRECA* *h. l.* *D*
11 saecundum *D* *Μέμνων* — Laocoontis] in *lac.* *h* MEMNON *RADG* uel MEMNUN *g* MENNON *h* ΜΗΜΝΩΝ *K* MEMNΩNOC *L* MENNONOC *h* ΜΗΜΝΟΝΟC *K* MNONOC *D*
12 mennon mennonis *h* CINON *RAKh* cinon *D* CINONOC *RAGKh* uel CINUNOC *g*
^a ⁹
cinonoc *D* huius *om.* *HGL* 13 LAOKOON *G* LAOKOON LAOKOONOC *Rr* LAOKOON LAOKOONOC *D* LAOKOON LAKOONOC *AK* LAOKOON LAOKOONOC *H* LAOKOON LAOKOONOC *L* lacoon *RAH* huius *om.* *G* lacoontis *Ahr* lacoonis *R* 14 solebant *ADHL* 15 declinare facit *GL* ut *om.* *L* antipho (*h*) *L* huius *om.*
ⁿ ⁿ
GL 16 huius *om.* *GL* daraconis *H* huius *om.* *GL* 17 leo *H* seruas *Hh*
t] *om.* *K* ⁺ (*e*) *D* 18 DE EXEMPLIS. *D* *Cic. in Verr.* II 5, 7, 15 uerinarum
libro *GL* uerrinarum (*i*) *R* supliciis *L* suplicis *K* 19 Quod *A* Leonida
Cic. libri opt. 20 Imacharensi] *r* in imacharensi *L* imacharen*** *R* innacharensi
K; libri *Cic. varie corrupti* *Cic. in Verr.* II 3, 22, 55

p. 688. 91 P.

p. 238. 39 K.

Veneriis magna voce imperat, ut Xeno audiret, pro 'Ξένων'
Graeco. idem de suppliciiis: Dexo Tyndaritanus homo nobilis,
pro 'Dexon'. idem pro Murena Zeno pro 'Zenon' profert. idem pro
Fundanio: essetne id, quod Meno nuntiasset, pro 'Menon'. Sta-
tius in I Achilleidos:

Conclamant Danaï stimulatque Agamemno volentes.

Horatius in III carminum:

diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

10 In 'en' desinentia correptam Latina sunt masculini vel neutri generis, 30
quae mutant e in i et addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic flāmēn huius
flaminis', 'hoc numēn huius || numinis'.

In 'en' productam Latina et Graeca generis sunt masculini vel femi-
nini et accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic liēn huius lienis', 'riēn rie-
nis' vel 'rēn renis' - Horatius in II sermonum:

Quod latus aut renes morbo temptantur acuto -,
'splēn splenis', | 'Damēn', nomen propriū historici Graeci, 'Damenis', si-
militer 'Sebēn', nomen herois, socii Vlixis, qui habitavit Temesae, 'Sebe-
nis', 'Hymēn Hymenis', 'haec Sirēn huius Sirenis', 'haec Troezēn huius
Troezenis'.

1 Veneriis] d ueneris DKh magna (al. maxima) uoce Veneriis codd. Cice-
ronis audiret] adesset Cic. palimps. Vat. Ξένων] Krehtius (Ξένων 2 Ξένων π)
XENON A xenon RDHGLK 2 Idem — pro dexon om. A Cic. in Verr. II 5,
42, 108 supliciiis RLK dexon Rr dexto AD dextio lib. Cic. deff. dextoin
dardanus G dexo, tindardanus g tyndaridanus DH tindaridanus RALK nobilis-

simus Cicero 3 Cic. pro Mur. 29, 61 mureno Dd munera R zteno pro zte-
non K profert] r profertur RL Cic. pro Fundanio: fr. II p. 445 Or. 4 fun-
dario A quod] r quae R Parmeno Ruhenkenius ad Iul. Rufinān. de fig. sent.

§ 2 nuntiasset K Stat. Achill. I 553 5 acheileidos G achileidos LK

6 denai K stimulatque GL stimulatque K agimemno GL 7 oratius K
Hor. carm. III 16, 13 sq. carminum III G carminum tertio L 8 defidit Gk di-

fidit l deficit L defecit K 9 portas spscr. in L macedo D subruit Gg
10 IN EN CORREPTAM LATINA. inscr. D corrept disineñ G correpta disinentia L
correptam] d correpta RAD 11 mutant add. h ut om. L hic * flamen R
flamen .nis L flemen .nis G 12 hoc numen huius numinis] flemen .nis K
huius om. GL post numinis: flamen .nis add. G flemen feminis D flemen
.nis L 13 productam] r producta R latina* (m) D sunt generis GL
vel] et R 14 is] rd his RD ut om. GL 15 oratius K Hor. serm.
II 3, 163 16 temptantur L temptentur (tententur) pars codd. Horat.
17 Damen] scripsit Argolica teste Herodiano π. μον. λέξ. p. 32, 9 cf. Lehrsium

Herod. scripta tria p. 108 historici R 18 Seben] 'Σίβην Σίβηρος' ἔστι δὲ
ὄνομα ἥρωος' Choerobosc. ad Theodos. p. 69, 22; 276, 22 Gaisf. heroys GL habita-

bit K temessae Rr temisse G 19 imen Rr himen G himenis G syren R
siren (i) G sirien I huius om. GL si+renis (re) G Troezen] 1 trizen
RADHGL τρυξέν K 20 Troezenis] 1 trizenis RADHGL τρυξένis K

p. 688 P.

p. 225. 38 K.

‘ἡ Ἀβρότονον haec Abrotonum’, ‘ἡ Λεόντιον haec Leontium’. hoc autem solet fieri adulationis causa sive diminutionis aetatis.

- 25 In ‘an’ aut in ‘in’ aut ‘on’ aut ‘yn’ desinentia Graeca sunt masculina vel feminina et producuntur omnia et vel Graece declinantur, ut ‘Pan Panos’ - Virgilius in VIII:

Parrhasio dictum Panos de more Lycaeī -, vel ex genetivo Graeco fit Latinus, mutata os última in ‘is’, ut ‘Titan Titanos’, ‘Titan Titanis’; ‘delphin delphinos’, ‘delphin delphinis’. dicitur tamen et ‘delphinus delphini’. in multis enim invenimus | a genetivo Graeco factum Latīnum nominativum - ut ‘elephas elephantos’, hic elephas huius elephantis’ et ‘hic elephantus’, a genetivo Graeco ‘elephantos’, ‘huius elephantī’. similiter ‘hic abacus huius abaci’ a genetivo Graeco ἄβακος; Ἀραψ Ἀραβός, ‘Arabs Arabis’ et ‘Arabus Arabi’; Τίταν Τιτᾶνος, ‘hic Titanus huius Titani’ - Plautus in Menaechmis:

Barbatum, tremulum †Titanum qui lucet Cygno patre -, 11

ἡ om. R ἡ Χρύσιον haec Chrysium] om. H ἡ Χρύσιον — Leontium] om. G

in litura scripsit l *PICION R XPICION r XPICION B Chrysium] b chryseum B
chrisium RADl 1 ἡ om. R ἡ Ἀβρότονον — Leontium] om. K BPLWTWNON

R ABPOTWNON r brotonium Rr ab rolonnium H abrotunium h ABONTION R
ABONKION H Haec autem solent H 2 adulationis GLK 3 in n sed primum
in an et in et yn et on greca producta. D an aut in on aut yn B an *** yn G
an ā in ā on yn g an aut in aut on aut yn L aut in on aut in yn K aut in yn
aut in on D yn] an H en h gca disinentia L 4 post omnia: in an termi-
nantia, et uel graece declinantur in litura b omnia uel GK panos add. r
5 Verg. Aen. VIII 344 6 Parrhasio] H Med. Pal. parrasio BLrd paruasio RADGK

cum Vergiliū Romano. sic igitur f. s. Prisciānus s. Theodorus dictam Med. Pa-

nos] panpanos B *** panos (pan?) K lycei ADK licei GL licei Rr 7 gco ge-
nitivo GL o* R oc r os BDGL his Rr tytan tytanos (tytanos d) tytan
tytanis D 8 delphian B delphin delphinis G delphian delphianos uel K delphin del-
finis RG delphinis ex delphinis corr. H 9 et om. G delphinus delphi G
graece genituo GL 10 nominativum add. h ut] hic GL hellefas helefantos

Rr elifas elifantos GK elefas elefantos DH elefas elifantos L elephas B ele-
fas RDH elifas GLK 11 elefantis RDH elifantis GLK elifantos huius elifanti
GK elefantos huius elifanti DDr huius elifanti elifantos L 12 abacus a genituo
graece abacos huius abaci K huius] huic R abaci] abacos BA ἄβακος] ABAKOC abaci
A abakos RH abacos abacis G abacos abaci L 13 Ἀραψ Ἀραβός] om. RHGLK
APARC. APABOC. in mg. r arabs arabos Ah hic arabs arabos B hic arabs arabis
BDrh *** arab* arab* R arabos arabis GLK Τίταν Τιτᾶνος] om. H TITAN TI-
ΘANOC r titam titanos R titan titanos BADGLK 14 tytanus D huius om. GL

tytani D Plaut. Menaechm. V 2, 101 (v. 854) megmis Rr menecmis B me-
nechis G menegmis AD. minechinis L mechenis K 15 tremulum titanum] l tita-
num tremulum L * Titanum] sic etiam libri Plautini tytanum D Tithonum Meur-

sius qui lucet (lucit K) cygno (cygno Rr cygno K cygno H .cyc.no B cigno G cigno
ADL] cygno prognatum testantur libri Plaut. opt. mosco prognatum Ritscheliū Lips.
Cygno qui oluet Palmerius l. ms. Berchemi et Colerus l. Prisciano antiquissimo et Con-
stantinopoli olim scripto, quorum illud qui cygno lucet, hic cygno qui lucet offerebat
patri A

p. 694. 85 P.

p. 230. 31 K.

tae, quod Laurentibus carnis, quae dari debet, data non fuerat. itaque eius, quod est 'caro', diminutivum 'caruncula' est, ut 'virgo virguncula', 'ratio ratiuncula'. Varro in andabata: sed quidvis potius homo quam caruncula nostra. ab eo autem, quod est 5 'carnis', 'carnicula' debet esse, ut 'canis canicula'. -

Et sciendum, quod quinque inveniuntur in o terminantia, quae faciunt in a feminina: 'leo leaena' vel 'lea', 'draco dracaena', 'leno lena', 'caupo caupona', quod significat tam ipsam tabernam quam mulierem. Lucilius in III:

10. Caupona hic tamen una Syra.
'strabo' etiam 'straba' facit. Varro de nōmismatis:
non haec res de Venere paeta

Strabam facit.

In o productam desinentia Graeca sunt feminina et vel Gracce decli-III 18
15 nantur, ut 'Manto Mantus' - Virgilius in X:

Fatidicae Mantus et Tusci filius amnis -,
vel || addita 'nis' faciunt genetivum, ut 'Dido Didonis'. Accius: |
Custodem adsidium Ioni adposuit virgini.

Pacuvius:

20

filios

mutare dubitavi cf. § 96 1 carinis Liv. cod. Bamb. darit B 2 eiusdem quod
est Rr eius quod eius caro A est caruncula A 3 Varro in andabata: sat. VII fr. 8 p. 96 Oehl.; andabata haec satura vocatur etiam lib. X § 38, andabatae
apud Nonium Sed quidvis potius homo quamde caruncula nostra vel Sed quidvis
potius, mi homo, quam caruncula | Nostra temptat Fleckeisenus 4 autem om. AL
5 carnicula] r corniculus ni f. in lit. R caruncula A 6 inveniuntur nomina
in o GL 7 feminina in a G ut leo ADK uel lea spscr. in L * leno (a) R
uel conciliator stupri
a leno BAHK ale+nolena L 8 cauponia K terbernarn Rr Lucius G
Lucil. sat. III fr. 33 Dous. Gerl. fr. 10 Varges C. Lucili sat. ex libro tertio q. s.
p. 5 10 tamen hic A tantum L , sira GL syria H 11 straba ex strabo
corr. B Varro de nōmismatis: sat. LXI (octogessis, περί νομισμάτων) fr. 4
p. 174 Oehl.; iambos agnovit Fleckeisenus nōmismatis k 12 peta BAGLKr peca R
petas b peta ΜΕΤΩΡΟΦΘΑΛΜΟΥ D ΜΕΤΩΡΟΦ.ΤΑΛΜΟC. strabo uel straba in marg. d
ΜΕΤΕΩΡΟΦΘΑΛΜΟΥ in mg. g ΜΕΤΩΡΟΦΘΑΛΜΟΥ -i- suspice. ΜΕΤΩΡΟΦΘΑΛΜΟC suscepit strabo
uel straba in mg. l 13 fecit D 14 IN O PRODUCTAM GRECA D et om. GK

15 mantōys AD mantos Lh mantys Kk Verg. Aen. X 199 16 mantos GL
mantōys D manto^s in litura h mantys K Tusci filius amnis] r tuscilius mannis R

amni^s Hh 17 ut Dido Didonis om. A post Didonis: Calipso calipsonis io
ionis idque usus antiquorum comprobatur add. h Accius in ioae D Aut. Ion.
fr. 4 p. 211 Both. I p. 157 Ribb. v. p. 210, 12 18 ad custodem in mg. argus aristo-
ris fīs. L adsidium] DH cod. Char. p. 47 P. 35 L. assidium rel. ioni in
litura h Inoni cod. Char. adposuit cod. Char. apposit codd. h. l. cf. infra l. l.
apposuit virgini spscr. in L 19 Pacubius AKg Pacubius DH Paucobius GL
Pacuvii fr. inc. 4 p. 148 Both. XL p. 110 Ribb., ad niptra a Detrio relatum
assentiente Ribbeckio p. 287 20 Filius K filios | Tris sibi Ribbeckius Fi-
lios sibi procreasse per Calypsonem autumant Bothius 1 procreasse eundem] Cha-
ris. I p. 47 P. procreasse dicitur eundem, gloss. ad autumant pertinente in verbo-

†. sibi procreasse [dicitur] eundem per Calypsonem
autumant.

Plautus in aulularia:

Quos si Argus servet, qui oculus totus fuit,

Quem quondam Ioni Iuno custodem addidit.

quod autem 'Ionis' et 'Calypsonis' et 'Didonis' dicitur, ostendit hoc etiam
Caesellius Vindex in stromateo his verbis: Calypsonem. ita
declinatum est apud antiquos. Livius:

Apud nympham Atlantis filiam Calypsonem.

Ennius in VIII:

Poenos Didone oriundos.

Accius in Ione:

Custodem adsiduum Ioni instituit virgini.

19 In u Latina sunt generis neutri et aptota in singulari numero, non
etiam in plurali, ut 'hoc cornu', 'genu', 'tonitru', quæ tamen antiquissimi is
inveniuntur in 'um' quoque proferentes in eodem genere et in 'us' genere
proferentes masculino et quartæ declinationis, ut Lucanus in VII:

cornus tibi cura sinistri.

idem in eodem:

Seu tonitrus ac tela Iovis praesaga notavit.

Cicero tamen in Arato 'hoc genus' pro 'genu' protulit:

rum ord. perperam illato codd. Prisciani per in litura H calipsonem BHGLK
autūnant AK 2 post autumant: calypso calypsonis io ionis idque usus antiquorum com-
probat (conprobat D) add. RBADH, del. h calipso. onis io. ionis (nis G) idque usus
antiquorum confirmat GL 3 Plaut. aulul. III 6, 19 sq. aularia LK 4

Quod G ^{seruet} ferret Rr ^{uel} ser Bb oculus Plaut. Vel. 5 ionis (o) B addi-
dit in litura b 6 quod autem] h Quod hec H et didonis calipsonis K calip-
sonis HGL Didonis] ex didoninis corr. D dydonis RA dicitur om. A del. g
ostendit post his uerbis collocant GL 7 cesellius K celsius GL Caesellius

Vindex in stromateo] cf. Graefenhanian hist. phil. III 68 sqq. calysonem Rr ca-
lipsonem GLK 8 est] esse ADHGL Lius Rr libius G lybius L Liv. Andr.
Odys. fr. cf. Hom. Od. III 557 V 14 XVIII 143 v. Hermannum elem. doct. metr.
p. 621 sq. coll. tamen epit. doct. m. p. 223 sq. ed. alt. postremam thesin suppressam

perperam censet Corssenius origg. p. 190 9 nymphan H nimeam G nimeam K nimiam L
athlantis BADHGLK calipsonem HGLK 10 Ennius in VIII] r In VIII. ennius
RAHK Enn. ann. VIII: VII 11 E. S. VIII inc. 1 Hug. VIII, xxiv p. 45. LXV Vahl.
11 penos RAHGK phoenes L 12 Alcuis GK Actius h Attius ni f. in lit. H Att. in Ione:
v. supra p. 209, 17 Ione] 1 ioe libri cf. lib. X § 51 13 adsiduum] D assiduum rell.
instituit] opposuit G apposuit L et libri supra cf. Ritschelium monum. epigr. tria p. 7
14 IN V PRODVCTAM D neutri generis GL monoptyota h in om. GLK
nou] lk nec non BGLK 15 in plurali] r plurali RGL plurali ex plurale

corr. B plurali* (a) L quæ nomina tamen B tamen] etiam RL antiquissimi
Gg 16 proferentes in um quoque G proferentes in um L 17 ut om. GL
Lucan. Phars. VII 217 VIII r 18 cornus] b curaus B cornu codd. nonnulli
Luc. cum Voss. A m. pr. tibi] r tibe R sinistri G 19 idem in eodem] r
Idest eodem R Lucan. Phars. VII 197 20 tonitrus AD nouifaut H 21

Cic. Arat. fr. XIX (Cic. ed. Or. III 2, 522) sive v. 149 (p. 527) arato(u) L arto K

p. 689. 90 P.

p. 237 K.

Creterram argenti sudabit praetrepidum cor.

Iuvenalis in I:

Lectus erat Codræ Procula minor, urcæoli sex

Ornamentum abaci.

idem in IIII:

Quanto delphinis ballaena Britannica maior ..

Et sciendum, quod omnia in 'in' desinentia etiam in 'is' productam 28
 finiuntur: 'Arin' et 'Aris', 'delphin' et 'delphis', 'Eleusin' et 'Eleusis',
 'Trachin' et 'Trachis'. et notandum, quod auctores Graecorum in 'is'
 10 magis terminatione sunt usi, nostri vero frequentius in 'in', quamvis Ci-
 cero pro Scauro: cum dare nollet, inquit, Aris, clam ex Sardi-
 nia est fugere conatus. in eadem: Arinis uxorem pelicatus
 dolore concitatum.

In 'yn' quoque terminantia addita 'is' || faciunt genetivum: 'Adramyn
 15 (nomen herois) Adramynis', 'Phorcyn Phorcynis'. unde Lucanus libro VI 29
 VIII:

Squalebant late Phorcynidos arva Medusae.

nam 'Phorcys' per s 'Phorcys' declinatur, non 'Phorcynis' facit.

genti incusaque pingui Auro dona feram sudes et pectore laeui Executiat guttas
 laetari praetrepidum (praetepidum *Mp. Vat.*) cor 1 creterram] *R (B?) crateram*
rell. arguenti *K* sudavit *K* praetrepidum] *r* praeterpidum *R* pertrepidum
DL 2 *Iuv. sat. I 3, 203 sq.* 3 Lectus] *in litura h* letus *R* porcula *A* pro-
 caula *K* procul aminor orceolis exornamentum *B* orceoli *D* urceoli sex] *r*
 orceoli sex *h* orceolis ex *RHGLK* 5 *Iuv. sat. IIII 10, 14* VIII. *G* 6 quan-
 tum *B* quando *D* quod *K* delphinis *GL* ballena libri brittanica *RBAH* bri-

tinuata *Gg* britannica *h* britanica *LK* post maior: deest unum sol. in *B* v. § 32
 7 in in GRECA *D* in yn *K* disinentia in in *GL* is] *rd* his *RD* pro-
 ducta *D* 8 aryn *K* post Arin: est add. *A* proprium nomen *DHGLK* delphin

L delphyn *K* delphis *GL* delphinis *Rr* eleusyn *K* 9 trachin *K* his *Rr*

10 usi sunt *GL* vero] *l* quoque *L* frequentius *g* frecentius *GK* Cicero
 pro Scauro I 7 (II extr.: class. auct. II p. 286 *Mai.*). servavit solus Priscianus 11

Scauro] *d* saturo *D* nollet] *r* nolet *RK* inquit *Gg* inquit *K* inquit Aris] *r*
 inquit Aris *R* ex Sardinia] *rd* exardinia *RDGK* 12 est fugere] effugere *K*
 figure *D* fugere *d* Cic. pro Scauro II 9 (VI l. l. p. 292 *M.*) eodem *L* pel-

licatus *DGL* pelecatus *K* paelicatus a dolore Cic. Mediolan. 13 dolore *Dd*
 dolo *RA?* 14 terminantia] disinentia *GL* genetium *R* adramoyne *K* 15

herohis *Rr* heroys *AL* haeroys *G* adramynis *Rr* adraminis *H* adrammis *K*

phorabin (p) phorchinis *R* porcyn nis *G* Luc. Phars. VIII 626 16 VIII
 AGK VII *L* 17 squalebat *G* scalebat *L* scaliebat *K* phorchinidos *R* porcynis

G porcynis *L* phorcynis *K* phorcynidos Luc. Voss. A medussae *G* 18 phorcis

RD porchis *r* porcys *G* porcis *L* phorchyis *R* porcys *Gg* phorcis (i) *H* porcis *L*

phorcis *K* phorcinis *R* porcynis *G* porcynis *L* forcinis *K* facit om. *HK*

p. 690 P.

p. 237. 38 K.

'Euan Euantis' notandum, quod t assumpsit in genetivo. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nyctefiusque Eleleusque parens et Iacchus et Euan. Statius in V:

et a summis auditus montibus Euan.

Virgilius in VI:

Illa chorum simulans | Euantis orgia circum;
quidam tamen participium accusativi casus pluralis hoc magis esse volunt, ne sit communis extrema syllaba: 'euantis Phrygias' pro 'bacchantis'.

In 'on' quoque genetivi Graeci supra dictam servant regulam, paenultima secundum Graecos manente producta vel correpta: 'Μέμνων Μένωνος', hic Memnon huius Memnōnis', 'Σινων Σίνωνος', hic Sinon huius Sinōnis', 'Λαοκόων Λαοκοόντος', hic Laocoon huius Laocoōntis'. haec tamen antiqui solent ablata n proferre et secundum Latinorum regulam in o terminantium, quod ubique Terentius facit, declinare, ut 'hic Antipho huius Antiphonis', 'hic draco huius draconis', 'hic leo huius leonis'; si enim 'leon' dicas, necessario servas, ut genetivus quoque secundum Graecos t habeat: 'leontis'. unde Cicero in libro Verrinarum, qui est de suppliciis, proprium nomen 'Leon Leontis' declinavit: quid? in Leonte Imacharensi non idem fecisti? idem in frumentaria: tum iste

I Euan — in genetivo *om.* *H* in *mg.* *add.* *h* ^v *eyn* ^v *eyntis* *G* *euy*ⁿ *euyntis* *LK*
notan^{dum} *H* *te* *Rr* *Ovid. metam. IIII 15* *2 IIII]* *α V libri* *3 Nycteliusque]*
Ovidius, Putschius *Nysteliusque Rh* *nicleusque G* *Nisteliusque A* *Nystelliusque H*
Nyprotelius D *Nystelius d* ¹⁶ *Nisteliusque Ll* *Nycteliusque Eleleusque]* "eleusque" *mo-*
telliusque K *Eleleusque]* *Ovidius μ* *eleusque RAHL* *eliusque Dd* *leneusque G*
iachus HGLK *machus D* *iachus euan A* *et euy*ⁿ *in littera g* *euy*ⁿ *LK* *Euan*
Ovidii Marcianus ⁴ *Stat. Theb. V 94* ⁵ *Et assuminis G* *summis]* *r*
sumis R *euy*ⁿ *LK* *ey*ⁿ *G* *euan Stat. Cass.* ⁶ *Verg. Aen. VI 517* ⁷
euyntis G *euyntis LK* *euhantis Pal. Rom. Fr.* *euhantis Med.* *horgia G* *orgia*
Med. ⁹ *euyntis GLK* *phrigias AGLK* *frigias HG* *phygias D* *bacchantis*
Rr *bacchantes D* *bachantes Gh* *bachantis AHLKg* ¹⁰ *IN YN GRECA h. l. D*
¹¹ *sacundum D* *Μέμνων — Laocoontis]* *in lac. h* *MEMNON RADG* *uel MEM-*
NWON g *MEMNON h* *MEMNWON K* *MEMNWONOC L* *MEMNONOC h* *MEMNONOC K* *MEMNONOC D*
¹² *MEMNONOC h* *CINON RAKh* *CINON D* *CINONOC RAGKh* *uel CINONOC g*
cinonoc D *huius om. HGL* ¹³ *AAOKOON G* *AAOKOWN* *AAOKWONTOC Rr* *AAO-*
KWON *AAOKWONTOC D* *AAKOON* *AAKOONTOC AK* *AAKOWN* *AAKOWNOC H* *AAOKOON* *AAO-*
koon *L* *lacoon RAH* *huius om. G* *lacoontis AHR* *lacoonis R* ¹⁴ *sole-*
bant ADHL ¹⁵ *declinare facit GL* *ut om. L* *antipho (h) L* *huius om.*
GL ¹⁶ *huius om. GL* *daracnis H* *huius om. GL* ¹⁷ *leo H* *sernas Hh*
t] *om. K* *† (e) D* ¹⁸ *DE EXEMPLIS. D* *Cic. in Verr. II 5, 7, 15* *uerinarum*
libro GL *uerinarum (i) R* *supplicis L* *supplicis K* ¹⁹ *Quod A* *Leonida*
Cic. libri opt. ²⁰ *Imacharensi]* *r* *in imacharensi L* *imacharensis R* *innacherensi*
K; libri Cic. varie corrupti *Cic. in Verr. II 3, 22, 55*

p. 690. 91 P.

p. 238. 29 K.

Veneriis magna voce imperat, ut Xeno audiret, pro 'Ξένων'
Graeco. idem de suppliciiis: Dexo Tyndaritanus homo nobilis,
pro 'Dexon'. idem pro Murena Zeno pro 'Zenon' profert. idem pro
Fundanio: essetne id, quod Meno nuntiasset, pro 'Menon'. Sta-
tius in I Achilleidos:

Conclamant Danaï stimulatque Agamemno volentes.
Horatius in III carminum:

diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

10 In 'en' desinentia correptam Latina sunt masculini vel neutri generis, 30
quae mutant e in i et addita 'is' faciunt genitivum, ut 'hic flāmēn huius
flāminis', 'hoc numēn huius || numinis'.

In 'en' productam Latina et Graeca generis sunt masculini vel femi-
nini et accepta 'is' faciunt genitivum, ut 'hic liēn huius lienis', 'riēn rie-
nis' vel 'rēn renis' - Horatius in II sermonum:

Quod latus aut renes morbo temptantur acuto -,
'splēn splenis', | 'Damēn', nomen propriū historici Graeci, 'Damenis', si-
militer 'Sebēn', nomen herois, socii Vlixis, qui habitavit Temesae, 'Sebe-
nis', 'Hymēn Hymenis', 'haec Sirēn huius Sirenis', 'haec Troezēn huius
Troezenis'.

1 Veneriis] d ueneris DKh magna (al. maxima) uoce Veneriis codd. Cice-
ronis audiret] adesset Cic. palimps. Val. Ξένων] Krehlius (Ξένων 2 Ξένων π)
XENON A xenon RDHGLK 2 Idem — pro dexion om. A Cic. in Verr. II 5,
42, 108 supliciiis RLK dexion Rr dexto AD dextio lib. Cic. del. dextotin

dardanus G dexo tindardanus g tyndaridanus DH tindaridanus RALK nobilis-

simus Cicero 3 Cic. pro Mur. 29, 61 mureno Dd munera R xeno pro zte-
non K profert] r profertur RL Cic. pro Fundanio: fr. II p. 445 Or. 4 fun-
dario A quod] r quae R Parmeno Ruhnkenius ad Iul. Rustian. de fig. sent.

§ 2 nuntiasset K Stat. Achill. I 553 5 acheileidos G achileidos LK

6 denai K stimulatque GL stimulatque K agimemno GL 7 oratius K
Hor. carm. III 16, 13 sq. carminum III G carminum tertio L 8 defidit Gk di-

fidit l deficit L defecit K 9 portas spscr. in L inacedo D subuit Gg
10 IN EN CORREPTAM LATINA. inscr. D corrept disineñ G correpta disinentia L
correptam] d correpta RAD 11 mutant add. h ut om. L hic + flāmen R
flāmen .nis L flēmen .nis G 12 hoc numen huius numinis] flēmen .nis K
huius om. GL post numinis: flāmen .nis add. G fēmen feminis D flēmen
.nis L 13 productam] r producta R latina* (m) D sunt generis GL
vel] et R 14 is] rd his RD ut om. GL 15 oratius K Hor. serm.
II 3, 163 16 temptantur L temptentur (tententur) pars codd. Horat.
17 Damen] scripsit Argolica teste Herodiano π. μον. λέξ. p. 32, 9 cf. Lehrsius

Herod. scripta tria p. 108 istorici R 18 Seben] 'Σίβην Σίβηνος' ἔστι δὲ
ὄρυμα ἡρώος' Choerobosc. ad Theodos. p. 69, 22; 276, 22 Gaisf. heroys GL habita-

bit K temessae Rr temisse G 19 imen Rr himen G himenis G syren R
siren (i) G sirien I huius om. GL si+renis (re) G Troezen] 1 trizen
RADHGL τρυγῆν K 20 Troezenis] 1 trizenis RADHGL τρυγῆν K

- 31 In 'ar' Latina et Graeca inveniuntur et barbara generis masculini vel neutri vel omnis, quae accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic Caesar Caesaris', 'hoc nectar nectaris', 'hic' et 'haec' et 'hoc par huius paris', 'hic Aspar huius Asparis', 'Bostar Bostaris'. sed neutra, si derivativa sint, producunt a in obliquis casibus: a lupa 'hoc lupanar huius lupanāris', a lacu 'lacunar lacunāris', a laqueo 'laquear laqueāris', a calce 'hoc calcar huius calcāris'. Horatius in II epistularum:

et vatibus addere calcar.

Virgilius in VI:

Seu spumantis equi foderet calcāribus armos.

'Nar' quoque 'Nāris' monosyllabum similiter producit a in genetivo et est proprium fluvii. nam si nasum velimus significare, 'haec naris huius naris' similem genetivo nominativum proferimus, sicut frequenter Ovidius ponit, ut in III metamorphoseon:

Naris erat.

idem in VI:

Defluxere comae, cum quis et naris et aures.

Lucanus in II genetivum protulit:

Hic aures, alius spiramina naris aduncae

Amputat.

'far' etiam 'fāris' positione habuit paenultimam longam, quod solum r litteram geminavit, et puto differentiae causa, ne verbum esse putetur secundae personae 'for faris fatur'. et sciendum, quod 'pār' et 'Nār' producitur in nominativo, ut Lucanus in III:

- 1 IN AR *inscr.* d et Graeca *om.* A masculini et neutri K 2 omnis generis quae L
is] rd his RD ut *om.* L huius caesaris Kr 3 hic L huius nectaris RDHK
par.ris G par.is L 4 aspar.ris GL hic bostar LK bustar G huius.ris
K deriuata G 5 obliquis] g oblicis G a lupa *om.* LK a lupa hoc *om.* G
huius *om.* GLK 6 hoc laquear K huius laquearis RDHK calce D 7
calcar.ris GLK Oratius R oratius K Hor. *epp.* II 1, 217 epistularum] RH
epistolarum rh *rell.* 8 Si munus apollinae (apollini l) dignum vis complere libris
ante: et vatibus *versu* Hor. *praecedente assumpto addunt* DHL 9 Verg. *Aen.* VI
882 III. RAHGL .II. K 10 Seu spumantis equi *om.* DGLK nequi H
foderat K foederet Verg. *Fr.* 11 monosyllabam G 12 fluii G nassum GK 13
genitivum nominativum L genitivum nominativum G proferemus AHGK Ovid. *me-*
tam. III 674 sq. Panda loquenti | Naris erat 14 III *om.* GLK manetamorphoseon D
metā K 17 Ovid. *metam.* VI 141 VI Rr 18 comme cum R quis LI
nares G nares LK auris v. l. libror. Ovid. 19 Lucan. *Phars.* II 183 sq.
U. K protulit *om.* K 20 spiraminaris Dd 22 faris Rr longam peneulti-
mam habuit GL litterarum R 23 differentiae L deferentiae K causa. Nec
verbum D putaretur K putaret L saecunde R saecundae r 24 for] a for G
aut for L faris] far A producitur] r producit RD producantur AGLKd
25 Lucan. *Phars.* III 482 III. D

p. 691. 92 P.

p. 239. 48 K.

Pār animi laus est, et quos speraveris annos.

et Virgilius in VII:

Sulphurea Nār albus aqua.

sed 'Nār' servavit a productam etiam in obliquis - Ennius in VII an-
nalium:

Sulphureas || posuit spiramina Nāris ad undas -,

'pār' corripuit. | - Virgilius in bucolico:

32

numero deus impāre gaudet.

Lucanus in VIII:

Ergo pāri voto gessisti bella, iuventus

[et:

pāribus se sustulit alis] ..

similiter 'Lār Lāris'. Virgilius:

Pergameumque Lārem et canae penetralia Vestae.

Plautus:

Ego sum Lār familiaris.

In 'er' correptam desinentia s et t antecedentibus, nisi sint posses-
siva, quorum in 'is' desinunt feminina, 'er' in 'ri' mutant et faciunt ge-
nelivum, ut 'hic Austēr Austri', 'hic oleastēr oleastri', 'hic apiastēr apias-
tri'. excipitur 'sequestēr, sequestris', quod duplici ratione compellitur
secundae esse, quoniam et 'st' ante 'er' habet nec est possessivum et quod
in a facit femininum [id est 'sequestra'] - Virgilius in XI:

et pace sequestra -;

tertia tamen invenitur declinationis apud plerosque - Cicero in II Ver-
rinarum: aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudi-

1 anima H speparaueris H sepearaueris G sepearauis k separa***** K
saeparaueris R separaueris ADL superaueris Luc. cod. Remensis 2 et om.
L Verg. Aen. VII 517 3 sulphurea DK solphurea G solphorea L
4 seruauit seruauit A obliquis] obliquis casibus GL Enn. ann. V
4 E. S. VII inc. 11 Hug. VII, xix p. 40. LXI Vahl. 6 Sulphureas — un-
das add. r sulphureas Dd solphureas G solphoreas L nāris L 7 Parā H
Verg. bucol. 8, 75 bucolico GLK 9 Lucan. Phars. VIII 256 VIII
IX 1 VII RADHK VII GL 10 gessisti bella iuuentus] r om. K G. B. i. R
g. b. i. Lg et sic, nt f., H gesisti bella iuuentus in mg. L Verg. in IX in litura h
11 Verg. Aen. VIII 14 12 post alis: uir add. g 13 similiter Lar Laris post
Virgilius — Vestae posuit LK, ord. immut. k similiter — familiaris in litura g
et canae penetralia Vestae om. R, add. r Plautus — familiaris ante Virgilius col-
locant Rh, ord. immut. r Verg. Aen. V 744 Verg. in V H 14 pergameumque K
amen
pergreumque Dd pergaenmque H penetralia LK 15 Plaut. aulul. prol. v. 2 16 sum
om. G sum Lar] sic etiam Prob. p. 1455 P. lar sum codd. Plautini femiliaris K
17 in KR cor. inscr. A 18 feminina] r femina RH 19 ut om. GL haustri H austri
oleaster GK hic oleaster oleastri in mg. add. r oleastri apiaster GL * apias-
ter H 20 sequester] dicitur qui certantibus medius interuenit spscr. k seques-
tri A 21 et st] t s L t et s d et s et t HK er] r D 22 id est] om. GL
id K Verg. Aen. XI 133 In XI. uir GL 24 Cic. Verr. I 12, 36 II] fo
(i. e. secundo) L uerrinarum R uerendarum G 25 ab aut sequestres iterum inc. B

v. § 27 extr. p. 219, 6 correpdi H

p. 688 P.

p. 225. 36 K.

‘ἡ Ἀβρότονον haec Abrotonum’, ‘ἡ Λεόντιον haec Leontium’. hoc autem solet fieri adulationis causa sive diminutionis aetatis.

- 25 In ‘an’ aut in ‘in’ aut ‘on’ aut ‘yn’ desinentia Graeca sunt masculina vel feminina et producuntur omnia et vel Graece declinantur, ut ‘Pan Panos’ - Virgilius in VIII:

Parrhasio dictum Panos de more Lycaeī -, vel ex genetivo Graeco fit Latinus, mutata os ultima in ‘is’, ut ‘Titan Titanos’, ‘Titan Titanis’; ‘delphin delphinos’, ‘delphin delphinis’. dicitur tamen et ‘delphinus delphini’. in multis enim invenimus | a genetivo Graeco factum Latinum nominativum - ut ‘elephas elephantos’, hic elephas huius elephantis’ et ‘hic elephantis’, a genetivo Graeco ‘elephantos’, ‘huius elephantis’. similiter ‘hic abacus huius abaci’ a genetivo Graeco ἄβακος; ‘Ἀραψ Ἀραβος’, ‘Arabs Arabis’ et ‘Arabus Arabi’; ‘Τιτάν Τιτάνος’, ‘hic Titanus huius Titani’ - Plautus in Menaechmis:

Barbatum, tremulum †Titanum qui lucet Cygno patre -, n

ἡ om. R ἡ Χρύσιον haec Chrysium] om. H ἡ Χρύσιον — Leontium] om. G

in litura scripsit l *PICION R XPICION r XPICION B Chrysium] b chryseum B
chrisium RADi 1 ἡ om. R ἡ Ἀβρότονον — Leontium] om. K ΒΡΩΤΩΝΟΝ

R ΑΒΡΩΤΩΝΟΝ r brotonium Rr ab rolonnium H abrotinnium h ΑΗΟΝΤΙΟΝ R
ΛΕΟΝΤΙΟΝ H Haec autem solent H 2 adolationis GLK 3 IN N SED PRIMVM
IN AN ET IN ET YN ET ON GRECA PRODVCTA. D an aut in on aut YN B an *** yn G
an ā in ā on yn g an aut in aut on aut yn L aut in on aut in yn K aut in yn
aut in on D yn] *n H en h gca disinentia L 4 post omnia: in an termi-
nania, et uel graece declinantur in litura b omnia uel GK panos add. r
5 Verg. Aen. VIII 344 6 Parrhasio] H Med. Pal. parrasio BLrd parrasio RADGK

cum Vergiliū Romano. sic igitur f. s. Priscianus s. Theodorus dictam Med. Pa-

nos] panpanos B *** panos (pan?) K lycei ADK licci GL licci Rr 7 gco ge-
nitio*GL os R oc r os BDGL his Rr tytan tytanias (tytanos d) tytan
tytanis D 8 delphian B delfin delfinos G delphian delphianos uel K delfin del-
finis RG delphinis ex delphinos corr. H 9 et om. G delfinus delfini G
graeco genitio GL 10 nominatiuum add. h uij hic GL hellefas hellefantos

Rr elifas elifantos GK elefas elefantos DH elefas *elifantos L elephans B ele-
fas RDH elifas GLK 11 elefantis RDH elifantis GLK elifantos huius elifanti
GK elefantos huius elifanti Dhr huius elifanti elifantos L 12 abacus a genitio
graeco abacos huius abaci K huius] huic R abaci] abacos BA ἄβακος] ABACOC abaci
A abakos RH abacos abacis G abacos abaci L 13 Ἀραψ Ἀραβος] om. RHGLK
APABC. APABOC. in mg. r arabs arabos Ah hic arabs arabos B hic arabs arabis
BDrh *** arab* arab* R arabos arabis GLK Τιτάν Τιτάνος] om. H ΤΙΘΑΝ ΤΙ-
ΘΑΝΟC r titam titanos R titan titanos BADGLK 14 tytanus D huius om. GL

tytani D Plaut. Menaechm. V 2, 101 (v. 854) megmis Rr menecmis B me-

nechmis G menegmis AD. minechinis L mecheuis K 15 tremulum titanum] l tita-
num tremulum L * Titanum] sic etiam libri Plautini tytanum D Tithionum Meur-

sus qui lucet (lucit K) cygno (cyno Rr cyno K cyeno H .CVC.NO B cieno G cigno
ADL) qui proguat testantur libri Plaut. opt. mosco prognatum Ritschelii Lips.
Cygno qui eluet Palmerius l. ms. Berchemi et Colerus l. Prisciano antiquissimo et Con-
stantinopoli olim scripto, quorum illud qui cygno lucet, hic cygno qui lucet offerebat
patri A.

p. 608. 80 P.

p. 236 K.

nec non et ab accusativo: 'panthera', 'creterra', quod Graeci quoque in 26 multis fecere, quos in hoc quoque sequimur, qui saepe et genetivo et aliis casibus pro nominativo sunt usi: 'ὁ μάρτυς τοῦ μάρτυρος, ὁ μάρτυρος', 'ὁ ἱκτὶς τοῦ ἱκτίνος' καὶ 'ὁ ἱκτίνος' - Virgilius in VII:

5 Hircanisve Arabisve parant seu tendere ad Indos,
qui est a nominativo 'hic Arabus'. idem in VIII:

Omnis Arabs, omnes vertebant terga Sabaei.

Lu||cilius in IIII 'Aethiopus' dixit pro 'Aethiops':

Rinocerus velut Aethiopus.

10 'Titanus' quoque pro 'Titan' dicebant; unde Naevius in carmine belli Punici primo:

Inerant signa expressa quo modo Titani,

Bicorpores Gigantes magnique Atlantes.

Lucanus in VIII:

15 Nec tutus spatio est elephas.

Iuvenalis in IIII:

Rursus ad Aethiopum populos aliosque elephantos.

Virgilius in VIII:

pantherae terga retorquens.

20 Cicero in Arato:

1 et om. B panthera B cratera ADK et in litura H cratera (a) L et cratera G quoque om. A 2 fecere] b facere B facere H quoque L saepe ex

L 3 usi ut ADHG ω R ΜΑΡΤΥΡ ΒΓΛΚ et in litura H ΜΑΡΤΙΡ Ad ΜΑΡΤΙ*

D ΤΩΥ R ΤΟΙ G ΜΑΡΤΙΡΟC AGd ΜΑΡΤΙΡΟΝ D post μάρτυρος: N (i. e. ἦ) super-
scr., καὶ in mg. add. r καὶ etiam BA κΙΑΙ D ὁ μάρτυρος om. G add. g ΜΑΡΤΙΡΟC

ADr 4 ΪΚΤΙC D ΙΚΤΥC RH ΤΩΥ ΙΚΤΙΝΟC Rr ΝΟΥ. ΤΟΥ. ΙΚΤΙΝΟC A ΤΟΥ ΙΚΤΙΝΟC

K ΤΟΙ ΙΚΤΙΝΟC G ΤΟΥ ΙΚΤΥΝΟC H ΤΟΥ Ο|ΙΚΤΙΝΟΝ B ΙΚΤΙΝΟC A ΙΚΤΥΝΟC R DE

EXEMPLIS D Verg. Aen. VII 605 5 hircanisuae Rr hircanisue BAHGLK hirc-

canisque Verg. Fr. 6 hic om. L Verg. Aen. VIII 706 7 omis arabs G terga

Sabaei] r tergas abae R tergebant ei A 8 licilius L Lucil. in IIII: III 21

Dous. Gerl. 18 Varg., his verbis a Dousa compositis cum fragmento libri III a Nonio

25, 28 citato: Bronchus Bovillanus (?) dente adverso emiuulo, hic est | Rinocerus

VII L VIII K 9 renocerus K ueluti B uelud A 10 ***** dicebant pro

titan (pro titan) B tytan D neuius libri Naev. bell. Pun. I v. § 6 11 punici.

Primo iuerant BA 12 signa] b signa B expsa GLK titani ex titanus

corr. K 13 bicorpores] b bicorpore Dd bicorpore B gygantes RD atlantes

R atlantes BADGLK atlantes H 14 lucanus ex lucantes corr. D Lucan.

Phars. VIII 732 15 totus Dd elephas] b elephans B cum Luc. Voss. B eli-

phas K elefas RH elifas GL 16 Iuv. sat. III 10, 150 17 aliosque Prisc. cum

Iuv. libris dett. altosque Iuv. cod. Pith. elifantos GL aeliphantos K 18 Verg.

Aen. VIII 460 19 panthera Pal. 20 Cic. Arat. v. 332 (91) sq. cf. supra

§ 20

p. 660 P.

p. 226. 37 K.

Tum magni curvus capricorni corpora propter
Delphinus iacet, haut nimio lustratus nitore.

Horatius in II carminum:

Nec curat Orion leones

Aut timidos agitare lyncas.

27 (et notandum etiam de genere, quod masculino genere protulit Horatius,
cum Virgilius feminino in III georgicon:

Quid lynces Bacchi variae?)

Horatius in II carminum:

nulla decempedis

Metata pri/vatis opacam

Porticus excipiebat Arcton,

'haec decempeda' ab accusativo Graeco [ἀπὸ τοῦ 'δεκάποδα']. idem:

Diversum confusa genus panthera camelo.

'cassida' quoque accusativus est Graecus, ab eo quod est 'cassis', quo
usus est pro nominativo 'cassis' Virgilius:

aurea vati

Cassida.

Statius vero 'cassis' protulit in II Thebaidos:

Bellipotens, cui torva genis horrore decoro

Cassis et asperso crudescit sanguine Gorgon.

quod autem Graecum est hoc nomen, ostendit etiam Probus in libro, qui
est de catholicis nominum. Persius:

1 Tum] cum G cordus BGL cornus Dd cornus H corbus K propter]
pro G 2 delphinus Dd delfinus G haut BADHr aut K nitore G uel in ore
g nitore H 3 oratius LK Hor. carm. II 13, 39 sq. carminum secundo L
5 timido R lyncas HGLr et in litura d linquas K lynces RBA 6 etiam
om. GLK oratius GL 7 cum] r cur R Verg. georg. III 264 III] d
III ADHGLK quarto R III h 8 Quod AHK lynces Med. lynces bachi
RADHGL linquis bachi K bachi B 9 oratius K Hor. carm. II 15, 14 sqq.
sermonum B 10 Nullam R decempedis] d decimpedis GD 11 metata] ex
mutata corr. H metat Dd meta B 12 arton D 13 decimpeda Dd id est
Α
ΑΠΟ Β ἀπὸ τοῦ δεκάποδα] om. H id est ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΟΔΑ Dd ΑΠΩ ΤΩΥ ΔΕ-
ΚΑΠΩΔΑ R ΑΠΟ ΤΟΙ ΔΕΚΑΠΔΑ G ΘΟΥ ΔΕΚΑΠΟΔΑ h idem] r In eodem RBAHGL Idem
in eodem D In eodem quoque K Hor. epp. II 1, 195 14 confusa L ca-
melo] r camello RHGLK 15 casida GK graecus est L casis K 16 nomi-
natiui Rr casis G cassis K post cassis: Virgilius — cassis om. G add. g
Verg. Aen. XI 774 sq. 17 auria K 18 casida K 19 Stat. Theb. II 716
sq. casis K tebaidos K 20 bella potens Gg bellapotens LK torba G
turba RBLK genis] h genus H decoro] g Statius decore GDHLK dedecore
REA decoros r decora h 21 casis K asperas K asperso h 22 Prob. de
cathol. nom. p. 1473 P. 130 Lind. 23 Persius] versus conflatus ex Pers. sat. 2,
52 sqq.: Si tibi creterras (sic Montepess. Vat. crateras rell. tantum non omnes) ar-

p. 889. 90 P.

p. 237 K.

Creterram argenti sudabit praetrepidum cor.

Iuvenalis in I:

Lectus erat Codro Procula minor, urceoli sex

Ornamentum abaci.

idem in IIII:

Quanto delphinis ballaena Britannica maior ..

Et sciendum, quod omnia in 'in' desinentia etiam in 'is' productam 28
 finiuntur: 'Arin' et 'Aris', 'delphin' et 'delphis', 'Eleusin' et 'Eleusis',
 'Trachin' et 'Trachis'. et notandum, quod auctores Graecorum in 'is'
 magis terminatione sunt usi, nostri vero frequentius in 'in', quamvis Ci-
 cero pro Scauro: cum dare nollet, inquit, Aris, clam ex Sardi-
 nia est fugere conatus. in eadem: Arinis uxorem pelicatus
 dolore concitatum.

In 'yn' quoque terminantia addita 'is' || faciunt genetivum: 'Adramyn
 (nomen herois) Adramynis', 'Phorcyn Phorcynis'. unde Lucanus libro VI 29
 VIII:

Squalebant late Phorcynidos arva Medusae.

nam 'Phorcys' per s 'Phorcys' declinatur, non 'Phorcynis' facit.

genti incusaque pingui Auro dona feram sudes et pectore laeue Executiat guttas
 laetari praetrepidum (praetepidum Mp. *¶* ut.) cor 1 creterram] R (B?) crateram
 rell. arguenti K sudavit K praetrepidum] r praetepidum R pertrepidum
 DL 2 Iuv. sat. I 3, 203 sq. 3 Lectus] in litura h letus R porcula A pro-
 cala K procul aminor orceolis exornamentum B orceoli D urceoli sex] r
 orceoli sex h orceolis ex RHGLK 5 Iuv. sat. III 10, 14 VIII. g 6 quan-
 tum B quando D quod K delphinis GL ballena libri brittanica RBAH bri-

tinnaca Gg britannica h britannica LK post maior: deest unum fol. in B v. § 32
 7 in in GRECA D in yn K disinentia in in GL is] rd his RD pro-
 ducta D 8 aryn K post Arin: est add. A proprium nomen DHGLK delphin

L delphyn K delphis GL delphinis Rr eleusyn K 9 trachin K his Rr

10 usi sunt GL vero] l quoque L frequentius g frecentius GK Cicero
 pro Scauro I 7 (II extr.: class. auct. II p. 286 Mai.). servavit solus Priscianus 11

Scauro] d saturo D nollet] r nolet RK inquit Gg inquit K inquit Aris] r
 inquit Aris R ex Sardinia] rd exardinia RDGK 12 est fugere] effugere K
 figure D fugere d Cic. pro Scauro II 9 (VI l. l. p. 292 M.) eodem L pel-

licatus DGL pelecatus K pelicatus a dolore Cic. Mediolan. 13 dolore Dd
 dolo RA? 14 terminantia] disinentia GL genetium R adramoyne K 15

herohis Rr heroys AL haeroys G adramynis Rr adraminis H adrammis K

phorabin (p) phorchinis R porcyn nis G Luc. Phars. VIII 626 16 VIII
 AGK VII L 17 squalebat G scalebat L scalebat K phorchinidos R porcynis

G porcynis L phorcynis K phorcynidos Luc. Voss. A medussae G 18 phorcis

RD porchis r porcys G porcis L phorchyis R porcys Gg phorcis (i) H porcis L
 phorcis K phorcynis R porcynis G porcynis L forcynis K facit om. HK

p. 690 P.

p. 237. 38 K.

'Euan Euantis' notandum, quod t assumpsit in genetivo. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nycteliusque Eleleusque parens et Iacchus et Euan. Statius in V:

et a summis auditus montibus Euan.

Virgilius in VI:

Illa chorum simulans | Euantis orgia circum;
quidam tamen participium accusativi casus pluralis hoc magis esse volunt, ne sit communis extrema syllaba: 'euantis Phrygias' pro 'bacchantis'.

In 'on' quoque genetivi Graeci supra dictam servant regulam, paenultima secundum Graecos manente producta vel correpta: 'Μέμνων Μέμνωνος', hic Memnon huius Memnōnis', 'Σινων Σινωνος', hic Sinon huius Sinōnis', 'Λαοκόων Λαοκόοντος', hic Laocoon huius Laocoōntis'. haec tamen antiqui solent ablata n proferre et secundum Latinorum regulam in o terminantium, quod ubique Terentius facit, declinare, ut 'hic Antipho huius Antiphonis', 'hic draco huius draconis', 'hic leo huius leonis'; si enim 'leon' dicas, necessario servas, ut genetivus quoque secundum Graecos t habeat: 'leontis'. unde Cicero in libro Verrinarum, quī est de suppliciis, proprium nomen 'Leon Leontis' declinavit: quid? in Leonte Imacharensi non idem fecisti? idem in frumentaria: tum iste

I Euan — in genetivo *om.* *H* in *mg.* add. *h* *eyn* *eyntis* *G* *euy*n *euyntis* *LK*
notan^{dum} *H* te *Rr* *Ovid. metam. IIII 15* 2 IIII] *α* V libri 3 Nycteliusque]
Ovidius, Putschius Nysteliusque *Rh* nicleusque *G* Nisteliusque *A* Nystelliusque *H*
Nyprosteliu*s* *D* Nysteliu*s* *d* Nisteliu*s*que *Ll* Nycteliu*s*que Eleleusque] "eleusque" motelliu*s*que *K* Eleleusque] *Ovidius* *μ* eleusque *RAHL* eliusque *Dd* leneusque *G*
iachus *HGLK* machus *D* lachus euan *A* et euy*n* in *libra* *g* euy*n* *LK* Euan
Ovidii Marcianus 4 *Stat. Theb. V 94* 5 Et assuminis *G* summis] *r*
sumis *R* euy*n* *LK* eyin *G* euhan *Stat. Cass.* 6 *Verg. Aen. VI 517* 7
euyntis *G* euyntis *LK* euhantis *Pal. Rom. Fr.* euhantis *Med.* horgia *G* orgia
Med. 9 euyntis *GLK* phrygias *AGLK* frigias *HG* phygias *D* banchantis
Rr bacchantes *D* bachantes *Gh* bachantis *AHLKg* 10 in *YN GRECA h. i. D*
11 saecundum *D* Μέμνων — Laocoontis] in *lac. h* MEMNON *RADG* uel MEMNWN *g* MENNON *h* ΜΗΜΝΩΝ *K* MEMNWNOC *L* MENNONOC *h* ΜΗΜΝΟΝΟC *K* MNONOC *D*
12 mennon mennonis *h* CINON *RAKh* cinon *D* CINONOC *RAGKh* uel CINWNOC *g*
cinonoc *D* huius *om.* *HGL* 13 ΛΑΟΚΟΟΝ *G* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟC *Rr* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟC *D* ΛΑΚΟΟΝ ΛΑΚΟΟΝΤΟC *AK* ΛΑΚΩΝ ΛΑΚΩΝΤΟC *H* ΛΑΟΚΟΟΝ ΛΑΟΚΟΟΝΤΟC *L* lagoon *RAH* huius *om.* *G* lacoontis *AHr* lagoonis *R* 14 solebant *ADHL* 15 declinare facit *GL* ut *om.* *L* antipho (h) *L* huius *om.* *GL* 16 huius *om.* *GL* daraconis *H* huius *om.* *GL* 17 leo *H* seruas *Hh*
t] *om.* *K* t (e) *D* 18 DE EXEMPLIS. *D* *Cic. in Verr. II 5, 7, 15* uerinarum
libro *GL* uerrinarum (i) *R* suppliciis *L* supplicis *K* 19 Quod *A* Leonida
Cic. libri opt. 20 Imacharensi] *r* in Imacharensi *L* Imacharen+++ *R* Innacharensi
K; libri *Cic. varie corrupti* *Cic. in Verr. II 3, 22, 55*

p. 699. 91 P.

p. 238. 39 K.

Veneriis magna voce imperat, ut Xeno audiret, pro 'Ξένων' Graeco. idem de suppliciis: Dexo Tyndaritanus homo nobilis, pro 'Dexon'. idem pro Murena Zeno pro 'Zenon' profert. idem pro Fundanio: essetne id, quod Meno nuntiasset, pro 'Menon'. Statius in I Achilleidos:

Conclamant Danaï stimulatque Agamemno volentes.
Horatius in III carminum:

diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

10 In 'en' desinentia correptam Latina sunt masculini vel neutri generis, 30
quae mutant e in i et addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic flāmēn huius flaminis', 'hoc numēn huius || numinis'.

In 'en' productam Latina et Graeca generis sunt masculini vel femi-
nini et accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic liēn huius lienis', 'riēn rie-
15 nis' vel 'rēn renis' - Horatius in II sermonum:

Quod latus aut renes morbo temptantur acuto -,
'splēn splenis, | 'Damēn', nomen propriū historici Graeci, 'Damenis', si-
militer 'Sebēn', nomen herois, socii Vlixis, qui habitavit Temesae, 'Sebe-
nis', 'Hymēn Hymenis', 'haec Sirēn huius Sirenis', 'haec Troezēn huius
20 Troezenis'.

1 Veneriis] d ueneris DKh magna (al. maxima) uoce Veneriis codd. Cice-
ronis audiret] adesset Cic. palimps. Val. Ξένων] Krehlius (Ξένων 2 Ξένων π)
XENON A xenon RDHGLK 2 Idem — pro dexion om. A Cic. in Verr. II 5,
42, 108 suppliciis RLK dexion Rr dexto AD dextio lib. Cic. dett. dextoin

dardanus G dexo tindardanus g tyndaridanus DH tindaridanus RALK nobilis-

simus Cicero 3 Cic. pro Mur. 29, 61 mureno Dd munera R xeno pro xeno-
non K profert] r profertur RL Cic. pro Fundanio: fr. II p. 445 Or. 4 fun-
dario A quod] r quae R Parmeno Ruhnkenius ad Iul. Ruhn. de fig. sent.

§ 2 nuntiasset K Stat. Achill. I 553 5 acheileidos G achileidos LK

6 denai K stimulatque GL stimulatque K agimemno GL 7 oratius K
Hor. carm. III 16, 13 sq. carminum III G carminum tertio L 8 defidit Gk di-

fidit l deficit L defecit K 9 portas spscr. in L inacaedo D subuit Gg

10 IN EN CORREPTAM LATINAM. inscr. D corrept disinen G correpta disinentia L
correptam] d correpta RAD 11 mutant add. h ut om. L hic * flamen R

flamen .nis L flemen .nis G 12 hoc numen huius numinis] flemen .nis K
huius om. GL post numinis: flamen .nis add. G flemen feminis D flemen

.nis L 13 productam] r producta R latina* (m) D sunt generis GL
vel] et R 14 is] rd his RD ut om. GL 15 oratius K Hor. serm.

II 3, 163 16 temptantur L temptentur (teutentur) pars codd. Horat.

17 Damen] scripsit Argolica teste Herodiano π. μον. λέξ. p. 32, 9 cf. Lehrsum

Herod. scripta tria p. 108 istorici R 18 Seben] 'Σίβην Σίβηνος' ἔστι δὲ
ὄρουμα ἡρώος' Choerobosc. ad Theodos. p. 69, 22; 276, 22 Gaisf. heroy's GL habita-

bit K temessae Rr temisse G 19 imen Rr himen G himenis G syren R
siren (i) G sirien I huius om. GL si+renis (re) G Troezen] 1 trizen

RADHGL τρυξέν K 20 Troezenis] 1 trizenis RADHGL τρυξένis K

p. 691 P.

p. 220 K.

- 31 In 'ar' Latina et Graeca inveniuntur et barbara generis masculini vel neutri vel omnis, quae accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic Caesar Caesaris', 'hoc nectar nectaris', 'hic' et 'haec' et 'hoc par huius paris', 'hic Aspar huius Asparis', 'Bostar Bostaris'. sed neutra, si derivativa sint, producunt a in obliquis casibus: a lupa 'hoc lupanar huius lupanāris', a lacu 'lacunar lacunāris', a laqueo 'laquear laqueāris', a calce 'hoc calcar huius calcāris'. Horatius in II epistularum:
- et vatibus addere calcar.

Virgilius in VI:

Seu spumantis equi foderet calcāribus armos. 10

'Nar' quoque 'Nāris' monosyllabum similiter producit a in genetivo et est proprium fluvii. nam si nasum velimus significare, 'haec naris huius naris' similem genetivo nominativum proferimus, sicut frequenter Ovidius ponit, ut in III metamorphoseon:

Naris erat.

idem in VI:

Defluxere comae, cum quis et naris et aures.

Lucanus in II genetivum protulit:

Hic aures, alius spiramina naris aduncae 20

Amputat.

'far' etiam 'farris' positione habuit penultimam longam, quod solum r litteram geminavit, et puto differentiae causa, ne verbum esse putetur secundae personae 'for faris fatur'. et sciendum, quod 'pār' et 'Nār' producitur in nominativo, ut Lucanus in IIII: 25

- 1 IN AR *inscr.* d et Graeca *om.* A masculini et neutri K 2 omnis generis quae L
 is] rd his RD ut *om.* L huius caesaris Kr 3 hic L huius nectaris RDHK
 par. ris G par. is L 4 aspar. ris GL hic bostar LK bustar G huius. ris
 K deriuata G 5 obliquis] g oblicis G a lupa *om.* LK a lupa hoc *om.* G
 huius *om.* GLK 6 hoc laquear K huius laquearis RDHK calce D 7
 calcar. ris GLK^h Oratius R oratius K Hor. *epp.* II 1, 217 epistularum] RH
 epistolarum rh *rell.* 8 Si munus apolline (apollini I) dignum vis complere libris
ante: et vatibus *versu* Hor. *praecedente assumpto addunt* DHI 9 Verg. *Aen.* VI
 882 III. RAHGL · II · K 10 Seu spumantis equi *om.* DGLK aequi H
 foderat K foederet Verg. *Fr.* 11 monosyllabam G 12 flui G nassum GK 13
 genitium nominatio L genitio nominatio G proferemus AHGK Ovid. *me-*
tam. III 674 sq. Panda loquenti | Naris erat 14 III *om.* GLK manetamorphoseon D
 metā K 17 Ovid. *metam.* VI 141 VI Rr 18 comme cum R uel quibus
 nares G nares LK auris v. l. libror. Ovid. 19 Lucan. *Phars.* II 183 sq.
 U. K protulit *om.* K 20 spiraminaris Dd 22 faris Rr longam penulti-
 mam habuit GL litterarum R 23 differentiae L deferentiae K causa. Nec
 verbum D putaretur K putaret L saecunde R saecundae r 24 for] a for G
 aut for L faris] far A producitur] r producit RD producuntur AGLKd
 25 Lucan. *Phars.* IIII 482 III. D

p. 691. 92 P.

p. 220. 40 K.

Pār animi laus est, et quos speraveris annos.

et Virgilius in VII:

Sulphurea Nār albus aqua.

sed 'Nār' servavit a productam etiam in obliquis - Ennius in VII an-
snalium:

Sulphureas || posuit spiramina Nāris ad undas -,

'pār' corripuit. | - Virgilius in bucolico: •

32

numero deus impāre gaudet.

Lucanus in VIII:

Ergo pāri voto gessisti bella, iuventus

[et:

pāribus se sustulit alis] -.

similiter 'Lār Lāris'. Virgilius:

Pergameumque Lārem et canae penetralia Vestae.

Plautus:

Ego sum Lār familiaris.

In 'er' correptam desinentia s et t antecedentibus, nisi sint posses-
siva, quorum in 'is' desinunt feminina, 'er' in 'ri' mutant et faciunt ge-
netivum, ut 'hic Austēr Austri', 'hic oleastēr oleastri', 'hic apiastēr apias-
tri'. excipitur 'sequestēr, sequestris', quod duplici ratione compellitur
secundae esse, quoniam et 'st' ante 'er' habet nec est possessivum et quod
in a facit femininum [id est 'sequestra'] - Virgilius in XI:

et pace sequestra -;

tertia tamen invenitur declinationis apud plerosque - Cicero in II Ver-
rinarum: aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudi-

1 anima H spe^araueris H sepe^araueris G sepe^arauis k sepe^ara***** K
saeparaueris R sepa^arueris ADL supraueris Luc. cod. Remensis 2 et om.
L Verg. Aen. VII 517 3 sulphurea DK sulphurea G solphorea L
4 seruauit seruauit A obliquis] obliquis casibus GL Enn. ann. V
4 E. S. VII inc. 11 Hug. VII, xix p. 40. LXI Vahl. 6 Sulphureas — un-

das add. r sulphureas Dd solphureas G solphoreas L nāris L 7 Par^a H
Verg. bucol. 8, 75 bucolico GLK 9 Lucan. Phars. VIII 256 VIII]
IX 1 VIII RADHK VII GL 10 gessisti bella inuentus] r om. K G. B. i. R
g. b. i. Ig et sic, ni f., H gessisti bella inuentus in mg. L Verg. in IX in litura h
11 Verg. Aen. VIII 14 12 post alis: uif add. g 13 similiter Lar Laris post
Virgilius — Vestae posuit LK, ord. immut. k similiter — familiaris in litura g
et canae penetralia Vestae om. R, add. r Plautus — familiaria ante Virgilius col-
locant Rh, ord. immut. r Verg. Aen. V 744 Verg. in V H 14 pergameumque K
amen

pergreumque Dd pergaeumque H penetralia LK 15 Plaut. aulul. prol. v. 2 16 sum
om. G sum Lar] sic etiam Prob. p. 1455 P. lar sum codd. Plautini familiaris K
17 in ea coñ. inscr. A 18 feminina] r femina RH 19 ut om. GL hausti H austri
oleaster GK hic oleaster oleastri in mg. add. r oleastri apiaster GL * apias-
ter H 20 sequester] dicitur qui certantibus medius interuenit spacr. k seques-
tri A 21 et st] t^e s L t et s d et s et t HK er] r D 22 id est] om. GL
id K Verg. Aen. XI 133 In XI. uif GL 24 Cic. Verr. I 12, 36 II] f0
(i. e. secundo) L nerrinarum R uerendarum G 25 ab aut sequestres iterum inc. B

v. § 27 extr. p. 219, 6 correpdi H

p. 692 P.

p. 240. 41 K.

cii -. sed Plautus hoc quoque secundum analogiam declinavit, ut in vidularia:

Animum advortite, amabo, sultis, vidulum hic apponite;
Ego servabo, quasi sequestro detis, neutri reddibo,
Donicum res iudicata erit haec.

in eadem:

Haut fugio sequestrum.

- 33 In 'er' desinentia Graeca quoque masculina supra dictam servant regulam. quae in *pos* apud Graecos finita, antecedente alia in eadem syllaba consonante, mutant *pos* in 'er' apud Latinos, ut 'Μένανδρος, Menander 10 Menandri', 'Μελέαγρος, Meleager Meleagri', 'Ἀλέξανδρος, Alexander Alexandri'. excipitur 'congrus' - quamvis 'conger' dixit Plautus in Persa:

Memini: ut muraena et conger ne calefierent -,
'Codrus', 'hydrus', 'Petrus', 'scombrus', 'Hebrus', 'amphimacrus', 'Locrus', quae o in u mutant, non 'ros' in 'er': quamvis antiqui etiam in aliis 15 nominibus eiusdem terminationis est quando sic protulerint nominativos, ut Virgilius 'Teucus' et 'Euandrus' protulit in III:

Teucus Roeteas primum est advectus in oras.

idem in VIII:

Rex Euandrus ait non haec sollemnia nobis.

in eodem:

1 *Plaut. vidul. fragm.* 5 p. 442 *Both.* analogiam L 3 aduertite *AGLK* *amabo R
amalo *GK* et uidete A ambo α sultis] *Bothius, Struvius lat. Declinat.* p. 151 si uultis
libri utulum *RBADHLg* utulum G opponite K 4 servabo ex scrvauo *corr. B*

sequestri *Non. p.* 508, 9 neutri om. G reddibo] *cf. § 35* ***ibo (red?) Li
redibo uel donec
redde ibo *Gg* reddibo *Hh* s ibo K 5 donicum *Gg* donecum H iudicata] re iu-
dicata *Rr* reiuudicata *BDHr* diiudicata *g et codd. lib. XIII § 11* diiucata A erit]
sit *codd. lib. XIII l. l.* erit haec] d erit. Haec D erit *GK* haec om. etiam *lib. XIII*
idem
l. l. erit, hic in L 6 In eadem *Hh* 7 haud *RBADH* 8 in ER. GR.

quoque
inscr. d disinentia graeca Li masculina in ras. b sc**** B serbant b
9 ros *LKr* alia *spscr. K* 10 ros *GLK* ΜΗΝΑΝΔΡΟΣ *GK* ΜΗΝΑΝΔΡΩC L
menandros *RB* ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (sic) in litura h 11 ΜΗΛΑ-
ΓΡΟΣ K ΜΗΛΕΑΓΓΡΩC G ΜΗΛΑΓΡΩC L meleagros R ΜΕΛΕΑΓΕΡ B Meleager Me-
leagri] meleager .ri L ri K ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ A ΑΛΗΧΑΝΔΡΟΣ K formosus uir et su-
perbus *spscr. k* alexandros *Rg* alaxandros G 12 gongrus *RBD* et in litura h grou-
gus D grongrus A' gonger *RBAH* *Plaut. Pers.* 13, 30 (v. 110) 13 mu-
raena] * murena libri gonger *RBADH* 14 hidrus *GLK* sconbrus *RDHGLK*
Hebrus] *scripsi* ebrus libri amflmacrus *DHGKr* 15 poc *BAH* 16 nomi-
niobus K terminationis] r terminationibus RA protulerunt *BAGK* .Vt b
.V* B 17 teocrus *GL* in] .ut in *BAD* *Verg. Aen.* III 108 18 teuchrus D

teocrus *GL* rotheas *Rr* rhoetheas B retheas D rotheas *GL* ritheas *AK* rytheas H

rhoeteas *Med. Fr.* - - heas *Pal.* primus *Med.* in] sic *Pal. Fr. (Rom. h. l. deficit)* ad *Med.* in oras] b *n oras B horas D *Verg. Aen.* VIII 185

VIII* R 20 sollemnia *Rr* sollempnia *DG* solempnia *HLK* sollempnia *Med.* 21
Verg. Aen. VIII 558

p. 692. 23 P.

p. 241. 42 K.

Tum pater Euandrus dextram complexus euntis.

idem in X:

Pallas, Euander, in ipsis

Omnia sunt oculis.

- 5 illa quoque Latina || nomina, quae feminina in a faciunt, 'er' in 'ri' mu-VII 34
 tant in genetivo, ut par sit syllabis suo nominativo, ut 'ater atri', facit
 enim 'atra', 'niger nigri nigra', exceptis illis, quae s^{vel} 'sp' vel n^{ante}
 'er' habent, et a ferendo vel gerendo compositis, quae accepta i faciunt
 genetivum una syllaba vincentem suum nominativum, ut 'miser miseri',
 10 'prosper prosperi', - Donatianus in senatu pro se: ut prosper
 dicendi successus ostenderet, et auditorum benivolentia|
 crescere dicentium facultatem; Cicero tamen 'prosperus' protulit
 in VI de re publica: deinde est hominum generi prosperus
 et salutaris -, 'asper asperi' - nam 'aspri' per syncopam dicitur -, 'lu-
 15 cifer luciferi', 'corniger cornigeri', 'tener teneri'. 'liber' quoque, quando
 ingenuum significat, 'liberi' differentiae causa declinamus, ne, si 'libri'
 dicamus, aliud significare putetur. 'dexter' similiter et 'dextri' et 'dexteri',
 etiam 'adulter adulteri'. et notandum, quod tot syllabarum est genetivus
 masculini, quot sit nominativus feminini. excipiuntur 'alter' et 'uter' et 35
 20 ex his composita, quae pronominum declinationem sequuntur: 'alterius'
 enim et 'utrius' faciunt genetivum. ex quo quidam errantes ea pronomina,
 sicut supra diximus, voluerunt esse. ex eis compositum 'alteruter' quam-
 vis in masculino ex duobus sit nominativis, tamen, quia in feminino 'al-

1 complexus D   2 Vergil. Aen. X 515 sq.   4 omnia sunt ex
 sunt omnia corr. G   5 faciunt in a feminina A   6 syllabas Hh ut
 om. G spscr. in L   7 negra Dd   n] r en R   8 er] r RBHG   gerendo] r
 a gerendo R   9 genetivum om. A   vincentem] r vincente R   mis+er (s) G
 mis+eri (s) g   10 Donatianus D donatius G Donatianus f. est ille, cuius tam-
 quam grammatici mentio habita est supra ad lib. V § 7 Domitianus 3 Meyerus l. l.
 p. 606 dubitante Westermanno hist. eloq. R. p. 279 n. 23, improbante Lerschio act. ant.
 Marb. 1844 p. 447   senatu. Pro se ut et Hh   11 docendi L   succesus L
 succensus G succesus K   ostenderet] sic ni f. H ostendet et in litura h   et om.
 RADGK add. r   auditorum] r adiutorum RHK adiutorum BADGL   boniuolén-
 tia Dd beniuolentiae BK   12 dicentia Hh   Cic. de re p. VI 17, 17 (somn. Scip.
 4, 2)   tū in litura g   13 .V.II. A   rep. R re. p. K re publica G RB. A
 14 asperi in litura g   nam aspri add. r   aspri] bg as+ri B   16 di-
 ferentiae L   ne si] h nisi H   17 putetur] d potetur D putentur K   similiter
 dextri BH   et dexteri] d et dextri D   18 est syllabarum G   est om. L
 masculini genetivus (s. genitiuus) BADH   19 quod BH   nominativus ma femi-
 nini. K   20 ex eis in litura g   is R eis A   his composita ex compositis his
 corr. H   secuntur R sequuntur DK   21 quodam K   22 quamvis] quavis (s) D
 23 in ante masculino spscr. in K

p. 693. 94 P.

p. 242. 43 K.

terutra' et in neutro 'alterutrum' ex corrupto et integro est, ex altera parte plerumque declinatur (id est exteriore) 'alteruter alterutrius', ut sit genetivus et dativus trium generum similis, quod proprium est omnium in 'ius' terminantium genetivum. Cicero pro M. Marcello: quod si in alterutro peccandum sit. Lucanus in VI:

placet alea fati

Alterutrum mensura caput.

inveniuntur tamen et 'altera utra' et 'alterum utrum' | protulisse veteres et ex utraque parte declinasse. Cicero in Protagora: quae igitur potest esse indignitas voluptatis ad molestiam, nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? Cato de ambitu: sed sunt partim qui duarum rerum alterius utrius causa magistratum petunt. || 'neuter' tamen plerique 'neutri' declinaverunt. sed Plautus in vidularia:

neutri reddibo

dixit dativum, cuius genetivus 'neutrius' sine dubio est, quamvis vetustissimi soleant omnium in 'ius' terminantium genetivum et in i dativum etiam in i genetivum et in o dativum in genere masculino et neutro, in feminino 36 vero secundum primam declinationem in 'ae' diphthongum proferre. M. Cato in censura de vestitu et de vehiculis: nam periniurium 20 siet, cum mihi ob eos mores, quos prius habui, honos detur, ubi datus est, tum uti eos mutem atque alii modi sim, pro 'alii modi'. Caelius in V: nullius alius rei nisi amicitiae

1 correpto A integro GK altera] d altare D 2 sit superscr.
in L 3 proprium omnium G 4 cecero G Cicero pro Marc. 7, 21
cf. lib. V § 63 M. om. AGK alterutro ex alterutrum corr. A 5 pe-
candum G peccatum rh sit et lucanus K Luc. Phars. VI 7 sq. 6 alia b
7 mensura ADGLKb caput] d et ex cap. corr. L capud D kaput K
8 alterutra et alterutrum G veteresex K 9 extraque H declinasse RB ea
declinasse b rell. Cicero in Protagora: v. lib. V § 64 protogora L pratogora K
10 voluntatis libri modestiam BAdr 11 aut in longitudine GL Cato de am-
bitu: v. lib. V l. l. 12 quae L uarum Rr 13 declinaverunt neutri G neu-
tri declinaverunt non neutrius. Sed B 14 Plautus in vidularia: v. § 32 uitula-
ria L 15 neutri reddibo] redde neutri ibo GL redde ibo K reddibo Hh 16
dativum ex dativo corr. K neutris Rr vetustissimi A vetustissimi soleant in
litura g 17 solebant AD solent L omnium — in i dativum om. GL omnium
— genetivum add. l terminantium Dd 19 M. add. r Marcus B M. Cato in
censura de vestitu et de vehiculis: Meyerus l. l. p. 75 sq. v. infra § 82 et lib. XIII
§ 12 20 de vestitu] b den& titu B ueiculis BK perfriniurium Rr per iniuriam
GL 21 si et GLK si^{et} D ab B 22 datus] r datum R est om. A tum]
Tum Hd. Dum D 23 pro alius modi] r pro alium modo R Caelius] d Ce-
lius Ahr aelius BD elius RGLK Caelii Antipatri annal. lib. V fr. ap. Hrausium
l. l. p. 192, apud Rothium l. l. fr. 40 p. 319 v. infra § 82 lib. VII § 20 lib. XIII
§ 12 alii libri plerique § 82, L lib. XIII l. l. aliae K ex corr. § 82 G. I. Vos-

p. 689 P.

p. 260 K.

ris', 'calor calōris', 'umor umōris', 'macor macōris' [pro 'macies'], 'marcor marcōris' [ipsa res], 'fervor fervōris', 'rubor rubōris', 'mador madōris' - Sallustius in IIII historiarum: munimenta madore infirmarentur -, 'algor algōris', quod etiam 'hic algus huius algus' dicitur.
 3 Plautus in vidularia:

Inopiam, luctum, maerorem, paupertatem, algum, famem.
 idem in rudente:

Tu vel suda vel peri algu vel t̄etiam aegrota vel vale.
 excipiuntur corripientia o etiam in genetivo haec: 'hic' et 'haec' et 'hoc 47
 10 memor memōris', 'immemor immemōris', quod a verbo 'memoro' natum
 paenultimam eius servavit syllabam (vetustissimi tamen similem genetivo
 protulerunt eius nominis nominativum. Caecilius in epiclero:

Itane Antipho t̄inventus profluvia fide?

Itane est inmemoris, itane est madida memoria?

15 et hoc solum in 'or' desinens habuit comparativum 'memorior'), 'indecor
 indecōris' - Virgilius in XI:

Non tamen indecorem tua te regina reliquit.

idem in XII:

Nec genus indecores; sine me haec haut mollia fatu.
 20 invenitur tamen etiam simplex 'decor decōris' paenultima correpta apud
 vetustissimos, quando pro 'decorus decora decorum' accipitur. Naevius
 in carmine belli Punici:

Magnamque domum decōremque ditem vexerant,

calor caloris humor humoris stridor stridoris ^h 1 umor d humor hugo-
 ris BHLK 3 Sall. hist. III 26 p. 216 Kr.; plenius idem fragmentum exlat ap.
 Non. p. 138, 3 IIII etiam libri Noniani III Kritikus cum antiquis Non. edd.
 madore] d ore D 4 dicitur om. GLK 5 Plaut. vidul. fragm. 6 p. 442 Both.

vidularia R uidularia Dd 6 merorem RDGL mquerorem H memorem K
 7 Plaut. rud. II 7, 24 (v. 582) 8 perialgo Dd etiam] sic etiam additam. ad
 calcem libri V. tu Plautus egro Bb 9 etiam eras. in B haec ante hic om.
 R haec ut H 10 inmemor inmemoris BH inmemor ris K 11 paenulti-
 correpta
 mam eius Hh servant K 12 eius] huius G Cecilius RGL Cicilius K
 Caecil. epicler. fr. 1 p. 132 Both. fr. 2 p. 17 sq. Spgl. fr. 1 p. 33 sq. Ribb. cf.
 lib. VII § 78 13 inuentus libri et mei et Krehliani, si silentio eius fides, utroque
 loco omnes inuenitur 'quod duo codd. altero exhibent loco' Spengelius est inuentus

Bothius profluua R profluinia G proflunia H profluina Ll profluvia Ribbeckius
 14 est om. L inmemoris DLK ita est Rr madida] rb medida RB 15
 in or (h) D 16 Verg. Aen. XI 845 XII. LK 17 relinquit R relinquet cum
 Pal. D 18 Verg. Aen. XII 25 19 haud RBH auc in aud corr. D a (i. e. aut)
^h
 sup. lin. K aut Med. fatau Med. 20 inueniuntur RB etiam simplex tamen
 GL etiam simplex ex simplex etiam corr. K apud H 21 decorias (u) D
 accipiat GLK Neuius libri Naevius bell. Pun. III 4 p. 60 Kl. inc. II p. 17 Vahl.:
 Magnamque domum decorēmque ditem uexārant 23 Magnamque] rb magnam ^{que} LKk
 magna quae R magnam BG ditem om. B te in mg. b uexarant in uexarant

p. 699. 700 P.

p. 230. 51 K.

aliter enim iambus stare non potest. Sallustius in III: equis et armis decoribus cultus. in eodem: dedecores inultique terga
 48 ab hostibus caedebantur. quae ab eo derivata vel composita, quod est 'decus decoris', illius declinationem servant, sicut a corpore quoque composita eius declinationem servant, 'bicorpor bicorporis', 'tricorpor tri-
 corporis', ut Ac|cius in Eriphyla:

Pallas bicorpor anguium spiras trahit.

Virgilius in VI:

Gorgones Harpyiaeque et forma tricorporis umbrae. ||
 'haec arbor' quoque 'arboris', quod a robore derivatum illius declinationem servans corripuit paenultimam genetivi, et a 'puero' composita, 'Publi-
 por Publiporis' et 'Marcipor Marciporis' (sic Probus; ita enim antiqui pro 'Publii puer' et 'Marci puer' dicebant), quae o non producant in obli-
 quis casibus: unus constitit in agro Lucano gnarus loci, nomine Publipor (Sallustius in III historiarum hoc protulit).

49 Neutra quoque et Graeca omnia correpta o, addita 'is' faciunt gene-
 tivum, ut 'hoc marmor marmōris', 'aequor aequōris', 'hic Hector Hectō-
 ris', 'Actor Actōris', quando est nomen proprium Graecum. Virgilius:

Actōris Aurunci spoliū, quassatque trementem.

ab eo autem, quod est 'hoc ador', genetivus in usu frequenti non est, 2
 cuius derivativum o productum habet contra rationem aliorum, quae ex
 neutris eiusdem terminationis derivantur. Virgilius in VII:

mut. H uexarant 'plures librorum' Krehlian, duxerat lexicogr. Vat. class. auct. VIII
 p. 165 ed. Maius 1 Sallustius] RH salustius rell. Sallustii hist. III 11 p. 208
 Kr., a quo fragmento recte nunc, quamvis adversante Linkero C. Sall. Cr. hist. prooem.
 p. 28, seiunctio videtur (fr. inc. 53 p. 384) verba Sallustiana a Servio ad Verg.
 Aen. X 539 prolata: equo aique armis insignibus IIII D in in equis K

equus B 2 cultis Rr Sall. hist. III 91 p. 298 Kr. dedecores] r decores RK
 multique RDK multi*** (que) H 3 ostibus D quae habeo R que ab eo r
 5 eius] illius Dg 6 actius RH Attius in Eriphyla (i. e. Epigonis v.
 Welckerum trag. Gr. p. 269 sqq., Ribbeckium l. l. p. 316 sq.) p. 205 Both. p. 149 Ribb.

aephila Rr eryphyla H heriphila G heripila L ariphyla K riphyla B 7 an-
 gium L **spiras (su) B 8 Verg. Aen. VI 289 9 Gorgones] rdhk delphi-
 utuli marini

nes RBHG et in litura DK delfines L ***** D Harpyiaeque] π, Vergilius har-
 pyaeque 1 cum Med. arpyaeque H arpieaeque DGLK aspyiae quae (a) in forma
 Rr aspriaeque et forma* (e) B 10 quod om. GLK a robore] b aabore (r?) B
 11 corripit GLK et om. G puplipor pupliporis GLK 12 Probus de

qu.
 cath. nom. p. 1457 P. 116 L. 13 puplii GLK oblicis Gg 14 Sall. hist. III
 79 p. 271 Kr. unus — Publipor post Sallustius — protulit collocant BH, consistit K
 15 puplipor GL II GK 16 omnia] nomina GLK o et addita G sis (h) D
 17 marmoris om. H hiector hiectoris B hiector hectoris L haector haecto-
 ris R haector hectoris D hiector.ris G 18 actor quoque.ris GL Virgilius in

XII rh Virgī ***** in XII. B Verg. Aen. XII 94 19 aactoris (u) B Au-
 runci] d arrunci R arrunci DHGLK et sic f. scripsit Theodorus cum libris quibusdam
 Vergilianis *runcis (auruncis b) | polium B quassatque Rr 20 habet Rr
 hoc] r om. H *** D hic R ador (h) D quod est genus frumenti post ador
 add. R ussu G 21 productum] r productam RL 22 teminationis R Verg.

p. 700. 701 P.

p. 251. 52 K.

adōrea liba per herbam

Subiciunt epulis.

et puto ideo produci, quia a verbo derivatur producente o paenultimam, id est 'adōro'. ergo 'ador' quoque, cum ab eodem sit verbo, necessario, si 5 declinaretur, produceret o in genetivo, quod rursus prohibebat regula neutrorum in 'or' terminantium. duabus igitur sibi adversis regulis repugnantibus mansit indeclinabile, quamvis inveniatur huius quoque apud quosdam veterum genetivus, modo producens modo corripiens paenultimam secundum supra dictas diversas rationes, ut G. Annius in I:

10 Hic adoris dat primitias, ibi sanguine libat.

idem in II:

Illam sponte satos adoris straxisse maniplos.

idem in III:

Emicat | in nubes nidoribus ardor adoris.

15 excipitur etiam 'hoc cor cordis', quod assumit d in genetivo. ut breviter 50 igitur supra dictam colligamus regulam: in 'or' desinentia neutra et Graeca et quaecumque derivantur vel componuntur a primitivis paenultimam corripientibus, ea genetivi paenultimam corripunt, cetera producunt exceptis 'cor' et 'ador'.

20 In 'ur', cuiuscumque sint generis, accepta 'is' faciunt genetivum, ut X 51 'hic vultur vulturis', 'turtur turturis', 'hoc sulphur huius sulphuris', 'hic' et 'haec fur huius furis'. excipitur 'hic satur huius saturi', unde Lucanus:

saturum tamen obsidet hostem,

Aen. VII 109 sq. 1 adorea] Et adorea BDHKr oreā Rom. herbam] h erbam
RD .2 subiciunt GK epulis H subiciunt epulis et adorea liba per herbam
integro versu restituto k 3 producitur L producentem G 4 verbo

derivatum necessario R 5 in genetivo o H gaenetivo D ^{rursus} *** Rr ru+r-

sus H prohibebat] d prohibeat DLKg prohibent G 6 Duabus igitur Rr ^{iuersis}
aduersis sibi H aduersis ex aduersus corr. B 7 inueniantur K 8 genetivus]

rd genetivo RD genitivo B corripens G 9 G. Annius] sic vel potius C. Annius Husekiius de C. Annio Cimbro p. 12 Gannius libri Ennius Bergkii in ind. lect. Marb. hib. 1847 p. V, cf. Falsteri mem. obsc. p. 36 sq. et Muellieri ad Paul. p. 369 s. v. veteratores annotationem. Gannium a Paulo laudatum C. Fannium, M. f., oratorem esse censet Bergkiius H. A. L. Z. 1842 n. 106 p. 240, Granium post alios A. G. Cramerus opusc. p. 141 10 post adoris: dat — satos adoris om. R add. r

dat] f. dant Bergkiius in ind. Marb. l. l. primicias D ,ibi] Bergkiius sibi

libri f. libant Bergkiius 12 ad+oris (h) D adores GL straxisse B ^pmanipulos Rr

manipulos D 13 IV libri nonnulli dett. Krehlii 14 doris Rr a+doris (r) D
15 cordis spscr. in L adsumit B 16 igitur om. L desinentiam Rr 18 cetera R 20 In ur inscr. add. d his Rr 21 huius vulturis b solphur solphuris L solphur.ris GK 22 fur.ris GL et unde L Lucan. Phars. VI 117

24 satur ^{*}(fuit satur f. e. satrum) G satur ^{** (am)} Luc. Voss. B

p. 701 P.

p. 252 K.

quod ideo est secundae declinationis, quia facit femininum in a desinens, id est 'haec satura' - Terentius in hecyrā:

Sed cum tu satura atque ebria eris, puer ut satur sit, facito - ,

quod a Probo praetermissum doctissime attendit noster praeceptor Theoctistus, omnis eloquentiae decus, cui quicquid in me sit doctrinae post deum imputo. excipiuntur etiam in neutris haec, quae pro u o correptam habent per obliquos casus, ut 'hoc robur huius robōris', 'ebur ebōris', 'femur femōris'. Horatius:

femur, Cerinthe, tuum.

Virgilius in X:

ocius ensem

Aeneas viso Tyrreni sanguine laetus

Eripit a femore.

dicitur tamen et 'hoc femē feminis', cuius nominativus raro in usu est, 'iecur iecoris' vel 'iocineris', qui genetivus videtur a nominativo 'iocinus' venire, qui in usu non est. Persius:

et quae semel intus

Innata est rupto iecore exierit caprificus?

In 'as' desinentia Latina masculini generis sunt vel feminini vel communis et ablata s, addita 'tis' faciunt genitivum, ut 'hic Maecenas Maecenatis', 'haec civitas civitatis', 'hic' et 'haec Arpinas huius Arpinatis'.

.1 saecundae D id est quia L 2 post satura: Terentius — satura om. G add. g

Ter. hec. V 2, 3 aecyra R haecyra D ecyra K echira B hecusa G hecussa L

3 tu om. GLK aebria (h) D haebria R eris] l ris R 9 (i. e. eius) GL

ut] et K 5 a Probo praetermissum] v. Prob. de cath. nom. p. 1458 P. 117 L.

praetermissum Gg praetermisum K adtendit RBH addendit K 6 Theoctistus] cf. Osannum Beiträge zur griech. u. röm. Literaturgeschichte II 161. 342 theuctistus r

theotistus D theostistus GLK thecotistus H ut K 6 eum G imputo D

haecq. pro D correptum R 8 roboris L post roboris: fulgur fulguris add. D ebur] h eb** H 9 oratus K Hor. sat. I 2, 81 libris: Sit licet hoc

(s. o) Cerinthe tuum - non tuo - tenerum est femur aut erus praebentibus usus est Priscianus 10 cherinte R cherinthe DH cerinthe GL chirinthe K 11

Verg. Aen. X 780 sqq. XII RBDGLK 12 otius D occius GLK ense K

aeneas ensem L 13 Aeneas — hoc femē add. d uisso G tyreni Rr tirreni GLK tyrrheni Pal. tyrrheni Med. Rom. 14 femore] sic libri aliquot Verg. dett.

femine Med. Pal. Rom. 15 feminis] h femenis G femininis DH 16 iocineris] iecineris GLK iocinoris b

**qui (ut) R uidetur spscr. in L iecinus GLK 17 quia R ussu G Pers. sat. I, 24 sq. 18 et om. G quae] d qui D

19 caprificos GLK 20 In as inscr. d masculini] ex masculina corr. R uel masculini G 21 commō G s et addita Kh faciunt genitium sup. lin. K

mecenas RD mecenat HGL mecenat pro mecenatis B mcenas (sic) tis K

22 maecanatis R mecanatis D mecenatis HGL huius maecanatis r huius ci-

uitatis BDH pinas Rr

p. 252. 53 K.

Novistin illum? - Novi cum Calcha simul .

salve aeternum mihi, maxime Palla.

Quin ego non alio digner te funere, Palla,
in hoc quoque Graecorum poetas secutus. Homerus in *M' ὄψοδλ'*

1 Excipitur, *nn ad mg. add., H* asis *G* uassis *D* 2 est *om. G*
vadis] *r* uasis *R* uadis uadum *B* hic *om. GLK* 3 mars *R* nefas
hic *B* 4 ov vel α] in ov uel in *A* *G* in ov uel *A* *HL* uel it. *A* *B*
5 ut lysias lysioy lysias lysiae *D* ut αΙCΤΑC αΙCΤΟY lisias lisiae *GLK* ut hic
lisias lysioy lysias lysiae *R* ut hic lysias. lseyoy. hic lisyas. huius lisyē *B*
^{ui} Lysias lysou (uel lysia in *mg. h*) hic lisias lisiae *H* 6 antas anta *K* antas.
^{lay}
antoy. uel anta. *B* antas antay *R* antas an. nomina propria sunt grecorum *Dd* antas
antoy *H* num *Ἀνθας Ἀνθα* (*Pausan. II 30, 8*) hic Anthas huius Anthae? hic *om.*
K cantas *R* huius *om. K* 7 nominatium *H* ut gela *G* 8 byrrhya *B*
birria *K* marsia *DHGLK* In os *inscr. d.* oc] *r* wc *R*^h oc *H* os *DLK* 9
^A ^h ^h
καλχος καλκαντος *L* calcas calchantos *K* καλχανθος *H* calcas *Rr* 10 cal-
cantis *R* huius calchantis *GLK* calcas *R* uel huius *B* calchae *R* 11 Plau-
stus *D* platus *G* menegmis *RBDH* menichenis *G* menichinis *L* minechinis *K*
Plaut. Men. V 1, 48 (v. 748) 12 novistin illum] *k* nonisti nullum *GLK* nonistin
ⁱ ^h
in illum *Plautus* noua *R* calca *R* chalcha *K* Calchante *testantur librorum Plau-*
tinorum scripturae 13 παλααιανταc παλααιαντος *K* παλααιαντος *R* παλααιαντος *H*
ⁱ ^h ^h
palmas *R* huius pallantis *G* pallas pallados *Rr* παλααιας. αος *Dd* παλααιας
παλααιατος *K* haec *om. GLK* hic *B* 14 in ac *K* in genetiuo nt habeant *GLK*
15 *post* genetiuo: uocatium — nominatio *om. R* add. *r* 16 nominatiuum
^h ^h
B calca *R* kalchan *L* chalchan *K* calcas *R* chalchas *K* 17 *Verg. Aen.*
^e
XI 97 19 saluae *H* maxima *Med.* Pallas *Rom.* 20 *Verg. Aen. XI 169*
21 ego (*r*) *H* digner] *g* degenet *G* dignem *v. l. ap. Serv. ad h. l. laud.* 22 quo-
que] ergo *G* *Hom. II. XII 231 cf. lib. VII § 54* M in libra *H* φανωδία

Qui praestat terris, aufert tibi nomen Hiberus.

ergo vel differentiae causa fluvii et gentis apocopa usus est, quomodo Arar dixit pro 'Araris', vel more suo abutens diversis terminationibus, quomodo Achillam et Achillea. nam proprie 'Hiberes' sunt gens ab Hiberis profecta, qui ultra Armeniam habitant, quorum singularis nominativus 'hic Hiber huius Hiberis' facit, et apud Graecos Ἰβηρ Ἰβηρος. nam alterum Ἰβηρος Ἰβήρων dicunt.)

VIII 45 In 'ir' desinentia masculina accepta i faciunt genetivum, ut 'vir viri', 'levir leviri', 'Trevir Treviri'. unum invenitur, ut quibusdam videtur, femininum tertiae declinationis, 'Gaddir Gaddiris', nomen est civitatis - sed Sallustius neutrum esse ostendit in II historiarum accusativum nominativo similem ponens: ut alii tradiderunt, Tartessum, Hispaniae civitatem, quam nunc Tyrii mutato nomine Gaddir habent. nam si esset femininum, 'Gaddirem' dixisset accusativum, non 'Gaddir', et unum neutrum 'ir', quod est indeclinabile, quamvis quidam, ut Charisius, 'ir iris' declinaverunt. 'abaddir' quoque ('abaddier', ὁ βαίτυλος), declinatum non legi.

46 In 'or' desinentia Latina, si sint masculini generis aut feminini vel communis, accipiunt 'is' et producta o faciunt genetivum, ut 'hic orator oratoris', 'salinator salinatoris', 'haec | uxor uxoris', 'soror sororis', 'hic' et 'haec auctor auctoris', 'pallor palloris', 'pudor pudoris', 'stridor stridō-

1 terris aut fert B tibi] in litura h sibi Voss. B cum al. libris Lucan.
hiberus fluvius BLK 2 deferentiae G differentiae L fluvii G gentis] rh gen-
tillis RBDHGLK 3 Arar v. Luc. Phars. VI 476 laud. lib. V § 13, lib. VII § 50
achille

*abutens (h) D 4 achillam et achillea Rr achillem et achillea D anchillam et
auchilleam GLK Achillam Phars. X 350 Achillea Phars. X 523 v. § 92

proprie] rd propriae RBD hiberesunt B ad D 5 armeniam H armoeniam
D armenia B 6 ibp R .i. bhp D Ἰβηρ Ἰβηρος L hibp hibpός K hibep
Ἰβηρος († ex h corr.) G *Ἰβηρος B Ἰβηρος H 7 Nam alterum Ἰβηρος (sic)

in mg. add. g Ἰβηρος Ἰβηροϋ LK Ἰβηροϋ G 8 ut hic uir G 9 quidam
L feminū D 10 ut gadir gadiris GL gadir gadiris DHK ga+dīr ga+dīris

(r-r ni f.) B gaddirris R 11 salustius BDHGLK Sall. hist. II v. ad lib.
V § 18 11] primo GLK similem nominatio LK 12 Tartessum] b tar-
tes***m B tartessus L 13 nunc mutato nomine gadir mutato nomine tirii habent
G nunc mutato nomine gadir tirii habent L tirii K gadir BDHK 14 ga-

direm DHK gadirem GL dixisset G 15 gadir DHK gadir GL quidem DL

16 carisius R charissius G Charis. inst. gramm. lib. I p. 27 P. p. 22 L.
iris H abaddier] in mg. add. L et abaddier D uel abaddier H ὁ βαίτυλος α (ὁ
βαίτυλος μ) οβητϑαοο Rr οβητϑαοο GLK οβητϑαοο D οβηιτοο (A in litura) B
οβηηϑαοο h grecae H 18 in or inscr. d latina spscr. in L uel in litura b
aut GLK 19 communis Gg producunt K hic om. K 20 horatoris Rr
salinator salinatoris add. g

p. 690 P.

p. 250 K.

ris', 'calor calōris', 'umor umōris', 'macor inacōris' [pro 'macies'], 'marcor marcōris' [ipsa res], 'fervor fervōris', 'rubor rubōris', 'mador madōris' - Sallustius in IIII historiarum: munimenta madore infirmarentur -, 'algor algōris', quod etiam 'hic algus huius algus' dicitur.
 5 Plautus in vidularia:

Inopiam, luctum, maerorem, paupertatem, algum, famem.
 idem in rudente:

Tu vel suda vel peri algu vel tetiam aegrota vel vale.
 excipiuntur corripientia o etiam in genetivo haec: 'hic' et 'haec' et 'hoc' 47
 10 memor memōris', 'immemor immemōris', quod a verbo 'memoro' natum
 paenultimam eius servavit syllabam (vetustissimi tamen similem genetivo
 protulerunt eius nominis nominativum. Caecilius in epiclero:

Itane Antipho tinventus profluvia fide?

Itane est inmemoris, itane est madida memoria?
 15 et hoc solum in 'or' desinens habuit comparativum 'memorior'), 'indecōr
 indecōris' - Virgilius in XI:

Non tamen indecorem tua te regina reliquit.

idem in XII:

Nec genus indecores; sine me haec haut mollia fatu.
 20 invenitur tamen etiam simplex 'decor decōris' paenultima correpta apud
 vetustissimos, quando pro 'decorus decora decorum' accipitur. Naevius
 in carmine belli Punici:

Magnamque domum decōremque ditem vexerant,

calor caloris humor humoris stridor stridoris G 1 umor d humor humoris
 ris BHLK 3 Sall. hist. III 26 p. 216 Kr.; plenius idem fragmentum extat ap.
 Non. p. 138, 3 IIII etiam libri Noniani III Kritzius cum antiquis Non. edd.
 madore] d ore D 4 dicitur om. GLK 5 Plaut. vidul. fragm. 6 p. 442 Both.

uidullaria R uidolaria Dd 6 merorem RDGL mquerorem H memorem K
 7 Plaut. rud. II 7, 24 (v. 582) 8 perialgo Dd etiam] sic etiam additam. ad
 calcem libri V. tu Plautus egro Bb 9 etiam eras. in B haec ante hic om.
 R haec ut H 10 inmemor inmemoris BH inmemor ris K 11 paenulti-
 correpta
 mam eius Hh sernant K 12 eius] huius G Cecilius RGL Cicilius K
 Caecil. epicler. fr. 1 p. 132 Both. fr. 2 p. 17 sq. Spgl. fr. 1 p. 33 sq. Ribb. cf.
 lib. VII § 78 13 inuentus libri et mei et Krehliant, si silentio eius fides, utroque
 loco omnes inueniuntur 'quod duo codd. altero exhibent loco' Spengelius est inuentus

Bothius proflua R profluvia G proflua H proflua Ll proflua Ribbeckius
 14 est om. L immemoris DLK ita est Rr madida] rb medida RB 16
 in sor (h) D 16 Verg. Aen. XI 845 XII. LK 17 relinquit R relinquet cum
 Pal. D 18 Verg. Aen. XII 25 19 haud RBH auc in aud corr. D ā (i. e. aut)
 sup. lin. K aut Med. fatau Med. 20 Inueniuntur RB etiam simplex tamen

GL etiam simplex ex simplex etiam corr. K aput H 21 decoris (u) D
 accipiat GLK Neuius libri Naevius bell. Pun. III 4 p. 60 Kl. inc. II p. 17 Vahl.:
 Magnamque domum decorumque ditem uexarant 23 Magnamque] rb magnam^{que} LKk
 magna quae R magnam BG ditem om. B te in mg. b uexarant in uexarant

p. 699. 700 P.

p. 230. 51 K.

aliter enim iambus stare non potest. Sallustius in III: equis et armis decoribus cultus. in eodem: dedecores inultique terga
 48 ab hostibus caedebantur. quae ab eo derivata vel composita, quod est 'decus decoris', illius declinationem servant, sicut a corpore quoque composita eius declinationem servant, 'bicorpor bicorporis', 'tricorpor tri-
 corporis', ut Ac|cius in Eriphyla:

Pallas bicorpor anguium spiras trahit.

Virgilius in VI:

Gorgones Harpyiaeque et forma tricorporis umbrae.||
 'haec arbor' quoque 'arboris', quod a robore derivatum illius declinatio-
 nem servans corripuit paenultimam genetivi, et a 'puero' composita, 'Publi-
 por Publiporis' et 'Marcipor Marciporis' (sic Probus; ita enim antiqui
 pro 'Publii puer' et 'Marci puer' dicebant), quae o non producant in obli-
 quis casibus: unus constitit in agro Lucano gnarus loci, nomine
 Publipor (Sallustius in III historiarum hoc protulit).

49 Neutra quoque et Graeca omnia correpta o, addita 'is' faciunt gene-
 tivum, ut 'hoc marmor marmōris', 'aequor aequōris', 'hic Hector Hectō-
 ris', 'Actor Actōris', quando est nomen proprium Graecum. Virgilius:

Actōris Aurunci spoliū, quassatque trementem.

ab eo autem, quod est 'hoc ador', genetivus in usu frequenti non est,
 cuius derivativum o productum habet contra rationem aliorum, quae ex
 neutris eiusdem terminationis derivantur. Virgilius in VII:

mut. H uexarant 'plures librorum' Krehlian, duxerat lexicogr. Vat. class. auct. VIII
 p. 165 ed. Maius 1 Sallustius] RH salustius rell. Sallustii hist. III 11 p. 208
 Kr., a quo fragmento recte nunc, quamvis adversante Linkero C. Sall. Cr. hist. prooem.
 p. 28, seiunctissae videtur (fr. inc. 53 p. 384) verba Sallustiana a Servio ad Verg.
 Aen. X. 539 prolata: equo atque armis insignibus IIII D in in equis K

equus B 2 cultis Rr Sall. hist. III 91 p. 298 Kr. dedecores] r decores RK
 multique RDK multi*** (que) H 3 ostibus D quae habeo R que ab eo r
 5 eius] illius Dg 6 actius RH Attius in Eriphyla (i. e. Epigonis v.
 Welckerum trag. Gr. p. 269 sqq., Ribbeckium l. l. p. 316 sq.) p. 205 Both. p. 149 Ribb.

aephila Rr eryphyla H heriphila G heriplla L ariphyla K riphyla B 7 an-
 gium L **spiras (su) B 8 Verg. Aen. VI 289 9 Gorgones] rdhk delphi-
 utuli marini

nes RBHG et in litura DK delphues L ***** D Harpyiaeque] π, Vergilius har-
 pyaeque 1 cum Med. arpyaeque H arpiaaeque DGLK aspyiae quae (a) in forma
 Rr aspriaeque et forma* (e) B 10 quod om. GLK a robore] b aabore (r?) B
 11 corripit GLK et om. G puplipor pupliporis GLK 12 Probus de

cath. nom. p. 1457 P. 116 L. 13 puplii GLK oblicis Gg 14 Sall. hist. III
 70 p. 271 Kr. unus — Publipor post Sallustius — protulit collocant BH, consistit K

15 puplipor GL 11 GK 16 omnia] nomina GLK o et addita G *is (h) D
 17 marmoris om. H hiector hectoris B hiector hectoris L haector haecto-
 ris R haector hectoris D hiector.ris G 18 actor quoque.ris GL Virgilius in

XII rh Virgī ***** in .XII. B Verg. Aen. XII 94 19 a*ctoris (u) B Au-
 runci] d arrunci R arunci DHGLK et sic f. scripsit Theodorus cum libris quibusdam
 Vergilianis *runcis (auruncis b) | polium B quassatquae Rr 20 habed Rr
 hoc] r om. H *** D hic R ador (h) D quod est genus frumenti post ador
 add. R ussu G 21 productum] r productam RL 22 teminationis R Verg.

p. 700. 701 P.

p. 251. 52 K.

adōrea liba per herbam

Subiciunt epulis.

et puto ideo produci, quia a verbo derivatur producente o paenultimam, id est 'adōro'. ergo 'ador' quoque, cum ab eodem sit verbo, necessario, si declinaretur, produceret o in genetivo, quod rursus prohibebat regula neutrorum in 'or' terminantium. duabus igitur sibi adversis regulis repugnantibus mansit indeclinabile, quamvis inveniatur huius quoque apud quosdam veterum genetivus, modo producens modo corripiens paenultimam secundum supra dictas diversas rationes, ut G. Annius in I:

10 Hic adoris dat primitias, ibi sanguine libat.

idem in II:

Illam sponte sotos adoris stravisse maniplos.

idem in III:

Emicat in nubes nidoribus ardor adoris.

15 excipitur etiam 'hoc cor cordis', quod assumit d in genetivo. ut breviter 50 igitur supra dictam colligamus regulam: in 'or' desinentia neutra et Graeca et quaecumque derivantur vel componuntur a primitivis paenultimam corripientibus, ea genetivi paenultimam corripiunt, cetera producunt exceptis 'cor' et 'ador'.

20 In 'ur', cuiuscumque sint generis, accepta 'is' faciunt genetivum, ut X 51 'hic vultur vulturis', 'turtur turturis', 'hoc sulphur huius sulphuris', 'hic' et 'haec fur huius furis'. excipitur 'hic satur huius saturi', unde Lucanus:

saturum tamen obsidet hostem,

Aen. VII 109 sq. 1 adorea] Et adorea BDHKr oreā Rom. herbam] h erbam
RD .2 subiciunt GK aepulis H subiciunt epulis et adorea liba per herbam
integro versu restituito k 3 producitur L producentem G 4 uerbo

deriuatum necessario R 5 in genetino o H gaenetiuo D ^{rursus} *** Rr rur-

sus H prohibebat] d prohibeat DLKg prohibent G 6 Duabus igitur Rr
aduensis sibi H aduersis ex aduersus corr. B 7 inueniantur K 8 geneti-

vus] rd genetiuo RD genitiuo B corripens G 9 G. Annius] sic vel potius C. Annius Huschkius de C. Annio Cimbro p. 12 Gannius libri Ennius Bergkius in ind. lect. Marb. hib. 1847 p. V, cf. Falsteri mem. obsc. p. 36 sq. et Muelléri ad Paul. p. 369 s. v. veteratores annotationem. Gannium a Paulo laudatum C. Fannium, M. f., oratorem esse censet Bergkius H. A. L. Z. 1842 n. 106 p. 240, Granium post alios A. G. Cramerius opusc. p. 141 10 post adoris: dat — sotos adoris om. R add. r

dat] f. dant Bergkius in ind. Marb. I. I. primicias D , ibi] Bergkius sibi

libri f. libant Bergkius 12 ad+oris (h) D adores GL strabisse B ^pmaniflos Rr

manipulos D 13 IV libri nonnulli dett. Krehlii 14 doris Rr a+doris (r) D
15 cordis apscr. in L adsumit B 16 igitur om. L desinentiam Rr 18 ce-
taera R 20 In ur inscr. add. d his Rr 21 huius uulturis b solphur sol-
phuris L sulphur. ris GK 22 fur. ris GL et unde L Lucan. Phars. VI 117

24 satur ^{*}(fuit satur i. e. saturum) G satur ^{** (um)} Luc. Voss. B

p. 701 P.

p. 232 K.

quod ideo est secundae declinationis, quia facit femininum in a desinens, id est 'haec satura' - Terentius in hecyrā:

Sed cum tu satura atque ebria eris, puer ut satur sit, facito - ,

quod a Probo praetermissum doctissime attendit noster praeceptor Theoctistus, omnis eloquentiae decus, cui quicquid in me sit doctrinae post deum imputo. excipiuntur etiam in neutris haec, quae pro u o correptam habent per obliquos casus, ut 'hoc robur huius robōris', 'ebur ebōris', 'femur femōris'. Horatius:

femur, Cerinthe, tuum.

Virgilius in X:

ocius ensem

Aeneas viso Tyrreni sanguine laetus

Eripit a femore.

dicitur tamen et 'hoc femen feminis', cuius nominativus raro in usu est, 'iecur iecoris' vel 'iocineris', qui genetivus videtur a nominativo 'iocinus' venire, qui in usu non est. Persius:

et quae semel intus

Innata est rupto iecore exierit caprificus?

In 'as' desinentia Latina masculini generis sunt vel feminini vel communis et ablata s, addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'hic Maecenas Maecenatis', 'haec civitas civitatis', 'hic' et 'haec Arpinas huius Arpinatis'.

.1 secundae D id est quia L 2 post satura: Terentius — satura om. G add. g

Ter. hec. V 2, 3 aecyra R haecyra D ecyra K echira B hecusa G hecussa L

3 tu om. GLK *ebria (h) D haebria R eris] l ris R 9 (i. e. eius) GL ut] et K 5 a Probo praetermissum] v. Prob. de cath. nom. p. 1458 P. 117 L.

praetermissum Gg praetermissum K attendit RBH addendit K 6 Theoctistus] cf. Osannum Beiträge zur griech. u. röm. Literaturgeschichte II 161. 342 theuctistus r

theotistus D theostistus GLK thecotistus H at K 6 eum G inputo D

haecq. pro D correptum R 8 roboris L post roboris: fulgur fulguris add. D ebur] h eb** H 9 oratius K Hor. sat. I 2, 81 libris: Sit licet hoc (s. o) Cerinthe tuum - non tuo - tenerum est femur aut crus praebentibus usus est Priscianus 10 cherinte R cherinthe DH cerinthae GL chirinthae K 11 Verg. Aen. X 780 sqq. XII RBDGLK 12 otius D occius GLK ense K

aeneas ensem L 13 Aeneas — hoc femen add. d uisso G tyreni Rr tyrreni GLK tyrheni Pal. tyrreni Med. Rom. 14 femore] sic libri aliquot Verg. dett. femine Med. Pal. Rom. 15 feminis] h femenis G femininis DH 16 iocineris] iecineris GLK iocinoris h **qui (ut) R uidetur spscr. in L iecinus GLK 17 quia R ussu G Pers. sat. I, 24 sq. 18 et om. G quae] d qui D 19 caprificos GLK 20 In as inscr. d masculini] ex masculina corr. B uel masculini G 21 commo G s et addita Kh faciunt genitium sup. lin. K mecaenas RD mecenat HGL mecenat pro mecenatis B mcenas (sic) .tis K 22 maecaeenatis R mecaenatis D mecenatis HGL huius maecaeenatis r huius ciuitatis BDH pinas Rr

p. 701. 702 P.

p. 252. 53 K.

excipiuntur monosyllaba 'hic as assis', 'hoc | vas vasis', quod in singulari numero tertiae, in plurali secundae declinationis est, 'hic vas vadis', 'hic mas maris' et 'hoc fas nefas' et 'hic' et 'haec' et 'hoc nugas' indeclinabilia. Graeca vero eiusdem terminationis nomina *ov* vel *α* desinentia in 53
genetivum Graeco prius sunt declinationis, ut 'Ἀνταῖς Ἀντοῦ, Lysias Lysiae', 'Ἄντας Ἄντα, hic Antas huius Antae'. huiusmodi nominativum nominum frequenter sine s terminali solent Romani proferre, ut 'hic Geta', 'Byrria', 'Mar||sya'. in *ος* autem terminantia genetivum Graecum *ο* in *i* mutantia faciunt genetivum Latinum, ut 'Κάλχας Κάλχαντος, hic Calchas 10 Calchantis' - quamvis 'hic Calchas huius Calchae' antiqui declinabant. Plautus in *Menaechmis*:

Novistin illum? - Novi cum Calcha simul -,
 'Πάλλας Πάλλαντος, hic Pallas Pallantis', 'Παλλᾶς Παλλάδος, haec Pal-
 las Palládis'. et sciendum, quod in 'as' desinentia masculina, si 'nt' ha-
 15 beant in genetivo, vocativum in 'an' volunt terminare more Graeco vel
 similem hunc nominativo servare, ut 'o Calchan' vel 'o Calchas' et 'o Pal-
 lan' vel 'o Pallas'. Virgilius tamen auctoritate poetica 'Palla' protul-
 lit in XI:

salve aeternum mihi, maxime Palla.

20 in eodem:

Quin ego non alio digner te funere, Palla,
in hoc quoque Graecorum poetas secutus. Homerus in *Μ* *δαψυδα*.

1 Excipitur, nū ad *mg. add.*, *H* asis *G* uasis *D* 2 est *om. G*
vadis] *r* uasis *R* uadis uadum *B* hic *om. GLK* 3 mars *R* nefas
hic *B* 4 ov vel α] in ov uel in α *G* in ov uel α *HL* uel in α *B*
5 ut lysias lysiōy lysias lysiae *D* ut λυσιας λυσιοy lissas lissae *GLK* ut hic
lissas lysiōy lysias lysiae *R* ut hic lysiās. lysiōy. hic lissas. huius lissae *B*
ut Lysias lysou (uel lysia in *mg. A*) hic lissas lissae *H* 6 antas anta *K* antas.
antoy. uel anta. *B* antas antay *R* antas an, nomina propria sunt grecorum *Dd* antas
antoy *H* nūm "Ανθαc "Ανθα (*Pausan.* II 30, 8) hic Anthias huius Anthae? hic *om.*
K cantas *R* huius *om. K* 7 nominum *H* ut gela *G* 8 byrrhiy *B*
birria *K* marsia *DHGLK* In os *inscr. d.* oc] *r* wc *R** oc *H* os *DLK* 9

^A	^h		^h	
καλκός καλκάντος <i>L</i>	calcas calchantos <i>K</i>	καλκάνθος <i>H</i>	calcas <i>Rr</i>	10 cal-
cantis <i>R</i>	huius calchantis <i>GLK</i>	calcas <i>R</i>	nel huius <i>B</i>	calchae <i>R</i>
stus <i>D</i>	platus <i>G</i>	menegmis <i>RBDH</i>	menichenis <i>G</i>	menichinis <i>L</i>
<i>Plaut. Men. V 1, 48 (v. 748)</i>	12 novistin illum] <i>k</i>	nouisti nullum <i>GLK</i>	nonistin	

tu illum *Plautus* noua *R* calca *R* chalcha *K* Calchante *testantur librorum Plau-*
tinorum scripturae 13 ΠΑΛΛΑΝΤΑΣ ΠΑΛΛΑΝΤΟΣ *K* ΠΑΛΛΑΝΘΩΣ *R* ΠΑΛΛΑΝΘΟΣ *H*

[†]palmas *Rr* huius pallantis *G* pallas pallados *Rr* ^{πΑΛΛΑΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ} ^{ΠΑΛΛΑ} ^{πΑΛΛΑΣ.} ΔΟΣ *Dd* ^{ΠΑΛΛΑΤΣ} ^{πΑΛΛΑΘΟΣ} *K* haec om. *GLK* hic *B* 14 in ac *K* in genetiivo nt habeant (*GLK*)
15 post genetiivo: uocatiuum — nominatiuo om. *R add. r* 16 nominatiuum

B calcan R kalkan L chalchan K calcas R chalchas K 17 Verg. Aen.

XI 97 19 *saluae H* maxima^e *Med.* Pallas *Rom.* 20 *Verg. Aen.* XI 169
21 *ego(r) H* digner] *g* degener *G* dignem *v. l. ap. Serv. ad h. l. laud.* 22 *quo-*
que] ergo G *Hom. II, XII 231 cf. lib. VII § 54* *M in littera H* *ὁρανοδία*

p. 702 P.

p. 253. 54 K.

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτι μοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
 Πουλυδάμα dixit pro Πουλυδάμαν. Menander quoque in Dardano:

Ἀφίλα παῖ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;

παῖ Ἀφίλα dixit pro Ἀφίλαν.

- 55 In 'es' correptam Latina masculini vel communis generis cum sint, mutant e in i ablata s et addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'hic milēs huius militis', 'trames tramitis', 'termēs termitis', 'mergēs mergitis', 'hic' et 'haec sospēs sospitis', 'pedēs peditis', 'equēs equitis', | 'hic' et 'haec superstēs huius superstitis', 'gurgēs gurgitis', 'hic' et 'haec divēs divitis'. excipiuntur haec, quae habent paenultimam ae diphthongum vel a verbis 10 derivantur in paenultima syllaba e habentibus brevem, quae e servant in genetivo, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc praepēs praepetis', 'l̄ero teris, hic' et 'haec' et 'hoc terēs teretis', 'hebeō hebes, hic' et 'haec' et 'hoc he-

om. H ΠΑΥΛΑΙΑ R ΠΑΥΛΙΑ K ΡΑΙΑ L ΑΡΑΙΑΙΑ G 1 ΠΩΥΛΑΔΑΜΑCΙΜΗΝ ΟΥΚΕΤΥ-
 ΜΩΥ ΦΙΛΑΘΑΥΓΩΡΕΥΕΙC R ΠΟΥΛΑΔΙΑΜΑCΙΜΕΝΟΥ. ΚΕΤΙΜΟΥΦΥΛΑΤΑC. ΤΑΤΟΡΕΥΕΙC G ΠΟΥ-
 ΛΥΔΑΑ (1) ΜΑCΙΜΗΝ ΟΥΚΗΤΙ ΜΟΥ ΦΛΑΤΑCΤΑΤΟΡΕΥΕΙC L1 (in M ΠΑΥΛΑΙΑ. ΠΩΥΛΑΔΑΜΑ
 ta quidem nunquam mei custodes tales comparas
 CΥΜΗΝ ΟΥΚΗΤΙ ΜΟΥ ΦΥΛΑΤΑΥΤΑ Τ' [τ' pro τα in mg.] ΑΓΩΡΕΥΕΙC. ΠΩΥΛΑΔΑΜΑ d̄x pro ΥΠΠΩΥ-

ΛΥΔΑΜΑ ad calcem pag. 1) ΠΟΥΛΑΔΑΜΑCΥΜΕΝΟΥ. ΉΤΙ.ΜΟΙ ΦΙΛΑΤΑCΤΑΓΟΡΕΥΕΙC K om. H
 οὐκέτι μοι] scripsi ΟΥΚΕΤΙ ΜΟΥ B ΟΥΚΕΝΤΙ ΜΟΥ D οὐκέτ' ἐμοί edd. Hom. ΤΑΥΤΑ B

ΤΑΥΤ. ΓΟΡΕΥΕ*** Dd 2 ΠΩΥΛΑΔΑΜΑ R ΠΟΥΛΑΔΑΜΑ D ΠΟΥΛΑΜΑ H ΠΠΟΛΟΜΑ G
 ΠΟΥΛΥ
 * * ΔΑΜΑ (ΥΠΟ?) L ΠΟΥΛΟΥΔΑΜΑ ΠΡΥ d̄x ΠΑΥ ΠΟΥΔΑΜΑΝ. Kk pro ΥΠΠΩΥ-

ΔΑΜΑΝ R ΠΡΟ ΥΠΟΛΑΜΑΝ G PRO ΠΟΥΛΑΔΑΜΑΝ D pro ΠΟΥΛΑΜΑΤ' H pro ΥΠΟΛΑΜΑΝ L
 ΠΡΟ ΥΠΟΛΑΔΑΜΑΝ B Menander] b andar B Menander in Dardano fr. III: IV
 100 com. Gr. ed. Mein., p. 887 ed. min.: Ἀφίλα παῖ dardanio L 3 nonne Ἀφίλα?

ΑΡΙΑ ΠΑΥ (Υ ex i fact.) ΔΕΙΠΝΟ ΠΟΙΕΙC. ΘΑΙΤΙ ΔΕΙΑΡΙΑ dixit pro drian B ΔΡΥΑ ΠΑΔΙ-
 ΑΠΠΝΟ. ΙCΙCΘΑΙ ΤΙΔΕΙΟ dia dixit pro dian Rr ΔΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΟ+ΠΠΟΗCΤΑΙΤΙΔΕΙ ΑΡΙΑ dīx

pro drian D ΑΡΙΑ ΠΑΙΛΑΠΠΕΟ ΠΟΥΕΙΤΙΑ ΤΙ ΔΕΙ d̄pia dīx pro drian G ΑΡΙΑ dixit pro
 ΑΡΙΑΤ. H ΑΡΙΑ ΠΑΙ ΛΠΠΕΟ ΠΟΥ ΚΙ ΘΙΑΤΙΔΕΙ ΑΡΙΑ d̄x pro ΑΡΙΑΝ L ΑΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΙΠΠΟΙC
 scito quid oportet

ΙCΘΑΙ ΤΙ ΔΕΙ Ι ΑΡΙΑ ΠΑΙΜΠΠΟΠΟΥΕΙΘΑΜ ΔΕΙΡΙΑ d̄x pro drian. K Ἀφίλα, Ἀφίλα παῖ,
 δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ; integro senario restituto ex librorum Bavar. vestigiis eruit
 Spengelius Caecil. Stat. fr. p. 5 5 In es cor inacr. d correpta R correp̄ G
 masculina D commonis G 8 et ablata Gk s addita B post tis: faciunt
 — tramitis om. G add. g 7 hic trames huius tramitis hic termes huius termitis B
 hic] et hic G 8 aequēs aequitis D 9 huius om. H 10 quae uel ae diptongum habent
 penultimam (peneultimam G) GL uel ae dyptongum H uel ae dyphogum B uel
 quae a GL 11 breue GL 12 huius praepetis RDH post praepetis: hic et haec
 et hoc perpes huius perpetis 'ex melioribus libris, quos in bibliotheca Leidensi voluit'
 add. Lindemannus Prisc. opp. min. p. 355; libri et Krehliani et mei omnes hoc addita-

mentum om. 13 teritis D h̄ebeo(a) R hebeo r̄b h̄ebeo H habeo habes D

hoc hebes b hebes hebetis Rr habes habetis D 1 hebetis. geno. genis, quod pro

p. 702. 703 P.

p. 264. 55 K.

bēs hebetis', 'indigēo indiges, indigēs indigetis', 'impēto, impēs impetis' - Ovidius in III metamorphoseon:

Impete nunc vasto,
pro 'impetu'. similiter Statius in VII Thebaidos:

5 aurigamque impete vasto,

Amphiarae, tuum - ,

'interpretor, interpretēs interpretis'. sic declinantur etiam i ante e habentia, ut 'hic p[ar]ies parietis', 'hic aries arietis', 'hic' et 'haec' et 'hoc in- quies' quoque 'inquiētis', quod quamvis in nominativo e correptam habeat, ut Probo videtur, in genetivo tamen eandem producit secundum genetivum 'quies quiētis' principalis. sic etiam feminina servant e, ut 'haec seges segetis', 'teges tegetis'. illud quoque notandum, quod a pede vel a sedendo composita per 'dis', non per 'tis' efferunt genetivum. et a pede quidem composita servant e, a sedendo vero mutant e in i, ut hic' et 'haec' et 'hoc quadrupes quadrupedis', 'bipes bipedis', 'compes compedis' - Iuvenalis in IIII:

Squalidus in magna fastidit compede fossor - ,
'hic' et 'haec obses obsidis', 'deses desidis'. excipitur 'haec apēs huius 57 apis', quia hoc solum a pede compositum, ut quibusdam videtur, e longam servavit neque ulla crevit syllaba in genetivo, quamvis et alia composita ab eo, quod est 'pes', auctores producunt, ut Virgilius:

Stat sonipēs ac frena ferox spumantia mandit.

idem in X:

Tollit se arrectum quadrupēs et calcibus auras

25 Verberat.

Horatius sermonum I:

Omnia magna loquens, modo: sit mihi mensa tripēs et
Concha salis puri.

gigno antiqui dicebant. egeo. indiges, indigetis. B 1 indigeo om. K add. k
indi egeo Hh indigeo indiges Dd indegeo indeges G indegeo indeges L

indiges
indigeo indigetis Rr indeges indegetis GL impes] h impe H 2 Ovid.
metam. III 79 IIII D metamorphoseon L 4 Statius Theb. VII 585 sq.
statius in VII. thebaidos in litura b VI. L 5 v. 585 initium Transiliunt cam-
pos add. r aurigamque D aurigaque GLK 6 amphiare DGLK am-

phiarae H amphiorae h amphiaretum B 7 inpretor G interpretes tis inter-
pētis Rr 9 quoque om. D 10 Prob. de cath. nom. p. 1460 P. 118 L. 11
principalis quies quietis BL 12 tegitis B uel sedendo L 13 Vt a pede R

15 et hoc om. RBDHK quadrupetis H 16 Iuv. sat. IIII 11, 80 17

s. squalidus D scalidus K compedie K fosor LK 18 obsides Dd excipitur
apes D 19 quia] quod K a pede] b ape B 21 habeo RrD apes (s) D
Verg. Aen. IIII 135 23 Verg. Aen. X 892 sq. XI. B 24 arreptum L
aures D 26 oratius K Horat. serm. I 3, 13 sq. sermonium H ser-
monum I om. GLK 27 sit B 28 concha RBDHK

Probus tamen inter correpta haec ponit. Ovidius tamen nominativum 'haec apīs' protulit in XIII metamorphoseon:

Non apīs inde tulit thos sedula flores,
quod etiam diminutivum ostendit 'apicula', quomodo 'fidicula' docet, primitivi sui nominativum 'fidis', non 'fides' esse, quod Servio placet [de cithara].

XI 58 In 'es' productam Latina i antecedente ablata s, addita i faciunt genetivum, ut 'hic meridiēs huius meridei', 'hic' et 'haec diēs huius diei', 'haec aciēs huius aciei'. excipitur 'haec quies quietis'. vetustissimi tamen hoc quoque secundum supra dictam proferebant declinationem. Afranius in emancipato:

sollicito corde corpus non potitur nunc quie.

Laevius in Protesilaodamia:

Complexa somno corpora operiuntur ac suavi quie
dicantur.

iure igitur compositum quoque ex eo 'requies', quod in eodem genere mansit, tam quintae quam tertiae invenitur. Virgilius in IIII:

Tempus inane peto, requiem spatiumque furori.

Cicero in dialogo de senectute: ut meae senectutis requiem oblectamentumque noscatis. nam 'inquietis', cuius extremam corripit dicit Probus, 'inquietis' declinatur, quod trium factum est generum, ut supra ostendimus. cuius etiam simplex in usu invenitur trium generum. Naevius in carmine belli Punici II:

1 Probus de cath. nom. p. 1470 P. 127 L. correptā D 2 apes Dd protullit G
Ovid. metamorph. XIII 928 XIII] Erl. 2 Krehlii XVIII. R XVII BDGLK XV. H XIII
Carotiruh. alter 3 os R collectos ex Ovidio Carotiruh. alter 5 sui] h s** H non
fidis Rr Servio] v. lib. III § 30 6 cythara DK 7 In es pro inscr. d
8 ut meridiēs L post meridei: hic — diei om. Bd 9 acies aciei DH
acei G haec om. G quies huius quietis Drb tamen superscr. in L 10 Af-
franius K Afran. emancip. fr. 19 p. 108 Both. XXII p. 199 sq. Nk. fr. V p. 149
Ribb. 11 in -i. mancipato GL in I emancipato K 12 Sollicito corde corpus non
potitur quie Bothius potitur] h poti*** H 13 Laevius] Osannus anal. crit.
p. 54 sq., Krehlius cf. Weichertum poet. Lat. rell. p. 80 sqq., cui hic l. est fr. XIII
p. 78 sq.; inter Naevii fragmenta edd. ante Krehlium secutus perperam posuit Bothius fr.
trag. p. 91: Protesilai s. Laodamiae fr. 3 Neuius d rell. Neuius D Protesilaodamia] Put-
schius protesilao. Laodamia Rr protesilao. laodamia BDH protesilao laodamia G protesil-
lao. laodomia L prochessilao laodamia K 14 metrum iambonicum agnovit Fleckeisenus;
Complexa somno corpora | Adoperiunturac quie | Suavi dicantur Osannus quiae Dd

16 compositum ab eo L 17 permansit B tertia Rr Verg. Aen. IIII 433

19 Cic. de senect. 15, 52 me D requietem] sic etiam Cic. Erf. m. pr. cum aliis prae-
stantioribus requiem vel quietem alti 21 corripit (i) B Probus: v. § 56 est est R
tractauimus

22 ostendimus Rr etiam om. K simplex G 23 Neuius R neuius
BDHGLK Naevii bell. Pun. II 6 p. 49 Kl. II 1 p. 13 Vahl. carminū K

1. BDHK i. h

p. 704. 705 P.

p. 255. 56 K.

Iamque eius mentem fortuna fecerat quietem. |

Licinius Macer in I annali: non minimo opere milites quietes volebant esse. Sallustius in II historiarum: quia corpore et lingua percitum et inquietem nomine histrionis vix sani Burbuleium appellabant. alia vero eiusdem terminationis nomina e in i mutata faciunt genetivum, ut 'hic verres huius verres', 'haec caedes huius caedis'. excipiuntur 'hic pēs pedis', 'haec Cerēs Cereris', 'mercēs mercedis', 'hic' et 'haec herēs heredis', 'locuplēs locupletis' et tria quintae declinationis e corripientia tam in genetivo quam in dativo, 'fidēs fidēi', 'rēs rēi', 'spēs spēi'. invenitur etiam 'plebēs plebēi'. Sallustius in I historiarum: plebēi tribuniciam potestatem (nam 'plebs plebis' facit genetivum). et 'famēs famēi' dicebant veteres, unde adhuc 'famē' producit in ablativo. Virgilius in VI:

Melle soporatam et medicatis frugibus offam

Obicit: ille famē rabida tria guttura pandens,

Iuvenalis in V:

inde autem cum se matura levavit

Progenies stimulante famē, festinat ad illam,

Quam primum praedam rupto gustaverat ovo,

idem in eodem:

Membra aliena famē lacerabant, esse parati

Et sua

1 v ^{fecit} eis Bb mentem fortuna fecerat quietem L fortuna] r fortuna GK fortunam R 2 Licinius] r Licinnius RBDHGL Macer] r marce R Licin. Macr. ann. lib. I p. 237 Kr. fr. 8 p. 365 Roth. milites G 3 Sall. hist. II 45 p. 149 Kr. quia] Qui L Quem Colerus ad Val. Max. VIII 14, 5 4 inquietem k quietem K 5 burbulegium RBH burbuleum GLK appellabant] R appellabat r rell. e nomina L 6 mutantia BDHLr motantia GK 7 post cedis (sic): excipiuntur — Cereris om. R add. r ^{hic} pes L pe+ss (de) D Ceres] add. g caeres K caereris DK 8 locuples Rr 9 trea G trea K tam add. h 10 spes spei ^{res rei} K ^{spei} spes L Inveniuntur BD plebis plebi D Sall. historiarum I verba desumpta sunt ex L. Philippi contra Lepidum oratione: I 51 § 14 p. 78 Kr., qui recte statuit cum Orellio plebei h. l. dativum esse: qui placere ait .... concordiae gratia plebei tribuniciam potestatem restitui, ex qua omnes discordiae accensae 11 II GLK historiarum H tribunitiam H tribunitiam K tribunitiam B tribuniciam b 12 ei] r ut R 13 adhuc g adhuc ni f. G aduc H in ablativo producit B Verg. Aen. VI 420 sq. U. GL VII. K 14 Melle ex Mille corr. H saporatam B medicantis G 15 obicit Gg obicit K rabida] r et sic Med. Pal. Röm. Fr. rapida RDK cum aliquot libris Vergilianis dett. trea G guttura G pandens] b pandens B 16 Iuv. sat. V 14, 83 sqq. ad Iuvenat in V: ponitur in mg. add. h 17 se om. Iuv. Pith. m. pr. natura L levavit] leuaret cod. Pith. leuarit vel leuabit libri Iuven. dett. 19 gustaverat] Br cum Iuvenale gustauerat L gustauerit RDHGG 20 Iuv. sat. V 15, 102 sq. 21 membra DH lacerantibant H

60 quasi quintae declinationis produxerunt ablativum. Graeca eiusdem terminationis, in ους vel ος vel εος genetivum Graecum terminantia, ου vel ο vel εο in i commutantia faciunt genetivum Latinum, ut 'Παλαμήδης Παλαμήδους, Palamedēs Palamedis', 'Ἐτεοκλῆς Ἐτεοκλέος, Eteoclēs Eteoclis', | 'Χρέμης Χρέμητος, Chremēs Chremetis' et 'Chremis'. Terentius in Andria:

etiam puerum inde abiens conveni Chremis.
idem in eadem:

egomet continuo ad Chremem.

Μένδης Μένδητος nomen est urbis Aegyptiacae, cuius mentionem Pindarus facit, 'Mendēs Mendetis' et 'Mendis'. sic quoque 'Ράμνης Ράμνητος, Rhamnēs Rhamnetis' et 'Rhamnis' - quod Graecum esse ostendit aspiratio post r posita, quod in Latinis nominibus non fit -, 'Λάχης Λάχηςτος, Lachēs Lachetis' et 'Lachis'. sic et similia in τος terminantia genetivum Graecum. nec mirum duplicem declinationem haec habuisse 15 apud Latinos, cum apud Graecos quoque multa inveniuntur huiuscemodi ancipitem habentia declinationem teste Herodiano: Γύγης [nomen Gi-

1 allatū L terminationis] *hk et in lit. g* declinationis RBHK 2 ους] ου K εος] εος D terminantia genetiūm graecum L 3 uel ο uel o Dd ΠΑΛΑΜΕΔΕΩC GL 4 ΠΑΛΑΜΕΔΟΥC G

Ε ΠΑΛΑΜΗΔΟΥC L ΠΑΛΑΜΗΔ Rr ΠΑΛΑΜΗΔΩΟΥC H palamides palamidis G ΕΤΕΟΚΛΕΩC ΕΟ ΕΤΕΟΚΛΕΟΥC L ΕΤΕΟΚΛΕΩC Rr et ΕΤΕΟΚΛΕΩC ΕΤΕΟΚΛΕΟΥC. theocles. theoclis G ΕΤΕΟΚΛΕΩC et ΕΤΕΟΚΛΕΟΥC theocles theoclis L ΕΤΕΟΚΛΕΩC ΕΤΕΟΚΛΕΟΥC etheocles etheoclis H et ΕΤΕΟΚΛΕΩC ΕΤΕΟΚΛΕΟΥC etheocles etheoclis K & ΕΤΕΟΚΛΕΩC B eteodes eteodis D 5 ΧΡΕΜΕC

Τ ΧΡΗΜΕΩC Rr ΧΡΗΜΗC ΧΡΗΜΗΤΟΥC H ΧΡΕΜΕC ΧΡΕΜΕΤΟΥC L ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΗΤΟΥC K ΧΡΕΜΕC ΧΡΕΜΕΤΟΥC G ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΗΤΟΥC B cremes B **chremes et chremetis H et] uel GL cremis D Ter. Andr. II 2, 31 7 puerum etiam GLK abiens] d habiens RD habens GL conuenit B Chremi Ter. Bas. 8 Ter. Andr. II 2, 24 in eodem RGL 9 egomet] sic etiam Donatus; cf. Al. Richterum Donati comm. quem *uon* habeant ad illustrandam singularum Ter. uocum corruptelam. Bonnae 1854 p. 26 sqq. ego me libri Ter. cremē r cremen RD chremen K cum Bas. 10

ΤΟ ΜΗΝΗC ΜΗΝΗΩC Rr ΜΕΝΑC ΜΕΝΑΤΟΥC G et, ΜΕΝΑC in ΜΕΝΗC corr., L ΜΗΝΗC ΜΗΝΗΤΟΥC K egyptiacae K egeptiacae G aegyptiacae L mentionem K pindarus Rr Αἰγυπτίαν Μένδητα, παρ κρημνὸν θαλάσσης, | Ἐξαχτον Νεῖλον κίρας, αἰγυβᾶται | Ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται Pindari fr. 215 Böckh. 184 Bgk. ed. alt. servatum a literato quodam Strabonis geograph. XVII p. 802 C lectore 11

mendetis ex menditis corr. B ΠΑΜΝΕC ΠΑΜΝΕΤΟΥC G ΠΑΜΝΗC ΠΑΜΝΗΤΟΥC D ΠΑΜ+NEC pham+netos L 12 ranes H ramnes ramnetis D ramnis DL ostenditur aspiratione H 13 hominibus R 14 lachis sic et similia. In tos D et] si GL tos RDGL *oc H 15 duplicem] d publicem D 16 inueniuntur multa H 17 Theste Rr Herodiano] cf. schol. A Hom. II. XV 302, Iliacae prosodiae fragmentis insertum a Lehrsio Herod. scripta tria p. 290 sq.; ad totum h. l. cf. praeterea Choerobosc. in Theodos. can. p. 139, 10 sqq. Gaisfd. γυγες L γιγες G γιγες K gyges RD giges BH gygantis RD

p. 785 P.

p. 267. 86 K.

gantis] Γύγου et Γύγητος, Κόμης [proprium] Κόμου et Κόμητος, μύκης μύκου et μύκητος, Μύνης Μύνου et Μύνητος, Ποδῆς Ποδοῦ et Ποδῆτος, Μέγης Μέγου et Μέγητος, Πύδης Πύδου et Πύδητος. similiter 'Thales', 'Apelles', 'Menes', 'Ageles', 'Calles', 'Dares' varie decli-
 5 nantur. unde Virgilius duplicem accusativum Graecum protulit in V: Dareta et Daren, illos secutus, qui Ποδῆτα et Ποδῆν, Μέγητα et Μέγην. protulerunt, ut:

Praecipitemque Daren ardens agit aequore toto,
 in eodem:

10 Sed finem inposuit pugnae fessumque Dareta.
 sin in ου terminent genetivum Graecum, primae erunt declinationis, ut 'Αχάτης Ἀχάτου, Achates Achatae', 'Ἀγχίσις Ἀγχίσου, Anchises An-
 chisae'. saepissime tamen huiuscemodi nomina antiqui et secundum ter-
 15 tiam protulerunt declinationem, ut 'Orontes Orontae' et 'Orontis', 'Timar-
 chides Timarchidae' et 'Timarchidis', 'Herodes Herodae' et 'Herodis'. Ho-
 ratius in II epistularum:

1 ΓΙΓΗΟΥ H ΓΙΤΙΟΥ G ΤΥΙΟΥ K ΓΙΓΟΥ in litura r ΓΥΓΟΥ l ΓΥΤΕΤΩC Rr ΓΙ-
 ΓΗΤΟC B ΓΥΓΕΤΟC DL ΓΙΤΕΤΟC G ΓΙΓΗΙΟC H ΤΥΙΗΤΟC K ΚΟΜΕC DHG ΚΩ-
 ΜΗC R ΚΩΜΟΥ RBH ΚΟΜΗΤΟC D ΚΟΜΕΤΟC HG ΚΩΜΗΤΟC R 2 ΜΕΥ-
 ΕC G ΜΥΚΕC L ΜΙΚΗC K ΜΥΚΩΥ B ΜΥΚΟΥ ΜΥΚΕΤΟC et ΜΥΚΕΝΤΟC G
 et ΜΥΚΕΝΤΟC
 ΜΙΚΟΥ et ΜΙΚΗΤΟC et ΜΥΚΗΝΤΟC K ΜΥΚΕΤΟC L Μύνης Μύνου et Μύνητος
 om. GLK et om. D ΜΥΝΗΤΩC R ΜΥΤΟC D ΠΩΛΗC. ΠΩΛΩΥ ET ΠΩΛΗΤΟC R
 ΠΩΛΕC ΠΩΛΟΥ et ΠΩΛΕΤΟC GL ΠΩΛΛΕC ΠΩΛΟΥ ET ΚΟΜΗΤΟC ΜΕΤΟΥ ET ΜΕΤΕΤΟC ΠΥ-
 ΔΗC ΓΓ. Similiter oales K Ποδῆν Hom. II. XVII 590 Plut. symp. quaest. VIII 13, 2; Πο-
 δῆτα non novi 3 ΜΗΤΗC. ΜΗΤΟΥ ET ΜΗΤΗΤΩC R ΜΗΓΗC. ΜΗΓΟΥ. et ΜΕΓΕΝΤΟC D ΜΕΓΕC ΜΕΓΟΥ
 et ΜΕΓΕΤΟC GL ΜΗΓΗC ΜΗΓΟΥ et ΜΗΤΟC H ΠΥΛΕC. ΠΥΛΟΥ. ΠΥΛΕΤΟC G ΙΤΙΑΗC ΙΤΙΑΟΥ
 et ΙΤΙΑΗΤΟC. H ΠΥΛΩΥ. ET ΠΥΛΗΤΩC R 4 tales R ΘΑΛΗC Dr ΘΑΛΕC Gg ΘΑΛΕC L ΘΑ-
 ΛΕC l oales K appelles RDHGLK b et ni f. B (nunc appelles) pr. m. et ipsa appel-
 les Menes] r manes RBGLK Ageles] 'plerique codd.' Krehlii agelles RBDHLK
 agelles G Calles] sic etiam Phot. bibl. 228^b, 26 Bekk., plerumque Cales; callos Rg
 varie] r uariae RBDH GK 5 in V om. LK in V. aeneidos G 6 dareta in
 litura h darem Rr dare Hh illosecutos Bb secutos DLK qui om. GLK
 ΠΟΔΕΤΑ D ΠΟΔΑΕΤΑ GL ΠΟΔΗΤΑ K ΠΟΔΑΕΝ L ΠΟΔΑΕΝ G ΜΕΓΕΤΑ G ΜΗ-
 ΓΗ
 ΓΗΤΑ H megeta L ΜΕΓΕΤΑ ΕΜΕΤΗΝ K 7 ΜΗΤΗΝ Rr ΜΗΓΗΝ H megen L Verg.
 Aen. V 456 8 darē D 9 Idem in eodem B Verg. Aen. V 463 10
 impo Rr imposuit L inpossuit G impossuit K fessumque L daretā Rom.
 11 terminant GK erunt om. K erunt declinationis] decli declinauerunt G de-
 clinationis erunt L sunt declinationis b 12 ΑΧΑΤΕC GLK ΑΓΧΙΕC ΑΤΧΙCΟΥ R
 ΑΓΧΥCΗC
 ΑΓΧΥCΟΥ Dd ΑΓΧΥCΗC ΑΓΧΥCΟΥ K agchises agchisoy L anchisoy B 13 tiqui Rr
 et om. HL add. h 14 Orontes Orontae] d orontes oronte h orentes orentae
 (orente H) DHg timarcides timarcidae et timarcidis GL 15 et add. h erodes
 erodae et erodis G et ex herodes herodae et herodis mut. L et del. r add. h
 oratius K Hor. epp. II 2, 184 16 epistularum] historiarum GLK

60 quasi quintae declinationis prodixerunt ablativum. Graeca eiusdem terminationis, in ους vel ος vel εος genetivum Graecum terminantia, ου vel ο vel εο in i commutantia faciunt genetivum Latinum, ut 'Παλαμήδης Παλαμήδους, Palamedēs Palamedis', 'Ἑπεικλής Ἑπεικλῆος, Eteoclēs Eteoclis', | 'Χρέμης Χρέμητος, Chremēs Chremetis' et 'Chremis'. Terentius in Andria:

etiam puerum inde abiens conveni Chremis.
idem in eadem:

egomet continuo ad Chremem.

Μένδης Μένδητος nomen est urbis Aegyptiacae, cuius mentionem Pin-darus facit, 'Mendēs Mendetis' et 'Mendis'. sic quoque 'Ράμνης Ράμνητος, Rhamnēs Rhamnetis' et 'Rhamnis' - quod Graecum esse ostendit aspiratio post r posita, quod in Latinis nominibus non fit -, 'Λάχης Λάχηςτος, Lachēs Lachetis' et 'Lachis'. sic et similia in τος terminantia genetivum Graecum. nec mirum duplicem declinationem haec habuisse 13 apud Latinos, cum apud Graecos quoque multa inveniuntur huiuscemodi ancipitem habentia declinationem teste Herodiano: Γύγης [nomen Gi-

1 allatī L terminationis] *hk et in lit. g* declinationis *RBHK* 2 ους] ου *K* εος] εος *D*
terminantia genetiūm graecum *L* 3 uel ο uel ο *Dd* ΠΑΛΑΜΕΔΕΩC *GL* 4 ΠΑΛΑΜΕΔΟΥC *G*

E ΠΑΛΑΜΗΔΟΥC *L* ΠΑΛΑΜΗΔΗC *Rr* ΠΑΛΑΜΗΔΩΟΥC *H* palamides palamidis *G* ΕΤΕΩΚΛΕΩC
EO
ΕΤΕΩΚΛΕΩC eteocles eteoclis *Rr* et ΕΤΕΩΚΛΕΩC ΕΤΕΩΚΛΕΩC. theocles. theoclis *G* ΕΤΕΩΚΛΕΩC
et ΕΤΕΩΚΛΕΩC theocles theoclis *L* ΕΤΕΩΚΛΕΩC ΕΤΕΩΚΛΕΩC etheocles etheoclis *H* et ΕΤΕΩΚΛΕΩC
ΕΤΕΩΚΛΕΩC etheocles etheoclis *K* & ΕΤΕΩΚΛΕΩC *B* eteodes eteodis *D* 5 ΧΡΕΜΕC

T ΧΡΗΜΕΩC *Rr* ΧΡΗΜΗC ΧΡΗΜΗΤΩC *H* ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΕΤΩC *L* ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΕΤΩC *K* ΧΡΗ-
ΜΕC ΧΡΗΜΕΤΩC *G* ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΗΤΩC *B* cremes *B* **chremes et chremetis *H*
ei] uel *GL* cremis *D* Ter. Andr. II 2, 31 7 puerum etiam *GLK* abiens]
d habiens *RD* habens *GL* conuenit *B* Chremi Ter. Bas. 8 Ter. Andr. II
2, 24 in eodem *RGL* 9 egomet] sic etiam Donatus; cf. Al. Richterum Donati comm.
quem *κων* habeant ad illustrandam singularum Ter. vocum corruptelam. Bonnae 1854
p. 26 sqq. ego me libri Ter. cremē r cremen *RD* chremen *K* cum Bas. 10

TO
ΜΗΝΗΩC ΜΗΝΗΩC *Rr* ΜΗΝΑC ΜΗΝΑCΤΩC *G* et, ΜΗΝΑC in ΜΗΝΗC corr., *L* ΜΗΝΗC
ΜΗΝΗΤΩC *K* egyptiacae *K* egyptiacae *G* aegyptiacae *L* mentionem *K* pindu-
rus *Rr* Αἰγυπτίαν Μένδητα, πῶς κρημνὸν θαλάσσης, | Ἐξαταὶ Νεῖλον κέ-
ρας, αἰγυβάται | Ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται Pindari fr. 215 Böckh. 184 Bgk.
ed. alt. servatum a literato quodam Strabonis geograph. XVII p. 802 C lectore 11

H mendetis ex menditis corr. *B* ΠΑΜΝΕC ΠΑΜΝΕΤΩC *G* ΠΑΜΝΗC ΠΑΜΝΗΤΩC *D*
h ΠΑΜ+NEC pham+netos *L* 12 ranes *H* ramnes ramnetis *D* ramnis *DL*
ostenditur aspiratione *H* 13 hominibus *R* 14 lachis sic et similia. In tos *D*
ei] si *GL* tos *RDGL* *oc *H* 15 duplicem] *d* publicem *D* 16 inueniuntur multa *H*
17 Theste *Rr* Herodiano] cf. schol. A Hom. II. XV 302, Iliacae prosodiae
fragmentis insertum a Lehrsis Herod. scripta tria p. 290 sq.; ad totum h. l. cf. praetera
Choerobosc. in Theodos. can. p. 130, 10 sqq. Gaisfd. ΓΥΓΕC *L* ΓΥΓΕC *G* ΓΥΓΗC *K*
gyges *RD* giges *BH* gygantis *RD*

p. 795 P.

p. 257. 56 K.

gantis] *Γύγου* et *Γύγητος*, *Κόμης* [proprium] *Κόμου* et *Κόμητος*, *μύκης* *μύκου* et *μύκητος*, *Μύνης* *Μύνου* et *Μύνητος*, *Ποδῆς* *Ποδοῦ* et *Ποδήτος*, *Μέγης* *Μέγου* et *Μέγητος*, *Πύδης* *Πύδου* et *Πύδητος*. similiter 'Thales', 'Apelles', 'Menes', 'Ageles', 'Calles', 'Dares' varie decli- 61
nantur. unde Virgilius duplicem accusativum Graecum protulit in V: Daretā et Daren, illos secutus, qui *Ποδῆτα* et *Ποδῆν*, *Μέγητα* et *Μέγην*. protulerunt, ut:

Praecipitemque Daren ardens agit aequore toto,
in eodem:

10 Sed finem inposuit pugnae fessumque Daretā.
sin in *ov* terminent genetivum Graecum, primae erunt declinationis, ut 'Αχάτης' *Αχάτου*, Achates Achatae', 'Αγχίσις' *Αγχίσου*, Anchises Anchisae'. saepissime tamen huiuscemodi nomina antiqui et secundum tertiam protulerunt declinationem, ut 'Orontes Orontae' et 'Orontis', 'Timarchides Timarchidae' et 'Timarchidis', 'Herodes Herodae' et 'Herodis'. Horatius in II epistularum:

1 ΓΙΓΗΟΥ *H* ΓΙΤΙΟΥ *G* ΤΥΤΙΟΥ *K* ΓΙΓΟΥ in *litura* r ΓΥΓΙΟΥ *I* ΓΥΤΕΤΩC *Rr* ΓΙ-
ΓΗΤΩC *B* ΓΥΓΕΤΩC *DL* ΓΙΤΕΤΩC *G* ΓΙΓΗΙΩC *H* ΤΥΤΗΤΩC *K* ΚΟΜΕC *DHG* ΚΩ-
ΜΗC *R* ΚΩΜΟΥ *RBH* ΚΟΜΗΤΩC *D* ΚΟΜΕΤΩC *HG* ΚΩΜΗΤΩC *R* 2 ΜΕΥ-
ΚΕC *G* ΜΥΚΕC *L* ΜΙΚΗC *K* ΜΥΚΩΥ *B* ΜΥΚΟΥ ΜΥΚΕΤΩC et ΜΥΚΗΤΩC *G*
et ΜΥΚΕΝΤΩC
ΜΙΚΟΥ et ΜΙΚΗΤΩC et ΜΥΚΗΤΩC *K* ΜΥΚΕΤΩC *L* Μύνης Μύνου et Μύνητος
om. *GLK* et om. *D* ΜΥΝΗΤΩC *R* ΜΥΤΩC *D* ΠΩΛΗC. ΠΩΛΩΥ et ΠΩΛΗΤΩC *R*
ΠΩΛΕC ΠΩΛΟΥ et ΠΩΛΕΤΩC *GL* ΠΩΛΑΕC ΠΩΛΟΥ et ΚΟΜΗΤΩC ΜΕΤΟΥ et ΜΕΤΕΤΩC ΠΥ-
ΛΗC r. Similiter oales *K* Ποδῆν *Hom. II. XVII 590 Plut. symp. quaest. VIII 13, 2; Πο-*
δῆτα non novi 3 ΜΗΤΗC. ΜΗΤΟΥ et ΜΗΤΗΤΩC *R* ΜΗΓΗC. ΜΗΓΟΥ. et ΜΕΓΕΝΤΩC *D* ΜΕΓΕC ΜΕΓΟΥ
et ΜΕΓΕΤΩC *GL* ΜΗΓΗC ΜΗΓΟΥ et ΜΗΤΩC *H* ΠΥΛΑΕC. ΠΥΛΟΥ. ΠΥΛΕΤΩC *G* ΙΤΙΑΗC ΙΤΙΑΟΥ
et ΙΤΙΑΗΤΩC. *H* ΠΥΛΩΥ. et ΠΥΛΑΤΩC *R* 4 οales *R* ΘΑΛΗC *Dr* ΘΑΛΕC *Gg* ΘΑΛΕC *L* ΘΑ-
ΛΕC *I* οales *K* appelles *RDHGLK* b et ni f. *B* (nunc appelles) pr. m. et ipsa appel-
les Menes] r manes *RBGLK* Ageles] 'plerique codd.' Krehlii agelles *RBHGLK*
agelles *G* Calles] sic etiam *Phot. bibl. 228^b, 26 Bekk., plerumque* Cales; callos *Rg*
varie] r variae *RBDHGK* 5 in V om. *LK* in V. aeneidos *G* 6 daretā in
litura h darem *Rr* dare *Hh* illosecutos *Bb* secutos *DLK* qui om. *GLK*
ΠΩΛΕΤΑ *D* ΠΩΛΑΕΤΑ *GL* ΠΩΛΗΤΑ *K* ΠΩΛΑΕΝ *L* ΠΩΛΑΕΝ *G* ΜΕΓΕΤΑ *G* ΜΗ-
ΓΗ
ΓΗΤΑ *H* μεγέτα *L* μεγέτα ΕΜΕΤΗΝ *K* 7 ΜΗΤΗΝ *Rr* ΜΗΓΗΝ *H* μεγέτα *L* Verg.
Aen. V 456 8 darē *D* 9 Idem in eodem *B* Verg. *Aen. V 463* 10
impo *Rr* imposuit *L* inposuit *G* impossuit *K* fessumque *L* daretā *Rom.*
11 terminant *GK* erunt om. *K* erunt declinationis] decli declinauerunt *G* de-
clinationis erunt *L* sunt declinationis b 12 ΑΧΑΤΕC *GLK* ΑΓΧΙCΕC ΑΓΧΙCΟΥ *R*
ΑΓΧΙCΗC
ΑΓΧΙCΟΥ *Dd* ΑΓΧΙCΗC ΑΓΧΙCΟΥ *K* agchises agchisoy *L* anchisoy *B* 13 tiqui *Rr*
et om. *HL* add. h 14 Orontes Orontae] d orontes oronte h orentes orentae
(orente *H*) *DHg* timarcides timarcidae et timarcidis *GL* 15 et add. h erodes
erodae et erodis *G* et ex herodes herodae et herodis mut. *L* et del. r add. h
oratus *K* Hor. *ep. II 2, 184* 16 epistularum] historiarum *GLK*

p. 706. 706 P.

p. 254. 59 K.

Praeferat Herodis palmetis pinguibus, alter.

Cicero IIII Tusculanarum: non sine causa, cum Orestis fabulam doceret Euripides. Sallustius in II historiarum: eam deditionem senatus per nuntios Orestis cognitam adprobat. idem in III historiarum: namque primum Iasonem a novo itinere maris Aetiae hospitis domum violasse. Agellius noctium Atticarum VIII: historia ex libris Heraclidae Pontici iucunda memoratu et miranda. sciendum tamen, quod frequentissime tertia utuntur declinatione in propriis, quae formam habent patronymicorum, et in barbaris, ut 'Thucydides Thucydidæ' et 'Thucydidis', 'Mithridates Mithridatae Mithridatis', 'Tigranes Tigranae Tigranis'. huiusmodi enim nomina Parthica etiam Graeci ancipiti terminant genetiyo: modo *ou* modo *ous*, 'Τυγράνης Τυγράνου' καὶ 'Τυγράνους' vel 'Τυγράνεος'. Virgilius in XII:

nec Drancis dicta refellam.

15

et sciendum, quod in huiusmodi nominibus, quando tertiae sunt, frequentissime veteres | dativum proferunt pro genetivo, 'Aristoteli', 'Demos-

1 proferat BK preferat b erodis GL pingibus G pingibus alter. Cicero] Caroliruh. alter pingibus. aliter cicero R alter om. BBDHGLK 2 Cic. Tusc. IIII 29, 63

III] scripsi in I libri nisi quod in II pr. m. B tusculariarum Rr Orestem fabulam diceret codd. Cic. opt. 3 Sall. hist. II 84 p. 187 Kr. 4 dedicio-

nem D orestis Dd agnitam G approbat GLr 5 Sall. hist. III 21 p. 326 Kr.

III] ubi fere ipsum argumentum collocari iubet RBDHGL et sic etiam Vind. CCCXLVII Caroliruh. alter Darmstadini, IIII K edd. namque K 6 itinere GL

itenire K ***** (acceptae nif.) Rr aetiae BBDHGLK ospitis GLK Agellius]

servavi hanc scribendi rationem ob lib. IIII § 31 agellius Rr agellius G Gellii noct. Att. lib. VIII fragm. t. I p. 232 ed. Teubn. 7 acticarum BK VIII H et Darmstadini * et * (cf. de Cincius p. 82) VIIIH rell. et sic f. ipse Priscianus eodem errore deceptus, qui libros nostros inde a lib. VIII occupavit cuiusque vestigia ne in priorum quidem librorum subscriptionibus omnino desunt, cf. etiam § 75 haeraclidæ R Pontici] 3 (pōtici), poetici libri 8 iucunda] r iocunda RBDHG memeratu H

tamen add. l 10 tuchydides B tuchididaes et tuchididis Rr tuchydides tu-

chydidæ et thucididis D thucidides et thucididis uel thucidide H tucidides tucididae et tucididis GLK 'hoc in prima adiuvat arte' in marg. L 11 metridates metridatae et metridatis LK et methridatis H Tigranes Tigranae Tigranis] d tigenes tigenae tigenis D et tigranis GLKh 12 enim add. b 13 modo in oy GL modo in oyc G Τυγράνης] add. d TIGRANEC G TYGRANEC K tigranes tigranoy

καὶ tigranois uel tigranos L TIGRANOC Rr TYGRANOC K καὶ] r καὶ RH TI-

GRANOC Dd TYGRANOC uel TYGRANOC K uel TIGRANOC G uel TIGRANOC H uel TIGRANOC B 14 Verg. Aen. XII 644 15 dictam Rr 16 frequentissime]

g frequentissimi G 17 pro in litura H aristoteli L demonsheni D demosteni H

p. 706 P.

p. 200 K.

theni', 'Thucydidi', 'Euripidi' pro 'Aristotelis', 'Demosthenis', 'Thucydidis',
'Euripidis' ponentes. Virgilius in I:

Praecipue pius Aeneas nunc acris Oronti,
Nunc Amyci casum gemit.

idem in eodem:

Troas, reliquias Danaum atque inmitis Achilli,
in II:

quis talia fando

Myrmidonum Dolopumve aut duri miles Vlxi.

10 Terentius in heautontimorumenos:

Archonidi . . filiam

pro 'Archonidis'. Cicero in IIII Verrinarum: in Timarchidi potes-
tate sociorum populi Romani antiquissimorum atque amicis-
simorum liberos, matresfamilias, bona fortunasque omnes

15 fuisse. idem in eodem dativum similiter protulit: neque in praesentia 63
Timarchidi quid responderet habuit. et magis secundum tertiam
ea proferunt nominatissimi auctores. (idem in Arato:

Sub pedibus profertur . . finita Booti,

Spicum inlustre tenens, splendenti corpore virgo,

20 pro 'Bootis'. Terentius in hecyras: Callidemidem, hospitem My-
conium. Cicero in Protagora: quid tu, unde tandem appares, o

1 thucicici H tuchididi R tucididi GLK thucidi D eripidi D erupidi G

eurupidi H eurupidi L aristotilis D arestotelis H dimosthenis K thu-
cididis H tuchididis R tucididis GLK 2 erupidis G eurupidis L Verg.

Aen. I 220 sq. 3 praecipuae Rr pius (r) D agris Rr oronti g
oronti* (s) Rom. 4 Amyci] Vergilius (sic etiam Med. m. alt.), amici libri
Prisc. cum Med. m. pr. 5 Verg. Aen. I 30 cf. lib. XVII § 161 6 reliquias
G reliquias Med. immitis RDLK Med. achill GLK achillis Rom. 7 Verg.
Aen. II 6 sq. 9 myrmidonum RDG mermidonum LKq dolopumve manus
aut B 10 Ter. heautont. V 5, 21 Archonidi huius filiam Ter. Bemb. Archonidis
filiam Bas. heautontimorumeuo] b heautontimorumenon B eautontimorumenon

RDHG etaitentimorumenon L ea eauton K 11 libam Gg 12 **archonidis K
Cic. in Verr. II 2, 54, 136 uerinarum G thimarchidi RD timarcidi GLK Ti-

marchidis codd. Cic. 13 sociorum Rr atque amicissimorum add. d 14 fur-
tunasque HGLK 15 idem spscr. in L Cic. in Verr. II 2, 28, 69 16 timarcidi LK
timarcididi G 17 nominatissimi] nomina uetustissimi GL nomina antiquissimi in
titura K Cic. Arat. fr. XV v. 5 p. 522 (v. 100 p. 525) Or. 18 fertur (p) D

fertur H booti L 19 Spicum inlustre (inlustrae Rr illustre GL) tenens, splen-
denti corpore virgo] versus ex Cic. de nat. deor. II 42, 110 et Servio ad georg. I 111
notum et cum praecedente coniunctum libri exhibent ad finem huius paragraphi post
Arachne; totus hic locus ad seriem exemplorum praecedentem pertinens ad marg. arche-
typi adscriptus, dein divulgus et sic textui insertus esse videtur 20 Ter. hecyr. V
3, 3: Myconium hospitē dum exspecto in arce Callidemidem in echyra B in

hecussa L inecussa G in hycira K Callidemidem] h callide BDHG calide K ospi-
tem D ospitem G hospitem L miconium libri 21 Cic. Protag. fr. I Cic. ed.
Or. IIII 2 p. 477 o] r a RBH

Socrate? an quidem non dubium est, quin ab Alcibiade? Trogius Pompeius in libro VI: inde Scepsim petit, quo se Midias interfecta socru contulerat. is a Derculide petito colloquio. M. Velleius Paterculus libro I: nec minus clarus ea tempestate | fuit Miltiadis filius Cimon. Plinius in II naturalis historiae: ab Euclide, in III: Thucydide, Calliphane, in IIII: Philistide, Anticlido, Philonide, in V: Sotade, in VI: Simonide minore, in VII: Agatharchide, Apollonide, Duride, Heraclide Pontico, || Asclepiade, in XI: Heracleote, in XII: Mneside, in XV: Comiade, in XXXVII: Euripide. possunt tamen ea, si producte proferantur, dativi esse Graeci pro ablativis, quomodo Virgilius: uno comitatus Achatē.

Iuvenalis:

Penelopē melius, levius torquetis Arachnē.

XII 64 In 'is' desinentia longam cuiuscumque sint generis Latina ablata s, 15 addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'haec lis litis', 'hic' et 'haec dis ditis' - unde 'hi' et 'hae dites' et 'haec ditia', cuius nominativum singularem in usu non inveni. debet tamen secundum analogiam 'hoc dite' esse. nam in 'is' finire neutrum non potest. Lucanus in VIII:

1 an] at conī. *Krehlius* an id quidem *Ernestius* at id quidem *Orellius* non dubium non dubium *LK* 2 *Trog. Pomp. hist. lib. VI fr.: Iustin. init. fol. 6 v. ed. Bongarsius Par. 1581, t. II p. 221 ed. Dübnerus; ap. Bielowskium Trog. fr. 14 p. 11 VI libro R 'in ms. Prisc. leguntur haec ex libro 3' Bongarsius* ludiscepsin *B* Indicepsin *H* scepⁿsim *Rr* scepⁿsim *Dd* scepⁿtrum *G* sepⁿtrum *L* Midias] scripsi medias *RDG* media *BL* media *H* e media, e a k ni f. inserta, K e Media *Bongarsius* 3 contulerat ab *G* is add., r a Derculide] a Dercyllide cont. *Krehlius*, cf. *Bongarsii*

not. in *Iust. p. 30* ad herculide *R* ab herculide *BGLKr* ab erculide *H* decrullide *cod. Tegerns.* uerculide *cod. Monac. 280 l. Fröhlichio in act. doct. Monac. 1843 n.*

25 p. 205 sq. ab herculi depetito *D* petit *Monac. a m. alt. corr.* petit colloquiom. Velleius *perperam Fröhlichius* alloquio *GLK* 4 Velleius Paterculus] a uellius pater culus libri liber I. *RBL* M. Vellei Pat. hist. lib. I fr., p. 30 ed. *Kritzianae* 5 Miltiadis] x milciadis *Dr* milchiadis *RBHLK* milchiadis *G* filius. Cimon (Cinon *L*) plenius *BGL* Pliniana haec nomina ex indicibus auctorum libro primo naturalis historiae congestis desumpta sunt 6 ab add. *Priscianus* Euclide] r eoclido *RB* III] IIII *L* thucudide *RDH* tucidide *GLK* thucidide *Bh* Calliphane] *Plinius* caliphadae *R* chaliphade r caliphade *GLK* califade *D* chalipade *BH* calpane *Plin. Leid.* 7 philistidae *R* Anticlido om. *R* Philonide om. *HGLK* V] II *K* 8 Agatharchide] α, Plinius agathargide *B* agathargide *rell.* appollonide *HGL* appollinide (sic) — asclipiade (sic) in *mg.* add. *K* 9 eraclide *R* asclipidiade *R* asclipiade *BDHr* Heracleote] *Krehlius*, libri Pliniani in *ind. lib. VIII* herocleate *RBDH* herocliade *GL* herocleade h heraciate *K* heracli-densi, heracliensi, heracliden libri Pliniani in *ind. lib. XI* inneside *B* Inneside r 10 XV] α XIII *RBDHK* XVI *GL* Euripide] *Erl.* 1 cum al. *Krehlii* neurupide *D* neuripide *d* *rell.* 11 productae *BHG* datini] b datium *B* ablativus *B* *Verg. Aen. I 312* 12 uno add. r uno graditur comitatus *Vergilius* et sic lib. VII § 8. 71 achatae *B* cum *Med. Rom.* 13 *Iuv. sat. I 2, 56 cf. lib. VII § 8* 14 p. enelope *Rr* penelope (lo) *B* melius. liuius *G* melius. Liuius *L* levius huius *K* arachnae r aragne *R* de versu Ciceronis hic in libris collocato cf.

ann. ad p. 247, 19 15 IN IS PROD *inscr. d* generis sint *H* 17 unde et hi et *L* 18 ussu *G* nam is *GLK* 19 his *Rr* *Luc. Phars. VIII 515 sq.*

p. 707 P.

p. 289—82 K.

Non illic Libycae posuerunt ditia gentes

Templa .,

'hic' et 'haec Samnis huius Samnitis'. sic | Caesar de analogia. Lucanus in II:

5

Romanaque Samnis

Vltra Caudinas speravit vulnera furcas.

huius neutrum Naevius Samnite protulit in carmine belli Punici, ad cuius similitudinem debet etiam 'hoc dite' dici. excipitur 'hic glis gliris', quod pro tr habuit, et 'haec vis huius vis', cuius plurale similiter
10 'vis' tam Lucretius quam Sallustius protulerunt. Lucretius in II:

Sed quam multarum rerum vis possidet in se

Atque potestates.

Sallustius in III historiarum: male iam adsuetum ad omnis vis controversiarum.

15 Illa quoque tam in 'is' quam in 'er' finita nomina regulam servant 65 in 'er' terminatorum, id est accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic pulvis' et 'pulver pulveris', 'hic cucumis' et 'cucumer cucumeris', 'hic cinis' et 'ciner cineris', 'hic vomis' et 'vomer vomeris'. praeterea Caesar declinat 'pubis puberis'; quidam, ut Probus, 'pubes puberis', quidam 'puber
20 puberis'. ex hoc tamen compositum invenitur similem habens nominativum genetivo, | 'hic impubis huius impubis'. Virgilius in V:

inpubis Iuli.

ab eo neutrum 'impube' Horatius protulit in epodo:

Vt haec trementi questus ore constitit

1 illic Libycae] sic etiam lib. VII § 61 illi Libyae v. l. ap. Lucanum Libycae RDGL

lybycae HK cum Luc. Voss. A possuerunt K dicia Dd 3 sic] r Sin R
Caesar] g cessar G Caesaris de analogia lib. II fragmentis inseruit Nipperdeius
ed. suae p. 755 cf. p. 753 de analogia caesar K Lucan. Phars. II 137 sq.

uel e

6 caudinas Gg speravit] sic etiam Voss. uterque et al. libri Luc. spiravit
Weissenb. Berol. sperabat, superavit alii codd. Luc. 7 Neuius RBHGLK
Naev. bell. Pun. III 7 p. 63 sq. Kl. fr. inc. XIII p. 19 Vahl. 8 etiam hoc dite de-
bet GL omoxoc hic glis B 9 cuius] Cuus R 10 Lucr. II 586 sq. 11 Et
quae cumque magis nis multas possidet libri Lucretiani possidet] g possedet GL

13 Sall. hist. III 84 p. 293 Kr. assuetum RHGL omnes BDHGLKr

14 controuersiarum G controuersarinn K 15 is] rd his RD in .R. finita
Rr fenita B nomina] omnia GLK 16 terminatorum Dd 17 cucumis
haec cucumer B cucumeris (&) H et cucumeris BD 18 cineris (&) DH
uomeris (&) DH et uomeris B Caesar] g cessar G Caes. de analogia
lib. II p. 755 sq. Nipperd. declinauit K 19 post puberis: quidam — puberis om. R
add. r Probus de cath. nom. p. 1461 sq. P. 120 L. 20 hoc in litura H
21 hic inpubis (sic) add. r hic et haec impubis L hic et hoc impubis G Verg.
Aen. V 546 22 impubis RBDHLK impubis ex inuppis corr. Med. inpubes Pal.
23 habeo Rr oratius (h) D oratius K hepodo Rr epodo (h) D
hepodo K Hor. epod. 5, 11 sqq. 24 quaestus D hore Rr consistit L con-
stituit K

60 quasi quintae declinationis prodixerunt ablativum. Graeca eiusdem terminationis, in ους vel ος vel εος genitivum Graecum terminantia, ου vel ο vel εο in i commutantia faciunt genitivum Latinum, ut 'Παλαμήδης Παλαμήδους, Palamedēs Palamedis', 'Ἐτεοκλῆς Ἐτεοκλέος, Eteoclēs Eteoclis', | 'Χρέμης Χρέμητος, Chremēs Chremetis' et 'Chremis'. Terentius in Andria:

etiam puerum inde abiens conveni Chremis.

idem in eadem:

egomet continuo ad Chremem.

Μένδης Μένδητος nomen est urbis Aegyptiacae, cuius mentionem Pin-
darus facit, 'Mendēs Mendetis' et 'Mendis'. sic quoque 'Ράμνης Ράμνη-
τος, Rhamnēs Rhamnetis' et 'Rhamnis' - quod Graecum esse ostendit
aspiratio post r posita, quod in Latinis nominibus non fit -, 'Λάχης Λά-
χητος, Lachēs Lachetis' et 'Lachis'. sic et similia in τος terminantia
genitivum Graecum. nec mirum duplicem declinationem haec habuisse 15
apud Latinos, cum apud Graecos quoque multa inveniuntur huiuscemodi
incipitem habentia declinationem teste Herodiano: Γύγης [nomen Gi-

1 allatī L terminationis] *hk et in lit. g* declinationis RBHK 2 ους] ον K εος] εος D
terminantia genitium graecum L 3 uel ο uel ο Dd ΠΑΛΑΜΕΔΕC GL 4 ΠΑΛΑΜΕΔΟΥC G

Ε ΠΑΛΑΜΗΔΟΥC L ΠΑΛΑΜΗΔΗC Rr ΠΑΛΑΜΗΔΩΟΥC H palamides palamidis G ΕΤΕΟΚΛΕC
ΕΟ ΕΤΗΟΚΛΗC eteocles eteoclis Rr et ΕΘΟΚΛΗC ΕΘΟΚΛΕC. theocles. theoclis G ΕΘΟΚΛΗC
et ΕΘΟΚΛΕC theocles theoclis L ΕΘΟΚΛΗC ΕΘΟΚΛΗC etheocles etheoclis H et ΕΘΟΚΛΗC

ΕΘΟΚΛΕC etheocles etheoclis K ΕΘΟΚΛΗC B eteodes eteodis D 5 ΧΡΗΜΕC

ΧΡΗΜΕΩC Rr ΧΡΗΜΗC ΧΡΗΜΗΤΟC H ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΕΤΟC L ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΕΤΟC K ΧΡΗ-
ΜΕC ΧΡΗΜΕΤΟC G ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΗΤΟC B cremes B **chremes et chremetis H
et] uel GL cremis D Ter. Andr. II 2, 31 7 puerum etiam GLK abiens]
d habiens RD habens GL conuenit B Chremi Ter. Bas. 8 Ter. Andr. II
2, 24 in eodem RGL 9 egomet] sic etiam Donatus; cf. Al. Richterum Donati comm.
quem non habeant ad illustrandam singularum Ter. vocum corruptelam. Bonnæ 1854
p. 26 sqq. ego me libri Ter. cremē r cremen RD chremen K cum Bas. 10

ΜΗΝΗC ΜΗΝΗΩC Rr ΜΕΝΑC ΜΕΝΑΤΟC G et, ΜΕΝΑC in ΜΕΝΗC corr., L ΜΗΝΗC
ΜΗΝΗΤΟC K egyptiacae K egeptiacae G aegyptiacae L mentionem K pin-
dus Rr Αἰγυπτίαν Μένδητα, παρ κορυμνὸν θαλάσσης, | Ἐσχατον Νεῖλου κέ-
ρας, αὐγιάται | Ὅθι τράγοι γυναιεὶ πιάγονται Pindari fr. 215 Böckh. 184 Bgk.
ed. all. servatum a literato quodam Strabonis geograph. XVII p. 802 C lectore 11

mendetis ex menditis corr. B ΠΑΜΝΕC ΠΑΜΝΕΤΟC G ΠΑΜΝΗC ΠΑΜΝΗΤΟC D
ΠΑΜ+NEC pham+netos L 12 ranes H rannes ramnetis D ramnis DL
ostenditur aspiratione H 13 hominibus R 14 lachis sic et similia. In tos D

et] si GL tos RDGL *oc H 15 duplicem] d publicem D 16 inueniuntur multa H

17 Theate Rr Herodiano] cf. schol. A Hom. II. XV 302, Iliacae prosodiae
fragmentis insertum a Lehrsis Herod. scripta tria p. 290 sq.; ad totum h. l. cf. prae-
terea Choerobosc. in Theodos. can. p. 139, 10 sqq. Gaisfid. ΓΥΓΕC L ΓΥΓΕC G. ΓΥΓΕC K
gyges RD giges BH gygantis RD

p. 785 P.

p. 257. 88 K.

gantis] Γύγου et Γύγητος, Κόμης [proprium] Κόμου et Κόμητος, μύκης μύκου et μύκητος, Μύνης Μύνου et Μύνητος, Ποδῆς Ποδοῦ et Ποδῆτος, Μέγης Μέγου et Μέγητος, Πύδης Πύδου et Πύδητος. similiter 'Thales', 'Apelles', 'Menes', 'Ageles', 'Calles', 'Dares' varie decli- 61
nantur. unde Virgilius duplicem accusativum Graecum protulit in V: Dareta et Daren, illos secutus, qui Ποδῆτα et Ποδῆν, Μέγητα et Μέγην. protulerunt, ut:

Praecipitemque Daren ardens agit aequore toto,
in eodem:

10 Sed finem inposuit pugnae fessumque Dareta.
sin in ου terminent genetivum Graecum, primae erunt declinationis, ut 'Αχάτης Αχάτου, Achates Achatae', 'Αγχίσης Αγχίσσου, Anchises Anchisae'. saepissime tamen huiuscemodi nomina antiqui et secundum tertiam protulerunt declinationem, ut 'Orontes Orontae' et 'Orontis', 'Timarchides Timarchidae' et 'Timarchidis', 'Herodes Herodae' et 'Herodis'. Horatius in II epistularum:

1 ΓΙΓΗΟΥ H ΓΙΓΙΟΥ G ΤΥΙΟΥ K ΓΙΓΟΥ in *littera* r ΓΥΓΟΥ I ΓΥΓΕΤΩC Rr ΓΙ-
ΓΗΤΟC B ΓΥΓΕΤΟC DL ΓΥΓΕΤΟC G ΓΙΓΗΙΟC H ΤΥΙΗΤΟC K ΚΩΜΕC DHG ΚΩ-
ΜΗC R ΚΩΜΟΥ RBH ΚΟΜΕΝΤΟC D ΚΟΜΕΤΟC HG ΚΩΜΗΤΟC R 2 ΜΕΥ-
ΚΕC G ΜΥΚΕC L ΜΙΚΗC K ΜΥΚΩ B ΜΥΚΟΥ ΜΥΚΕΤΟC et ΜΥΚΕΝΤΟC G
et ΜΥΚΕΝΤΟC
ΜΙΚΟΥ et ΜΙΚΗΤΟC et ΜΥΚΗΝΤΟC K ΜΥΚΕΤΟC L Μύνης Μύνου et Μύνητος
om. GLK et om. D ΜΥΝΗΤΩC R ΜΥΤΟC D ΠΩΔΗC. ΠΩΔΩΥ ET ΠΩΔΗΤΩC R
ΠΩΔΕC ΠΩΔΟΥ et ΠΩΔΕΤΟC GL ΠΩΔΑΕC ΠΩΔΟΥ ET ΚΟΜΗΤΟC ΜΕΤΟΥ ET ΜΕΤΕΤΟC ΠΥ-
ΔΗC ΓΓ. Similiter oales K Ποδῆν Hom. II. XVII 590 Phot. *symp. quaest.* VIII 13, 2; Πο-
δῆτα non novi 3 ΜΗΤΗC. ΜΗΤΟΥ ET ΜΗΤΗΤΩC R ΜΗΓΗC. ΜΗΓΟΥ. et ΜΕΓΕΝΤΟC D ΜΕΓΕC ΜΕΓΟΥ
et ΜΕΓΕΤΟC GL ΜΗΓΗC ΜΗΓΟΥ et ΜΗΤΟC H ΠΥΔΕC. ΠΥΔΟΥ. ΠΥΔΕΤΟC G ΙΤΙΑΗC ΙΤΙΑΟΥ
et ΙΤΙΑΗΤΟC. H ΠΥΔΩΥ. ET ΠΥΔΩΥC R 4 ταιC R ΘΑΛΗC Dr ΘΑΛΕC Gg ΘΑΛΕC L ΘΑ-
ΛΕC I oales K appelles RDHGLK b et ni f. B (nunc *appelles) pr. m. et ipsa appel-
les Menes] r manes RBGLK Ageles] 'plerique codd.' Krehlii agelles RBDHLK
agelles G Calles] *sic etiam Phot. bibl.* 228^b, 26 Bekk., *plerumque* Cales; callos Rg
varie] r uariae RBDHGK 5 in V om. LK in V. aeneidos G 6 dareta in
littera h daren Rr dare Hh illosecutos Bb secutos DLK qui om. GLK
ΠΟΔΕΤΑ D ΠΟΔΑΕΤΑ GL ΠΟΔΗΤΑ K ΠΟΔΑΕΝ L ΠΟΔΑΕΝ G ΜΕΓΕΤΑ G ΜΗ-
ΓΗ
ΓΗΤΑ H Μεgeτα L ΜΕΓΕΤΑ ΕΜΕΤΗΝ K 7 ΜΗΤΗΝ Rr ΜΗΓΗΝ H megen L Verg.
Aen. V 456 8 darē D 9 Idem in eodem B Verg. Aen. V 463 10
impo Rr inposuit L inpossuit G impossuit K fesumque L daretā Rom.
11 terminant GK erunt om. K erunt declinationis] decli declinauerunt G de-
clinationis erunt L sunt declinationis b 12 ΑΧΑΤΕC GLK ΑΓΧΙCΕC ΑΤΧΙCΟΥ R
ΑΓΧΥCΗC
ΑΓΧΥCΟΥ Dd ΑΓΧΥCΗC ΑΓΧΥCΟΥ K agchises agchisoy L anchisoy B 13 tiqui Rr
et om. HL add. h 14 Orontes Orontae] d orontes oronte h orentes orentae
(oronte H) DHg timarcides timarcidae et timarcidis GL 15 et add. h erodes
erodae et erodis G et ex herodes herodae et herodis mut. L et del. r add. h
oratus K Hor. *ep.* II 2, 184 16 epistularum] historiarum GLK

p. 708. 709 P.
idem in XI:

p. 263. 64 K.

At non Euandrum potis est vis ulla tenere.

- XIII In 'is' desinentia Graeca, si in genetivo Graeco consonantem habuerint ante *ος*, o in i mutant et faciunt genetivum Latinum: 'Σιμόεις Σιμόεντος, Simois Simoentis'; 'Ἀδωνίς Ἀδωνίδος, hic Adonis huius Adonidis'; 'Εὐπολίς Εὐπόλιδος, Eupolis Eupolidis'; 'Δωρίς Δωρίδος, Doris Doridis'; 'Θέτις Θέτιδος, Thetis Thetidis' - quamvis ablativum eius 'ab hac Theti' Plautus protulit in Epidico:

tum ille prognatus Theti

Sine perdat: alia adportabunt ei Nerei filiae -;

- 'Εὐχαρίς Εὐχαρίδος, Eucharis Eucharidis'; 'Ἐπιχαρίς Ἐπιχαρίδος, Epicharis Epicharidis'. sin in *ος* puram Graecus desinat genetivus, similis erit nominativo apud Latinos: 'Ἀδωνίς Ἀδωνίος, hic Adonis huius Adonis'; 'Νεάπολις Νεαπόλεως, haec Neapolis huius Neapolis'. sin apud Graecos in *εις* diphthongum terminant, 'nt' habent in genetivo: 'Σιμόεις Σιμόεντος, hic Simois huius Simoen[tis]'. 10

1 Verg. Aen. XI 148 2 non] non in L non in K 3 is add. h
si graeca si G 4 post Latinum: hic adonis huius adonidis add. R del. r
OR
Σιμόεις] 2 CIMOIC RBDH CIMOYC G symois L ut CYMOIC K CIMOENTOC Rr
CIMOENTOAC (1) uel CIMOENTOC B CIMOENTOC uel CIMOENTOCYC H CIMOYNTOC G CY-
MOENTOC K symoyntos L 5 simointis G symoyntis L Δ Λ C
ΑΔΟΝΕΙC ΑΔΟΝΙΑΔOC G adonyis adonydos L ΑΔΟΝΙΑΔOC H post 'Ἀδωνίδος:
ΑΔΩΝΟΙΑΤΙC add. K hic Adonis huius Adonidis h. l. om. R add. r Adonidis] h
adonis HK 6 ΕΥΠΟΛΙC R ΕΥΠΟΛΥC G eypolis L Εὐπόλιδος — Εὐχαρίς om.
D Εὐπόλιδος — Doridis et ni f. Εὐχαρίς add. d Θέτις — filiae add. m. tertia (δ)
ΕΥΠΟΛΙΑΔOC R eypolidos L ΔΟΡΙC BHGD ΔΩΡΥC K dorys L ΔΟΡΙΑΔOC RBHGd
ΔΩΡΥΔΑΔOC K dorydos L Doris Doridis] r ΔΩΡΙΑΔOC 7 dorisdis K Θέτις —
ΘΗΙC.ΘΗΘΙΑΔOC
filiae om. GL, Θέτις — Theti add. g ΘΗΘΕΙΑΔOC Rr haec thetis huius the-
tidis B haec tetis huius tetidis RHδ haec tethis huius tethidis g 8 teti RHδ te-
thidi g Plaut. Epid. I 1, 33 sq. in epidico protulit B epidigia H 9
tunc Hr illo D teti R teti Hδ tethi r f g 10 apportabunt Lrδ adportabant H
PIAOC eucharis eucharidis X ΔOC epicharis
11 Εὐχαρίς — Epicharidis] ΕΥΧΑΤΩC ΗΥΧΑΡΙΤΙC ΕΠΙΧΑΡΙΤΩC ΕΠΙΧΑΡΙΤΙC IT
epicharidis Rr ΕΥΧΑΡΥC ΕΥΧΑΡΥΔΑΔOC K eycharys eycharydos L ΕΥΧΑΡΑΔOC Gg
ΕΥΧΑΡΙΤΟC BD eycharis L Eucharis — Ἐπιχαρίδος om. K add. k Eucharidis
dis] d eucharitis Dg ΗΥΙΧΑΡΙC ΕΠΙΧΑΡΙΤΟC D epicharis epicharidos L ΕΠΙΧΑΡΙ-
Τ ΕΠΙΧΑΡΙC
ΔOC Gg Epicharis Epicharidis] epichari epicharitis B ΕΠΙΧΑΡΙΤΙC Dd epikaris epi-
karitis ***** Hh 12 epicharitis g Si L os DHL 13 ut ΑΔΟΝΙC DH ado-
nis GL ΑΔΩΝΙΩC R ΑΔΟΝΙΟC D ΑΔΟΝΙΔOC (Δ) H adonios C adonios L huius Ado-
nis add. r 14 ΝΕΑΠΟΛΙC R ΝΕΑΠΟΛΙC H neapolis L ΝΕΑΠΩΛΕΩC R ΝΕΑΠΩΛΕΔOC
B ΝΕΑΠΟΛΕΔOC DG ΝΕΑΠΟΛΗΔOC HK neapoleos L hic B neapolis huius neapo-
lis K 15 hic Rr οΥ Gg οΥ L οΥC K terminent DL terminentur d termi-
nent nominativum n et t H n. & t. B in om. LK CIMOIC CIMOENTOC Rr
CYMOIC CYMOENTOC D CYMOYC CYMOYNTOC GL CYMOYC CYMOENTOC K 16 simohis R
simois (h) D symoyntys G symoyntis g simointis L

p. 709 P.

p. 284 K.

In 'os' masculina ablata s, addita 'ris' faciunt genetivum, ut 'hic lepos leporis', 'ros roris', 'mos moris', 'flos floris'. excipitur 'nepos nepotis', quod quidam commune putaverunt, quamvis femininum sit 'nepotis'. alia vero omnia in 'tis' desinunt, ut 'hic' et 'haec sacerdos sacerdotis', 'hic' et 'haec compos huius compotis'. Livius in XXVI: profecto satis compotem mentis esse. o tamen in hoc solo corripitur. Seneca in Phaedra:

Hippolyte, me nunc compotem voti facis.

in eadem:

10 Compote voto,
et est Adonium. eius contrarium 'impos impotis'. Accius in I didascalicon:

falsidica, audax,

Gnati mater pessimi, odibilis, natura impos,

15 Excors, ecfera.

similiter 'haec cos cotis', 'haec dos dotis'. excipitur 'hic' et 'haec bos 69 bovis' - quod ideo assumit genetivo u loco digamma, quia Aeolis quoque solent inter duas vocales eiusdem dictionis digamma ponere, quos in multis nos sequimur, 'ὄφις ovis', 'Δῶφος Davus', 'ᾠόν ovum' (unde in nominativo quoque huius nominis illos sequimur. nam et Aeolis et Doris βῶς dicunt. pro βούς, ου diphthongum in o longam vertentes. et quod hoc verum est, ostendunt epigrammata vetustissima, quae literis antiquissimis scripta in multis tripodibus legi et maxime in tripode Apollinis,

1 In os inscr. d os] add. h hos Rr oc K ablata] h oblata H 2 leporis] huius leporis GLK 3 neptis b nepos B 4 uero om. GLK add. l atom. G sacerdotis] huius sacerdotis GL 5 compos compotis DHGK Liv. ab u. c. lib. XXVI 15, 13 XXVI] Krehlius XXV libri profectos LK 6 mentis esse] Dukerus ad Liv. l. l. secundum verba Livii mentis esse B menti messe R menti inesse GLb menti. inesse D

menti in. esse H menti in esse K o] r hoc R sole Rr 7 Seneca] rd si-
necha D seneca GL neneca R in pendra K in phedra reliqui Sen. Hippol. 710
8 hippolite B ippolite rell. me nunc ex nunc me corr. H nunc me edd. Sen.
uotis B facias HK 9 in eadem] immo in Agamem. 365 cf. Welckerum
uel adonium

trag. Gr. p. 1418 not. 47 eodem H 11 adonum Kk Ei r actius H
didascalium D 13 falsidica, audax, gnati mater pessimi, [Odibilis, naturaque impos,
excors et fera G. Hermannus de L. Attii libri Didascalicon p. 5. Sotadeos restituit
Lachmannus in ind. lect. Berol. hib. u. 1849 p. 5 falsidica] bd falsifica BDGL
saluifica K 14 ignati GL ignoti K odibilis] b odeuilis B 15 ecfera Lachmannus l. l. et fera libri 16 haec cos om. R cotis haec om. K hic et haec add.

k et hoc bos B 17 boni^s(t) L adsumit B digammae GLK quia eolis
H quiaeolis R quia eoles GLKk quiaeoles D 19 oic RBDH oyc K Δαωc R
senex
dausus Hh won Rr won DH ofon GL oyon K 20 eius
GL eolis K aeoles K eoles DGLKk dores DHGLK 21 boc B bos RDHK

pro Δωyc K pro bo^sic (h) D vertentes] r conuertentes R 22 quod] r
quomodo R hoc add. d 23 ligi Rr apollonis Rr appollinis GLK

p. 700. 10 P.

p. 264. 65 K.

qui est Constantinopoli, in loco quem | Xerolophum vocant. sunt autem scripta sic: || ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ pro Δημοφόων, ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ pro Λαοκόων -, 'haec glos gloris', 'hoc ὄς' correptum 'ossis' - Ovidius in V metamorphoseon:

Qui posquam cecidit ferrumque ex osse revulsum est. s quidam tamen veterum et 'hoc ossu' et 'hoc ossum' proferebant, unde Pacuvius in Chryse:

ossum inhumatum aestuosam

Aulam.

Accius vero in annalibus:

Fraxinus fissa ferox, infensa infinditur ossis.

Cato tamen 'os' protulit in IIII originum: si quis membrum rupit aut os fregit, talione proximus cognatus ulciscitur -, 'ὄς' productum 'oris'. 'hic' et 'haec custos custodis' ideo in 'dis' desinit, quia venit a verbo 'custodio'.

70 Graeca eiusdem terminationis genetivum Graecum sequuntur 'os' finalis in 'is' conversa: 'Χρυσέρας Χρυσέρωτος, Chryseros Chryserotis'; 'ἥρας

1 Xerolophum] b exorolophum B xerolophum G 2 ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ etc.] cf. lib. I § 22

Ε Ο ΟΡ Ο ΟΡΟ Ω Α
ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΗΜΑΦΩΝ ΛΑΦΩΚΑΦΩΝ pro ΛΑΟΚΩΝ Rr ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΗΜΟ-

ΦΩΩΝ ΛΑΦΟΚΑΦΩΝ pro ΛΑΟΚΩΝ Dd ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΕΜΟΦΩΝ. ΛΑΦΟΚΑΦΩΝ pro ΛΑΟ-
ΚΩΩΝ. B ΔΑΜΑΦΩΝ. pro ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ. ΛΑΟΚΟΦΩΝ. pro ΛΑΟΚΟΩΝ. G ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΑ-
ΜΑΦΑΦΩΝ ΛΑΦΟΚΑΦΩΝ (A in A mut. h) ΛΑΦΟΚΩΩΝ (ΔΑΦΟΚΑΩΩΗ) H ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΗ-
ΜΑΦΑΦΩΝ ΛΑΟΚΟΦΩΝ pro ΛΑΟΚΩΝ L ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΗΜΟΜΑΦΩΝ ΛΑΟΚΟΦΩΝ pro ΛΑΩΚΩΩΝ

(ΛΑΩΚΑΩΩΝ) K 3 hoc] r oc R correptam H ossis] os ossis B Ovid.

metamorph. V 39 5 posquam Rr postquam rell. caecidit D hoste v. l. ap. Ovid.

revulsum Rr 6 ossū et hoc ossuū ex ossu et hoc ossū ni f. corr. in B 7

Pacubius GLK chrisse G chrise L chrisse K chyse D Pacuv. Chrys. fr. 17
p. 115 Both. XV p. 74 Ribb. 8 ossum, quod coniectura assecutus erat Ribbeckius,

B ossum reliqui inumatum G uel actuosam aestuosam D 9 aulam] Ribbeckius auram li-

bri 10 actius H Attius in ann. ap. Krausium fragm. hist. Lat. p. 177 11 Fraxi-

nus Hh fissa] sic in litura b fisa Gg fixa LK ferax H infinditur infinditur

L 12 Catonis orig. lib. IIII p. 109 Kr. fr. 89 p. 282 R. fr. LXXVI p. 48 Wr.

membrum D 13 ulciscitur B 14 horis Rr 15 custodio uerbo H 16 grecum

genetivum H secuntur R sequuntur K oc r 16 ut xyceros L ΧΥΡΕΡΟΣ

RBD ΧΥΡΕΡΟΣ G ΧΥΡΕΡΟΣ H ΧΥΡΕΡΩΣ K ΧΥΡΕΡΩΤΩΣ Rr ΧΥΡΕΡΟΤΟΣ B ΧΥΡΕ-

ΡΟΤΩΣ D ΧΥΡΕΥΤΟΣ G ΧΟΙΡΕΡΟΤΟΣ HK ΧΥΡΕΡΟΤΟΣ L chrisseros chrisserotis Rr

chriseros G chriserotis add. g criseros chriserotis H chriseros chriserotis BL chrisseros

chrisserotis K ἥρας] om. R ηρος Br ηρος D ηρος H heros L ηρωσ K

1 ηρωσ B ηρωσ D ηρωσ H herow L ηρωσ K heros] hero R aeros K

p. 710-P.

p. 205, 06 K.

ἥρωος, heros herois'; 'Μίνως Μίνως, Minos Minois'. Sallustius tamen 'Minonis' protulit genetivum in II historiarum: Daedalum ex Sicilia profectum, quo Minonis iram atque opes fugerat - nec tamen hoc sine exemplo apud Graecos quoque invento. Syracusii enim ἥρων pro ἥρωος dicunt. sic Sophron παρ' ἡρώωνσι pro ἥρωσι dixit. similiter ergo et Μίνων pro Μίνως. Romani autem plerumque solent in 'on' terminantia etiam abiectioe n proferre per o, ut 'leo', 'draco'. sic ergo | 'Mino', 'gobio' quoque dicunt pro παβίος abiecta s, et, quod mirabilius est, 'Athos Athonis' protulit Cicero in III de republica: [quid ergo illa sibi vult absurde exceptio?] nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere. quis enim est Athos aut Olympus tantus? sed hoc in 'us' correptam dehinc Attice prolatum est, quomodo Ἀνδρόγεος pro Ἀνδρόγεως.

In 'us' correptam desinentia masculina Latina s vel t vel x anteceden- XIV 71
15 tibus, si sint rerum incorporalium vocabula, quartae sunt declinationis, ut

uel h
eros G aeros g herois] d heros D eroys G aeroys g hero+s (y) L aerois K MI-
NOC RBDH MYNOC G minos L Μίνως] add. r ΜΙΝΩC BHK minows L MY-
NOC G mino+s (y) L minoys G Sall. hist. II 5 p. 125 Kr. 2 V K edd.
inde ab α 3 fugerat iram atque opes Dr iram fugerat atque opes H iram atque
fugerat opes LK iram atque fugerat G 4 hoc om. H apud H inuenta B
siracusi R siracusii HG siracussi L syracossii K siracosii B 5 ἥρων pro
ἥρωος] Bondamus var. lect. p. 311 sq. heron pro heros BDH heron pro hero R eron pro
eros G aeron pro aeros g eron pro eros L Sophronis frustulum om. et Blomfeldius
(mus. crit. Cant. VI 340 sqq. VIII 559 sqq.) et Ahrensius sophoron L sorophon

ΠΑΡΕΡΟCIN non herosi N on
K ΗΡΩΝΕCCI pro ΗΡΩCΙ Rr ΠΑΡΗΡΩCΙ** NONΗΡΟCIN Dd ΠΑΡΕΡΟC CINENONΗΡΟCΙ B
ΠΑΡΕΡΟΝΕCIN, ΟΝΗΡΟCΙ G parenon** enon H pro enoc add. h pareron (eron in litura l)
i. nocens HO
si non erosi Ll ΠΗΡΕΡΟΝΕCΙ ΝΩΝ ΡΩCΙ K ἡρώωνσι non ἥρωσι Bondamus l. l. ex cod.
Dorvill. cf. Koenium ad Greg. Cor. p. 621 Sch. 6 minon pro minos RBHGLK
7 post terminantia: apud graecos add. R uncis incl. r subiectioe GL uel abiec-
tione l proferre add. r 8 gabio Dd cobio b quocumque Dd ΚΩΒΕΟC

Rr ΚΟΒΙΟC H ΚΩΒΙΩC K cobios B gobios GL 9 est, Athos om. D add. d Cic.

de rep. III xxxvi (49) IIII Heidelb. re Rr rep DK re publica G repullica H

10 illi Dd absurde] absorde GLK absurda edd. excepto K, excepto L si
om. L 11 Athonem] edd. athonis l athon RBDHK atho GL alterutra lectio scholastici
bitem movit monumento G munimento L efficere] efferri Erl. l Dresd. 12 est om. L

olympus B olympus H olimpos Dd olimpus LK olipus G tantum BDr tanto

GLK sed et hoc Hh lus Rr γC GL oc K 13 attice Rr atticae K Ἀν-
δρόγεος pro Ἀνδρόγεως] Heidelb. teste Lind. androreuc pro andporreic D ANPO-
REOC pro ANAPOREIC B ANAPORHOC pro ANAPORIC Rr andporreic pro ANAPOREOC G AN-
APOREYC pro ANAPOROVC H androgeys pro androgeos L ANAPOREOC pro ANAPOREIOC K

14 In us cor̄ inscr. d us in litura H 15 uocula Dd

p. 710. 11 P.

p. 266. 67 K.

'hic nisūs huius nisus', 'hic casūs huius casus', 'hic sitūs huius situs', 'hic positūs huius positus', 'hic partūs huius partus' - quamvis 'haec partio huius partionis' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in truculento:

Horresco † miseram mentionem, quotiens fit, partionis-, 'hic sexūs huius sexus', 'hic luxūs huius luxus'. similiter quartae sunt, quae rerum vocabulis homonyma inveniuntur, ut 'ma||gistratūs', ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ ἄρχων, 'huius magistratus', 'hic saltūs', ἡ πύθγησις καὶ ἡ νάπη, 'huius saltus', 'hic versūs', ἡ στροφὴ καὶ ὁ στῆχος, 'huius versus', 72 'hic exercitūs', ἡ γυμνασία καὶ ὁ στρατός, 'huius exercitus'. 'fastūs', quando a 'fastidio' est verbo, quartae est, quando vero pro annali accipitur, a fastis et nefastis diebus sic dictum, frequen|tius secundae est. invenitur tamen et quartae. Lucanus in X:

Nec meus Eudoxi vincetur fastibus annus, quod tamen errore Lucani prolatum dicit Servius in commentario tertii libri Virgiliani, cum antiquiores quoque similiter idem protulisse inveniuntur. [Ovidius fastorum inscripsit libros.] nam apud Horatium duplicem invenio scripturam et 'fastos' et 'fastus' in III carminum:

Per memores genus omne fastos

et 'fastus' in aliis codicibus. Varro in ephemeride: postea honoris virtutum causa Iulii Caesaris, qui fastus porrexit, mensis Iulius est appellatus. 'senatūs' quoque ideo quartae est, quod

3 Plaut. truc. I 2, 93 Horresco misera, mentio quotiēna fit partiōnis (horrisco misera sentio quod diis fit parationis Pall.) 4 mis+eram(s) G sit GL 6 omonyma BDH omonima RGLK ut|uthic h 7 apxon G apxwoc K saltus|b salustius B

HPHANCIC H H T O
HPHANCIC B HPHANCIC KAINATH Rr H. PANCIC. KAIΘ. NATE. G EPHANCIC KAINATH Dd
HPHANCIC KAIΘNATH H HPHANCIC KAIΘNATH L HPHANCIC KAIΘNATE K 8 ἡ στροφὴ

καὶ ὁ στῆχος] om. D add. d HCTPWFH KAIΘCTIXWC Rr HCTPWFH KAIΘCTIXOC Ll
HCTPWFH KAIΘCTIXOC (1 in litura) K CTPOFI H CTHKOC B 9 ἡ γυμνασία καὶ

ὁ στρατός] om. D add. d ΓΙΜΝΑCΙΑ KATICTPATWC Rr ΓΙΜΝΑCΙΑ HGK gimnasia
L 10 uerbo est GL 12 Lucan. Phars. X 187 13 edoxi K eduxi L an-

nis H annis B 14 Serv. ad Aen. III 326 commentariis GLK 16 inscripsi
Rr oratium RD oratium BHGK 17 scripturam inuenio L fastos et fastos
H Hor. carm. III 17, 4 III carminum in litura B 19 omne] b omnes RBD

om Hh 20 in aliis codicibus] eadem lectionis discrepantia etiam nunc invenitur: fastus ex libris Bentleianis Graevianus et Reginensis a pr. m., ex Orellianis Sangall., alii. Blandinii, et Cruquii silentio fides habenda, videntur fastos habuisse, et sic legit Acro Varro in ephemeride: Varr. fr. p. 252 ed. Bip.; ad ephemeridem Varronis rusticam s. agrestem haec referenda esse docuit Bergkii in mus. phil. I 369 sq. cf. Ritachelium ibid. VI 533. 554. concidunt inde quae de hoc l. disputata sunt a Krahnro in comm. de M. Terenti Varr. antiquit. libris p. 26 ephemeride] h ephemeride BH ephemeride D ephemeride K epimenide GL honoris] blk onoris GLK horis ni f. in ras. B 21 caesaris G quia Zwicav. 1 Krehlii correxit Aus. Popma in Varr. fragm. p. 222 ed. a. 1601, Th. Reinesius ad mg. ed. Putsch. in bibl. scholae Cizensis teste Krehlio 22 appellatus est BDHGL Sanatus Rr

p. 711. 12 P.

p. 267. 68 K.

a vocabulo 'natus' componitur. et si ante 'tus' alia sit sub eadem syl- 73
 laba consonans, etiam corporalia quartae sunt declinationis, nisi sint pro-
 pria vel mobilia, ut 'hic fluctūs huius fluctus', 'hic caestūs huius caestus',
 'hic rictūs huius rictus', 'hic victūs huius victus'. excipitur 'hic lectūs',
 5 ἡ κλήνη, 'huius lecti', quod tamen etiam 'huius lectus' antiquissimi pro-
 tulerunt. Cornificius in I de etymis deorum: ipsis vero ad Ce-
 reris memoriae novandae gratiam lectus sternuntur. Plau-
 tus in Amphitrione:

Quam lectus ubi cubuisti concaluit locus.

10 'mustūs' quoque 'musti' excipit Probus, quod tamen mobile videtur, | cum
 veteres et feminino et neutro genere inveniuntur hoc protulisse pro 'novus
 nova novum'. Martialis in I:

Quid te, Tucca, iuvat vetulo miscere Falerno

In Vaticanis condita musta cadis?

15 Ovidius in XIII metamorphoseon:

Ter centum messes, ter centum musta videre.

Cato Censorius de agna musta pascenda: musta agna pro
 'nova' dixit. inveniuntur tamen antiquissimi multa ex supra dictis in ge-
 netivo etiam i terminasse. Terentius in Andria:

20 Nil ornati, nil || tumulti,

pro 'ornatus' et 'tumultus'. idem in adelphis 'fructi' pro 'fructus':

Nunc exacta aetate hoc fructi pro labore ab iis fero.
 'quaesti' pro 'quaestus'. idem in hecyrā:

1 alia sit ante tus^{hic} L 3 ut fluctus Rr hic ante caestus om. D hic

qv caestus huius caestus Rr hic questus huius questus H hic qstus huius qstus L hic
 questus huius tus GK caestus huius caestus hic questus huius questus D hic questus.
 huius questus. hic cestus. huius cestus. B 4 hic rictus. ctus hic uictus. tus G
 Excipiuntur RBDH 5 KAHNE RD KAHNE H KAHNE K KAHNI B etiam om. G
 etiam huius lectus] r huius lectus etiam R protulerunt G proferebant
 tulerunt L 6 Cornificius de etymis deorum: v. Bergkium in ind. lect. Marburg. aest.
 a. 1843 p. IV, post cuius elegantem disputationem haud licebat scribere homini cuidam

docto 'aetas huius grammatici incerta est' etoemis BDHGLK et in litura r etho-
 mis h ***rum R de|rum r quereris memoeriae K- 7 nouande gratie B
 gratia DLK gratiae G Plaut. Amph. I 3, 15 (v. 513) amphitrionae K 9 Prius
 abis quam lectus ubi cubuisti concaluit locus Vet. Plaut. (lecti ubi concubuisti al. ubi
 cubuisti, lectus Bothius, lecti ubi cubuisti Fleckeisenus) senarium iamb. procudit Priac.

cubuisti (s) B 10 mutus Hh excipit (unt) R Probus de cath. nom. p.

1475 P. p. 131 L. mobilia B 11 feminino Hh inveniuntur om. B 12 Mar-
 tialis] r marcialis RD Martial. epigr. I 18, 1 sq. 14 ualerno GK 15 Ovid me-

tamorph. XIII 146 16 meses G mes+cs H musta] r mustum R uideret B
 17 Catonis Censorii de agna musta pascenda or. fr. v. ap. Meyerum l. I. p. 83 19 etiam
 in i GL terminasse L Ter. Andr. II 2, 28 adria G 20 nil] L nihil ce-
 teri cum Ter. Bas. nil] L nihil ceteri cum Ter. Bas. 21 Ter. adelph. V 4, 16
 adelphis L 22 eate G fructi ex fructu corr. B ab offero GL aliis fero H
 iis] r is D his Rd cum Ter. Bas. eis Benleius 23 quaesti pro quaestus] r
 questi pro questus RBHGK quaesti pro questus D Ter. hecyr. V 3, 38 ecyra
 D hecira GLK echira B hecyrā numquam] h hecyrānum quam H

Numquam animum quaesti gratia ad malas adducam
partes.

'adventi' pro 'adventus' idem in Phormione:

patrem ut extimescam, ubi eius adventi venit in
mentem.

'senati' pro 'senatus' Sallustius in Catilinario: senati decretum
fit, sicut ille censuerat. 'versi' quoque pro 'versus' Laberius in
lacu Averno:

versorum non numerum numero studuimus.

Valerius in Phormione:

Quid hic cum tragicis versis et syrma facis?

Laevius in polymetris:

Omnes sunt denis syllabis

Versi.

'hic victus huius victi' Plautus in captivis:

Proin tui tu cotidiani victi ventrem ad me adferas.

idem in aulularia 'huius gemitu' dixit:

Tantum gemitu et malae maestitiae mihi hic dies obtulit,
Famem et pauperiem.

74 alia omnia eiusdem generis Latina in 'us' desinentia secundae sunt decli-
nationis, ut 'hic Virgilius huius Virgilio', 'sompnus somni', 'lacertus lacerti',
'numerus numeri', 'sanctus sancti', 'ventus venti', 'cibus cibi', quamvis et
'huius cibus' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in captivis:

1 quaesti] r questi RBDGK malam Ter. Bemb. a m. rec. corr. ducam Ter.
Bas. 2 partis Ter. Bemb. 3 Ter. Phorm. I 3, 2 formione DGLK phormione.
patrem in litura b ut om. GLK exstimescam (is) R existimescam BGLK cum
Ter. Bemb. cum eius aduentu mihi uenit in mentem libri Prisc. lib. XVII
§ 160 ubi ueniat (a m. rec. del.) in mentem eius aduentu Bemb. ubi in mentem eius
aduentus (epscr. m. alt.) uenit Bas. adventi] sic etiam Donatus ad h. l. 6 Sall.
Cat. 53, 1 Catilinario] d catilinaria GLK catilinaria RBH catilinario Dr

senati] sic Sall. Paris. A Einsidl. Bern. 1 alti; senatus al. Senat* (us) Rr
6 sit GLK Laberius] r Lauerius RBDHGLK Laber. lac. Avern. fr. 3
p. 212 Both. fr. I p. 244 Ribb. 8 lacu LK 10 Valerius in Phormione: v. su-
pra § 7 ualirius G Terentius R Terrent H formione GLK 11 Quid* K
quod D hic ex huc corr. K tragicis] bdh graticis B traicis DH sirma Lk
firma GK 12 Laevius] sic tacite Reinesius var. lect. II 1 p. 126 ed. Altenburg. a.
1640 Leuius RBDHGLK Linus r Laev. fr. VI ap. Weichertum poet. Lat. vell. p.
61 polymetris] 3 polimestris K polimentris RD polometris r polimenstris BHD poli-
mentis g polimerris G polimernis L Polymenis s. Polumenis Reinesius 14 uersi* (s)
B 15 Plaut. capt. III 2, 75 (v. 855) 16 tu tui Plautus cottidiani H coc-
tidiani Vet. Plaut. afferas GLKr 17 idem] Plautus BDHK huius gemitu D
Plaut. aulul. III Q, 11 sq. 18 gemitu (ti) B male RGL mali Vet. Plaut.,
Nonius p. 487, 22 malai recte Hermannus elem. doctr. metr. p. 412 mestitiae RDHG
mesticiae Hg mistitiae K maestitiaeque Vet. Plaut., sed que m. rec. add. mihi sup.
lin. add. K hic] r haec R mihi hic dies hic optulit (prius hic in lit.) B hic

dies mihi optulit libri Plaut. 20 eiudem R sint R declinationes Dd
22 post uenti: colus. li add. K, litura extat in B, ubi ni f. uentus uenti repetitum fuit

23 cibus antiqui] cibi uetusti H protulisse Gg Plaut. capt. III 2, 46 (v. 826)

p. 712. 13 P.

p. 200 K.

Tantus ventri commeatus meo adest in portu cibus.
excipitur 'arcus', quod differentiae causa quidam tam secundae quam quar-
tae protulerunt. de caelesti enim [id est de Iride] Cicero dicens in III
de deorum natura in i finivit genetivum: cur autem arci species
non in deorum numero reponatur? invenitur tamen apud veteres
etiam feminini generis, secundum quod bene quartae est declinationis. En-
nius in XV annali:

Arcus aspiciunt, mortalibus quae perhibentur.

'acus' etiam quartae est, quod tam masculinum quam femininum invenit- 75
tur - Lucanus in X:

Quod Nilotis acus compressum pectine serum.

Iuvenalis in I:

Ille supercilium madida fuligine tactum

Obliqua producit acu.

idem in II:

emerita quae cessat acu.

diminutio tamen a masculino fit 'aculeus' teste Probo, quomodo ab equo
'equuleus' -, et 'lacus' et 'hic specus', quod tam masculinum quam neutrum
inveni|tur. - Horatius carminum libro III:

Quo me, Bacche, rapis tui

Plenum? quae nemora et quos agor in specus?

sed 'hoc specus' melius dici in singulari, in plurali 'hi specus', Servio
placet. feminino tamen hoc nomen quoque genere invenitur. Agellius
noctium Atticarum V: sole medio, inquit, et arido et flagranti,

1 tantus] r densus tantus R comeatus DHLK 2 Excipitur Dd
differentiae G 3 Dae D Cicero de nat. deor. III 20, 51 dicens] r dicit R
de deorum natura in III. K 4 finivit] g finit H Cum Gg atem
B arci] sic etiam codd. Cic. opt., arqui, arcui, arcus al., arcuis cod. Charisii I p. 93
uel cur

P. 67 L. 5 reponatur L 6 Enn. ann. XV 2 E. S. v p. 59 Vahl.
8 Arcus aspiciunt] scripsi arcus ubi aspiciunt libri argum ubi adspiciunt Merula
arquis ubi adspicitur Columa perhibetur H cum Caroliruh. alt. et Darmst.⁹⁶
9 masculini D feminini D 10 Lucan. Phars. X 142 cf. lib. V § 33 XIII L
XIII. o. G 11 nihilotis Rr compressum RDHLK compsum G ferrum GLK
12 Iuv. sat. I 2, 93 sq. 13 supercilium D mandida D tactum]

cum plerisque codd. Iuv. interpolatis RBDGL tatam H tinctum cum Pith. m. alt.
(tactum m. pr.) et aliis nonnullis Iuv. et libris Prisc. lib. V § 33 K Vindob.

CCCXLVII Caroliruh. alt. 14 oblica Rr 15 Iuv. sat. II 6, 498 U. K 16 eme-
ritaue cessat BHD 17 Probus de cath. nom. p. 1463 P. 121 L. aequo RK

18 eculeus Rr eculeus H aequeuleus D equuleus G equuleus est. Lacus K eculeus sic ab
acu aculeus et lacus B 19 oratius K Hor. carm. III 25, 1 sq. 20 bache BK
rapis bache GL 21 et] aut libri Horatiani meliores tantum non omnes et sic, ut asso-
let docte interpolatus, Caroliruh. alter 22 Serv. ad Aen. VII 568, ad georg. IIII
418 23 quoque tamen genere hoc nomen G tamen genere hoc nomen L genere
add. h Agellius RBDHK Agellius r agellicus G cf. § 61 Gell. noct. Att. V 14,
18 24 Atticarum] r anticarum R acticarum D V] Krehtius VI RBDHLK III G
fortasse numerus VI retinendus erat secundum ea, quae supra l. l. disputavimus
inquit DH et arido] rapido libri Gelliani .

p. 713 P.

p. 200. 71 (70) K.

specum quandam nactus remotam latebrosamque, in eam me penetro et recondo. Ennius in XVII annalium:

Tum cava sub †monte late specus | intus patebat.
Pacuvius in niptris:

advenio in scruposam specum.

76 dicebant tamen et 'hoc specum' et 'haec specu'. Cato: specu prosita, quo aqua de via abiret. sed Livius etiam singulari numero hoc ponit masculinum in Iab urbe condita: lucus erat, quem medium ex opaco specu fons perenni rigabat aqua. similiter Ovidius in III metamorphoseon:

Et specus in medio virgis ac vimine densus.

idem in VII:

specus est tenebroso caecus hiatu.

idem in XI:

Et specus in medio, natura factus an arte,

Ambiguum. -

penus quoque et masculini et feminini et neutri invenitur teste Donato et Capro. Plautus in Pseudulo:

†Nisi mihi annuus penus ab amatoribus congeratur.

Lucilius:

1 nactus LKrd in eam me om. libri, addidi ex Gellio 2 penitro
RL Enn. ann. XVII 3 E. S. 11 p. 63. LXXVIII Vahl., qui plenam lectionis
varietatem ex Festo p. 343^a, 31 Muell., Nonio p. 222, 33 M., Servio ad Aen.

VII 568 petitam affert 3 caba D monte] libri cum Festo et Servio montis
Nonius montei Od. Muellerus ad Fest. l. l. montem Columna montis latere
Fruterius latet Nonius alte Festus altae Servius. specus late L 4 pa-
cubius GLK Pacuv. niptr. fr. 3 p. 134 Both. VI p. 91 Ribb. Non. p. 223, 1
Accius niptris: Inde aduenio montem Aetam scruposam specum, unde Ribbeckius h. l.
Inde Aetnam aduenio montem (s. Aetnam inde montem aduenio) in scruposam specum
5 scruposam Nonius (B ante lit.?) scrupulosam RDII et in litura b scrupulosam

GLK scrupulosam Darmst.^b, quod addo Ribbeckii causa, quem ceterum ubiuis fere reli-
giosissima accurratione schedis meis usum esse inveni 6 et hoc specu h. haec ex
hoc corr. B Caton. fr. inc. p. 87 Lion.; ad originaum libros videtur pertinere
prosita] M. Hauptius coll. Paulo p. 226, 5 Muell.: 'prosita proposita'. pro siti RBDGL
ppositi H ppsita h propositi K apposita edd. ante Krehlianam posita ex codd. suis
Krehlius 7 denia RADEHG habiret D Leuius GLK Livius ab u. c. lib. l
21, 3 9 perhenni R rigeat B Ovidius similiter L Ovidius Rr Ovi-
dus metamorph. III 29 11 Et] Est v. l. codd. Ovid. medio K Ovidius media libri
Prisc. rell. ac vimine] a cuimine H acumine GK densis libri aliquot Ovid. 12
Ovid. metamorph. VII 409 13 caecus] d specus D 14 Ovid. metamorph. XI 235 sq.

XII D 15 Et libri Prisc. cum Ovid. Basileensi Est Ovidius, Lips. 2 Krehlii

media Rr 16 ambiguum est libri aliquot Ovid. 17 Plenus Rr quoque masculini
GL et feminini om. R Teste B Donatus p. 1747 P. 12 L. penus laudat
inter nomina incerti generis inter masculinum et femininum. nam ibi penus pro pinus
legendum esse, quod Lindemannus suspicatus est, docet Cleodnius p. 1895 sq. P.
18 Capro] de dub. gen. ap. Osannum de Fl. Capro p. 11 cf. lib. V § 43 Plautus
om. GL add. g Plaut. Pseud. I 2, 45 cf. lib. V § 44 pseudolo L pseudolo
G apseudolo D pseudolo B 19 annus G congeritur RBHGLK 20 Lucilius]
cf. lib. V § 44

p. 712. 14 P.

p. 271. 70 (270. 71) K.

Magna penus parvo spatio consumpta peribit.

Horatius in I epistularum:

Annōnae prosit, portet frumenta penusque,
cuius neutri genetivus est 'penoris', ut 'pecus pecoris'. Caesar Strabo
contra Sulpicium tribunum plebis: propinquos nostros Mes-
salas domo deflagrata penore volebamus privare ('hoc penum'
etiam Afranius protulit:

in penum erile).

etiam 'hic ficus', vitium corporis, quartae est. Martialis in I epi-
grammaton:

Cum dixi ficus, rides quasi barbara verba

Et dici ficos, Caeciliane, iubes.

Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci:

Dicemus ficus, Caeciliane, tuos.

ex quo ostendit, et vitium et fructum posse quartae esse declinationis, ge-
nere autem differre. 'vultus' praeterea quartae est, quod quasi rei est vo- XV 77
cabulum a 'volo' verbo, quomodo a 'colo cultus' et ab 'occulo occultus',
ab 'ulciscor ultus'. nec mirum, cum Aristoteles species incorporales
erga corpora vult esse, 'vultum' || in facie intellegi, voluntatis enim signi-
ficat affectum, quomodo 'metus', 'gaudium', 'laetitia', 'tristitia', quae om-
nia rerum incorporalium sunt vocabula. iure igitur quartae est. similiter

1 consumpta L peribit (h) D 2 Oratius D Oratius HK Horat.
epist. I 16, 72 aepistolarum K 3 anno ne L anno ne K annonae b oportet r 4 genetivi RD Caesar] g Cessar G Caesaris Strabonis contra Sulpicium

Rufum tribunum plebis or.: v. Meyerum l. l. p. 334 sq. cf. lib. V § 44 5 tribuno Rr
tribunus GK tribunus L propinquos] b propinuos B messales R messisa-

las L mesis alas GK 6 ponere Rr uoleuamus pribare B 7 afranius HK
Afranius in talione, v. lib. V § 44 8 paenum R erile] RHK, unde et hic et
lib. V l. l. restitui, cf. Ritschelium prolegg. in Plaut. p. XCVIII Wagneri orth. Verg.

p. 433. om. G aerile g erile D herile BL haerile r 9 uicium H Martialis.
epigr. I 65 epigrammaton K 11 babara H 12 dici] r dixi R cum Mart. Paris.
8284 et pr. cod. Leid. Voss. 121 ficus K et ex ficos corr. B ceciliane RHGL

et ex corr. K ceciliane ex ceciliane corr. B 13 dicemus ficos Rr dicemus Gg
ficus] sic etiam nonnulli codd. Martialis ficos codd. Mart. plerique 14 ceciliane
BDHL ceciliane GK 15 quo* ostenditur H ostendit ultium uel fructum K
genera H 16 differre L defferre G praeterea] quoque L 17 oculo ex aculo
corr. K ^{oc} cultus D 18 et ab olciscor (ulciscor b) B ultus] rd uultus RD
mirum quoque cum H Aristoteles] g maristoteles R aristotiles GK v. Aristotelem

de anima I 1, 9 sqq. p. 403 Bk. 19 ergo Dd erga Kk in facie intellegi h. l. om.
DH faciae Rr quomodo colores et figuras cum sint incorporales post intellegi
add. GLK quoque quomodo colores et figuras cum sint incorporales RH et eadem
post uultum BD uoluptatis K significant RrLl 20 affectum in facie (fa-
ciae Rr faciae H) intellegi quomodo (. Quo modo H) libri a voc. gaudium ite-
rum inc. A v. § 43 laetitiae Rr letitia* (m) B tristitiaq. omnia G 21 iurae
Rr est similiter b

p. 714 P.

p. 270 (71). 72 K.

'artus'. hoc enim quoque, cum neutro etiam genere 'hoc artu' veteres proferebant, bene secundum quartam declinatur. omnia enim masculina, quae neutra quoque in u desinentia inveniuntur, eiusdem sunt declinationis, ut 'hic tonitrus hoc tonitru', 'hic cornus hoc cornu'. ergo similiter 'hic artus hoc artu'. Plautus in Menaechmis:

Ita mihi imperas, ut ego huius membra atque ossa atque artua

Comminuam.

illud etiam possumus dicere, quod a verbo 'arto artas' rei vocabulum fit 'artatus' et per syncopam 'artus', quomodo a 'poto potas potatus potus'. 10 ideoque nomen etiam, quod significat ἄρθρον, id est 'artus', quia vocabulum rei est simile, et eandem servavit declinationem quomodo 'exercitus', 78 'saltus', 'magistratus'. et forsitan ideo etiam 'acus' ab acutu, 'portus' a portatu, 'lacus' a laqueatu, 'sinus' a sinuatu, 'currus' a cursu, 'gradus' a gressu nata primitivorum servant declinationem, quomodo univoca 13 fixa. a portu compositum tam masculini quam neutri generis invenitur et secundae declinationis, 'hic angiportus' et 'hoc angiportum, huius angiporti'. sic Plinius Secundus in I artis grammaticae. Terentius quoque in adelphis:

Id quidem angiportum non est pervium. 20
idem in Phormione:

Sed hinc concedam in angiportum hunc proximum.
'gradus' quoque quartae est, ut ostendimus, et 'sinus'; dicitur tamen 'hoc sinum' i producto et significat vas. Varro de vita populi Romani

2 declinatur] rh declinantur R (H?) declinationem BK · 3 desinentia] r
desi R 4 tonitruus G hoc ante tonitru in lit. b 5 hoc ante artu in lit. b
Plaut. Menaechm. V 2, 102 sq. (v. 855 sq.) menechmis RBH meneche-
nis GK mechenis L menechⁿmis (i) D 6 mihi imhi imperas R m̄bra D ossa

artua GLK 9 possumus D rei] d ei D 10 et add. r . Quomodo H 11 ἄρ-
θρον] in litura i ἀρθρων R apepo GK in uocabulum Aa uocabulo BDGL *uoca-
bulo (a) H a uocabulo K 12 similem GLK (R?) et om. BD del. a exerti-
tus H 13 etiam om. G uel acus acutu 14 la-
quaeatu D 15 gressu G nata add. k nata aequiuoca ***** primitiuorum (cyn-
onyma) B declinationem add. r quomodo exercitus G onyma post uni-
uoca adras. in B 16 et fixa H generis quam neutri GL 17 angiportus Rr
angiportum Rr huius angiporti] a huius angiportis K his angiportis RBADHGL
at huius angiporti r 18 plenius GK saecundus R II. K Plinius Secundus
in art. gramm. lib. I op. Lerschium Sprachphilosophie der Alten I p. 183 primo h
prima H Ter. adelph. IIII 2, 39 19 quoque om. L adelfis GL 20 Id] i. K

***iportum H aggiportum h post angiportum: non est — angiportum om. R
add. r, non om. D 21 Ter. Phorm. V 7, 8 formione AL 22 hic Bas. conce-
nos transire
dam in Hh concedam transire uos in B hunc etiam duo codd. Ter. Benl. hoc
Bemb. Bas. proximum] b *ximum B 23 . Et sinus H tamen et hoc ADHr
24 signum D i producto in neutro geñ. in masculino cor̄p. et H Varro de
vita p. R. lib. I p. 239 ed. Bip. cf. Non. 547, 21 v. etiam Varr. de l. L. V § 123

p. 714. 15 P.

p. 272. 73 K.

libro I: ubi erat vinum in mensa positum aut galeola aut sinum. Virgilius in bucolico:

Sinum lactis et haec te liba, Priape, quot annis.

sed hoc etiam masculino quidam protulerunt. Plautus in Curculione:

hic cum vino sinus fertur.

forte igitur etiam differen[tiae] causa hoc secundae, illud quartae declinaverunt. 'currus' similiter excipitur, quod quartae est declinationis, ut ante docuimus. et possumus non inverisimilem de his omnibus rationem, ut superius demonstravimus, reddentes dicere, quod ea, quae a participiis derivantur in 'us' desinentia, si sint fixa, quartae sunt: | 'portatus portus', 'artatus artus', 'arcuatus arcus', 'laqueatus lacus', 'acutus acus', 'sinuatus sinus'. a cursu quoque vel 'curro currus', a gressu vel 'gradior gradus'. adeo autem cognatio est currus ad cursum, quod diminutivum pro cursu accipitur. Cicero pro Marcello: nec fas esse ducebam, versari me in nostro vetere curriculo. quomodo igitur, si essent participiis similia, fixa quartae proferrentur declinationis, sicut omnia quae similia sunt participiis non mobilia, sic etiam per syncopam prolata vel mutatione consonantium ante 'us' positarum eandem tamen declinationem servaverunt. nec mirum in nominibus hoc fieri, cum etiam ipsa participia inveniuntur est quando per syncopam prolata, ut 'potus' pro 'potatus', 'cretus' pro 'creatus', 'dictus' pro 'dictatus', 'saucius' pro 'sauciatus', 'truncus' pro 'truncatus', 'lassus' pro 'lassatus'. 'tonitrus' quoque et 'cornus', quando sint masculina, notantur, quod quartae sunt. nam plerumque neutra inveniuntur, 'hoc tonitru', 'hoc cornu', de quibus

ibique Od. Muellerm 1 mensam libri Non. galleola Rr galeola(l?) L 2 sinu

et senu libri Non. Verg. ecl. 7, 33 bocolico A bocolico K bocō G bucō L 3 te] sic etiam Ver. tibi GL lib^{us} (us) Pal. Priape a pia quadam anima

eras. in H quot annis] dk quod annis DK cotannis Rr 4 quidam] r om. L quidem R Plaut. Curc. I 1, 82 (v. 82) gurgulione l 5 f. eine, unde incipit versus Plautinus, excidit post Curculione fertur forte igitur K fertur forte, igitur G

6 differentiae L deferentiae G 8 non inverisimilem] AH ex corr. non inueniri similem RDGL et AH pr. uerisimilem dk et in mg. r ***** (ū inueniri) similem K *** inueniri similem (non) B 9 quae ea participiis Rr 10 us in litura h portatus add. r portatus portus] ex corr. G portus portatus LK et G pr. 11 artatus artus] ex corr. G artus artatus LKr et G pr. arcuatus] rh arcitus RADHGLK

12 gresu GL 13 post diminutivum: curriculum add. R currus BADG currus Kk currus id est curriculum H currus curriculum vel currus, curriculum edd. ante Kreh-tium 14 Cic. pro Marcello 1, 2 nec fas] nefas r ne fas B 15 uestro v. l. libro-rum Cic. uertere Rr ueteri plerique libri Cic. curriculo pro cursu. H 16 pro-

ferrentur] rah proferrentur H proferentur RBAD proferuntur L proferuntur K sicut] sic D 17 quae spscr. in K participiis similia sunt GL mobilia ut est

uisus sic B sic] sin Dd sicut H 18 mutationem ante B 19 nominibus] rh omni-bus RBH cum K participia R 20 est quando inueniuntur h est quando inue-niuntur K 21 pro dicatus K sautius pro sautiatus D 22 lasus pro lassatus L

tonitrus L 23 sunt AGLKd masculina sint Hh quod in litura g 24 inueniun-tur neutra GL

p. 715. 16 P.

p. 273. 74 K.

supra quoque docuimus. quomodo autem quaedam quartae declinationis nomina etiam secundae regula protulisse superius vetustissimos ostendimus, sic ex contrario, quae | debuerunt secundae esse, quasi quartae est quando declinaverunt, ut 'hic sibilus huius sibilus', 'vadás', 'vulgus', 'fretus'. Si-senna in XII historiarum: procul sibilu significare consuli-
80 coepit. excipitur etiam 'lepūs leporis', quod solum in 'us' correptam desinens masculinum tertiae declinationis invenitur. nam 'vetūs veteris' commune est trium generum et 'Ligūs' quoque 'Liguris' commune. Sal-lustius in II historiarum: sed ipsi ferunt taurum ex grege, quem prope litora regebat Corsa nomine, Ligus mu||lier. in-
venitur tamen etiam in 'ur' desinens, 'Ligur', ut Lucanus in I:

Et nunc tonse Ligur, quondam per colla decore

Crinibus effusis toti praelate Comatae.

quāmvīs 'veter' etiam analogia exigit, ut bene sit dictum. Accius in Hecuba:

Veter fatorum terminus sic iusserat,

15

pro 'vetus'. quod Capro quoque prudentissime videtur, cum comparativus 'veterior' et superlativus 'veterrimus' 'veter' desiderent positivum. Cato in I origi-num: Antemna veterior est quam Roma. Plautus in Bacchidibus:

1 supra quoque] *G ex corr.*, quoque supra *GL* post quoque: et cornus
add. *R unci* incl. *r* 2 in regula *B* ostendimus] docuimus *g* ducimus *G*
3 ex e contrario *L* secundae debuerunt *GL* est quando in *mg.* add. *A*
declinavere *H* 4 hic add. *h* huius] in litura *k* haec ni f. *K* huius sibilus
add. *r* Si-senna in XII hist. p. 315 Kr. p. 377 R. 5 XV. *GL* XI *B* histo-
riarum] *b* histo*** *B* sibilu] *D* Vind. CCCXLVII *h* ('unus' Krehlii) Bothius

sibilus *RBAHGLd* sibilus *K* 6 caepit *GLK* solam *D* correptum *L* 8 et
li
gus *Rr* ligus *v* oris commune *v* est quoque *Gg* ligus ligoris commune quoque est *L*
ligoris quoque *K* et ex liguris quoque corr. *B* commune est *D* Sall.
hist. II 13 p. 129 Kr. cf. *Isid. origg.* XIII 6, 41 9 in om. *GLK* ferrum *K*
10 quam *K* littora *L* Corsa] *d* causa *D* nominac *B* Ligur et Ligurum

vv. ll. edd. Isid. 11 ut in *mg.* *K* Luc. Phars. I 442 sq. 12 tonsa *Hh* decore]
plerique codd. Lucani cum utroque Vossiano decora alii; decora decore libri; decore
decora

del. *rhl*; decore archetypus Prisciani 13 effusis] *b* effusi *BL* effussi *GK* toti Lu-
anus totis libri Prisc. (sic ni f. in litura etiam *H*) praelate comate a p. 6. AD

plate comatae
t sic f. in litura *H* * * (p. 6.) *Rr* p̄cum *GLK* p̄lata cōmata ad *mg.* l. poc. *B*

comete Luc. Voss. *A* 14 quamvis (s) *L* etiam ueter *BGL* Accius] *b* Ac-
tius *BH* Attius *L* Au. Hecub. p. 210 Both. p. 168 Ribb., qui Hecubam ex solo
Prisciano cognitam ad Neoptolemum referendam esse censet p. 321 ^h ecuba *R* ecuba *B*

becula *GLK* 15 Veteter *B* iuserat *L* iuserat *K* 16 Capro: cf. lib. III § 21

prudentissime ex prudentissimo corr. *A* prudentissimo *K* 17 ueterimus *Gg* posi-
tivum] *b* possessivum *B* Cato origg. lib. I p. 99 Kr. fr. 13 p. 270 Roth. fr. XXI
p. 28 sq. *Wr.* 18 Antemna] *v. l. a g* ascripta 'uel antemna', Antemna *Lips.* 2

^{antea} ^{ante a.}
Krehlii, Antemnātia mei omnes, quod f. vel ex gloss. uetior vel ex Antemna ortum est,
ut ante a. (ante amnem) fuerit a sciolo quodam appositum, cf. Varronem de l.
L. V § 28 et Paulum, si dis placet, Silentiarius s. v. amneses p. 17 M. et Serv. ad
Aen. VII 631 Antemnatiū conī. Rothius uetior sp̄scr. *r* Plaut. Bacch. V 2, 30
(v. 1150) cf. lib. III § 21 bachidibus *RBA* bacchilibus *L* bachilibus *GK*

p. 716 P.

p. 274. 75 K.

Senem tibi dedo illum xeteriorem, lepide ut lenitum reddas.

Monosyllaba quoque in 'us' omnia, cuiuscumque sint generis, tertiae XVI 81 sunt declinationis, quae et producuntur. est autem masculinum unum a Graecis sumptum $\mu\tilde{\upsilon}\varsigma$, 'hic mus muris', quod per obliquos casus producit u, 'mūris mūri', ideoque assumpsit r, quia non poterat u vocalis paeultima produci vocali altera consequente. itaque nominibus monosyllabis u longa est per omnes casus et similis declinatio supra dicti nominis, ut 'mūs mūris', 'plūs plūris', 'iūs iūris', 'tūs tūris', 'crūs crūris', exceptis 'grūs' et 'sūs', quae sola in monosyllabis communia inveniuntur et in nominativo producuntur, in obliquis vero corripiuntur, quod apud Graecos quoque $\sigma\tilde{\upsilon}\varsigma$ productum in nominativo reliquos casus corripit. et u paeultima ante vocalem posita longa non invenitur apud Latinos, ut 'ardūus', 'sūa', 'fluctūi', 'rūo'. sunt autem nomina in 'us' desinentia communia quattuor, duo in 'us' productam monosyllaba et duo disyllaba in 'us' correptam, de quibus supra diximus, 'hic' et 'haec sūs suis', 'grūs gruis'. Virgilius:

Strymoniae dant signa grues.

Horatius sermonum libro II:

discerpta ferentes

20 Membra gruis, sparsi sale multo non sine farre. 'vetūs' etiam 'veteris' et 'Ligūs' (quod in 'ur' terminat nominativum 'Ligur', ut supra dictum est) 'Liguris'. praeterea 'unus', 'ullus', 'nullus', 82 'solus', 'totus', 'alius' quamvis verissima ratione nomina esse ostendantur, ||

1 lepide] r lapide R^h lapidem GLK 3 cuiuscumque B 4 est] sunt r sunt autem. Unum masculinum (. Unum in litura g) graecis G sunt autem unum masculinum a graecis LI a om. K 5 sumptum] g sumtum GL moyc GL hic mus] h humus H? quod et per BAH oblicos B 6 u ut muris GL 7 proci* (t) Dd 8 u] rdh^o Ideoque Rr assumpsit] g adsumpsit B adsumsit D sumpsit GL 9 crus curis R 10 sus et grus GL 11 post nominativio: producantur — nominativio om. R add. r 12 produc in Rr reuos Kk 13 non invenitur lingua GL apud ex apud corr. B 14 fluctui Dd 15 duo nomina] ex corr. L omnia GK et L pr. communia G communia K 16 gruis B 17 Verg. Aen. X 265 post Virgilius: in X. D in I georgicon L (cf. georg. I 120 Strymoniaeque grues etc.) dicit K in III add. r 18 strimoniae AGd strimonie D istrimoniae R strimoniaeque L strimonia K 19 Hor. serm. II 8, 86 sq. sermonem liber .II. R in sermonum libro II r in sermonum lib II AG sermonum I. L 20 discerta B 21 mbra D 22 quod et in B terminat nominat nominativium Rr 23 est om. L Praetere R ullus add. d, post nullus repet. A 24 ostenduntur Rr

p. 717 P.

p. 275. 76 K.

ut in pronomine docebimus, tamen pronominum sequuntur declinationem illorum, quae in 'ius' terminant genetivum, quamquam inveniantur apud veteres et nominum modo declinata, id est genetivum in i et dativum in o desinentia, nec solum haec, sed omnia, quae simili declinatione proferuntur, sicut iam in superioribus ostendimus. Titinius in barbato:

quod quidem pol mulier dicet,

Namque uni collegi sumus,

'uni' pro 'unius'. Afranius in suspecta:

Adeo ut te satias caperet toti fami|liae,

pro 'totius'. Cato in I originum: nam de omni Tusculana civitate soli Lucii Mamiliii beneficium gratum fuit, 'soli' pro 'solius'. idem: qui tantisper nulli rei sies, dum nil agas, 'nulli' pro 'nullius'. Plautus in truculento:

'quasi vero corpori reliqueris

†. potestatem coloris ulli capiendi, mala,

'ulli' pro 'ullius'. 'alii' quoque tam 'huius altius' paenultima circumflexa quam 'alii' genetivus invenitur apud veteres. Caelius in V: nullius alii rei nisi amicitiae eorum causa, 'alii' pro 'aliius' dixit. Caesar in Anticatone priore: uno enim excepto, quem alius modi atque omnis natura finxit, suos quisque habet caros. M. Cato in censura de vestitu et vehiculis: nam periniurium siet, cum mihi ob eos mores, quos prius habui, honos detur, ubi datus est, tum uti eos mutem atque alii modi sim. G. Licinius in II: perversum esse alii modi postulare.

- 1 pronominae B docebimus] l doceuimus B docuimus GL tamen] h tantum H secuntur BDHr sequuntur Gg declinationem sequuntur K 2 ius] us Bd apud ueteres inueniuntur GL 4 sed et omnia L 5 iam] etiam GK in add. r superiobus H Titinius in barbato: v. § 36 6 pol mulier ex mulier pol corr. K dicit AHKr et libri § 36 7 namque] L pr. nanque K et L ex corr. colligi G colligii R collegii BADHLK 8 affranius GK Afranius in suspecta: v. § 36 specta B 9 satias] r satis RHGLK totae K et quos praeterea l. § 36 10 Caton. orig. lib. I: v. § 36 tu]seculana Dd 11 soli.(i) L mamellii G mammillii K 12 idem] Idem in secundo s. Idem in II. edd. Cat. fr. inc. v. § 36 tantis pro B nullae sed ni f. corr. ex nulli K nihil B nullae iterum, ut videtur, correctum ex nulli K 13 Plaut. trucul. II 2, 37 sq. v. § 36 14 corporis H corpori (s?) L 15 Tuo potestatem Plautus capiendim Vet. Plaut. 16 ulli pro in lit. et ad mg. b circumflexa L et ex circumflexa mut. G 17 Caelius] d § 36 Cecilius RBADGLK Caecilius H Caelius in V: v. § 36 18 alius DH aliae ex alii ni f. mut. K alii] hic etiam DH et ex eodem voc. ni f. aliae corr. K 19 Caesar(s) G Caesar in Anticat. priore: v. § 36 Cesar inticatione D 20 oms DGLKa 21 M. Cato in censura de vestitu et vehiculis: v. § 36 vehiculis] h ueiculis Aa uehiculis GLK uehi**** H per iniuriam B periurium GK 22 si et LK ob] rb ab RB eas Aa quos et prius L 23 tum ex cum corr. K mutiem A motem (r ni f.) L motem K G. Licinius] Glicinnius H licinnius RBAL C. Licinii Macr. ann. lib. II: v. § 36 24 .V. K

p. 717. 18 P.

p. 276. 77 K.

Feminina eiusdem terminationis correptae, si sint arborum nomina, 83
secundae erunt declinationis, ut 'haec ornūs huius ornī', 'haec fagūs fagi',
'haec pirūs piri', 'haec cupressūs cupressi'. excipitur 'quercūs', 'laurūs',
'pindūs', 'cornūs', 'ficūs', quae tam secundae quam quartae inveniuntur.
5 Cicero in chorographia: ibi quercorum rami ad terram ia-
cent, ut sūes quasi caprae ex ramis glande pascantur. Virgi-
lius in VIII:

Arma sub adversa posuit radiantia quercu.

Statius in VII Thebaidos:

10 cornu depressus Achiva.

Virgilius in XI:

ferro sonat alta bipenni

Fraxinus, evertunt altas ad sidera pinus.

Cicero in II de oratore: cum familiaris || quidam quereretur, |
15 quod diceret uxorem suam suspendisse se de ficu, amabo te,
inquit, da mihi ex ista arbore, quos seram, surculos. Mar-
tialis in epigrammatibus:

Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci.

sin vero in productam 'us' terminentur, ablata s, addita 'tis' faciunt geneti-
20 vum, ut 'haec servitūs huius servitutis', 'virtūs virtutis', 'salūs salutis',
'senectūs senectutis', 'iuventūs iuventutis'. excipiuntur 'tellūs telluris', 'pa-
lūs paludis', quae duo non habuerunt t in genetivo. 'palus' tamen etiam
correpta 'us' invenitur apud Horatium de arte poetica:

1 Feminina — cupressi in *mg.* add. *g* 2 saecundae *G* erant] sunt *K*
haec cornus huius corni *BHk* huius ornī] horni *A* .ni *L* fagi in *lū.* b huius
fagi *R* 3 haec om. *DGLK* add. *g* huius pyri *R* haec om. *GLK* cup̄s .sus
D cup̄sus cup̄si *L* cup̄sus .si *K* cupressu cupressi *B* huius cupressi *R* Exci-
piuntur *DGL* 5 Cic. in *chorographia*: Cic. ed. Or. III 2, 493 *chorographia*
sic *RAD* *ortographia* *GLK* *hortographia* *BHd* *cosmographia* (*sed os in litura*) *Caro-*
liruh. alter *chomographia* *Zwicc.* 2 *chronographia* *Zwicc.* 1 *Krehlii* *cronographia*

Darmst. cf. v. l. ad lib. III § 25 ubi *Rr* ibi quercorum] d ibiq; uercorum *D*
querquorum *R* 6 ramis (t) *R* glande] h clande *D* grande *K* glade *H*
Verg. Aen. VIII 616 7 VIII (l) *A* 8 radiantia] r radientia *RK* cum aliquot
libris *Vergil.* cf. lib. XIII § 50 9 *Stat. Thebaid.* VII 647 III *D* *tebaidos* *K*

10 dep̄sus *GLd* d̄psos *D* deprensus *Vind.* CCCXLVII cum *Statio* achiva *Rr*
11 *Verg. Aen.* XI 135 sq. XII *BGLK* 12 Ferro ex Ferre corr. *A* alta] icta
Caroliruh. alter cf. lib. V § 28 bipinni *DHr* bibinni *K* 13 altas] sic etiam non-
nulli libri *Vergil.* ex dett. actas *Med.* Pal. Rom. pinos *Med.* 14 Cic. de orat.
II 69, 278 qdam *G* quereretur] r queretur *RK* quaereretur *Da* quaereret *B*

15 uxorē *A* 16 inquit] ah inquit *ADHK* ex] de *codd.* aliquot *Cic.*

hista *H* ea *Cic. codd.* *Lagom.* 2 et 36 ex praestantissimis surculos] l serculos *A*
sarculos *GL* *Martial. epigr.* I 65, 3 17 grammatibus *L* 18 in *spscr.* Ab
19 productam] b producta *B* us productam *gl* terminantur *HGK* 20 serui-
tus. tis *K* uirtus uirtutis om. *B* 23 oratium *RD* oratium *BAK* *Horat. de*
arte poet. v. 63 sqq.

Debemur morti nos nostraque: sive receptus

Terra Neptunus classes aquilonibus arcet,

Regis opus, sterilisque diu palūs aptaque remis.

84 alia nomina eiusdem generis [id est feminini] in 'us' correptam desinentia quartae sunt declinationis, ut 'haec nurūs huius nurus', 'haec tribūs huius 5 tribus', 'haec manūs huius manus' - ex quo compositum eius declinationem sequitur, 'hic centimanūs huius centimanus'. Horatius in II carminum:

Testis mearum centimanus †gygas

Sententiarum -, 10

'haec anūs huius anus'. nam Terentius contra hanc regulam in heautontimorumenon dixit 'anuis' more antiquo:

ipsam offendimus

Mediocriter vestitam veste lugubri,

Eius anuis causa, opinor, quae erat mortua. 15

excipitur 'haec alvūs huius alvi', quod veteres frequenter masculino genere protulerunt. Accius in annalibus:

ut quam fragilissimus alvus.

Cato ad filium: ex dolore, ex febris, ex siti, ex medicamentis bibendis, ex cataplasmatibus, ex alvo lavando. Cinna in Smyrna: 20

1 debemus ADHLKr nostra quae sine BK nostraque sive receptus] a nostra quaesiuerit ceptus A nostra quaesiue re ceptus H 2 clases GL classis v. l. ap. Hor. 3 sterelisque BH sterilisque pars codd. Horat. 4 nomina] omnia BHK 6 declinationem eius L declinationem in marg. add. k declinationem ~ se-

quitur G 7 sequimur H huius centimanus om. D oratius K Hor. carm. III

4, 69 sq. 9 gygas] R gigas ADLK et libri lib. XVII § 152; atque sic gygas vel gigas libri Horatiani fere omnes et h. l. et carm. lib. II 17, 14; al. Gyges et, quod apud Hor. recipiendum est, Gyas. Prisciani vero codex et ipse s. gygas s. gigas praebuit. gigans BH II libri f. carm. II 17, 14 memores carminum II K 11 Ter. heautontim. II 3, 44 sqq. eautontimorūmenon R ea-utontimorūmenon A eautontimorūmenon DH eutantomor G eutantomor L eautontamoromeñ K 13 offendimus

Rr 14 ligubri K 15 casa H casa K 16 huius om. G 17 protulerunt (1) G

protulere A accius Rr actius H Att. annal. p. 177 fragm. hist. Rom. ed. Kr. cf.

Non. 193, 25 18 fragillissimus HG alius (i) A post alius: Persius [sat. 1, 17] liquido cum plasmate B, quod est gloss. ad cataplasmatibus, lin. 20. pertinens

19 Cato ad filium] Cato in epistula ad filium: ex dolore — bibendis. lib. VII § 59. epistularum fragmentis haec inseruit Lion p. 49, at v. O. Lahn in act. soc. scient. Saxon. cl. hist. phil. a. 1850 p. 267, qui docet referenda haec esse ad isagogen commentarii. 'quo medeatur filio, servis, familiaribus' ap. Plin. nat. hist. XXVIII 8, 15, ipsum vero hunc commentarium partem effecisse eorum librorum, 'quos scripsit ad filium': cf. Böckh in act. acad. Berol. menstr. a. 1854 p. 280 Fleckeisenum Caton. poes. rell. p. 14, qui prudenter nostro loco pedestrem orationem vindicaverunt febri Rr mendica-

mentis D 20 cataplasmatas H caplasmatibus L aluo L leuando R labando B

C. Helvii Cinnae ex Smyrna fr. 1 ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 187 sq. smirna LK

p. 719. 19 P.

p. 277. 78 K.

At scelus | incesto Cinyrae crescebat in alvo.
itaque secundum hoc genus bene declinatur 'alvus alvi'. Virgilius tamen
femininum hoc protulit in II:

In latus inque feri curvam conpagibus alvum.

⁵ 'humūs humi': hoc etiam neutrum in 'um' desinens invenitur apud veteres, 85
secundum quod oportune hanc declinationem servavit Laevius in Adone:

Humum humidum pedibus fodit.

Gracchus in Thyeste:

Mersit sequentis humidum plantis humum.

¹⁰ 'domūs huius domi' et 'domūs huius domus'. Terentius in eunucho:
domi focique fac vicissim ut memineris.

Virgilius in VI:

Hic labor ille domus et inextricabilis error.

Ovidius in IIII metamorphoseon:

¹⁵ domui communis utrique.

'colūs colī' et 'colus'. Virgilius in VIII:

Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva.

Statius in VI:

sed huius

²⁰ Extrema iam fila colu, datur ordo senectae.

'Venūs Veneris' quoque excipitur, quod solum proprium femininum in- 86
venitur Latinum in 'us' desinens correptam. et forte ideo sic declinatur,
ne, si 'Venus Veni' declinaretur, dubitationem haberet genitivus cum 'veni'
verbo imperativo. 'incus' etiam 'incudis', quod ponit Nonius Marcel-

¹⁰
1 incesto A incesto Kk incestum turpe cod. Char. p. 61 P., quod ex in-
cesto cinure corruptum videtur Lindemann ed. suae p. 44 not. 21, incestum turpi coni.
Weichertus Cinyrae] α ciunae libri nisi quod Cirenæ unus Krehlii Smyrnae Bur-
mannus ad Ovid. metam. X 298 crescebat D 2 Verg. Aen. II 51 3 II Ae-
neidos G 4 inque D ferit Verg. Med. compagibus RADGLK 5 in

¹⁰
um disinens (dissinens K) neutrum GLK ures L 6 oportuae BA Laevius]
ex cod. suo G. I. Vossius castig. et not. p. 1 cf. bibl. crit. nov. II 32 sq. Weichertum l. l. p.
41 levius BDGLK liuius RAHL Laevius in Adone: v. Weichertum l. l. p. 53 sq.
Livii Andronici dramatum reliquiis post alios inscribit Bothius l. l. p. 7 cf. Klusmannum
Liv. Andr. dram. rell. p. 5 adonae A andone G 7 humi+dum H post hu-
midum: pedibus — humidum om. R add. r 8 Gracchus rh grachus H gratus BDGLK
grachus A Gracchi Thyest. fr. p. 272 Both. p. 196 Ribb. cf. Weichertum de L.
Vario et Cassio Parm. p. 170 sq. in tithes temer sit L in tithestener. sit G inthi-
thes temersit K thieste R 9 humidum] rh humidumdum RHK plantas
Bentleius ad Hor. art. poet. v. 260 10 domus post et om. K Ter. eunuch.
IIII 7, 45 eunacho L enuch D innacho G iunuch K 12 Verg. Aen.

VI 27 13 laior K inextricabilis B 14 Ovid. metamorph. IIII 66

¹⁵
15 communis Gg communis utrique ex utrique communis corr. A 16
Verg. Aen. VIII 409 VII GL 17 tollere G tenuique ex tenui quae
corr. A minueram Rr 18 Stat. Theb. VI 379 sq. 19 Sed eius L 20
extraema A fl+a (i) A flsa Stat. Cass. colo Stat. Cass. al. 21 exci-
pitur spscr. in B 23 Veni spscr. in L genitiuus spscr. in K 24 imape-
ratiuo L Nonius] r Nouius RBALk Nonnius H marcellius B Nonius
Murcellus de doctorum indagine (id est operis de compendiosa doctrina cap. XII) p. 523,

p. 719 P.

p. 278. 79 K.

luc de doctorum indagine: massa malleis cuditur, unde etiam incus est appellata. cuius quia et genetivi paenultima 'cu' et in verbo 'cudo' eadem syllaba producit, debet quoque in nominativo produci. 'pecus' quoque femininum 'pecudis' facit, quod etiam neutrum est, 'hoc pecus pecoris'. Caesar in auguralibus: si sincera pecus erat. Virgilius in I:

Ignavum fucos pecus a praesepibus arcent.
vetustissimi | etiam 'hoc pecu', unde 'haec pecua' plurale, dicebant. Hostius in I annali:

Saepe greges pecuum ex hibernis pastibus pulsae. 10
Plautus in mercatore:

Nec pecua ruri pascere nec pueros nutrire.
item in truculento:

Pecua ad hanc collo in crumina ego obligata defero. 15
idem in rudente:

Non vides referre me uvidum rete sine squamoso pecu?
et Solinus in memorabilibus de Britannia dicit: ita pabulosa, ut pecua, nisi interdum a pastibus arceantur, ad periculum

31: Stricturae dictae sunt, quae de ferro candenti micant, cum massa malleis cuditur, unde et incus est appellata 1 massa] massa ferri R ferri massa

GLK 2 penultima genitiui G penultima genitiui L 3 eadem Rr in nominatio quoque R 4 femininum Kk pecudis Gg 5 est pecus GLK

est pecus Kk caesar (s) G Caesar in auguralibus] corr. ex cesa in aguralibus A ad L. Iulium Caesarem haec auguralia pertinere coll. Prisciani lib. VIII § 15 docuit Nipperdeus in ed. C. Iulii Caesaris p. 785 sincera] d sincera GL sin- ceras D 6 Verg. Aen. I 465, versus repetitus ex georg. III 135, unde f. in II A in III georgicon k Vind. CCCXLVII 7 praepibus a 8 pecu] L ex corr. pecus GK et L pr. unde om. GLK et haec BHR paecua D Hostius] I. A. Fabricius bibl. Lat. med. et inf. Latinitatis lib. VIII s. v. Hostilius t. III p. 281 sq.

ed. Mansi, cf. Weichertum. l. l. p. 16 sqq. Hostilius BGLK Ostilius RD Ostilius AH 10 pastibus] r partibus RK pulsus AHK 11 Plaut. merc. III 1, 11 (v. 509) 12 pecua] sic etiam Ambros. Plauti peculia Vet. pecula Decurt. al. 13

Idem BLD iterum GK Plaut. trucul. V (1) 64 14 adhuc G adhuc L ad hanc ego in crumina obligata Pall. Plaut. collo in crumina] collo in crumena Camerarius collo in R collo nerumina A collone rumina GDK colone rumina L collo neruina Br collo neru*** H collo neruant h defero] d deforo D differo G difero L 15 Item A Plaut. rud. III 3, 5 (v. 942) cf. lib. VII § 55 16 Non vides] Nam vides Plaut. Vet. cf. Fleckeisenum in Iahnii ann. LXI 40 sq. referre G proferre lib. VII l. l. codd. fere omnes uiuidum GLK rete] rk cum Pall. Plaut. recte R rectum GL restem K retem

lib. VII l. l. sines] quamoso B qua scamoso (quod ex scamoso archetypae scriptura ortum esse patet) G 17 Solinus in memorabilibus 22, 2 me-

morabb. A memorabilibus DGK memorabilibus L britania Rr britania Kdd britania

Aa britania BH britannia L 18 pecua ibi, nisi Solini edd. partibus DdK apericulum Rr

p. 719. 20 P.

p. 279. 80 K.

agat satias. praeterea invenitur apud vetustissimos 'intercus intercutis', 87
et proprie 'intercus aqua' dicitur, quam Graeci ὕδρωπα nominant. Plau-
tus in frivolaria:

Is mihi erat bilis, aqua intercus, tussis, febris.

5 Cato autem quasi adiectivo eo est usus, dicens intercutibus stupris
obstinatus pro 'intestinis', ut sit secundum eum 'hic' et 'haec' et 'hoc
intercus', id est 'qui' vel 'quae' vel 'quod intra cutem est'. || nec mirum
declinationem simplicis sui id quoque servare, quamvis nominativi termina-
tione mutata, quod in omnibus paene fieri compositis invenimus: 'hoc cor
10 huius cordis, hic' et 'haec' et 'hoc concors concordis'; 'hoc caput huius
capitis, hic' et 'haec' et 'hoc triceps tricipitis'; similiter 'hoc corpus cor-
poris, tricorpor tricorporis' et omnia talia. excipitur 'exanguis', quod,
quia commune est in 'is' brevem desinens et in e brevem facit neutrum, pa-
rem habuit nominativo genetivum 'huius exanguis', quomodo omnia similia.

15 Graeca, quae apud Graecos in ος desinentia mutant o in u, secun- XVII 88
dae sunt declinationis, ut 'Κῦρος Cyrus Cyri', 'Πύλος Pylus Pyli', 'πέλα-
γος pelagus pelagi' (sic 'Χάος Chaus Chai'. Ovidius in XIII meta-
morphoseon:

1 satias] r Solinus satietas BAGK sacietas RDH satietatis L apud] d
apud D vetustissimos] b vetustissimos A vetustis+++ B intercutis H 2

ri
propriae RBH prope Dd γΑΡΩΠΑ GLK sordida aqua quae inter corium et
carne sit gloss. in K Plaut. frivolar. fr. 2 p. 438 Both. Plautus in
frivolaria: Is mihi erat bilis quereque[ra tussis] Fest. p. 257^b, 31. Plautus: Is mihi erat
bilis querequeratus. Paulus p. 256, 12 3 frivolaria RADG frivolaria H frivolaria

a
BK 4 eras RBADK et in litura H equa Rr tussis Rr febris A febris
querquera Priscianum scripsisse ad Ant. Augustinus ad Fest. l. l. 5 Cato in ora-
tione in Q. Thermum de decem hominibus: v. Fest. p. 193^a, 10: Cato in Q. Thermum de
x. hominibus: rumorem, famam flocci fecit intercutibus (capitis cod.) stupris obsti-
natus, insignibus flagitiis, cf. Bergkium H. A. L. Z. 1842, 105, 232 Meyerum

l. l. p. 42 6 eum intercus hic Gg 7 intra] int L 8 nominativi ex no-

i. cutis
minatus corr. L nominativi Kk terminationem Rr 9 poeve B 10 hic et haec
concordis B hic et haec et hoc concors. dis superscr. in K et hoc om. L
12 tricorpor] hic et haec et hoc tricorpor L quod non servat simplicis declinationem
sicut supra dictum est gloss. in K exanguis] g exanguis DHGKL 13 commune

m
G 14 gento A exanguis BDGLK exanguis (in) H post exangula: quae
faciunt masculinum et femininum in .is. et neutrum in .e. nomi. et gent. aequales s

add. D del. d 15 quae] qq A os RBADHGK saecundae RD 16 Kū-

cyrus cyri
qos] l κῖρος in litura g cyros L hyros A CYPYC CYPY Rr cirus ciri GL πυ-

pylus pyli
AOC, ΠΥΛΙ, Rr ΠΙΛΟC. philus. li G ΦΙΛΟC philus phili L ΠΥΛΩC pilus. li et in mg. pila
arma diuina, pilae siluae montuosae, pilus de capite Kk ΠΕΛΑΓΩC R pelagus L

mors
17 ΧΑΩC Kk chaus chai in litura et ad mg. r Ovid. metamorph. XIII 404 sq.

N
XVII GK VII L metamorphoseo Rr

Et Noctem Noctisque deos Ereboque Chaoque
Convocat,

id est 'ab Erebo' et 'a Chao', sicut 'a pelago'), absque illis, quae in *eros* desinentia antecedente alia sub eadem syllaba consonante *eros* in 'er' vertunt plerumque, ut 'ἀγρός ager', 'Μένανδρος Menander', de quibus supra docuimus. si eiusdem sint et apud Graecos terminationis, in 'is' faciunt genitivum Latinum, ut 'Οἰδίπους Οἰδίποδος, Oedipus Oedipodis' - quamvis Plautus ablativo casu 'ab Oedipo' dixit pro 'Oedipode' in Poenulo:

Nam isti quidem hercle orationi †.Oedipo

Opus [est] coniectore, quī Sphingi interpretis fuit -, 10
'Μελάμπος Μελάμποδος, Melampus Melampodis'. 'Panthus' enim et 'Eunus' et 'Antinus', quae per synaeresim in *ous* diphthongum apud Graecos proferuntur, cum apud illos secundum integrorum regulam declinantur - id est in *os* desinentium: in *ov* enim diphthongum terminant genitivum -, apud nos quoque debent secundae esse declinationis, sicuti si integra eorum 15 inveniantur, necesse est ea declinare. 'Πάνθος Πανθόου, Πάνθους Πάνθου'.

1 Erebonque Chaoque, Erebumque Chaoque, Herebumque Chaosque, *vv. ll. dett. codd.*

Ovidianorum ^{profunditas} chaoque *Kk* chaoque***** conuocat *L* 2 conuocant *B* 3 herebo *A*
eribo *G* herebo *b* a *om.* *BGK* add. *b* *pwc* *R* ros *GK* *ros (e) *L* post *qos*: desinentia — *qos* *om.* *R* add. *r* 4 ros *GL* conuertunt *BADGKr* 5 *αγρος* *R* agros *L* ager] pro
ager *RBAK* et in *litura* *H* ager. *ri G* ΜΗΝΑΝΔΡΟΣ *G* ΜΗΝΑΝΔΡΩC *R* menandros *L*
promenander *A* menander. *ri G* supra *spscr.* in *K* 6 sin eiusdem *BADH*

genitium latinum faciunt *GLK*

7 ut *om.* *L* ΟΥΔΙΠΩC ΤΟΥΔΙΠΩΔΟΣ *Rr*

ΟΥΔΙΠΟΙC. ΟΥΔΙΠΟΔΟΣ *D* ΟΥΔΙΠΩC. ΟΥΔΙΠΩΔΟΣ. *G* οιδίπους oedypodos *L* οοδιπυC oc-

διπώωC *K* οιδίπωC *H* Oedipus Oedipodis] *om.* *R* oedippos huius oedippodis *r*
oedipus oedippodis *D* oedippus oedippodis *AH* odipus. odipodis *GL* 8 *Plaut. Poenul.* 1 3, 34 *sq.* casu *B* cassu *G* Oedipo] *b* *dipo *R* oedippo *AHrd* oedypo

L *dipo *B* edippode *Rr* eodippode *H* oedypode *L* oedippo ^o *dein* *Aa* penulo
libri 9 hercle *R* herode *G* herodae *L* herodiae *K* ercleo ^o *rationi* *Aa* oedippo
R oedippo *ADHr* cum *Vet. Plaut.* oedypo *L* 10 es *RGL* coniecture *AK* con-

iacturae *R* coniecturae *HGLra* quis phingi *r* cum *Vet.* quis phingi *R* quis phingi
AHG quis phingi *K* qui spigis *h* phingi ^{quis} *L* spingi ^{quis} *l* scribendum cum *Boethio*: ora-

tioni est Oedipo | Opus coniectore 11 ΜΕΛΑΜΠΟΙC *Dd* Μελάμπος Μελάμποδος] *r*

Melampous melampodos *RL* Melampus] *h* melampos *B* melampois *H* ^{pro} Panthus
Kk Pantus *D* Phantus *BH* 12 eunuchus *H* et antius et alcuius *A* ooc in *ovc*

K ooc in *ovc* (*sic*) — declinantur in *mg.* add. *h* *ovs* *Rr* 13 proferantur *Dd*
integrorum *GK* 14 id est in *oc* in *litura* *h* hoc *Rr* ooc *d* post desinen-

tium: in *ov* enim diptongum. apud graecos proferuntur cum apud illos secundum integrorum regulam declinantur. id est in *oc* desinentium *repetitit deinde del.* *A* 15 et
sicuti *Ah* sicut *r* et *sic f.* in *litura* *H* integra *GK* in*tegra *L* 16 Πάν-

θος] *a* ΠΑΝΘΟΥC *A* ΠΑΝΘΩC ΠΑΝΘΩΥ ΠΑΝΘΩC ΠΑΝΘΩΥ *Rr* panthoos panthooy
panthoys panthoy *H* Πανθόου] ΠΑΝΘΟΥ *BD* ΠΑΝΤΟΥ *K* ΠΑΝΤΟΥC *H* Πάνθου
ΠΑΝΘΟΥ *D* ΠΑΝΘΟC *B*

p. 720. 21 P.

p. 280. 81 K.

et nos ergo 'Panthous Panthoi, Panthus Panthi'. Horatius 'Alcinous Alcinoi' declinavit in I epistularum: ||

Nos numerus sumus et fruges consumere nati,

Sponsi Penelopae, nebulones, Alcinoique.

apud Virgilium tamen nominativus et vocativus secundum Graecorum regulam invenitur prolatus in II Aeneidos:

Panthus Othryades arcis Phoebique sacerdos.

in eodem:

Quo res summa loco, Panthu? quam prendimus arcem?

Neutra eiusdem terminationis, si sint monosyllaba, producuntur et ablata 89 s, addita 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc ius iūris', 'tus tūris', 'rus rūris', 'crus crūris'. alia vero d vel l vel n ante 'us' posita mutant 'us' in e correptam et accepta 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc pondus huius pondēris', 'vellus | vellēris', 'holus holēris', 'munus munēris', 'onus onēris', 'scelus scelēris', 'genus genēris', quod Latinum esse ostendit et declinatio et verbum 'genero generas'. excipitur 'fenus fenoris' - Iuvenalis in IIII:

aere paterno

Ac rebus mersis in ventrem, fenoris atque

Argenti gravis et pecorum agrorumque capacem -,

quod tamen antiqui 'feneris' dixerunt, unde et 'fenero' verbum et 'fenerator' -

1 panthoys^u panthoy Rr phanthous phanthoi phanthus phanthi^B phanth^hus phanthi^H Oratius HGK Hor. epp. I 2, 27 sq. alcinous^{pro} Kk
2 alcinoy HG 3 numerū LK numeros BA numero^a Dd sumus^{ci} A consummere G 4 penelope RHGLK Penelopes^d codd. aliquot Hor. dett. nebuloneis G nubulones K alcinoque Rr 5 aput^d Dd nominativum Rr et vocativus add. r gregorum D 6 Verg. Aen. II 319 (deficit Rom.) in II (p) L aeneidos R aenaedos G 7 panthoys GL phanthus^o Hh phanthus^c B panthoy^c atriades Kk othriades^h D athryades Med. artis Rr archis A Med. foebique AD poebique^h d pebique H 8 Verg. Aen. II 322 (deficit Rom.) 9 summam G loca^o A pantu^h R panthoy GLK phantu^h H phanthu^{mono} B 10 syllaba Rr 11 s et addita^h h tus^h hoc tus^h B 13 ris add. r pundus L punderis L 14 uel^h t. leris Dd olus oleris Rr holus holeris A olus oleris B onus oneris h. l. om. B onus — sceleris h. l. om. H oneris (h) D scelus sceleris] l. solus soleris DGK et in litura L 15 post sceleris: olus oleris (ad mg. solus soleris) add. A monus moneris RDGLK (supscr. monitio in K), del. et olus oleris spscr. r 16 post generas: onus oneris scelus sceleris monus moneris (o - o in u - u ab h mut.) add. H onus oneris holus holneris monus moneris add. B foenus^o fenoris R faenus faenoris BDH foenus foenoris GK fonus foenoris L fenus fenoris in foenus foenoris hic et similiter per totum h. l. mutavit A Iuv. sat. IIII 11, 39 sqq. 18 faenoris RBDH faenoris K 20 antiqui fuer^o fenoris A feneris] r faeneris RBDH foeneris K et unde et uerbum et foenero L et unde uerbum foenero K uerbum et fenero G fenoro^o h. l. A faenero D foenero K fenerator^o B foenerator K

p. 721. 22 P.

p. 281 K.

et 'pignus pignoris' et 'pigneris', unde 'pignero pigneris'. Lucanus in II:

Pignora nulla domus, nulli coiere propinqui.
Iuvenalis in III:

viginti milia fenus

5

Pigneribus positis.

alia omnia mutant 'us' in ò productam quidem, si sint comparativa, et accepta 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc melius huius meliōris', 'hoc felicius huius feliciōris', cotreptam vero, si non sint comparativa, ut 'hoc decus huius decōris', 'hoc stercus stercōris', 'hoc pecus pecōris', 'hoc frigus frigōris', 'hoc tergus tergōris', 'hoc nemus nemōris', 'hoc corpus corporis', 'hoc tempus tempōris'. excipiuntur ea, quibus verba adiacent e habentia in paenultima syllaba: 'ulcus ulceris ulcero', 'opus operis operor', 'latus lateris latero', 'viscus visceris viscero', ex quo compositum 'eviscero'. Ovidius in VI metamorphoseon:

15

E quibus una trahens haerentia viscere tela.

et alia tamen paene omnia e habentia ante 'ris' in genetivo habent similiter huiusmodi verba, ut 'pondus ponderis pondero ponderas', 'sidus sideris sidero sideras', unde compo||situm 'considero' et 'desidero', 'munus muneris munero muneras', 'genus generis genero generas', quae pro o e habent in paenultima syllaba. breviter igitur possumus colligere regulam et sic dicere: omnia neutra supra syllabam in 'us' desinentia, si habuerint verba in 'ero' exeuntia, per 'eris' faciunt genetivum, ut 'pondus ponderis pondero ponderas', 'ulcus ulceris ulcero ulceras', 'latus lateris latero lateras', 'holus holeris holero holeras' - Gn. Mattius:

25

Meos hortulos plus stercoro quam holero -;

1 et pignoris et G Luc. Phars. II 370 3 Pignera Voss. B al. Luc.
coire BADHGK 4 Iuv. sat. III 9, 140 sq. 5 XX L et in litura G faenus
BDH foenus GK 6 pigneribus etiam Pith. pignoribus libri Iuv. dett. 7 Alia
uero omnia K quidem si] k si quidem K sint add. k 8 genitium add.
k hoc melius melioris B hoc felicius huius felicioris] hoc facilius huius ris

K 10 huius stercoris BAHK huius sterceris L huius pecoris AHGLK
11 huius frigoris LK huius tergoris LK huius nemoris GK huius corporis
GLK 12 huius temporis LK adeacent A 13 syllaba om. K ulcus *****
ulceris L opere A 14 compositum] r compositur R 15 Ovid. metamorph. VI
290 metamorphoseon R 16 viscere] r viscera RGLK viscera telo, viscera
ferro, viscere telum libri aliquot Ovid. tela ex tale corr. A taela L 17 poene
RH pene r e om. B 18 huiusmodi H 19 compositum H et desi-

dero] b +++++idero B 21 collegere G collegere K 23 eris faciunt in litura r
et ut Rr 25 olus etc. ra gn. mattius b Cn. Mattius G. I. Vossius de anal.

1 43 p. 494 ed. Foertsch. gn. martius B gn. m. actius D 5 N. m. actius H Gñ. m.
actius A gñ. martius GLK accius R C. Matus Wernsdorffus poet. Lat. min. IIII 569 sq.
Auberti de Matio comm., quae Christianiae a. 1844 prodit, inspicere mihi non licuit
'quidam poeta' in thes. Lat. Mai auct. class. VIII 394. 518: meos hortulos plus
olero quam stercoro; 'Caecilius' ibid. p. 274: meum hortulum plus holero quam stercoro
cf. Iac. Beckerum philologi IIII 81 sq. Cn. Mattii mimamb. fr. 3 in comic. Lat.

p. 722 P.

p. 281. 82 K.

alia vero o habent paenultimam correptam, | nisi sint comparativa: 'tempus temporis', 'litus litōris'. excipitur 'virus', quod quidam indeclinabile, quidam secundae declinationis esse voluerunt secundum Lucretium, qui sic protulit:

Liquit enim supera taetri vestigia viri.

idem:

Concoctosque suo contractas perdere viro.

'vulgus' quoque excipitur, quod tam neutri quam masculini est generis et secundum regulam masculini declinatur. similiter 'pus' non habet in usu genitivum, ne, si 'puris' diceretur, esset quantum ad eandem scripturam dubitatio, utrum dativus esset pluralis a puro 'puris', an genitivus singularis ab eo quod est 'pus', quod indeclinabile est.

In 'ys' Graeca sunt tantummodo et tertiae declinationis. mutant enim XVIII 92. ος genitivi Graeci in 'is', ut 'Phorcys Phorcys', 'Erinyes Erinyis', 'amphibrachys amphibrachys', 'chlamys chlamydis'. sed haec Graece quoque prolata inveniuntur.

In 'aes' diphthongum duo inveniuntur: 'hic praes huius praedis', 'hoc aes huius aeris'.

In 'aus' desinentia feminina sunt et ablata s, addita 'dis' faciunt genetivum, ut 'haec laus laudis', 'haec fraus fraudis'.

fragm. ed. Both. p. 267   meas Rr   hortulos A hortolos H   plus stercoro in
litura B   sterco^o(e) L   holero AG   olero D   2 Excipiuntur AD   3 decli-
nationes Rr   voluerunt esse GL   lucretium R   Lucr. II 476   5 Liquit] ra
Liquid RA inquit (i. e. linquit) libri Lucretiani linquit Prisc. Dresd. teste Krehlio
supera] Lucretius supra codd. Prisc.   tetri RAGLK diri Prisc. de XII vs. Aen. § 144
vestigia] primordia Priscianus l. i. cum Lucretio 6 Lucr. II 853   7 Concoctosque]
Lucretius contractosque libri contractas] R libri Lucr. H. A. Kochius mus. phil. VIII 305 sq.
contractans GKd Lachmannus contractos BAL om. HD   8 neutrius masculini add. bd
generis est LK   9 abet R   usus Rr ussu G   10 diceretur Rr diceretur K
esset in litura d tantum K   11 pluralis esset A   12 indeclinabile] d indeclinabi-
lis D   est indeclinabile BGL   13 In is (sic) in mg. inscr. d   tertiae sunt de-
clinationis G   14 in ys R   ut om. H ut ++ L   por ut porcis porceys R   poreys
porceys A porceys porceys DH phoreys phoreyos   h phorcis phorcis L phoreys
phorcis K   Erinyes] om. G ernys g   ΕΡΥΝΥΟ ΕΡΥΝΙΟ R erinyes erinis L ernys
erinis Kk eriny erinyis B   erinyos h   erinyis — amphibrachys om. G add. g
amphibrachys amphibrachys D   15 amphibrachys] amphibracheis Rr amphibrachiys
H amphibrachis LK amphibrachios amphibrachis h   chlamis chlamidis Rr clamis
clamidis DG clamys clamidis (in clamydis corr. a) BAL clamys clamiis K   grece
B   quoque graece GLK   17 In aes dipt. in mg. inscr. d   duo om. G
praes] praes fideiussor A   huius om. L   praesidis H   18 huius in litura L
19 In aus in mg. inscr. d   femina A femini K   post genetivum: ut haec
— genetivum om. R. add. r   20 huius laudis BADH   haec ante fraus om. H
huius fraudis BADr   fraudis — genetivum in mg. pag. abscissum in H

p. 722. 23 P.

p. 282. 83 K.

In 'eus' Graeca sunt et 'us' in i mutantia faciunt genetivum: 'hic Tydeus Tydei'. in huiuscemodi talmen terminatione quaedam inveniuntur mutatione 'eus' diphthongi in 'es' longam prolata, ut || 'Ἀχιλλεύς Achilles', 'Περσεύς Persēs', 'Ὀυλίξεύς Vlixēs', in quo Doris sequimur, qui pro Φυλεύς Φύλης, pro Ὀρφεύς Ὀρφης et Ὀρφην dicunt, pro Τυδεύς Τύδης. sic Antimachus in I Thebaidos:

Τύδης τ' Οἰνείδης,

et vocativum in e productam:

Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη, Οἰνῆϊε Τύδη,

teste Herodiano, qui hoc ponit in I catholicorum. similiter Ibycus ὀνομακλυτὸν Ὀρφην.

1 In eus in *mg.* *inscr. d* et *om.* BDGLK hic] ut hic A et hic B ut GL tytheus tythei K titheus tithei G thitheus thithe L 2 tidey A huius tydei B 3 eus] eius BK

ΑΧΙΑΛΕΙC Dd ΑΧΙΑΛΕΙC Hh ΑΧΙΑΕΥC K ΑΧΙΑΕΙC G ΑΧΙΑΕΥC Rr achileys L achilles GLK 4 Περσεύς] h ΠΕΡCΕΟΥC BA (H?) perseoys R peraseys L Οὐλίξεύς] *scripsi cum Hrabano opp.* I 37a *ed. Colon.* (cf. Οὐλίξον *Plut. Marc.* 20) ΟΥΛΙΞΕΥC G *ΥΛΙΞΕΟΥC (o) H ΟΥΛΙΞΕΥC L ΟΥΛΙΞΕΟΥC BAD ΟΥΛΙΞΕΩC (y) Rr ΟΥΛΙΞΕΟC K

Ὀδυσσεύς 2 (in 1 *lac.*) ulixes L olives B dores AGLKd Φυλεύς Φύλης] Schellenbergius *Antimachi Col. rell.* p. 56 phyleys phyles BD phyleyec philes K phileis phyles H phileis pyles Rr phileys philes AL ΠΤΑΕΥC philes G Φυλεύς: Φιλής π 5 pro *om.* R ΟΡΠΤΕΙC orphies et ΟΡΠΤΕΝ G orpheus orphes et orphen BH orpheys orphes et orphen L orpheus orphes et orpen R horfeus orfes et orfen A orphaeus orphaes et orphen D ΟΡΠΤΕΥC orphes et orthydic thideis (thideys k) Kk

ΤΙΔΕΙC tithes Gg thydeus Rr tydeus tydes A tydeys tydes H tydeis tydes B thydeis thydes Dd titheys tithes L 6 Si A sicut BH anthimachus H *Antimachus in I Thebaidos: fr. V p. 56 ed. Schellenb. p. 38 ed. Stoll.* thebaidis H theibaidos D

7 ΤΥΑΗC A ΤΟΔΕC Gk ΤΟΔΕC K ΤΥΑΕC ΟΙCΙΝΙCΕC (*alterum voc. in litura h*) Hh thies (in *litura l*) teonides Ll tydys teonidys ΤΥΑΗC ΤΕΟΙΝΙΑΗC B τ' Οἰνείδης] Schellenbergius l. l. τε οἰνείδης α ΤΕΟΙΝΙΑΗC AD ΤΗΩΙΝΙΑΩC Rr ΤΕΟΝΙΑΕC GK 8 in *he B*

9 *Antimachi Theb. fr. VI p. 56 sq. Schellenb. p. 38 Stoll.* ΤΑΝΚ Rr ΤΟΝΚΑΙΤΟΝ H ΤΩΝΚΑΙΦΩΝΙCΑC B ΦΟΝΗCΑC K ΘΩΝΗCΑC A ΦΟΝΕΑC G ξωγγήσας 2 (in 1 et 3 *lacc.*) μακβ Schellenbergius ΠΡΩCΕΦΗC Rr ΤΙΡΟCΕΦΗC D ΤΙ.ΡΟCΕ.ΦΗC A ΤΙΡΟCΕΦΕCΟ in *me K* ΤΙΡΟCΕΦΕCΟ.ΙΝΝΙΕ G ΠΡΟCΕΦΕC ΙΝΗΥΘΙΑΗ in *lac. l* ΟΙΝΗΙΝ R ΟΙΝΗΙC H Οἰνείδης cum

edd. inde ab α Schellenbergius ΤΥΑΗC B ΤΥΔΕ A ΤΥ D ΤΙΑΝ GK 10 haec BHGL *bycus (y) L ibicus D ybicus HG Ibyci Rhegini *fr. XXII p. 160 sq. ed. Schneidew. 9 ap. eund. in del. p. 341, 10 ap. Bergkium lyr. Gr. p. 764 ed. alt.* 11

ὀνομακλυτὸν] Schellenbergius l. l. p. 56 ΟΝΟΜΑΚΑΙΤΟΝ B ΟΝΩΜΑΚΑΥΘΩΝ Rr ΟΝΟΜΑΚΑΥΤΟΝ D ΟΝΟΜΑΚΑΙΤΟΝ AHG ΟΝΟΜΑΚΑΥΤΟΗΟΡΦΗ K ΟΝΟΜΑΚΑΙΩΟΡΦΗ in *litura l* ὀνομακλυτος Ὀρφην *coni. Bergkium* ὀνομακλυτὸς Ὀρφη *Schneidewinus p. 162* ΟΡΦΗ Rr ΟΡΦΗΝ D ΟΡΦΕ G

p. 723 P.

p. 293. 84 K.

dixit. et quia Graeci ab huiusmodi nominativis [id est quae 'eus' in 'ēs' vertunt] vocativum in e longam terminant: ὦ Τύδη, ὦ Ὀρφε, in eo quoque casu aliquando illos sequuntur Latini: 'Achille', 'Persē'. Ovidius in XIII metamorphoseon:

5 Tuque tuis armis, nos te poteremur, Achille.
ab 'Vlixes' quoque nominativo proferunt in 'ei' genitivum - Horatius in carminum libro I:

Nec cursus duplices per mare Vlixei.

idem in I epistularum:

Caerite cera

Digni, remigium vitiosum Ithacensis Vlixei.

Ovidius in XIII metamorphoseon:

Neritius Macareus, comes experientis Vlixei -

et ab 'Achilleus' accusativum Graecum protulit Lucanus in X:

famulumque tyranni

Terribilem iusto transegit Achillea ferro.

ex quo apparet, | Latinos quoque tam in 'eus' quam in 'es' haec nomina solitos esse proferre. e contra tamen in quibusdam 'es' productam terminantibus fecerunt Graeci poetae 'eus' pro 'es' proferentes: Ἀντιπατέυς pro Ἀντιπάτης, Γηρυονεύς pro Γηρύωνης, Ἀγέυς pro Ἀγης, ut Sappho:

1 quia] k qui LK nominativis] r denominativis RBGLK eus(i) A 2 conuertunt G longam A οὔραν ορπη L οὔραν. οορφη G o tyde o orphe RADh (ophe H) οὔραν o.

orphe K οὔν deo. orphe B 3 latini illos sequuntur Gg latini illos sequuntur L secuntur

RBDH sequuntur K achile GL ut achile Kk Ovid. metamorph. XIII 130 4 XIII G XIII B 5 armis in litura h poteremur ex pateremur corr. K poliremur RADLb cum codd. plerisque Ovid. cf. lib. VII § 6 achile GL 6 ab add. r quoque om. K profert GL oratius K Hor. carm. I 6, 7 7 II r 8 duplices v. lib. I § 53 per mare] k permanere GK 9 idem — Ithacensis Vlixei in mg. add. in K Idem — Vlixei post Ovidius — Vlixei scrips., ord. dein corr. A Hor. epp. I 6, 62 sq. aepistolarum K 10 cerite RAGL ceritae D cepi te K caera H coera K 11 uiciosum Dd uitio sumit acensis GK .Ita censis A Vlixei] cf. v. I. lib. III § 29 12 Ovid. metamorph. XIII 159 13 Neritius] k Neritus Kb rell. Neretus B machareus AH macarius L macareus libri Ovid. Vlixei] Vlysses. Vlyssis, Vlixis etc. vv. II. libr. Ovidianorum 14 Achilleus] k achileus GK Luc. Phars. X 522 sq. 15 tyranni RGLK tyranni D 16 terribile R iusto] Lucanus, Putschius iusso B iusso RADHG iusu

L in usu K visu edd. ante Putschium achilleo Rr achilea GLK 17 eius A noā. H 18 solutos Rr proferre add. h e contra] b e contra A et contra B ceteri producta L 19 eius R antiphateus BAHLLK antipathus R antiphateus D antifateus G 20 antiphates RBADHLK antifates G geryoneus RBGLK geryoneus D gerioneus AH geryones BLK geriones RDHG geniores A

apeys pro apes B apeys pro apes Rr apers pro ἀπες A dapeys pro dapes G dareus pro dares L pro ἀπες H 21 Sappho] l sapho GLK Sapph. fr. 88 Neui 35 Schndw. Ahr. 66 Bergk. lyr. Gr. ed. alt. p. 681

‘Ο δ’ Ἀρεὺς φαῖσι κεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾱ.

93 In x desinentia, si a verbis sint in ‘go’ desinentibus, ablata x, addita ‘gis’ faciunt genetivum, ut ‘grego grex gregis’ - Statius in I Achil-
leidos:

Qualiter Idaliae volucres, ubi mollia frangunt

Nubila, iam longum caeloque domoque gregatae -,
‘remigo remex remigis’, ‘lego lex legis’, ‘rego rex regis’, ‘coniungo con-
iunx coniugis’, quod etiam in genetivo differentiae causa n amittit, ne, si
‘coniungis’ dicamus, verbum putetur. nec mirum: Graecos enim in omni-
bus fere imitati Latini in hac quoque regula sequuntur. apud illos enim
si in x desinentia nomina habeant verba cum g, nominum quoque geneti-
vus per g declinatur, λέγω λέξ λεγος unde ‘frux’ etiam ‘frugis’
facit genetivum, quia ἀπό τοῦ ‘φρύγω’ Graeco verbo nascitur. - Ennius
in XVI annali:

Si luci, si nox, si mox, si iam data sit frux.

idem in VIII pro ‘frugi homo’ ‘frux’ ponit, quod est adiectivum:

Sed quid ego haec memoro? dictum factumque facit
frux.

id est ‘frugi homo’. -

Alia vero omnia Latina ablata x, addita ‘cis’ proferunt genetivum, ut
‘fallax fallacis’, ‘lux lucis’, ‘vox vocis’, ‘nex | necis’. Cicero pro Milone:
insidiatori vero et latroni quae potest inferri iniusta nex?

1 ὁ δ’ Ἀρεὺς] *Neuius* οἰαρεὺς *BDK* odareus *G* odaneys *H* ωαρε in *littera* l
1 E O
ΦΑΥΣ, ΕΙΚΗΝΑΦΗΤΩΝ ΑΓΗΝΒΙΑ *Rr* φαίσει, ΚΕΝΑΦΕΤΟΝ ΑΓΕΙΝ ΒΕΙΑ *B* φαίσει ΚΕΝΑ ΦΕΤΟΝΑ-
TE ΙΝΒΙΑ *A* φαίσει ΚΕΝΑΦΕΤΟΝΑΤΕΙΝ (ATEM *K*) ΒΙΑ. *DHK* φαίσει, ΚΕΝΑΦΕΤ. ΤΟΝΑΤΕ ΙΝ ΒΙΑ *G*
als uenit sine eum casu ulta
ΦΗΣ, ΕΙΚΕΝ, ΑΦΗΣ, ΤΩΝ, ΑΓΝΙΒ, ΒΙΑ in *littera* l φαίς, εἴκειν Ἀφαιστον ἄγην βίᾱ *God.*
Hermannus apud *Krehlium* φαῖσι, κεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾱ *Ahrensius* de *Gr. ling. dial.* I
263 φαῖ σέ κεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾱ *idem* in *add.* II 544 φαῖσι κεν Ἀφαιστον ἄγην
βίᾱ *Bergk* *l. l.* 2 si] siue *L* sint *om.* *R* denentibus *H* allata *A*

3 tinum — Qua ult. *pag. lin. abscissa* in *H* *Stat. Achill.* I 372 sq. achileidos

GLK 5 id aliae *L* 6 caelaque *Rr* 7 renauitormex *A* remigis ex re-
megis *corr. K* regis] b reges *B* 8 coniugis (n) *K* differentiae *G* diferen-

tiae *L* ammittit *H* amittit *G* amittit *K* 9 coniugis *LDH* coniunguis *G* 10
iamiatati *H* emitati *GK* Latini *om.* *RBADHGK* secuntur *B* sequuntur *L* 11
si x *H* habent *D* 12 post genetivus: per g — genetium *om.* *D add. d* de-

clinatur per g *GL* ΑΗΓΩ *Rr* ΑΕΓΩ *GK* ΑΗΞ. *Rr* ΑΕΓΕΣ *BK* ΑΗΑΒΤΩC *R*

ΑΕΑΒΤΩC *D* ΑΕΑΒΕΤΟC *K* 13 ΑΟΠΩ *Rr* α. ποτοῦ *H* φρύγω in *mg. add. g*
φρίγω *BH* *Ennius* ann. XVII 7 *E. S.* XVI fr. xviii p. 62. LXXVII *Vahl.* 14 XVII *LK*
anali *R* annalium *K* 15 nox] h mox ni f. *H* solis nox *GLK* 16 *Enn. ann.* VIII
8 *E. S. fr. inc.* 6 *Hug.* x p. 48. LXVII *Vahl.* pro frugi] profugi *BA* 17 fac-
tumque r fructumque *K* 20 ablata *sup. lin. in R* proferunt] faciunt r ut *om.* *GL*

21 *Cic. pro Mil.* 4, 9 milione *Rr* melone *L* 22 pot *K* inferi *Hh*
iniuxta *B* iuxta *DLK* iuxta *A* iuxta (in) in *littera* h nex iuxta *G*

p. 734 P.

p. 285 K.

nota tamen, quod, si e habeant correptam ante x positam, si non sint monosyllaba vel ab illis composita, mutant e in i correptam per obliquos casus, ut 'apēx apīcis', 'vertēx vertīcis', 'remēx remīgis'. similiter in 'ix' 94 desinentia masculina tantum Latina corripunt i paenultimam in obliquis, ut 'hic fornix fornīcis', 'calix calīcis', 'varix varīcis'. barbara quoque in x magis corripunt paenultimam: 'Volux Volūcis', 'Pharnax Pharnācis'. Lucanus in II:

Tigranemque meum; nec Pharnacis arma relinquo.

alia vero in x desinentia omnia per obliquos casus longam habent paenultimam natura vel positione, exceptis 'grex grēgis', 'crux crūcis', 'fax fācis', 'nux nūcis', 'pix pīcis', 'dux dūcis', 'trux trūcis', 'coniux coniūgis', 'salix salīcis'. excipiuntur ea quoque, quae nec g nec c habent ante 'is' in genetivo: 'nix nivis' - antiqui tamen etiam 'ninguis' dicebant, unde Apuleius in I Hermagorae: aspera hiems erat, omnia ninguē caneabant -, 'supellex supellectilis' - vetustissimi tamen etiam 'haec supellectilis' nominativum proferebant. Cato adversum Tiberium Sempronium Longum: si posset auctio fieri de artibus tuis, quasi supellectilis solet -, 'senex senis', quamvis Plautus genitivum eius 'senecis' protulit in cistellaria:

1 Notandum tamen GLK e om. G habent e A habent H habeant correptam e L corrept K positum K sint om. L 2 correptam per obliquos casus] b per

obliquos casus correptam GLK corre per obliquos casus ni f. in ras. B oblicos^{qu} Dd 3 x L 4 obliquis casibus GL 5 fornix in mg. lapis molli unde^{lapis uictoriae}

erigitur signum triumphale K fonicis Rr hic calix BADHK hic usrix BADHGLK 6 uelux cis GL farnax R farnacis RD Lucan. Phars. II 637 7 II] 1 III. RABDHK VII. GL 8 tygranemque B cum Luc. Voss. A Tigranemque Voss. B alique multi libri Luc. nec] sic etiam Voss. uterque non vel ne alii codd. Luc. Pharnacis] r farnacis R 9 omnia in x (ix i) desinentia (disinentia L) GL habent penultimam natura longam K 10 positione K gregis grex gregis Hh gregis dux ducis crux L crux crucis] dux ducis H

11 post dux ducis quod h. l. in HL iterum extat trux—excipiuntur, ult. pag. lin. abscissa in H flex. flicis. uibex. uibicis. carex. caricis. sup. lin. h coniux Ddⁿ

12 in genitio ante is GL 13 nix Hh ningis GL appolleius GL apoleius K 14 ermogorae L ermogore G Apul. fr. 6 t. II p. 637 Hildebr.

hiems] r hiemps RD ninguē] d ninge DLG canebat Dd 15 suppellex^a

RBDHGLK suppellectilis BDHGLK Vetustissimi Rr Vetussimi A sup-^{eres}

pellectis Rr suppellectilis BDHGLK 16 nominativum in mg. add. K Cato adversum Tiberium Sempronium Longum] 'contra Tiberium exulem' Gellius noct. Att. II

14, 1 cf. Meyerum l. I. p. 137 sq. tyberium D simpronium R 17 longam Dd^{um} auctio R actio Hr suis K 18 suppellectilis RBDHGLK Plaut. cistell. fr.

cf. lib. III § 38 19 senecis] sic etiam lib. III l. I. cum R scribere debebam senetis^{ec} Hh senices RBAD in cistellaria protulit GL cistillaria B

datores

† Bellissimi vos negotioli senecis soletis esse.

'nox' quoque 'noctis' secundum Graecos, qui νύξ νυκτός declinant. Graeca enim eiusdem terminationis illam servant in genetivo ante 'is' consonantem, quam in Graeca declinatione ante ος habuerunt, ut 'Φαλαξ Φαλακος' 5 Phaeax Phaeacis, 'Σφίγξ Σφίγγος'. Sphinx Sphingis, 'ὄνυξ ὄνυχος' onyx onychis [genus est lapidis]. composita simplicium declinationem sequuntur: 'pernox pernoctis', 'exlex exlegis'. Cicero pro Cluentio: non quod illi aut exlegem esse Sullam arbitrantur.

95 In 'hs' vel 'ms' vel 'ps' desinentia interposita i faciunt genetivum, 10 ut 'urbs urbis', 'hiems hiemis', 'inops inopis'. notandum hic quoque, quod, si e ante 'ps' vel 'hs' sit et non sint monosyllaba, mutatur e in i, ut 'princeps principis', 'municeps municipis', 'caelebs caelibis'. a capite solum composita ablata s et mutata e in i et addita 'itis' faciunt genetivum, ut 'anceps ancipitis', 'praeceps praecipitis', 'biceps bicipitis'. anti- 15 qui tamen 'ancipes' et 'praecipes' et 'bicipes' proferebant in nominativo, et sic secundum analogiam sequebatur genetivus 'ancipes ancipitis', ut 'sospes sospitis'. Plautus in commorientibus:

salam in puteum praecipes.

idem in rudente:

20

2 negotiori A negotioli L senecis] h senecis BGLK et ni f. H soletis] h
solitis ni f. H 3 Nox noctis quoque K secundum] s ap GLK qui
om. GLK NYE in litura a NIE B NOYOE NOYOTOS. G noyx noyctos (2; et in
lit. l) Ll NYKTHOC Rr NYTOS K declinantur H 5 OS H ut ΦΑΙΑΞ
ΦΑΙΑΚΟΣ pheax pheacis ΦΗΓΞ ΦΗΓΓΟ
PNAE PHACIC ΦΠΞ ΦΠΤΤOC Rr ΦΑΕΑΣ ΦΑΕΑΚΟΣ G ΦΕΑΣ ΦΑΕΚΟΣ L ΦΕΑΣ ΦΕΑ-
KWC K ΦΑΙΑΚΟΣ. ΦΗΑΣ pheacis Dd 6 pheax pheacis BAK ΦΑΗΑΣ phaeacis H
phaex phaeacis L ΦΠΗΞ ΦΠΗΓOC H ΦΠΗΞ. ΦΠΗΓOC h ΦΠΗΓOC K sphius Dd
spinx spingis G spinx spinguis K ONIE. ONIEOC. D ONIE ONIXOC G ONIZ ONI-
xoc L ONYE ONYKOC ONYXWNYC hic genus Rr onix onichis ADGL onix onie-
cois (y-h?) H onix onixis K onix onychys B 7 secuntur RBDH sequuntur K
8 Cicero pro Cluentio 34, 94: non quod illi aut exlegem esse Sullam aut
causam pecuniae publicae contemptam atque abiectam putarent culentio Rr
9 quod] sic etiam palimps. Taur. Cic. quid K quo rell. lib. Cic. Non. p. 10, 28
autem Rr syllabam Rr syllabam BADHK dux de troianis spacr. h sillam GL
arbitrentur Vind. CŪXLVII m. alt. arbitrantur Garatonius ad Cic. l. 1. t. IIII p. 376
ed. Neap., Krehlii cens. Ien. p. 420 10 dissinentia uel ms uel ps K i add. r
11 hiems] r hiemps RB 12 siut] r sit R mutantur BD post e in i:
ut princeps — e in i et om. R add. r 13 municeps municipis om. GLK caelebs]
h caeleps H celebs L om. r 14 s mutata A mutant Dd itis] dh tis
RBDK (H?) 15 uelox praiceps A 16 ancipes ex anticeps corr. A 17 ana-
logiam seōgrue proferabatur quebatur Aa sequabatur K ancipes ancipes anci-
pitis K 18 Plaut. commorient. fr. p. 437 Both. 20 Plaut. rud. IIII 4, 114

p. 725. 26 P.

p. 286. 87 K.

Post altrinsecus est securicula ancipes, itidem aurea. idem tamen vetustissimi etiam 'praecipis' genetivum, qui a nominativo 'praeceps' est, secundum analogiam nominativi protulerunt. Laevius in Ione:

5 Seque | in alta maria praecipem impos, aegra sanitatis Herois.

Ennius in XV annali:

Obcumbunt multi letum ferroque lapique

Aut intra muros aut extra praepice casu.

10 In 'ns' vel 'rs' vel 'ls' desinentia ablata s, addita 'tis' proferunt ge- 96
netivum, ut 'mons montis', 'sapiens sapientis', 'cohors cohorr[is]', 'ars ar-
tis', 'pars partis', 'haec puls pultis'. excipiuntur duo differentiae causa:
'frons frondis', quando de arborum foliis loquimur - nam 'frons frontis' ad
capitis partem pertinet -, et 'lens lendis' animal - nam 'lens lentis' legumen
15 est - et 'glans glandis'. sic Ovidius in XIII metamorphoseon:

ut lata plumbea funda

Missa solet medio glans intabescere caelo.

similiter Lucretius protulit et Livius in XXVII: et est non simplicis habena, ut Balearica aliarumque gentium funda, sed triplex

(v. 1158) cf. *Hb.* III § 30 redente *Aa* 1 securiculam *B* item libri *Plaut.*
utidem auream *B* aurea — qui a in ult. lin. absciss. *H* 2 vetustissimi *A*

etiam om. *G* quia a *B* nomto *A* 3 Laevius] *cod. G. I. Vossii v. Voss.*
castigat. et not. p. 8 levius *BGLK* liuius *RADH* ad Laevii Ionem rettulit *Ios. Scaliger*
ad Festum s. v. rediviam p. 637 ed. Lind., quem sequitur Weichertus poet. Lat. rell. p. 71
sq. Laev. fr. VIII; de variis vv. dd. sententiis v. Klusmannum Liv. Andr. dram. rell. p. 19
sq. coll. tamen Ribbeckio trag. Lat. rell. p. 244 sq. in Ione] α Ione cod. Vossii inoe R
in ioe AKr et in litura h in inoe BDG in inoe L in odyssea (odissia) edd. ante α
5 versus ord. Fleckeisenus satinitatis *A* 6 heroaris (r) *D* aroes *GL* ae-
rois est *K* Seseque in alta maria praecipem misit | Inops et aegra sanitatis He-
rois *Scaliger ad Fest. l. l. et sic antea, nisi quod praecipitem perperam ibi typis*
expressum est, ad Verg. cirin v. 302 app. in P. Virg. Mar. opp. Lugd.
ed. 1573 p. 329, ubi Lelio poetae veteri hos versus ascripsit. seque in alta
maria praecipem | Ino aegra sanitatis herois dedit G. I. Vossius l. l. p. 9 Seque in
alta maria praecipem inops herois sanitatis *Bothius fr. trag. p. 12* 7 Ennius — casu
om. *GLK add. k* Ennius in XV annali: v. 9 sq. *E. S. fr. II Vahl. cf. § 66* 8 oc-
cumbunt *RBk* loetum *RADH* laetum *B* 10 uel ls om. *K* et addita *H*
proferunt] faciunt *GL* 11 choors choortis (.tis *G*) *GL* pars partis ars ar-

tis *R* 12 puls ex plus corr. *AD* pulpultis *Bb* differentiae *L* 13 de add. *d*
arborum] *d* arboribus *BD* arboris *GLb* folis *Gg* 14 pertinet] *d* retinet *D*
pertinet *KONIAON* et *B* lenadis(s) *H* animal et *KONIAON*. nam *D* ligu-
men *G* 15 Sic add. *d* Ovid. metamorph. XIII 825 sq. III. *L* 16 ut] sic
etiam lib. VII § 38 cum libris Ovid. tantum non omnibus; ceu Ovid. Neap.

plumbea *L* 17 misa *GLK* 18 Lucretius: VI 179. 306 levius *GLK* Liv.
ab u. c. XXXVIII 29, 5 sq. XXVII *RBADHGK* cf. supra § 17 XXIII *L*

non est *BHra* 19 habaenae *Rr* baliarica *Dd* ualearica *B* aliumque *Rr* alia-
rum *L* gentium om. *K* gloss. corium fundae in qua petra iacet ante scutale
inserui, sed postea del. *A*, in mg. add. *d*

p. 726 P.

p. 287. 88 K.

scutale crebris suturis duratum, ne fluxa habena volutetur in iactu glans, sed librata cum sederit, velut nervo missa excutiat. nam quod apud Virgilium in IIII georgicon invenitur, 'glandis', in dubium venit, utrum nominativus sit an figurate genetivus:

Nec de concussa tantum pluit ilice glandis; potest enim 'tantum glandis' intellegi τοσοῦτον βάλανου, ut 'hoc regni' et 'tantum lucri'. a pendendo quoque compositum 'libripens libripendis'. Gaius in I institutorum: adhibitis non minus quinque testibus, item libripende. in eodem: qui libram aeneam teneat, qui appellatur libripens. a corde quoque composita ablata s, addita 'dis' faciunt genetivum, ut 'vecors vecordis', 'discors discordis', 'concors concordis'. antiquissimi tamen solebant genetivo similem proferre in his nominativum. Caecilius in Cratino:

Modo fit obsequens, hilarus, comis,

Communis, concordis, dum id quod petit potitur. 15

Pomponius in satura:

Blanda, fallax, superba, inpotens,

Discordis. || |

1 scutale Rr scutale H scrutrale A scutellae GLK scutalae k suturis] μ, Livius sutoris

RBDH scutoris A scutoris Gg scutoris LK duratum] r duarum R 2 iniacta GLK acta Rr librata] r liberata RDGLK missa GLK 3 Verg. georg. IIII 81 III. DHGLK inveniuntur G 4 sit] sit R 5 concusa G conclusa K illice D glandis — tantum ante glandis om., dein in mg. add. K 6 τοσοῦτον] r τωκυττον R

το+κογτον L BAAANWY Rr BAAANWY A hoc regni] memor videtur Verg. Aen. I 78, quem v. l. lib. XVII § 160, 189 7 et om. GLK 8 Gai inst. I § 113 institutorum ex institutorum corr. D constitutorum GLK Institutionum α ***bitis non manu quam V testibus ciuibus Romanis puberibus item libripenda cod. Gai 9 Gai inst. I § 119 quid Rr aeneam teneant A 10 ante libripens: stateram tenens A et addita H 11 ut'om. G uaecors uaecordis AD discordis add. a concors concordis add. r 12 tamen solebant etiam GL in is B in *is(h) D in iis H 13 Cecilius RAHGLK Caecil. Charini fr. 3 p. 131 Both. Karines fr. 3 p. 14 sq. (cf. p. 5) Spgl. III p. 45 Ribb. crastino A crastino G (cratino, non crino, etiam H) Carine Meinekius Men. et Phil. rell. p. 91, quam fab. l. Fest. p. 281^a, 28; 317^a, 10. Charino Bothius l. l. p. 131, eundem titulum perperam Festo obtrudens cf. Muelleri suppl. ann. ad Fest. p. 404 14 hilaris RAGh hilares L hilarus K comis] k comes LK

15 communis G 16 Pompon. sat. fr. ap. Munkium l. l. p. 158 fr. II p. 211 Ribb. nius — discordis ult. huius pag. lin. viz arrosa in H 17 balanda D fallax] l fallax A fa+ax L inpotens BADGL

REGVLAE PRISC GRAMM DE NOM ET GENT CASV. EXPLC LIB VI. INCIPIT DE CETERIS CASIB; LIB. VII. R EXPEIT. LIBER VI DE NOMINATIVO ET GENITIVO CASV. INCIPIT LIBER. VII. DE REGVLIS CETERORVM CASVVM. B REGVLAE PRISCIANI GRAMMATICI DE NOMINATIVO ET GENTO CASV. EXPLICIT LIB. VI. INCIPIVNT DE CETERIS CASIBVS REGVLE LIB. VII. FELICITER D INCIPIT LIBER PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS VII. A et ad mg. LIB. VII. a INCIPIVNT REGVLAE DE CETERIS CASIB; LIBER SEPTIMVS FELICITER H regula p̄stia de nōati et genī explc lib. vi. incipiunt de cetis casī regulae. lib. vii. G De nominatio et genitio casu explicuit liber vi. de caetis casib; vii incipit lib. L regula p̄sciani de nominatio et genitio casu. expli lib. vi. incipiunt regulae de ceteris casibus. vii. K

LIBER SEPTIMVS.

p. 727 P.

p. 289. 90 K.

DE CETERIS CASIBVS.

Terminales sunt nominum literae apud Latinos, ut supra quoque do- I 1
cuimus, quattuordecim: vocales quidem quinque a e i o u, consonantes
vero novem, semivocales sex l m n r s x, mutae tres c d t. vocales, ut
5 'poeta', 'monile', 'gummi', 'frugi', 'virgo', 'cornu'; semivocales, ut 'sol',
'templum', 'flamen', 'Caesar', 'civitas', 'Pollux'; mutae, ut 'lac', 'caput',
'aliud' - hoc enim nomen esse, et Probus in institutis artium os-
tendit et ratio ipsa, de qua in pronomine latius tractabimus. ostendit
autem Probus his verbis: hoc unum nomen tantum, id est alius,
10 quam maxime propter structuras genetivo et dativo casu
numeri singularis, sic anomale confirmatum sit declinari:
hic alius, huius alius, huic alii. inveniuntur etiam in y desinentia
Graeca: 'hoc Dory', 'hoc Aepy', nomina civitatum. Statius in IIII
Thebaidos:

13 Quos Thrion et summis ingestum montibus Aepy.

Igitur masculinorum nominum finales sunt literae septem, a o l n r 2
s x, ut 'hic scriba', 'Cicero', 'consul', 'Paeon', 'pater', 'Priamus', 'rex';
femininorum quoque eadem nec non etiam e producta in Graecis et m
figurate in comicis nominibus, ut 'haec Aurora', 'luno', 'Tanaquil', 'Siren',

2 lytterae R quoque om. HL 3 quidem] d autem D 4 t d K 5
munile AGLK cummi B frugi om. G 6 flumen BGLKr pullux GLK

capud Dd 7 Probus in instit. art.: Maii class. auct. V p. 221^b, art. min. § 366
anal. Vindobon. p. 306 sq. v. Osannum Beiträge zur gr. und röm. Literaturgesch. II
207 sqq. cf. tib. VI § 21 in ante institutis om. RBDH add. rd, in cōmoniciob;
spscr. h 8 & ratio Rr 9 his] add. g in his B uerbis his LK unum (i)

K 10 quam] quod HLKr propter structuras, Ll 11 numeris B confir-
matum G declinare GLK 12 inveniuntur] dt Inuenitur DL 13 hordory A

doroy K epy RA epy B aery GL nomina] r nominum R ciuitatum
BAHGLK post ciuitatum: sunt add. RBADH unde GL Stat. Theb. IIII 180
14 tebaidos K 15 Thrion] α, Statius trion AD tryon RBHGK tityon r strion
L et summis] h et in summis DHG in summis LK uel congestum g
ep̄y BD aery L 16 lytterae R r add. r 17 ut om. L 18 Fe-
minorum B eadem] r eadem B eadem RGK caedaem A 19 in comicis no-
minibus figurate L tanaquil ex tanaquid corr. B tanacil G syren BDH sirlen
GLK

p. 727. 28 P.

p. 290. 91 K.

'mater', 'virtus', 'lux', 'Taygetē', 'Glycerium'; neutrorum vero duodecim, id est omnes absque o et x - per se enim neutrum in eas literas nullum desinit -, ut 'hoc poema', 'sedile', 'gummi', 'cornu', 'tribunal', 'saxum', 'numen', 'marmor', 'tempus', 'lac', 'caput', 'aliquid'; communium vero masculini et feminini sex, a o l r s x, ut 'hic' || et 'haec advena', 'homo',⁵ 'vigil', 'auctor', 'custos', 'coniunx'; communium trium generum quinque, i m r s x, 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nequam', 'par', 'vetus', 'felix'. et hae quidem generales sunt nominativi terminationes, de quibus in nominativo latius tractatum est. nunc vero de genetivo et aliis casibus obliquis per singulas declinationes doceamus.

10

DE OBLIQVIS CASIBVS PRIMAE DECLINATIONIS.

II 3 Prima declinatio habet terminationes in nominativo tres, 'a as es': in a tam Latinorum quam Graecorum, tani masculinorum quam femininorum et communium, in 'as' vero et in 'es' Graecorum tantum et masculinorum, ut 'hic scriba, poeta', 'haec Roma, Musa', 'hic' et 'haec advena', 'hic Aeneas', 'hic Anchises'.

Eius genetivus et dativus in 'ae' diphthongon desinit. et pares habent syllabas nominativo, ut 'hic poeta huius poetae huic poetae', 'hic Aeneas huius Aeneae huic Aeneae', 'hic Anchises huius Anchisae huic Anchisae', nisi divisio fiat in genetivo poetica, qua frequenter veteres Romanorum²⁰ poetae utuntur, 'Aeneai' et 'Anchisai' et 'pictai' et 'aulai' pro 'Aeneae, Anchisae, pictae, aulae' dicentes. | Virgilius in III Aeneidos:

Aulai medio libabant pocula Bacchi.

1 ⁷taigetae Rr taigete L Glycerium] r clycerium RH glicerium A gligerium
GL glygerium g gliggerium l cligerium K uero add. l 3 ^opaema A sedille A
cummi B saxsum H 4 nomen GLK capud Rr aliquid] aliud GLH
aliud vel aliquid K 5 feminini generis sex L ut om. K 6 ^otrium trium L
8 et haec] r aethae R 9 tractatum] a tractum AK 11 DE OBLIQVIS CASIBVS
eras. ante PRIMAE DECLINATIONIS in H de .i. decli K 12 III. in * a (a) H 13
quam ante fem. om. GLK feminorum RB 14 et post femininorum om. GLK et es
Bb masculinorum K 15 hic om. L poeta roma A 16 ^oaenias et h^os
aenias huic aeniae hic G anchies Dd 17 cuius K habet L 18 h ^oin h
mut. d huius petae Rr huic poetae om. ADG add. a aenias Gg aeneas .ae
.ae L eneas huius .nae huic .uae K 19 et huius aeniae Gg huic Aeneae om. D aeniae
Gg hic anchises huius sae huic sae in mg. add. K anchies Dd anchises .ae .ae L
huic Anchisae om. D 20 Nisi ^{si}divisio D 21 portae] r pete R aneai D Anchisai
et pictai] b anchisai pictai BGL picta. i. R et om. G aula. i. G pro
aenea anchise et picta et aula B pro aenea et anchise et pictae et aulae b 22
Verg. Aen. III 354 cf. lib. I § 50 23 aula. i R aulai (ex aulae corr. A)
in ADH GK et in futura b aulai in L procula Rr bachi HGLK

p. 728. 29 P.

p. 291 K.

idem in VIII:

Dives equum, dives pictai vestis et auri.

Cicero in Arato:

Atque oculos urget pedibus pectusque nepai,

pro 'nepae', id est 'scorpii'. in eodem:

Serius haec obitus terrai visit equi vis.

Lucretius in I:

Effice ut interea fera moenera militiai.

idem in eodem:

10 Aulide quo pacto Triviai virginis aram,
Iphianassai turparunt sanguinè foede. ||

DE ACCVSATIVO SINGVLARI PRIMAE DECLINATIONIS.

Accusativus 'ae' diphthongum genētivi sive dativi mutat in 'am', ut 4
'poetae hunc poetam', 'Musae hanc Musam'. frequentius tamen invenimus
13 in Graecis nominibus 'as' et 'es' terminantibus accusativum Graecum pro-
ferre auctores, 'hunc Aenean' et 'Anchisen'. Virgilius in V:

Aenean credā quid enim fallacibus austris?

et in VI:

Isque ubi tendentem adversum per gramina vidit

20 Aenean, alacris palmas utrasque tetendit.

idem in III:

Anchisen facio certum remque ordine pando.

Romanae tamen declinationis ratio exigit 'hunc Aeneam' et 'hunc Anchi-
sam' dicere. Horatius in II sermonum:

et scribere fortem

Scipiadam, ut sapiens Lucilius,

1 Verg. Aen. VIII 26 cf. lib. 1 l. l. 2 aequum(a) A equum K picta i R
3 Cicero D Cic. Arateor. fr. XIV p. 521 (v. 40 p. 525) Orell. cf. Cic. de
nat. deor. II 41, 109 4 urget RBDH surget K nepai L 5 Cic. Arat. v. 291
(57) p. 532 Orell. 6 haec ex corr. k hoc ni f. K aobitus (h-) A obitus K
terrae peruisit Cic. cod. Leid. terrai iussit equinis Cic. edd. vet. uissit K
inssit Gh equi] a aequi ADLK 7 Lucret. I 29 8 ut om. D interrea R
fera BAHGLd moenera K cum Lucr. munera k rell. militia Lucr. oblong. pr. m.
9 Lucret. I 84 sq. 10 aulidae rd Aulide quo] Aliud equo B pacto] g
pictai G Triviai] r triuiagi R 11 iphianasai RHL nīphianassai K nīphianas-
sai k iphianassatur parunt Gg sanguinae D poedi (in mg. At foede R ni f.
[non r], quae est lectio genuina librorum Lucretianorum) R phoede Heidelb. poedi GLK
phoedi BAH poedi D 13 e Rr genetui*** Hh mutant A 16 anchisem
Rr Verg. Aen. V 850 V aendiis D 17 Aeneam Rom. austris Prisc. cum
Donato, et sic auri ex corr. Pal. auris Med. Rom. Servius 18 Verg. Aen. VI
684 sq. VII r 19 hisque Rr gramina] a garmina A 20 aeneau Rr
detendit G 21 idem spscr. L Verg. Aen. III 179 22 facio certum-
que remque G rem q K 23 ratio in mg. add. m. rec. in H exigit add. r
24 oratius LK Hor. serm. II 1, 16 sq. 26 Scipiadam] sic etiam codd. Hor.
tantum non omnes (Scipiadem Dresd. 3) et Kirchneri cod. ms. schol. Porph. (Scipia-
dem edd.) excipiadam Rr Lucilius] add. a Luciliusq; K

p. 720 P.

p. 291. 92 K.

'Scipiadam' dixit, non 'Scipiaden'; cuius nominativus in 'es' desinit secundum formam patronymicorum, quae est Graeca - 'hic Scipiadēs', quamvis antiqui huiusmodi quoque nominum, id est in 'as' vel in 'es' terminantium primae declinationis, nominativos etiam in a finiebant, ut est 'Geta', 'Sosia', 'Byrria', 'Chaerea', 'Marsya'; similiter 'poeta', 'sophista', 'Scytha'. 5 Terentius:

Poeta cum pri| mum animum ad scribendum appulit.
Lucanus:

et iuncto Sarmata velox

Pannonio.

10

Terentius in adelphis?

Geta autem hic non adest.

in eodem:

hic Geta

Praeterea, ut captus est servorum, non malus

15

Neque iners.

idem in Andria:

aut tu aut hic Byrria.

idem in eunucho:

hic Chaerea. -

20

Qui Chaerea?

Iuvenalis in III:

Occurris fronte obducta ceu Marsya victus.

5 oportet tamen scire, quod in femininis a terminantibus Graecis, etiam si producta sit apud illos a finalis, plerumque corripunt eam Latini: omnis 25 enim nominativus Latinus a terminalem corripit. est tamen quando ser-

1 excipiadam Rr scipiaden ex corr. r (syciaden R?) ^{pi} sciaden L 3 quo-
que om. H 4 nominativus Rr etiam in a] in lit. b in a ^{etiam} K fineiebant A
gesta D 5 Byrria] d byrrhia B burria DG et vel hanc formam vel Birria
praeferit Ritscheliu ind. Bonn. hib. a. 1843 p. VI ann * burrea L cherea BDGLKk
cherra ni f. H marsia libri sophista RD scitha GL scita K scyta D schyta A
schita BH 6 Therentius D Ter. Andr. prol. v. 1 cf. de metr. Ter. § 11
7 animum ad scribendum appulit] B animum asa ^{pro} ADGL ad scribendum appulit h
appulisset ad scribendum r a sa R assa Kk a. H 8 Lucan. Phars. III 94 sq.
9 et] nec Lucanus iuncto] AH cum Luc. cuncto DGA cuncta L cuncto sar-
mata rk cunctos armata RK cunctos armata et B 11 Ter. adelph. III 1, 4
adelphys Rr adelphis DL 13 Ter. adelph. III 4, 33 sqq. num eadem? 14
Geta — iners. idem in mg. add. r 15 servulorum Bas. malum Bemb. 17
Ter. Andr. II 1, 33 adria G 18 tu] sic etiam de XII vss. Aen. § 99 cum libris
Ter. tute Bentleius birria G birria LK 19 Ter. eun. V 1, 7 sq. iunuchos K
iunachos GL enuchos Hh 20 hic] iste Terentius cherea RBDH coerea G 21
qui? Bas. qui coerea G del. g chærea (r) R cherea BADH 22 Iuv. sat.
III 9, 2 III B 23 occurris H occurras cum Iuv. (occuras Pith.) Heidelb. Ca-
rolinuh. alter fronte] h in fronte BAHGLK caeu R Marsya] B marsia rell.
cf. de XII vss. Aen. § 99 victus] rdh ultius RADHGLKb 25 latini eam GLK

p. 729. 30 P.

p. 292. 93 K.

vant eam productam, sed raro. ergo quando corripunt eam secundum Romanam consuetudinem, accentu quoque Latino pronuntiatur, ut in his: 'Italiā, Phrygiā, Lydiā, Syriā, Troiā': haec enim antepaenultimam habent acutam, quia a finalem corripunt, quamvis apud Graecos sit producta.

5 Horatius in I carminum:

Lydiā, dic, per || omnes

vocativum, qui similis est in hac terminatione nominativo, corripit: est enim choriambus et bacchius, ex quo ostenditur correpta in nominativo quoque 'Lydiā' finalis a. Virgilius in V:

10 Troiā Criniso conceptum flumine mater
Quem genuit.

apud Statium vero 'Nemeā', quia servavit a productam, accentum quoque Graecum servavit, id est paenultimam acutam, in V Thebaidos:

Nec facilis Nemeā latas evolvere vires.

15 accusativum | quoque Graecum in femininis invenimus a poetis proferri, sed raro. idem Statius in VII:

Namque ferunt raptam patriis Aeginā ab undis.

DE VOCATIVO CASV PRIMAE DECLINATIONIS.

Vocativus casus primae declinationis in a correptam effertur, ut 'poetā, 6
20 Musā', nisi sit Graecum et apud Graecos producens a servet eandem etiam apud nos productam, ut 'Aeneā'. Virgilius in X:

vigilāsne deum gens,

Aeneā? vigila.

est tamen quando in 'es' productam terminantium Graecorum vocativus in

2 accentu D quodque Rr pronuntiantur B ut in in his K in in li-
tura B 3 phrigha BD frigia G frygia LK lidia K sirya Rr troya L
antepenultimum (antepaenultimum, antepeneultimum) RADGLKbh 4 acutum
RBDHKK quia] quae B corripunt in litura B sit] r om. L sid R 5
oratus K Hor. carm. I 8, 1 in carminum lib. I. GL 6 lidia R 7 uoca-
tius b 8 coriambus GLKr bachius RGLK correpta in mg. K 9 lidia
RK Verg. Aen. V 38 sq. V end. D 10 troga Rr troya L Criniso] sic
etiam libri Verg. fere omnes cum Med. Pal. Rom. criniso cum nonnullis Verg. GK
Crimiso Verg. Par. 10 Pott., Heynius 11 quem ex qui corr. L 12 uero in
lit. B 13 servat Kk paenultimum BD penultimum AK penultimum L ***ulti-
mum(pen) H acutum BADHKKr acutus R Stat. Theb. V 44 14 Nemen] sic
etiam § 7 nemeq Stat. Cass. Nemea Stat. edd. lates Rr 15 quoque om. K
feminis R proferre B 16 stacius A Stat. Theb. VII 319 17 patris K
eginan GL ab undis] habundis DK ab aruis Stat. Cass. 18 inscr. om. AK
CASV om. HGL DECLINATIONIS SINGE. H 19 effere Rr profertur K 20 Grae-
cu+(s) K a spscr. r servet] servat HGL 21 nos] latinos GL aenea uigila
Hh Verg. Aen. X 228 sq. in X add. l X] gh l RBHGGK 22 uige-
lasne G genes Rr 23 uigela Gg uigilia K

p. 730 P.

p. 293 K.

e. longam exit secundum Graecos vel communiter vel poetice, ut 'Achatē',
'Anchisē', 'Politē', 'Laertiadē'. Virgilius in I:

quis iam locus, inquit, Achatē?

idem in III:

Coniugio, Anchisē, Veneris dignate superbo.

idem in V:

tua clara, Politē,

Progenies.

Horatius in II sermonum:

O Laertiadē, quidquid dicam, aut erit aut non.

Virgilius in VIII:

Sit satis, Aenidē, telis inpune Numanum

Oppetiisse tuis.

nec solum in his, quae sunt primae, sed etiam in illis, quae tertiae, id
est in omnibus Graecis 'es' producta finitis, similiter invenis vocativum in
e productam proferri, ut 'Chremē', 'Lachē', 'Achillē' - Terentius in
Andria:

Immo ita volo itaque postulo ut fiat, Chremē.

idem in eadem:

o Chremē,

Pietatem gnati! nonne te miseret mei?

idem in hecyrā:

A Myrrhina haec sunt mea uxore exorta omnia.

Mutatio test. - ea nos perturbat, Lachē.

- 1 e] ae D longam] *hd* logam *H* longum *BAD* exiit *K* poeticae *A*
achate *B* 2 lertiade *RBHGL* *Verg. Aen.* I 450 III. *G* 3 inquit *Dd*
Achatē] *add. h. om. H, nū margini ascripserat, qui nunc abscissus est* 4 *Verg. Aen.* III
475 5 Anchisae *Med. m. pr. (cf. Wagneri ann. crit. ad Aen. VIII 653)* Anchise
Pal. Anchisa Med. ex corr., deficit Rom. 6 *Verg. Aen.* V 564 *sq.* 7 Tu *L*
cara *Pal.* polyte *R* polites *Med. m. pr. Pal. m. pr. Rom. polite Med. m. alt.*
Pal. m. alt. 9 Oratius *BK* *Hor. serm.* II 5, 59 II sermonum] α II. carmi-
num *RBADHK* carminum II *GL* 10 lertiade *HGLK* lertiade *B* quidquid] *R*
cum libris Hor., si Kirchneri silentio fides, omnibus quicquid rell. dico libri aliquot
Hor. 11 *Verg. Aen.* VIII 653 *sq. cf. lib. II § 36* VIII] IX *Krehlius* VIII
libri 12 impune *RALK* *manum (nu) *B* 13 oppetiisse] *r* oppetisse *R*
petiisse *Dd* ò petiisse *L* duis *Dd* tuis primā hanc tibi magnus appollo *L* 14
*is (h) *D* primae sunt *B* quae sunt tertiae *K* 15 in e productam uocativum
L 16 proferre *RAGLK* ut *om. L* creme *D* lache chreme *L* lache
creme *G* achile *GLK* *Ter. Andr.* III 3, 18 sin *Rr* 17 adria *G* 18
imo *K* postolo *L* faciat *Rr* chraeme *R* creme *D* 19 *Ter. Andr.* V 2,
27 *sq.* 20 chraeme *R* creme *D* 21 pietatem *R* pietate *H* gnati *L* mis-
seret *GK* 22 *Ter. hecyr.* III 4, 10 *sq.* eeyra *AK* echyra *RBH* echira *DGL*
23 mirrhina *A* myrrina *BHGLK* cum *Bas.* myrrhina *Rr* mea uxo *b* **** *B*
exorta] *ex Bem.* 24 est] *eras. in H* in Terentius lachae *RB* laches
Bas.

p. 720. 31 P.

p. 293. 94 K.

Ovidius in XIII metamorphoseon:

Tuque tuis armis, nos te poteremur, Achille.

idem in XII:

Armiger ille tui fuerat genitoris, Achille.

nec mirum, cum Graecorum || quoque poetae similiter inveniantur protulisse vocativos in supra dicta terminatione. 'Ανακρέων.

Ἥλιε καλλιλαμπέτη

posuit pro καλλιλαμπέτα, Ἰππῶναξ.

Εὐηθες κριτή

pro 'κριτά', et Apollonius Argonauticorum in III:

Αίητη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαί.

pro Αίητα, in eodem:

Αίητη, σχέω μοι τῷδε στόλῳ, οὔτι γὰρ αὐτῶς.

[in femininis etiam] Alcaeus Νήρη pro Νήρης posuit et Theopomp-

1 Ovid. metam. XIII 130 cf. lib. VI § 92 XIII. K 2 poteremur] L Caroliruh. alt. m. pr. et sic, ni f., H et Krehlio teste Heidelb. potiremur RADGKh Caroliruh. alt. m. alt. potire... B achille B achile GLK 3 Ovid. metam. XII 363 4 genitoris R achille B achile GLK achilles v. l. libror. Ovid. 5 similiter — αὐτῶς scriptura pr. m. passim servata in rasura l inueniuntur Kl 6 uo-

cationum Kl supradicte Rr anacreon H ANAPRON G ANKEWON L Anacr. fr. 25 ed. Bgk. fr. 27 poet. lyr. Gr. p. 782 ed. alt. Bgk. 7 ἤλιε] om. l HZ G nne K KΑΛΙΛΑΑΜΠΗΤΗ R KΑΛΗΛΑΑΜΠΗΤΗ D KΑΛΛΗΛΑΑΜΠΗΤΗ H KΑΛΛΗΛΑΑΜΠΗΤΗ l KΑΛΑΑΜΠΗΤΗ

GK 8 possuit GK pro RDK KΑΛΛΙΛΑΑΜΠΗΤΑΙΠΗΤΑ R KΑΛΗΛΑΑΜΠΗΤΑ D KΑΛΛΗΛΑΑΜΠΗΤΑ H KΑΛΛΑΛΑΑΜΠΗΤΑ l KΑΛΑΑΜΠΗΤΑΙ. G KΑΝΥΛΑΑΑΜΠΗΤΑ K [Ἰππῶναξ] ΠΩΝΑΞ R ΠΠΩΝΑΞ AD ΠΠΩΝΑΞ B ΠΠΩΝΑΞ K [Ἰππῶναξ: εὐηθες] πρὲς εἰρηγες G

lois nata pro ZEYΓHNTHC ZEYΓHNHTA L Hippon. fr. LXXXVI p. 100 Welck. fr. 118 poet. lyr. Gr. ed. alt. p. 612 Bgk. 9 εὐηθες] Krehlius om. H EYHTHC R EYNTEC AD EYTEC B EITNETEC K 'fort. εὐγενὲς κλέπτῃ' Bergkiius KΑΡΙΘ RBA DHL capite GK summa spect. l 10 pro RD KΑΡΙΤΑ RBA DL kapita H capita GK appollo-

nus AGL .III. ex .IIII. corr. B Apoll. Rhod. Argon. III 320 in III. AINTH EKEINH MHN ΦΑCΙ EKEV AINTH AINTH KAINH ἸNNH AΦA ΔIE EYANAE EINH Ll 11 AINTH RBAHL ANTE G ANTH K KEIN. HN AKEN R KEINON H KAINHN K KAINHYHN. HAΦAP ΔIEXEYAN EAAH G MHN R

ἄφαρ — Αίητα] ΑΦΑΡΑΙ pro AINTA H ΑΦΑ. .PΔIEXEYAN Dd ΔI. EKEYAN R HAΛAI A EEMH K 12 AINTA RBA Kl AINTAI b ainta L in eodem — αὐ-

τως om. H Apoll. Rhod. Argon. III 386 13 AINTH AK AINTH D ainte R

XEO AINTI B AINTEC. XMOY TOYBECTOAAAY G XEO Rr CKEOY l xpeos Apoll. Guelferb.

XEO NOY TOYAE CTOWI K TWIAH CTWAOI R TWAOI l CTOWI D OYTE l AYTOC R AITWC G AITOC B 14 in femininis etiam glossatori debetur, cui NHPHC pro NHPHC positum videbatur cf. Choerobosc. in Theodos. can. p. 172, 28 Gaisf. alceus LK alcheus R alcheuus B Alcaei fr. CXX p. 68 Matth. fr. 145 poet. lyr. Gr.

ed. alt. p. 733 Bgk. Νήρη] scripsi NEPH B NEPE AD NEPE H nepe LK nephe

Rr nepe uo G κρηη κρηης nepe pro nepes 'an excellent ma' l. a Kiddio in R. Porsoni tracta p. 295 sq. unde conii. νηρη pro νηρηs vel νηρηts Νήρης] scripsi NEPHC B NEPEC

AD NEPEC H nepes GL nephec Rr nepet K possuit GK theompompus L Theompomp. com. fab. inc. fr. XXII com. Gr. t. II p. 821 ed. mai. fr. XXI p. 455 ed. min. Meinek.

p. 731 P.

p. 284. 85 K.

p. 731 P. Latina vero pro $\chi\acute{\alpha}\rho\eta$. Graecis. unde Horatius in II sermonum:

Ne quis humasse velit Aiacem, Atrida, vetas cur?
feminina quoque Graeca est quando apud poetas Graecum vocativum servant in a vel e productas desinentem secundum proprium nominativum, ut 'Taygetē', 'Nemeā'. Virgilius in VIII:

Vos, o Calliopē, precor, adspirate canenti.
Stattius 'Nemeā', ut ostendimus, a producta protulit more Graeco.

DE ABLATIVO CASV SINGVLARI PRIMAE DECLINATIONIS.

8 Ablativus huius declinationis in a productam desinit: 'ab hoc poetā', 'ab hac Musā', 'ab hoc' et 'ab hac advenā'. est autem quando hunc quoque poetae e producta terminant in Graecis nominibus, quae dativum Graecum in η finiunt. Virgilius in I:

uno graditur co|mitatus Achatē
[pro 'Achatei']. Ovidius in VIII metamorphoseon:

Cumque Pheretiadē et Hyanteo Iolao.
Iuvenalis in I:

Penelopē melius, levius torquetis Arachnē.
et hoc vel metaplasmus est dicendus, qui fit more poetico mutata a longa in e productam, vel potius dativus Graecus pro ablativo positus, qui quamvis apud Graecos i habeat post η , tamen apud Latinos secundum eorum

1 chare pro chares *REDHGLK* uero om. D 2 praedictum *BAD* predictum *H* 3 . unde om. D oratius *HK* *Hor. serm.* II 3, 187, ubi cf. *Bentley*

4 humanasse *A* uellit *G* Aiacem] b aiace *K* acie *G* aiace *B* Atride *codd.* aliquot *Hor. dett.* uelos *Rr* uetus *LK* 5 est] sunt *K* uocativum *graecum GL* 6 uel in e *AGLKr* productam *HK* 7 taigete *R* tagietae *A*

taigyte *G* taigyte(y) *L* taugete *K* *Verg. Aen.* VIII 525 VIII] *B* VIII b *rell.*

8 Calliope] sic etiam *Pal. Rom. Fr.* caliope *HGLK Med.* praecor *BDH Med.* asspirate *R* asspirate *A* asspirate *GLK* 9 *Stattius v.* § 5 post Graeco: nec

facilis nemea *add. h* 10 DE ABLATIVO SINGVLARI *A* De ablatiuo casu prime declinationis *D* De ablatiuo casu primae decli *L* De ablā sing primae dec *G*; ex *HK* hic et in *sqq.* *inscr. non satis diligenter enotavi* 11 ut ab hoc poeta *R* 12 et a hac *L* et hac *G* 13 productam *Rr* 14 in I+ faciunt *A* η] *BHGL* si(h) *D* ut ante Virgilius *add. BADHGLK* *Verg. Aen.* I 312 15 ipse uno *L* gradi-

tur *add. r* 16 Achatei] (i.e. *AXATHI*) *K* achata *L* achate(s) *G* achati *R* achata *BAD* achata uel achata in *litura h*; v. l. videtur prodere gloss. *Ovid. metam.* VIII 310

VII. *G* metamorphoseon *AGL* metamorphosaeon *D* 17 pheregiade *B* feretiade *K*

pheritiade *L* feritiade *G* et *add. k* etyante o ioleo *Rr* hyanteo *D* phyante_0 *K* hyanthē oio lao *B* ioloa ni f. *H* iolao *h* 18 *Iuw. sat.* I 2, 56 cf. *ib.* VI § 63 19 Paenelope *RAH* cum *Pith.* penelope *L* levius torquetis] *l* lenius

in I torquetis *GL* lenius .i. torquetis *K* arache *GL* 20 uel om. *B* mero *A*

22 η] α * *Rr* m et a *G* h. et. a. *Dd* a. *A* η ta in *lit.* l n hetā in *lit.* b

p. 731. 32 P.

p. 285. 96 K.

consuetudinem scripturam servavit, apud quos i scribi post vocalem et non pronuntiari solet. hoc et ex aliis possumus conicere, quae quamvis Graece proferantur, scripturae tamen Latinae rationem servant, ut Virgilius in bucolico: ||

5 Orphi Calliopea, Lino formosus Apollo.

nam cum sit dativus Graecus pro *ei* diphthongo, i longam habuit more scripturae nostrae. illud miror, quod Iuvenalis 'Calpe' ablativum corripuit, cum sit simile hoc nomen 'Penelope', 'Arachne', 'Calliope', quorum ablativus numquam in *e* correptam terminat. Lucanus in I:

10 Tethys maioribus undis

Hesperiam Calpē·summumque inplevit Atlanta.

Iuvenalis in V:

nec Carpathium Gaetulaque tantum

Aequora transiliet, sed longe Calpē relictā

15 Audiet Herculeo stridentem gurgite solē.

DE NOMINATIVO PLVRALI ET VOCATIVO PRIMAE DECLINATIONIS.

Nominativus et vocativus pluralis primae declinationis similis est genitivo et dativo singulari. nam in | 'ae' diphthongum profertur, ut 'hi' et 'o poetae'; sed in his non potest divisio fieri, sicut in illis.

20 DE GENETIVO PLVRALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Genetivus pluralis eiusdem declinationis fit addita ablativo singulari

I scribi i *H* solet et non pronuntiari in *litura h* non pronuntiari non solet
AGLd 2 pronuntiari] *r* pronunciari *KK* possumus *Dd* posumus *GL* con-
 icere *G* quamuisnis *R* graecae *KK* graecae *D* 3 *Verg. ecl.* 4, 57 cf. § 14
 (deficit *Med.*) 4 bucolicho *Rr* bocolico *A* bocō *G* bucō *L* bco *K* 5 ut orphi
RADH orphei *Pal.* calliopea *Rr* caliopea *LK* caleopea *G* caliope. *H* caliopea
Pal. calliope a lino *B* lleno *Rom.* appollo *GLK* 6 sit add. *h* *ei* ei
H i] *r* in *ni f.* *R* 7 illud autem miror *H* calphe *B* corripit *K* 8 poe-
 nelope *R* paenelope *A* paenelope *DH* penelopae *K* arache *G* arache *L* caliope
GLK 9 ablativus in *e* nunquam in *e* *K* terminatur *AD* *Luc. Phars.* 1
 554 sq. 10 Tethys] *Ag* theth² *R* thetys *BD* tithys *K* tichis *G* tichys *L* thetis *r*
 thetis *Voss.* *A* thethis *Voss.* *B* 11 hisperlam *GL* hesperium libri nonnulli *Luc.*

calpen *A* calpeⁿ *(n)* *K* calpe *HGL* sum^m·numque *Rr* implevit *RADHLK*
 Atlanta] *g* atlanta *R* athlanta *BAGL* 12 *Iuv. sat.* V 14, 278 sqq. 13 carpa-
 tium *A* carpathium *B* charpathium *R* carrathium *DL* carathium *G* carpathum *Hh*
 getulaque *RDGLK* et sic *Pith.* getula quae *B* 14 transsiliet *G* relictā^s *(s)* *I*
 15 erculio *GL* erculeo *K* in herculeo *h* solemus *Gg* 16 DE PLVRALI NOMI-
 NATIVO ET VOCATIVO PRIMAE DECLINATIONIS. *B*; de *HK* nil annot. 17 pluralis add. *b*
 pluralis *Rr* 18 ut *Rr* in] *Kl* et eras. in *B om.* *RHGL* per *Adrh* ae] *e* *R*
 ae^s *(h)* *D* proferetur *H* 19 o] ho *A* se *Rr* diuisi *Rr* 20 PLVRALI
 om. *R* add. *r* 21 eiusdem] *KK* *Heidelb.* eius *ADHG* primae *L*

p. 732. 33 P.

p. 296 K.

'rum' syllaba, ut 'ab hoc poeta, horum poetarum'; 'ab hac Musa, harum Musarum': producitur enim a tam in ablativo singulari quam in genetivo plurali. et notandum, quod omnes casus tam singularis quam pluralis numeri pares habent numero syllabas in hac declinatione, excepto genetivo plurali; hic enim abundat una syllaba. est autem quando hunc quoque per concisionem proferunt, et maxime in compositis et patronymicis, ut 'Graiugenum' pro 'Graigenarum' Virgilius in III:

Graiugenumque domos suspectaque linquimus arva.
in eodem:

Caprigenumque pecus nullo custode per herbam
pro 'caprigenarum'. idem in VIII:

Optume Graiugenum, cui me fortuna precari.
in eodem:

Omnigenumque deum monstra et latrator Anubis.
sic 'caelicolum' pro 'caelicola||rum' et 'trinundinum' pro 'trinundinarum' - 15
Cicero pro Cornelio I: ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset -, 'amphorum' pro 'amphorarum'. 'Aeneadum' quoque pro 'Aeneadarum' Lucretius in primo versu:

Aeneadum genetrix, hominum divumque voluptas.
similiter 'Dardanidum' pro 'Dardanidarum' Virgilius in II: 20
O patria, o divum domus Ilium et inclyta bello
Moenia Dardanidum.

idem in XI:

variusque per ora cucurrit
Ausonidum turbata fremor.

1 hab D. paeta R ^{ac} ho musa Rr 4 nume ^{ro} syllabas. In ^h ac Rr 5
*abundat(h) A habundat RDHG 6 in. ante patronymicis add. HGK 7 Verg.
Aen. III 550 8 domos R Heidelb. cum Med. Pal. (deficit Rom.) domus ADHGLK
cum nonnullis libris Verg. dell. 9 Verg. Aen. III 221 cf. lib. VI § 3 10 nulo
Rr 11 Verg. Aen. VIII 127 cf. lib. VI § 3 VIII. RBADH 12 optime
RBADHLk cui] cu' L furtuna GLK praecari R 13 Verg. Aen. VIII
698 14 omnigenumque] cf. Lachmanni ad Lucr. V 440 sqq. comm. nigenumque
Med. latratora nubes GL anubes K anobis Med. pro omnigenarum post
Anubis add. BADHGLK 15 celicolarum Rr trinundinum] h trinundinarum
DHGLK trinundinarum] h trinarum nundinarum BADGLK trirū nundinarum H
post trinundinarum: Cicero — trinundinum om. R add. r 16 Cic. pro Cornel.
or. I fr. 30: t. III 2 p. 451 Or. cornilio GK cornelio primo. Ex B cornelio
proximo ex H promulgatio ūG trinundinarum BADGLK trinundinarum
dies afferendum B 17 uenisset amphorum. Aeneadum D tamphorum R
amphorum GL amphorum Rr amphorarum GL 18 pro enaeadarum D Lucr.
I 1 19 genetrix GL gneitrix H 20 Verg. Aen. II 241 sq. 21 incluta
BDGLK incluta Med. incluta Pal. (deficit Rom.) 23 Verg. Aen. XI 296 sq.
24 hora Rr 25 fremor] rl cum Med. Pal. Rom. fremor G tremor L fremur
BD murmur fremur R tremor et fremur vv. ll. aliquot codd. Very.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus supra dictae declinationis mutat a extremam ablativi singularis in 'is' productam, ut 'a poeta, his' et 'ab his poetis' et 'Musa, his' et 'ab his Musis'.

5 Inveniuntur tamen quaedam pauca feminini generis, quae ex masculinis transfigurantur non habentibus neutra, quae et animalium sunt demonstrativa, naturaliter divisum genus habentia, quae differentiae causa ablativo singulari 'bus' assumptis faciunt dativum et ablativum pluralem, quod nulla alia habet declinatio in 'bus' terminans supra dictos casus, ut a longam in eis paenultimam habeat, ut 'his natābus', 'filiābus', 'deābus', 'equābus', 'mulābus', 'libertābus', 'asinābus'. M. Cato in originibus: doctes filiiabus suis non dant. et 'filiis' tamen in eodem genere dictum est. Ennius in Andromeda:

filiis propter te obiecta sum innocens

15 Nerei

[id est Nereidibus]. Plautus in Stichō:

ego ibo intro et gratulabor vestrum adventum
filiis,

pro 'filiabus'. idem:

11

20 qui talis est de gnatabus suis.

Ovidius posuit in XIII metamorphoseon:

I PLVRALI] om. D CASV PLVRALI B 2 supradictae primae G mutant B 3

is] r his RG ab poeta Kk 5 feminini add. d 6 habentibus neutra] l ha-

bentibus autem neutra GLK post habentibus neu unum folium deficit in H usque ad Tydei. cuius § 13 7 differentiae L deferentiae G ablativo casu singulari B 10 habeat] hebeat D deabus filiiabus GL aequabus RK 11 mulabus] r nulloabus R M. Caton. origg. lib. inc. fr. p. 124 Kr. fr. CXVI p. 68 Wr.; inter libri VII fragmenta l. Strab. geogr. III 4, 18 p. 165 Cas. posuit Rothius fr. 122 p. 287 originalibus K 13 Enn. Andromed. fr. 5 p. 38 Both. fr. III p. 23 Ribb.

fr. VII p. 106 Vahl. andromeda Rr andromedia GK 14 obiectu in abiecta

na
itabus

mut. B 16 id est Nereidibus] id est nereidibus Dd id est natis tamen pro natabus.

id est nereidibus A idem natis tamen pro natabus. idem nereii natabus. Rr id est (id L) natis pro natabus id est (id ** L idem tamen ad mg. l) nereii filiiabus GLK natis pro natabus id est postea del. G id est natis tamen pro natabus id est Nerei natabus teste Lindemanno Heidelb. Id est nereidibus. Idemque talis est gnatis tamen pro gnatabus. Id est nereii natabus. B Id est filiiabus. natis tamen pro natabus edd. usque ad Krehlium id est filiiabus. Idem: Nerei natis pro natabus Krehlius, unde Nerei natis inter Enn. trag. inc. nom. rell. fr. XIV p. 54 recepit Ribbeckius eoque (p. 261) suasore Enn. Andromedae fragmentis inseruit Vahlenius (Andr. fr. III p. 106). at videntur varia glossemata ad h. l. pertinentia in aliis codd. alio modo confusa et constata esse Plautus Dd stico R stico D Plaut. Stich. III 1, 61 (v. 567)

19 Plaut. fr. com. inc. 58 p. 447 Both. 20 qui] quin GL Quintalis K

21 Ovid. metam. XIII 660 sq. possuit G XII D metamorphoseon Rr

Euboea duabus

Et totidem natis Andros fraterna petita est.

Cicero pro Cornelio I: ut ab Iove optumo maximo ceterisque diis deabusque omnibus opem et auxilium petam. 'eabus' etiam pro 'eis' differentiae causa in feminino Emina protulit in IIII annalium: scriba pontificius, qui cum eabus stuprum fecerat; dicit enim de Vestalibus.

Multa || tamen alia quoque contra regulam vitiose et in his et in aliis casibus vetustissimi protulisse inveniuntur, in quibus non sunt imitandi. 'ambae' etiam et 'duae', quamvis nulla simili differentiae causa cogente, || similem habent dativum 'ambabus', 'duabus', quamquam genetivum 'amborum' et 'duarum' faciunt.

DE ACCVSATIVO PLVRLI PRIMAE DECLINATIONIS.

Accusativus quoque pluralis fit addita s ablativo singulari. producit enim, ut 'hos poetās', 'has Musās'.

DE OBLIQVIS CASIBVS SECVNDAE DECLINATIONIS.

III 12 Secunda declinatio terminationes habet nominativi sex: in 'er', in 'ir', in 'ur', in 'us', in 'eus', in 'um'.

In 'er' masculinorum tam Latinorum quam Graecorum, ut 'caper capri', 'Alexander Alexandri'. 'Hiber' etiam 'Hiberi', quod per apocopam extremae syllabae prolatum solum in hac declinatione producit 'er', et ab eo compositum 'Celtiber Celtiberi'. dicitur tamen et 'Hiber Hiberi' pro 'His-

1 Euboea R Eboea vel oboea r Ebea GL Eboea g oboea K Euboea duabus] deae duabus A De aedeabus D duabus] B Darmstad. c, Ovidius diabus G deabus RL duobus codd. aliquot Ovid. 2 natis Ovidius latis libri Prisc. petita K Ovidius potita libri Prisc. rell. 3 Cic. pro Corn. or. 1 fr. 28: opp. IIII 2 p. 451 Or. cornilio GK 1 om. GLK

optumo K optimo RA optimo D 4 deabusque ex diabusque corr. L deabusque Gg dea-

busquae Rr poetam Rr peteam D petamus K deabus G aebus (d) L 5
eis (d) L deis G differentiae L deferentiae G in om. L Emina] sic hanc vocem a Prisciano scriptam fuisse praeter locos fere omnes, ubi Cassius laudatur (cf. ind.) testatur etiam cod. Bob. in carm. de pond. et mens. v. 68. eandem formam Persio in sat. 1, 130 ex optimis membranis restituit O. Iahnus hemina B et sic Paulus Festi p. 100, 9 Cass. Hemina. ann. lib. IIII p. 163 Kr. fr. 32 p. 293 Rth. III K 6 pontificius D pontificibus K aebus (d) L deabus G strupum B 7 de add. b 8

quoque] q̄ L 9 uctissime Rr imitandi ex emicandi corr. K 10 differentiae L deferentiae G casa B cogentes Rr 11 dativum et ablativum d 12 et

om GL 13 accusatio L 14 pluralis prime declinationis fit R 15 petas Rr 16 De obliquis casibus secunde decliā de īminib D 17 Secunde Rr 18 um] r. m. R 20 alexander B alexander alexandri G alexander. ri K extrae D 21 producta K er] r R 22 Celtiber om. R ut celtiber Br ispanus G

p. 734. 35 P.

p. 296. 80 K.

panus' et 'Hiber Hiberis', quando de illa gente loquimur, quae est iuxta Armenios, et 'Hiberus Hiberi' fluvius. unde Lucanus in IIII:

Qui praestat terris, aufert tibi nomen Hiberus.

In 'ir' et 'ur' Latinorum tantam masculinorum, ut 'vir viri', 'satur s saturi'.

In 'us' et Latinorum et Graecorum masculinorum et femininorum neutrorumque, ut 'hic clarus huius clari', 'hic Homerus huius Homeri', 'haec cupressus huius cupressi', 'haec platanus huius platani', 'hoc vulgus huius vulgi' (dicitur tamen et 'hic vulgus'), 'hoc pelagus huius pelagi'.

In 'eus' Graecorum tantum masculinorum: 'hic Tydeus huius Tydei', 'hic Orpheus huius Orphei'.

In 'um' neutrorum tam Latinorum quam Graecorum et figurate femininorum apud comicos, ut 'hoc regnum huius regni', 'hoc Pelium huius Peli', 'haec Glycerium || huius Glycerii', 'haec Sophronium huius Sophronii'.

(*Panthus* per synaeresin pro *Panthous*, quomodo *Alcinus* pro *Alcinous* prolatum est. unde Horatius in I epistularum:

Nos numerus sumus et fruges consumere nati,

Sponsi Penelopae, nebulones Alcinoique.

Virgilius in georgicon II:

Pomaquē et Alcinoi silvae.)

DE GENETIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Genetivus secundae declinationis in omni nomine i | longa terminatur, 13 sed in quibusdam pares habet syllabas nominativo, ut 'niger nigri', 'magnus magni', 'templum templi'; in quibusdam una syllaba abundat: 'tener

1 loquitur *LK* 2 Armenios] *r* armoenios *RG* fluvius *G* *Lucani*
Pharsal. IIII 23 *cf. lib. VI § 44* 4 masculinorum tam *K* 6 us et] *b* us
BGLK ⁿⁱ feminorum *Bb* 7 ^{hic} clarus *Rr* clarus.ri hic homerus homeri *L*
8 cypressus huius cypressi *B* ^{op} cyp̄sus huius cyp̄ssi *K* cup̄sus h̄s.si *G* cup̄sus . si
L 9 hic vulgus ** hoc *B* ^c pylagus huius.gi *K* 10 ut hic *B* ^{huius} tytheus
K titheus *GL* tythei *K* tithei *GL* 11 hio *A* horpheus *D* 12 um] *r*
m.R figurate *B* 14 glycerium *A* gligerium *GK* gliggerium *L* Glycerii] *r*
glycerii *RA* gliggerii *L*.rii *K* 15 Panthus] *b* pantus *BD* panthoys *K* panthoys
b panthoys *B* Alcinus *add. r* Alcinus pro *add. d* alcinus *D* alcinoy *K*
16 oratus *D* et, in *mg. add., K* *Hor. epp. l 2, 27 sq.* 17 numeros *Bd* 18
penelope *RADGLK* nebulones *G* alchinoique *Rr* alcinoique *D* alcinoyque *K* al-
cinoique *plure G* 19 *Verg. georg. II 87* II georgicon *Br* georgicon V *RD*
20 romaque *Rr* ^palcini *Dd* alcinoy *K* ^cpost silvae: idem (id est *r*) horatius (ho-
rationus *A*) alcinoique (*r* alchinoique *R* alginoyque *Dd* alcinoyque *K*) plures (plure
GLK plurae *Rr*) *add. libri, quod ortum est ex gloss. ad Alcinoique voc. in versu*
Hor. cummaxime laudato pertinente 21 SINGVLARI] CASV *B* 22 Genetivus] Genitivus
singularis *GLK* 23 pares] duas *R* duas pares *DGL* nominativo] *rl* nominativus
RG et *ni f. L* nominativus et genitivus *D* 24 abundat (*h*) *A* habundat *RD*

p. 735. 36 P.

p. 290 K.

teneri', 'vir viri', 'satur saturi', 'Tydeus Tydei'. cuius rationem quamvis in libro, quem de nominativo exposuimus et genetivo, latius tractavimus, nunc quoque quantum possumus breviter percurramus.

In 'ir' et 'ur' et 'eus' desinentia semper una syllaba vincunt in genetivo, quae paenultimam brevem habent, ut 'Trevir Trevīri', 'satur satūri', 'Oileus Oilēi', nisi si poetica productio fiat in Graecis, ut 'Tydēi'; in 'us' vero et in 'um' desinentia pares habent, ut 'primus primi', 'Virgilius Virgili', 'templum templi', 'Taurominium Taurominii'. frequenter tamen invenimus veteres in huiusmodi genetivis, id est geminantibus i, subtrahere alteram ex eis. Virgilius in I:

Hic tamen ille urbem Patavi sedesque locavit,
pro 'Patavi'. idem in bucolico:

Nec spes libertatis erat nec cura peculi,
pro 'peculi'. in eodem:

Pauperis et tuguri congestum cespitem culmen,
pro 'tuguri'. idem in IIII georgicon:

florentem studiis ignobilis ōti,
pro 'otii' et Iuvenalis in IIII:

Antoni gladios potuit contemnere, si sic,
pro 'Antonii'. hoc autem faciunt metri causa, nam enim minores vult habere syllabas genetivus nominativo.

In 'er' igitur tantum desinentia ancipitem habent regulam genetivi; in aliis enim abundat, in aliis non abundat. abundat quidem in huiusce-

- 1 uir *add. r* inde a rationem quamvis iterum inc. *H* cf. § 10 4 et in ur *GLK*
et in eus *GK* ⁱ *eus*] ei (i. e. eius) *D* ⁱⁿ genitivo *Bb* 5 quae] qui *AD*
habet *D* 6 oleus olei *K* si om. *BHK* productio poetica *B* 7 um] *r*
m. R habet (n) *B* ^a primus. mi *K* priamus priami *L* Vergilius Vergili *D*
Vergilius Vergili *H* 8 Taurominium] *Kr* v. lib. II § 59 tauromoenium *A* tauromoenium *rell.* Taurominii] *r* tauromenii *Aa* nii *K* tauromenii *rell.* 10 Verg.
Aen. I 247 11 urbem ille *H* petani *G* paetaui *K* sedemque *G* cum exc.
Burm. Verg. loquauit *G* 12 petauit *G* paetaui *K* Verg. ecl. 1, 33
14 Verg. ecl. 1, 69 (deficit Med.) 15 tugori *GK* tugurii *Rom.* congestum *D*
cispitem *G* cispitem *K* caespitem *Pal. Rom.* 16 tugorii *GK* Verg. georg. IIII 564
17 illo uirgilium me tempore dulcis alebat | Parthenope (parthinope *G*) studiis florentem ignobilis ōti, addito v. 563, *GL* studiis florentem Vergilius ignobilis ex ignobiles corr. Med. 18 otii] *rb* ocii *Rr* ⁱⁱ *B* Iuv. sat. IIII 10, 123
19 gladius *RGLK* gladius (g) *A* cf. lib. XII § 22 potui *Hh* "contempnere si sic" potuit *K* contempnere *BDG* et p. eraso *A* 21 nominativo *H* 22 disinentia tantum *GL* dissinentia tantum *K* 23 abundat (h) *AD* habundat *B* habundat *RH*
aliis enim non *H* abundat] in *mg. add. K* abundat (h) *AD* habundat *RH*
Abundat (h) *L* Habundat *R* quidem om. *GLK* huiusmodi nominibus *L*

p. 736 P.

p. 299. 300 K.

modi: 'lucifer luciferi', 'armiger armigeri', 'tener teneri', 'miser miseri', 'prosper prosperi'; pares autem habet in huiusmodi: 'Menander Menandri', 'sacer sacri', 'ater atri', de quibus [supra dictum est], cum de nominativo et genetivo tractabatur, sufficienter exposuimus.

5 ('Androgeo' | Virgilius in VI genetivum posuit Atticum:

In foribus letum Androgeo; tum pendere poenas.)

DE DATIVO ET ABLATIVO SINGVLARI SECVNDÆ DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus singularis huius declinationis fit a genetivo mutae 14
tione extremae i in o productam, ut 'huius luciferi huic' et 'ab hoc luci-
10 fero', 'huius sacri huic' et 'ab hoc sacro', 'huius viri huic' et 'ab hoc viro', 'huius saturi huic' et 'ab hoc saturo', 'huius Priami huic' et 'ab hoc Priamo', 'huius Taurominii huic' et 'ab hoc Taurominio', 'huius Typhoei huic' et 'ab hoc Typhoeo'. Virgilius in VIII:

Inarime Iovis imperiis inposta Typhoeo.

15 idem in eodem:

Nec Clytio genitore minor nec fratre Mnestheo.

est tamen quando etiam Graeco dativo in huiusmodi nominibus, id est 'eus' finientibus nominativum, uti solent antiqui. idem poeta in bucolico:

20 Orphi Calliopea, Lino formosus Apollo.

Et oportet scire in hac declinatione, quod omnes obliqui casus tam singulares quam plurales eundem numerum syllabarum servant, quem ge-

1 licifer Rr 2 habent L 3 alter H supra] ut supra Ar sicut iam supra
BD est et cum G 5 Androgeo pro androgei h in om. GL VI spscr. in
L aticum G aticum K Verg. Aen. VI 20 6 laetum RB laetum Aa loetum
GK Androgei Med. Pal. Rom. cf. Wagneri not. crit. ad Aen. II 371 andro-

geot' pendere D tum] H et plerique codd. Krehliani, ut videtur, cum libris Vergilianis tunc RBAGLK Zwicc. 1 Krehlii et Lindemannio teste Heidelb. paenas H

7 SINGVLARI om. G 9 extreme Hr extrema RB i extreme K 10 inde ab
huius sacri et huius et huic et ab hoc per sqq. exempla usque ad Priamo om. L add.
l, inde ab huius viri eadem om. G huius viri eras. in B 12 Taurominii cf. lib.
II § 59 et ab hoc add. l a B huius add. l Typhoei] a typhoei A typhoei

GL typhoei b 13 huic et ab hoc add. l Typhoeo] a typhoeo AD eo Gg typhoeo in lit. l post Typhoeo: Virgilius — Typhoeo om. GLK add. gth Verg. Aen. VIII 716 14 in arime D inarimae Rom. in, arimae, iouis (a) Rr imposta
HKg imposta (i) R inposita A inpostaque Rom. tipheo g tipheo L typhaeo Med.

15 idem in eodem] immo X 129 eadem Dd 16 clitio GL Mnestheo] sic
Med. Pal. Rom. mnestheo RD mnestheo L mnestheo K 17 graeco etiam GL

in om. BHLK spscr. hk 18 e.us Hh uti (h?) D Verg. ecl. 4, 56 cf. § 8

20 orphy A orphi L caliopea HK caliopea L caleopea Gg caliopea, lino
phormosis Rr phormosus H a-pollo (p) G appollo LK 21 scire infra lin.
add. K 22 post plurales: nec non etiam nominativus vel vocativus pluralis R del.
r eundem A

p. 736. 37 P.

p. 300. 301 K.

netivus singularis, absque genetivo plurali, qui una syllaba vult superare, nisi per concisionem proferatur. unde 'dii' et 'diis', cum pro monosyllabis ponuntur, per synizesin sunt accipienda sive magis per synaeresin e et i in unam syllabam. veteres enim i finalem, quae est longa, per 'ei' diphthongum scribebant, longas autem vocales vetustissimi etiam geminare solebant. 5
15 quae vero secundum analogiam proferuntur, id est 'dei' et 'deis', disyllaba sunt. Lucanus in || II:

O utinam caelique deis Erebiq̄ue liceret.

idem accidit etiam in pronomine 'ei' et 'ii', 'eis' et 'iis'. e quibus | illud apparet, quod vetustissimi, ut supra diximus, pro una longa vocali sole- 10 bant duas scribere. ecce enim vestigium antiquitatis in his adhuc servatur, cum duae i pro una longa ponantur tam in supra dicti nominis quam pronominis ternis casibus: 'hi dii his diis ab his diis', 'ii iis ab iis'. nam si dicas 'dei deis a deis', 'ei eis ab eis', disyllaba sunt, sicut ostendimus. Luvenalis in V: 15

Implet et ad moechos dat eisdem ferre cinaedis.

puto autem, quod in his quoque differentiae causa servata est geminatione i, ne, si 'di' et 'dis' et 'i' et 'is' dicamus, dubitatio fiat significationis; nam 'di' etiam praepositio est et 'dis' et praepositio est et 'i' et 'is' verba. in pluribus autem invenis, differentiae causa huiusmodi quasdam fieri syl- 20 labarum vel literarum additiones vel ademptiones vel accentuum mutationes; itaque in compositione 'idem' et 'isdem' per unam i scripsisse, quia nulla confusio fit significationis, inveniuntur pro 'eidem' et 'eisdem'. et quia diximus, omnes obliquos casus genetivum sequi, sciendum, quod vo-

1 uul B 2 Vnde et dii L 3 synizesin] uel sinizesin B sineresin D sineresin R sinheresin H sineresin A sinerisin GK sincrysin L syncrisin l sinaeresin A sineresin RD sinerisin GLK sinheresii H e et in i in K 4 finalem (n) L 6 di syllaba D 7 Luc. Phars. II 306 8 utinam Rr coelique K eribique GL herebique D liceret cf. lib. XV § 2 lueret G liqueret L 9 ei et ii eis ***** (et iis in litura h) H "eis et "iis R ei et iis B 11 describere K 12 duo i H ii B 13 Vt hi A et his B ab his diis] om. R et ab his diis B. add. r ii is Aa 14 dicamus B a deis add. r eis add. b 15 Iuv. sat. V 14, 30 16 et admethos H moechos] libri Iuv. praefer Pith. et Prisc. h. lib. § 21 lib. XIII § 15 XVIII § 288 medios G (L?) moechas A mechos K et in litura l moechum Pith. cinedis RBHL cum Iuv. Pith. cynedis D 17 in is Dd deferentiae G differentiae L sernata Rr geminatio i] b gemi**** B 18 i] id est RDLK et i om. R dicam B significationis A 19 et ante dis om. BHK et post dis om. BAHGL est et i] r est et diues i READGL (H?) est et diuis. i. K est et nom i in lit. h et is] autem et is L 20 pluribus (al) R pluralibus BD deferentiae G differentiae L literarum vel sillabarum G litterarum et syllabarum L 21 uel ademptiones uel accentuum mutationes add. a ademptiones Gg ademptiones K accentum K accentum D 22 in commutatione Rr 23 confusio L pro eid eisdem H pro eisdem et eisdem] d pro idem D 24 casus obliquos GL sciendum est G

p. 737. 38 P.

p. 301. 302 K.

cativus nominativum suum sequitur, de quo mox docebimus: sed prius de accusativo tractemus.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Accusativus quoque a genetivo fit mutatione i in 'um', ut 'huius Priami v 16 hunc Priamum', 'luciferi luciferum', 'Tydei Tydeum'. in huiuscemodi tamen nominibus, id est in 'eus' desinentibus, Graeco magis accusativo utuntur auctores. Virgilius in I:

Ilionea petit dextra laevaue Serestum.

idem:

et amicum Crethea Musis,
Crethea Musarum comitem.

Statius in I:

nec non et viribus infra

Tydea fert animus.

invenitur tamen in usu etiam in 'um' accusativus huiuscemodi nominum.

Cicero de natura deorum III: Theseum, Hippolytum. Livius in XL ab urbe condita: odio, cui Perseus || indulgeret. in eodem: Perseo sese adiungunt. in eodem: totus in Perseum versus. in eodem: ad Perseum misit. in eodem: transgressus Perseum filium. in eodem: Perseum Amphipolim mittit. idem in XXXVIII: Areus et Alcibiades. in eodem: quod Areum et

1 suum nominativum GL docebimus] r et in lit. h doceamus RBD (H?) dicemus GLK
sed] si GLr 3 SECVNDE DECLINATIONI D 4 i in um mutatione (mutatione G) GL

um] m. Rr huius spscr. L 5 tithei titheum GL 6 eus(i) R 7 Verg. Aen. I 611 in I spscr. in L 8 ilioneae D ilionaea d leuaque libri Serestum] Sergestum, Segestum, Serestrum vv. ll. librorum Verg. 9 Verg. Aen. VIII 774 sq.

10 Cretea B Med. chrethea GK chretea L Crethea Musis om. A 11 Cretea B Med. chrethea GLK 12 Statius Theb. I 415 sq. 13 nec] sed Statius 14 tithea GL feret A fertur GLK 15 ussu G um] r m. R 16 Cycero D

Cic. de nat. deor. III 31, 76. ubi tamen Theseus Hippolytum perdidit (Theseus ibid. etiam 18, 45) deorum add. l vi K teseum GL hippolitum B hypolitum A hipolitum GLK ypolitum in Itura h lenius GLK Liv. ab u. c. XL

5, 5 17 in] r om. RADGLK odio in Romanos cui Livius perseus (seus ex
sius corr.) L Liv. XL 5, 5 18 Perseo sese] d Perseum ad sese AD se libri
Liviani adiungit G adiungit L Liv. XL 5, 9 post in eodem: totus — mi-
sit. in eodem om. R tutus K Perseum] sic Liv. Lov. 3 Persea rell. libri Li-
viani 19 Liv. XL 56, 11: misit ad Perseum ad spscr. in L ad Perseum] a ad perse-
sea BADHR missit G in eodem: transgressus Perseum filium] haec vocc. spectare
videntur ad Liv. XL 22, 12 sq.: in Maedicam regressus.... Perseum filium cum
modica manu circummisit In eodem transgressus Perseum filium post Amphipolim mit-
tit ponit H transgresus GK Liv. XL 24, 3... Demetrium mittit,... Perseum

Amphipolim 20 Perseum amphipolim mittit Rr Perseum misit. amphipolim mittit. H

Perseum misit amphipolim B anhipolim DK amphipolim G mitit G Liv. XXXVIII 35, 7: Areus etiam et Alcibiades in om. GK 21 XXXVIII libri aureus B areum et alcibiade Da calcibiades GLK Liv. XXXVIII 36, 2: quod Areum et Alcibiadem. ibid. § 12 quod cum alii laudent, reprehendere ne Lacedaemonii quidem possint cf. Dukerum ad § 2 aureum B

p. 738 P.

p. 302 K.

Alcibiaden ne Lacedaemonii possint reprehendere. Statius Thebaidos II:

Pentheumque trahens nondum te Phaedimus aequo,
Bacche, genus.

Plautus in vidularia:

Eiusdem Bacchae fecerunt nostram navem Pentheum.

DE VOCATIVO SINGVLARI SECVNDÆ DECLINATIONIS.

- 17 Vocativus huius declinationis, quando in r vel in m finitur nominativus, similis est ei, ut 'hic lucifer o lucifer', 'hic sacer o sacer', 'hic vir o vir', 'hic satur o satur', 'hoc templum o templum', 'haec Glycerium o Glycerium'. Virgilius cum paulo ante 'Thymber' nominativum protulit, mox vocativum 'Thymbre' posuit in X:

Daucia, Laride Thymberque simillima proles,

et:

Nam tibi, Thymbre, caput Euandrius abstulit ensis. sed non est vocativus a nominativo in 'er' desinente, sed in 'us' accipiens: 'hic Thymbrus o Thymbre'; solent enim poetae huiusmodi saepe nomina tam in 'er' quam in 'us' proferre: 'Teucer' et 'Teucrus', 'Euander' et 'Euandrus'. in X:

Pallas, Euander, in ipsis

Omnia sunt oculis.

in VIII:

Tum rex Euandrus Romanae conditor arcis.

1 alcibiadem *AH* calcibiadem *GLK* nec *D* lacedemonii *RADHGL* lacidimonii *K* posuit *GL* Stat. Theb. II 575 sq. 3 tephedimus *H* thephedin *D* thephaedimus *A* thebae dñs *GL* tebae dñs *K* phedimus *RB* aequae *A* 4 bacche *BGK* et superscr. in L 5 Platus *K* Plaut. vidul. fr. 7 p. 442 Both. 6 bacche *AD* bacche

BHGLK nastram *Kk* pentheum *K* 7 SECVNDE *BD* SAECVNDE *R* 8 ar *H* am *H* finitur] disinit *GL* 9 hic uir o uir hic sacer o sacer *GL* 10 glycerium *R* gligerium *GK* gliggerium *L* 11 Glycerium] rd clycerium *RD* gligerium *GK* gliggerium *L* paulo spscr. *K* anthe *D* thyber *R* tÿber r timber *GLK* similia extant in codd. Verg. 12 thybre *R* tymbre *Br* timbre *GLK* Verg.

Aen. X 391 13 dacia *K* lacride *H* larida *L* lar+++ *Aa* tymberque *RBAK* timberque *GL* 14 et om. *GLK* Verg. *Aen.* X 394 15 tymbre *RB* timbre

GLK capud *D* abstulis enses *Med.* ensus *Dd* 16 hic uocativus *BADGLK*

17 tymbrus *DKr* timbrus *GL* tymbre r timbre *GLK* 20 donatum in *mg.* l v. Donat. art. gr. III 1, 2, qui barbarismum fieri ait 'per transmutationem literae, sicut Euandre pro Euander' solent enim poetae] *R* Zwicc. 1 *Krehlii* solet enim poeta *rell.*

sepae *D* 18 et om. *GLK* cencrus *Rr* teuchrus *D* 19 et om. *DGLK* Virg. in X.

B uir in X *G* Verg. *Aen.* X 515 sq. 20 et euander *B* 22 Verg. *Aen.*

VIII 313 VIII *ADH* IX *L* nono *K* 23 Tunc *BH* Euander *Pal.*

artis *Rr*

p. 728. 39 P.

p. 302. 303 K.

sed de his latius de nominativo tractantes disseruimus. notandum tamen, quod Plautus a 'puer' nominativo vocativum 'puere' dixit in mercatore: egomet me, moror. tu, puere, abi hinc intro ocus. idem in Curculione:

5 Cedo, puere, sinum. - Quid facturus? - Iam scies, quod quibusdam a nominativo 'puerus' rectius esse videtur.

Si vero in 'eus' desinat nominativus, magis Graecum servamus vocativum. Horatius in I epistularum:

Pentheu

10 Rector Thebarum.

Statius in VIII Thebaidos:

vade, o primis puer inclyte bellis

Arcas, et Argolicae Capaneu iam maxime turmae.

Probo tamen et quibusdam aliis artium scriptoribus et 'o Penthee' et 'o 18 Tydee' et 'Ilio|nee' posse dici secundum Latinam analogiam placet, quod in usu non inveni.

In 'us' vero terminantia, si sint propria, i ante 'us' habentia, abiecta 'us' faciunt vocativum, ut 'hic Virgilius o Virgili', 'hic Sallustius o Sallusti', 'hic Pompeius o Pompei'. haec tamen eadem etiam in e proferebant antiquissimi, 'o Virgilie', 'Mercurie' dicentes. Livius Andronicus in Odissia:

Neque tamen te oblitus sum, Laertie noster.

1. diseruimus K deseruimus GL 2 nominatio puer L Plaut. merc. V 2, 89 (v. 930) 3 egomet me moror] Bothius egomet memor libri ego me moror libri Plautini puer Plaut. Vet. abi B abii huic K intro spscr. r otius DGLK 4 Plaut. Curc. I 1, 75 (v. 75) gurgullione L 5 caedo GLK quod GLK facturus es AD facturus Fleckeisenus 6 reccius Rr 7 in us Rr 8 oratus K Hor. epp. I 16, 73 sq. I epistularum r sermonum I. R sermonum I. ADK I. sermonum BGL I. semonum H 9 petheu Rr pentheu+(s) H Stat. Theb. VIII 744 sq. 12 vade, o primis] Vade inclita optimus H Vade o primus b inclyte] b anclyte B inclite AGLK 13 artas Rr archas BDH capaneu ex capanau corr. L capaneu B maximae R 14 Probo] iuniori in artis minoris § 43 ed. Maii auct. class. V 218 sq., § 354 sq. ed. Vindob. anal. gramm. p. 303 quibus A scriptoribus artium L Penthee] ra penthe RBA penthen Hh panthe K 15 Tydee] ra tyde RBAK tide Hh tydiee L tithee G et o Ka Ilionee] ah ilione R ilione BAHK ilione r yllionee D ilinee L 17 terminantia] desinentia G dissinentia L sin Rr 18 guocativum K hic om. H spscr. L virgilius o uergili D uirgili H gili — salusti in lit. angustiore b Sallustius o Sallusti] r salustius o salusti R rell. 19 haic B eandem A etiam eandem K 20 uergilliae Rr uergillie H Mercurie] rd mercuriae RD leuins GLK 21 odisia GL odysia g Livii Andron. Odissae lib. I cf. Hom. Odys. I 65 Hermann elem. doct. metr. p. 618 22 tamen Rr enim ADHGLK tam ted oblitus coni. Fleckeisenus post tamen decem fere literae erasae in B Laertie] ra laertiae RAH lertie BLK o laertiae D

p. 739 P.

p. 383. 394 K.

Laevius in Sirenocirca:

Nunc, Laertie belle, para ire Ithacam.

'Laertius' enim pro 'Laertes' dicebant, quomodo et Graeci *Λαέρτιος* pro *Λαέρτης*. Sophocles in Aeante mastigophoro:

'Αὐτὸν μὲν, ὃ καὶ Λαέρτιον, δέδοχαί σε.

iuniores autem gaudentes brevitate per abscissionem extremae literae protulerunt pro 'Virgilie' 'Virgili' et pro 'Mercurie' 'Mercuri'. Horatius in I carminum:

Mercuri, facunde nepos Atlantis.

in eodem:

Multis ille bonis flebilis occidit,

Nulli flebilior | quam tibi, Vergili;

unde accentus perfecti vocativi in his servatur. si enim non esset abscisio, debuerunt huiuscemodi vocativi (id est qui in i desinentes paenultimam correptam habent) antepaenultimam acuere, ut 'Virgili', 'Mercuri', quod minime licet, nam paenultimam acuius. in abscissionibus enim, si ea vocalis, in qua est accentus, integra manet, servat etiam accentum integrum, ut 'audiv'it audit', 'nostrat'is nostrat's, 'illic'ce illic'. de 'Pompei' et 'Vultei' et 'Gai'

1 leuius RBGLK liuius AH pro Liuius in Sireno. quod apud Putschium legebat, non minus Serenus coni. Kordesius in ann.* ad Eberhardtium über den Zustand der schönen Wissenschaften bei den Römern p. 28, Septimii Sereni rurlia intellegens! Sirenocirca] scripsi, Sireno RADHG sirenno (i) L syreno B sereno K Sirene Delrius synt. trag. Lat. I 163 Vossius de art. gr. IIII 5 p. 562 ed. Eckst. G. Hermannus l. l. p. 619 Weichertus Laev. fr. XVIII l. l. p. 82 sq. a circa cura edd. ante Krehlium) dein cum libris versum ordientes omnes 2 Nunc] ne 1 2 laertiae R A

laertiae Dd laertiae HK laertie BLk belle] B uelle rell. vela Hermannus parare

L Ithacam] ex ithacum corr. L ithacam G itacham D 3 laetius R Lertus BHLK lertes BHLK et om. G et lertios greci pro B laertios R lertios HL 4 AAEPTEC D laertes RA AAETEC G AEPTEC K lertes BHL Sophocles] sic in litura l Soph. Aiac. v. 1 sophodes in ae sophodes ante G ae

ante RBALK .e. ante D eanti H mastisophoro ADHK mastisophoroe h mastisophoroea AEIMHN R mastisophoroeae. MEN G mastisophoroe AEIMEN L (AEIMEN in litura l) 5 'Ael μὲν] AEIMEN B AEAAEN K 'Ael — σε] om. H ὃ καὶ] APA G WTAIP in litura l AAETEC] Sophocles ΠΑΝΤΙΟΥ R AAETEC AD AEPTIOY G AEPTIOY L EPTIOY K AAETIOY B et sic Theodorus videtur scripsisse ΔΑΥΠΚΑ R ΙΔΕΔΟΡΚΑ A oportet quidem o puer laertie uidi te spscr. l 6 "gaudentes" breuitate Rr breuiate gaudentes B abscissionem in litura g concisionem L extraemae D 7 uirgiliæ Rr uergillie uergili H uirgillie mercurie uirgili et mercuri GL mercuriae Rr

oratus K Hor. carm. I 10, 1 9 facunde (e) Ll foecunde K athlantis HL athlantis (a) B 10 Hor. carm. I 24, 9 sq. eodem in litura h 12 Vergili] H cum parte codd. Hor. uirgeli Gg uirgili ni f. rell. omnes 13 esset ex corr. a abscisio G 14 *debuerunt (ñ) K paenultimam correptam habent] add. gl correp (sic) add. k 15 habent antepenuultimam acuere in mg. add. k uirgi K 16 liquet G 17 ut om. H 18 nras illicce illic in litura b illicce ADHLKrg De in litura h pompeii d ultei D uultei d gaii d

p. 739. 40 P.

p. 304. 306 K.

et similibus vocativis, quae i loco consonantis ante 'us' habent in nominativo, dubitatur, utrum i extrema pro vocali an pro consonante sit accipienda, quomodo in aliis casibus, quod magis more antiquo rationabilis esse videtur. nam solebant illi non solum in principio, sed etiam in fine syllabae ponere i loco consonantis, idque in vetustissimis invenies scripturis, quotiens inter duas vocales ponitur, ut 'eius', 'Pompeius', 'Vulteius', 'Gaius', quod etiam omnes, qui de litera curiosius scripserunt, affirmant. nec non etiam metra ostendunt quod dicimus et regulae ipsius ratio in supra dicto vocativo. omnis enim vocativus in i desinens una syllaba minor debet esse suo nomi|nativo, ut 'Sallustius o Sallusti', 'Virgilius o Virgili', 'Terentius o Terenti'. ergo si 'Pompeius' et 'Vulteius' trisyllaba sunt in 20 nominativo, necessario in vocativo disyllaba esse debent, quod non potest fieri, nisi i loco consonantis accipiatur. unde illud quoque possumus scire, quod bene 'cui' pro monosyllabo accipiunt metrici et 'huic'. omnis enim 15 genetivus in 'ius' desinens una vult syllaba superare suum dativum: 'ille illius illi', 'ipse ipsius ipsi', 'unus unius uni', 'alter alterius alteri'. 'aliius' quoque per duas i debuit esse genetivus dativi, qui est 'alii', sed vel hiatus causa vel quia inter duas vocales i vocalis esse non poterat, dativus autem loco consonantis eam accipi | prohibebat, quam ipse duplicat vocalem - et 20 credo differentiae causa, ne 'ali' verbum infinitum esse putaretur -, ideo plerique recusaverunt eum frequenti usu proferre. vetustissimi tamen similem genetivum nominativo posuisse inveniuntur, sed accentu differt, quippe circumflectitur in genetivo paenultima. Caesar in Anticatone priore: uno enim excepto, quem altus modi atque omnis natura finxit, suos quisque habet caros. Caelius in V: nullius altus rei nisi amicitiae eorum causa. 'ei' quoque cum rationabi- 21 liter monosyllabum esse deberet, cum genetivus 'eius' sit disyllabus, per diae-

1 quae] qui in *litura* H   2 ^{con}sonante K   sit] b sic B   4 videbatur GLK   6 ei
 ii   i   i   i   i   i   i   i   i   i
 pompe. uultef. gaius Dd   eius pompeius uulteiⁱus gaius G   eius pompeius uulteiⁱus gaius L
 * (i)
 eius (i) pompeius uultⁱ eius gaius H 9 (i. e. eius) pompeius uultens gaius K   7 lyttera Rr
 affirmant RBDHL   8 ostentunt G   9 minor debet esse in *litura* b   10 esse de-
 bet A   salustius AGLK   salusti ADGLK   uergilius o uergili H   o om. K
 i
 uirgilii Rr   11 uulteus Dd   trisyllabi DLr   trisillabi G   12 disyllaba L
 i
 dyssyllaba Dd dyssillabi R disillabi Gl   13 fieri add. d   accipitur K   14 monosyl-
 laba D   enim enim R   15 in us B   16 alias libri   17 duas ii B   dativi] causa
 h
 datini alk   qui] quod AK   uel om. GK   iatus R   18 causa est AK   uel
 add. k   19 quam] quia LK   dupli^hcat H   20 infinitum uerbum GL   21 re-
 cussauerunt LK   22 genitium i genitio L   defert G difert L differunt K
 23 Caesar in *Anticat. priore* cf. lib. VI § 36   24 enim om. GLK add. gl   quem]
 h quemquem BH quanquam G quenquam K   alius alius K   omis G   25 Cae-
 i
 cilius RBD   Caelius in V cf. lib. VI § 36   Nullus H   26 monosyllabum ratio-
 nabiliter GL   27 disyllabus sit GL

p. 740. 41 P.

p. 305 K.

resin a poetis proferri invenitur differentiae causa, ne, si monosyllabum sit, interiectio esse putetur, ut Virgilius in II:

Ei mihi, qualis erat, quantum mutatus ab illo
Hectore.

nihil tamen mirum, i loco consonantis positam transire in vocalem, cum u quoque idem patiatur in quibusdam dictionibus apud poetas, ut Horatius in epodo:

Nivesque deducunt Iovem; nunc mare, nunc silvae.
hic enim divisione facta 'uae' extremae syllabae u a consonante transit in vocalem: est enim dimetrum iambicum coniunctum semiquinariae heroicae. similiter ergo 'ei' et 'eis' et 'eidem' et 'eisdem' per diaeresin proferuntur. Iuvenalis in V:

iuvenes hortantur, ut illam
Ire viam pergant et eidem incumbere sectae.
in eodem:

15

ceras nunc hac dictante pusillas
Implet, et || ad moechos dat eisdem ferre cinaedis.
in compositione autem nec aliter possunt proferri, cum consequens con-
22 sonans cogit i secum loco vocalis proferri. 'cui' quoque inveniuntur qui-
dam bisyllabe protulisse per diaeresin, ut Albinus rerum Romana-
rum I:

Ille, cui ternis Capitolia celsa triumphis
Sponte deum patuere, cui freta nulla repostos
Abscondere sinus, non tutae moenibus urbes.
quod autem 'Pompei' et 'Vulpei' et 'Gai' et similia i finalem et ante eam s

1 et a poetis A 2 ut om. K Verg. Aen. II 274 sq. 3 mutamus K

4 haectore RDH hiectore G. 5 uocalem cum silvae extremae syllabae u a

consonante transit in vocalem ut ora silvae trisyllabum protulit in epodo hoc versu:
Nives etc. — silvae. Est enim dimetrum K u quoque — divisione facta om. GL
add. l 6 Horat. epod. 13, 2 9 uae] u-ae. B uae ni f. H ne h uae (sil) L
sylvae G u a] uau GL uau a l 10 haeroice R haeroicae r eroicae GK

12 Iuv. sat. V 14, 121 sq. 13 ortantur R ortantur GLK hortatur Iuv. Pith. cum ple-
risque codd. dett. 14 peragant Iuv. Pith. saectae A 15 Iuv. sat. V 14, 29 sq.

16 caereus G cereus LK dictantae K pussillas GK 17 moechos] cf.

§ 15 moechas G mechas LK mechos H fere Hh cinedis RBDH cf. § 15

19 secū^{do} Hh 20 bisyllabe] a bisyllabe l bisyllabae RADGK bisyllabae L bys-
yllabe H bisyllabae B protulisse G Albinus] cf. Vossium de hist. Gr. I 20
p. 173 ed. West. de hist. Lat. I 6 p. 24 ed. alt. Eggerum Lat. serm. vet. rell.
p. 313 sq., qui hunc Albinum carminis de bello Actiaco auctorem fuisse censet. eontra
h. l. Rabirius coni. Iac. Beckerus Zeitschr. f. d. Alterthumswissensch. 1848, 75, 597 sq.
alvinus GL romanorum LK 22 'ternis' cui H terrenis Dd capitalia GK

cella K 23 sponte B repositos B 24 inus R tute HGLK tutem
R urbis AHLK 'f. urbeis' Fl. 25 et gal Rr

p. 741 P.

p. 305, 306 K.

vocalem pro una syllaba | habent, usus quoque confirmat. Horatius in
I epistularum:

Durus ait, Vultei, nimis attentusque videris,
'Vultei' disyllabum accepit secundum analogiam.

5 Alia vero omnia in 'us' desinentia masculina seu feminina conversa
'us' in e faciunt vocativum: 'hic Priamus o Priame', 'pius o pie', 'myrtus
o myrte', 'Cynthius' o Cynthie'. excipitur unum, quod tam in e quam in
i facit vocativum, quamvis sit appellativum, 'o filie' et 'o fili'. Livius
Andronicus in Odissia:

10 Pater noster, Saturni filie.
Catullus autem:

Tu praeter omnes une de capillatis
Celtiberosae Celtiberiae fili.

Terentianus de syllabis:

15 Haec prius [tu] Bassine fili et tu gener Novate mi.
est tamen quando nominativo quoque in 'us' terminante pro vocativo sive
metri sive euphoniae causa utuntur. Virgilius in VIII:

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Lucanus in II:

20 Degener o populus, vix saecula longa decorum,
Sic meruisse viris.

DE NOMINATIVO ET VOCATIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Pluralis nominativus et vocativus secundae declinationis tam masculini VI 23

I quoque *spscr.* K confirmant K oratius K Hor. *epp.* I 7, 91 2
I sermonum epistolarum A 3 Vultei libri Hor. ut vid. fere omnes 4 accepit
om. K accipit Br ^{at} hic priamus Hh myrtus] ex mirtus (i?) corr. B mirtus GL
7 mirtu BGL Cynthius o Cynthie] *scripsi*; om. B, 'plurina' Krehlii, *edd. ante*
α, Krehlius cinthus o cinthe Hh sinthys o sinthye RK sinthius o sinthie ADr syn-
thus o sinthe G synthyus o synthye L scyphus o scyphe *edd. ab α ad Putsch.*
tam** (en) B 8 o fili et o fili Rr lenius GLK Liv. Andr. Od. lib. I coll.
Hom. Od. I 45, 81 apud G. Hermannum elem. doct. metr. p. 618 9 odysia RH
odisia GL 10 satura Kk filie] d filiae RD 11 catulus GLK Catull. 37,
17 sq. 12 p̄r Ll unde capillatis Bb decapillatis GK decappillatis R 13
Celtiberosae] cf. lib. V § 77 celtiberoe RBAHG celtibrosae D celtibero se L celte-
berose K cuniculosae cum libris Catull. Darmstad. celtiberie BH celtiberie K
caeltiberiae D 14 Terentianus GL Terent. Maur. de lit. syll. et metr. v. 283
p. 2390 P. 15 haec] in Ritura L hic RBA prius om. GLK Bassine Teren-
tianus tu bassine r tubassine B tu. bassine D tubas sine RBAH tuba sine GLK
16 tamen *spscr.* L terminante] h terminanti BDHGLK 17 euphoniae G
casa B Verg. Aen. VIII 77 VII. K 18 hisperidum L fluvius etiam Fr. m alt.
fluvius G Fr. m. pr. 19 Lucan. Phars. II 116 sq. 20 saecula] a secula RADHL
pecula G deorum cum Luc. Berol. m. pr. DLK 21 sic] sit v. l. ap. Luc.
22 PLVRALI om. R PLVRALIS B SECVNDAE] r SECVND RD 23 saecundae R

p. 741. 42 P.

p. 306. 307 K.

quam feminini generis in i finitur et est similis genetivo singulari, ut 'huius docti hi' et 'o docti', 'huius platani hae' et 'o platani'. in neutris vero extremam i genetivi singularis mutantes in a brevem facimus nominativum et accusativum et vocativum pluralem, ut 'huius templi haec' et 'o templa', | 'huius munii haec' et 'o munia'.

Alii vero casus plurales in tribus generibus communem possident regulam. ||

DE GENETIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

- 24 Et genetivus quidem fit in omni genere ab ablativo singulari assumente 'rum', ut 'ab hoc viro horum virorum', 'ab hac platano harum platanorum', 'ab hoc templo horum templorum'. inveniuntur tamen per concisionem mediae syllabae masculinorum plerumque nominum, quae neutra non habent, hunc casum proferentes maxime poetae. est autem etiam apud prosam scribentes idem invenire, sed raro. Virgilius in I:

It caelo clamorque virum stridorque rudentum,
pro 'virorum'. idem in III:

Cura deum, bis Pergameis erepte ruinis,
'deum' pro 'deorum'. idem in V:

genus alto a sanguine divum,
pro 'divorum'. 'nummum' vero pro 'nummorum' et 'liberum' pro 'liberorum' et 'sestertium' pro 'sestertiorum', 'iugerum' pro 'iugerorum', 'modium' pro 'modiorum', 'medimnum', 'senum', 'septenum', 'denum' per syncopam frequenter etiam oratores solent proferre. Cicero in III Verrinarum: iste unus inventus est, qui ex complexu parentum abreptos filios ad necem duceret et parentes pretium pro

1 finitur] b fenitur B	genitivus (o) L	singularis K	2 o docti (h) D
hae] r e R	3 singulis Dd	fecimus K	4 huius spscr. L o in tit. b
5 o ++ munia H	6 Alia D	generi Bb	possident GK
8 SECVNDAE] r			
SECVNDE RD	9 ab] a, spscr. L om. ADHGL	singulis Dd	adsumente B assumente G
10 hac] d hoc RD	platanarum G	11 inveniuntur] d inuenitur	
BD	concissionem K	13 maximae RB	poete R
			prosa
veteres prosam Dh	veteres L	veteres K	14 Verg. Aen. I 87 Insequitur clamorque etc. cf. Aen. XI 192 It caelo clamorque virum clangorque tubarum
15 h] a	ld RA	clamorque virum caelo L	rudentē Med.
16 Verg. Aen. III 476 (deficit Rom.)	11. GKl	17 bis] r uis R	his K
		ereptae L	erepta Pal.
18			
Verg. Aen. V 45	19 alto spscr. in L	ab Pal.	20 nummorum H
21 es-			
tertium Rr	sestium G	22 modorum K	meimnum Rr midimnum K
23 Ci-	cero in III Verrinarum] II 1 3, 7 UI. H	24 unus om. libri Cic., extat ap. Prisc.	etiam lib. XVIII § 121
	est om. B	ex] et a lib. XVIII l. i. e (ei Lagom.	29 m. pr.) libri Cic.
	25 abreptos] r apreptos R	arreptos GLK	et partes G
			praetium R

p. 742. 43 P.

p. 307. 308 K.

sepultura liberum posceret. in eodem: cum ad sestertium vi-
cies † quingenta milia rem esse constaret. in eodem: quis est
enim, qui tueri possit liberum nostrorum pueritiam contra
inprobitatem | magistratum? idem in IIII Verrinarum: et
5 pueri annorum senum septenumque denum senatorium no-
men nundinati sunt. 'denum' pro 'denorum', 'senum' pro 'seno-
rum', 'septenum' pro 'septenorum' dixit. idem in frumentaria: sed
tritici septies medimnum ex Nymphonis arationibus tollit,
'medimnum' pro 'medimnorum'. in eadem: minus te iugerum pro-
10 fessum esse dico, pro 'iugerorum'. nam quod singulare huius 'hoc 25
iugerum' est, ipse ostendit in eadem: in iugerum Leontini agri
medimnum fere tritici seritur. dicitur tamen et 'hoc iugus iugeris',
unde Iuvenalis in IIII:

Iugeribus paucis lumbos donare clientis.

15 Cicero in IIII Verrinarum: quid, si doceo, iudices, eos, || qui
cccc milia modium lucri faciunt? pro 'modiorum'. idem pro Mu-
rena: praefectum fabrum, pro 'fabrorum'. idem pro Vareno:
deum fidem, pro 'deorum'. idem pro Cluentio: milibus quadra-
genis nummum, pro 'nummorum'. idem ad Herennium libro III:

1 liberum] sic etiam lib. XVIII l. l., om. codd. aliquot Cic. meliores Cic. Verr.
II 1 36, 92 cum ad HS vices quinquies (HS XX D *Guelf.* 2-num. XX D *Guelf.* 1)
redegisse constaret ad] a adserat *RBADH* asserat *GLd* asseret *K* sestertium
ex se***** corr. *B* uigies *h* 2 quinquaginti *L* quinquaginta *G* constaret
rasurae subesse videtur in *H* in eodem — constaret bis scripsit, alterum deinde
del. *K* Cic. Verr. II 1 58, 138 quis] *q̄* *K* 3 qui] *q̄* *GK* 4 improbita-

tem *GLK* magisterium *H* magisteraum *h* Cicero in IIII Verr.: II 11 49, 122

5 anorum *Rr* senuum *K* septenum *Aa* senatorum *ALK* nom^{en}

mundinati *Gg* 6 mundinati *L* nundinati *Aa* denum] demum *R* pro denarum *K*
senonorum *A* denum pro denorum post septenorum repetit *H* (?) 7 Cic.

in frumentaria: or. in Verr. II 11 21, 54 frumentaria *H* 8 tritici medimnum
septies *B* septies] septem milia (VII. M *Vat.*) Cicero post medimnum: ex —
medimnum om. *R* add. *r* nymphonis *RDH* niphonis *GL* nyphonis *K* orationibus
GK et in arationibus corr. in *L* arationibus edicti poena, non redemptionis ali-

quo inre tollit Cicero 9 Cicero in Verr. II 11 29, 70 minus te *Hh* profes-
sum] *r* professus *R* professu *K* 10 huius] infra lin. add. *K* eius *G* 11 ipse
— in iugerum in rasura *B* Cic. in Verr. II 11 47, 112 in iugero et in iugere

libri Ciceron. 12 modium Cic. *Lagom.* 42 m. pr. hoc iugus *Dd* 13 Iuv. sat. III
9, 59 sq. Quantum erat exhausti lumbos donare clientis | Iugeribus paucis!

14 lombos *D* lumbes *Hh* clientes *B* 15 Cicero in IIII Verrinarum] immo in V:

act. II 11 46, 111 quod *Hr* 16 cccc milia] cccc *GK* cccc Cic. *Lagom.* 42 quadra-
ginta milia *B* 10 Cic. pro Murena 35, 73 munera *G* 17 Cic. pro Vareno
fr. 11: t. III 2 p. 443 Or. uarena *GK* 18 Cic. pro Cluentio 27, 74 ubi qua-
dragenā (quadraginta al.) milia nummum libri fere omnes, HS. XXXX. milibus num-
mum cod. olim Salisbury. nunc Monac. (S) 19 rhet. ad Herenn. III 19, 32, ubi
minus pedum tricenum, tricentum, tricenorum. triginta singuli libri, minus pedum trinum

praebent fere omnes IIII R VII *GLK* II *A* mille ante pedum add. *Rr* nō *B* nō *A*

p. 743 P.

p. 308. 309 K.

pedum tricenum, pro 'tricenorum'. frequentius tamen hac utitur et Cicero et ceteri syncopa in eis nominibus, quae numeros vel mensuras significant. recusant autem hoc in masculinis habentibus neutra vel in neutris, ne similis sit nominativo singulari neutrorum, quamvis in iis quoque, quae ex se faciunt neutra, licet non frequens, invenitur tamen/usus huius-
cemodi concisionis. Virgilius in VIII:

altaque certat

Prendere tecta manu sociumque adtingere dextas,
pro 'sociorum', idem in X:

At Rutulum abscessu iuvenis tum iussa superba,
pro 'Rutulorum', quamvis et 'socius socia socium' et 'Rutululus Rutula Rutulum' dicatur. Terentius in *heautontimorumeno*:

quare omnes vos oratos volo,

Ne plus iniquum possit quam aequum oratio,
pro 'iniquorum' et 'aequorum'. Statius in I *Thebaidos*:

illa novos ibat populata Penates

Portarum in bivio; lateri duo corpora parvum

Dependent,

'parvum' pro 'parvorum'. Virgilius in III:

magnanimum quondam generator equorum.

idem in VI:

Magnanimum heroum, pueri innuptaeque puellae.
quod et in pronominiibus quoque fecerunt antiqui, 'meum' pro 'meorum', 'tuum' pro 'tuorum', 'nostrum' pro 'nostrorum' dicentes. Plautus in *trinummo*:

I tricenum] *d* trigenum *AD* trigenorum *A* utitur ut cicero *K* 2 mensuram *GK* 4 post similis sit: genitiuus pluralis *add. m. rec. in H* in iis] *om. B*
in his *sup. lin. add. b* his *ADHGLEK* 5 frequens] *g* freceus *G* 6 *Verg. Aen. VIII 557 sq.* 7 certant *g* 8 prendere] *r* perendere *R* praendere *D* at-

tingere *BADHGLr* *cum libris Verg.* attingere *K* dextra *Rom.* 9 sotiorum *Rr*
Verg. Aen. X 445 XI *GK* 10 At] *d* Ad *RD* iuvenes *G* superba

iussa *K* 11 ^{ru}tulorum *K* socius] *a* sotius *AH* socii ^{v et} socia *Rr* socia] *a*
sotia *AH* et socia *BK* sotium *A* et socium *BK* et ^{et} rutululus *K* 12 *dē*
(*i. e.* dicitur) *GLK* Terent. *heautontim. prol. v. 26 sq.* eautontimorumenno *AD*

eaytontimorumenno *AK* eaytontimurumenno *Hh* eytantimor^oeno *G* eytantamorumenno *L*
13 quāobrē oratos uos omnes *Bas.* oratores *H* oratos ēē *h* 15 pro inaequorum et iniquorum *K* Stat. *Theb. I 608 sqq.* 1. lib thebaidos *G* 16 nouus

GLK paenates *D* 17 ibiuiro *Rr* bivio] *ex corr. l* binio *GK (L?)* paruum
add. r 19 Virgilius in VI. Magnanimum — puellae. idem in III — equorum *GL*
Verg. Aen. III 704 III* (*L.*) *R* 20 equorum] *a* aequorum *ADHK* 21

Verg. Aen. VI 307 VI.] *h* VII. *H* 22 magnimum *Pal.* magnanimum ^{naa}animum
heroum *B* aeroum *GL* eorum *K* innuptaeque *B* innuptaeque puellae] *r* nupte
puelle *R* 23 et *om. G* 24 nostrum pro nostrum *B* Plaut. *trin. III, 2, 30*
(*v. 657*)

p. 743. 744 P.

p. 39. 310 K.

Vt rem patriam et gloriam maiorum foedarum meum.
idem in Poenulo:

Ecquid meministi tuum parentum nomina?

idem in Menaechmis:

Averti praedam ab hostibus nostrum salute socium.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus pluralis secundae declinationis fiunt similiter ab-
ablativ singulari mutatione o finalis in 'is' longam, ut 'a viro his' et 'ab
his viris', 'a platano his' et 'ab his platanis', 'a templo his' et 'ab his
10 templis'. inveniuntur pauca in||aequalem habentia declinationem, ut 'vas'
in singulari numero tertiae est declinationis: 'hoc vas huius vasis', in plu-
rali vero secundae: 'haec vasa horum vasorum'. festorum etiam nomina
dierum in 'ia' desinentia semper pluralia genetivum quidem tam secundum
formam secundae quam tertiae proferunt, dativum vero et ablativum secun-
15 dum tertiam, ut 'haec Vulcanalia horum Vulcanaliorum' vel 'Vulcanalium
his' et 'ab his Vulcanalibus'. similiter 'Saturnalia', 'Floralia', 'Compitalia',
'Terminalia', 'Quinquatria'. nec non a domo 'harum domorum' et 'do-
mum his domibus', | non etiam 'domis'. Iuvenalis in I:

Viscera magnarum domuum dominique futuri.

20 Virgilius in II:

turrés et tecta domorum

Culmina convellunt.

idem in II georgicon:

domibus cedrumque cupressosque.

et

1 ut, rem patriam et *Hh* rem propriam patriam *G* foedarum] ad phoedarum
RAD fedarum *B* poetarum *GLK* 2 *Plaut. Poenul.* V 2, 102 penulo *BAGK*
paenulo *H* pennulo *L* 3 ecquid] *G* et sic, ut vid., aut etquid pars codd. *Krehlii* et qui-

dem rell. cum *Heidelb. teste Lindemanno* memisti *A* 4 *Plaut. Menaechm.* I 2, 25
(v. 134) menechmis *RADH* mechenis *G* mechinis *L* minechinis *K* mechmis *B*
5 avertit *BHr* praedam] *pēu* in *pdi* corr.; ad *mg.* praedam *L* 6 PLVRALIS *B*
SECVNDAE] r SECVNDAE *RD* 7 et ablativus *spscr.* *K* pluralis *om.* *G* saecundae
R fiunt add. r ab *om.* *K* 8 longam ex longum corr. *B* a viro *om.* *G*
10 ut uas]gulari *R* 12 horum] r eorum *R* suasorum *K* 13 "in ia dissinen-
tia" dierum *Kk* quidem *infra lin. add. K* 14 saecundae quam *R* uero et
spscr. *L* secundum tertiae *L* 15 ulcanalia *G* ulcanaliorum *K* vel] et *L*

16 ulcanibus *K* Compitalia] sic in litura viginti fere lit. r competalia *AGLK*

compitalia *B* 17 terminalia ex terminalia corr. *B* nec non *Rr* horum *Rr*
18 his domibus *H* *Iuv. sat.* I 3, 72 19 magnarum] r magnorum *RK* 20
Verg. Aen. II 445 sq. (deficit *Rom.*) 1. *GL* 21 turres et] sic aliquot *Pierii* codd.
Vergil. turris ac libri *Verg.* fere omnes tecta] sic etiam *Med. Fr. et Pal. m. alt.*
tota *Pal. m. pr.* 22 uellunt *RBDGL* 23 *Verg. georg.* II 443 in verbis in
secundo *georg.* desinit *A* 24 cypressosque *B* cupressosque *K* comparesosque *G* copa-

resosque *L* cupressoque *Pal.* cyparessosque *Rom.*

Sallustius in Catilinario: domos suas gloria decorabant.
Terentius in eunucho:

domi focique fac vicissim ut memineris.

Virgilius in VI:

Hic labor ille domus et inextricabilis error;
per omnes igitur casus tam secundae quam quartae invenitur absque dativo¹
et ablativo pluralibus, qui semper in 'bus' exeunt.

Sunt tamen quaedam nomina, quorum aliqui casus in usu deficient:
quos quamvis secundum analogiam possumus proferre, tamen, quia apud
auctores non invenimus, recusandos puto, ut 'huius tabi huic' et 'ab hoc
tabo'. Lucanus in VI:

Stillantis tabi saniem.

Virgilius in III:

Et terram tabo maculant, mihi frigidus horror.

28 ceteri vero casus in usu non facile inveniuntur. 'maria', 'aera', 'vina', 13
'mella', 'hordea' genetivos et dativos plurales in usu raro habent nisi
apud vetustissimos, apud quos multa praeterea deficientia invenies. oportet
igitur scire quidem analogiae rationem, usum tamen auctorum magis aemu-
lari. 'duo' praeterea et 'ambo' genetivos quidem et accusativos secun-
dum hanc declinationem proferunt, 'duorum, amborum', 'duos, ambos', 20
quamvis in neutro differentiae causa 'duum' soleat dici, nec non accusati-
vus masculinorum est quando similis nomiⁿprativo profertur, quomodo in
neutris. Virgilius in XI:

Si duo praeterea tales Idaea tulisset

Terra viros.

Lucanus autem in I:

Quae mare, quae terras, quae totum possidet orbem,
Non cepit fortuna duos. |

1 Sall. Cat. 12, 4 catilinario RBD domus GLK suas ex suos corr. B sua
gloria v. l. libror. Sall. 2 Ter. eunuch. III 7, 45 eunacho L iunacho G iunūcho K 4
et virgilius L Verg. Aen. VI 27 V. RBDH 5 horror Rr 6 igitur om. G casus Dd
invenitur K 8 usu* (s) H 9 quos] quod GL saecundum R possumus
Rr quia om. G 10 actores Hh 11 Luc. Phars. VI 548 12 saniem] sic
Luc. Voss. b in litura 13 Verg. Aen. III 20 14 muculat K sanguis Hh
15 "casus" vero K in usu om. G 16 ordea DHGLK habet Hh 17 aput
(apud r) quos RH deficientia G deficientia K 18 auctorum add. h malis B
20 duorum et amborum Hr duos et ambos RH 21 solcant B solebant G
accusatiuos LK 22 similes GLK proferunt L 23 Verg. Aen. XI
285 sq. 24 talis Med. Pal. Rom. Idaea] libri Verg. idea codd. Prisc. tullis-
set G Pal. 26 Luc. Phars. I 110 sq. 27 possidet G continet libri aliquot Luc
et pro v. l. m. ant. spscr. in Voss. B orbem] r orber R 28 nunc cepit r nunc
coepit BK coepit GL Voss. A cepit Voss. B fortuna GLK

p. 745 P.

p. 311 K.

Iuvenalis similiter in II:

Tune duos una, saevissima vipera, cena,

Tune duos?

dativos vero et ablativos in 'bus' terminant in omni genere: 'duobus dua-
5 bus', 'ambobus ambabus'.

DE ACCVSATIVŌ PLVRALI SECVNDÆ DECLINATIONIS.

Accusativus pluralis secundae declinationis in masculino et feminino genere fit ablativo singulari addita s: 'a docto: hos doctos', 'a platano: has platanos'. neutra enim semper accusativum similem habent nominativo
10 et vocativo.

DE TERTIAE DECLINATIONIS TERMINATIONIBVS.

Tertia declinatio terminationes habet nominativi septuaginta octo vel VII 29 paulo plus. desinit enim in 'a' correptam et in 'e' correptam, in 'o' correptam, in 'o' productam, in 'al' correptam, in 'el' correptam, in 'el' productam, in 'il' correptam, in 'ol' productam, in 'ul' brevem, in 'an' productam, in 'en' correptam, in 'en' productam, in 'in' productam, in 'on' productam, in 'ar' correptam, in 'ar' productam, in 'er' correptam, in 'er' productam, in 'ir' correptam, in 'or' correptam, in 'ur' correptam, in 'ur' productam, in 'as' correptam, in 'as' productam, in 'es' correptam, in 'es' productam, in 'is' correptam, in 'is' productam, in 'os' correptam, in 'os' productam, in 'us' correptam, in 'us' productam, in 'ys', in 'aes', in 'aus', in 'ans', in 'ens', in 'ons', in 'uns', in 'yns', in 'ars', in 'ers', in 'ors', in 'urs', in 'uls', in 'ems', in 'abs', in 'ehs' correptam, in 'ebs' productam, in 'obs', in 'ybs', in 'urbs', in 'aps', in

1 Iunalis ^{ue} Gg Iuv. sat. II 6, 641 sq. in II similiter GLK 2 saevissima
G caena BDGL 3 post duos: consumpsisti add. D del. d 4 dativos Rr da-
tium L ablativos Rr 5 ambobus ambabus ambobus L 6 PLVRALI] r PLVR-
lis R 7 declinationis r in om. GL et in feminino H 8 genere om. GLK
add. l ut a docto K 9 enim in litura B 10 uocativo ex accusativo corr. in
L 11 TERTIAE DECLINATIONE D TERMINATIONIBVS TERTIAE DECLINATIONIS B 12
Tertia ex Tertia corr. B declinatione Dd habent DK et octo K 13 paulo
spscr. h Desinit enim R et in e] in e L et e G 14 et in o productam GK
et in el correptam GL 15 et in il K ol producta B 17 in ar correptam
in ar productam Rr 18 in or correptam in or productam L in ur cor-
reptam B 19 in ur productam om. L as correptam B as producta B es
correpta B 20 es producta B is correpta B is producta B in os cor-
reptam — in us productam add. r 21 os correpta B os producta B us cor-
repta B us producta B 22 in ys] in is R in ons] in ons *** H in ons
utraque Dk in ons utraque correpta et producta B in uns] in uns utraque RGLK
in yns] in ins R in uns. In ins r 23 em Hh In ebs correpta. In ebs pro-
ducta B in ebs productam in ebs correptam LK ebs corrept g ebs G 24 ebs
produc g ebs G ybs] abs (y) H urs H

p. 745. 46 P.

p. 311. 12 K.

'eps', in 'ops', in 'yps', in 'irps', in 'ax' correptam, in 'ax' productam, in 'ex' correptam, in 'ex' productam, in 'ix' correptam, in 'ix' productam, in 'ox' || correptam, in 'ox' productam, in 'ux' correptam, in 'ux' productam, in 'yx', | in 'aex', in 'aux', in 'alx', in 'anx', in 'unx', in 'arx', in 'ac', in 'ec', in 'ut'.

30 • In 'a' correptam neutra Graeca, ut 'hoc poemă huius poematis'.

In 'e' correptam neutra Latina, ut 'hoc monilē huius monilis'.

In 'o' correptam, quam frequenter et producunt poetae, masculina desinunt vel feminina vel communia Latina vel notha: 'hic Cicerō huius Ciceronis', 'hic leō huius leonis', 'haec virgō huius virginis', 'hic' et 'haec 10 homō huius hominis'. (antiquissimi tamen et Graeca in o productam desinentia per hanc declinationem proferebant, ut 'Sapphō Sapphonis', 'Didō Didonis'.)

In 'al' correptam masculina vel neutra Latina vel barbara: 'hic sāl huius salis', 'hic Hannibāl huius Hannibalis', 'hoc tribunāl huius tribu- 15 nalis'.

In 'el' correptam neutra Latina, ut 'hoc mēl huius mellis', 'fel fellis'.

In 'el' productam barbara, ut 'hic Daniēl huius Danielis', 'Michael Michaelis', 'Nechamēl Nechamelis'.

31 In 'il' correptam masculini vel feminini vel communis sunt generis Latina: 'hic pugīl huius pugilis', haec Tanaquīl huius Tanaquilis', 'hic' et 'haec vigīl huius vigilis'.

In 'ol' productam masculinum Latinum: 'hic sōl huius solis'.

1 eps add. g yps] ips GLh irps] urps Rr ax correpta B ax producta B 2 ex correpta B ex producta B ix correpta B ix producta B 3 ox correpta B ox producta B ux correpta B ux producta B 4 yx] ix R x H aex] ex R aux ex anx ni f. corr. H 5 arx ex arx corr. B 6 correpta B neutra et graeca (greca Brd) BGLKrd et neutra et greca D vnile

huius om. B 7 correpta B neutra et latina r ut om. BDGLK mo. 9

huius monilis Rr monile .lis et sic per seqq. GL munile huius .lis et sic in sqq. K

8 o correptam neutra D correpta B correptam ** frequenter (tm) L et frequenter B 9 cicaero D 10 haec virgo] b hic uirgo B 11 antiquissimi — Didonis] B et libri quidam recentiores, veluti Coloniensis-Wallraffianus saec. XII, Darmst. m. alt., om. rell. mei omnes 14 correpta B et barbara BDHGLK

hic sal] om. B in marg. add. b ut hic sal L 15 hic om. L h annibal R annibal

BD huius om. L Hannibalis] in mg. L annibalis RH annibalis BD hoc animal animalis tribunal .lis L hoc tribunal huius tribunalis om. G add. g 17 correpta B ut om. BHGLK hoc fel BGL 18 huius fellis B 19 producta B ut om. BHLK daniel BDH danielis BDH michahel michahelis BD h

michahel .lis G michel .lis K nechamel .lis michael .lis L 20 michaelis H Nechamel Nechamelis] om. HK complures codd. Krekl. nechaniel nechamielis D 'hic Necamel, ab hoc Necamele, horum Necamelum' inc. de nom. et pron. 12 anal. Findob. p. 130. idemne nomen Nechamel latet in v. l. lib. V § 11? quo pertineret, frustra quae- sivi. Nectabel Nectabelis nostro etiam l. Heidelb. teste Lindemannno 21 correpta B

22 ut hic pugil G huius om. GL tanacil .lis G huius tanaquilis specr. in L 24 producta B

p. 746. 47 P.

p. 312. 13 K.

In 'ul' brevem masculini vel communis Latina: 'hic consŭl huius consulis', 'hic' et 'haec exŭl huius exulis'.

In 'an' productam masculina Graeca: 'hic Pacān huius Paeanis'.

In 'en' correptam Latina masculina vel neutra: 'hic flamēn huius flaminis', 'hoc numēn huius numinis'.

In 'en' productam Latina vel Graeca masculini vel feminini generis: 'hic liēn huius lienis', 'haec Sirēn huius Sirenis'.

In 'in' productam Graeca masculina vel feminina: 'hic delphīn huius delphinis', 'haec Trachīn huius Trachinis'.

10 In 'on' productam Graeca masculina vel feminina: 'hic Memnōn huius Memnonis', 'haec Sidōn huius Sidonis'.

In 'ar' correptam Latina et Graeca et barbara masculini vel neutri generis: 'hic Caesār huius Caesaris', 'hic Bostār huius Bostaris', 'hoc nectār huius nectaris', 'hoc calcār huius calcaris'.

15 In 'ar' productam Latina masculini vel communis vel neutri generis, et sunt vel monosyllaba vel ex monosyllabis composita: 'hic Nār huius Naris', 'hic' et 'haec' et 'hoc pār huius paris', 'dispār disparis', 'hoc fār huius farris'.

In 'er' correptam masculina, feminina et neutra et communia, ut 20 'hic patēr huius patris', 'haec matēr huius matris', 'hoc tubēr huius tuberis', 'hic' et 'haec paupēr huius pauperis'.

In 'er' productam Graeca masculina et unum Latinum vel magis notum neutri generis: 'hic aer huius aeris', 'hoc vēr huius veris'.

In 'ir' unum femininum, 'haec Gaddir huius Gaddiris'. quidam addunt 'hic abaddir', ó βαίτυλος, 'huius abaddiris', lapis, quem pro Iove devoravit Saturnus, sed in usu hoc non inveni.

In 'or' correptam masculina et feminina et neutra et communia tam

1 in ul correptam GL masculini(s) B masculina uel communia L masculinum uel commune K 3 producta B pean huius peanis BH pean .nis GL
4 correpta B masculina latina GL 6 producta B masculina uel feminina (feminini h) generis H 7 syren B syren huius syrenis H sirēn .nis (i) L syrenis (i?) B syrenis b 8 In in] in litura h, alterutrum om. videtur H
producta B ut hic delphin G ut hic delphin .nis L hildelphin D 9 trachim B
10 producta B mem non H 11 sydon .nis L 12 correpta B graeca uel correpta uel barbara K masculini sup. lin. add. r 13 huius Caesaris — calcaris om. G huius caesaris hoc nectar huius nectaris hoc calcar huius calcaris hic bostar huius bostaris in litura g 15 producta B masculina RH 16 uel .syllaba uel ex
et om. LK sunt monosyllaba B sunt monosyllabis Rr nar. ris et sic per sqq.

L 17 'par' 'hoc H dispar .ris in mq. add. K 19 correpta B et feminina G et neutra] r neutra R ut om. GL 21 hic et haec et hoc pauper GK h

22 grega D masculina graeca HGLK notum Dd 23 hoc uer in rasura B 24 ir correptam D unum neutrum eiusdem declinationis haec B gaddir] k gadir BDHl gradir GLK gaddiris] gadiris BDHl gradiris GL .ris K 25 hic om. D βαίτυλος] μ BETYAOC BDH BETYAAOC G BETYAWC R BTYAWC K BETIAAOC L

ad abdiris Hh 26 husu D inveni] r inuenitur RGK 27 et feminina Rr uel et feminina G uel feminina LK et neutra] uel neutra GL

Graeca quam Latina: 'hic Hectōr huius Hectoris', 'hic oratōr huius oratoris', 'haec uxōr huius uxoris', 'hoc aequōr huius aequoris', 'hic' et 'haec auctōr huius auctoris', 'hic' et 'haec' et 'hoc memōr huius memoris'.
Virgilius in IIII Aeneidos:

tum, si quod non aequo foedere amantes 5

Curae numen habet iustumque memorque, precatur.
33 (inveniuntur tamen et haec et omnia paene communia masculini et feminini, quod, etiam si non faciant ex se neutra, saepe tamen neutris adiunguntur figurate - ut Virgilius in X:

Italiam petiit fatis auctoribus; esto,
et in bucolico: 11

Pauperis et tuguri congestum cespite culmen,
et in VI:

Curibus parvis et paupere regno -, .
quamvis pluralis nominativus eorum, hoc est neutrorum ex supra dictis nominibus, in usu frequenti non sit ex eis, quomodo neque ex aliis communibus duum generum. nam si sint communia trium generum, sine dubio masculini quidem et feminini in 'es', neutri vero in a proferunt nominativum pluralem, ut 'hi' et 'hae sapientes' et 'haec sapientia', ergo 'hic' et 'haec' et 'hoc sapiens'; 'hi' et 'hae pares' et 'haec paria', 'hic' et 'haec' et 'hoc par'; 'hi' et 'hae ancipites' et 'haec ancipitia', | 'hic' et 'haec' et 'hoc anceps'; 'hi' et 'hae felices' et 'haec felicia', 'hic' et 'haec' et 'hoc felix'; 'hi' et 'hae veteres' et 'haec vetera', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetus'. quae igitur in plurali numero a terminationem non accipiunt, quae propria est neutrorum, manifestum est, trium generum non esse communia, sed masculini et feminini, figurate tamen per obliquos plerumque casus,

1 haector RDH hector G haectoris RDH ris G horatoris Rr 2 hoc aequor] d
ho aequor R haec aequor D haec et hoc auctor L 4 Verg. Aen. IIII 520sq. (def-
cit Rom.) in IIII eneidos libro Rr in IIII aeneidos libro BH in IIII eneidos Dd aeni-
dos IIII. G aeneidis IIII. L in IIII aeneidis K 5 quod Med. equo G federe
RL amantis Med. Pal. Fr. 6 praecatur RB 7 inveniuntur in litura g et
om. H et haec] om. GLK haec l feminini generis GL 8 quod] quod Kk
quae RL etiam si] etiam GLK uel si g faciunt DHGLKr 8 quod] quod Kk
9 ut om. HGL Verg. Aen. X 67 10 petit Med. petit Pal. Rom. aesto Rr
11 Verg. ecl. 1, 69 cf. § 13 bucolico Kk bucolicis L? bucolicis G? 12 tugu-
ri* (I) L tugorii G tugori K 12 conestum G coniestum B cespite L 13 Verg.
Aen. VI 812 14 Curibus Rr curibusq. Rom. paupere terra Vergilius 15 ho
est Rr ex in litura in H 16 ex eis eras. in H 17 generum trium GL
19 ergo et hic et H 22 haec felicia] hae felicia D 24 accipiunt] habent GLK
propriae D 25 nutrorum H 26 casus plerumque K casus plerumque GL

p. 748 P.

p. 314 K.

raro autem per nominativum coniungi etiam neutris, ut Virgilius in VIII:

Nulla dies umquam memori vos eximet aevo,
et Iuvenalis in IV saturarum:

5 titulique cupido

Haesuri saxis cinerum custodibus,
quamvis 'hoc custos' raro nisi figurate invenias et 'haec custoda' pluraliter nemo dicat. sic ergo neque 'haec memora' vel 'auctora' vel 'paupera' neutraliter puto facile in usu posse inveniri, sed, sicut supra dictum est, figurate sunt prolata et haec et alia plurima huiuscemodi apud auctores. inveniuntur tamen quaedam, quae obliquos casus communes possident, quamvis nominativus non sit communis, ut 'plus' cum sit neutri nominativus dumtaxat, genetivus eius communis est trium generum nec non et dativus et ablativus, unde pluralia quoque tam in 'es' quam in a invenimus: 'hi' et 'hae plures' et 'haec plura' vel 'pluria', unde compositum 'compluria'. Terentius in Phormione:

Multa adveniēti nova, ut sit, compluria.
ablativus quoque tam in e quam in i terminans invenitur, utpote communis trium generum, et accusativus pluralis tam in 'es' quam in 'is'.
20 Virgilius in I georgicon:

Seu pluris calor ille vias et caeca relaxat
Spiramenta.

Horatius in I epistularum:

Tractus uter pluris lepores, uter educet apros.)
25 In 'ur' correptam Latina masculina et communia et neutra: 'hic turtur huius turturis', 'hic' et 'haec augur auguris' - Horatius in III carminum:

1 coniugi RD coniungi G Verg. Aen. VIII 447 3 Nullo GL Nulla dies
Nulla dies K 4 Iuv. sat. III 10, 143 sq. IV Krehlius t. II p. 521 VI libri
satirarum d satirarum rh satura tum G saturatum K 5 tituli q GL tutulique K
cupido H 6 haesuri GL thessauri K 7 inuenies DL custodia GLKh
8 nequae R 9 neutraliter H inuenire Dd supradictum figurate L
10 et alia Dd huiuscemodi plurima GL' huiusmodi DK 11 causus B
possedent G possedent K 12 non fit G cum sit om. GLK nominativus
neutri DGLK 15 plures] d plurales D compositum] h composit. H 16 Ter.
Phorm. III 3, 6 formione GL 17 aduenientiⁿ (a) B aduenienti ut fit noua
hic Terentius et ipse Priscianus infra § 74 ut sit L fit nunc compluria D 18
ablativus R 20 Verg. georg. I 89 sq. cf. § 86 1] g II G rell. 21 plures GL
Pal. num sic h. etiam l. Priscianus, ut singula utriusque terminationis exempla proponeret?
calor] ador H 23 ora K Hor. epp. I 15, 22 II. H aepistoliarum K
24 tractus] b traens GLK tra*** (cus?) B tractatus k uter] aī GL
autem K plures] d cum parte codd. Horat. utere ducet GL 25 correpta B
26 huius auguris H huius ris K oratius K ortius G Hor. carm. III 17,
12 sq. III. B II. K U. L

nisi fallit augur

Annosa cornix —,

'hoc Tibūr huius Tiburis'.

In 'ur' productam unum invenitur commu[n]e duum generum: 'hic' et 'haec fūr huius furis'.

VIII 35 In 'as' correptam Graeca masculini vel feminini vel neutri vel communis generis: 'hic Arcās' [propriū] 'huius Arcadis', 'haec Pallās huius Palladis', 'hoc Cerās' [propriū loci] 'huius Ceratis', 'hic' et 'haec Arcās' [gentile] 'huius Arcadis'.

In 'as' productam Graeca et Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis generis, ut 'hic Atlās huius Atlantis', 'hic Maecenās huius Maecenatis', 'haec civitās huius civitatis', 'hoc vās huius vasis', 'hic' et 'haec Capenās huius Capenatis'.

In 'es' correptam Latina masculina vel feminina vel communia duum vel trium generum, ut 'hic Coclēs huius Coclitis', 'haec segēs huius segetis', 'hic' et 'haec milēs huius militis' - Ovidius in II metamorphoseon:

Miles erat Phoebes

de Callistone dicit —, 'hic' et 'haec' et 'hoc terēs' - Virgilius in VII:

sed haec tereti mos est aptare flagello —,

'hebēs hebetis', 'sospēs sospitis' - Iuvenalis in V:

nec umquam

Depositum tibi sospes erit —,

'hic' et 'haec' et 'hoc hospēs huius hospitis'. Lucanus in V:

Hospes in externis audivit curia tectis,

1 fallat B ^u agur D 2 annosa] h annos a H 3 hoc] b hic B titur L
tituris L 4 producta B ^u morum GL uel duum g 6 correpta B 7 ut hic
arcas GLK proprium om. H Arcadis] d archadis RDH 8 caeras GLK
'Plures Codices, nec ū spernendi, omittunt proprium loci' Krehlius Ceratis] scripsi

ceradis RBDH caeradis GLK hi H 9 'huius arcadis' gentile L archadis

Dd 10 producta B graeca masculina et GLK masculinia K 11 adlas Dd

athlas BHLK 'athlantis' huius H atlantis Dd athlantis BL 12 hoc uas

— Capenatis add. g uassia K 14 correpta B masculina latina GLK 15

Cocles] r codes R 16 Ovid. metamorph. II 415 18 erant R phebēs K

19 callistone DHGLK teres huius teris Dd Verg. Aen. VII 731 VII ex IIII
corr. B VI H 20 tereti] sic etiam lib. V § 25 et infra § 65 teriti LK lento Vergi-
lius, apud quem teretes extat in versu praecedente: teretes sunt aclydes illis | Tela.
tereti v. 731 etiam duo ex Burmanni libris Vergilianis, ex Prisciano scilicet interpolati

21 Iuv. sat. V 13, 177 sq. V] H et sic libri plerique lib. V § 25, omnes infra
§ 65; h. l. III. RBD IIII. GLK 22 nec umquam] cf. lib. V § 25 23 tibi] i (i.

e. uel pro t) G 24 et hoc del. dk hospes] b ⁱospes B oспes ubique h. l. GK
h huius .tis

ospes L huius om. H Luc. Phars. V 11 cf. lib. V § 24

p. 749 P.

p. 315. 16 K.

'haec hospes curia'. (invenitur tamen et 'haec hospita': Virgilius in Aeneidos III:

bellum, o terra hospita, portas.

similiter 'haec sospes' et 'sospita' prolatum est ab auctoribus. Ovidius in II fastorum:

Sospita delubris dicitur aucta novis.

neutra quoque supra dictorum pluralia tradit usus. Statius in IIII 36 Thebaidos:

Accipias, fessisque libens iterum hospita pandas
Flumina.)

In 'es' productam tam Graeca quam Latina masculini generis vel feminini vel communis: 'hic Chremēs huius Chremetis' et 'Chremis', 'hic verrēs huius verris', 'haec caedēs huius caedis', 'hic' et 'haec herēs huius heredis'.

In 'is' correptam tam Graeca quam Latina masculini generis vel feminini vel communis: 'hic Parīs huius Paridis' vel 'Paris', 'hic collis huius collis', 'haec Thetīs huius Thetidis', 'haec cuspīs huius cuspidis', | 'hic' et 'haec utilis huius utilis'.

In 'is' productam Graeca et Latina masculina vel feminina vel communia: 'hic delphis' vel 'delphin huius delphinis', 'hic Arīs' [proprium] huius Arinis' - Cicero pro Scaurō: Arinis uxorem -, 'haec Soterīs huius Soterinis' - Plautus in vidularia:

Immo id, quod haec nostra est patria et quod hic meus

Pater, illic autem Soterinis est pater -, 'hic Dis' [proprium, id est *Ἰδιούτων*] 'huius Ditis' et 'hic' et 'haec dīs'

1 hospita] sic h. l. etiam K Verg. Aen. III 539 in om. K 2 aenidos G
aeidos K III aeneidos Hd IIII aeneidos B IIII. RDK II. L 4 Ovid. fast. II
56 6 dicitur] ex ducitur corr. H dicitur L¹ 7 Stat. Theb. IIII 842 sq. 9
accipiens D fessique GLK 11 generis quam G feminini uel neutri uel K
12 uel communis — Verris om. D uel communis add. d chreme^t K cremes H
huius om. L cremetis H et Chremis] om. R add. r et chremis K et huius cre-
metis H 13 heris Rr haeres G huius add. b 14 haeredis G 15 his Rr
correpta B masculi R 16 communis ut hic B 17 haec] hae R Thetis] d
tētis DG tētis K thitis L tētidis R thethidis d thetis D tētis G tithis L tētis K
thetis uel theditis B cuspidis] d cuspidis DH 19 productam] r producta
RB et masculina B 20 ut hic L delfis uel delfu huius delfinis GL 21
Cic. pro Scaurō cf. lib. VI § 28 cau^ro Dd stauro Kk 22 Plaut. vidul. fr. 10 p.
442 Both. uidullaria Rr 26 hic Dis] d his dis ni f. D *** id est (est) H
ΠΛΑΥ ΠΛΑΥΤΟΝ D plauton B pluton RH plauton Lb ΜΙΑΟΚΤΟΝ Kk ΜΙΑΙΟΝΤΟΝ G ditis hic
HG et haec et hoc dis Dd et haec di^his huius ditis haec uis L

p. 749. 50 P.

p. 316. 17 K.

[appellativum] 'huius ditis', 'haec vis huius vis', 'hic' et 'haec Samnis huius Samnitis'.

- 37 In 'os' correptam unum Latinum neutrum 'hoc ōs || huius ossis', quod etiam 'hoc ossum' antiqui protulerunt. Gellius libro XXX: calvariaeque eius ipsum ossum expurgarunt inauraveruntque.

In 'os' productam Graeca et Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis generis: 'hic herōs huius heroīs', 'hic nepōs huius nepotis', 'haec dōs huius dotis', 'hoc ōs huius oris', 'hic' et 'haec compōs huius compotis'.

In 'us' correptam Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis duum vel trium generum: 'hic lepūs huius leporis', 'haec Venūs huius Veneris', 'hoc tempūs huius temporis', 'hic' et 'haec Ligūs huius Liguris', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetūs huius veteris'.

In 'us' productam Graeca vel Latina masculina vel feminina vel communia vel neutra, ut 'hic Melampūs huius Melampodis', 'hic mūs huius muris', 'haec virtūs huius virtutis', 'hic' et 'haec sūs huius suis', 'hoc tūs huius turis'.

- 38 In 'ys' Graeca masculina vel feminina: 'hic amphibrachys huius amphibrachyis', 'hic Capys huius Capyis', 'haec Erinys huius Erinyis'.

In 'aes' Latinum unum masculinum 'hic praes huius praedis' et unum neutrum 'hoc aes huius aeris', cuius plurales obliqui in raro sunt usu, 'aera ae|rum aeribus'. Cato in oratione, qua in senatu suasit, ut

1 appellativum *om.* G appellativum *D* distis *K* haec vis] b huius *B* samnis samnitis *L* 3 correpta *B* hoc os *d* haec os *D* huius *om.* *K* 4 A Gellius h Gellius lib. XXX] i. e. *Cn. Gellii annalium libro XXX. libro XXXIII haec assignat Charisius p. 40. 112 P. indeque Krausius fr. hist. R. p. 205, Rothius fr. 20 p. 308*

lib r liber *R* libri *Dd* in libro *H* calvariariaeque *Dd* 5 ipsum ipsum *K* expurgauerunt *H* inauraueruntque (h) *K* 6 oc *K* 7 haeros *L* haeros (h) *G* haeros *K* herohis *R* haeroīs *L* haeroīs (h)

G haeroīs *K* haeroīs (d) *D* hic nepos *Rr* 10 correpta *B* communis generis et hoc vetus ueteris

11 haec uenus huius ueneris *Rr* 13 ligoris *LK* haec uetus *K* 14 producta *B* uel latina uel masculina *GL* uel latina uel masculina *K*

uel neutra uel communia *L* 15 ut postea insertum et ad mg. add. in *L* 16 post

uel opus opantis *add. B* haec orons huius orontis *D del.* d hic odipus huius odipodis *GL et ex* hic ophus huius ophudis *corr. K* sus suis *G* 18 ys] is *D* ut hic *K* amphibrachis *RB* amphibrachis *D* amphibrachys *G*

amphibrachis *Rr* amphibrachyis *D* amphibracheys *B* amphibrachys *G* amphibracheis *H* amphibrachis *L* yis *K*

19 haec *Rr* haec *BH* capis *DH* huius

om. D capys *R* capyis *H* capeys *B* capydis *GL* yis *K* haec *add. d* Erinys] b herinys *D* herynis *RG* herynys *BLK* herynys *H* erinys *H* eriniys *B* herynus *R* herynis *LK* herynys *G* haerinyis *D* 20 es *B* ut hic praes *DGL*

predis *B* 21 plurales] h pluralium *RBDH* usu] r huius *R* 22 aeris] ex *corr. d* Cato in oratione . . . ut plura aera equestria flierent: *Meyerus l. l. p. 85 sq. cf. Brillenburgium de M. Porcio Cat. p. 71* quia *D* quia *h* suassit *K*

p. 760. 81 P.

p. 317 K.

plura aera equestria fierent: nunc ergo arbitror oportere restitui, quin minus duobus milibus ducentis sit aerum equestrium. in eodem: de aeribus equestribus de duobus milibus actum.

5 In 'aus' Latina duo feminina: 'haec laus huius laudis', 'haec fraus huius fraudis'.

In 'ans' Latina masculina vel communia duum vel omnis: 'hic quadrans huius quadrantis', 'dodrans dodrantis', 'hic' et 'haec infans' [τὸ νήπιον] 'huius infantis', 'hic' et 'haec' et 'hoc infans' [ὁ ἄλαλος, huius] 10 'infantis' et 'amans', quod nomen est, cum pro amatore accipitur, 'amantis'. invenitur etiam unum femininum, 'haec glans huius glandis'. sic enim Lucretius, ut supra dictum est, profert et Ovidius in XIII metamorphoseon:

ut lata plumbea funda

15 Missa solet medio glans intabescere caelo.

In 'ens' Latina masculina vel feminina vel communia duum vel trium 30 gen[er]um: 'hic V[er]sus huius V[er]sentis', 'haec mens huius mentis', 'hic' et 'haec parens huius parentis', 'hic' et 'haec' et 'hoc prudens huius prudentis'.

20 In 'ons' Latina masculina vel feminina vel omnis: 'hic mons huius montis', 'haec frons huius frontis', 'hic' et 'haec' et 'hoc insons huius insontis', quod solum teste Probo ante 'ns' habet correptam, et eius simplex 'sons, sontis'.

In 'uns' similiter Latina masculina: 'hic Arruns huius Arruntis'.

25 In 'yns' unum Graecum invenitur femininum: 'haec Tiryns huius Tirynthis'.

1 *equestria (s?) LK ergo om. GLK oportere] b oportet* B 2 institui Lipsius de militia Romana lib. 1 dial. V p. 33 ed. Antwerp. a. 1598, quem tacite sequitur I. F. Gronovius de pecunia vet. III 2 p. 275 ed. Amst. 1656 quin minus] scripsi qui minus H quo minus rell. ne quo minus Lipsius quo ne minus C. T. Zumptius üb. d. röm. Ritter etc. p. 13 milibus actum ducentiⁿ Dd 3 aequiestrium RDHG

Cato in eodem (sc. libro): Meyerus l. l. eadem Krehlius 'pertinet fortasse de aeribus equestribus ad titulum orationis' Krehlius aequiestribus RD equestrioribus R 4 auctum R 5 feminina duo H 7 ans] d as D 8 huius dodrantis GL hic et haec et hoc infans OAAONHTIONAAOC huius infantis B τὸ νήπιον] om. H OAA TON NHTION A&AOC Rr huius infantis TONHTION GLK 9 hic et haec — infantis in mg. add. K ὁ ἄλαλος] hic om. RBH OAAAAAOC G huius om. DGLK 10 pro add. d 12 Lucretius] v. lib. VI § 96 ut] et r Ovid. metam. XIII 825 sq. cf. lib. VI § 96 14 plumbea K 15 missa K missa solet

missa solet L solent Hh glans ut Rr 17 hic mens Rr 20 omnis K omnis generis D omnis ut H 22 insonthis D Prob. de cath. nom. p. 1473 P. 130 L. cf. p. 1444 P. 104 L. correptum L 23 et huius K 24 masculina uel femina^{ae} L aruns GLK arnutis GLK 25 hyc Rr tyryns RGLK tyryns BD tyrrinus H 26 tyrynthia R tyryntia BGLK tyryntis D tyrryntia H

p. 751 P.

p. 317. 18 K.

In 'ars' Latina masculina vel feminina: 'hic Mars huius Martis',
'haec ars huius artis'.

In 'ers' Latina omnis communia generis: 'hic' et 'haec' et 'hoc
iners huius inertis'.

In 'ors' Latina masculina vel feminina vel omnis: 'hic Mavors huius
Mavortis', 'haec cohors huius cohortis', 'haec sors huius sortis' - cuius
nominativum 'haec | sortis' protulit Plautus in Casina:

Vide ne qua illic insit alia sortis sub aqua -,
40 'hic' et 'haec' et 'hoc concors huius concordis'.

In 'urs' Latina communia trium generum: 'hic' et 'haec' et 'hoc u
Tiburs huius Tiburtis' [gentile].

In 'uls' unum femininum: 'haec puls huius pultis'.

In 'ems' unum femininum: 'haec hiems huius hiemis'.

In 'abs' Graeca et Latina masculina et feminina: 'hic Arabs huius
Arabis', 'haec trabs huius trabis'. vetustissimi tamen etiam 'trabes' pro 15
'trabs' proferebant. Ennius in Medea:

Vtinam ne in nemore Pelio securibus

Caesa accedisset abiegna in terram trabes.

In 'ebs' correptam Latina omnis communia: 'hic' et 'haec' et 'hoc
caelēbs huius caelibus'. 20

In 'ebs' productam unum femininum Latinum: 'haec plebs huius
plebis'; dicitur tamen et 'haec plebēs huius plebei'. Lucanus in III:
nescit plebes ieiuna timere.

In 'obs' feminina Latina: 'haec scobs huius scobis' et 'scrobs hu-

1 martys D post Martis: haec mars huius martis add. R del. r 3 latina
ex latinum corr. K omnia communis B communis RH communi rh commune

uel
G 5 masculina feminina K omnis hic mauors D 6 coors RGLK coortis
RGK hortis L haec sors] exortis D haec sortis d haec sors huius sortis haec

sors huius sortis K 7 Plaut. Cas. II 6, 28 cassina K 8 ne qua] Kr cum
Plauto neque RDH ne quae BGL aliqua sortis B sortis etiam Plaut. Vet. m.
pr. sors m. alt. 9 concordis] b concondis B 12 uls in mg. add. h puls ex

plus corr. B 13 emps Rr haec in litura h chiemps gemis Rr 14 arbs H

graeca masculina latina (et L et infra lin. K) feminina GLK et masculina et

b
BH araps Dd arbs Hh 15 etiam om. HK pro trabis B 16 Enn. Med.
fr. 1 v. 1 sq. p. 52 Both. Med. exulis fr. I v. 1 sq. p. 36 Ribb. p. 124 Vahl., apud
quos v. l. rell. h. l. testium conferenda est 17 memore RB 18 cessa GL cessae

Prisc. de metr. Ter. § 14 cod. regin. 1709 saec. X teste H. Keilio accedisset K
accidisset r cecidisset h Coloniensis cecidissent Prisc. l. l. cum aliis testibus

abiegna in terram] in terram abiegna (abiegma Rr abi+egna K abiegna G) libri h. l.
abiegnae (abiegne cod. reg.) ad terram Prisc. l. l. et alii abiegna ad terram alii
19 ebs] r eps R correpta B communia K 20 celebis K 21 ebs] r eps

R haec R 22 plebi Rr Luc. Phars. III 58 III. L 23 plebis ieiuna (i)
Kk 24 latina feminina GLK et haec scrobs g scrobs scrobis L

p. 751. 52 P.

p. 318. 12 K.

ius scrobis' (sic alii; sed Probus nominativum protulit similem generativo), quod Plautus masculino genere profert in *Amphitryone*: ●●

Ibi scrobes effodito tu plus sexagenos in dies.

In 'ybs' unum masculinum: 'hic chalybs huius chalybis'.

In 'urbs' unum femininum: 'haec urbs huius urbis'.

In 'aps' unum femininum: 'haec daps huius dapis'. sed nomina-
tivus in usu frequenti non est, quem Livius Andronicus in *I Odis-
siae* ponit:

Quae haec daps est, qui festus dies?

Horatius accusativum protulit in *II carminum*:

Ergo obligatam redde Iovi dapem.

idem genetivum in *III*:

Nunc in reluctantes dracones

Egit amor dapis atque pugnae.

idem in *epodo*:

mutatae dapis

Inemori spectaculo.

In 'eps' masculina et omnis: 'hic manceps huius mancipis', 'hic' et
'haec' et 'hoc particeps huius participis'. 'adeps' vel 'adipes' in utro-
que genere invenitur. Varro in *II rerum rusticarum*: adipe suilla.

In 'ops' Latinum femininum unum: 'haec Ops huius Opis' [nomen ma-
tris deum et copia] (eius quoque nominativus in usu frequenti non est,
sed illius, quod ex eo componitur, commune omnis, 'hic' et 'haec' et
'hoc inops huius inopis'. vetustissimi tamen etiam 'hic' et 'haec' et
'hoc ops' et 'cops' pro 'opulentus' et 'copiosus' proferebant. Accius
de *Hercule* dicens:

1 Probus de cath. nom. p. 1462 P. 120 L. similem protulit BH 2 planatus
D amphitryone D amphithryone L Plaut. Amphitr. fr. 11 p. 422 Both. cf. lib.

V § 41 3 scrobes] add. r scrobes G scrobis LK uel effodito
effodi Dd tu plus] scripsi

duplus Dd plus RBHGLK 'in aliis duplos' m. rec. in R indiges Rr 4
ybs] r yps R ibs BHGLK chalybs] π calybs rd calyps RD calips G calibs

BHLKg chalybis] π calibis libri 5 ubi H 6 aps] r abs RD 7 Livius] r

libius RDHGLK andranicus K odissia H odisei K odisei G odisei L

Liv. Andr. Od. 1 v. Hermannum elem. d. m. p. 619 coll. Hom. Od. 1 225 10 ora-
tius Gk aratus LK Hor. carm. II 7, 17 in II. carminum accusativum protulit

B in om. H carm. specr. in K 12 genetivum] rd genetivum RD Hor.
carm. III 4, 11 sq. III. GL 13 in se luctantes L 15 Hor. epod. 5, 33 sq.

epodo H 16 motate LK motatae l dapes K 17 inemori] α Horatius
in memori B memori rel. 18 ebs BD masculini HGLK ut hic manceps K

20 genenere B Varro in II rer. rust. v. lib. V § 41 adipes illa libri

21 ops] d obs BD femininum H unum om. BD add. d 22 copia ** eius L

frequenti in usu G 23 hic haec et hoc inops R hic et haec inops B 24 ta-
men om. H 25 ops] r obs R et cops] et cors G et corps et cops D et corps

uel r
Kk opulentur Rr post opulentus: et corpulentus add. RBDGK et corpulentus

(in littera n l) L actius H Att. fragm. inc. 31 p. 253 Both. XVI p. 190 Ribb.
26 de bercule L de bertule G

quorum genitor fertur esse ops gentibus,
42 pro opem ferens et auxilium gentibus'. sic Caper. potest tamen etiam
feminino genere hic intellegi figurate coniunctum masculino, ut si dixisset
'quorum genitor auxilium fuit gentibus'. tamen nominativo eius usus est
Plautus in cistellaria:

Itaque me Saturnus eius patruus. - Et Castor pater! -

Itaque me Ops opulenta illius avia. - Immo mater
quidem!)

et Graeca: 'hic Pelops huius Pelopis', 'hydrops hydropis', 'merops
meropis'.

In 'yps' Graeca: 'Cynyps Cinypis'.

In 'irps' Latinum unum: 'hic' et 'haec stirps huius stirpis'.

In 'ax' correptam Latina et Graeca, ut 'haec fāx huius facis', 'hic abāx
huius abacis', quod tamen et 'hic abacus huius abaci' frequens invenitur.

In 'ax' productam Graeca et Latina sunt masculina vel feminina vel
omnis, ut 'hic Phaeāx huius Phaeacis', 'haec pāx huius pacis', 'hic' et
'haec' et 'hoc audāx huius audacis'.

In 'ex' correptam Graeca et Latina masculina et feminina et commu-
nia trium generum: 'hic Lelēx huius Lelegis', 'hic grēx huius gregis',
'haec ilēx huius ilicis', 'hic' et 'haec' et 'hoc artifēx huius artificis'.

43 In 'ex' productam Latina masculina vel femini||na sunt vel communia
trium generum: 'hic rēx huius regis', 'haec lēx huius legis', 'hic' et
'haec' et 'hoc exlēx huius exlegis'.

In 'ix' correptam Latina masculina vel feminina: 'hic calīx huius ca-
licis', 'haec pīx huius picis', 'haec nīx huius nivis'.

In 'ix' productam Graeca et Latina masculina vel feminina vel com-
munia trium generum: 'hic Phoenix huius Phoenicis', 'haec cornix huius
cornicis', 'hic' et 'haec' et 'hoc felix huius felicis'. oportet autem scire,
quod Graeci i et y ante x brevem esse volunt, etiam si in obliquis produ-

1 esse fertur K obs R 2 auxilium sibi gentibus H Caper] de dub. gen. se-
cundum Osannum de Capro p. 12 etiam om. G 3 hic Rr hoc H dixisset R
4 inusus K 5 plaustus Dd Plaut. cistell. II 1, 37 (42) sq. 6 patruus eius
Plautus et castor libri Prisc. cum Vet. Plauti; leg. ecastor pater] r patrem R
7 mops Rr imo K 9 Pelops] b pelops B 11 ips H graeca spscr.
K cynips RH cynyps BDGL cynipis H cynipys B cynypis L cyniphs R cy-
niphys D 12 strips R stirpis] r stripis R 13 correpta B ut om. H
spscr. K 14 tamen hic D 15 producta B 16 ut om. BD hifeax in hic
pheax corr. L Phaeax] r pheax DHGK faeas R feax B pheacis BDHGLK
feacis R 18 correpta B uel feminina L 19 hic Lelex] h haec lelex RHGLK
lelex lelegis H hic grex huius grecis haec lelex huius lelegis B 21 post
In ex pro unum fol. excidit in B cf. § 46 uel masculina uel L sunt et commu-
nia GLK 22 'hic et haec et hoc exlex .gis' haec lex .gis Kk 23 extlex] lex R
25 hic pix .cis G 26 graeca latina GLK 27 penix R phenix GL phoenix
H huius om. H hius R phenicis GL haec cornix ex hic cornix corr. K
28 autem] tamen HK 29 et om. K y] i, add. k e G et in littera ni f. L

p. 753 P.

p. 320. 21 K.

catur, ut 'Φοῖνιξ Φολνῖκος', 'βόμβυξ βόμβυκος', a vero secundum genitivum etiam in nominativo produci vel corripri dicunt, ut 'κόλαξ κόλακος' corripitur in nominativo, quoniam et in genetivo corripitur, 'Φαλαῖξ' vero 'Φαλαῖκος' in utroque producitur. Latini tamen omnes vocales bitempores, id est διχρόνους, habentes, ad genitivum respicientes dicunt produci vel corripri vocales ante x positas in nominativo. inveniuntur igitur in 'ix' productam Latina, ut ostendi, feminina vel omnis: 'haec nutrix huius nutriticis', 'hic' et 'haec' et 'hoc pernix huius pernícis'.

In 'ox' correptam femininum: 'nōx noctis', et ex hoc compositum 44 commune: 'hic' et 'haec' et 'hoc pernōx pernoctis'. Iuvenalis:

si luditur alea pernox.

In 'ox' productam femininum vel omnis: 'haec vōx huius vocis', 'hic' et 'haec' et 'hoc velōx huius velocis', 'atrōx atrocis'.

In 'ux' correptam masculina vel feminina: 'hic Volūx huius Volucis', 15 'haec | nūx huius nucis'.

In 'ux' productam masculinum: 'hic Pollūx huius Pollucis', femininum: 'haec lūx huius lucis'.

In 'yx' Graeca tam masculina quam feminina: 'hic sandyx huius sandycis', 'haec Styx huius Stygis'.

20 In 'aet' femininum: 'haec faex huius faecis'.

In 'aux' unum femininum: 'haec faux huius faucis'.

In 'alx' unum femininum: 'haec falx huius falcis'.

In 'anx' unum: 'haec lanx huius lancis'.

1 Φοῖνιξ Φολνῖκος] μ phoenix phoenicos RDK phenix phenicos GL phoenix phoenichos H βόμβυξ βόμβυκος] μ bombix bombicos RDGLK βομεύξ βομεύ-

κος in lacuna h 2 ut ΚΟΛΑΞ. ΚΟΛΑΚΟΣ in lacuna h ΚΩΛΑΞ ΚΩΛΑΚΟΣ Rr ΚΑΛΞ ΚΑΛ-
κος K colax colacos L 3 corripit+ur(un) R corripunt K corripunt nomina-
tuo GL et om. H corripitur om. DH producitur Rr producitur K Φαίαξ —
producitur om. R add. r Φα(α)ξ] μ phaeax Dr pheax HGLK nero om. μ

4 Φα(α)κος] μ phaeacis Dr pheacis HGLK tamen] autem L bitemporis RrD

bitemporis HK 5 idem Rr ΔΙΧΡΩΝΟΥC Rr ΔΙΚΡΟΝΟΥC G ΔΙΧΡΟ*** H ΔΙΚΡΟΜΟC h
ΔΙΧΡΩΝΟΥC L ad] et GLK getium R 6 in. positas in H ix] x L 7
ostendimus H 9 ex eo compositum GK 10 huius pernoctis L Iuv. sat. III

8, 10 12 productum H uox .cis G 13 uelox huius^{cis} L post uelocis:
atrox — uolucis om. R add. r 14 post feminina: uel communia add. D uelux
H huius om. GL uelucis H 15 post nucis: hic et haec dux add. D hic et
haec dux huius ducis h 16 masculinum uel femininum GL masculinum et femini-
num K pullux huius .lucis G pullux huius .cis K pullux .cis L femininum
om. GLK 18 In ix H quam] tam L feminina sandyx GLK feminina haec
sandyx g sandix DH huius om. L sandycis] g sandicis RDG .cis L 19
hic stayx (r) L hic styx G^{hic} styx stycis K^{tyx} Dd stix H^{tyx} huius hic et
h. l. fere ubique om. L Stygis] h sti*** R stigis Dr sticis G sticis uel stycis H
gis in litura l cis ni f. L 20 In^{ex} H faex] d fex DH fecis DH 21
faux faucis H 22 alx unum haec L 23 anx unum femininum GLK lan-
tis Rr

p. 755. 56 P.

p. 322. 23 K.

in aliis autem corripitur. quando autem producitur vel quando corripitur, cum de nominativo et genetivo exposuimus dictum est. praeterea corripunt praedictam paenultimam in 'ms' vel 'bs' vel 'ps' vel 'x' desinentia, si vocalem brevem ante eas consonantes habuerint, velut | 'hiems huius hiemis', 'caelebs caelibis', 'mancēps mancīpis', 'fāx fācis', 'artifex artificis'; nec non producentia terminationem nominativi corripunt paenultimam genetivi: 'hic' et 'haec' et 'hoc pār huius pāris', 'Lār Lāris', 'vās vādis', 'pēs pēdis', 'Cerēs Cerēris', 'compōs compōtis', 'bōs bōvis', 'sūs sūis', 'grūs grūis'. corripientia quoque nominativum in quibusdam corripunt paenultimam genetivi, in quibusdam producunt. producunt in 'al' et in 'el' neutra et in 'ar' similiter neutra derivativa, ut 'hoc tribunāl huius tribunālis', 'cervicāl cervicālis', 'mēl mēllis', 'fēl fellis', 48 'calcār calcāris', 'lacunār lacunāris', 'lucār lucāris'. in 'or' quoque desinentia alia producunt, alia corripunt paenultimam genetivi. producunt, ut 'hic cursor huius cursōris', 'hic' et 'haec auctor huius auctōris'; corripunt: 'hic Hector huius Hectōris', 'haec arbor huius arbōris', 'hic' et 'haec || memor huius memōris'; quando vero producunt et quando corripunt, cum de nominativo tractabatur docuimus. alia vero omnia, quae nominativi terminationem corripunt, similiter paenultimam genetivi corripunt, ut 'toreumā toreumātis', 'Hannibāl Hannibālis', 'vigil vigilis', 20 'cornicēn cornicēnis', 'aggēr aggēris', 'vetūs vetēris', 'capūt capītis'. excipiuntur 'inquiēs inquietis', quod simplicis declinationem servavit in composito, quamvis corripiat extremitatem nominativi, similiter 'ōs ōssis' et 'lāc lāctis', quod quibusdam placet in nominativo per apocopam 'te' proferri: 'hoc lacte' enim dicebant antiqui.

25

DE DATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

49 Dativus tertiae declinationis nascitur a genetivo abiecta s producta i:

1 sed in aliis K corripitur uel quando producitur Hr 2 dictum est add. r
 3 uel in bs uel in ps B 4 habuerunt Dd velut] ueluti B ut L hiems] d et in litura g haec hiems B hiemps RD huius om. GLK 5 caeleps D
 caelebis r celebis BG celebis Dd 7 genitiui haec tantum hic B ut hic DGLK
 huius paris K 8 ceres .ris K cōmpos L 10 alterum producunt in mg.
 add. L 11 diriuata L ut in litura b hoc tribunal K 13 calcar] d calcal D
 uel laqar lucar .ris L 15 cursor .ris et sic in sqq. LK corripunt ut hic GK 16
 haector RHH hiector G haectoris RD .ris G 18 quae ** nominatiui H 20
 ut hoc toreuma K uel o tauruma Gg coreuma R taurēmatīs G h n h annibalis
 h annibal annibalis Dd annibal annibalis BH 21 cornicēn Gg cornicis Dd
 cornicenis G g ageris Rr capuū Dd 22 excipitur LK inquietis ā ser-
 uant Dd seruat GLK 23 similiter et os B os add. r 24 nō R minatiuo in
 mg. add. r te] .t. B proferri] d perferri D 25 hoc late Hh "dicebant
 "enim K antiqui dicebant G 26 CASV om. H SINGVLARI om. G TERTIE D
 II. in III. corr. H 27 i add. r

p. 756. 57 P.

p. 323. 24 K.

'huius schematis huic schemati', 'huius maris huic mari', 'huius Cicero-
nis huic Ciceroni'. inveniuntur poetae rarissime in Graecis, quae apud
Graecos in i correptam terminant supra dictum casum, ipsi quoque eum
corripientes. Statius in I Achilleidos:

Palladi litoreae celebrabat Scyros honorem. |

DE ACCVSATIVO SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

Accusativus fit supra dictae declinationis 'is' genetivi modo in 'em' X 50
modo in 'im' conversâ, ut 'huius solis hunc solem', 'huius flaminis hunc
flaminem', 'huius gregis hunc gregem', 'huius regis hunc regem', 'huius
10 Tiberis hunc Tiberim', 'huius Araris hanc Ararim', 'huius vis hanc vim',
'huius turris hanc turrim'. in una tamen terminatione, id est 'is', desi-
nentium, quae similem habent genetivum nominativo, inveniuntur quaedam
nomina accusativum 'im' finientia. sunt autem haec plerumque Graeca
vel propria, quae accusativi Graeci n in m convertentia faciunt accusati-
15 vum Latinum, ut 'Tiberis Tiberim', 'Fabaris Fabarim', 'Thybris Thy-
brim', 'Araris Ararim' (nam non potest ab alio nominativo, ut diximus,
nisi in 'is' desinente in 'im' accusativus proferri. ergo 'Arar' per || apo-
copam 'is' protulit Lucanus in VI:

Rhodanumque morantem

20 Praecipitavit Arar),
'haec Neapolis Neapolim', 'Charybdis Charybdim'. Virgilius in VI:
Leucaspim et Lyciae ductorem classis Orontem.
idem in VIII:
A quo post Itali fluvium cognomine Thybrim
25 Diximus.

1 schematis BHGLK   schemati BHGLK   huius ante Ciceronis ex huic corr.
H 2 rarissime B   3 correptum B   supradictam Rr   cassum G   eam r
4 Stat. Achill. I 285   achileidos L   achileidos K   5 pallidi K   litoreae
celebrabat] rd litore accelebrabat RDG litore accelebrabat L litoreae accelebrabat B
litterea (sic ni f. in litura; littoreae h) celebrabat H litore lebrabat (in mg. acce) K
Scyros] r sciros HGLK cyceros R   honorum Forte diem Statius   6 DE ACCVS-
TISO SINGL H   ACCVSATIVO] ACCVSATI L   ACCVSATIVO CASV BG CASV D   TER-
TIE D   7 fit spscr. in K   supradictae declinationis fit GL   his Rr   8 modo
in im post hunc regem collocat K   in 'm Rr   conuersa*(m) B   9 huius regis
hunc regem in mg. add. r   10 tyberis DHG   tyberim DHG   Araris hunc Ara-
rim] k agaris hunc agarim RBK   11 Accusativus in im in GR. nominibus et simi-
liter per terminationes sqq. in mg. l   in is (his fn is corr. D) BDGLr   termi-
nantium G   13 in im BDHGK   haec spscr. K   14 quae spscr. K   15 tybe-
ris DGLK   tyberim DLK   faberis faberim GLK   tybris tybrim GK   thibris
thibrim BH   thibris thibrim L   17 in his R   accusativus] r   accusativum RBDHG
accusativum L   proferre BDGLK et ex corr. h (proferri ni f. H)   18 Luc. Phars.
VI, 475 sq.   19 rodanumque LK   21 neapolis neapoli G   neopolis neopolim L
Neapolim — Orontem] in mg. add. r *** (sis?) R   charibdis charibdim BH
carybdis caribdim D   caribdis caribdim r   Verg. Aen. VI 334   22 leucaspym D
liciae RBGLK   litiae H   doctorem R   doctoremq. Med.   clasī GL   *oron-
tem (h) D   orontem Pal.   23 Verg. Aen. VIII 331 sq. (deficit Pal.)   24 A om. K
possit tali GLK   posit itali Rom.   fluvium G   thibrim r   tybrim GLK

idem in VIII:

Principio Falarim et succiso poplite Gygen.

idem in VII:

Qui Tiberim Fabarimque bibunt.

- 51 'Mephitis' quoque, quod proprium est et a Graeco *μῆφτις*, ut quibusdam videtur, mutatione s in f translatum, rationabiliter in 'im' fecit accusativum. Virgilius in VII:

saevamque exhalat opaca | Mephitim.

idem in VIII:

Immanem veluti pecora inter inertia tigrim.

idem in XI:

Velocem interea superis in sedibus Opim.

- 'Alpis' cum semper plurale sit, quomodo 'Syrtis', tamen et singulariter hoc, quomodo illud, invenitur a poetis prolatum et in 'em' accusativum terminans 'Alpem', cum illud 'Syrtim' facit. Lucanus in I:

Tunc inter Rhenum populos Alpemque iacentes.

idem in III:

Agmine nubiferam raptō superevolat Alpem.

Iuvenalis in IIII:

Transilit; inposuit natura Alpemque nivemque.

Lucanus in VIII:

Trans Pharon in medio tanget ratis aequore Syrtim.

- I idem in VIII — Gygen *post* idem in VII — bibunt *profertur* in G, *post* quibusdam videtur in H, *ord. restituit h* Verg. Aen. VIII 762 2 *pcipio D*
principioque ararim in litura h ararim RGLK phalarin Pal. phalerim Med. Rom.
 pollite R gigen DH gyngen G 3 Verg. Aen. VII 715 VII] α VI libri
 VIII edd. ante α 4 tyberim G Fabarimque] r ararimque RGLK ararim quae D
 falerim qui in litura (qui in que corr.) h fabarumque Pal. fabarumque Rom. 5
 mēstis(m) G memstis L mēstis K est om. H *μῆφτις*] sic in litura r mesitis
 D μεφτις K μεφτις L mephitis B 6 ^{trans} lactum D ^h facit GK 7 Verg.
 Aen. VII 84 8 saevumque Med. que om. G exalat G exalat RKdk exalat
 cum Verg. Mentel. pr. a pr. m. et Goth. alt. DH opace Pal. mēstim G mem-
 stim L mēstim K mephitim Med. mēstim ex mīstim ut vid. corr. Pal. mēstēm Rom.
 9 Verg. Aen. VIII 730 10 Immanem HL peccora H tygrim R tri-
 grim D tigrin Pal. 11 Verg. Aen. XI 532 12 interra Rr *inter eas operis
 ī fidibus GL 13 Alpis] ex corr. K Alpi^s D Alpes in litura h sirtis L syrtēs h
 14 accusativum] r accusatiur R terminans accusativum L 15 sirtim L
 Luc. Phars. I 481 16 Hunc Voss. AB cum al. libris Luc. in terrenum L
 populopalpemque Rr Alpesque v. l. libr. Luc. 17 Luc. Phars. III 299 II. R
 18 rapta GLK super euolebat K Alpen v. l. libr. Luc. 19 Iuv. sat.
 IIII 10, 152 IV L III. GK 20 transilit G posuit L possuit GK opposuit
 Heidelb. cum libris Iuven. 21 Luc. Phars. VIII 184 VII] 1 VIII (IX L nono
 K) libri 22 faron RLK pharaⁿ Luc. Voss. B tanget add. r tangit cum parte
 libr. Luc. GL tanguit K rates G sirtim L syrtēs, syrtis v. l. libr. Luc.

p. 757 P.

p. 325. 26 K.

idem in I:

dubiam super aequora Syrtim.

praeterea inveniuntur Latina in 'im' terminantia accusativum: 'hanc turrim', 'burim', 'securim', 'puppim', 'sitim', 'restim', 'vim', 'pelvim',
 5 'tussim', 'magudarim'. Virgilius in II: 52

Turrin in praecipiti stantem summisque sub astra.

idem in I georgicon:

Continuo in silvis magna vi flexa domatur

In burim et curvi formam accipit ulmus aratri.

10 idem in II Aeneidos:

Taurus et incertam excussit cervice securim.

idem in I:

ingens a vertice pontus

In puppim ferit.

15 idem in bucolico:

Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.

Terentius in eunucho:

Ad restim tibi mihi quidem res redit planissime.

Virgilius in VI:

20 Nec vim tela ferunt, licet ingens ianitor Orci.

Plautus in rudente:

seu tibi confidis fore multam magudarim,

quod significat frugis genus [id est caulis, qui nascitur ex ea parte

1 *Luc. Phars. I 886* 2 aequore aliquot libri *Luc. et sic in aequora corr. Heidelb. teste Lindemanno* 3 in im terminantia Latina *K* terminantia] *h* terminat *H*

haec *R* turrin burim] *bh* turrin tiburin burin *RBHGLK* 4 burim
 pupim securim *D* puppim] *r* pupim *RGK* vim] *r* ruim *R* peluim ***** tus-

sim (plebim) *B* 5 *Verg. Aen. II 460* .U. *GK et ex II. mut. L* 6 turrem
Dd turrem *Fr. ut vid.* in *om. L* praecipiti] *h* praecisiti *H* summisque] *h*
 sumisque *G* submisque *H* 7 *Verg. georg. I 196 sq.* 9 imburim *Med. Pal.*

formam et accipit *K* arari *Rr* aratri *K* 10 *Verg. Aen. II 224* aenidos *G* 11
 incertam] *Pal. m. alt. incerta m. pr.* excussit *G* 12 *Verg. Aen. I 114 sq.* 14
 in *Med.* puppim] *d* pupim *DGLK* 15 *Verg. ecl. 5, 47 (deficit Med.)* bucolicon *B*

16 aquae *ex* atque *corr. in Pal.* salientae *D* salientis *GL* restinguere *Rr* restin-
 gere *BGL* 17 Terentius in eunucho] *inmo in Phorm. III 4, 5* enucho *H* iunuchio
K iunacho *GL* 18 mihi etiam libri *Ter. mi Bentleius* res redit] *res rediit cum*

libris *Ter. B* resedit *Gr* 19 *Verg. Aen. VI 400* 20 ferunt] *r* ferant *L* ferum *K*
 fuerint *R* Orci] antro *Vergilius. Orci ex Aen. VIII 296* Te Stygii tremuere lacus,
 te ianitor Orci, petitum esse adnotavit *Wagnerus* 21 *Plaut. rud. III 2, 19 (v. 633)*

22 magidarim *Plaut. Vet. maguderim Decurt.* 23 id est caulis — siliginem]
 conflata haec esse videntur ex variis gloss., quorum tricas extricare nequeo. siliginem
 ex silphium corruptum esse, recte opinor censuit *Paul. Leopardius* emend. VIII 10,
 cuius emendandi conatus infra ad p. 330, 1 adnotatus est. veterum de magudari locos
 et alii composuerunt, quos l. *Henr. Barthius Wanderungen durch Nord-Afrika* p. 407
 not. 170, et *Linkius in comm. ub. d. cyrenäische Silphium d. Allen in act. acad. Berol.*
class. phys. a. 1829 p. 115 sqq. cauli *D*

53 cuius radix sirpis avellitur, vel, ut alii, siligi[nem]. quorundam tamen ex eis etiam in 'em' invenitur accusativus, ut Lucanus in III:

In puppem rediere rates.

Virgilius in XI:

Tullaque et aeratam quatiens Tarpeia securem.

Iuvenalis in III:

descendunt statuæ restemque secuntur.

cetera vero omnia supra dictae declinationis nomina in 'em' solam proferrunt accusativum: 'hunc patrem', 'leporem', 'hanc vallem', 'hunc' et 'hanc utilem'. in Graecis autem frequenter invenimus auctores tam in hac quam in aliis declinationibus Graecos plerumque servantes accusativos, ut 'Titana', 'Sirena', 'thoraca', 'lampada' pro 'Titanem', 'Sirenem' et 'thoracem', 'lampadem', quamvis Plautus 'hanc lampadem' dixit in Casina:

Tene hanc lampadem! - Immo ego hanc †.tenebo.

DE VOCATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

54 Vocativus in tertia declinatione similis est suo nominativo, ut 'hic Cicero, hic consul', 'o Cicero, o consul', 'hic rhetor o rhetor'. inveniuntur tamen Graeca, quae vocativum Graecum servant: 'Thybris o Thybri', 'Thebais o Thebai', 'Pallas o Palla'. Virgilius in X:

Da nunc, Thybri pater, ferro, quod missile libro.
idem in eodem:

1 cuius radix syrpe uocatur uel, ut alii uocant, silphium *Paul. Leopardius*

emend. l. l. stirpis *L* scilicet *D* styrrpis *K* siligilem(n) *R* Quorum-
dam *B* 2 *Lucan. Pharsal.* III 545 III. *BDH VII. GLK* 3 pupem
GK puppim *Voss. B.* plerique libri *Luc. et Prisc. ipse lib. XIII § 50* 4 *Verg.*
Aen. XI 656 (deficit Pal.) 5 aeratam] *r* aerata *R* aeratum *L* arpeia *B*

arpeia *Med.* securem cum *Prisc. Verg. Gud. et Mentel. sec.* securim *Med.*
Rom. 6 *Iuv. sat.* III 10, 58 7 descendunt *om. K* discendunt *GL et in mg.*
add. k secuntur etiam pars *codd. Iuv.* sequuntur *GL cum Iuv. Pith. aliis* 8

** declinationis (tm) *L* nomina *om. L* 10 actores *H* 11 hac ex *corr. L*
12 syrena *B* serena *K* thoracha *D* syrenem *BD* serenaem *K* 13 thoracem

lampadem] *h* thoracem lampadam *Rr* thoracem lapadam *B* thorachem lampadem *Dd*
thorac** lampad** (am?) *H* hanc lampadam *GLh* post lampadem: dixit — lampadem
om. R add. r *Plaut. Casin.* III 4, 16 14 cassina *K* 15 Tene hanc] tenebant
DHGLK lampadem] sic etiam 'omnes mss.' *Plauti teste Pareo* lampadam *Lh* hanc]
iam *et Vet. et plerique dett. Plauti*, eam vel hanc *al. illam add. Plaut.* hanc iam *Flockeide-*
nus 16 DE VOCATIVO (rell. *om.*) *H* CASV *om. GL* TERTIE *D* 17 Vocativus
tertia *BH* in tertia *Rr* decli *DGK* decli *L* declinationis *BH* suo est *BH*

18 o cicero hic consul *BHrk* rhetor] *r* rethor *RG* retor *D* rhethor *L* rethor *K*

rethor *Rr* rethor *GL* rethor *K* 19 seruant graecum *L* seruant ut *G*
tybris o tybri *D* tibris o tibri *GLK* thibris o thibri *H* 20 tebais o tebai *GK*
Verg. Aen. X 421 21 tibri *GLK* thybre *Rom. idemque ut vid. in thybri corr. Pal.*
ferro in *mg. add. b* missile *RG* 22 *Verg. Aen. X 411*

p. 756. 59 P.

p. 326. 27 K.

Teque iuvat, Palla; sed bellis acer Alesus.

idem in XI:

Quin ego non alio digner te funere, Palla.

Ovidius in I fastorum:

5 Care nepos, Palla, funesta quid induis ar|ma?

in quo Homerum est secutus. ille enim:

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.

Statius in XII Thebaidos:

O mihi his senos longum vigilata per annos,

10

Thebai.

DE ABLATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

Ablativus tertiae declinationis in aliis per e correptam, in aliis per i, XI 55
 in aliis et per e et per i profertur. per i in neutris, quae in e correp-
 tam desinunt per nominativum et sunt appellativa, ut 'hoc ma|rē, hoc
 15 monilē', 'ab hoc mari, ab hoc monili'. et est similis huiusmodi abla-
 tivus suo dativq, 'huic mari' et 'ab hoc mari'. vetustissimi tamen sole-
 bant huiusmodi nominum ablativum etiam in e proferre. Varro in an-
 tiquitatum humanarum XII: ab erythro mare orti. idem in
 Fundanio: in mare aquam frigidam oriri. Atacinus quoque:
 20 Cingitur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.

1 Tequae B iubat Hh iuuet K palla-s Pal. bellis fortis acer BHGL
 sed fortis eras. in L bellis fortis acera lassus K bellis fortis acer alaessus k

alalus G alaesus (e) L halaesus, halesus, alaesus, alesus codd. Verg. cf. Wagneri
 ad Aen. VII 724 adn.; h. l. halaesus ex alaesus corr. Pal. halaesus Rom. halesus

Med. 2 Verg. Aen. XI 169 3 quiⁿ Rr ergo GL 4 Ovid. fast. 1521

5 cara K nepos] k nepus GLK funerta D arma] b arm* B 6 omerum
 RD Hom. Il. XII 231 7 ΠΩΛΥΔΑΜΑ R ΠΟΛΥΔΑΜΑ L ΠΟΛΥΟΑΜΑ K p. ΠΟΛΙ-
 ΔΑΜΑ B ΠΟΛΙΔΑΜΑ G ΠΑΛΛΑΜΑ H CΥΛΑΕΝ G ΟΥΚΕΤΙ ΜΟΙ D ΟΥΚΗΤ ΕΜΟΥ-
 ΦΙΜ'

ΦΙΛΑ ΤΑΥΤΑΥ ΓΩΡΕΥΕΥC Rr ΟΥΚ ΕΜΟΥ.ΦΙΛΑCΤΑΥ.ΤΑΓΟΡΕΥΕΙC G ΟΥΚ ΕΜΟΥ ΦΥΛΑΥΤΑΓΟ-
 ΡΕΥΕΙC H ΟΥΚ ΕΤΙ ΜΟΥ ΟΥΔΕ ΤΑΥΤΑ ΑΓΩΡΕΥ. EIC L ΟΥΚ ΕΜΟΥ ΦΙΟΑΤΑΙΤΑΘΡΕΥΕΙC K

emoy B opoludama tu quidem nondum mihi neque haec cōparas spscr. l 8
 Stat. Theb. XII 811 sq. 9 bisenos HK longum] multum Statius uigelata K

10 tebai LK Thebais Stat. Cass. 11 casv om. G TERTIE D 13 aliis et
 per] k aliis per GLK et i L in ae correptam D 14 appellativa D
 ab hoc mari hoc monile BH 15 munile GLKr munili GLKr 16 et om.

DK hoc mare H 17 Varron. antig. hum. l. XII p. 207 ed. Bip. cf. Charis.

p. 45. 111 P. 18 erythro Rr erithro BK ertythro H orti mare K Varro
 in Fundanio] i. e. in logistorico Gallo Fundanio de admirandis cf. Ritschelium de Varr.
 logist. p. V sq. VII sq. de discipl. libris p. 45 sqq. O. Iahnium act. cl. hist. phil. soc.
 scient. Sax. a. 1850 p. 134 sq.; hoc etiam fragmentum ll. ll. exhibet Charisius, apud
 Bipontinos extat p. 254 in fundeo K 19 Atacinus quoque] sic etiam Charisius ll.
 ll. ex Iulio Romano; pertinet hic versus ad Varronis Atacini sive chorographiam sive
 cosmographiam et ab editoribus lib. III § 25 citatis cum fragmento ibi laudato coniun-
 gitur quoque ait l 20 ociauo GK Libyco] g libico RBHK lybico G

Plautus in rudente:

Quippe quom. extemplo in macellum piscis prolati t̄si
essent,

Nemo emat, suam quisque partem piscium poscant sibi,
Dicant in mare communi captos.

Lucanus in VII:

gentes Mars iste futuras

Obruet et populos aevi venientis in orbem

Erepto natale feret,

pro 'natali'. Ovidius in V fastorum:

Cur tibi pro Libycis clauduntur rete t̄leones?

'rete' pro 'reti'. Plautus in rudente:

Mea opera . . et rete et horea.

(quod etiam masculino genere protulit idem in eadem:

Non vides proferre me uvidum retem sine | squamoso
pecu?

idem in eadem:

Vbi demisi retem atque hamum, quicquid haesit extraho.
quod etiam feminino genere protulit secundum primam declinationem idem
in rudente:

Pol magis sapiuisset, si dormisset domi,

Nam nunc et operam ludos facit et retiam,

Vt tempestas est.)

1 *Plaut. rud.* III 3, 40 *sqq.* (v. 970 *sqq.*) 2 quom] *Plautus* quom *K* quod
RBh quam *DHL* quem *G* extemplo *B* pisces *RHGd* et libri *Plautini* 3 si
essent] sient *Plautus* 4 poscat libri *Plaut.* 5 dicat libri *Plaut.* mari nostri

libri *Plautini* communi *G* 6 *Luc. Phars.* VII 389 *sqq.* 7 rete *Rr* 8 ob-
ruet
seruet populos *Hh* et *K* venientis] *h* uenientes *HG* 9 natale *ex nā tale*
corr. K 10 *Ovid. fast.* V 371 11 cur uel tibi (tibi in *mg. add.*) *K* libicis
RDH lipsis *G* lipsus *LK* clauduntur] *b* cluduntur *GK* clauduntur *cum nonnullis*
libris *Ovid.* *BH* recte *Rr* leone *Ovidii cod. reg. (Δ Merkelii)* leaenis *Ovidius*
12 recte *Rr* pro reti] p̄ti *D* *Plaut. rud.* III 3, 81 (v. 1020) 13 opera
(et *add. Fleckeisenus*) labore et rete *Plautus* horrea *RHL* horreia *GK* horrea *D*
horia libri *Plautini* 14 *Plaut. rud.* III 3, 5 (v. 942) *cf. lib.* VI § 86 eodem

RBHLK 15 proerre *L* proferre *Rr* referre *cum libr. Plaut. et lib.* VI l. l. *D*

uvidum *Rr* uiuidum *GK* umidum *k* rete *cum libris Plaut. r cf. v. l. lib.* VI l. l.
scamoso *GK* 17 *Plaut. rud.* III 3, 45 (v. 984) eadem] *d* eodem *RBDHLK*

18 dimisi *BLKd* retem] *sic Decurt.* rete *Vet.* adque *Dd* hamum] *rdh*
anum *RDG* ham** *H* quicquid *Dd* quitquit ae sit extrabo *Vet.* hessit *G*

19 et ^{iam} *Rr* extulit *RBDGLK* *Plaut. rud.* III 1, 8 (v. 900) *sqq.* 20
rudentes pol *B* 21 sapiuisset *L* sapuisset *D* sapiuisset *RB* sapisset (sapisset
Vet. Decurt.) si dormiuisset libri *Plaut.* 22 nam om. *BH spscr. h* nunc] hunc

B et operam] extuperam *BL* operam] *r* opera* *R* ludos *K* ludo *Hh* et
ludos *d* facit] dat libri *Plautini cf. Ritschelium parerg.* I 430 et om. *K*
uel retam
retiam *G* retam *L* retia libri *Plautini* 23 et ^{ut} *K* est tempestas *Bothius*

p. 739. 60 P.

p. 328. 29 K.

Horatius in II sermonum:

His ut sublatis puer alte cinctus acernam

Gausape purpureo mensam pertersit.

(unde Persius, quasi in e tantum desinente supra dicti nominis ablativo, 'gausapa' dixit plurale, non 'gausapia':

Iam chlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

idem:

balanatum gausape pectes.

antiquissimi tamen et 'hic gausapes' et 'haec gausapa' et 'hoc gausape'
 et plurale neutri 'haec gausapa' quasi a nominativo 'hoc gausapum' pro-
 tulisse inveniuntur, unde Cassius ad Maecenatem: gausapo pur-
 pureo salutatus. Varro vero de lingua Latina ait, talia ex Graeco
 sumpta ex masculino in femininum transire et a litera finiri: 'ὁ κοχλίας
 haec cochlea', 'ὁ χάρτης haec charta', 'ὁ γανσάπης haec gausapa'. Se-
 neca Ovidium sequens:

Gausapa si sumpsit, gausapa sumpta proba.)

propria eiusdem terminationis similem habent nominativo ablativum: || 'hoc
 Praeneste ab hoc Praeneste'. Virgilius in VIII:

Qualis eram, cum primam aciem Praeneste sub ipsa.

(figurate enim ad urbem reddidit | 'ipsa', cum proprium oppidi neutrum
 est, quomodo 'Reate'. idem poeta in VII:

1 oratius K orā L

Hor. serm. II 8, 10 sq.

2 ut] sic libri nonnulli Hor.

dett. ubi meliores omnes alter libri aliquot Hor. alt^o cinctus Dd acernam ex
 corr. ad mg. et in lit. B 3 Gausape] k causape K porpureo G porpureo LK
 protersit GL protersit acernam K pertersit acernam D cf. § 74 4 Pers. sat. 6, 46
 6 chlamydes Persius et sic infra § 74 B clamides RBDHK cum Pers. Vat. di-
 omides GL iam om. GLK captis] RD et sic etiam infra libri § 74 cum aliquot
 libris Persianis ut Leidensi Montepess. altero m. alt. *ptis idem m. pr. capis GLK
 capitis H pictis B uictis Montepess. prior et Vat. cum al. 7 Pers. sat. 4, 37

8 balanatus GLK pectis D cum aliquot libris Persianis dett. pectas Persius 9
 antiquissimi G tamen hic GLK tamen hic k gausapes] h causapes H cau-
 sapa H gausape] h causape H 10 a add. d causapum H 11 Cassius] r
 casius RHGLK; Cassii Severi haec esse docet Charisius p. 80 P., cuius loci immemor
 fuit Bernhardius Grundriss d. röm. Literatur ann. 187 p. 249 ed. tert. cf. Weicher-

tum de L. Varro et Cassio Parmensi p. 205 sq. mecenatem RDGLK mecenatum H
 porpureo RG porpureo Kr 12 salutatur B Varron. de l. Lat. fragm. cf.
 Charisium p. 80 P. Varronem de l. Lat. ed. Spengelius p. 597 sq. ed. Muellertus
 p. 269 13 sumta L sumpta et masculino R a litera] Charisius aliterea R
 et ea littera in mg. r aliterea K aliter ea BDHGL finibz K κοχλας L κοχ-

αας K κοχλας Rr κοχλας H 14 coclea RBH coelia DGL 0* χαρτες K
 χαρτες R καρτες H cartha R carta DH γανσάπης BHGK Seneca] L. Se-
 necae fr. 4 t. III p. 419 Haas.; poematum L. Senecae meminit Quint. inst. or. X 1, 129,
 cf. Tac. ab exc. d. Aug. lib. XIII 52, Plin. epp. V 3 senica G 15 Ovidium] in

arte amandi II 300 16 si om. BHGLK add. h gausapa] si Hh probat
 BDHGLK 16 nominativum ablativum BDHGLK 18 Verg. Aen. VIII 561

19 tum GLK primum Rom. acciem Rr 20 ad] b ab B reddit K 21
 Verg. Aen. VII 682; arua Celemnæ pro arua Gabinae ex eiusdem libri v. 739 huc

Quique altum Praeneste viri quique arva Celemnæ.) illorum quoque ablativus i terminatur neutrorum, quae in 'al' desinunt: 'hoc tribunal ab hoc tribunali', 'hoc cervical ab hoc cervicali'. similiter faciunt ablativum, quae in 'ar' desinunt neutra et in obliquis casibus producunt a paenultimam, ut 'hoc calcar calcâris a calcâri', 'lacunar lacunâris a lacunâri', 'lucar lucâris a lucâri'. quando autem producunt eam, 57 in libro, qui est de nominativo et genetivo, docuimus. masculina quoque vel communia in 'er' vel in 'is' desinentia, si faciunt in e neutra, ablativum in i efferunt, ut 'hic pedester haec pedestris hoc pedestre ab hoc' et 'ab hac pedestri', 'saluber salubris salubre ab hoc' et 'ab hac salubri' - Virgilius in I georgicon:

Balantumque gregem fluvio mersare salubri.,
'hic' et 'haec celer' vel 'celeris' et 'hoc celere ab hoc' et 'ab hac celeri' - Lucanus in I:

motuque celer Cyllenius haeret.

15

M. Cato de re militari: satis celeris sis in tempore. Caecilius in epistathmo:

Si properas, escende huc meam navem, ita celeris est; ex quo 'celerissimus' pro 'celerrimus' superlativum protulerunt. Gn. Matius in Iliade:

20

celerissimus advolat Hector.

Ennius in annalibus:

translata sunt, ubi celemnæ etiam Fr. celene Med. celemnæ Pal. Rom. 1 quisque K
arva] alta G caelempæ R caelēnē D caelēnæ d celēne H celemnæ BK 2 i
add. r 3 hoc cervical ab hoc cervicali om. GLK 5 hoc calcar R huius cal-
caris GLK a om. GK add. g lacunar bis scripsit R 6 a om. K lucar
ris a lucari in mg. add. K 7 qui] d quae D 8 in his Rr 9 pedister et
similiter sqq. G haec] huius K ab hoc] et ab hoc D 10 salubre * ab (&) L
in .l.
11 Verg. georg. I 272 in geor. Gg georgicon primo K 12 balantumque
et hoc
H gregre D fluio G mersere GLK 13 haec celer Rr hec caeler D
caeleris D 14 Luc. Phars. I 662 15 celer] Voss. b ceber Voss. B cillenius
GK cillaenius L chyllenius mercurius a monte Dd haeret] d heret RD *** heret H
haberet BGLK heret in heret corr. Voss. B 16 M. Cato de re mil.] Catoniana
ed. Lion p. 44 militai K caeleris D sis in] si sint DH si sint in B si
sunt GLK Cecilius DHGLK 17 epistathmo] Spengelius Caecil. fr. p. 4 epi-
sathmo D episathomo Rhd episathomos B epirathomo GLK; ipsum fragm. exhibet Spen-
gelius p. 18 Bothius p. 132 'Episattomenos' fabulae titulum procudens, Ribbeckius p. 34
18 properas] r prosperas R escende Guilelmus verisim. III 16 extende libri
hē G meam] R, Ribbeckius in meam r rell. nauim GLK caeleris D 19
it
celerissimus G protulerunt Dd Gn. Matius] Cn. Matius Scaliger ad Varr. de
l. L. VII § 95 cf. Huschkius de Ann. Cimbro p. 14 sq. n. 4 cens. Krehlii Ien. l.
genadius uel gn. gneus
saepius l. p. 421 Heinrichium in ed. Pers. p. 76 gen Gen L
20 matilius RDHGLK matinius B mallius Lips. 2 Krehlii Matii Iliad. fr. 4
ssi
ap. Wernsdorfum poet. Lat. min. III 571 21 caelerissimus RDH celerissimus Kk
haector RDH 22 Enn. annal. I 126 E. S. inc. sed. fr. V p. 67. XXXVII Vahl.

p. 760. 61 P.

p. 329. 30 K.

Exin per terras | postquam celerissimus rumor.

Livius in Odissia:

At celer hasta volans perrumpit pectora ferro;
unde superlativum Virgilius in XII:

et qua fata celerrima crudum.

Terentius in Phormione:

†Nullus es, Geta, nisi iam aliquod consilium celere
reppereris.

Virgilius in III:

celerique fuga sub sidera lapsae.

idem in V:

Agmine remorum celeri ventisque vocatis.

Lucanus in I:

et celeri venas movet improba pulsu -,

15 'hic' et 'haec utilis' et 'hoc utile ab hoc' et 'ab hac utili'. sciendum 58
tamen, quod, si inveniantur propria appellativis similia in i finientibus
ablativum, illa || per e proferunt eum: 'Iuvenalis' [proprium] 'a Iuvenale',
similiter 'Martialis a Martiale', 'Annalis ab Annale'. Cicero pro Fun-
danio: non modo hoc a Villio Annale, sed vix mehercule a
20 Quinto Muttone factum probari potest. idem pro Plancio: con-
fiteor, summa in Laterense ornamenta esse. similiter in i ter-
minant ablativum omnia, quae in 'im' habent accusativum: 'Tiberim a Ti-
beri', 'Parim a Pari', 'Charybdim a Charybdi', 'Tigrim a Tigri', 'vim a
vi' - Virgilius in X:

Massicus aerata princeps secat aequora tigri.

1 Exit *Merula* caelerissimus *D* 2 libius *Rr* lyuius *L* *Liv. Od. fr. coll.*
Hom. Od. XXII 82 sq. ad l. XXII rettulit G. Hermannus elem. d. m. p. 626 sq. cf.
Corssenium origg. poes. Rom. p. 202 et ann. ad lib. III § 20 odyssia *RH* ody-
sia *L* odesia *G* odissea *h* 3 *At*] *k* ad *LK* adceler *G* celeris *Hermannus l. l.*
p. 627 ^hasta *R* asta *DH* 4 *Verg. Aen. XII 507* XII] *K X libri* *rell.* 5
fata] *d* facta *BD* fate ^a*H* cerrima *Ver.* 6 *Ter. Phorm. I 4, 1 cf. lib. V § 10*
formione *HGK* 7 nulus *Rr* aliquod iam *Prisciani 'cod. vetustus' a Bent-*
leio ad h. Ter. l. l. aliquid *GK* caelere *H* 8 reppereris *Hd* 9 *Verg. Aen.*
III 243 VI. *K* 10 caelerique *RD* 11 *Verg. Aen. V 211* 12 caeleri *Rr*
13 *Lucan. Phars. I 629* 1] III. *libri* 14 improba *RBHGLK* pulsu]
cursu *v. l. ap. Luc.* 15 post utili: hic et haec regalis et hoc regale ab hoc et ab
hac regali *add. k* 16 si *add. h* 17 illa per e] *d* illae *D* 18 marcialis a
marciale *Rr* Cicero pro Fundanio] *fr. 1 opp. IIII 2 p. 445 Or.* 19 hoc a Villio]
Patricius hoc aulio *Dresd. Krehli* hoc ab iulio *libri* *rell.* me hercule *LK* me her-
cule *G* 20 matone *GL* miatone *K* Mathone *Sigonius, ut v. Orellium in onomast. Tull.*
part. II s. v. Q. Muto Cic. pro Plancio *or. 26, 63* pro plantio *BDE* pro lantio
LK pro latio *G* proplantio *r* problantio *R* 22 omniaq; in *D* in ^h*m Rr* ac
tiberi *Dd* 23 Charybdim a Charybdi] *g* carybdim a carybdi *L* charibdim a cha-
ribdi *RB* carubdim a carubdi *G* 24 *Verg. Aen. X 166* 25 massicus *K* masi-
cos *G* erate *R* aeratae *r* saecat *D* sequat *GLK* tygri *B*

idem in I Aeneidos:

multum ille et terris iactatus et alto

Vi superum.

Iuvenalis in V:

saeva dignum veraque Charybdi -,

59 quae vero et in 'im' et in 'em', haec tam in i quam in e: 'hanc puppim'
et 'puppem ab hac puppi' et 'puppe' - Virgilius in III:

Stans celsa in puppi.

idem in VIII:

Stans prima in puppi.

idem in X:

dextra puppim tenet.

Lucanus in IIII:

Primum cana salix madefacto robore parvam

Textitur in puppem.

idem in II: |

Rapta puppe minor subducta est montibus Argo -,
'turrim' et 'turrem ab hac turri' et 'turre'. Accius in Medea:
Apud vetustam turrem.

Virgilius in II:

Turrim in praecipiti stantem summisque sub astra
Eductam.

Virgilius in bucolico:

Tale tuum carmen nobis, divine poeta,

Quale sopor fessis in gramine, quale per aestum

Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.

idem in III georgicon:

1 Verg. Aen. I 3 sq. 2 ille eteris(t) K ille terris L ille eteris G altato
K alto Med. 4 Iuv. sat. V 15, 17 5 seua RD ueraquae Rr ueraque** (ab)
D charibdi D charubdi G carybdi L caribdi RB 6 uero in r tam et in GL
e L quam et in GLK i L pupim et sic per totum h. l. GL pupim

et pupem ab hac pupi et pupe K puppem et puppim B 7 pupem Dd puppi
R Verg. Aen. III 527 (deficit Rom.) 8 stant Med. scelsa B versus ini-

tio evanido ima inc. Pal. i. e. prima, prima pro v. l. etiam Gud. pippi K 9 Verg.

Aen. VIII 680 10 stat Rom. prima] celsa libri Verg. cf. v. l. versus h. l. praecedentis
11 Verg. Aen. X 226 XI. K 13 Luc. Phars. IIII 131 sq. 14
madefacta R robore] sic etiam Luc. Voss. A uimine libri Luc. plerique cum Voss.

B et schol. Voss. A robore G 15 pupem K puppim Voss. uterque et libri Luc.
plerique 16 Luc. Phars. II 717 17 repta GL subducta G 18 turem K
actius H Au. Med. fr. 7 p. 212 Both. V p. 159 Ribb. in add. r me-
daea D media GLK 20 Verg. Aen. II 460 sq. 22 eductam tectis G educta tectis
K 23 Verg. ecl. 5, 45 sqq. (deficit Med.) 24 nobis carmen Probus et cod. Havn.

Verg. diuinae K poeta spscr. in L 25 fessis Dd fesis GK lassiss Rom.
26 ad v. 47 cf. § 52 saliente] g salientis GL restinguere HGK restringere L
27 Verg. georg. III 434

siti atque exterritus aestu.

idem in VI:

saevumque securi

Aspice Torquatum et referentem signa Camillum.

5 Cato in epistula ad filium: ex dolore, ex febris, ex siti, ex medicamentis bibendis. non tamen convertitur regula: non enim in e et in i desinentia etiam accusativum omni modo in 'em' et in 'im' terminant.

In 'as' quoque terminantia, quando sunt gentilia, ablativum in i pro-XII 60
 10 ferunt: 'Arpinas ab Arpinati', 'Capenas a Capenati'. et rationabiliter; veteres enim huiusmodi nomina in 'is' proferebant, 'hic' et 'haec Arpinatis' dicentes, unde neutrum 'hoc Arpinate'. docuimus autem, quod omnia, ex quibus neutra || transfigurantur in e exeuntia, per i faciunt ablativos, ut 'hic' et 'haec regalis' et 'hoc regale ab hoc' et 'ab hac regali'; sic ergo 'hic' et 'haec Capenatis' et 'hoc Capenate ab hoc' et 'ab hac Capenati'. nec mirum declinationem perfecti servari in his, cum etiam accentum soleamus servare, quamvis a in finali sit syllaba, quae in perfectis erat paenultima: 'Capenás', 'Arpinás', 'Ardeás'. quod autem per syncopam haec proferuntur, vetustissimorum usus comprobatur. Cato in
 20 I originum: sed lucus Capenatis. idem in eodem: si quis mortuus est Arpinatis, | eius heredem sacra non secuntur. idem in eodem: populus communiter Tusculanus, Aricinus, Lanuvinus, Laurens, Coranus, Tiburtis, Pometinus, Ardeatis. idem in oratione, qua suasit in senatu 'Samnitis' dixit pro 'Samnis':
 25 accessit ager, quem privatim habent Gallicus, Samnitis, Apulus, Bruttius. 'Laurentis' etiam pro 'Laurens' dicebant. Ennius in 61 annalibus:

1 siti] R asper siti r asperque siti (sinus^{ti} Med.) cum Verg. rell. exercitus Med. m. alt.
 2 Verg. Aen. VI 825 sq. 3 saevumque H 4 torquatum L referentem
 K camillam GLK 5 Cato in epistula ad filium] v. lib. VI § 84 aepila D
 aepistola K febris et siti K 6 bibentis Rr 7 desinentia in ablativo etiam DH
 in im et in em omnimodo G in em et in im omnimodo L 12 Arpinate] arpe-
 nate Kk capenate GL 14 regalis ex regularis corr. H ab hac regali (h) R
 15 capenatis hoc GL 16 capinati Rr capinati H apenati K perfecti] d per-
 fecto D servare GLK in his cum] r cum his in R 17 finali] r finalis RK
 18 Capenas] ***enas K Arpinas] ardenas GLK 19 Cato in I originum] v.
 lib. III § 21 20 lucius G idem in eodem — secuntur ante alterum idem in
 eodem om. R in mg. add. r in eodem] in II lib. III l. 1., qui cf. 21 ñ secun-
 tur (ad mg. . con) r sequuntur g sequuntur DLK idem in eodem] ad lib. II refer-
 tur lib. III l. 1. qui cf. 22 tusculanus communiter K lanuvinus Rr lanuvius GLK
 23 tyburtis GL pometinus R Cato in or. qua suasit in senatu] ad or. Ca-
 tonis, qua suasit in senatu, ut plura aera equestria fferent, § 38 laudatam, praecunte
 Krehlio, recte, ut mihi quidem videtur, haec rettulit Meyerus or. R. fragm. p. 83 ed.
 pr., fragm. incertis ascribenda existimavit in ed. alt. p. 86. 146 sq. 24 suassit LK
 25 accessit L agger BH galliens GLK apuleus D 26 brutius R
 bratius G bruptius B bratius L laurentius DG Enn. ann. I 38 E. S. I 59 p. 12
 cf. p. 25 Ilberg. I xxxii p. 9. XXVIII Vahl.

Quos homines quondam Laurentis terra recepit.
Naevius neutraliter 'hoc Samnite' protulit in carmine belli Punici.
ad cuius similitudinem debet et 'hoc dite' dici, unde pluraliter 'ditia'
Lucanus in VIII:

Non illic Libycae posuerunt ditia gentes
Templa.

Lucilius tamen

Ῥμοτρίβης oleum Casinas

pro 'Casinate'. Titinius in psaltria:

Ferentinatis populus res Graecas studet.

Plautus in Sticho 'infimatis':

Ergo oratores populi summates viri

'Summi accubent, ego infimatis infimus.

inveniuntur tamen quidam in huiusmodi nominibus etiam in e ablativum
proferentes, quod mox usus approbet. similiter mensium nomina in 'is' is
vel in 'er' desinentia ablativum per i finiunt: 'Quintilis a Quintili',
'Aprilis ab Aprili', 'September a Septembri', 'October ab Octobri'.

Iuvenalis in V:

Hesternum solitus medio servare minutal
Septembri.

idem in III:

Pallere et vinum toto nescire Decembri.

62 possunt tamen haec etiam communia esse, unde 'Kalendas Septembres'

- 1 laurentius *Dd* recipit *Dd* 2 Neuius libri *Naev. bell. Pun. v. lib. VI*
§ 64 belli pucini *H* 3 ter ditia Lucanus in *litora et ad mg. l* 4 *Luc. Phars.*
VIII 515 sq. cf. *lib. VI § 64* 5 Libycae *K* libicae *HGR* lybicae *BL*
libice *RD* 7 licilius *GK* 8 Ῥμοτρίβης oleum Casinas] censor *Krehlii Ien. p.*
420, cui tamen initium tetrametri trochaici visum est esse initium hexametri. Ῥμοτρίβης
ἔλαον Casinas *Krehlii* II 522, quem secutus est *Corpetus Lucil. fr. inc. CLII p. 259*:
oleum Cassinas *Dousa fr. inc. 152*; oleum Casinas, ne monito quidem lectore, retrac-
tationes enim *Krehlii* ipse haud inspexit, *Gerlachius fr. inc. 153* ὀμοτρίβες *B* ὀμο-
τρίβες *r* ὀμοτρίβες *Heidelb.* ὀμωτρίβες *R* ὀμοτρίβες *G* ὀμοτρίβες *D* ὀμοτρίβες *H* ὀμο-
τρίβες *K* ἑαλίβριος in *litora*, oleum agreste in *mg. l* ὀλεον *Heidelb.* cassinas
RH casinatis pro cassinas *K* cassinatis pro cassinas *G* 9 Casinate] *d* casinat* *D*
cassinat* *R* tintinnius *G* tetinnius *H* et (tetin in *mg. l*) *Ll* Psaltria *Rr* psalteria
BH psalteria *GLK* Titin. psaltr. v. lib. III § 21 10 ferentinnatis *D*
greca *D* 11 *Plaut. Stich.* III 2, 36 sq. (v. 492 sq.) stico *D* infimates *GLK*
Infirmates ergo *Hb* Infirmates ergo *B* 12 cratores *L* creatores *G* 13 accu-
bent] *GLK* et *lib. XII § 17 G* et sic *Plauti l. l. com. Ritschelii* accumbent *RBDH* et
hic et *lib. XII § 17, LK lib. XII § 17 cum codd. Plautinis praeter Ambros.*, incuba-
bunt *Plauti Ambros.* ego] *b* eo *GLK* ergo *Bk* infimates *G* infimatis pro in-
fimas in *litora K* 14 quidam tamen *K* 15 abprobet *Rr* adprobet *BdH* aprobat
K mensium] *h* mensum *RBDH* 17 aplis ab apli *GK* septimber *G* octo-
ber ab octobri in *mg. add. b* 18 *Iuv. sat. V* 14, 129 sq. 19 aeternum *GL*
solitos *D* solitas *H* mediū *B* 'minutal' 'servare *H* minuta *GK* 21 *Iuv.*
sat. III 7, 97 VI. *GL V. K* 22 et *spscr. h* vinum] hamum *GLK* toto
tonesce *R* decimbri *G* 23 etiam et *B* kallendas *GK* 'septembris *D* sep-
timbres *G*

p. 762. 63 P.

p. 332. 33 K.

dicimus. praeterea simplex eorum similiter invenitur faciens ablativum|
'imber ab imbri'. Statius in VII: ||

Nubibus hibernis et nostro pascitur imbri.

Cicero de signis: cum esset vinctus nudus in aere, in imbri,
5 in frigore. idem in frumentaria: ferebat hanc quoque iniqui-
tatem Septicius et imbri frumentum in area corrumpi patie-
batur. 'bipennis' commune est et habet etiam neutrum, ideo ablativum
'a bipenni' facit. Virgilius in XI:

ferro sonat alta bipenni

10 Fraxinus.

in e autem et i indifferenter desinunt in ablativo omnia, quae sunt com-
munia trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc par ab hoc' et 'ab hac
pare' vel 'pari' - Virgilius in bucolico:

numero deus impare gaudet.

15 Lucanus in VIII:

Ergo pari voto gessisti bella, iuventus -,
'hic' et 'haec' et 'hoc vetus a vetere' vel 'veteri' - Iuvenalis in II
saturarum:

Intravit calidum veteri centone lupanar.

20 Cicero pro Murena: cum ex familia veteri et illustri. Sta-
tius in I Thebaidos:

Funditus, et veteri spumavit Lerna veneno.

idem in XI:

veteri stat sordida tabo

25 Vtraque canities.

idem in XII:

Si quid in hoc veteri bellorum sanguine mecum

1 propterea LK ablativum in i H 2 imber] b ***ber B imber imbri
in mg. add. K ab om. DHGLK Stat. Theb. VII 9 VI. RLK 4 Cic. or.

Verr. II III 40, 87 vinctus G et nudus K 5 Cic. in Verr. II III 14, 36

6 septitius Rr area] d aera RDGL aere K corrumpi in area libri Cic. 7
bipinnis GK bibinnis L commune D neutrum in e h et ideo K 8 bi-

pinni GLK Verg. Aen. XI 135 sq. cf. lib. V § 28 9 pipenni Rr bipinni GLK

11 et in i BHLK indifferenter om. GLK add. l indifferenter add. k desi-
nunt (disinunt L dissinunt K) ablativo BHLK omnia nomina H 12 ab hac et
ab hoc G 13 Verg. ecl. 8, 75 15 Luc. Phars. VIII 256 16 gessisti G

17 Iuv. sat. II 6, 121 II] III. libri 18 satyrarum R satirarum dh 19 calid-
um veteri] cum libris Iuv. BH (veteri ex vetere corr. H) veteri calidum RDGLK
centone] h ceutaeni ni f. H 20 Cic. pro Murena 8, 17 muneraena R mu-

nera D vetere codd. Cic. Stat. Theb. I 360 21 prima r. 22 funditu^r

Rr Funditus corr. ex Funditur Cass. et veteri spacr. K uenino G 23
Stat. Theb. XI 582 sq. in om. GL XI ex XII corr. B 24 Veteri ex

veteri corr. B stas Rr 25 canities] r canicies RDH 26 Stat. Theb. XII

374 sqq.

Quaesitura venis, si quid non fanda †Carontis

Iussa times - ,

63 'hic' et 'haec' et 'hoc audax', 'triplex', 'artifex', 'ab hoc' et 'ab hac audace' vel 'audaci', 'a triplice' vel 'triplici', 'ab artifice' vel 'artifici'. Virgilius in VIII:

At Caesar triplici invectus Romana triumpho
Moenia.

Statius in I Achilleidos:

Qualiter artificii victurae pollice cerae

Accipiunt formas.

similiter 'ab hoc' et 'ab hac duplice' | vel 'duplici', 'supplice' vel 'supplici' dicimus - Horatius sermonum libro II:

tum pensilis uva secundas

Et nux ornabat mensas cum duplice ficu.

Terentius in Phormione:

Commodius esse opinor duplici spe utier.

Lucanus in VI:

Nec superos orat nec cantu supplice numen

Auxiliare vocat.

Sallustius in Catilinario: demisso vultu, voce supplici-, 'memor a memore' vel 'memori' - Iuvenalis in IIII:

Figendum et memori tractandum pectore, sive.

Horatius in II sermonum:

Ad Maecenatem memori si mente recurras.

Ovidius in VI metamorphoseon:

1 uenis si tu quoque dura Creontis *Statius* (tu inter lineas ead. m. Cass.) si quod
non *Rr* 2 iusa *G* iusa *L* iusta *K* 3 haec hoc *Hh* et hoc *add. d* ab
hoc et ab hoc et ab hac *H* ab hoc et ab hac et ab hoc *h* 4 audace triplice arti-
fice uel audaci triplici artifice *G* 5 *Verg. Aen. VIII 714 sq.* 6 *Vt B* *Ca-*
sar] *h* cessar *R* triplici *Pal.* inuictus *Rr* inuictus *D* 7 menia *H* 8 *Stat.*
Achill. I 332 sq. achileidos *K* acheleidos *G* 9 artificis *Statii ut vid. omnes*
uicturae *L* pollice cerae] pollicere *GLK* pollicaere *H* pollice caere *h* caerae
RD 11 et hac *G* duplice uel dupli supplice, supplici *B* post duplici: tri-
plice uel triplici ab hoc et ab hac *add. R* ab hoc et ab hac *add. D* subplice *R*
12 oratus *GLK* *Hor. serm. II 2, 121 sq.* *U. GLK* 13 tunc libri aliquot *Hor.*
saecundas *K* 14 nux] mox *GLK* ficu] *h* fico (*B?*) *DHGLK* cum libris
nonnullis *Hor.* 15 *Ter. Phorm. IIII 2, 13* formione *DHK* 16 commodius *G*
cum modius *L* esset *LK* oppinor *B* utier] *h* uti*** *H* 17 *Luc. Phars.*
VI 523 sq. 18 Non superos v. l. libror. *Luc.* erat *K* nequantu *Rr* cap-
tus *BG* subplice *Rr* supplice *H* subplici *Voss. B* subplice *Voss. b* 20 *Sall.*
Catil. 31, 7 Catilinario] r catillinario *RBDL* catillinaria *G* dimisso *B* demisso
K subplici *Rr* suplici *K* 21 *Iuv. sat. IIII 11, 28* .*UII. K* 22 figendum
ex fugendum corr. in *K* figendum libri aliquot dett. *Iuv.* pectori *L* 23 *Ora-*
tius *GLK* *Hor. serm. II 6, 31* 24 mecaenatem *RD* mecenatem *BHGLK* 25
Ovid. metamorph. VI 508 *V. GLK* methamorphoseon *R*

p. 763. 61 P.

p. 334. 36 K.

Absentes pro se memori rogat ore || salutent.

(et puto ideo magis in i terminatione uti in hoc nomine veteres, quod antiquissimi 'hic' et 'haec memoris' et 'hoc memore' proferebant, ex quibus ablativus in i solam vult terminari, unde Cicero quoque pro Plan- 64
scio: memori mente persolvunt. ideo autem communio generis est duplicis in ablativo terminationis causa, quod simplicia unius generis inveniuntur, quorum ablativus in e solam exit, et tamen composita ab eo, si communia trium generum sint, tam in e quam in i finiunt eundem casum: 'haec ops ab ope', 'hoc cor a corde', 'hoc caput a capite', 'hic' et 'haec' 10 et 'hoc inops ab inope' vel 'inopi'. Cicero in frumentaria: hanc pecuniam tantam, datam ex aerario inopi atque exhausto) —, 'anceps ab ancipite' vel 'ancipiti'. Virgilius in III:

Tum vero ancipiti mentem formidine pressus.

similiter 'hic' et 'haec' | et 'hoc concors a concorde' vel 'concordi', 15 unde Persius:

Dividit in geminos concordia fata duorum;

in 'ia' autem desinens pluralis sine dubio ab ablativo est in i terminante. sciendum tamen, quod etiam 'hic' et 'haec concordis' et 'hoc concorde' dicebant, 'hic' et 'haec amentis' et 'hoc amente'. nec mirum, cuius simplex quoque 'mentis' Ennius protulit in Epicharmo:

terra corpus est, at mentis ignis est

pro 'mens'. 'lentis' quoque pro 'lens', et 'paris' pro 'par'. Atta in socru:

1 absentes *spscr.* in *L* absentem *H* memori pro se unus alterve cod. Ovid. rogat] iubet libri nonnulli Ovid. rogat ore ex rogatore corr. *K* rogatore *L* ro- gat ore salutent] *h* rogato resalutent *H* salutem *B* 2 in .i. magis ideo *B* magis i *L* antiquissimie *K* 3me moris *L* ex quibus et ablativus *GLK* 4 vult terminari] *b* vult terminari *B* terminari vult *K* Cic. pro Plancio 33, 80 plantio *BDGLK* r plantatio *H* lantio *R* 5 persolvunt (l) *L* communio] *h* communi^o *R* communis *BDHGL* 6 ablativo] *b* ablativo *ni f. in lit. B* terminationis ex terminationes corr. *H* 7 ablativus *Dd* exiit *K* ab eis *h* 8 sint generum *BH* cassum *G* 9 obs *Rr* ab ope] ab hac ope *G* ab hac ope in e desinit solum *L* ab hac ope ablativus in e dissinit solum *K* ab ope non in .i. sed in .e. desinit solum *H* ab ope. subaudimus non in .i. sed in .e. desinit solum. *B* hoc cor — inope add. *d* ab hoc corde *GLK* caput *Rr* ab hoc capite *GLK* 10 ab hoc inope *B* Cic. in Verr. or. II III 70, 164 11 tantum vel tantam *G* datam tibi ex libri Cic. exhausto] r exausto *RDLK* in exhausto Cic. Lagom. 29 inhausto Lagom. 42 12 Verg. Aen. III 47 13 anticipi *D* praessus *BD* psi *G* pssi *LK* 15 Pers. sat. 5, 49 16 facta *H* duorum (i) *K* deorum *L* tuorum Pers. Ebnerianus 17 pluralis] nominativus pluralis *D* pluralis nominativus *GLKrh* ab om. *GLK* 19 dicebant ut hic *Dd* dicebant et hic *GLK* dicebant antiqui et hic *B* amante *B* 20 enius *Rr* Enn. Epicharmi fr. p. 175 Hessel. fr. V p. 168 Vahl. cf. Petermannum ub. d. Sat. des Ennius part. II p. 11 ephicharmo *BH* ephicharmo *R* 21 ad *B* ignis est. Ignis pro *B* 22 par. Atta] r parata *R* Atta] *h* Ata *BH* *ta (i) *Dd* Atta in] *spscr. m. rec. in K* Idem *GLK* Att. socr. fr. p. 100 Both. 161 Neuk. p. 139 Ribb. 23 so- crum *R*

p. 784. 63 P.

p. 325. 36 K.

Ad hanc fortunam accessit $\dagger$ ei fortuna paris.

65 'vigil', quod quidam duorum, quidam trium generum commune putant
esse debere, 'a vigile' vel 'vigili' facit ablativum - Iuvenalis in V:

Praeterea lateris vigili cum febre dolorem.

Stattius in II Achilleidos:

Aspicit intentum vigilique haec aure trahentem -,
'teres a terete' vel 'tereti' - Virgilius in VII:

sed haec tereti mos est aptare flagello.

idem in eodem:

Et tereti pugnant mucrone veruque Sabello.

idem in XI:

Et fundam tereti circum caput egit habena -,
'hebes ab hebete' vel 'hebeti' - Iuvenalis in IIII:

hebeti lautissima ferro

Caeditur et tota sonat ulmea caena Suburra -
(quaeritur, an, || cum 'hic' et 'haec' et 'hoc hospes' et 'sospes' dicatur,
unde Lucanus in V:

Hospes in externis audivit curia tectis

et Stattius in IIII Thebaidos:

Accipias, fessisque libens iterum hospita pandas

Flumina

et Iuvenalis in V:

numquam

Depositum tibi sospes erit,

possit 'ab hoc sospite' et 'sospiti' dici, quod adhuc apud nullum legi, $\approx$
sed 'ab | hospite' et 'sospite'? Virgilius in VIII:

1 fortunam GLK accessit L fortuna ei *Bothius* fortuna LK 2 duum
GLK "esse" putant Ll 3 Iuv. sat. V 13, 229 4 uigili-(s) R 5 Stat.
Achill. II 120 II] *Krehlius* I. libri achilleidos GK 6 aspice B trahentem]
sic etiam scholiastes Stat. cum codd. ut vid. plerisque, *Quercii* omnibus bibentem 'mem-
brae bonae fidei' Stat. ab I. F. Gronovio I. 7 terite G teriti GL Verg.

Aen. VII 731 cf. § 35 VI. *RBDHKI* 8 hec ni f. H hc h teriti GL mos
est add. h 9 Verg. Aen. VII 685 10 teriti GK pugnam B macrone GK
macrone L uerique etiam Ver. ueru L Pal. 11 Verg. Aen. XI 579 12
funda RGLK teriti G caput ex capud corr. D capud h tegit Rr exegit

Rom. 13 Habes D Haebes d ad Dd hebite G hebiti G haebaeti D

Iuv. sat. IIII 11, 140 sq. 14 hebiti G fero Rr 15 ceditur RDHGb Ceditur

tur (n?) B tota add. Pith. m. alt. cena H cena "habena" suburra Dd
Suburra] rA saburra RH soburra B subora GLK Subura (Sybura Pith. m. pr.) codd.

Iuv. 16 hospes R ospes HGLK 17 Luc. Phars. V 11 cf. lib. V § 24 18
ospes GK hoc pes R 19 Stat. Theb. IIII 842 sq. tebaidos K 20 fessisque G

fessis quae Hh ospita GLK pandes Rr panda B 22 Iuv. sat. V 13, 177 sq.

23 Numquam] nec unquam h cf. § 35 et lib. V § 25 Numquid B 24 erit ab
hoc ospite et ospiti et sospete uel sospeti possit dici K 25 hoc sospite] hospiti B
post sospiti: et ospite et ospiti add. GL adhuc G 26 ospite (h) G ospite
K Verg. Aen. VIII 470 sq.

p. 705 P.

p. 336. 37 K.

quo sospite numquam

Res equidem Troiae victas aut regna fatebor.

et fortassis quia haec sola in 'es' terminantium etiam in a faciunt femina, evitaverunt communium aliorum regulam ablativi, vel quod in heroico stare metro non possit nisi in e terminans eorum ablativus. quod 66 autem etiam in a desinunt supra dicta nomina, usus confirmat. Virgilius in III:

Et pater Anchises: bellum, o terra hospita, portas.
idem in IIII compositum ab eo:

Et Numidae infreni cingunt et inhospita Syrtis.

Ovidius in II fastorum:

Principio mensis Phrygiae contermina matris

Hospita delubris dicitur aucta novis.

Cicero pro Murena: a sacris patriis Iunonis Sospitae), 'tridens a tridente' vel 'tridenti': potest enim esse trium generum, nam lectum est 'tridenti hasta' et 'telo', quamvis, cum Neptuni fuscina per se positum significat, masculino genere invenitur. Virgilius in II:

Neptunus muros magnoque emota tridenti

Fundamenta quatit.

'locuples' quoque, quia trium est generum, 'a locuplete' vel 'locupleti' facit ablativum. Cicero in frumentaria: in provincia locupleti ac referta.

In 'er' communia, quae non exeunt etiam in 'is', per e solam in XIII 67 venio proferentia ablativum: 'hic' et 'haec' et 'hoc pauper a paupere', 'hic' et 'haec' et 'hoc degener a degenerere', 'hic' et 'haec' et 'hoc uber ab ubere', 'ὁ εὐθαλής ἢ εὐθαλής' καὶ 'τὸ εὐθαλές'. similiter in e et in i

1 quos hospite L quos hospite Pal. numquam sese quidem B 2 sequidem
H regna (i) B 3 fortassis G terminantia GLK etiam] et G faciunt

etiam in a K 4 evitaverunt Rr communem RBDH regulam ex regulas
corr. H haeroico LK 6 supradicta K Verg. Aen. III 539 7 VII. K

8 ospita K 9 Verg. Aen. IIII 41 III¹ L III. rell. *abeo (h) D 10 inferni
cum Verg. Vratist. GK inospita GK Syrtis] d sirtis G systis D syrtis Pal.

syrtis Med. Fr. 11 Ovid. fast. II 55 sq. 12 pcipio D phrygiae RGLK frigiae D frigie H 20 Locuples H locuples K generum est DL locuplete (i) R
libri cum Ovid. Vatic. et Petav. a m. pr. corr. Sospita lib. V § 24 VII § 35 cum

Ovidio octa R 14 Cic. pro Murena 41, 90 A spscr. in L sacri GLK
patris GLK cum libris nonnullis Cic. Sospitae] k ospitae GK hospitae L 15

tridente vel tridente Rr potest — cum] add. d ** D 16 asta R neptuni Rr
17 significat spscr. in L genere om. K Verg. Aen. II 610 sq. 18 mo-

ros B muros^q manu emota Gg aemota D emota tridenti] b emota *denti R
tridente H 20 Locuples H locuples K generum est DL locuplete (i) R

locuplete vel locupleti K 21 Cic. in Verr. II III 19, 48 prouintia DH
tam locuplete libri Cic. locupleti K 22 *ac (h) D hac LK 23 in his Rr

iunuenio spscr. K 25 hoc degener*(e) H 26 ab ubere post εὐθαλές collocant
A Θ. ΗΥΘΑΛΗΣ Ε
HGLK ὁ εὐθαλής — εὐθαλές] om. B ΟΥΘΑΛΗΣ ΕΘΑΛΗΣ ΚΕ***** Rr ΟΥΘΑΛΗΣ.

p. 785. 66 P.

p. 337 K.

faciunt ablativum in 'vis' vel 'guis' vel 'ctis' vel 'mnis' vel 'gnis' terminantia nomina nominativum et alia fere omnia, quorum extrema syllaba in 'is' desinit a duabus incipiens consonantibus, ut 'avis ab ave' vel 'avi' - Horatius in I carminum:

Nereus fata: mala ducis avi domum,

Quam multo repetet Graecia milite - ,

'navis a na||ve' vel 'navi' - Cicero de suppliciis: quo enim tibi navi opus fuit? Terentius in Andria:

navi fracta apud Andrum [insulam].

idem in heautontimorumenos:

advenientem, e navi egredientem ilico

Abduxi ad cenam.

in eadem:

Dies triginta aut plus ego in navi fui.

Virgilius vero per e protulit in V:

At media Mnesteus incedens nave per ipsos

Hortatur socios - ,

68 'civis a cive' vel 'civi' - Iuvenalis in IIII:

quid illo cive tulisset

Natura in terris.

Cicero in Verrinarum IIII: quod Siculus a civi Romano, civis Romanus datur ..... primum suae legis, quod civis cum civi

H Y
ΕΥΘΑΛΕC.KAY TO ΕΥΘΑΛΕC Dd ΟΥΘΑΛΗC.ΗΥΘΑΛΗC.ΚΑΙ ΟΥΘΑΛΗC H O ΕΥΘΑΛΕC ΚΑΙ Η ΕΥΘΑ-
ΕΥΘΑ Η
ΛΗC ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΘΑΛΗC G O ΕΥΘΑΛΗC Η ****ΑΛΕC ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΘΑΛΗC L O.ΥΘΑΛΗCΥ.ΘΑΛΗC.ΚΑΙ.

TO ΕΥΘΑΛΗC. K 1 uel ***guis (lin?) H guis] gnus GLK uel ctis R guis]
guis GLK 2 nomina ** nominativum (no) H 3 duabus] dh duobus DH uel
ab aui GK 4 ora K Hor. carm. I 15, 5 sq. 1 lib. carminum G 5 fata]
rd fama RBDGLK fata ** mala (ma) H mala add. g ducis (1?) L 7
uel a navi GLK Cic. Verr. II v 18, 45 Cicero ***** de suppliciis (de poena)
H suppliciis K quid Cicero et sic Prisc. Barberinianus, eadem tamen manu quo
emendante 8 navi(s) B navi etiam Cic. opt. Reg. Guelf. 1 naue Lagom. 20 cum
dett. nauim, narram al. opus] tipus G typus L opus fuit om. libri Cic. melio-
res omnes Ter. Andr. V 4, 20 9 naue Bemb. Bas. ad Bemb. Andrum
electus est Terentius insulam GLK 10 Ter. heautontim. I 2, 8 sq. eauton-

timorumenos BDHK eautontimorumenos R eutontimorumenos L eutontiorumenos G .
11 adueniente me LK adueniente me* navi (e) D 12 Abduxi] d adduxi DGLK
aduxi Bas. caenam RD 13 Ter. in eadem] immo in hecyr. III 4, 7 eodem B
14 ego om. D eo Terentius in om. H 15 Verg. Aen. V 188 sq. 16 At
media socios incedens. . . . | Hortatur Mnesteus Vergilius At] h ad RH ut K me-

dia. nestheus Rr mediam mnesteus B mediā (media d) uestheus DH incaedens K

istos GLK 17 hortatur Rr ortatur HK sotios D 18 civis] b Ciue* B
Iwo. sat. IIII 10, 278 sq. 19 quod h tullisset G 21 Cic. or. Verr. II n
12, 32 et 33 uerrenarum G Siculus] l sicius LH siculus H civi] Cic.
Lagom. 42 pr. m. ciue libri Cic. plerique ciuis Romanus om. Cic. Lagom. 29
22 suae] sciae Cic. Nannianus leges Cicero ciueis Lagom. 29 m. pr. cum
om. GLK cui sic etiam Cic. Lagom. 42 pr. m., Nannianus testeque Brunnio Va-
ticanus

p. 766 P.

p. 317. 38 K.

ageret. sic enim veteres codices habent, quos imperitia quorundam corrupit mutantium scripturam. idem pro Plancio: quid dicam de C. Virgilio, tali civi et viro? et mox: in navi tuta. idem pro Sestio: quod esset ausus pro civi, pro bene merito civi. idem in VII Philippicarum: sed in principe civi non est satis -, 'vectis a vecte' vel 'vecti' - Terentius in eunucho:

in medium huc agmen cum vecti, | Donax -,

'ignis ab igne' vel 'igni' - Virgilius in IIII:

Vulnus alit venis et caeco carpitur igni.

idem in I georgicon:

Et, quamvis igni exiguo, properata maderent. •

Iuvenalis in V:

minor igne rogi.

Lucanus in I:

15 Igne vago lustrare iuvat, tibi numine ab omni .. •

'amnis' etiam 'ab hoc amne' vel 'amni'. Virgilius in VIII:

murorum in parte sinistra

Opposuerunt aciem, nam dextera cingitur amni.

idem in I georgicon:

20 pronò rapit alveus amni.

Lucanus in VI:

1 agere BGLK enim infra lin. add. K * habent cui quos imperitia B corrupti] r corrigit R corrumpit BGLK 2 Cic. pro Plancio 40, 96 Plancio] h plantio RBD latino HGLK dicam? C. Vergilio (Virgilio pars codd.) Cicero g. DHGK gn. R gn. B 3 Cic. pro Plancio 41, 97 naue Cic. cod. Tegerns. Erfurt. al. Cic. pro Sestio 12, 29 Sestio] ex sestio corr. D, ex festio K festio GL settio B 4 quod] b quæ B quo L 'esset ausus R ausus esset Cic. schol. Vat. in lemmate usus GL ciue schol. laud. pro ber emerito L ciue schol. laud. Cic. or. Philipp. VII 7, 20 5 philipicarum HG ciue v. l. ap. Cic. non est satis] sic etiam Cic. Vat. Ferr. non satis est al. 6 Ter. eun. IIII 7, 4 enucho H eunucho L iunucho K iunacho G 7 huc om. GLK hunc B uecte Bas. Donax Terentius doolnax (dorax m. alt.) Darmst. c Dorax Caroliruh. 2 Lips. 2 Krehlii donatae R douate BDHGLK 8 uel ab igni G Verg. Aen. IIII 2

9 uenus Pal. m. alt. corr. ceto H capitur G igne Fr. 10 Verg. georg.

11 ignis Med. signi Rom. exigo Rr properatā properata Dd prope- rate G properatam adherent l Rom. properata maderent ni f. L 12 Iuv. sat.

V 15, 140 13 igni GK 14 Lucilius B Luc. Phars. I 50 1] Wallrafia-

nus U. K II. rell. 15 igne Rr igni nonnulli codd. Luc. uel sto uago Ll iuuet libri

aliquot Luc. uuast Voss. B iuuet Voss. b tibi] t (t. e. uel, ex male intellecto t ortum) G numine] h nomine HGLK 16 Verg. Aen. VIII 468 sq. 17 mu- rorum in parte sinistra add. d in om. Rom. 18 oposuerunt G opossuerunt K

dextra BDHGLK Rom. dextra Med. amnis B amnis Pal. 19 Verg. georg. I

203 atque illum in (in om. Pal.) praeceps pronò rapit alueus amni Med. Pal. atque

illum pronò incepto trahit alueus amni (pre m. rec.) Rom. 20 pronu D 21 Luc.

Phars. VI 366 sq.

ferit amne citato

Maliacas Sperchios aquas —,

'anguis ab angue' vel 'angui' - Statius in IIII:

Angue ter excusso.

Horatius in I epistularum:

Alter Mileti textam cane peius et angui

Vitabat chlamydem —.

69 similiter 'ab angue' vel 'angui' - idem in eodem:

ad haec ego naribus uti

Formido et, luctantis acuto ne secer angui —.

invenitur etiam 'a minore' vel 'minori', 'a leviori' vel 'leviori' et 'a maiore' vel 'maiori'. Iuvenalis in V:

Numinibus miserum turguebat Atlanta minori

Pondere.

Statius in VI Thebaidos:

numquam hunc animum natura minori

Corpore nec tantas ausa est includere vires.

Iuvenalis in III:

non defuit || illi,

Vnde emeret multa pascendum carne leonem

Iam domitum. constat leviori belua sumptu

Nimirum et capiunt plus intestina poetae.

Lucanus in VII:

Vixque revulsa solo maiori pondere pressum

Signiferi mersere caput.

2 maliacas RBDh cum Voss. utroque: sic igitur f. scr. Priscianus maliaca GL sperchios Voss. A al. sperchios Voss. B spercheos, spercheus vv. ll. ap. Luc.

aqua Rr 3 anguis om. HG ab ange G uel angui L uel ab angui K Stat. Theb. IIII 485 4 excusso G 5 oratius K Hor. epp. I 17, 30 sq. aepisto-

larum K 6 Alater (?) H mileti H meleti GLK peius in litura K pius Ll angue libri Horat. plerique 7 vitabat] mei omnes cum perpaucis codd. Hor.

uitabit Heidelb. cum Horatio uitavit libri aliquot Hor. clamydem (h) H clamydem B chlamidem GLK clamidem RD 8 similiter H Hor. epp. I 19, 45 sq.

10 et om. libri nonnulli Hor. secer Gg ungue libri nonnulli Hor. 12 maiore] maio R uel a GLK Iuv. sat. V 13, 48 sq. 13 miserumque DG urguebat] r urgebat RGLK urguebant Iuv. Pith. cum codd. fg Iahnii urgebant Iuv. rell.

atlanta Rr atlanta BLK atlante G 15 Statius — vires infra post mersere caput collocat H Stat. Theb. VI 845 sq. VII. Thebaidos G 16

minore GL 17 nec **** (enim) B tantas ausa est] tantaus. est Rr tantalis est HGLK includere B 18 Iuv. sat. III 7, 75 sqq. IIII. LK 19 non] nec

Iuvenalis 20 pascendum] d pascenda DGLK carne] caue L caue. Gg leonei Hh 21 liuiori Rr bel. a. na (1 ni f.) R sumtu DL 22 Nimirum Dd

capiunt Iuv. cod. Norimb. I 23 Luc. Phars. VII 462 sq. 24 solo ex sola ni f. corr. L maiore G maiore LK 25 caput ex capud corr. D

p. 767 P.

p. 338. 39 K.

nec mirum, tam in i quam in e comparativorum ablativos terminari, cum vetustissimi etiam neutrum in 'or' finiebant et erat eadem terminatio communis trium | generum, quae capax est, ut docuimus, utriusque ablativi, tam in e quam in i terminantis. Valerius Antias in VI annalium: 5 hoc senatusconsultum prior factum est. Cassius Emina an-
nalem suum quartum hoc titulo inscripsit: bellum Punicum poste-
rior. Claudius in VIII annali: qui prior bellum, quod cum his gestum erat, meminissent. in eodem: ubi decreve-
runt, commemorant, Graccho foedus prior Pompeianum non
10 esse servatum. propria, si sint appellativis similia in i terminantibus XIII 70
ablativum, ipsa per e eundem proferunt casum, sicut supra dictum est, ut
'Iuvenalis, Martialis, Felix' [propria] 'a Iuvenale, Martiale, Felice'.
'rudis', quando commune est significans recentem, et neutrum in e facit,
'hoc rude', et ablativum in i, 'a rudi'; quando vero virgam, qua gladia-
15 tores donati cessabant gladiora, femininum est solum et ablativum in e
finit. Iuvenalis in II:

hic Sergius idem

Accepta rude coepisset †Vegento videri.

'strigilis' vel derivativum est a 'stringo' vel a Graeco *στλεγγιδος*. itaque
20 rationabiliter in i terminavit ablativum. Horatius in II sermonum:

an hic †peccavit, sub noctem qui puer uvam

Furtiva mutat strigili?

In 'ix' etiam feminina verbalia, quia possunt esse communia cum

1 mirum a in i ^{tam} Li e quam in i BG comparativum B ablativum L
2* cummunis G 4 tam] d quam D i quam in e LK terminantis] d termi-
nantes D uallarius Rr ualearius G ualearius LK ancias Rr Valerii Ant.
ann. lib. VI fr. p. 274 Kr. fr. 17 p. 355 Rth. 5 senatusconsultum Dd cas-
sius] r casius RGLK aemina H hemina DGLK et in litura B Cassii Heminae ann.
lib. III p. 162 Kr. fr. 31 p. 293 Rth. 7 Claudii Quadrigarii ann. fr. lib. VIII
(sic enim edd. inde ab α; at v. Krehlium t. II p. 522) p. 258 Kr. lib. VIII fr. 56
p. 348 Rth. annalium r qui in litura h 8 meminisset H Idem in eodem
L in eodem] p. 259 Kr. l. l. Rth. 9 graccho R gracco Lr gracho BGLK graco
H fedus D pompianum K 10 si spscr. in L 11 proferunt Rr ut om.
DGLK 12 marcialis Rr a om. GLK ^{lice} facile Dd 13 significat BH 14
rude ablativum B allativum Rr ablativus L a om. L qua add. b 15
uel donati
domati Dd domati B caesabant LK solum est GLK 16 finit] facit r
Iuw. sat. II 6, 112 sq. U. GL 17 seregius GLK 18 acceptura H cepis-
set B uegento libri cum parte libror. dett. Iuw. Veiento Iuvenalis et sic libri isti
plerique uelento Pith. Iuw. 19 derivativum] r deriuata R asstringo B strin-
guo K *στλεγγιδος* α CTAΓΓΙΑOC H CTEΓΓΙΑOC CYAAEΓΓΙΑOC. B CTAΓΓΙΑOC R CTRE-
ΓΓΙΑOC D CTAΓΓΙΑOC GL TTPATIAOC K *στλεγγις* μ 20 terminavit ablativum in i L
oralius K Hor. serm. II 7, 109 sq.: Corpus. an hic peccat, sub etc. 21 puer]
h Horatius per H rell. uvam furtivam duo codd. Krehlii et sic et una furtivam
libri aliquot Hor. 22 mutavit D 23 uerbialia B quia] quae GLK com-
munia in numero plurali cum RG

p. 767. 68 P.

p. 339. 40 K.

neutris, ut 'victrix', 'ultrix', unde et 'victricia', 'ultricia', tam in e quam in i finiunt ablativum. Lucanus in I:

In sua victrici conversum viscera dextra.

idem in eodem:

Tollite iam pridem, victricia tollite signa.

Statius in V: |

ultricia Graiis

Virginibus dare tela pater.

'postis' etiam 'a poste' vel 'posti' invenio, quia, ut supra diximus, a duabus consonantibus incipiens finalis syllaba in 'is' desinit. Lucanus in V:

tum || poste recluso

Dux ait.

Ovidius in V metamorphoseon:

Raptaque de dextro robusta repagula posti

Ossibus inlisit.

In 'as' quoque circumflexa, quae apud veteres etiam in 'tis' proferri docuimus, tam in e quam in i finiunt ablativum. Cicero pro Vareno: G. Ancharius Rufus fuit e municipio Fulginate. idem in eadem: in praefectura Fulginate. idem pro Cluentio: ex municipio
71 Aletrinati. alia vero omnia tertiae declinationis nomina in e desinunt per ablativos correptam, cum omnes aliae terminationes ablativi in omni declinatione producantur. ergo si qua ex his, quae debent in e per ablativum proferri, inveniamus per i prolata, auctoritati adscribimus, quae saepe etiam dativis pro ablativis nec non etiam pro genetivis est usa, ut Virgilius in VIII:

Advectum Aenean classi victosque penates,

1 uictitia Rr ultritia Hr ultritia D et ultricia GK i quam in e L 2
Luc. Phars. I 3 1] cod. Waltraffianus II. libri rell. 3 ultrici K ultrici GLr
4 Luc. Phars. I 347 5 victicia] r uictitia RD 6 Stat. Theb. V 117 sq.
7 ultritia D uultricia K grailis 1, Statius (sic Cass. m. alt.) graius RB gravis

DGLK cum Cass. m. pr. grais d gragius H 8 tele Hh "pater" tela K pa-
ter] pater danaus R danaus pater BD danitus pater H 10 consonatibus L
finalis DK Luc. Phars. V 531 sq. 12 tum] h dum H tunc libri aliquot Luc.
cum Voss. B 14 Ovid. metamorph. V 120 sq. 15 repagula] k repacula HDGLK
poste pars libror. Ovid. 16 illaessit GL illaessit (a) K immisit aliquot, infixit, elidit
singuli codd. Ovid. 17 post quoque: desinentia in mg. add. h 18 i quam in e
L Cicero pro Vareno] fr. 3: opp. IIII 2 p. 443 Orell. uarreno K 19 post mu-
nicipio: Fulginate — municipio om. R add. r fulginatae r Cic. pro Vareno]
fr. 4 ap. Orell. l. l. eodem h 20 Idem in pro K Cic. pro Cluent. 16, 46

ni
mucipio L 21 alecrinati GLK aut Larinai aut Aletrinate libri Cic. 22
correpta r aliae om. K 23 producantur L per ablativos proferri GL
24 ascribimus RGLK 25 saepe om. GLK ut om. LK 26 Verg. Aen. VIII
11 VIII. R 27 aenea D class* (s) B cassi Hh clasi LK uectosque LK
Verg. Leid. m. alt. uectos Gg^{que} ponates Hh penates Med. Pal. Rom.

p. 788. 69 P.

p. 340. 41 K.

pro 'advectum classe', nisi si dicamus hellenismo usum esse poetam; dativo enim casui illi hoc adiungunt verbum.

In Graecis est quando invenimus e producta finiri ablativum tam primae quam tertiae declinationis nominum, qui magis dativus est Graecus pro ablativo positus Latino. Virgilius in I:

ipse uno graditur comitatus Achatē.

Lucanus in VIII:

Signaque ab Euphratē cum Crassis capta sequentes.
similiter 'a Demosthenē', 'Aristotelē', 'Hermogenē'. | vetustissimi tamen 72
etiam in quibusdam Latinis, quae nominativum in 'es' productam terminantia pares cum genetivo habent syllabas in hac declinatione, solebant
producere ablativum more quintae declinationis vel supra dictorum Graecorum: 'a molē', 'tabē', 'famē', quod adhuc sic profertur. Virgilius in VI:

offam

15 Obicit; ille famē rabida tria guttura pandens.

Lucanus in X:

Non mandante famē; multas volucresque ferasque
Aegypti posuere deos.

Iuvenalis in V:

20 Membra aliena famē lacerabant, esse parati
Et sua.

Lucretius:

Imbribus ut tabē nimborum arbusta vacillant.

DE NOMINATIVO PLURALI TERTIAE DECLINATIONIS.

25 Nominativus pluralis fit a genetivo || singulari mutata ultima 'is' in XV 73
'es' productam in masculinis et femininis et communibus, ut 'huius cardinis hi cardinēs', 'huius consulis hi consulēs', 'huius matris hae matrēs',

1 clase K clase+nisi L si om. HL hellenismo Rr helenismo GK helinismo L 2 casui] h casu DHGL 5 positus latino add. r Verg. Aen. I 312
7 Luc. Phars. VIII 358. VII. L 8 eufrate DGLK eufrathe H crasis G

capte G sequentis D sequentem Lucanus 9 athemostene GK demostene
BH themostene L aristotile GK hermogine GLK 10 etiam om. G 12
more B quinte daeclinationis H supraditorum R 13 ut a L thabe H
Verg. Aen. VI 420 sq. cf. lib. VI § 59 15 obiecit L obiiecit G rapida B

i
trea G trea L gottora G gutura L 16 Luc. Phars. X 158 sq. 17 mandante] k mandante GLKd mandante fame] b mandan++++ B famen R

multa R volucesque L volucres quae H fecerasque B 18 egipti G egypti
L possuere K 19 Iuv. sat. V 15, 102 sq. 20 menbra H 22 Lucr. I
806 Lucretius in G 23 In imbribus L ut] d-rell. prob. Bernaysio praef. ed.
Lucret. p. VIII sq. et D cum libris Lucretianis tabe enim arborum arbusta B

i. fit
24 PLURALI CASU B TERTIE D 25 Nominativus pluralis tertiae a L Nominativus
pluralis tertiae decli a G fit h. l. om., post communibus add. K is ultima D
26 feminis R 27 hic cardines R hic consules R

p. 769 P.

p. 341. 42 K.

'huius vatis hi' et 'hae vatēs'. neutra vero ex ablativo singulari faciunt nominativum pluralem hoc modo: si in i vel tam in i quam in e exeat ablativus, correpta i et addita a sit nominativus pluralis, ut 'ab hoc mari haec maria', 'ab hoc cervicali cervicalia', 'a lacunari lacunaria', 'a pari' vel 'pare paria', 'a felice' vel 'felici felicia'. excipitur 'a vetere' vel 'veteri', quod 'vetera' et non 'veteria' facit, nec non 'ab hoc ludici', quod 'ludica' et non 'ludicia' dicimus. Virgilius in XII Aeneidos;

neque enim levia aut ludicra petuntur

Praemia, sed Turni de vita et sanguine certant.

74 similiter comparativa, quae ablativum tam in e quam in i terminant: 'ma-iora' enim et 'minora' | et 'plura' dicimus, quamvis antiqui etiam 'pluria' dixerunt, unde compositum 'compluria'. Terentius in Phormione:

Multa advenienti, ut sit, nova hic compluria.

Cicero de signis: immo vero alia compluria; in quibusdam tamen codicibus invenitur 'complura'. idem in eodem: dies continuos compluris. idem pro Caecina: compluris armatos. 'gausape' quoque, sicut supra diximus, et ablativum in e terminat, 'ab hoc gausape' et nominativum pluralem in a definit: 'gausapa' enim, non 'gausapia' dicimus. Horatius sermonum II:

Gausape purpureo mensam pertersit acernam.

Persius:

Iam chlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

'aplustre' itidem quamvis faciat ablativum 'ab hoc aplustri', nominativum

1 haec et hi uates *K* nominativum faciunt *GLK* 2 pluralem *om. GLK*
 3 addita *spscr. L* fit nominativus — cervicalia *om. D add. d* notius *K*
 ab hoc *om. d* 4 haec cervicalia *BDHK* lacunaria in lacunaria *mut. H* a *om.*
R pare vel pari *B* 5 felice vel felici] felic^{ae} *R* felici vel a felice *G* 6 et
om. L facit *spscr. in K* nec *ñ ñ Dd* 7 et *om. GLK* ludicia *D* *Verg.*
Aen. XII 764 sq. Aeneidos XII *BH* 8 nec *D cum Pal.* lenia *G* ludicia]
 vel u
rd ludica *BD* 9 proemia *B* premia * turni (*ñ ni f.*) *H* turni debita (debita
L) sanguine *GL* vita] *d **** D* 10 similiter excipiuntur comparativa *GL*
 i quam in e *GLK* 11 plur^{ia} (al) *RDH* 12 *Ter. Phorm. III 3, 6* 14
 multa a advenienti *R* complur^{ia} (al) *H* post compluria: Cicero — alia com-
 pluria *om. G* 15 *Cic. in Verr. or. II III 46, 102* inmo *D* 16 quoddicibus
Rr complura⁺⁺⁺ (lia) *H* compluralia *GLK* complura (*Reg.*) vel complura *codd. Cic.*
 in eodem] inmo de suppliciis II v 52, 137 "continuos compluris *R* 17 cou-
 pluris *H* complures *LK cum codd. Cic. plerisque* complures *Cic. Reg. plures Lagom.*
 20 post compluris: idem — compluris *om. H* *Cic. pro Caecina 9, 24* oecina
RBDG oecina *L* coecina *K* complures *L cum libris Cic.* gausapae *R* 18
 quo^q *Dd* sicut] ut *K* di^x *G* terminat] facit *B* et ab hoc *Rr* 19 di^{fi}-
 nit *Rr* di^{fi}nit *L* dissinit *ex diffinit mut. G* dissinit *K* 20 Horatius] *d* oratius *DGLK*
Hor. serm. II 8, 11 cf. § 55 21 porporeo *G* protersit *GL* praetersit *K*
 acernam *ex v. praecedente huc translatus est* et alter Horatius 22 *Pers. sat. 6,*
 46 *cf. § 55* 23 clamydes *B* chlamides *GLK* clamides *RDH* regnum *D*
 gausapa *Rr* capis *LK*

p. 799. 70 P.

p. 342 K.

tamen pluralem non solum in a, sed etiam in 'ia' terminat: et 'aplustra' enim et 'aplustria' antiqui protulisse inveniuntur. Cicero in Arato: Navibus absumptis fluitantia quaerere aplustra.

Caesar in Arato:

5 Fulgent Argoae stellis aplustria puppis.

alia vero omnia neutra, quae in e terminant ablativum, mutata e in a faciunt nominativum pluralem: 'ab hoc numine haec numina', 'a tempore tempora', 'a tubere tubera', 'a capite capita'. ||

DE GENETIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

10 Genetivus pluralis tertiae declinationis nascitur ab ablativo singulari XVI 75 hoc modo: cum in i vel et in e et in i desinit, correpta i assumit 'um', ut 'a sedili horum sedilium', 'a cervicali cervicalium', 'ab equestri equestrium', 'ab utili utilium', 'a sapiente' vel 'sapienti sapientium', 'a felice' vel 'felici felicium'. multa tamen per syncopam solent proferri: 'sapientium' pro 'sapientium', 'merentum' pro 'merentium' - Statius in II Thebaidos:

dabitur, mihi crede, merentum

Consiliis tranquilla dies.

idem in IIII:

20 aeternaque sontum

Supplicia -,

'caelestum' pro 'caelestium'. Virgilius in VII:

Caelestum vis magna iubet.

et sciendum tamen, quod rarissime haec, quae in solam i finiunt ablativum, 25 syncopam patiuntur i per genetivum pluralem. inveni 'marum' pro 'ma-

uel ia uel a
1 in a Kk in ia Kk terminant Dd et ante aplustra om. GL et | et aplustra H et aplustra enim et aplustria] r et aplustra enim et aplustra et aplustria R
2 antiqui] antiquissimi B cf. Vahlenii Enn. ann. inc. sed. fr. CXXV p. 85

protulisse G Cicero. Arat. fr. XXII p. 522 Or. in ara¹⁰ in litura d 3 absumptis] r absumptis L assumptis R aut summis s. ab summis Salmasius in Solin. c. 34 p. 573 ed. 1629 4 Caesaris Germanici Arat. v. 345 5 argoe DH argue

GLK argoe stellis r argo estellis R applust^{ria} pupis Gg pupis L 6 uero

om. LK terminant G in a spscr. in K 7 numine Rr numina D 8 capita] ex corr. hb capite ni f. B 9 GENETIVO BDHGL TERTIAE DECLINATIONIS om. DH 10 ab add. r om. RBDG 11 cum in e uel in i desinit (dissinit K)

in e GK cum uel in i desinit Ll et ante in e eras. in D om. BH et in i om. BDH et i add. d adsumit B 12 horum cervicalium r aequistri L equestri G aequestrium DL 13 horum utilium B uel add. b uel sapienti om. H 15 pro ante sapientium om. H Stat. Theb. II 356 sq. 16 tebaidos G 19 Stat. Theb. III 475 sq. IIII] B III. rel. 20 aeterna *** sontum (prior loco quae eras.) R 21 subplicia R suplicia GK 22 Verg. Aen. VII 432

in septimo π VIII. R in VIII. BDGK in W. III. H in IX. L 23 coelestum L

uix Med. iubet ex iuuet corr. Fr. 24 haecq. in D que in sola R i eras. in R 25 marum pro marium inueni GLK

p. 769 P.

p. 341. 42 K.

'huius vatis hi' et 'hae vatēs'. neutra vero ex ablativo singulari faciunt nominativum pluralem hoc modo: si in i vel tam in i quam in e exeat ablativus, correpta i et addita a fit nominativus pluralis, ut 'ab hoc mari haec maria', 'ab hoc cervicali cervicalia', 'a lacunari lacunaria', 'a pari' vel 'pare paria', 'a felice' vel 'felici felicia'. excipitur 'a vetere' vel 'veteri', quod 'vetera' et non 'veteria' facit, nec non 'ab hoc ludici', quod 'ludica' et non 'ludicria' dicimus. Virgilius in XII Aeneidos;

neque enim levia aut ludicra petuntur

Praemia, sed Turni de vita et sanguine certant.

74 similiter comparativa, quae ablativum tam in e quam in i terminant: 'maiora' enim et 'minora' | et 'plura' dicimus, quamvis antiqui etiam 'pluria' dixerunt, unde compositum 'compluria'. Terentius in Phormione:

Multa advenienti, ut fit, nova hic compluria.

Cicero de signis: immo vero alia compluria; in quibusdam tamen 15 codicibus invenitur 'complura'. idem in eodem: dies continuos compluris. idem pro Caecina: compluris armatos. 'gausape' quoque, sicut supra diximus, et ablativum in e terminat, 'ab hoc gausape' et nominativum pluralem in a definit: 'gausapa' enim, non 'gausapia' dicimus. Horatius sermonum II:

Gausape purpureo mensam pertersit acernam.

Persius:

Iam chlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

'aplustre' itidem quamvis faciat ablativum 'ab hoc aplustri', nominativum

1 hae et hi vates *K* nominativum faciunt *GLK* 2 pluralem *om. GLK*
 3 addita *spscr.* *L* fit nominativus — cervicalia *om. D* add. *d* notius *K*
 ab hoc *om. d* 4 haec cervicalia *BDHK* lacunaria in lacunaria *mut. H* a *om.*
R pare vel pari *B* 5 felice vel felici] felice *ae R* felici vel a felice *G* 6 et
om. L facit *spscr.* in *K* ^{nec} n̄ *Dd* 7 et *om. GLK* lucridia *D* *Verg.*
Aen. XII 764 *sq.* Aeneidos XII *BH* 8 nec *D* cum *Pal.* lenia *G* ludicra] ^{vel a}
rd ludica *BD* 9 proemia *B* premia *turni (*s̄ nif.*) *H* turni debita (debita
L) sanguine *GL* vita] *d* *** *D* 10 similiter excipiuntur comparativa *GL*
 i quam in e *GLK* 11 plur***ia (al) *RDH* 12 *Ter. Phorm.* III 3, 6 14
 multa a advenienti *R* complur***ia (al) *H* post compluria: Cicero — alia com-
 pluria *om. G* 15 *Cic. in Verr. or.* II III 46, 102 inmo *D* 16 quoddicibus
Rr complura*** (lia) *H* compluralia *GLK* complura (*Reg.*) vel complura *codd. Cic.*
 in eodem] inmo de suppliciis II v 52, 137 "continuos compluris *R* 17 com-
 pluris *H* complures *LK* cum *codd. Cic. plerisque* complures *Cic. Reg. plures Lagom.*
 29 post compluris: idem — compluris *om. H* *Cic. pro Caecina* 9, 24 coecina
RBDG coecina *L* coecina *K* complures *L* cum *libris Cic.* gausapae *R* 18
 quoque *Dd* sicut] ut *K* diē *G* terminat] facit *B* ^{et} ab hoc *Rr* 19 diffi-
 nit *Rr* diffinit *L* dissinit *ex* diffinit *mut. G* dissinit *K* 20 Horatius] *d* oratius *DGLK*
Hor. serm. II 8, 11 *cf. § 55* 21 porporeo *G* protersit *GL* praetersit *K*
 acernam *ex v. praecedente huc translatus est* et alter Horatius 22 *Pers. sat.* 6,
 46 *cf. § 55* 23 clamydes *B* chlamides *GLK* clamides *RDH* regnum *D*
 gausapa *Rr* capis *LK*

p. 789. 70 P.

p. 342 K.

tamen pluralem non solum in a, sed etiam in 'ia' terminat: et 'aplustra' enim et 'aplustria' antiqui protulisse inveniuntur. Cicero in Arato:

Navibus absumptis fluitantia quaerere aplustra.

Caesar in Arato:

6 Fulgent Argoae stellis aplustria puppis.

alia vero omnia neutra, quae in e terminant ablativum, mutata e in a faciunt nominativum pluralem: 'ab hoc numine haec numina', 'a tempore tempora', 'a tubere tubera', 'a capite capita'. ||

DE GENETIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

10 Genetivus pluralis tertiae declinationis nascitur ab ablativo singulari XVI 75 hoc modo: cum in i vel et in e et in i desinit, correpta i assumit 'um', ut 'a sedili horum sedilium', 'a cervicali cervicalium', 'ab equestri equestrium', 'ab utili utilium', 'a sapiente vel 'sapienti sapientium', 'a felice' vel 'felici felicium'. multa tamen per syncopam solent proferri: 'sapientium' pro 'sapientium', 'merentum' pro 'merentium' - Statius in II Thebaidos:

dabitur, mihi crede, merentum

Consiliis tranquilla dies.

idem in IIII:

aeternaque sontum

Supplicia -,

'caelestum' pro 'caelestium'. Virgilius in VII:

Caelestum vis magna iubet.

et sciendum tamen, quod rarissime haec, quae in solam i finiunt ablativum, 25 syncopam patiuntur i per genetivum pluralem. inveni 'marum' pro 'ma-

uel in uel a
1 in a Kk in ia Kk terminant Dd et ante aplustra om. GL et et aplustra H et aplustra enim et aplustria] r et aplustra enim et aplustra et aplu**** R
2 antiqui] antiquissimi B cf. Vahlenii Enn. ann. inc. sed. fr. CXXV p. 85

protulisse G Ciceron. Arat. fr. XXII p. 522 Or. in ara¹⁰ in litura d 3 absumptis] r absumtis L assumptis R aut summis s. ab summis Sabmasius in Solin. c. 34 p. 573 ed. 1629 4 Caesaris Germanici Arat. v. 345 5 argoe DH argue

GLK argoe stellis r argo estellis R applust^{ria} pupis Gg pupis L 6 uero

om. LK terminent G in a spscr. in K 7 numine Rr numina D 8 capita] ex corr. hb capite ni f. B 9 GENETIVO BDHGL TERTIAE DECLINATIONIS om. DH 10 ab add. r om. RBDG 11 cum in e uel in i desinit (dissinit K)

in e GK cum uel in i desinit Li et ante in e eras. in D om. BH et in i om. BDH et i add. d adsumit B 12 horum cervicalium r aequestri L equestri G aequestrium DL 13 horum utilium B uel add. b uel sapienti om. H 15 pro ante sapientium om. H Stat. Theb. II 350 sq. 16 tebaidos G 19 Stat. Theb. III 475 sq. III] B III. rell. 20 aeterna **** sontatum (priori loco quae eras.) R 21 subplicia R suplicia GK 22 Verg. Aen. VII 432

in septimo π VIII. R in VIII. BDGK in W. III. H in IX. L 23 coelestum L

uix Med. iubet ex iuuet corr. Fr. 24 haecq. in D que in sola R i eras. in R 25 marum pro marium iuueni GLK

p. 770, 71 P.

p. 342, 43 K.

rium', qui tamen in | rarost usu genetivus, apud Naevium in carmine belli Punici:

Senex fretus pietatei deum adlocutus summi

Deum regis fratrem Neptunum regnatorem

Marum,

pro 'marium'. eius ablativum Caesar in V belli Gallici ponit: paulo latiores quam quibus in reliquis utimur maribus. comparativa quoque, quae inveniuntur tam in e quam in i exeuntia per ablativum, carent i paenultima in genetivo plurali: 'a maiore' vel 'maiori horum maiorum', 'a minore' vel 'minori horum minorum'.

- 76 In e vero solam finientia ablativum, si nominativus in duas terminetur consonantes, mutant e in i brevem et assumunt 'um', ut 'hic Mars a Marte horum Martium', 'hic fons a fonte horum fontium', 'haec frons a fronte harum frontium', 'haec urbs ab urbe harum urbium', 'haec arx ab arce harum arcium'. rarissime tamen et haec supra dicta, sicut illa, quae in i solam terminant ablativum, per syncopam i proferunt genetivum pluralem, exceptis in 'ms' vel 'ps' desinentibus, si non sint a capite composita. haec enim e ablativi in 'um' convertentia faciunt genetivum pluralem: 'haec hiems ab hieme hiemum', 'princeps a principe principum', 'municeps a munice municipum', 'forceps a forcipe forcipum', 'manceps a mancipe mancipum'. a capite enim composita et duabus syllabis abundant in genetivo et trium sunt generum communia. itaque et ablativum tam in e quam in i et genetivum pluralem rationabiliter in 'ium' terminant: 'hic' et 'haec' et 'hoc triceps a tripite' vel 'tricipiti tripitium', nisi syncopa fiat. illa quoque, quae pares habent syllabas tam in genetivo quam in nominativo, mutant e in i et assumunt 'um', ut 'hic collis huius collis ab hoc colle horum collium', 'haec aedis huius aedis ab
- 77

1 tamen * in (v) H raro est BDHGLK neuium libri Naev. bell. Pun. I 9 p. 43 Klusm. I VIII p. 10 Vahl. 3 pietatei Vahlenius pietati BHGLK pietate DGh pietate R allocutus DGLK 6 cesar D Caes. bell. Gall. V 1, 2 7 altiores v. l. libror. Caes. dett. reliquis maribus uti adsueverant libri aliquot

Caes. dett. utimar K 8 per ablativum om. GLK 9 caren Dd ut a maiore H uel a maiori BDH 10 a minore — minorum add. b uel a minori HGLb 11 uero spscr. in K solam] r sola R terminet BHGLK 12 et om. G adsumunt B ut haec mors a morte (miorte K) harum mortium GLK 13 hic fons a fonte horum fontium om. GLK haec fons a fonte harum fontium add. g haec frons a fronde (fronte g) harum frontium haec frons a fronde harum frondium G haec frons .te harum frontium haec frons .de harum frondium K 14 harum frontium] b horum frontium B ars R ares G 15 harum om. H artium R 16 in i solum Rr solum B 17 in om. GL ms et ps GK 18 ablativi] abtui H 19^{ut} haec Hh hiems] ex hiem** corr. L hiemps RB^h iem** (p) Dd ieme D harum hiemum GLK principum (i) K 20 municipum (i) K 21 mancipum H^{ci} enim om. K^{ti} 22 habundant RDⁿ 23 et om. GL 24 tripitium Rr tripitium D 25 habet D tam nominatio quam in genituo K 26 adsumunt B 27 huius collis om. G haec aedis LK haec edes DH huius haedis Rr

p. 771. 72 P.

p. 343. 44 K.

hac aede aedium', 'haec caedes [huius caedis] a caede caedium', nisi haec etiam per syncopam i proferantur. frequentius tamen in 'es' terminantia absque i inveniuntur, ut 'vatum' pro 'vatium' - Virgilius in IIII:

Multaque praeterea vatum praedicta | priorum.

5 Cicero pro Sestio: vestrarum sedum templorumque causa -, 'mensum' quoque pro 'mensium'. Ovidius in VIII metamorphoseon:

Et quos sustinui bis mensum quinque labores.
excipiuntur 'iuvenis a iuvene iuvenum', 'canis a cane canum', 'panis a pane panum'; carent enim i paenultima semper.

10 In 'as' quoque Latina mutant e ablativi in i et assumunt 'um': 'a civitate civitatum', 'a probitate probitatum'. in his tamen frequenter solet fieri concisio i in genetivo plurali, 'a civitate civitatum' et 'civitatum', 'a probitate probitatum' et 'probitatum'.

Reperiuntur praeterea absque i facientia genetivum pluralem, quamvis 78
15 ablativum et in e et in i proferant, in 'us' et in 'il' et in 'or' trium generum et in 'ex' desinentia, quando sunt communis generis, ut 'hlc' et 'haec' et 'hoc vetus a vetere' vel 'veteri veterum' - Virgilius in V:
veterum non inmemor ille parentum -,
'vigil ab hoc' et 'ab hac vigile' vel 'vigili horum' et 'harum vigillum'.

20 Iuvenalis in V:

Praeterea lateris vigili cum febre dolorem.

Virgilius in VIII:

† Praeterea vigillum excubiis obsidere portas.

sunt tamen, qui 'vigilis' nominativum quoque similem genetivo esse putant
25 verunt, usus tamen in 'il' esse ostendit, ut Lucanus in IIII:

1 hac*(e) B   ^haede Rr   harum aedium LK   huius caedis om. RBDH

ab hac caede G   caedae D   2 proferentur K   terminata BHK   3 inveniuntur Bb   Verg. Aen. IIII 464 (deficit Rom.)   4 multa quae R   quae om. G
praedica R   priorum] sic Pal. Fr. piorum Med. 'priorum: legitur et piorum' Serv.

ad h. l.   5 Cic. pro Sestio or. 20, 45   Sestio D   festio G   sezio K   sedium Cic. Paris. cum utroque Bern.   6 mensium ex mensuum corr. B   Ovid. metamorph. VIII 500   IX. L   ** metamorphoseon (in) B   7 Et quos om. GLK   sustinui GL   bis mensum quinque cum Prisciano Heinsii libri Ovid. meliores, mensum bis quinque, menses bis quinque, bis menses quinque vv. u. codd. Ovid.   quinq:] b

qui* B   8 a pene H   9 enim om. L   penultima*(s) B   10 et om. L
adsument B   11 post civitate: civitatum et ni f. eras. in H   post probitate: probitatum ni f. eras. in H   12 concisio K   et] uel B   13 et] uel BLK   14

Reperiuntur (p) D Reperiuntur HL Repereuntur G   praetere^a Rr   15 ablativum in e GL   proferⁱ D   et or D   17 Verg. Aen. V 39   in om. G   18

inmemor HGL   19 uigile K   uel uigili om. K   ^horum Rr   ^harum uigillum Bb
20 Iuv. sat. V 13, 229   22 Verg. Aen. VIII 159   VIII. RGLK   23 Praeterea ex praecedente exemplo repetitum libri praeter h Interea corr. h ex Vergilio

uigulum Med.   obsidere K   24 tamen quoque qui L   genitivum similem GLK
25 ostendit (h?) H   Luc. Phars. IIII 6 sq.

tutelaque valli

Pervigil alterno paret custodia signo.

similiter 'memor a memore' vel 'memori horum' et 'harum memorum'
- Horatius in II sermonum:

Nam quamvis memori referas mihi pectore cuncta. 5
raro tamen invenitur in e terminans huius nominis ablativus, nec aliam
esse causam existimo, ut supra dictum est, nisi eam, quod apud antiquos
'hic' et 'haec memoris' et 'hoc memore' proferebatur. in quo testis
est Caper, antiquitatis doctissimus inquisitor. ostendit enim, Caecilium
in epiclero sic protulisse: 10

Itane Antipho invenitus profluvia fide?

Itane est inmemoris, itane est madida memoria?
nec mirum, cum et 'hic celer' et 'hic celeris', et 'hic concors' et 'hic
concordis' protulisse inveniuntur vetustissimi multaque alia in eundem mo-
dum. Virgilius in XII: 15

nec domini memorum proculcat equorum --

79 'supplex ab hoc' et 'ab hac supplice' vel 'supplici horum' et 'harum
supplicum', 'artifex ab hoc' et 'ab hac artifice' vel 'artifici horum' et
'harum artificum': Lucanus in VIII:

Se simul et Romam Pompeio supplice mensus. 20

Sallustius in Catilinario: demisso vultu, voce supplici. Ci-
cero pro Ligario: et nos iacentes ante pedes supplicum voce
prohibebis. Virgilius in I:

Artificumque manus inter se operumque laborem.

puto tamen, haec etiam ab oratoribus differentiae causa sic proferri per 25
syncopam, quia 'supplicium' et 'artificium' neutra inveniuntur singularia.
'hic' et 'haec parens', quando nomen est, duum est generum et geneli-

1 tutela quae R ceutelaque GLK 2 pa^{ret} Rr cessit Luc. Marburg. 3 ha-
rum et horum B 4 oratius K Hor. serm. II 4, 90 5 Nam] rā Num RH
Nam quamvis] Nunquam uis GL referas memori nonnulli codd. Hor. ref-
feras H peccatore D 6 eius BH 7 causam esse L quod] quam r
apud spscr. K 8 proferebantur D 9 Caper] de dub. gen. iudice Osanno de Fl.
Capro p. 12 ceciliū RK de Caecil. epicleri fr. v. lib. VI § 47 10 epidero GL

11 anthipho L antibo G inuenitur duo libri Spengelii profluvia] (pirfluvia) r
pirfluvia R 12 inmemoris L 13 cum hic B cum hic GLK et in hic caeler
Rr caeler D caeleris D celeris hic GLK 14 protulisse G vetustis-
tissimi H 15 Verg. Aen. XII 534 XII] Krehlius in annot. ad h. l. X. libri

16 proculcat Med. aequorum Pal. 18 supplicium DK supplicium B uel
artifici K 19 Luc. Phars. VIII 346 20 roma H menses RBHGKd 21
Sall. Catil. 31, 7 Catilinario] r catilinario RBDGK prono demisso L prono
demiso K prono dimiso G pronode misso H Cic. pro Lig. or. 5, 13 22 ante] ad
libri Ciceronis pede^s Dd supplicum (i) K supplici cum uoce L 23 pro-
hibetis H Verg. Aen. I 455 24 artificum quae H se se R se operum-
que] k seorsum K operum quae H 25 tamen et haec etiam D haec] hac
in litura b etiam haec K 27 pares Dd est post duum om. DGLK add. d

p. 772. 73 P.

p. 345. 46 K.

vum pluralem absque i facit plerumque, 'horum parentum'. Virgilius in II:

decora alta parentum.

quod autem etiam 'parentium' non irrationabiliter dicitur, ostendit accusativus pluralis in 'is' etiam terminans, qui proprius est in 'ium' terminantis genetivi. Terentius in *heautontimorumeno*:

Quod volo aut peto, parentis meos ut commonestres mihi.

Cicero de suppliciis: navium praefectos sine ulla causa de
complexu parentium suorum, | hospitum tuorum, ad mortem
cruciatumque rapuisti. notandum etiam, quod omnia semper plura-
lia, quae in 'es' || desinunt, genitivum in 'ium' faciunt, ut 'hae vires
harum virium', 'hi penates horum penatium' - invenitur tamen apud
veteres eius singulare 'hic penatis huius penatis' -, 'hi quinquatres horum
quinquatrium', 'hi' et 'hae tres horum' et 'harum trium'. similiter 'hi'
et 'hae plures' et 'haec plura' vel 'pluria horum' et 'harum plurium'.
Cicero ad Herennium in III: complurium negotiorum.

In 'is' quoque longam desinentia: 'lis a lite litium', 'Samnis a Samnite Samnitium', 'dis a dite ditium'. 'nox' etiam 'a nocte noctium',
unde Agellius noctium Atticarum inscripsit.

Cetera vero omnia ablativum in e solam terminantia mutant eam in
'um' et faciunt genitivum pluralem: 'a poemate poematum', 'a Cicerone
Ciceronum', 'a consule consulum', 'a Titane Titanum', 'a duce ducum',
'a patre patrum', 'a virtute virtutum', 'a capite capitum', 'ab alite alitum';
nam 'alituum' per interpositionem addita u protulit Virgilius in VIII:

1 Verg. Aen. II 448 (*deficit Rom.*) 3 decora ^{alta} illa Fr. decorallia Pal. 4
autem et (et ^{etiam} K) in ium non GLK inrationabiliter B dicitur om. GK 5
in ium D 6 Ter. *heautontim.* V. 4, 4 eautontimoromeno RD eatontimoromeno K
eutontimoromeno GL 7 Quod] B Quid *rell.* 8 quod peto aut quod volo Bemb. Quod
peto aut volo Bas. parentes Bemb. ut om. Bemb. ut commonestres D et con-
strues GLK 9 Cic. in Verr. II v 52, 138 10 complexu] B cum Cic. Reg. com-
plexu *rell.* parentum libri Cic. parentum GL suorum om. Cic. Lagom. 42
ospitum K hospitium Reg. hospitumque dett. Cic. de tuorum ^{an} falsus est accu-
ratissimus ille *Halimius noster ad Cic. l. 1.* 11 etiam] vero B 12 desinit Rr
post desinunt: id est quae ex se non habent singularia R, quod pro gloss. *spscr.* d,
quae ex se non habent singularia B genitium. In ium faciunt genitium Dd
13 hii H et hi K poenates RD poenatium RD inveniuntur RDL 14
eius] in B. paenatis D paenatis D Hic quinquatres D hii quinquatres H
quiquatres L 17 rhet. ad Herenn. III 2, 3 complurium B 18 in is (h) D
lite Rr 20 Agellius cf. lib. VI § 61 agellius H aggellius B aggilius GK
aggillius L anticarum L antipinarum Gg 21 in e solam ablativum L 22 a
poemata Bh a cicero Dd 23 ductum K 25 Verg. Aen. VIII 27 26
VIII. RBDH IX. L

p. 789 P.

p. 341. 42 K.

'huius vatis hi' et 'hae vatēs'. neutra vero ex ablativo singulari faciunt nominativum pluralem hoc modo: si in i vel tam in i quam in e exeat ablativus, correpta i et addita a fit nominativus pluralis, ut 'ab hoc mari haec maria', 'ab hoc cervicali cervicalia', 'a lacunari lacunaria', 'a pari' vel 'pare paria', 'a felice' vel 'felici felicia'. excipitur 'a vetere' vel 'veteri', quod 'vetera' et non 'veteria' facit, nec non 'ab hoc ludicri', quod 'ludicra' et non 'ludicria' dicimus. Virgilius in XII Aeneidos;

neque enim levia aut ludicra petuntur

Praemia, sed Turni de vita et sanguine certant.

74 similiter comparativa, quae ablativum tam in e quam in i terminant: 'maiora' enim et 'minora' | et 'plura' dicimus, quamvis antiqui etiam 'pluria' dixerunt, unde compositum 'compluria'. Terentius in Phormione:

Multa advenienti, ut fit, nova hic compluria.

Cicero de signis: immo vero alia compluria; in quibusdam tamen codicibus invenitur 'complura'. idem in eodem: dies continuos compluris. idem pro Caecina: compluris armatos. 'gausape' quoque, sicut supra diximus, et ablativum in e terminat, 'ab hoc gausape' et nominativum pluralem in a definit: 'gausapa' enim, non 'gausapia' dicimus. Horatius sermonum II:

Gausape purpureo mensam pertersit acernam.

Persius:

Iam chlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

'aplustre' itidem quamvis faciat ablativum 'ab hoc aplustri', nominativum

1 hae et hi uates *K* nominativum faciunt *GLK* 2 pluralem *om. GLK*
 3 addita *spscr. L* fit nominativus — cervicalia *om. D* add. *d* notius *K*
 ab hoc *om. d* 4 haec cervicalia *BDHK* lacunaria in lacunaria *mut. H* a *om.*
R pare vel pari *B* 5 felice vel felici] felic+e *R* felici vel a felice *G* 6 et
om. L facit *spscr. in K* n̄ n̄ *Dd* 7 et *om. GLK* lucridia *D* Verg.
Aen. XII 764 sq. Aeneidos XII *BH* 8 nec *D cum Pal.* lenia *G* ludicra]
 vel a
 rd ludicra *BD* 9 proemia *B* premia *turni (s̄ nī f.) *H* turni debita (debita
L) sanguine *GL* vita] *d* *** *D* 10 similiter excipiuntur comparativa *GL*
 i quam in e *GLK* 11 plur+ia (al) *RDH* 12 Ter. Phorm. III 3, 6 14
 multa a advenienti *R* complur+ia (al) *H* post compluria: Cicero — alia com-
 pluria *om. G* 15 Cic. in Verr. or. II III 46, 102 inmo *D* 16 quoddicibus
Rr complura+ia (lia) *H* compluralia *GLK* complura (*Reg.*) vel complura *codd. Cic.*
 in eodem] inmo de suppliciis II v 52, 137 "continuos 'compluris *R* 17 com-
 pluris *H* complures *LK cum codd. Cic. plerisque* complures *Cic. Reg. plures Lagom.*
 29 post compluris: idem — compluris *om. H* Cic. pro Caecina 9, 24 oecina
RBDG oecina *L* coecina *K* complures *L cum libris Cic.* gausapae *R* 18
 quo+e *Dd* sicut] ut *K* di+ *G* terminat] facit *B* et ab hoc *Rr* 19 di-
 nit *Rr* diffinit *L* dissinit *ex diffinit mut. G* dissinit *K* 20 Horatius] *d* oratius *DGLK*
Hor. serm. II 8, 11 cf. § 55 21 porporeo *G* protersit *GL* praetersit *K*
 acernam *ex v. praecedente huc translatus est* et alter Horatius 22 Pers. sat. 6,
 46 cf. § 55 23 chlamydes *B* chlamides *GLK* clamides *RDH* regnum *D*
 gausapa *Rr* capis *LK*

p. 789. 70 P.

p. 342 K.

tamen pluralem non solum in a, sed etiam in 'ia' terminat: et 'aplustra' enim et 'aplustria' antiqui protulisse inveniuntur. Cicero in Arato:

Navibus absumptis fluitantia quaerere aplustra.

Caesar in Arato:

5 Fulgent Argoae stellis aplustria puppis.

alia vero omnia neutra, quae in e terminant ablativum, mutata e in a faciunt nominativum pluralem: 'ab hoc numine haec numina', 'a tempore tempora', 'a tubere tubera', 'a capite capita'. ||

DE GENETIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

10 Genetivus pluralis tertiae declinationis nascitur ab ablativo singulari XVI 75 hoc modo: cum in i vel et in e et in i desinit, correpta i assumit 'um', ut 'a sedili horum sedilium', 'a cervicali cervicalium', 'ab equestri equestrium', 'ab utili utilium', 'a sapiente' vel 'sapienti sapientium', 'a felice' vel 'felici felicium'. multa tamen per syncopam solent proferri: 'sapientium' pro 'sapientium', 'merentum' pro 'merentium' - Statius in II Thebaidos:

dabitur, mihi crede, merentum

Consiliis tranquilla dies.

idem in IIII:

aeternaque sontum

Supplicia -,

'caelestum' pro 'caelestium'. Virgilius in VII:

Caelestum vis magna iubet.

et sciendum tamen, quod rarissime haec, quae in solam i finiunt ablativum, 25 syncopam patiuntur i per genetivum pluralem. inveni 'marum' pro 'ma-

uel in uel a
1 in a Kk in ia Kk terminant Dd et ante aplustra om. GL et et aplustra H et aplustra enim et aplustria] r et aplustra enim et aplustra et aplustria R
2 antiqui] antiquissimi B cf. Vahlenii Enn. ann. inc. sed. fr. CXXV p. 85

protulisse G Ciceron. Arat. fr. XXII p. 522 Or. in ara¹⁰ in litura d 3 absumptis] r absumptis L assumptis R aut summis s. ab summis Salmasius in Solin. c. 34 p. 573 ed. 1029 4 Caesaris Germanici Arat. v. 345 5 argoe DH argue

GLK argoe stellis r argo estellis R applust^{ria} pupis Gg pupis L 6 uero om. LK terminant G in a spocr. in K 7 numine Rr numina D 8 capita] ex corr. hb capite ni f. B 9 GENETIVO BDHGL TERTIAE DECLINATIONIS om. DH 10 ab add. r om. RBDG 11 cum in e uel in i desinit (dissinit K)

in e GK cum uel in i desinit Li et ante in e eras. in D om. BH et in i om. BDH et i add. d adsumit B 12 horum cervicalium r aequistri L equestri G aequestrium DL 13 horum utilium B uel add. b uel sapienti om. H 15 pro ante sapientium om. H Stat. Theb. II 350 sq. 16 thebaidos G 19 Stat. Theb. III 475 sq. III] B III. rell. 20 aeterna **** sontium (prior loco quae eras.) R 21 subplacia R suplicia GK 22 Verg. Aen. VII 432

in septimo π VIII. R in VIII. BDGK in W. III. H in IX. L 23 coelestum L

nix Med. iubet ex iuaet corr. Fr. 24 haecq. in D que in sola R i eras. in R 25 marum pro marium inueni GLK

rium', qui tamen in | raro usu genetivus, apud Naevium in carmine belli Punici:

Senex fretus pietatei deum adlocutus summi

Deum regis fratrem Neptunum regnatorem

Marum,

pro 'marium'. eius ablativum Caesar in V belli Gallici ponit: paulo latiores quam quibus in reliquis utimur maribus. comparativa quoque, quae inveniuntur tam in e quam in i exeuntia per ablativum, carent i paenultima in genetivo plurali: 'a maiore' vel 'maiori horum maiorum', 'a minore' vel 'minori horum minorum'.

- 76 In e vero solam finientia ablativum, si nominativus in duas terminetur consonantes, mutant e in i brevem et assumunt 'um', ut 'hic Mars a Marte horum Martium', 'hic fons a fonte horum fontium', 'haec frons a fronte harum frontium', 'haec urbs ab urbe harum urbium', 'haec arx ab arce harum arcium'. rarissime tamen et haec supra dicta, sicut illa, quae in i solam terminant ablativum, per syncopam i proferunt genetivum pluralem, exceptis in 'ms' vel 'ps' desinentibus, si non sint a capite composita. haec enim e ablativi in 'um' convertentia faciunt genetivum pluralem: 'haec hiems ab hieme hiemum', 'princeps a principe principum', 'municeps a munice municipum', 'forceps a forcipe forcipum', 'manceps a mancipe mancipum'. a capite enim composita et duabus syllabis abundant in genetivo et trium sunt generum communia. itaque et ablativum tam in e quam in i et genetivum pluralem rationabiliter in 'ium' terminant: 'hic' et 'haec' et 'hoc triceps a tripite' vel 'tricipiti tripitium', nisi syncopa fiat. illa quoque, quae pares habent syllabas tam in genetivo quam in nominativo, mutant e in i et assumunt 'um', ut 'hic collis huius collis ab hoc colle horum collium', 'haec aedis huius aedis ab
- 77

1 tamen * in (v) H raro est BDHGLK neuium libri Naev. bell. Pun. I 9 p. 43 Klusm. I VIII p. 10 Vahl. 3 pietatei Vahlenius pietati BHLKr pietate DGh piactate R allocutus DGLKr 6 cesar D Caes. bell. Gall. V I. 2 7 altiores v. l. libror. Caes. dett. reliquis maribus uti adsueverant libri aliquot

Caes. dett. utimar K 8 per ablativum om. GLK 9 caren Dd ut a maiore H uel a maiori BDH 10 a minore — minorum add. b uel a minori HGLb 11 uero spscr. in K solam] r sola R terminet BHGLK 12 et om. G adsumunt B ut haec mors a morte (morte K) harum mortium GLK 13 hic fons a fonte horum fontium om. GLK haec fons a fonte harum fontium add. g haec frons a fronde (fronde g) harum frontium haec frons a fronde harum frondium G haec frons .te harum frontium haec frons .de harum frondium K 14 harum frontium] b horum frontium B ars R ares G 15 harum om. H artium R 16 in i solum Rr solum B 17 in om. GL ms et ps GK 18 ablativi abbui H 19^{ut} haec Hh hiems] ex hiem⁺ corr. L hiemps RB h iem⁺ (p) Dd ieme D harum hiemum GLK princip-sum (i) K 20 municipum (i) K 21 mancipum H enim om. K 22 habundant RD 23 et om. GL 24 tripitium Rr tripitium D 25 habet D tam nominatio quam in genituo K 26 adsumunt B 27 huius collis om. G haec aedis LK haec edes DH huius haedis Rr

p. 771. 72 P.

p. 343. 44 K.

hac aede aedium', 'haec caedes [huius caedis] a caede caedium', nisi haec etiam per syncopam i proferantur. frequentius tamen in 'es' terminantia absque i inveniuntur, ut 'vatum' pro 'vatium' - Virgilius in IIII:

Multaque praeterea vatum praedicta | priorum.

5 Cicero pro Sestio: vestrarum sedum templorumque causa -, 'mensum' quoque pro 'mensium'. Ovidius in VIII metamorphoseon:

Et quos sustinui bis mensum quinque labores.

excipiuntur 'iuvenis a iuvene iuvenum', 'canis a cane canum', 'panis a pane panum'; carent enim i paenultima semper.

10 In 'as' quoque Latina mutant e ablativi in i et assumunt 'um': 'a civitate civitatum', 'a probitate probitatum'. in his tamen frequenter solet fieri concisio i in genetivo plurali, 'a civitate civitatum' et 'civitatum', 'a probitate probitatum' et 'probitatum'.

Reperiuntur praeterea absque i facientia genetivum pluralem, quamvis 78 15 ablativum et in e et in i proferant, in 'us' et in 'il' et in 'or' trium generum et in 'ex' desinentia, quando sunt communis generis, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc vetus a vetere' vel 'veteri veterum' - Virgilius in V:

veterum non inmemor ille parentum -,

'vigil ab hoc' et 'ab hac vigile' vel 'vigili horum' et 'harum vigillum'.

20 Iuvenalis in V:

Praeterea lateris vigili cum febre dolorem.

Virgilius in VIII:

† Praeterea vigillum excubiis obsidere portas.

sunt tamen, qui 'vigilis' nominativum quoque similem genetivo esse putant 25 verunt, usus tamen in 'il' esse ostendit, ut Lucanus in IIII:

1 hac*(e) B h aede Rr harum aedium LK huius caedis om. RBDH

ab hac caede G caedae D 2 proferentur K terminata BHK 3 inuenitur Bb Verg. Aen. IIII 464 (deficit Rom.) 4 multa quae R que om. G praedica R priorum] sic Pal. Fr. priorum Med. 'priorum: legitur et priorum' Serv.

ad h. l. 5 Cic. pro Sestio or. 20, 45 Sestio D festio G sezio K sedium Cic. Paris. cum utroque Bern. 6 mensium ex mensuum corr. B Ovid. metamorph. VIII 500 IX. L ** metamorphoseon (in) B 7 Et quos om. GLK subitui GL bis mensum quinque cum Prisciano Heinsii libri Ovid. meliores, mensum bis quinque, menses bis quinque, bis menses quinque vv. u. codd. Ovid. quinq:] b

qui* B 8 a pene H 9 enim om. L penultima*(s) B 10 et om. L adsumunt B 11 post ciuitate: ciuitatum et ni f. eras. in H post probitate: probitatum ni f. eras. in H 12 concisio K et] uel B 13 et] uel BLK 14

Reperiuntur (p) D Reperiuntur HL Repereuntur G praetere^a Rr 15 ablativum in e GL profer^a D et or D 17 Verg. Aen. V 39 in om. G 18

inmemor HGL 19 uigile K uel uigili om. K orum Rr arum uigillum Bb 20 Iuv. sat. V 13, 229 22 Verg. Aen. VIII 159 VIII. RGLK 23 Praeterea ex praecedente exemplo repetitum libri praeter h Interea corr. h ex Vergilio

uigulum Med. obsedere K 24 tamen quoque qui L genitiuo similem GLK 25 ostendit (h?) H Luc. Phars. IIII 6 sq.

tutelaque valli

Pervigil alterno paret custodia signo.

similiter 'memor a memore' vel 'memori horum' et 'harum memorum'
- Horatius in II sermonum:

Nam quamvis memori referas mihi pectore cuncta.
raro tamen invenitur in e terminans huius nominis ablativus, nec aliam
esse causam existimo, ut supra dictum est, nisi eam, quod apud antiquos
'hic' et 'haec memoris' et 'hoc memore' proferebatur. in quo testis
est Caper, antiquitatis doctissimus inquisitor. ostendit enim, Caecilium
in epiclero sic protulisse:

Itane Antipho invenitus profluvia fide?

Itane est inmemoris, itane est madida memoria?
nec mirum, cum et 'hic celer' et 'hic celeris', et 'hic concors' et 'hic
concordis' protulisse inveniuntur vetustissimi multaque alia in eundem mo-
dum. Virgilius in XII:

nec domini memorum proculcat equorum --,
79 'supplex ab hoc' et 'ab hac supplice' vel 'supplici horum' et 'harum
supplicum', 'artifex ab hoc' et 'ab hac artifice' vel 'artifici horum' et
'harum artificum'. Lucanus in VIII:

Se simul et Romam Pompeio supplice mensus.
Sallustius in Catilinario: demisso vultu, voce supplici. Ci-
cero pro Ligario: et nos iacentes ante pedes supplicum voce
prohibebis. Virgilius in I:

Artificumque manus inter se operumque laborem.
puto tamen, haec etiam ab oratoribus differentiae causa sic proferri per
syncopam, quia 'supplicium' et 'artificium' neutra inveniuntur singularia.
'hic' et 'haec parens', quando nomen est, duum est generum et geneli-

1 tutela quae R ceutelaque GLK 2 pa^{ret} Rr cessit Luc. Marburg. 3 ha-
rum et horum B 4 oratus K Hor. serm. II 4, 90 5 Nam] rh Num RH
Nam quamvis] Nunquam uis GL referas memori nonnulli codd. Hor. ref-
feras H peccatore D 6 eius BH 7 causam esse L quod] quam r
apud spscr. K 8 proferebantur D 9 Caper] de dub. gen. iudice Osanno de Fl.
Capro p. 12 ceciliam RK de Caecil. epicleri fr. v. lib. VI § 47 10 epidero GL

11 anthipho L antipho G inuenitur duo libri Spengelii profluvia] (pirfluvia) r
pirfluvia R 12 immemoris L 13 cum hic B cum hic GLK et in hic caeler
Rr caeler D caeleris D celeris hic GLK 14 protulisse G uetustis-
sissimi H 15 Verg. Aen. XII 534 XII] Krehlius in annot. ad h. l. X. libri

16 proculcat Med. aequorum Pal. 18 supplicium DK supplicium B et
artifici K 19 Luc. Phars. VIII 346 20 roma H menses RBHGKd 21
Sall. Catil. 31, 7 Catilinario] r catilinario RBDGK prono demisso L prono
demisso K prono dimisso G pronode misso H Cic. pro Lig. or. 5, 13 22 ante] ad
libri Ciceronis pede Dd supplicium (i) K supplici cum uoce L 23 pro-
hibetis H Verg. Aen. I 455 24 artificum quae H se se R se operum-
que] k seorsum K operum quae H 25 tamen et haec etiam D haec] hac
in litura b etiam haec K 27 pares Dd est post duum om. DGLK add. d

p. 77L 73 P.

p. 345. 44 K.

vum pluralem absque i facit plerumque, 'horum parentum'. Virgilius in II:

decora alta parentum.

quod autem etiam 'parentium' non irrationabiliter dicitur, ostendit accusativus pluralis in 'is' etiam terminans, qui proprius est in 'ium' terminantis genetivi. Terentius in *heautontimorumeno*:

Quod volo aut peto, parentis meos ut commonestres mihi.

Cicero de suppliciis: navium praefectos sine ulla causa de
complexu parentum suorum, hospitum tuorum, ad mortem
cruciatumque rapuisti. notandum etiam, quod omnia semper plura- 80
lia, quae in 'es' || desinunt, genitivum in 'ium' faciunt, ut 'hae vires
harum virium', 'hi penates horum penatum' - invenitur tamen apud
veteres eius singulare 'hic penatis huius penatis' -, 'hi quinquatres horum
15 quinquatrium', 'hi' et 'hae tres horum' et 'harum trium'. similiter 'hi'
et 'hae plures' et 'haec plura' vel 'pluria horum' et 'harum plurium'.
Cicero ad Herennium in III: complurium negotiorum.

In 'is' quoque longam desinentia: 'lis a lite litium', 'Samnis a Sam-
nite Samnitium', 'dis a dite ditium'. 'nox' etiam 'a nocte noctium',
20 unde Agellius noctium Atticarum inscripsit.

Cetera vero omnia ablativum in e solam terminantia mutant eam in
'um' et faciunt genitivum pluralem: 'a poemate poematum', 'a Cicerone
Ciceronum', 'a consule consulum', 'a Titane Titanum', 'a duce ducum',
'a patre patrum', 'a virtute virtutum', 'a capite capitum', 'ab alite ali-
25 tum'; nam 'alituum' per interpositionem addita u protulit Virgilius
in VIII:

1 Verg. Aen. II 448 (deficit Rom.) 3 decora ^{alta} illa Fr. decoralla Pal. 4

autem et (et ^{etiam} K) in ium non GLK irrationabiliter B dicitur om. GK 5
in ium D 6 Ter. *heautontim.* V. 4, 4 eautontimorumeno RD eatontimorumeno K
eutontimorumeno GL 7 Quod] B Quid *rell.* * quod peto aut quod volo Bemb. Quod

peto aut uolo Bas. parentes Bemb. ut om. Bemb. ut commonestres D et con-
strues GLK 9 Cic. in Verr. II v 52, 138 10 complexu] B cum Cic. Reg. com-

plexu *rell.* parentum libri Cic. parentum GL suorum om. Cic. Lagom. 42
ospitum K hospitium Reg. hospitumque dett. Cic. de tuorum falsus est accu-

ratus ille Halimius noster ad Cic. l. l. 11 etiam] vero B 12 desinit Rr
post desinunt: id est quae ex se non habent singularia R, quod pro gloss. spscr. d,
quae ex se non habent singularia B genitivum. In ium faciunt genitivum Dd

13 hii H et hi K poenates RD poenatum RD inueniuntur RDL 14
eius] in B paenatis D paenatis D Hic quinquatres D hii quinquatres H

quinquatres L 17 rhet. ad Herenn. III 2, 3 complurium B 18 in is (h) D
lite Rr 20 Agellius cf. lib. VI § 61 agellius H agellius B agillius GK

agillius L anticarum L antiqnarum Gg 21 in e solam ablativum L 22 a
poemata Hh a cicero Dd 23 ductum K 25 Verg. Aen. VIII 27 26
VIII. RBDH IX, L

p. 773. 74 P.

p. 346. 47 K.

Alituum pecudumque genus sopor altus habebat.
81 'a bove' quoque 'bovum' debet fieri; sed hoc nomen notandum, quod u
consonantem assumunt obliqui singulares hiatus causa, abiciunt autem est
quando plurales. Virgilius in III:

Huc ubi delati portus intravimus, ecce
Laeta boum passim campis armenta videmus.
idem in VIII:

Reddidit una boum vocem vastoque sub antro.
dativus autem et ablativus eius nominis per syncopam semper mediae pro-
feruntur syllabae, 'bobus' pro 'bovibus'. Horatius in epodo: 10

Beatus ille, qui procul negotiis
Paterna rura bobus exercet suis.
nominativus vero pluralis et | accusativus et vocativus, qui similes sunt,
raro abiciunt u consonantis loco positam. Virgilius in bucolico:
Ille meas errare boves, ut cernis, et ipsum. 15
idem in VIII:

Discessu mugire boves.
in eodem:
Abstractaeque boves abiurataeque rapinae. ||

DE DATIVO ET ABLATIVO PLURALI TERTIAE DECLINATIONIS. 20

XVII 82 Dativus et ablativus pluralis tertiae declinationis nascitur a singulari
genetivo interiecta 'bu', ut 'huius hominis his' et 'ab his hominibus',
'huius exulis his' et 'ab his exulibus', 'huius numinis his' et 'ab his nu-
minibus', 'huius disparis his' et 'ab his disparibus', 'huius felicitis his' et
'ab his felicibus', 'toreuma toreumatis his' et 'ab his toreumatibus'. in 25
huiuscemodi tamen, id est neutris a finitis, quae sunt Graeca, frequenter

1 pecudumque GK 2 notandum est GLK quod] R in quo r rell. in quod
g 3 adsumunt B obliqui casus singulares DG obiciunt K autem add. b
autem eam est quando G autem eam quando LK 4 Verg. Aen. III 219 sq.

III]. K 5 dilati GL intravimus] d intrabimus DG ecce K 6 pa-
campis

sim armenta Kk 7 Verg. Aen. VIII 217 8 reddit D vocem] r uoce RB
vasto quae R anthro GLK 9 autem] etiam H huius G mediae semper

LK proferuntur] h profertur RDHK 10 bubus Rr bobus Kk bubus BH
oratius K Horat. epod. 2, 1 et 3 12 bubus BH cum nonnullis codd. Horat.
suis exercet L 13 quis D 14 abiciunt (h) D Verg. ecl. 1, 9 15 ille B

meas herrare h mea serrare ni f. H boes K boes GL post ipsum: ludere-
que (quae d) uellem, v. sq. initium, add. D ludere que uellem H, integrum v. sq.
ludere quae uellem calamo permisit agrestis B 16 Verg. Aen. VIII 215 17 dis-
cesu GL boes GLK boes l 18 Idem in eodem R Verg. Aen. VIII 263

eodē*Abstractaeque B 19 que om. GL boes K boes GL abiurataeque]
ex obiurataeque corr. L obiurataeque LK 20 DE DATIVO ET ABLATIVO (rell. om.) A
DECLINATIONIS B 21 genitivo singulari GL 22 his uel ab his hominibus B
23 numinibus] nominibus B 24 felicitis] felicibus H 25 toreuma D to-
reumatibus RrD his et ab his om. L toreumatibus RrD 26 tamen] tantum K

p. 774. 75 P.

p. 347. 48 K.

invenimus antiquos dativum et ablativum plurales in 'is' productam proferentes contra regulam tertiae declinationis, quam servant in ceteris casibus supra dictorum nominum. ut Cicero frequenter in Verrinis 'toreumatis' dicit et 'peripetasmatis' et 'emblematis'. in libro de signis: nunc de peripetasmatis quemadmodum te expedias non habes. in eodem: scaphia cum emblematis. idem ad Herennium IIII: de orationibus aut poematis, quamvis neutro genere hoc ubique profert. si enim, sicut Plautus et alii vetustissimi, femininum hoc protulisset, pares syllabas omni casui servasset absque genetivo plurali secundum analogiam primae declinationis. est igitur magis apud Cicero-
nem et eos, qui similiter in huiusmodi proferunt, heterocliton vel, ut Celso videtur, a nominativo 'hoc peripetasmatum', 'hoc emblematum'. excipitur etiam 'bobus', ut dixi, euphoniae causa pro 'bovibus'; est enim genetivus singularis 'bovis'. Hora|tius in carmine saeculari:

Quaeque vos bobus veneratur albis.

idem in III carminum:

sol ubi montium

Mutaret umbras et iuga demeret

Bobus fatigatis, amicum

Tempus agens abeunte nocte.

DE ACCVSATIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

Accusativus pluralis tertiae declinationis similis est proprio nominativo, 83 sicut et vocativus. in illis vero, quae || genetivum eiusdem numeri in 'um' finiunt, plerumque per 'es' longam profertur: 'hi latrones hos latronēs o

1 dativos et ablati L in his Rr 3 Cic. in Verrinis cf. lib. VI § 8; emblematis praeter l. infra l. invenitur etiam II IIII 22, 49. at toreumata quidem in Verrinis legitur (II II 52, 128 II IIII 18, 38). non tamen toreumatis. emblematis, peripetasmatis ex Cic. l. etiam Sergius p. 1846 P., peripetasmatis Cledonius p. 1904 (cf. etiam Pompeium p. 229 Lind.), toreumatis neuter toreumatis Rr 4 emblematis G Cic. in Verr. or. II IIII 12, 28 5 quemadmodum G expedias in mg. add. K 6 Cic. in Verr. II IIII 17, 37 scapia B scapha RD emblematis G rhet. ad Herenn. IIII 4, 7 7 III. D quatuor G de] ex rhet. ad Her. aut] et B poematis] sic etiam codd. rhet. Virceb. Paris. 7714 al. poemati B poematibus libri rhet. dett. ubique ille profert D 8 profertur HGLK duetustissimi D 9 casu D et absque Rr 10 analo H giam in mg. add. h 11 qui huiusmodi similiter H in om. GLK proferunt huiusmodi K etherocliton

RB & eterocliton H eterocliton Kk eterocliton L ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΟΝ aliter declinatum in mg. l eterocliton G eterocliton D uelut B 12 caelo L enlematum G 13 etiam] enim R bobus] r bubus RBH causa add. d 14 oratius K Horat. carm. saec. v. 49 seculari RD 15 Quique v. l. codd. Hor. bubus RBH cum libris nonnullis Hor. ueniatur GLK 16 Hor. carm. III 6, 41 sqq. 19 bubus RB cum aliquot codd. Hor. fatigatis H 20 adeunte GL nocte libri mei omnes, in litura Wallraffianus curru cum Horatio Zwicc. 2 Lips. 2 Krehlii 21 DE ACCVSATIVO PLVRALI ET VOCATIVO TERTIAE DECLINATIONIS. D accusatiuo L 22 nominatiuo ex nominatiuo corr. H 23 in illis] b illis B quae in geniti K 24 finiantur K per is Dd hi latrones. hi et hos B. hos latrones om. R alatrones Hh post o latrones: hi et hae sacerdotes hos et hae (sacerdotes K) et o (et o add. g) sacerdotes ponunt, infra om. GLK

latronēs', 'hi consules hos consulēs o consulēs', 'hi tubicines hos tubicinēs o tubicinēs', 'hae matres has matrēs o matrēs', 'hi' et 'hae sacerdotes hos' et 'has' et 'o sacerdotēs. inveniuntur tamen quaedam in 'is' solam productam terminantia hunc casum Graeca, quae etiam nominativo similiter in 'is' desinunt: 'hae Sardis has Sardis', item 'Alpis', 'Syrtis', 'Trallis', quae apud Graecos in supra dictis casibus *eis* diphthongum habent finalem. Horatius in I epistularum:

Smyrna quid et Colophon, quid Croesi regia Sardis?
Virgilius in X:

In Syrtis, in saxa, volens vos Turnus adoro.
quorum autem in 'ium' terminantium genetivum frequentius in 'is' et quorum rarius exeat accusativus, ut potero, breviter colligam.

- 84 Omnium, quae tam nominativum quam genetivum similem habent, eorum accusativus raro in 'es', frequenter in 'is' solet terminari, ut 'hic' et 'haec omnis huius omnis hos' et 'has omnis'. Sallustius in 15 Catilinario: omnis homines, qui sese student. Terentius in Andria:

omnis nos gaudere.

Virgilius in III georgicon:

et pinguis unguine ceras.

idem in IIII georgicon:

aquas dulcis et frondea semper

Tecta petunt.

idem in I Aeneidos:

hic fessas non vincula navis

Villa tenent.

1 hic consules *Rr* hos et o (*o* ex hos effecit *L*) consules *GL* hos consules et o consules *K* hi tibicines hos et o tibicines *K* hos et o tubicines *GL* 2 o tubicines *spocr. r* has et o matres *GL* 3 hos] os *B* et has sacerdotes o sacerdotes. Inveniuntur quaedam ta in *litura. b* men in *is* *pergit B* has] has sacerdotes *Dr* ho *Rr* quaedam etiam in *H* his *Rr* 4 productam solam *GLK* casum Graeca] *b* ca*** graecum *B* 5 in his *Rr* haec sardis *BDBG*

hae has
sardis sardis *Kk* has] huius *L* alphis *BH* sirtis *G* 6 eis *RBL* *hyc*
K 7 oratius *K* aepistolarum *K* *Hor. epp. I 11, 2 sq.* quid Croesi regia
Sardis | Smyrna quid et Colophon? 8 smirna *GK* quid et] *Horatius* quidem et

a^t croesi
RBDH quidem *GLK* *chryssi Rr* cryssi *B* cryssi *Hh* crisi *K* cryssi *D* trisi *G*
tyrsi *L* 9 *Verg. Aen. X 677* 10 sirtis *GK* Syrtis ex *Prisc.* certe interpolatus
Menagianus alter Verg. rupes *Vergilius.* Syrtis ex *v. eius sequenti* Ferte ratem sae-
nisque uadis inmittite Syrtis (syrtis *Pal. m. alt.*) *sumpsit Priscianus* uolens (u)
B vos Turnus] uulturnus *BGLK* 11 frequentius *K* in *is* (h) *DK* in his *R*
12 rarius in *es* exeat *GLKd* in *es* in *mg.* post accusatiuus *add. h* 13

tam** (en) *B* similes *GL* 14 terinari *K* 15 et has *om.* *RBDH add. rd*
Sall. Cat. I, 1 16 Catilinario] *r* catillinario *RBDL* cantlinario *G* *Ter. Andr.*
V 4, 43 19 *Verg. georg. III 450* 20 pingues *Rom.* unguine *G* caeras *L*
coeras *GK* 21 *Verg. georg. IIII 61 sq. (deficit Rom.)* 22 dulces *Med.* 24
Verg. Aen. I 168 sq. (deficit Pal.) 25 fessas *G* navis] non auis *R* nares *Med.*,
qui *v. 169 collocat post v. 168, addita tamen nota* 26 uilla *H*

p. 775. 76 P.

p. 349 K.

idem in V:

Quoque magis fessas optem dimittere navis.

idem in eodem:

Muneraque in navis ternos optare iuencos.

5 similiter faciunt accusativum eiusdem formae semper pluralia, ut 'hi manes horum manium hos manes' vel 'manis' - Virgilius in IIII Aeneidos:

Id cinerem aut manis credis curare sepultos? ,

'tres trium hos' et 'has tres' vel 'tris'. idem in III Aeneidos:

10 tris adeo incertos caeca caligine soles

Erramus pelago.

In 'er' quoque desinentia, quae i terminant ablativum, similiter faciunt accusativum pluralem plerumque per 'is', raro per 'es': 'acer ab acri hos acris'. Virgilius in XI:

15 metuensque moneret,

Acris esse viros.

similiter 'saluber salubris a salubri salubres' vel 'salubris', 'imber ab|| 85 imbri hos imbres' vel 'imbris' - Virgilius in VIIII:

Cum fremit ad caulas, ventos perpressus et imbris.

20 idem in XII:

spargitque salubris

Ambrosiae sucos et odoriferam panaceam ,

'December' (quod proprium est) 'a Decembri hos Decembres' vel 'Decembris'. Horatius in I epistularum:

25 Me quater undenos sciat implevisse Decembris.

similiter 'celer' vel 'celeris a celeri' - Virgilius in III Aeneidos:

1 Verg. Aen. V 29 (deficit Rom.) 2 Quoue Med. Pal. et sic H(?) Waltraf.

et Lips. 2 Dresd. Krehlii fessas om. G fessas Dd dimittere G demittere K

3 Verg. Aen. V 247 4 que om. GLK in navis add. h optare] sic etiam libri opt. Verg. cum Ver. aptare cum libris aliquot Vergilianis GL aptare K 5

acusativum G 6 manum D uel et manis K Verg. Aen. IIII 34 8 cine-

reant amnis Fr. manes K manes, sed es ex corr., Med. 9 Verg. Aen. IIII 203 sq. cf. lib. XVIII § 246 (deficit Rom. et initio versus Pal.) UI. L aneidos

R 10 tris etiam Fr. caliginae H soles ex solis corr. vid. Fr. 11 eramus G pylago L 12 in i BDG 13 ab acri R 14 hos et has acris d

Verg. Aen. XI 47 sq. 15 moneret Pal. 17 hos salubres GLK 18

Vergilius H Verg. Aen. VIII 60 19 caulis GLK perpressus r perpressos G

pensus R imbres Med. (deficit Rom.) imbris etiam Fr. 20 Verg. Aen. XII

418 sq. 21 salubres Pal. m. alt. 22 socos Rr succos L panaceam] k pan-

aceam K paniceam G 23 quod] qui B a Decembri om. H decembris uel

decembres DH decembres et decembris L 24 oratius K Hor. epp. I 20, 27

aepistolarum K 25 undenoscit Hh decembres codd. Hor., ut vid., fere omnes: in ed. Obbarii coll. annot. crit. ad h. l. Decembris operarum errore in ipsa poetarum verba irrepsisse videtur 26 caeler Rr Verg. Aen. III 243 sq. (deficit Rom.)

in tertio aeneidos add. r in aeneidos III. DH

celerique fuga sub sidera lapsae

Semesam praedam et vestigia foeda relinquunt

idem in V:

Agmine remorum celeri ventisque vocatis —,

'hos' et 'has celeres' vel 'celeris', quod est frequentius. idem in IIII:

et celeris defer mea dicta per auras.

similiter faciunt accusativum in 'ns' vel 'rs' terminantia, ut 'hic fons hos fontes' vel 'fontis', 'hic' et 'haec' et 'hoc iners hos' et 'has inertes' vel 'inertis', 'pars has partes' vel 'partis'. Virgilius in II georgicon:

Adgredior sanctos ausus recludere fontis.

Terentius in heautontimorumeno:

Parentis, patriam incolumem, amicos, genus, cognatos, divitias.

Virgilius in VI:

Hic locus est, partis ubi se via findit in ambas.

idem in II Aeneidos:

penitusque cavernas

Ingentis utrumque armato milite complent.

idem in IIII:

mactant lectas de more bidentis.

86 alia autem, quamvis genetivum pluralem in 'ium' desinentia, raro invenias et in paucis 'is' finientia accusativum, ut in 'as' exeuntia nominativo: 'civitas civitatum', 'has civitates' fere ubique legimus.

In x terminantia trium generum communia, quamvis in paucissimis

1 celerique Rr caelerique D 2 semesam] sic Med. corr. semiesam L ***esam (sem) Pal. semensam Med. m. pr. et Gud. uistigia G feda R D H faeda GL et ex loc.

dera corr. K relinquunt] bd **linquunt B relinquunt D relinquit Med. 3 Verg. Aen. V 211 4 caeleri K 5 Verg. Aen. IIII 226 (deficit Rom.) 6 auras] h aureas D aures H 7 ut om. K post fons: huius fontis add. K 8

has inertis vel Rr 9 Verg. georg. II 175 (deficit Rom.) 11 Aggredior GLK Ingredior Vergilius fontes Med. 12 Ter. heautontim. I 2, 20 eautontimorumenomeno R haeutontimorumenomeno DH heutontimorumenomeno G eutontimorumenomeno L euton K

13 Parentis] r parent** R parentes Gg parentes Terentianus alteruter incolu- mem] r incolomem R 15 Verg. Aen. VI 540 .III. K 16 est om. GLK

ubi saevia H 17 Verg. Aen. II 19 sq. in II. in eneidis Rr .U. L aenidos D 18 paenitus quae Rr poenitusque D que om. G 19 ingentis ex ingentes corr. G ingentis H ingentes Rom. utrumque] rd Pal. m. alt. utrumque VI at

R Pal. utrumque D complet Med. 20 Verg. Aen. IIII 57 IIII Rr (cf. Aen. VI 39 totidem lectas de more bidentis) 21 lectas] rb laetas ni f. cum Menag. pr. Verg. et cod. Guelferb. Arus. Mess. p. 248 Lind. R lactas B lactes GL lacteas K bidentis] d bibendis D uidentis Rom. 22 inuenies DLrh 23 finientia civitatum accusativum Rr ut] aut GL exeuntia] finientia B 24 legimus fere ubique et in x G fere legimus ubique et in x L legimus ubique K

p. 778. 77 P.

p. 350. 51 K.

genetivum pluralem absque i paenultima proferant - difficile enim invenies 'audacum' pro 'audacium' vel 'felicum' pro 'feliciū', 'supplicum' autem magis differentiae causa, ut supra dictum est, profertur, ne, si 'supplicium' dicas, aliud significare videaris, quomodo 'artificum' pro 'artificium' et 'iudicum' pro 'iudiciū'. Cicero de signis: didici etiam dum †ministrum inquirō, artificum nomina. Virgilius in I Aeneidos:

Artificumque manus inter se operumque laborem -,
tamen accusativum plerumque per 'es' efferunt - Lucanus in I:

10 Est qui, tauriferis ubi se Mevania campis
Explicat, audaces ruere in certamina turmas -,
raro per 'is'. Virgilius in IIII georgicon: ||
deinde tenacis

Suspendunt ceras.

15 'plurium', quod solum in 'us' terminans talem habuit genetivum pluralem, tam in 'es' quam in 'is' finit accusativum. Virgilius in I georgicon:

Seu plures calor ille vias et caeca relaxat
Spiramenta, novas veniat qua sucus in herbas. |

20 Terentius in Phormione:

Ego te compluris adversum ingenium meum menses
tuli.

Horatius in I epistularum:

Cum tibi sol tepidus pluris admoverit aures.

25 Cicero pro Cornelio I: quae intermissa compluris annos.

abque Rr i in litura r proferebant r difficile] b difficile B difficile K
inuenimus GLK 2 audacum uel audacium felicum uel feliciū GK audacum pro
audacium feliciū pro feliciū k audacium Rr uel om. L 3 differentiae] d
differentia D supra K si supplicum Rr si suplicium H 5 Cic. in Verr.
or. II III 2, 4 6 cum L ministrum] in istum Cicero artificium Cic. Reg.
Verg. Aen. I 455 8 artificum quae DH 9 efferunt L Luc. Phars. I 473 sq.
10 quitaum feris G semae uania G saeme uania H femae uania L se+mae+ua-
nia Kk 11 ruere ex corr. r certamine GL 12 Verg. georg. IIII 161 sq.
(deficit Rom.) 13 tenacis] etiam Fr. tenaces R tenaces Med. 14 suspendunt] b
suspendunt B coeras GLK 15 plurium Gg plurimum Dd pluralem om. D
16 Verg. georg. I 89 sq. cf. § 34 1] g II. RBDHGK U. L 18 pluris
DH relaxas B 19 novas] d nouus DGLK inqueat H quas GK suc-
cus Rr 20 Ter. Phorm. III 2, 35 formione G 21 compluris BH complures
GLKr 23 oratius K Hor. epp. I 20, 19 aepistolarum K 24 trepidus
codd. nonnulli Hor. pluralis D plures libri Hor. fere omnes animouerit GL cum
Hor. Gothano aures] R cum Horatio, om. GLK auras BDHr annos libri aliquot
Hor. 25 Cic. pro Corn. or. I fr. 33 p. 451 Or. cornilio GK inter-
missa K

'harum litium has lites' et 'litis'. Cicero in frumentaria: sedasti etiam litis illorum.

DE NOMINATIVO SINGVLARÍ QVARTAE DECLINATIONIS.

XVIII 87 Quarta declinatio terminationes habet in nominativo duas, in 'us' correptam et in 'u'. in 'us' masculinorum et femininorum tantummodo Latinorum, ut 'hic senatūs huius senatus', 'haec manūs huius manus'. in 'u' neutrorum, quae et indeclinabilia sunt in singulari numero, ut 'hoc genu huius genu', 'hoc cornu huius cornu', in quibus quamvis quibusdam artium scriptoribus videatur temporum esse differentia - dicunt enim, nominativum quidem et accusativum et vocativum corripere, reliquos vero produci -, ego in usu pariter in omnibus produci invenio casibus haec nomina; nec irrationabiliter: omnis enim in quacumque parte terminatio in u desinens producitur: 'fluctū', 'Panthū', 'tū', 'diū'. Ovidius in VIII metamorphoseon:

dextroque a poplite laevum

15

Pressa genū, digitis inter se pectine iunctis,
ecce enim hic accusativus est sine dubio et producitur. apud Virgilium quoque in I:

Nuda genū nodoque sinus collecta fluentis,
quomodo enim 'sinus collecta' accusativum iunxit nominativo, sic etiam 'nuda genu'.

DE GENETIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

88 Genetivus igitur in 'us' desinentium fit producta 'us', ut 'huius senatūs', 'huius manūs'. vetustissimi tamen inveniuntur eorum nominum

1 litium] d latinum D et] uel GLK Cic. in Verr. or. II III 57 132
sedasti] d sasti D 2 litis] sic etiam Cic. Fabricianus lites libri Cic. rell. in litis
at eorum

K illorum Rr eorum DHK 3 DE NOMINATIVO ET DE OBLIQUIS CASIBUS IIII DE DECLINATIONIS B NOMINATIVO CASV r QVARTAE] rd QVARTAE RD 4 in nominativo habet GL habet nominativi K 5 correpta B u. in] u et in K et femininorum et femininorum ni

tantummodo latinorum Rr feminorum B 7 quae indeclinabilia BGLK hoc

genu Rr 9 porum Rr 10 quidem post uocativum collocant GLK 11 produci in omnibus G 12 irrationabiliter B irrationabiliter K enim] h autem H 13 Ovid. metamorph. VIII 298 sq. VIII. RBHGLK 14 metamorphoseon R

15 a poplite Rr apo plite K a poplite H apolite B ap[poplite G est poplite, e poplite et

in poplite vv. ll. codd. Ovid. laevum Ll 16 praesa Rr p[sa L p[sa K genu Ll degetis K digitisque et et digitis vv. ll. librorum Ovid. uincus H cum Zwicav. utroque, Dresd., Lips. utroque Krehlii nexis codd. nonnulli Ovid. 17 et add. h Verg. Aen. I 320 18 I. eneidios d 19 nodoque] h nudoque H Med.

sinus Med. 'collecta ex collecta corr. B post sinus collecta: fluentis — sinus collecta om. G, om. enim add. g 20 enim om. LKg 22 GENITIVO BGL QVARTAE] r QVARTAE R 23 igitur in us ***** (igitur) K in add. r 24 tamen Rr

at etiam

p. 778 P.

p. 351. 52 K.

etiam in 'uis' divisas proferentes genetivum. Terentius in *heautontimoromeno*:

Texentem | telam studiose ipsam offendimus,
Mediocriter vestitam veste lugubri,
Eius anuis causa, opinor, quae erat mortua.

DE DATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Dativus eius declinationis fit a genetivo abiecta s et addita i, sed corripitur paenultima, ut 'huic senatui', 'manui'. est tamen quando poetae metri causa pro eo ablativo utuntur. Virgilius in I *Aeneidos*:

Parce metu, Cytherea, manent inmoti tuorum
Fata tibi,

pro 'metui'. idem in IIII *georgicon*:

Namque aliae victu invigilant,

pro 'victui'. in eodem:

concubitu indulgent,

pro 'concubitui'.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Accusativus quartae declinationis a nominativo fit mutata s in m: 89
'hunc senatum', 'hanc manum'.

DE VOCATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Vocativus similis est nominativo: 'hic senatus, haec manus', 'o senatus, o manus'.

DE ABLATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Ablativus a genetivo fit abiecta s, producit enim u: 'ab hoc senatu',
'ab hac manu'.

DE NOMINATIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS.

Nominativus et accusativus et vocativus pluralis in hac declinatione

1 in ^uis Dd diuisa^s Rr Ter. *heautontim.* II 3, 44 sqq. eautontimorom-
meno RD heautontimorumino B eautontimorumenon r eautontimoromeno L heautontimo-
romeno G entoñ. K 3 quod telam K studiosse G ipsam om. HGLK
ostendimus GLK 5 Eius huius G oppinor B 6 SINGVLARI D CASV SINGV-
LARI B 7 Dativus singularis eiusdem declinationis GL Dativus sing quartae decli-
nationis K i sed] r is et R 8 penultimama Hh manui Rr est amen
Rr 9 utuntur in mg. add. K Verg. *Aen.* I 257 sq. in I *inaeidos* D 1]
om. R 1. r 10 cytherea Rr citherea BGL cytharea DK cythaerea d immota BLK
12 Verg. *georg.* IIII 158, 13 namquae Rr inuigelant G 14 pro] p L
Verg. *georg.* IIII 198 15 indulgens Med. 19 ut hunc G 20 VOCATIVO CASV
R DATIVO B SINGVLARI om. GL 21 o senatus haec manus BDH ho Rr
22 ho Rr 23 ABLATIVO CASV B 24 hos senatu Rr 26 NOMINATIVO] NOMINA-
TIVO CASV B NOMINATIVO ET VOCATIVO ET ACCVSATIVO D QVARTAE B 27 plurales h

p. 778. 79 P.

p. 392. 53 K.

similis est genetivo singulari, ut 'hi' et 'hos' et 'o senatus', 'hae' et 'has' et 'o manus'. ('hae idus harum iduum' semper plurale est, ut omnium festorum nomina.)

DE GENETIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS.

- 90 Genetivus pluralis a nominativo fit || singulari abiecta s et assumpta: 'um'. corripitur enim u in utraque syllaba, quomodo et nominativus: 'horum senatūū', 'harum manūū'. et oportet scire, quod in hac declinatione omnes pares habent syllabas nominativo singulari excepto dativo singulari et genetivo et dativo vel ablativo pluralibus, qui una superant syllaba. quod habebat etiam genetivus singularis, cum apud vetustissimos in 'uis' divisas desinebat. invenitur tamen, sed raro, apud poetas genetivus pluralis in hac quoque declinatione per syncopam prolatus. Virgilius in VI:

quae gratia currum

Armorumque fuit vivis,

quamvis etiam geminata u possit metrum per synaloepham stare, cum sequens versus a vocali incipiat; nec non etiam duabus vocalibus iunctis prior potest in metro excludi, ut:

Ferreique Eumenidum thalami.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS.

- 91 Dativus et ablativus pluralis quartae declinationis fit a nominativo singulari mutata u in i et interposita 'hi', ut 'hic senatus his' et 'ab his senatibus', 'haec manus his' et 'ab his manibus'. est autem quando differentiae causa servat u, ut 'artus artubus', 'partus partubus', 'arcus arcubus'. 'artibus' enim et 'partibus' et 'arcibus' ab arte, parte, arce nascuntur, quae sunt tertiae declinationis, cuius dativus et ablativus pluralis paenultimam aliam nisi i correptam habere non potest (unde ex-

1 similes sunt h 2 haec idus B^h aeidus harum iduum D^h harum iduum]
 has idus et o idus GL^u hiduum Rr idum K pluralia L est om. GLK 3
 festorum nomina dierum B 4 inscr. om. L in marg. add. l GENETIVO DG GEN-
 TIVO CASV B 5 Genetivus casus pluralis H assumpta L adsumpta ex assumpta
 corr. B 6 utraque D et in nominativo d 8 omnes Gg omnes casus R
 9 et ablativo et dativo G et ablativo HGLK 10 genetivus etiam B apud R
 11 desinebat Dd 12 Verg. Aen. VI 653 sq. 14 quae gratia] r quae gre-
 cia R gratia B gracia H currum Fr. m. alt. et, in currum corr., Pal.
 15 armarumque uel fuit H unus Rr niris L^{uis} 16 u littera B posset DHGL
 synalipham RBDL sinallifam HG sequen R 17 incipit B uocabilibus
 D 19 Verg. Aen. VI 280 eimenidum Hh 20 PLVRALIB; B 21 plura-
 lis in mg. add. L 22 muta^{ta} Rr hic senatus] h hi senatus H 24 partus
 om. K arcus arcubus] r artus artubus iterum R 25 artibus enim et partibus et
 arcibus] r partus partibus enim et partibus et artibus R

p. 779. 80 P.

p. 353. 54 K.

capitur 'his' et 'ab his bobus'); in hac vero [id est quarta] in quibusdam inveniuntur veteres, per supra dictos casus plurales, quamvis nulla cogente causa differentiae, u paenultimam pro i ponentes, ut 'portubus', 'tribubus' 'lacubus'. Ovidius in IIII fastorum:

- 5 Praemia, de lacubus proxima musta tuis.
neutrorum vero singularia, quae indeclinabilia esse supra dictum est, corripientia u assummentiaque a faciunt nominativum et accusativum et vocativum plurales: 'cornu || cornua', 'genu genua'. genitivus vero et dativus vel ablativus ad similitudinem sit tam masculini quam feminini: 'cornuum'
10 [genetivus] 'his' et 'ab his cornibus' [dativus et ablativus]. |

DE NOMINATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Quinta declinatio terminationem habet nominativi unam in 'es' pro- XVIII 92 ductam, et sunt omnia feminini generis et Latina. excipitur unum, 'dies', quod in singulari numero tam masculini quam feminini generis invenitur,
15 ut Lucanus in II:

pro fatal quis ille,

Quis fuit ille dies?

Virgilius in IIII Aeneidos:

Ille dies primus leti primusque malorum

20 Causa fuit.

idem in II:

Venit summa dies et ineluctabile tempus

Dardaniae.

in plurali vero semper masculini invenitur, 'hi dies', sicut etiam ab eo
25 compositum semper masculini generis est, 'hic meridies'. Terentius in adelphis:

†praeterea

Meridie ipso faciam ut stipulam colligat.

1 et a his R bubus RBH quarta] quarte declinatione H in quibusdam
om. GL in quibusdam in mg. add. Kk 2 per om. D 3 portubus] ex partubus
corr. sup. lin. add. K partubus G 4 Ovid. fast. IIII 888 IIII] Wallraffianus
III. rell. 5 Proemia B praemea K 6 indeclinabilia G corripienti^a Dd 7
adsummentiaque A B assummentia K 8 pluralem L cornu add. r genu spscr.
K uero om. GLK 9 vel] et HGr femini H cornuum genuum genitiuus B
10 genetivus — ablativus] genuum cornibus genibus rh genuum cornibus D

cornibus genibus dativus B 11 casv om. D 12 Quarta Rr 13 feminini in
lit. B Excipiuntur D Excipitur enim unum Hh unum id dies K 15 Luc.

Phars. II 98 sq. U. G 16 Proh H cum Voss. A et corr. Voss. B profeta
Gg facta H 17 qui^s fuit Dd 18 Verg. Aen. IIII 169 sq. aenaidos D
19 laeti RBHK loeti DG malorum] Pal. m. alt. laborum Pal. m. pr. 21

Verg. Aen. II 324 sq. U. G 22 inelutabilia H 24 uero numero masculini
semper G masculini semper LK 25 masculini semper L ut hic H Ter.
adelph. V 3, 61 sq. 27 praeter haec libri Terentiani praeterhac Fleckeisenus 28
Meridie] d meridia RD collegat K

DE GENETIVO ET DATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE
DECLINATIONIS.

- 93 Genetivus et dativus eius declinationis sunt similes; fiunt enim extrema s nominativi abiecta et assumpta i, ut 'hic dies huius diei huius diei', 'haec facies huius faciei huius faciei'. et servant quidem productionem nominativi, si i habeat paenultimam, ut 'acies aciei', 'rabies rabiei'; sin autem consonantem habeat ante 'es', corripitur e tam in genetivo quam in dativo, ut 'haec fides fidei', 'res rei', 'spes spei', 'plebes plebei'. veteres tamen frequentissime inveniuntur similem ablativo protulisse in hac declinatione tam genetivum quam dativum, ut Sallustius in historiciis libro I: dubitavit acie pars, pro 'aciei', et Virgilius in I georgicon:

Libra die somnique pares ubi fecerit horas,
'die' pro 'diei'. Ovidius quoque in III metamorphoseon 'fide'
pro 'fidei' posuit:

Prima || fide vocisque ratae temptamina sumpsit.
idem in VI:

Vtque fide pignus dextras utriusque poposcit.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

- 94 Accusativus a nominativo fit, mutata s in m et necessario correpta e. numquam enim ante m terminalem longa invenitur vocalis, ut 'hunc meridiem', 'hanc rem'.

DE VOCATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Vocativus similis est nominativo: 'hic merides o merides'.

- 1 GENETIVO BDG 3 eius] quintae L similes sunt B ^{unt} fit Hh fit BLK
4 abiecta Rr adiecta B adsumpta B 5 huius facie Dd huic] r ultie R
et eras. in R om. HGLK servant] r servat R 6 si in litura r habeant i penultima
K habeant BDHGL 7 habeant GLK adte Dd es] k s K rell. (ex corr. H)
8 ut fides LK fides huius fidei huic fidei BDH 9 tamen in litura r protulise
GL 10 tam in genitivum Dd ut om. H Sall. hist. I fr. 107 p. 118 Kr.
historiis ex historiis(o?) corr. L historis G 11 dubitavi B dubitavit H
'cie Rr Verg. georg. I 208 12 I] primo μ II. libri 13 Libera Dd die]
sic etiam § 94 lib. XVII § 162 diei Rom, die Med. somnique] k sompnique G
somnusque LK pars Rr 14 Ovid. metamorph. III 341 III] add. b I. GL
16 fidem multi, fidei unus alterve librorum Ovid. uocisque ex uocesque corr.
H uocesque DGLK datae multi libri Ovid. temptamina] b temptamini B (ta-
mina D sumpsit] rd sumpsit RD 17 Ovid. metamorph. VI 506 18 Vt qui fide
B Vt fidei et Et fidei vv. II. libror. Ovid. dextra GLK 19 ACCVSATIVO CASV B
accusatiuo cas L 20 correpta H correpta est e GL correpta est. Num-
quam B 21 longa(m) B longuā G 23 casv om. DL 24 Vocativus sing.
similis K nominatiuo ut merides G ho Rr merides K

p. 781. 82 P.

p. 355 K.

DE ABLATIVO SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Ablativus quoque fit a nominativo abiecta s: 'hic merities ab hoc merities', 'haec acies ab hac acie'. inveniuntur tamen huiuscemodi ablativo veteres etiam pro genetivo usi, ut Virgilius:

Libra die somnique pares ubi fecerit horas,
'die' p^{ro}uit pro 'diei'. Sallustius quoque in historiis: dubitavit acie pars, pro 'aciei'. idem in 1: at inde nulla munitionis aut requie mora processit ad oppidum, 'requei' pro 'requeiei'. quidam tamen antiquissimorum etiam similem nominativo genetivum protulerunt eius declinationis.

DE PLVRALIBVS CASIBVS QVINTAE DECLINATIONIS. ||

Nominativus pluralis et accusativus et vocativus similis est nominativo singulari, ut 'haec res hae' et 'has' et 'o res'.

Genetivus fit addita ablativo singulari 'rum': 'ab hac re harum rerum', 'a die dierum'; qui tamen in aliis fere omnibus usu apud plerosque deficit. itaque Cicero hoc approbat in topicis dicens: in divisione formarum, quas Graeci εἶδη vocant, nostri, si qui haec forte tractant, 'species' appellant, non pessime id quidem, sed inutiliter ad mutandos casus in dicendo. nolim enim, ne si Latine quidem dici possit, 'specierum' et 'speciebus' dicere, et saepe his casibus utendum est: at 'formis' et 'formarum' velim. inveniuntur tamen vetustissimi secundum analogiam hoc usi casu. Cato Censorius in oratione, quam scripsit, uti praeda

I ABLATIVO CASV B SINGVLAR R 4 etiam om. R Verg. georg. I 208
v. § 93 5 somni^{que} H somnusque L fecerit Dd 6 Sall. hist. lib. I fr. v. § 93.
hoc Prisciani testimonium omiserunt Sall. fragmentorum editores quoquo libro I
in istoriis Dd historiis GLK historiis libro I § 93 dubitavit H dubit^{****} K
7 pars add. D Sall. hist. I fr. 99 p. 116 Kr. At illa inde D munitionis] d
munitionis DGL a^{ut} Rr 8 ora(in?) K procesit G 9 protulerunt G
11 At M de nominatio et accusatio et uocatio plurali quintae declinationis ad
mg. r DE NOMINATIVO ET ACCVSATIVO ET VOCATIVO PLVRALI QVINTAE DECLINATIONIS D
CASIBVS PLVRALIBVS B 12 Pluralis nominatiuus BH similes sunt GL 13 ut
om. BDHGLK et hae et has et B hae^{res} Rr hae et has et] et hae res has
et GL et hae has res et K 14 DE GENITÒ inscr. D adita R ut ab L habac
re arum Rr 15 pleros^{que} K pleros G 16 defecit RDH diffeit G diffeit K
Cic. topic. 7, 30 hoc om. G 17 formarum] vel formae vel formae sunt vel sunt
formae codd. Cic. εἶδη] Ascensius, Schuetzius ΕΙΑΗΑC Cic. Einsidl. Ιδῆας libri Cic.
ut vid. plerique ΕΙΟΝ GK ΔΕΙΟΝ R ΙΑΗ.ΙΟΝ D ΕΙΑΕΑ (ΔΕΑ add. l) Ll YAHAC in litura h
AEYON B nostri si] sic, ni si, K nisi k 18 pessime id H quidem] Lex corr.
quid L m. pr. GK 19 sed] si GK si L ad in litura l dicenda Rr 20 ne
si] nisi BH nec si Dd possit quidem dici Cic. Sangall. b 21 is R iis v. l.
codd. Cic. at] ut RBH a GL aut K 22 uellim G nel ***** netustissimi
Rr 23 uti L cato ****(cato) K Caton. Censor. or., uti praeda in publicum
referatur, ap. Meyerum l. l. p. 78 sq. praedam LK

in publicum referatur: miror audere atque religione non tenerei, statuas deorum, exempla earum facierum, signa domi pro supellectile statuere. |

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALIBVS QVINTAE DECLINATIONIS.

Dativus quoque et ablativus plurales ab ablativo fiunt singulari adiecta 'bus', ut 'ab hac re, die', 'his' et 'ab his rebus, diebus'. sicut autem genetivi, sic etiam dativi et ablativi plurales in aliis nominibus eius declinationis deficiunt apud plerosque. | ||

1 in om. *GLK* publicum *GK* referatur in litura *H* adque *Rr* religione] *R* religionem *BDHL* religionem *GK* tenerei] *scripsi* tenere (ten in litura *H*) libri 2 earum] harum duo codd. Paris. l. a Dübnero in *Meyeri* orr. *R. fragm. ed. Paris. p. 142* de earum *Wallraffianus* sacrarum *Dübnerus* l. l. eorum *G. E. Weberus* Cato maior p. 32 f. de earum, earum facierum signa 3 supellectili- (e) *R* suppellectile *HGK* 4 DE DATIVO ET ABLATIVO EIVSDEM DECLINATIONIS *D* PLVRALI *B* 5 ablativus quintae declinationis fiunt a singulari ablativo *GLK* pluralis *B* ab om. *RBD* add. *rd* adiecta *Rr* ab- iecta *B* 6 ut om. *BDHGLK* re rebus die his et ab his diebus *GLK* 8 eius- declinationis dem in litura *h* eiusde (sic) declinationis *K* deficiunt *GK*

EXPLICIT LIB. VII PRISCIANI GRAMMATICI DE OBLIQUIS CASIBVS NOMINVM FELICITER. INCIP. LIB. VIII PRISCIANI GRAMMATICI DE VERBO FELIC. *R* ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CESARIENSIS LIBER VII DE OBLIQUIS CASIBVS EXPLICITVS. INCIPIT LIBER VIII. DE VERBO. *B* Explic. lib. VII. pscian. grammā. de obliquis casibus nominum feliciter. | Incip. de uerbo pscian. lib. VIII. *G* EXPLICIT LIBER VII. PRISCIANI GRAMMATICI DE OBLIQUIS CASIBVS NOMINVM. | FELICITER. AMEN. | INCIPIT LIBER EIVSDEM VIII. DE VERBO. *D* Explicit lib. VII psciani grāmā de obliquis casib. uoum felicit | incipit de uerbo psciani grāmā lib. VIII. *L* expli liber "psciani" VII. grammatici de obliquis casibus nominum feliciter. Inci VIII. de uerbo. *K* INCIPIT LIBER VIII. *H*

LIBER OCTAVVS.

p. 781—83 P.

DE VERBO.

p. 357 K.

Verbum est pars orationis cum temporibus et modis, sine casu, agendi I 1
vel patiendi significativum. || hac enim definitione omnia tam finita quam
infinita verba comprehenduntur. et neutra enim [quae dicuntur absoluta]
5 et deponentia omnimodo naturaliter vel in actu sunt vel in passione. || ver-
bum autem quamvis a verberatu aeris dicatur, quod commune accidens
est, omnibus partibus orationis, tamen praecipue in hac dictione quasi pro-
prium eius accipitur, qua frequentius utimur in omni oratione. licet ta-
men pro omnibus dictionibus dicere 'verba' frequentique usu hoc appro-
10 batur, nec non etiam 'nomina', sed raro, ut Virgilius in III:

foliisque notas et nomina mandat.

Terentius in adelphis:

verbum de verbo expressum extulit.

idem in Andria:

15 Bona verba quaeso.

Verbo accidunt octo: significatio sive genus, tempus, modus, species, 2
figura, coniugatio et persona cum numero, quando affectus animi definit.

Sciendum autem, quaedam verba inveniri defectiva quorundam supra
dictorum accidentium et hoc vel naturae necessitate fieri vel fortunae

20 casu.

2 tempore *L* casu] causa *B* cas+ *b* 3 quam infinita *add. r* 4 compre-
henduntur *B* enim *om. GLK* et absoluta *GLK* **absoluta (et?) *H* 5 vel in
passione sunt *G* de diffinitione uerbi *ad mg. l* Verbū ex Verba *corr. H* 6

autem] *d* ante *D* 7 in ^h ac *Bb* post dictione: quasi proprium.— oratione *om.*
videtur B quasi proprium — licet tamen in *lit. decem fere literarum* (licet tamen?)

et *ad mg. add. b* 8 liquet *G* 9 ^{uerba} *** Rr* adprobatur *B* 10 sed *om. H s&*

in *marg. h* *Verg. Aen. III 444* VI. *RBDGLK* VI ^{eneidos} *d* 11 fata canit fo-

liisque *K* ^o *natas Med.* nomina] *d* omnia *D* 12 Terentius — quaeso in *mg.*
add. d *Ter. adelph. prolog. v. 11* in delphis *R* post in adelphis *excidit f.*
initium versus: In adelphos 13 *exp̄sum G* 14 *Ter. Andr. I 2. 33* Andria
bona in *litura*, uer *ad mg. r* 15 "quaeso "uerba *K* quesso *G* q̄sso *L* 16 De

modis partiū orationū. *l* seu *K* 17 coniugatio *Rr* coniunctio *B* et *om. GL*

^a effectus *Rr* 18 diffectina *GL* diffectatina *K* quorundam *B* 19 fortunae
GK 20 casu] *r* causa *R*

Ergo naturae necessitas bipertita est in significatione et in commoditate, id est in consonantia elementorum. sunt enim quaedam non solum in verbis, sed etiam in aliis partibus orationis, quae significationis causa dici non debent, ut, si velimus masculinum dicere ab eo quod est 'nupta' 'nuptus' vel a 'puerpera' 'puerperus', oppugnat ipsa rerum natura propter significationem, quae solis accidit feminis, nisi figura vel auctoritas intercedat: figura, ut si dicam: 'bonus animus uxoris mihi nuptus est' pro 'bonum animum habens uxor mihi nupta est'; auctoritas, ut Plautus in Casina:

Libet Charinum quid agat scire novum nuptum,
 3 pro 'maritum'. nec non in pronominebus quae sunt tertiae personae primitivis si velimus vocativum proferre casum, qui non potest nisi secundae accidere personae, haec eadem naturalis necessitas vetat. praeterea 'sui sibi se a se'; nominativum hoc pronomen habere non potest ideo, quia, quotiens hoc pronomen ponitur, ostendit tertiam personam vel ipsam et agere simul et pati a se, ut 'paenitet illum sui', 'invidet sibi', 'accusat se', vel et ipsam agere et aliam extrinsecus in eam, ut 'rogat, ut sui causa facias', 'petit, ut sibi concedas', 'precatur, ut se custodias'. quod cum fit, id est quando eadem persona et agit et patitur vel a se vel ab alia, non indiget nominativo casu, sed eo, cui solet adiungi verbum, quod actum significat, id est genetivo vel dativo vel accusativo vel ablativo, quos et habet hoc pronomen; ipsum enim verbum agentis personae nominativum in se habet. si enim dicam 'rogat te, ut ad se venias', sine dubio intellegis in eo, quod dixi, 'rogat' simul et 'ille', qui est nominativus. haec eadem ratio naturalis etiam in interrogativis et in infinitivis nomini-

1 Ego Rr bibertita G et om. G 2 Id ē d Idus D in in consonantia
 K consonantiam L Sun Bb nec solum DHGLK 4 dicere om. G
 oppugnat enim ipsa d 6 feminis] r femininis RBK vel] et K 7 nuptus] b
 nupta(a?) B post nuptus est: pro bonum — nupta est om. G add. g pro bo-
 num — Casina in lit. unius lin. (Auctoritas ut plautus in casina B?) et ad mg. add. b
 8 platus Hh Plaut. Cas. V 1, 5 sq. 10 Charinum quid G et libri tantum
 non omnes § 12 etiam / carinum nūquid Rr etiam numquid BDH etiam unquid LK Chalium
 quid Plautus 11 marito K primitivis quae sunt tertiae personae B
 12 qui] quod L potest nisecondae H 13 necessitas Dd propterea
 GL 15 quoties H ipsam uel agere K ipsam agere Br 16 poenitet Hk
 illum sui Rr 17 extrinsecus secus K ut] ut est rd rogat te Dd 18
 praecatur RBH 19 fit add. r sit G eadem personam R tertia persona r 21
 vel ablativo] et ablativo G quos habet K 22 hic pronomen Hh verbum] b
 berbum B agentis] b agentis(e?) B 25 in interrogativis] r interrogativis R
 in infinitivis] r infinitivis RK in infinitis DEL infinitis BG

p. 784. 85 P.

p. 358. 69 K.

bus, quae tertiae maxime solent iungi personae et absenti vel quasi absenti, ut 'quis', 'qualis', 'quantus' et similibus, vocativum esse prohibet, quia vocativus ad aliquam finitam fit et praesentem personam, ad quam oratio dirigitur, id est ad secundam.

5 Incommoditate vero vel inconsonantia, quam Graeci ἀσυνφωνίαν vocant, deficiunt quaedam, ut, si velimus ab eo, quod est 'cursor' et 'risor', feminina facere secundum analogiam mutatione 'or' in 'rix', absolum fit et incongruum naturae literarum. unde Cicero volens ab eo, quod est 'expulsor', proferre femininum mutavit s in t et 'expultrix' dixit Tusculanarum V: o vitae philosophia dux, o virtutis indagatrix expultrixque vitiorum. in eodem: regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris. ab eo, quod est 'tonsor', 'tonstrix' fecit femininum addita t et ex eo diminutivum 'tonstricula', quomodo a 'nutrix' 'nutricula'. et ea per naturam.

15 Per fortunam quoque duobus modis prohibemur quaedam proferre, vel quod inusitata sunt vel quod inconcinna et turpia vel aspera prolata videntur esse.

Inusitata sunt, quibus non inveniuntur usi auctores, quamvis proportionem potestatem faciente dicendi, ut 'faux', 'prex', 'dicio'. positivum 'faris' debet esse 'for', passivum 'do' debet esse 'dor'. ea enim quamvis ratione regulae bene || dicantur, tamen, quia in usu auctorum non inveniuntur, recusamus dicere.

1 quae tertiae sine dubio sunt personae quae maxime solent iungi personae ^{tertia} *R* quae tertiae sine dubio sunt personae maxime solent iungi personae *B* quae tertiae sine dubio solent iungi personae *D* quae tertiae sine dubio sunt personae et maxime (maximeque *h*) iungi (adiungi *L*) personae (personae *d*) *HGLKd* quae tertiae maxime solent iungi personae ^{tertia} *archetypus cum gloss. ni f.* personae et *Hh* et *om.*

DGLK 2 et in similibus *BDH* 3 personam *K* 4 est secundam *H* a secundam *Dd* 5 ἀσυνφωνίαν *G* ἀσυνφωνίαν *H* ἀσυνφωνίαν *K* ἀσυνφωνίαν *L* 6 deficiunt *GK* deficiunt *L* uelimus habeo *Rr* 7 facere in *mg.* *K* 8 fit] facit *L* sit *K* natura *h* uolens habeo *D* *Cic. Tuscul. V* 2, 5 10 philosophia] *k* philophia *K* philosophosia *H* indagatrix] *rhk* indicatrix *REDGL* indicatrix *ni f.* *K* 11 excultrixque *Cic. Reg. Gud. pr.* epultrixque *al. codd. Cic. Cic.*

Tuscul. V 20, 58 uirgines regiae *K* 12 ut] et *L* tonstriculae *Ll* habeo *D* 13 est *add. b* tonstrix *R* eo femininum deminutivum *G* 14 quomo a nutrix *R* quomodo a nutritor nutrix *r* eam *Rr* 15 fortunam *GK* prohibemur

Rr 16 uel inconcina *GLK* et aspera *K* 18 Inusitata quibus *G* in quibus *K* auctores usi *K* auctores *D* 19 faciente *D* faciant *GL* et ea faciant *corr. K* ut faux — dor *add. in litura minore et ad mg. d* post prex: chaus *al. m. add. in D* dor. caudico for. *add. G* cans dico for *LK* ditio *DH* 20 faris *L* do debet esse dor *om. GLK add. k* post dor: faux dicio for dor *add. R, del. r* Faux Prex ditio. For dor *add. H* Faux. caus. ditio. for. dor. *B*

21 non in *mg. K* inueniantur *Dd* 22 recusamus *K* reccusamus *L*

5 Inconcinna vero vel turpia vel aspera prolata videntur esse 'metuturus' vel 'metuiturus', 'nutritrix': quod quamvis secundum analogiam debuisset dici - in 'tor' enim terminantia masculina, quae ex verbis nascuntur, mutant 'or' in 'rix' et faciunt feminina, ut 'doctor doctrix', 'victor victrix'. cum igitur masculinum sit 'nutritor', ex eo | secundum analogiam nascebatur 'nutritrix' -, euphoniae tamen causa concisio facta est mediae syllabae, sicut 'bobus' pro 'bovibus'. nec non etiam in contextu diversarum dictionum hoc solet fieri, ut 'cum nobis' turpe est itaque 'nobiscum' praeposterum profertur.

Vnus ergo ex his plerumque quattuor modis invenitur, qui facit tam 10 verba quam alias partes orationis esse defectivas. differentiae quoque causa multa solent vel taceri vel contra regulam proferri, ut 'fas' genitivum non habet; nam sive 'fatis' seu 'faris' vel 'fassis' dicamus, aliud potest significare. 'coniunx' 'coniungis' secundum analogiam debuit proferri, sed ne verbum putetur, absque n profertur 'coniugis'. similiter accentus 'ponē', 15 'ergō' differentiae causa in fine ponitur. 'Venus Veneris', cum omnia in 'us' correptam propria secundae sint, solum tertiae invenitur, ne, si 6 'Veni' dicamus, verbum esse putetur. 'far farris' solum in r desinens geminavit r, ne, si 'faris' dicamus, aliud monstret. similiter repugnantibus regulis solent quaedam taceri, ut *roū* 'ador' genitivus in usu frequenti non invenitur, quia duae contrariae pugnant in eo regulae. cum enim sit neutrum, debet paenultima o genetivi corripui, ut 'aequor aequoris', 'marmor marmoris', sed cum habeat 'adōro' pae[n]ultimam produciens, debet produci. unde et derivativum eius 'adōrea' o producit, cum 'marmōrea', 'aequōrea' o corripiant. ergo repugnantibus regulis mansit 'ador' 25 in frequenti usu indeclinabile. in verbis quoque cum || omnia in 'neo' desinentia secundae coniugationis in 'nui' faciant praeteritum perfectum, ut

1 Inconcinna] r Inconcina RGLK	2 uel metuturus Dd	quamvis in ti-
tura k debuiset GK	3 in or RD	terminata BDG
4 femina RH	ut	
om. GLK	5 ^{et} ex eo K et ex eo G	6 nascebatur add. g nutritrix(x) H
7 bubus BH	8 dicionum Dd	solet solet H
10 facit** tam H	11 defectivas G diffectivas K	12 multa] r mutata R
13 non habet add. r habent D	seu] uel L	fassis] hg et in litura ni f. R fasis GKtd fais H fastis r
significare potest GLK	14 coniux H	coniugis RrDH
debet G	15 coniungis R	ponē ergō] sic Franc. Ritterus elem. gramm. Lat. p. 56, h. l. neglecto.
scripsit apud Prisc. de acc. § 8	ponē et ergō B	pone ergo rell.
16 ponitur in fine GLK	cum K	17 correptam] correptam feminina GLK propriam Rr
proprie G	18 Veni] b uen* B	faris Rr
desinens om. GL	disinens add. g	
19 demonstret H	20 ut add. b	roy Rr to GL τ* (ω?) K
ador cuius		
genitivus GL	frenti Hh	21 repugnant B
in in eo K	23 uerbum adoro	
BDHGLKr	25 corripeant Gg	corripiunt L
reppugnantibus ex repugnantibus	effectit L	26 cum omnia in mg. K
in neo] rdg om. R	in eo BDGLK	27
nui] bd ui BDGLK	faciunt L	

p. 786. 87 P.

p. 361. 62 K.

'teneo tenui', 'moneo monui', differentiae causa 'maneo mansi' facit, ne 'manui' dativus 'manus' putetur, et 'neo nevi', ne, si 'nui' diceremus, a 'nuo' esse videatur, 'audeo ausus sum', quia 'hausi' ab ~~h~~aurio' fit, quamvis huic aspiretur. 'fac', 'dic', 'duc', 'fer' magis placuit per apo-
 5 copam proferri differentiae causa, ne, si 'face', 'dice', 'duce', 'fere' diceremus, aliud significare putaremur, quamvis hoc non in omnibus con-
 similibus vel univocis soleat fieri. singula igitur verbis accidentia disse-
 rentes, quae in quibusque deficiant, prout animo occurrant, ostendemus.

DE SIGNIFICATIONE.

10 Significatio vel genus, quod Graeci affectum vocant verbi, in actu est II 7
 proprie, ut dictum est, vel in passione, et omnia verba perfectam habentia
 declinationem et aequalem vel in o desinunt vel in 'or'.

Et in o quidem terminantia duas species habent, activam et neu-
 tralem.

15 Et activa quidem semper actum significat et facit ex se passivam abs-
 que duobus verbis, 'metuo' | et 'metuor', 'timeo' et 'timeor'; haec enim
 contrarias vocibus videntur habere significationes, quamvis etiam ad sensus
 pertinentia verba, si quis altius consideret, in activis vocibus passionem
 et in passivis actionem fieri inveniat, ut 'audio te', 'video te', 'tango te';
 20 ostendo enim, pati me aliquid in ipso actu. cum enim dico 'audio te',
 ostendo, quod vocis tuae actum patiuntur aures meae; et e contrario 'au-
 dior a te' dico, cum vox mea agit aliquid in aures tuas. sed tamen quia
 nobis agentibus, id est sentientibus et aliquid facientibus, et oculi vident
 et aures audiunt et tactus corpori evenit, non irrationabiliter activorum et
 25 vocem et constructionem habuerunt.

Neutra vero appellaverunt, quae in o desinentia sicut activa non fa-
 ciunt ex se passiva, quamvis varias habeant significationes, de quibus post
 docebimus.

1 differentiae R maneo Rr facit om. GL add. g 2 nevi] d noui D
 neui *** si ^{ne} K ne in litura r 3 ^hausi RrD ^haurio RrD 4 aspiraretur L
 dic del. r om. D 5 si om. R dice om. RBD duce dice H duce
 fere dice GL 6 diceremus add. g putaremur] b ****remur B Quā^{nis} Rr
 in om. K 7 accidentia verbis DGLK diserentes Rr diferentes l deferentes in deserentes
 mut. K 8 quae om. G q; g quibus GL deficiunt G occurrunt DH 9 de signi t
 genere. g de diffinitione V. generū verborum L inscr. om. DG (HK?) 10 affecton
 H effectum GL ΔΙΑΘΕΙΝ id est effectum Darmstad.^b *uerbi (&) K 11 proprie]
 rk propriae RBDHK 12 o defūnt Hh 13 act+um (in) H 15 passiva H ab-
 que R 16 et timeo et BH Haenim Rr 17 uocibus uocibus K 18 concideret R considerat G
 19 et passivis DHGLK et passivis uocibus actionem B
 accionem D 20 ostendi Rr audio ex audeo corr. B "te "audio K
 22 cum] quod in litura h uox in lit. b 23 sencientibus D 24 irrationabili-
 ter B 27 habeant varias DHGLK postea G 28 decebimus Dd

p. 787 P.

p. 302. 63 K.

8 In 'or' vero terminantia tres species habent: passivam, quae ex activis nascitur et semper passionem significat exceptis supra dictis, communem, quae una terminatione tam actionem quam passionem significat, deponentem, quae cum similem habeat communibus positionem in 'or' desinendi, tamen deponens vocatur, quasi simplex et absoluta, quod per se ponitur, vel quae deponit alteram significationem et unam per se tenet, quomodo positivus gradus dicitur, qui absolutus per se ponitur non egens alterius coniunctione. haec quoque tamen species [id est deponens] quomodo neutralis diversas habet significationes, de quibus latius in sequentibus tractabimus.

9 Activa igitur et passiva et communia certam et praefinitam habent significationem, neutra vero et deponentia variam.

Haec autem verba proprie activa vel recta vocantur, quae in o desinentia et assumpta r facientia ex se passiva, confestim cum dicuntur, possunt transire in quem fit actus et coniunguntur vel genetivo vel dativo vel accusativo casui, ut 'abstineo irarum' - Horatius carminum libro III:

Mox ubi lusit satis, abstineto,

Dixit, irarum -

'impero tibi', 'maledico tibi', 'invideo tibi', 'oro te', 'amo te', 'accuso te'.

Haec enim faciunt ex se passiva, quae ablativo casui cum praepositione 'ab' vel 'a' solent iungi, ut 'abstineor a te', 'imperor a te', 'maledicor a te', 'invideor a te', 'oror a te', 'accusor a te'. possunt tamen passiva dativo etiam adiungi, ut 'servor tibi'. et est quaerendum, cur activa ablativo per se non adiunguntur, et puto, quod ille casus proprius est passivorum. ideo autem dixi per se, quia cum alio casu sociata

4 positionibus nem K 5 desinendi] r desinenti RB quas simplex Hh
absoluta Rr quod] quae BDLK et sic ni f. in litura H qui h 6 vel quod deponit BHL 7 quia absolutus h absolutus Rr 8 coniunctione R coniunctione*(m) B species R 9 neutralis] num naturalis R? at h. l. silentio meo ipse diffido diuersas om. LK denersas in mg. add. k 12 varia R 13 De actiuis et passiuis uerbis inscr. L proprie] r propriae RBD 14 adsumpta B assumpta L
15 actus] g ac**** G 16 ut absteneo G ut abstineto RBDI irarum D post irarum: Horatius — irarum om. G oratius K Hor. carm. III 27, 69 sq. 17 III] lib. XVIII § 192 III. h. l. libri nisi quod libro primo carminum Wallraffianus 18 Mox — irarum add. g lussit K abstineto] l abstineo HLK
20 invideo tibi post maledico tibi sup. lin. add. l 22 haenim Rr 23 absteneor G imperor K 24 inuidior Dd amor ate post oror a te add. L accusor H accusor GLK 25 etiam om. G et om. GL est om. K querenda H
26 per se ablatiuo B per non H abiunguntur Dd 27 dixit Rr casu ex causa corr. H sociata] 1 soliato R sociato BDGLK soliato H

p. 787. 88 P.

p. 363. 64 K.

adiunguntur, ut 'video solem oculis', 'prohibeo filium turpitudine'. accusativo quoque inveniuntur passiva coniungi, sed figurate, ut 'absceditur manum', 'frangitur pedem', || 'sanatur oculum', 'rumpitur aurem'. Virgilius in V:

5 intentaque brachia remis

Intenti expectant signum.

idem in III georgicon:

Pascuntur vero silvas et summa Lycae.

Quae vero in o desinentia nihil ex his, quae propria esse activorum 10 docuimus, habent, neutra proprie vocantur vel absoluta, ut est 'vivo', 'ditesco', 'ferveo', 'sedeo'. haec enim non egent supra dictis casibus ad complendam sententiam, unde iuste | passivis quoque carent. inveniuntur tamen etiam quaedam verba, quae quamvis activam habeant significationem, passiva tamen non habent, quia nec in homines eorum actus transit, 15 nec semper supra dictis egent necessario casibus, ut 'prandeo', 'ceno', 'curro', 'ambulo'. eorum enim prolatione transgressionem fieri non est necesse ad aliquod rationabile animal, quae est sola causa, ob quam nascuntur verba passiva in prima et secunda persona; hae enim de se et ad se loquuntur, quod est suum animantium, quibus natura sermonem dedit. 20 in tertia vero persona saepe passivum solet inveniri etiam ex huiusmodi verbis, sed ad muta et carentia anima pertinens. dicimus enim 'conditur holus', 'aratur terra', 'inseritur arbor', 'curritur spatium', unde Terentius in adelphis:

† decurso iam spatio,

25 'bibitur vinum' - Iuvenalis in IIII:

1 iunguntur *BDGLK* turpedine *GLK* 2 figuratae *R* 3 aures *HhG* aures *BL* auris *K* *Verg. Aen. V 136 sq.* 5 brachia *Med. Rom. Fr.* 6 expectant *G Rom. exspectant Fr.* *cta* post signum: Idem in II. Miseros depascitur artus (Miseros in lit.) add. *B* idem in secundo miseros depascitur artus *Wallraffianus, v. Aen. II 215*: miseros morsu depascitur artus, qui versus *moz* (§ 24 p. 391, 23) laudatur 7 *Verg. georg. III 314* 8 sylvas *R* silvae *Pal.* lycei *BH* licei *D* liceae *GL* liceae *K* 9 De neutrali significatione *inscr. L* nil *L* 10 proprie] propriae *RBD* ditiasco *K* 11 Haepim *Rr* 12 De neutralibus actiuis *inscr. L* 13 tamen *om. DHGLK* habent *DGLK* 14 passivam *HGKd* 15 sem^{per} *Rr* *caeno GL* ambulo *ceno curro K* 16 enim *add. g* transgressionem *GL* est] potest *GL* 17 aliquod] *dh* aliquid *RDHGLK* aliqui^d *B* rationale *R* sola est *B* 18 et in secunda *B* Haec *BDG* Hae⁺(c) *H* 19 locuntur *RH* loquuntur *BK* 20 tertia *H* saep⁺e(a) *L* ex] in *L* 21 diis *H* conditor *Rr* 22 holus] *d* olus *RDHG* arator *Hh* arbor *L* spatium *D* Terent. *adelph. V 4. 6.* 24 decurso iam spatio] sic *Prisc. etiam § 13 lib. XI § 21 XVIII § 132* decurso spatio *XVIII § 53* Prope iam excursu spatio *Bemb.* Prope iam excursu spatio *Bas.* Prope decurso spatio *Bentleius* spatio dixit bibitur *B* 25 unum *D* *Iuv. sat. III 10, 25 sq.*

sed nulla aconita bibuntur

Fictilibus -,

'epotatur flumen' - idem in eodem:

epotaque flumina Medo

Praudente -,

'mendicatur panis' - idem in eodem:

Et mendicatus victa Carthagine panis -,

cum eorum primas personas natura prohibeat proprie dicere. quis enim dicit 'aror', 'inseror', 'curror', nisi poetica conformatio, id est *προσωποποιία*, inducatur? ergo proprie illa possunt habere primam et secundam passivorum personam, in quibus et fateri possunt eadem personae quod in se fit, ut est 'amo te', consequitur, ut ille, ad quem dixi, confitendo id, quod a me audit, dicat 'amor a te'.

III 11 Latius igitur tractemus de iis, quae videntur contra vocis formam significare, quod non solum in verbis, sed | in aliis etiam partibus orationis invenitur, ut si dicamus 'Athensae', 'Thebae' voce pluralia sunt, significatione singularia, et contra 'populus', 'plebs' voce singularia sunt, significatione pluralia, vel 'Philotium', 'Sophronium', 'Glycerium', 'Dorcium' voce neutra, significatione feminina. multa quoque alia huiuscemodi inveniuntur.

In verbis etiam sunt quaedam voce activa, quae ex se passiva non faciunt, quae generali nomine neutralia vocamus, quamvis diversas habent significationes: ex his enim quaedam vim habent activam, ut est 'facio te', 'calefacio te' (quamvis 'facitur' quoque a 'facio' pro 'fit' protulerunt auctores, ut Varro in cynico:)

1 aconita L 3 potatur DHG Iuv. sat. IIII 10, 177 sq. 4 epotaque
flumina. mendicatur panis. medo praudente H 6 manducatur L Iuv. sat. IIII
10, 277 7 Et om. GL mendicatur H manducatus L chartagine Rr kartagine DHGLK 8 prohibebat Rr proprie] r propriae RBD 9 dicit spscr. K

nisi si D confirmatio L confirmatio Kk confirmatio B *προσωποποιία*] π
προσωπο**** R προσωποποιεία Hr προσωποποιεία D προσωποποιεία G προσάποποιεία
L προσωποποιεία K prosopeia B *προσωποποιείαν* 2 10 Inducantur ergo D

proprie] rd propriae RBD secundum Rr 11 personam passivorum L per
sonam passivorum G pateri Dd possunt] in litura r potest sunt ni f. R

eadem] rg eadem RG eadem D 12 fit] sit G est om. G 13 a me amice audit

Hh 14 his libri 16 athaene RD thaebae D 17 et econtra GLK populu^r Rr
18 et significatione GLK glycerium D et ex corr. K glygerium G gliggerium L

dortium Rr dortium BH 19 neutra ***** feminina (neutra) Rr quoque
alia] in lit. et ad mq. b alia ni f. omiserat B 22 quamvis] d quasuis D ha-
beant DH habeat B 23 vim habent add. g 24 calefacio te add. r protul-
lerunt G 25 Varro in cynico: sat. XVIII p. 107 Oehl. cynico LK cynico
sime hercule G Cynico sine Hercule purgante: Deorum vel Cynico: Diem hercule
purgant Ausonius Popma coniectancorum in Varr. sat. p. 618 ed. 1601

p. 789. 90 P.

p. 365. 66 K.

Si me hercle pergunt et deorum cura non satisfacitur
Rei publicae . . .

Titinius in Quinto:

†consilium bonum gratia parvi faciat.

5 'facessitur' quoque Cicero pro Cluentio: sed hoc polliceor omni-
bus, si cui forte hac lege negotium facessetur. bene igitur in 12
plerisque compositis activum est: 'perficio' et 'perficior', 'conficio' et
'conficior', 'afficio' et 'afficior', 'efficio' et 'efficior'; sic paene omnia,
quae cum praepositionibus componuntur; nam 'calefacio', 'tepefacio' et
10 similia 'calefio' et 'tepesiq' loco passivorum habent. 'fitur' etiam pro
'fit' dicebant. M. Cato censorius in Quintum Thermum: post-
quam diutius fitur. idem de Lucio Veturio: Graeco ritu fie-
bantur Saturnalia. similiter activam significationem habent 'officio
tibi', 'noceo tibi'), quaedam vero ex eisdem neutralibus passivam, ut
15 'vapulo a te', 'sio a te', 'exulo a te', 'venero a te', 'nubo tibi' - quam-
vis antiquissimi etiam activa significatione 'nubo te' dicebant, unde
Plautus in Casina:

Libet Charinum quid agat scire novum nuptum -,
quaedam neutra, id est quae nec nos in alium extrinsecus nec alium in
20 nos aliquid agere significant, ut est 'spiro', || 'vivo', 'ambulo', 'pergo',
quae non egent aliqua coniunctione casus, cum absolutam et plenam per

1 me hercle] *Fleckeisenus*, qui agnovit septenarios iambicos mehercule libri

iuramentum purgant
pergunt] ***** (pant i. e. pergunt) Rr (iuramentum videtur gloss. ad mehercule per-
tinentes) Rr purgant BHDk pergunt et] purgant, at coni. Oehlerus 2 r. p. RL
reipublicae

in mg. .i. respublica L f. p G r. p Dd RP H r̄p. K .r.p. B 3 tintinnius H
Titinii Quinti fr. 6 p. 67 Bth. p. 128 Neuk. stultitia cupidinis | Petunt consilium, bona
bonorum gratia | Parvi ut faciat, Hermannii (opusc. V 273) vestigia fere secutus;
nisi quod suo iure quanta ante stultitia om., Ribbeckius fr. I p. 126; cf. § 31 et Non.
p. 507, 16 Titinius Quinto: stultitia cupidinis petunt consilium, bona gratia ut parvi
faciatur in Quinto] Putschius in V libri, om. edd. ante α in qnto (i. e. in quinto) α

4 parva faciat B 5 facessitur Gg Facessitur D Cic. pro Cluentio or. 57,
158 6 hac] ac R negotium om. D facessetur Gg facessetur D facessetur h
facessetur K facessitur R et ante corr. ut videtur H igitur] quoque B in ple-
rumque Dd implerisque RH 7 perficio K conficio et conficior add. d 9
propositionibus D praepositionibus K 10 et tepefio in lit. B habentur B
11 marcus GL M. Catonis in Quintum Thermum post censuram (sic Rufinian. de fig.
§ 18 cf. Fest. p. 318*, 17) or. fr.: apud Meyerum l. l. or. 37 p. 73 in Thermum
lib. III § 8 X § 56 thermum ex thermum ut videtur corr. K 12 Catonis de
Lucio Veturio or. fr.: apud Meyerum l. l. or. 28 p. 65 cf. lib. VI § 16 ueturio
K fiebantur] r fiebant RB 13 De neutralibus quae significationem passivam
habent inscr. L 14 neutralibus verbis D 16 etiam om. L 17 Plautus in
Casina v. § 2 Casina] bd cassina BD 18 Charinum] r carinum R carinum H

19 De neutralibus verbis iterum inscr. L Quaedam ^{sunt} neutra Hh id est om.
LK nec tos Rr aliam ex corr. K aliam ex corr. K 20 aliquid add. r

p. 790 P.

p. 366. 67 K.

se prolata sententiam monstrent, quae et proprie neutra vocantur, sicut
13 supra dictum est. sunt alia in hac forma [id est in verbis], quae in o desinencia non faciunt ex se passiva, quae quamvis activam habeant significationem, tamen vel ad muta animalia vel ad carentia anima coniunguntur, sicut supra dictum est, ut est 'percurro forum', 'prandeo piscem', 'ceno ovum', quae est quando inveniuntur tertiam passivorum habentia personam, nec irrationabiliter, ut ante ostendimus. 'curritur' enim 'spatium' bene dicimus. unde Terentius in adelphis:

† decurso iam spatio

dixit. sunt quaedam ex eadem forma, quae passivam videntur habere significationem, sed quae non extrinsecus fit, quam Graeci *αὐτοπάθειαν* vocant, id est quae ex se in se ipsa fit intrinsecus passio, ut 'rubeo', 'ferveo', 'caleo', 'tepeo', 'marceo', 'aegroto', 'ūtubo', 'vacillo'. itaque huiusmodi verba non egent casu, quamvis auctores haec quoque inveniuntur more activo vel passivo diversis casibus adiungentes, sed figurate, ut Virgilius in bucolico:

ardebat Alexin,

14 pro 'amabat'. sunt alia verba, quae quamvis non ab activis proficiscencia | tamen passivam semper habent formam. et ex his quaedam eadem voce utrumque significant, id est actionem et passionem, ut est 'osculor te' et 'osculor a te', 'criminator te' et 'criminator a te'. haec communia nominamus. alia vero, quae similiter eandem terminationem habentia nec ab activis nata unam dumtaxat habent significationem, sed non omnia eandem, haec deponentia vocamus, cum quaedam activam vim possident, ut 'conspicor te', 'sequor te', 'praestolor te' et 'tibi' - Terentius in eunucho:

Quem praestolare, Parmeno?

I prolata^{ten} *RGLK* sententiam *Rr* setentiam *K* monstrent *H* proprie^{rdh} rdh
propriae *RBDH* 3 habeant actiuam *K* habent *DH* 4 tamen et ad *L*
animam *B* 5 ut est *om. H* caeno *RBL* 6 quae est] *om. GLK* add. *k* est
spscr. l Est *B* 7 irationabiliter *B* spacium *D* 8 *Ter. adelph. v. § 10*
10 De neutralibus passivis *inscr. L* quaedam *om. K* 11 *αὐτοπάθειαν* x
proprium passionem
ΑΥΤΟΠΑΘΙΑ *Hh* *ΑΥΤΟΠΑΘΙΑ* *G* *αὐτοπαθί* *Ll* *ΑΥΤΟΠΑΘΙΑ* *K* *autopathian* *B* *autopathiam*
RD *autopathiam* r *αὐτοπαθίαν* d *αὐτοπάθειαν* uel *ἰδιοπάθειαν* 2 12 intrinsecus
fit *H* post ut: ardeo *m. rec. add. in K* ferveo] *add. d* ferbeo *K* 13 egrēto *K*
uel c
uagillo *Kk* 14 inveniuntur *HK* 16 ut *om. K* *Verg. ecl. 2, 1 (deficit Rom.)*
17 alexim *Pal.* 18 De communibus *inscr. L* 19 et] ut *GLK* his quae
eadem *L* quaedam eadem uoce in *titura* b 20 est et actionem et *BH*
ut osculor *H* 21 et *om. GLK* creminor *G* et *om. GLK* creminor *G* De
deponentibus actiuis *inscr. L* cōmnia *B* 22 eadem *Dd* 23 ab in *mq. add.*
L d untaxat *Kk* 24 * *L* cumdam *Rr* possident] *g* possident *GK* 25
secor *B* pstulor *DG* et tibi] ut in *titura* l *Ter. eunuch. V 5, 5* iunuchō
K iunochō *G* eunachō *L* 27 p*stolare *H* pstulare *G* parmienō *K*

p. 790. 91 P.

p. 367. 68 K.

Cicero in I invectivarum: qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur —, 'insidiar tibi'. ex his multa antiqui tam activa quam IIII 15 passiva significatio/ne protulisse inveniuntur, et maxime ea, quae apud Graecos activa habentur et passiva: 'auxilior te' et 'a te', similiter 'adminiculator', 'auguror', 'adhortor', 'apiscor', 'abominator', 'consequor', 'amplector', 'adorior', 'abutor', 'admiror', 'antestor', 'aggredior', 'aspernor', 'architector', 'assector', 'argumentor', 'reor', 'vereor', 'solor', 'arbitror', 'blandior', 'consolor', 'conspicor', 'comminiscor', 'complector', 'calumnior', 'carnificor', 'despicor', 'demolior', 'dominor', 'depe- 10 culator', 'delargior', 'ementior', 'exordior', 'experior', 'frustror', 'hortor', 'for faris fatur', 'meditor', 'obliviscor', 'metor', 'adulor'. haec plerique deponentia esse confirmant ideo, quia frequens usus eorum significationis est activae; communia vero esse defendit cum natura ipsius sensus, tum veterum non improbanda auctoritas, a qua quae potuimus a diversis 15 colligere libris exempla proferamus.

Lucilius:

a me auxiliatus siet

1 Cic. in Catil. or. I 9, 24 invectivarum] b uectiuarum B tibi etiam lib. XVIII § 146, Arus. Mess. p. 253 Lind. te pars codd. Cic. forum auleum GL forum
a. lium Kk p̄stolarentur G praestolarentur H praestolentur v. l. ap. Cic. 2 insidiar

tibi om. R De dubitativis inter communia et deponentia *inacr.* L 3 maxime K^o
4 habentur] rh habent RH *rell.* adminiculator] r amminiculator RDHGL et admini-
cator B adulor amminiculator d 5 auguror adulor adhortor B adortor DHr
***ator R apiscor] adipiscor rh et in litura l, αβ Putschius auspiscor B edd. ante α
(auspichor 3) abominator] r abhominator RBHGLKd 6 admiror] § 16 miror h. l.
libri miror testor antestor l post antestor (atstestor edd. ante α): contestor de-
testor execror machinor polliceor dignor in mg. add. l exequor machinor consector
contestor dignor detestor (dignior detector 3) edd. ante α execror, machinor, polli-
ceor, consector, contestor, dignor, detestor α sqq.; in serie exemplorum infra § 17 in-
ter exempla a litera a incipientia inter antestor, cui praecedit testor, et aggredior in-
terponuntur execror, machinor, polliceor, et reor, vereor (al. queror), solor, quae ca-
talogus hic post argumentor affert, in § 18 consequor, h. l. literae a insertum, in
exemplis et in litera a § 16 et in litera c positum. consector, contestor suo loco in-
tercalantur inter comminiscor et complector, dignor et detestor itidem § 19 initio li-
terae d inter carnificor et despicor adgredior BD 7 assector] r adsector REDHK

8 consolor L consolor K complector] amplector D 9 columnior K
uel depeculor
depeculior G depeculior K 10 dilargior libri Krehliani v. eius ann. ad § 19: et
dilargior Lindemannno quoque teste Heidelb., delargior tamen H expedior D frus-
tor Rr hostor Rr 11 obliuiscor scrutor metor B adulor in exemplorum se-
rie cum adhortor coniunctum et post auxilior in ipso initio positum ante adminiculator col-
locant edd. ante α cum d Lips. 2 Krehlii (quā cf. II 524 sq.). ante auguror α sqq.;
econtra post metor: morigeror adipiscor assequor queror add. edd. priores, morigeror as-
sequor queror α sqq. 12 ideoque frequens L 13 est spscr. r diffendit K
cum] quam GL quam K 14 tum] tam GL tam K improbanda B quae-
quae H 15 collegire Gg 16 De exemplis confirmantibus haec esse communia
ad mg. L Lucilius] k Licillius B Lucillius b lucius GLK Lucil. fr. inc. 122
Dous. 121 Gerl. 17 siet] L. Quicheratius in Corpeti ed. sat. Lucil. p. 253 si est
libri; om. lib. XI § 29

p. 791 P.

p. 388 K.

passive, βοηθηθεῖς. Cassius similiter: adulatique erant ab amicis et adhortati, 'adulati' κολακευθέντες, 'adhortati' προτραπέντες. Varro: tribunicio auxilio adminiculati, βοηθηθέντες. Lucius Caesar: certaeque res augurantur, οἰωνοσκοποῦνται, cuius activum Virgilius in VII:

si quid veri mens augurat, opto;

Cicero tamen Verrinarum IIII: ex nomine istius, quid iste in provincia facturus esset, perridicule homines augurabantur. Gaius Fannius: haec apiscuntur, ἐπιτυγχάνονται. Fabius Maximus: amitti quam apisci. passive omnia sunt prolata. Verrius: saevitiaque eorum abominaretur ab omnibus passive

1 passivae K actuae B βοηθηθεῖς Rr βοηθεῖς G Bo. Dd casius DGLK
Cassius Severus ni f., hunc enim Cassii nomine laudat Prisc. lib. VII § 55 idemque significari videtur lib. VIII § 53 (cf. Lindemannum ad Charisium p. 70 n. 20 ed. suae); inter Severi reliquias haec verba recepit Meyerus l. l. p. 551, cui tamen ipsi vere iudicare videntur Krausius hist. R. fragm. p. 185 et Weichertus de L. Vario et Cassio Parm. p. 206 Cassio Heminiae ea tribuentes, hisque assentitur Rothius l. l. p. 290 sq. fr. Cass. Hem. 20. 'Cassium' vero 'Eminam' pleno nomine et addito annalium libro sexies laudat Prisc. (v. ind.), ut sciens certe hunc cum offerendi morem ne hic quidem deseruerit: neque vero Cassii Severi exemplum ab hoc loco alienum est, nec ipsum dicendi genus a Cassii Severi aetate, quamvis participii 'adhortatus' usus passivi alterum exemplum non reperiatur adulati q L adulatique — adhortati ante adulati om. G 2 adortati R adhorati H adulati om. R spscr. r adulati L

Α Ι ΝΘ
ΚΟΛΑΚΕΥΘΕ+ΕC Rr ΚΟΛΑΚΕΥΘΗΤΕC L ΚΟΛΑΚΕΙΘΕΝΤΕC K ΚΟΛΑΚΕΥΘΕΝΘΕC et B adhortati προτραπέντες om. DHLK προτραπέντες. ut prius quae passivae. Varro B

3 Varro. fr. inc. p. 339 ed. Bip. tribunitio Rr tribunitio DHGL tribunitio K adminiculati] r adminiculati RDHGL adminiculanti B adminiculatus lib. XI § 20

TE
ΒΟΗΘΗΘΗΤΕC Rr ΒΟΗΘΗΘΕΙC K ΒΟΗΘΗΘΕΙC GL Lucius Rr Lucius Caesar] in auguralibus sc. cf. lib. VI § 86 4 certaeque RH certe quae BD certae quae G

A
res ex rem corr. B οἰωνοσκοποῦνται Rr οἰωνοσκοπο K cum Rr 5 Virgilius protulit in GL Verg. Aen. VII 273 7 Cic. in Verr. or. II n 6, 18 Verrinarum] r uarrinarium R uarrinarum H ipsius GLK iste om. libri Cic. deu. 8 provincia] r prouintia RDH perridicule] sic etiam Cic. Lagom. 42 m. pr. et alii Gaius

nonnulli ex melioribus perridiculae D perridiculi libri Cic. plerique 9 Gannius Fannius Dd pertinet hoc fragm. vel ad C. Fannii C. f. Strabonis cos. a. u. 632 orationem vel ad C. Fannii M. f. annales, quorum lib. I laudatur lib. XIII § 12 cf. Meyerum l. l. p. 201 Krausium p. 174; Fannii hist. fr. (2) p. 312 tacite inseruit Rothius adipiscuntur lh ΕΠΙΤΥΧΑΝΟΝΤΑΙ R ΕΠΙΤΥΧΑΝΟΝΤΑΙ G ΕΠΙΤΥΧΑΝΟΝΤΑΙ L ΕΠΙΤΥΧΑΝΟΝΤΑΙ K fauius BDHGLK r Fabius — apisci om. R add. r 10 amitti L apisci] add. g adipisci hk ad Q. Fabii Maximi Cunctatoris laudationem funebrem Q. Aitii hoc fragm. refert Meyerus l. l. p. 5, possit etiam ad Q. Fabii Maximi Allobrogici laudationem P. Scipionis Africani minoris (v. Meyerum l. l. p. 250) pertinere; inter Q. Fabii Maximi Serviliani annatum rell. exhibuit Krausius l. l. p. 171 et iterum sine ulla dubitationis nota Rothius l. l. fr. Fab. 5 p. 309 passivae H Verrii Flacci fragm. v. ap. Odofr. Muellerrum in Fest. praef. p. XVI n. 1 11 ab ominaretur] r abhominaretur RBGLK ab h ominibus D ab hominibus BHGLK

i
1 Orblus Rr pertinere haec videntur ad librum a Suet. de ill. gramm. c. 9 l., 'continentem querellas de iniuriis, quas professores neglegenter ab ambitione parentum acciperent', 'perialogos', ut fertur, inscriptum. qui titulus cum aperte corruptus sit. varie templatus est a vv. dd. (cf. quos l. Graefenhanus hist. phil. II 234 n. 23 et

p. 791. 92 P.

p. 368. 69 K.

dixit. Orbilius; quae vix ab hominibus consequi possunt, ἀνύεσθαι. Petronius:

animam nostro amplexam in pectore, περιπλεχθεῖσαν. Lucilius:

5 Quin amplexetur qui velit, ego non si nam me amplexer, .

'amplexetur' περιπλεκέσθω. Cicero pro Roscio: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur. Aurelius: ab his Gallos adortos, ex insidiis plurimos necatos, 'adortos' || ἔφο-
10 δευθέντας. Q. Hortensius: abusus iam omnibus locis, 'abusis' καταχρησθέντων. Varro: utile utamur potius, quam ab rege ab-
utamur. Cannutius: turpe est propter venustatem vestimen-
torum admirari, ut propter turpissime vitam actam contemp-
nere, 'admirari' θανμάζεσθαι. Cicero pro Murena: publicis lite-

Osannus ed. suae p. 53); equidem eum crediderim 'Περίαλουργός' fuisse, subtiliore quadam, non tamen inficeta eruditione ex Arist. Acharn. v. 855 sqq. haustum: ὁ περι-
λουργός τοῖς κακοῖς | φιλῶν τε καὶ πεινῶν αἰεὶ | πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας | τοῦ
μηνὸς ἐκάστων, ipsi Lysistrato cum professoribus nil praeterea commune esse libenter

concedens omnibus D 2 ἀνάνεσται Rr ἀνέσθαι D ἀνέσθαι B ἀνέσθαι.
u. petronius G Petronii fr. t. I p. 867 ed. Burm. alt. 3 in om. lib. XI § 29

4 περιπλεχθεῖσαν GLK περιπλεχθεῖσαν R περιπλεχθεῖσαν D lucius K

Lucil. fr. inc. 74 Dous. 73 Gerl. 5 quiⁿ Rr amplexetur GLK post ample-
xetur: qui uelid — amplexetur om. G 7 amplexetur LK περιπλεχθεῖσαν Rr

περιπλεχθεῖσαν B περιπλεχθεῖσαν DLK περιπλεχθεῖσαν H περιπλεχθεῖσαν G Cic. pro
Roscio Am. 13, 37 cf. lib. XI § 29 pro Roscio] k pro scio LK proscio G
maleficia Cic. Helmsad. 8 complexa RBDK complexa GL Aurelius] num Aure-
lius Opilius? historici cuiusdam mentio subesse potius videtur Osanno in ann. antiq.
Marb. 1849, 25, 196, at Aurelii 'variae eruditionis voluminum' (Suet. de ill. gr. 6),
Musarian prae celeris, argumentum certe multiplex et ne ab historia quidem alienum

fuit 9 gellos k adortos (h) L adhortos RB ἐφωδευθῆναι Rr ἐφωδευθῆναι
TAC H ἐφωδευθῆναι D ἐφωδευθῆναι (ε) K 10 Q.] om. DH Quintus B que G quae

dg Q. Hortensius ni f. in litura L Clō ī hortensia l hortensis GK Q. Hor-
tensii fr. inc. apud Meyerum l. I. p. 378, dubitantem num ex oratione aliqua an ex
libro communium locorum excerptum sit 11 καταχρησθέντων B καταχρησθέντων D

TA
καταχρησθέντων R καταχρησθέντων G καταχρησθέντων H καταχρησθέντων K
Varron. fr. inc. p. 337 ed. Bip. quod vel ad suasiones vel ad orationes Varronis perti-
neat utile] f. ut illo quam] quae B a. (b) K 12 Cannutius GL, quae forma nomi-
nis et ipsa in lapidibus invenitur v. Murat. 355, 2; Cannutius ibid. 1728, 6 Cannutiae Grut.
872, 4 Murat. 535, 5; 1395, 8; 1780, 16 canucius D C. Antonius Barthius advers. III 5
ad P. Cannuti Ciceronis aequalis (cf. Cic. Brut. 56, 205 et ll. Cluentianae ab
Orellio in onomastico Tull. II 128 ll.) orr. praeunte Falstero mem. obs. p. 37 hunc
l. iure suo rettulit Meyerus l. I. p. 397; cur vero orationibus Sulpicianis a Cannutio

confictis (cf. Cic. Brut. l. I.) eum tribuerit haud perspicio praeter Dd 13 am-
mirari GL ut] ut L non K et edd. ante Putschium uictam GLK actam]
** (ac ni f.) L contempnere in loco mutilo mutare non ausus sum condemnare G
condemnari L contempnere K non contempnere Lips. 1. 2 Krehlii, Krehlius contemni α

Putschius non contemni Meyerus, f. non tempnere 14 ammirari G θαιμαζεσθαι
Rr θαιμαζεσθαι D θαιμαζεσθαι H θαιμαζεσθαι GL θαιμαζεσθαι K Cic. pro. Mur. or.
9, 20 puplicis G lateris GL

p. 792 P.

p. 369. 70 K.

ris testata sunt omnia, 'testata' passive, μαρτυρηθέντα. Aelius: inpubes libripens esse non potest neque antestari, προδιαμαρτυρηθῆναι. Cato in IIII originum: duo exules lege publica ex-
 17 ecrari, passive, καταραθῆναι. Sallustius in III historiarum: at Lucillum regis cura machinata fames brevi fatigabat, 'machinata' passive dixit. Metellus Numidicus in oratione, qua apud populum G. Manlio tribuno plebis respondit: nam ut aliis plerumque obvenienti magistratu ob metum statuæ pollicentur, passive, ἐπαγγελθῶσιν. 'reor' quoque et 've|reor' et 'solor'.

an
 1 testata passivae K passivae B passivae G MAP***** Rr ΜΑΡΤΥΡΗΤΑ
 L ΜΑΡΤΥΡΗΤΑ G ΜΑΡΤΥΡΗΤΑ H ΜΑΡΤΥΡΗΤΑ K Aelius] i. e. C. Aelius Gal-
 lus in libris de verborum, quae ad ius civile pertinent, significatione. C. Aelius Lach-
 mannus ad Gaium I 119 et in Zeitschrift f. gesch. Rechtswissenschaft XI p. 116 sqq.
 et Cilius certe h, quae manus cum olim mihi visa esset pr. m. vestigia presse sequi (v.
 Ien. A. L. Z. 1844 p. 728), libro iterum inspecto C literae similem quidem ductum in
 H exaratum fuisse etiamtunc agnovi, num ipsa C scripta fuerit, pro certo affirmare
 haud audeam, melius RDGLK Heidelb., quod pro Aelius posuit cod. Guelf. Quint. inst.
 I 6, 36. M. Livius B Livius in D ascriptis Bongarsius, manlius Carotruh. 2. Laelius
 Lipsiensis Krehlii M. Aellius π 2 inpubes] ex corr. h inpubes GLK libripens
 pens(s) H libri pēnes D libri penisise non G non est neque L ΤΡΟΔΙΑΜΑΡ-
 ΤΥΡΗΤΑ Rr ΤΡΟΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΤΑ GL ΤΡΟΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΤΑ K ΤΡΟΔΙΑ. ΜΑΡΤΥΡΗΤΑ
 H προσδιαμαρτυρηθῆναι Salmasio praeunte Lachmannus in actis I. p. 117 sq. 3
 Caton. orig. IIII p. 111 Kr. fr. 89 p. 282 Roth. fr. LXXXV p. 54 Wr. legem L
 publicam L publicam GK lege publicati et execrati Wagenerus, tacite respondens

quaestioni Wolfianae ad or. de domo sua c. 8 propositae execrari] rd exsecrati h
 et execrassi R et execrari B et exsecrari HG et execrari DLK execrati 3 4 KA-
 ΘHC

ΤΑΡΑΘΗΝΑΙ Rr ΚΑΤΑΡΑΘΗΝΤΕC DH ΚΑΤΑΡΑΘΗΝΤΕC GL ΚΑΤΑΡΑΘΗΤΕC K ΚΑΤΑΤΡΑΘΗΝΤΕC
 B favens aliquatenus con. Wagenerianae Sall. hist. III 38 p. 222 Kr. III] De-
 brossius (fr. III 114), cuius tamen rationes iure suo impugnavit Kritzius de C. Sallustii
 Cr. fragmentis a C. Debrossio in ord. digestis p. 42 sq., Gerlachius in ed. Sal. a. 1832
 p. 223, 20 cf. tamen eundem p. 223 ed. a. 1852, v. Kritzius et ad h. l. p. 223 et ad
 fr. lib. II 48 p. 154 sq. II. libri ad RBDH 5 Lucillum] rd luculum RDH GK
 luculi L machinanta H post machinata: fames — machinata om. B 6 de
 Q. Caecitii Metelli Numidici or. qua apud populum G. Manlio trib. plebis respondit
 v. Meyerum I. l. p. 273 sq., qui coll. Sall. Iug. c. 73 docuit or. hanc dictam esse ad-
 versus Manlium Mancinum tr. pl., quem tamen C. non Ch. nominare debebat ex con-
 sentientibus librorum Gell. VII (VI) 11, 2 et Prisciani testimoniis, quibus I. Sall. I. accedit
 Paris. z Gerl. metellius L numedicus GLK ap ill populum G 7 populos

B Manlio] cum multis libris Sallustianis et Gellio II. II. cod. Prisc. bibl. Genof. Paris.
 saec. XI a Duebnero in Meyeri orr. R. fr. ed. Paris. p. 205 laudatus, edd. ante Kreh-
 lium omnes manilio libri Prisciani et mei et Krehliani omnes cum nonnullis Sallusti
 codd. (mamili, mallii etc. al.), Krehlius 'non ignorans, Mamilio nomen fuisse isti tri-
 buno plebis' TR. P. B aliis] alius unus Krehlii, ex quo libro alias laudat et probat
 Meyerus I. l. p. 274 8 obuenienti H 'an aduenienti?' Meyerus mg tractu L

9 passivae L ΕΠΑΓΓΕΛΩΝCIN B ΠΑΤΘΑΝΩCIN Γ ΕΠΑΓΓΕΛΩCIN G ΕΠΑΓΓΕΛΩCIN L ΕΠΑΓ-
 ΓΕΛΩCIN K vereor] queror RDH quaeror B. at vereor GLK h. l., libri omnes supra
 § 15 idque loco Afranii allato testatur Gell. XV 13, 1 et 3; exemplum certe eiusdem
 usus ad queror pertinens non novimus. cf. Struvium ub. die lat. Declination und Conju-
 gation p. 116 sq., qui reor quoque et queror et solor pro institutis habet. queror et ue-
 reor h post solor: passivae proferuntur add. r

p. 792 P.

p. 370 K.

Cicero ad Nepotem: hoc restiterat etiam, ut a te fictis adgrederer donis, 'adgrederer' passive dixit, ἐνεδρευνῶ. in eodem: qui habet ultro appetitus, qui est pauper aspernatur, passive, ἐξουθενεῖται. Nepos: aedis Martis est in circo Flaminio architectata ab Hermodoro Salaminio, 'architectata' passive posuit, ἀρχιτεκτονενθεῖσα. Ennius:

adsectari se omnes cupiunt,

'adsectari' passive, ἀκολουθεῖσθαι. Alpheus philologus: Themistocles cum a formoso adsectaretur, passive, ἡκολουθεῖτο. Aufustius: omnia argumentata nomina, 'argumentata' passive, πισωθέντα. Caelius: ex scriptis eorum, qui veri arbitrantur; passive, ὑπολαμβάνονται. Verrius:

Blanditusque labor molli curabitur arte,

'blanditus', κολαενθεῖς, passivam habet hic significationem. Asinius 15 Pollio: sed cum ob ea quae speraveram dolebam, consolabar

1 Cicero om. G Ciceronis ad Cornelium Nepotem epp. ex lib. inc. fr. 1 p. 462 Or. restiterat] 1 restiterat GL restarat d factis B aggrederer GLr aggre-

der K 2 aggrederer GLr aggrederer K ΕΝΕΔΡΕΥΤΩ DH ΕΝΕΔΡΕΥΤΩ Rr ΕΝΕΔΡΕΥΤΩ K ΕΝΕΔΡΕΥΤΩ L ΕΝΕΔΡΕΥΤΩ G Ciceronis ad Cornelium Nepotem epp. fr. 2 l. l. 3 pauper] asper BDHGLK del. g passivae add. b passivae DH ΕΖΟΥΘΗ-

IT ΝΗΥΘΑΙ Rr ΕΖΟΥΘΗΝΕΙΤΑΙ K ΕΞΕΙΘΗΝΕΙΤΑΙ G 4 Corneli Nepotis fr. exemplorum libris inseruit Rothius Aem. Prob. p. 179 fr. 13 aedes D flaminio BDHGK et in

latura L architecta Bb 5 ermodoro L ermodro G hermedoro b salaminio Rr

salamininio B solamino G architectata] rb architecta RB ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗΥΘΕΙΣΑ Rr ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗΥΘΕΙΣΑ B ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗΥΘΕΙΣΑ GL ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗΥΘΕΙΣΑ K ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗΥΘΕΙΣΑ l

6 Ennius] inc. libr. rell. IX p. 175 Vahl. 7 assectari GLr 8 adsecari R assectari GLr ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΘΑΙ R ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΘΑΙ GL ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΘΑΙ H ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΘΑΙ K ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΘΑΙ B Alpheus philologus] Ateius Philologus recte, ut arbitror, Osannus anal. crit. p. 86, ipse quidem statim in alia omnia abiens Alpheus K

philosogus R philologus B temistocles R temistocles D temestocles GLK 9 assectaretur RGL post passivae: ἡκολουθεῖτο — passivae om. R add. r

ΑΟΥΘΗΤΟ B ΕΚΩΛΟΥΘΗΤΟ r ΕΚΩΛΟΥΘΗΤΟ G ΕΚΩΛΟΥΘΗΤΟ L ΕΚΩΛΟΥΘΗΤΟ K Aufurtius Dd Aufastius L Aufustius] cf. Paulum Festi p. 94, 16 Falsterum mem. obsc. p. 25' 10 ΠΙΣΤΩΘΕΝΤΑ GL ΠΙΣΤΩΘΗΝΤΑ R ΠΙΣΤΩΘΕΝΤΑ B ΠΙΣΤΩΘΕΝΤΑ K 11 Coelius BDHGLK Caelii Antipatri hist. fr. lib. inc. reliquis post alios inseruit Krausius l. l. p. 193, libro primo iure suo Rothius l. l. p. 314 fr. 3; inter M. quidem Coelii Rufi fragm. inc. collocavit Meyerus l. l. p. 469, ut tamen ipse alteram sententiam praeferebam esse censeret qui] q GL veri] ueris B 12 ΥΠΟΛΑΜ-

BONΩΝΤΑΙ R ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ D ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ G ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ L ΣΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ K de Verrii Flacci versus cf. Od. Muellieri ad Fest. praefat. p. XVI n. 1 14 ΚΟΛΑ-

ΚΕΘΕΙΣ B ΚΟΛΑΚΕΥΘΕΙΣ D ΚΟΛΑΚΕΥΤΙΣ R ΚΟΛΑΚΕΥΘΕΙΣ H ΚΟΛΑΚΕΥΘΕΙΣ GK assinnius G Asinnius DH assinnius LK praeunte Thorbeckio in comm. de C. Asinio Pollione

p. 80 Pollionis orationum fragm. inc. inseruit Meyerus l. l. p. 495 15 pallio Dd speraueram B consolabar GL post consolabar: ob — consolabar om. G ab ea quae tonui (sic) add. g

p. 792. 91 (93) P.

p. 370. 71 K.

ob ea quae timui, 'consolabar' passive protulit. Varro: paupertas enim haec tum non ita nutrita, ut nunc conspicatur, *θεορεΐται*, passive dixit. Appius Caecus:

Amicum cum vides, oblescere miserias,

Inimicus sies commentus nec libens aequae,

'commentus' *σεσοφισμένος*. Varro: Vestales incesti conpertae ansa petuntur incognita, consecuta negleguntur, 'consecuta' pro 'impe|trata' passive ait. P. Aufidius: si quis alio vocitatur nomine tum cum lis contestatur, atque olim vocitabatur, 'contestatur', *μαρτυρεΐται*, passive posuit. La||berius:

Vxorem tuam et meam novercam a populo lapidibus

Consectari video,

'consectari' passive posuit, *διώκεσθαι*. Curio: eum tam invidiosa

1 ob] *dh* ab *DHKG* quetenui *Dd* tonui *LKg* consolabar om. *B* consu-
labar *L* Varron. fragm. inc. p. 337 ed. Bip.; pertinet *f.* ad libros de vita populi
Romani pauperis *B* 2 tam *K* conspiciatur *B* *θεωρηται* *R* *θεωρηται* *B*
ECTOPITAI *GLK* 3 apius *GLK* cecus *D* Appi Caeci fragmentum ad 'carmen' a
Cic. Tusc. disp. III 2, 4 laudatum recte rettulerunt Niebuhrus hist. Rom. III 367, Saalius
de Appio Claudio Caeco Colon. 1842. 4. p. 25, ad quod 'sententiarum' titulus a Festo
p. 317, 24 servatus sine dubio pertinet 4 oblescere] *Fleckeisenus* obliuiscere libri
'fort. miseria] *Fleckeisenus* miseriae ex inimicis; si est commentus, impera-
tium in *to* latere censens in extremo vocabulo (caeco sc.) *Duebnerus* in *Meyeri* irr.
R. fragm. ed. Paris. p. 10 5 Inimicus] amicus *Niebuhrus* l. l. obsequente *Saali*
sies] *H* si es rell., *Niebuhrus* post commentus vocc. nec libens aequae commentus
om. libri *Krehliani* et mei praeter *B*; extant in edd. ante *Krehlium* (aequae *β* *Putschius*)
nec libens aequae comiti] post caeco praebet *Wallraffianus* 6 *σεσοφισμένος*] scripti.
caeco. *φικμενος* *B* ceco. vel caeco. rell. caeco *πικλασμένος* 2 graece *πικλασμένος*
Saalius l. l. Varron. fr. inc. p. 339 ed. Bip. incesti] *rb* incesto *B* incerti
RL conpertae *Ausonius Popma Varr. opp.* p. 443 ed. 1801 conperias *H* con-

peratas *h* conperias libri rell. 7 consecutari ecleguntur *Rr* 8 pro] per *r*

publius

p *Gg* P. Aufidius] est aut Aufidius Tucca aut Aufidius Namusa, qui una laudan-
tur a Pomponio digest. I II 2. 44; Tuccam significari putat *Huschkius Zeitschrift f.*
gesch. Rechtswissenschaft X 340. ceterum in transcurso liceat annotare in *I*, Pompo-
niano, aliis etiam difficultatibus laborante, prava distinctione peccari, si vel Gaius,
Agius Pacuvius, vel Gaius Ateius, Pacuvius, vel Gaius Ateius Pacuvius, Labeo Anti-
stius, Labeonis Antistii pater scribatur: distinguendum enim est Gaius Ateius, Pacuvius
Labeo Antistius, Labeonis Antistii pater; de Pacuvio praenomine *Mommsenium* ualerat.
Dial. p. 284 sq. coll. inscr. regn. Neap. Lat. 276. 389. 5567 laudasse sufficit; ad
ipsum vero hunc Pacuvium Labeonem sine dubio scripta erat Sinni Capitonis epistula
prima, teste *Gellio* noct. Att. V 21, 10, ubi de nominis corruptela et alii cogitarunt et
equidem olim (Sinnii Capito p. 12 n. 14) perperam cogitavi alius *L* uocatur
G 9 cum om. *G* [is] (sive stilis) *Huschkius* l. l., qui de toto *h. l.* cf. ibidem p.
339 sqq. hiis in litura *r* iis *DK* his *BHGL* 10 *μαρτυρεΐται*] *μαρτυρηται* *B* om.
rell. post posuit: *συμμαρτυρεΐται* 2. in edd. totum hoc exemplum *Laberiano* post-
ponitur *Laberii* fragmentis *h. l.* inseruerunt *Stephani* fragm. vet. poet. Lat. p. 144,
Zieglerus de mimis Rom. p. 53, qui *h. l.* ad *Laberii Alexandream* a *Gellio* noct. Att.
XVI 7, 13 laudatam refert. lauerius libri *Laberii* fr. inc. 6 p. 217 Bth. X p. 255
Ribb. qui: uxorem tuam et meam] *Nouéram* a populo cōsectari lapidibus | *Videó*
11 et om. *B* 13 *διωκεται* *RD* *διωκεται* *GL* *διωκετα* *H* *διωκεται* *K* Curio]
scripti. Curio. cupio *Lips.* uterque teste *Krehlio*, cuius fides tamen eo subleuatur, quod
'Edd. Ven.' (i. e. 1 et *Locatell.* a. 1496 v. eius praef. I p. XV) et ipse Curio praebere
dicit: nam 1 certe Cicero. Cupio et similiter edd. quolquot inspezi omnes et sic (cicero
in *mg.* add. *h.* sup. lin. *Caroliruh.*) *h* *Caroliruhensis* alter. cupio *H* rell. addendus *igi-*

p. 791 (93) P.

p. 371 K.

fortuna conplecti, passive. Staberius de proportionē: non esse positiones regulae, a quibus interdum analogia calumniatur, *συκοφαντεῖται*. Sisenna: vitam cum dolore et insigni cruciatu 19 carnificatus amisit, 'carnificatus' [id est] *βασανισθεῖς* [amisit]. Cicero in oeconomico: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur, *ἀξιοῦνται*, passive. Horatius carminum libro 1:

bellaque matribus

Detestata.

10 Quintus Pompeius: me miserum, quem illae feminae despiciari ausae sunt. 'despicio' commune accipiebant. Curio pater: nusquam demolitur, nusquam exoneratur pecunia, 'demolitur' passive dixit. Terentius in Phormione:

Meditata mihi sunt omnia mea incommoda,

15 *μεμελητημένα*, 'meditata' passive dixit. Nigidius: omne pecus indomitum habet quiddam in se ferum, sed tamen ea natura est,

tur hic locus videtur C. Scribonii Curionis C. f. C. n. reliquis a Meyero l. l. p. 481 sqq. collectis, demendus fragmentis Ciceronis (libr. inc. var. fr. 6 p. 581 Or.), astipulante ipso Orellio 1 fortuna GLK complecti RBDLK Staberius] est is Staberius Eros laudatus a Plinio n. h. XXXV 58, 199, Suet. de ill. gramm. 13, ubi perperam Staberius Hiera nominatur in plerisque edd., Frontone p. 46 Nieb., qua de re nimis dubitanter loquuntur Lerschius röm. Diorthosen p. 10 sq. (Mus. des rhein.-westph. Schulmänner-Vereins III 1845, p. 236 sq.) et Graefenhanius hist. phil. II 233 Staberius Lerschius l. l. stauerius libri proportionē] d cf. G. I. Vossium de analogia III 6 p. 750 Eckst. Lerschium Sprachphilosophie d. Alten I 157 porportionē R portione DGLK portione de portione H 2 positionis GLr calumpniatur R

9

3 *συκοφαντεῖται* Rr *συκοφαντῖται* B *συκοφανθεῖται* D *συκοφανεῖται* H *συκοφανεῖται* K *συκοφανεῖται* GL L. Corneliū Sisennae historiar. fr. inc. v. Krausium l. l. p. 316 Rothum l. l. fr. 20 p. 377 4 amissit LK [id est] id L Id est carnificatus B BACANICTEIC R BACANICTEIC H BACANYCΘEIC K amisit om. HK amissit L Cic. oeconomici fr. 2 p. 472 Or. 5 oeconomico B oiconomico H aeconomico GL

n

numero] d numerum D 6 dignatur Dd *ἀξιοῦνται* Rr *ἀξιοῦνται* GL *ἀτιοῦνται* K Horatius] d Oratius D Hor. carm. I 1, 24 sq. 9 detestata sunt d 10 Q. Pompeius aut cos. a. 141 a. C. (v. Meyerum l. l. p. 198 sq.) aut Q. Pompeius Rufus cos. a. 88 (v. Meyerum p. 337 sq.) pōnpeius H me miserum] b miserum B miserumq. mille GL misserumq. mille K ille RD femine R 11 Curio pater] C. Scribonius C. f. Curio, cos. a. 76 a. C. v. Meyerum l. l. p. 347 sqq. ibique inc. or. fragm. p. 353 12 demolitur K numquam r exhonoratur B

di

13 Terent. Phorm. II 1, 18 formione D formine H 14 metata K sunt

TE

mihi BK incommoda mea H 15 *μεμελητημένα* DH *μημελητημένα* Rr *μεμελη-*

H

τημένα B *μεμελητημένα* G *μημελητημένα* (E) L *μεμελητημένα* K P. Nigidii Figuli fragm. ad eius de animalibus libros probabili coniectura rettulit Rutgersius var. lect. III xvi p. 273, de quibus conferendus est Montigny quaest. in C. Plinii Secundi nat. hist. de animalibus libros Bonn. 1844 p. 37 sq., docens multa Nigidium ex libris Aristotelis de animalibus in usum suum transtulisse, quod me fugit de isdem libris otim disputantem in libello de P. Nigidii Figuli studiis atque operibus p. 42 sq.

d

Nigidius] h Nisius H 16 quidam Rr quicquam L ferrum Rr est om. L

p. 791 (93) P.

p. 371. 72 K.

ut cicurari et dominari possit, δεσπόζεσθαι, passive 'dominari'. | Lucius Caelius: ubi senatus intellexit populum depeculari, ἀποσυλοῦσθαι. Gaius Gracchus: aerarium delargitur Romano populo, 'delargitur' passive protulit. Gaius Memmius: quam stulte conficta, quam aperte sunt ementita, ἐψευδομένα. Cicero in M. Antonium libro II: quem ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat, 'ementitis' ψευδοθεῖσιν. Visellius: bonae res per illos a raro initio exorsae ad summum pervenerunt, 'exorsae' id est 'initae'. Nigidius: experienda ratio. Asinius: cuius experta virtus bello Germaniae traducta ad custodiam Illyrici est, 10
20 'experta' passive. Accius:

multa inventa expertaque ex hoc sunt bona.

Fenestella: frustrata igitur a spe, devictus in castra se recepit, 'frustratus' ματαιωθεῖς. Laberius:

1 cicurari] *Rutgersius* l. l. p. 295 et curari *G* curari *rell.* ΔΕΠΤΟΖΕΤΑΙ *BD* ΔΕΟ++ΕΤΑΙ *R* ΔΕΤΙΖΕΤΑΙ *r* ΔΕΤΙΞΕΤΑΙ *G* ΔΟΤΙΞΕΤΑΙ *H* ΔΕΤΙΖΕΤΑΙ *L* ΔΕΠΞΕΤΑΙ *K* dominari posuit *BHGLrd* dominari possuit *K* *L.* *Coelii Antipatri ann. fragm. lib. inc. p. 194 Kr. fr. 61 p. 321 Roth.* Lucius] 1 Lucilius *libri celius B* coelius *RHL* caecilius *L* coelius *G* Cecilius 1 2 depeculari *GL* ἀΠΟΨΥΛΟΥΕΤΑΙ *r* ΑΠΟΨΥΛΟΥΕΤΑΙ *D* ΑΠΟΨΥΛΟΥΕΤΑΙ *H* ὀΠΟΨΥΛΟΥΕΤΑΙ *G* ΑΠΟΨΥΛΟΥΕΤΑΙ *L* ΑΠΟΨΥΛΟΥΕΤΑΙ *R* ΑΠΟΨΥΛΟΥΕΤΑΙ *K* 3 *C. Gracchi or. inc. fr. p. 246 sq. Meyer.* Gaius] *om. GLK* ḡ. *D* Ḡ. *H G. B* gracchus *DGLK* gracus *H* dilargitur *Lips.* 2 *Krehlii, Krehlius, Ecksteinus ad Vossium de analogia* III 6 p. 752 4 dilargitur *H Lips.* 2 et *vo. dd. cum maxime laudati C. Memmi fragmentum aut ad tr. pl. anni u. 643 (v. Meyerum l. l. p. 277 sqq.) pertinet aut ad C. Memmii Gemellum (v. Meyerum p. 423 sqq.): utriusque fragmentis inseruit Meyerus p. 280 et 426, illius orationis pro se repetundarum vel potius huius pro se de ambitu tribuens G. B Ḡ. H ḡ DGLK g L stultae K* 5 aperta *RHL* sunt] quam *K* aementita *D* ΕΨΕΥΔΟΜΕΝΑ *H* Ε+Ε+Ε+ΜΕΝΑ *R* ΕΨΕΥΔΟΜΕΝΑ *r* ΕΙΕΥΔΟΜΕΝΑ *D* ΕΙΕΥΔΟΜΕΝΑ *GLK* Cicero *add. h* *Cic. Philipp. in M. Antonium or. II 33, 84* quam diu tu voles vitiosus consul Dolabella, rursus cum voles salvis auspiciis creatus. II 35, 88 quod me de ementitis auspiciis...putares esse dicturum. *ex utroque loco Priscianus exemplum allatum ex memoria procudisse videtur*

marc L 6 antonipum *H* antonio *R* qu. *Rr* auspitiis *Rr* vitiosum] *d* vitiosum *DH* 7 *TEIC.ΘΕΥCIN* *H* *IEYCΘEICIN* *D* *TEYCΘEICIN* *GL* *TEYACEICIN* *K* Viselli locus cum *C. Gracchi, C. Memmi, M. Ciceronis* fragmentis coniunctus ad deperditam quandam orationem *C. Viselli Varronis, cuius oratorias laudes servavit Cicero, eius consobrinus, in Bruto 76, 264, quam ad rhetoricum Viselli cuiusdam opus a Quintiliano inst. or. VIII 2, 101. 107; 3, 89 commemoratum mihi videtur pertinere. rhetori tribuit Falsterus mem. obsc. p. 123* 8 exorse inite *Hh* exorse inite *B* exorsae ini-

id est
tia *Rr* peruenerint *Dd* exorse inite *Hh* 9 *P. Nigidii Figuli fragm. incertis inseruit Rutgersius var. lect. III xvi p. 288* experta *GLK* *C. Asinii Potionis orationum fragmentis hoc tribuere videtur Thorbeckius de C. As. Poll. p. 80, historiis praecunte Falsterus mem. obsc. p. 23 recte assignat et ad Tiberium refert Meyerus l. l. p. 501* Asinius] *r* asinnius *RBDH* assinius *GLK* 10 yllirici *R* illirici *DHL* illirici *GLK* 11 Accii *fr. trag. inc. 30 p. 253 Bth. XXIII p. 191 Ribb.* 12 Inuenta multa *Bothius* inuentaque expertaque *K* 13 *L. Fenestellae epitomes fragmentis 'libero quodam arbitrio', iusto scilicet argumento destitutus (cf. sobriam de hac epitome Mercklinii de Fenestella hist. et poeta Dorpati 1844 p. 5 sq. disputationem), haec verba inseruit Poethius in diss. de Fenestella hist. scriptore et carminum Bonnae 1849 fr. 32 p. 55 sq.; ad ipsos annales quominus pertinuerint certe nil obstat* fenestella *GLK*

a spe devictus in *mg. K* recipit *GLK* 14 *MATAIOΘEIC* *GLK* *MAΘATΩΘEATC* *Rr* Laberius] *Stephani fragm. vet. poet. Lat. p. 145* lauerius *BHDHGLK* *r* leuerius *R* *Laberii Alexandreae hoc quoque fr. tribuerat Zieglerus l. l. p. 54* *Laber. fr. inc. 7*

p. 791. 92 (793. 94) P.

p. 372. 73 K.

frustramur, inridemur.

Varro: ab amicis hortaretur. Suetonius in VIII praetorum: fasti dies sunt, quibus ius sature, id est dicitur, ut nefasti, quibus non dicitur. Virgilius in bucolico: ||

5 Nunc oblita mihi tot carmina, vox quoque Moerim

Ipsa fugit,

'oblita' passive dixit. Horatius in II | carminum:

nulla decempedis

Metata privatis opacam

10 Porticus excipiebat arcton.

similiter protulerunt tam in activa quam in passiva significatione: 'tutor', 'vador', 'venor', 'velificor' - unde Iuvenalis in IIII:

Velificatus Athos - ,

'vociferor', 'veneror' - Virgilius in III Aeneidos:

15 cursusque dabit venerata secundos - ,

'confiteor', 'tueor', 'aggredior', 'stipulor'. in quo illud quoque est ob- 21 servandum, quod activa significatione quomodo passiva ablativo coniungitur, 'stipulor a te' pro 'interrogo te' et 'interrogor a te', quomodo dicimus 'quaero a te' pro 'interrogo te', quamvis sit activum. Iuvenalis in IIII:

Quantum vis stipulare et protinus accipe, quid do,

Vt totiens illum pater audiat,

subauditur, 'a me stipulare'. ecce hic active, Suetonius autem passive protulit in IIII praetorum: Laetoria, quae vetat minorem annis

p. 217 Both. XI p. 255 Ribb. 1 irridemur RBHGLKd 2 Varron. fr. inc. p. 339 ed. Bip. in ab amicis LK in ab amicis G Suetonius in VIII praetorum: Suet. fr. III 67 ed. Wolf., ubi hoc fragmentum ad lib. XVIII § 149, fragmentum libri quarti praetorum Suetonii ibi l. ad nostrum locum refertur Suetonius H praetorum] hk praetorum H praetorum K praetorum Baehrius Gesch. d. röm. Lit. II 160 ed. tert. at v. § 21 et lib. XVIII § 149: nam tribus his locis et libri in praetorum titulo conspiciunt ipsaque locorum argumenta huic titulo respondent 3 fasti - bucolico in tit. b (ut — dicitur post dicitur om. videtur B) 4 Verg. ecl. 9, 53 sq.

5 oblita Pal. m. alt. oblita m. pr. mi^{hi} Rr uox quod mouerim Med. Moerim] d moerin DLK moerum B 6 Ipsa fugit] iam fugit ipsa Vergilius fuit B fugit *** (git) H 7 Hor. carm. II 15, 14 sqq. oratus K U. GL sermonum B

8 decempedes GLK 9 metatam B priuatas H 12 /'uenor /'uador Hh velliflor] rl velliflor R uelliflor L Iuv. sat. IIII 10, 174 III. RBHGLK 14 uociferor r et ex uociferor corr. BK uociferor R Verg. Aen. III 460 IIII. k

inneidos Hh 15 cursusque Rr daut B 16 confiteor L tueor add. b aggredior ante tueor in mg. add. K aggredior BDHG seruandum G 17 ablativae R coniungitur ex coniunguntur corr. H coniunguntur RB coniunguntur K 19 Iuv. sat. III 7, 165 sq. 20 IIII RD 21 quantum D uis spscr. in L quid do etiam Iuv. Pith. m. pr. quod do rh cum Iuv. Pith. m. alt. et dett. plerisque quiddo vel quiddam al. 22 audiat subaudiat B 23 a me stipulari D suetonijs K Suet. praetorum IIII: Suet. fragm. III 66 ed. Wolf. autem om. K 24 IIII] d III. D

p. 792 (94) P.

p. 373. 74 K.

viginti quinque stipulari, ἐπερωτᾶσθαι. Livius in XXXIX ab urbe condita: nec alieni momenti animi circumagi stipularique irato consuli tribunum plebei. Plautus in cistellaria:

Me respondere | postulas: iniurium est,

Stipulari semper me ultro oportet a viris,

Eum quaestum facio, nil viris promittere,

active dixit. idem in Pseudulo:

Minae viginti salvae et sanae sunt tibi,

Hodie quas abs te est instipulatus Pseudulus.

idem in rudente passive dicit:

Ni dolo malo instipulatus sis sive etiamdum siem

Quinque et viginti annos natus.

22 sunt vero alia ex supra dicta forma (id est deponentium), quae passivam solam habent significationem: 'nascor a te', 'orior a te', 'patior a te', 'mereor a te', idque ostendit coniunctio casuum. nam quae vim activam habent, genetivum vel dativum, pleraque autem accusativum casum assumunt, ut 'misereor tui', 'medeor' et 'medicor tibi' - dicitur tamen et 'medico' et 'medicor' et 'medeor te'. Virgilius in I georgicon:

Semina vidi equidem multos medicare serentes.

idem in II georgicon:

1 viginti G ἐπερωτᾶσθαι] B Putschius, om. rell. lac. in 1 ζητεῖσθαι 2 ἐπερωτᾶσθαι: 3 idemque voc. variis modis corruptum praebent edd. sqq. Liv. a. u. c. lib. XXXVIII 5, 3 XXXIX Krehlius cf. I. F. Gronovii et Drakenborchii ad Liv. l. l.

annott. XXXVIII Carolinuh. alt. XXXIII libri rell. alienis codd. Liv. 2 mementis K circuaugi GLK adstipularique Livius indeque Ecksteinus in ed. Voss. de anal. III 6 p. 759 3 consul GLK tribunum] cum Livio I. F. Gronovius ad Liv. l. l. tribuno. m. RDG tribuno. m. L tribuno mār H tribunum nomen (sc. tribunum) B tribuno m. plebei plantus K, unde homo quispiam doctus coniciat Marco suo Plauto 'agnomen' plebei fuisse plebis v. l. libror. Liv. Plaut. cistell. fr. v. lib. III § 29 astrabae s. citell. fr. 24 p. 435 Both. cf. Ladevigium mus. phil. III 529 sq.

Plautus B 4 mores pondere Rr 6 questum RDHL nihil libri viris] r iuris ni f. (nam huc pertinere videtur haec v. l. in schedis meis, non ad viris v. praeced.) R vires HGLK iures D 7 Plaut. Pseud. III 6, 6 sq. (v. 1068 sq.) in ipaeodolamine. XX GL Pseudulo] h pseudolo DH pseudulo minae] k pseudo lumine K 8 salve et sane H sanae et salvae Plautus tibi sunt H a te L aps te (vel abs te) inde est instipulatus libri Plautini aps. ted est stipulatus Rüsche- lius instipulatur GL pseudolus RBDH psedolus GL 10 Plaut. rud. V 3, 25 sq. (v. 1381 sq.) dixit DHG 11 sive] sū G niue Plautus etiamdum siem

etiam Vet. Dec. etiamdum hau siem duce Acidadio Fleckeisenus . si** Rr siem (e) L pro sim siriem Kk 12 quenque K 13 De deponentibus passivis et de deponentibus activis L deponentia D 14 significatione B 15 idq. h id* H nam quae] r Nam-

que RB actiuam uim L 16 adsumunt B 17 misereor H miserior GK et medico et medicor] h cf. § 25 et medico RHGLK et medicor r 17 sq. et medicor et medeor et medico D "te" et medico et medeor K 18 et medeor om. GL medeor

adras. in B Verg. georg. I 193 in I. in georgicon K 19, etquidem D multos] sic etiam Pal. m. alt. mulos m. pr. 20 Verg. georg. II 135. sic etiam Fr. (defic. Pal. Rom.)

p. 792 (94). 95 P.

p. 374. 75 K.

et senibus medicantur anhelis,

dativo casui coniunxit. idem in VII:

Sed non || Dardaniae medicari cupidus ictum

Evaluit.

5 Terentius in Phormione:

Quas, cum res adversae sient, minus mederi possis —, 'loquor verbum', 'precor deum'; quae vero passivam, ablativum cum 'a' vel 'ab' praepositionibus vel dativum, ut 'nascor a te'. et 'tibi'. sunt etiam ex his quaedam, quae absolute dicta non egent supra dictis casibus, ut est 'labor', 'moriore', 'laetor', 'glorior', 'tumultuor', 'vapor', 'vaticinor'; alia vero, quae, cum videantur activam habere constructionem [id est σύνταξιν] — nam genetivo vel dativo vel accusativo casui iunguntur —, tamen passivam vim intrinsecus, id est non alio agente, videntur habere, ut 'obliscor tui' et 'te', 'misereor tui' et 'misereor te'. sunt alia, quae, 23 si ablativo iungantur, passiva sunt vel communia, sin per se proferantur, absoluta, ut si dicam 'videor a te', passivum est, sin 'videor esse bonus', ut significet τὸ δοκῶ, est absolutum. similiter 'moror' commune est et absolutum; modo enim activam, modo passivam habet significationem, modo absolutam: activam, quando accusativo iungitur, ut 'moror te' — Iuvenalis in IIII:

morantur

Pauci ridiculum et fugientem ex urbe pudorem,

Terentius in Andria:

ne quod vestrum remorer commodum —,

25 passivam vero, quando ablativo, 'moror a te', absolutam, quando per se profertur. Virgilius in IIII Aeneidos:

Quid moror? an mea Pygmalion dum moenia frater
Destruat?

i
2 casus iunxit *Dd* coniunxit *B* *Verg. Aen. VII 756 sq.* VII] r VIII
R 3 dardaniae *GLK* cupidus] *h* cupidus *H* ictum *Rr* 5 *Terent. Phorm.*
V 4, 3 formione *DH* 6 adversae *h. l. libri cum Bemb. Bas. adversae lib. XVIII*
§ 143 sicut *lib. XVIII l. l. cum Terentio sint RDGLK* sunt *BH* minus] paulo *l. l.*
cum *Ter.* mediri *Rr* 7 precor *B* passiva *B* passivam *RrG* 8 De deponentibus
absolute *L* 9 ex his *om. GLK* 10 ut est *om. GL* est *om. K* De deponentibus
passivum non ab alio *L* 11 quae cum] *h* quaecumq. *H* per ante activam *del. K*
per activam *G* 12 CINTAZIN *RG* CINTAZIN *L* De deponentibus communiter *L* iun-
guntur *Rr* iunguntur *L* 14, te *om. B* misereor *ex* miserior *corr. K* et mise-
reor te] et misereor te *Rg* et misereor te *Dd* misereor te *H* et te *BGLK* 16 ut
dicam *Rr* 17 τὸ δοκῶ] τῷ αὐτῷ *Rr* commune et *GLK* 19 *Iuv. sat. IIII 11,*
54 *sq.* 20 III *DH* 22 ridiculum *HK* et fugientem] *Prisc. hic et lib. XVIII*
§ 288 cum libris aliquot *del. Iuv. rectam lect. servans* effugientem (*sic Pith.*) vel fugien-
tem *rell. codd. Iuv.* 23 *Ter. Andr. IIII 3, 24* 24 quod *om. Bas.* remorem
Rr remoror *B* 25 quando iungitur ablativo *h* moror ad te *Dd* 26 *Verg.*
Aen. IIII 325 sq. 27 mor *K* pigmalion *RBHGK* pigmalion *L* menia *D*
28 destruat *GK*

p. 785. 96 P.

p. 376. 76 K.

et sciendum, quod in activis etiam et passivis verbis multa absolute sine coniunctione casus alicuius solent proferri, ut si dicam 'deo volente sanus sum et animo et corpore, nam et sapio bene et video et audio acute'; quamvis enim nullum casum his adiunxi, plenam tamen sententiam demonstravi. hoc etiam in passivis, si dicam 'perturbor' et 'angor' et 'findor' et 'rumpor', et non addam a quo.

Sunt quaedam in o terminantia, quae, cum sint activa, pro passivis quoque solent poni, ut 'lavo', 'tondeo', 'duro', 'calceo' pro 'lavor' et 'tondeor' et 'duror' et 'calceor'. sed haec magis per ellipsin consuetudo proferre || tradidit. quod poetae quoque solent facere, ut Virgilius in III georgicon:

incanaque menta

Cinyphii tondent hirci

pro 'tondentur'. idem in II Aeneidos:

Accingunt omnes operi pedibusque rotarum

15

Subiciunt lapsus,

pro 'accinguntur' vel 'accingunt se'. idem in II:

et a nox humida caelo

Praecipitat,

pro 'praecipitatur' vel 'praecipitat se'.

20

24 Sunt quaedam, quae, cum sint passiva, sine dubio | tamen inveniuntur ab auctoribus pro activis prolata, ut Virgilius:

bellantur Amazones armis,

pro 'bellant'. idem in II georgicon:

Hoc pinguem et placitam Paci nutritor olivam,

25

pro 'nutrito'. vetustissimi autem multa sic protulerunt confusa termina-

1 absolutae H 2 coniunctione ***** (coniunctione) B proferri solent
K 3 nam sapio B audeo H 4 ^his Rr 7 De activis pro pass. vel de activis quibus pro passivis frequenter utuntur auctores L 8 poni *specr. in K* lavo] *rh* labo RBDH vel lauo d ^otondeo Rr calcio GL lavor] *rh* labor RDH labor K lauo tondeor duror L 9 calcior GL ellipsin] r ellipsin B eclipsin RHG ellipsin D eclipsin L eclipsin Kk 10 proferri BH poaete H quoque om. LK
Verg. georg. III 311 sq. 11 III ⁶K 13 Cinyphii] Vergilius (cinyphiⁱ Med.) cyniphi L cynphei H cyniphei R et in *littera* d cyniphi B cyphii G cynphi K hyrei RD hircis Rom. hircui Pal. 14 tondentur] rd tudentur R tendentur D Verg. Aen. II 285 sq. 15 accinunt Med. 16 Subiciunt lapsus] d om. H s. t. D sed vel B r GK r L 17 Verg. Aen. II 8 sq. II] eodem r 18 a] iam Vergilius umida Pal. Rom. Med. 20 pro precipitatur R 21 De passivis e contrario pro activis L inveniuntur | ab H 22 auctoribus] d auctoribus D post Virgilius: in XI pictis add. d v. § 26 Verg. Aen. XI 660 24 Verg. georg. II 425 cf. § 26. 77 et lib. XVIII § 29 25 pynguem K placitam] rk placidam RBDHK cum aliquot libris Verg. nutritor] k Med. e corr. nutritur cum Med. pr. m. Pal. GLK 26 nutrito] k nutrit GLK autem] tamen B

p. 796 P.

p. 376. 77 K.

tione teste Capro: 'adiutor' pro 'adiuto', 'ancior' pro 'anclo' [pro 'perficie'], 'despoliantur' pro 'despoliant', 'deproperantur' pro 'deproperant', 'dispensor' pro 'dispenso', 'delapidor' pro 'delapido'. sunt etiam quaedam activa voce passivam significationem habentia et ex contrario passiva voce activam, sicut supra diximus: 'timeo te, timeor a te', 'metuo te, metuor a te'. Lucanus in V:

Dum metuar semper terraque expecter ab omni.
idem in IIII:

sed regna timentur

10 Ob ferrum.

Cicero in IIII Tusculanarum: venientia metuuntur. nec mirum hoc inveniri apud nos in his verbis, cum apud Graecos quoque tam activum quam passivum eius significationis verbum accusativo casui coniungitur contra consuetudinem aliorum: dicunt enim 'φοβῶ σέ' καὶ 'φοβοῦμαι σέ'. sunt tamen haec eadem verba absoluta, cum non iunguntur casui accusativo, sed dativo, ut Terentius in Andria:

eius vitae timeo.

idem in eadem:

. ei metui a Chryside.

20 Inveniuntur etiam quaedam passiva, ut supra dictum est, quae figurate accusativo coniunguntur, cum videantur agere ipsi, ad quos passivum refertur verbum - ut Virgilius in II Aeneidos:

Implicat et miseros morsu depascitur artus,
hic enim dracones agunt in filios Laocoontis, et 'doceor rhetoricam',
25 'instituor grammaticam', 'moneor iustitiam'. idem in VIII:

Consurgit senior tunicaque inducitur artus .,

1 Capro] *ap. Osannum de Capro p. 15 sq.* ancior pro anclo] *K* ^a pro anclo
et ancior (a et b *a pr. m. profectia esse videntur*) *H* anclo pro ancior *d* anclo et ancior

BDGL et in litura *r f. recte* pro perficio] *om. L* pro perficio *Dd* pro perficio *Hh*
perficio pro perficio *k* 2 despoieant *K* deproperantur(s) pro*(p) deproperant
H 3 dispensor pro dispenso *ex* dispenso pro dispensor *corr. L* De pass. et ac-
tuo in contraria litteratura. *L* 4 etiam *om. H* habentia significationem *L* et
ex econtrario *L* 5 te et timeor *GK* 6 metuo te metuor a te *om. R* te et
metuor *GLK* *Lucan. Phars. V 671* 7 Dumetuar *H* expecter] *b* excepter *ni*
f. B exspecter *G* omni*(b.) *H* 8 *Lucan. Phars. IIII 577 sq.* 11 *Cic. Tusc.*
IIII 6, 11 *III. L* 13 coniungitur *ex* coniunguntur *corr. H* 14 contra] *add. k*
in *B* aliorum *om. GK* φοβῶ σέ καὶ] φοβοεῖς *B* φοβωμαι *GL* φωβω-
μαι *R* 15 non coniunguntur *G* 16 *Ter. Andr. I 3, 5* 18 *Ter. Andr. I 1,*
79 19 *ei om. Bas., praebent libri aliquot Terentiani ex reliquis cf. Bent-*

letium *ad h. l.* me* tui *B* a] in *GLK* chryside *H* chriside *RB* chiside *D*
chrisidae *GLd* chrysidae *K* 20 De pass. pro actiuo iterum. *L* figurate *R* figu-
ratae *K* 21 quos] quod *B* 22 *Verg. Aen. II 215* 23 implicat *RBDHGL*
morsu* *H* mursu *G* 24 hic] hoc *B* Laocoontis] *rk* laocoantis *R* laocoontis (I)
B laeoontis *DHLK* laeoontis *h* rethoricam *RDHGL* rethoricam *K* retoricam *r*

25 intituor *Rr* instruor *B* *Verg. Aen. VIII 457* 26 tunicaque *D* tonicaque
GK induitur *cum nonnullis Verg. dett. LK*

vel cum totum pro parte pati significatur, ut 'abscidi|tur caput', 'truncatur nares', 'caecatur oculos', 'intenditur brachia'. Virgilius:
indutus terga leonis,

item in XII:

formam adsimulata Camertae.

V 25 Praeterea plurima inveniuntur apud vetustissimos, quae contra consuetudinem vel activam pro passiva vel passivam pro activa habent terminationem, ut 'testo' pro 'testor' et 'opino' pro 'opinor' et 'cuncto' pro 'cunctor' et 'convivo' pro 'convivor' et 'contempro' pro 'contemplor' et 'consolo' pro 'consolor' et 'commoro' pro 'commoror' et 'auxilio' pro 'auxilior' et 'auguro' pro 'auguror' et 'auspico' pro 'auspisor' et 'commento' pro 'commentor' et 'crimino' pro 'criminator' et 'molio' pro 'molior' et 'digno' pro 'dignor' et 'execro' pro 'execror' et 'epulo' pro 'epulor' et 'heiulo' pro 'heiulor' et 'lucto' pro 'luctor' et 'luctito' pro 'luctitor' et 'luxurio' pro 'luxurior' et 'laeto' pro 'laetor' et 'ludifico' pro 'ludificor' et 'misereo' pro 'misereor', unde 'miseret' et 'miseretur' impersonalia. Cicero pro Ligario: cave te fratrum pro fratris salute precantium misereatur, unde Terentius in Phormione:

Miseritum est.

'horto' quoque pro 'hortor' et 'largio' pro 'largior' dicebant, quae sunt communia. unde Sallustius in I historiis: igitur venditis proscriptorum bonis aut dilargitis. similiter proferebant 'aucupo' pro 'aucupor', 'alterco' etiam pro 'altercor' - unde Terentius in Andria:

1 parte passi(r) R caput D truncatur R 2 oculos ex corr. d intenditur K Virgilius] om. L in XI. add. Wallraf. Darmst.^b verba laudata indutus terga leonis recte rettulit Krehlius ad versus Aen. VII 606 sqq. lib. XVIII § 222 l. quem l. cf.: Ipse pedes, tegumen torquens immane leonis | Terribili in-
pexum saeta cum dentibus albis | Indutus capiti 4 item] R idem r rell. Verg. Aen. XII 224 cf. § 28 XI. BDHGLK 5 adsimulata] k assimilata GLr adsimilata BK Camertae] rd Macrob. Sat. V 15, 11 Camerta R camerte D cum nonnullis libris Verg. dett. et Macrob. Salisburg. camef. te H camerti Heidelb. cum Med. Pal. Rom. 6 De his quae apud veteres in o terminabantur similes per sqq. titulos addens l 7 vel activam] r uel activa R passiva] r passivam R vel passivam] r uel passiva R activa] r activam R 8 opplnor B et ante singula verba. uel o
servato solum et luctito, inde a cuncto om. G inde a convivio L 10 consulo pro uel o
consulor GKK consulo pro consulor L auxior auguro K 11 et auspico pro auspicio et auguro pro auguror B auspicio cum typhotheta Krehliano H (?) 12 crimino pro criminator] k cremino pro creminor GLK 13 exsecro pro exsecror G
14 heiulo pro heiulor del. Struvius üb. d. lat. Declination und Conj. p. 98 pro heulor K et luctito pro luctitor om. D et luctito pro luctor d 15 luxurio pro luxurior GK 17 impersonalia B Cic. pro Ligario or. 5, 14 Ligario] d licario DHGLK diario k caute H caute pro fratrum salute (salutae K) GLK caute fratrum pro fratres salute k pro fratri⁸ Dd 18 precantium] obsecrantium Cicero ut misereatur H miseriatur L misereat b cum parte codd. Cic. Terent. Phorm. III 2, 16 in Heautontimoromo l. heautont. III 1, 54 tacite Krehlius! 20 miseritum] B cum Terentio misertum rell. 21 largio(r) pro H 22 Sall. hist. I 36 p. 32 Kr. 23 delargitis GLK aucupo pro aucupor k 24 Ter. Andr. III 1, 29

p. 797. 98 P.

p. 377. 78 K.

Scio, cum patre altercasti dudum —,
'medico' quoque, ut supra dictum est, pro 'medicor' - Virgilius in I
georgicon:

Semina vidī equidem multos medicare serentes —,
5 'amplexo' pro 'amplexor' - Quintus Claudius in II annalium: 26
comprehensare suos quisque, saviare, amplexare. Cicero
pro Cluentio: auctoritatem censorum amplexato —, 'amplecto'
quoque pro 'amplector' et 'complecto' pro 'complector'. sed et eorum
et superiorum omnium usus tam apud Caprum quam Plinium et Pro-
10 bum invenies. passivas quoque pro activis vel neutralibus vocibus ex con-
trario idem antiquissimi proferebant, 'careor' pro 'careo' dicentes et 'ob-
sonor' pro 'obsono' et 'copulor' pro 'copulo' et 'caleor' pro 'caleo',
quorum auctores apud Caprum legant, qui eos scire desiderant. similiter
'comperior' pro 'comperio' - Salustius in Iugurthino: sed
15 ego conperior Bocchum magis Punica fide —, 'nutrior' quoque pro
'nutrio' et 'bellor' pro 'bello', ut dictum est, proferebant, unde Vir-
gilius in II georgicon:

Hoc pinguem et placitam Paci nutritor olivam
'nutritor' dixit pro 'nutrito'. idem in XI:

20 pictis bellantur Amazones armis,
'bellantur' pro 'bellant'.

Sunt alia, quae, cum sint activa, in passiva quoque et absoluta signifi-
catione inveniuntur, ut 'ruo'. Virgilius in I Aeneidos:

totumque a sedibus imis

25 Vna curusque notusque ruunt.
idem eius [compositum] passivum in XI dixit:

2 supra om. L Verg. georg. I 193 4 seminaui equidem G 5 amplexo
pro om. R add. r Q. Claudii annal. lib. II fr. p. 254 Kr. fr. 20 p. 343 Rh.
I. L. analium R 6 comprehensare R comprehensare G comprehensare h saviare]
Krehlius, qui non debebat II 527 secure, ex Dresd. suo altero petitem, emendationi a
se recte inventae praeferre senire RDHLK Krehlii rell. omnes 'ob impatientiam nimii
amoris' gloss. Heidelb. saeuire BG Cicero pro Cluentio or. 44, 124 7 censoriam
v. l. librorum Cic. amplexat v. l. librorum Cic. 8 amplector **** K con-
plecto pro conplector B Sed eorum D 9 superior R Caprum] v. Osa-
num de Capro p. 16 quam] quam apud HGLr Plinium] v. Lerschium Sprach-
philosophie d. Alten I 197 Probum] Berytium ni f. cf. ann. ad lib. V § 45 probū.
lanenes γ (γ add. r) passiuus Rr 10 Passiva B 11 idem in litura h careo
pro careo B dicentes] d dicentibus D obsonor] l obsonor Rr opsonor GLK
12 obsono] l opsono GK opsono*(r) L caleo pro Bb 14 conperior B
Sall. Iug. 108, 3 in III. iugurthino GL in III. iugurthino BH in III. iugurthino K
iugurthino R 15 comperior RBHGL bochum GLK 16 Verg. georg.
II 425 cf. § 24 18 placidam R nutritor] k nutritor GLK 19 nutritor] k nu-
tritrit GLK nutritor] k nutrit GLK Verg. Aen. XI 660 20 bellantur infra
lin. add. K post bellantur: Amazones armis, bellantur om. R add. r^{ar} mis K
22 alia quoque quae K inveniuntur significatione G 23 inveniuntur] b in-
veniuntur (a?) B Verg. Aen. I 84 sq. (deficit Pal.) 25 curusque Dd eurus quae
R notusque Rr notusque HGLK notus querunt pro eruunt B 26 compositum] rhk om. RHGLK Verg. Aen. XI 279 sq.

Nec mihi cum Teucris ullum post eruta bellum
Pergama.

Terentius in eunucho:

proruunt se.

tamen absolute quoque prolata reciprocam passionem (id est ἰδιονάθειαν) ⁵
significant, cum ipsam personam non extrinsecus, sed per se pati demon-
strat, ut 'ruo' pro 'cado'. Virgilius in II Aeneidos:

Vr̄bs antiqua ruit multos dominata per annos
'ruit' posuit pro 'cadit'. similiter 'inundo' modo absolutam, modo acti-
vam habere significationem invenitur, ut Virgilius in XI: ¹⁰

dum distinet hostes

Agger murorum nec inundant sanguine fossas.
invenitur tamen in quibusdam codicibus:

dum distinet hostes

Agger murorum nec inundant sanguine fossae. ¹⁵
27 similiter 'vergo' absolutum et activum; absolutum, ut Virgilius in XII:

Quem damnet labor aut | quo vergat pondere letum,
activum in VI:

frontique invergit vina sacerdos,
passivum Lucanus in I: ²⁰

Et polus aversi calidus qua vergitur Austri.
'assuesco' absolutum est, invenitur tamen pro 'assuefacio'. Lucanus
in V:

Adde quod adsuescis fatis,
pro 'assuefacis'. 'coeo' quamvis magis neutrum esse videatur quam ac-
tivum - pro 'convenio' enim accipitur, ut Virgilius in XI:

1 cūthenchris Rr ^v ollum Dd diruta Rom. bellum est Rom. 3 Ter.
eun. III 5, 51 eunacho L iuncho K 4 proruunt se] k ruunt pro ruunt se
GLK 5 absolutae H reciprocam ex reciprocari corr. K retiprocām H 1510-
TAGIAN L 1510TAGIAM G idiopathiam BDr ideopathiam RHK 6 demonstrant HGL

7 Verg. Aen. II 363 (deficit Rom.) 8 urb+ss Med. multos agitata L 9 m+
absolutam Kk 10 Verg. Aen. XI 381 sq. 11 dum add. h detinet BDHL

cum Verg. Med. detinet GK destinat Rom. hostem Vergilius 12 ager K agere
D aggere d cum Med. Pal. Rom. moerorum Med. et in murorum corr. Pal.

nec] et Pal. ⁱⁿ undant Rr fossas] k fossae LK libri Vergiliani portae G 13

inuenitur — fossae om. GLK add. k ^{i (sic)} quodcibus Dd 14 detinet BDHGLrk

^h ostis D 15 ager Dd aggere k sanguine k ^{sanguine, ipse} sagni fossae Hh fossas R

16 et absolutum et B ut om. G Verg. Aen. XII 727 in add. r 17
dampnet R damnat K aut] et Med. loetum BGL laetum DH et in lit. b do-

lum ni f. B 18 et actiuum GL Verg. Aen. VI 244 19 fontique Rr in-
vergit add. d 20 eius passiuum B Luc. Phars. I 54 21 Et] r Qua RB Nec

Lucanus aduersi D cum aliquot libris Luc. qua] r que R 22 assuesco] d
accuesco D Luc. Phars. V 776 24 assuescis DHGLr fatis om. GLK (B?)

satis D fatis pro assuefacit (sic) in lit. angustiore b 25 Coeo] r Ceo R co eo
H 26 ut om. GLK Verg. Aen. XI 292 sq. XII D

p. 798. 99 P.

p. 379 K.

coeant in foedera dextrae,

Qua datur -,

Cicero tamen activo est eo usus in II Philippicarum: utinam, Gn. Pompei, cum Gaio Caesare societatem aut numquam coisses
saut numquam diremisses. passivo eius usus est Lucanus in II:

multumque coitur

Humani generis maiore in proelia damno.

sed sciendum, quod et 'coitur' pro 'colligitur' et 'convenitur' pro 'ex- 28
igitur' passivam vocem assumunt || accipiuntur. 'propinquo' praeterea
10 tam pro activo quam pro absoluto invenitur. Virgilius in X:

Tu mihi nunc pugnae princeps, tu rite propinques
Augurium

active posuit. idem in II Aeneidos absolute:

fuge, nate, propinquant.

15 idem in V:

Iamque propinquabant scopulo metamque tenebant.
similiter 'simulo' absolutum et activum et ab eo composita: absolutum
Virgilius in IIII:

Nam quid dissimulo aut quae me ad maiora reservo?

20 idem in X active:

iubasque

Divini adsimulat capitis.

idem in XII:

formam adsimulata Camertae.

25 Sunt, quae tam activa quam passiva voce unum atque idem signifi-
cant, ut 'mereo' et 'mereor'. Lucanus in VI:

1 coeant] r coedant R ^o federa Rr federa BK 3 Cic. or. Philipp. II 10, 24
tamen] enim D eo est GL philipicarum GLK gn. d et vel sic vel gn.
RHGLK gen. D gnei B om. Cic. Vat. 4 pompegi D pompeii d o. H om. Cic. Vat.
societatem] rd societatem R societate D sotietatem H colisses L colises GK
5 diremisses] d dirimisses BDLK dieremis ses R dirimises G Luc. Phars. II
225 sq. 6 coitor Rr 7 maiori H prelia R plia G 8 Sed et B quod
coitur L colligitur K 9 adsummentia B 10 actino Rr ^{pro} quam absoluto G
quam absoluto H Verg. Aen. X 254 sq. XI. H 11 princeps pugnae RBG
cum cod. coll. Ies. Verg. pugne princeps H propinques ex propinquas ni f. corr.
L 13 actinae G Verg. Aen. II 733 15 Verg. Aen. V 159 16 propin-
quabat Med. scopulo BH 17 et ab eo composita absolutum ut (sic) in marg.
add. Gr composita] d compositum D 18 ut uirgi B Verg. Aen. IIII 368
IIII. eneidos d 19 quid dido dī dissimulo L ^{di} simulo G quae dis me D
reserva Dd 20 Verg. Aen. X 638 sq. actius B 22 adsimiliat R assi-
mulat Gr assimulant L capitis in litura H 23 Verg. Aen. XII 224 cf. § 24
XII] R § 24 XI h. l. omnes 24 adsimulatam R assimilata GLr Camertae] d
camerte BD camerti Heidelb. 25 adque Rr 26 ut mereo et mereor] r ut me-
reo(r) et mereor H ut mereor R Luc. Phars. VI 144 VI] r VII R

Scaeva viro-nomen, castrorum in plebe merebat.
Virgilius in V:

merui quoque, saepe furores

Compressi.

idem in IIII:

Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum.

Lucanus in VIII:

saevas meritum Phycunta rapinas.

VI²⁰ multa similiter ancipiti terminatione in una eademque significatione protu-
lerunt antiqui, ut 'partio' et 'partior', 'munero' et 'muneror', 'mino'
et 'minor', 'minito' et 'minitor', 'meridio' et 'meridior', 'modulo' et
'modulor', 'meto' et 'metor', 'modero' et 'moderor', 'mutuo' et 'mu-
tuor', 'mentio' et 'mentior', 'obverso' et 'obversor', 'praevertor' et 'prae-
verior', 'pignero' et 'pigneror', 'pacifico' et 'pacifcor', 'scruto' et 'scru-
tor', 'progredior' et 'progreior', 'perconto' et 'percontor', 'proelio' et
'proelior', 'iurgo' et 'iurgor', 'potio' et 'potior', 'praedo' et 'praedor',
'praevarico' et 'praevaricor', 'preco' et 'precor', 'quirito' et 'quiritor',
'quadruplo' et 'quadruplor', 'quieto' et 'quietor', 'nequit' et 'nequitur',
'rimo' et 'rimor', 'recordo' et 'recordor', 'reminisco' et 'reminiscor',
'revereor' et 'revereor', 'stabulo' et 'stabulor', 'secto' et 'sector', 'se-
quo' et 'sequor', 'sortio' et 'sortior', 'scisco' et 'sciscor', 'tuto' et
'tutor', 'tumultuo' et 'tumultuor', 'vilico' et 'vilicor', 'velito' et 'veli-
tor', 'vago' et 'vagor', 'vocifero' et 'vociferor', 'ulcisco' et 'ulciscor',
'uto' et 'utor', 'murmuro' et 'murmuror', 'manduco' et 'manducor',²

1 Scaeva] r Sceua BD Sena R nomen] nro G "castrorum" nomen in mg.
add. K implebe BH 2 Verg. Aen. V 801 sq. 3 furore Bb 4 compressi
RB et ex comprehensi corr. in Med. compsi GL 5 Verg. Aen. IIII 317 sq. 6
Sed Rr aq tibi Dd 8 Luc. Phars. VIII 40 VIII. DL 9 meum meritum
Hh phycunta R phycuneta BHGLK phicuneta D; similia libri Luc. rapina-
pscr. Voss. a 10 ancipiti] h ancipite H terminacione D significatione] l
in mg. add. K significatione D terminacione repetit L 11 mino et minor om. D.
omittere debebat ipse Priscianus v. Lachmanni ad Lucret. VI 563 annot.; add. d

12 minito et minitor] b munito et munitor B mitor H miridio G 13 mudu-
lor K mutuo et mutuor] metuo et metuor GL 14 obverso et obversor, sed ob-
verso et obversor in mg. add., K peruerto et peruertor L praevertor] d prae-
ertor D 15 scruto* et(r) B 16 progredior K percuncto et percunctor d per-
cuncto et percunctor k praelio RL 17 proelior] d praelior RL prelior D plior

K 18 praeco et praecor R 19 Quāduplo D quadroplo H quieto et quietor
interpolatum videtur Struvio ub. d. lat. Declination und Conjug. p. 117 nequit et
nequitur Rd 20 rimo] oprimo k 21 reuereor et reuereor K secto] r sedetor R

21 sq. seco et secor B 22 sortior] b sertior B scisco et scisor Gg f. sciscito et

sciscitor Struvius l. l. p. 119 23 tumulto Dd post uelitor: proelio et proelior
repet. D plio et plior H prelio et proelior B 24 vago et vagor] unguo et unguor
L uagor K 25 mormuro et mormuror GLK

p. 799. 880 (800) P.

p. 380. 81 K.

'mando' et 'mandor', 'oscito' et 'oscitor', 'palpo' et 'palpor', 'protesto' et 'pro||testor', 'rumino' et 'ruminor', 'tolero' et 'toleror', 'soleo' et 'soleor', 'praesagio' et 'praesagior', 'opino' et 'opinor'.

Sunt alia, quae, cum sint activa primae coniugationis, transeunt in 30
5 neutra absoluta sive reciproca (id est ἰδιοναθῆ) secundae coniugationis, ut
'sordido sordidas' activum - facit enim 'sordidor' ex quo 'sordidatus' - :
hinc nascitur 'sordeo'; similiter 'albo' et 'albor' et 'albeo' - Virgi-
lius in XII:

campique ingentes ossibus albeant ;

10 dicitur tamen etiam 'albico' pro 'albesco'. Horatius in I carminum:

Nec prata canis albicant pruinis.

'duro' quoque et 'duror', 'dureo' et eius inchoativum 'duresco'. unde
Lucanus in IIII:

totosque induruit artus. |

15 idem in V:

nam cetera damna

Durata iam mente malis firmaque tulerunt.

Virgilius in III georgicon:

Atque hinc atque illinc humeros ad vulnera durat.

20 idem in I Aeneidos:

Durate et vosmet rebus servate secundis.

'lento', 'lentor' et 'lenteo'. Virgilius in II georgicon:

ad digitos lentescit habendo.

nam a 'lenteo lentescio' derivatur, quomodo a 'duro duresco' et a 'vireo
25 viresco'. Lucilius tamen in VIII:

lentet opus

protulit. 'umecto' quoque et 'umector' et 'umeo', unde 'umesco'; 'noto'
quoque et 'notor' et 'noteo', unde 'notesco'. Lucanus in V:

1 mando et mandor *om.* D potesto et potestor B potest et potestur DHLK
potest et potestetur G uel protesto et protestor *add. d; f.* protesto et protestor, potest et
potestur 2 rumi^{no} Rr soleo soleor G. I. Vossius de anal. III 7 p. 772 Eckst.
solo et solor *Heidclb.* Krehlius II 527 solerb ***** et soleror K, *om. ms.* Vossii et Lips. 2

Krehli solero et soleror *rell., del. Struvius l. l. p. 120 sq.* 5 nel absoluta H ricioiproca
Dd idiopathe RHGL idiopathae r idiopate Db ideopathe K diopate B 6 sordi-

daris post sordidor *add. d* 7 abeo K Verg. Aen. XII 36 8 XI RBDHK

10 oratius K Hor. carm. I 4, 4 12 et huius GLK 13 Luc. Phars. IIII 631

14 totusque GLK cum uno cod. Luc. ex dett. indurat L 15 Luc. Phars.
V 797 sq. 16 dampna Rd 17 lamiam B 18 Verg. georg. III 257 IIII. L

19 illic L humerosque d umeros Med. umerosq. Pal. Rom. nullnera G

20 Verg. Aen. I 207 21 uos me K saecundis K 22 et lentor et BDK Verg.

georg. II 250 24 et vireo D 25 Lucius GK Lucà (i. e. Lucanus) L tamen

om. GLK VIII] r VII. R Lucil. sat. fr. VIII 17 Dous. 13 Gerl. 27 humecto

RBDHK h umector Rr humector BHK humeo RBK humesco RBDK 28

quo^{uo}que R Luc. Phars. V 784 sq.

notescent litora clari

Nominis exilio.

'liquo liquas', unde 'eliquo eliquas' - Persius:

Phyllidas, Hypsipylas, vatum et plorabile si quid,

Eliquat ac tenero supplantat verba palato.

Lucanus in VII:

ereptaque tela liquavit _;

ex eo 'liqueo' et 'liquesco' - Virgilius in bucolico:

Limus ut hic durescit et haec ut cera liquescit _;

dicitur tamen et 'liquor liqueris' prima syllaba producta, quae in superioribus corripitur. idem in I georgicon:

Vere novo gelidus canis cum montibus umor

Liquitur,

31 pro 'pedetemptim dissolvitur'. a 'nigro' quoque et 'nigror nigreo' et 'nigresco', a 'lacto' et 'lactor lacteo' et 'lactesco'. inveniuntur tamen ex aliarum quoque coniugationum verbis quaedam similes derivationes, sed in paucis, ut 'pendo pendis pendor' et 'pendeo pendes', 'iacio [iacis] iacior' et 'iaceo [iaces]', 'acuio acuis || acuor' et 'aceo', ex quo 'acesco'. sunt alia, quae in compositione mutant significationem, ut 'eo' neutrum, similiter 'facio', quamvis vetustissimi etiam passive hoc protulisse inveniuntur - Titinius in Quinto:

† bonum gratia parvi ut | faciatur _,

item 'venio', 'sedeo' faciunt activa: 'adeo' et 'adeor', 'subeo' et 'subeor', 'ineo' et 'ineor'. Ovidius in IIII fastorum:

Sol aditus, quam quaeris, ait, ne vana labores,

Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

* 1 notescent v. l. ap. Luc. litora H 3 Pers. sat. 1, 34 sq. 4 Phyllidas]
d phillidas RBDHK phylidas G pyllidas L hypsipylas Rr hypsipilas B hypsypylas
L phypsipylas K uatum explorabile LK si quit Rr 5 aeliquat Rr tenore
H tenoro h snplantat K palato] k palato K palatho GL 6. Luc. Phars.
VII 159 7 erectaque v. l. libror. Luc. tela] pila Lucanus liquabit RD liquant
H 8 Verg. ecl. 8, 80 9 ut] et B hic] hic Kk caera HL coera GK
10 liquaris Rr productaq; in B superioribus H 11 Verg. georg. I 43 sq.
12 humor RB 14 peditemtim LK dissolvitur L desolvitur GK 15 et a laector
B latesco B Inuenitur Dd 16 aliorum B coniugationem Rr coniugatio-
num G similis G dirivationis GK terminationes LI 17 pendeo K iacis
om. GLK iacior et iaceo] b iacior et iacio R et ut vid. B et in loco rasuris fere
del. H 18 iaces om. BDGLK acuor] r et acuor RGLK 21 Titinii in Quinto
fr. v. § 11 Quinto] Putschius V libri 1 quinto 2 22 parufaciatur Dg fa-
ciatur] rh faciuntur RBHGK 23 actiua in compositione (compositione DH composi-
tione K) adeo BDHGLK 24 Ovid. fast. IIII 583 sq. ● MΠ] BDr tib. X § 54
II. libri h. l. 25 additus Rr quem K queris RDHG ua^{na} Rr 26 iobis
B regna fastorum tenet Dd

p. 301. 302 P.

p. 302. 83 K.

Iuvenalis in V:

quod si subeuntur prospera castra.

Virgilius in X:

Morte obita qualis fama est volitare figuras.

5 'facio' vero, quando cum praepositionibus componitur, activum sit plerumque, ut 'efficio' et 'efficior', 'afficio' et 'afficior', 'reficio' et 'reficior'. 'deficio', quando pro 'relinquo' accipitur, habet passivum, quando vero pro 'defetiscor', neutrum est. Iuvenalis in III:

Matho deficit.

10 a 'venio' vero 'convenio' et 'convenior', 'invenio' et 'invenior' in passivam transeunt significationem, a 'sedeo' quoque 'obsideo' et 'obsideor'. 'sentio' neutrum: ex eo 'assentio' et 'assentior', 'dissentio' et 'dissentior' in una eademque inveniuntur significatione. Cicero de republica: in quibus assentior sollicitam et periculosam iustitiam non
15 esse sapientis. Lucilius in XII:

Assensus sum homini.

Caelius in I: qui intellegunt quae fiant, dissentiuntur.

Ex aliis quoque significationibus plurima simplicia in alias, cum componantur, transire invenies, ut 'plecto' activum, unde Terentius:

20 Ego plectar pendens;

sed ab eo composita tam deponentia quam communia inveniuntur. 'orior' deponens, similiter 'partior', sed ex eis composita tam deponentia quam

1 Iuv. sat. V 16, 2 2 quod si] sic etiam § 82 nam si Iuvenalis subeantur Iuv. libri

det. plerique 3 Verg. Aen. X 641 XI. GLK 4 obita^a K qualis etiam lib. X § 40 54 et cod. Voss. 33. Q de XII vss. Aen. § 18 p. 1221 P. 16 L. cum Verg. Med. Rom. quales Pal. 5 praepositionibus K 6 effitio H efficio et efficior] b efficio efficior BGL afficio et afficior om. H afficior] rk afficior RK afficior deficio et deficior reficio B 7 deficio] difficio GLK quando relinquo L 8 defetiscor] r defeciscor R defisciscor BDHK diffisciscor G difficiscor L Iuv. sat. III 7, 129 Sic Peto conturbat, Matho deficit in III] b in III. RB in III: Matho] in sic matho K in sicinatho G in sinatho L 9 Matho] r sic matho DH In sic matho Rd In sic matho B deficit] r defecit RBDH difficit GLK 10 vero] verbo GLK

in passivum Rr 11 et obsideo et Dd 12 sentio ex corr. b neutrale et ex eo D

et ex eo L ex quo G assentio Rr dissentio] om. B dissentio LK et dissentio DHb dissentior LK 13 Ciceronis de rep. fr. ad lib. III rettuli Maius p. 278 edidit a. 1828; in eod. signatur III 27, 39 (26) re publica G 14 periculoram L 15 sapientis om. GLK Lucil. sat. XII fr. 6 Dous. Gerl. 17 Caelius] Putschius Caelius Erl. 2 Krehlii caecilius RDHGLK cecilius Bh L. Coelii Antip. ann. lib. I fr. p. 191 Kr. fr. 8 p. 315 Roth. qui intellegunt qui intellegunt Hh

uel quae intelligunt L quae fiant] B qui fiant HGLK qui faciunt Dd quid faciant in litura et ad marg. r, nonnulli codd. Krehliani quid faciunt Heidelb. Erl. 2 Krehlii dis-

sentiuntur] r dissentiuntur RGLK 18 simplicia] d supplicia D alia^{as} Rr 19 Ter. Phorm. I 4, 42 20 plector GLK 21 habeo RrD 22 ex eis] r ex his RH de^{de}ponentia H

neutra reperiuntur, 'adorior' et 'adorio', 'impertior' et 'impertio' - Nae-
vius in Hectore proficiscente:

Tunc ipsos adoriant, ne qui hinc Spartam referat
nuntium.

Virgilius in I Aeneidos:

Hinc portum petit et socios partitur in omnis.

Terentius in eunucho:

plurima salute Parmenonem

Summum suum impertit Gnatho ..

33 'spicio', ex quo 'aspicio' activum et ex eo || 'conspicor conspicaris' [depo-
nens in quo etiam coniugatio mutata est 'conspicor conspicaris']. Teren-
tius in heautontimorumeno:

Numquam tam mane egredior, neque tam vesperi,

†Quin conspicer fodere arare.

ab 'aperio' quoque activo videtur quibusdam esse 'experior' commune et
'opperior' deponens. Virgilius in XI:

experto credite, quantus

In clipeum assurgat,

quamquam simplex eius 'peritus' esse videtur, cuius verbum in usu non
est, quod debuit secundum analogiam 'perior' esse. Terentius in supra
dicta fabula:

Hic ego †interea virum opperibor.

neutra
1 communia L neutra lia K reperiuntur BH inveniuntur DGL impertior]
dh impetior D impertio H, impertior et impertio] b impe****pertio B Nevius
libri 2 haectore RBH iniectore G hiectore LK II. haectore D III. hectore (haec-
tore Darmst. b) Darmst. ab Carolinuh. alt. Naeui Hect. prof. fr. 3 p. 92 sq. Klusm.
fr. 1 p. 7 Ribb. (Ennii Hect. lytr. fr. 19 p. 45 Buh.) 3 adorant Dd qui God.
Hermannus elem. doctr. metr. p. 633 quis codd. refferat G referant Darmst. b et
Dorvillianus, prob. Bondano var. lect. p. 313 5 Verg. Aen. I 194 (deficit Pal.)
II. B 6 sotos DH omnis] B cum Med. Rom. Fr. omnes rell. 7 Ter. eun.
II 2, 39 sq. eunacho H iuncho K 8 salutae H Parmenonem] bh parmino-
nem G parmenomen B parme nom H parminouaen ex corr. L 9 summum] larana
haustum in Bemb.; summa vel summū Bas. impertit RBGLK gnato BDHK
Bas. 10 spetio K et in rasura H^s pectio neutrum B quod in usu non est in mg. k
a quo HK^s aspicio ex aspecio corr. K aspicio H et om. BDGK inter
conspicor et deponens lin. vac. inscr. aris K deponens — conspicaris del. r II
in quo etiam in quo etiam H conspicer conspicaris om. DLK Ter. heautontim.
I 1, 15—17 post Terentius lac. novem fere lit. spatium complectens in K 12 eatontim-
timorumeno R autontimorumeno B haecautontimorumeno D heatontimorumeno G he-
autonti — morūmeno H eutontimorumeno L eatontimorumeno K 13 tam mane]
mane Bemb. m. alt. corr. uesperus L Domum revortor, quin te in fundo con-
spicer | Fodere aut arare Terentius l. l. v. 16 sq. 14 quiⁿ conspiciat Rr con-
spicor DG conspiciat (i) L conspicer te K fodere RL 15 ab] ** B
ab aperio] a perio in litura h 16 opperior] r operior RHGLK Verg. Aen.
XI 283 sq. 18 clipeum] r clypeum R clepeum GK 19 esse videtur] sit BDHGLK
20 Terent. heautontim. IIII I, 6 22 ergo RrH virum interea Terentius
p
operibor D operibor HL

p. 802 P.

p. 384. 85 K.

nam 'reperio', 'comperio', 'cooperio', sicut 'aperio', activa sunt; faciunt enim ex se passiva. et possunt magis a 'pario' esse videri composita, quod apud vetustissimos quartae coniugationis declinationem habebat. Ennius:

5 Ova parere solet genus pinnis condecoratum.
'facio' cum sit neutrum, ut supra diximus, si cum praepositione composatur, plerumque transit in activum, ut 'conficio' et 'conficior', 'perficio' et 'perficior', 'afficio' et 'afficio', 'reficio' et 'reficior', 'officio' et 'officio'. Iuvenalis in I:

10 quotiens te
Roma tuo refici properantem reddet Aquino.

Lucretius in II:

Quapropter simul inter se retrahuntur et extra
Officiuntur, uti cogantur tardius ire.

15 a 'proficio' Statius impersonale protulit in III:

Proficitur bello.

'deficio' autem loco passivi 'desio' facit. [Terentius in eunucho:

† nihil inest, nihil desit,

cum passivam vim habeat, 'desio' facit.] sunt tamen alia ex eo ipso et
20 ex aliis composita, quae non solum significationem, sed etiam coniugationem, ut dictum est, permulant, ut 'facio facis', 'gratificor gratificaris'. Terentius in heautontimorumenos:

Cur ego gratificor? - Ipsa re experibere.
similiter 'ludificor'. idem in eunucho:

1 reperio] d repperio BDGL aperio] h aperio H operio K 2 possumus

H pario] h perio H esse om. H 3 habet R Ennius] locum saepius citatum, olim Ennii Epicharmo tributum, ad annales recte rettulerunt et Krahnertus Grundlinien zur Gesch. des Verfalls der röm. Staatsreligion p. 42 sq. et Ibergius Enn. ann. lib. I fr. 8 p. 3. 15 sqq., quibus iam nunc accedit rectum Vahlenii iudicium: Enn. ann. fr. I XII p. 5 coll. p. XXI sqq. 5 pennis DGLKr Varro de l. L. V 59

Dion. p. 378 P. cf. lib. X § 8. 50 7 transit K actiuam K conficio conficior L 9 Iuv. sat. I 3, 318 sq. in III. R 11 tuo add. r properantem] r proparentem R proferantem K 12 Lucret. II 135 sq. 13 retrahuntur] r trahuntur R trahuntur libri Lucretiani et extra] r extra R 15 Stat. Theb. III 720 impersonale B III. D 16 proficitur (s) H proficiscitur K proficiuntur Dd 17 deficio GK desio] rbd deficio BDGLK deficio ni f. R desio H post facit: Terentius — facit om. R add. r Ter. eun. II 2, 12: nihil cum est nihil desit tamen Bemb. Bas.; leg. nil cum est, nil desit tamen eunucho L iunucho K 18 nihil inest] rd nihil K om. DGL nihil inest cum passiuū desit H. 'latere

videtur nihil in est, ut Terentio reddendum sit nil mihi, nil desit tamen' Fleckeisenus desit] rbdh desit (ec) B desit H deficit GLK defecit D 19 cum passivam vim habeat desio (om. facit) censor Krehlitz l. l. p. 431 desio] bdk et Krehlitz omnes cum Heidelb. praeter Zwicc. 1 (et H m. pr.) deficio BDGLKr Zwicc. 1 et ni f. H 22 Ter. heautont. III 6, 20: Ludis fortasse me. - Ipsa re experibere. - unde Cur ego gratificor? Priscianus hauserit, dicere nequeo; verbum gratificor apud Terentium nusquam

invenitur he autontimorumenos Rr heatontimorumenos DG hea utonti morumenos H heatontimorumenos K eutontimorumenos L 23 ergo DGLKr experibere] in litura d exhibere Kk exhibere GL 24 Ter. eun. III 3, 3 cf. lib. XVIII § 171 eunucho L iunucho K

p. 802. 803 P.

p. 385. 86 K.

Quin . . insuper scelus, postquam ludificatus
est virginem.

'excarnifico' vero activum est et 'amplifico' et 'velifico'. Terentius in
heautontimorumenos:

Vbi me excarnifices.

Iuvenalis in IIII:

Velificatus Athos et quidquid Graecia mendax

Audet in historia,

passive protulit. sciendum tamen, quod et 'facio' et 'facior', ut ostendi-
35 mus, vetustissimi proferebant. si vero 'facio' verbo vel 'fio' integris ma-
nentibus aliud verbum infinitum ante ea componatur, non solum signifi-
cationes et coniugationes integras eis servamus, sed etiam accentus, ut
'calefacio calefacis calefacit', 'tepefacio tepefacis tepefacit'. in secunda
enim et tertia persona paenultimas acuimus, quamvis sunt breves. simili-
ter 'calefio calefis calefit', 'tepefio tepefis tepefit' finales servant accentus 15
in secunda et tertia persona, quos habent in simplicibus. a 'verto' quo-
que activo 'revertor' et 'revertor', 'praevertor' et 'praevertor' in una eadem-
que ponuntur significatione. Virgilius in I Aeneidos:

Harpalyce volucremque fuga praevertitur Hebrum.
idem in VII:

praevertere ventos.

'verso' similiter activum, ex quo 'contro|versor' deponens. Cicero in
Protagora: nunc a vobis, o Protagora et Socrates, postulo,
ut de isto concedatis alter alteri et inter vos de huiusce-
modi rebus controversemini, non concertetis.

36 Sunt alia, quae et coniugationem mutant cum genere in eadem man-
entia significatione, ut 'labo labas' neutrum, ὀλοσθαίνω, et 'labor laberis'
deponens. Virgilius in II:

labat ariete crebro

Ianua.

1 qui ⁿRr qui. ^{iā}super Hh quin etiam insuper Terentius ludificatus est
Priscianus cum Bas. ludificatus Bemb. 3 Ter. heautontim. IIII 6, 9 4 cau-
tontimorumenos R heatontimorumenos G eatontimorumenos K hentontimō L eadem fa-
bula B 6 Iuv. sat. IIII 10, 174 sq. 7 quicquid BHGLK graetia H
mentax GLK 9 facio facior H 10 intigris BK 11 ea] bh eas BHGLr
eas personas k. 12 intigras G eis om. GLK 13 calefacit om. G

14 sint DH 15 ^acalefio Rr 18 Verg. Aen. I 317 I om. G 19 Ar-
palyce Bb harpalice DHGLK harpalice R harpalice r arpalyce Rom. (lac. hoc voc.
exhausit in Pal.) 20 Verg. Aen. VII 807 (= XII 345) in VII] in eodem
RBDhk in H in VII in K 22 quo] r eo R contraversor GL depones B

Cic. Protag. fr. 3 p. 477 Or. 23 nunc — o Protagora] nunc a vobis in op prota-
gora in mg. Kk vobis in opprotagora G vobis in opprotogoro L o pytagora r

socrate DHGLKrb socrate(a?) B 24 huiusmodi K huiusmodi HGL 25 con-
trauersemini LK non certetis G 26 Sunt et alia quae coniugationem L 27
οαΙσθαίνω D οαΙσθαίνω G οαοβαίνω K CICΘΩΜΑΙ in rasura l 28 Verg. Aen. II
492 sq. III. B 29 ariete R

p. 803. 804 P.

p. 386 K.

idem in IIII:

Labitur infelix Dido.

similiter 'lavo lavas' et 'lavo lavis', sed 'lavis' magis pro 'umectas' dicitur. Virgilius in X:

Visceribus super incumbens lavit improba taeter

Ora cruor.

sunt tamen alia, quae cum coniugatione mutant significationem, ut 'mando', ἐντέλλμαι, 'mandas, mando', μασᾶμαι, 'mandis'; 'fundo', θεμελιῶ, 'fundas, fundo', ἐκχέω, 'fundis'; 'obsero', περιβάλλω τὸν μοχλόν, 'obseras, obsero', περισπείρω, 'obseris'; 'appello', προσαγορεύω, 'appellas, appello', προσάθω, 'appellis'; 'volo', πέτομαι, 'volas, volo', βούλομαι, 'vis'; 'consternor', πτύρομαι, 'consternaris, consternor', καταστρώννυμαι, 'consterneris'. nam 'lego legas' et 'lego legis' et 'dico dicas' et 'dico dicis' etiam in prima persona habent differentias temporum; nam 'lēgo lēgas' et 'dico dicis' produciunt paenultimas, 'lēgo lēgis' et 'dico dicās' corripuiunt. ||

Sunt alia, quae una voce et una coniugatione diversas tamen habent significationes, ut 'torreo' tam 'uro' quam 'verto' vel 'volvo' significat. Virgilius in IIII georgicon:

Iam rapidus torrens sitientis Sirius Indos.

Lucanus in VII:

ingentes fato torrente ruinas.

1 Verg. Aen. IIII 68 Vritur infelix Dido 3 lavo lavas] b h labo labas B et ni

f. H lavo lavis] b labo labis B sed lais Hh humectas RBK 4 Verg.

Aen. X 727 sq. 5 accumbens Pal. Rom. lauat Rom. improba RHGLK

improbate ter B improbat aether Med. teter RDHGK tener L 7 cum om. HG

add. h 8 ΕΝΤΕΛΛΟΜΑΙ G ΕΝΤΕΛΛΟΜΑΙ H ΕΝΘΕΛΟΜΑΙ L ΕΝΘΕΠΟΡΝΙΑΙ K et mando d ΜΑCΩΛΛΑΙ H ΜΑCΩΜΑΙ D ΜΑCΟΜΑΙ RBl ΜΑCΟΛΛΑΙ GL ΜΑCΩΝΗΑΙ K

ΘΕΜΕΛΙΟ B ΘΕΜΕΛΩ D ΘΕΜΕΛΙΩ RH ΘΕΜΕΝΩ GK ΘΕΜΕ*** L ΘΕΜΕΧΙΩ I 9 ΕΓΧΕΩ I

ΕΧΩ K obse*ro(c) H opsero ΠΕΡΙΒΑΛΛΩΤΩΝ ΜΩΧΛΟΝ opseras Rr ΠΕΡΙΒΑΛΛΩ L ΠΕΡΙΒΑΛΛΩ K ΜΩΧΛΟΝ D ΜΩΧΛΟΝ H ΜΟΧΛΟΝ K obseras ex obseras ni f.

corr. h opsero ΠΕΡΙCΤΙΡΩ opseris Rr 10 ΠΕΡΙCΤΙΡΩ BDHGLK προσαγο-

ρεύω] in litura I ΠΡΟCΑΓΩΓΕΙΩ R ΠΡΟCΑΓ.ΡΕΙΩ Dd ΠΡΟCΤΟΡΕΥΩ GK ut ΠΡΟCΑΓΟΡΕΙΩ B

11 ΠΡΟC*** (ωτα) Li ΠΡΟCΩΤΩ HGK ΠΡΩCΩΤΩ D ΠΡΑCΩΤΩ Rr appellis Hh ΠΗΤΟΜΑΙ R ΠΕΤΩΜΑΙ D ΠΕΤΟΛΛΑΙ H ΒΟΥΛΟΜΑΙ r ΒΟΥΠΟΜΑΙ K 12 ΠΤΥΡΟΜΑΙ]

ΠΟCΤ

ΠΤΙΡΟΜΑΙ R ΠΤΙΡΟΜΑΙ (i) Li ΠΤΙΡΟΜΑΙ K consternaris add. h consternaris consternor καταστρώννυμαι ante consterneris om. R add. r ΚΑΤΑCΤΡΩΝΝΙΜΑΙ r ΚΑΤΑCΤΡΩΝΝΥΜΑΙ b ΚΑΑCΤΡΩΝΝΥΜΑΙ B ΚΑΤΑCΤΡΩΝΝΙΜΑΙ D ΚΑΤΑCΤΡΩΝΕCΜΑΙ GL ΚΑΤΑCΤΡΩ-

ΝΗCΜΑΙ H ΚΑΤΑCΤΡΩΝΕCΟΜΑΙ I consterneris ex consternaris corr. B 13 legis] legas Hh et om. H dico dicis et dico di*** K 15 legis add. d 16 aliqua quae

H quae ** una B 17 torreo] Kd taureo D uel correo in mg. add. K ** uro

B volvo] h uolo BDHGLK uel uoluo d 18 Verg. georg. IIII 425 III. GL

georgicon add. b 19 torpens Pal. sitientes h sirus Rr syrius B sirinis Pal.

serius Rom. 20 Luc. Phars. VII 505 21 fato add. r

p. 804 P.

p. 386. 87 K.

'colo' quo|que pro 'diligō' et 'habito' et 'aro' accipitur, 'committo' etiam pro 'credo' et 'pecco', nec non 'admitto' pro 'assumo' et 'pecco'. Iuvenalis in II:

Iam fas est, admitte viros. dormitat adulter,

Illā iubet sumpto iuvenem properare cucullo.

idem in eodem:

Quid Psecas admisit? quāenam est hic culpa puellae?
'sapio' prudentia et sapore. idem in IIII:

Qui meminit, calidae sapiat quid vulva popinae.
'deficio', 'desisto' et 'vincor'. Sallustius in Iugurthino: ab rege defecerat, id est 'destiterat'. Iuvenalis in IIII:

et fragor aurem

Percutit, eventum viridis qua colligo panni.

Nam si deficeret,

id est 'vinceretur'. 'condo', 'aedifico' et 'celo'; 'gratulor', 'gaudeo pariter cum alio' et 'gratias ago'. Afranius in cinerario:

Sexte o frater mi, salve! cum salvus venis

Meliusque est, 'gratulor dis,

id est 'gratias ago'. multa praeterea similiter tam in verbis quam in aliis partibus orationis duplices habentia significationes invenies.

DE TEMPORIBVS VERBORVM.

VIII 38 Quoniam quae occurrerunt memoriae de varia verborum significatione tractata sunt, nunc de tempore dicamus.

Tempus accedit verbo ad diversi actus significationem accommodatum.

1 deligo *K* committo *Gg* 2 pecco *Gg* ^d ammitto *Gg* amitto *L* assumo] *d*
assummo *RD* adsumo *BK* *Iuv. sat.* II 6, 329 *sq.* 3 *U. H* 4 admitte] *d* ad-
mittere *BD* amitte *R* amitte *L* uires *R* dormitat etiam libri *Iuv. dett.* si...
dormit *Pith. cod.* si iam dormit *vetus scholiasta Iuv.* iam dormis *Pithoeus* 5 cu-
cullo (l) *GL* 6 *Iuv. sat.* II 6, 404 7 Psecas] sic etiam *Iuv. Pith. m. alt. et*

^{qu}
pars codd. dett. Iuv. specas R secas BLK secus H secar Gg pecas Iuv. Pith. m. pr.,
rell. varie corruptis admisit] *g* admisit *K* ammisit *GL* puellae *K* 8 pro
prudentia *Ld* *Iuv. sat.* IIII 11, 81 9 calide *HLK* quid] *r* qui *R cum Iuv.*

Pith. popipae L 10 pro desisto *GLKdh* *Sall. Iugurth.* 56, 3 iugurthino
D iugurtino RHK 11 defecerant *RBHGKd* defecerunt *L* destiterant *RBHKd*
destiterant (te) *G* desteterant *L* *Iuv. sat.* IIII 11, 197 *sqq.* 13 percute uentum
uel a

GLK qua] *Q GL* quia *K* quo libri *Iuv. qui vetus Iuv. schol.* colligo *G* 14
defeciret *G* defeceret *K* defecerit *Iuv. cod. Pith. et schol.* 15 est si uinceretur *H*

^{pro}
uinceretur *K* pro edifico *L* aedifico *K* celo] *r* caelo *RDHG* 16 afranius *RK*
Afrani cinerar. fr. 2 p. 162 *Both. p.* 183 *Nk. fr.* I p. 143 *Ribb.*

17 quod saluus uenis melius est gratulor diis libri *Non.* 116, 32 Sexte frater salue:
quom saluus uenis | Meliusque est tibi... gratulor deis *Ribbeckius* o frater *I. V.*
Franckius apud Neukirchium frater libri salue *B* 18 Melius quae *D* est
eras. in *H* dis *H* diis *BDGLKr* 19 aliis uerbis partibus *G* 21 GENERA

VERBORVM FINIUNT: DE TEMPORIBVS VERBORVM INCIPIT. *D* incipit de temporibus uerbo-
rum. *G* finit de uerbo incipit de temporibus uerborum *L* gñā uerborum finit *K*
23 tracta *B* 24 accommodatum *RB*

p. 804. 875 (806) P.

p. 387—89 K.

quod plerumque ostenditur vel in principalibus vel in paenultimis declinationis literis, ex qua etiam personae et numeri dinoscuntur; sed personae quidem et numeri in finalibus literis, tempora vero, ut dictum est, in principalibus vel in paenultimis. itaque, cum nominis declinatio in fine solo
5 moveatur, verbi et in fine et in medio et in principio | plerumque invenitur moveri. in nomine enim casuum differentia et numeri, hic vero et temporis et personarum ex declinatione ostenditur differentia et numeri. ✓

Sunt igitur tempora tria, praesens, praeteritum et futu||rum. sed praeteritum rursus dividitur in tria, in praeteritum imperfectum, praeteri-
10 tum perfectum, praeteritum plusquamperfectum. nec mirum tam late patere praeteritum tempus, cum in notitiam nostram nihil sic naturaliter a longo saeculorum spatio potest venire, quomodo actus praeteriti temporis. in praesenti enim et futuro pleraque incerta nobis sunt angustissimaque est eorum cognitio nobis et dubia plerumque; itaque singulis vocibus per
15 haec duo tempora iure sumus contenti; quamvis Graeci futurum quoque diviserunt in quibusdam verbis in futurum infinitum, ut *τύπομαι*, et paulo post futurum, quod et Atticum dicunt, ut *τετύπομαι*. melius tamen Romani considerata futuri natura, quae omnino incerta est, simplici in eo voce utuntur nec finiunt spatium futuri.

20 Est autem supra dictorum temporum quaedam cognatio inter se: sed antequam de ea dicamus latius, supra dicta repetamus. tempus accidit 39 verbo praesens, praeteritum et futurum. quamvis enim naturaliter instabili volvitur motu et pars eius iam praeteriit, pars sequitur, tamen ad ordinationem nostrorum diversa gestorum tempora quoque dividimus. unde
25 iure praeteritum in tres differentias partimur. nihil enim certius, ut dictum est, ad notitiam nostram potest venire, quam gesta per diversum temporis spatium praeteriti. facile enim dinoscitur, utrum multo ante an nuper

1 declinationis] *b* declinationibus *ni f. B* 2 numeri(e) *L* 5 post moveatur: coniunctio autem et in principio *add. B* et in principio *HGLK*, post verbi: uero et in principio *add. r* et in principio *h. l. om. K del. r* 6 differentiae *Rr*
8 praeteritum futurum *GL* 9 dicitur *H*. trea *G* imperfectum *B* 11 notitiam *H* 12 actus (in) *R* 13 et in futuro *GL* praetera quoque *H* sunt nobis
GL angustissimaque (a) *RH* 14 agnitio *Rr* vobis *Hh* 15 iuræ *Dd*
16 *τύπομαι*] *τιπομαι K* *τιφωμαι G* *τυφωμαι in litura l* *τιομαι et τιομαι* *Rr*
τυιομαι et τυιομαι B pau *K* 17 atticum ex actuum corr. *H* *τετύπομαι*] *τετετυφωμαι Rr* *ετυφωμαι G* *τυφωμαι H* *υφωμαι K* *τυπωμαι in litura l* 18 natura]
ratione *D* 19 finient *K* spacium *H* 20 temporum in *mg.* *add. b* cognitio
K inter se *add. k* 21 de ea] dea *B* dicamus. latius supradicta *R* dicamus.
Latius supradicta supradicta *H* repperamus *L* accedit *K* 22 praesens praesens *H* et futurum] *d* futurum *DHGLK* instabuli *Rr* 23 motu voluit *GLK*
iam eius *K* praeterit *GK* 24 "diversa" nostrorum *L* diuimus *Hh*
25 patimur *Dd* dictum ad *Bb* 26 diversi *L* 27 enim tria tempora dinoscuntur *r*

p. 875 (806). 806 P.

p. 389. 90 K.

sint facta an coeperint quidem, necdum tamen sint perfecta. itaque quod accidit ipsis rebus, quas agimus, nomen temporis ipsi imponimus, 'praeteritum imperfectum' tempus nominantes, in quo res aliqua coepit geri necdum tamen est perfecta, 'praeteritum' vero 'perfectum', in quo res perfecta monstratur, 'praeteritum plusquamperfectum', in quo iam pridem res perfecta ostenditur. instans autem individuum est, quod vix stare potest unde merito a quibusdam 'instans' imperfectum nominatur. nisi enim sit
40 imperfectum, in eo adhuc esse actus intellegi non || potest. futurum quoque cum incertum sit, ut ostendimus, et infinitum, utrum paulo post an multo erit, non potuit discretis quibusdam finibus declinationis uti. itaque una voce contentum fuit.

Et indicativus quidem modus omnia habet tempora, quippe eo modo omnia, quae egimus vel agimus vel acturi sumus, absque ullo impedimento indicamus.

Imperativus vero praesens et futurum naturali quadam necessitate videtur posse accipere; ea etenim imperamus, quae statim in praesenti volumus fieri sine aliqua dilatione. nec solum enim illi, qui nondum coepit, imperantes utimur praesenti tempore, sed etiam illi, qui coepit et in ipso actu est, ut permaneat in eodem, ut, si quis ei, qui coepit versum legere, dicat | 'lege usque ad finem'. apud Graecos etiam praeteriti temporis sunt
41 imperativa, quamvis ipsa quoque ad futuri temporis sensum pertineant, ut ἡνεφχθω ἡ πύλη, 'aperta sit porta'; videmur enim imperare, ut in futuro tempore sit praeteritum, ut si dicam 'aperi nunc portam, ut crastino sit aperta'. ergo nos quoque possumus in passivis vel in aliis passivam declinationem habentibus uti praeterito tempore imperativi, coniungentes participium praeteriti cum verbo imperativo praesentis vel futuri temporis, ut 'amatus sit' vel 'esto' πεφιλήσθω, 'doctus sit' vel 'esto' δεδιδάχθω, 'clau-

1 ceperint r coeperunt BDGLK ceperunt H sunt RDHGLK quod] quo
GL 2 occidit Dd accedit k ipsi B temtempori B inponimus B 3 imperfectum B 4 perfecta monstratur L uero in rasura L 7 imperfectum B
8 imperfectum B adhuc esse in litura H 9 cum] d quod D in certam Rr
paulo post an multo post erit Hk 12 tempora habet H tempore Rr 13 ullo] r illo R 15 quadam] d quidam RD uidetur esse posse Rr 16 quae uel statim DHGLKr 17 fieri add. d dilatione] r dilectione R delatione G post dilatione: uel in futuro add. GLKd uel quae quandoque in futuro add. h Non solum BDHGK cepit RDH imperante Rr 18 praesent Rr cepit Rr acto Rr 19 uti permaneat D cepit H 21 futuri] d futurum D ut R .vt. H
ut est K 22 ηνεφχθω B ηνεφχθω επιταν Rr ηνηφχθω επιταν G ηνεφχθω επιταν. H ηνηφχθω επιταν K ηνηφχθω επιταν in rasura l ut aperta B videmur] r uidetur R rel. 23 si add. r aperti K ut in crastino K 25 praeterito] b praeteriti RB imperativi] Rh uel imperatiue r imperatiuo HGL 26 post imperatiui sqq. usque ad imperatiuo in mg. add. K 27 πεφιλεσθω in litura l πεφιλεσθω B ηφιλεσθω R πεφιλεσθω DH πεφιλεσθω G πεφιλεσθω (sic) — ΔΕΔΙ in mg. ΔΕΔΙΑΛΞΘ ΔΗΔΙ
add. K ΔΕΔΙΑΛΞΘ Rr ΔΕΔΙΑΛΞΘ GK dediaαλξω Gg dediaαλξω H δεδιδάχθω, clausus sit uel esto om. B clausus sit] clausit R

p. 806. 807 P.

p. 390. 91 K.

sus sit' vel 'esto' *κεκλεισθα*. quod autem vim praeteriti habet huiusce-
modi constructio, ostendunt subiunctiva praeteriti perfecti, quae similiter
proferuntur in passiva declinatione, ut 'amatus sim sis sit'. ergo si 'ama-
tus sit' in subiunctivo praeteriti est temporis, bene etiam in imperativo
5 praeteriti temporis potest accipi, quippe cum etiam in praesenti tempore
imperativi tertia persona similis est in omni coniugatione tertiae personae
subiunctivi, ut 'amet, doceat, legat', 'ametur, doceatur, legatur'; et in
passivis quidem vel similibus hoc possumus dicere, in activis vero vel
neutris nullo modo, nisi participia praeteriti habeant. ||

10 Optativus autem, quamvis ipse quoque videatur ad futurum pertinere - 42
ea enim optamus, quae volumus nobis vel in praesens vel in futurum
dari -, tamen habet etiam praeteritum tempus, quia evenit saepe de absen-
tibus et ignotis rebus precari, ut facta esse ante nobis poterint in notitiam
venire, ut si, filio meo | Romae in praesenti degente, optans dicam 'uti-
15 nam Romae filius meus legisset auctores, propter quos nunc ibi moratur;
utinam profectus esset Romam ante triginta dies'. possumus tamen hoc
uti modo etiam ostendentes, quae optamus non evenisse, ut Virgilius in
I Aeneidos:

Atque utinam rex ipse noto compulsus eodem

20 Adforet Aeneas,

et: utinam, Gn. Pompei, cum Gaio Caesare societatem aut
numquam coisses aut numquam diremisses. in hoc autem modo
dumtaxat et infinito tempora coniuncta habent Latini praesens cum prae-
terito imperfecto et praeteritum perfectum cum plusquamperfecto ad imita-

1 *κεκαλεισθω* *ex corr.* 1 *κεκαλειστω* *DH* *κεκαλειστω* *Rr* *κεκαλειστω* *GK* *κεκαλειστω* *B*
uim praeteriti *uim* *Rr* habet *K* 2 subiunctiva *G* subiuncta
similia

H m. rec. corr. 3 passiva *Rr* passiva significatione uel declinatione *K*
coniuunctio

sis] *r* *sin* *R* 4 subiunctiva *G* snbiun*** *H* subiuncto *h m. rec. corr.* 5 potest *B*

quippe *Gg* "etiam" cum *Kk* 9 praeterita *R* 10 futurum peruenire uel

pertinere *K* 11 ea enim *εαο* quae *Rr* post nobis *sqg. usque ad nobis om. R*

add. r 12 tamen *K* habet *h. l. om. GLK* etiam *Gg* tempus *L* sep
Bb 13 poterint] *cf. lib. XVII § 1 et Lachmanni ad Gal. I 146 et ad Lucr. IV*

486 *annott. potuerint GL* potuerunt *K* 15 auctores *Dd* propter *ex praeter corr.*

D 16 profectus] *d* perfectus *D* triginta *Hh* triginta *G* 17 euinisse *L*

Verg. Aen. I 575 sq. in spscr. K 19 notho *RHGLK* compulsus *LK* 20

afforet *DG* 21 *Cic. or. Phil. II 10, 24* gn. *B* gn. *RH* gn. *DGK* gn*** *L*

ponpeius *B* Gai *H* ga. i. cesare *D* societatem *R* 22 coisses] *sic § 27*

uel coniunxisses

cum Cicerone coisses *Gg* coisses amicitiam *L* coniunxisses *RD* coniunxisses ami-

citiam *K* coniunxisses ***** (amicitiā?) *H* coniunxisses amicitiam *B* diremisses

cum Cicerone ipse Priscianus supra § 27 et sic ni f. in libris *H* disciussis *h* rell.

23 et infinito — praesens in *mg. add. K* Latini] *b* latin* *B* 24 rito imper-

fecto — imitationem in *lit. et ad mg. b* imitationem] *rg* imitationem *GK* mutatio-

nem *R*

p. 307. 806 P.

p. 301. 92 K.

tionem Graecorum, quamvis haec quoque conati sunt quidam disiungere. sed melius est esse coniuncta. nam praeteritum imperfectum rationabiliter idem est etiam praesens; dico enim 'utinam legerem nunc' et 'utinam legerem heri': nimia est enim cognatio eorum temporum, et maxime in hoc modo, quippe cum utrumque imperfectum intellegitur. potest autem iste optativus et inceptus et non inceptus ante intellegi. nam si dicam 'utinam legerem heri quoque, quomodo nudiustertius', ostendo coepisse quidem, non finisse tamen; sin autem dicam 'utinam legerem heri saltem', ostendo nec coepisse. similiter si dicam 'utinam adhuc legerem', ostendo coepisse quidem in praeterito, in praesenti autem cessare; sin autem dicam 'utinam legerem vel nunc', ostendo nec coepisse adhuc. sic et per cetera tempora eiusdem modi. praeteritum quoque perfectum et plusquamperfectum optativi coniuncta sunt; licet enim vel multo ante vel paulo esse perfecta haec eadem intellegere nos optare, ut si || dicam 'utinam legissem ante quinquaginta annos' et 'utinam legissem ante horam'. nec mirum sic infinite in hoc modo intellegi praeteritum, quod quantum ad veram intellectionem nullum certum nec inceptum nec finem habuit.

Subiunctivus, cum apud Graecos coniuncta habeat tempora, apud nos divisa habet omnia, quomodo indicativus. de cuius contextu, cum de constructione orationis tractaverimus, latius disseremus.

Infinitus modus quoque coniuncta habet tempora, quomodo optativus, praesens et praeteritum imperfectum, praeteritum perfectum et plusquamperfectum, quomodo apud Graecos. cum dicimus enim 'legere', significamus rem imperfectam, quae vel ad praesens vel ad praeteritum imperfectum attinet, cum vero 'legisse', perfectam, quae sua est tam praeteriti perfecti quam plusquamperfecti. nota autem, quod vim nominis rei ipsius habet verbum infinitum. unde quidam nomen verbi hoc esse dicebant; dico

1 quidam R disiungere *ex corr.* L dissiungere K 2 melius esse D melius esse est d imperfectum B 3 idem est] d idem esse D est et praesens GLK dico] b Daco B nunc] b om. L nun*** B legerem heri] sic ni f. H legerim heri h 4 nimi est B enim est G hoc modo] dh hoc mundo DH 5 imperfectum B 6 utinam ***** (utinam) B 7 legerim h lege*** H quoque modo Rr ***** Gg nudus tertius L quidem et non L 8 uenisse Rr saltem] h saltim BGr salim H 9 * (γ?) L Similiter dicam Rr utinam si dicam L cepisse RH 10 in praeterito quidem K praesentia Rr caessere G caesare K cessasse r 11 caepisse Rr cepisse H 12 liquet G ante om. GLK ante uel paulo ante esse B 14 quinquaginta G quinquaginta K 15 oram Rr 16 adue***ram (ne) B intellectionem] r intellectionem RD 17 inceptum RD inceptum finem K inceptum finem G inceptum finem L ** finem (in) B 18 Subiunctivus DgK apudagrecos D 19 constructione orationis Dd 20 rationis B lacius Dd disseremus *ex* disserimus *corr.* L 21 Infinitus] b Infinitus B Infinitius GLK 22 imperfectum et sic constanter B imperfectum et praeteritum K praeteritum perfectum om. G 23 enim dicimus K 25 legisse dicimus Perfectam B 26 Notandum K

p. 808. 809 P.

p. 392. 93 K.

enim 'honus est legere', ut si dicam 'hona est lectio'. itaque omnis modus finitus potest per hunc interpretari, ut si dicam 'lego', quid indicavi? 'legere me'; 'lege', quid imperavi? 'legere te'; 'utinam legerem', quid optavi? 'legere'; 'cum legam, venio', quid iunxi? prius 'legere' post 'venire'.

- 5 Gerundia quoque vel participialia, cum participiorum vel nominum vi-VIII 44 deantur habere casus obliquos nec tempora significant, quod alienum est a verbo: 'legendi, legendo, legendum', 'lectum, lectu', infiniti vice tamen funguntur, quod solet apud Graecos articulis coniungi. itaque pro infinito, qui coniungitur genetivo casui articuli apud Graecos, nos utimur
10 in 'di' terminatione, quae similis est genetivo nominis, 'legendi', 'τοῦ ἀναγνώσκειν' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκειν' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκεσθαι'. pro eo autem, qui dativo articuli adiungitur, infinito apud Graecos antecedente ἐν praepositione, nos in 'do' utimur terminatione, quae similis est dativo vel ablativo nominis - nisi quod verbum hoc || existimantes quidam etiam corripiunt o finalem eius. Iuvenalis in I:

Plurimus hic aeger moritur vigilandō, sed illum

Languorem peperit cibus imperfectus.

Alphius Avitus in II excellentium:

Spatiandō paulatim trahit;

- 20 est enim dimetrum iambicum -, ut 'legendo' 'ἀναγνώσκειν' καὶ 'ἐν τῷ ἀναγινώσκειν' καὶ 'ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι'. pro eo quoque, qui accusa- 45

1 ut dicam *Rr* 2 hunc] hunc modum *GL* et hunc in *mg. add. K* ^{nter} inprac-
tari *R* interpretari *B* indica+ui (ti) *K* 3 optau *B* optau+ legere me. (t) *K*

5 DE GERUNDIS in *mg. r* GERUNDIA Gerundia *H* participialia *Gg* participalia
^{uel cum}
LK uidentur *L* 6 nec tempora *Rr* significant *K* alienum est a uerbo in
ras. et ad mg. b 7 infiniti] *r* infiniti *R* infiniti *GLK* 8 coniungi *H* pro in-
finito *R* 9 articuli ex articulo corr. *D* 10 .Indi. *H* terminacione *D* τοῦ
ΚΕΙΘΕ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΟΥ *B* ΤΩΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΩΥ *R* ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΟΥ *Dd* ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΟΝ *H* ***
ΑΝΑΓΝΑΤΕΟΥ (ΤΟΥ) *L* ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΤΕΥ *K* 11 τοι *B* τοῦ ἀναγινώσκειν] om. *G*
add. g ΤΩΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΙΝ *R* ΤΟΥ ΑΝΑΓΙΓΝΩΣΚΕΙΝ *H* ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΙΝ (i) *L* ΚΑΥ
RH ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΤΑΙ. *B* ΤΩΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΤΑΙ *R* ΤΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΤΑΙ. *H*
C T

ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΘΑΙ *Li* ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΘΑΙ *K* 12 articulari *H* coniungitur *GL*
iungitur *B* infinito] *dk* infinitus *RG* infinitos *ni f. D* infinit+ *K* en *BD* en *Kk*

13 praepositione] *d* propositione *D* 14 existimantes *Hh* 15 finalem] *rh*
finale *RH* eius om. *G* Iuuenalis *H* Iuv. sat. I 3, 232 sq. I] *r* II. *R*

16 haec *Rr* illum] sic etiam § 71 et lib. XVIII § 62 cum nonnullis Iuv. libris

dett. ipsum Iuvenalis 17 languorem *BDGLK* lango *Rr* cyb DH imperfectus *L* imperfectus inhedens *Rr*. num imperfectus et haerens '(herens Iuv. Pith.) ?
cf. § 71 18 Alphius Avitus in II excellentium cf. § 71 19 *patiando(s) *K* spa-

ciando *Dd* 20 demetrum *R* ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΥ *R* ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΥ *HG* ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ in
mg. K καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν om. *B* ἐν] *EH* *H* τῷ *L* τῷ *GL* 21 ΑΝΑΓ-
ΝΩΣΚΕΙΝ *R* ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΙΝ *DH* ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΙΝ *G* et i eraso *L* καὶ ἐν] *KEN* *B* *HN*
R ΤΑ *G* ΑΝΑΓΝΩΣΚΑΙΤΑΙ *R* ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΘΑΙ *B* ΑΝΑΓΝΩΣΚΑΙΘΑΙ *G* ΑΝΑΓΝΩΣΚΑΙ.
ΘΑΙ *H* ΑΝΑΓΝΩΣΚΑΙΘΩ *K* ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΤΑΙ (i) in litura *l*

tivo adiungitur, in 'dum' terminatione utimur, quae similis est accusativo nominis, ut 'legendum' ἀναγνώστέον. huic tamen frequentius solet etiam praepositio 'ad' praeponi, ut 'ad legendum', ex quo ostenditur, magis nomen esse quam verbum: verbo enim separata praepositio per appositionem praeponi non potest. in 'do' quoque terminantia inveniuntur ante se habentia separatam praepositionem. Cicero pro Milone: huius ergo interfector si esset, in confitendo. quomodo ergo frequentissime in 'dus' desinentia nomina verbalia et eorum obliquos casus proferre solent Romani pro infinitis in Graeca elocutione prolatis - ut 'legendi Virgilii causa vigilo', ἀναγνώστέον Βεργιλίου χάριν ἀγρυπνῶ ἀντὶ τοῦ ἀναγνῶναι Βεργίλιον χάριν ἀγρυπνῶ. Cicero in I invectivarum: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, τῆς σχετίας συγκλήτου ἀντὶ τοῦ ἔχειν τὴν σύγκλητον -, sic etiam gerundia vel supina proferuntur. hoc tamen videtur inter gerundia supra dicta et nomina, quorum etiam nominativus in 'dus' profertur, interesse, quod, quando sunt absque dubitatione nomina, simili casui adiunguntur et discernunt genera, ut 'intellegendi Homeri gratia' et 'amandae virtutis causa' et 'emendi mancipii studio veni'; quando vero gerundia sunt, id est loco infiniti cum articulo iuncti apud Graecos accipiuntur, nec genera discernunt nec numeros, quod suum est infinitorum verborum, et illum sequuntur casum, quem et verba, ex quibus nascuntur, ut si dicam 'intellegendi Homerum causa venio' et 'amandi virtutem causa laboro' et 'emendi mancipium causa venio', quamvis rarus sit huiuscemodi constructionis usus. similiter dici[mus] 'intellegendo Homerum profeci', 'amando virtutem legi' et 'invidendum

1 adiungitur] d adiungitur D iungitur L utimu^r Rr quae ex qui corr. K

H HO
2 ANAGNΩCTEON Rr ANAGNOCTEON BL ANAGNΩCTEON K ANAGNΩCTEON H 4 separata] b separato B praepositio per appositionem] praepositionem B praepositio b appositionem] r appositionem RH 5 in do] r Ideo R 6 separatim K Cic. pro Mil. or. 29, 79 Milone] r milione RL 7 si] qui v. l. codd. Cic. esset in litura h confetendo L 8 uerbialia B et eorum et obliquos K

9 Romani] h romari H eloquutione BDK eluquutione H 10 ANAGNACTEON GL ANAGNACTEON H ANAGNOCTEON K ANATNACTE ON BEPFIATON R ANAGNACTAIOT. uirgiliu. B Βεργιλίου om. DHGLK BEPFIATON in mg. l XAPN H ἀγρυπνῶ] l AΓΡΙΠΝΩ RHGLK A. ΓΡΙΠΝΩ D AΓΡΥΠΝΩ B ANTΥ R TWY RH TOY TOY B 11 ANATNΩNAI D ANATNONAI R ANAΓΩNAI HG ANAFO K Βεργιλίου om. K BEPFIATON GD BEPFIATON L BEPTIAION D BEPFIATON R XAPN R KAPIN B ἀγρυπνῶ] l AΓΡΙΠΝΩ RDHGLK Cic. in Catil. or. I 1, 1 12 munitissimis] d munitissimis R munitissimus D THC CKETAIAC CIPKANTOY B TEC CXE AC CIPKANTOY R THC EXETEAC CIPKA AH

HTOY G THC EXETEAC CIPKTOY Dd THC EXETEAC. CYF. KANTOY H THC *XECTEY CIPKANTOY in litura l THC EXETEAC CIPKANTOY K σχετίας scripti 13 ANTΥ R TOTTOY B

H
TEN GL T+N D CYFKANTON K CIPKANTON in litura l CYFKANTON DHG CYKATWON R supina D 14 post nomina sqq. usque ad nomina om. D add. d 15

quod] quia d 17 humeri Kk gratia et amandae] r gratiae tam de R 18 sunt gerundia B infinitiui D 20 est om. L infinitiuorum GLr secuntur

RBK 21 nancuntur Rr 22 mancium Ll 23 huiusce+modi H

p. 810 P.

p. 394. 95 K.

nobis non est' et 'minime nocendum virtuti', quia superiorum accusativo, inferiorum vero verba dativo adiunguntur. praeterea gerundia tam ab activis quam a communibus nascentia tam activam quam passivam habent significationem, nomina vero mobilia supra dictae formae, id est in 'dus' et 'da' et 'dum' desinentia, unam et magis passivam; solemus enim per verbum passivum ea interpretari. quid est enim 'amanda est virtus'? 'digna, quae ametur', et: munitissimus habendi senatus locus? id est 'in quo habeatur senatus'. unde raro inveniuntur a neutris absolutam significationem habentibus, ut 'sto, sedeo, surgo' (nemo dicit 'standus, sedendus, surgendus'), quorum supina significationem sui servant verbi simplicem. a ceteris vero neutris et a deponentibus gerundia quidem eandem significationem habent, quam et verba, ut 'faciendi', τοῦ ποιεῖν, 'sequendi', τοῦ ἀκολουθεῖν, 'loquendi', τοῦ λαλεῖν. nomina vero supra dictae formae similiter, quomodo supra diximus, magis passivam: 'faciendus', ποιητέος, id est 'qui debet fieri', 'sequendus', ἀκολουθητέος, id est 'quem debent sequi', 'loquendus', λαλητέος, id est 'quem debemus loqui'.

Praeterea ex forma participiorum praeteriti temporis duae terminationes inveniuntur, quarum prior in 'um', altera in 'u' finitur. et in 'um' quidem eandem significationem fere habet, quam in 'dum' desinens cum praepositione 'ad'. quid enim est 'venatum' aliud nisi 'ad venandum', 'quaesitum' nisi 'ad quaerendum'? Virgilius in IIII Aeneidos:

Venatum Aeneas unaque miserrima Dido

In nemus ire parant,

id est 'ad venandum'. idem in VIII:

si fortuna permittitis uti,

1 nobis est B quia] quae r superiorum] r superiorem R 2 Praeterea R
3 quam a] tam a L passivam et magis passivam habent B 5 et in da et in
dum GL et indadum D in da dum K 6 ea] b eam BK interpretari RB 7
munitissimus etc.] Cic. or. Cat. I 1, 1 v. § 45. senatu L senatus locus. in
nus
quo Kk 8 habetur H 9 post significationem sqq. usque ad significationem om.
D add. d esto Rr nemo enim dicit Bd 10 sui servant verbi] B suis ser-
uant uerbis rel. 11 et ad deponentibus R et deponentibus L gerunda Dd

12 habet significationem G τῶν ποιεῖν Rr τοῦ ποιεῖν GL 13 τοῦ] τοῖ K τοῖα. ἀκολουθεῖν H ἀκολουθεῖν D τοῦ] ποι r λαλεῖν] λαλεῖν GL λαλεῖν K 15 ποιητέος B ποιητέος HL ποιητέος (sic) — loquendus post
faciendus om. ab R add. r id est — ἀκολουθεντέος (sic) add. g qui] quod
D debent K ἀκολουθεντέος RB ἀκολουθεντέος H ἀκολουθεντέος LK 16 de-

bent K sequi*** ex corr. h ἀλλεθ+ος Rr ἀλλεθ+ος DH ἀλλεθ+ος GLK ἀλλε-
θ+ος B 17 praeterea Rr ad formam d 18 um spscr. r post finitur: ut
uenatum uenatu add. d 20 enim est] g est enim GK enim Dd /· aliud /· nisi
Dd nisi om. BDH add. d 21 Verg. Aen. IIII 117 sq. 22 miserrima K mi-
serima Med. miseri madido H 24 ad venandum] h uenatum H Verg. Aen.
VIII 240 sq. IIII. D 25 fortuna GLK permitis R permittit D

Quaerisum Aenean et moenia Pallantea,
id est 'ad quaerendum'. videtur tamen hoc quoque quasi ipsius rei esse
accusativus et sine praepositione proferri, quod quasi 'ad locum' habet sig-
nificationem, quemadmodum propria nomina civitatum, quae cum 'ad locum'
48 significant, carent prae||positione. sequens quoque forma, quae in u ter-
minat, ablativus mihi videtur ipsius nominis, quo ipsa res significatur,
carens similiter praepositione. quid est enim 'mirabile visu' nisi 'visione'?
visio enim tam ex actione quam ex passione potest fieri. diximus autem
et superius, quod infinitorum vis in nomen rei resolvitur. quomodo autem
participia praeteriti temporis et nomina rerum in 'us' correptam desinentia
solent ante u vel s vel t vel x habere, sic habent et ista, ut 'laesum laesu',
'morsum morsu', 'amatum amatu', 'doctum doctu', 'captum captu', 'flu-
xum fluxu', 'flexum flexu'. sicut autem supra docuimus, communem ha-
bent significationem ab activis vel communibus nata, ut 'oratum', 'πρὸς τὸ
παρακαλεῖν' καὶ 'πρὸς τὸ παρακαλεῖσθαι', 'oratu', 'τῷ παρακαλεῖν' καὶ 'τῷ
49 παρακαλεῖσθαι' ἥτοι 'τῇ παρακλήσει', idem enim significamus. supina vero
nominantur, quia a passivis participiis, quae quidam supina nominaverunt,
nascuntur.

Pro omni autem tempore infiniti verbi solent accipi; dicimus enim
'legendi causa in honore fui' et 'sum' et 'ero' ἀντὶ τοῦ 'τοῦ ἀνεγνώκειν' καὶ
χάρι' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκειν' καὶ 'τοῦ ἀναγνώσεσθαι', ὁμοίως δὲ καὶ 'τοῦ
ἀνεγνώσθαι' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκεσθαι' καὶ 'τοῦ ἀναγνώσθηςεσθαι'. quod

1 aeneam D menia D moenea L pallentea K pallatea Rom. 2 id est om. DHGLK
Vide^{tur} Rr ipsius om. D 4 quemadmodum R quemammodum GL cini-
tatum BDHGLK quae] quem H 5 praepositione ex praepositionem corr. D
terminant Rr terminatur Bh terminantur D 7 est om. H mirabile] r mise-
rabile RBDGLK 8 visio enim] uisionem G uisio** (ne vel uē) L atione L
9 in nomine rei r 11 u^{uel} s K et] etiam B et ista Hh ut] uelut
K 13 post flexu: fluxum fluxu add. D 14 horatum R Graeca in litura exhi-
bet l tw πακααειν Rr το πακμειν Hg tw πακααειν D το παρμειν K 15 κα'
Rr kay l καὶ πρὸς τὸ] κρὸςρ B τιακααεισθει D πακααεισει H πακα-
εισθαι opatu
αεισθαι. oratu Rr πακααεισθαι opaw G πακααεισεια opaw K το DHK τοι l
A EA
ΠΑΚΑΑΕΙΝ R ΠΑΚΑΑΕΙΝ G τοι l 16 ΠΑΚΑΑΕΙC.ΘΑΙ Rr ΠΑΚΑΑΕΙC.ΘΑΙ G ΠΑΚΑ-
ΑΕΙCΘΕΙ D ΠΑ.ΑΑΕΙCΘΑΙ H ΠΑΡΑΕΙCΘΑΙ K ητοη B ητωιθηΠΑΚΑΗΕΙ Rr ετοιηΠΑΡΑ-
ΚΑΕΙC G ΝΤΟΙΗΠΑΡΑΚΗCΕΙ D ΗΤΟΥ ΤΗ.ΠΑΡΑΚΗCΕΥ Η ΑΝΤΙΗΠΑΡΑΚΑΑΕΙC L ΝΤΟΥΤΗΠΑΡΑ-
ΚΑΕΙC K vero] enim B 19 autem add. g atem B 20 hero Rr ati R
ΑΝΕΓΝΩΚΕΝΑΙ G ΑΝΕΓΝΩΚΑΝΑΙ R ΑΝΕΓΝΩCΕΝΑΙ D 21 TAPIN R cai R kay H
ΑΝΑΓΙΝΟCΚΕΙΝ BL ΑΝ.ΓΙΝΩCΚΕΙΝ H ΑΝΙΓΙΝΟCΚΕΙΝ G ΑΝΑΓΙΝΩCΚΕΙΝ K ΑΝΤΥΝΩCΚΕΙΝ
R kay R ΑΝΑΓΝΩCΕCΤΑΙ K ΑΝΑΓΝΟCΕCΘΑΙ l ΑΝΑΓΝΟCΕCΤΑΙ GL ΑΝΑΓΝ.ΟCΕCΘΑΙ H
ΑΝΑΤΩCΕCΤΕΤ R ὁμοίως δέ] ex corr. l ονωιωcae K ο.ωιωc.αε H οωιαιc αε G
οωococ de R post ὁμοίως δέ: καὶ τοῦ (cat toy R kay toy H) ἀνεγνώσθαι (D
9
ΑΝΕΓΝΟCΤΑΙ GK ΑΝΑΓΙΝΟCΤΑΙ Ll ΑΝΕΤΝΟCΤΑΥ R ΑΝΕΓΝΩCΕΝ H) praeteritum bis repe-
tentes add. libri praeter B kay R τοι H 22 ΑΝΕΤΝΩCΤΑΙ R ΑΝΕΓΝΩCΘΑΙ H
ΑΝΑΓΙΝΩCΚΑΙCΘΑΙ DL ΑΝΑΓΙΝΩ.ΚΑΙCΘΑΙ H ΑΝΑΓΙΝΩΚΑΙCΘΑΙ K ΑΝΑΤΙΝΟCΚΑΙCΘΑΙ R
ΑΝΑΓΙΝΟCΘΑΙ B ΑΝΑΓΙΝΩΚΑΙCΘΑΙ τοι G kai add. l twi R ΑΝΑΓΝΩCΕCΕCΘΑΙ

p. 811. 12 P.

p. 396. 97 K.

autem ab activis et communibus venientia communem habent significationem, usus quoque probat. Virgilius in bucolico:

Cantando tu illum? aut umquam tibi fistula cera.
Iuncta fuit?

5 active protulit. idem in eodem:

Frigidus in prætis cantando rumpitur anguis,
passive posuit. idem in II Aeneidos:

quis talia fando

Myrmidonum,

10 active dixit. idem in eodem passive:

Fando aliquod si forte tuas pervenit ad aures.
solebant enim antiqui 'fatus' communiter proferre. idem in III georgicon:

uritque videndo

15 Fœmina nec nemorum patitur meminisse nec herbae,
passive protulit. et 'videndo perit' active, id est 'dum videt'. quod autem haec quoque nomina sunt, ostendit praepositio, quae frequenter invenitur, ut supra diximus, tam ante accusativum quam ablativum eorum casum: 'ad venandum' et 'in venando'. in neutris vero et in deponentibus, 50
20 quomodo supra dictum est, simplices habent significationes.

Impersonale autem hanc habet differentiam ad infinitum, quod infinitus altero verbo finito omnimodo eget, impersonale vero actum quidem perfectum significat per omnes modos, persona vero sola deficit; quae si addatur, perfecti vice fungitur verbi per omnes, quomodo diximus, modos: 25 per indicativum, ut 'curritur a me' pro 'curro'; imperativum, 'curratur a te' pro 'curre'; optativum, 'utinam curreretur a te' pro 'utinam curreres'; subiunctivum, 'cum curratur a te' pro 'cum curras'; infinitum, 'curri a te oportet' pro 'currere te oportet'. hoc autem interest inter infinitum passivum et infinitum, qui sit ab impersonalibus, quae nascuntur a verbis activis, quod infinitus passivus verbo eget solo ad perfectam significationem, 30

K ANAΓNΩCCE.ΘΕCΕAI H ANAΓNΩCENCECΘAI Γ ANAΓNΩCΘΗCΕAI ΛI AN.ΙΝΩCΘΕC.ΗCΤAI R
2 comprobat B Verg. ecl. 3, 25 sq. (deficit Med.) 3 aut] haut L haud Hrg
coera GL caera K 4 iuncta] k uincta cum Rom. BDLK uincta G 5 Verg.
ecl. 8, 71 7 Verg. Aen. II 6 sq. 9 mermidonum K 10 Verg. Aen. II 81
(deficit Rom.) 11 aliquid Kk aliquot Ver. 12 fatus in fatur mut. H Verg.
georg. III 215 sq. 14 Vtrique B 15 miminisse G neque herbae Pal. 18

quam ante ablativum L 19^{et} in deponentibus K et deponentibus G 21 IN-
PERSONALIS·Impersonale H Impersonale B 'habet hanc H in finitū Bb 22 in-
personale B actiūm Kk 23 deficit] r defecit BL 25 Per imperativum in
ras. B ut curratur B curatur Rr 26 Per optativum B 27 Per subiuncti-
vum B subiunctiūm Kk pro curras R Per infinitum B curri *** a te
H 28 oportet curre^{te} te oportet Rr ' infinitiūm Gg passivum (sic more suo)
spscr. g 29 infinitum Gg qui qui Kk impersonalibus B

p. 812. 13 P.

p. 387. 98 K.

ut 'amari volo', φιλεῖσθαι βόλομαι, infinitus vero impersonalis non solum verbo, sed etiam ablativo casu per se indiget absque accusativo, ut 'amari volo a me' pro 'amare volo'. ideo autem addidimus 'absque accusativo', quod, si ad eum reddatur, infinitum necesse est eum passivum intellegi, ut 'amari a me volo filium'. saepe vero etiam non positus subauditur accusativus, ut si dicam 'doceri a te volo' et subaudiam 'me'.

- X 51 Quoniam igitur de singulorum tempore modorum, quae memoriae occurrerunt, disseruimus, de cognatione temporum deinde tractemus.

Est quaedam cognatio praesentis quidem temporis cum praeterito imperfecto et futuro, praeteriti vero perfecti cum plusquamperfecto. praesens tempus proprie dicitur, cuius pars praeterit, pars futura est. cum enim tempus fluvii more instabili volvatur cursu, vix punctum habere potest in praesenti, hoc est instanti. maxima igitur pars eius, sicut dictum est, vel praeterit vel futura est, excepto 'sum' verbo, quod ὑπαρκτικόν Graeci vocant, quod nos possumus 'substantivum' nominare; id enim omnium semper est perfectissimum, cui nihil deest. itaque praeteriti quoque perfecti vim habet, quod ostenditur, quando participiis praeteriti iunctum officio fungitur praeteriti perfecti per passivorum declinationem vel similium passivis. similem huic vim habent etiam vocativa, ut 'Priscianus vocor, nominor, nuncupor, apellor'.

- 52 Alia autem verba praesentis, sicut diximus, inter praeteritum et futurum sunt, exempli causa, si incipiam versum aliquem scribere et dicam 'scribo versum', dum adhuc ad finem eius non pervenerim et cum pars eius iam sit scripta, pars autem scribenda. ergo praesens tempus hoc solemus dicere, quod contineat et coniungat quasi puncto aliquo iuncturam praeteriti temporis et futuri nulla intercisione interveniente, unde stoici

1 ΦΙΑΙΕΘΑΙ *G*   ΦΑΙΕΙΤΑΙ ΒΟΛΑΘΑΙ *B*   ΦΙΑΙΕΘΑΥ ΚΟΥ.ΜΑΙ *Kk*   ΒΟΛΑΘΑΙ *D*
^o ^Λ
 ΒΟΥΛΑΘΑΥ *Rr*   infinitus *DG*   impersonalis *B*   ^{In}personalis *Rr*   2 set *H*
 absce *G*   *** cusatino (bs) *R*   post accusatio *sq.* usque ad accusatio *add. r*
^{di}   ^{accs}
 3 addimus *Kk*   4 reddatur (*gloss. sc. accusativus spscr.*) *R*   est *om. G*
 uel id eum *Kk*   5 volo a me *D*   7 siggulorum *D*   8 diseruimus *GLK*   disserui-
 mus: DE COGNATIONE TEMPORVM. | DE COGNATIONE TEMPORVM. DEINDE *H*   10 futuro *H*
 11 proprie] *g* propriae *RHG*   enim *om. L*   12 fluii *K*   13 ⁱⁿ instanti *Rr*
 para ex pras *corr. D*   eius in litura *H*   14 um praeterit *um Dd*   praeterit *LK*   futuro *K*   ΥΠΑΡΚΤΙΚΩΝ *R*   15 non *Hh*   substantivam *Hh*   enim
add. R   16 deest] dest *R*   17 quod] quae *B*   ostendit *H*   quando *R*
^{pi}
 participis *Ll*   officio *D*   18 declinationem *D*   19 habent ex hab** *corr. B*
 priscianus *GLK*   20 nuncupor] *k* noncupor *G*   nuncipor *K*   dicor nuncupor *RB*   di-
 cor *H*   21 sicuti *BDHK* ut *G*   22 et dico *R*   23 aduc *D*   24 solemus] *k*
 solemus *K*   25 alico *Dd*   26 intercisione (s) *D*   intercesione *GL*   intercessionem *HK*
 stoici] *cf. R. Schmidtii stoicorum gramm. p. 65 sqq. p. 70 sq. n. 97*

p. 813. 14 P.

p. 308. 99 K.

iure hoc tempus 'praesens imperfectum' vocabant, ut dictum est, ideo quod prior eius pars, quae praeteriit, iam transacta est, deest autem sequens, id est futura, ut, si in medio versu dicam 'scribo versum' priore eius parte scripta, cui adhuc deest extrema pars, praesenti utor verbo dicendo 'scribo versum', sed imperfectum est, quod deest adhuc versui, quod scribatur. ex hoc igitur (id est praesenti) nascitur praeteritum imperfectum, cum non ad finem perferimus in praesenti id quod coepimus. et, ut in eodem exemplo maneamus, si incipiam in praeterito versum scribere et imperfectum eum relinquam, tunc utor praeterito imperfecto dicens
 10 'scribebam versum'.

Ex eodem (id est praesenti) nascitur etiam perfectum. si enim ad finem perveniat praesens inceptum, statim utimur praeterito perfecto; continuo enim scripto ad finem versu dico 'scripsi versum' et sciendum, quod plerumque vel literas quasdam vel syllabarum tempora praesentis
 13 mutat praeteritum perfectum et vel pares habet cum eo vel minores vel ampliores syllabas, ut 'lego legi', 'doceo docui', 'facio feci', 'sedeo sedi', 'do dedi', 'domo domui'.

Ex eo iterum (id est praeterito perfecto) nascitur plusquamperfectum, si inveteraverit res a nobis perfecta. mox enim scripto versu, recenti || ad-
 20 huc perfectione, dico 'scripsi' propria significatione; sin dudum sit perfectum, incipit transire in plusquamperfectum. itaque 'scripseram' proprie de hoc dicimus.

Sciendum, quod Romani praeterito perfecto non solum in re modo
 completa utuntur, in quo vim habet eius, qui apud Graecos παρακειμενος
 25 vocatur, quem stoici τέλειον ἐνεστῶτα nominaverunt, sed etiam pro ἀορίστου accipitur, quod tempus tam modo perfectam rem quam multo ante significare potest. sed sicut apud illos infinitum tempus adiectione τοῦ ἄρτι adverbii τὸν παρακειμενον, id est adiacens tempus, τοῦ δὲ πάλαι

"iure" stoici ("iure ad mg. add.) K 1 dictum^{est} ideo Rr 2 eius in litura
 K iam om. BDHGLK transacta est deest] k transacta deest K 4 cui] cum
 D pars ex pras corr. D 6 post nascitur sqq. usque ad nascitur add. r 7 id
 add. k cepimus H 8 et ut] in litura b Vi K(B?) et ut in eodem exem-
 plo maneamus] d Si enim ad finem perveniat praesens inceptum D in eodem in
 eodem K incipiam ***** in praesenti uersum H in om. RL 9 tum R
 10 scribebam] h scribam^{uel} H 11 praesente H ad finem enim GLK 12 in-
 coeptum HL 14 ū literas ū sillabarum Dd 15 et infra lin. add. k cum eo-
 rum Dd 18 Ex] h *x H est ex praeterito H 19 requenti L 20 perfec-
 cione R sin+ dudum (e?) H sin dudum K 21 proprie] rdg propriae RBDH GK

23 Sciendum tamen quod BDHGLK ro^{mani} Rr 24 ΠΑΡΑΚΕΙΜΗΝΟΣ R ΠΑ-
 ΡΑΚΕΙΜΗΝΟΣ G ΠΑΡΑΚΕΥΜΕΝΟΣ H 25 ελεῖον B τέλειον ἐνεστῶτα] in litura l TE-
 ΛΕΙΩΝ ΕΝΕΚΤΟΤΑ Rr ΤΕΛΕΙΩΝ+ΕΝΕΚΤΩΤΑ H ΤΕΛΕΙΩΝ ΕΚΤΟΤΑ D ΤΕΛΕΙ ΟΝΕΚΕΤΑΤΑ K

26 ΑΟΡΙΣΤΟY R ΑΟΡΙΣΤΟΝ D ΑΟΡΙΣΤΟΥ H tempus apud gr(a)ecos tam BDHGLK tam
 modo] tan^{tummodo} L 27 adiectione D 28 ΑΡΤΥ L ΠΑΡΑΚΕΙΜΗΝΟΝ Kk ΠΑΡΑ-
 ΚΕΥΜΕΝΟΝ H ΠΑΡΗΚΙΜΗΝΟΝ R adiacens] k adiecims K ΤΟΥ ΔΕ ΠΑΛΑΙΤ *****ΑΙ
 R ΤΟ ΔΕ ΠΑΛΑΙ G ΤΟΙ ΔΕ ΠΑΛΑΑΤ (sic) H ΤΟΙ ΔΕ ΠΑΛΑΑ K ΠΑΛΑΙ in litura l

p. 814. 15 P.

p. 399. 400 K.

τὸν ὑπερσυντελικόν, id est plusquamperfectum, significat, sic apud nos hoc (id est praeteritum perfectum) potest et modo et multo ante intellegi perfectum, et apud auctores hoc exemplis comprobatur. Evander enim apud Virgiliū in VIII de matre sua dicit:

cecinit quae prima futuros

Aeneadas magnos et nobile Pallanteum;

'cecinit' dixit pro 'cecinerat', multo enim ante illam cecinisse intellegit. et ipse poeta ex sua persona:

Troiae qui primus ab oris

Italiam fato profugus Lavinaque venit

Litora,

'venit' posuit pro 'venerat'; hic enim quoque multo ante intellegit venisse
55 Aenean ad Italiam. ergo proprie si quis contempletur vim praeteriti perfecti, non aliam iudicet hoc habere quam apud Graecos illud, quod ἀόριστον vocant. hoc autem differt a plusquamperfecto, quod illud per se prolatum non eget adverbio 'pridem', quod habet in se naturaliter, nisi si velimus explanandae quantitatis causa temporis addere, ante quot dies vel annos, nec licet illi 'modo' vel 'nuper' adverbia adiungere, praeteritum vero perfectum ad manifestandam significationem eget vel 'modo' vel 'pridem' adverbis.

Futurum ex praesenti nascitur, quippe cum praesens medium sit praeteriti imperfecti et futuri. itaque consonantes praesentis servat tam praeteritum imperfectum quam futurum, ut 'dico dicebam dicam', praeteriti vero perfecti consonantes servat plusquamperfectum, ut 'dixi dixeram', sed tamen in subiunctivo modo futurum quoque praeteriti perfecti servat consonantes, ut 'dixi dixero', quod non sine ratione evenire videtur; nam futuro quoque tempore cognatio est cum praeterito perfecto quantum ad

1 TON ΥΠΕΡCYNTEAIKON B TON ΥΠΕΡCYNTEAIKON H TON ΥΠΕΡCYNTEAIKON G TΩN ΥΠΕΡCYNTEAIKΩN Rr TΩN ΥΠΕΡCYNTEAIKΩN L TΩN ΥΠΕΡCYNTEAIKΩN I TOH ΥΠΕΡCYNTEAIKΩN IN

TON ΥΠΕΡCYNTEAIKΩN mut. K si Rr 2 hoc est Gg id est] idem H 3 au-

tores D approbatur Ll Evander Dd 4 Verg. Aen. VIII 340 sq. 5 cecinit quae] Cecinitq. H Cecinitque B Caecinitq; D. 6 nobile] r nomine cum Rom. R no-

bine Pal. 7 caecinit K acinisse Rr intellegitur D 8 Verg. Aen. I 1 sqq. (deficit Pal.) 9 primus arboris D horis K 10 Lavin-

aque] g launinaque G Ver. launina*(q.?) Med. 12 ueniss K 14 abere H quam] k quod ni f. K 15 aoriston B ΛΟΡΙCΤΟΝ D per se "quod illud Kk illud] d del. r illud D 16 egit H habet hoc in BDHGLK nisi si velimus] h

nisi uelimus RDH 17 qu^{ot} dies Rr 18 illi] h illa HGLK uero modo Δk

modo nec nuper B 19 ū Dd ū Dd 21 quippe K praeteriti] prete- ri** R 23 dicam ex dico corr. B 24 "seruat consonantes ut dixi dixero pteri-

tum plusquamperfectum ut R 25 subiunctatio K praeteri ferfecti B 26 consontes L^{an} 27 temporij] d tempore D

p. 815. 16 P.

p. 400. 401 K.

infinitatem temporis, hoc est ad ἀόριστον. sicut enim praeteritum perfectum vel modo vel multo ante possum intellegere, sic etiam futurum vel mox vel multo post intellegere possumus futurum, ut si dicam 'scribam' vel 'scripsero', incertum temporis futuri spatium monstro; nec mirum, cum 5 in nominibus quoque comparativis, si dicam 'fortior', incertum est, utrum multo an parvo superet illum, ad quem comparatur. habet igitur affinitatem, sicut ostendimus, cum praesenti futurum, quod praesens medium est inter praeteritum imperfectum et futurum, cum praeterito vero perfecto plusquamperfectum, quia incertum significat temporis spatium. cum igitur 10 in aliis modis praesentis, sicut dictum est, consonantes servat futurum, in subiunctivo praeteriti perfecti regulam sequitur, ostendens cum eo quoque habere iura affinitatis. idque ex participiis maxime est conicere, quae cum in praeterito tempore non finiunt spatium temporis praeteriti, breve sit an longum - si enim dicam 'amatus' vel 'locutus', incertum est, utrum 15 modo an multo ante -, similiter in futuro: 'amaturus', 'locuturus' mox an multo post incertum est. ideoque in plerisque verbis ex praeterito fit futurum: 'amatus amaturus', 'habitus habiturus', 'locutus locuturus', 'auditus auditurus'. diximus autem 'in plerisque', quia neutra praeteriti temporis pleraque carent participio. sed quia ad praesens quoque ei est cognatio, 20 fit etiam a praesenti futurum, ut 'amans amandus', 'docens docendus', 'loquens loquendus', 'audiens audiendus'. sed tamen sciendum, quod omnia huiusmodi formae participia (id est in 'dus' terminantia) etiam nomina esse possunt.

Confirmat autem supra dictam rationem cognationis temporum etiam 25 inaequalium, id est a||nomalorum, declinatio, in qua ex praesenti fit praeteritum imperfectum et futurum in omni modo absque subiunctivo, ut 'fero ferebam feram ferrem', ex praeterito vero perfecto plusquamperfectum: 'tuli tuleram tulerim tulissem' et futurum subiunctivi 'tulero'. in participiis quoque ex praeterito passivi nascitur futurum activi, ut 'latus latu- 30 rus', ex praesenti activo futurum passivi, ut 'ferens ferendus'. sed tamen

in ω
1 finitatem *Kk* 2 possum] possumus *L* possumus *K* sicut —
possum intellegere *al. m. add. in R* 3 possum] possumus *L* possumus *K*
etiam futurum *R* 4 nominibus] omnibus *GLK* ut si dicam *L* 5 illum] eum
GL at *R* 6 medium inter *H* 7 plusquamperfectum] *k, eras. in B* et plus-
quamperfectum (o?) *K* 8 subiunctivum *K* quoque se habere *BDHGLK* 9
affinitatis *B* 10 cum *om. HL* 11 longum] *d* longam *D* loquutus *D* loquutus
K 12 futuro amatus locutus mox *K* 13 multo ^{post} *Kk* implerisque *H*
post futurum: Quando dicis amatus praeteriti temporis tolle nouissimam litteram adde
.rus. facis futurum tempus amaturus *gloss. inter ipsa auctoris verba inseruit B* 14
pleraque pleraque *Hh* participio *L* cognitio *B* 15 loquens loquendus loquens
loquendus *Hh* audiens audiendus *add. d* 16 huiusmodi *Rr* "participia" "for-
mae *L* esse nomina *K* 17 anomalorum id est inaequalium *d* 18 absce *G*
ferro *Rr* 19 ferrem *eras. in B* plusquamperfecto *Dd* 20 subiunctivum
K participiis *Dd* 21 futuri] impassivi *Rr* tamen *om. GLK*

p. 816. 17 P.

p. 401. 403 K.

quamvis penitus mutent in quibusdam anomalis verbis supra dicta tempora omnes syllabas, significatio tamen integra manet eorum et cognatio temporum, ut 'sum eram ero'; nec mirum, cum in aliis quoque partibus orationis hoc inveniatur, ut cognata significatio in diversis inveniatur vocibus, ut puta in nominibus 'pater' masculinum est, eius femininum 'mater'; similiter 'frater soror', 'patruus amita', 'avunculus matertera'; 'bonus', eius comparativum 'melior', superlativum 'optimus'; 'Iuppiter'; eius genetivus 'Iovis' quantum ad usum iuniorum; 'ego', eius genetivus 'mei'. et ex contrario saepe diversa significatio in similibus invenitur vocibus: 'liber libra', 'fiber fibra', 'Helenus Helena', 'Tullius Tullia'. propria enim nomina non sunt naturaliter mobilia, sed ex sese nascuntur, sicut etiam supra dicta appellativorum feminina non sunt a masculinis nata, sed a se orta, quamvis similem mobilibus habeant formam. illud quoque comprobatur cognationem temporum, quod infinita verba a praeterito tempore habent etiam futuri rationem: 'dixisse, dictum ire', 'laesisse, laesum ire', 'mersisse, mersum ire', 'fluxisse, fluxum ire'. sicut enim participia praeteriti temporis rationem regulae sumunt a verbo praeteriti perfecti, sic eorum formam sequitur infinitum futuri. infinita autem nominata sunt, ut dictum est, ab eo, quod carent significatione definita tam personarum quam numerorum, sicut neutra quoque nomina appellamus ab eo, quod carent utroque genere.

XI 59 Defectiva temporis praeteriti perfecti || et plusquamperfecti nec non etiam futuri subiunctivi, quia ex supra dictis nascitur temporibus, sunt in 'sco' desinentia inchoativa. nec meditativorum tamen supra dicta tempora memini me invenisse, ut 'fer|vesco', 'calesco', 'horresco', 'torpesco', 'tepesco', 'esurio', 'lecturio', 'micturio', 'parturio'.

Sunt alia verba, quibus desunt diversa tempora, usu deficiente, non ratione significationis. et quibusdam deest praeteritum perfectum et omnia, quae ex eo nascuntur, ut 'ferio', 'sisto', 'tollo', 'fero', 'aio', 'furo',

2 eorum ^{et} <i>ut</i> <i>Kk</i>	temporum <i>om. GLK add. k</i>	3 aliis ⁱⁿ <i>Hh</i>	partibus] <i>r</i>
partem <i>R</i>	4 hoc inveniatur <i>in littera H</i>	uocibus ^{uel ut} <i>add. r</i>	5 ut puta <i>Dd ut</i>
pote <i>L</i>	6 amitta <i>Lg</i>	avunculus <i>Rr</i>	7 comparativum] <i>k</i> comparativus <i>DG(H?)r</i>
	superlativus <i>DGr</i>	optimus <i>LK</i>	Iuppiter] <i>g</i> Iupiter <i>G</i>
9 Et contrario <i>K</i>	invenitur(a) <i>R</i>	uocibus <i>οαετρεποσ οαιονεοσ φαιος η βιβας. liber. η αιτραοτρεποσ libra fiber. οκννοποταμοσ. fibra οαοβοσ. helenus B</i>	8 Iouis <i>add. r</i>
10 haelenus haelena <i>H</i>	11 mobilia ^{per se} <i>Hh</i>	sese] <i>rg</i> se <i>RG</i>	12 femina ⁱⁿ <i>Rr</i>
14 p̄terito <i>H</i>	15 habent] <i>b</i> habeant <i>ni f. in lū. B</i>	dixisse <i>G</i>	laesisse <i>G</i>
laessum ire <i>K</i>	17 a uerbi <i>Rr</i>	18 formam ** sequitur <i>K</i>	19 ab eo(h) <i>D</i>
significatione <i>H</i>	tem <i>Rr</i>	22 Defectiva <i>G</i> Defectiva <i>K</i>	23 quia ex supra-
dictis — supradicta tempora] <i>d</i> praedicta tempora <i>D</i>	24 meditativorum <i>Rr</i>	25 calesco <i>R</i>	torpesco <i>om. BDHGLK</i>
ferio] <i>k</i> fr̄io <i>H</i>	fero] <i>d</i> ferro <i>D</i>	furo quod furio Varro <i>D</i>	26 tepesco** <i>K</i>
			essurio <i>GL</i>
			29 fe-

p. 817 P.

p. 402, 403 K.

quod Varro ponit. ergo aliorum verborum perfectis, quae videntur eandem significationem habere, pro his utimur: in quibus invenimus 'percutio percussi', 'ferio percussi'; 'statuo statui', 'sisto statui', vel, ut quidam, 'steti', quod est a 'sto' - sed Iuvenalis in III:

5 Gaudentis foedo peregrina ad pulpita cantu

Prostitui,

pro 'prostiti' -; 'sustulo' antiqui 'sustuli', 'tollo sustuli', 'suffero sustuli'; 'tulo' antiqui 'tuli, fero tuli'; 'insanio insanivi, furo insanivi'. 'meto' etiam quidam 'messui', quidam 'messem feci', sed usus vetustissimorum 'messui' comprobatur, quod, cum de praeterito tractabimus, ostenditur; 'cerno crevi' apud vetustissimos invenitur. a 'maereo' [unde 60 'maeror'] 'maerui', debet facere, sed in usu non est 'maerui'; 'mando mandis': eius praeteritum perfectum quidem alii 'mandui', alii 'mandidi' esse voluerunt, Livius tamen in Odissia:

15 Cum socios nostros mandisset impius Ciclops;
a 'strido' quoque alii 'stridui', alii 'stridi' protulerunt. Ennius in annalium XI:

Missaque per pectus, dum transit, striderat hasta.

In passivis et communibus et deponentibus, id est in omnibus verbis 20 in 'or' terminantibus, desunt tempora praeteriti perfecti et omnia, quae ex his nascuntur. participia tamen coniuncta verbo substantivo (id est 'sum') et omni eius tempore eorum | vice funguntur. quod Graeci quoque solent facere in multis verbis temporis perfecti et plusquamperfecti et maxime in

1 Varron. fr. p. 340 ed. Bip. cf. § 104 et Struvium über die lat. Declination und Conjugation p. 244 sq. posuit H praeteritis perfectis K 2 quibus invenimus] quibus invenimus. Vt B quibus invenimus ut DGL quibusdam ut r quibusdam invenimus. Vt Hh quibus n invenimus K percutio] d percussio D 3 ferio percussi add. g quibusdam G 4 a sto] r esto R Iuv. sat. III 8, 225 sq. 5 gaudentes RH gaudentes K foedo] d foeda BDGLK foedos h peregrina GLK ad] a B cantu Prisc. cum Iuv. Pith. saltu dett. Iuv. libri fere omnes 7 pro] dk om. BDGK del. r prostiti] Struvius l. l. p. 304 prosisti (sisti L) libri ex prava emendatione, quod re vera apud Iuvenalem prostitui h. l. est infinitivus praes. pass. sustulo] r sustuli R suffero sustuli K suffero tuli RGL 8 antiqui] d antique D

insanio. Insanii. Insaniui B furo Rr 10 de praeterito Hh 11 post cerno creui: cresco creui add. Bdk et cresco creui rh aput B 12 memor Rr facere Rr 13 quidem] scripsi quidam R quidam mandi rell. 14 Livius] r Lius R Libius B Livius in Odissia v. Hom. Od. XX 19 sq. G. Hermannum elem. doct. metr. p. 626 cf. Corssenium orig. poes. Rom. p. 202 et ann. ad lib. III § 20 tamen om. DH odyssia HG odissia L 15 sociis Rr impius] cymbius r

cyclops RBDHK ceclops L 16 stridui D protulerunt Rr Ennius (i ni f.) Rr Enn. ann. XI 2 E. S. XI vii p. 54. LXXI Vahl. 18 Missaque] r messaque R

missaque G missaque K perfectus K pectus] aectus (ff) H 19 communibus et passivis H passivis communibus B aomnibus (n-i) R 20 praeteriti perfecti] B praeterita perfecta rell. ex eis G 21 coniuncta] ex coniunctiva corr. K coniunctiva GL verbo] r uerba R a uerbo(a) D 22 eius omni K ei. D quod] r quod R 23 temporis (bu) R praeteriti perfecti RDG

p. 817. 18 P.

p. 463 K.

modo optativo et subiunctivo, ut 'τέτυμμαί, τέτυπαι, τέτυπται, τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσιν', 'τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν', 'ἐὰν τετυμμένος ᾦ, ᾗς, ᾗ, ἐὰν τετυμμένοι ᾤμεν, ᾗτε, ᾤσιν'. sed cum apud Graecos paene innumerabilia sint verba, quae vel literarum inconsonantia vel regularum quibusdam rationibus impediatur vel usu, ut habeant declinationem plenam per omnia tempora, apud nos pauca hoc patiuntur. inveniuntur tamen etiam in o desinentia, sed non multa, in quibus praeteritum perfectum per participium solet demonstrari, quae 'neutropassiva' artium scriptores nominant. sunt autem haec sola: 'gaudeo gavisus sum', 'audeo ausus sum', 'soleo solitus sum', 'fido fisis sum', 'fio factus sum', quorum tamen antiquissimi solebant etiam praeteritum perfectum proferre hoc modo: 'gaudeo gavisi', 'audeo ausi', 'soleo solui', 'fido fisi', 'fio fi', sed nunc his non utimur.

Sunt verba, quibus desunt et tempora et personae, ut 'fores foret forent fore', 'cedo', 'infit', cuius Varro in mensuris et primam ponit 62 personam: infio. 'aio' quoque praeterito perfecto deficit. 'inquo' etiam verbum in multis deficit. item impersonalia verba, quae ex se nascuntur, deficiunt per tempus futurum in modo infinito, ut 'paenitere paenituisse'.

1 ut om. B τέτυμμαί] I TETIMMAI L TETIMAI K TETIMMAY H TETIMAI R TETYFAI G TETYFPAI H TETIYWI K TETYFPAITE TYPITAI B τέτυπται] I TETIPTAI DL TETYPTAI H τετύμμεθα — ᾤσιν om. H τετύμμεθα] TETTYMAIΘA LK TETIMAIΘA G TETTYMAIΘTA R TETTYMAIΘA. TETIMMENOI. D 2 τέτυφθε] om. RGK TETYFPAI ***** L TETIYFECTE D TETTYMMENOI ECIN L ΘΤΥΜΜΕΝΟΙ ΕΙCEN R TETTYMMENOI IECTAI B TETIMMENOI EICIN TETIMMENOI ECIN G TETTYMMENOI EICIN TETTYMMENOI ECIN K ante τετυμμένος εἴην: ETETYMHN ETETYFO ETETYPTO ETETTYMMEΘA ETETYFPAI TETTYMMENOI ECAN add. I τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη] om. D TETTYMMENOC EINH EINC EIN G ΘΤΥΜΜΕΝΟΥC EINN EINC EIN R TETTYMMENOC EIN. INEIN. CEIN. K τετυμμένος εἴην — ᾤσιν om. L add. I εἴης] EINC B εἴη] EIN BI TETTYMME-

.N .N
NOI EIMEN EITE EINCAN Dd TETTYMMENOI ENBIEIN ETHTAI EINCAN R TETIMMENOI EINHAIH EINTAI EINCAN G TETTYMMENOI RINAI EMBEINTAI EINCAN K 3 EINMEN EINCAN I εἴητε] EIHNTAI B ἐὰν τετυμμένος ᾦ, ᾗς, ᾗ] om. D EAN TETTYMMENOC Ω EC E R EAN TETIMMEHOC Ω HC H G Ω HIC HI B Ω NC N K EAN TETIMMENOI ΩMEN HTE OCIN G EAN TETTYMMENOC OMEN HTE WCIN R TETTYMMENOI. WCCIN. EAN. TETIMMENOI D TETTYM-

MEHOY B TETTYMMENO I 4 ᾤσιν] OIEIN K secum Rr sint] r sunt RBGLK
5 uel add. r in consonantia Kk uel om. GLK add. k 6 ut habeant K plenam declinationem BD plenam declinationem plenam L 7 etiam pauca in o RD

8 solent BGL demonstrari L 9 neutropasua g neutrapasua G neutrapasua H arcium Dd autem] tamen B 10 post gaudeo sqq. — gaudeo om. G add. g gaudi^{us} Dd 11 quorum tamen — fi add. d 12 preterita perfecta B

13 ausi Rr solueo R fio fido fi fisi GLK nun^c Dd 14 et tempora Gg 15 Varro in mensuris] Varron. fr. p. 253 ed. Bip. (cf. § 104) v. Ritschelium mus. phil. VI 535 sq. 554 et ll. quaestionum Varron. ibi ll. mensuris] rh Heidelb. Zmuccavienses Dresd. 1 cum l. Ps. Boethii a Ritschelio l. mensuribus RH mensuribus BGLd mensuralus K mensuralibus Lips. 2 Krehlii et del. r 16 per^{per}fecto Hh defecit Hh defecit K diffecit G defecit g 17 impersonalia B ex^e Dd 18 per^{per}gitere penitisse Kk

p. 818. 19 P.

p. 403. 404 K.

'pudere puduisse', quamvis antiqui 'puditum ire' dicebant et 'puditus' participium, ut Plautus in Bacchidibus:

Neque mei neque te tui intus puditum est factis, quae
facis. |

5 nec non 'metuere metuisse' deficit futuro et 'timere timuisse', 'latere latuisse', 'apparere apparuisse', 'oboedire oboedisse' et pleraque neutra secundae coniugationis: 'horrere horruisse', 'tepere tepuisse', 'rubere rubuisse', 'pavere pavisse'. inchoativorum quoque et meditativorum in infinitis non solum praeteritum, sed etiam futurum deficit tempus, ut 'horrescere', 'telescere', 'fervescere', 'parturire', 'esurire', 'lecturire'. nec non perfecta, si sint eiusdem formae inchoativorum, plerumque deficient futuro, ut 'discere didicisse', 'poscere poposcisse', 'compescere compescuisse'. ||

Quoniam de deficientibus per tempora sufficienter dictum est, nunc de
15 modis tractemus.

DE MODIS.

Modi sunt diversae inclinationes animi, varios eius affectus demon- XII 63
strantes. sunt autem quinque: indicativus sive definitivus, imperativus, optativus, subiunctivus, infinitus.

20 Indicativus, quo indicamus vel definimus, quid agitur a nobis vel ab aliis, qui ideo primus ponitur, quia perfectus est in omnibus tam personis quam temporibus et quia ex ipso omnes modi accipiunt regulam et derivativa nomina sive verba vel participia ex hoc nascuntur, ut 'duco ducens duxi ductus dux', 'rego regens rexi rectus rex', 'ferveo fervens fer-
25 vesco fervor', 'horreo horrens horresco horror', 'intellego intellegens intellexi intellectus', 'laedo laedens laesi laesus laesio', et quia prima positio verbi, quae videtur ab ipsa natura esse prolata, in hoc est modo, quem-

1 pudisse Dd puduisse pigere piguisse quāvis B pudicum Dd 2 Plaut. Bacchid. III 1, 12 (v. 379) cf. lib. XI § 20 bachidibus BDHGLK 3 mei] d lib. XI l. l. cum libris Plautinis fere omnibus me libri h. l. omnes cum Plaut. Vat. 3870 m. pr. te tui] RDH cum libris Plautinis te tu, G te tu LK te tuis r, quod ad factis accommodatum vix pro vestigio formae tis licet habere tui te codd. lib. XI l. l. tui ted Bergkii act. antiq. Marburg. 1850 p. 332 te tuintus B quae facis(t)

D que fatis Rr 5 et timere et timuisse GL latuere latuisse K 6 aparuisse L oboedire] obaudire LK uel obaudire. g oboedis] obaudisse LK uel obau-

disse g 7 coniugationis G rubisse Rr 8 mediatiuorum H? in om. K 9

so. lum Rr deficit] r defecit R 10 fervesceere tepescere G essurire GLK 12 discire K compiscere compiscuisse GK 14 tempora Rr tempora deficientia G

est om. HK 16 DE MODIS] om. L De modis incipit K DE MODIS ITERVM. D 17 diuersae sunt K inclinationes] r inclinationis R uarios K effectus L 18 diffinitivus GL 19 subiunctivus(ta) G subiunctivus K infinitivus DKr

20 indicamus cum Dd definimus L 22 et quia] r et que R deriuatua] d diriuatua g deriuata D dirinata G 24 rectus] r rextus R 27 "prolata" esse L quemadmodum] r quemammodum RGL

p. 819. 20 P.

p. 404 — 406 K.

admodum in nominibus est casus nominativus, et quia substantiam sive
essentiam rei significat, quod in aliis modis non est. neque enim qui im-
perat neque qui optat neque qui dubitat in subiunctivo substantiam actus
vel passionis significat, sed tantummodo varias animi voluntates de re ca-
rente substantia. deinde hunc primum auctoritas doctissimorum tradidit
64 modum in declinatione verborum. sciendum tamen, quod quidam ausi sunt
infinita ponere prima, sed male; non enim oportet statim a re imperfecta
aut dubia incipere. quidam enim dubitaverunt, an verba sint haec, et
inter adverbia magis ponenda censuerunt, quod nec numeros nec personas
nec affectus animi certos habent et egent semper aliis verbis, sicut adver-
bia. dicimus enim 'legere studeo, studes, studet', sicut dicimus 'bene
studeo, studes, studet'. sed haec postea refutentur, nunc hoc sufficiat
ostendere, non bene ab infinitis quosdam coepisse. sed neque ab impera-
tivis neque ab optativis erat incipiendum, cum hoc || imperamus, illo opta-
mus, ut sit indicativus, qui nisi prius sit notus, non possumus scire, quid
imperemus vel optemus. subiunctivus vero, quem quidam dubitativum ap-
pellaverunt, manifestam habet indicativi cognitionem. ipsa enim dubitatio
ante se esse indicativum confitetur; nam si tollas dubitationem, non opus
est subiunctivo in re certa, sed indicativo. ergo non alius iure praepone-
65 retur omnibus quam indicativus. sicut enim in nomine, si quis proferat
genetivum vel alium post hunc casum, multo ante nominativum cognovit,
ex quo nascuntur obliqui, sic qui aliquem modum proferat scit primum
indicativum, qui est paene verbi rectus, sicut et praesens tempus ideo
aliis praepositur temporibus et primum obtinet locum, quod in ipso sumus,
dum loquimur de praeterito et futuro —, et quia ad praesens praeterita et fu-
tura intelleguntur, quod si non sit, alia intellegi minime possunt; et quia
positio indicativi verbi ab ipso incipit; et quod ex ipso cetera tempora
trahunt regulas; et quod praeteritum non potest esse, nisi quod prius fue-

1 post substantiam sqq. — substantiam, ab R om., add. r substantiam siue sen-
tentiam (subsistentiam l) siue essentiam GL 2 rei] d regi D 3 post substan-
tiam: actus — substantia om. D add. d 4 passionem B 5 auctoritas Rr doc-
tissimorum ex doctissimum corr. H 6 auxi Dd 7 imperfecta vel dubia B 8
verba st haec GL 10 certos animi K sicut et adverbia B 11 studet] stu-
des H post studet verba sqq. usque ad studet om. G add. g diximus Rr
bene sedeo (studeo k) .es. et. K 12 refutentur] d refetentur D reputentur GLK
reputentur l hoc] autem K 13 ab infinitis] d ad infinitis D 14 obtinuit
Dd hoc in litura k 16 subiunctivus ex subiunctivus corr. G subiunctivus K
hanc voc. subiunctivus in GK inprimis mutationem in sqq. haud amplius notavi 17
cognitionem GL 18 esse add. r confitetur add. r 19 praeponetur H 21
cognovit nominativum B 22 ex quo] r ex qua R proferit r sit H 23 sicut
et Hh 24 obtinet] l optinet RBHGLK 25 praeterita H 26 quod] d qui
RBD non si non Rr 27 indicati^{ui} Hh ab add. r quo^d ex Rr 28 tra-
hant ex trahunt corr. B praeteritum H fuerit prius G

p. 330. 21 P.

p. 406. 407 K.

rit praesens. futuri autem vox sine significatione esset, nisi cogitantibus [nobis] et notionem sumentibus ex praesenti vel ex praeterito. de futuro quoque sumimus notionem vel ex his, quae nobis in ore veniunt, vel ex ipsa natura rerum vel ex cogitatione: in ore quidem, ut, si videam scribentem in praesenti, ex hoc concipio et futuri temporis scripturam; natura, ut, cum videam solem occidentem in praesenti, possum scire naturali motu reversurum, quod est futuri; cogitatione vero, ut, si cogitem diluvium quale sit in praesenti, ex hoc notionem concipio futuri. similiter prima persona praepositur aliis, quia ipsa loquitur et per eam ostenditur et secunda, ad quam loquitur, et tertia, de qua loquitur: nisi enim sit prima, quae proferat sermonem, aliae esse non possunt; et quod ista sine illis potest inveniri, cum secum aliquis loquitur, illae autem sine ista non inveniuntur; et quod causa naturaliter ante causativa [quam *αἰτία* || Graeci vocant] esse solet. causa autem fit secundae et tertiae personae prima persona; iure igitur illis praepositur, quae sunt causativae. a singulari quoque incipimus, quod hic naturaliter primus est numerorum, qui duplicatus vel multiplicatus facit numerum pluralem. et activa ideo prima proferuntur, quod naturaliter praecedat actus ante passionem, quae esse non potest, nisi sit actus; et quod qui agit incipit, sequitur autem qui patitur; et quod verbum activum additione eget literae vel literarum, ut faciat passivum ex se.

Breviter igitur de omnibus modis repetamus. modi sunt, ut praedicatum est, diversae inclinationes animi, quas varia consequitur declinatio verbi. indicativus primus ponitur | propter quas enumeravimus causas. indicativus autem dicitur, quod per eum indicamus, quid agitur.

Imperativus est, quo imperamus aliis, ut faciant aliquid vel patiantur,

i. nobis

1 cogitantibus et *Gg* 2 nobis *om. L* notionem *L* vel praeterito *H* 3 sumimus *R* sumimus enim *BGLK* 4 in ore(h) *D* ut si videam *Rr* 5 in *lit. b* post in praesenti *sqg. usque ad* in praesenti *om. D add. d* futuri(s) *B* 6 occidentem in praesenti] r occidentem in praesentem *R* 7 diluvium *K* 8 quale sit *Rr* notionem] d notionem *DG* 9 ostenditur secunda *Gr* secunda (m) *B* 10 ad quem *Rr* 13 causativam *D* post causativa: quam graeci αἰτία vocant *add. B* quam αἰτίαν (quā αἰτίαν r quāe αἰτίαν *R* q̄ αἰτίαν *L* q̄ αἰτίαν *G*) graeci vocant *rell., quod videtur interpretamentum ad causa pertinens, ni potius vel, quo B ducit, ex quae αἰτία Graeci vocant corruptum vel utrumque ex duobus gloss. quam αἰτία Graeci vocant et quae αἰτία Graeci vocant confiatum esse censeas* 14 solent] in littera h solent ni f. *H* 16 quoque numero incipimus *D* numerum *D* 17 vel multiplicatus *om. RD add. d* activa prima *D* primae b praeferruntur *Hb* 18 quae esse] d ** (ēē ni f.) *D* 19 sit *om. LK* post actus *add. k* praecedat post actus *add. l* quod agit *Rr* ait *Dd* patitur vel quod *K* 20 eget *G* 21 ex se] a se *K* 23 quas] r quod *R* quos *d* uara consequitur *Dd* consequi sequitur *Rr* 24 causas, quare indicativus dicitur. indicativus *GLK* 25 agitur, quare imperativus. imperativus *GLK* 26 quo] rb quod *RB* faciant b aliquod *GK*

qui ideo secundum tenuit locum, quod per se absolutus, quemadmodum indicativus, non indiget auxilio alterius partis ad plenam significationem, licet per tempora et personas deficiat naturaliter. solemus tamen non solum imperantes, sed etiam orantes saepissime eo uti, ut:

Musa, mihi causas memora, quo numine laeso
Virgilius in I. idem in VIII:

Vos, o Calliope, precor, adspirate canenti.

XIII 68 Tertius est optativus, qui quamvis et temporibus et personis perfectior videatur esse imperativo, tamen eget adverbio optandi, ut plenum significet sensum, et quod, qui optat, inferior videtur esse imperante: itaque iure post imperativum ponitur.

Quartus est subiunctivus [quippe iure], qui eget non modo adverbio vel coniunctione, verum etiam altero verbo, ut perfectum significet sensum, ut Virgilius in bucolico:

Cum faciam vitulam pro frugibus, ipse venito.

et sciendum, quod omnibus modis aliis sociari potest subiunctivus, qui cum diversas habeat significationes, || non ab una earum, sed a constructione nomen accepit, veluti denominativa, quae diversas habentia significationes generale tamen nomen multarum specierum sibi defendunt. est enim quando dubitationem significat, ut 'si videam, intellego'; est quando confirmationem, ut Virgilius in I Aeneidos:

Certe hinc Romanos olim volventibus annis

Hinc fore ductores revocato a sanguine Teucris,

* 1 ide^o *Dd* quāeammodum *Rr* quemammodum *HGL* 2 partis] par *R* 3 personas] *g* persona *GL* 4 saepisse *R* 5 *Verg. Aen.* I 8 6 uerq̄ in I. (sic) ante *Musa* exhibet *H* in I aeneidos (eneidos *d*) *Gd* *Verg. Aen.* VIII 525 VIII] VIII. *K* VII. *HG* II. *B* II. georgicorum *R*, quod videatur spectare ad *Verg. georg.* II 7 Huc pater, o Leneae, ueni, ut locus sic scribendus sit: idem in II georgicorum: Huc pater, o Leneae, ueni. idem in VIII: Vos etc.; mihi tamen potius doctum aliquod gloss. veram lectionem in *R* videtur expulisse 7 Calliope] *r* caliope *RG* caliope *LK* praecor *R* aspirate *RGL* canenti. quare optativus tertius est. Optativus *GK* canenti. quare optativus. Optativus (tertius est *om.*) *L* 8 et personis

et temporibus *B* perfectior *R* videatur esse] *r* uidear esse *R* esse uideatur *G*

9 post adverbio *erasum* uel coniunctione in *D* 10 imperanti *BDHGLK* 11 ponitur. quare subiunctivus quartus. subiunctivus *GL* ponitur. quare subiuncti Quartus

subiunctivus *K* 12 est *om.* *H* quippe *G* eget *ex corr. d* non modo] non solū modo *Rr* non solum *B* 13 coniunctione *D* 14 *Verg. ecl.* 3, 77 15 vitulam libri et hic et lib. XVI § 4 XVII § 204 XVIII § 70 tantum non omnes cum *Rom.* (deficiunt *Med. Pal.*) vitula *D* lib. XVI § 4 cum aliquot libris *Verg.* 16 quod *om.* *R* ** omnibus (in) *G* aliis modis *GLK* potest sociari *G* 17 earum] *d* eorum

D sed astrucone *K* 18 denominatio *R* ^{de} nominatiua *L* diversa^s *Rr* 21 *Verg. Aen.* I 234 sqq. aeneidis *D* 22 certe liturae *spscr. in Med.*

23 forae (t) *R* reuocato sanguine cum *Fr. m. pr. et Gud. R* et hic et lib. XVII § 80, at reuocato a sanguine *rell. utroque loco et omnes cum R lib.* XVIII § 108. 201. 253

et sic *Med. Rom. Ver.* (deficit *Pal.*) sanguine^t ucri *Rr*

p. 822. 23 P.

p. 407—409 K.

Qui mare, qui terras omni dictione tenerent,

Pollicitus:

'tenerent' enim confirmative dixit; est quando suadentes hoc utimur, ut si dicam 'prodest ut legas'; est quando imperantes, ut 'ne dicas', 'ne facias', in quo nec eget alio verbo; est | quando ostendentes potuisse fieri, nisi quid impedimento fuisset, ut 'facerem, si placuisset', 'dicerem, si licuisset'. possunt fortassis praeterea perspicaciter inquirentibus et aliae praedicti modi significationes inveniri.

Infinitus est, qui et personis et numeris deficit, unde et nomen accepit infiniti, quod nec personas nec numeros definit et eget uno ex quatuor supra dictis modis, ut significet aliquid perfectum, ut 'legere propero, legere propria, utinam legere properarem, cum legere properem'.

Impersonale autem verbum suae cuiusdam est significationis et solet vel a neutris activam vel absolutam vim habentibus, non tamen passivam, plerumque nasci, ut 'statur', 'curritur', 'vivitur', 'ambulatur', vel ab activis, ut 'amatur', 'legitur', a passivis vero vel communibus vel dependentibus numquam, nisi ab uno 'miseror miseret', sed magis id quoque a 'miserere' est. vetustissimi enim pro 'miserere' 'miserere' dicebant, sicut diversis supra ostendimus usibus.

Supina vel participialia cum nec personas discernant et temporibus careant, quibus sine verbum esse non potest, et casus assumant et praepositionibus separatis adiungantur, sine dubio mihi nomina videntur esse, quae tamen loco infinitorum ponuntur tam activorum quam passivorum. nec per se ea solum || posita, pro infinitis accipiuntur, sed etiam eiusdem formae indubitabilia nomina aliis adiuncta nominibus secundum eundem casum, ut Cicero in I invectivarum: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, id est 'tutus habere senatum', ἀσφαλὴς ἔχειν τὴν σύγκλητον. inter mobilia tamen nomina eiusdem formae et haec (id

1 omnis *Fr. m. pr.* omnes *Ver. Fr. m. alt.* dictione *Rr* decione *GL* ditione *DH Rom.*

(*Ver.?*) 5 facies *R* in qua *K* quo nec *add. r* verbo alio *G* 6 placuisset *GL* dicerem *om. L* 7 licuisset *G* fortassis *GL* alia *G* 8 inveniri. Quare infinitus. Infinitus *GL* inveniri. quare infinitivus. Infinitivus *K* 9 Infinitivus

DHr 12 properarem] properare *H* 13 Impersanale *K* Impersonale *B* autem *om. BDHGLK* est *om. G* 15 ut statur *add. d* 17 ab uno (h) *D* ut miseror *B* miseret] miseretur *GLK* vel miseret *al. m. in mg. K* 20 Sopina quae

nos gerundia dicimus vel (vel *om. G*) participialia (participialia *K*) *GLK* participialia *r* 21 a quibus *Rr* non potest — adiungantur in *litora d* adsumat *B*

22 adiungantur ex adiunguntur *corr. B* esse nomina videntur *DHGL* nomina esse videntur *BK* 23 tamen] tantum *B* infinitivorum *G* 25 indubitabilia *G* 26 *Cic. in Catil. or. I 1, 1* invectivarum] *r* inuectivarum *K* inuerrinarum *R* nihil *K* hic] enim *DHGLK* enim hic *B* 27 totus *Rr* habere *L* haberi *I*

ἀσφαλὴς — amandi *om. D* *add. d* ἀσφαλες *RDHGK* εἶναι *ni f. L* εἰσέχει *H*

I 28 *TEN R TIN D THN K* *THN CYKANTON* in *litora I* *CYKANTON H* *QYKAN-OWN Rr CYKANTON GK CICKANTON D* tamen supradicta nomina *Dd* haec est id est *H*

p. 823 P.

p. 408. 10 K.

est supina) hoc interest, quod haec, sive ab activis sive a communibus nascantur, communem habent significationem, ut 'amandi', τοῦ φιλητέου, id est 'τοῦ φιλεῖν' καὶ 'τοῦ φιλεῖσθαι', illa vero passivam solam, ut 'amandus', ὁ φιλητέος, id est 'qui debet amari', 'amanda', φιλητέα, 'amandum', φιλητέον; et quod supina, cum sint generis neutri et semper singularia, coniunguntur diversis generibus et numeris, ut 'amando virum' et 'amando mulierem' et 'amando pueros'; et illis casibus adiunguntur, quibus et verbum, sicut supra quoque docuimus, ut 'noceo tibi, nocendi causa tibi, nocendo tibi, nocendum tibi'. quod autem praepositionibus separatis coniunguntur, quod verbi non est, ostendit usus. Cicero pro Milone: huius ergo interfector si esset, in confitendo. idem in IIII Verrinarum: a quo pecuniam ob absolvendum acceperas. Virgilius in bucolico:

Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum

Occursare capro, cornu ferit ille, caveto.

15

idem in III georgicon:

namque ante domandum

Ingentes tollent animos.

et ostendunt ipsae praepositiones sive adverbia praepositiva, in o quidem terminationem ablativi esse, in 'um' vero accusativi, quibus et adiunguntur, in i vero genetivi, cui numquam praeponuntur separatae. illud tamen sciendum, quod in o supina tam corripiunt quam producant auctores more verborum sive adverbiorum in o terminantium. Alphius Avitus in II excellentium:

2 nascantur] l nascuntur L τοῦ φιλανθεοῦ G τοὶ φιλανθεοὶ H τοὶ φιλανθεοὶ L φιλανθεοῦ l, quae et hoc add. et sqq. usque ad φιλεῖσθαι 3 τῶν R φιλῆν B φιλῆν G φιλῆν H φιλῆν (an?) l φιλῆν K καὶ om. K καὶ τοῦ] καὶ B

1 φιλῆν B φιλῆν R φιλῆν H G K φιλῆν D 4 φιλῆν R φιλῆν H φιλῆν B φιλῆν R φιλῆν H φιλῆν L φιλῆν G φιλῆν K 5 φιλῆν R φιλῆν H φιλῆν B φιλῆν R φιλῆν H φιλῆν L φιλῆν G φιλῆν K 6 φιλῆν R φιλῆν H φιλῆν B φιλῆν R φιλῆν H φιλῆν L φιλῆν G φιλῆν K 7 et illis] R et quod illis rell. adiungitur RBGL 8 et om. GLK add. k supra quoque in lit. et ad mg. b 9 causa vel nocendo K nocendum tibi om. R 10 coniunguntur] rh coniungitur RBDGLK

uerbio Rr non ostendit H Cic. pro Mil. or. 29, 79 11 Cic. in Verr. or. II n 32, 78 12 uerinarum G acceperis Cicero 13 Verg. ecl. 9, 24 sq.

14 *pastas(e) Med. tityre R tytyre GK tetyre L 15 capre Med. ferit] d et sic quoque Med. e corr. feret D Med. m. pr. 16 Verg. georg. III 206 sq. 17

domantū Med. 18 ingentis Med. Pal. Rom. Fr. tollent] h tellent si f. H tollunt Heidelberg. cum aliquot codd. Verg. 20 et om. GLK 21 cui add. d separatae] r separate RH 22 in sopino .o. GL 23 Alphius] r aluius R halphius G Alphius Avitus in II excellentium] v. anth. Lat. Burmanni II 267 et H. Meyeri n. 125 t. I p. 45 sq., Wernsdorffum poet. Lat. min. III p. xxxi sqq. Lachmanni in Ter. Maur. praef. p. xii haitus D haitus L habitus GLK

p. 823. 24 P.

p. 410. 11 K.

Tum literator creditos
 Ludo Faliscum liberos
 Causatus in campi patens
 Extraque muri ducere,
 5 Spatiandō paulatim trahit
 Hostilis ad valli latus.

sunt enim dimetri iambici. Iuvenalis || in I:

Plurimus hic aeger moritur vigilandō, sed illum
 Languorem peperit cibus imperfectus et haerens.

10

DE SPECIE VERBORVM.

Species sunt verborum duae, primitiva et derivativa, quae inveniuntur XIII 72
 fere in omnibus partibus orationis. est igitur primitiva, quae primam po-
 sitionem ab ipsa natura accepit, ut 'lego', 'ferveo', 'domo', 'facio',
 'garrō', 'albo'; derivativa, quae a positivis derivantur, ut 'lecturio', 'fer-
 15 vesco', 'domito', 'facesso', 'garrulo', 'albico'.

Sunt igitur derivativorum diversae species, ut inchoativa, quae initium
 actus vel passionis significat, ut 'caleo calesco', 'horreo horresco', 'tabeo
 tabesco', quae plerumque a neutris absolutam vel intrinsecus natam | sig-
 nificantibus passionem, quam Graeci ἀντοπαθειαν dicunt, derivatur, ut
 20 'rubeo rubesco', 'paleo pallesco', 'marceo marcesco', 'areo aresco',
 'luceo lucesco', 'pateo patesco'. ideo autem diximus 'plerumque', quia
 inveniuntur etiam ex aliis verbis, sed raro, ut 'cupio cupisco' - Cicero
 in oratore: divino aliquo animi motu maiora concupiscat.
 Virgilius in IIII georgicon:

1 litteratus LK literatus G litterator in rasura H creditos] Andr. Schottus ad
 Aurel. Vict., qui dicitur, de vir. ill. c. 23, Salmasius ad Florum I 12, 5 creditus
 RBHGLK creditur D 2 facilis cum Hr falis (fallis k) cum liberis LK 4 ex-
 traque] ex utraque GL extraque Lachmannus praecunte quodammodo Meyero l. l. ann.
 I 64 extrā muriq. H 5 patiendo G patiendo L palatum R 6 hostilis] om.

K^h ostilis R uali G ualli* (s) B 7 Iuv. sat. I 3, 232 sq. 8 Plurimus] r
 Plurimum R uigelando K illum v. § 44 9 langorem GL et ex langū**m

corr. B imperfectus RGLK et haerens om. DHGLK 10 DE SPECIE^B; VERBO-
 RVVM. Rr CXPEI INCF DE SPECIE VERBORV B incipit de speciebus uerborum sed primum
 de inchoatiuis D inscr. om. L 11 deritiua D fere in omnibus inueniuntur

(in in mg. add. b) Bb 12 primatiua Dd 13 accipit L 14 deriuatur BL

15 facesco B 16 igitur] ergo DK 17 calesco Hh 18 plurūque B 19
 ad voc. passionem in mg. Ag in lī de cī dī pathos graece passio dī. K v. Augustin.

de civ. dei VIII 16 ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑΝ Rr ΑΙΤΟΠΑΘΕΙΑΝ B diriuantur GLd deriuantur
 H diriuatur Quorum pleraque secundae sunt coniugationis ut rubeo B 20 post
 rubesco: ardeo ardesco add. K macesco R 21 plerumque] rd pleraque RBD
 22 uerbis om. HGLK post cupisco excidit f. scio scisco Cic. orat. 13, 41 23
 diuino ex deuino corr. B animi] d animo BDHGK concupiscam Heidelb. et al.
 codd. Krehlii v. § 81 24 Verg. georg. IIII 69 sq. Continuoque animos uolgi et
 trepidantia bello | Corda licet longe praesciscere; regum petitum est ex regibus v. 68

animosaque regum

Corda licet longe praesciscere -,

'dormio dormisco', 'sentio sentisco' - Terentius in adelphis:
hoc villi edormiscam.

idem in heautontimorumenō:

ne tu id persentisceres -,

'labo labasco' - idem in eunucho:

Labascit victus uno verbo -,

'integro integrasco' - idem in Andria:

vah perii, hoc malum integrascit -.

et notandum, quod in passiva significatione positum est inchoativum, cum
73 primitivum eius activum sit. similiter 'hio hisco', 'amo amasco', 'miser-
eor miseresco' (sed magis a 'misereo' est, quo vetustissimi sunt usi, ut
supra dictum est. Ennius in V annalium:

Cogebant hosteis lacrimantes, ut misererent.

ex quo impersonale est 'miseret' et 'miseretur'. Lucius Crassus in
legis Serviliae suasionē: neque me minus vestri quam mei
miserebitur. nam a 'misereor', quod est deponens, nec inchoativum in
o desinens nec impersonale posset nasci), 'vivo vivisco', unde 'revi-
visco'. Terentius in hecyrā:

Ille reviviscet †. numquam.

'vesperasco' quoque videtur quasi a 'vespero' 'vesperas' verbo derivari.

1 animo aque rugam R 3 Ter. adelph. V 2, 11 edormiscam hoc villi
(uillis, illi forte, ut vid., eraso, Bemb. uini Bas.) et sic lib. XVIII § 128 uille
GLK uilli** H *dormiscam(*) H dormiscam LK 5 Indem R Ter. heauton-
tim. IIII 5, 21 eautontimorumenō RB heatontimorumenō GL heutontimorumenō K

6 Nec tu DHGK id om. K praesentisceres LK persentis persentisceres H
persentis persentisceres B 7 Ter. eunuch. I 2, 98 eunacho L iunuchō K 8 lauascit
K victus uno verbo] r uictus uno uerbo uictus (uinctus R) RBDHGL victus (. victus,
Bentleius) uno verbo quam cito Terentius 9 Integro integrasco G Ter. Andr. IIII
2, 5 10 uach L malum integrascit quam cito LK et in mg. d cf. l. Ter. praee-
dentem malum ut integrascit quam cito G 11 in om. GLK 12 Similitē R

ad hio hisco in mg. probus. est uerbum praeterea hio hias ex quo frequentativum hiaso.
as inchoativum uero hisco .is. sed quanquam ita esse (l. sese) habet tamen plus in-
esse in eo uidetur quod est hiscere quam hiatare rī k. 'hio' quidem 'inhio hīui in-
hīui' Probus ponit inst. gramm. II 3, 6 p. 1482 Putsch., sed rell. apud eum nullum
apparet vestigium, ut haec ad posteriorem aliquem huius nominis grammaticum videantur
pertinere, f. ad presbyterum illū s. VIII Moguntinum († a. 859) a Lupo Ferrariensi
ep. 20 et 34 l., de quo cf. Baluzium in opp. Lupi ed. alt. Antwerp. 1710 p. 354 14

Enn. ann. V 15 E. S. fr. v p. 28. XLVII Vahl. 15 hostes BGLK ostes Rr hostis

DH miserent Dd misererent(a) H 16 impersonale B misseret G Lucilius R
L. Licini Crassi in legis Serviliae suasionē or.: v. Meyerum l. l. p. 299 sqq., ubi hic l.
invenitur p. 301 crasus RG crasus intellegis serviliae(b) K 18 misceor B

19 impersonale B posset H posset nasci nino in lit. B uiuesco B uiuesco
Hh reuiuesco B reuiesco G 20 Terent. hec. III 5, 15 Ille reuiuescet (reuiuescet
Bemb.) iam nunquam haecyra R haecyra D echyra BH echira LK echra G 21 re-
uiuescet B cum Bemb.: at Priscianum certe ita scribere non potuisse docent sqq. 22
deriuari. inchoatiua, omnia H

p. 826 P.

p. 412. 13 K.

omnia tamen ea (id est inchoativa) secundae personae primitivi addita 'co' fiunt: 'labas labasco', 'ferves fervesco', 'cupis cupisco', 'scis scisco'. excipitur 'hio hias', quod 'hisco', non 'hiasco' facit, ex quo Virgilius compositum protulit in I Aeneidos:

5 Accipiunt inimicum imbrem rimisque fatiscunt.
idem in eodem:

Hi summo in fluctu pendent, his unda dehiscens.
vetustissimi tamen 'fatiscor' et 'fessus' dicebant, ex quo 'defetiscor defessus', quod quidam a 'fateor' esse derivatum volunt.

10 Est altera species derivativorum in 'urio' desinens, quae a participio praeteriti temporis solet fieri sive a supino in u terminante assumptione 'rio', ut 'lectus' participium, 'lectu' supinum, ex his 'lecturio', 'esus esu esurio', 'mictu micturio', 'partu parturio', 'amatu amaturio', 'nuptu nupturio', 'dictatu dictaturio'. meditationem tamen significat haec forma, 15 unde et 'meditativa' nominatur, et est quartae coniugationis, quomodo et inchoativa tertiae. sciendum tamen, quod inveniuntur quaedam positiva inchoativorum formam habentia, non tamen etiam meditativorum, ut 'quiesco', 'pascor', 'compesco', 'disco', 'posco'.

Est alia species derivativorum in 'to' vel 'so' vel 'xo' desinens, quae 20 frequentiam actus significant faciuntque plerumque ex se | passiva: nam inchoativa et meditativa magis neutra sunt. ea quoque (id est frequentativa) plerumque a supinis derivantur mutatione extremae u in o, ut 'scriptu scripto', 'dictu dicto', 'cursu curso', 'domitu domito', 'nexu nexo', 'flexu flexo'. sin autem sint primae coniugationis et habeant paenultimam 25 a, mutant eam quoque in i correptam, ut 'imperatu imperito', 'rogatu

1 ea Id est inchoativa B sed ex corr. in ras. ea inch. scripserat pr. m. saecundae R 2 ut labas DHGLK et, labas ex labos corr., B labesco Rr scis+ B 3 hio om. HGLK Verg. Aen. I 123 (deficit Pal.) 4 aa+idos Rr aeneidas (i) D 5 remisque RLK et sic m. pr. Med. remisque G fatiscunt] h fatescunt H fat|hiscunt Kk 6 Verg. Aen. I 106 (deficit Pal.) 7 una Dd 8 fesus GLK fesus+ K defetiscor] rd fetiscor R defitiscor DL deficiscor G difetiscor K

defesus G defesus LK 9 quidam] r quidem R derivatium H dirivatium L

11 solet fieri] om. GL fit K in supino Rr terminante uenit l adsumptione B asumptione D assumptione L 12 ex his R ex his lecturio] unde uenit lecturio a participio praeteriti temporis uel (uel spscr. in K) supino addita rio ex his lecturio GLK esus om. K esus essu esurio (esurio l) GL 13 essu esurio K

14 tamen] tantum in mg. k 15 nominatur] r nominantur R 17 inchoatiuorum ex inchoatiuarum corr. L quiesco K 18 compesco GL compisco K posco]

ex corr. h suesco GL suesco Kk 19 alia] altera L uel in so uel in xo GL

20 significant actus K significat facitque D 21 et neutra sunt magis K frequentativa D 24 flexu flexo om. R flexo H sin] r Sint R sint] om. G

add. g sunt Kd et] ut D habent H 25 a mutantem quoque L imperat^u imperato Rr

p. 825. 26 P.

p. 413. 14 K.

rogito', 'volatu volito'. ideo autem diximus, 'plerumque' a supinis ea derivari, quia in 'gi' terminantia praeteritum a praesentis secunda persona abiecta s et addita 'to' faciunt frequentativum, ut 'lego legi, legis legito', 'fugio fugi, fugis fugito', 'ago egi, agis agito', 'cogo coegi, colligis colligito'. unde 'mergo', quia 'mersi' facit, superiorum servat regulam, id est a supino facit frequentativum: 'mersu, merso mersas'. 'quaero' 'quaerito' differentiae causa facit, quia a 'quaeso quaesito' fit. 'scitor scitaris' notandum, quomodo et 'sciscitor sciscitaris', quod a primitivo activo deponentia sunt nata. Virgilius in II Aeneidos:

Tum vero ardemus scitari et quaerere causas.
Terentius in eunucho:

Nisi quicquid est, procul hinc libet . . . sciscitari.
'nosco' quoque 'noscito' facit. Livius in III ab urbe condita: circumspectare omnibus fori partibus senatorem raroque usquam noscitare. dicitur tamen etiam 'noto notas', in quo similiter est notandum, quod, cum a nōto sit derivatum, corripuit tamen paenultimam; nec mirum, cum composita a 'nōtus' est quando mutant o in i correptam, ut 'agnītus', 'cognītus', cum 'ignōtus' servavit | o. Iuvenalis in V:

Nōta mathematicis genesis tua.
Virgilius in bucolico:

namque nōtavi

Ipse locum, aeriae quo congressere palumbes.
sunt tamen quaedam deficientia in supinis, quae raro faciunt frequentativa, ut 'aegreo aegresco' et 'aegroto'. Virgilius in XII:

1 dicimus L 2 quaⁱ Dd secunda r persona add. k 3 adiecta s & dicta to Rr legi om. K 5 facit superiorum] b faci+++superiorum B post facit sqq. — supino facit om. D add. d 6 frequentium K 7 quaeso] k quaesso L quesso G querito K quaesito] rk^a quaesitū R quesito G quaessito L qrito K 8 notandum(n) L et add. r scitor scitaris Dd actiuo] r activa R post actiuo deficit H usque ad vocc. in adverbio possunt et § 100, quae omnia sex foliis a saec. XIII m. addita sunt, cuius lectiones describere operae pretium non est
9 Verg. Aen. II 105 aeneidis D 10 Tum] r Tunc R scitari Rr sciscitari B scithari Med. et quaerere] exquerere R causas] Pal. m. alt. casus m. pr.
11 Ter. eunuch. III 4, 10 eunicho D eunacho L iuoucho. K 12 quicquid] d quidquid D cum Bemb. et ipso Terentio lubet prius quid sit sciscitari Terentius sciscitaris B 13 Liv. ab u. c. lib. III 38, 9 circumspectare L circumspectaret omnibus patribus (om. fori; fori paribus m. alt.) Liv. Paris. 14 senatorem] r senatorum Rb senato+++ B 15 & iā ex &++ corr. B n+as(a) D 16 est om. L n+to(a) Dd notu l noto notas B sit] fit G diriuatium GL 17 composita B 18 ignotus] in notus B Iuv. sat. V 14, 248 19 V] Krehlius II 529
II libri 20 matematicis Dd genesis (in mg. genesis) L 21 Verg. ecl. 3, 69 23 aereae L aerae G quo congressere ex quocū gessere corr. B congerere L 24 frequentia K 25 et egresso et Rr ut uirgilius D Verg. Aen. XII 46

p. 326. 27 P.

p. 414. 15 K.

aegrescitque medendo.

et sunt omnia frequentativa primae coniugationis et servant significationem primitivorum, quamvis videantur quaedam ex his in alium sensum transire, ut 'traho tracto', 'cogo cogito', 'dico dicto'; sed si quis attentius inspiciat, non penitus absistunt neque haec a primitivorum significatione. notandum tamen etiam 'sector sectaris', quod differentiae causa puto per syncopam u paenultima prolaturum, ne nomen putetur, si 'secutor' diceremus, cum supinum primitivi eius 'secutum' est. rare tamen derivationes huiusmodi specierum fiunt a verbis in 'or' desinentibus.

Sunt praeterea aliae species derivativorum variae tam terminationis quam significationis, ut a 'video' 'viso visis', id est 'cupio videre'. Virgilius in VIII:

Nam memini Hesione visentem regna sororis

Laomedontiaden Priamum,

'visentem' dixit pro 'cupientem videre', quod Graeci dicunt ὀψιῶντα. simile est 'facio facesso', 'capio capesso', 'lacro lacesso', 'arceo arcesso', 'accio accerso', quae non esse frequentativa coniugatio ostendit. possumus tamen ea non incongrue desiderativa nominare.

Sunt alia in 'lo' desinentia, quae diminutiva ipse sensus ostendit, quod apud Graecos in verbis inveniri non potest, ut a 'sorbeo sorbillo', 'garrus garrulo', 'calvo cavillo' pro 'calvillo', cuius primitivum Sallustius in III historiis ponit: calvi ratus.

Sunt et aliae derivationes diversas terminationes habentes tam a nominibus quam a verbis nascentium verborum, ut a patre 'patrisso', a Graeco 'graecisso' et 'graecor', a grege 'grego', a philosopho 'philosophor philosopharis', a poeta 'poetor poetaris'.

1 aegrescitque medendo] ardescitque tuendo *Med.* 2 primitivorum significationem *K* 3 quam^{uis} *Kk* transire utraque *R* 4 traho *Dd* tracho tracto *L* adtentius *D* 5 neque *eras. in L om. K* 7 putaretur *r* si secutor *ex corr. in ras. B* 8 eius primitivi *l* secutum] secutu *BGLd* secuti *D* Rarae *LK* Raro *Drb* 10 DE DESIDERATIVIS VERBIS *in mg. D* 11 *Verg. Aen. VIII 157 sq.* 12 haesione *Rr* haesione *DG* hesione *B* haesione *LK cum Pal. hesione Med. hisione Rom.* 14 laomedontiaden] *d* laomedontiadem *B* laomedontiaden *D* laomedontiadem *K* laomedontiaden *GL* 15 ὀψιῶντα] *B* οψιωντα *R* οψιοonta *G* οψιοκonta *L* αψιοonta vel οψιοντα *K* οψιωνται *Dd* ὀψιωντα *α, Struvius lat. Decl. und Conj. p. 316 sq. (ὀψιωντα ea 2 οψιων ὀντα 3 etc.)* 16 Simile est *ex corr. d* lacesco *Rr* arcesco *Rr* 17 accio *add. r* acceso *Rr* acerso *K* coniugatio *G* 18 incongrue *B* 19 diminutivae ipse *Rr* post diminutivae: planae significationis *add. D* esse plenae significationis *GK* esse planae significationis *L* esse plane significationis *B* 20 sorbilo (1) *L* 21 garrulo. *ΑΓΑΡΩ. Caluo B* cauvillo (1) pro *K* num cauvillor pro cauvillor? *Sall. hist. III 96 p. 299 Kr.; contra ille calvi ratus quaerit extis, num somnio portenderetur thesaurus Eutyph. p. 2182 (86) P. 195 L. cf. lib. X § 13 Non. 7, 8* 22 *U. GL* 23 Sunt aliae *G* 24 ag gressio *K* 25 a grege grego *om. LK* 26 petor *Rr*

p. 827. 28 P.

p. 415. 16 K.

In 'co', ut 'albo albas albico'. Horatius in primo carminum:

Nec prata canis albicant pruinis.

similiter 'vello vellico', 'fodio fodico', itidem 'nutrio nutrico' et 'nutricor'. Cicero in II de natura deorum: omniaque sicut membra et partes suas nutricatur et continet. nec mirum, Cicero-
nem 'nutricatur' pro 'nutricat' dixisse, cum Virgilius quoque georgicon II:

Hoc pinguem et placitam paci nutritor olivam.

Impersonalia quoque omnia vel ab activis vel a neutris derivantur, ut supra diximus, ut 'amo amatur', 'lego legitur', 'sto statur', 'misereo' antiquae 'miseret', similiter 'placeo placet'. sic antiquissimorum consuetudine a 'paeniteo paenitet', a 'taedeo taedet', 'pigeo piget', 'pudeo pudet', 'liceo licet', 'oporteo oportet'. Caelius in V: morbosum factum, ut ea | quae oportuerint facta non sint. et sciendum, quod omnia impersonalia tertiae passivorum personae voces habent exceptis 15
supra dictis et aliis paucis, ut 'evenit', 'vacat', 'contingit', 'accidit', 'liquet'.

Sunt alia verba, quae ex verbalibus nascuntur nominibus vel ex participiis, ut a 'rego rex', a rege 'regno'; a 'ducor ductus', a quo 'ducto'; a 'legor lectus', a quo 'lecturio' et 'lectito', de quibus supra docuimus. 20
et sciendum, quod frequenter apud Graecos ex nominibus dignitatum solent derivari verba, quae actum vel administrationem ipsius dignitatis significant, ut 'οἰκονόμος οἰκονομῶ', 'πρύτανις πρυτανεύω'. apud Latinos autem dignitatum nomina pleraque ex verbis vel nominibus nascuntur, quae faciunt verba, ut 'consul' a consulendo, 'dictator' autem a dictando, 25
'quaestor' a quaestu et 'aedilis' ab aedibus, 'praetor' a praeundo, 'ductor' a ducendo, 'imperator' ab imperando. ergo 'rex' solum, quod

1 Hor. *carmin.* I 4, 4 primo] r prima R 2 Nec prata canis] Alti montes
B 3 uello *ex corr.* r itidem] r om. GLK idem R 4 Cic. *de nat. deor.* II
34, 86 Cicero de natura in II. deorum K omniaque] r omnia quae RBDGL
membra D 5 nutricat libri nonnulli Cic. *dett.* 6 Verg. *georg.* II 425 cf. § 24

georcon Rr georgicorum GLK 8 pingem K placitam] r placidam R nutritor] k nutritur GLK 9 DE INFERS in mg. r Impersonalia et sic semper B diruantur (sic) add. g 10 amator Rr legitor Rr stato Dd antiqui BK 11

misseret G antiquissimorum Rr 12 paenito Rr 13 liceo Dd liqueo li-

quet GL coelius Rr Caelius D coelius K Coelii Antip. *hist. lib. V fr. p. 192 Kr. fr. p. 319 Roth. cf. B. A. Nautae de L. Coelio Antipatro disput. fr. 22 p. 37 sq.* 14 oportuerant L 16 vacat] rb uocat RB contingit GL 17 licet

L licet K 18 et alia Dr uerbialibus B nascuntur] r noscuntur R 19 ut rego Rr a rege] a rego r 22 uerba diriuari G administrationem] d amini-

trationem D amministrationem GL 23 ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ Rr ΟΙΚΟΝΩΜΟΣ K ΟΙΚΟΝΩΜΟ G ΟΙΚΟΝΟΜΟ BL πρύτανις] om. GLK ΠΡΙΤΑΝΙC b ΠΡΥΤΑΝΕΥΩ D ΠΡΙΤΑΝΕΥΩ BK

24 autem om. DGLK 26 et om. DG praeundo Rr 27 doctor R

p. 828 P.

p. 416. 17 K.

a regendo nascitur, peperit ex sese aliud verbum 'regno'. a vilico etiam 'vilico' vel 'vilicor' dicebant antiqui. Cato in oratione, quae inscribitur uti basilica aedificetur: antequam is vilicare coepit. Atta in tirone proficiscente:

5 pater vilicatur tuus, iam mater vilica est.

a metallorum quoque nominibus solent nasci verba, ut ab auro 'auro auras', ab aere 'aero aeris', unde 'auratus' et 'aeratus'. Persius:

et veri speciem dinoscere calles,

Ne qua subaerato mendosum tinniat auro?

10 et a multis aliis nominibus invenimus verba derivari, ut a cornice 'cornicor' et a frutice 'fruticor'. Persius:

Nescio quid tecum grave cornicaris | inepte.

Iuvenalis in IIII:

Sed fruticante pilo neglecta et squalida crura.

15 a philosopho quoque 'philosophor philosopharis' et ab architecto 'architector architectaris', a patre 'patro patras' et 'patrisso', a Graeco 'graecisso', a spuma 'spumo', ab unda 'undo, abundo, inundo', ab aqua 'aquor aquaris' - Virgilius in IIII georgicon:

Sed circum tutae sub moenibus urbis aquantur - ,

20 a frumento 'frumentor frumentaris', a pabulo 'pabulor pabularis', ab antiquo 'antiquo antiquas' [id est 'infirmo'], 'heres exheredo', 'Graecus graecor graecaris', a vespera 'vesperasco', a luce 'luceo', a nocte 'pernocto', a mare vel marito 'marito maritas', ab hieme 'hiemo hiemas', a fortuna 'fortuno fortunas' - Persius:

25

Mercuriumque

Accersis fibra. da fortunare penates - ,

1 perpeperit K ex se DGLK post regno in ras. uiliens auctor uille uel
b m. rec. uilico etiam uilico uel uilicor Kk 2 Caton.
propriae uille gubernator. A uilico B uilico etiam uilico uel uilicor Kk 2 Caton.
or. uti basilica aedificetur: or. 44 ap. Meyerum orr. R. fr. p. 81 sq. 3 ut GK
basilica K aedificatur GLK ante quamvis uilicare G is] his Rr autem L
uilificare K caepit D 4 Attae tirone. proficisc. fr. p. 101 Both. p. 162 Neuk.
p. 139 Ribb. tyrone r 5 vilicatur] rd uilicator RD uilificatur K uilicata est Dd
6 alterum auro add. r 7 ere D aeris ex aeris corr. B eratus D
Pers. sat. 5, 105 sq. 8 uerri Rr uiri K ueris Pers. Montepess. alter speciem]
Montepess. alter specimen rell. libri Pers. opt. calles] r callo R, quod in f. v.
praecedentis pro talo praebet Montep. pr. callis B 9 tinniat] sic cum Persio etiam
§ 103 et de XII vsa. Aen. § 15 p. 1220 P. 13 L.; ex tinniat corr. b tinniet R
10 inuenimus om. B 11 frutice K Pers. sat. 5, 12 13 Iuv. sat. IIII 9, 15
III] ** III. R III. BGL 14 fruticante Rr frutificante Pith. cum parte al.
codd. Iuv. neglecta] r neglecta RGLK squalida K 15 philosopho] philoso D
philopharis R 17 a spuma aspumo G ab unda] ex abundo corr. B
abundo om. L aquaris unde nef G 18 Vegg. georg. IIII 193 III. B
19 totae Pal. sub] pro RBL aequantur Med. 20 pabulo] r pabula R
alterum antiquo add. r 21 heres] B haeres rell. exhaeredo RGL 22 luce]
ex luce* (o?) corr. B pernocto] per]nocte B 23 vel marito] r uel a marito R
fortuna fortuno as K 24 Pers. sat. 2, 44 sq. 26 accersis] sic etiam Mon-
tep. alter et al. codd. Persii acersis K acersis RrD accessis Pers. Montep. pr. Vat.
fibram Montep. alter de Vat. fortunare K penatis Montep. alter

p. 828. 29 P.

p. 417. 18 K.

80 a Baccho 'bacchor baccharis', a lymphā 'lymphor lympharis'. artium vero nomina tam apud Graecos pleraque quam apud nos omnia post verba naturaliter sunt accipienda. 'doceo' post 'doctor', 'profiteor' post 'professor', 'suo' post 'sutor', 'scribo' post 'scriptor', 'oro' post 'orator'. et sunt fere omnia professionum nomina apud Latinos verbalia et in 'or' desinunt; nam 'grammaticus' et 'philosophus' et 'architectus' et 'sophista' et 'poeta' Graeca sunt; itaque ex nominibus ipsis habent verba apud Graecos, unde nos quoque 'philosophor', 'architector', 'poetor' in usu habuimus. Ennius:

Numquam poetor nisi si po^oager.

omnia quoque, quae ex ipso actu agentibus imponuntur, ex verbis nomina, non ex nominibus verba perficiunt, ut 'amo amator', 'moneo monitor', 'curro cursor', 'lego lector'; 'impero' similiter 'imperator', | 'consulo consultor', 'duco ductor'; ex his quaedam dignitatum quoque inveniuntur, ut 'imperator', 'ductor'.

Ab adverbis etiam et praepositionibus inveniuntur derivativa verba, ut 'perendie perendino', 'cras', ex quo 'crastinus' et 'procrastino procrastinas', 'intra' vel 'intro', hinc 'intro intras', 'supra' vel 'super supero superas'.

DE FIGURA.

XV 81 Figura quoque accidit verbo, quomodo nomini. alia enim verborum sunt simplicia, ut 'cupio', 'taceo', alia composita, ut 'concupio', 'conticeo', alia decomposita, id est a compositis derivata, ut 'concupisco', 'conticesco'. Cicero in oratore: divino aliquo animi motu maiora concupiscam. inveniuntur tamen quaedam verba etiam ex tribus partibus composita, ut 'perterrefacio'. sunt alia, quae in compositione mutant coniugationes, ut 'do das', 'reddo reddis', 'prodo prodis'; 'facio facis', 'amplifico amplifacas'; 'pello pellis', 'compello compellis' et 'compellas'.

1 bacho GK   bachor GK   bacharis RG   ris K   lymphā lymphor lympharis libri
2 pleraque R   omnia om. B   3 profiteor L   professor G   4
scripo K   5 professionum G   uerbalia et sic semper B   7 ex] et K   8 uel istis ipsis

Dd habent] inī (i. e. inter, pro hnt) D   8 poetar hic, non in ipso versu, K
Ennius] inter sat. lib. III (Scipionis) reliquias Th. Hugio auctore posuit Vahlenius

fr. II p. 155   10 si add. Vahlenius, om. libri   11 omnia] Nomina GL   Nomina
Kk imponuntur B   nomina h. l. om. GLK in mg. al. m. add. in K   12 per-
ficiunt] perficiuntur ex p^oficiuntur corr. B proficiuntur d   13 curro] curror B
cursu D   curro — consultor om. R   consultator G   14 dignitatum DGrb post
inueniuntur sqq. usque ad inueniuntur om. R add. r   ut add. b   ut imperator
ductor add. k   17 perendiae D^o   20 DE FIGURIS B Incipit de figura. D de figura

nerborum. GL   21 itaque K   alia* enim (e) R   22 post composita: * ut — de-
composita. om. G add. g   contigeo g   24 Cic. orat. 13, 41   animi ex animo
corr. LK   25 concupiscam] h. l. libri mei omnes praeter novicium cod. H scripto-
rem et Heidelbergensis teste Lind. concupiscat Lips. 2 Krehlii et H, qui hoc etiam loco
ei est 'veterrimus cod. Luth.' et sic § 72 omnes cum ipso Cicerone   26 composition-
nem R   27 coniugationes G   prodo prodis] r pro reddo pro reddis R

p. 829. 30 P.

p. 418. 19 K.

'appello appellis' et 'appellas'. sed in his (id est a 'pello' compositis) significatio cum coniugatione variatur, et fortassis, quomodo 'mando mandis' et 'mandas', 'dico dicis' et 'dicas', sic etiam 'pello pellis' et 'pellas' dictum est, sed nunc in usu simplex non est, quomodo nec 'fendo' nec
 5 'spicio' nec 'perio' nec 'fragor', ex quibus composita sunt multa, ut 'offendo', 'defendo', 'aspicio', 'respicio', 'suspicio', 'di||spicio', 'aperio', 'reperio', 'comperio', 'cooperio', 'suffragor', 'refragor'.

Inveniuntur quaedam, quae saepe non solum coniugationem, sed etiam 82 genus vel | significationem verbi permutant in compositione, ut 'sperno
 10 spernis' activum, 'aspernor aspernaris' deponens; 'sentio' neutrum, 'assentior' deponens, in quo coniugatio mansit - dicitur tamen et 'assentio' -; 'sedeo sedes' neutrum, 'insidiar' deponens - 'obsideo' vero et 'assideo' activa sunt, faciunt enim 'obsideo' et 'assideo', unde Sallustius in IIII historiarum: Amisumque adsideri sine proeliis
 15 audiebat -; 'eo' et 'facio' neutrum, 'adeo', 'transeo', 'ineo', 'praetereo', 'subeo', 'circumeo', 'perficio', 'reficio', 'afficio', 'conficio' activa, faciunt enim 'adeo', 'transeo', 'praetereo', 'ineo', 'subeo' - Iuvenalis in V:

quod si subeuntur prospera castra -,

20 'circumeo' - Cicero pro Cornelio: circumitis rostris eicerentur lapidibus homines -, 'conficio', 'perficio', 'afficio'. nec non ex neutris quaedam in compositione fiunt deponentia: 'facio' neutrum, 'versifico versificaris', 'gratifico gratificaris' deponentia - Cicero pro Cornelio in I: num alicui gratificabatur aut homini aut ordi-
 25 dini? -, in quibus etiam coniugatio est mutata, sicut in 'amplifico amplificas', 'aedifico aedificas', 'lactifico lactificas' - Lucanus in III:

1 ^P appello ^P appellis et ^P appellas *D* et *om. B* id est a pello] *r* idē appello *R* id est
 appello *B* a pello *ex pello corr. K, ex appello L* 2 significatio *D* mando
 mandis et mando mandas *B* 4 nunc *om. GLK* non est simplex *B* fendo] *r*
 fundo *R* 6 defendo *G* suspici] *L* suspicio *r* despicio *B* 7 repperio
BLK cooperio] *om. RD add. r* et cooperio *Bd* suffragor *D* 8 saepe quae
L saepe non *G* saepe *R* saepe *r* 9 significationem *D* sperno spernis *Dd*
 10 sententio *Dd* assentio] *B* 11 assentio *B* 12 neutrum sedes *DGLK*
 13 assideo] *k* adsideo *B* absideo *GLK* activa sunt *om. L* obsideo et as-
 sideor] absideo et obsideo *K* assideo] adsideo *B* absideo *GL* unde *om. B*
 unde et *GLK* *Sall. hist. IIII 1 p. 302 Kr.* 14 Amisumque] *K, Dousa* Amis-
 sumque libri *rell.* assideri *RL* absideri *GK* proelis *K* praeliis *GL* proelis *D*
 15 praetereo in eo *B* 16 circueo *GLK* reficio afficio] efficio afficio *et in*
mg. add. reficio B conficio *ex conspicio corr. K* activa sunt. faciunt *G* 17
 in eo praetereo *GLK* Iuvenalis *D* *Iuv. sat. V 16, 2 cf. § 31* 19 propra
Rr 20 circueor *GLK* *Cic. pro Corn. or. I fr. 36 p. 451 Or.* cornilio *GK*
 circuitis *GLK* eicerent *r* 21 homines *D* 22 fatio *D* neutrum *K*
 23 *Cic. pro Corn. or. I fr. 34 p. 451 Or.* 24 cornilio] *G* cornilio *K* num ex
 nam (a?) *corr. B* gratificabatur *Rr* homini *D* ordinari (h) *D* 26 edifico
 edificas *D* lactifico *D* lactificas *RD* *Luc. Phars. III 48 sq.*

non illum gloria pulsi

Laetificat Magni -;

83 'sentio assentio' et 'assentior', 'assentor assentaris'; 'aspicio aspicias', 'conspicor conspicaris' - Sallustius in Iugurthino -, 'suspisor suspicaris'; 'sterno sternis' activum, 'consternor consternaris' deponens - Sallustius; in I historiaram: equi sine rectoribus exterriti aut saucii consternantur -; 'medeor mederis', 'remedior remediaris' teste Capro. a 'fero' quoque activo et anomalo. 'vociferor vociferaris', quod est primae coniugationis | deponens. 'plecto' activum, 'amplector' deponens. 'fio' passivam significationem habet, quamvis sit neutrum, 'suffio' ex eo compositum activam. unde Virgilius:

At suffire thymo cerasque recidere inanes

Quis dubitet?

In verbis compositis est quando Graeci extrinsecus faciunt declinationem ad similitudinem simplicium, ut est 'ἐνέπω ἤνεπον', 'καμύω ἐκάμυον', 'κάθημαι || ἐκαθήμην', 'ἐνόχλω ἠνώχλουν'; est tamen quando et intrinsecus declinant, ut 'καταγράφω κατέγραφον', 'περιγράφω περιέγραφον', 'ἀναγινώσκω ἀνεγλίνωσκον'; apud Romanos vero semper intrinsecus fit declinatio, id est in ipsa iunctura sequentis verbi vel post cam: 'conficio confeci', 'abigo abegi', 'incipio incepti', 'subeo subii', 'confringo con-

2 letificat D 3 Sententio et adsententio et adsentior adsentor assentaris D

adsentio et adsentior, adsentor, assentaris. B assentio et assentior, iris et assentior assentor. aris. K apicio Rr 4 salus in iugurthino K del. k Sallust. Iug. 49, 4 cum interim Metellus, ignarus hostium, monte degrediens cum exercitu conspicatur (conspicitur etiam Donat. ad Ter. eun. II 3, 92 conspicitur libri Sall.) cf. Bondamus var. lect.

p. 315 iugurthino R eugurthino G et suspisor K supicaris R 5 consternaris Rr Sall. hist. I 98 p. 116 Kr. 6 istoriarum D 7 remedio remedior Dd

testo D. Capro] affert h. l. Osannus de Capro p. 16 9 amplector] amplecto R complector G 10 significationem D sit om. K sufficio Rr 11 actium B Verg. georg. III 241 sq. cf. lib. III § 17 12 sufficere Rr suffir&himo

B thimum Rr thimo GLK thymmo D ceransque D coerasque GLK recedere k 13 dubitat RB 14 In verbis] in mg. r ***** R declinationem fa- uel enepo

ciunt G 15 est om. G *νεπο (e) B ενετω D ενητω G et e eraso L εντω K ενεπον B ενετων RK ενετον D ενητων GL καμύω ἐκάμυον] scripsi cf. Phrynichi ecl. p. 339 cum ann. Lobeckii καμύω. καμύων B καμύω ἐκαμύων R ἐκαμύω. ἐκαμύων D κἀμύω ἐκαμύω GK καμύω ἐκαμύω L κάμνω ἐκαμύων ?

16 καθέμαι, ἐκαθήμεν. R καθηνμαι ἐκαθήμεν G καθεμαι ἐκαθήμεν L καθηναι καθήμεν K θημαι, ἐκαθήμεν. D ενοχλω ενοχλῶν B ενοχλω. ενοχλῶν D ενοχλω ενοχλῶν GK ηνοχλω ενοχλῶν L ενωχλω ενωχλῶν R 17 κατέγραψω

καταγραφῶν περιεγραφο περιεγραφῶ αναγινῶσκων. Rr κατεγραφῶ, καταγραφῶν, περιεγραφῶν. ανατινωσκῶ. ανετινωσκαῶν. D καταγραφῶ κατηγραφῶν (καταγραφῶν L) επιγραφῶ επιεγραφῶν. αναγινῶσκῶ ανεγινῶσκων. (ανεγινῶσκων L) GL καταγραφῶ κατηγραφῶν επιεγραφῶ επιεγραφῶν αναγινῶσκο αναγινῶσκων. K κατεγρα-

φῶν B περιεγραφῶν αναγινῶσκῶ B 18 uero in ras. B semper intrinsecus semper K 19 declinacio D 20 inaeipi L i. e. sepe

p. 831. 32 P.

p. 420. 21 K.

pregi', 'maledico maledixi', 'exigo exegi'. et illud quoque sciendum, quod 84
principalem litteram, quamcumque habuerit positio verbi, in suo loco ser-
uamus per omnem declinationem, ut 'amo amavi', 'erro erravi', 'ineo inii',
'oro oravi', 'uro ussi', 'haereo haesi', 'haurio hausi', 'bibio bibi', 'cedo
cessi', 'domo domui', 'flo flavi', 'gigno genui', 'laedo laesi', 'mico micui',
'narro narravi', 'paro paravi', 'rapio rapui', 'seco secui', 'terreo terrui',
'veto vetui'. excipiuntur 'ago egi' et 'eo ii' vel 'ivi', quae principalem
litteram positionis suae mutaverunt.

Quaeritur in compositis verbis, cur, cum saepe in praesenti corrupta
sit aliqua pars compositionis, in praeterito integra invenitur, ut 'perficio
perfeci', 'efficio effeci', 'iniicio inieci', 'pergo perrexi', 'exigo exegi', 'con-
fringo confregi', cum in nominibus tota declinatio per omnes casus no-
minativi figuras solet apud nos servare, ex quibuscumque modis sunt com-
positae, ut 'indoctus' per omnes casus ex duobus integris est, 'efficax'
per omnes casus ex duobus corruptis. similiter in omnibus compositis 85
nominibus hoc invenitur. excipitur 'alteruter alterutrius', quod cum in
nominativo ex duobus sit integris, in genetivo non est, nam 'alteriusutrius'
esset, qui tamen genetivus vetustissimis fuit in usu, sicut de nominativo
tractantes ostendimus; 'tantundem tantidem' praeterea, quod cum in no-
minativo sit ex duobus corruptis, in genetivo ex integro est et corrupto,
sicut et 'quicquam cuiusquam' et 'idem eiusdem'. euphoniae tamen causa
haec fieri manifestum est, quomodo et 'quendam' et 'quandam', in quibus
m, quae terminalis est accusativi casus utriusque generis, in n est con-
versa.

Apparet ergo ex hoc, quod compositio huiusmodi verborum, quae
non eosdem modos compositionum per omnia servant tempora, per singula
separatim fit. nam cum soleat plerumque compositio a correptam vel in
e correptam vel in i convertere per quaecumque tempora, ut 'habeo
inhibeo, habebam inhibebam, habui inhibui, habueram inhibueram, ha-
bebo inhibebo'; 'ago exigo, agebam exigebam, agam exigam'; 'facio
inficio, faciebam inficiebam, faciam inficiam'; 'iacio iniicio, iaciebam

2 lyteram <i>G</i>	positio <i>D</i>	servamus <i>Rr</i>	3 declinationem <i>D</i>	iniui
<i>BD</i> 4 usi <i>LK</i>	hereo heresi <i>D</i>	haurio] aurio <i>B</i>	hario <i>G</i>	ausi <i>B</i>
cedo cessi] i caedo caesi <i>G</i>	caedo ***** (ceidi?) <i>L</i>	5 cesi <i>K</i>	6 rapo <i>Rr</i>	7
principalem litteralem positionis <i>D</i>	8 positionis suae litteram <i>L</i>	lyteram <i>G</i>		
10 compositionis <i>D</i>	11 iniicio] r initio <i>R</i>	iniicio iniecio <i>K</i>	12 nominibus	
ex omnibus corr. <i>D</i>	toto <i>Rr</i>	declinacio <i>D</i>	13 sint <i>BDGLKr</i>	15 corrup-
tis est. <i>K</i>	17 integris sit <i>G</i>	18 esset] d esse <i>D</i>	vetustissimi* <i>Rr</i>	21 cu-
iusquam. Ab eo quod est isdem et est ab is et demum. et idem <i>B</i>	causa tamen			
<i>GLK</i>	22 hoc <i>DL</i>	23 conversa est <i>B</i>	25 compositio] r cum positio <i>R</i>	
26 eo sdem ex corr. r eo idem ni f. <i>R</i>	compositionum] r compositionem <i>R</i>			
28 convertere .a. per <i>K</i>	post tempora: eam id est a breuem inuenitur in uerbis uertit in i			
uel in e <i>BDr</i>	eam id est a breuem inuenitur in uerbis uertit in i uel in e <i>GK</i>			
post inhibeo: prohibeo add. <i>R</i>	quod unc. incl. et glosa spscr. not. r			29 iniebam
<i>D</i>	inhibui add. r	31 iaceo <i>D</i>	iacebam <i>G</i>	

p. 832. 33 P.

p. 421. 23 K.

iniiciebam, iāciam iniiciam'; 'frāngo infringo, frāngebam infringebam, frāngam infringam'; 'tāngo contingo, tāngebam contingebam, tāngam contingam'; 'ārceo coērceo'; 'spārgo respērgo'; 'pārco depērco' - ideo enim dixi 'plerumque', quia est ubi servatur a integra, ut 'paro reparo comparo', 'maneo remaneo', 'caneo incaneo incanui', unde Virgilius in II georgicon:

malos gessere valentes;

Castaneae fagus, | ornusque incanuit albo

Flōre piri,

'mano permano', 'narro enarro', 'aro exaro' -: frequentius tamen ea servant¹⁰ a, quae primae vel secundae coniugationis sunt, ut 'cano recino', eius frequentativum cum sit primae, servat a, 'canto decanto' - Lucanius in V:

Decantatque tribus et vana versat in urna -,

['labor perlabor'] 'vado invado', 'candeo excandeo', 'palleo expalleo', 'ar-
86 deo exardeo', 'areo exareo'. inveniuntur pauca in supra dictis coniugatio-
nibus mutantia a: 'damno damnas, condempno [condemnas]'; 'arceo arces,
coerceo [coerces]'; 'amico amicas, inimico [inimicas]'; 'habeo inhibeo',
'sacro consecro'. in tertiae vero et quartae coniugationis verbis multa in-
venis mutantia a: 'tango contingo', 'frango perfringo', 'ago exigo', 'iacio²⁰
iniicio', 'facio inficio', 'gradior ingredior', 'scando conscendo', 'fateor con-
fiteor', 'paciscor depeciscor', 'fatiscor defetiscor', 'salio insilio', 'patior
perpetior', 'pario reperio' - veteres enim et 'pario' quarta coniugatione de-
clīnabant -, 'partior impertio' et 'impertior', 'cado incido', 'fallo refello'.
inveniuntur tamen in his quoque coniugationibus quaedam, quae servant a²⁵
in compositione, ut 'nascor renascor', || 'pasco depasco', 'labor elabor',
'arguo coarguo' ['lacero dilacero'], 'largior dilargior'. in praeterito vero

1 iniiciebam I iniciebam L 2 infringam ex infrangam corr. K 3 coher-
ceo B deperco] r ex deperio ni f. corr. K, ex iterato respergo B deparco R
4 enim] autem B servatur aut integra L comparo reparo K 5 caneo om.
RL incanui om. D Verg. georg. II 70 sqq. (sic etiam Fr.; deficit Pal. Rom.)
8 Castaneae] r et ex corr. k castanaeae R fagos Med. et Serv. ad h. l.
ulmusque RB ulmusque D 9 pyri K 10 aro] r et aro RB DK 11 recino

B 12 Luc. Phars. V 394 15 labor perlabor] del. r labor perlabor Gg labo
perlabo L f. lauo perlauo uel r uel r uel v uel v
uadare cf. Forcellinii lex. s. vv. 17 a ut damno B damno damnas Rr

dampno. as condempno K condempno, p m. pr. specr., R condempno condemp-
nas D condemnas] sic R om. GLK 18 coercio G coercias] d om. DGLK

19 et in quartae GLK 20 tango intingo K iaceo D 21 iniicio] d iniceo
D confetior L 22 depaciscor D depiciscor BGLK dipiciscor K defitiscor

BGk deficiscor L difitiscor K 23 repperio D repperio BLK 24 partio Kk

fallo* refello* (r-r) L 25 is R quaedam] r quae dant R 26 depascor GK
27 lacero dilacero erasum in R lacero delacero Dd lacesso delacesso GLK

delargior DK pteriti Dd vero] quoque G

p. 833. 34 P.

p. 422. 23 K.

perfecto et plusquamperfecto cum simplex verbum e longam habeat, non potest compositio eam commutare, ut 'ēgi exēgi, ēgeram exēgeram'; 'fēci infēci, fēceram infēceram'; 'iēcī iniēcī, iēcēram iniēcēram', quae ~~sine~~ dubio a simplicibus suis componuntur; nam non possumus dicere, quod i brevis, 5 quae est in praesenti tempore, convertitur in e longam in praeterito: hoc enim in nullo invenimus fieri verbo.

Id autem, id est quod per singula tempora fit compositio, participio- 87 rum quoque diversae figurationes saepe tam praesentis quam praeteriti temporis ostendunt, ut 'effringens effractus', 'cogens coactus', 'subigens 10 subactus', 'exigens exactus'. haec enim omnia cum in praesenti extremam partem [id est dictionem] corruptam habeant, [in praeterito integram habent. cur, nisi quod separatas habeant compositiones per singula tempora? non est enim dubium, quod interrogati, unde componitur 'effrac- 15 tatus', ab 'ex' praepositione et 'fractus' participio respondebimus; et 'sub- actus' a 'sub' et 'actus', et 'exactus' ab 'ex' et 'actus', et de omnibus similibus.

Anomala quoque verborum id possunt ostendere, quae sine dubio per singula tempora sive etiam personas componuntur, ut 'prosum prodes prodest, prosumus prodestis prosunt, proderam, profui'. per totam enim 20 declinationem ubicumque a vocali incipit hoc verbum, interponitur iuncturae compositionis d; similiter 'aufero abstuli' in praesenti pro 'ab' 'au', in praeterito 'abs' habuit. idque ita esse confirmat Apollonius, summus artis auctor grammaticae, docens in I de verbo, immobilem figurationis iuncturam manere, et separatim confirmans, componi τὸ 'καταγράφω' καὶ 25 'κατέγραψον', 'ἐπιγράφω' καὶ 'ἐπέγραψον' et his similia, quaecumque intus habent declinationem, hoc est post praepositionem, quod apud nos semper fit in omnibus compositis verbis.

Sciendum tamen, quod in nominibus quoque apud nos iunctura com- XVI 88 positionis solet mo||veri tunc, quando ex duobus nominativis componuntur 30 vel ex nominativo et obliquo vel indeclinabili aliqua dictione. possumus

1 habeat] r habebat R habet D habent G 2 compositio ^{eam} cōpōtare K 3 in-
geceram Rr quae] r. quam R dubi Dd 4 a om. GLK 5 praeterito per-
fecto L 7 'compositio' fit G 9 subigo G 11 id est dictionem ^{uel is} G id est dic-
tionem & D habeat. ⁿRr 15 de omnibus ex de nominibus corr. K 18 siue
etiam in litura k proest Dd 20 incipiunt Dd uerbum *** (sed) B iunctu-
rae compositionis iuncture d R d iuncturae compositionis GL 22 praeterio R
apollonius RGLK Apollon. de verbo: cf. Graefenhanium Gesch. d. Philol. III 113.
131 summis Dd 23 auctor BD grammaticae auctor GLK in primo libro
de B immobilem B 24 iuncturam R componi τὸ] componit, o G compo-
nit OKATAΓΡΑΦΑ L τὸ] o Rr eo D o K 25 KATEΓΡΑΦΩΝ Kk KATEΓΡΑΦΩΝ B KATEY-
PAΦΩN L KATEYΓPAΦΩN Rr EΠIΓPAΦA L EΠEΓPAΦΩN R EΠIΓPAΦΩN B EΠIE-
ΓPAΦΩN K EΠIEΓPAΦΩN G EΠIEΓPAΦΩN L 28 in omnibus quoque RG 30 uel et
indeclinabili Lg indeclinabili aliquid adiectione B

p. 834. 35 P.

p. 423. 24 K.

tamen, quod illi de verbis intrinsecus habentibus declinationem dicunt, nos quoque etiam de nominibus huiusmodi dicere, quod per singulos casus sit compositio eorum, ut 'respublica reipublicae', 'respublica' quidem ex duobus nominativis, 'reipublicae' vero ex duobus genetivis vel dativis; similiter 'iusiurandum iurisiurandi', 'virillustris virillustris', 'magistrequitum magistriequitum', 'tribunusplebis tribuniplebis', 'quisque cuiusque', quae composita esse ostendit accentus. quod autem non est nominativorum proprium, sed etiam obliquorum casuum, per se componi, ostendunt nomina vel pronomina, quae per obliquos componi inveniuntur solos, ut 'istiusmodi', 'huiusmodi', 'cuiusmodi'.

Illud autem sciendum, quod etiam in nominibus et in pronominibus compositis apud Latinos extrema pars potest immobilis manere, quod apud Graecos non reperitur, ut 'tribunusplebis', 'praefectusurbis', 'cuiusmodi', 'idem', verbum autem vel participium nec apud Graecos ullum compositum nec apud nos extremam partem servat immobilem, ideoque semper in compositione extremam partem sibi defendit ipsum verbum et participium, quippe quod ex eo nascitur.

89 Componuntur autem verba vel cum nominibus, ut 'amplum amplifico', ex quo participium 'amplificans', 'signum significo significans'; vel cum altero verbo: 'calefacio calefaciens'; vel cum adverbio: 'maledico maledicens', 'satisfacio satisfaciens'; vel cum praepositione: 'indico indicens', 'perduco perducens', 'abstraho abstrahens', 'subrideo subridens'. ideo autem praepositiones compositae quidem cum verbo inveniuntur, numquam autem separatae per appositionem, quia verba per omnes personas in omni tempore nominativi casus vim habent, cui soli possunt coniungi: 'facio ego', 'facis tu', 'facit ille', similiter per omnia tempora. ergo cum casus nominativus numquam || per appositionem assumit praepositiones, sed in sola compositione, ut 'impius', 'perfidus', verba quoque in compositione dumtaxat has possunt asciscere; nec imperativa tamen verba secundae per-

2 quod^{per} singulos *K* 3 res publica rei publicae *K* respública quidem ex
duobus nominativis in *mg.* add. *K* quidem] *r* quibus *R* 4 reipublicae *K*

5 uir illustis *Dd* uirillustris uiri iulustris *B* 6 magistriequitum] magist^{ri} equi-
tum *Rr* magistri aequitum *B* 7 Quo^d *Rr* est solum nominativorum *K* 10
cuiusmodi uel cuimodi *B* 11 quod et in *BDLK* 12 compositis] *r* composit....

R immobilis *B* 13 reperitur] *d* repperitur *BDLK* ut] *G* utriusque
Rr 14 idem *R* idem uerbum *L* nec apud Graecos ullum compositum]
Lips. 1 *Krehlii* nec apud grecos ullum (n) compositum *m. rec. in H* nec apud grae-
cos (grecos *D*) ullos compositum *BDGLK* et in *litura R* nec apud illos compositum

Erl. 2 *Krehlii*, *Krehlius* 18 amplico^{fi} *K* 20 "uerbo 'altero *G* ut calefacio *r*
post calefacio: calere facio add. *BD*, calefacere add. *GLK* calefacens *G*

22 surrideo surridens *G* 25 habetⁿ *Rr* coniugaiⁿ *Kk* 26 similiter] *r* similia *H*
cum *om. D* 27 apositionem *D* adsumit *B* assumit *D* 29 as^h *D* ad-
sciscere *BLd* adscire *D*

p. 835. 36 P.

p. 424. 25 K.

sonae, quae vocativum asciscunt, ut 'scribe Virgili', 'lege Terenti', possunt in appositione habere praepositionem, quia nec vocativus hoc habet. participia vero quas quidem praepositiones habent per nominativum, vel a verbis habent, ex quibus derivantur per compositionem, ut 'exigo exigens', vel ad imitationem verbi per se compositas, ut 'exegi exactus'. possunt tamen per appositionem assumere praepositiones ad imitationem nominum, quia casus quoque obliquos habent, sicut nomina, sed non possunt participia componi, nisi per nominativum casum, quippe cum sint cognata verbis, quae vim nominativi possident, ut supra dictum est. ergo 'doctificus', id est 'doctum faciens', in vim nominum transtulit participia, sicut 'iusiurandum iurisiurandi', 'iurisconsultus', 'iurisperitus', 'senatusdecretum', 'senatusconsultum', 'plebiscitum', 'praefectusurbis', 'praefectusfabrum'.

Et sciendum, quod participia sine verbis esse non possunt. si quae igitur videantur sine verbis formam habere participiorum, nomina sunt dicenda et carent temporali significatione: 'paenulatus', 'togatus', 'scutatus', 'galeatus', 'hastatus', 'palliatu', 'caligatus' et his similia.

Sunt tamen quaedam huiuscemodi, quae et nomina et participia esse 91 possunt: nomina quidem cum ipsum habitum significant, non passionem nec tempus, ut 'armatus' ab armis habendis, ὁ ὀπλίτης, nomen est; cum vero a verbo 'armor' passivo nascitur et praeteritum tempus significat 'armatus', ὀπλισθείς, sine dubio participium est. ex omni autem fere habitu huiuscemodi nomina inveniuntur apud Latinos, ut a capillo intonso 'capillatus', a coma 'comatus', a cirro 'cirratus', ab auribus 'auritus', a naso 'nasutus', a tunica 'tunicatus', a lacerna 'lacernatus', a purpura 'purpuratus', a brachiis 'brachiatu', a || pallio 'palliatu', a praetexta 'praetextatus', a trabea 'trabeatus', a manicis 'manicatus', a paludamento 'paludatus', a

¶ adiscunt BD 2 appositionem Hr uocativus casus hoc RBDGK 3
per] r pro R 4 compositionem exigo K 5 imitationem K composita sunt
ut rec. m. in H, edd. Possumus BD 6 tamen] r tamen etiam RDGK adsumere

mere B assumere D imitationem G imitationem K 7 quoque per obliquos r
8 casus B 10 doctū ex doctus corr. B nominis r 11 iurisconsultus] r consultū R senatusdecretum senatusconsultum] r senatus***** (decre nī f.) R
12 plebiscitum GL pfectus urbis B pfectus urbis b pfectus fabrum B pfectus fabrum b 14 formam] formam formam L formam rei publicae K 15 ut
paenulatus d ut penulatus l 17 esse non possunt Rr 18 quidem] r quadam R

19 οονπαίτη GK οονπαίτη L ονπαίτη D ωνπαίτη Rr 20 passium r 21

ονπαίτη GLK ονπαίτη D ονπαίτη B ονπαίτη Rr 22 nomina post inveniuntur in mg. add. k 23 casso cassaratus Rr nasso nassutus K 24 tonica toni-
catus DGK pur puratus Rr 25 brachiis brachiatu R cf. Wagneri orthogr.

Vergil. p. 419 Lachmanni in Lucret. comm. p. 371 brachiis brachiatu G brachiis brachiatu K bracciis braccatus Zwicc. 2 Krehlii, Krehlius, Lindemannus conī. ms. f. recte
cf. lib. XI § 22 pello palliatu Rr palleo palleatus B 26 a trabea trabeatus]
rd a taberna tabernatus RBGLK et nī f. in litura D manicis Rr paludatus Rr

p. 836. 37 P.

p. 426—27 K.

- stola 'stolatus', a lorica 'loricatus', a pictura 'picturatus', a scuto 'scutatus', a tabula 'tabulatus', a pilo 'pilatus', a gladio 'gladius' - ex quo 'gladiator' -, a stella 'stellatus', a pelle 'pellitus', a dentibus 'dentatus', a barba 'barbatus', a pluma 'plumatus', a balano 'balanatus', a gemma
- 92 'gemmatu', a rostro 'rostratus', a ferro 'ferratus'. ex aliis quoque nominibus inveniuntur, sed non adeo multa, ut a Cerere 'cerritus', a lymphā 'lymphatus' et 'lymphaticus'. nec incongruum vel absonum mihi videtur, posse verba quoque ex his ipsis ad similitudinem eorum, quibus usa est auctoritas, proferre. quid enim impedit, nos quoque aliquid copiae ad opulentiam Latinae conferre eloquentiae et ad imitationem 'armo' et 'armor armatus' dicere 'tunico' et 'tonicor tunicatus', ut 'roboro' et 'roboror roboratus' et ut 'aero' et 'aeror aeratus', 'ferro feror ferratus', 'plumbo plumbor plumbatus' et ut 'vestio' et 'vestior vestitus', 'togo' et 'togor togatus'? si enim auctoribus timiditas obstetisset, ut nullis novis uterentur dictionibus ipsa natura et significatione rerum exigente, perpetuis Latinitas angustis damnata mansisset.

DE CONIVGATIONIBVS.

XVII 93 Coniugatio est consequens verborum declinatio, cuius regula apud Graecos quidem tam consonantibus quam vocalibus comprehenditur. consonantibus quidem in his verbis, quae βαρύτονα appellant, hoc est ante finem habentia accentum, vocalibus vero in circumflexis, apud nos vero in solis vocalibus secundae personae ad imitationem circumflexorum. sunt igitur coniugationes quattuor apud Latinos, cum apud Graecos decem sint. 'coniugatio' autem nominatur vel propter coniugatas consonantes, hoc est cognatas, ex quibus pleraeque apud Graecos coniugationes regulam sumunt, | vel quod una eademque ratione declinationis plurima coniungantur verba, quod magis ad Latinorum nominationem aptius est.

Per ordinem igitur vocalium locum singulae obtinent apud || nos. cum enim omnia verba, quae aequali regula declinantur, in o vel in 'or' desi-

1 pictoratus B	2 pilatus ex pilotus corr. B	4 a balanano G	5 rostris
GLK	6 ut om. GL	cerrere K	ceritus Rr
limpha BDGLK	7 limpha-		
tus RBDLK	limphaticus BDL	9 f. proferri	10 conferre Latinae L
aeloquentiae D	imitationem] g	emitationem GK	armo] r arma R
armo B	11 armatus om. K	tonico et tonicor	tonicatus GLK
tunicatus D	et ut BDGLKr	roburo et roboror	roburatus GL
feror B	13 blumbo blumbor blumbatus K	et ut vestio] r	et uestio RD
togo togor L	togo et togor togatus add. d	14 auctoribus D	obstetisset] r
opstetisset R	obstetisset GL	16 angustis K	dampnata rd
17 incipit de con-			
iugatione D	18 apu Rr	19 quidem om. G	20 BAPITONA R
BAPITONA K	appellant] om. D	uocant d	hoc est] r id est R
21 accentum. Et	uocalibus in L	accentum et uocalibus in GK	circum flexis K
22 imitationem ex	emitationem corr. K	emitationem G	circumflexorum GL
23			
decem] d	decim DG	24 nominatur add. g	25 pleraque RrD
eademque Rr	coniugantur D	28 Per ordinem —	apud nos om. R, add.
ni f., non enim satis distincte enotavi, r		optinent BDGK	

p. 837 P.

p. 427. 28 K.

nant, in o quidem terminantia, si primae sint coniugationis, in 'as' effe-
runt secundam personam, ut 'oro oras', 'sto stas'; sin secundae, in 'es',
ut 'moneo mones', 'haereo haeres'; sin tertiae, in 'is' correptam, ut 'cu-
pio cupis', 'curro curris'; sin quartae, in 'is' productam, ut 'munio mu-
nīs', 'esurio esuris'. in 'or' vero verba primae coniugationis in 'aris' fa- 94
ciunt secundam personam, ut 'amor amaris', 'criminator criminarius', 'luctor
luctaris'; secundae in 'ēris' producta paenultima, ut 'doceor docēris', 'reor
rēris'; tertiae in 'ēris' paenultima correpta, ut 'legor legēris', 'sequor se-
quēris'; quartae in 'iris', ut 'munior muniris', 'molior moliris', 'audior
10 audiris'.

Inveniuntur tamen quaedam verba, quae ex eadem positione primae
personae ad diversas proficiscuntur coniugationes vel variae causa signifi-
cationis, ut 'fundo', quod ad fusionem attinet, 'fundis', quod ad funda-
mentum, 'fundas'; 'mando' ad mandatum 'mandas', ad dentes 'mandis';
15 'dico' ad dicationem 'dicas', paenultima tamen correpta, 'dico' vero ad
dictionem paenultima producta 'dicis'; 'volo' ad volatum 'volas', ad vo-
luntatem 'vis'; 'lego' quoque paenultima producta 'lēgas', correpta 'lē-
gis'; 'compello' et 'appello' ad pulsionem 'compellis' et 'appellis', ad com-
pellationem vero et appellationem 'compellas' et 'appellas'; 'sero seras | se-
20 ravi', 'sero seris sevi' et 'serui'. sunt alia, quae, quamvis eandem signi- 95
ficationem servant, diversae tamen sunt coniugationis in usu, ut 'denso
densas' et 'denseo denses'; 'strideo strides' et 'strido stridis'; 'ferveo fer-
ves' et 'fervo fervis'; 'cieo cies, cio cis'; 'dureo dures', unde 'duresco',
'duro duras' - Lucanus in VI:

25 Auribus incertum feralis strideat umbra.

Virgilius in VIII:

striduntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

idem in eodem:

30 Fervere Leucaten auroque effulgere fluctus.

1 sunt D efferunt add. d 2 es] aes D es ut ut K 3 haereres Rr
4 munio] munui B 5 essurio essuris LK 6 creminor creminaris LK 7 eris]
aeris Dr 9 iris penultima producta ut B munior ex munio corr. K 10 au-
dieris (e adraso) B 11 positione uerbi primae GL positione ***** primae (uerba)
B positione uerbi primae ad (e) L 12 ad diversas] r aduersas R proficis-
cuntur] t proficiscitur L uel om. D uel uiriae Rr 13 ad confusionem G
fundis et fundo quod R 14 mand+atum L 15 vero] r enim R uero adic-
tionem L 18 apello Dd appello adpulsionem L apellis Dd appellis com-
pellationem GLK 22 denseo denses] r dense odenses R strido] ex corr. b
strid* B 23 cies et cio BG duresco et duro GLK 24 Luc. Phars. VI 623
III. GL III K VIII D 25 ferali K 26 Verg. Aen. VIII 420 sq. 27
tridentque Med. striduntque (praeced. gemitus) Pal. 28 chalibum RB calibum D
calibum GLK anelat D hanelat r hahelant R 29 Verg. Aen. VIII 677 30
lenaten Rr leocaten GLK efulgere G

p. 837. 38 P.

p. 429 K.

idem in I Aeneidos:

Fervet opus redolentque thymo fragrantia mella.

idem in X:

Postremi addensent acies. ||

idem in I georgicon: •

et Iuppiter umidus Austris

Denset, erant quae rara modo, et quae densa relaxat.

Lucanus in IIII:

Densaturque globus, quantum pede prima relato

Adstringit gyros acies -,

'tueor tueris' et 'tuor tueris' - Stätius in I Achilleidos:

Namque modo infensos utero mihi contuor enses.

Lucretius in VI:

dilutaque contra

Cum tuimur misceri absinthia, tangit amaror -,

'oleo oles' et 'olo olis' - Afranius in fratriis:

Non potest, quin illa stacta longueque et cunctis olat

Plautus in mustellaria:

Non omnes possunt olère unguenta exotica,

nam nisi corripias paenultimam, iambus stare non potest. Terentius in adelphis:

olet unguenta de meo -,

96 'excello excellis' et 'excelleo excelles' - Lucretius in I:

- 1 Verg. Aen. I 436 2 timo G thimo BLK flagrantia GLK Rom. Fr. (r in
litura Rom.) flagrantia Med. fragl**** Pal. 3 Verg. Aen. X 432 4 Idem
; postremo addensent acies. idem in primo georg.
in X geor & iuppiter Gg Postremo K Extremi lib. VIII § 43
cum Verg. addensent] etiam lib. VIII l. l. cum Pal. pr. m. addensent Rr ad-
densant Verg. Med. Rom. et Pal. ex corr. 5 Verg. georg. I 418 sq. (deficit
Pal.) 6 iuppiter L eupiter K umidus] D cum Rom. humidus RBGL uidus
Med. 7 denset etiam Med. m. pr. Rom. densest (n) L densat Med. m. alt. rara]
rasa G et om. L 9 Lucan. Phars. IIII 780 sq. IIII] B (?) Krehlius II 530. 573
cf. Cortium ad Luc. l. l. VIII RDGK nono L 10 Densaturque v. l. ap. Luc.
pede om. G primo K 11 asstringit R astringit Darmst.^b adstringit B adstrinc-
xit D astrinxit GLK constrinxit Voss. A, al. constrixit Voss. B constringit al. codd.
Luc. gyros LK 12 tueoris D et tueor R Stat. Achill. I 131 in -I in
Rr achilleidos K 13 infensos ex infensus ni f. corr. L mihi infestos utero
uel con
modo edd. Statii ensis K 14 Lucret. VI 929 sq. (929. 934) 16 cum tuimur
G contuimur BDKr tuimur (c?) L tangit K amaror] Lucretius amaro B amara rell.
17 olio R affranus GLK Afran. fratriar. fr. 6 p. 174 Both. 215 Neuk. XII p. 159
Ribb. in] a D fratris libri Noniani 147, I fratribus libri Prisc. cf. Bothium l. l.
p. 173 Neukirchium p. 213 18 quin] qui in B illa stacta] Nonius illa est acta
RBDG illa acta LK longueque L et multis Nonius olit GLK 19 Plaut.
mostell. I 1, 41 (v. 42) 20 omnes om. L unguenta GLK exotica B 21
Ter. adelph. I 2, 37 22 andria B 23 olet] r Terentius cf. lib. VIII § 43
XVIII § 243 olent RB rell. unguenta GK demeo in litura R 24 excello] r
excello R Lucret. I 27

p. 838 P.

p. 428. 29 K.

Omnibus ornatum voluisti excellere rebus.

Cicero in I epistularum ad filium: quare effice et elabora, ut excelleas —, 'fulgeo fulges' et 'fulgo fulgis'. Lucanus in X:

Fulget gemma toris et iaspide fulva supellex.

Virgilius in VIII: |

auroque effulgere fluctus —,

'sono sonas' et 'sonis' - Ennius in XI annalium:

Tum clipei resonunt et ferri stridit acumen.

Lucretius:

10 Caligare oculos, sonere auris —,

'uno unas', 'unio unis'.

De singularum igitur coniugationum regulis latius mox tractabimus. sciendum tamen, quod videmur in praeterito perfecto plerumque barytona quoque Graecorum imitari in commutatione consonantium teste Didymo, 15 qui ostendens omnia, quae habent in arte Graeci, habere etiam Latinos, exemplis hoc approbat.

Nam cum primam coniugationem dicunt βαρυτόνων, quae tres cognatas habet consonantes, id est β π φ, pro qua nos ph scribimus in plerisque, et in omnibus huius coniugationis verbis per ψ declinant ἀόριστον, 20 hoc est praeteritum infinitum spatio temporis, utrum paulo ante an multo sit perfectum, ut κρύβω ἐκρύψα, λείπω ἔλειψα, ἀλείφω ἤλειψα, nos quoque in praeterito perfecto, quod pro παρακειμένον, id est paulo ante perfecto, et pro ἀόριστον teste Probo habemus - nam 'amavi' 'πεφίληκα' καὶ

1 ornatum Priac. hic et lib. X § 36 cum correctore oblongi oratum Lucr. oblong. pr. m. et quadratus 2 Cic. in I epp. ad filium: fr. 1 p. 467 Or. aepistolarum K 3 Luc. Phars. X 122 4 fulcit Voss. A et al. codd. Luc. gemmatoris K 5 thorus Voss. A toros al. codd. Luc. suppellex D suppellex BGLK suppelles corr. in suppellex, spscr. i. e. thorus fulcit Voss. B 6 Verg. Aen. VIII 677 7 et sono sonis L Enn. ann. XI 1 E. S. fr. vi p. 54. LXXI Vahl. 8 Tunc lib. VIII § 38 libri clepei LK resonunt et] codd. libri VIII l. l. resonunt aes K resonantes, Rr resonant aes BGL resonant. ae^s. (ae ex ac ni f. corr.)

D stridet in stridit corr. D 9 Lucr. III 156 11^{et} unio Kk 12 latius om. L "tractabimus 'mox G tractabimus ex tractauimus corr. B 13 uidentur D plerumque add. d BAPITWNA B baritona G baritona L barithona K

14 imitari G imitari K dydimo RG didimo K Didymi de Latinitate (cf. lib. I § 20) fr. 3 p. 347 Schmidt. 16 hoc eras. in L adprobat B 17 βαρυτό-

ων] r BAPYTTON* N L BAPITONWN BDK BAPYTOWNWN R BAPITONWN G 18 ph add. d

19 et cum in d eius G uer^{bis} Rr declinabant G AOPICTWN RK AOP-

• PICTON D 21 ΚΡΥΒΩ BG ΚΡΥΩ ΕΚΡΥΨΑ ΑΙΩΩ ΕΑΛΙΨΑΝΤΩΕ ΑΙΩΩ ΕΜΨΑ Rr ΚΡΙΒΩ P

ΕΚΨΑ ΑΠΟ ΕΛΨΑ* ΕΛΨΟ ΑΕΛΨΑ L ΚΡ*ΩΩ ΕΚΡΙΨΑ ΑΥΠΩ ΕΛΨΑ ΑΕΛΨΩ ΑΕΛΨΑ K λείπω ἔλειψα ἀλείφω ἤλειψα] sic, nisi quod λείπω et ἤλειψα scripsit, 2 ΑΥΠΩ ΕΛΨΑ, ΑΕΛΨΩ ΑΕΛΨΑ G ΑΙΩΩ ΕΛΨΑ ΑΠΩ ΕΛΨΑ D ΑΠΩ ΕΛΨΑ ΑΙΩΩ ΕΛΨΑ ΓΡΑΦΩ ΕΓΡΑΨΑ B

22 quod] quem RBD pro om. D ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΩΥ R ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ DL ΚΑΡΑ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥ GK ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ I 23 AOPICTOY D Probo] Berytlio? cf. ann. ad lib. V § 45 ΕΦΙΑΕΚΑ & D πεφίληκα & ἐφίλησα 2 ΠΕΦΙΑΕΚΑΙΤΑΦΙΑΕΙΟΑ R ΠΕΦΙΑΕΚΑ ΕΤ ΕΦΙΑΕΙΚΑ uel ΕΦΙΑΕΚΑ (φίαν ex corr. in lib.) B ΠΕΦΙΑΕ ΚΑΙ ΤΕΦΙΑΝΣΑ G

p. 838. 39 P.

p. 429. 38 K.

‘ἐφίλησα’ significat, similiter ‘feci πεποίησα’ καὶ ‘ἐποίησα’, ‘vidi ἑώρακα’ καὶ ‘εἶδον’, et sic omnia cetera, cum in praesenti in ‘bo’ vel in ‘po’ desinat verbum, plerumque in ‘psi’ facimus praeteritum perfectum in tertia coniugatione, ut ‘scribo scripsi’, ‘nubo nupsi’, ‘scalpo scalpsi’, ‘repo repsi’; nam pro ψ Graeca duplici in principio syllabarum posita Romani ‘ps’ solent scribere.

In secunda autem coniugatione βαρυντόνων Graeci, quae γ vel x vel χ habet, per ξ efferunt praeteritum infinitum, ut λέγω ἔλεξα, λήγω ἔληξα. εἰκω εἔξα, ἄγγω ἤγηξα. nos quoque in ‘go’ vel in ‘co’ desinentibus idem frequenter facimus in praeteritis perfectis, id est per x declinamus hoc 10 tempus, ut ‘rego rexi’, ‘pingo pinxi’, ‘duco duxi’, ‘dico dixi’. nam in ‘pho’, ‘cho’, ‘tho’ nullum terminat Latinum verbum. itaque ‘triumpho’ Graecum est ἀπὸ τοῦ ‘θριαμβεύω’; sed translatio fuit aspirationis a prima ad postremam syllabam, quomodo ‘κύθρα χύτρα’, quod est Ionicum, ‘ἐνθαῦτα’ pro ‘ἐνταῦθα’, ad cuius imitationem Latini pro ‘θρλιαμβος’ ‘triumphus’ per transmutationem aspirationis protulerunt; ideo tamen b in p conversa est, quia b aspirari non potest.

Tertiam quoque illorum imitatur coniugationem, quam per δ τ θ efferunt, ut ᾄδω ᾄσα, ἀνύτω ἤνυσσα, πλῆθω ἐπλησα, nos ‘ardeo arsi’, ‘laedo laesi’, ‘ludo lusi’, ‘concutio concussi’.

ΠΡΕΦΙΚΑΙ ΠΡΕΦΙΑΥΣΑ *K* ΠΡΕΦΙΑΨΑ et *ΕΦΙΕΣΑ in *littera l* 1 feci* (!) *L* fecit. ΠΙΕ-
ΠΟΙΝ. ΚΑΙ ΕΠΟΝ ΠΟΝΕΑ. *G* fecit. ΠΙΕΤΟΙΗΚΑΙΕΠΟΗΤΟΗΤΟΝΕΑ *K* πεποίηκα] ΕΠΟΙΗΕΝ *D*
NO
πεποίηκα καὶ ἐποίησα] in *littera l* ΠΕΠΟΥΕΚΑ ΚΕΠΟΙΗΕΑ *B* ΠΕΠΩΙΗΕΑ ΤΕ ΠΩΝΕΑ *Rr*

ΕΩΡΑΚΑ ΚΕΙΔΟΝ *B* ΕΩΡΑΚΑΧΑ ΚΙΕΙΔΟΝ *Rr* ΕΩΡΑ ΚΑΙ ΚΕΙΔΟΝ *G* ΕΩΡΑΚΑΚΕΙΔΟΝ *K*
ΕΩΡΑΚΑ ΚΑΙ ΕΙΔΟΝ in *littera l* 2 ΕΙΔΟΝ *D* et om. *K* cetera. Nos quoq; cum *B*

uel po *L* et in po *K* 4 reppo repsi *L* 7 ΒΑΡΥΤΩΝΩΝ *R* ΒΑΡΥΤΩΝΩΝ *B* ΒΑΡΥ-
ΤΩΝΩΝ *K* ΒΑΡΥΤΩΝΩΝ *G* βαρ+τωνων *L* quae spact. *K* γ. κ. x. *GLK* g uel c
uel h *RB* g uel c uel ch *D* 8 ξ] x *RBD* ΑΕΓΩ ΕΑΞΕΑ ΑΙΓΩ (ΑΙΓΩ r) ΕΑΙΞΕΑ
RBD ΑΕΓΩ ΕΑΞΕΑ *K* ΑΕΓΩ ΕΑΞΕΑ *L* ΑΗΓΩ ΕΑΞΕΑ *G* 9 ΕΙΚΟ *GL* ΑΙΧΩ r ΕΙΧΩ
εἔξα] om. *D* εἰκω — ἤγηξα] ΑΙΓΩ ΕΞΑ ΑΧΙΞΩ ΕΙΧΙΞΑΑΧΩ (in *mg.* add. ΕΙΞΩ) in *li-*

tura *k* ΑΓΧΟ ΑΓΞΑ *GL* ΑΓΧΩ. ΕΞΑ *D* ΕΓΞΑ *RB* vel in co] b uel co *BGK*
10 in praeteritis] b i+praeteritis (m?) *B* 11 pinguo *L* dico dixi om. *R* in

add. r 12 terminatur *G* 13 ΑΥΤΩ ΤΩΥ ΤΙΑΜΒΕΥΩ *Rr* ΤΩΥ *B* ΘΡΙΑΜΒΕΩ *D*
ΘΡΙΑΜΒΕΩC *G* ΘΡΙΑΜΒΕΩC *L* 14 quomodo ΚΥΘΑΜΒΕΥΩ. quod est ionicum. ΕΤ ΕΝ-
ΘΑΥΤΑ ΠΡΟ ΕΝΤΑΥΕΑ. Ad *B* ΚΥΘΑ *K* ΚΙΤΡΑ *L* ΚΑΤΡΑ *Rr* ΧΙΤΡΑ *G* Χ+ΡΑ *L*

ΧΙΡΑ *K* iolicum *K* ἐνθαῦτα] k ΕΝ+ΑΥΤΑ *K* ΕΝΘΑΙΤΑ *GL* ΕΝΤΑΙΤΑ *Rr* 15 pro

D ΕΝΘΑΥΤΑ *R* ΕΝΘΑΙΤΑ *G* ΕΝΤΑΙΤΑ *L* ΕΝΤΑΓΑ *K* pro add. *k* ΟΡΙΑΜΒΩC *RB*
16 tamen] autem *B* 18 quoque eorum *GL* imitatur] g emitatur *G*

quam] que *B* per α. θ. *. *K* per d. t. th *RBD* per d. t. uel th r 19 ᾄδω
ᾄσα] uel ορο ἰαω *k* nca *Rr* εca *L* ΑΝΥΤΟ *BDG* ΑΝΙΤΩ ΕΝΙΚΑ *L* ΕΝΥΤΑ *BK* ΕΝΙΚΑ

D ΕΝΥΤΑ ΠΑΕΤΩ ΠΑΑΝΕΑ *Rr* ΠΑΘΩ ΕΠΑΝΕΑ *D* ΠΑΘΩ ΕΠΑΝΕΑ *GLK* 20 concussi *L*

p. 839. 40 P.

p. 430. 31 K.

Ad quartae quoque imitationem, quae per ζ vel duplicatam σ profer-
tur et praeteritum per σ facit, ut φράζω ἐφράσα, πλάσσω ἐπλασα, nos
quoque 'pitisso pitissavi', 'patrisso patrissemi', 'musso mussavi'.

Quinta per liquidas apud illos profertur easque servat in omni prae-
terito, ut τίλλω ἔτιλα, νέμω ἔνειμα, τείνω ἔτεινα, σπείρω ἔσπειρα. nos 99
quoque in plerisque servamus liquidas, non tamen in omnibus, ut 'caelo
caelavi', 'doleo dolui', 'volo volui', 'domo domui', 'timeo timui', 'emo emi',
'tono tonui', 'teneo tenui', 'cano cecini', 'aro aravi', 'terreo terrui'. ideo
autem diximus 'in plerisque', quia inveniuntur et m et n et r in praesenti,
10 quae in praeterito perfecto vel abiciuntur vel mutantur, ut 'rumpo rupi',
'premo pressi', 'sterno stravi', 'temno tempsi', 'tero triui', 'uro ussi'.

Sextam coniugationem dicunt, quae per ω puram || effertur, ut ἐπιπύω,
πλέω, βασιλεύω, qualia sunt apud nos omnia secundae et quartae coni-
gationis verba, quippe in 'eo' vel in 'io' desinentia. inveniuntur tamen
15 etiam primae et tertiae coniugationis, non solum e vel i antecedentibus,
sed et aliis vocalibus, ut 'inchoo inchoas', 'mutuo mutuas', 'meo meas',
'hio hias'. tertia tamen a vel e ante aspirationem invenitur habere | pae-
nultimas, ut 'traho traxi', 'veho vexi', i vero vel u puras sine aspiratione,
ut 'facio facis', 'ruo ruis'.

20 Sed de omnibus formis praeter perfecti quattuor coniugationum et
generalibus regulis ad omnem verbi declinationem pertinentibus latius in
sequenti libro disseremus. nunc de personis tractemus, quas ideo cum XVIII 100
numero in extrema parte accidentium posuimus, quod non omni verbo,
quomodo supra dicta accidentia, adhaerent, sibi autem semper sociantur
25 in verbo et in omnibus quae declinari possunt partibus; nam in adverbio

1 ζ] = G q] s RB DK 2 praeteritum K σ] s RBD φραζω BL

C

ΕΦΡΑΖΑ Rr ΠΑΑCΩ K ΠΑΑCΩ RGL ΕΠΑΑCΑ R ΕΠΑΑCΑ G ΕΠΑΑCΑ LK nos
— pitissavi in litura k 3 pitisso] r petisso RGL pytisso B petissavi GL py-
tissavi B patrissemi ΓΟΥ. ΓΥΩ. musso B muso musavi L musso massavi g
5 ut —. nos om. D in mg. add. d τίλλω] α τιαλω GL *ααλω (it?) R πιαλω BKr
πιαλω uel τινω d επιλα B επαλα Kd ειαλα ΝΕΜΩ R εια, ΑΝΕΑΛΩ r

W

ΕΝΕΙΑ.ΑΑΝ ΕΝΕΜΑ K τείνω ἔτεινα] α τινω ετινα B τино ετινα G τινω ετινα Rd
тинω ετινα r тино ετινα (TINO ex тинω factum) K тино ετινα L CTEIPO ex CTEIPW factum
K CTEIPW r TEIPW d CTEIPA R CTEIPA B EYTEIPA L 6 celo B 7 celavi BD

8 caneo Rr cecini] d cenici D aro arui L tereo D terui RrD
9 inveniuntur in m B 10 uel in litura B abicitur BD abicitur GLK mu-
tatur BDL motatur GK 11 praemo RB pressi suo siui sterno B tempno

RBK temsi D uro ussi tero triui B treui D ussi (s) L usi RK 12

ω] r o RGL ut om. GL ΠΕΥΩ Rr ΠΕΥΩ GL ΕΠΕΥΩ K 13 πλέω] add. d
παιω G ΒΑCΙΑΕΥΩ D ΒΑCΙΗΑΕΥΩ G ΒΑCΙΩ ΕΙΩ L ΒΑCΙΟ ΕΙΩ (o ex ω mut.) K
apud nos om. L 14 quippe uel in G in io uel in eo L eo] o D 16 mo-
tuo motnas G 17 inveniuntur Rr 18 puras in mg. add. K 19 ruo ruis facio
facis. L 22 disseremus K 23 in add. r 24 accedentia K 25 et in omni-

et in omnibus
bus] quomodo supradicta Rr

p. 840. 41 P.

p. 431. 32 K.

possunt et numeri sine personis et personae sine numeris inveniri: numeri, ut 'quingues', 'decies', personae, ut 'meatim', 'tuatim'; quamvis enim a singulari pronomine derivantur, indifferenter tamen tam singulari quam plurali numero verborum coniunguntur, ut 'meatim dicis' et 'meatim dicitis'. sed in adverbio species quaedam invenitur haec habens divisa, in verbo vero et nomine et pronomine et participio omnes voces vel singulares habent numeros vel plurales et personas simul cum numero vel finitas vel infinitas. nomen tamen et participium in omni casu tertiae sunt personae absque vocativo, qui solus ad secundam profertur personam.

DE PERSONIS.

101

Sunt igitur personae verborum tres. prima est, quae de se loquitur vel sola vel cum aliis, ut 'dico dicimus', secunda, ad quam loquitur, de ipsa vel sola vel cum aliis, ut 'dicis dicitis', tertia, de qua extra se et illam, ad quam dirigit sermo, neminem, posita loquitur prima, ut 'dicit dicunt'. et prima quidem et secunda verborum personae finitae sunt, praesentes enim demonstrantur, tertia vero infinita est itaque eget plerumque pronomine, ut definiatur. et prima quidem et secunda persona verborum pronomibus iungi possunt solis, tertia vero etiam nominibus, quae per se tertiae sunt personae, absque vocativo casu, quod ante diximus, ut 'lego ego', 'legis tu', 'legit ille' vel 'legit Cicero'. nam si dicam 'lego Cicero', soloeismus est, nisi addidero pronomen, dicens 'lego ego Cicero' vel 'legis tu Cicero', exceptis illis verbis, quae sunt substantiae vel vocandi, ut 'Priscianus sum, Priscianus vocor, Priscianus nominor, Priscianus nuncupor'. et prima quidem potest sibi et secundam et tertiam coniungere, ut 'ego et tu facimus, ego et ille facimus', secunda vero non potest coniungere sibi nisi tertiam, ut 'tu et ille facitis', tertia vero nec primam nec secundam, sed alteram tertiam, ut 'iste et ille faciunt'. et prima quidem potest etiam secunda et tertia absentibus per se loqui, ut saepissime apud comicos videmus induci personas, quae ipsae ad se loquantur, ut Simo in Andria:

Non dubium est, quin uxorem nolit filius.

secundam vero vel tertia sine prima non potest esse; potest tamen prima et

1 in vocc. numeri sine desinit lacuna cod. H personae sine H 3 dirigen-
tur Br deriuntur b indifferenter G indifferenter K tamen om. BDGLK sper.
H tam] tum G 4 et om. H 5 quaedam species B devisa L 6 voces
tam singulares H L 7 personasimul B 9 secundam D 10 INCIPIT DE PER-
SONIS. D una linea vacua in H 11 quae de ipsa loquitur D 13 extra] r intra R
14 dirigit G ut dici dicunt B 15 quidem om. L persona D 16 post
tertia vero sqq. — tertia vero om. R add. r 18 etia b etiam B per se r
19 personae sunt GL abque Rr 20 dicam] d dico D 21 soloeismus L
vel add. r 23 priscianus h. l. quater GLK 25 vero add. r adiungere L
26 ne primam Rr 27 primam quidem Rr 30 Ter. Andr. l' 2, 1 31 du-
bium est Bas. 32 secunda K esse non potest GL

p. 841. 42 P.

p. 432. 33 K.

secunda sine tertia, et prima et tertia sine secunda inveniri. est enim ubi ipsa prima persona ad se quasi ad secundam loquitur personam, sed figurate, ut Dido in IIII Virgilii:

Infelix Didol nunc te facta impia tangunt?

5 Tunc decuit, cum sceptrā dabas.

Et quoniam sunt quaedam verba, in quibus naturaliter vel omnes vel 102 quaedam deficiunt personae, de his breviter dicamus. in imperativis prima persona singularis non potest esse, quod naturaliter imperans ab eo, cui imperat, dividitur; cum ergo prima persona est, quae loquitur, ipsa sibi 10 imperare non potest. unde hic modus et vocativum casum asciscit, qui in secunda tantum persona invenitur, ut 'doce grammaticae'; nam tertiae quoque personae imperantes internuntia utimur || secunda persona, ut 'grammaticae legat discipulus tuus'. ergo si absit secunda persona, non possumus imperare tertiae, nisi figurate ad nosmet ipsos loquentes quasi ad 15 secundam personam. itaque quae Latini in plurali numero imperativa primae personae accipiunt, haec Graeci ὑποθετικά vocant, id est suppositiva sive hortativa. dicunt enim, quod superior debet | ostendi qui imperat eo cui imperat, hic autem suam quoque coniungens personam, similem se sociumque in hac ipsa re, de qua imperat, ostendit futurum illis, 20 quibus imperat, ut 'pugnemus', 'legamus', quasi ad socios videtur hoc modo uti; itaque melius illis visum est hanc personam numeri pluralis separare ab imperativis. sciendum tamen, quod frequentissime iste modus 103 pro optativo ponitur vel deprecativo, ut:

Musa, mihi causas memora, quo numine laeso,
25 et apud Terentium:

Fac amabo.

ergo si ad deos, qui omnibus superiores sunt, imperativo utimur modo, cur non etiam ad socios vel ad eiusdem naturae quoscumque homines, quamvis maiores nobis vel similes, per connumerationem nostri quoque, 30 quae fit in prima persona plurali, hoc modo [id est imperativo] utamur?

1 secunda persona sine K 2 quasi] r que R 3 Verg. Aen. IIII 596 sq.

lib.
IIII. virgilii libro GL .IIII. Virgilii Kk IIII aeneidos virgilii B 4 facta H fata R

5 Tum Verg. Med. 7 dicamus] disseremus GL diseremus K 8 cuimperat Hh 9 dividitur] h diuidatur H quae loquitur add. r 10 unde et hic H

modus in mg. add. K modus uocativum G modus de uocativum H adsciscit B qui' in H 11 grammaticae B grammaticae K 12 imperantes perso-

nae B internuntia] r internuncia R grammaticae (a) K 14 imperare H figuratae G figuratae H 15 plurali ex plurale ni f. corr. H 16 ὑποθετικά] r

ΥΠΟΘΕΤΙΚΑ R id est] id L 17 hortativa H 18 coniungens RD post perso-

nam in mg. per omnia add. b psimilem D 19 illis quis impera Rr 21 ui-

sum hanc Rr numeris B 22 frequentissime B 23 aptativus Rr depraeca-

tivus RBH Verg. Aen. I 8 24 musa G causa (sic) mihi B causas om.

G laedo L 25 aput H Ter. eun. III 3, 28 post Terentium: in add.

RBHGL in eunucho r in andria h in II. K 27 ad eos L modo utimur B

GRAMMATICI LATINI II.

p. 842. 43 P.

p. 433. 34 K.

Infinita quoque et impersonalia et gerundia vel supina carent personis naturaliter. praeterea in nominationibus, id est ὀνοματοποιίαις, sive nominum seu verborum novis conformationibus, non omnes declinationis motus sunt quaerendi, ut 'tinniat' - Persius:

Ne qua subaerato mendosum tinniat auro -,
'taratantara' - Ennius:

At tuba terribili sonitu taratantara dixit -,
104 ut etiam apud Graecos ὄλξε ὀφθαλμός, ἐκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιστοί, φλοίσβος.

'Pluit' et 'tonat' et 'fulminat' et multa similia, quae ad homines non pertinent, proprie quidem ad tertiam dicuntur personam, possunt tamen etiam in prima inveniri persona et secunda per poetarum προσωποποιίαις, id est conformationes, vel per responsa dei et per apostrophas, quasi ad ipsum Iovem praesentem, et sunt quasi propria || verborum, quae ad solum Iovem pertinent.

Reperiuntur tamen et alia verba, quae in usu deficiunt personis, ut 15 'cedo', 'sodes', 'salve', 'furus', 'ave', 'infit', 'foret'. quamvis et infio et furo apud Varronem inveniuntur et 'forem' apud Terentium in hecyrā:

Nam si utrumvis horum, mulier, umquam | tibi visus
forem.

'fore' quoque dicitur, ex quo 'confore' Terentius in Andria compositum protulit:

et id spero confore.

1 quoque impersonalia G impersonalia B 2 ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΗΙΑΙC BHG et

extremo i eraso L ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΗΙΑΙC Rr *ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΗΙΑΙC D ΑΝΟΜΑΤΟΠΟΙΗΙΑΙC K 3 seu] siue K 4 Pers. sat. 5, 106 5 neq; Pers. Vat. oro Montepess. pr. Vat.

6 Enn. ann. II 35 E. S. ann. fr. inc. VIII p. 67. XL Vahl. 7 ait at L Ad tuba* tribili(s) D Taratantara H 8 ὄλξε — φλοίσβος in mg. add. d Hom. Od. VIII 394 ὄλξε] οἷς d CIZEOΦΕΛΑΜΟΣ B CIZEO.ΦΕΛΑΑΜΟΣ H ωφθαλμος R οφθαλαμος G οφροδαμος L οφθαλαμος K Hom. II. I 46 ΕΚΛΑΓΞΑΝ HGLK

ΕΚΛΑΓΞΑΝΔΑΡΑ, ΟΙCΤΟΥ Rr ΕΚΛΑΓΞΑΝΔΑΡΑΝΟΙΤΟΙ d ΔΑΡΑ BGLK ΟΙC.ΤΟΙ G ΟΙCΤΟΥ B ΟΙCΤΟΙ K φλοίσβος] v. Hom. II. V 322. 469 X 416 XX 377 φλωισβος R φλοισβος H 9 fulminat in fluminat corr. D 10 non eras. in K propriae K

propriae Rr addicuntur Rr 11 ΠΡΩCΩΠΟΠΟΙΗΙΑΙC Rr ΠΡΩCΩΠΟΠΟΙΗΙΑΙC B ΠΡΩCΩΠΟΠΟΙΗΙΑΙC GK ΠΡΩCΩΠΟΠΟΙΗΙΑΙC D ΠΡΩCΩΠΟΠΟΙΗΙΑΙC H IAC in litteram inserat h ΠΡΩCΩΠΟΠΟΙΗΙΑΙC L 12 id est] . Item B conformationes(?) h conformationes(?) H per om. B diei K apostrophos R 13 post Iovem: praesentem — Iovem om.

R add. r 14 pertinent Rr 15 reperiuntur L 17 et ** furo (in) R furo (e?) D furo inter Varronis fragm. inc. posuerunt edd. v. § 59, de infio v. § 61 Terent. hec. III 1, 10 18 haecyra RDH hecira K echyra GL echyra B 19 utrum ues K harum mulierum quam LK mulier umquam] rd mulierum quam RBD usus D 21 Ter. Andr. I 1, 140 post Terentius: compositum add. DLK compositum] h. etiam l. extat in RLK ***** (positū?) D 22 protulit] posuit L 23 et spero Terentiani libri confore spscr. r confore. eleus litteras LK confore ellus litas G

DE NVMERO.

Numerus accidit verbis uterque, quomodo et omnibus casualibus, singularis, ut 'lego', pluralis, ut 'legimus'. necesse est autem in omnibus declinabilibus utrumque simul inveniri, sicut supra dictum est, numerum et personam. sciendum tamen, quod, quamvis et in nominibus et pronominibus et in participiis inveniantur, voces communes singularis et pluralis numeri - ut 'poetae', 'viri', 'fluctus' genetivi singulares et nominativi plurales sunt, similiter 'caedes', 'verres', 'dies', 'res' nominativi tam singulares sunt quam plurales, 'ipsi' vero et 'isti' et 'illi' dativi singularis et nominativi plurales -, in verbo numquam hoc invenitur apud Latinos, quamvis apud Graecos in multis, ut *ἐνυπτον* tam singulare est primae personae quam plurale tertiae praeteriti imperfecti, similiter *ἐχαιρον*, *ἐπαρουν*, *ἐκρατουν*, *ἐλάουν*, *ἐπολούν*. | ||

1 INCIPIT DE NVMERIS. *D* 2 accedit *K* omnibus] *r* in omnibus *RG* 3 necesse est
ces autem *Rr* 4 declinationibus *Rr* declinationibus *H* 5 tamen *om. L*
quamvis in *B* nominibus] *r* omnibus *R* et in pronominibus] *r* et pro omnibus *R*
6 et in participiis *Dd* et participiis *L* et pluralis] *r* ut pluralis *R* 8 post sunt:
similiter — sunt *om. R add. r* nominatiui tam *Ll* 10 et in nominatiui *Rr*
11 et *υπτον K λυπτον D επυπτον B* et *επυπτον G επυπτον R επυπτον L* 12 plu-
phetone. αἴφονε. αἰαφονε. ποτόυν.
rale *B* Tertia *R* *εχαιρων επαραρων εααλων επωτων Rr εχυρον ερετον επυ-*
αττον εααφων εποιουν. D εχαιρον επετον επυαττον εααφυννεποιουν H εχαιρον
εφεγον επιατον εααωιν επωιν L εχαιρον επετον επυαττον (sic g επιαττον G) εα-
αωιν (εααφωιν G) επωτων GK

Artis Prisciani viri disertissimi gramatici caesaris doctoris urbis rome constopolitinae praeceptoris mei liber viii de uerbo explicitus.

Incipit eiusdem liber viii (viii r) de ^{ce}nerali uerborum declinatione *Rr*

ARTIS PRISCIANI (PRISCIANI *GL*) VIRI DISERTISSIMI GRAMATICI CAESARIENSIS (CAESARENSIS *B?L*) DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE (CONSTANTINOPOLITANAE *B*) PRÆCEPTORIS MEI LIBER -VIII- DE VERBO EXPLICITVS FELICITER.

INCIPIT EIVSDEM LIBER VIII (IX *L*) DE GENERALI VERBI (VERBI *B*) DECLINATIONE *BGL*
RI

ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE PRÆCEPTORIS MEI LIBER VIII. DE VERBO EXPLICIT*.

INCIPIT EIVSDEM LIBER VIII. DE GENERALI VERBI DECLINATIONE *H*

explicit liber viii de uerbo

incipit eiusdem liber viii de regulis generalibus praeteriti perfecti omnium coniugationum et postea de praeterito perfecto primae et secundae coniugationis *D*

INCIPIT EIVSDEM LIBER VIII. DE GENERALI VERBI DITIONE *K*

ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE PRÆCEPTORIS MEI LIBER VIII. DE VERBO EXPLICITVS EST FELICITER.

INCIPIT EIVSDEM LIBER NONVS DE REGVLIS GENERALIBVS PRÆTERITI PERFECTI OMNIVM CONIUGATIONVM ET POSTEA DE PRÆTERITO PERFECTO PRIMAE ET SECVNDÆ CONIUGATIONIS.

FLAVIANVS THEODORVS DIONISII V. D. MEMORIALIS SACRI SCRINII EPISTOLARVM ET ADVIVTOR V. M. QVAESTORIS SACRI PALATII SCRIBI ARTEM PRISCIANI ELOQVENTISSIMI GRAMMATICI DOCTORIS MEI MANV MEA IN VRBE ROMA CONSTANTINOPOLI. DIE TERCIO IDVVM IANVARI MAVORTIO. V. C. | consule indictione. v. *Darmstad.*^b

LIBER NONVS.

p. 843—46 P.

p. 435. 36 K.

DE GENERALI VERBI DECLINATIONE.

I 1 Dictionum aliae sunt uniformes, id est indeclinabiles, ut adverbia, coniunctiones, praepositiones, interiectiones, aliae declinabiles, ut nomina, verba, participia, pronomina. earum ergo aliae in principio moventur, ut pronomina transeundo in personas, 'mei tui sui', 'mihi tibi sibi', 'me te se'; 'meus tuus suus', 'mei tui sui', 'meo tuo suo'; in genera vero et numeros et in casus transeuntia finem movent, sicut nomina, pronomina quoque, quae discernunt genera, ut 'ille illa illud', 'ipse ipsa ipsum', nec non etiam participia, quibus omnia fere accidunt tam nominibus quam verbis accidentia, || unde non solum in fine per genera et casus et numeros, sed etiam in principio est quando moventur per tempora, ut 'lavans lauturus', 'fovens fôturus', 'mövens môturus'. verba autem et in principio et in fine et in medio moventur, non tamen per singula tempora omnes motus necesse est pati, sicut ostendetur. oportet igitur de his ratione congrua exponere. cur tamen a praesenti, sicut a nominativo, declinationis exordium sumimus, superius tractatum est, quod scientes de ceteris dicemus.

Praeteritum imperfectum apud Latinos principium numquam movet, sed finem, ut 'amo amas amabam', 'doceo doces docebam', 'lego legebam', 'facio faciebam', 'munio muniebam'. et in prima quidem coniugatione a habet ante 'bam' - secunda enim persona in 'as' desinens abiecta s || assumit 'bam': 'amo amas amabam', 'meo meas-meabam', in aliis vero omnibus e productam: 'docēbam', 'legēbam', 'audiebam'. in quarta enim coniugatione est quando antiqui transmutantes locum voca-

2 uniformis ^e Rr	^d auerbia D	3 coniunctiones] rk	coniunctiones RK	4 ea- in
rum] d eorum BHLKr	et ni f. D	alia H	6 et in numeros BDHG	et
numeros et casus ⁱⁿ L	8 quae om. D	genera in ras. B	9 nec non] k nec	
nec K	omnia] omnia R	11 in princio H	12 fôturus H	môturus H
13 "et in medio "et in fine K	15 sicut nominatio Kk	16 Superius H		
tractum R	17 dicamus H dñs K	19 sed] r de R	ama ^o D	lego] r lego
legis Rr	lego legi. H	legēbam Rr	21 secunda] rb	secundae R secunda B
22 adsumit B	bam ut amo Bd	23 e add. d	audiebam.	quarta enim con-
iugā est K	audiebam. Quarta autem coniugatio est GL	24 enim] tamen in futura k		

p. 845. 46 P.

p. 438. 37 K.

lium pro i et e 'ei' diphthongum proferre solebant, quam postea in i longam verterunt, ut 'polibam' pro 'poliebam', 'munibam' pro 'muniebam'. in 'eo' vero desinentibus verbis eiusdem quartae coniugationis nec possumus aliter proferre praeteritum imperfectum nisi i ante 'bam' servantes, ut 'eo iham', 'adeo adiham', 'veneo venibam', 'queo quibam'; nec mirum, cum haec verba ex secunda persona faciunt tam praeteritum imperfectum quam futurum ad similitudinem primae et secundae coniugationis; nam tertia et quarta coniugatio solet ex prima persona gignere tam praeteritum imperfectum quam futurum: praeteritum imperfectum mutatione 3 o in e productam et additione 'ham', ut 'lego legebam', 'facio faciebam', 'audio audiebam', futurum mutatione o in 'am': 'lego legam', 'facio faciam', 'audio audiam', exceptis in 'eo' desinentibus, quae, sicut supra diximus, a secunda persona faciunt supra dicta tempora.

Praeteritum perfectum tres habet motus, in principio et in medio plurumque, non tamen semper, in fine vero semper; in principio et in medio et in fine: 'caedo cecidi', 'cado cecidi'; in medio et in fine: 'decerno decrevi', 'porrigo porrexi'; in fine tantum: 'pando pandi', 'defendo defendi'. est etiam invenire quaedam verba, in quibus principium movetur et finis medio integro manente: 'mordeo momordi', 'tondeo totondi'.

Plusquamperfectum eisdem motus habet, quos et praeteritum perfectum, a quo et nascitur.

Futurum principium quidem servat in omnibus verbis, finem autem movet, ut 'amo amas amabo', 'doceo doces docebo', 'eo is ibo', 'lego legam', 'audio audiam'.

Positio activorum vel neutrorum verborum in o desinit. et in prima quidem coniugatione pares habet syllabas prima et secunda persona: prima enim mutat o in 'as' et facit secundam, ut 'amo amas', 'meo meas', 'hio hias'. in secunda vero coniugatione prima persona in 'eo' desinit, quas in 'es' productam mutans facit secundam, itaque necessario una syllaba minor est secunda: 'doceo docēs', 'moneo monēs'. in tertia vero, si i ante o habuerit prima persona, abiecta o assumit s et facit secundam, itaque minuitur una syllaba, ut 'cupio cupis', 'facio facis', 'sapio sapis'. alia vero quacumque litera ante o posita o in 'is' convertens facit secundam, ut 'veho vehis', 'ruo ruis', 'lego legis', 'gero geris'.

1 ei] r & R proferre H solebant] r solebam R 5 ueneo ex uenio
corr. H uenio uenibam (sic) sup. lin. G ueniebam RDH queo D quie-
bam Rr 8 tertia et quarta] r tertiae et quarte R tamen Rr 10 additione
Rr facio spscr. L 11 futurum — audiam add. r ut lego GL 12 excep-
tis] r exemptis R f. exemptis 14 in medium Rr 16 caedo] d cedo RD ut caedo
K cecidi] cecidi DGLKr cedi R 19 integra K 23 doceo add. h 24 au-
diebam Rr 26 habent r "persona" prima et secunda K 28 in. e Dd
quas] r quos R quam h 29 secundam] r secundum R 31 adsumit B faciet Rr
32 syllaba ex corr. h 33 quacumque] r quaecumque R lytra G faciat D

p. 846. 47 P.

p. 437. 38 K.

Excipiuntur 'fero', 'volo', 'edo', quae inaequalem habent declinationem, ut 'Iuppiter Iovis', 'iter itineris', 'femur feminis'; sic etiam in verbis, ut 'fero tuli', 'volo vis vult', 'edo es est', de quibus non incongruum esse videtur in praesenti quae possumus rationabiliter tractare.

- 5 'Fero' per concisionem, id est syncopen, i literae secundam et tertiam facit personam: 'fero fers fert' pro 'feris ferit', quod puto differentiae causa fieri, ne, si 'feris ferit' diceremus, putaretur ab eo esse, quod est 'ferio feris', cum nulla scripturae esset differentia, quamvis temporum syllabicorum esset. hoc autem in multis solet fieri dictionibus, ut praeter regulam habeant declinationes vel accentus differentiae causa, ut 'coniunx' 10 coniugis' pro 'coniungis', ne verbum putetur esse, et 'nostrās' ultima circumflexa quando est nominativus singularis ad differentiam pluralis accusativi. pluralia supra dicti verbi in prima et tertia persona secundum rationem tertiae coniugationis proferuntur: 'ferimus ferunt', in secunda vero per concisionem: 'fertis' pro 'feritis'. in praeterito quoque imperfecto 15 et in futuro regulam servat tertiae coniugationis: 'ferebam feram feres feret'. in omnibus quoque aliis modis servat rationem eiusdem coniugationis, exceptis illis, quae solent a secunda persona nasci. in his enim servat eiusdem personae concisionem, ut || 'fers fer ferte ferto fertote ferrem ferre'. nam quae a prima persona accipiunt regulam, rectam declinationem sequuntur: 'fero ferebam feram'.

- 6 A 'volo' quoque secundam personam per concisionem l consonantis et mutationem o in e et adiectionem 'is' per diphthongum proferebant antiquissimi: 'volo veis' pro 'volis', sed 'ei' diphthongum in i longam postea converterunt more Boeotio. et possumus in hoc quoque dicere, quod 25 in 'fero fers' verbo diximus, differentiae causa hoc esse factum, ne, si 'volis' diceretur, dativus et ablativus pluralis existimari posset nominis, quod est 'vola', vel quod in Graecis dictionibus plerumque Latini gaudentes brevitate faciunt concisiones, ut in vocativis in 'ie' desinentibus tam

1 edo nolo B	2 iupiter D	iteneris GLK	iteris B	foemur f-
minis H	3 ingruum K	4 uidetur esse L	possumus] d	possimus D
5 consionem Rr	est per syncopen B	6 fert] l	fer* L	7 casa Bb
ferio feris ferit cum BGLK	nulla* scriptura* K	case BD	9 syllabicorum] r	
syllabarum R	solet in multis fieri B	10 uel accentus uel d	11 pro coniugis	
Rr	putaretur G	12 nominatiuis Dd	post accusatiui in mg.	a nra nominatio
singulari add. r	13 et in tertia G	15 uero persona per B	per concisionem	
per concisionem L	pro feritis om. R add. r	quoque perfecto R	16 futuro] r	
futuram R	17 serua Rr	18 illis ***** (illis) L	persona specr. d	personasci
Rr	19 ut om. D	fertote om. RB add. r	20 rectam] r	recta R
sequuntur] r	secuntur RBH	sequuntur K	feram add. r	22 secundam] r
dum R	23 mutatione B	iectionem D	is] his R	proferebat B
nolo uolis L	24 volis] r	ualis R	diphthongon B	25 more boetio B
more boetio B	26 more boetio B	27 et ablativus] uel	abla-	
tico GL et in litura k	dicero Rr	28 uerbo om. L	27 et ablativus] uel	abla-
tivus BDHr	29 breuitati RBGKI			

p. 847. 48 P.

p. 438. 39 K.

Graecorum quam Latinorum nominum: 'Palladi' pro 'Palladie' et 'Terenti' pro 'Terentie', similiter 'Πολυδεύκης Pollux', 'διδῶ do', 'ἐμέ me', et in nominibus literarum pro 'alpha', 'beta' 'a', 'b' dicentes, et in his anomalis verbis, quae sine dubio a Graecis sumpsimus: 'fero', 'volo', 'edo', 'sum' quoque per abscisionem i finalis et additionem s in principio loco aspirationis, sicut 'ἕξ sex', 'ἑπτά septem', 'ἥμισυ semis', et mutatione εἰ in u: 'εἰμί sum', ut 'διδῶ do'; βούλομαι quoque forte brevitatis causa 'volo' fecerunt diphthongo mutata, ut 'βοῦς bos', ut 'πούς pes'. tertia quoque persona per concisionem i profertur: 'volt' pro 'volit'. in hac quoque o in u convertentes 'vult' dicimus, quamvis rationabilius sit 'volt' dicere, quo magis vetustissimi utuntur. in pluralibus prima quidem persona pro i u | habet paenultimam: 'volumus' pro 'volimus'. secunda vero per concisionem i profertur tertiae personae singulari addita 'is', sicut in aliis quoque solet verbis: 'amat amatis', 'docet docetis', 'legit legitis', 'fert fertis', 'est estis', 'volt' vel 'vult' 'voltis' vel 'vultis'. tertia secundum formam supra dictae tertiae coniugationis a prima persona o in 'unt' conversa profertur: 'volo volunt'. per cetera quoque tempora indicativi hoc verbum servat regulam tertiae coniugationis: 'volebam volui volueram volam voles volet'. in imperativo deficit; nec mirum, quippe corrupta secunda persona indicativi, ex qua solet imperativi secunda nasci, tertia quoque, quamvis in hac coniugatione ex prima persona indicativi fieri solet mutata o in 'at': 'lego legat', 'dico dicat', 'fero ferat'. et poteramus ab eo, quod est 'volo', dicere 'volat', tamen, ne dubitatio fieret significationis, non est ab auctoribus usitatum; utimur ergo subiunctivo pro hoc: 'velis velit'. aliam quoque quidam rationem de hoc conati sunt reddere, 8

1 pro palladiae R et om. GLK 2 terentiae D terentiae RB terentiae H terentiae L πωλυαυεικς R ποαυαεικς G ποαοαοεικς L ποαυαυεικς K polludences B polydeuces ποαυαυεικς Dd polydeuces ποαυαυεικς Hh διδῶ]

Y r αιδω K αιδω R αιδω G διδῶ do] αιδω B εμη G ἐμέ me] εμη H in omnibus K 3 lyterarum G et beta a. b. e. B

in his RD 4 sumpsimus] rb sumpsimus RBL 5 i finalis — mutatione in

mg. add. d 6 sicut est D ετα DGLKr ετα B εпта B εμicy R emicy B εμicy D εμicy GK εμicy L εμicy H εμicy h semi+ H et] sed B

mutationē BD εἰ ei BD e G E LK 7 ei. mi. R εἰμι D εἰμι Rr εἰμι GLK ut εἰμι H ut] et r αιδω GK διδῶ do] r αιδω R αιδω ερας. in B βοιμαι G βοιολαι H βοιολαι R βοιωμαι K βοιμαι L causa add. r 8 ut

ante πούς om. DHGLK πους pos pes in litura K πωυς Rr ποις G post πούς: ποc add. Hr pos BDGL cf. lib. I § 34 pes] h pe+ H 9 volt] h uolt BHGL pro uolet B 10 volt] nolit ex corr. h uolt ni f. H 12 vero] autem HG 13 consionem R uultertiae R 14 fer fertis R 15 voltis] h uolt H

uel voltis K Tertiae Rr Tertia+ (m) B 16 formulam BH persona indicatiui fieri solet o B 19 uolet. Imperatiuo GLK deficit G de] deficit H correpta

in litura b 20 ex quo RrD secunda persona nasci RDK secunda perso nasci

Hh 22 et K at ut lego GL 25 quidam] r quidem R de hoc rationem L reddere dicentes quod BDHGLKr

p. 348. 49 P.

p. 439. 40 K.

quod imperativus modus necessitatem significat, voluntas autem libera debet esse: itaque hoc verbum, quod carere debet necessitate, caret imperativo. ex hoc tamen compositum habet imperativum in secunda persona in i desinente: 'noli'. licet tamen et subiunctivo, ut supra diximus, uti pro imperativo, id est 'velis', 'fac velis'. in prima enim et tertia persona⁵ omnium verborum imperativus praesens similis est subiunctivo. optativus quoque eius verbi tam in praesenti sive in praeterito imperfecto quam in futuro similiter corrumpit regulam, ut 'vellem' et 'velim'. et praesentis quidem, quod et praeteritum est imperfectum, causa est corruptionis corruptio secundae personae indicativi, ex qua oritur, futuri vero synonymia,¹⁰ id est anceps significatio, quae fieret, si 'volara volas volat volamus volatis volant' diceremus. itaque pro 'volam' 'velim' auctoritas non irrationabiliter tradidit | dicere. et 'volim' tamen pro 'velim' proferebant. Cicero in II de natura deorum: quo facilius id, quod docere volimus, intellegi possit. alia vero omnia, quae a prima persona supra dictae¹⁵ coniugationis solent nasci, integram servant declinationem exceptis supra dictis synonymiae causa.

- 9 'Edo' quoque per syncopam [id est per concisionem] d litterae facit secundam personam et per synaeresim e et i in 'ei' diphthongum coacta et 'ei' diphthongo in e productam conversa differentiae causa, ne, si 'eis' diceretur, aliud significaretur: 'edo es'. quod non dubito differentiae causa esse factum, ne, si 'edis' diceretur, dubitationem faceret scriptura, quomodo deberemus pronuntiare e, productam an correptam. huic opponitur: 'cur ergo in prima persona, cum similis esset dubitatio, hoc non est factum?' ad quod dicendum, quod, etsi concisio d litterae facta esset,²⁵ multo maior fieret erratio. si enim 'eo' diceretur pro 'edo', nulla esset,

1 neccasesitatem L 3 tamen om. GLK 4 liquet L 5 persona plurali omnium K 7 huius L eiusdem HK tam om. BDH add. bh tam in praesenti sive] in praesenti tam GL sive] ** K sū k quam futuro K 8 corrumpit G et uellim Rr 9 corruptionis corruptio secundae personae] scripti corruptio secundae (saecundae Rr) personae RB

corruptionis secunda persona DGLK corruptio secunda persona Hh 10 quo Dd synonymia BHGLK sinomina D sinonimia d 12 pro in mg. K inrationabiliter B 13 tamen om. H inter uelim et proferebant ad mg. anti- qui proferebant add. d Cicero] d Caro D Cicero de nat. deor. II 32, 81

14 deorum ex rerum corr. H docere Rr volimus] sic libri quidam Cic. Lambiniani, ex Prisciano f. interpolati uolumus libri Cic. tantum non omnes uolumus (quod ex dittographia uolumus et uolumus ortum videtur Struuius lat. Decl. u. Conj. p. 321) Creuzeri Paris. alter. 'sic saepe veteres Grammatici, quas in uitiatis exemplaribus suis sordes reperissent, pro archaismis venditant' Heindorfius ad Cic. l. l., quod non tantum ad veteres grammaticos pertinere docet censor Krehlii Ienensis l. l. p. 422, cui uolumus indicativi forma videtur esse 15 omnia] d nomina D 16 solent — supradictis add. r 17 synonymiae] d synonymiae B sinonimiae G synonymia D 18 facit om. L, post secundam personam sup. lin. add. G 20 diphthongo] dyptongū D dyptongon L diphthongon B diceretur om. G 22 factum quomodo declinare debeas ne LK ejdis D 23 opponitur] k apponitur GK 24 ergo] igitur DHLK 25 facta esset d litterae GL 26 multo] d multū D pro edo] praedo H proedo h post pro edo sqq. usque ad pro edo om. R add. r

p. 849. 50 P.

p. 440. 41 K.

non dico scripturae, sed nec temporis differentia inter 'eo is', et 'co' quod pro 'edo' poneretur. itaque iure mansit integra prima persona. II 10 tertia vero nascitur a secunda addita t, quod in hoc solo et alio uno invenitur: 'sum es est'. et certum est, id quoque fieri differentiae causa, ne, si secundum proportionem aliorum verborum secunda persona s in t convertente tertia proferretur 'es et', ut 'doces docet', coniunctio, non verbum esse putaretur. non solum autem in omnibus aequalibus verbis secunda persona s in t vertit et facit tertiam, sed etiam 'fero' 'fers fert' facit, quod est inaequale. 'edo' tamen in plurali numero servat regulam tertiae coniugationis: 'edimus editis edunt'. similiter in praeterito imperfecto et futuro: 'edebam edam', et in omnibus, quae solent in hac coniugatione a prima nasci persona, hoc est in tertia persona imperativi: 'edat', et in futuro optativi, qui est etiam | subiunctivi praesens: 'edam edas edat'. in omnibus vero, quae solent a secunda nasci persona, corruptam 11 invenies regulam coniugationis, 'es' tamen productam, quam a secunda acceperunt persona, servatam ubique: 'ēs, ēst ēste ēsto ēstote ēssent ēsse'.

Nec mireris, si non ubique differentiam faciat vel defectionem anceps significatio; non solum enim in verbis, sed etiam in nominibus et aliis 20 partibus orationis est quando faciunt differentiam vel accentuum vel litterarum mutatione auctores, est quando non faciunt. ergo, quia de praeterito imperfecto loquentes anomalorum ratio coegit pluribus uti per medium verbis, breviter de illis repetamus, ut ad cetera facili via pervenire possimus.

25 Praeteritum imperfectum diximus a praesenti fieri sic: in prima quidem et in secunda coniugatione et quarta in 'eo' desinente a secunda persona ablata s finali et addita 'bam': 'amas amabam', 'doces docebam', 'is ibam'; in tertia vero omnibus verbis et quartae in 'io' desinentibus

1 °o is Dd 2 proedo h praedo H ponetur GL iurae Rr 3 t] r est R .es-t.
 BH sola Rr et in alio D 4 ut sum GL certum D , est om. D
 differentia G 5 proportionem D post s in t sqq. usque ad s in t om. R add. r
 6 tertia] tertia persona d proferretur] d proferretur DGL proferretur es et
 in littera K coniunctio H uerbum (or) B 7 esse om. R in omnibus
 om. GL 8 sed fero K 9 inaequale est K servat regulam
 futuro] d futurum D coniugatio H coniugationē h 12 "nasci" a prima L post
 persona: hoc est in tertia persona om. R add. r 13 aptativi Rr qui] rd quae
 R quid D est] r ēe R subiunctivi K aedam H edas om. D 14
 corrupta B 15 es in littera K producta H 16 servata H ubique servatam GL
 es. es. este B este] **** H estote esteto Rr essent esse] essent uel essem esse
 H essem esset D 18 faciat differentiam L **** D facit H defectionem Rr
 19 in nominibus et in aliis k in omnibus aliis K et in aliis L 20 defe-
 rentiam faciunt K uel litterarum uel accentuum B 21 mutationē BDH
 est K et est L 23 repperamus L 25 ut diximus b fieri. Sic in G sic
 ex sit corr. K 26 et secunda K 27 finalis B, ut amas h

p. 360. 51 P.

p. 441. 42 K.

prima persona mutat o in e productam et assumit 'bam': 'lego legō-
 12 bam', 'facio faciēbam', 'venio veniēbam'. et in prima quidem coniuga-
 tione et tertia et quarta 'io' desinente una syllaba vincitur prima prae-
 sentis persona a praeterito imperfecto: 'meo meabam', 'dico dicebam',
 'munio muniebam'; in secunda vero et quarta in 'eo' desinente pares ha-
 bet syllabas: 'doceo docebam', 'eo ibam'. nec mirum, cum haec mi-
 nuunt secundam personam una syllaba, sicut supra dictum est: 'doceo do-
 ces', 'eo is', prima autem pares habet in utraque persona syllabas: 'curo
 curas', tertia vero in omnibus aliis absque in 'io' desinentibus, ut 'lego
 legis', 'ruo ruis', 'traho trahis'. sed quamvis in 'io' desinentia solent
 minui in secunda persona tam tertiae quam quartae coniugationis: 'facio
 facis', 'aperio aperis', tamen non a secunda, sed a prima faciunt praete-
 ritum imperfectum, sicut docuimus. |

DE PRAETERITO PERFECTO.

III 13 Praeteriti perfecti multiplices et variae sunt regulae. itaque commo- 15
 dum putavimus primo quae in eo generalia esse contemplati sumus disse-
 rere, postea vero per singulas syllabas tractare de eo.

Omne igitur praeteritum perfectum primam personam in i terminat:
 'amavi', 'docui', 'dixi', 'comperi', et assumpta 'sti' facit secundam:
 'amavisti', 'docuisti', 'dixisti', 'comperisti', t vero ascita et correpta i
 tertiam: 'amavit', 'docuit', 'dixit', 'comperit', 'mus' primam pluralem:
 'amavimus', 'docuimus', 'diximus', 'comperimus', i tamen paenultima
 correpta. secunda pluralis a sua singulari || sit addita s: 'amavistis', 'do-
 cuistis', 'dixistis', 'comperistis', tertia autem ex prima singulari nascitur,
 i finali conversa in e productam et addita 'runt' vel 're': 'amaverunt' s
 vel 'amavēre', 'docuerunt' vel 'docuēre', 'dixerunt' vel 'dixēre', 'com-
 pererunt' vel 'comperēre'.

Et nascitur hoc quoque tempus a praesenti, sicut mox docebimus, et

1 mutat o] b mutato B mutata o RL motata o K et om. G assummit R assumpta
 GLK adsumpta BDH 2 venebam Hh quidem om. L 3 quarte Rr in io LK
 5 munio munio muniebam R muebam Hh uero coniugatione et H et
 in quarta in BDGLK 6 syllabas doceo docebam eo is R post syllabas: doceo
 docebam — dictum est add., docebam in doces mul. r docebam munio muniebam
 eo K 7 unam syllabam r 8 "syllabas in utraque persona G 9 aliis
 del. r 10 soleant BK 11 tam om. D 12 non a secunda in litura K pre-
 teritum in litura K 14, de pterito perfecto omnium generaliter coniugationum D
 inscr. unius lin. spatio rubricatori rel. om. H 16 in o D disserere] rh dissere
 RH 17 deo RrD 18 terminant D 19 compleri Rr adsumpta B 20
 dixis completisti Rr adscita B 21 tertiam K complerit Rr pluralem ad-
 dita amavimus (fuit addita sc. gloss. ad mus) RB 22 complerimus Rr 23 sin-
 gulari sua GL amavistis H 24 compleristis Rr 25 productam] r producta
 R ut amaverunt GLK ut amauerunt H 26 amavero Rr

p. 451. 52 P.

p. 442. 43 K.

vel pares habet cum eo syllabas, ut 'iuvo iuvi', 'moneo monui', 'lego legi', 'munio munivi', vel minuitur una syllaba, ut 'facio feci', 'fugio fugi', 'venio veni', vel vincit una syllaba, ut 'oro oravi', 'curro cucurri'.

Si sint primae coniugationis, abundat praeteritum una syllaba: 'accuso accusavi', 'domo domui', 'sto steti', exceptis duobus: 'iuvo iuvi', 'lavo lavi'. antiqui tamen haec quoque secundum analogiam saepe proferbant, unde Terentius in eunucho:

Dum haec mecum [†].puto, accersitur lavatum interea virgo

- 10 'lavatum' dixit, quod est a 'lavavi', pro 'lautum' vel 'lotum'. in secun-
dae vero coniugationis et tertiae verbis in 'io' desinentibus et in omnibus
quartae numquam crescit praeteritum perfectum, sed vel pares habet prae-
senti syllabas vel minuitur: pares, ut 'pareo parui', 'habeo habui', 'cu-
pio cupivi', 'munio munivi', 'aperio aperui'; minuitur una syllaba, ut
15 'augeo auxi', 'ardeo arsi', 'video vidi', 'facio feci', 'comperio comperi';
in aliis vero omnibus verbis | tertiae coniugationis modo pares habet, modo
una syllaba vincit, numquam autem minuitur: pares, ut 'ago egi', 'frango
fregi', 'vinco vici'; vincit: 'credo credidi', 'accerso accersivi', 'occulo
occului', 'curro cucurri'. et notandum est in omnibus verbis disyllabis,
20 quibus interposita est consonans, quod, si pares sint in praeterito et in
praesenti syllabae, paenultima vel natura vel positione producitur, sive sit
in praesenti longa sive non, ut 'iūvo iūvi', 'rēgo rēxi', 'lēgo lēgi', 'frāngo
frēgi', 'scāndo scāndi', 'lūdo lūsi', exceptis 'scindo scīdi', 'findo fīdi',
'bibo bībi'. si enim pura sit paenultima, in plerisque corripitur etiam 15
25 in praeterito, ut 'luo lūi', 'nuo nūi', 'spuo spūi', 'suo sūi', 'ruo rūi',
'eo īi' (invenitur et 'īvi'); in paucis producitur. ut 'struo strūxi', 'fluo
flūxi', 'neo nēvi'. idem fit etiam, cum a trisyllabis prae||sentibus disyllaba
fiunt praeterita, ut 'sedeo sēdi', 'video vidi', 'facio feci', 'capio cēpi',
'iacio iēcī', 'augeo aūxi', 'ardeo ārsi', 'foveo fōvi', 'faveo fāvi'. in cres-
30 centibus vero, in quibus repetitio fit principii per praeteritum, paenultima

3 ueni moneo monui uel *Dd* 4 abundat *Dd* habundat *R* 5 domo *del. r* 6 hoc *D*
uel proferebant
protulerunt *G* 7 *Terent. eun.* III 5, 44 8 reputo *Terentius* accersitur] *rd*
accessitur *R* accersitur *DK* arcessitur *G* arcesitur *Li* 11 coniugationis tertiae *Rr*
12 habet pares *LK* praesentis *GLK* 13 parui (a) *R* habeo *Rr* 14 ap-
aperui *i*
perio minuitur una (uitur una in litura *r*) *Rr* 15 augeo *Rr* 17 minuitur in li-
tura *k* ut *om. G* 18 uincit *RrH* vincit] *om. DGL* uincit una syllaba *RK* cres-
cit. Vt *d* ut credo *Hr* arcesso *B* accerso accersiui *Hh* arcesso arcessiui *LK*
occulito *H* 19 notandum in *K* 20 in quibus *K* 23 fregi *add. r* scandalii
et findo fidi
Dd scindi scindi. Si *Rr* scindi *K* sci-di (n?) *H* et findo *BD* fidi (n?) *H*
24 bibo bibi *om. BDGLK* et bibo bibi *d* penultima in plerisque pura sit *K*
corripitur *R* 25 suo sui *om. G* 26 ut est struo *GLK* 28 caepi *H* coepi *B*
30 reppetitio *L* repetitio *K* fit repetitio *G* et per *Rr* per *add. d*

p. 852 V.

p. 442. 44 K.

vel antepaenultimae principalis syllabae praesentis tempora servantur in praeteritū paenultima, ut 'caēdo cecidi', 'cūrro cucūrri', 'mōrdeo mōmōrdi', 'tōndeo totōndi', 'spōndeo spopōndi', 'fallo fefelli', 'pēdo pepēdi', 'cādo cecīdi', 'pārio pepēri', 'cāno cecīni', 'tēdo tetēdi', 'pōsco pōpōsci'. excipiuntur 'pēllo pepūli', 'tāngo tētūgi', 'pāngo pepūgi', 'pūngo pupūgi', 'disco didīci', 'percēllo percūli' et 'tūndo tutūdi', unde Horatius in epistularum libro II:

Speratum meritis. diram qui contūdit hydram.

Et in prima quidem coniugatione principium immobile manet in supra dicto tempore exceptis quattuor verbis: 'sto steti', 'do dedi', 'lāvo lāvi', 'iūvo iūvi'. illa enim duplicant consonantem, haec vocalem in praesenti correptam paenultimam in praeterito perfecto producunt, quod in nullo alio supra dictae coniugationis accidit verbo. in | secunda vero et tertia in omni loco est, ubi invenimus moveri literas vel syllabas praesentis. per singulas igitur tam vocales quam consonantes per ordinem ostendemus solitas fieri mutationes.

A brevis modo manet eadem, ut 'cāreo cārui', 'rāpio rāpui', 'vāleo vālui', modo producit: 'fāveo favi', modo mutatur in e correptam, ut 'cādo cēcidi', 'tāngo tētūgi', modo in e productam, ut 'āgo ēgi', 'fācio fēcī', 'iācio iēcī', 'frāngo frēgi'. producta vero non mutabitur: 'rādo rāsi', 'pāreo pāruī'. et sciendum, quod, cum a brevis in e productam convertitur, vel disyllabum est tam praesens quam praeteritum, ut 'āgo ēgi', 'frāngo frēgi', vel a praesenti trisyllabo praeteritum disyllabum fit, ut 'fācio fēcī', 'iācio iēcī'; in e vero correptam ex contrario, quando a praesenti disyllabo praeteritum fit trisyllabum: 'cādo cēcidi', 'tāngo tētūgi'.

E correpta modo eadem manet, ut 'ēgeo ēgui'; modo producit, ut

1 principalis syllabae] sic etiam h. l. DH principalisyllabae B praesentis tempora] om. R praesentis tempora principalis syllabae BDHr 2 praeteriti] d praeterito BD ca^{ao}do Gg cedi Rr cecidi Gg c^{ci}ecidi(a) H cecidi D/K post cucurri: parco peperci pendeo pependi ***** Dd parco peperci in mg. H 3 tondo Hh spospondi K 4 cano cecini pario peperci (pepiri L) DHGLK p^eperi Rr tedendi G 5 pepūgi B pepegi Gg 6 percello perculi om. L et K tutūndi (sic) Dd orā K Hor. epp. II 1, 10 7 in del. r om. DHGLK aepistolarum K 8 contūdi] h contulit K 9 immobile principium G 11 i^oquo luoⁱ H d^vplicant Rr 12 in ante praeterito add. h praeteritum perfectum Rr 13 accidit ex accedit, n f., corr. H et in tertia in omni est ubi invenimus loco G 14 in om. B 17 manet ut B eadem carco K 18 nalui eadem modo B favi] h faue H 20 non mutatur H 21 sciendum est quod H quod add. b 22 conuertit Rr tam praesentis Rr 23 trisyllabo D trisyllaba L praeterito Rr 24 correptam uero Hh 25 trisyllabum D ut cado G 27 correptam Rr modo eadem modo H eadem modo K ^{ut} ego Rr ego Dd modo producit in mg. add. K

p. 332. 53 P.

p. 444. 45 K.

'lēgo lēgi', || 'sēro sēvi', 'cērno crēvi', 'sēdeo sēdi', 'vēnio vēni'; modo mutatur in a productam, ut 'stērno strāvi'; modo in i correptam, ut 'ēo īi'; productam, ut 'tēro trīvi'; modo in u correptam, ut 'docēo docūi', 'monēo monūi'. producta si fuerit, in praeterito quoque producitur vel natura vel positione, ut 'cēdo cēssi', 'crēdo crēdidi'.

I correpta modo manet eadem, ut 'nīteo nītui'; modo producitur, ut 18 'vīdeo vīdi', 'cupīo cupīvi'; modo in e convertitur vel natura vel positione longam: 'incīpio incēpi', 'aspīcio aspēxi'; modo in u, ut 'rapīo rapui'. producta manet eadem, ut 'figo fīxi', 'rīdeo rīsi', 'nītor nīsus', 'fīdo 10 fīsus'.

O correpta modo manet eadem, ut 'dōceo dōcui', 'cōndo cōndidi'; modo producitur, ut 'mōveo mōvi', 'fōveo fōvi', 'fōdio fōdi'. o producta in quibusdam manet, ut 'ōro ōravi', 'dōno dōnavi', in aliis corripitur, ut 'pōno pōsui', 'cōgo cōegi'.

15 V correpta modo manet eadem, ut 'rūo rūi'; modo producitur natura vel positione, ut 'fūgio fūgi', 'strūo strūxi', 'flūo flūxi'. producta quoque modo manet modo mutatur, ut 'excūdo excūdi', 'lūdo lūsi', 'tūndo tūtudi'.

'Ae' diphthongus in quibusdam manet: 'quaero quaesivi', 'laedo 20 laesi'; in aliis mutatur in i productam: 'caedo cecidi'.

'Au' manet eadem, ut 'augeo auxi', 'haurio hausi'; mutatur in uno 19 anomalo in 'abs': 'aufero abstuli'.

B manet: 'bibō bibi', 'habeo habui'; mutatur in 'ps' vel duas s: 'scribo scripsi', 'nubo nupsi', 'iubeo iussi'. (quaeritur tamen de 'scripsi' 25 et 'nupsi', cur non per b, sed per p scribantur; et est causa euphoniae, quod in principio syllabae b ante s vel ante t inveniri non potest, ut 'ipse', 'aptus'. nam 'absonus', 'abstinens' et similia non in principio syllabae habent coniunctas b et s, cum praepositio separatim est syllaba

1 sedeo sedi cerno creui H 2 productam sterno L correptam eo G 3
ii. Modo productam B in u add. d deceo Dd 5 caedo H cesi Kk 6
I in litura h modo manet R eadem niteo L 8 longam^{ut} incipio Rr
ut incipio BDHGLK u] r ii ni f. R u correptam Gh 9 fingo fīxi G 10
fidus H 11 mo^{do} Hh condo condidi eras. in H 12 foudi H o productam
Rr 15 eadem add. bd 16 stro Hh 17 mutatur. manet ut Kdh excludo
uel s excludi G excludo excludi L excludo exclusi (si in litura k) Kk^{ex} cudi ludo lusi
mutatur in u correptam ut pungo pupugi
tundo Dd mutatur in u correptam eodem loco spscr. h
luasi(d) L 18 tutuñdi Rr 19 Ae dyptongus d Aegyptongus D ut quaero
GLKd 20 lexi D ut caedo GLK cecidi B cecidi GLK et ex cecidi mut. D
21 hario H haurio hansi D 23 in ps Bb duas ss r ss BDHGLK 24
ut scribo H 25 et nupsi et nupsi H euphoniae] d euphoniae DDr 26 b om.
L uel t G 27 aptus] d abtus D abstinens et Hh post principio: eadem
add. r eadem BGLK eadem DH eiusdem dh 28 syllaba GLK b et s Hh

p. 863. 54 P.

p. 445. 46 K.

accipienda. igitur participia quoque supra dictorum verborum rationabiliter per p et t scribuntur: 'scriptus', 'nuptus', et nomina ex his derivata: 'scriptor', 'nuptiae'.)

C modo manet, ut a 'doceo docui', 'facio feci'; modo duplicatur, ut 'cano cecini', 'cado cecidi', 'caedo cecidi'; modo transit in s, ut 'mulceo mulsi', 'farcio farsii'; modo in x, ut 'duco duxi', 'sancio sanxi'.

D manet eadem: 'candeo candui', 'defendo defendi'; duplicatur: 'perdo perdidici', 'credo credidi'; transit in s: 'laedo laesi'; vel in duas s: 'cedo cessi'.

F manet: 'ferveo fervi', 'frango fregi'; duplicatur: 'fallo fefelli'.

20 G servatur eadem: 'egego egui', 'lego legi'; vel mutatur in s, ut 'algeo alsii', 'turgeo tursii', 'mergo mersii'; vel in x: 'frigeo frixi', 'augeo auxii', 'tingo tinxi', 'pingo pinxi'; subtrahitur: 'gigno genui'.

H est ubi manet integra: 'habeo habui'; est ubi mutatur in x: 'traho traxi', 'velo vexi'.

L manet per se, ut 'oleo olui', 'alo alui', 'occulo occului'; vel mutatur in s, ut 'vello vulsi'; vel subtrahitur, ut 'percello perculi', 'pello pepuli'.

M manet: 'timeo timui', 'emo emi'; assumit 'ps': 'demo dempsi', 'como compsi', 'promo prompsi'; geminatur, ut 'mordeo momordi'; subtrahitur: 'rumpo rupi'.

N servatur eadem, ut 'moneo monui'; assumit s, 'maneo mansi'; mutatur in s: 'pono posui'; vel in 'ps': 'temno tempsei'; vel in u loco consonantis: 'sterno stravi', 'decerno decrevi'; subtrahitur: 'linquo liqui', 'vinco vici'.

P manet: 'sapio sapui', 'rapio rapui', 'pareo parui', 'peto petivi'; repetitur: 'pello pepuli', 'parco peperci', 'pendeo pependi'; assumit s: 'repo repsi', 'scalpo scalpsi'; conduplicatur: 'reperio repperi'.

Q manet eadem: 'quaero quaesivi', 'queo quivi'; transit in s: 'torqueo torsi'.

1 rationabiliter G 2 et nuptus et GLK ex his om. GLK derivativa D derivativa G 3 et nuptiae GLK 4 a eras. in H duplicantur H 5 caedo cecidi DGLK caedo caecidi H 8 ut perdo GLK credidi] credi B duas .ss. BDH 9 ut cedo GK ut caedo (a) L caessi L 10 ferbeo DHGLK ferui] r ferui RB ferui DHGLK ut ante fallo in mg. add. K 12 turge^o Dd vel om. GL 13 subtrahitur RD 14 ubi L habeo Rd ut traho B 16 L littera B alo alui post ocului add. r oculo — vulsi] oculo occusi G 17 subtrahitur D 19 ut timeo GLd emui D adsumit B 20 così D promisi DL 21 subtrahitur D ut rumpo K 22 adsumit s ut B 23 temno(p) K tempno B 24 consonantis L consonantis^{posita} H consonantis posita G liequi(a) H 25 uinci D uinci(n) H 26 sapiui GL 27 repperitur L pendeo pependo Dd pependi H adsumit B 28 duplicatur D 29 queo D post transit in s sqq. — transit in is R add. r ut torqueo K

p. 854. 85 P.

p. 446 K.

R manet: 'curro cucurri', 'terreo terrui'; transit in s: 'quaero quae-sivi', 'uro ussi', 'haurio hausi'; vel in u loco consonantis: 'tero trivi'.

S manet: 'censeo censui', 'arcesso arcessivi'.

T manet: 'verto verti'; transit in s: 'mitto misi', 'concutio concussi'.

5 X manet: 'texo texui', 'nexo nexui'.

Sunt igitur formae generales praeteriti perfecti octo: in 'vi' syllabam, IIII 21
'ii', 'ui' divisas, 'si', 'xi' et i antecedente consonante, quae in prae-senti tempore ante o vel 'eo' vel 'io' invenitur, et quae in principio ge-minat consonantem et quae in fine.

10 Et in 'vi' qui|dem quattuor coniugationum sunt verba, quae terminant praeteritum, ut 'amo amas amavi', 'fleo fles flevi', 'cupio cupis cupivi', 'munio munis munivi'.

In 'ii' vero tertiae et quartae, quae in 'ivi' desinentia intercepta u consonante corripunt i paenultimam, ut 'cupivi cupiī', 'arcessivi arcessiī',
15 'sivi sīī', 'munivi muniī', 'audivi audiī'.

In 'ui' divisas omnium coniugationum verba inveniuntur terminantia: primae, ut, 'tono tonas tonui', 'seco secas secui'; secundae: 'tenco te-nes tenui', 'habeo habes habui'; tertiae: 'annuo annuis annui', 'pono po-nis posui', 'alo alis alui'; quartae: 'aperio aperis aperui', 'prosilio prosil-
20 lis prosilui'.

In 'si' secundae et tertiae et quartae; secundae: 'ardeo arsi', 'ri-deo risi', 'suadeo suasi'; tertiae: 'ludo lusi', 'cedo cessi', 'uro ussi', 'scalpo scalpsi'; quartae: 'raucio rausi', 'haurio hausi', 'farcio farsī'.

In 'xi' similiter secundae et tertiae et quartae; secundae: 'augeo auxi',
25 'frigeo frixi', 'mulgeo mulxi'; tertiae: 'duco duxi', 'pingo pinxi', 'coquo coxi', 'vivo vixi'; quartae: 'sancio sanxi'.

I habent post consonantem ante o vel 'eo' vel 'io' praesentis tem- 22
poris et in prima, ut 'iuvo iuvi', 'lavo lavi'; et in secunda, ut 'pran-deo prandi', 'sedeo sedi', 'video vidi', 'foveo fovi'; et in tertia: 'bibō
30 bibi', 'lego legi', 'defendo defendi', 'fugio fugi', 'fodio fodi'; et in

1 ut curro d 2 usi LK consonantis add. r ut tero G 3 ut censeo
Gd anseo D arcessivi] h arcersiui H 4 ut uerto r uerti*(1) B mi*to
misi*(1-s) L concusi K 5 ut texo d texeo B 6 DE FORMIS PRÆTERITI PER-
FECTI. inscr. B 7 in ii in ui Krd si et xi B in si in xi et in i d con-
sonante qui in H consonante que in h 10 sunt coniugationum B 12 muniri. In
secunda uero et tertiae B 13 in ivi] in ui DK u om. G 14 penultimam D
ut om. GLK 15 siui sii om. BD 16 inveniuntur verba K tamen termi-
nantia Rr 17 ton*o tonas L ut teneo LK 19 posuit K aperio aperis
aperui prosilio prosilis prosilui H 21 secundae et tertiae Rr 22 suadeo saasi G
tertiae R caedo R cesi K ussi] r usi RLK 23 raucio] r rautio
RDH hausi] ausi B fartio Rr 24 ausi Rr 25 mulceo Kk mulgeo mulxi om.
L mulsi Dd mulxi(i) H coquo ex quoquo corr. R coco GLK 26 sanctio
Rr nuncio uinxi post sanxi add. Hd 27 consonantem positam ante h uel eo
uel eo uel io Rr 28 et add. R lauo lauit prandeo, in mg. ui et in secunda
add. K 29 fovi] fodi R 30 bi^{bi} Rr defendo G defendi spscr. r

quarta: 'reperio repperi', 'comperio comperi'. geminant consonantem in | prima quidem coniugatione duo monosyllabas: 'do dedi', 'sto steti'; in secunda principales modo syllabas: 'mordeo momordi', 'tondeo totondi'; in tertia alia principales, alia finales: principales quidem, ut 'disco didici', 'cano cecini', 'pello pepuli'; finales vero, ut 'credo credidi', 'vendo vendidi'.

Formis igitur generalibus praeteriti cognitis nunc necessarium esse existimo de paenultimis quoque uniuscuiusque formulae syllabis generaliter tractare. non minus enim hae quoque ad omnem rationem declinationis tam praeteriti perfecti quam plusquamperfecti nec non etiam participiorum eiusdem temporis necessariae sunt.

- 23 In 'ui' terminantium omnis paenultima || longa est vel natura vel positione, et vel in praesenti quoque habent u loco consonantis, ut 'iuvo iūvi', 'lavo lāvi', 'moveo mōvi', 'caveo cāvi', 'paveo pāvi', 'faveo fāvi', 'foveo fōvi', 'voveo vōvi', 'volvo vōlvi', 'solvo sōlvi'; vel a secunda persona praesentis nascuntur abiecta s et assumpta 'vi': 'amas amāvi', 'oras orāvi', 'fles flēvi', 'comples complēvi', 'cupis cupivi', 'audis audiivi'; vel pro n vel r vel 'sc', quae in praesenti tempore inveniuntur ante o, u habent loco consonantis principalem extremae syllabae in praeterito perfecto, ut 'sino sivi', 'decerno decrēvi', 'tero trivi', 'quiesco quievī', 'pascō pāvi'.

- 24 Et primae quidem coniugationis et tertiae verba in 'vi' syllabam facientia praeteritum perfectum, quae a prima persona nascuntur, pares habent tam in praesenti quam in praeterito perfecto syllabas, ut 'iuvo iuvi', 'lavo lavi', 'sterno stravi', 'sino sivi', 'tero trivi', 'ascisco ascivi', excepto 'quaero quaesivi', 'pono posivi' antiquae, quod nunc dicimus 'posui'. quae vero a secunda persona nascuntur, superant in praeterito eandem secundam personam una syllaba, ut 'accusas accusavi', 'deles deleavi', 'cupis cupivi', 'munis munivi'.

1 reperio D repperio K	reperi G	2 coniugatione om. K	coniugatione D
3 principales monosyllabas B	modo om. GLK	modo Rr tantum in mg. h	ton-
tondi G	4 tertiae Rr	aliae K aliae RBDH	aliae K aliae RBDH ut
disco ut didici R.	7 praeteriti] r preteritis R	* esse (↗) H	8 exestimo G
enim minus Hh	hae] om. LK	hec B he*(c) D	.i. penultima post quoque add.
R unc. incl. r	racionem declinacionis D	10 praeteri R	11 eiusdem tempo-
rum K	13 iugo Rr	14 lauo laui om. GLK	moveo movi] moneo monui G
paveo paui om. D	paveo — uoui om. BHGLK	fauco — uoui sup. tin.	
add. D	16 et abiecta K	et adsūta b et absumpta D et addita B	amo amas
G ut amas d	oro oras G	17 *orani H	fleo fles G
terciae D	syllabam] r syllaba R	faciencia D	22 coniugationis et
quam et in R	25 lauo lauo laui K	sino D sino L	tro L
adsciui B	adsciui D	26 pono .s. posui D	posivi] r posui RH
dicimus B	27 nascuntur D	28 deleo Rr	posui

p. 386. 57 P.

p. 447. 48 K.

Secundae vero, quae u loco consonantis ante 'eo' habent, producunt paenultimam, quae in praesenti corripitur, et 'eo' in i convertentia una syllaba minuuntur in praeterito perfecto, ut 'cādeo cāvi', 'mōveo mōvi', 'pāveo pāvi', 'vōveo vōvi', 'fāveo fāvi', 'fōveo fōvi'.

5 In 'ui' divisas praeteritum perfectum exire in omni coniugatione invenitur, et si vocalis sit paenultima ante | o in praesenti, pares habet syllabas eius praeteritum. inveniuntur autem eiusdemmodi verba in secunda vel 25 tertia vel quarta coniugatione, ut 'doceo docui', 'moneo monui', 'rapio rapui', 'annuo annui', 'aperio aperui', 'cooperio cooperui'; sin vero consonans sit ante o in praesenti, praeteritum una syllaba abundat, quod in prima quidem coniugatione in omnibus in 'ui' divisas terminantibus praeteritum invenies, ut 'domo domui', 'veto vetui', 'sono sonui', 'seco secui'; in tertia vero hoc idem observatur || in iis omnibus, quae non habent vocalem ante o, ut 'occulo ocului', 'tremo tremui', 'pono posui', 15 'succino succinui', quod in secunda vel quarta coniugatione non potest inveniri, cum haec i, illa e semper habent ante o finalem. et attendendum, quod paenultima vel antepaenultima praesentis tempora servant in huiusmodi praeterito, sive pares habeant syllabas sive abundant, ut 'dōmo dōmui', 'vēto vētui', 'trēmo trēmui', 'nōlo nōlui', 'pāreo pārui', 'cādeo cāndui', 'hābeo hābui', 'apērio apēruī', excepto uno: 'pōno pōsui', quod 20 cum in praesenti producit paenultimam 'po', in praeterito eandem antepaenultimam factam corripit; nec mirum, cum solum hoc in 'no' desinens et n in s mutavit in praeterito et in 'ui' divisas terminavit et, sicut supra diximus, veteres in 'vi' quoque syllabam hoc protulerunt. omnis autem 25 paenultima supra dictae formae (hoc est in 'ui' divisas desinentium) corripitur; raro enim in Latinis dictionibus vocalem paenultimam ante alteram vocalem productam invenies. ideo autem diximus 'raro', quia in 'fio' verbo auctores producunt paenultimam, ut Virgilius in bucolico:

Omnia vel medium fiant mare; vivite silvae,

1 ante. o Rr 2 paenultimam] om. R penultimam sup. lin. add. r antepenultimam BD antepeneultimam G corripitur Dd conuertencia D 3 minuuntur. Inueni H praeterito] r preteriti R 4 paneo paui uoueo uoui om. BHGLK 5 exire om. D 7 eius] ei HK autem] tamen B eiusmodi BDHGLK vel] et GLK 8 tertia D vel] et K coniugatione D 9 adnuo adnui B 10 syllabundat R partim a pr. m., partim ab r corr., a qua m. ha profectum est, quod tamen et ipsam iam a pr. m. add. videtur fuisse 11 coniugatione D in ui add. r 13 his libri 15 sucino sucinui K succinui om. L succinui D 16 illa e] ille B habent den 17 quod in penultima uel antepenultima praesenti R vel] et K 18 habent GLK abundent(h) H habundent RD 19 molo molui K 20 uno om. GLK 21 in om. R penultimam (sic) add. d om. DHGLK 22 corripit] r corripuit R rel. in o K desinens n H 24 autem] enim G 25 est ui L divisas] disas G 28 verbo] u (i. e. uero) L autores D ut om. G Verg. ecl. 8, 58 (deficit Rom.) 29 Omnia aut uel H fiat Med. Pal. Gud. uinitae AD Med. diuite B syluae K syluae H

p. 857. 58 P.

p. 448. 49 K.

in 'ius' enim terminantis genetivi paenultima anceps est. in Graecis autem dictionibus saepe hoc invenitur, ut 'Menelāus', 'spondēus', dīa Camilla.

V. 27 In 'si' terminantium perfectum paenultima vel natura vel positione producuntur. *Natura*, ut 'rideo rīsi', 'ludo lūsi', 'raucio rausi', 'haurio hausi'; *positione vel geminata s*, ut 'gero gēssi', 'cedo cēssi', 'premo prēssi', 'uro ūssi', 'percutio percūssi'; vel *l n r p* ante 'si' positus, ut 'algeo ālsi', 'maneo mānsi', 'ardeo ārsi', 'tergeo tērsi', 'repo rēpsi', 'scalpo scālpsi'. et secundae quidem vel quartae minuunt unam syllabam in praeterito, ut 'rideo risi', 'suadeo suasi', 'urgeo ursi', 'ardeo arsi', 'farcio farsī', 'raucio rausi', 'sarcio sarsi'; tertiae vero pares habent tam in praesenti quam in praeterito, nisi si vocalem habeat ante o, ut 'ludo lusi', 'mitto misi', 'rado rasi', 'rodo rosi'. si enim vocalem habeat, minuit ea || quoque unam syllabam, ut 'concutio concussi', 'excutio excussi'; secunda enim quoque et quarta ideo minuunt, quia vocales habent ante o. 15

28 In 'xi' terminantia praeteritum perfectum secundae et tertiae et quartae coniugationis inveniuntur. et tunc tantum natura quoque producunt paenultimam, quando sit e, ut 'rego rēxi', 'tego tēxi', 'illicio illēxi'. in aliis enim positione sunt longae tantum, ut 'traho trāxi', 'vincio vīxi', 'duco dūxi', quod ostenditur esse correptum ex nomine, quod ab eo derivatur et corripitur, 'dux dūcis', sicut 'rēxi' produci approbatur ex nomine, quod ab eo nascitur, 'rex rēgis'. (quaeritur igitur, an 'luceo lūxi' debeat natura producta accipi, cum 'lūx' producat. in quo etiam illud quaeritur, nomen a verbo an magis ex nomine verbum natum sit, quod esse mihi verius videtur, quomodo ab igne 'igneo' et 'ignesco' et a s flamma 'flammo'.)

29 Quae praesentis temporis consonantes servantia ante o vel 'eo' vel 'io' positas easdem ante i habent finalem in praeterito, paenultimas vel natura vel positione habent productas, sive sint in praesenti correptae sive productae, ut 'iūvo iūvi', 'lāvo lāvi', 'vīdeo vidi', 'sēdeo sēdi', 'fāveo fāvi',

1 anceps est ut unius. R 2 ut om. GLK menilaus L dia Camilla] Verg. Aen. XI 657 cf. lib. II § 46; sic d dica illa D 4 perfectum] praeteritum K uel naturae Rr 5 . Natura in m. add. K . Natura est ut B rauci^o Rr 6 hausi Rr praemo H praemo praessi Rr premo prēssi B 7 ussu Rr percussio D uel l uel n uel r uel p Lk uel n uel l uel r uel p GK 1 add. r 8 tergeo ter.geo.si H 10 urgeo H ursi Rr fartio Rr 11 rautio Rr sartio Rr habent syllabas h 12 si] r om. RDH del. l habeant HGLK ante^o in ras. B 13 missi D mi-si(s) L enim i uocalem B habeant HL minuit H (h?)

14 una syllaba H concutio concussi. K 15 quartae D qui^a Dd 19 positiones B sunt longe positione K longae sunt G 20 ab eo] abeo r habeo RD 21 ex quo nomine quod B 22 quod habeo RrD dirinatur uel nascitur K 23 +debeat (de) L 21 a] ex GLK 25 uerius om. GK 28 positas easdem posita Rr habeant K et uel natura B 29 positionem Rr productas habent K

p. 858. 80 P.

p. 449. 50 K.

'lēgo lēgi', 'defēdo defēdi', 'fōdio fōdi', 'fūgio fūgi', 'vēnio vēni'. exci-
piuntur | quae in praesenti paenultimam i habent correptam eamque ser-
vant in praeterito quoque paenultimam. ea enim non producitur in prae-
terito per hanc formam, etiamsi in praesenti positione fit longa, ut 'bībo
5 bībi', 'fīdo fīdi', 'scīdo scīdi'. et sciendum, quod in his quoque in 'eo'
vel in 'io' desinentia verba una syllaba minuuntur in praeterito, ut 'sedeo
sēdi', 'foveo fōvi', 'moveo mōvi', 'paveo pāvi', 'prandeo prādi', 'venio
vēni', 'reperio rēppēri', quod notandum est, quod antepaenultimam, non
paenultimam produxit positione; alia vero pares habent syllabas cum prae-
10 senti, ut 'iuvo iūvi', 'lēgo lēgi', 'frango frēgi', 'defendo defēdi', 'ago ēgi'.

Rēpetunt consonantes primae quidem coniugationis duo monosyllaba:
'do dēdi', 'sto stēti', et ex his composita: 'reddo || reddīdi', 'resto restīti';
habent autem paenultimas breves. secundae vero in principio repetunt
quaedam et habent paenultimas positione longas, sicut in praesenti ante-
15 paenultimas, ut 'tōndeo tōtōndi', 'mōrdeo momōrdi', 'spōndeo spopōndi',
'pēndeo pepēndi'. tertiae autem quaedam in principio repetunt, quaedam 30
in fine: in principio repetentia, si in praesenti paenultimam brevem habue-
rint, in praeterito quoque corripunt eam: 'cādo cecīdi', 'cāno cecīni',
'pario pepēri'. sin longa sit in praesenti, paenultima naturaliter in prae-
20 terito quoque producitur, ut 'caēdo cecīdi', 'pēdo pepēdi'. sin positione
sit in praesenti paenultima longa, est quando servatur in praeterito, est
quando abiecta consonante corripitur; servatur in his: 'pōsco popōsci',
'pārco pepēci', 'fāllo fefēlli', 'tēdo tetēdi', 'pēdo pepēdi', 'cūrro cu-
cūrri'; abiecta consonante corripitur in his: 'dīscō didīci', 'pello pepūli',
25 'tāngo tetīgi', 'pāngo pepīgi', 'pūngo pupūgi', 'tūndo tutūdi'. et atten-
dendum, quod omnia ea, quae geminant principalem, servant non solum
consonantem, verum etiam vocalem primae syllabae praesentis temporis
tam in prima quam in secunda syllaba, nisi si a sit; ea enim in c con-

1 fodeo K fodio fodi] foueo foui D fodio·fodi foueo foui H foueo foui
fodio fodi B 2 quae] d quoque D eamque] r eamquae R 4 etsi R?

praesenti sit positione longa G sit BDHLK 7 moui add. r 8 repperi K
non penultimam (sic) add. d 9 post positione in H interposita sunt duo
folia, quae continent verba ab a ferueo § 42 usque ad validior usus § 50 10 diffendo

diffendi K 11 Reppetunt L 12 do add. r et add. rd redo redidi Rr

restī Dd resteti k 13 repetunt in principio G reppetunt L 15 totōndi] b
totōnd* B 16 pendo R reppetunt L 17 in fine: in principio repetentia] d
et habent penultimas positione ad praecedens quaedam in principio repetunt reuertens

D del. d reppetentia L 18 caneo Rr 19 peperī K pepiri G siⁿ Rr Si

D 20 cedo RD cecidi DG cedi Rr cicidi LK pepidi B 21 est qñ* ser-
uatur K 22 servatur] d servate D 23 tendeo RrD tetēdi·ex tetendo corr.

H pendeo Rr pendo pepēdi Hh 24 didi·ci (d) L 25 panguo K

pepigi ex pepegi ni f. corr. K adtendendum B adtendum Rr adtendentem Dd 26
principalem syllabam L 28 si om. DGLK si*(t) H sit .a. GL conuertitur
— disco add. r

p. 359. 60 P.

p. 450. 51 K.

vertitur, ut 'posco poposci', 'tendo tetendi', 'pendo pependi', 'curro cucurri', 'disco didici', 'pungo pupugi'; excipitur 'pello pepuli'. a vero in e mulatur, ut 'fallo fefelli', 'parco pe|perci', 'tango tetigi', 'pango pepigi', 'cano cecini', 'cado cecidi': et vide, quod, si paenultima longa sit, ea quoque servat e, ut 'parco pepērci', 'fallo fefēlli', sin brevis, in i conuertitur: 'tetīgi, pepīgi, cēcidi, cecīni'.

- 31 In hac enim coniugatione (id est tertia) etiam in fine fit repetitio eiusdem syllabae ubique paenultima correpta: 'vendo vendīdi', 'credo credīdi', 'reddo reddīdi'. et sciendum, quod una syllaba abundat praeteritum, in quo fit repetitio principalis vel finalis, tam in prima quam in tertia coniugatione, nisi si i sit ante o, ut 'do dedi', 'sto steti', 'resto restiti', 'curro cucurri', 'parco peperci', 'cano cecini', 'caedo ce|cidi'; 'pario' vero, quia i habuit ante o, pares habuit syllabas tam in praesenti quam in praeterito perfecto: 'pario peperī'.

'DE PRAETERITO PERFECTO PRIMAE CONIUGATIONIS.

15

VI 32 Quoniam igitur de generalibus praeteriti perfecti temporis verborum formis collectim docuimus, nunc separatim per singulas coniugationes de variis eiusdem temporis speciebus, cuius difficillima est tractatio omnium verbi quaestionum, disserere conemur.

Primae coniugationis verba a secunda persona indicativi modi, quae in 'as' desinit, tam in activa quam in neutrali significatione abiecta s et addita 'vi' faciunt praeteritum perfectum, ut 'amo amas amavi', 'oro oras oravi', 'accuso accusas accusavi', 'meo meas meavi', 'hio hias hiavi', 'flo flas flavi', 'no nas navi'. excipiuntur haec, quae in 'ui' divisas faciunt praeteritum subtracta a: 'domo domas domui', 'crepo crepas crepui', 'frico fricas fricui', 'mico micas micui', 'seco secas secui', 'sono sonas sonui', 'tono tonas tonui', 'veto vetas vetui'. 'plico plicas plicui' vel 'pli-

1 pendo pependi *Hh* 2 pu+pugi *K* pupugi. tundo. tutudi. Excipitur *B*
 3 mutantur *D* ut *om.* *K* post peperci: uel in i *add. h* pepigi *ex*
 pepegi *corr. H* 4 pario peperī *post* cecidi *add. d* quod *add. b* penul-
 tima praeteriti *Hd* 6 ut tango. tetigi. pango. pepigi. cado. cecidi. cano. ce-
 cini. *B* cecini cecidi *K* 7 hac eadem *Rr* enim *eras. in B* reppetitio
i
G reppititio *L* 9 reddodi *K* syllaba *H* habundat *RBD* 10 reppetitio *L* 11 si
om. G resteti *K* 12 cedo *RB* cado *D* cecidi *GLK* 14 peri *R* pepiri *H* 15 DE
 PRAETERITO PRIMAE CONIUGATIONIS *r* et *post* conemur *lin.* 19 *D* huc usque de praeterito per-
 fecto tractauimus. Incipit tractare (tracta^{re} *L*) de coniugationibus. *GL* Huc usque de
 praeterito perfecto tractauimus, incipit de coniugatione *K* vsqve huc DE PRAETERITO PER-
 FECTO *sq. totius lin. litura H inscr. om. R* 16 temporibus *Rr* 17 singulas *ex* sin-
 gulos *corr. H* 18 difficillima *G* tractatio *R* 20 uerba secunda *GK* 21 hac-
 tiua *Rr* 22 ui(a?) *H* ama^{re} *Rr* oro — meavi] *om. R add. r, post* meau:
 propino proinas (*sic*) propinaui. luenat. l. hiscere tamquam habeas tria nomina quando
 propinat (*Iuv. sat. 1 5, 127*) *al. m. add. in R* 23 flo flas flauī hio hias hiaui *B*
 24 haec qua. *Rr*

p. 860. 61 P.

p. 451. 52 K.

cavi', quod maxime ex compositis dinoscitur. nam cum praepositione magis per 'ui' divisas, cum nomine vero compositum per 'avi' terminat perfectum, ut 'implico implicui', 'applico applicui', 'explico explicui', 'replico replicui', 'complico complicui'; 'duplico' vero 'duplicavi', 'triplico triplicavi', 'multiplico multiplicavi'. invenitur tamen etiam cum praepositione in 'avi' faciens praeteritum, sed in raro usu. Pacuvius:

Qua te adpli|cavisti tam aerumnis obruta.

Cicero rhetoricon II: quod in itinere tam familiariter se adplicaverit. Varro de poetis libro I: deinde ad Siculos se adplicavit. 'cubo' quoque 'cubui' facit, a quo composita tam primae 33 quam tertiae coniugationis inveniuntur, eundem tamen habent perfectum: 'incubo incubas incubui' et 'incumbo' adiecta m 'incumbis incubui'. 'nexo' quoque 'nexas' vel 'nexus', ut Probo placet, 'nexui'. Virgilius tamen in V:

15 Nexantem nodis seque in sua membra plicantem,
secun||dum primam protulit coniugationem. Livius vero in Odissia:

Nexebant multa inter se flexu nodorum

Dubio.

Accius in Deiphobo:

20 Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas neximus.

1 maxime in compositis *BD* 2 compositium *R* 3 applicui(a) *H*

replico replicui explico explicui *GK* repplico replicui explico explicui *L* 5
multiplicavi *H* Inveniuntur *H* 6 raro in *G* pacubius *GLK* Pacuv. fr.
fab. inc. 28 p. 152 *Both*, VII p. 103 *Ribb.* 7 Qua] *B* et sic ex uno
Krehlii codice Ribbeckius l. l. quae B ex corr. cum reliquis omnibus adpli-
cuiisti *Hh* applicuisti *RBDGLK* tam] *ms. G. I. Vossii, edd. ante π, Vossius*
castig. et not. p. 118 tamen mei omnes obruta ex obrutis corr. *B* obruta *GL*
abruta *K* 8 *Cic. de inv.* II 13, 43 rethoricon *DGL* in Cicero, om. libri
Prisc. itinere *GLK* se tamen familiariter Cicero applicaverit *RBHGK* ap-
plicaveris *L* applicavit Victorinus p. 131 *Or.* 9 Varro de poetis libro I] p. 260
ed. Bip.; Plautum significari, qui dicitur 'ad exemplar Siculi properare Epicharmi'
(*Hor. epp.* II 1, 57 sq.) perspexit Bergkii de rell. com. *Att. ant.* p. 148. Varro-
nem in primo hoc libro de Plauto egisse docet Gellius I 24, 3 cf. *Ritschelium mus.*

phil. VI 515 se ***** applicavit *H* applicavit *RBGLK* 10 prima *Rr*
11 quam tertiae ex corr. *h* 12 adiecta] *b* abiecta *B* 13 nexas ex corr. *r*
Prob. de cathol. verb. p. 1487 P. 142 *L.* *Verg. Aen.* V 279 15 Nexantem]

sic. etiam Rom. Nixantem Pal. Ver. Gud. Nixantem Med. Nexantem nodos Verg.

codd. dett. novis *Ll* mēbra *D* 16 Livius] *b* lauius *B* Livius in Odissia]
Hermannus elem. doct. metr. p. 622 haec refert ad Hom. *Od.* III 678, ad *Od.* VIII
264 sq. *Duentzerus de versu Sat.* p. 45 *odysia GLK odysia D* 17 Nexe-

bant] *d* nexabant *DLr* cum *codd. lib.* X § 48 et *Diomede lib.* I p. 366 *P.*, ubi necta-
bant *Monac.* nexabant *Paris. B* se] sic et *Prisc. infra l. l.* et *Diomedes se*** (se
ni f.) *B* sese *G* nodorum eripimus dubio *K* 19 *Att. Deiphobi fr.* I p. 196
Both. Deiphobi (i. e. *Antenoridarum*, v. p. 247. 319 sq.) fr. III p. 128 *Ribb.* dei-

phoebo *G* deipoebo *L* deipho *K* 20 ferrum] *l* ferrum *L* eripimus *Rr* omni-
bus] sic *codd. etiam lib.* X § 48, ubi omnes solus *Erl.* I *Krehlii* manibus *Ribbeckius*
manicis *Erl.* I lib. X l. l.

p. 861 P. p. 432. 53 K.
 'necto' tamen eius est primitivum; nam quomodo a participio 'amplexus', quod ex verbo nascitur 'amplector', fit verbum frequentativum 'amplexor amplexaris', sic a participio 'nexus', quod nascitur a verbo 'necto', fit frequentativum 'nexo nexas'. unde manifestum, quod rationabilius hoc secundum primam coniugationem protulit Virgilius. a 'necto' tamen si- militer 'nexui' protulerunt plerique, quidam tamen etiam 'nexi', 'necto nexi' dicentes et 'nexus', ut 'flecto flexi' et 'flexus'. Virgilius in V:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Lucilius in V:

hic solus vigilavit, opinor,

Et cum id mi visus facere est, tum retia nexit.

34 supra dictis addunt quidam 'neco necavi' vel 'necui', sicut et Probus et Charisius et Diomedes, ideo quod participium praeteriti passivum et 'necatus' a 'necavi' et 'nectus' a 'necui' facit. Horatius in I epistu-
la]rum:

Spem mentita seges, bos est enectus arando.

Livius ab urbe condita XXI: fame, frigore, illuvie, squalore enecti. Cicero Tusculanarum I:

enectus siti

Tantalus.

sed proprie 'necatus' ferro, 'nectus' vero alia vi peremptus dicitur. Ennius:

Hos pestis necuit, pars occidit illa duellis.

1 est om. K amplexus quod nascitur a verbo necto D ex verbo et vocc. post nascitur: amplexor — nexus, quod nascitur in mg. add. d 2 ex] a K amplexor] amplexor H 3 necto] neco in neto corr. R 4 manifestum * quod (?) manifestum est quod H 5 secundam H primam] .i. sup. lin. K coniugationem Rr necto q̄q Gg nexui similiter B 6 quidam om. GL necto nexi om. R 7 ut flexo GL fluxus Rr Verg. Aen. V 425 V aeneidos R 8 in- exuit B intexuit Med. 9 Lucil. sat. V 7 Dous. 8 Gerl. lucilius satirarum (sa- tyrarum Paris. AB) curarum retia (retia Paris. B) nectit codd. Diomedis p. 366 P. 10 uigelaui K 11 mi] Dousa mihi libri etiam lib. X § 48. nexit] k exuit K 12 Probus] necui hodie certe nec in arte II 3 (de cath. verb.), 9 p. 1495 P. nec in arte min. § 772 p. 395 anal. Vind. reperitur cf. ann. ad lib. V § 45 13 cari- sius R Charisius p. 215 P. 145 L. diomedes LK Diomedes I p. 362 P. Ideoque participium K praeteritum Rr 14 necatus] r necas R nectus] ne- catus K ora K Hor. epp. I 7 87 in ** primo L in. epistolarum H aepistolarum K 16 spem merita L arando in litura d 17 Livius — Tanta- lus in mg. add. d Liv. ab u. c. lib. XXI 40, 9 condita lib. XXI. B illuviae L 18 enecti Rr tragoediae inc. fragm. ap. Cic. Tuscul. I 5, 10 (trag. fr. inc. LitX p. 214 Ribb. cf. Fleckeisenius in Iahnii ann. LXVI 207) Tusculanarum I. om. G 1] Krehlius II. B V RHLK V d 19 enectus siti] sic Ciceronis cod. Rr. siti enectus libri Cic. rell. 20 tantulus BH Tantalus Fleckeisenius I. I. post Tantalus: quare necatus et quare nectus (nectus sit B) add. BDHGLK 21 propriae Rr fero R peremptus D 22 Enn. ann. XVI 19 E. S. ann. inc. sed.

p. 861. 62 P.

p. 453 K.

Excipiuntur praeterea haec quattuor: 'sto steti', 'do dedi', 'iuvo iuvi',
'lavo lavi', quod antiqui tertiae quoque coniugationis declinatione proferunt,
'lavo lavis lavit'. Plautus in Pseudulo:

Gestas tabellas † . eas lacrimis lavis.

5 Virgilius in X:

lavit inproba taeter

Ora cruor.

idem in III:

fluidum lavit inde cruorem.

10 a 'do' quoque composita et a monosyllabis praepositionibus tertiae sunt 35
coniugationis, ut 'addo addis', 'reddo reddis', 'trado tradis', 'prodo prodis'.
nam 'circumdo' 'circumdās' facit, quia 'circum' et disyllabum est et magis
adverbium. et hoc solum verbum primae coniugationis a paenultimam in
praesenti et in praeterito imperfecto et futuro et infinito et participio prae-
15 teriti || corripit: 'dāmus dātis dāris dātur dābam dābo dāre dātus dāturus'
et quae ex hoc solent fieri, ut 'dābamini'. 'da' enim ubique ante finem
corripitur in hoc verbo simplici, ut 'dāturus dātum dātu dātor'. Virgi-
lius in I Aeneidos:

Vix e conspectu Siculae telluris in altum

20 Vela dābant laeti.

in eodem:

Adsit laetitiae Bacchus dātor et bona luno.

in eodem:

O passi graviora, dābit deus his quoque finem.

25 idem in eodem:

Si dātur Italiam sociis et rege recepto.

idem in VI:

Cui dātus haerebam custos cursusque regebam.

idem in III:

30 Et pater Anchises dāre fatis vela iubebat.

fr. LXXXV p. 80 Vahl. 2 *quoque tertiae H declinatione] h declinationis H
3 ut lauo GL Plaut. Pseud. I 1, 8 (v. 10) psedulo L psedolo G se-
dulo H sendolo h 4 tabellas tecum eas Plautus lauis in lauit mut. D lauit Br
et in litura h 5 Verg. Aen. X 727 sq. cf. lib. VIII § 36 6 inproba* D im-
proba RBGL teter RBDGLK 8 Verg. Aen. III 663 9 fluidum BDHGL
cum Med. Pal. Fr. m. alt. 11 coniugationis] b coniugationi* B ut om. G

12 Nam a circumdo circumdas facis G cirdo as K 14 praesenti et in om. GLK
et in futuro LK et infinito add. r praeteriti temporis BD praeteriti et futuri
H 15 dātis dāris dāris Ll 16 hoc ex his corr. K ut om. GLK dabi-

mini D ubi⁹ ante Rr 17 daturus om. D datu datum D dator] r dator
ut R rell. Verg. Aen. I 34 sq. 20 vela ex uila corr. H laeti ex corr. H
21 in eodem — luno om. H In eodem. si datur italiam adsit Dd Verg.
Aen. I 734 22 Adsit] assit RGLK atsit Med. bachus GLK baccus D 23
Verg. Aen. I 199 24 pasi GLK dabit ex davit corr. B 25 Idem ex corr. K
Verg. Aen. I 553 26 datur] k datur (ic) D dator LK Italiam in lū. B
27 Verg. Aen. VI 350 28 haherebam Rr regebam] gerebam Pal. 29 Verg.
Aen. III 9 30 vela] h uale H iubebat ex inueat corr. B inuebat K Med.

Persius:

Quin | dāmus id superis, de magna quod dare lance
Non possit magni Messalae lippa propago?

VII 36 a 'sto' quoque composita servant duplicationem praeteriti, ut 'resto restiti', 'consto constitui', 'prosto prostiti'. Ovidius tamen 'abstit' pro 'abstitit' protulit in XI metamorphoseon:

Alcyonae lacrimas et quae pars admonet abstet.
et 'absisto' enim et 'absto' 'abstiti' facit.

Supinum vel participiale in 'um' desinens omnia primae coniugationis verba, quae in 'avi' praeteritum terminant, 'vi' in 'tum' convertentia faciunt, ut 'amavi amatum', 'oravi oratum', 'flavi flatum'. quae vero in 'ui' divisas desinunt, si c ante o habuerint, mutant 'ui' in 'tum', ut 'frico frictum', unde Iuvenalis in II:

si prurit frictus ocelli

Angulus.

similiter 'seco secui sectum'. sic ergo 'necui nectum' fecit. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nec tu iam poteras enectum pondere terrae

Tollere, Nympha, caput.

'mico' quoque 'micui mictum' debet facere. sed dubitationis causa, quia 'mingo' quoque 'mictum' facit, in usu non invenitur, quamvis ab eo verbo compositum 'dimico' 'dimicavi' facit et 'dimicatus' - Livius in †XXXIII: iusta quoque acie et collatis signis dimicatum, quidam auctores sunt -, 'quamquam' 'emico' 'emicui' faciat. Lucanus libro I:

Qualiter expressum ventis per nubila fulmen

Emicuit.

1 Pers. sat. 2, 71 sq. 2 id] hic B superius H de] k d* K 3 possint D magni om. Pers. Montep. pr. magna Pers. Vat. Messalae] codd. Persiani plerique messale libri Messala Pers. Vat. Messallae libri aliquot Pers. dett. lyppa D 4 quoque** (qq) L resteti K 5 prosto prostiti consto constitui B consteti K prosteti K 6 Ovid. metam. XI 473 7 Alcyonae] sic Ovidii 'S. Marci veterrimus et unus Medicus cum uno Vossiano' alcyone RGLK alione DH alcione B Halcyones (Alcyones, Alciones) pars libr. Ovid. ammonet L abstet] sic etiam pars libror. Ovid. abstet. abstat, astit, astat, abstet, obstat, obstat, obsit alii

8 absteti] abstetit RBD 9 "Supinum — desinens. "Omnia — conuertentia faciunt. Vt Hh Sopinum quoque uel K participiale Lr parciipiale G 12 frigo

frigui D 13 Iuvenal** (is) B Iuv. sat. II 6, 578 sq. U. K 14 parit Iuv. Pith. m. pr. ocelli* B ocelli GL 16 ergo neco necui GLK Ovid. metam. IIII 243 sq. 18 enectum D; in multiplices corruptiones abit pars libr. Ovid.

pondera K 19 Nympha] Ovidius nimpha libri caput RrD 20 quis] k quod K 21 minguo Dd habeo RrD 22 demico demicavi GL dimicavi] b dimicui B demicatus GL Liv. ab u. c. lib. . . . XXXIII] numerus corruptus: locum indagare non potui. XX corr. Heidelb. in marg. teste Lindemanno 23 luxa B acie] k aaaa K demicatum G quidam auctores sunt] om. K eras. in H del. d quidam auctores sunt usi B quidam auctores sunt usi in compositione rationaliter dimicavi R 24 facit r Luc. Phars. I 151. 153 in lib I B 25 expeum G fulmen | Aetheris impulsu sonitu mundique fragore | Emicuit. Lucanus

p. 362. 63 P.

p. 434. 55 K.

'plico' etiam et 'plicatum' et 'plicitum' facit, quia et 'plicavi' et 'plicui'. 37. ex eo igitur composita paenultimam a vel i habent in supino: || 'duplicavi duplicatum', 'explicui explicitum', | 'implicui' vel 'implicavi', quod in raro usu est, 'implicitum' et 'implicatum'. unde Lucanus in III:

5 Implicitas magno Caesar torpore cohortes,
Cicero vero in Pisonem: quid avaritiae, quae criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? in eodem: familiaritate implicatus. Sallustius in IIII historiarum: implicatae rates ministeria prohibebant.

10 Alia vero in 'ui' divisas praeteritum desinentia 'ui' in 'itum' convertunt in supino paenultima correpta: 'domui domitum', 'cubui cubitum', 'sonui sonitum', 'tonui tonitum' (Horatius tamen in epodo 'intonata' protulit secundum analogiam pro 'intonita':

Non me Lucrina iuverint conchylia

15 Magisve rhombus aut scari,
Si quos Eois intonata fluctibus

Hiemps ad hoc vertat mare),

'vetui vetitum', 'crepui crepitum' ['accubui accubitum']. Statius in I Achilleidos:

20 quem quisque sacrasset

Accubitu genioque locum.

haec tamen ipsa et secundum tertiam vetustissimi protulisse inveniuntur 38 coniugationem, ut Ennius in XI annali:

2 penultimam b penultima B 3 explicui explicitum] r explicavi explicatum R
implacavi

implicavi quod in raro usu est Hh 4 Luc. Phars. III 432 5 implicitas
Kk magnos K terrore aliquot libri Luc. coortes GLK 6 Cic. in Pis. or.
35, 86 uero om. K Pisonem] π in .II. pisonē B pisonē G pisonē L)
rell. in criminibus H in criminibus GLK 7 implicata] DKr et codd. Barberiniani n. 1666 sup. lin. pr. m. et 1667 teste Garatonio ad Cic. l. l. cum libris
Cic. implicita HBHGL et Barberin. n. 1666 in lin. Cic. in Pis. or. 29, 70
8 Sall. hist. IIII 30 p. 333 Kr. IIII] r III. R implicatae RHL in-
plicitae D implicitae GK Implicite B 12 ad sonitum in mg.: Horatius tamen in
libro .I. sermonum ponit sonaturum. Ingenium cui sit. cui mens diuinior. atque os
Magna sonaturum des nominis huius honorem (Hor. serm. I 4, 43 sq. cf. lib. XI
§ 34) add. b oratius K Horat. epod. 2, 49 sq. in add. r aepodo D
intonata] b Intona B a tonani sup. lin. add. h 14 Non] r nam R Non me] no-

mine GL concilia R conchilia BGL concilia K 15 magisve ronibus L magis
uer omnibus K ue rombus b uero. CYAKIO umbus B rombus HGr rembis R

scaris r scarissi quos K 16 eo^{is} Rr eos^{is} D 17 iems Rr hiems HGLK
ueritat Ll mare ueritat K mare G 18 accubui accubitum om. RBDH

add. h Stat. Achill. I 109 sq. 19 achileidos B achileidos K 20 quemuis

que sacras sed R quem qui se sacrasse et r quisque] h quisque D quique H quisque
K quis se L quise B quis G sacrarat Lips. 1 Krehlii cum edd. Statii sacravit
cum gloss. elegit Heidelberg., sacrasse Dresd. 2 Krehlii 21 genioque] r genio quo-

que R genioque Kk locus v. l. ap. Statium 22 protulisse netustissimi G
23 Ennius in XI annali] v. l. E. S fr. VI Vahl. cf. lib. VIII § 96

Tunc clipei resonunt et ferri stridit acumen.

idem in XIII:

Litora lata sonunt.

Accius in Clytaemnestra:

sed valvae resonunt regiae.

Lucretius:

Caligare oculos, sonere aures.

'steti' vero 'stātum' supinum paenultima producta debet facere, unde Lucanus in II:

Constātura fides superum,

cum 'dātum' et 'dātus', sicut superius ostendimus, corripiant a paenultimam. est tamen in hoc quoque notandum, quod nomina ab eo derivata a paenultimam corripunt vel antepaenultimam, ut 'stātus stāta stātum stābilis'. Lucanus in X:

quorum stāta tempora flatus.

idem in V:

Quam non e stābili, tremulo sed culmine cuncta
Despiceret.

composita ab eo varie vetustissimi protulerunt, 'asto astitum' et 'astatum', 'praesto praestitum' et 'praestatum'. Aemilius Porcina orator in oratione, uti lex Aemilia abrogetur: tempore adstiturum atque petiturum me esse. Brutus in epistulis: occiso Gaio Caesare, postquam mare transierat, praestatum est.

V vero longam ante 'tum' unum habet: 'iūtum' et ab eo composi-

1 Tum lib. VIII l. l. clipei GLK strident D 2 Enn. annal. XIII 8 E. S. XIV iv p. 57. LXXIII Vahl. XIII] libri mei praeter L, π VIII, L XIII libri Krehliani ut vid. plerique cum edd. rell. 4 attius K Att. Clytaem. fr. 1 p. 194 Both. Clytaem. (s. Aegisthi, v. p. 298 coll. Düntzero ad Liv. Andr. fr. 1 p. 25) fr. 1 p. 117 Ribb. clytemnestra R et ni f. H clitemnestra BD dytemnestra GLK clytēnestra h 5 sed valvae] sualde K ualde RBDG ualde L resonunt rigiae K 6 Lucr. III 156 7 calicare GK sonere] d sonare RDL sonare K aures] aures regiae libri regiae e versu Attii irrepsisse vidit Lachmannus

ad Lucr. l. l. aures codd. Lucr. 8 seti Hh stat, tum Rr Lucan. Phars. II 17 11 corripit RDH corripit r corripunt K 12 nomina ex omnia corr. K ab eo] in mg. add. K habeo RrD diriuatua G 14 Luc. Phars. X 240 cf. lib. III § 13 15 temporas Rr 16 Luc. Phars. V 250 sq. cf. lib. III § 26 17 e inseruit h om. H rell. sed culmine sed culmine cuncta K culmina G

cuncta Rr 18 dispiceret DGK 19 variae Rr variae K assto asstitum et as-

ad statum Rr adsto adstitum et statum Bb 20 Aemilius] ex corr. h Emilius GK M. Aemili Lepidi Porcinae or., uti lex Aemilia abrogetur: v. Meyerum orr. R. fr. p. 195 orator] orat' (i. e. oratur) GLK 21 'aemilia' lex H emilia DK emilia G arrogetur G aditutum B astitutum RHGK adque D 22 me esse] 'forte ne abessem' Falsterus memor. obsc. p. 11 M. Iunius Brutus in epp.: v. Meyeri ann. ad inscr. Bruti Cic. p. 11 ed. suae, Drumannum hist. R. III p. 40

sepistolis K Gaio] om. GLK g. DH 23 post quem D trasierat B 24 longam] d longum D et habeo D

p. 864 P.

p. 456. 57 K.

tum 'adiūtum'. 'au' quoque unum: 'lautum', quamvis vetustissimi etiam 'lavatum' solebant dicere. unde Terentius in eunucho:

Abeunt lavatum, perstrepunt,
pro 'lautum', et Ovidius in III fastorum:

5 Silvia Vestalis - quid enim vetat inde moveri? -

Sacra lavaturas mane petebat aquas.

'potum' quoque pro 'potatum'. Virgilius in bucolico: 39

Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum.

Terentius autem in Phormione perfecte protulit:

10 Nam potaturus †apud me est.

Virgilius in bucolico:...

• Huc ipsi potum venient per prata iuveni.

idem in georgicon III:

Quoque modo potis gauderent intiba †fibris.

15 Lucanus in V:

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt

• Poturae te, Nile, grues.

Sciendum autem, quod in 'um' desinens supinum, accepto verbo infinito, | quod est 'ire', facit infinitum futuri, ut 'oratum ire', 'domitum ire', 'lautum ire' vel 'lavatum ire', 'statum ire'. frequenter tamen antiquissimi neutro participio futuri addebant 'esse' et infinitum futuri significabant, 'oraturum esse' pro 'oratum ire' dicentes et 'facturum esse' pro 'factum ire'. Cato in V originum: illi polliciti sese facturum omnia, per ellipsin 'esse' pro 'factum ire', quod Graeci dicunt ποιῆσειν, 25 quod est infinitum futuri. Lucilius in XVII ad Penelopam conversus:

2 Ter. eunuch. III 5, 52 iuoucho K 3 habent RD labatum B 4
pro lautum K et om. G Ovid. fast. III 11 sq. IIII, Kr 5 Siluia] sic
etiam Ovid. fere omnes cum Petav. et Vrsiniano Ilia Arundelianus et gloss. Gotting.

u moneri G 6 petebant K petabat D 7 Verg. ecl. 9, 24 8 ^{age}egyptityre D

tytere RGK 9 Ter. Phorm. V 5, 9 autem om. G protulat Rr 10 est
apud (apud Bemb.) me Terentius 11 Verg. ecl. 7, 11 12 venient] d veniunt
D cum Verg. Leid. 13 Verg. georg. IIII 120 cf. lib. XI § 17 in l. georgicon
B III* (I) R 1 DGLK 14 potis] positis Verg. Longob. iutiba] etiam Med.
Pal. Fr. (deficit Rom.) intuba L fibris] libri hic et lib. XI l. 1. et Longob. Verg.,
quod ortum est ex georg. lib. I versu 120, cuius Strymoniae grues versu Luciano
inciderint in scholastici memoriam, riuus ex Vergilio corr. h 15 Luc. Phars. V
711 sq. 16 strimona HGLKr cum Voss. utroque: sic igitur f. Prisciani archety-
pus strimonia R relictum L relinquunt Voss. B 17 nilae graues K 19 infi-
niti futurum B post futuri: ut oratum — futuri om. D add. d domitum K
20 lautum uel K uel om. L statum ire om. L 21 esse om. G infiniti
futurum B 23 factum] bh facturum B factu* H Caton. origg. lib. V fr. p. 116
Kr. fr. 104 p. 286 Rh. fr. LXXXVII p. 55 Wr. V. de originum GLK 24

ellipsin] g ellipsim R ellimsin G elypsin D eclipsin H -esse facturum pro B
POINCEIN RHGK 25 lucilius GL Lucil. sat. XVII 4 Dous. Gerl. XVII ex
XIII corr. L paenelopam R penelopam D conuersus ait DG

Nupturum te nupta negas, quod vivere Vlixen
Speras.

in hoc quoque subaudiendum est 'esse', id est 'nupturum esse' pro 'nuptum ire', γαμηθήσεσθαι. Sulla in vicesimo primo rerum suarum: ad summam perniciem rempublicam perventurum esse, pro 'perventum ire', ἐλεύσεσθαι.

DE PRAETERITO PERFECTO SECUNDAE CONIUGATIONIS.

VIII 40 Secunda coniugatio in 'eo' desinit. et ea terminatio propria est secundae coniugationis, exceptis paucis primae coniugationis: 'meo meas', 'beo beas', 'laqueo laqueas', 'nauseo nauseas', 'enucleo enucleas', 'creo creas', 'screo screas', 'calceo calceas', quod alii 'calcio calcias', et quartae duobus: 'eo is', 'queo quis' et quae ex eis componuntur, ut 'adeo, redeo, pereo, veneo, nequeo'. in 'eo' i antecedente unum invenitur, 'cieo'. unde Virgilius in I:

Bella cient primaque vetant consistere terra.

idem in VI:

Aere ciere viros Martemque accendere cantu.

invenitur tamen hoc idem etiam in 'io' | desinens quartae coniugationis. unde Statius in IIII Thebaidos:

suus excit in arma

Antiquam Tiryntha deus.

Lucanus in II:

Nunc urbes excite feras, date gentibus arma.

Lucretius:

I nupturam Gerlachius! te nuptam RBGK ulixen^a H 4 γαμηθήσεται
RD γαμηθήσεται r γαμνενθήσεται GL γαμηθήσεται H γαμνενθήσεται | ylla Sylla K
sylla DHLrb silla G syllaba RB L. Corneliū Sullae rerum suarum lib. XXI fr.
p. 201 Kr. fr. 18 p. 338 Rth. uigesimo primo D uicesimo primo L 5 rēppu-
blica Rr rempublicam GK 6 perventum] ex perventurum corr. ni f. H perven-
turum K perventurum B ire ut sycceai in litura H ἐλεύσεσθαι] r om. K
εαρεχεταί R εαερεχεταί D 7 De praeterito perfecto secundae coniugationis I de
praeterito secundae coniugationis. D et in lacuna ab L relicta I DE SECUNDA CONIUGATIONE.
RK SPECIES PRAETERITI PERFECTI SECUNDAE CONIUGATIONIS. B Incipit de secunda con-
iugatiō G inscr. om. H 8 proprie D 9 pacis B 10 enucleo ex enucleas corr. H
***** enucleo enucleas (enucleo) L creo creas om. DHG add. d, in mg. post
hoc est ueniam eo
screas add. K 12 duabus Rr ex his BDHGLK 13 ueneo Rr ueneo ue-
num eo BHGLK cieo id est uoco HGLKb cieo *** uoco B 14 Verg. Aen.
I 541 16 Verg. Aen. VI 165 17 uiros in mg. K accedere Rr accidere K
cantum K. 18 in io(h) D 19 Statius; bh et in litura d terentius RBH terren-
tius GLK Stat. Theb. IIII 146 in IIII Thebaidos om. G IIII] 1 III. RBDHL
U. K tebaidos LK 21 tyrrinta Rr tyrinta DHGLK tyrintha B 22 Luc.
Phars. II 47 sq. date gentibus iras | Nunc urbes excite feras, coniuret in arma (armis
pars codd.) | (Mundus etc.) II. li5. K 23 dat GL et in litura K gentilibus B
24 Lucr. V 211 Terraeque solum subigentes cimus ad ortus. idem versus extat ibi-
dem I 212, sed Priscianum ad lib. V spectasse docet aurarum; ita enim ibi pergit Lu-
cretius: Sponte sua nequeant liquidas existere in auras. aliter Lachmannus ad Lucr.

p. 865 P.

p. 458. 50 K.

aurarum cimus ad ortus.

Livius in CXVIII: adversus interfectores Gai Caesaris ultoribus manum comparans concibat. praeteritum eius tam in 'vi' quam in 'ii' desinit, 'civi' vel 'cii'. Lucanus in VII:

5 quantas in proelia numquam

Concivere manus.

Virgilius in V:

Famaque finitimos et clari nomen Acestae

Excierat.

10 Observandum autem in omnibus est verbis, quod, si minuat praesentis syllabas praeteritum, necessario paenultimam producit, sive producta sive correpta sit in praesenti, nisi syncopam patiatur, ut 'cieo civi' et per syncopam 'cii', 'rideo risi', 'faveo favi', 'augeo auxi', 'moveo mōvi', 'sedeo sedi', 'facio feci', 'fugio fūgi', 'fodio fodi', 'venio veni'. ergo 'liqueo licūi' et 'languo langūi' pares habent in praeterito et in praesenti syllabas, corripunt enim paenultimas praeteriti, idque usus comprobat. Ovidius in VI metamorphoseon:

Inposito fratri moribunda relangūit ore.

idem in IIII:

26 nectare corpus

Delicūit.

idem in VII:

Delicūit stagnumque suo de nomine fecit.

25 V loco consonantis ante 'eo' habentia 'eo' in i conversa faciunt praeteritum et producunt paenultimam necessario secundum praemonstratam

V 211: 'Priscianus p. 865 Lucretius aurarum cimus ad ortus. sic ille librarii errore deceptus, aurarum, cum is grammaticus quem exscribit dedisset Lucretius de natura rerum'. terrai pro aurarum scribi iusserat G. I. Vossius de arte gramm. V 35 p. 870 bis ed. Eckstein. 1 ad ortus] r adhortus RB 2 Libius K Lucanus in V XVIIo Lips. 1 Krehlii Liv. ab u. c. lib. CXVIII fr. i. XIII p. 795 sq. Drkb. ed. Stuttg. p. XIII fr. 49 Wssh. CXIIX Vossius de arte gramm. l. i. et in ed. a. 1635 tom. III p. 124 et in opp. t. II (Amstelod. 1695 fol.) p. 318. XCVIII cod. Prisc. (?) a C. Barthio ad Stat. Theb. IIII 146 l. XVIII rell. codd. omnes cum 'vetustissimo' Barthii et ms. Vossii. CXVII Barthius et sic Vossii ed. Ecksteiniana g. DHGL .g. K ultiores manuum operans concibat alter cod. Barthianus (?) 3 comparans RDGLK

4 civi] vel ciui BDH ut ciui GLKrb Lucan. Phars. VII 361 sq. VI. RH VIII. r 5 praelia G 6 exciure codd. Lucani et sic duo 'eximia' mss. Prisciani a Cortio inspecta 7 Verg. Aen. V 106 sq. 8 aceste R aaceste(c) G aceste D aacestae L achestae K acaestae Med. 9 excierat] sic etiam Pal. ex corr. exierat Pal. m. pr. Rom. 11 producit peneultimam G 12 sit] fit K praesenti nisi] b praesenti** nisi B post syncopam: patiatur — syncopam om. R add. r pacia-

fodi. foueo

tur D 14 fodio foui Bb fodi spscr. r 15 licui B lango GLK 16 Coripiunt R Ovid. metam. VI 291 18 Inposito ex Inposita corr. B Imposito RHGL moribundo GLK relangit L 19 idem om. GL Ovid. metam. IIII 252 sq. cf. § 55 .III. K 20 nectare om. H add. h 21 Delicuit] h Lips. 1 Erl. 2 Krehlii et sic R § 55; deliguit H dilicuit cett. 22 Ovid. metam. VII 381 23 Delicuit] H dilicuit cett. delituit v. l. ap. Ovidium 24 ante e habentia GLK conuientia EGLK

p. 865. 66 P.

p. 450. 66 K.

regulam, ut 'moveo. mōvi', 'foveo fōvi', 'faveo fāvi'. inveniuntur, autem auctores, qui, quomodo in praeterito primae coniugationis in 'vi' syllabam terminante faciunt in secunda tam singulari quam plurali et in tertia plurali in 'unt' desinente persona paenultima syncopam syllabae, sic etiam in secunda coniugatione, quando praeteritum in 'vi' desinit, ut Virgilius in IIII:

Hyrcaenaeque admorunt ubera tigres,
pro 'admoventur'. Horatius in sermonum I:

Hunc hominem velles si tradere, dispeream, ni
Summosses omnes. ||

42 'coniveo', quod etiam 'conivo' secundum tertiam protulerunt veteres, praeteritum tam in 'vi' quam 'xi' habuit. Ninnius Crassus in XXIIII Iliados:

nam non conivi oculos ego deinde sopore.

Turpilius vero in paraterusa:

Dum ego conixi somno, hic sibi prospexit vigilans
virginem.

'ferveo' quoque etiam 'fervo' invenitur, ab utroque tamen praeteritum 'fervi' dicitur. Terentius in adelphis:

1 foueo foui om. L faueo faui add. r 2 "coniugationis "primae K 4 in
runt b penultima r penultimam R 5 praeteritum] r praeteritur R Verg.
Aen. IIII 367 7 hyrcanaeque B hyrcaneq. GL hircaneque K ammouunt GL
admovent K ubera ex corr. (ex libera?) B tygres R tigris BDHGLK 8
ammouerunt GLK oratius. GLK Hor. serm. I 9, 47 sq. in sermonum I

om. G 9 hominum Rr si velles v. l. ap. Hor. 10 summosses LI sum-
mosses summos omnes K submosses omnis libri Horat. 11 Coniveo Rr co-
nivo ** (-f. m?) B conibo K 12 quam in xi BDGrh uinius H nimius K Ninnius
Crassus in XXIIII Iliados] v. Non. p. 475, 14 coll. Scioppio suspect. lect. V 1, Vossio
de arte gramm. V 24 p. 830 Eckst., Huschkio de C. Annio Cimbri p. 9 sq., Bernhar-
dio in hist. lit. Rom. p. 406 ed. alt. Cuius Mattius Ios. Scaliger coniect. ad. Varr.
de l. L. VII § 95 t. II p. 230 ed. Bipont., Gisb. Cuperus observ. III 6 cf. etiam lib.
X § 10 crasus GLK XXIIII] Scaliger l. l. coll. Hom. II. XXIIII 637 οὐ γὰρ
πῶ μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφαρόσιν ἐμοῖσιν. XXIIII libri 13 Iliados] r aliados R
yliados GLK Matti Iliadis fragmentis, quavis dubitans (v. p. 569) h. l. inseruit
Wernsdorffus poet. Lat. min. IIII 572 fr. 10 14 ego Rr 15 Turpilius(!) B
Turpilius GLK Turpilii paraterusae fr. 6 p. 89 Both. VI p. 36 Grautoff. V p. 91
Ribb. paraterusa] r paraturusa R paterusa G 16 sompno K somno hic sibi
somno hic sibi Rr sibi om. G 18 ferveo — ferbesco p. 479, 22] eo ordine, quem

secutus sum quique a Prisciani more haud abhorret, totum hunc locum exhibent libri,
nisi quod post versum Calvinum in HGK, post Terentianum in D, post Persianum in L
inseritur sententia: quaeritur — dominatio (v. ann. ad p. 480, 17), nota scil. margi-
nalis, quae ubique nexum sententiarum intercidit. uncis, in mg. addens: aspice librum
istum quando de figuris partici narrat, haec inclusit g, nota XP ad initium et ad finem
appicta d, quae praeterea, sicuti bhk aliis signis appictis ordinem quandam sententia-
rum constituere conata est, quo exempla ad vocc. coniveo et ferveo pertinentia inter se
coniungerentur, sequentibus add. inde ab α: ita scilicet, ut post versum Turpilianum sin-
gulae sententiae sese exciperent hoc modo: Calvus — largior, ferveo — adulescentiam,
a ferveo — ferbesco, nec solum — olis, a strideo etc. (nec solum — fulgis, a stri-
deo — fluctus, denseo — olis, a denso etc. b) etiam] et b ferveo] d ferveo D

utro^q Hh tamen] b tam B 19 Ter. adelph. I 2, 72 in adelphis om. G

p. 886 P.

p. 460 K.

Sperabam iam defervisse adulescentiam.

nec solum ea diversarum coniugationum inveniuntur verba, sed multa prae- 43
terea, ut 'strideo strides' et 'strido stridis', 'fulgeo fulges' et 'fulgo ful-
gis', 'denseo denses' et 'denso densas', 'oleo oles' et 'olo olis'. Calvus
5 'conivere' infinitum secundum tertiam coniugationem correpta paenultima
protulit:

Cum gravis ingenti convivere pupula somno.

Persius vero secundae protulit:

Vae, nisi conives! oleum artocreasque popello

10 Largior.

a 'ferveo' Virgilius in I:

Fervet opus redolentque thymo fragrantia mella.

idem in VIII a 'fervo':

Fervere Leucaten auroque effulgere fluctus.

15 Lucilius:

fervit nunc, fervet ad annum.

Terentius in adelphis:

†Cum maxime fervit, tam placidum quasi ovem reddo.
unde 'fervesco'. dicitur tamen etiam per b 'ferbeo', ex quo 'ferbui'. Ho-
20 ratius in I sermonum:

Velatumque stola, mea cum conferbuit ira.

unde et 'ferbesco'. a 'strideo' Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra,

a 'strido' Virgilius in VIII:

striduntque cavernis

25 Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

1 iam *del. RK* adulescentiam R aduliscentiam DHGL adoliscientiam K 2

coniugatione D 3 fugo Hh 4 C. Licinii Calvi fr. 11 ap. Lachmannum Catull.
p. 82, fr. XIII ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 144 5 penultima B 7 in-
genti] om. L urgenti Nic. Heinsius popula GLK sompno K 8 Pers. sat.
6, 50 sq. vero] om. L uero et G 9 Ve D uenisi R uenisi uenisse GLK
conlues Montepess. pr. Vat. Pers. oleum] oleuo GLK artocreas quae H arto
creasque L orto creasque K 10 largiar Montepess. pr. Vat. 11 Verg. Aen.
I 436 cf. lib. VIII § 95 12 thymmo D thimo BLK tymo r fragrantia R fla-
grantia DHGLK 13 Verg. Aen. VIII 677 a fervo] om. K a feruo feruere.
feruere b 14 leocaten GLK efulgere K fluctis R 15 Lucil. sat. lib. VIII
fr. 14 Dous. 10 Gerl., libro nono assignatum a Nonio p. 502 extr., plenius: Fervit aqua
et feruet: fervit nunc, feruet ad annum laudatum a Quintil. inst. or. I 6, 8 cf. Stru-
vium lat. Decl. u. Conj. p. 189 sq. Lachmannum ad Lucr. II 44 16 fervit] r fer-

uet RHGLK fervet G feruit r ad add. r 17 Ter. adelph. III 1, 18 Cum
feruit maxime (Bemb. fervet maxime Bas.) tam placidum quam ovem reddo libri
Terent., unde vel c. f. m., tam placidum, quam ovis est, reddo vel quasi ex Pris-
ciano accepto c. f. m., tum placidum quasi ovem reddo scribendum visum est Benteio
feruit] r cum Ter. Bemb. et Donato feruet R rell. iovem G 19 oratius K
Hor. serm. I 2, 71 20 in I sermonum om. G 21 mea ē ferbuit G cum libris
nonnullis Hor. ira add. r 22 et ferbesco] d exferbesco RDGL A+strideo B
Lucan. Phars. VI 623 III. H. 23 ferali K 24 Verg. Aen. VIII 420 sq.
25 striduntque] d stridentque D 26 stricturae h uel stricturae b chalybum
BDHL calibum RG calybum K

Persius:

Quin | dāmus id superis, de magna quod dare lance
Non possit magni Messalae lippa propago?

VII 36 a 'sto' quoque composita servant duplicationem praeteriti, ut 'resto restiti', 'consto constitui', 'prosto prostiti'. Ovidius tamen 'abstit' pro 'abstitit' protulit in XI metamorphoseon:

Alcyonae lacrimas et quae pars admonet abstiit.
et 'absisto' enim et 'absto' 'abstiti' facit.

Supinum vel participiale in 'um' desinens omnia primae coniugationis verba, quae in 'avi' praeteritum terminant, 'vi' in 'tum' convertentia faciunt, ut 'amavi amatum', 'oravi oratum', 'flavi flatum'. quae vero in 'ui' divisas desinunt, si c ante o habuerint, mutant 'ui' in 'tum', ut 'frico fricui frictum', unde Iuvenalis in II:

si prurit frictus ocelli

Angulus.

similiter 'seco secui sectum'. sic ergo 'necui nectum' fecit. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nec tu iam poteras enectum pondere terrae

Tollere, Nympha, caput.

'mico' quoque 'micui mictum' debet facere. sed dubitationis causa, quia 'mingo' quoque 'mictum' facit, in usu non invenitur, quamvis ab eo verbo compositum 'dimico' 'dimicavi' facit et 'dimicatus' - Livius in †XXXIII: iusta quoque acie et collatis signis dimicatum, quidam auctores sunt -, 'quamquam 'emico' 'emicui' faciat. Lucanus libro I:

Qualiter expressum ventis per nubila fulmen

Emicuit.

1 Pers. sat. 2, 71 sq. 2 id] hic B superius H de] k d+ K 3 possint D magni om. Pers. Montep. pr. magna Pers. Val. Messalae] codd. Persiani plerique messale libri Messala Pers. Val. Messallae libri aliquot Pers. dett. lyppa D 4 quoque** (qq) L resteti K 5 prosto prostiti consto constitui B consteti K prosteti K 6 Ovid. metam. XI 473 7 Alcyonae] sic Ovidii 'S. Marci veterrimus et unus Mediceus cum uno Vossiano' alcyone RGLK alcione DH alcione B Halcyones (Alcyones, Alciones) pars libr. Ovid. ammonet L abstiit] sic etiam pars libror. Ovid. abstiit, abstat, astiit, astat, abstet, obstat, obstat, obsiit alii

8 abstiit] abstiit RBD 9 "Supinum — desinens. "Omnia — convertentia faciunt. Vt Hh Sopinum quoque uel K participiale Lr parciipiale G 12 frigo

frigui D 13 Iuvenal** (is) B Iuv. sat. II 6, 578 sq. U. K 14 purit Iuv. Pith. m. pr. ocelli* B ocelli GL 16 ergo neco necui GLK Ovid. metam. IIII 243 sq. 18 enectum D; in multiplices corruptiones abit pars libr. Ovid.

pondera K 19 Nympha] Ovidius nimpha libri capud RrD 20 quia] k quod K 21 mingno Dd habeo RrD 22 demico demicavi GL demicavi] b dimicui B demicatus GL Liv. ab u. c. lib. . . . XXXIII] numerus corruptus; locum indagare non potui. XX corr. Heidelb. in marg. teste Lindemannno 23 luxia B acie] k a+ae K demicatum G quidam auctores sunt] om. K eras. in H del. d quidam auctores sunt usi B quidam auctores sunt usi in compositione rationaliter dimicavi R 24 facit r Luc. Phars. I 151. 153 in lib I B 25 expressum G fulmen | Aetheris impulsu sonitu mundique fragore | Emicuit. Lucanus

p. 302. 63 P.

p. 434. 55 K.

'plico' etiam et 'plicatum' et 'plicitum' facit, quia et 'plicavi' et 'pliciti'. 37. ex eo igitur composita paenultimam a vel i habent in supino: || 'duplicavi duplicatum', 'explicui explicatum', | 'implicui' vel 'implicavi', quod in raro usu est, 'implicitum' et 'implicatum'. unde Lucanus in III:

5 Implicitas magno Caesar torpore cohortes,
Cicero vero in Pisonem: quid avaritiae, quae criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? in eodem: familiaritate implicatus. Sallustius in IIII historiarum: implicatae rates ministeria prohibebant.

10 Alia vero in 'ui' divisas praeteritum desinentia 'ui' in 'itum' convertunt in supino paenultima correpta: 'domui domitum', 'cubui cubitum', 'sonui sonitum', 'tonui tonitum' (Horatius tamen in epodo 'intonata' protulit secundum analogiam pro 'intonita':

Non me Lucrina iuverint conchylia

15 Magisve rhombus aut scari,
Si quos Eois intonata fluctibus

Hiemps ad hoc vertat mare),

'vetui vetitum', 'crepui crepitum' ['accubui accubitum']. Statius in I Achilleidos:

20 quem quisque sacrasset

Accubitu genioque locum.

haec tamen ipsa et secundum tertiam vetustissimi protulisse inveniuntur 38 coniugationem, ut Ennius in XI annali:

2 penultimam b penultima B 3 explicui explicatum] r explicavi explicatum R

implacavi
implicavi quod in raro usu est Hh 4 Luc. Phars. III 432 5 implicitas
Kk magnos K terrore aliquot libri Luc. coortes GLK 6 Cic. in Pis. or. 35, 86 uero om. K Pisonem] π in -ll- pisonē B pisonē (pissone G pissone L) rell. in criminibus H in creminibus GLK 7 implicata] DKr et codd. Barberiniani n. 1066 sup. lin. pr. m. et 1067 teste Garatonio ad Cic. l. l. cum libris Cic. implicita RBHGL et Barberin. n. 1066 in lin. Cic. in Pis. or. 29, 70 8 Sall. hist. IIII 30 p. 333 Kr. IIII] r III, R implicatae RHL in-
plicitae D implicitae GK Implicite B 12 ad sonitum in mg.: Horatius tamen in libro -l- sermonum ponit sonaturum. Ingenium cui sit. cui mens diuinior, atque os Magna sonaturum des nominis huius honorem (Hor. serm. l 4, 43 sq. cf. lib. XI § 34) add. b oratius K Horat. epod. 2, 49 sq. iu add. r aepeodo D intonata] b Intona B a tonau sup. lin. add. h 14 Non] r nam R Non me] no-

mine GL concilia R conchilia BGL concilia K 15 magisde ronibus L magis
uer omnibus K ue rhombus b uero. CYAKIO umbus B rhombus HGr rembis R

scaris scarissi quos K 16 eo_mis Rr eo_mis D 17 iems Rr hiems HGLK

ueritat Ll mare ueritat K mare G 18 accubui accubitum om. RBDH
add. h Stat. Achill. I 109 sq. 19 achileidos B achileidos K 20 quemuis

que sacras sed R quem qui se sacrasse et r quisque] h quisque D quique H quisse
K quis se L quise B quis G sacrarat Lips. 1 Krehlii cum edd. Statii sacravit
cum gloss. elegit Heidelberg., sacrasse Dresd. 2 Krehlii 21 genioque] r genio quo-

que R genioque Kk locus v. l. ap. Statium 22 protulisse netustissimi G
23 Ennius in XI annali] v. 1 E. S fr. VI Vahl. cf. lib. VIII § 96

Tunc clipei resonunt et ferri stridit acumen.

idem in XIII:

Litora lata sonunt.

Accius in Clytaemnestra:

sed valvae resonunt regiae.

Lucretius:

Caligare oculos, sonere aures.

'seti' vero 'stātum' supinum paenultima producta debet facere, unde Lucanus in II:

Constātura fides superum,

cum 'dātum' et 'dātus', sicut superius ostendimus, corripiant a paenultimam. est tamen in hoc quoque notandum, quod nomina ab eo derivata a paenultimam corripunt vel antepaenultimam, ut 'stātus stāta stātum stābilis'. Lucanus in X:

quorum stāta tempora flatus.

idem in V:

Quam non e stābili, tremulo sed culmine cuncta

Despiceret.

composita ab eo varie vetustissimi protulerunt, 'asto astitum' et 'astatum', 'praesto praestitum' et 'praestatum'. Aemilius Porcina orator in oratione, uti lex Aemilia abrogetur: tempore adstiturum atque petiturum me esse. Brutus in epistulis: occiso Gaio Caesare, postquam mare transierat, praestatum est.

V vero longam ante 'tum' unum habet: || 'iūtum' et ab eo composi-

1 Tum lib. VIII l. l. clepei GLK strident D 2 Enn. annal. XIII 8 E. S. XIV iv p. 57. LXXIII Vahl. XIII] libri mei praeter L, π VIII, L XIII libri Krehliani ut vid. plerique cum edd. rell. 4 attius K Att. Clytaem. fr. 1 p. 194 Both. Clytaem. (s. Aegisthi, v. p. 298 coll. Düntzero ad Liv. Andr. fr. 1 p. 25) fr. 1 p. 117 Ribb. clytemnestra R et ni f. H clitemnestra BD dytemnestra GLK clytemnestra h 5 sed valvae] sualde K ualde RBDG ualde L resonunt rigiae K 6 Lucr. III 156 7 calicare GK sonere] d sonare RDL sonare K aures] aures regiae libri regiae e versu Attii irrepsisse vidit Lachmannus

ad Lucr. l. l. auris codd. Lucr. 8 seti Hh stat. tum Rr Lucan. Phars. II 17 11 corripit RDH corripit r corripunt K 12 nomina ex omnia corr. h ab eo] in mg. add. K habeo RrD diriuatua G 14 Luc. Phars. X 240 cf. lib. III § 13 15 tempora Rr 16 Luc. Phars. V 250 sq. cf. lib. III § 26 17 e inseruit h om. H rell. sed culmine sed culmine cuncta K culmina G

cuncta Rr 18 dispiceret DGK 19 uariae Rr uariae K assto asstitum et as-

statum Rr adsto adstitum et statum Bb 20 Aemilius] ex corr. h Emilius GK M. Aemiliu Lepidi Porcinae or., uti lex Aemilia abrogetur: v. Meyerum orr. R. fr. p. 195 orator] orat' (i. e. oratur) GLK 21 'aemilia' lex H emilia DK emelea G arrogetur G aditutum B astitutum RHGK adque D 22 me esse] 'forte ne abessem? Falsterus memor. obs. p. 11 M. Iunius Brutus in epp.: v. Meyeri ann. ad inscr. Bruti Cic. p. 11 ed. suae, Drumannum hist. R. III p. 40

aeistolis K Gaio] om. GLK g. DH 23 post quem D trasierat B 24 longam] d longum D et habeo D

p. 864 P.

p. 456. 57 K.

tum 'adiūtum'. 'au' quoque unum: 'lautum', quamvis vetustissimi etiam 'lavatum' solebant dicere. unde Terentius in eunucho:

Abeunt lavatum, perstrepunt,

pro 'lautum', et Ovidius in III fastorum:

5 Silvia Vestalis - quid enim vetat inde moveri? -

Sacra lavaturas mane petebat aquas.

'potum' quoque pro 'potatum'. Virgilius in bucolico:

39

Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum.

Terentius autem in Phormione perfecte protulit:

10 Nam potaturus †apud me est.

Virgilius in bucolico:...

• Huc ipsi potum venient per prata iuveni.

idem in georgicon III:

Quoque modo potis gauderent intiba †fibris.

15 Lucanus in V:

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt

. Poturae te, Nile, grues.

Sciendum autem, quod in 'um' desinens supinum, accepto verbo infinito, | quod est 'ire', facit infinitum futuri, ut 'oratum ire', 'domitum ire', 'lautum ire' vel 'lavatum ire', 'statum ire'. frequenter tamen antiquissimi neutro participio futuri addebant 'esse' et infinitum futuri significabant, 'oraturum esse' pro 'oratum ire' dicentes et 'facturum esse' pro 'factum ire'. Cato in V originum: illi polliciti sese facturum omnia, per ellipsin 'esse' pro 'factum ire', quod Graeci dicunt ποιῆσαι, 25 quod est infinitum futuri. Lucilius in XVII ad Penelopam conversus:

2 Ter. eunuch. III 5, 52 iuuencho K 3 habent RD labatum B 4
pro lautum K et om. G Ovid. fast. III 11 sq. III, Kr 5 Siluia] sic
etiam Ovid. fere omnes cum Petav. et Vrsiniano Illa Arundelianus et gloss. Gotting.

moneri G 6 petebant K petabat D 7 Verg. ecl. 9, 24 8 ^{age}egyptiye D

tytere RGK 9 Ter. Phorm. V 5, 9 autem om. G protulat Rr 10 est
apud (aput Bemb.) me Terentius 11 Verg. ecl. 7, 11 12 venient] d ueniunt
D cum Verg. Leid. 13 Verg. georg. III 120 cf. lib. XI § 17 in I. georgicon
B III* (I) R I DGLK 14 potis] positis Verg. Longob. intiba] etiam Med.
Pal. Fr. (deficit Rom.) intuba L fibris] libri hic et lib. XI l. l. et Longob. Verg.,
quod ortum est ex georg. lib. I versu 120, cuius Strymoniae grues versu Lucaniano
inciderint in scholastici memoriam, rursus ex Vergilio corr. h 15 Luc. Phars. V
711 sq. 16 strimona HGLKr cum Voss. utroque: sic igitur f. Prisciani archety-
pus strimonia R relictum L relinquunt Voss. B 17 nilae graues K 19 infi-
niti futurum B post futuri: ut oratum — futuri om. D add. d domitum K
20 lautum uel K uel om. L statum ire om. L 21 esse om. G infiniti
futurum B 23 factum] bh facturum B factu* H Caton. origg. lib. V fr. p. 116
Kr. fr. 104 p. 286 Rth. fr. LXXXVII p. 55 Wr. V. de originum GLK 24

ellipsis] g ellipsim R ellimsin G elypsin D eclipsin H -esse facturum pro B
ποινειν RHGK 25 lucilius GL Lucil. sat. XVII 4 Dous. Gerl. XVII ex
XIII corr. L paenelopam R penelopam D conuersus ait DG

Nupturum te nupta negas, quod vivere Vlixen
Speras.

in hoc quoque subaudiendum est 'esse', id est 'nupturum esse' pro 'nuptum ire', γαμηθήσεσθαι. Sulla in vicesimo primo rerum suarum: ad summam perniciem rempublicam perventurum esse, pro 'perventum ire', ἐλεύσεσθαι.

DE PRAETERITO PERFECTO SECUNDAE CONIUGATIONIS.

VIII 40 Secunda coniugatio in 'eo' desinit. et ea terminatio propria est secundae coniugationis, exceptis paucis primae coniugationis: 'meo meas', 'beo beas', 'laqueo laqueas', 'nauseo nauseas', 'enucleo enucleas', 'creo creas', 'screo screas', 'calceo calceas', quod alii 'calcio calcias', et quartae duobus: 'eo is', 'queo quis' et quae ex eis componuntur, ut 'adeo, redeo, pereo, veneo, nequeo'. in 'eo' i antecellente unum invenitur, 'cieo'. unde Virgilius in I:

Bella cient primaque vetant consistere terra.

idem in VI:

Aere ciere viros Martemque accendere cantu.

invenitur tamen hoc idem etiam in 'io' | desinens quartae coniugationis. unde Statius in IIII Thebaidos:

suus exciit in arma

Antiquam Tiryntha deus.

Lucanus in II:

Nunc urbes excite feras, date gentibus arma.

Lucretius:

1 nupturam *Gerlachius!* te nuptam *RBGK* ulixen* *H* 4 γαμηθήσεσθαι
RD γαμηθήσεσθαι r γαμνενθήσεσθαι *GL* γαμηθήσεσθαι *H* γαμνενθήσεσθαι | ylla *Sylla K*
sylla *DHLrb* silla *G* syllaba *RB* *L. Cornelii Sullae rerum suarum lib. XXI fr.*
p. 201 Kr. fr. 18 p. 338 Rh. uigesimo primo *D* uicesimo primo *L* 5 rēppu-
blica *Rr* rempublicam *GK* 6 perventum] ex perventurum *corr. ni f. H* perven-
turum *K* perventurum *B* ire ut *εΥΕΧΕΑΙ in titura H* ἐλεύσεσθαι] r *om. K*
ΕΛΕΥΧΕΤΑΙ R ΕΛΕΥΧΕΘΑΙ D 7 De praeterito perfecto secundae coniugationis 1 de
praeterito secundae coniugationis. *D et in lacuna ab L relicta* | DE SECUNDA CONIUGATIONE.
RK SPECIES PRAETERITI PERFECTI SECUNDAE CONIUGATIONIS. *B* Incipit de secunda con-
iugati *G* *inscr. om. H* 8 proprie *D* 9 pacis *B* 10 enucleo ex enucleas *corr. H*
***** enucleo enucleas (enucleo) *L* creo creas *om. DHG add. d, in mg. post*
hoc est unum eo
screas *add. K* 12 duabus *Rr* ex his *BDHGLK* 13 ueneo *Rr* ueneo ue-
num eo *BHGLK* cieo id est uoco *HGLKb* cieo *** uoco *B* 14 *Verg. Aen.*
I 541 16 *Verg. Aen. VI 165* 17 uiros in *mg. K* accedere *Rr* accidere *K*
cantum *K* 18 in io(h) *D* 19 Statius] *bh et in titura d* terentius *RBH* terren-
tius *GLK* *Stat. Theb. IIII 146* in IIII Thebaidos *om. G* IIII] 1 III. *RBDHL*
.U. K tebaidos *LK* 21 tyrrinta *Rr* tyrinta *DHGLK* tyrintha *B* 22 *Luc.*
Phars. II 47 sq. date gentibus iras | Nunc urbes excite feras, coniuget in arma (armis
pars codd.) | (Mundus etc.) II. li5. *K* 23 dat *GL et in titura K* gentilibus *B*
24 *Lucr. V 211* Terratque solum subigentes cimius ad ortus. idem versus extat ibi-
dem I 212, sed *Priscianum ad lib. V spectasse docet* aurarum; illa enim ibi pergit *Lu-*
cretius: Sponte sua nequeant liquidas existere in auras. aliter *Lachmannus ad Lucr.*

p. 865 P.

p. 458. 511 K.

aurarum cimus ad ortus.

Livius in CXVIII: adversus interfectores Gai Caesaris ultoribus manum comparans concibat. praeteritum eius tam in 'vi' quam in 'ii' desinit, 'civi' vel 'cii'. Lucanus in VII:

quantas in proelia numquam

Concivere manus.

Virgilius in V:

Famaque finitimos et clari nomen Acestae

Excierat.

Observandum autem in omnibus est verbis, quod, si minuat praesentis syllabas praeteritum, necessario paenultimam producit, sive producta sive correpta sit in praesenti, nisi syncopam patiat, ut 'cieo civi' et per syncopam 'cii', 'rideo risi', 'faveo favi', 'augeo auxi', 'moveo mōvi', 'sedeo sēdi', 'facio feci', 'fugio fugi', 'fodio fōdi', 'venio vēni'. ergo 'liqueo licūi' et 'languo langūi' pares habent in praeterito et in praesenti syllabas, corripunt enim paenultimas praeteriti, idque usus comprobat. Ovidius in VI metamorphoseon:

Inposito fratri moribunda relangūit ore.

idem in IIII:

nectare corpus

Delicūit.

idem in VII:

Delicūit stagnumque suo de nomine fecit.

V loco consonantis ante 'eo' habentia 'eo' in i conversa faciunt praeteritum et producant paenultimam necessario secundum praemonstratam

V 211: 'Priscianus p. 865 Lucretius aurarum cimus ad ortus. sic ille librarii errore deceptus, aurarum, cum is grammaticus quem exscribit dedisset Lucretius de natura rerum', terrai pro aurarum scribi iusserat G. I. Vossius de arte gramm. V 35 p. 870 bis ed. Eckstein. 1 ad ortus] r adhortus RB 2 Libius K Lucanus in VXVIIo Lips. 1 Krehlii Liv. ab u. c. lib. CXVIII fr. t. XIII p. 795 sq. Drkb. ed. Stuttg. p. XIII fr. 49 Wssh. CXIIX Vossius de arte gramm. l. l. et in ed. a. 1635 tom. III p. 124 et in opp. t. II (Amstelod. 1695 fol.) p. 318. XCVIII cod. Prisc. (?) a C. Barthio ad Stat. Theb. IIII 146 l. XVIII rell. codd. omnes cum 'vetustissimo' Barthii et ms. Vossii. CXVII Barthius et sic Vossii ed. Ecksteiniana g. DHGL .g. K ultores manuum operans coibat alter cod. Barthianus (?) 3 comparans RDGLK 4 civi] uel ciui BDH ut ciui GLKrb Lucan. Phars. VII 361 sq. VI. RH VIII, r 5 praelia G 6 exciure codd. Lucani et sic duo 'eximia' mss. Prisciani a Cortio inspecta 7 Verg. Aen. V 106 sq. 8 aceste R aaceste(c) G aceste D aacestae L achestae K acaestae Med. 9 excierat] sic etiam Pal. ex corr. exierat Pal. m. pr. Rom. 11 producit peneultimam G 12 sit] sit K praesenti nisi] b praesenti * nisi B post syncopam: patiat, — syncopam om. R add. r pacia-

fodi. foueo
 tur D 14 fodio foui Bb fodi spscr. r 15 licui B languo GLK 16
 Coripiunt R Ovid. metam. VI 291 18 Inposito ex Inposita corr. B Imposito
 RHGL moribundo GLK relangit L 19 idem om. GL Ovid. metam. IIII
 252 sq. cf. § 55. Ull. K 20 nectare om. H add. h 21 Delicuit] h Lips. 1
 Ert. 2 Krehlii et sic R § 55; deliquit H dilicuit cett. 22 Ovid. metam. VII 381
 23 Delicuit] H dilicuit cett. delinuit v. l. ap. Ovidium 24 ante e habentia GLK
 conuertentia HGLK

p. 865. 66 P.

p. 459. 66 K.

regulam, ut 'moveo .mōvi', 'foveo fōvi', 'faveo fāvi'. inveniuntur autem auctores, qui, quomodo in praeterito primae coniugationis in 'vi' syllabam terminante faciunt in secunda tam singulari quam plurali et in tertia plurali in 'unt' desinente persona paenultima syncopam syllabae, sic etiam in secunda coniugatione, quando praeteritum in 'vi' desinit, ut Virgilius in IIII:

Hyrcaenaeque admorunt ubera tigres,
pro 'admoverunt'. Horatius in sermonum I:

Hunc hominem velles si tradere, dispeream, ni
Summosses omnes. ||

42 'coniveo', quod etiam 'conivo' secundum tertiam protulerunt veteres, praeteritum tam in 'vi' quam 'xi' habuit. Ninnius Crassus in XXIII Iliados:

nam non conivi oculos ego deinde sopore.

Turpilius vero in paraterusa:

Dum ego conixi somno, hic sibi prospexit vigilans
virginem.

'ferveo' quoque etiam 'fervo' invenitur, ab utroque tamen praeteritum 'fervi' dicitur. Terentius in adelphis:

1 foueo fōvi om. L faueo faui add. r 2 "coniugationis" primae K 4 in
runt b penultima r penultimam R 5 praeteritum] r praeteritur R Verg.
Aen. IIII 367 7 hyrcanaeque B hyrcanaeq. GL hircanaeqe K ammorunt GL
admorunt K ubera ex corr. (ex libera?) B tygres R tigris BDHGLK 8
ammouerunt GLK oratius. GLK Hor. serm. I 9, 47 sq. in sermonum I

om. G 9 hominum R si uelles v. l. ap. Hor. 10 summosses L sum-
moses summos omnes K submosses omnis libri Horat. 11 Coniveo R sum-
nio ** (.f. m?) B conibo K 12 quam in xi BDGrh ninius H nimius K Ninnius
Crassus in XXIII Iliados] v. Non. p. 475, 14 coll. Scioppio suspect. lect. V 1, Vossio
de arte gramm. V 24 p. 830 Eckst., Huschkio de C. Anno Cimbri p. 9 sq., Bernhar-
dio in hist. lit. Rom. p. 406 ed. alt. Cuius Mattius Ios. Scaliger coniect. ad. Varr.
de l. L. VII § 95 t. II p. 236 ed. Bipont., Gish. Cuperus observ. III 6 cf. etiam lib.
X § 10 crasus GLK XXIII] Scaliger l. l. coll. Hom. II. XXIII 637 οὐ γὰρ
πὼ μύσαν ὄσαε ὑπὸ βλέφαροις ἐποισιν. XXIII libri 13 Iliados] r aliados R
yliados GLK Matti Iliadis fragmentis, quamvis dubitans (v. p. 569) h. l. inseruit
Wernsdorffus poet. Lat. min. IIII 572 fr. 10 14 egeo R 15 Turpilius(l) B
Turpilius GLK Turpilii paraterusae fr. 6 p. 89 Both. VI p. 36 Grautoff. V p. 91
Ribb. paraterusa] r paraturusa R paterusa G 16 sompno K somno hic sibi
somnia hic sibi R sibi om. G 18 ferveo — ferbesco p. 479, 22] eo ordine. quem

secutus sum quique a Prisciani more haud abhorret, totum hunc locum exhibent libri,
nisi quod post versum Calvinum in HGK, post Terentianum in D, post Persianum in L
inseritur sententia: quaeritur — dominatio (v. ann. ad p. 480, 17), nota scil. marginalis,
quae ubique nexum sententiarum intercidit. uncis, in mq. addens: aspice librum
istum quando de signis partici narrat, haec inclusit g, nota XP ad initium et ad finem
appicta d, quae praeterea, sicuti bhk aliis signis appictis ordinem quandam sententiarum
constituere conata est, quo exempla ad vocc. coniveo et ferveo pertinentia inter se
coniungerentur, sequentibus add. inde ab a: ita scilicet, ut post versum Turpilianum singulae
sententiae sese exciperent hoc modo: Calvus — largior, ferveo — adulescentiam,
a ferveo — ferbesco, nec solum — olis, a strideo etc. (nec solum — fulgis, a strideo
— fluctus, denseo — olis, a denso etc. b) etiam] et b ferveo] d ferveo D

utro^q. Hh tamen] b tam B 19 Ter. adelph. I 2, 72 in adelphis om. G

p. 886 P.

p. 480 K.

Sperabam iam defervisse adulescentiam.

nec solum ea diversarum coniugationum inveniuntur verba, sed multa praeterea, ut 'strideo strides' et 'strido stridis', 'fulgeo fulges' et 'fulgo fulgis', 'denseo denses' et 'denso densas', 'oleo oles' et 'olo olis'. Calvus
5 'conivere' infinitum secundum tertiam coniugationem correpta paenultima protulit:

Cum gravis ingenti convivere pupula somno.

Persius vero secundae protulit:

Vae, nisi conives! oleum artocreasque popello

10 Largior.

a 'ferveo' Virgilius in I:

Fervet opus redolentque thymo fragrantia mella.

idem in VIII a 'fervo':

Fervere Leucaten auroque effulgere fluctus.

15 Lucilius:

fervit nunc, fervet ad annum.

Terentius in adelphis:

†Cum maxime fervit, tam placidum quasi ovem reddo.
unde 'fervesco'. dicitur tamen etiam per b 'ferbeo', ex quo 'ferbui'. Ho-

20 ratius in I sermonum:

Velatumque stola, mea cum conferbuit ira.

unde et 'ferbesco'. a 'strideo' Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra,

a 'strido' Virgilius in VIII:

striduntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

1 iam *del. RK* adulescentiam *R* aduliscentiam *DHGL* adoliscientiam *K* 2

coniugatione *D* 3 fugo *Hh* 4 *C. Licinii Calvi fr. 11 ap. Lachmannum Catull. p. 82, fr. XIII ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 144* 5 preultima *B* 7 ingenti] *om. L* urgenti *Nic. Heinsius* popula *GLK* sompno *K* 8 *Pers. sat. 6, 50 sq.* vero] *om. L* uero et *G* 9 *Ve D* uenisi *R* uenisi uenisse *GLK* conflues *Montepess. pr. Vat. Pers.* oleum] oleuo *GLK* artocreas quae *H* artocreasque *L* orto creasque *K* 10 largiar *Montepess. pr. Vat.* 11 *Verg. Aen. I 436 cf. lib. VIII § 95* 12 thymmo *D* thimo *BLK* tymo *r* fragrantia *DHGLK* 13 *Verg. Aen. VIII 677* a ferveo] *om. K* a ferveo feruere. feruere *b* 14 leocaten *GLK* efulgere *K* fluctis *R* 15 *Lucil. sat. lib. VIII fr. 14 Dous. 10 Gerl., libro nono assignatum a Nonio p. 502 extr., plenius: Fervit aqua et feruet: feruit nunc, feruet ad annum laudatum a Quintil. inst. or. I 6, 8 cf. Struvium lat. Decl. u. Conj. p. 189 sq. Lachmannum ad Lucr. II 44* 16 fervit] *r* feruet *RHGLK* fernet *G* feruit *r* ad add. *r* 17 *Ter. adelph. III 1, 18* Cum feruit maxime (*Bemb. feruet maxime Bas.*) tam placidum quam ovem reddo *libri Terent., unde vel c. f. m., tam placidum, quam ovis est, reddo vel quasi ex Prisciano accepto c. f. m., tum placidum quasi ovem reddo scribendum visum est Benlleio* feruit] *r* cum *Ter. Bemb. et Donato* fernet *R rell.* ionem *G* 19 oratius *K* *Hor. serm. I 2, 71* 20 in I sermonum *om. G* 21 mea ē feruit *G* cum libris nonnullis *Hor.* ira add. *r* 22 et ferbesco] *d* exferbesco *RDGL* a strideo *B* *Lucan. Phars. VI 623* III. *H* 23 ferali *K* 24 *Verg. Aen. VIII 420 sq.* 25 striduntque] *d* stridentque *D* 26 structurae *h* uel structurae *b* chalybum *BDHL* calibum *RG* calybum *K*

p. 866. 67 P.

p. 460. 61 K.

a 'fulgeo' Virgilius in V:

Ductores auro effulgent,

a 'fulgo' idem in VIII:

auroque effulgere fluctus.

a 'denso' Ennius in VIII annalium:

Densantur campis horrentia tela virorum,

a 'denseo' Virgilius in X:

Extremi addensent acies.

ab 'oleo' Terentius in adelphis:

olet unguenta de meo,

ab 'olo' Plautus infiniti verbi secundam syllabam corripuit in mustellaria:

Non omnes possunt olere unguenta exotica.

- 44 Supinum a praeterito fit mutata 'vi' in 'tum', ut 'civicitum', 'movi motum', 'fovi fotum'. nec solum in secundae coniugationis verbis in 'vi' praeteritum facientibus, sed etiam in aliis est || observandum, ut 'amavi amatum', 'accusavi accusatum', 'adiuvi adiutum', 'cupivi cupitum', 'accersivi accersitum', 'arcessivi arcessitum'. excipiuntur 'lavi lautum', 'cavi cautum', 'favi fautum', quae differentiae causa pro a longa 'au' diphthongum habuerunt, propter 'latum, catum, fatum', quae alias habent significationes. et sciendum, quod in omnibus huiusmodi supinis paenultima producitur, exceptis 'satum' a 'sero sevi' - quod etiam 'serui' habuit in usu antiquitas, unde

1 Verg. Aen. V 132 sq. auro | Ductores longe effulgent 2 Ductores] r doctores RK efulgent L^{ef} fulgent K 3 Verg. Aen. VIII 677 5 Enn. ann. VIII 47

E. S. fr. inc. 5 Hug. fr. XIII p. 43. LXIII Vahl. VII. G 6 deussatur Rr horrentia] r horentia RL 7 denseo ex denso corr. H Verg. Aen. X 432 cf. lib. VIII § 95 9 Ter. adelph. I 2, 37 cf. lib. VIII § 95 in adelphis om. G

10 olet H olent BDL unguenta G meo] b me+ B 11 Plaut. mostell. I 1, 41 (v. 42) 13 omnis D unguenta Bb unguenta GLK exotica B exetica D

14 De supinis secundae coniugationis. inscr. l Supino Rr 16 amavi K 17 post adiutum in B, paulo post post arcessitum in R interposita, a k ad mg. iterum adiecta sunt ea verba, quae variis § 42 locis, ut ad p. 478, 18 dictum est, inseruerunt DHGLK: quaeritur, cur cum 'apiro spiras' et 'halo halas' 'spiravi' et 'halavi' faciant, rerum vocabula i habeant, 'spiritus' et 'halitus'? quae puto esse anteriora verbis ideoque non sequi derivativorum regulam. quomodo 'iudicatus', id est 'iudicatio', et 'dominatus', id est 'dominatio'. (cur cum] d circum D cum R cur G et om. G halo] r abalo R faciunt K et k habent DGK et k spiratus K alitus R anteriora esse HLK et k verbi B regulam derivativorum K et k id est tribu-

bique add. r iudicatio (a) L). totam hanc sententiam una cum vocc. sqq. cupiui cupitum accersui accersitum delendam indicavit b accersivi accersitum] r om. GLK arcessui arcessitum R 18 arcessivi arcessitum] d arcessui arcessitum D arcessitum.

Quaeritur etc. R v. ann. ad lin. 17 19 differuntur D 20 lautum RrH catum latum K casum D cautum H "fatum catum G fatum om. D 21 produci- pepultima* (m) B 22 satum a+ sero (s) K antiquitus Struvius lat. Decl. v. Conf. p. 299

p. 387. 68 P.

p. 461. 62 K.

'sertum' - et a 'sino sivi' 'sītum', et a 'pono posui', vel 'posivi' secundum antiquos, 'positum'. 'lītum' quoque et 'ītum' notanda sunt. Virgilius georgicon IIII:

et paribus lita corpora guttis.

5 In 'deo' exeuntia, longa vocali naturaliter¹ antecedente vel 'ar' syllaba, 45
'deo' in 'si' conversa faciunt praeteritum perfectum, ut 'suādeo suasi',
'rīdeo risi', 'ardeo arsi', e vero vel i brevibus ante d positis, producunt
easdem vocales et 'eo' in i mutata faciunt praeteritum: 'sēdeo sēdi' et
ex eo composita, 'insīdeo insēdi', 'subsīdeo subsēdi', 'resīdeo resēdi'; 'vī-
deo vīdi', 'invīdeo invīdi', 'provīdeo provīdi'. et notandum, quod a 'se-
deo' composita, quamvis in praesenti e in i convertant, in praeterito tamen
eandem e productam servant, ut 'possideo possēdi'. 'strīdeo' quoque
'strīdi' | facit, quod etiam 'strīdo strīdis' tertiae coniugationis invenitur,
i autem tam in praesenti quam in praeterito productam habet. Virgilius
15 in VIII:

strīduntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strīdeat umbra.

20 Statius in IIII:

Huius inaspectae luco strīdere sagittae.

Accius in Alcestide:

Cum strīderat retracta rursus inferis.

sin autem prima syllaba in 'deo' terminatorum post mutam aliquam vel m VIII 46
25 semivocalem e vel o correptas habuerit in aliquam liquidam de||sinentes,
duplicatur, sic tamen, ut priori geminatarum extrema consonans subtraha-
tur, et sic 'eo' in i conversis fit praeteritum perfectum, ut 'pēdeo pe-
pendi', 'tōndeo totondi', 'mōrdeo momordi', 'spōndeo spopondi', a quo
etiam s in secunda demitur syllaba euphoniae causa. in compositione

1 sertus *RBDHK* possui vel posui *Rr* 2 et quitum *post* itum *add. d*
Verg. georg. III 99 3 in georgicon IIII. *B* 4 paribus (t) *D* lita] illa *Fr.*
illa *Fr. m. alt.* guttis *D* 5 In deo in *litura K* In eo *Rr* Inde .o. *H* In deo quo-
que *G* antecede | uel *G* 6 de_o *K* suasi] sasi *G* 8 ^{ut} sedeo *D* 9 *post*
composita: insideo — composita *om. D add. d* subsedeo *B* 10 praeuideo prae-
uīdi *DK* 11 convertunt *K* 13 strido strīdis *om. K* 14 quan; in praeterito
om. L Verg. Aen. VIII 420 *sq.* 16 que *om. L* cauernistricturae *D* cauern-
istricturae *Hh* 17 chalibum *BD* calybum *RK* calibūm *G* chaliphūm *L* ignis
ex ignibus *corr. K* 18 *Luc. Phars.* VI 623 in VI *om. G* 19 ferali *K*
20 *Stat. Theb.* IIII 428 in IIII, *om. G* 21 Cuius *Stat. Cass.* loco *RrK*
sagittae *K* 22 *Att. Alcest.* p. 164 *Both.* p. 120 *Ribb.* in Alcestide *om. G*
23 striderat] *lib. X § 29* strideret *h. l. libri* petrecta *D* rursum *G* 24 Sint
Rr 26 extraema *H* 28 totūndi *Dd* "mordeo momordi" tōndeo totondi *Gg*
spondeo spo^{a quo}pondi, etiam (s) *K* 29 saecunda *D* euphoniae *D* eophoniae *G*
GRAMMATICI LATINI II. 31

p. 668 P.

p. 462. 63 K.

tamen haec eadem non geminant supra dictam syllabam, ut 'respondeo respondi', 'dependeo dependi', 'demordeo demordi', 'praemordeo praemordi', 'detondeo detondi'. vetustissimi tamen etiam 'detotondi' protulerunt. Ennius in annalibus:

Et detondit agros laetos atque oppida cepit.
at Varro in magno talento:

Detotonderat forcipibus vitiarium feris.

'au' ante 'deo' habentia per participium in praeterito declinantur nunc:
47 'audeo ausus sum', 'gaudeo gavisus sum'; vetustissimi tamen et 'ausi' pro 'ausus sum' et 'gavisi' pro 'gavisus sum' protulerunt. Cato Censorius in oratione pro Lucio Autronio: beneficii postridie iussisti adesse. in diem ex die non ausi recusare. Livius in Odissia:

Quoniam audiui, paucis gavis.

L. Cassius Emina in II annalium: idque admiratum esse gavisum. in hoc verbo etiam illud animadvertendum, quod 'ausim ausis ausit' pro subiunctivo 'audeam | audeas audeat' invenimus. Virgilius in II georgicon:

Ausim vel tenui vitem committere sulco.

Ovidius in VI metamorphoseon:

Et nihil est, quod non inopino captus amore

Ausit, nec capiunt inclusas pectora flammās.

1 tamen add. g 3 detondeo detondi] d detondeo detundi D detotondi Dd
4 Enn. ann. III 13 E. S. fr. inc. XXXVII p. 72 cf. p. l. sq. LXV Vahl. 5
detotondi] b Struwtius lat. Decl. u. Conj. p. 309 sq., olim propositum sed alteri com. de-
que tototondi agros, a Merula quoque prolatae, posthabitu a G. I. Vossio de anal. III
19 p. 810 Eckst.; sed huc adversatur particula adversativa at, qua Varronianum exem-
plum Enniano opponitur. detotondit RBGLKd et ex detotondii ni f. mut. A detotundit
D coepit BDr 6 Varron. magn. talent.: sat. Menipp. LI 1 p. 149 Oehl.

tallento K 7 detotonderat Dd forcibus B vitiarium feris] M. Hauptius vitari-
feris RD6 uitarifer** B uit*****eris H uitam feris A ui tarpitris L ui tarpitris K ui.
tarpiferis G uiticarpiferis x uiticapiferis Ausonius Popma 8 de_o Kk

per add. b declinatur Gg 9 ut audeo BDGr tamen om. L auxi Dd

10 gausi D gausus D ganis G Caton. or. pro L. Autronio: v. Meyerum
orr. R. fragm. p. 139 sq., qui distinguendi notam post in diem posuit cum Nic. Hein-
sio ad Tac. ann. VI 20; libri h. l. omnino non distinguunt 11 in oratione om.
G Lucio] r lutio R post tridie HG post tridie (p) D 12 ausi] r casi R

ausi sunt B recurrere R lyuius G libius L Liv. Odiss. lib. XVI cf. Hom.
Od. XVI 92, Hermannus elem. doctr. metr. p. 626 13 odysia GL odysia RDH
14 audiuit B 15 lucius B castus G et ex cusjus corr. H hemina GL he-
mina D L. Cassii Heminae ann. lib. II p. 160 Kr. fr. 19 p. 291 Rh. amira-
tum HL 16 illud] r aliud R ainmaduertendum K animaduertendum est G
17 audeas] h audeas H Verg. georg. II 289 18 secundo I III, RBDEGL

III. K 19 comittere D solco Rr 20 Ovid. metamorph. VI 465 sq. 21
non om. K inopino] inophino L in ophino K hiophino G effreno libri Ovidiani.
nisi quod inopino pro v. l. cod. Vrb., addita scilicet ex Prisciano, indeque certe ha-
serunt Pers. et Iuv. schol. Oxon. ab Heinso ad h. Ovid. l. l. 22 nec] uel G
includas BGLKr

p. 863. 869 P.

p. 463. 84 K.

Omnia autem supra dicta verba 'deo' in 'sum' convertentia faciunt supina: 'rideo risum', 'ardeo arsum', 'video visum', 'mordeo morsum', 'pendeo pensum', 'tondeo tonsum', 'respondeo responsum', 'audeo ausum': 'gaudeo' vero etiam i post u assumpsit euphoniae causa 'gavisum'. a 'sedeo' praeterea geminat s 'sessum', et fortasse differentiae causa, ne, si 'sesum' diceretur, duae partes esse putarentur. alia vero omnia in 'deo' 48 desinentia per 'ui' divisas proferunt praeteritum, ut 'candeo candui', 'studeo studui', 'frondeo frondui', 'splendeo splendui', quorum supina mutatione 'eo' in i et assumptione 'tum' debent fieri, ut 'canditum, studitum, 10 fronditum, splenditum'. rarissime tamen ab omnibus neutris secundae coniugationis, quae in 'ui' divisas faciunt praeteritum, invenio vel huiusmodi supinum vel participium futuri, ut 'caleo calui', 'tepeo tepui', 'horreo horrui', 'languo langui', 'flacceo flaccui', 'rubeo rubui', 'palleo pallui'; si qua tamen inveniantur, i brevem ante 'tum' habent. unde Iuvenalis 15 a 'careo carui' in II:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno,
et Cicero 'valiturus' a 'valeo'. excipitur 'prandeo prandi'. Plautus in Menaechmis:

20 Prandi et potavi, scortum accubui.

id tamen quoque in 'sum' facit supinum, quomodo superiora, ut 'pransum', quod tamen, quamvis neutrum sit, habet participium praeteriti 'pransus', ut 'caeno caenatus', 'iuro iuratus', 'careo cassus', 'pateo passus', 'titubo titubatus'. et multa praeterea a vetustissimis similiter sunt | pro- 49
25 lata participia praeteriti a neutralibus verbis, ut a 'seneo senectus', ὁ γηράσας; 'discedo discessus', ὁ ἀναχωρήσας; 'intereo interitus', ὁ ἀναίρεθεις;

1 de^o Kk 2 redeo Rr mordesum H 3 tandeo^o tansum D tendeo ten-
sum R 4 etiam om. L adsumpsit B 5 geminavit BDH geminant GLK
sessum] bh sensum B (H?) differentiae G si sup. ltn. add. G 6 se-sum (n)

H se sum L in^{de}o Rr 7 deuisas L studeo] b studeo B 8 splendeo splen-
ui
deo Dd "eo in i" notatione K 9 adsumptione B 10 spenditum K 11 de-
uisas L 12 calui. terreo. terrui. tepeo B horeo horui Hk 13 lango K lan-
go G rubeo flaccui K 14 inueniatur B inueniuntur D Iuv. sat. II 6, 38 sq.

15 a cerui carui H caleo Rr 16 dulce B 17 turturae RrH 18 Ci-
cero] veluti in or. de imp. Cn. Pompei 16, 46 in epp. ad fam. XIII 16, 3 Excipiuntur D Plaut. Menaechm. III 2, 11 (v. 476) 19 in Menaechmis om. G
menaechmis RBDHK mechenis L 20 et om. libri Plautini pataui K 22
quamvis ex quoduis corr. D 23 post pransus: ut — passus om. D add. d ceno
cenatus DGLK cenatus B casus Rr pasus GLK 24 a om. G vetus-
tissimis tamen Rr similiter h. l. add., infra non del. g prolata similiter parti-
cipia G 25 senectus add. r ορεπαϰ G οηπαϰϰ Rr οηπαϰ H 26 dis-
ceus L ὁ] ω Rr οαλωρεϰαϰ K intereo — ἀναίρεθεις post ποθεις collocat
K οναίρεθεις G οαναρεθεις D

p. 809 P.

p. 464 K.

'obeo obitus', ὁ τεθνεύς; 'occido occasus', ὁ δύνας; 'potus', ὁ πεπρωμένος
καὶ 'ὁ ποθεύς', ut 'iuratus ὁ ὀμώσας' καὶ 'ὁ ὀμοθεύς'. Catullus:

Sed haec . . fuere; nunc recondita

Senet quiete;

'senesco' enim inchoativum est. Sallustius in IIII historiaram: omnes quibus senecto corpore animus militaris erat. Caelius in IIII: custodibus discessis multi interficiuntur. Claudius: pugna acriter commissa multis utrimque interitis. Laevius in Protesilao:

Cupidus miserulo obito.

Lucilius in II:

quae horis sublata duabus

Omnia sunt sole occaso ductoque.

a 'decreasco' quoque 'decretum' Laevius protulit in III erotopaeg-nion:

nocte dieque

Decretum et auctum.

Terentius in hecyrā:

Quid ais? cum virgine una adulescens cubuerit

Plus potus.

hoc tamen idem Iuvenalis passive protulit in IIII:

epotaque flumina Medo

Prandente;

ΤΕΘ

1 ὤΠΟΘΕΝΕΥC Rr ὤΠΟΘΕΝΕΥC B ὤΠΟΘΕΝΟC G ὤΠΟΘΕΥC D ΔΙΝΑC L potus]

ΩΠΩΘΕΙC

POTOC B ὀΠΕΠΟΚΩC ΚΑΙΟΠΘΕΙC Rr πεπρωμένος] 1 πεπρωένC L 2 καὶ ὁ ποθεύς]
ΚΩΠΩΘΕΙC B ΠΟΠΘΕΙC D ὠΠΩC CAC R ὠΠΩC CAC H ὠΠΩC CAC L ὠΠΩC CAC I ὠΠΩC
CAC G ὠΠΩC CAC K ὠΠΩC CAC ΚΟΟΠΩΘΕΙC B ὁ] om. G W R ὠΠΩC CAC D ὠΠΩC
C C H ὠΠΩC C K Catullus] r catulus R rell. Catull. carm. 4, 25 sq. 3 haec
feruere GL haec prius fuere Catullus 4 quiete] h quite RH qui te LK 5 se-

nescio] d Senesquo D inchoativum Dd Sall. hist. IIII 64 p. 354 Kr. in IIII.
historiarum om. G 6 Coelius B L. Catlii Antipatri ann. I. IIII fr. p. 192 Kr.
fr. 39 p. 318 Rth. cf. Nautam de L. Coelio Antip. disp. fr. 21 p. 36 sq. 7 in IIII.
om. G Q. Claudii Quadrigarii ann. lib. inc. fr. p. 263 Kr. fr. 80 p. 351 Rth. 8 a-

criter commissa K utrique ex utrique corr. D utrumque Bb utrumque G 9 leuius
BGLK liuius Rd Laevius in Protesilao] Laevii fr. XI ap. Weichertum poet. Lat.
rell. p. 78, quā de inscr. carm. cf. p. 81 in pro in protesilao Rr prothesilao
G processilao K 10 cupidus L misserulo G 11 Lucilius] r Lucius GLK et,
ni f., R Lucil. sat. II 3 Dous. Gerl. in II om. G 12 q ab horis G oris
R 13 sunt om. L occasum Rr occusso K occaso obductoque tenebris Fr.

Dousa 14 Leuius GLK Leuius H Liulus RBD Laevii erotopaegn. lib. III v.
Weichertum l. I. p. 44 fr. II in III erotopaegnion] n G eroto prēgnion H heroto-

paegnion R Erotopaegnion D erotopregnion L erato pregni n K 18 Ter. hecyr.
I 2, 63 sq. in hecyrā om. G haecyra RH haecira D echira LK hechira B

19 agis RBD adulescens] d adolescens RH aduliscens DGLK cubuerit om. R
20 potus sese etc. Terentius potisse etc. Bas. 21 Iuv. sat. IIII 10, 177 sq.
VII. GL 22 Epotataque k

p. 869. 70 P.

p. 464. 65 K.

sicut et 'iuratus' tam active quam passive profertur. Cicero in II Verrinarum: malo ei iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere. Lucanus in VIII:

mihi per Latium iurata tonantem.

sa a 'titubo' quoque 'titubatus'. Virgilius in V:

vestigia presso

Haud tenuit titubata solo.

idem in II:

nunc cassum || lumine lugent,

10 quamvis a 'careo' futuri participium non 'cassurus', sed 'cariturus' faciat, ut supra ostendimus Iuvenalem in II protulisse. a 'pateo' quoque 'passus' nascitur teste Virgilio, qui ponit in III Aeneidos:

Et pater Anchises passis de litore palmis.

idem in II:

15 passis Priameia virgo

Crinibus. |

In 'geo' desinentia, l vel r antecedentibus, 'geo' in 'si' conversa 50 faciunt praeteritum perfectum, ut 'indulgeo indulsi', 'fulgeo fulsi', 'algeo alsi', 'urgeo ursi', 'turgeo tursi', 'tergeo tersi', quod Probus et Charisius et Celsus et Diomedes comprobant et ipse omnibus validior usus. Iuvenalis in I:

sed mox et pocula torques

Saucius et rubra deterges vulnera mappa.

idem in V:

vasa aspera tergeat alter.

25

Horatius in II sermonum:

1 actinae H passinae H Cic. in Verr. act. I 10, 32 in II Verrinarum
om. G 2 malim et iurato libri Ciceron. malo enim iurato schol. Cic. in Temmate
3 Luc. Phars. VIII 219 in VIII: mihi om. G 4 Prisca manent mihi rd per

— tonantem al. m. in ras. in Voss. B lacium D tonentē R 5 Verg. Aen.

V 331 sq. in V. add. r 6 praesso H presso Pal. 7 haut LK 8 Verg.

Aen. II 85 9 casum K legent H 10 participium] r participiunt R 11

*Iuvenalis(.) R Iuv. sat. II 6, 38 sq. v. § 48 12 pasus GLK post in III:
Aeneidos — Idem in III. (sic pro II) in mg. add. r, primis vocc. usque ad Anchises nunc
in fol. extr. abscissis Verg. Aen. III 263 cf. lib. X § 27 qui hoc ponit B 13

Et] om. G at g ut K passis GLK littore D palmas H 14 Verg. Aen.

II 403 sq. III. GLKr 15 passis GLK Priameia] r priameta R priamea G

17 l] n L 19 tergeo] tergeo uel tergo Bk et tergeo uel tergo RDHGL
quod et probus BDHGLK v. Probum iuniorem p. 1480 sq. P. 136 L. chari-
sius ex cariseus corr. G carissius Rr Charis. p. 217 P. 145 L. 20 cellus K
diomedes G Diom. p. 363 P. 21 Iuv. sat. I 5, 26 sq. in I om. D

prima Rr 22 et] ut H procula Rr 23 sacius L deterges] r detergas R
detergis Iuv. schol. et cod. Norimb. 3 24 Iuv. sat. V 14, 62 25 uassa Rr

uassa K uasta G tergat Rr 26 oratius L Horat. serm. II 2, 23 sq. in
II sermonum om. G

posito pavone velis quin

Hoc potius quam gallina tergere palatum.

Terentius in eunucho:

Egone? imperatoris virtutem noveram et vim militum,

Sine sanguine hoc non posse fieri: qui abstergērem
vulnera?

est enim quaternarius iambus, qui stare non potest, nisi paenultima 'abstergērem' producat. 'mulgeo' quoque 'mulsi' facit, quamvis differentiae causa quidam 'mulxi' protulerunt, quia 'mulceo' quoque 'mulsi' facit. sed Virgilius in III georgicon:

Quod surgente die mulsero horisque diurnis,
Nocte premunt.

Ennius in VII annalium:

Mulserat huc navem compulsam fluctibus pontus.

idem in VIII:

Ciclopis venter velut olim turserat alte
Carnibus humanis distentus.

Lucilius in XX:

Purpureo tersit tunc latas gausape mensas.

idem in IIII:

Obtursi ebrius.

syllaba vero naturaliter longa ante 'geo' posita, mutant 'geo' in 'xi' et faciunt praeteritum perfectum, ut 'lūgeo luxi', 'augeo auxi', 'frīgeo frīxi'.

51 Alia vero omnia in 'geo' desinentia 'eo' in 'ui' divisas mutant in praeterito, ut 'egeō egui', 'indigeō indigui', 'rigeō rigui', | 'vigeō vigui'.² quaedam supina in 'si' praeteritum terminantia in 'um' convertentia faciunt, sive secundae seu tertiae sint coniugationis - nam quartae in 'tum'

1 pauore K uellis GL 2 potius hoc H putius G turgere *codd. non-*
nulli Hor. dett. 3 Ter. eunuch. III 7, 8 sq. in eunucho *om. G* 5 posse
fieri non *Bemb.* qui H quin *Bemb.* 7 penultima b penultimā B penultimam G

penultimam L. 8 mulgeo] r mulceo R Mulceo G mulgeo quoque mulsi *in littera K*

9 mulxi quidam G produxerunt L mulgeo G mulceo quoque mulsi *in littera K*
10 Verg. georg. III 400 sq. III. LK 11 orisq. R horisque D 12

primunt Dd 13 Ennius in VII annalium] v. 54 E. S. fr. inc. 5 Hug. xi p. 39. LIX
Vahl. in VII annalium *om. G* annali H 14 nauim GLK compulsam DG
compulsa H 15 Enn. ann. VII 75 sq. E. S. VIII 4 Hug. xvi p. 49. XLVII

sq. Vahl. 16 cyclopis RBHGLK uenter ex uento *corr. K* uelū Rr turserat] d

terserat D turserat G alte I. Dousa apud Merulam Enn. p. 10 alti libri 17
humanis ex humanibus *ut. vid. corr. K* 18 Lucil. sat. XX 9 Dous. Gerl. in XX

om. G 19 Porpureo LK et, in mg. add., G trāit K tuncclatas B tunccatas L

mesas K 20 Lucil. sat. III 26 Dous. 21 Gerl. in III *om. G* VIII.

LK 21 ebreus GLK 22 "ante geo' longa G post in xi: et faciunt - frīxi
om. R add. r 23 ut *om. G* 24 ui diui] mutant R 25 uigui *** supina D
quaedam in quidem *corr. supscr. d* 26 quaedam] Quidem GL Sopina quae-
dam K 27 seu] siue D sint] r *om. H* sunt RD

p. 870. 71 P.

p. 466 K.

faciunt supinum -, ut 'indulsi indulsum' vel 'indultum', unde Marcellinus rerum gestarum XIII: tamquam licentia crudelitati indulta, 'fulsi fulsum', 'alsi alsum', 'tersi tersum', 'arsī arsum', 'laesi laesum', 'lusi lusum', 'mulsi || mulsum' et 'mulctum'. Sallustius in IIII historiarum: dein lenita iam ira postero die libera¹libus verbis permulcti sunt. (unde Cicero in contionem Metelli: permulsa atque recreata est. Varro in satira: capite permulso.) 'torsi' quoque et 'tortum' et 'torsum' facit, itaque 'tortores' et 'torsores' dicuntur. Cato in IIII originum: Marsus hostem occidit prius quam Paelignus, propterea Marrucini vocantur, de Marso detorsum nomen. Terentius in Phormione:

† Bonorum contortor, legum distortor.

Cicero in IIII Verrinarum: quod fanum denique, quod non aversum atque extersum reliqueris? a 'tergeo tersi' 'tersum' dixit 15 secundum supra dictam proportionem. excipitur 'ussi' 'ustum' faciens supinum.

In 'xi' vero proferentia praeteritum, cuiuscumque sint coniugationis, X 52 'xi' in 'ctum' vertentia faciunt supinum, ut 'luxi luctum', 'auxi auctum', 'frixi frictum', 'aspexi aspectum', 'illexi illectum', 'duxi ductum', 'dixi dictum', 'neglexi neglectum', 'traxi tractum', 'struxi structum'. 'finxi fic-

1 post indultum: mulsum et multum tors^{um} et tor et tortum add. Rr mulsum et (l mulsum* L) mulctum torsum et tortum (tortum H) BHGLK mulsi mulsum et multum torsi torsum et tortum D om. edd. Ammianus Marcellinus rer. gest. XIII

1, 4 2 rerd gestarū (x) D in XIII. Rr ligentia D liquentia LK linquētia G diligentia RB crudelitate RLK cridelitate G credulitate DH crudulitate d inulta

Rr 3 falsi falsum K fulsi — lusum ante Marcellinus — indulta collocat D fultum G 4 mulsi mulsum et mulctum om. D Sall. hist. III 95 p. 299 Kritz.

IIII libri et sic post alios Certius in ed. Sall. p. 980 Debossius Sall. fr. IIII 20; III (vel tertio vel 3) edd. in — ira om. G 5 postera LK 6 unde — permulso post torsi — facit collocant BDHL et ordine dein notis appictis instaurato G Cicero in contionem Metelli] fr. 2 p. 450 Or. contra contionem Metelli lib. XIII § 5 Quint. VIII 3, 50 Augustin. rhet. p. 327 Capp. contra Metellum lib. X § 18 contra contionem Q. Metelli Gell. XVIII 7, 7 Iul. Victor VI 3 p. 220 Or. concionem GL contione RB concione D 7 Varron. sat. Menipp. fr. inc. 1 p. 238 Oehl. in satira om. G satyra r satira b 8 et torsum et tortum DHGK et torsum om. L itaque — dicuntur post locum Catonianum exhibet D 9 Caton. origg. lib. II fr. p. 106 Kr. fr. 66 p. 278 Roth. et, optimorum librorum testimonio spreto, fr. LVI p. 42 Wr. in IIII originum om. G IIII] secundo D 10 pelignus RBDGLK propterea Marrucini uocantur om. G marucini R masucini L marsucini K 11 De R Ter. Phorm. II 3, 27 Bonorum extortor, legum contortor. — Geta. in Phormione om. G formione DHK 12 et legum r 13 Cic. in Verr. or. II 11 21, 52 in — auersum om. G non exiet euersum reliqueris Cic. Lag. 42 m. pr. euersum libri

Ciceron. 14 extorsum B tergo D 15 Excipiatur ussi ustum Dd Excipiuntur ussi ustum gessi gestum facientia h ursi urtum GLK facit L 18 in uctum K conuertentia GLK sopinum B 19 minxi mictum (minctum G) post frictum add. RBDGL ninxi ninctum add. K 20 stuxi stuctum L fctum] in ras. b (finctum B?) finctum RDr

p. 871. 72 P.

p. 408. 67 K.

tum' et 'pinxi pictum' et 'strinxi strictum' et 'minxi mictum' euphoniae causa n in supino abiciunt, quamvis 'iunxi iunctum' et 'tinxi tinctum' et 'vinxi vinctum' et 'cinxi cinctum' | et 'punxi punctum' et 'sanxi sanctum' servant in supino quoque n. excipiuntur 'flexi, fluxi', quae in supinis quoque servaverunt x: 'flexum, fluxum', quamvis vetustissimi et 5 'fluctus' pro 'fluxus' et 'flucturus' pro 'fluxurus' soliti sunt dicere, unde et 'fluctus' ipse motus aquarum. in 'gui' vero facientia praeteritum, quia neutralia sunt, non habent in usu supina, debent autem secundum analogiam in 'itum' ea facere, sicut supra dictum est. .

In 'queo' desinens unum invenitur secundae coniugationis in 'si' terminans praeteritum, 'torqueo torsi', et ex eo composita 'distorqueo distorsi', 'contorqueo contorsi', 'extorqueo extorsi'. supina secundum paulo ante expositam regulam in 'sum' proferunt: 'torsum, distorsum, contorsum, extorsum'; inveniuntur tamen etiam in 'tum', et frequentius.

53 In 'leo' desinentia, si ante l aliam consonantem habuerint coniunctam ei in ea||dem syllaba, et ab 'oleo' vel 'leo' composita per 'ui' syllabam faciunt praeteritum perfectum, ut 'impleo implevi', 'compleo complevi', 'suppleo supplevi', cuius simplex verbum non legi, 'fleo flevi', 'defleo deflevi', 'cleo clevi', 'oleo olevi', 'aboleo abolevi', 'adoleo adolevi', 'exoleo exolevi', 'deleo delevi', 'releo relevi', quamvis 'oleo' et 'olui' 20 et 'olevi' faciat, et similiter 'redoleo' et 'redolui' et 'redolevi', quia non mutavit significationem. Horatius in I epistularum:

Vina fere dulces oluerunt mane Camenae.

Lucilius vero in XXX:

Quis totum scis corpus iam perolesse bisulcis, 25
pro 'perolevisse'. Virgilius in XII:

1 strixi ⁿDd strictum fluxi fictum ⁿK minxi D euphoniae] d .Euphoniae
DHG 2 iunxi iunctum GLK iunxi iunctum Dd cinxi H tinxi tinctum Dd
3 et uinxi iunctum h. l. om. GLK uictum H uinxum Rr et punxi] L et
pupugi et punxi DGK et pupugi et pupunxi et punxi RB et pupugi ***** et
punxi (et pupunxi?) H et punctum B 4 scantiu K seruet K et fluxi
BDGr 5 quoque add. d seruarunt D x] r ex ni f. in litura R fluxum
flexum R 6 floctus Rr flexurus K sint B 7 vero] quoque G 9 in .i.
tum RBH dictum est] diximus B 11 distorqueo R 12 et extorqueo GL
extorqueo extosi Rr Sopina (sic) spscr. in K 13 profere Rr 15 in leo Hh
16 ei] om. R et GLK per add. r 17 praeteritum om. L perfectum om.
G ut om. H 19 cleo cleui verbum ceterum ignotum ditto graphia ex oleo oleui
ortum videtur Struuo lat. Decl. u. Conj. p. 222 aboleo ^{ab}oleui Rr adoleui ob-
soleo obsoleui exoleo B 20 exoleo exoleui deleo deleui om. D peroleo peroleui ex-
oleo exoleui deleo deleui in mg. add. d oleui et olui BDGK oleui et olui(e) H
oleui faciat et olui. L 21 Et similiter Rr redoleo redoleui quia B et] d
om. DHGL et del. d 22 mutavit] mutavit K mutant DGL, unde mutat coniecerat Struvius l. l. p. 269
Oratius GLK Hor. epp. I 19, 5 in I epistularum
om. G aepistoliarum K 23 ferae b fera B ferre GL 24 Lucilius] d Lucius D
licilius B Lucil. sat. XXX 87 Dous. 85 Gerl. in om. H 25 bisulcis K
26 pro perolevisse] h propero levisse H Verg. Aen. XII 438

p. 572 P.

p. 467. 68 K.

mox cum matura adoleverit aetas.

Varro tamen etiam 'adolui' protulit in | libro III rhetoricorum: postquam adoluerunt haec iuventus. Cassius ad Tiberium II: at contra Aegyptiis sacrificium, ubi integrum anserem adoleverunt. passivi quoque participium 'adultus' pro 'adolutus' prolatum est. Antias in LXXIII: eo omnes hostiae, vituli viginti et septem coniecti, et ita omnia adulta sunt. 'obsoleo' quoque 54 'obsolevi' facit. non est enim a 'soleo', quod 'solitus sum' vel 'solui' secundum Sallustium facit perfectum, qui in II historiarum ponit: 10 neque subsidiis, uti soluerat, compositis, sed ab 'obs' et 'oleo', sicut 'obscenus' ab 'obs' et 'canendo' vel 'caeno' vel ἀπό τοῦ κοινού, unde et 'inquino'. Cicero de imperio Gn. Pompei: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata. idem in I rhetoricon: hoc vero a plerisque eorum desertum obsolevisse. idem pro Caelio: chartae quoque, quae illam pristinam severitatem obtinebant, obsoleverunt. 'exoleo' quoque 15 'exolevi', unde 'exoletus exoleta exoletum'. Plautus in medico:

1 tum Verg. Med. adoleuerat Med. adoleuerit Pal. aetas Rom.

2 Varro in III rhetoricorum] sic etiam recte hoc fr. inscripsit Riccobonus de historia p. 277 ed. 1579 v. Ritschelium mus. phil. VI 534 sq.; antiquitatum rer. hum. libro III perperam inseruerunt Aus. Popma Varr. opp. p. 174 ed. 1601 et Bipontini p. 205

rhetoricorum] r rethoricorum DHGK rephoricorum R retoricorum BH 3 adoluerunt] r adoluerint R adoluerit h Cassius] r Casius RGLK Cassius ad Tiberium II] sed et in sacrificio actius (accius Par. AB) cassius ad Tiberium secundo adoleuit (adolebit Par. A) dicit, sic est contra aegyptiis (aegyptus Mon. aegyptius corr. in aegyptios Par. B) maximum sacrificium uiui (uun. Mon. l. ubi) integrum anserem adoleuerunt (adoluerunt Mon.) codd. Diom. p. 370 P., ubi Titus Cassius con. Kordesius in ann. tt ad Eberhardtii libellum über den Zustand der schönen Wissenschaften bei den Römern § 34 p. 214, Seuerus Cassius Weichertus de Vario et Cassio Parm. p. 205. at is certe intellegendus, quem Cassii nomine laudatum vidimus lib. VII § 55 et quem pleno nomine Cassius (causius Mon.) Seuerus brevi ante (p. 368 P.) appellauerat Diomedes, apud quem h. l. pro actius (accius) t. actiue ad Tiberium II om. G tyberium

R 4 ad Rr Aegyptiis] Weichertus l. l. ex Diomede aegyptios BDK egyptios RGL aegyptos H sacrificium ubi integrum om. G adoleuerunt ex Diomede Struvius lat.

Decl. und Conj. p. 270 et Weichertus l. l. adoluerunt codd. Prisc. 5 adultus Hh adholitus Rr 6 Valerius Antias ann. lib. LXXIII fr. p. 274 Kr. fr. 60

p. 362 Rth. in — coniecti et om. G LXX^{III} Rr LXX^{III} D LXXVII. LK

viginti et septem] R uiginti septem Br XXVII rell. 7 adulta Hh obseleo R 8 solitus ex solutus corr. K 9 Sall. hist. II 64 p. 180 Kr. fecit B 10

opbs Rr 11 vel] uult R ceno DHGLK ἀπο τοῦ in kura r τοι Gg

1 KONOY B KONOY DHGK KONOY L 12 inquino G Cic. de imp. Cn. Pompei or. 17, 52 de imperio Gn. Pompei om. G .g.n. R gnei B pompe_ii Hh pōpei D obsolevit] r *soluit R 13 oratio, re] Cicero ora*** (tio?) B oratione b rell.

ratio re Cic. cod. Fuld. Cic. de invent. I 3, 4 14 rhetoricon] om. G rethoricam Rr rethoricon DL rethoricon H rhetoricorum K(?) disertum GL 15 Cic. pro M. Caelio or. 17, 40 coelio B celio GLK 16 seueritatem obtinebant om. G

obtimebant in optinebant corr. B obtinebat Dd continebant Cicero obsoleverunt] d obsoluerunt RBDH absoluerunt Cic. Erf. m. rec. corr. 17 Plautus in medico] i. e.

Domi reliqui †. exoletam virginem,
id est grandem, quae exoleverat. 'aboleo' vero, velut 'redoleo', et 'abolui' et 'abolevi' facit praeteritum, unde et 'aboletum' et 'abolitum' et 'abolitio' dicitur. Livius in VIII: etsi omnis divini humanique moris memoria aboleverit. Persius:

Hoc iuvat? hic, inquis, veto quisquam faxit oletum. Cicero in Verrem de praetura urbana: vereor, ne haec cuipiam nimis antiqua et iam obsoleta videantur. a 'deleo', cuius simplex [id est 'leo'] in usu non est, 'deletum', a 'delino delitum' nascitur, || quod Probus et Caper comprobant, usu quoque adiuvante. Virgilius in IIII georgicon:

et paribus lita corpora guttis.

Cicero epistularum ad Calvum primo: tuli moleste, quod litterae delitae mihi a te redditae sunt. idem in IIII Verrinarum: tabulae sunt in medio, quae se corruptas atque interlitas esse clamant. Accius in Atreo:

Epularum fictor, scelerum fratris delitor.

supina secundum iam praedictam regulam in 'vi' syllabam praeteritum terminantium faciunt, ut 'completum', 'desletum', 'obsoletum', 'abolevi aboletum', 'abolui abolitum', 'deletum' a 'deleo'. unde et 'letum' ipsa res, quae delet, quasi a 'leo' simplici, quod in usu non est, profertur.

Alia vero omnia verba in 'leo' desinentia 'eo' in 'ui' divisas trans-

in parasito medico v. *Ritschelium parerg.* I 132; *medici fr.* 3 p. 430 *Both.* in medico: Domi om. G 1 f. ego exoletam 2 grandem] dñ grad.ē D gradem H

velut] r uelud RBD 3 et unde et K 4 abolicio D abolito GK Liv. ab u.

c. lib. VIII 11, 1 in VIII om. G VIII. D omnis] d omēs RDG omnes BHK

5 moris addidi ex Livio absoluit Liv. Medic. aboleuit Paris. rell. Pers. sat. 1, 112 psius ni f. in litura R Ipsius r 6 hic] hoc B faxit H

7 Cic. in Verr. II 1 21, 56 in — antiqua om. G uersor Rr nes (c) B

haec] sic etiam Cic. Guelf. 1 haec forte rell. Cic. cuipiam haec H 8 antiqua B et iam] om. L etiam RDHGK obsoleta] d absoleta DLKr absoluta R 9

quod et probus et B. Probus] Berytius ni f. cf. ann. ad lib. V § 45 Caper] v. Osannum de Capro p. 16 comprobant] r comproban R comprobat BG comprobat H

10 Verg. georg. IIII 99 12 Cicero epp. ad C. Licinium Calvum I fr. 1 p. 467

Or. acpistolarum K in eptarū D epistularum — tuli om. G primo tuli om.

LK quod uim lyterae G 13 redite Rr Cic. in Verr. or. II 11 42, 104 in

IIII Verrinarum om. G Ull. L 14 corruptas B corruptasque atque D 15

Attius G accitius H Au. Atrei fr. 1 p. 184 Both. XI p. 138 Ribb. fictor scelerum

fratris deditur delitor thes. Lat. ap. Maium auct. class. VIII 178 fictor scelerum, fra-

tris perlitur ibid. 301 in Atreo: Epularum om. G (non R) atreo epistolarum.

Fictor B 16 epistularum R Fictor H 17 Sopina et sic saepius B iam

om. G 18 absoletum R absoletum Dd obsoletum absoletum BH aboletum abo-

leui L aboletum aboleni GgD aboletum ab aboleui K 19 abolui] r om. G aboleui

R abolitum abolui L abolitum ab abolui DK loetum RDH 20 resque debet

RrKk delet uitam quasi GL quasi oleo Rr a leor BDHGLK 21 deu-

sas L

p. 873. 74 P.

p. 489. 70 K.

ferentia faciunt praeteritum, ut 'doleo dolui', 'calleo callui', 'palleo pallui', 'excelleo excellui', quod et 'excello' invenitur.

Alia quoque omnia secundae coniugationis verba, quacumque consonante ante 'eo' posita, 'eo' in 'ui' divisas convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'habeo habui', 'rubeo rubui', 'doceo docui', 'arceo arcui', 'timeo timui', 'iaceo iacui', 'teneo tenui', 'caneo canui', 'candeo candui', 'stupeo stupui', 'tepeo tepui', 'pareo parui', 'careo carui', 'horreo horruui', 'floreo florui', 'censeo censui', 'pateo patui', 'liqueo liqui', ex quo 'liquesco' inchoativum. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Protinus inbutum caelesti nectare corpus

Delicuit terramque suo madefecit odore.

a 'liceo' quoque 'licui' facit. excipiuntur haec: 'iubeo | iussi', 'sorbeo' 56 vel etiam 'sorbo', ut Probo placet, 'sorpsi' vel 'sorbui' - Lucanus 15 in IIII:

Absorpsit penitus rupes et tecta ferarum.

Cicero in II Philippicarum: sanguinem civilem exhausit vel potius exsorbuit. idem pro Murena: difficultatem exsorbuit., 'mulceo mulsi', 'maneo mansi', 'neo nevi', 'haereo haesi', 'luceo || luxi', 20 'polluceo polluxi'. Plautus in Stichō:

Vt decimam partem †. Herculi polluceam.

Naevius in Colace:

1 caleo calui GLK calui Rr 2 quod et excollo] r om. GLK quod et collo R 3 quoque] uero G 4 ante om. R 5 habeo Rr 7 stipui D tepeo] b †tepeo B 8 orreo orrui B 9 inchoativum G Ovid. metamorph. IIII 252 sq. in IIII metamorphoseon om. G 11 Protinus] protulit G imbustum LK imbustum G 12 delicuit BDHGLK terram | quae B made fac Rr quod non est in usu malefecit GLK 13 A liceo quoque licui Hh liaceo Rr iusi K 14 sorbo ex sorbeo corr. K Probus inst. gramm. II 3, 8 p. 1485 P. 140 Lind.: bo terminata, primae si sint, bavi facient specie perfecta.. tertiae uero correptae, psi, ut nubo... aut bui, ut sorbo sorbis sorbui - sic enim legendum pro sorbeo sorbes sorbui

sorbsi D sorbui Rr Lucan. Phars. IIII 100 15 in IIII om. G III* (I) Rr 16 obsorbsit K rupes ac tecta pars libr. Luc. cum Voss. B 17 Cic. or. Philipp. II 29, 71 gustaras civilem sanguinem uel potius exsorbueras in II — uel om. G philippicarum K philippicarum D philippicarum B ** sanguinem H

In sanguinem rell. f. Is sanguinem exhausit. H exhausit DLK ue Rr 18 exsorbuit G exorbuit B post exsorbuit: idem — exsorbuit om. R; videtur addidisse r in mg. inf., quo abscisso in mg. sup. add. al. m. Cic. p. Mur. or. 9, 19 excipitur

sorbuit] r exorbuit RB exsorbuit G 19 mulceo mulsi Hh luxi. ἀνμοσίωω. polluceo B 20 Plaut. Stich. I 3, 80 (v. 233); sic etiam libri Plautini, nisi quod decumam in Stichō: Vt om. G 21 Vti Camerarius decumam α partem si Herculi Ritschelii partem hinc Herculi v. d. in Gersdorffii Repert. 1851 IV 187 herchuli D 22 Neuius libri Novianis fragmentis Colacem praecunte Benleio ad Ter. eun. prol. v. 25 perperam addiderunt Bothius l. l. fr. 4 p. 43 et Munkius l. l. p. 167 cf. God. Hermannum opusc. II 277 sqq. Ritschelium parerg. I 99. Naev. Colac. fr. 1 p. 141 Klussm. p. 9 Ribb. in — partes om. G collate K

Quid decimas partes? quantum mi alieni fuit,
Polluxi tibi iam publicando epulo Herculis
Decimas.

Supino in 'ui' quidem divisas facientia praeteritum neutra deficiunt, sicut supra diximus, ut 'canui', 'stupui', 'tepu', 'horru', 'parui', 'egui'; deficit etiam 'metui', 'timui'; nam a 'carui' vel 'caritum' vel 'cassum' videtur posse dici, quia futuri participium 'cariturus', praeteriti 'cassus' invenitur. Iuvenalis in II, quomodo ante relatum est:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno.

Virgilius in II Aeneidos:

Demisere neci, nunc cassum lumine lugent.

57 activa vero plerumque 'ui' vocales in i correptam convertentia assumunt 'tum', ut 'habeo habui habitum', 'inhibeo inhibui inhibutum', 'praebeo praebui praebitum', 'moneo monui monitum'. pauca autem 'ui' in 'tum' 15 vertunt, nisi consonantium natura prohibeat, ut 'tenuo tenui tentum', 'doceo docui doctum', 'censui' vero 'censum', quia in simplici dictione n antecedente s et t sine r sequi non possunt. 'iussi' vero et 'mulsi' et 'mansi' et 'haesi' secundum praenuntiatam regulam in 'si' proferentium praeteritum i in 'um' convertentia faciunt supinum: 'iussi iussum', 'mulsi 20 mulsum', 'mansi mansum', 'haesi haesum'. a 'sorbui sorbitum', a 'sorpsi' vero 'sorptum' debet fieri supinum, ut ab 'habeo habitum' et 'praebeo praebitum' et a 'scripsi scriptum' et 'nupsi nuptum', quorum neutrum adhuc in usu inveni (id est nec 'sorbitum' nec 'sorptum'). a 'luxi' quoque 'luctum' et a 'polluxi' 'polluctum' exigit ratio in 'xi' termi- 25 nantis praeteriti, sed auctoritas deficit. 'nevi' vero in 'vi' terminantium servat regulam, in supino convertens 'vi' in 'tum', ut 'nevi netum'. | ||

1 Quid *Barberin. teste Ribbeckio Lips.* 2 *Krehli G. Hermannus l. l. p. 280*
Qui *rell.* decumas α decumas partis *Hermannus* partes *add. r* mi
add. Hermannus alienum *D* 2 Polluxi] *Hermannus* polluxit *RBDHLK* poluxit
G iam *Hermannus a libri* epulo Herculis decimas *om. G* herculis *Dd*
herculi *B* 3 decumas α 4 *Supina D Sopina GLK* praeteritum *om. G*
5 stipul *Rr* orrui *B* 6 uel a caritum *D* casum *D* 7 caritaris *Rr*
praeteri *Bb* casus *Rr* 8 *Iuv. sat. II 6, 38 sq. v. § 48* quomodo in *n-*
tura r ante relatum *scripsi* ante latum *libri* 11 *Verg. Aen. II 85* 12 Dimi-
sere *K* Demissere *L* neci *ex nec corr. K* nec *L* casum *D* 13 ui] *R* ui *r*,
sed in postea eraso adsumunt *B* 14 habeo *om. G* inhibeo *om. G.* 16 con-
uertunt *B* doceo *K* 17 censui vero censui censum *G* n antecedente *etc.]*
ut est monstrum *ad mg. K* 19 praenuntiatam *R* praetiatam *Kk* proferentiam *Rr*
22 sorbsi *H* sorpsi *L* sorbtum *H* ut habeo habitum praebeco *K* 23 et
a scripsi] *in lit. B* et scripsi *H* 24 in usu *om. L* non inueni *BDHGLK* et *m.*
quaedam *al. in R* sotum *Rr* sorbtum *H* 25 et appolluxi appolluctum *K* 26
auctoritas *D* 27 regulam servat *K* supino] *r* supin. *R* netu *b* ne- *B*
netum facit sopinum. *GLK*

ARTIS PRISCIANI VIRI ELOQVENTISSIMI GRAMATICI CAESAR DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE LIBER. VIII. EXPLICITVS. | INCIP LIBER X. DE PERITO PERFECTO TERTIAE CONIUGATIONIS *R* EXPLICIT (EXPRECI *B*) ARTIS PRISCIANI VIRI ELOQVENTISSIMI. GRAMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE. LIBER. (LIBRI *B*) VIII. INCIPIT LIB. X. DE PRAETERITO (PRAETERI *H*) PERFECTO TERTIAE CONIUGAT; *BH* Artis prisciani viri eloquentissimi grāmatici caesariensis doctoris urbis romae constantinopolitanae lib. VIII. explici. *GL*. incip. lib. X. mus. de perito perfecto. *add. G* Incip VIII de uerbo III et IIII coniugationis. *L* liber. VIII. explici. incipit liber. X. mus de perito perfecto *K* .i. .III. coniugationis *add. k* EXPLICIT LIBER NONVS PRISCIANI DE PRAETERITO PERFECTO TERTIAE CONIUGATIONIS ET QVARTAE. INCIPIT IDEM SECVNDVS. DE VERBO DECIMVS. SED PRIMVM DE AIO. *D*

LIBER DECIMVS.

p. 876 P.

p. 472. 73 K.

DE PRAETERITO PERFECTO TERTIAE CONIUGATIONIS.

11 In 'io' a antecedente unum invenitur 'aio', quod in prima quidem persona i loco consonantis habet duplicis, quae et geminabatur a vetustissimis 'aiio', in secunda vero et tertia transit in vocalem necessario, quia consonans sequitur, 'ais ait'. itaque pares habet in tribus personis syllabas, cum omnia in 'io' desinentia tertiae vel quartae coniugationis una syllaba minores habent prima persona secundam et tertiam, ut 'facio facis facit', 'audio audis audit'. sed in hoc primae personae paenultima positione producitur, secundae vero et tertiae corripitur [sicut quibusdam videtur, tertiae est coniugationis] nec per totam in usu invenitur declinationem. cuius praeteritum, cum 'ait' in tertia inveniatur persona, debuit 'ai' primam facere, quae in usu non est; potest tamen 'ait' quoque praesens intellegi pro praeterito. sed cum imperativus in i terminans reperitur, quartae magis ostenditur esse coniugationis. Naevius:

An nata est sponsa praegnas? vel ai vel nega. 15

E quoque antecedente in 'io' unum invenio 'meio' tertiae, in quo similiter i loco consonantis est. Iuvenalis eius infinitum profert in I:

1 a post io sup. lin. add. H 2 vetustissimi Rr vetustissimis H 6 desinentia in io H quartae] quate r quate R 9 secundae vero sicut quibusdam uidetur tertiae est coniugationis et tertiae corripitur. Rr Secundae vero sicut quibusdam uidetur tertiae coniugationis et tertiae corripitur B secundae vero sicut quibusdam uidetur tertiae est coniugationis. et tertiae corripitur Dd secundae vero et tertiae corripitur. sicut in quibusdam uidetur tertiae est coniugationis G secundae vero ***** busdam uidetur tertiae esse coniugationis ***** et tertiae corripitur (sicut quibusdam uidetur) Hh secundae vero et tertiae corripitur et sicut quibusdam uidetur tertiae est coniugationis. LK 10 totam ex totum corr. B inuenitur B 11 interta inueniatur Rr persona inueniatur LK persona om. G 12 quoque om. L quoque etiam intellegi praesens K praesens] r prae R 13 repperiatur Dd repperiatur BHL 14 Naevius] sic etiam bis § 52, ubi altero loco codd. plerique Ennius; Naevius (neuius Mon. Paris. B neuius Paris. A) 'alicubi' Diomedes p. 370 sq. P. Naev. fr. com. inc. 25 p. 198 Klusm. XIX p. 125 Ribb. Novii virgini praegnantem ascribunt Bothius (fr. 3 p. 55) et Munkius l. i. p. 181, quos refutat Klusmannus l. i. p. 180 sq. Neuius DGLK 15 ann amata DdKk an est nata Diomedes, unde est delendum videtur Osanno ad Cic. de rep. p. 450 est sponsa est K praegnas] BH § 52 l. priore praegnas RDH praegnas B prignans GLK 16 tertio L 17 Iuv. sat. I 1, 131 l. libro h

p. 875. 76 P.

p. 473 K.

Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est.

Persius:

Pinge duos angues: pueri, sacer est locus, extra
Meite.

5 quidam tamen etiam 'meio meas' dici putaverunt. sed 'mingo' quoque
dicitur, ex quo praeteritum in usu est 'minxi', unde Horatius:

Hunc perminxerunt calones,
ex quo secundum regulam in 'ctum' nascitur supinum 'mictum'. Hora-
tius in I || sermonum:

10 Mentior at si quid, merdis caput inquiner albis

Corvorum, atque in me veniant mictum atque cacatum.
unde etiam meditativum 'micturio', ut 'lectum lecturio', 'partum partu-
rio', 'esum esurio'; a supinis enim meditativa solent fieri.

In 'io' quoque u antecedente unum invenio 'inquo', quod plerique 2
15 artium scriptores putant in usu non esse. Sed Cicero ponit hoc in se-
cundo de oratore: attendere et aucupari verba oportebit,
inquo, ut ea quae sunt frigidiora vitemus. in eodem: tu vero,
inquisti, molestus non eris. idem in Verrem de signis: qui
me ubi viderunt, ubi sunt, Pamphile, inquiunt, scyphi? idem
20 in IIII ad Herennium: quid enim tibi vis? aliquis inquit. ex
quo apparet, secundum analogiam 'inquiam' quoque debere dici. idem ad
eundem in V: at non Africani nepotes, inquit, istiusmodi fue-

^a tūm ^o Li meire K meire RG 2 Pers. sat. 1, 113 sq. 3 pingue R LK
pueri] r pueris RGLK 4 meite] h meite GL et ex meiete corr. K meiere H cf.
lib. XIII § 35 5 di: putaverunt: ci H 6 oratius* H horatius in R horatius.
In B oratius in DGLK Horatius in I. sermonum Heidelb. Horat. serm. I 2, 44

^v 7 hinc* Rr ^{nx} perminxerunt Dd perminxerunt *semierasum* in perminxeri *mut.* in B
8 Oratius GLK Horat. serm. I 8, 37 sq. 9 in — coruorum om. G 10

at] et B caput Rr inquirer K aluis D aluis BLK 11 atque] h et
BDHGLK veniant] sic etiam aliquot codd. Hor. ueniat cum optimis libris Hor. duo
Prisc. mss. a Bentleio ad h. Hor. l. l., Heidelb. Darmstad. ueniet liber quidam

Prisc. ms. apud Bentleium adque D cacatum οΥΡΟΝ. ΚΟΡΡΟΝ. Vnde B . 12
micturio] d iniecurio Q ut add. b 13 esum esurio GLK esum esurio D
enim in litura h meditatio inchoatua (ex inchoatio corr.) solent B 14

^{de} antecente Rr inquo add. r 15 Cic. de or. II 63, 256 16 oratione BHGLK
attendere GLK aucupari B occupari G 17 inquo] in quo aut in quibus

ⁱ libri Cic. inquo Kk sunt] r cum Cic. Lagom. 2. 36 aliis sint RDHGK Cic. de
or. II 64, 259 18 Cic. in Verr. act. II III 14, 32 in — signis om. G 19
me ubi] simul ut me Cic. dett. palphile H scyphi BDHGL sophi K rhet.
ad Herennium III 3, 5 20 Uil. G inquit] sic aliquot libri rhet. opt. inquit
Virceb. inquit vel inquiet rell. 21 inquam] inquam r rhet. ad Herenn. V: IIII
31, 42 cf. lib. III § 19. V h. l. scribendum esse docet Kayserus l. l. eumque numerum
praebent libri mei omnes 22 at] in litura r aut B (R?) affricani HK apricam
L nepoti BLK inquit] rD ex corr. inquit RBD pr. inquieti codd. rhet. opt.
inquit vel inquiet rell. istiusmodi R et istiusmodi r

p. 876. 77 P.

p. 473. 74 K.

runt. in eodem: videte nunc, inquis, iudices, quemadmodum me Plagioxippus iste tractarit. Persius:

Hoc | iuvat? hic, inquis, veto quisquam faxit oletum.

Terentius quoque imperativum eius 'inque' in Phormione posuit:

Tum autem Antiphonem video ab sese amittere

Invitum eam, inque.

ergo secundum analogiam tertiae coniugationis invenitur eius tota fere declinatio verbi; supinum vero ab eo non inveni nec quae solent ab eo nasci.

- 3 In 'cio' a antecedente mutant eam in e productam et abiecta o productaque i faciunt praeteritum perfectum, ut 'facio feci', 'iacio ieci'. ex his composita cum praepositione quamvis in praesenti mutant a in i, tamen praeteriti regulam servant, quae est in simplicibus, ut 'efficio effeci', 'proficio profeci'. ideo autem dixi, 'cum praepositione || composita' mutare a in i, quia, si cum alia parte componantur, servant a, ut 'calefacio calefeci', 'tepefacio tepefeci', 'tremefacio tremefeci', 'stupefacio stupefeci'. 'abicio' quoque 'abieci' facit, 'conicio conieci', 'inicio inieci', 'proicio proieci'; invenitur tamen etiam simplex, 'icio icis'. unde Virgilius in XII:

ictum iam foedus et omnes

Compositae leges.

Alia vero i ante 'cio' habentia eandem i in e convertunt et 'cio' in 'xi', ut 'aspicio aspexi', 'conspicio conspexi', 'illicio illexi', 'pellicio pellexi'; excipitur 'elicio elicui' - Livius ab urbe condita libro V: ad colloquium vatem elicuit -, et puto ideo, ne, si 'elexi' diceremus, necessario participium 'electus' fieret et esset dubitatio significationis. 'pellicui' quoque pro 'pellexi' veteres protulerunt. Laevius in Laudamia:

1 rhet. ad Herenn. V: IIII 31, 42 eadem L inquiet vel inquit libri rhet. inquit Orellius quemadmodum] r quemadmodum RBL 2 me add. d me Plagioxippus om. G Plagioxippus vel Plagioxypus codd. rhet. fere omnes plagioxippus r plagioxiphus R plagiosiphus B plagiaxiphus DLK plagi^oxiphus Hh Plagioxypus Klotzius tractari BLK retractari G tractavit v. l. codd. rhet. Pers. sat. I, 112 4 Ter. Phorm. V 8, 25 sq. formione RQ 6 eum GLK 7 eius om. D 8 nec quae] nec quoq. G neq. D neq; B 10 a add. r antecedente G e] eq Dd producta i GL produci i K 11 "perfectum" praeteritum K 12 mutant] r mutant R post a in i sqq. usque ad alteram a in i om. D add. d 14 perficio perfecti HG 15 quia si] quasi H si om. G 16 tepefacio tepefeci add. r tremefacio — stupefeci om. G 17 ad abicio et sqq. secundum supradictam regulam sup. lin. adnotat K 18 Verg. Aen. XII 314 sq. 20 ictu B sictum Rom. fedus K 21 cpositae D compositae RGLK composite B 22 eundem L 23 ut om. GL 24 Excipiuntur Rr eliceo B Liv. ab u. c. lib. V 15, 6

ab — V om. G condita H II r 25 ne si] d nexi D 26 necessariū B

electus] r elatus R 27 pro] om. GL .i. pro g Leuius D lenius GLK et si f. H Linus RB et in litura h Laevius in Laudamia] fr. Laev. X ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 76 sqq. Livii Andron. Laodamia fr. 1 p. 12 Both. at cf. Kussmannum Liv. Andron. dram. rell. p. 23 in — affluens om. G

p. 877. 78 P.

p. 474. 75 K.

† Aut nunc quaeipiam alia te illo

Asiatico ornatu affluens,

Aut Sardonio ac Lydio

Fulgens decore et gratia

Pellicuit.

sed Terentius in Phormione:

is senem per epistolas

Pellexit, modo non montes auri pollicens.

invenitur etiam 'allicuit' et 'pellicuit'. Piso historiarum I: cuius
 unius praemio multorum allicuit animos. P. | Varro belli Se-
 quanici libro II:

Deinde ubi pellicuit dulcis levis unda saporis.

Supina ex illis quidem, quae a habent ante 'cio', fiunt a praesenti 4
 'io' conversa in 'tum', ut 'facio factum', 'iacio iactum'. in omni enim
 15 verbo, sive paenultima sive antepaenultima sit, a servatur etiam in supino,
 quamvis mutetur in praeterito perfecto, ut 'facio feci factum', 'iacio ieci
 iactum', 'capiō. cepi captum', 'ago egi actum', 'frango fregi fractum',
 'cado cecidi casum'. ex his composita, quae in praesenti mutant a in i,
 ut 'facio inficio', 'capiō incipio', et in supino a in e convertunt, ut 'fac-
 20 tum infectum', 'captum inceptum'; illa vero, quae componuntur a verbis
 in 'go' desinentibus, quamvis mutant a in i, tamen in supino immutabi-
 lem servant eam, ut 'ago exigo exactum', 'frango infringo infractum',
 'tango contingo contactum', 'pango impingo impactum'; quae vero in 'xi'
 terminant praeteritum secundum praemonstratam regulam, 'xi' in 'ctum'
 25 convertentia faciunt supinum, 'aspexi || aspectum', 'illexi illectum'; 'eli-
 cui' vero 'elicitum' facit, unde Lucanus in VIII:

1 aliā B illa D Aut nunc alia te quaeipiam | Asiatico Ios. Scaliger coniect.
 ad Varr. de l. L. VI § 94 t. II p. 157 ed. Bipont. aut | Nunc quaeipiam alia te
 illo, | Asiatico G. I. Vossius castig. p. 9 2 ornata Dd affluens] r affluens RK

3 sardonio G alydio H aclydio DG aclydia L lydeo Rr 4 fugens Hh

decoro Dd gratia Hauptius ex lex. Vat. ap. Maium auct. class. VIII 417 gloria
 libri 6 Ter. Phorm. I 2, 17 sq. 7 epistolae] b cum Bem. epistulas Bas.
 aepistolas K epistolam B et libri lib. XVIII § 242 cum aliquot codd. Ter. 9 alli-

cui B et plicuit D et prolicuit BGLK et pollicuit k L. Calpurnii Pisonis his-
 tor. lib. I fr. p. 147 Kr. fr. 23 p. 299 Roth. piro GLK 10 proemio B
 animus B P. om. DGLK Publius d P. Varronis belli Sequan. lib. II fr. v.
 ap. Wüllnerum de P. Terentii Varronis Atacini vita et scriptis p. 11 sq. bellis
 equani L 12 ubi] libi GLK pellicuit] d pollicuit BDHk prolicuit GLK so-

poris D 15 uerbo add. r siue D sive] h. l. etiam D siue antepenultima
 in mg. add. h etiam om. G 17 coepi B 18 casum Rr 19 et] om. GL
 etiam
 et Hh convertunt L uertunt BDHGK factum] feci Rr 21 mutant] r mo-

tent K mutant D mutant RGL tamen supino immutabilem B 22 habent G
 23 inpingo B 26 elicitum ex elicatum corr. K facit] fecit DHGLKrb Luc.
 Phars. VIII 932 in VIII om. G

Virus et elicitum iussumque exire repugnat,
et Statius in IIII Thebaidos:

Tam penitus durae quam mortis limite Manes
Elicitos.

5 In 'dio' desinens unum invenio, 'fodio fōdi' et ex eo composita, 'per-
fodio perfōdi', 'effodio effōdi', quod paenultimam praeteriti produxit neces-
sario secundum praedictam regulam, qua ostendimus, quod, si minuuntur
praesentis syllabae, in praeterito producitur paenultima, nisi per synco-
pam vel apocopam proferatur. supinum in 'sum' facit geminata s, ut
'fodi fossum'. omnia enim verba, quae in 'di' finiunt praeteritum perfec- 10
tum, in 'sum' faciunt supina, ut 'prandi pransum', 'momordi morsum',
'tetendi tensum', 'pandi pansum', 'defendi defensum', 'ascendi ascensum',
'sedi sessum', excepto 'dedi', quia pri^{mae} est coniugationis, quae num-
quam in 'sum' facit supinum, et ex eo compositis, quae in tertiam trans-
eunt coniugationem et a paenultimam simplicis supini in i convertunt, ut 15
'do dedi datum', 'reddo reddidi redditum', 'perdo perdididi perditum', 'vendo
vendidi venditum', 'credo credidi creditum', 'condo condidi conditum'. in
'dior' quoque deponentia in 'sum' faciunt supinum: 'ordior orsum', 'ingre-
dior ingressum'.

In 'gio' similiter producta antepaenultima et ablata o extrema faciunt 20
praeteritum perfectum, ut 'fugio fūgi', 'confugio confūgi', 'perfugio per-
fūgi', 'refugio refūgi'. supinum o in 'tum' convertit: 'fugio fugitum', 'con-
fugio confugitum', 'perfugio perfugitum', 'refugio refugitum'.

II 6 In 'pio' 'ca' antecedente mutant a in e productam et abiecta o pro-
ductaque i faciunt praeteritum perfectum, ut 'capio cēpi'. ab eo compo- 25
sita in praesenti quidem mutant a correptam simplicis in i brevem, prae-
teritum vero integrum manet, ut 'incipio incēpi', 'recipio recēpi', 'suscipio
suscepi'. supinum tamen eius quam omnium in 'pi' vel 'psi' vel 'mi' ter-
minantium praeteritum per 'ptum' proferitur, ut 'cepi || captum', 'incepi in-

1 elicit dum G elicita K illicitum nonnulli codd. Luc. iussum q̄ GL iusum q̄
K repugnant Dd 2 Stat. Theb. IIII 413 sq. in — penitus om. G 3 Tam
penitus om. BDHLK add. d penitus Rr dure LK manens R 4 elicatos
K 5 et om. K 6 effodi] effodo B quod] q̄ K 7 praedictam] b praedic-
tam B quam ostendimus RBD 9 proferetur H geminata s facit K ut
fodio Rr 11 faciunt supinum D prandi] r prando R momorsum BH 13
sesum L nū^{quam} Rr 14 conpositis Hh 15 coniugationem ex coniugationes
corr. B conuertitur G 18 quoque om. G ut ordior B 19 ingressum L
20 producta H 22 ut fugio D 23 perfugio perfugitum om. H 24 a] a cor-
reptam ex libris nonnullis Krehlius, quibus tamen nec H adnumerare debebat nec, si
Lindemann silentio fides, Heideib. 25 coepi B abeo (h) B 27 incepi B
recipio recepi. (o) B suspicio Rr suspicio D 28 uel in psi uel in mi G
psi] spi L si. D 29 praeteritum perfectum per B praeteritum perfectum profer-
tur in ptum. (ptum K) ut GLK ptum] r ptum R proferatur add. r cepi]
coepi D

p. 879 P.

p. 476. 77 K.

ceptum', 'coepi coeptum', 'rupi ruptum', 'scalpsi scalptum', 'compsi comp-
tum', 'prompsi promptum', 'dempsi demptum', 'scripsi scriptum', 'nupsi
nuptum', 'emi emptum', 'ademi adeptum'. 'rapui' quoque 'raptum' fa-
cit; similiter ex eo composita, 'corripui correptum', 'arripui arreptum'.

5 'Cu' vero ante 'pio' habentia o in 'vi' convertunt et producunt paenul-
timam in praeterito, ut 'cupio cupivi' vel 'cupii' et ex eo composita, 'con-
cupio concupivi' vel 'concupii'. vetustissimi | autem etiam secundum quar-
tam coniugationem solent proferre hoc verbum. Lucretius:

effringere ut arta

10 Naturae primus terrarum claustra cupiret.

in 'ui' divisas faciens praeteritum unum invenio supra dictae terminationis, 7
'rapio rapui' et ex hoc composita, 'eripio eripui', 'surripio surripui'; nam
'surpui' per syncopam protulerunt quidam poetarum, ut Horatius in IIII
carminum:

15 Quae me surpuerat mihi,
Felix post Cinaram.

'sapio' tam 'sapui' vel 'sapii' quam 'sapivi' protulisse auctores inveniuntur;
Probo tamen 'sapui' placet dici, Charisio 'sapui' vel 'sapivi', Aspro
'sapivi' et 'sapii' secundum Varronem, quod Diomedes etiam approbat.

20 Nonius tamen Marcellus de mutatis coniugationibus sic ponit: 'sapivi'
pro 'sapui'. Novius virgine praegnante:

1 coepi coeptum] coepi ceptum BH concepi conceptum h scalsi L
comsi K 2 prompsi promptum] d prumpsi prumptum D 4 ex] et ex
BDHr 5 vi] i G 6 praeteritum B ut concupio G 7 concupi^{ui} uel concu-
cupii (i ni f.) Hh autem] tamen B etiam sup. lin. add. h 8 solent] R so-
lebant tell. Lucretius D Lucret. I 70 sq. 9 effrigere D confringere libri
Lucr. frangere corr. oblongi perfringere (perfringe) Non. 506, 33 10 portarum Lucretius
cupiret] sic etiam Nonius et add. at, uideret (h. e. ualeret, v. Maehly annal. philol. LXXI
204) corr. oblongi Lucr. cuperet quadr. et obl. pr. m. 11 supradictae d supradicta D
12 hoc] eo Gr eripio] eripuo B surripio surripui add. r 13 per sinagopam surpui K
quidam protulerunt G Horatius] ob oratius BDGLK Hor. carm. IIII 13, 20 sq.
in IIII carminum] om. G in IIII in carminum Rr 16 post Cinaram] uel post

amaram h cynaram R 17 sapui quam sapii quam sapiui Kk sapiui uel sapii
quam sapui B sapui uel sapii quam sapui H quam sapiui om. R inveniuntur]
r inueniantur R 18 apud Probum p. 1483 P. rapio rapui uel ii, quod ex sapio
sapui uel sapii ortum esse conicit Struvius ub. d. lat. Decl. u. Conjug. p. 295, ipse
dubitans, quod Prisc. sapui tantum apud Probum legerit: at illud uel ii ad sequens
exemplum cupio pertinere, docuit Lindenmannus p. 138 ed. suae. equidem h. etiam l. intel-
legendum arbitror Probum Berytium, cuius notitiam Priscianus Capro debuerit, cf. O.
Iahnium ad Pers. prol. p. cxxxix et ann. ad lib. V § 45 Charisio] r carisio LK
cariseo G Charisius R Charis. p. 218 P. 147 L. vel sapivi] r uel sapii R
Aspero h 19 et sapii] uel sapii r uel sapui d assapui D Farr. fragm. p. 340
ed. Bip. diomedes GLK apud Diomedem p. 306 P. extr. sapio sapui libri,
sapio sapiui et sapui edd. sapio sapiui et sapii ex hoc Prisciani l. Struvius l. l.; cor-
ruptis contra Diomedis exemplaribus, cui quidem sapiui et ipse restituit, Priscianum
usum esse censet H. Keilius adprobat B 20 Nouius G Non. Marcell. cap. X

p. 508, 20 mutis Rr 21 pro sapui add. r Neuius Dr Nocuius B Nov.
virg. praegn. fr. 1 p. 54 Both. p. 181 Munk. p. 227 Ribb. priguante GLK

quando ego

Plus sapivi, qui fullonem compressi quinquatribus.
Terentius similiter:

cum intellego

Resipisse,

pro 'resipivisse'. Caper utrumque in usu esse contendit. Afranius in
Brundisinis:

Equidem nunc resipivi, postquam pectus est laeti-
tia onustum.

Plautus in rudente:

Pol magis sapisset, si dormivisset domi.

'coepio', quod in usu non est, 'coepi' facit praeteritum. Terentius
tamen in adelphis praeteritum imperfectum subiunctivi eius verbi, quod
nascitur ex praesente, profert:

sinerem [ego] illum? ac non sex totis mensibus

Prius olfecissem, quam ille quicquam coeperet?

supinum a 'cupivi' et 'sapivi' secundum supra dictam analogiam mutata
'vi' in 'tum' profertur, 'cupitum' et 'sapitum'.

8 In 'rio' unum inveni, 'pario peperit'. ve||tustissimi tamen et secun-
dum quartam coniugationem hoc protulisse inveniuntur. Ennius:

Ova parere solet genus pinnis con|decoratum.

sed Terentius in Phormione:

Neque parere iam diu haec per aetatem potest.

1 quanto *Mercerus* ego] ergo *D* uero *G* 2 quin *libri Non.* fullonem *R* fulonem *L*
compressi *RLK* cōpressi *G* quinquatribus *libri Non.* quinquatribus *R* 3
Ter. heautontim. IIII 8, 2 sq. 4 te gnate cum intellego *Bemb.* gnate cum te in-
telligo *Bas.* intellege *LK* intellige *G* 6 pro resipivisse] r pro resipuisse *R*
Caper] v. *Osannum de Capro* p. 16 contendit] ostendit *BDHKr* afranius *K*
Afran. Brund. fr. 3 p. 162 *Bth.* IV p. 182 *Nk.* II p. 143 *Ribb.* in Brundisinis
om. G 7 Brundisinis] *bd* brundesinis *D* brundissimis *K* brundiinis *B* brundi-
nisis *Rr* Brundusinae vel Brundisii nomen fabulae apud alios tribuitur v. *fragm. edd.*

8 resipui (i) *R* resipui *BDHGK* laetitiae onustum *Rr* leticia onustum *D*

9 onustum *B* 10 *Plaut. rud.* IIII 1, 8 (v. 899) in rudente *om. G* 11
sapivisset *L* sapiuisset *BG* sapiisset *K* sapivisset *Palat.* uterque dormisset *B*

domina *GL* 12 usu est *K* *Ter. adelph.* III 3, 42 sq. 13 adelphis *G*

praeteritum pteritum *Rr* subiunctiui (ta) *D* 14 praesenti *BL* presenti r p̄sente *D*

15 sinerem illum *lib.* XVIII § 252 cum Terentio sinere illum *Bemb.* ergo *G*
ac] at *GLK* aut *libri Ter. cf. lib.* XVIII § 1. 16 olfecissem *L* et in olfecis-
sem *corr. K* coeperit *lib.* XVIII l. 1. cum *Bemb. Bas.* 17 secundum] b secun-
dam (a) *B* p̄dictam regulam (in *mg.* uel analō) *G* 18 ut cupitum *B* 20

Enn. ann. fr. v. lib. VIII § 33 21 pennis *HGLKr* pinnis *D* 22 Terentius in
Phormione] immo in *adelph.* V 8, 8: Scio. - Parere iam diu haec per annos non
potest. formione *G* 23 pare *Rr* pareret *G* iādiu & iandiu *GK*

p. 880 P.

p. 478 K.

idem in Andria:

Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant.
supinum 'partum' debet esse, unde et 'partus' et 'parturio' meditativum.
plerumque enim regulam supini sequuntur tam meditativa quam frequenta-
tiva, exceptis quibusdam, de quibus in significatione verbi diximus, ut
'lectum lecturio' et 'lectito', 'mictum micturio' et 'mictito', 'dictum dictu-
rio' et 'dictito'. sic ergo 'partum parturio' et 'partito'. Stautus tamen
in XII Thebaidos participio futuri addidit i:

Misceat atque hosti veniat paritura marito.

Deponentia in 'rior' desinentia, 'orior' et 'mорий', tam secundum
tertiam quam secundum quartam coniugationem declinaverunt auctores,
'orior oreris' et 'oriris', 'mорий moreris' et 'moriris'. Lucanus in IIII:

Non gratis moritur, iugulo qui provocat hostem.

Ennius in XIII annalium:

Nunc est ille dies, cum gloria maxima sese

Nobis ostendat, si vivimus sive morimur.

Terentius in eunucho:

Risu temoriri omnes denique.

Virgilius in II Aeneidos:

telis

Nostrorum obruimur, oriturque miserrima caedes.

Lucilius in III:

Conturbare animam potis est, quicumque adoritur.

eorum supina 'ortum' et 'moritum', quamvis 'oriturus', non 'orturus' in-
venitur participium futuri, sed praeteriti 'ortus', non 'oritus' dicitur.

Horatius epistularum libro II:

1 Ter. Andr. III 1, 14 andrea K 2 simul^{ant} Hh pare^{re} Rr 4 regulam
add. h secuntur RB sequuntur GK 5 in sup. lin. add. G 7 sic] Si R
ergo est k paturio GL Stat. Theb. XII 539 8 tebaidos K participio] r

participium R i om. R 9 Misceat] R om. rell. Adque D 10 orior et
mорий tam add. d 12 oreris et oriris (i) H Lucan. Phars. IIII 275 in IIII
om. G 13 Non gratis moritur] Vincitur haut (sic Voss. uterque) gratis Lucanus;

Moritur haud gratis, ex Prisc., ut videtur, interpolatus Luc. Cassell. m. alt. iulo^{gu}
Rr 14 Ennius annal. XI 18 sq. E. S. XIV vi p. 58. LXXIII Vahl. in — sese
om. G XI Merula referens haec ad verba ex or. Catonis apud Livium XXXIII 13,
5 servata, at v. Vahlenium p. LXXIII 15 maxima gloria. Heidelb. 16 ostendit

Lr ostentat Zwicc. 2 Krehli^{eu} si] si Hh siue B 17 Terent. eunuch. III 1, 42
Risu omnes, qui aderant, emoriri; denique et sic add. initio v. sq. metnebant Heidelb.
in eunucho om. G iuncho K 18 Risu] iusu K 19 Verg. Aen. II

410 sq. in om. G 20 Talis D 21 Nostrorum om. L oriturque B 22
Lucil. sat. III 27 Dous. Gerl. 20 ap. Vargesium Luc. sat. ex lib. III q. s. p. 7
in III om. G III. ex IIII. corr. H tertio L VII. r 23 animam] animum coni.

Vargesius l. l. p. 19 adoratur Rr 24 ortum ex oritum. corr. B et mortumⁱ
H 25 non oritus add. r 26 oratius GLK Hor. epp. II 1, 17 cf. lib. XI
§ 18 aeptistolarum K epistularum libro II om. G

Nil oriturum alias, nil ortum tale fatentes.

a 'mорий' quoque notandum, quod, cum 'moriturus' secundum analogiam faciat participium futuri, 'mortuus' fecit praeteritum geminata u, quod in nullo alio participio inuenies, pro 'mortus' vel 'moritus', quod proportio magis exigebat.

In 'tio' desinens per 'si' facit praeteritum geminata s: 'quatio quassi', quod teste Charisio in usu non est, 'percutio | percussi', 'incutio incussi'. supinum secundum regulam in 'si' terminantium perfectum in 'sum' exit, 'quassum', unde frequentativum 'quasso quassas'; similiter 'percussum', 'incussum'. nam 'ussi || ustum' et 'torsi tortum' vel 'torsum' excipiuntur et quae quartae coniugationis in 'si' terminant praeteritum perfectum: 'farcio farsi fartum', 'sarcio sarsi sartum', 'fulcio fulsi fultum', 'hausio hausi haustum'. p vero ante 'si' posita, sicut supra dictum est, per 'ptum' faciunt supinum: 'demo dempsi demptum', 'promo prompsi promptum', 'nubo nupsi nuptum', 'scribo scripsi scriptum'.

In 'tior' deponens tam tertiae quam quartae coniugationis unum inuenitur, 'potior'. Virgilius in III Aeneidos:

Fas omne abrumpit, Polydorum obtruncat et auro

Vi potitur.

i secundum tertiam coniugationem corripuit paenultimam. Lucilius vero in V:

Deficit alma Ceres nec plebes pane potitur

secundum quartam coniugationem producta paenultima protulit. similiter Ninnius in Iliadis secundo:

1 Nil] h Nihil Hr nihil RDLK tale] r telo R 2 moritus Hh 3 fecit] facit Dr 4 nulo Hr mortus in litura h 5 exigebant Dd 6 per si Kk quatio B 7 carisio R cf. Charis. p. 218 P. 146 L., cuius quidem et Fabriciana et Putschiana h. l. inter exempla formae tertii ordinis quintae, qua perfectum in si literas cadit, ponunt: quatio tis si, in usu non est, sed concutio et percutio tis si: at cod. teste Keilio co***** (neutio tis recte restituit ed. pr.) concussi, ut illae edd. ex Prisciano suppletas sint est, sed percutio coni. Osannus Beiträge etc. II 338

10 ussu Hr ussi K usi G et gessi gestum post ustum add. d torsum uel tortum R. num tortum [uel torsum], ut locus ex lib. VIII § 51 interpolatus sit? 12

sartio Hr fultio Hr 14 ptum] praeteritum GL supino Hr promsi RDH promptum om. G promptum L 15 nubsi K scripsi] scribi R 16 quam add. rd inuenitur unum G 17 Verg. Aen. III 55 sq. 18 abrumpit] rd om. D ab-

rupit cum nonnullis libris Verg. R polidorum RDL obtruncat Rr 20 post coniugationem sqq. usque ad coniugationem om. D add. d Lucius K Lucil. sat.

V 17 Dous. 18 Gerl. uero in V om. G 21 H. H. I. LK 22 defecit K plebis RLK pane] om. G panis LK 23. Similiter D similiter (. om.) rell. 24 Ninnius, ut perhibetur, Scriuerius ad Baudii amores p. 416, Bernhardius Grundriss d. röm. Lit. ann. 360 p. 406 ed. alt. cf. lib. VIII § 42 neuus RBDHLK neuus G Neuius π Laevius G. I. Vossius de art. gramm. V 35 p. 872 Eckst. G. Hermannus elem. doct. metr. p. 333; refertur scilicet hic versus ad Laevii, quae perhibetur. Cyprian Iliadem, in Charisii (p. 118 P. p. 84 L.) codice sub Naevii nomine et ipsam laudatam et ad Naevium relatum a Wernsdorffo poet. Lat. min. III 573 cf. Weichertum poet. Lat. rell. p. 86 sq. iliados L secundo] sic π cum RBDH

p. 881 P.

p. 479. 80 K.

penetrat penitus thalamoque potitur.

infinitum tamen secundum quartam semper invenitur. Cicero in II in-
vectivarum: rerum potiri volunt. supinum in 'itum' desinit paenul-
tima producta, 'potitum'.

5 In 'uo' divisas quacumque antecedente consonante desinentia mutant
o in i, ut 'acuuo acui', 'imbuo imbui', 'induo indui', 'diluo dilui', 'annuo
annui', 'spuo spui', 'suo sui', 'metuo metui', 'arguo argui'. Virgilius
in VIII:

Nisus ad haec: me nulla dies [umquam] tam fortibus
ausis

10

Dissimilem arguerit; tantum fortuna secunda.

idem in XI:

Verba redarguerit.

excipiuntur 'struo struxi', 'fluo fluxi', 'pluo pluvi'. Livius in I ab urbe 11
15 condita et in XXI et in XXII: lapidibus pluvisse et in XXIII:
sanguine pluivit. nam 'unguo' Nisus quidem et Papirianus et
Probus tam 'ungui' quam 'unxi' dicunt facere praeteritum, Charisius

om. GLK Facundo Darmst.^b II. Foecundo Darmst.^a et sic secundo (vel II vel 2; fecundo μ).
Foecundo edd. tantum non omnes. an III? cf. Hom. II. III 447 1 penetrat GL
2 Cic. in Catil. or. II 9, 19 in II. inuectiarum om. G II investivarum] lib.

XVIII § 163. 189. 251 tertia neectiarum H tertio inuectiarum h III inuectiarum Rr

III inuectiarum rell. 6 inbuo imbui B 7 suo me^{sui}to Rr me^vjo Dd Verg.
Aen. VIII 281 sq. Euryalus: me nulla etc.; versus initium Nisus ad haec ex v. 207

sumptum est 9 Nisus Rr umquam] om. DH unquam GLK hoc voc. ex eiusdem
Aen. libri VIII v. 447 hic intrusum est: nulla dies umquam memori uos eximat
aeno 10 ausis add. r 11 dissimilem] r dissimile R dissimilem GL augnerit

Rom. fortuna secunda] fortunas BD furtunas GLK fortuna se^{quatur} Ih fortuna sequa-
tur d 12 Verg. Aen. XI 688 13 ueba R redarguerit] BDHGLK^r cum Pal.

redarguerit R Darmst.^a cum Med. Rom. 14 strui H plu^vi R Liv. ab u.
c. I 31, 1 in I ab urbe condita om. G I Drakenborchius ad Liv. I. I. II libri

15 condita et in XXI et in XXII. Lapidibus Hh Liv. ab u. c. lib. XXI 62, 5;

XXII 36, 7 et in XXI et in XXII] et in XXI Rr et in XXI D plu^{et in XXII}uisse
libri Liv. I 31, 1 et aliquot ex dett. libris II. lib. XXI et XXII II. Liv. ab u. c.
XXIII 10, 7 sanguine pluvisse XXIII Drakenborchius ad Liv. I. I. XXIII libri

10 sanguine cum aliquot Liv. codd. dett. D plu^vuit] rh plu^vit D plu^vit RHGL

ungo D ungo BL Nisus] cf. L. Carrionem antiq. lect. II 11 Graefenhanium hist.

philol. III p. 83 sq. paririanus G at Papirianus de orthographia secundum epitom.
Cassiod. p. 2205 P. 'ungo uero non ungui, sed unxi facit'. apud Probum iun. p. 1481 P.
139 L. 'G. huius literae ante uo positae verbum primae coningationis non inveni. sed
tertiæ correptae, qui faciens specie perfecta, ut arguo, argui et ungo, unguis,
unxi' pro 'unguis' 'ungui et', etiamsi ipse dubitans, Priscianum legisse censet Struvius
lat. Decl. u. Conj. p. 313 (cf. Osannum Beitr. II 210 sq.), at mihi haec quoque ad

Berytium videntur esse referenda, cf. not. lib. V § 45 17 un^{gui} Rr ungi H dicuⁿt
Dd Carisius RDHGK Charisius p. 218 P. 146 L.

p. 881. 82 P.

p. 480 K.

vero 'unxi' tantum. 'coquo' vel, ut alii, 'coco coxi', 'linquo liqui', 'tinguo' vel 'tingo tinx'. haec tamen non videntur in 'uo' divisas terminare, in quibus u vim literae amittit, unde in 'guo' quidem syllabam terminantia huiusmodi servant regulam in 'go' terminatorum, sicut et quae in 'quo' finiuntur, rationem sequuntur in 'co' desinentium: dicimus igitur 'unguo 5 unxi' et 'linguo linxi', ut 'pingo pinxi', et || 'linquo liqui', ut 'vinco vici', 'ninguo' quoque 'ninxi', unde et 'nix', sicut a 'duxi' 'dux', a 'rex' 'rex'. Virgilius in III georgicon:

Interea toto non setius aequare nunguit.

Accius in Andromeda:

10

Cum ninxerint caelestium molem mihi.

'extinguo' etiam 'extinxi', cuius simplex 'stinguo' in raro est usu. Virgilius in IIII:

Cum genere extinxem, memet super ipsa dedissem pro 'extinxissem' protulit. Cicero tamen in Arato 'stinguens' participio 15 usus est, quod a verbo 'stinguo' nascitur:

Quem neque tempestas perimet neque longa vetustas

Interimet stinguens praeclara insignia caeli.

idem passivum eius verbi in prognosticis protulit:

Vt cum luna means Hyperionis officit orbi,

20

Stinguuntur radii caeca caligine tecti.

12 illud quoque sciendum, quod in 'ui' divisas terminantia praeteritum perfectum cum soleant corrumpere paenultimam, tamen vetustissimi inveniuntur etiam produxisse eandem paenultimam, in his maxime, quae a praesenti in 'uo' desinente divisas proficiscuntur, ut 'eruo erui', 'arguo argui', 'annuo annui'. Ennius in II:

Adnuit sese mecum decernere ferro.

Supina eorum i praeteriti in 'tum' convertunt et producunt u paenultimam: 'acui acutum', 'imbui imbutum', 'indui indutum', 'annui annutum',

1 quoquo D quoco velut alii quoco quoxi B lyqui R post liqui: vinco
uici add. G tingo uel tinguo r 2 terminari d 3 amittat BGL amittat D
Vnde ex corr. r in guo ex unguo corr. B 4 go] b guo B 5 sequuntur
RBH sequuntur GK tinguo Dd ungo L 6 unxi in mg. add. L pinguo (u) L
ut
pinguo K ** L liqui] lici G ** (et) L 7 ningo Dd ninguo H 8
Verg. georg. III 367 IIII. K 9 setius B aequare cum Prisciano Verg. cod.
Arundel. aere Vergilius 10 actius R Att. Andromed. fr. 5 p. 171 Both. fr. II
p. 125 Ribb. in Andromeda om. G 11 ninxerit D 12 Extingo G stingo
BG Verg. Aen. IIII 606 14 generem B ipsa B 15 Cicer. Arat. fr. II
opp. IIII 2, 519 Or. stinguens GLK 16 stingo B 17 Quem] sic in mg. etiam
K Quod K Quae r tempestas] vetustas G 18 stinguens L 19 Cic. prognostic.
fr. I l. I. p. 555 Or. prognosticis] d pronosticis DHLK ponosticis R pognosticis r

20 lana H hiperionis GLK orbis GLK 21 stinguuntur RBDGLK 22
quoque sciendum] etiam notandum, in mg. uel quoque G 23 "etiam produxisse" in-
ueniuntur L 25 adnuo adnuui B 26 Enn. ann. II 18 E. S. II XI p. 22
XXXIX sq. LXXXVIII Vahl. 27 annuit RGLK sese om. GLK, m. rec. add. in G
29 ut acui G imbui inbutum B adnuui adnutum hinnui hinnutum B

p. 882. 83 P.

p. 480. 81 K.

'innui innūtum', 'argui argūtum', unde et participium 'argutus' | - id est 'convictus'. Plautus in Pseudulo:

argutus malorum facinorum -

et futurum 'arguturus' et derivativum ex hoc verbum 'argutor argutaris'.
5 invenitur tamen in usu etiam 'arguiturus' pro 'arguturus'. Sallustius
in II historiarum: quod adversum multi ex Bithynia volen-
tes adcurrere, falsum filium arguituri. [Plautus iterum in
Pseudulo de sycophanta:

Ecquid argutus tes?

10 pro 'convictus'.] excipitur 'rūtum' vel 'ruitum', quod u corripuit vel quod
i servavit; nam secundum futuri participium, id est 'ruiturus', debet 'rui-
tum' esse - Lucanus in IIII:

ruituraque semper

Stat mirum moles -,

15 secundum praeteritum vero debet 'rūtum' dici paenultima correpta. Vir-
gilius in XI:

Nec mihi cum Teucris ullum post erūta bellum
Pergama.

et videtur hoc per syncopam i vocalis in prae||terito prolatum, 'erutus' pro
20 'eruitus', ideoque tempus perfecti simplex, quod habuit u ante i, servasse.
a 'spuo' et 'metuo' et 'pluo' secundum analogiam 'sputum' et 'metutum'
vel 'metuitum' et 'plutum' a 'pluvi', velut 'adiutum' ab 'adiuvi', debent
facere, sed in usu ea non inveni. alia vero supra dictae terminationis verba 13
extremam syllabam praeteriti in 'ctum' convertunt, ut 'struxi structum',
25 'unxi unctum', 'liqui lictum'; excipitur 'fluxum', ut iam supra dictum est.

Deponentia in 'quor' mutant eam in 'cu' et assummentia 'tum' faciunt

2 Plaut. Pseud. II 4, 56 (v. 745) Ecquid argutust (argutus est libri)? - Malo-
rum facinorum saepissime in Pseudulo om. G seudulo H psedulo L 4 diri-
nationum k dirinatium LK 5 pro arguturus add. d argaturus Rr Sall. hist.

II 57 p. 175 Kr. 6 in II historiarum om. G quos BDHGLK ex Hh
bithinia BDL bethinia K bethania G 7 adcurrere Rr accurrere HLK accnrre G
occurrere BD arguturi K Plaut. Pseud. II 4, 56 (v. 745) i. e. loco cum ma-
xime cūto. vel aliunde igitur vel ex Plauto neglegenter inspecto hoc scilicet alterum
participii argutus exemplum ad marg. additum et postea hic non suo loco adglutinatum
est. a Prisciano ipso non esse profectum satis indicat iteratum illud 'pro convictus'.
haec non posse non turbata esse pronuntiavit Ritschellius ad Plauti I. I. in Pseudulo

de sycophanta om. G 8 seudulo RrD psedulo L pseudolo K sycophanta RH sy-
copantha LK syncophanta B 9 quid Rr et quid BDHGLK arguturus L
argutus es] v. supra 10 convictus ex coniunctus corr. K 12 Lucan. Phars. IIII
455 sq. 15 uero om. G correpta penultima K correpta peneultima G correpta
penultima L Verg. Aen. XI 279 sq. 17 cum add. h teocris L 20 tem-
uel cis

pus praeteriti perfecti L simplex L simplicis G servasse L servasse. spuo
K 21 metutum] r et ex metuitum corr. B mututum R 22 plutum Rr pluitum
Dd uelud B 23 non inveni post adiutum posuit R, del. et post usu ea add. r
24 praeteriti om. G truxi Dd stuxi H 25 unxi R unctum ex unxtum
corr. L iam] etiam GL 26 quor] d cor D cu* (m) B adsummentia B

p. 883. 84 P.

p. 481. 82 K.

supinum: 'loquor locutum', 'sequor secutum'; 'fruor' vero 'fructum' facit, sicut 'struo structum'. Cicero in Hortensio: et amoenitate summa perfructus est. Vlpianus tamen ad Sabinum futurum fruiturum dixit, non 'fructurum', quomodo 'ortum oriturum', 'erutum eruiturum', 'mortuum moriturum', quæ cum in præterito non habeant i, in futuro s habent.

In 'vo', u loco consonantis posita, in l | quidem desinente paenultima, o extremam in i convertunt et faciunt præteritum, ut 'solvo solvi', 'volvo volvi', 'calvo calvi', unde Sallustius in III historiarum infinitum passivi protulit: contra ille calvi ratus, 'calvi' pro 'decipi'. vocali vero natura longa antecedente 'vo' in 'xi' convertitur in præterito, 'vivo vixi'. supinum i in 'tum' convertentia faciunt, v necessario in vocalem redeunte, 'solvi solutum', 'volvi volutum'. sic debet etiam 'calvi calutum' facere, quod tamen in usu non inveni, et puto calumnias ex hoc esse derivatum. 'vixi' autem in 'xi' terminantium regulam in supino servat 'victum'.

III 14 In 'bo' desinentia verba vocali longa antecedente 'b' in 'ps' convertentia faciunt præteritum perfectum, ut 'scribo scripsi', 'nūbo nupsi': numquam enim b ante s in principio syllabæ potest inveniri, ut 'Pseudulus', 'ipse'. alia vero o in i mutant in præterito, ut 'bibō bibi'. Cicero in Verrinarum II: an iste umquam de se bonam spem habuisset, nisi de vobis malam opinionem animo inbibisset? Ovidius in VI metamorphoseon: ||

Vberaque ebiberant avidi lactantia nati.

'lambo' quoque 'lambi'. Lucilius in XXIII:

lucundasque puer qui lamberat ore placentas.

1 sequor] d secor D facit om. H 2 Cic. Hortens. fr. 67 opp. III 2, 484 Orell. in Hortensio om. G hortentio LK 3 perstructus GL persructus K

ulpianus in vulpianus mut. R ulpianus L Vlpianus ad Sabinum: Vlp. fr. 2 ap Dirksenium fragmenta ICTor. Rom. p. 103. fruituros idem Vlpianus dixit ad edictum:

v. Dig. X III 7, 10 ad Sabinum om. G sabinum K sauinum RBDHL futurum futurum fruiturum K fruiturus D 4 fructurus D 5 mori+stuturum (tum xi f.)

B habeant] h habent DHL 7 peneulma G 8 extremam o GK uolo Dd

9 Sall. hist. III cf. lib. VIII § 76 10 illae LK decepi Rr 11 xi+ (i) H

13 etiam debet GLK 14 non sup. lin. add. H et] ut B pato K

calūni B calumniam GLK(R?) 15 Vixia autem R 16 In bo autem K bo iu psi RDHGLK 17 scribo ex corr. B 18 enim add. g potest est H

Pseudulus] d pseudulus Br psedulus G sendulus D psedulus K 19 Cic. in Ferr. act. I 14, 42 20 in — habuisset om. G in uerrem .II. BDH in uerrem in .II. LK unquam iste G de se umquam Cic. Guelferb. 1 habuisset om. L 21 openionem G inbibisset RGLh imbuisset ni f. H Ovid. metamorph. VI 342 22 in VI. metamorphoseon. om. G VI ex V corr. B V. D 23 Vbera quæ B

audiui GK aui. dilactantia B lactantia G 24 Lucilius] b Lucius K Lucius BL Lucil. sat. XXIII 2 Dous. 1 Gerl. in XXIII. om. G 25 locundasque B

p. 881 P.

p. 482. 83 K.

similiter 'scabo scabi'. idem Lucilius in VIII:

Scaberat ut porcus contritis arbore costis.

unum excipitur 'incumbo incumbis', quod etiam 'incubo incubas' secundum primam coniugationem profertur, quod 'incubui' facit praeteritum, et omnia a 'cubo' composita, sive primae sive tertiae sint coniugationis, ut 'accumbo' vel 'accubo accubui', 'incumbo' vel 'incubo incubui'. et nunc quidem simplex eorum, id est 'cubo cubas', primae est coniugationis, vetustissimi tamen et hoc et omnia, quae in 'ui' faciunt divisas praeteritum perfectum in prima coniugatione, etiam secundum tertiam solebant declinare. supina vero in 'psi' quidem terminantium praeteritum 'si' in 'tum' convertunt, ut 'scripsi scriptum', 'nupsi nuptum', in 'bi' vero assumunt 'tum', 'hibitum, lambitum, accubitum', unde et 'cubitus' dicitur. et notandum, quod, cum omnia in 'si' terminantia praeteritum, sicut supra docuimus, in 'sum' terminant | supinum, exceptis quartae coniugationis verbis, haec quoque, quae p vel m ante 'si' habuerint, 'si' in 'tum' convertunt, ut 'nupsi nuptum', 'scalpsi scalptum', 'scripsi scriptum', 'demi demptum', 'sumsi sumptum', in quibus etiam p euphoniae causa interponitur, quod etiam in praeterito quibusdam placuit ascribere.

In 'bor' deponentia mutant 'bor' in 'psum' et faciunt supinum, ut 'labor lapsum'. nulla autem alia causa est mutandae b in p ante s vel t in principio syllabae positae, nisi euphonia, cuius ratio apud Graecos quoque observantissimos eius servata est in supra dictarum consonantium scriptura, ut *κρύβω ἐκρύψα κέκρυπται, λείβω ἐλείψα λέλειπται*. pro ψ enim Graeca nos in principio syllabae 'ps' scribimus, ut 'nubo nupsi nuptum', 'scribo scripsi scriptum', 'scalpo scalpsi scalptum'.

In 'co', n antecedente, abiecta n et o in i conversa faciunt praeteritum, paenultima quoque producta, ut 'vinco vici', 'convinco convici' -

1 *Lucil. sat. VIII 26 Dous. 21 Gerl.* 2 scaberat *Rr* ^v arbore *Hh* ^r costis *K* 3 unum *om. DK* 4 incubui] ^{cu} r inbui *K* imbui *RB* inbui *L* 5 siue primae *om. B* coniugationis sint *K* 6 nunc] num *B* 7 prima *B* 8 et hoc] ^r hoc *R* et haec *GLK* 9 prima] *d* primae *D* tertiam *om. L* 10 terminantium 'quidem' *H* psi in tum *DHKr* psi in tum *K* psi in ptum *BGLh* 11 adsumunt *B* 12 ambitum accubui accubitum *K* 13 omnia] ^o ou *K* 14 ^{terminant} supinant supinum *Rr* 15 habuerint *L* habuerunt *GK* ptum *B* conuerterunt *G* 16 salptum *Hh* demsi] *g* dempsi *K* dempsi *RBDHG* 17 sumpsi *BDH* 18 quod] quam *HLr* adscribere *B* 19 in psum] *d* ipsum *D* sopina *GK* 20 alia *add. in mg. H* 21 positae] *om. GK* (i. e. est) *L* ^u ephonia *Hh* euphoniae *RD* euphonia (e? euphonia b) quare mutatur b in p ut scribo scripsi. cuius ratio *B* 22 eius *add. r* eius *Kk* 23 *KPIBW EKPIFAKEKPITAI B* *KEKPITAI R* *EKPITAI dh* *ΛΥΒΩ R* *ΛΙΒΩ BDH* *ΛΙΒΩ GLK* *ΕΛΥΦΑ R* *ΕΛΙΦΑ BDG* *ΕΛΙΦΑ HLK* *ΛΕΛΙΠΤΑΙ R* *ΕΛΙΠΤΑΙ DH* *ΛΕΜΠΤΑΙ BL* 24 syllabae positae ps *Rr* 26 antecedente *H*

'linquo' quoque, quod consimilem videtur habere terminationem, 'liqui' ||
facit praeteritum abiecta n, sicut supra quoque docuimus -; s vero prae-
cedente mutant 'sco' in 'vi', nisi sint inchoativa - illa enim carent prae-
terito perfecto -: 'quiesco quievi', 'pasco pavi', 'cresco crevi', 'ascisco
ascivi', 'consuesco consuevi' vel 'consuetus sum' - Charisius tamen;
16 etiam 'consueo' ponit .. omnia tamen, quae praeteritum perfectum in
'vi' terminant adiectam, frequenter invenimus per secundas et tertias per-
sonas syncopam paenultima pati syllabae, cum ab u loco consonantis in-
cipit, ut 'amavi amavisti' vel 'amasti amavit amavimus amavistis' vel 'amas-
tis amaverunt' vel 'amarunt'; 'neo nevi nevisti' vel 'nesti nevit nevimus
nevistis' vel 'nestis neverunt' vel 'nerunt'. ideo autem addidimus 'adiec-
tam', quoniam, si in positione sit u consonans, syncopam pati non potest,
ut 'lavo lavi lavisti', non possumus dicere 'lasti' nec pro 'lavistis' 'lastis'
nec pro 'laverunt' 'larunt'. similiter 'faveo favi favisti', nemo dicit 'fasti',
nec pro 'fovisti' 'fosti', nec pro 'solvisti' 'solsti'. sed invenio, Horatium s
auctoritate fecisse in quibusdam concisionem, quamvis positio verbi | habeat
u consonantem: 'moveo movi movisti', ex quo 'summoßses' posuit Hora-
tius pro 'summovisses' in I sermonum:

Hunc hominem velles si tradere, dispeream, ni
Summosses omnes. - non isto vivimus illic,
Quo tu rere modo.

item 'commorit' pro 'commoverit' idem Horatius ponit in II ser-
monum:

at ille,
Qui me commorit - melius non tangere, clamo -,
Flebit.

17 unum invenitur in 'sco' desinens verbum apud vetustissimos, cuius prae-
teritum perfectum in 'xi' protulerunt teste Capro: 'conquinisco conquexi'.

1 linco ^{qu} DG quod om. G similem D Hr 3 inchoativa ex inchoatiba
corr. B 4 crejui K adscisco adscui B 5 carisius DHGLr carissius K
Charisius p. 224 P. 149 Lind., ubi consueo consuesco pro consuevi consuesco, quod
in cod. reperitur, restituit G. Fabricius 6 etiam in mg. K tamen] enim G

7 abiectam B adiectam tñ L 8 syllabae pati GK incipit ut Hh 9 uel
amasti om. R 10 uel amaverunt D neo — nerunt in mg. K 11 uel nerunt

add. r addidimus H adidimus G addimus K abiectam B 12 quon:am] r
quam R 13 lavasti K possumus K lasti pro lavisti nec D lavistis] & la-

uisti K 15 fovisti D ^h oratium D oratium. K 16 positione Rr uerba D

17 summoses K ^h oratius D oratius K Hor. serm. I 9, 47 sqq. cf. lib. VIII § 41
dispeream

19 tradere ** ni(am) Rr 20 summoses K inuitur libri aliquot Hora-
tiani 21 quot urere GLK 22 pro commemorit G oratius DK Hor. serm.

II 1, 44 sqq. 26 fleuit L fleuit B 27 invenitur in sco] r invenitur ** co R

28 Capro] v. Osannum de Capro p. 16 ^{qu} coucexi G conquexi B

p. 885. 86 P.

p. 484. 83 K.

est autem 'conquinisco' caput inclino. Pomponius in vacca vel marsuppio ait:

simul intro veni, accessi ad patrem, prendi
manum;

5 In terram ut cubabat nudam ad eum ut conquexi,
interim

Mulieres conspiciunt.

excipiuntur praeterea eiusdem terminationis 'compesco compescui', 'dispesco
dispescui', quod ponit Apuleius in dialogo, qui est de deo Socra-
10 tis: cum et habitacula summa ab infimis tanta intercapedine
fastigii dispescant, pro 'distent'. excipitur praeterea 'disco didici',
'posco || poposci' et ex eis composita, quae similiter faciunt praeteritum,
'dedisco dedidici', 'deposco depoposci'. vocali vero natura longa antecede-
15 'dico dixi'. r antecedente unum inveni, 'parco', quod et 'peperci' et
'parsi' facit praeteritum. Lucanus in II:

parvum sed fessa senectus

Sanguinis effudit iugulo flammisque pepercit.

• Terentius in hecyrā:

20 heu me infelicem, hancine ego vitam parsi
perdere?

'ico' praeterea paenultima brevi profertur in praesenti teste Capro, sed
producit eam in praeterito perfecto et mutat o finalem in i: 'ico ici',
unde 'ictus'. Cato Censorius de Veturio: hostem | num icit?

1 conquisco B capud Dd Pomponii vaccae vel marsupii (marsuppii Ribb.) fr. p. 122
Both. 159 Mk. 212 Ribb. Baccha B f. recte, qui titulus fabulae et togatae (v. Ritsche-

lium parerg. I 150) et, quod quidem secus se habere videtur Ritschelio, palliatae esse
potuit: nam Bacchas scripserunt Antiphanes, Diocles, Lysippus et Novii certe Atellanis
hetaeram et Phoenissas immixtas invenimus. bacha tres codd. Krehl. Bacca Lips. 1
eiusdem marsupio L 3 intro veni] in utroquo ueni G 5 terra K nuda
BHGLK conquexi*(1?) H 7 conspiciunt ex conspiciunt corr. D 8 Exci-
pitur GK praeterea del. h compesco compescui] k compisco compiscui GLK

dispesco dispiscui GL dispesco dispesco dispescui H 9 apuleus G Apul.
de deo Socr. cap. IIII p. 44 Elmenh. quid Rr 10 et] sic etiam Augustinus
de civ. dei VIII 12 ea libri Apul. plerique, om. duo codd. Lindembrogii ab] sic
etiam Aug. l. l. om. K et libri Apul. plerique infimis] r infimis RB interea pe-
dine G interea pedi ne LK intercapedine fastigii dispescant] intercapedo fastigii
dispescat libri Apul. et Augustinus l. l. 11 festigii K uestigii GL dispescant] k

dispiscant GLK 12 ex his G 13 dedidi^{ci} K antecedente K 14 xi] x R
in xi D 15 peperci parsi B 16 Luc. Phars. II 128 sq. in II om. G 17
parum pars librorum Luc. 18 effundit Voss. A cum al. codd. Luc. iugulis B
ungulo GLK flammis quae B 19 Ter. hecyr. III 1, 2 in hecyrā om. G
haecyra RH hecira D echyra B echira LK 20 hancine] h Bemb. Bas. hancina***
H hancine RD hanc me LK 22 Capro] effugit h. l. Osannum 24 Caton. Cens. de

Veturio (cf. lib. VI § 16) or. fr. ap. Meyerum l. l. p. 64 de ** (in) L debeturio
K Veturio] d beturio D Lr buturio R betuturio G num] B Drh Darmst. a numum
uel numum

R Heidelb. numim GL nummi K **|num H numun Darmst. b nummi Monac. 280 A
numium Lips. 1 (non H) nimium Zwicc. 2 Dresd. non Lips. 2 Krehlitt numiicit

Caelius in I: qui cum is ita foedus icistis. Lucretius tamen etiam in praesenti producit paenultimam:

exim corpus propellit et icit.

Supina in 'ci' quidem terminantium praeteritum i in 'tum' convertunt: 18 'vici victum', 'convici convictum'. eandem servat regulam etiam 'liqui lictum' et ex eo composita, 'reliqui relictum', 'deliqui delictum'. nec mirum, cum post q u posita vim literae amittat, in 'ci' desinentium regulam sequi. quae vero in 'vi' syllabam proferunt praeteritum perfectum, mutant eam in 'tum' et faciunt supinum, 'requievi requietum' - unde participium futuri fit 'requieturus'. Cicero contra Metellum: nisi eorum 10 exitio non requieturam -, 'cresco crevi cretum', 'ascisco ascivi ascitum', 'descisco descivi descitum' - Livius in XXVI ab urbe condita: descitum ab Romanis (et notandum, quod ab inchoativo 'scisco' composita primitivi, id est 'scio', habuerunt praeteritum, secundum rectam vero proportionem debent eorum quoque perfecta ab 'ascio' et 'descio' 15 esse) -, 'nosco novi notum' - similiter ex eo composita: 'ignosco ignovi ignotum'. Terentius in adelphis:

Ignotum est, tacitum est, creditum est, unde et participium futuri 'ignoturus'. Cicero in Catone [maiore]: ignotum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset. Cato in V originum: quod eorum nemo quisquam quicquam mihi ignoturus est; quidam tamen contra regulam a praesenti tempore hoc || derivatum protulerunt, 'ignosco ignosciturum'. Piso

reg. IX saec. [7497], sed inter lin. ead. m. ini teste Dübnerio in Meyeri orr. R. fr. ed. Paris. p. 134 +icit(u) L 1 Coelius B L. Caelii Antipatri hist. lib. I fr. p. 190 Kr. fr. 9 p. 315 Roth. is] sic ex corr.; ut videtur, R his BGLKd is ita] ista Heidelb. icitis HGLK Lucr. III 161 3 exim B. ut appareat, iure suo suspicatum esse Ritschelium in mus. phil. VII p. 475 sic in H scriptum fuisse. eximi Monac. exico in litura h exin RDGLK 4 Supino B praeterito fir

5 Eadem Dd seruant BK 10 futuri om. G requieturus] d quieturus DGLKr Ciceronis contra Metellum (cf. lib. VIII § 51) or. fr. 3 p. 455 Or.

metallum Rr 11 requieturum r 12 descisso R Libius Rr Liv. ab u. c.

lib. XXVI 14, 9 in — condita om. G XXV libri 13 discitur Rr 14 pri-

mitiuo Rr scio] r cini R 15 perfecta om. R add. r ab ascio] scripsi asci^o Rr adscio BDH a scio GLK; an legendum: debent eorum quoque supina a soio esse?

desci^o Rr 17 Ter. adelph. III 4, 28 in adelphis om. G 18 ignotumst tacitumst creditumst Bemb. 19 particium H Cic. Caton. fr. 3 opp. III 2, 487 Or. in Catone maiore om. G Catone maiore libri maiore induzi coll. Macr. sat. VI 2, 33; possis etiam Catone minore conicere, laudem Catonis istum librum dicit Gellius noct. Att. XIII 20 (19), 3, qui locus docere poterat Krehlium; eum non 'in laudem Catonis maioris conscriptum' fuisse; cf. Fr. Schneiderum in comm. de Ciceronis Catone minore act. ant. Darmstad. 1837 n. 140 sq. p. 1141 sqq., qui ipsum Priscianum

aeque lapsum esse censet p. 1147 catione K captione L 20 ignosurum L patrem alteri quod Hh 21 Caton. origg. lib. V fr. p. 116 Kr. fr. 100 p. 283 Rth. fr. LXXXIX p. 56 W'r. in V originum om. G quisquam] b quis B

22 mihi in mg. add. H autem Rr 23 deriuatium D Piro K L. Calpurnii

p. 887 P.

p. 486. 86 K.

Frugi in II annalium: quodcumque deliquisset, ignosciturum adfirmabat. notandum tamen, quod 'cognosco cognovi cognitum' et 'agnosco agnovi agnītum' in frequentiore usu faciunt, pro o paenultima producta, quam vetustissimi servabant analogiam sequentes, i
5 correptam adhibentia. unde Iuvenalis in I:

Agnītus accipies, iubet a praecone vocari

Ipsos Troiugenas,

Lucanus in II:

calida mihi cōgnītus axis

10 Aegypto atque umbras numquam flectente Syene.

Sallustius tamen secundum analogiam in II historiarum: neque inermos ex proelio viros quemquam agnōturum. Pacuvius secundum utrumque protulit:

In turba Oresti cōgnīta agnōta est soror ..

15 'pasco pavi' servavit in supino s solum: 'pastum'. 'compesco compescui' et 'dispesco dispescui' et 'posco poposci' et 'disco didici' a praesenti tempore faciunt supinum mutatione o in i correptam et additione 'tum': 'posco poscītum', 'compesco compescītum', 'disco discītum'. unde Apuleius participium futuri protulit in Phaedone de anima: sic auditurum, sic disciturum, qui melius sit, haec omnia et singula
20 sic agere aut pati, ut patiuntur atque agunt.

In 'xi' finientia praeteritum perfectum faciunt supinum secundum praedictam regulam: 'dixi dictum', 'duxi ductum'; 'peperci' vero vel 'parsiparsum' facit supinum secundum in 'si' terminantium regulam, unde 'par-
25 surus' participium futuri. Varro in Laterensi:

Pisonis Frugi ann. lib. II fr. p. 150 Kr. fr. 24 p. 300 Roth.

1 quocunque L

quocunque G diliquisset GL 2 affirmabat RHGLK 3 agnoco Rr et
agnitum D frequentiori BHK 5 Iw. sat. I 1, 99 sq. in I om. G I. ex
II. corr. R 7 iugenas Rr 8 Lucan. Phars. II 586 sq. in II om. G
II α III. libri 9 callida G calida medius mihi libri Luc., α medius calida
mihi, Prisciano non laudato, Cortius 10 aegipto nusquam Voss. A cum

plerisque codd. Luc. flectente Syene] ex corr. h fientes hyene Rr flectentes (in

flectentes corr.) yeneq B flectentes hiene G flectentes hieme L flectentes inene K

11 Sall. hist. II 73 p. 183 Kr. in II historiarum om. G 12 ex praelio inermes G inermos] in inermis (ab r?) corr. R, in inermes H inermos B inermes

L inermis (sic) in mg. add. K pelio D viros] r uires R pacubius LK pan-
cobius G Pacuv. fr. inc. XXII p. 107 Ribb.; Dulorest. fr. 35 p. 122 Hermion. 3
p. 124 Both.; ad Dulorestem rettulit Ribbeckius p. 284 14 soror add. d 15

serua^{uit} Dd compesco compescui GLK 16 dispesco dispescui] r cf. Struvium
lat. Decl. u. Conj. p. 223 depesco depescui RBDH depisco depiscui GLK et eras.

in H pasco Rr 17 tempore] h tempori H correptum B correpta D addi-

cione D dicione Rr 18 ppopositum Rr compesco compescitum GLK disco

om. G appuleus G Apuleius in Phaedone: Apul. fr. 10 t. II p. 638 Hild.

19 phedrone r phedonae K phenode G 20 quid G 22 finientia] disinentia GLK

supradictam GLK 24 parsum Hh 25 Varro in Laterensi logistorico: v. Varr.

Parsurus pecuniis bene partis.

Livius in XXVI ab urbe condita: nedum eos Capuae parsuros
20 credam. 'senesco' inchoativum | est: nam positivum eius 'seneco' invenitur in usu. Accius in Telepho:

Iamiam stupido Thessala somno

Pectora languentque senentque.

Pacuvius in Periboea:

Quamquam aetas senet, satis habeam virium, ut te
ara arceam.

a 'seneco' igitur, non a 'senesco' fit praeteritum 'senui'. Sallustius in I historiarum: nisi cum ira belli desenuisset. idem etiam participium praeteriti temporis ex eo protulit, quamvis sit neutrale, in IIII: omnis, quibus senecto corpore animus militaris erat; nec || mirum, cum in aliis quoque plurimis eiusdem significationis verbis inveniantur veteres praeteriti temporis participia proferentes, ut 'prandeo' 15
pransus', 'caeno caenatus', 'placeo placitus', 'mereo meritus', 'pateo passus', 'careo cassus', 'poto potus' pro 'potatus', 'titubo titubatus'. 'iuro' quoque 'iuratus' tam in activa quam in passiva invenitur significatione. et haec quidem etiam iunioribus in usu manserunt, illa vero obsoluerunt: 'discedo discessus', hoc est 'qui discessit'; similiter 'intereo interitus', 20
'occido occasus'. sed eorum usus in libro, qui inscriptus est de participio, IIII 21 invenies. deponentia vero in 'scor' desinentia, in antepaenultima quidem syllaba a vel i correptas habentia, in 'ctum' faciunt supinum, ut 'paciscor pactum', 'proficiscor profectum', 'expergiscor experrectum' facit, quamvis vetustissimi | etiam 'expergitus' dicebant. Lucilius in III: 25

t. II p. 323 ed. Bip. Ritschelium de Varr. logistor. p. VI. XII; versus f. sic ordinandus cum Fleckeiseno: .! . . . ! . . . parsurus pecuniis | Bene partis 1 pecuniis] percurus L 2 Liv. ab u. c. lib. XXVI 13, 16 in — condita om. G XXVI Ecksteinus ad Vossium de arte gramm. V 25 p. 832 XXV. ex XXXV. corr. R XXV rell. nedum GK parsurus D 3 credamus r 4 Att. Telephi fr. 1 p. 241 Both. II p. 184 Ribb. in Telepho om. G thelepho d 5 thesala DHK sompno K 6 languentque] bh languentque HG plangentque K languent B in senentque literae duae extremae adrasae in B 7 Pacuvius D Pacubius LK Pacubius G Pacuv. Periboeae fr. 28 p. 142 Both. fr. XXIII p. 96 Ribb. in Periboea om. G pheriboea K 8 habeam] Bothius habeam rem RBDHGLK. quod 'nihil aliud significat, quam librarium legi voluisse haberem pro habeam'. habeam tamen Heidelb. r (non R) tamen habeam Ribbeckius, qui numeros sic ordinavit: quamquam aetas senet, | Satis tamen habeam virium ut te ara arceam virium tute r virumute R 10 Sall. hist. I 95 p. 115 Kr. 11 in I historiarum om. G Sall. hist. IIII 64 p. 354 Kr., ubi hic Prisciani locus addendus est 12 in IIII om. G 13 VI in litura h Omnes BDGL quibus senecto] Heidelb. r et codd. lib. VIII § 49 quibus aetas (etas D) senecto R rell. 14 in allis K 15 veteris B

prande^o Rr 16 ceno HGLK cenatus DHGLK place^o Rr pasus L

17 casus L patus Rr 19 obsoluerunt GLK 20 disco Rr hac Rr 21 occassus G occassus K qui scriptus B est] R Heidelb. est nobis BDHLKr est a nobis Gh 22 DEPONENTIA. | Deponentia H 23 nel e post nel i add. dh 24 profectum. similiter expergiscor. B quia a rego est post expergiscor add. RBD quia a pergo est codd. aliquot Krehlii, inter quos Heidelb. facit om. GLK 25 Lucil. sat. III 19 Dous. Gerl. 7 Varges. ego e somno puero (puteros Paris. A

p. 888 P.

p. 488 K.

E somno pueros cum mane expergitus clamas.

Caecilius vero secundum analogiam protulit in Imbriis:

surdo mihi

Dormitum suadet ut eam quisquam? et si ego obdormivero,

Tute idem ubi eris experrectus?

'nanciscor' etiam 'nactum' facit absque n, ut Probo et Capro et Pollioni et Plinio placet. sicut et 'pangor pactum' et 'fingor fictum' et 'tangor tactum'. sciendum tamen, quod sunt verba, quae servant n in participiis praeteriti sive in supinis, ut 'iungor iunctus', 'pungor punctus', 'fungor functus', 'emungor emunctus', 'extinguor extinctus', 'tingor tinctus', 'plangor planctus', 'angor anctus'; quae autem servant vel quae non, de participio tractatum reperies; quod autem corripitur antepaenultima 'pāciscor' et 'nāciscor' et 'proficiscor' et 'expērgiscor', ex compositis sive primitivis eorum potest dinosci: 'pāciscor' depēciscor', 'proficiscor' a 'fācio', 'expērgiscor' a 'pērgo pergis', 'nāciscor' vero a 'nāncio' est, quod in usu fuit vetustissimis. Gracchus pro se: si nanciam populi desiderium, conprobabo reipublicae commoda. alia vero absque c in 'tum' fiunt supina, ut 'irascor iratum', 'ulciscor ultum', 'nascor

pueros B) cum (cui Mon.) mane expergitus clamo *codd. Diomedis p. 372 P.* in III om. G 1 e somno] esono H sompuo L expergitos ex expergitus, ut vid., fecit K 2 Caelius DHLKr Coelius B celius G . Caecilii Imbrior. fr. 7 p. 31 Sp. III p. 43 Ribb., qui sic l. constituit: Mihi surdo dormitum suadet ut eam. — At si obdormiuero | Tute idem ubi eris experrectus? quisquam ex nequiquam interpretamento vocis surdo ortum esse censens; Vmbriorum vel umbrarum fr. 2 p. 149 Boith. experrectus post protulit add. h Imbriis coniectura assecutus est Meinekius Men. et Phil. rell. p. 89 umbris rh imbris cett. 3 surdo] Ribbeckius sordo H para *codd. Krehlii* sordi RBDGKh sordida Lips. 1 Krehlii sordido 1 surdo mihi Fleckeisenus; mihi praepositum in *codd.* sordi, dormitum (i) L 4 domitum G suadet H quisquam] om. G quisque K quisque moechetur Lips. 1 obdormiero B 6 idem add. d ubi eris] r uberius R 7 nactum Dd nactū K ut et BDHL Probo] cf. Osannum Beitrage etc. II p. 211, cui ad M. Valerium Probum Berytium haec spectare videntur haud improbane O. Iahnio prolegg. ad Pers. p. CXXXIX. atque id recte me quidem iudice cf. ann. ad lib. V § 45 Probo om. G Capro] cf. Osannum de Capro p. 18 Pollioni] ad Asinium Polionem confidentius quam a Thorbeckio Asin. Poll. p. 80. 123 factum est, hunc l. referre licet post Mauricii Hauptii in ind. l. Berol. aest. 1855 p. 3 sqq. disputationem, ubi is ipse tangitur p. 5. M. Antonini philosophi praeceptorem v. vit. M. Antonini in hist. Aug. c. 2 coll. Graefenhanio hist. philol. III 259 intellexerat Meyerus fragm. orr. R. p. 501 8 plenio K plioni B Plinii libror. dub. serm. fr. LXXXVII ap. Lerschium Sprachphilosophie d. Alten I 197 pangor K fingor] d frigor D 10 iungor K pungor — tinctus add. r 11 fun+gor (c?) B funguor K emunguor K . extinguer] d extingor BGL

tinguor H tinguor RK 12 plagor H planguor K serviant n uel RDG non

sef H 13 de participiis Rr tractum G re+peries (p) D repperies BLK quod] r Quo R antepenultima G 15 depiciscor GLK 16 est om. G 17 Gracchus BGK Gracces DHL C. Gracchi pro se (adversus L. Opinium? de legibus a se promulgatis?) or. fr.: v. Meyerum l. i. p. 233 Ellendium brev. eloq. R. hist. p. 43 ed. alt. nanciam] r nanciam RBDH 18 desiderium G cprobabo D comprobabo RBGLK reipublicae K post alia vero: quae non habent a uel e corf in antepenult add. h 19 tum finiunt BGKd tum faciunt H tum faciunt in tum

finiunt mut. L irasco Rr ulcor Rr

p. 888. 80 P.

p. 488. 80 K.

natum', 'obliviscor oblitum'. excipitur 'defetiscor' 'defessum' faciens || supinum et participium praeteriti 'defessus', ut Terentius in adelphis:

Defessus sum ambulando.

idem in Phormione:

Neque defetiscar usque adeo experirier;
nam ab eo quod est 'deficior' 'defectus' fit participium praeteriti. excipiuntur etiam duo composita, quae quamvis antepaenultimam i habeant correptam, in 'tum' tamen, non in 'ctum' faciunt supinum: 'comminiscor commentum', 'adipiscor adeptum'. nam a 'reminiscor' supinum vel participium praeteriti vel futuri in usu non inveni, quamvis ratio hoc quoque in 'rementum', quomodo 'commentum', exigat dici.

In 'do' desinentia, si paenultimam naturaliter longam habuerint, 'do' in 'si' convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'lūdo lusi', 'rādo rasi', 'laedo laesi', 'rōdo rosi', 'vādo vasi', 'evādo evasi', 'illūdo illisi', 'claudio' vel 'clūdo clausi' vel 'clusi'. invenitur tamen etiam 'claudio', sed et in 'claudio' pro 'claudico'. Sallustius in III historiis: coniuratione claudit. Caecilius in epiclero:

An, ubi vos sitis, ibi consilium claudeat?

'cedo cessi' geminavit s in praeterito, ex quo Virgilius 'accestis' pro 'accessistis' posuit in I Aeneidos: .

penitusque sonantes

Accestis scopulos.

23 excipitur 'caedo cecidi' - Lucanus in IIII:

1 defetiscor] r defeciscor RHbd deficiiscor BDGL difficiiscor K 2 praeteri D
praeteritum B torentius Rr Terent. adelph. IIII 6, 1 in adelphis om. G
3 defessus H defessus sum] defessum GLK 4 Terent. Phorm. IIII 1, 23
formione K 5 defeciscar BDHr deficiiscar RGLK defetiscar usque adeo] sic
etiam lib. XVIII § 96 defetiscar usquam adeo Heidelb. adeo defitiscar umquam Bemb.
defetiscar (t ex c vid. corr.) umquam ego Bas. experirier] r experier D ex-
perier RGLK Heidelb. 6 defio r Heidelb. cens. Krehli Ienens. p. 431 deficior DLK
fit om. G 7 posita D habent DH 8 communiscor B 9 adeptum ex
adipitum corr. H 11 rementum] k rementum K 12 habuerint] r habuerunt R
14 illisi] ex illusi corr. K illisi L illisi G 15 clusi vel clausi K
Hh 16 claudio H Sall. hist. III 98 p. 300 Kr. in om. R in III histo-
riarum om. G UI LK coniugatione Rr 17 nec ignorantia rem claudit, ea sci-
licet verba iam a Lipsio var. lect. II 6 cum hoc l. comparata laudari putans, quae in
oratione Macri (hist. III 82 § 25 p. 191 Kr.) sic leguntur: neque enim ignorantia res
claudit, Klotzius Archiv für Phil. und Paedag. XV 368 sq. Caecilius] r celtus R
claudius G Caecil. epicleri fr. 2 p. 132 Both. 3 p. 18 Spgl. II p. 34 Ribb. in
epiclero om. G 18 ibi] r ubi RBD 19 Caedo RBD Verg. Aen. I 200 sq.
(deficit Pal.) accessit G pro accessit D pro accessit R pro accessit Kk
21 sonentes Rr sonantis Med. Rom. Fr. 22 accessit Rr copulos Dd
23 caedo om. G cecidi DG cecidi LK Lucan. Phars. IIII 714 in IIII
om. G

p. 389 P.

p. 489. 90 K.

donec vetuerunt castra, cecidit —,
 'pedo pepedi'. Horatius in I sermonum:

vin tu

Curtis Iudaeis obpedere? - Nulla mihi, inquam,
 Religio est.

idem in eodem:

Nam displosa sonat quantum vesica, pepedi.
 ab eo quod est 'sido' praeteritum non inveni. Lucanus in III:
 sidentia pessum

10 Corpora caesa tenent.

Virgilius ex eo compositum in V:

Subsidunt undae tumidumque sub axe tonanti
 Sternitur aequor aquis.

eius passivum Statius protulit in | II Thebaidos:

15 summisque insiditur astris.

'cūdo' secundum Diomedem et Charisium et Phocam 'cusi', secun-
 dum alios 'cudi'. et videtur etiam Virgilius sic protulisse in I Ae-
 neidos:

Ac primum silicis scintillam excudit Achates

20 Suscepitque ignem foliis.

'excudit' enim tam praesens quam praeteritum potest intellegi, sed quia
 'suscepit' subiunxit, melius praeteritum intellegitur. idque etiam Servius
 in commentario Aeneidos comprobat his verbis: excudit autem

1 uentuerunt Rr cecidit^u Rr cecidit Dd cecidit GLK cum Voss. b et al. libr.
 Luc. recidit nonnulli codd. Luc. 2 pepedi B oratius GK Hor. serm. I 9,

69 sqq. in I sermonum om. G sermonem Rr 3 Vin' H nis pauci quidam
 codd. Hor., Bentleyus vin tu] uinctu G uinctu K 4 cursis K obpedere] r

obponere R oppedere BDHGLK nullam GLK mihi om. K 5 regio Bb rele-
 gio GK religio pars codd. Hor. 6 Hor. serm. I 8, 46 idem in eodem om. H

in eodem om. G 7 uesica (s) B uesica G uesica Kk pepedi* (t) D pepe-

dit 'e Codd.' Krehlius 8 ** est quod est sudo (ab) R Ab eo quod sido praete-
 ritum non inueni in marg. adscr. r Luc. Phars. III 674 sq. 9 pesum GL

10 cessa G 11 Verg. Aen. V 820 sq. 12 subidunt K 13 aequor] h aquor

H^a equis Med. 14 Stat. Theb. II 36 et tantum fessis insiditur astris. V GL

.U. H tebaidos GK 16 diomedē B diomedem GL diomidem K Diom.
 p. 366 P. cudo cusi (sic Par. b cudo cussi Par. AB om. Monac.). quibus quae ad-
 dita sunt in ed. Colopiensi a. 1533 'sed potius cudi, ut eius compositum: Tum primum
 silicis scintillam excudit Achates' a libris abesse testatur Henr. Keilii Charis.
 p. 218 P. 146 L. focam R phocan B phoccam G at Phocas p. 1715 P. 347 L.
 'cudo cudi' cf. Vossian de arte gramm. V 26 p. 839 Eckst. cu*si (s) B 17

uirgilius (m) B Verg. Aen. I 174 sq. (deficit Pal.) 19 a Dd silici Med.
 Rom. excudit add. r excutit Rom. acates D 20 suscepitque r cum Med.

Rom. Servio ad h. l. et ad eiusdem libri v. 144 ignem foliis add. r 22 Idque

Dd 23 commentaria Rr aeneidis RD aenedios H^h is R excludit D
 autem] om. Serv. Danielis autem id est LK autem est Servius vulgo

p. 389. 90 P.

p. 490. 91 K.

feriendo eiecit, quia cudere est ferire. unde et || incus dici-
24 tur, quod illic aliquid cudamus, id est feriamus. sciendum au-
tem, quod eius frequentativum 'cuso cusas' est, ex quo composita 'incuso
incusas' et 'recuso recusas' et 'accuso accusas' et 'excuso excusas'.

A 'do' verbo, quod simplex primae est coniugationis, composita cum
praepositione tertiae sunt et primitivi servant perfectum duplicantia 'di',
quamvis in illo paenultimam e habeat, ut 'do dedi', 'reddo reddidi', 'prodo
prodidi', 'perdo perdidi'. 'credo' quoque ab eo componitur, quasi 'cretum
do', et 'vendo' 'venum do', et 'condo' compositum a 'do' et ex eo 'abs-
condo'. itaque omnia idem praeteritum perfectum servant: 'credidi', 'ven-
didi', 'condidi', 'abscondidi'. Plautus in carbonaria:

secundum † ipsam aram aurum abscondidi.

N vero ante 'do' habentia o in i mutant in praeterito perfecto et, si
ante n u vel i habuerint, amittunt n, ut 'fundo fudi', 'scindo scidi'.
vetustissimi tamen etiam 'scidici' proferebant, quod solum quoque in usu
esse putat Asmonius in arte, quam ad Constantium imperatorem scribit,
sed errat. nam Lucanus in III 'scidit' ponit:

Qua mare tellu|rem subitis aut obruit undis

Aut scidit et medias fecit sibi litora terras.

Statius in VIII Thebaidos:

Oraque pectoraque et viridem scidit horrida vestem.
idem in XI:

Alloquio; scidit ipsa novo terrore cruenta

Eumenis.

Martialis in III epigrammaton:

1 eiecit] d et sic et eiecit codd. Serviani eiecit D iecit RGLK elicit Serv. Danielis
efficit Burmannus et om. G 2 aliqui Rr autem] tamen BD 3 cusa D
est om. GLK 4 incusa D et accuso et accusas r et excuso excusas add. r
5 /. composita quod simplex primae est coniugationis // G composita in mg.
K 6 serviant praeteritum perfectum B 7 quamvis inultimā e D penultima B
redidi G 8 habeo D ab eo Hh 9 venum do] r uenundo R a om. BDH
et ex] .ex G abscondo Rr 10 idem] bd eundem GL eundem RBDHK
credi R 11 Plaut. carbonar. fr. 1 p. 435 Both. 12 secundum campse coni.
Fleckeisenus 13 et si ante n in mg. K 14 et scindo GK scidi ex ite-
rato scindo corr. H 15 tamen om. GLK solscidi R 16 asinonius L

Asmonius] cf. de metris Terentii § 6 Falsterum mem. obs. p. 23 sq. constantium
H * imperatorem (a) L 17 Luc. Phars. III 60 sq. 18 Qua ex Quā corr. H

mare] mare (t) H metere G subitis] r subitis D subitus R 19 scidit (n)
Voss. B medicas R litora H littoras D litore B 20 Stat. Thebaid. VIII
354 in VIII Thebaidos om. G VIII. RDLK VII. B tebaidos K 21 ora-
que] h cum Statio ora H rell. uiidem Hh horrida D 22 Stat. Thebaid. XI
197 sq. in XI om. G 23 ipsa] orsa Statius nona D 25 Martialis] r Mar-
cialis RH marcialis D Martial. epigr. III 12, 1 sq. epigrammaton] om. G
Epigrammaton D epigrommaton H

p. 890 91 P.

p. 491 K.

Vnguentum, fateor, bonum dedisti

Convivis here, sed nihil scidisti.

sed Afranius more antiquo dixit in homine:

Satis fortiter † paulo vestras scicidistis colus.

5 Accius Sotadicorum I:

Num ergo aquila ita, ut hi praedicant, sciciderat
†.pectus?

Naevius in testicularia:

Immo quos scicidimus, conscindam atque abiciam.

10 Ennius in Melanippa:

cum saxum sciciderit.

et videntur hi rationabilius protulisse, ne minorum sit temporum praeteri-
tum quam praesens, quod rarissime invenitur. 'fndo' quoque 'fidi' facit, 25
licet quidam 'fissi' putaverunt. sed Virgilius in VIII:

15 Et media adversi liquefacto tempora plumbo

Diffidit ac multa porrectum extendit arena.

Horatius in III carminum:

Demersa exitio, diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

20 cetera vero servant n, ut 'pando || pandi', 'defendo defendi', 'scando
scandi', 'accendo accendi'. excipiuntur duplicantia principalem syllabam:
'pendo pependi', 'tendo tetendi', 'tundo tutudi', paenultima a plerisque

1 ungentum GLK 2 haere GLK 3 afranius LK Afranius in homine]
cf. tib. VI § 36 ominis fr. 10 p. 180 Both. XI p. 232 Nk. VI p. 164 Ribb. in
homine satis G 4 paulo] palo Bothius Paula baccheos cum creticis coniunctos procu-
dens Neukirchius puellae Ribbeckius, unde efficitur tetram. troch. catal. ab initio una
syllaba carens; eundem anapaestos effeci hos: Satis fortiter extemplo vestras scicidistis
colus uerras K uerras (ner?) L ueras l post uestras excidisse aliquid, cuius modi

est manu, ratus creticos esse statuit G. Hermannus opusc. V 283 sq. scidistis
Hh scicidistis R colus TAC ΔΑΚΑΤΑC (l. τὰς ἡλανάτας) B 5 Att. Sotadicorum
i. e. didascalicon I: v. Lachmannum in ind. lect. acad. Berol. hib. 1849 p. 5. eun-
dem versum ex Sotadicorum libro I l. Gellius noct. Att. VI (VII) 9, 16, quem eodem
atque Priscianus auctore usum esse suo iure censet Lachmannus; ipsum Gellium Pris-
ciani auctorem fuisse putat Iac. Gronovius in ann. ad Gell. I. I. 6 Num] Gellii

cod. regius, Lachmannus Non libri Prisciani omnes et Gelliani reliqui ego H
hi Gellius, om. libri Prisc. praedicam K sciciderat R sciciderat ea pectus
Lachmannus 8 Neuius libri Naevii testicul. fr. p. 20 Both. 176 Klusm. 19 Ribb.
in testicularia om. G 9 scicidimus] d scicidimus R scicidi minus DGL eos
ante conscindam tetram. troch. ab initio, ut ipsi videtur, mutilum instauraturus add. Rib-
beckius 10 Enn. Melanipp. fr. 4 p. 57 Both. V p. 42 Ribb. VI p. 133 Vahl.

in e
in Melanippa om. G imlanippa Rr menalippa BD menelāpa K melāpa L 11
scisciderit R 12 videntur inrationabilis B 13 rarissime in litura H facit
om. K 14 putaverunt] om. GL protulerunt B Verg. Aen. VIII 588 sq. VIII.

GLK 15 plumo G 16 diffidit Rr harena BHGLK cum Pal. Rom. 17
oratus K Hor. carm. III 16, 13 sq. III] h' III. RH 18 demersas RBHd
dimersas GLK dimersa unus alterve Hor. cod. excidio Reginensis Benlca et libri

aliquot al. Hor. 21 duplicantia] r duplicia R 22 tudo Rr tutandi DH
a add. r

p. 891 P.

p. 491. 92 K.

correpta, a quibusdam autem etiam producta propter supra dictam rationem (id est ne vincatur in compositis ab eo temporibus syllabarum a praesenti praeteritum). Horatius in IIII carminum correpte protulit:

Quod regum tumidas contūderit minas;

est enim 'contuderit' choriambus. idem in III:

Non auspicatos contūdit impetus

Nostris;

est enim dactylus 'contudit'. Virgilius in VIII: |

et lapsa ancilia caelo

Extūderat.

V 26 solent autem composita servare simplicium tempora: 'cādo cecīdi', 'concīdo concīdi', paenultima correpta; 'caedo cecidi', 'concīdo concīdi', paenultima producta. vetustissimi tamen tam producebant quam corripiebant supra dicti verbi [id est 'tutudi'] paenultimam. Ennius in XIII:

Infīt: o cives, quae me fortuna ferox sic

Contūdit, indigno bello confecit acerbo.

ecce hic corripuit. idem in XVI:

Ingenio forti dextra latus pertūdit hasta.

idem in annalibus:

viresque valentes

Contūdit crudelis hiems.

hic produxit paenultimam. 'cado' quoque 'cecidi' facit, ne, si 'cadi' dicamus, nomen esse putetur. composita tamen non duplicant paenultimam syllabam, ut 'perpendo perpendi', 'extendo extendi', 'pertundo pertudi', 'incido incidi', 'concido concidi', exceptis a 'do' et a 'sto' compositis et a 'disco', 'posco', ut 'prodo prodidi', 'resto restiti', 'dedisco dedidici',

2 uincantur D 3 oratius K Hor. carm. IIII 3, 8 quarta ex quarta effecit K 5 Es R coriambus BGLK Hor. carm. III 6, 10 sq. 6 Non auspicatos] inauspicatos codd. nonnulli Hor. ^{an} auspicatos Rr 7 Nostris] sic etiam a m. pr. cod. 'vetustissimus et optimus' Prisc., quem l. Bentley ad hunc Hor. l., cum libris meis omnibus, Heidelb. aliisque Krehlianis nostros cum libris Horatianis Zwicc. 2 Erl. 2 Krehlii, et ei fides est habenda, eiusdem lectionis testem H excitanti 8 dactylus libri contulit R Verg. Aen. VIII 664 sq. VIII. HK 9 ancilia G achilia L 10 extuderant Rom. 11 concido concidi] d occido occidi GLK conādo conādi D 12 caedo — producta om. GK cecidi in cecidi mat. D 13 producta] prodū d prodīs D corripiebant L 14 Enn. ann. XIII 15 sq. E. S. viii p. 58. LXXIII sq. Vahl. in XIII om. G 15 inflato (ni) D fortuna GK ferox Columna fero RBDHGL ferro K ferox sic] ferocies vetus codex Merulae, qui cum Dousa suspicatur ferocem Enn. fr. p. 1021 v1 sic ex sit corr. B 16 acerbo] L aceruo rell. 17 Enn. ann. XVI 7 E. S. iii p. 60. LXXVI Vahl. 18 dextrum Merula pertulit] r pertulit R asta D 19 Enn. ann. XVI 35 sq. E. S. inc. xxxii p. 71 Vahl. in annalibus om. G 20 Viresque G Virosque 1 21 credulus H hiemps BD 22 Cado ex Codo corr. B cecici di H ^{mensura} cadi Hh

23 dicamus D 25 et a sto B et sto H ^{di} 26 et posco HK et a posco D restet K dedidici ex dededici corr. K dedici Rr didici G

p. 591. 92 P.

p. 492. 93 K.

'deposco depoposci'. a 'curro' composita utroque modo prolata inveniuntur ab auctoribus, ut 'decurro decurri' et 'decucurri'. excipitur etiam 'divido', quod praeteritum 'divisi' facit. supina illa quidem, quae a 'do' componuntur, mutant o in i correptam et assumunt 'tum', ut 'reddo reddiditum', 'credo creditum', 'perdo perditum'. alia vero omnia 'do' in 'sum' convertunt, ut 'ludo lusum', 'rado rasum', 'caedo caesum', 'defendo defensum', 'tundo tunsum'. Virgilius in IIII georgicon:

Profuit et tunsum gallae admiscere saporem.

idem in I eorundem:

durum procudit arator

Vomeris obtunsi dentem, cavat arbore lintres.

'cudo' similiter 'cusum'. idem in eodem:

lapidemque revertens

Incusum aut atrae massam picis urbe reportat.

15 'cado' quoque 'cāsum' facit, 'ca' tamen paenultima producta. in omni enim | supino sive participio praeteriti producitur a paenultima, exceptis 'dātum' et 'stātum' et 'sātum' et 'rātum'. illud etiam sciendum, quod n ante 'do' habentia, quae amittunt n in praeterito, amittunt eandem in supino et geminant s, si sit paenultima brevis in praeterito, ut 'fīdo fidi fīssum', 'scīdo scīdi scīssum'. sin producat, unam s habet, 'fundo fūdi fusum'; composita simplicium terminationes sequuntur. 'cedo' etiam 'cessum' et 'pando' 'passum' faciunt, quamvis etiam a 'patior' et a 'pateo' 'passum' dicimus. unde Virgilius in III:

At pater Anchises passis de litore palmis.

25 idem in I:

Crinibus Iliades passis peplumque ferebant.

1 deposco depoposci dedisco dedidici B ^{po} deposci Rr a curro] A curo Rr 2
et decurri Rr 3 diuido ex diuio corr. B praeteritum H 4 adsumunt B
asumunt H assumunt G rerdo R reddiditum K 5 do] r to R 7 tus-
sum L tussum G tusum K Verg. georg. IIII 267 8 Proderit K cum Vergilio
tousum D tussum L tusum GK tusum Med. amiscere H amiscere GL 9
Verg. georg. I 261 sq. 10 procudit ex producit corr. B 11 obtussi GL obtusi
K uacat cauat H cauat * arbore B abore H lintres BH Med. Pal. Rom.,
ut ex codice suo Vergiliano sic etiam Priscianus scripserit 14 Incussum Med. Pal.
Rom. picis Rr ube Med. 16 a add. r 17 et statum et satum et ratum]
r et statum et ratum et satum DH et statum et ratum R et statum et satum LB et
ratum sup. lin. add. b et ratum et statum K 19 ut om. K fidi in futura r
20 producitur RK 21 fūdi fusum Rr terminationes] r terminationem GL ter-
minationis RB secuntur RB sequuntur K Caedo BHGLKd Cado D 22 cae-
sum GLK pasum Lb et in litura k pansum B pasum(n) G 23 pasum GLK
Verg. Aen. III 263 IIII. GLK 24 At] sic Med. m. alt. Et K et sic codd.
fere omnes lib. VIII § 49 et S de XII vs. Aen. § 188 p. 128 Lind., ubi om. rell., Med.
m. pr. Pal. (deficit Rom.) passis GLK de] *(a), in mg. de R littore D lio-
tore H 25 Verg. Aen. I 480 26 ilides K passis GK sparsis aliquot libri
Verg. dell. pepulumque Rr

p. 892 P.

p. 493. 94 K.

28 ab eo quod est 'pedo' supinum in usu non inveni. a 'comedo', quod est anomalum, 'comesum' et 'comestum' invenitur. Cicero pro Cluentio: additum aliqua in parte panis, quam si totum colliquefactum in portione esset, celerius potius comestum quam epotum in venas atque in omnes partes corporis permaneret? Virgilius autem ab eo, quod est 'adedor', 'adesus' protulit in VIII: et postibus haesit adesis.

'tendo' praeterea et 'tentum' et 'tensum' facit. Virgilius in VII: Audiit, et si quem tellus extrema refuso Submovet oceano, et si quem extenta plagarum Quattuor in medio dirimit plaga solis iniqui.

Lucanus in I:

Et varias ignis tenso dedit aere formas.

idem in II:

tensisque rudentibus actae.

'ostendo' quoque ab eo compositum similiter facit 'ostentum' et 'ostensum'. Lucanus in II:

Vt scelus hoc Sullae caedesque ostensa placeret,

Agnoscendus erat.

Apuleius in Phaedone: et causam gignendi ostensurum et immortalitatem animae reperturum. Varro rerum rusticarum I: ostentus soli. idem divinarum III: salute ostenta. Cato pro Lucio Caesare ad populum: quod ego me spero

1 in usu *sup. lin. add. G* 2 comessum et *K* Cic. pro Cluentio or. 62, 173 *cf. infra § 30* Cluentio *add. r* 3 aditum *v. l. codd. Cic.* collinquefactum *B* colligequefactum *K* colliquefactum *cett.* 4 portione (*r*) *B* celerius *D* caelerius *H*

celeritas *G* potuit Cicero comesum *v. l. ap. Cic.* quem potum *Rr* 5 potum *v. l. ap. Cic.* *q.* potum inuenias *D* epotum inuenias *K* uenias *G* partis omnis *Cic. Laurent. XLVIII 12* permanceret *BGLK* permanere *H* Cicero permanere *Cic. Salisburg.* 6 Verg. Aen. VIII 537 abeo (*h*) *D* adessum *GLK* 7 hostibus *R?* adesis (*h*) *D* adhesis *R* adessis *GLK cf. v. l. § 30* adessis

Rom. adesis *Med.* 8 praeterea tentum *GK* Verg. Aen. VII 225 *sqq.* 9 audit *Rom.* extrema — si quem *om. BDHGLK add. d* 10 summovet *R Pal. Rom.*

Fr. submohet *Med.* hoceano *Rr* siqu^uem (*id*) *H* si quidem *Rr* siquam *Rom.* 11 iniqui] *h* ini *H* 12 Luc. Phars. I 531 I. in litara *r* 13 uaria signis *LK* uario signis *G* tenso etiam de XII vers. Aen. § 64 et sic Luc. Voss. *B al. denso alii codd. Luc. cum Voss. A, cui uel tenso spacr. m. ant.* 14 Luc. Phars. II 683 15 densisque et extensisque *vv. ll. libr. Luc.* 16 quoque et ab *B* 17

Luc. Phars. II 192 *sq.* 18 sceilus *K* h^{oc} Voss. *B h^{oc} Voss. b* sillae *GLr* sillae *R* syllae *BDHK* 20 apoleius *GLK* Apuleius in Phaedone] *Apul. fr. ll t. II p. 638 Hild.* ** in *B* in Phaedone *om. G* phaedone *B* phodone *K* gignendi *R* ostensurus *GLK* 21 immortalitatem *HGLKr* animae *om. G* repperturum *GL* Varo *R* Varr. *r. r. I 25* rerum rusticarum *I om. G* 22 in *I. LK* ostensus *DHGLKr* soli Varro (*cf. etiam ibid. I 24, I soli ostentus*) idem] *Id est B* Varr. rer. div. III *fr. p. 215 Bip.; om. Merkelius III*] .In *RBD* in *LK* salute nostra ostenta *G* 23 Catonis pro *L. Caesare ad pop. or. fr. v. apud Meyerum l. l. p. 137 (cf. p. 266).* eadem uerba a Diomede *p. 372 P. P. Rutilio Rufo tribuuntur, qui eius de uita sua librorum fragmento laudato: idem*

p. 892. 83 P.

p. 494 K.

ostenturum. 'ostentum' quoque, quando monstrum significat, nomen est participiale, quomodo 'factum' et 'dictum' et 'visum', ab ostendendo futura dictum. 'strido' et 'strideo' tam tertiae quam secundae coniugationis invenitur. Virgilius in VIII:

5 stri||duntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra.

Iuvenalis in IIII:

10 Iam strident ignes, iam follibus atque caminis.

Horatius sermonum libro II:

Stridēre secreta divisos aure susurros,

correpta paenultima. Statius vero eandem productam protulit in VIII:

Nil stridēre domi.

15 idem in VIII:

Stridebit vestros Tydeus inhumatus ad ignes.

praeteritum perfectum eius debet secundum analogiam in 'do' vel in 'deo' desinentium et paenultimam vel antepaenultimam naturaliter longam habentium in 'si' terminari, ut 'rādo rasi', 'trūdo trusi', 'lūdo lusi', 'rīdeo risi', sed puto euphoniae causa non esse in usu 'strisi', sed 'stridi', quod, ut superius diximus, usus quoque comprobatur. Statius in IIII:

Huius inaspectae luco stridere sagittae.

Accius in Alceste:

Cum striderat retracta rursus inferis.

25 'sido' praeterea 'sidis' facit, cuius etiam passivum 'sidor sideris' invenitur. Lucanus in III:

(item *Par. A*) ait pro L. Caesutio (pro l. cesutio *Par. uterque* pro l. ce trium quatuorve litterarum *lac. rel. rell. om. Mon.* pro Lucio Caerucio *Pulschius*) ex hoc derivavit participium: quod ego me spero ostenturum (ostenta *Par. B m. rec. spscr.*), non ostensurum.

populom *Hh* me *add. k* 1 Ostentum *L* significat nomen] *d* significationem *D* . Nomen *H* 2 participiale *ex corr. d* participiale *R* uis. *Rr*

3 strodo *Rr* 4 *Verg. Aen. VIII 420 sq.* 6 calybbum *Rr* calibum *DGL* chalybum *H* aelat *Rr* anelat *D* hanelat *H* anhellat *L* 7 *Lucan. Phars. VI 623*

in VI *om. G* 9 *Iuv. sat. IIII 10, 61* in IIII *om. G* 10 stridet *H* stridunt *Iuv. codd. dett. plerique* 11 oratius *GL* *Hor. serm. II 8, 78* in sermonum *D* sermonum libro II *om. G* 12 diuissos *L* susuros *HL* 13 Statiiro (i. e. Statius in Statius uero *corr.*) *Hh* *Stat. Theb. VIII 256* eadem producta *BDGL* 14 Nihil *GL* 15

Stat. Theb. VIII 290 16 tudeus *L* tudeos *G* tideus *D* 17 do et in *G* 20 post risi: strido strisi *add. L?* putep *Dd* 21 *Stat. Theb. IIII 428* in IIII *om. G* 22 Cuius *Stat. Cass.* in aspectu *G* loco *Dd* sagittae] r sagite *R*

23 *Accius in Alcest. cf. lib. VIII § 45* 'alceſtide *ex corr. r* aldestide *D* 24 Cum] tum *L* 25 sidis] *ex corr. d* sidi *Gb* sidit *nē f. D* sedi *Wagnerus ad Verg. ecl. 7, 1* passivum] *b* passiuo *B* 26 *Luc. Phars. III 674 sq.* in III *om. G*

sidentia pessum

Corpora caesa tenent.

Statius in II:

summisque insiditur astris.

cuius praeteritum in usu non est dubitationis vel alternitatis causa; debuit 'sisi' esse. sed utimur praeterito 'sedeo' verbi, id est 'sedi', pro supra dicti quoque verbi praeterito.

30 In 'do' unum anomalum invenitur, 'edo -es est'. vetustissimi tamen etiam 'ēdo ēdis ēdit' dicebant correpta prima syllaba. Naevius in carbonaria:

Tibi servi multi apud mensam adstant, ille ipse adstat, quando ēdit.

non potest enim in hoc iambo paenultima syllaba longa esse, ut intellegatur praeteritum, ne sit scazon. Plautus in lipargo:

Nil moror mihi fucum in alveo, apibus qui perēditus cibum,

corripitur enim paenultima. Lucilius in IIII:

† qui ēdit se, hic comēdit me.

supinum eius tam 'esum', ut supra dictum est, quam 'estum' usus exigit ut possit dici. Virgilius in VIIII:

et postibus haesit adesis.

idem in II:

Ambesas subigat malis consumere mensas.

Cicero pro Cluentio: additum aliqua in parte panis, quam si totum conliquefactum in potione esset, celerius potius co-

2 cessa G 3 Stat. Theb. II 36 cf. § 23 in II Thebaidos om. G 5 debuit enim B D H G L K 6 utimur in praeterito B 8 anomalum invenitur in lit. b 9 etiam om. K Neuius libri Naevii carbonariae fr. p. 12 Both. 140 Klusam. 8 Ribb.; trochaicum esse versum Tibi servi multi apud mensam astant, ille ipse astat quando edit vidit Ritscheliius parerg. I 98, de ipsa carbonaria Naeviana

dubitationem movens, cf. tamen ibid. p. 106 in carbonaria om. G 11 astant G

astant RLK astat r astat G astat L K 13 hoc penult iambo syllaba K 14 scazon GLK Plautus in lipargo] lipargum alterum nomen parasiti pigri esse censuit Scaliger ad Varr. de l. L. VII 62 t. II p. 213 ed. Bip., quem secuti sunt fragmentorum Plautinorum editores (parasiti pigri s. lipargi fr. 4 p. 440 Both.), at v. Ritschelium parerg. I 156 sq. lipargo B; 'codd. Erl. 1 Lips. 1 Ligurgo, vel Lycurgo' Krehlius sitellitargo W. Freundius v. Ritschelium mus. phil. X 445 sqq. 15 Nil

Scaliger Nihil libri facum Rr fructum in fatum mut. K alveo] Ritscheliius l. L. p 446 albo G albo B aluo rel. apibus K peredit] dk perdit D peredit K

17 lucius D Lucius H Luc. sat. IIII 25 Dous. 20 Gerl. VII, BD 18 edit sese coni. Fleckeisenus se edit Gerlachius hic spscr. b 19 esum] k essum K esus RBDH essus GL ut praedictum D estum] K esitus B estus (ex esitus corr. in H) ceteri 20 Verg. Aen. VIII 537 cf. § 28 VIII, GLK 21 adesis GK adhesion D adessit L 22 Verg. Aen. IV 257 23 ambesas GL consumere Verg. Hamburg. alter m. alt., ex Prisciano scil. interpolatus absumere Vergilius 24 Cic. pro Cluent. or. 62, 173 cf. § 28 25 colliquefactum RH potione D celerius D clerius K

p. 893. 94 P.

p. 493 K.

mestum quam epotum in venas atque in omnes partes corporis permanaret?

In 'go' r antecedente, si non sint a 'regen||do' composita, 'go' in 31 'si' convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'mergo mersi', 'spargo sparsi', 'tergo tersi'. dicitur tamen et 'tergeo'. alia vero in 'xi' convertunt 'go' praesentis et faciunt supra dictum tempus, ut 'rego rexi', 'cingo cinxi', 'ango anxi', 'tingo tinxi', 'pingo pinxi'. a 'regendo' composita, quamvis in praesenti syncopam e paenultima patiantur, tamen in praeterito perfecto eam euphoniae causa servant, ut 'porgo porrexi', 'pergo perrexi', 'surgo surrexi'. nam 'porrigo' et 'corrigo' et 'arrigo' e in i convertentia aptissime servant secundum proportionem simplicis declinationem. excipiuntur 'frango fregi', 'ago egi', 'lego legi', quorum composita sequuntur simplicium declinationem: 'confringo confregi', 'perfringo perfregi', 'exigo exegi', 'subigo subegi', 'cogo coegi', 'perlego perlegi', 'relego relegi'. excipiuntur ex hoc composita: 'neglego neglexi' et 'intellego', quod antiqui 'interlego' proferebant, 'intellexi' et 'diligio dilexi'. 'pango' quoque 'pegi' et ex eo 'impingo' 'impegi' facit. Pacu- 32 vius in Medo:

tonsillam pegi laevo in litore.

Lucanus in V:

Sufficit ad fatum belli favor iste laborque

Fortunae, quod te nostris inpegit arenis.

simplex tamen 'pango' etiam 'pepigi' facit secundum Charisium et 'panxi'. sed antiqui 'pago' quoque dicebant pro 'paciscor'. Cicero in 25 II ad Herennium: pacta sunt, quae legibus observanda sunt,

- 1 in venas] euenias GL inuenas h iuuenas H inuenas (i) K partes add. h
 2 permaneret GLK permanat B permanare H permanere Rr. 4 faciant Rr
 6 praesentis om. K 7 ago Dd 8 penultima e G patiantur RH ta H
 9 porgo] libri π Struuius lat. Decl. u. Conj. p. 291 porrigo add. meae praeter π
 omnes 10 Nam et porrigo et r 11 aptissimae H proportionem H 12
 non fraxi
 fregi Hh 13 secuntur RB sequuntur K sequunt L 14 perligo Gg perligo K
 15 perlegi L religo L negligo GLd neglo B 16 intelligo DGL in-
 tellego intellexi quod B intelligo intellexi quod K "interlego" antiqui G inter-
 lego Dd diligo] g deligo GK 17 delexi K impinguo K inpingo inepgi
 B Pacubius LK Pacuo. Medi fr. 17 p. 132 Both. I p. 86 Ribb. cf. Fest.
 p. 356^a, 31: Pacuuius in Medio: Acces | ... eam (Accessi ad eam Vrsinus Accessi
 ad terram Bothius Accessi Aeam Bergkiius mus. Rhén. III 1835 p. 78 Accessi Aeam
 Müllerus ad Fest. p. 413) et tosillam pegi laeto in litore 18 in medio G in me-
 dio L in medio K medoton sylla B 19 tonsilla DHGLK paegi K leuo
 RBDHGK lecto Bergkiius I. I. littore RDHG 20 Lucan. Phars. V 696 sq.
 in V om. G 21 fatum] factum BDEGLr summam Voss. uterque cum aliis codd.
 Luc. et sic cod. quidam Prisc. a Cortio ad Luc. I. favor] dh labor BDGL fa***
 H fobor K labor iste fauorque Voss. A cum parte codd: Luc. 22 fortunae G
 quod] quae Voss. A et schol. Voss. B al. quo et qui vv. II. aliorum librorum Luc.
 inpegit RGLK harenis BDHLK cum Voss. B habere G 23 pepegi G
 carisium DK Charis. p. 220 P. 147 Lind. 'pango pangis pepigi et pansai et panxi'
 cf. Lind. p. 146 ann. 20 24 sed — in II in mg. add. K rhet. ad Herenn. II
 13, 20 in II ad Herennium om. G 25 legalibus Rr sunt om. L

p. 884. 95 P.

p. 495. 96 K.

hoc mo|do: rem ubi pagunt orato, ni pagunt. 'tango' praeterea 'tetigi' facit et 'pungo' 'pupugi' vel 'punxi'. Varro in I humanarum: ut habent Parii, qui vocantur ὀφιογενεῖς; et in Africa Psylli. quorum ophiogenis cum arbitrantur subpositum esse in stirpe aliquem, ei admovent, ut pungat, colubram: cum pupugerit, si de genere sit, vivere, si non sit, mori. in eodem: admota aspis cum pupugerit, si non occidat, sciat, ex Psyllorum esse stirpe. Naevius in glaucoma:

quod de opsonio

Stilo mihi in manum pupugit.

'expungo' vero 'expunxi' dicimus, at 'repungo repupugi' et 'repunxi', ut Capro videtur. cum ei, qui nos pupugit, talionem, id est vicem a nobis redditam ostendimus, 'repupugi' dicimus, quan|do vero de ratione VI 33 vel calendario loquimur, 'repunxi' dicimus. a 'tango' composita non duplicant^o primam syllabam: 'contingō contīgi', 'attingo attīgi', in quibus¹⁰ notandum, quod paenultima praeteriti corripitur, praesentis vero produci-
tur. ab 'ago' et 'frango' et 'lego' composita servant simplicium praeteritum, ut 'exigo exegi', 'prodigo prodegi', 'dego degi', 'abigo abegi', 'infringo infregi', 'perfringo perfregi', 'colligo collegi', 'relego relegi', quod differentiae causa non mutavit 'le' in 'li', quamvis etiam 'perago' a

1 pagunt orato, ni pagunt] *Bosius*, *Krehlius* pagunt orationi (r orcetioi R horatioi B) pagunt *codd.* *Prisciani indeque*, ut videtur, libri aliquot *rhet. ad Herennium*, cum eo. II. oracioni vel oratione vel orationem pangunt etc. paciscuntur libri utriusque familiae praestantioris omnes; cf. *Dürksenium Uebersicht d. bisher. Versuche zur Krit. u. Herstel-*

lung des Textes der Zwölf-Tafel-Fragmente p. 168 sqq. 2 Varra D Varron.

antiq. hum. lib. I fr. p. 204 Varr. ed. Bip. humanarum Hh 3 Parii] p. cf. Strab. XIII 1, 14 p. 588 Cas. Plin. nat. hist. VII 2, 13 Muretum var. lect. II 2 Turnebum adversar. XVI 6 pharii RB farii DHGLK ὀφιογενεῖς] om. DK add. d ὀφιογενεῖς r ὀφιογενεῖς G affrica K psilli BGLK Psyllos Muretus 4 quoru

L ophiogenis cum] 3 ('Oφιογενεῖς cum Muretus ophiogenes cum Turnebus) ophio-

genistum D ophyogenistum R ophioginistum G ophiogenistum BH ophioginistum L aphigginistum K suppositum BDGLK esse om. K 5 stirpem B ei ad-

movent, ut pungat, colubram] Muretus si admoneant (amoucant Rr ammuecant DHGL

an moucant K) ut pungat (pungat Rr) colubra libri 6 degenera Dd uiuimus G

Varron. antiq. hum. lib. I fr. p. 204 Varr. ed. Bip. 7 ammota BDHGLK

aspicu Hh psillorum BLK 8 styrpe RD Neuius libri Naev. glaucom. fr.

p. 15 Both. 152 Kl. 12 Ribb., qui creticos cum baccheis compositos effecit: ..... quod de eo opsonio | Stilo mi in manum pupugit. ....; Quod de opsonio mihi stilo in manum pupugit. . con. Fleckeisenus glauconia GLK 9 quod de eo α opsonio Ribbeckius obsonio RBDH opsinio GLK 10 in maru K 11, expunguo K et expunxi B repungo] h repugno HG repunguo K repugi GLK 12 Capro] ap. Osannum de Capro p. 16 13 ostendimus] g ostendemus G repugi GLK 14 calendario GL kallendario K tanguo K 15 continguo K contiagi (n) L attiagi (n) K 18 exigo exigo exegi K

p. 895. 96 P.

p. 496. 97 K.

a immutabilem servavit et 'dego' syncopam euphoniae causa protulit. excipiuntur mutantia simplicis significationem, quae superius posuimus: 'neglego neglexi', 'diligio dilexi', 'intellego intellexi', quamvis Aemilius Macer in XVI annalium: omnium nostrum neglexerit auctoritatem, pro 'neglexerit' ait. supina in 'si' quidem facientia praeteritum per 'sum' proferunt secundum supra dictam regulam, ut 'mergo mersi mersum', 'spargo sparsi sparsum', 'tergo' vel 'tergeo tersi tersum'. alia vero omnia 'go' in 'ctum' convertunt, ut 'rego rectum', 'iungo iunctum', 'tingo tinctum', 'lego lectum', 'pungo punctum', 'ago actum'. abiciunt tamen n euphoniae causa haec, quae paenultimam a habent vel i, ut 'frango fractum', 'pango pactum', 'tango tactum', 'fingo fictum', 'pingo pictum', 'stringo strictum', 'ringo rictum'. excipitur 'cingo cinctum', 'tingo tinctum' et 'stingo stinctum' et ex eis composita: 'succingo succinctum', 'extingo extinctum'. 'ango' quoque differentiae causa servavit n in supino 'anctum', nam ab 'ago' 'actum' fit. quidam tamen etiam 'anxus' eius participium protulerunt. et omnia in com-
positione integras servant simplicis literas, quamvis in aliis modis mutantur, ut 'rego rectum', 'pergo' et 'porgo perrectum' et 'porrectum', 'ago actum', 'cogo coactum', 'abigo abactum', 'tango tactum', 'contingo contactum', 'frango fractum', 'defringo defractum'; 'pango pactum', 'impingo impactum'. et possumus hoc existimare differentiae causa in plerisque fieri, ne, si 'perrectum' et 'abictum' et 'defrictum' et 'impilctum' diceremus, alias significationes monstrare putarentur. Lucanus in V:

Inpactae cessere fores.

1 immutabilem B servant K dego per Hd post syncopam: a add. BDHLK pertulit K 2 posuimus] docuimus G negligo DGL 3 deligo delexi L intelligo intellexi delexi K intelligo DGL emilius DGL emilius K Aemilius Macer in XVI ann.] ad Aemilian Macrum omisso libri titulo eadem refert Diomedes p. 366 P.; at C. Licinius Macrum laudandum fuisse intellexerunt et Weichertus poet. Lat. rell. p. 92 et Krausius fragm. hist. R. p. 239, qui Licinii nomen ipsis grammaticorum verbis illatum sunt, cf. Lachmanni ad Lucr. VI 17 annot., Rothium l. l. fr. 23 p. 367 4 nostrorum B

auctoritatem Hh auctoritatem D 5 si] xi D facientia H 7 tergo .si .sum
vel tergeo .si .sum G 8 go] **go (in) L 9 tingo om. G tingo — rictum

om. D in mg. add. d 10 euphoniae Gq caussa Rr 11 tango tactum pango
pactum G tactum fri-go (u) frictum fingo fictum B "pingo pictum fingo fictum

G 12 Excipiuntur BDK 13 cingo cingo cinctum K cinctum D post cinctum
sqg. — succinctum add. r tingo r et stingo stinctum om. GLK copo-

sita H 14 succingo succinctum D succingo succinctum GL Ago D 15 servavit k
servant ni f. K 16 omnia^{supina} Hh 17 alii modis DH alii^{modis} K 18 "porgo

'pergo G 'pergo et porgo' in litura D et pargo K parrectum (o) L et per-

rectum Hh 19 cogo om. G abictum Dd 20 impingo inpactum B 21 pos-

simus Dd existimare B implerisque K 22 perictum H inipictum B
23 diceremus] h diceremus H diceremus L putentur K putentur GL Luc.
Phars. V 209 24 Inpactae] sic etiam Luc. palimps. Vindob. (v. ann. lit. Vind.

p. 896 P.

p. 497. 96 K.

in 'gor' deponentia mutant eam in 'ctum' et faciunt supinum, ut 'fungor functum'.

In 'ho' desinentia mutant 'ho' in 'xi' et faciunt praeteritum, ut 'veho vexi', 'traho traxi', et secundum supra dictam regulam in 'xi' terminantium praeteritum perfectum [per 'ctum'] proferunt supinum, ut 'vectum', 'tractum'.

In 'lo' finientia praesens per 'lui' exeunt in praeterito, ut 'alo alui', 'colo colui', 'molo molui', 'consulo consului', 'occulo occului'. Statius in V Thebaidos:

raptum quae sola parentem

Occului.

excipiuntur duplicantia l, quae si a muta incipiant, geminant principalem syllabam, etsi non servant ubique eandem vocalem, ut 'pello pepuli', 'fallo fefelli', 'tollo tetuli', pro quo nunc in usu frequenti est | 'sustuli'.
35 a 'tulo' quoque, quod veteribus in usu fuit, 'tetuli' dicebatur. in com-
positione tamen non 'geminant principalem syllabam, ut 'refello refelli', 'compello compuli'. alia quoque eiusdem terminationis o in i convertant, ut 'vello velli', sed et 'vulsi' dicitur, 'percello' quoque 'perculi' et 'excello' vel 'excelleo exculi' vel, ut alii, 'excellui', quorum simplex in usu non est. 'peallo' etiam 'psalli' facit praeteritum. Cicero de suppliciis: revellistis atque in profundum abiecistis. Virgilius in bucolico:

Cum canerem reges et proelia, Cynthus aurem
Vellit et admonuit.

Lucanus in IIII:

Castrorum siccis de cespite vulserat herbas.
idem in VI:

percussa quae viscera nimbis

Vulsit.

Anz. Bl. XXVI 24) impactae RL cum Voss. A impulsae spscr. schol. in Voss. B et

sic vel impulsae al. codd. Luc. impertae G cessere D 1 mutant, eam Hh
funegor B 3 "motant" disinentia K 4 traxi. secundum GLK praedictam
G 5 per etum] rd per inctum R om. DGL in mg. add. K ut om. D 7 lo

dissinentia K praesens tempus per B 8 colui] cului B ocului Hh Stat.
Theb. V 35 sq. 9 thebaidos D tebaidos GLK 10 raptum G raptum quae] r

raptumque RBDH parente D parentum LK 11 ocului D 12 quae Hh

si om. G geminant Rr principalem H 13 servant] r servant RG 14 quo
add. rb usi R 15 quoque] uero G uerbib. ueteribus H 16 ut om. LK

18 sed conuulsi B percello Rr 20 Cicero de suppliciis] immo de signis: in
Verr. act. II III 11, 26 21 suppliciis] h simplicis H atque] neque Cicero
Verg. ecl. 6, 3 sq. (deficit Med.) 23 reges BDHG siluas (l) L
proelia G Cynthus] h cinthus RBGL qui inthius K 24 et m. att. add. Pal.
amonuit D ammonuit HGL amouit K monuit Rom. 25 Luc. Phars. IIII 414

in IIII om. G 26 cepite H 27 Luc. Phars. VI 545 sq. 28 percussa quae G
nimbis] membris G cum nonnullis Luc. codd.

p. 896. 97 P.

p. 496. 99 K.

idem in eodem:

Illa genae florem primaevae corpore vulsit.

idem in VIII:

Avulsitque manu telumque affixit arenae.

5 Lucretius ab 'excello excellis' infinitum protulit 'excellere' paenultima 36
corrupta:

Omnibus ornatum voluisti excellere rebus;

Cicero vero in I epistularum ad filium: quare effice et elab-
hora, ut excelleas, quod est ab 'excelleo excelles', cuius praeteritum
10 debet 'excellui' esse, ut 'calleo callui', secundum proportionem secundae
coniugationis. idem tamen Cicero in Verrinis praecellunt protulit
secundum tertiam coniugationem et in I pro || Cornelio: qui eloquen-
tia ceteris antecellit. ex quo debet 'exculi' quoque esse praeteri-
tum perfectum, sicuti 'percello perculi'. Virgilius in V:

15 Perculit et fulva moribundum extendit harena.

Bassus in II lyricorum:

Calliope princeps sapienti psallerat ore.

Supina in 'tum' quidem exeunt, quae nascuntur ab unam l habenti-
bus, ut 'occulo occultum', 'colo cultum', 'consulo consultum'; quae vero
20 duplicant, per 'sum', ut 'fallo falsum', 'pello pulsum', 'vello valsum',
'excello excelsum', 'percello perculsum'. a 'psallo' supinum non legi,
ab 'alo' vero tam 'altus' quam 'alitus' dicitur. Cicero pro Plancio:
ubi altus est. similiter Sallustius in Iugurthino: et | omnem
aetatem Arpini altus; in quibusdam autem codicibus etiam 'alitus'

1 idem om. B Luc. Phars. VI 562 2 e (ex, a) corpore aliquot codd. Luc. cum
Voss. b 3 Luc. Phars. VIII 765 4 manum R telumque] telum quae B piloque
Lucanus teloque Luc. Zmicc. affixi^t Rr affixit K arenae] sic etiam Luc. Voss. A
al. harenae Bd haraenae G haraene K harenis (Voss. B) vel arenis libri Luc. plerique
5 Lucr. I 27 cf. lib. VIII § 96 excellere in mg. K 7 voluisti Rr 8 Cic. epp.
ad filium lib. I fr. v. lib. VIII § 96 I om. R aepistolae K effice** (re) D 9

praeteritum tempus debet B 10 esse ΠΑΝΟΥΠΡΟ ut calleo B calui G 11 prae-
cellunt in Ciceronis Verrinis non inveni ac quantum equidem scio huius verbi sola
forma praecellens utitur Cicero verrenis G procellunt K percellunt ni f. H per-
cellit h 12 Cic. pro Cornelio or. I fr. 38 p. 451 Or. cornilio K eloquenti* H

13 antecellit] in titura k antec**** K 14 Verg. Aen. V 374 II. r 15
c pertulit Med. percutit Rom. moribunda Rr moribundū L moribundus K arena D

16 Caesius Bassus lyricorum II cf. Weichertum de L. Vario etc. p. 145 Ler-
schium philolog. I 622 coll. O. Iahnio ad Pers. sat. 6, 1 p. 211 sqq. prolegg. p.
XXVIII sq. Bernhardio in hist. lit. Rom. p. 465 ed. alt. U. G lyricorum D
17 caliope GK sapienti princeps GLK psalleret G 18 'exeunt' quidem H

una B 19 occulo (t) K 20 duplicant l B duplicant HhK pulsum (e?) in
el uol exculsum

pulsum corr. B uolo Rr 21 excelo R excelsum Dd excellsum RK
uel non inueni
non legi Rr 22 ab alto Rr Cic. pro Planc. or. 33, 81 ubi altus aut doctus est
cf. ibi ann. Garatonii plantio RHGLK plangio B 23 Sall. Iug. 63, 3 iu-
gurtino H et per omnem aliquot libri Sall. 24 aetatem] pueritiam libri Sall.

alitus etiam nonnulli nostrorum codd. Sall. quodiobus D

p. 887. 98 P.

p. 489 K.

invenitur. a 'tollo' quoque deficit supinum, sed pro eo utimur 'sublatum'. 'volo' quoque anomalum 'volui' facit praeteritum, ex quo nomen participiale nascitur 'vultus', quomodo ex 'colo cultus' et ex 'occulo occultus'.

VII 37 In 'mo' desinentia, si vocalis longa antecedit, o in 'psi' conversa proferunt praeteritum, ut 'promo prompsi', 'demo dempsi', 'como compsi'. haec autem 'si' in 'tum' convertentia faciunt supina, ut 'sumo sumpsi sumptum', 'promo prompsi promptum', 'demo dempsi demptum', 'como compsi comptum'; alia vero in 'mo' desinentia per 'ui' divisas exeunt in praeterito, ut 'vomo vomui', 'gemo gemui', 'fremo fremui', 'tremo tremui'. excipiuntur 'emo emi' et 'premo pressi'. et in 'ui' quidem terminantium supina fiunt 'ui' in 'itum' conversis correpta paenultima, quomodo in omnibus, quae ex huiusmodi praeteritis nascentia i habent ante 'tum', ut 'vomui vomitum', 'gemui gemitum', 'fremui fremitum', 'tremui tremitum'. 'emi' vero 'emptum' facit, quod ideo assumpsit p, 15 quia non potest m ante 'tum' sine p inveniri euphoniae causa, ut 'sumptus', 'promptus', 'comptus'. 'pressi' vero secundum in 'si' terminantium regulam i in 'um' convertens facit supinum, ut 'pressi pressum'.

In 'no' o vel g antecedentibus per 'ui' || divisas faciunt praeteritum, ut 'pono posui' et ab eo composita, 'suppono supposui', 'compono composui'. antiqui tamen et 'posivi' protulisse inveniuntur. Plautus in vidularia:

Nunc apud sequestrum vidulum posivimus.

Apuleius in I Hermagorae: et cibatum, quem iucundum esse 38 nobis animadvertērant, eum adposiverunt. 'gigno genui', pro quo 'geno' vetustissimi protulisse inveniuntur - Varro in andabata: sed quod haec loca aliquid genunt -, cuius infinitum passivum Lucretius in III protulit, 'geni':

1 in*****uenitur H   defecit GLK   2 uoloque anomalum R   uoluit D
 3 participiale Dd   6 ut sumo sumpsi promo DH   promsi RD   promsi^p H   7
 in ptum B   8 promsi D   prosi G   proptum R   promptum D   11 praemo R   ui
 divisas quidem D   12 supine faciunt Rr   in tum DH   13 praeteritas Hk
 14 tum] tu LK   ut uomio uomui B   genui G   15 adsumpsit B   17 promp-
 tus] rd promptus R   prumptus D   presi Rr   Pressi B   18 pressi pressum B   20
 et habeo Rr   conpono coposui H   21 posivi] r potui R   Plaut. vidul. fr. 8
 p. 442 Both.   23 capud R   vidulum D   nitulum h   posuimus RrH   24 Apu-
 leius in I Hermag.: Apul. fr. 7 t. II p. 637 Hild.   iucundum] k iocundum BGLK
 25 animaduertērent G   animaduerturant Dd   adposiuere B   apposuerunt rel.
 26 quo add. r   uetustissime Rr   Varro in andabata] cf. lib. VI § 17. Varr.
 sat. VII fr. 6 p. 95 Oehl. cf. Krahnerum de Varr. ex Marciāni satūra supplendo
 p. 20   28 Lucanus Rr   Lucret. III 796 sq.   III Krehtius IIII. libri

p. 898 P.

p. 499. 500 K.

tanto magis inficiendum est,

Totum | posse extra corpus durare genique.

a canendo quoque composita similiter praeteritum in 'ui' divisas
finiunt: 'succino succinui', 'occino occinui'. quidam autem et 'occano
5 occanui' protulerunt, ut Sallustius in I historiarum: iussu Me-
telli cornicines occanuere. sed Probus 'occini' quoque existi-
mat posse dici, cum simplex 'cano cecini' faciat, quomodo a 'cado cecidi:
incido incidi' et a 'tango tetigi: contingo contigi'. in antecedente 'no'
in 'psi' conversa facit praeteritum perfectum, ut 'temno tempni'. alia
10 omnia per 'vi' coniunctas proferunt praeteritum: 'sino sivi', 'sterno stravi',
'cerno crevi'. non solum enim τὸ 'κοκκινύζων κρινῶν' sic facit praeteritum,
sed etiam cum pro 'video' accipitur. Titinius in gemina:

simul ut pueras

Has nocte suspirare crevi,

15 pro 'vidi'. Plautus in cistellaria:

†Cum ego te amavi, mea Antiphila, et mihi amicam
esse crevi,

similiter pro 'vidi'. 'sperno' quoque 'sprevi' facit et 'lino livi' vel magis
differentiae causa ad nomen Livi 'levi', quod a 'leo' quoque simplici nasci-
20 tur, quod in usu non est, ex quo 'deleo delevi'. unde et 'letum' dicitur,
quod delet vitam. Iuvenalis in III:

Nam quis plura linit victuro dolia musto?

Terentius in heautontimorumenon:

Relevi dolia omnia, omnes serias.

25 vetustissimi tamen etiam 'lini' in praeterito protulisse inveniuntur, ut 30

^a inficiendum

1 inficiendum R inficiendum B Lucr. quadratus V 140 inficiendum GL et ex
inficiendum corr. K .i. corrumperendum add. k est om. libri Lucretiani et h. l. et
simili V 140 3 deusas L 4 finiunt] faciunt GL hoccano hoccanui Rr 5
Sall. hist. I 69 p. 99 Kr. iusu LK iussum B 6 Probus ni f. Berytius. iunio-
rem intellegit Osannus Beiträge II p. 211 cf. ann. ad lib. V § 45 posse existi-
mat D 7 facit H 8 et attango K 9 in si D ^p temno (p) R tempno BD

Alia uero omnia H 10 sino sini L 11 cereui K ^p ^p TOKOCKINEIZWN EKPINW Rr
TOKOCKINEI,ZEN KPINW (sic) add. d ^u KOCKINEIZON BHGL KOCKINEITON K KPINO B

12 tinnius G Titinii geminae fr. 16 p. 64 Both. p. 116 Neuk. fr. X p. 121
Ribb. 13 simul ut pueras hās ego | Nocte suspirare crevi G. Hermannus opusc. V
p. 271 Simul ut pueras hāsce nocte suspirare crevi. . 'possis etiam simul ut pueras
Hac nocte s. c.' Ribbeckius 14 Has] sic etiam Barb. m. alt. hac Barb. m. pr. et non-
nulli codd. Krehliani nocte has ad baccheos efficiendos Neukirchius noctes B
15 Plaut. cistell. I 1, 1 sq. cistellaria (a) L 16 Cum ego antehac (ex antid-
hac corr. Vet.) te amavi et mi (mihi Vet.) amicam esse crevi, | Mea Gymnasium Plau-
tus amau. K antiphila (h-p) R 20 letum] letum D loetum H deletur
in deletū corr. B 21 Iuv. sat. III 9, 58 22 victuro H ^o delia Rr 23
Ter. heautontim. III 1, 51 heautontimorumenon G heautontimorumeno D heautonti
morumenon H heatuntimorumenon L eatontimor K 24 relevi G omnia dolia
B omnia om. H series ^a DdH seras h 25 protulisse K

p. 898 99. P.

p. 500. 501 K.

Varro rerum rusticarum: cum oblinerunt vasa. supina in 'ui' quidem divisas terminantium praeteritum subtracta u et addita 'tum' proferuntur, correpta tamen paenultima, ut 'posui positum', 'genui genitum'. a 'cano' tamen composita primitivi || servant in supino terminationem; 'cantum' enim et 'succentum' dicimus, quamvis in ipso verbo a in i convertuntur ex eo composita, sed in supino iterum i in e transferunt: 'succino succentum', 'occino occentum'; 'tempesi' vero 'temptum' facit, sicut omnia in 'psi' per praeteritum exeuntia. in 'vi' vero syllabam desinentia mutant eam in 'tum' secundum praedictam regulam, ut 'sivi situm', 'stravi stratum', 'crevi cretum', 'sprevi spretum'. ergo 'livi' quoque vel 'lini litum', 10 unde Virgilius in IIII georgicorum:

et paribus lita corpora guttis.

Sallustius in Iugurthino: simul gladium sanguine oblitum 10 ostentans. et sciendum, quod tam 'litum' quam 'situm' et 'itum, quitum, citum, satum' corripunt paenultimas, quod in aliis supinis, quae 15 a praeteritis in 'vi' terminantibus nascuntur, non invenitur, ut 'amavi amatum', 'movi motum', 'nevi netum', 'favi fautum', 'cupivi cupitum', 'munivi munitum'. (Caper: ut 'sino situs', sic 'nequeo nequitus' corripit paenultimam, quod usus ubique approbat. Cicero pro Cornelio: coeptum igitur per eos, qui agi volebant, desitum est per hunc, 20 qui decessit. ecce hic manifestissime ostendit orator, a 'desinor' esse 'desitum'; sic ergo et a 'sinor' 'situs'.) quod autem paenultima supra dictorum supinorum corripuntur, poetarum exempla docebunt. Virgilius a 'praetereor' in VIII:

O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos.

idem in X ab 'obeor':

Morte obita qualis fama est volitare figuras.

Ovidius in fastis:

1 in Varr. rer. rust. libris hodie haec non reperiuntur, immo se oblineerunt nisco legitur III 7, 7. verba hic l. f. ad ephemeridem rusticam s. agrestem pertinent oblinerint LK uassa K 3 tamen correpta R tamen add. d gemui genitum G 4 in supino servant G terminationem] l termin***** L 5 succentum Rr succentum ex succentum corr. K connerant DH 6 sed] r sic R 7 occipno K - teptum D 8 per om. BK add. b uero om. K 9 regulam om. G 10 spracui spractum BH 11 Verg. georg. IIII 99 georgiē DH geor G 12 guttis] d gutis D 13 Sall. Iug. 101, 6 in Iugurthino] om. G iugurtino Rr gladium] r gaudium R sanguine om. G 14 ostentans add. r ostentas Dd ostendere Sallustius et sciendum om., Et sciendum tamen in mg. add. K 15 satum citum D corripunt Rr 16 terminantibus] desinentibus L disinentibus GK 18 Caper] ap. Osannum l. l. p. 16 corripuit R 19 quod] r quem ni f. R adprobat B Cic. pro Corn. or. I fr. 35 p. 451 Or. cf. § 55 cornilio GK 20 agi ex § 55 addidi. om. h. l. libri volebat D 21 manifestissimo LK manifestimo G orator] h arator H adhesinor Rr 22 penultima (sic) add. d 23 supinorum spscr. l Verg. Aen. VIII 560 24 VIII. H 25 refert Pal. iupiter L 26 Verg. Aen. X 641 cf. lib. VIII § 31 27 quales HLK uolita^{re} HK 28 Ovid. fast. IIII 583 sq.

p. 500. 500 P.

p. 501. 502 K.

Sol aditus, quam quaeris, ait, ne vana labores,

Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

Terentius in hecyrā:

Nam cum compressa est nata, forma in tenebris nos-
ci non quita est;

est enim quaternarius iambicus. Lucanus in VIII:

Hic situs est Magnus. placet hoc, fortuna, sepul-
chrum.

idem in eodem:

10 Illita tela dolis nec Martem comminus usquam.

Virgilius in IIII georgicon, ut praedictum est:

et paribus lita corpora guttis.

a 'cio' composita tam corripientia quam producentia paenultimam inve- 41
niuntur.

15 In 'po' desinens m antecedente unum invenio 'rumpo', quod sub-
tracta m et o in i conversa facit praeteritum paenultima || producta tam
in simplici quam in compositis ab eo: 'rumpo rūpi', 'abrumpo abrūpi',
'corrumpo corrūpi'. e vero brevem paenultimam habentia mutant o in 'ui'
divisas in praeterito, ut 'strēpo strepui', 'obstrēpo obstrepuī'; r vero vel
20 l vel e productam ante 'po' habentia o in 'si' convertentia faciunt prae-
teritum, ut 'scalpo scalpsi', 'sculpo sculpsi', 'carpo carpsi', 'rēpo repsi',
'serpo serpsi', 'sarpo sarpsi'. Lucanus in III:

Sed per iter longum causa repserē latenti.

supina in 'pi' quidem terminatorum fiunt mutata i in 'tum', ut 'rupi rup-

1 aditum GLK quā Rr queris R 3 Ter. hecyr. IIII 1, 57 in hecyrā
om. G haecira R haecyra Dr echyra B °chyra H echira LK 4 cum compressa]
ē compsa G cu, pssa Dd cumpressa Rr cum compressa ex cum compressa(n?) corr.

Bas. nata nata K 6 iambus Rr Lucan. Phars. VIII 793 7 sepulchrum]
r et sic Luc. Voss. A sepulcrum RGLK cum Voss. B 9 Lucan. Phars. VIII 382

10 Illita ex Illata corr. B comminus usquam] sic libri fere omnes § 56 et
h. l. GLK cum Voss. B et al. codd. Luc. comminus uni BDH comminuisum R com-
minus unum r Heidelb. comminus umquam d Darmstad. b et § 56 Heidelb. (comminus
unquam ut vid. alii codd. Krehliani) cum parte librorum Luc. (unquam Voss. A); et sic f.
h. l. cod. Theodori 11 Verg. georg. IIII 99 georgicorum (an geor vel georg?)

RK praeditum Rr 12 corpora Kk guttus H 13 cio H cieo Kr uel a
cito in mg. k cito B tam corripientia in mg. add. L 15 unum inuenio m ante-
cedente K subtrātā R 16 penultima Rr ++ producta L 17 rumpi G

abrupi ex abrumpi corr. K aprupi Dd 19 l uero uel r GLK 20 si(p) D 21
sulpsi H carpo carpsi h. l. om. K scarpsi D sarpo sarpsi serpo serpsi
repo repsi GL repo repsi serpo serpsi carpo carpsi sarpsi K 22 sarpo sarpsi]
eligo

scarpo scarpsi Rr scarpo scarpsi Dd scarpo scarpsi H ΑΜΠΕΛΟΥΥΚΑΑΔΕΥΩ scarpo scarpsi
B. Lucan. Phars. III 458 III, ex IIII. corr. H IIII. B 23 Sed (Et) pariter
v. l. aliquot libr. Luc. seper Rr longo Dd longum causam in lū. B causam
RDGL 24 in ptum B ut rupi D

p. 900 P.

p. 502 K.

tum'; in 'ui' vero separatas subtracta u et addita 'tum': 'strepui strepitum'; in 'psi' autem exeuntia secundum supra dictam regulam mutata 'si' in 'tum', ut 'scalpsi sculptum', 'sculpsi sculptum', 'repsi reptum', 'carpsi carptum'.

In 'ro' finita per 'vi' syllabam terminant praeteritum, ut 'tero trivi', s
'quaero quaesivi', 'sero seris sevi', nam 'sero seras', a sera obdita natum,
42 'seravi' facit. a 'sero seris' tamen composita, quando mutant simplicis
significationem, per 'ui' separatas proferunt praeteritum o in 'ui' con-
versa. 'desero' pro 'relinquo' 'deserui', 'insero' pro 'immitto' 'inserui'.
si enim de arbore dicam, 'insero insevi' facit et participium 'insitus', non 10
'insertus'. Virgilius in bucolico:

Insere nunc, Meliboeae, puros, pone ordine vites.
idem in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

15

vetustissimi tamen etiam in simplici 'serui' protulisse inveniuntur, pro 'or-
dinavi' et pro 'sevi'. Ennius in praeceptis:

Vbi videt avenam lolium crescere inter triticum,

Selegit, secernit, aufert; sedulo ubi operam addidit,

†Quam tanto studio servit.

20

duo inveniuntur supra dictae terminationis verba, quae duplicant s ante i
in praeterito: 'gero gessi' et 'uro ussi'; 'verro' enim secundum Servium
'versi' facit, secundum Charisium autem 'verri', quod et usus compro-
bat. Licinius Macer pro Tuscis: quis oportuit amissa resti-
tuere, hisce etiam reliquias averrerunt. Publius in Mur- 25
midone:

1 uero om. G   separatas ex seperatas corr. B seperatas G   3 psi in ptum
B   sculpsi sculptum add. r   4 carpsi add. r   5 praeteritum add. k   treui
Dd   6 quaessivi G   sequi B   a sera — sero. is (sic) in mg. add. K   obdita
Rr   7 sero seris sevi BH   simplices Dd   9 "deserui" pro relinquo G   in-
mitto B   10 non] un̄ (i. e. unde) G   11 Verg. ecl. 1, 74   12 meliboeae H
melyboec G et, ex melyboecae mut., K   pyros G   13 Verg. georg. II 33 sq.
georgicorum L?   15 fere B   17 et sevi K   sequi B   Ennius in praeceptis]
Enn. fragm. p. 101 sq. Hessel. ποταπεκτινόν sive praeceptorum fr. II p. 165 (cf.
p. XCI) Vahl.; alter enim eiusdem libri titulus viris doctis merito videtur protrepticus
a Charisio p. 40 P. 29 L. laudatus cf. Lindemannum inedit. Lat. part. I p. 4 Vahlen-
nium l. I. p. XCI   18 Is ubi Th. Hugius ap. Vahlenium videt] uidelicet H   19
Selegit] D seligit D ex corr. rell.   aut fert R   is operam addit sedulo | Quae
tanto cum studio servit Hugius et Vahlenius   Vbi — servit] Vel bis operam addi uelit,
quom tanto studio servierit Lindemannus l. I.   20 servit H   21 uerba supradictae ter-
minationis K   ss J. i] e RB   22 ussi capw B   verro] r Varro R (B?) Serv.
ad Verg. Aen. I 59   23 versi] uer R   charissimum RLK carisium DH   Charis.
p. 218 P. 147 Lind.   24 Licinius RBHGLK Lucinius D   C. Licinii Macri pro Tuscis

or. fr. v. Meyerum l. I. p. 387   quis scripsi quos libri quibus Meyerus restituro Rr
25 hisque DL   reliquias G   puplius GK   Publius in Murmidone] P. Pu-
blici Lochi Syri Murmurconis fr. p. 258 Ribb.   in Murmidone om. G   Murmidone]
scripsi, ut aliquid saltem proferrem, coll. Strattidis (et Philemonis) Myrmidonibus, quos

p. 900. 901 P.

p. 502. 503 K.

Cellas servorum converri.

'curro etiam repetita | priori syllaba 'cucurri' facit praeteritum, quod in VIII 43 compositione inveni|tur apud quosdam auctorum geminationem primae syllabae servans, apud alios autem minime, ut Virgilius in IIII Aeneidos:

Decurrere iugis, alia de parte patentes

Transmittunt cursu campos.

Livius in XXII ab urbe condita: qua cuique proximum fuit, decucurrerunt. idem in XXV: et si ferocius procucurrissent.
10 Cato contra G. Pisonem: video hac tempestate concurrens omnes adversarios. Terentius in hecyr:

Vna illarum interea propere praecucurri

Caesar ad Virgilium: excucurristi a Neapoli. Plautus in Stich:

15 Praecucurri, ut nuntiarem nuntium exoptabilem.

Supina eorum, quae in 'vi' syllabam terminant praeteritum, mutatione 'vi' in 'tum' proferuntur secundum supra dictam regulam: 'trivi tritum', 'quaesivi quaesitum'. 'sevi' vero secundum analogiam 'setum' de-

huc referri posse docent Laberii cacomnemon, colax, ephebus, hetaera, necymantia, scyllax cf. etiam gloss. Vat. VI 534 class. auct. ed. Mai: myrmidones dolosi, quam Ribbeckius in ann. ad h. l. attulit. murmurithone R muromonthones B mauromonthones b muro. muinthonē D Muromunthone H moro munthone L Darmst.^b muromuntone K murmunthone Zwicc. 1 Krehlii Darmst.^a Mimo Mutone teste Fleckeiseno suo exemplo Putschiano ascripsit Niebuhrus. Moro mentone, Murrhinone, Μορμονόθωνι templavit Ritschkeius parerg. I p. 197 cf. Bothium l. l. p. 222 sq. 275. Murmurcone coll. thes. nov. Lat. ap. Maium l. l. VIII 362 (ubi Murmurcones edidit Maius, murmurones conti. Hildebrandus gloss. Lat. bibl. Paris. p. 214) Ribbeckius, qui olim cogitaverat de Muto Mutuno vel Muro Mutuni vel Murco mutone muro: Mutone cellas α

2 repetita GL priore BDHGL cucurrit H 4 servans] b servans B

Verg. Aen. IIII 153 sq. 6 Decucurrere Rr Decurre K Ver. patentes Dd pat-
tentis Rom. (Ver.?) 8 leuius G Liv. ab u. c. lib. XXII 4, 6 in om. H
in — condita om. G ab urbe condita add. d qua cuique] quacunq[ue] K quaque

Put. et Colb. Liv. 9 decucurrunt Rr decucurrerunt K decurrerunt B Liv.
ab u. c. lib. XXV 11, 3, ad quem locum haec recte rettulit Sigonius in annot. ad Liv.
l. l. XX. libri ferocius L ferotius D procurrissent Rr decucurrissent L
10 Catonis contra C. Pisonem or. fr.: v. Meyerum l. l. p. 143 galum B pisso-
nem LK "video "hac Li hoc Dd concurrisse] d concucurrisse DH 11
Ter. hecyr. III 3, 11 in hecyrā om. G echyra B echira LK 12 Vna ea-
rum 'codex vetus' Prisciani teste Bentley ad Ter. l. l. illarum forte interea Bas.

procucurrit HK praecurrit L cucurrit B praecurrit Bemb. 13 Caesaris Aug.
ad Vergilium ep. fr.: v. Fabricium Imp. Caes. Aug. p. 158 sq. Weichertum Imp. Caes.
Aug. scriptor. rel. I epp. fr. 27 p. 159 excucurristi H anea poli K ad nea-
polim B neapuli Rr nepoli G Plaut. Stich. II 2, 67 (v. 395) in Stich
om. G 14 sthico R stico D 15 procucurri K nuntiarem Dd exoptabilem

etiam Plauti Ambrosianus exoptabilem D exoptabile* (m) H obtabilem vel optabilem
libri Plautini ceteri 16 syllaba R 18 qssui qssitum G Saeui BH

p. 901. 902 P.

p. 503. 504 K.

buit facere, sed differentiae causa veteres 'Setum' pro 'Zethum' dicentes hoc 'satum' proferre tradiderunt. et sciendum, quod in nullo alio supino sive participio seu nomine participiali a paenultima corripitur, nisi in supra dicto et aliis tribus, id est 'sātus, rātus, dātus, stātus'. 'reor' quoque 'ratus' facit participium, ut puto differentiae causa, quia 'ritus' aliud significat et 'retus' pro 'retitus' dicebant, quomodo 'saucius' pro 'sauciat' et 'lassus' pro 'lassatus' et 'lacerus' pro 'laceratus' et 'potus' pro 'potatus'; difficile enim invenis e verbi in a converti per participium sive supinum nisi in supra dictis. in compositione vero a supra dictorum supinorum sive participiorum in i convertitur correptam: 'satus, insitus, ob-
44 situs'. Virgilius in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

Cicero in frumentaria: ut cum obsitum Leontinum agrum vidis|ses. 'deserui' vero 'desertum' et 'inserui insertum' et 'exerui exer-
tum' faciunt supina; quae vero duplicant s ante i, mutant 'si' in 'tum' in supino: 'gessi gestum', 'ussi ustum'. duplicantia vero r ante o in praesenti 'ro' in 'sum' convertentia faciunt supinum, ut 'curro cursum', 'verro versum'.

45 In 'so' desinentia o in i convertentia assumunt 'vi' et faciunt praeteritum perfectum: 'laccio laccessivi', 'arcesso arcessivi' - Sallustius in I historiarum: Domitium proconsulem ex citeriore Hispania cum omnibus copiis, quas paraverat, arcessivit. idem in II historiarum: argentum mutuum arcessivit. Cicero pro Roscio: arcessivit aliquem. quem aut quando? ('laccio laccessivi': sic Probus, et videtur mihi melius dicere, participium enim passivum

1 differ^{on}tiae Ll veteres om. K Setum pro Zethum] DHGL et, setum pro in
mg. add., K setum pro zetnm RB 2 alio infra lin. add. K 3 sive] r se R aut
K 4 status datus D status add. k quoque add. k 5 et puto h 6 re-

tus pro retitus (c) H retitus R sacius L 7 lasus pro lasatus GK lasa-
tus L 8 inuenies K per add. d 9 a add. r 11 Verg. georg. II 33 sq.

14 Cic. in Verr. act. II III 18, 47: campus Leontinus, cuius antea species haec
erat, ut, cum obsitum vidisses, etc. frumentaria ut Cum L leontinum K
15 uero om. G exerui] r exserui D exserui B exuri R 17 duplicantia] .Duplicia

R 10 uero Rr 20 adsumunt B 21 arcesso arcessivi G arcesso arcessivi
arcesso arcessivi B Sall. hist. I 71 p. 99 Kr. 22 historiarum] r istor** R

domidum Rr domitium H domicium GL domicilium, in mg. uel domitium K 23

quos K arcessiuit G post arcessiuit: idem — arcessiuit om. RG add. r
Sall. hist. II 94 p. 190 Kr. 24 mutum LK Cic. pro Rosc. Amer. or. 28, 76 25
aliquem aut quando L Darmst.^b cum Cic. Par. 1 aliquem at quando vel aliquem ali-
quando (sic Guelferb.) codd. Cic. ut vid. rell. omnes 26 Probus] Berytius scil. v. O.
Iahnium ad Pers. prolegg. p. CXXXIX coll. ann. ad lib. V § 45. ad iuniorum Probus
h. l. refert Osannus Beitr. II 211 mihi om. K

p. 502 P.

p. 504. 506 K.

'laccessitus'; Caper tamen 'laccessi' dicit esse, ut 'faccessi', et profert exemplum Lucilii, quo usus est in XIII:

Num vetus ille Cato †laccessisse appellari quod

Consciis non erat ipse sibi?

sed potest 'laccessisse' per syncopam esse prolatum 'vi' syllabae, ut 'cupisse', 'petisse' dicimus pro 'cupivisse' et 'petivisse'. Sallustius in III historiis: diversa, uti solet rebus perditis, capessivit. idem in IIII: igitur legiones pridie in monte positas arcessivit. 'faccesso' vero et 'capesso' et 'viso', quae possumus desiderativa dicere - significat enim 'faccesso' 'desidero facere' et 'capesso' 'desidero capere' et 'viso' 'desidero videre'; frequentativa enim esse non possunt, cum primae coniugationis non sunt, haec eadem secundum Diomedem et Charisium o in i convertentia faciunt praeteritum perfectum: 'faccesso facessi', 'capesso capessi', 'viso visi'; similiter 'quaeso quaesi'; Probus tamen 'quaesivi' dicit, et melius, quamvis primitivum quoque eius, id est 'quaero', 'quaesivi' facit praeteritum. sed Sallustius in I historia: Curionem quaesit, uti adolescentior et a populi suffragiis integer aetati concederet Mamerci. Cicero in divinatione: ipse profecto metuere incipies, ne innocenti periculum faccesseris; invenitur tamen in quibusdam codicibus 'faccessieris'. 'pinso pinsui' facit praeteritum, quod Probus usu Pomponii comprobatur: neque malis molui neque palatis pinsui.

1 Caper] v. Osannum de Capro p. 16 laccessi Rr 2 Luc. sat. XIII 7 Dous. Gerl. 3 Nam G Num vetus ille Cato[ni] laccessisse Apulus iram | Consciis non erat ipse sibi? Lachmannus ad Lucret. III 1034; rell. coniecturas a vv. dd. hunc ad l. temptatas, Sardos venales, enumerat H. A. Kochius exercit. crit. in priscos poetas Rom. p. 16 sq., quem ipsum olim a se excogitata prae Lachmannianis spernere compertum habeo. ego, de certa emendatione desperans, id tantum addo, eam, ut mihi quidem videtur, proficisci debere a Catonis oratione, si se Caelius tribunus plebis appellasset, ut fere miretur Lucilius, Caelium eam ob rem a Catone accusatum fuisse, quod is ipse se accusari ab illo ignoraret Cato om. K laccessisse] b lacississe B 6 et om. BG Sall. hist. III 78 p. 270 Kr. cf. Non. p. 116, 20 in III. historiarum om. G 7 ut b capessivit] sic etiam Nonius laccessiuit GLK 8 Sall. hist. IIII 43 p. 341 Kr. accersiuit B 9 uero spscr. K uisso G uisso (s) D 10 facesso desiderio G capesso ex lacesso ni f. corr. L desidero capere et uiso add. d 12 diomedem GL diomedem BDH diomedem K Diomedes p. 367 P., ubi tantum capesso et uiso laudantur, non facesso 13 charissium L chasium K Charisius p. 218 P. 146 L.

conuertenti Bb 14 Prob. inst. gram. p. 1487 P. 142 L.; ni hic quoque Berytius intellegendus est 15 melius sunt quamuis r 16 sed om. D eras. in K Sall. hist. I fr. 55 p. 86 Kr. II. L 17 quaesit] G quaesiuit RBHLK quesuiuit D adulscientior DHGL adulscientior K 18 integer (r) H integer aetati] integritati GL intigrati K concideret B Cic. in Q. Caecilium divin. 14, 45 19 ipso RGLK post faccesseris: inuenitur — faccessieris in mg. add. K 20 Inueniatur (un) L faccessieris] sic ex nostris codd. Cic. Lag. 20 faccesseris. H faccesseris. KPOYPAHKKOC. Pinso B pinso GL 21 Probus: cf. p. 534, 26 pomponi K Pomponii atell. inc. (pistoris? Munkius l. l.) fr. 5 p. 123 Both. p. 161 Munk. inc. VI p. 214. XIII Ribb. cf. Diom. p. 370 P. thes. nov. Lat. in Maii auct. class. VIII 416 22 malis] Ribbeckius molis RBDH et ex moles corr. K moles GL molui K palatis] palatis ex palat **** effecit R vel r pallathis K pilis μ pilatum

p. 902. 903 P.

p. 505. 506 K.

Supina eorum in 'situm' exeunt: 'arcessitum', 'laccessitum', 'capessitum', secundum in 'vi' desinentium regulam, de qua saepe in superioribus diximus. a 'pinso' autem 'pistum' debet esse, unde 'pistor' nomen verbale, ut 'pastum pastor', 'ustum ustor', 'gestum gestor'.

- 47 In 'to' c antecedente invenio 'pecto', cuius praeteritum plerique 'pexui', Asper tamen 'pectui', Charisius 'pexi' protulērunt. Maecenas in Octaviam: pexisti capillum naturae muneribus gratum. similiter 'necto nexui' et 'nexi'. Virgilius in V:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Sallustius in historiarum I: nexuit catenae modo. Lucilius in V:

hic solus vigilavit, opinor,

Et cum id mi visus facere est, tum retia nexit.

Propertius:

At tibi, qui nostro nexisti retia lecto.

15

'necto' vero 'flexi' facit et 'plecto plexi' antiquae. Laevius in V erotopaegnion:

Te, Andromacha, per ludum manu

Lascivola ac tenellula,

Bothius pistillis *Munkius* 1 accersitum *B* 2 in iui *LK* in iui terminantium *G* diximus in superioribus *K* 3 diximus *om. L* autem *om. K* 6 pectui] pectii *R* pecui *H* pectui *h* pexui *Asper teste Prisciano de XII vers. Aen. § 131*

p. 1254 P. 88 *L. cf. Struvium l. l. p. 275 sqq.* charius *Hh* carisius *R* *Charis.* p. 218 P. 146^b *L.* pecto pectis pexi et sic etiam apud *Prisc. de XII vers. Aen. l. l.:* at p. 217 P. 146^a *L.* pecto tis pexui, quod institutum videtur *Struvio l. l. p. 276.* uinxi pec.....cedo *cod. Char. p. 233 P. 155^a L.* Maecenas] d Mecenat *RBHGL*

macenas *D* macenas *K* 7 in *supscr. K* octavia lineola *sup. a fere evanida B* octavia 1 Octavia *π.* *Meibomius Maecenas p. 148, Bothius fr. tr. p. 280, Neukirchius l. l. p. 90, Lion Maecenatiana p. 46 ed. alt.:* praetexta scil. fabula *vv. dd. visa est Octavia.* at praeter *Scriverium et Delrium v. Langium vind. trag. Rom. p. 11,* cui hoc fragmentum magis galliambos quam tragoediam spirare videtur. et galliambis quidem Maecenatem usum esse testatur *Atil. Fortun. p. 2677 P. 319 sq. Gaisf., ex his vero verbis galliambum efficere equidem nequeo, possis Bacchios cum Neukirchio; at mihi cum God. Hermann opusc. V 265 orationis pedestris esse videntur; inter varias opiniones fluctuatur Frandsenius Maecenas p. 124 sq. 162. Octavio Falsterus mem. obsc. p. 84*

octavo *Krehlius II 574* 8 *Verg. Aen. V 425* 9 pasmas *D* 10 *Sall. hist.*

1 *fr. 23 p. 23 Kr.* in historiarum I *om. G* historiarum *R* I. r *om. R* *rell. cataene R* cataenq *r* nodo *B* *Lucil. sat. V v. lib. VIII § 33* 13 post

Et in *mg.* quid add. *K* it *Rr* mi Dousa mihi libri tunc *G* 14 profertius *GL* *Propert. el. IIII (III) 8, 37. Maecenati hunc versum tribuit Diomedes I p. 366*

P. cf. Hertzbergium in ed. Propertii III 290 coll. I 229 15 ad *D* existi *Rr*

16 et iam plecto *K* Leuius *BDGLK* Leuius *Hh* Liuius *R* *Laevii erotopaegn. lib. V fr. v. Weichertum poet. Lat. rell. Laev. fr. IV p. 44 sqq.* VI. *K* *edd. Weichertus* erotopaegnion *K* erota pagnion *L* eruta pagnion *G* erectopegnion *B* erotopaegnionte andromacha *RII* erotopegnion. de andromacha *D* 18 per ludum] *RB* et sic *Scaliger lectt. Auson. II 27 et v. d. vel Puteanus vel Fruterius a Spengelio Caecil. Stat. p. 49 l. ad marg. ed. Stephan. perdudum DHGLK* 19 lascivola] *k* lascivola *K*

Capiti meo trepidans, libens

Insolito plexi munere.

nunc enim 'plector' et 'amplector' dicimus. sed 'plector' passivum esse Terentius ostendit in Phormione:

5 Ego plectar pendens.

e brevi antecedente in 'to' desinentia duo inveni: 'pĕto petivi' et 'mĕto messui'. Cato in II originum: in campo Tiburti ubi hordeum demessuit, idem in montibus serit, ubi hordeum idem iterum metit. Cassius Emina in III annalium: in campo Tiburte ubi hordeum demessuerunt. r antecedente similiter duo inveni, 48 'verto verti', 'sterto stertui' - Persius:

Cor iubet hoc Enni, postquam destertuit esse

Maëonides, Quintus pavone ex Pythagoreo.,

geminata vero t ante o unum, 'mitto misi', et in 'sto' unum, 'sisto', cuius praeteritum quando activam habet significationem, tam in simplici quam in composito deficit; quando vero absolutam et similem 'sto' verbo, commune cum eo habet praeteritum, ut 'resisto' vel 'resto restiti', 'consisto' et 'consto constiti', 'persisto' et 'persto perstiti'.

Supina eorum, quae in 'xui' vel 'xi' praeteritum terminant, per 'xum' 20 exeunt, ut 'nexui nexum', 'pexui' vel 'pexi pexum', 'flexi flexum'. similiter faciunt supinum, quae in 'ctor' desinunt deponentia: 'amplector amplexum'; 'petivi' vero secundum analogiam in 'vi' terminantium praeteritum 'petitum' facit paenultima producta; similiter 'messui messum', sicut 'censui censum'. 'misi' duplicavit | s in supino: 'misum'. a 'stertui' 25 enim supinum non inveni nec a 'sisto'.

Deponentia in 'tor' desinentia nulla antecedente consonante 'tor' in 'sum' convertunt: 'utor usum', 'nitor nisum'; || invenitur tamen etiam 'nixum'.

1 capi timeo tripidans K   libens G   2 insolita plexit munera Grotius v. Vossium de arte gramm. V 31 p. 857 Eckst.   3 dñs t. e. dicimus k dñs K esse] r est R   4 Ter. Phorm. I 4, 42   in Phormione ostendit K formione G   5 plector K   7 mesui L   Caton. origg. lib. II fr. p. 107 Kr. fr. 61 p. 277 Roth. fr. XL1 p. 38 Wr. cf. de XII vss. Aen. § 132   secuñ in lit. b tyburti D Tiburte Krehlii censor Ienensis p. 422 tiburtino cod. Lind. S de XII vss.

Aen. I. I.   ordeum BGLK   8 demessuit L   ; Idem RDGLK   9 erit D serit ibi BHGLK   ordeum HGLK   . idem BDG   0 casius G Cassii Eminae ann. lib. III fr. p. 161 Kr. fr. 26 p. 293 Roth. cf. de XII vss.

Aen. I. I.   tyburte Dd tiburtae H tiburti r   10 ordeum GLK   demessuerunt LK 11 Pers. sat. 6, 10 sq.   12 Enni] enim RDGK   13 meonides RBDEGLK menides r   Quintus D quintus RBHGLK   pavone] k pauone K pavonem Pers. Vat. et Montepess. alter   pithagoreo GL pytagoreo D pitagoreo B pithagoraeo K 14 't uero Hh   misui DL   16 defecit L   absolutam] r absolutum R   17 communem B   consisto in mg. add. K   18 uel consto L   et persisto K   uel persto L   19 uel in xi DG   termina K   22 petiuero Dd   23 petittum]

perfectum H   petittum in mg. add. h   facit add. k   mesui Dd mesui L mesum L   24 Missi L   s] add. r ss HK   26 desinentia] exeuntia B   27 ta- men om. G

p. 904 P.

p. 507. 508 K.

In 'xo' duo inveniuntur o in 'ui' convertentia in praeterito: 'texo texui' et 'nexo nexis' vel 'nexas nexui'. Ovidius in VII metamorphoseon:

Luna quater plenum tenuata retexit orbem.

Cicero in II de oratore: sic omnia, quae fiunt quaeque aguntur, lenioribus principiis natura ipsa retexit. Virgilius in V:

Nexantem nodis seque in sua membra plicantem.

idem in eodem:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

10

Livius:

Nexabant multa inter se flexu nodorum

Dubio.

Accius in Deiphobo:

Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas neximus.

supina alterum per 'tum', alterum per 'xum' finiant: 'textum', 'nexum'. unde Virgilius in VIII:

et clipei non enarrabile textum.

idem in V:

20

Qui primus nodos et vincula linea rupit,
Quis innexa pedem malo pendebat ab alto.

DE PRAETERITO PERFECTO QVARTAE CONIUGATIONIS.

VIII 49 Quartae coniugationis verba omnia activa vel neutralia in 'io' desinunt, exceptis 'eo' et 'queo' et 'veneo' et ex eis compositis.

25

In 'cio' igitur desinentia duarum excedentia numerum syllabarum simplicia n antecedente 'cio' in 'xi' conversa faciunt praeteritum perfectum, ut 'vincio vinxi', 'sancio sanxi' - vetustissimi tamen etiam 'sancivi' vel 'sancii' proferebant. Pomponius Secundus ad Thra|seam: sancierat ius utile civitati-; sin autem n non habuerint, 'cio' in 'si' mu-

30

1 inveniuntur verba o G 2 nexas K Ovid. metamorph. VII 531
III. K 4 quater L 5 Cic. de or. II 78, 317 omnium v. l. codd. Cic.
Adjunt H flant GL 6 lenioribus v. l. codd. Cic. rexuit Rr praetexit
Cicero Verg. Aen. V 279 cf. lib. VIII § 33 8 membra D plicantem] r
placentem R 9 Verg. Aen. V 425 cf. § 47 10 palmis G innexit Hk
11 Liv. Andr. Odiss. fr. v. lib. VIII § 33 12 Nexabat G Nexebant lib. VIII l. l.
nudorum D 14 actius Rr Achius DK Att. Deiphob. fr. cf. lib. VIII § 33
in Deiphobo om. G deiphebo k 17 textum] texum G 18 Verg. Aen.
VIII 625 19 clepei K enarra_bile K inenarrabile L 20 Verg. Aen. V 510 sq.
Non valuit; nodos etc. 21 primos D 22 inexa B 24 Quartae coniugationis
om. GL post neutralia collocat K 25 veneo ex eis D 26 syllauarum B 28 s-san-
cio (c) H *s-sanciuu uel sancii *etiam H 29 Pomnius Rr thra-sea (n) B tra-
seam D sancierat K 30 utile] utile* H uti legi RBGLK habuerunt D

p. 904. 905 P.

p. 508. 509 K.

tata faciunt praeteritum, ut 'sarcio sarsi', 'farcio farsii', 'raucio rausi', 'fulcio fulsi', quod et Probo placet, quamvis alii differentiae causa 'fulxi' posuerunt. Cicero in I de oratore: at Aesopum, si paulum inrauserit, explodi. in eodem: peranguste refersit in oratione sua. idem pro Cornelio libro II: qui eis rebus urbem Italiamque referferunt. idem in II Tusculanarum: ex quibus verbis etiam omnia referferunt.

Alia vero omnia supra dictae coniugationis verba secundae personae praesentis abiecta finali s et addita 'vi' faciunt praeteritum perfectum, quod tamen etiam subtracta u consonante et correpta paenultima i licet proferre, ut 'scio scis scivi' vel 'scii' et ab eo composita: 'ascio ascivi' vel 'ascii'. similiter 'cio cis', quod et 'cieo cies' dicitur, 'civi' vel 'cii'. et ab eo composita, 'concio concis concivi' vel 'conci', 'audio audiui' vel 'audii', 'mollio mollivi' vel 'mollii', 'munio munivi' vel 'munii', 'saevio saevivi' vel 'saevii', 'eo ivi' vel 'ii', 'queo quivi' vel 'quii', 'veneo venivi' vel 'venii' - Solinus in collectaneis: Tatius in arce, ubi nunc aedis est Iunonis Monetae, qui anno quinto quam ingressus urbem fuerat a Laurentibus interemptus est, septima et vicentima Olympiade hominem exivit. Sallustius in Catilinario: sed neque pretio neque gratia impelli quivit. idem in I historiarum: neque se recipere aut instruere proelio quivere, 'suffio sufflivi' vel 'suffii', quod quamvis a neutropassivo componatur, tamen, quia significationem mutavit, mutavit etiam declinationem. unde Virgilius in IIII georgicon:

1 ut om. L satio^c Rr rautio^c Rr 2 Probo] Berytio haec tribuenda videntur. cf. ann. ad lib. V § 45. aliter Osannus Beitr. II 211 sq. fulxij h fluxi RDH pos-

suerunt D 3 Cic. de or. I 61, 250 II. k ad GLK palum irrauerit G

irrauerit H irrauserit Cic. Pal. 8 irrauxerit cod. Victorii irrauerit, iracuerit etc. libri Cic. rell. irrauserit est in oratione sua. Idem pro cornilio lib. II. explodi in eodem peranguste refersit in oratione sua. idem pro cornilio lib. II. qui eis. K 4 in eodem — referferunt add. r Cic. de or. I 33, 163 referat H

5 Cic. pro Corn. or. lib. II fr. 8 p. 453 Or. cf. Cic. or. 70, 232 qui rebus his urbem Italiamque omnem referferunt Cic. l. l. 6 Cic. Tuscul. disput. II 2, 6: ex quo libris omnia referferunt 9 s add. r quod] quem G. Quae BDH q LK

10 liquet GK et in licet corr. L 11 post et ab eo composita sqq. usque ad eadem verba om. R add. r adscio adscivi uel adscii B 13 concio concis om. H 14 molio R saevio — venii] add. r saevi R 16 Solinus in collectaneis: v. lib. I

§ 28 in collectaneis uel polyhistore lib. I l. l. statius BDHGLK caedis B

aedes d cum libris lib. I l. l. 17 quam spscr. K ingrus K 18 interemit^p Rr uicesima RBDHLK 19 olimpiade BDGL holimpiade L Sall. Catil. 49, 1: neque precibus neque gratia neque pretio Ciceronem impellere potuerunt (aliquot Sall. libri om. verba neque precibus, alii neque gratia, alii denique neque pretio, in aliis horum verborum ordo varie est permutatus) catilenario GK catillinario BH 20 pretio B

peio D impelli RGLK Sall. hist. I 97 p. 116 Kr. hidem R 21 proelia^o Rr praelio GL 22 sufficio D sufficio R suffi G 23 unde] r Vt R Verg. georg. IIII 241 cf. lib. IIII § 17

At suffire thymo cerasque recidere inanes
 'suffire' dixit secundum rectam rationis declinationem, cum simplex eius 'fieri'
 est. excipiuntur 'haurio hauri' - invenitur tamen etiam 'haurivi' vel 'hau-
 ri'. Varro in XXIII ad Ciceronem: cum indidem haurierint -,
 'saepio saepsi', 'sentio sensi', 'venio veni', 'aperio aperui' - quod videtur
 a 'pario' compositum, quod vetustissimi non solum secundum tertiam, sed
 etiam secundum quartam coniugationem declinabant, unde Ennius:

Ova parere solet genus pinnis condecoratum.

51 igitur ex eo composita, si principalem syllabam puram nec ex integra
 praepositione habuerint, 'io' in 'ui' convertunt in praeterito, ut 'aperio 10
 aperui', 'cooperio cooperui'; 'reperio' vero duplicavit p in praeterito,
 quippe diminuto una syllaba, 'reperio repperi'. simile est praeteritum a
 'comperio' 'comperi'. sunt alia ex hoc ipso composita deponentia: 'expe-
 rior', 'opperior', quorum participia 'expertus' et 'oppertus' ostendunt a
 'pario' esse composita, cuius participium 'partus' est -, 'salio salivi' vel 15
 'salii' et 'salvi'. Virgilius in bucolico:

Dulcis aquae saliente sitim restringere rivo;
 idem praeteritum in II georgicon:

Mollibus in || pratis unctos saliere per utres.
 in quibusdam tamen invenitur codicibus etiam 'saluere' scriptum. idem 20
 in XI:

portisque ab equo regina sub ipsis

Desiluit.

idem in V:

Haud mora, prosiluisse omnes, ferit aurea clamor 25
 Sidera.

1 At] ã (i. e. aut) G sufficere K thimo RBDHGLK timo r coe-
 rasque GK caerasque L recedere K inanes H 3 uel haurii spscr. K
 haurii R aurii D 4 Varron. de ling. Lat. ad Ciceronem lib. XXIII fr.: Varr.
 opp. I 188 ed. Bip. de ling. Lat. p. 596 Spgl. 267 Muell. XXIII. GL
 haurierunt Rr haurierunt (sic) L 5 sepio RBDGLK saepi H sepsi BDGLK
 apperio Rr 7 coniugationem H declinabant R Enni ann. fr. v. lib.
 VIII § 33 8 penni GLK 9 nec habuerint ex integra praepositione G
 ex integra praepositione, in mg. sine oppssione consonantium K 10 habuerint
 ex habuerunt corr. D convertunt] b conuertant B 11 duplicavit uero H 12
 diminuta BLH diminuta G diminuta R dempta K repperio L simile] r simi-
 liter R 13 compiri L 14 opperier] d operior DGLK expertu Rr opertus
 BGLK 15 pario] k pario K 16 et] nel K Verg. ecl. 5, 47 cf. lib. VII § 52
 17 aquae] r aequae R restringere G restringere HL cum nonnullis codd. Verg.
 dett. 18 Idē r ldest R Verg. georg. II 384 19 unctos ex unctor corr. H
 iunctos Rr saliere] sic etiam Verg. Med. e corr. saluere Med. m. pr. Rom. 20
 etiam] r autem R 'saluere' H Verg. Aen. XI 499 sq. 22 partisque K
 ab hequo K habetrio G 23 desiluit L desiliuit D disiluit G 24 Verg. Aen. V
 versus 140 sq. Haud mora, prosiluisse suis, ferit aethera clamor | Nauticus contaminati
 cum Aen. XI 832 sq. ferit aurea clamor | Sidera 25 haud BHGLrd

p. 906 P.

p. 510 K.

Lucanus in III:

Insiluit solo nociturus pondere puppim.

Stattus tamen in VIII Thebaidos:

excussi salierunt cuspide dentes.

5 in eodem:

Insiliere vadis magnoque fragore solutus

Agger.

Ovidius in XI metamorphoseon:

Cum saepe adsiluit defensae moenibus urbis.

10 idem in IIII fastorum:

Per flammam saluisse pecus, saluisse colonos.

Quadrigrarius in VI annali: Artorius Taureae dextrum ume-

rum sauciat atque ita resiliuit. 'cambio', ἀμείβω, ponit Chari- 52

sius et eius praeteritum 'campsi', quod ἀπὸ τοῦ 'κάμπω' ἔκαμψα Graeco

15 esse videtur, unde et 'campso campsas' solebant vetustissimi dicere. En-
nius in X:

Leucatam campsant.

'aio', cuius declinatio in usu frequenti non est, quartae coniugationis esse
ostenditur ab imperativo in i terminante. sic enim Probus de dubio

20 perfecto tractans ostendit Naevium protulisse:

An nata est sponsa praegnas? vel ai vel nega.

Accius in Ione:

1 *Luc. Phars.* III 626 *Ul. K* 2 *puppim* (*pupim DK*) *etiam lib. XVIII § 236 puppi*
Luc. Remens. *puppem alii* 3 *Stat. Theb.* VIII 132 in VIII B in VIII The-*baidos om. G* *thebeidos H* *tebaidos K* 4 *Excusi Rr* *expulsi Statius* 5
Stat. Theb. VIII 230 *sq.* 6 *insiluere edd. Statii et sic certe Cass.* *magnoque*
*fragore etiam 'antiquissimi optimique libri' Stat. teste Barthio magno stridore al.*7 *ager G* *ager K* 8 *Ovid. metamorph.* XI 526 in XI metamorphoseon *om. G*
*ad*9 *assiliuit GLr* *adsiliit h* *insiluit K* *assiliit, adsaluit v. l. ap. Ovidium* 10
Ovid. fast. IIII 805 *fastorum om. G* 11 *flammam cod. Ovid. Guelserb.* *flammas*
libri Ovidiani fere omnes *saluisse] sic etiam utrobique 'meliores' Ovidii codd. cum*
Petaviano 1, siluisque Ilfeld. saluisse libri Ovidiani plerique *colonos B Ovidius*
colonos DHL *calones RGKdl* 12 *Q. Claudii Quadrigrarii ann. lib. VI fr. p. 257 Kr.*
fr. 30 p. 345 Roth. *taurea R* *taurēq D* *taurae GLK* *humerum BDHL* 13
saucia GK *sacucia L* *resiliuit ex corr. h* *ἀμείβω] add. d* *AMEYBW R* *AMETW G*
carisius RGK *carissius L* *Charisius p. 219 P. 147 L.* *cambio, cambis,*
campsi (sic cod. Neap.), h. e. muto, p. 233 P. 155 L. *cambio campsi* 14 *ἀπὸ —**ἔκαμψα] om. D* *add. d* *ΑΠΩ R* *ΤΩΥ R* *ΤΟΙ G* *ΚΑΜΠΤΩ (π ex i ut vid. corr.)*
Rr *KAMITTO D* *KAMITW (sic) H* *KAMITW GL* *KMITW K* *ΕΚΑΝΤ* *agregco B* *a graeco*
HGL 15 *camso RH* *camsas H* *Enn. ann. X 36 E. S. II p. 50. LXVIII Vahl.*17 *Leucatam Vahlenius* *Leucatan RrHhD* *leocaten GLK* *leucatem B* *campsant*
DH 18 *'non est' frequenti G* 19 *Probus] Berytius ut videtur cf. ann. ad lib.*
V § 45. ad iuniorum coll. inst. gramm. p. 1482 P. 138 L. referre studet Osannus
Beitr. II 212 sq. 20 *Naevium] v. § 1* *neuium RBDGL* 21 *an corr. ex ai ni f.**K* *praegnans D* *pragnans Rr* *priguans GLK* *nega] d* *gena D* 22 *Alti*
Ion. fr. 1 p. 211 Both. III p. 158 Ribb. *lone] R (H?) ioe* *BDL et ex corr. h*
loe K *oe G*

quibusnam

Te aibant ortum locis,

pro 'aiebant', quod in hac coniugatione fieri solet. et est notandum in hoc verbo, quod pares habent syllabas tres personae, 'āio āis āit', quod in alio huius coniugationis verbo non invenis, et quod paenultima primae solius personae producit, quae sola i habet loco consonantis; unde tertia quoque pluralis, quae solet a prima fieri, similiter i consonantem habens producit paenultimam; quod autem in aliis corripitur, ostendit usus. Virgilius in I Aeneidos:

Sic āit et dicto citius tumida aequora placat.

10

[et Naevius:

An nata est sponsa praegnans? vel āi vel nega;
nam nisi corripiatur a, iambus stare non potest.] invenimus tamen tertiam personam praeteriti 'ait', quasi a prima 'ai aisti ait', quae in usu non sunt, unde neque perfecti neque plusquamperfecti nec futuri subiunctivi in hoc verbo declinatio invenitur. potest igitur etiam 'ait' praesens pro praeterito accipi.
53 Supina in 'xi' quidem terminantium secundum supra dictam regulam in || 'ctum' exeunt: 'vinxi vinctum' et 'sanxi sanctum', 'sancivi' vero 'sancitum', unde Lucretius:

Quod porro nequeas, sancitum quandoquidem extat.

20

In 'si' vero praeteritum finientia l vel r antecedentibus mutant eam in 'tum' in hac coniugatione et faciunt supinum, ut 'farsi fartum', 'fulsi fultum', 'sarsi sartum', unde et 'sartores' et 'fartores', et ex his composita 'confercio confertum', 'refercio refertum' - Cicero in II Tusculanarum:

Tum iecore opimq̄ farta et satiata -;

25

alia vero in 'si' desinentia supra dictam regulam servant, id est generalem in 'si' desinentium: 'sensi sensum', 'rausi rausum', unde Lucilius in XVIII:

Rausuro tragicus qui carmina perdit Oreste.

2 aibat ⁿ K ortum aibant *Bothius* ortam ⁱ *Ribbeckius* 3 pro age-
bant *D* pro aiebat *K* notandum est *K* 4 haben *Rr* habet *B* 5 inuenies
GLK 7 pluralis aiunt quae *D* i ex u ni f. corr. *K* "habens 'consonan-
tem *G* 8 *Verg. Aen.* I 142 10 dicta *R* 11 Naevius] v. *supra* p. 541, 20 neuius
RD ennius *BHGLK* 12 pregnans *RB* prignans *GLK* 13 a, iambus] .ai. ambus
Dd tamen etiam tertiam *K* 14 sunt] est *GLK* 15 neque praeteriti perfecti *G*
plusquamperfecti nec, om. *G* 16 praesens in mg. add. *K* pro add. *bd* 18
unxi unctum *H* et om. *GLK* del. r sancxi *K* sancitum *D* post san-
citum: unde — sancitum add. r 19 *Lucretius H* *Lucret.* I 588 20 Quid *Lu-*
cretius nequas *B* nequeant *Lucretius* sanctum *L* extat] ex corr. exat *B*
exstat *H* 21 eam] ea *H* 22 supinum in mg. add. *K* 23 unde sartores *GLK*
^h is *R* eis *D* 24 confertio *Rr* confertio *D* confertum refertio. add. r refer-
tio *DH* *Cic. Tusc.* II 10, 24 in conversione *Promethci soluti Aeschyl* secunda
Rr 25 Tunc *GLK* optimo *RBHGLK* satiata] r sartiata *R* saciata *D* sati-
tiata *G* satio *L* 26 servant regulam *GLK* 27 *Lucil. sat.* XVIII 8 *Dous.*
9 *Gerl.* in XVIII om. *G* 28 rausero *K* rausero *B* traicas *H* perditio
resto *B* oreste] r orestae *RHGL*

p. 907. 908 P.

p. 511. 12 K.

'haurio hausi haustum' differentiae causa assumpsit t, quamvis et aspiratione differat; 'saepsi' vero 'saeptum' secundum proportionem in supra dictis expositam facit. 'veni ventum' et 'aperui apertum' faciunt, sicut 'pario partum' et omnia ex eis composita: 'advenio adventum', 'convenio conventum', 'comperio compertum', 'experior expertum'. alia vero omnia, quae tam in 'vi' quam in 'ii' terminant | praeteritum perfectum, in 'itum' faciunt supinum paenultima producta tam in hac quam in aliis coniugationibus, ut 'audivi' vel 'audii auditum', 'munivi' vel 'munii munitum', 'scivi' vel 'scii scitum', 'arcessivi' vel 'arcessii arcessitum', 'cupivi' vel 'cupii cupitum'. excipiuntur in 'eo' desinentia et disyllaba aliarum coniugationum, quae paenultimam supini corripunt, ut 'eo ivi' vel 'ii itum', 'adeo adivi' vel 'adii aditum', 'praetereo praeterivi' vel 'praeterii praeteritum', 'queo quivi' vel 'quii quitum', 'sino sivi' vel 'sii situm', 'lino livi' vel 'lii', quod in rarissimo usu est, 'litum'. 'cieo' quoque 'civi' vel 'cii citum' corripit paenultimam, quando vero a 'cio cis' quartae coniugationis est, producit eam. 'pono' quoque, quod antiquè 'posivi', in frequenti autem usu 'posui' facit praeteritum, corripit paenultimam in supino 'positum'. 'veneo' quoque secundum analogiam 'venitum' debet facere supinum, pro quo magis 'venum' in usu est.

Et supra dicta omnia auctoritate veterum comprobantur, sicut iam superius ostendimus, rursusque referamus || in memoriam. Virgilius in VIII:

O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos.

idem in VIII:

Amphitryoniades armenta abitumque pararet.

idem in V:

Hos aditus iamque hos aditus omnemque pererrat.

idem in X:

Morte obita qualis fama est volitare figuras.

1 adsumpsit B 2 sepsi BDGLK septum RBDGLK 3 aperui] r aperio R 4
ex his K 5 comperio comperio K et experior D 6 quam] tam, in mg. uel quam G

8 munui nel muni* (ex munitum ni f. corr.) munitum Rr 9 siui H uel arcessii om. D
arcessitum accersiui uel accersii accersitum cupiui B 11 ivi vel ii] r ii uel i R 12 adii
uel adii r additum Rr 13 quaeo H quæo D siui (n) L 14 lii litum quod BGLK

15 cis** H 16 antiqui B possivi] bh possiui BH 18 Veneo secundum Rr
quoque

19 usu* H 20 ueterum auctoritate B nerum Rr 21 Rursusque referamus
B Verg. Aen. VIII 560 22 VII. K 23 Iuppiter] r iuppiter RDL 24 Verg.
Aen. VIII 214 VIII] eodem B VII. G 25 amphitryoniades B amphitryonides G

amphitryoniades K amphitryoniades H amphitryona desarmenta (i) L habi-
tumque RrD habitumque B cum Rom. bitumque Pal. parare B parabat Med.
pararent Rom. 26 Idem om. D Verg. Aen. V 441 Nunc hos nunc illos (nunc
illos nunc hos Rom.) aditus omnemque pererrat (pererrat Rom.) et sic h. versus h. l.
laudatus totidem verbis legitur Aen. XI 766 27 aditus] rd additus R auditus D
iam quæ R ianque G iamque hos aditus in mg. add. K aaditus (u) D 28
Verg. Aen. X 641 cf. lib. VIII § 31

Ovidius in IIII fastorum:

Sol aditus, quam quaeris, ait, ne vana labores,
Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

idem in heroidibus:

Tempore quo nobis inita est Cerealis Eleusin.

Terentius in hecyr:

Nam cum compressa est gnata, forma in tenebris nosci
non quita est.

Iuvenalis in IIII:

nam coitus iam longa oblivio vel, si

Coneris, iacet exiguus cum ramice nervus.

55 antepaenultima quoque in futuri temporis participio idem comprobatur. Virgilius in II:

Si periturus abis, et nos rape in omnia tecum.

Lucanus in V:

tum lurida pallens

Ora tulit vultu sub nubem tristis ituro.

'cio citus' correpta paenultima, ut diximus, facit. Statius in III Thebaidos: |

Atque hic ingenti Capaneus Mavortis amore

Excitus et longam pridem indignantia pacem

Corda tumens;

a 'cio' vero 'citus' paenultima producta, ut Virgilius in III Aeneidos:

At genus e silvis Cyclopum et montibus altis

Excitum ruit ad portus et litora complet.

'sinor situs' et 'desinor desitus' paenultima correpta Cicero pro Cor-

1 Ovid. fast. IIII 583 sq. II. Rr XVII. G VII. HLK 2 sal D aditum GLK
quem K ne in litura h 4 Ovid. heroid. 4, 67 eroidibus GL erodibus K 5 nobis r.
l. codd. Ovid. inita] uisa vel noti codd. nonnulli Ovid. coerealis leusin Kk caerealis leu-
sin GL Eleusis libri Ovidiani tantum non omnes 6 Ter. hecyr. IIII 1, 57 in hecyr
om. G haecyra R haecira D echira LK echyra B 7 cūpssa Rr compressa
DHGLK nata § 40 cum Bemb. Bas. a forma K 8 quita. Iuvenalis GL 9
Iuv. sat. IIII 10, 204 sq. 10 coituitus K sic honeris Rr sic oneris B 11
coneris] conuersi Pith. conetur codd. aliquot dett. Iuv. 12 participio corripitur.
Idem h idem] r Idem B id est R Verg. Aen. II 675 13 in II. in mg. add.
K 14 ab his D no. H 15 Luc. Phars. V 549 sq. 16 tum om. GLK
17 nubes libri nonnulli Luc. itero Rr itura cod. Luc. Tigur. 18 Stat. Theb.
III 598 sqq. in III Thebaidos om. G IIII. LK tebaidos K 20 hic spscr.
K 21 p+dem K 23 ut om. D Verg. Aen. III 675 sq. .UI. K IIII. B
24 e] in G syluis Rr cyclopum GK et] e Med., ubi hic versus in marg.
add. est et Pal. 25 at Med. littora D littora H eplot D complet RGLK
complet B Med. 26 correpta spscr. K Cic. pro Cornelio or. I fr. v. § 40
cornilio K

p. 908. 900 P.

p. 513 K.

nelio in I: coeptum igitur per eos qui agi volebant, desitum est per hunc qui decessit. idem in I rhetoricon: et si non ab eo, quod in proximo desitum erit, deinceps incipietur. inde etiam 'situs' dicitur pro 'neglegentia'. Virgilius in VII:

5 Sed te victa situ verique effeta senectus.
idem in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum,
et in IIII eorundem:

10 et paribus lita corpora guttis.
ideo autem diximus disyllaba in 'vi' desinentia secundae vel tertiae coniu- 56
gationis in supinis vel participiis praeteriti corripere paenultimam, quia,
sive disyllaba sint quatae, producunt, ut 'scio scitus', sive ultra duas syl-
labas alterius quoque coniugationis [producitur]: 'arcessivi arcessitus', 'cu-
15 pivi cupitus', nisi sint a disyllabis composita, ut 'insitus', 'incitus', 'illitus'.
Lucanus in VIII:

Illita tela dolis nec Martem comminus usquam
Ausa pati virtus.

Virgilius in XII:

20 quatit ungu||la cursu
Incita nec domini memorum proculcat equorum.
similiter 'impositus, propositus'. Iuvenalis in I:
Si te propositi nondum pudet atque eadem est mens.
Virgilius in III:

25 Inpositis auro dapibus.
praeterea notandum, quod 'sepelio sepelivi' vel 'sepelii' 'sepultum' in fre-

1 ceptum *HG* 2 *Cic. de invent.* I 20, 28 rethoricon *HGLK* non habeo *B*
3 eo quod in proxime *Cic. Virceburg.* eo quo in proximo in *ras.* et ex *corr. Paris.*
eo in quo proxime *Ciceronis codd. plerique (deficit Leid.)* 4 *Verg. Aen.* VII 440

5 effeta] *k* effeta *G* effecta *BL* affecta *K* effata (*prius a eras. vel in ras.*) *Rom.*

6 *Verg. georg.* II 33 sq. 7 mutatamque *Dd* mala *D* 8 fere *Kk* pirum.
Idem georgicon .III. eorundem. et *B* 9 et *add. r* *Verg. georg.* III 99 10
lita* *K* 13 sint disyllaba *K* 14 arcessitus accersui accersitus cupiui *B*

cupi *Rr* 15 cūposita *D* incitus] *d om. RDH* incitus, in *mg.* illicitus *~*, *G*
uel incitus
illicitus *L* inquitus *K* illitus incitus *B* 16 *Luc. Phars.* VIII 382 cf. § 40 in

VIII *om. G* VIII. *B* 18 ausapienti *Rr* 19 *Verg. Aen.* XII 533 sq. crebro
super (*sic Med. m. alt.*; crebros notant *m. pr.*) ungula pulsu (cursu *Verg. Goth.* 2)
Incita etc., qui l. hic contaminatus est cum parte altera v. *Aen.* XI 875 cursu quatit
ungula campum XII] *om. BHG VIII. hg (cf. Verg. Aen. VIII 596 Quadrupedante*
putrem sonitu quatit ungula campum) VII. K 21 *ad v. 534 cf. lib. VII § 78*

memorum *add. r* proculat *Rr* proculquat *K* equorum *D* 22 propositus *add. b*

Iuw. sat. I 5, 1 in I *om. G* 23 proposita *H* prositi *K* adque eandem
schol. Iuw. 24 *Verg. Aen.* III 355 tertio I III. libri 25 Impositis *RBHGLK*

p. 009. 10 P.

p. 513. 14 K.

quentiore usu est supinum, antiquissimi etiam 'sepelitus' dicebant; unde Cato in Thermum: mortuus est, sepelitus est. 'salio' quoque 'salivi' vel 'salii saltum' facit, unde Virgilius in VI:

Cum fatalis equus saltu super ardua venit

Pergama.

5

idem in XI:

At medias inter caedes exultat Amazon;

solent enim frequentativa plerumque a supinis vel participiis praeteritis nasci.

57 'sallio sallitum' facit, 'sallo salsum', quomodo 'vello vulsum'. Sisenna: sic in eam paludem multi piiscium sallientorum causa a navibus semionustis commeant, a 'sallio' 'sallientorum' dixit, non 'sallendorum'. Sallustius vero in III historiarum: parte consumpta reliqua cadaverum ad diuturnitatem usus sallent, 'sallent' dixit a 'sallo', non a 'sallio'. similiter Lucilius in VIII:

Sallere muraenas, mercem in || frigidaria ferre.

15

inde etiam participia futuri 'salliturus' et 'salsurus'. Novius:

salliturus istaec est, mittam salem.

Mummius:

istaec sum multo sale

Salsurus.

20

sed et praeteriti participium 'sallitus' et 'salsus'. Cornelius Severus

1 usu est add. d . Supinum antiquissimi B¹ 2 Cato. in Thermum or. fr.: cf. lib. VIII § 12 Meyerum l. i. p. 73 termum D thermo B² est om. B³ sepellitus L quoque om. G 3 Verg. Aen. VI 515 sq. VI] sic ni f. R ante corr. et H, ubi tamen numerus non satis dilucide apparet, ut etiam III legi possit III. Br VII. G VIII. D 4 equus D ecus Med. equus Kom. saltus Pal. 6 Verg.

Aen. XI 648 7 ad D intercedes K caedēs H exultet Dd exultata mazon B 8 frequentia K 9 salitum Rr sallum D faci B salsum] b salsum (1?) B salsum (1) K L. Cornelii Sisennae hist. lib. inc. fr. p. 316 Kr. fr. 12 p. 376 Roth. sisenna * sic in (.) R sisenna sic; in r 10 eam]

eadem G eadem H puludem K saliendorum Rr sallendorum G sallendoram H saliendorum l 11 semionusti coni. Rothius comeant K salio L saliendorum Rr saliendorum L 12 salendorum L Sall. hist. III 7 p. 206 Kr. cf. Diom. p. 372 P.: Sallustius historiarum quarto ait: reliqua cadavera ad diuturnitatem usus sallere (sic ex codd. legendum est secundum H. Keilium) uero om. GK in tres

III. D in I. G in II. K 13 *sallent (p) B salerent H sallent] h om. RBDHGLK psallent al. m. in R 14 salio Rr Lucil. sat. VIII 8 Dous. 7 Gerl. 15 sallere (p) B murenas libri mercedem in frigidaria frigidaria RBDK

16 unde r salsurus K Novius] B Krehlius nonimus Dresd. 2 Krehlius neuus Hr Heidelb. lucius R lucius L Darmst.^b incui D Darmst.^a liuius K Lips. 1 Krehlii Sallustius Lips. 2 eiusdem. Naevii inc. fab. fragm. 19 Both. l. i. p. 24, Novii inc. fab. fr. p. 183 Munk., assentiente Klusmanno Naev. vii. et rell. p. 189, XIII p. 230 Ribb. 17 istec ē salliturus Barb. Istic est salliturus si mittam salem vel istic est salliturus: Mittam salem? Ribbeckius ista haec DH isthec K ista hac, ut vid., voluit h 18 Mummi atell. inc. fr. p. 185 Munk., fr. II p. 231 Ribb. 19 ista et sum D 21 et] etiam HK participium G cornilius K Cornelius Severus in VIII de statu suo] cf. I. Beckerum in act. antiq. Marburg. a. 1848 n. 74 sq.

p. 910 P.

p. 514 K.

in VIII de statu suo: ad quem salliti pumiliones afferebantur. 'ambio' ab 'eo' compositum solum mutavit paenultimam e in i; itaque in 'io' quidem desinentium regulam servavit in participio et in supino, quippe producta paepultima: 'ambitus ambīta ambītum', in nomine autem sive vocabulo rei, differentiae causa in 'eo' terminantium regulam servans, corripuit paenultimam 'ambītus' - ut Ovidius in I metamorphoseon:

Iussit et ambītae circumdare litora terrae.

Lucanus in I:

laetalisque ambītus urbi

10 Annua venali referens certamina campo -,
quamvis Scaurus in utroque similem esse tenorem putavit. sed Velius Celer respondens Hadriano imperatori per epistulam de hoc interroganti, declinatione et tenore 'ambitus' nomen a participio ostendit discerni, quod usu quoque, ut ostendimus, confirmatur. | ||

Bernhardium hist. lit. Lat. p. 408 sq. ed. ult. VIII (*rerum Romanarum sc.*): distractos adque salitos pumiliones | Aspernabantur vel VIII: distractos adque salitos | Pumiliones aspernabantur coll. *Diomede p. 372 P. Beckerus l. l. n. 75 p. 594 sq.*

1 salliti om. G pomiliones H pomiliones affaerebantur Rr 2 penultima
L 3 quidem om. G 5 terminantium in eo K 6 penultimam i RB am-
bitus om. G Ovid. *metamorph.* I 37 metaphor. L 7 circumdare GLK

littora Rr litore Dd 8 Luc. *Phars.* I 179 sq. 9 laetalisque RBGLK
loetalisque Voss. AB urbi BH cum Lucano urbis RDGLK Luc. cod. *Hulstian. et Remens. pro v. l.* 10 certamina] ex corr. H certamine GLK 11 Scaurus] est
Terentius Scaurus, qui hanc quaestionem tractasse videtur in arte sua grammatica, cf. Graefenhanium hist. phil. IIII 88 sq. 99 sq. uellius D Velleium Celerem hunc grammaticum vocant vv. dd. secundum edd. inde ab α, veluti Falsterus mem. obsc. p. 186 Graefenhanius l. l. p. 99 12 adriano BDGLK aepistolam K 14 quod] r quo R

Artis prisciani uiri eloquentissimi grammatici caesariensis doctoris urbis romae constantinopolitanae lib. X. expl. | Exp. lib. X de uerbo. inciḡ. lib. XI. de participio R ARTIS PRISCIANI VIRI ELOQVENTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANE LIBER .X. EXPLICIT DE VERBO | INCIPIT LIBER VNDECIMVS DE PARTICIPIO. B explicit lib. decimus de uerbo. Inciḡ lib. (lib. om. K) undecimus de participio HGK explicit liber X de uerbo. (L) inciḡ lib. XI (inciḡ X I) de participio. sed primum de eo quod participium tertio (tercio I) loco debet esse et quod alii nomen esse alii uerbum putauerunt. (add. I) DLI

LIBER VNDECIMVS.

p. 909—II P.

p. 515 K.

DE PARTICIPIO.

I 1 Qui tertio loco participium posuerunt, rectius fecisse videntur. cum enim nomen et verbum primum et secundum tenuerunt locum, participium, quod ex utroque nascitur, sequentem iure exigit. quaesitum est tamen, an bene separauerint id ab aliis partibus grammatici et primus Trypho, quem Apollonius quoque sequitur, maximus auctor artis grammaticae. stoici enim quomodo articulum et pronomen unam partem orationis accipiebant, infinitum articulum vocantes, quem grammatici articulum, eique adiungentes etiam infinita nomina vel relativa, quod etiam Didymus facit tractans de Latinitate (finitum autem articulum dicebant idem stoici, quod nunc pronomen vocamus finitum, quod et vera ratione solum pronomen est dicendum. ergo Romani || quoque artium scriptores stoicorum secuti magis traditionem pronomina finita dixerunt et infinita; nam articulos non habent) -, sic igitur supra dicti philosophi etiam participium aiebant appellationem esse reciprocam, id est ἀντανάλια στον προσήγοραν, hoc modo: 'legens est lector' et 'lector legens', 'cursor est currens' et 'currens cursor', 'amator est amans' et 'amans amator',

3 locū ex loqu corr. B 4 ex utro R 5 separauerunt BDHGK grammatici et BH, idque assecutus est ten Brinkius in *Mnemosynes* t. II 1853 p. 54 sq. grammatici. et RDGKhl grammaticae. et L 6 tripho RBGLK cf. de Velsenium Tryphonis gramm. Alex. fr. p. 33 appollonius RHGLK Apollonius praesertim in libris IIII περί μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν et περί μετοχῆς seu περί μετοχῶν hac de re disputasse censendus est; nunc cf. de synt. I 3 p. 15, 20 sqq. Bk.; eius de participio doctrinam attigerunt Lerschius Sprachphil. II p. 130 sqq. Gruesenhanus hist. phil. III 113 sq. Skrzeczka die Lehre des Apollonius von den Redetheilen Regiom. 1853, 4. p. 7 sq. artis om. B 7 grammaticae] l grammaticae L stoici] cf. Apollon. de pron. p. 4 B sqq. coll. Prisc. lib. XVII § 52 Classenio primord. gramm. Gr.

p. 75 sq. R. Schmidtio stoicorum gramm. p. 39 sqq. 45 sq. 8 accipiebant H quem ex quam corr. D articulum] in mg. add. K articum B 9 adiungentes H infinita nomina ex corr. k 10 dydimus RH „dy, dimus G didimus DLK

Didymi de Latinitate fr. 2 p. 347 fragm. ed. M. Schmidtus cf. lib. I § 20 lani-

tate Rr 11 uocamus infinitum (in) B quod uestra (te) Dd 12 ergo add. k

13 secuti **** magis (quoq:) B tradicionem Rr 14 nam] b non B 15 ΑΝΤΑΝΑΚΑΑΚΤΟΝ HGL ἀντανάλια στον προσήγοραν] om. D ΑΝΤΑΝΑΚΑΑΚΤΟΝ ΠΡΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑΝ D ΑΝΤΑΝΑΚΑΑΚΤΟΝ ΠΡΟΟΧΟΡΙΑΝ K 16 ΠΡΟΟΧΟΡΙΑΝ r ΠΡΟΟΧΩΡΙΑΝ R ΠΡΟΟΧΟΡΙΑΝ B legens id est K

p. 911, 12 P.

p. 515—17 K.

vel nomen verbale vel modum verbi casualem. unde videntur nostri aasci-
visse inter verba | gerundia vel participialia, cum videantur ea diversos
assumere casus. ideo autem participium separatim non tradebant partem 2
orationis, quod nulla alia pars orationis semper in derivatione est nullam
5 propriam positionem habens, nisi participium; ceterae enim partes primo
in positione inventae sunt, ad quam etiam derivativa aptantur.

Omnis enim pars orationis quocumque modo derivativa vel in eadem
notione sive definitione primitivi sui accipitur et eandem habet ei divisio-
nem et eadem accidentia, vel in aliud, quod iam ante erat suppositum in
10 propria naturali positione, unde etiam derivativum propter similitudinem
eius, quod iam erat ante ex se ortum, ei addebatur, ut 'pater' nomen et
'paternus' nomen, similiter 'rex' et 'regalis', 'taurus' et 'taurinus' no-
mina: quidquid enim accidit primitivo, accidit etiam derivativo. 'ferveo'
verbum et 'fervesco' verbum, similiter 'facio' et 'facesso', 'video' et 'viso'
15 verba sunt ab eodem in idem. sed etiam 'bene', 'male' derivata adver-
bia a nominibus ab alio ad aliud ad similitudinem nata sunt ante in pro-
pria positione inventorum, ut 'paene', 'nempe', 'fere'; haec enim a se
orta sunt: quidquid enim accidit his, accidit etiam illis et, quod suum est
adverbiorum, per omnia verba percurrunt. quantum ergo ad hoc, id est 3
20 quod in primitivis et in sua positione non inveniuntur participia, videntur
stoici bene fecisse. sed rursus prohibet ea esse nomina temporum diver-
sorum assumptio, quae sit in propriis transfigurationibus ad similitudinem
verborum. sed si quis dicat, quod nomina quoque multa inveniuntur
tempus significantia, respondebimus, quod hoc interest inter partici-
pia et
25 nomina temporalia, quod nomina illa nihil aliud significant nisi ipsum tem-
pus per se, ut 'annus', 'mensis', 'dies', 'meridies', 'hodiernus', 'hesternus',
'crastinus', nec in propriis sunt transfigurationibus, participia vero
actionem vel passionem aliquam in diverso fieri tempore demonstrant, non

3 adsumere B partem ex partes corr. D 4 nula Rr 5 ceterae r

caetere H primae L primae G primo in positione] *Heidelb. teste Krehlio*
primo inpositione libri mei prima in positione *Lips. uterque et Dresd. 2 Krehlii,*
Krehlius II 537 6 diriuatua uel in ea aptantur R 7 modo deriuata L modo
dirinata GK eadem notatione (ti?) R eadem notatione K eandem notationem BGL
8 definitionem BL definitionem G sui add. r habet ei** (us) R
"divisionem" ei K 9 erat ei suppositum R 11 ante ** se (ex) L 12

paternus. Similiter G regalis K 13 Quicquid RBDGLK accedit K acce-
dit L accedit LK 14 uerbum et et K 15 sed] Sic B et male GLK

malae R diriuatua r deriuatua BDH 16 aliud H nate B in prima Rr

17 pene (sic) add. r nempe L nimpe K nempe k ferme K 18 horta D
Quicquid RBDGLK quod] r quo R 20 et add. r 21 esse B 22 as-

sumptio L adsumptio B fit om. G transfigurationis Hh 23 quoque in mg.
add. K 26 per quem se Rr menses K haesternus Rr haesternus H

27 vero] uero K uero uel L uel G 28 tempore fieri B •

tempus ipsum per se, et quod eos sequuntur casus, quos et verba, ex quibus nascuntur, et quod verborum significationes habent et quod pro verbo ponuntur, quorum nihil est suum nominis.

Omne enim nomen a quocumque verbo natum vel genitivum sequitur casum vel dativum figurate per compassionem, quam Graeci *συμπάθειαν* 5 vocant, ut 'amicus illius', 'speculator illius', 'auditor illius', 'victor illius', et dativum, ut 'amicus illi est', 'lector illi est', 'speculator illi est', 'victor illi est'. et nota, quod plerumque substantivum verbum, quod Graeci 4 *ὕπαρτικόν* vocant, solet adiungi huiusmodi figurae. inveniuntur tamen pauca etiam ablativum sequentia, ut 'dignus illa re', 'mactus virtute', accusativum vero figurate: 'exosus bella', 'praescius futura'; participiorum enim loco videntur posita illorum constructionem servasse. verba autem et participia genetivo vel dativo vel accusativo vel ablativo solent associari: 'miseror illius, miserens illius'; 'parco illi, parcens illi'; 'oro illum, orans illum'; 'careo illo, carens illo', et activa quidem plerumque accusativum 15 sequuntur, passiva vero ablativum vel dativum figurate, genitivum vero admodum pauca. sed de his, si deus annuerit, cum de dispositione vel constructione partium orationis scripserimus, id est *περὶ συντάξεως*, exponere latius conabimur.

5 Ergo si verborum servaverint consequentiam, participia sunt, sin amissis temporibus casus quoque, quos nomina solent verbalia sequi, attrahant, transeunt in ea, ut 'amans illum' participium est, 'amo' enim 'illum' dicimus, 'amans' autem 'illius' nomen, ut 'amator illius'; itaque et tempus amittit et comparisonem assumit, ut 'amantior amantissimus'; 'acceptus ab illo' participium, quia et 'accipior ab illo', 'acceptus illi' nomen, ut 'amicus illi', ideoque tempore quidem caret, comparisonem vero asciscit, ut 'acceptior acceptissimus'. et ea quidem sunt, quibus ostenduntur.

1 et * quod eos *** (eos) L secuntur RB sequuntur K 4 nomen add. r 5 *συμπάθειαν* RDHLK CINTAΘIAN G CYNTHAΘIAN K CINTAΘHAN B 6 vocant ***** ut L 8 nota plerumque B 9 *ὕπαρτικόν*] om. D ΥΠΑΡΤΙΚΟΝ d ΥΠΑΡΚΤΕΚΟΝ B huiusmodi Rr figurae (i)

L 10 mactus] h actus H Accusatio D accusatio BH accusatio accus-

tino uero Rr 11 figurate H pcius Dd 13 dativo ***** uel (figurate?) K

associari] adsociari B adiungi GLK ut miseror G 14 miserans Dd mis-

rans H miserens illius] om. R miserans illius Br parcepis Rr 16 secuntur R

secuntur casum. Passiva B figuratae H genitum B 17 ammodum H ammodum BL de^{dis} positione Rr 18 *περὶ συντάξεως*] om. D ΠΕΡΙ CYNΤΑΞΕΩC add. d ΠΕΡΥ.

CY NTAXEΩC G ΠΕΡΥ CYNΤΑΞΕΩC L CYNΤΑΞΕΩC BH CYTAΞΕΩC Rr CYNΤΑΞΕΩC K

21 ammissis Gg solent ex sseent mut. B verbalia om. B 22 adtrahant B at K attrahant R 23 nomen est ut H 24 adsumit B 25 participium quia

Dd illo acceptus Rr 26 et comparisonem GLK comporationem B uero om. HGLK 27 asscruit G adsciuit B ut om. GLK

p. 913. 14 P.

p. 518. 19 K.

ditur participium aliud esse quam nomen. verbum autem id esse non potest, cum casus habeat et declinationes et genera ad nominum formam; nullum enim verbum haec habere potest.

Itaque cum et verbi quaedam sua prohibent hoc esse nomen, id est tempora et significationes, et nominis propria prohibent esse verbum, id est genera et casus - quaecumque enim pars orationis habet genera apud Graecos vel Latinos, habet et casus, et quaecumque habet casus, habet et genera, exceptis paucis indeclinabilibus -, mansit participium medium inter nomen et verbum. unde rationabiliter hoc nomen est ei a grammaticis inditum per confirmationem duarum partium orationis principalium. nec solum participium non ab aliqua propria vi, sed ab affinitate nominis et verbi nominatum est, sed aliae quoque quinque partes orationis non a sua vi, sed ab adiunctione, quam habent ad nomen vel verbum, vocabulum acceperunt: 'pronomen' enim dicitur, quod pro nomine ponitur, et 'adverbium', quod verbo adiungitur, et 'praepositio', quae tam nomini quam verbo praepositur, et 'coniunctio', quae coniungit ea, et 'interiectio', quae his interiacet. unde est dicendum, quod, si non sit nomen et verbum, nec alia pars orationis constare poterit. itaque quibusdam philosophis placuit nomen et verbum solas esse partes orationis, cetera vero adminicula vel iuncturas earum, quomodo navium partes sunt tabulae et trabes, cetera autem, id est stuppa et clavi et similia vincula et conglutinationes partium navis [hoc est tabularum et trabium], non partes navis dicuntur. sed est obiciendum ad hoc, quod cera et stuppa non ex eadem constat materia, ex qua tabulae et trabes, coniunctiones autem et praepositiones et similia ex eadem sunt materia; ex qua et nomen et verbum constat, hoc est literis et syllabis et accentibus et intellectu. itaque etiam per se 7

1 participium *G* autem *om. L* 2 potest] *h* potens *H* cum et casus *B*
^{supradicta}
 3 verbum haec *K* 4 sui *GL* 5 et nomina *Rr* ^{is} ^h prohibent *Dd* prohibent hoc
 esse *B* 6 post genera: apud — genera *om. R add. r* 7 vel] et *Br* casus
 quaecumque *G* casus(u) *B* habet genera *Dr* 9 est ei] a *Rr* 10 nec] *n*
K 11 ab alia *Rr* post ui sed ab *sqq. usque ad* ui sed ab *a D omissa in*
mg. add. d sed affinitate *GL* 12 sed et aliae *Bd* 13 abiunctione *Hh*
 quem *Rr* vel] *add. r* et *L* 14 acciperunt *K* ponitur] dicitur *D* post po-
 nitur *sqq. usque ad* praepositur in *mg. add. K* 15 verbo] *d* uero *D* quae]
 quod *GL* 16 quae] quod *GL* coniungit *R* interiectio] *i* interiectio *L* 17
^{si}
 quod non *Rr* 18 ne alia *Rr* potuerit *Rr* quibusdam philosophis] quos *l.*
Lerschius Sprachphilosophie d. Alten II 51, cui hoc loco dialectici (v. lib. II § 15) in-
 tellegendi esse videntur; aristotele spscr. *k* ex Ammonio ad Aristot. de interpret. p. 99
 ed. Brandis comm. h. l. petitum esse indicavit idem Lerschius l. l. p. 51 sq. 19 ad-
^{tra}
 minicula *R* amminicula *DHGLb* 20 iuncturas] *r* coniunturas *R* inbes *Rr*
 21 id est cera stuppa *B* stuppa *G* conglutinationes *B* 22 partium] partici-
 pium *Rr* trabium et tabularum *H* trauium *B* 23 caera *HGL* coera *K*
 stuppa *RG* ex *om. H* constant *D* 24 thrabes *Rr* 25 matera *G* qua
 nomen *G* 26 et litteris et *B* etiam spscr. *K* per in *libra B*

prolatae, quod partes sunt orationis, ostendunt. quid enim est aliud pars orationis nisi vox indicans mentis conceptum, id est cogitationem? quaecumque igitur vox literata profertur significans aliquid, iure pars orationis est dicenda. quod si non essent partes, numquam loco earum nomina ponerentur, cum loco cerae vel stuppae in navi tabula fungi non potest; invenimus enim loco adverbii nomen, ut 'una, multum, falso, qua', et pronomen similiter: 'eo, illo', et loco coniunctionis tam nomen quam pronomen: 'quare, ideo', et adverbium loco nominis, ut 'mane novum' et 'sponte sua' et 'euge tuum' et 'belle' et 'cras alterum'. sed si, quia compaginem videntur praestare nomini et verbo, non sunt partes orationis dicendae, ergo nec partes corporis debemus accipere nervos, quia ligant membra et articulos, quod penitus videtur absurdum. multo melius igitur, qui principales et egregias partes nomen dicunt et verbum, alias autem his appendices. quod autem participium nomen accepit a confirmatione nominis et verbi, nihil mirum, cum inveniuntur quaedam nominationes etiam ex abnegatione nascentes, ut 'neutrum' genus, quod nec masculinum est nec femininum, et 'infinitum verbum', quod personam non habet.

8 Participium est igitur pars orationis, quae pro verbo accipitur, ex quo et derivatur naturaliter, genus et casum habens ad similitudinem nominis et accidentia verbo absque discretionem personarum et modorum. ideo autem repertum est participium, quod nomini verbum adiungitur, sed non aliter, nisi sit nominativus casus ei personae adiunctus, secundum quam profertur verbum, ut 'facio ego bonus, facis tu bonus, facit ille bonus'. cum igitur flectas nomen in obliquos casus, verbum adiungi ei non potest intransitivum, id est ἀμετάβατον, hoc est in sua manens persona. nam μεταβατικά dicuntur, id est transitiva, quae ab alia ad aliam transeunt personam, in quibus solent obliqui casus adiungi verbis, ut 'miseror tui', 'moderatur imperator militibus': hic enim, quia ab alia persona ad aliam transit verbi significatio, utimur obliquis.

1 est enim BDH enim aliud GL 2 id] hoc H est cras. in L cogitationem] r cogitationes R 3 vox literalis G proferatur BDHGLK 4 est uerborum
add. d eorum RBHLK earum (earum ex corr. d) Dd 5 caerae HGL coere K vel] et L stuppae] r stupae RGL in navi in litura h naue B 6 una] d unum
D 7 illo]**** G 8 auerbiu D cf. lib. XIII § 17 XVIII § 298 9 euge ex euge corr. s. tuum
B belle Rr belle tuum dk 12 quod] r quo R penitur R penitus D absor-
dum LK igitur faciunt qui K 13 qui] quam R? principales egregias Rr
dicunt nomen B autem in lit. B 14 Quo r accipit B ad confir-
mationem Rr confirmationis D confirmatione d nominationes] terminationes G
16 ex abnegatione rdh ex obnegatione R ab exnegatione DHGLK est om. LK
17 feminini Rr non add. r 20 discretionem L 21 reppertum GLK 22 se-
cundum Rr 24 adiungi] h adiun H 25 id] hoc R ἀμετάβατον] r AMETABON
B ametabaion R 26 μεταβατικά] h METABATIKA Rr METABA+IKA H MEZABATIKA G
uel ad i
ad] in G 28 mesereor G mīseor H moderator B hic] r Hoc R

p. 915. 16 P.

p. 520. 21 K.

Cum igitur sunt intransitiva, quia non possunt obliqui casus his adiungi, loco verbi subit participium, ut 'bonus homo loquebatur', 'boni hominis loquentis orationem audiui', 'bono homini loquenti dedi', 'bonum hominem loquentem audiui', 'bono homine loquente delectatus sum'; ubi-
 5 que enim participium loco verbi intransitivi accipitur. vocativus quoque, quomodo nominativus, intransitivis adiungitur, ut 'doctus loquens proficis' et 'docte loquens proficis' vel 'profice'. sicut igitur pronomen ideo est inventum, ut adiungi primae et secundae verbi personae possit - nomina enim tertiae personae coniungi volunt absque vocativo casu, qui semper
 10 secundae adiungitur personae -, sic participia inventa sunt, ut quod deest verbis, id est casus, compleant coniuncta nominibus.

Nec solum per obliquos casus est utile participium, sed etiam per nominativum. diversa enim verba absque coniunctione adiungere non potes, ut 'lego disco' vel 'doceo discis' non est dicendum, sed 'lego et
 15 disco' vel 'doceo et discis': nam hoc proprium est tam transitivorum quam intransitivorum; participium autem si proferas pro aliquo verbo et adiungas ei verbum, bene sine coniunctione profers, ut 'legens disco' pro 'lego et disco' et 'docente me discis' pro 'doceo et discis'. contra autem
 20 nomina diversa, si ad unum referantur, sine coniunctione oportet ea proferre, nisi si adiectiva geminentur, ut 'pius Aeneas', 'Marcus Tullius. Cicero'; si enim dicas 'pius et Aeneas' vel 'Marcus et Tullius et Cicero', quasi de alio et alio dicis. accidentia vero sive adiectiva si geminabuntur, necesse est interponi coniunctionem, ut 'bonus et pius et iustus et fortis Aeneas'. verba quoque et participia si sequantur sese, egent coniunctione,
 25 ut 'legit et scribit doctor', 'loquens et currens fecit'. nec mirum, propria, quae insecabilem substantiam demonstrant, ut 'Socrates', 'Scipio', nec non appellativa, quae secabilem [id est] generalem || vel specialem [quae dividi potest] substantiam indicant, ut 'animal', 'corpus', 'homo', 'taurus', 'equus', 'aurum', 'lapis', non egere coniunctione: diversae enim

1 non sunt ^{pos} Hh	2 uerbo ⁱ Dd	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-
D hominis] r homines R homini B	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
boni RD bonoqo K	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
lectatus] k dilectatus GLK	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
tus loquens H	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
Rr casu add. g	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
ingatione Dd	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
discis add. rd	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
det. h	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
19 refferantur L	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
20 nisi si] d nisi DH	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
Cicero sqq. — Cicero add. g	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
22 geminabuntur] k geminabantur K	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
24 egunt H	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
25 currens Dd	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
26 verba post insecabilem sqq. — secabilem add. r	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
27 nec non] r nec rell.	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G
29 equus D equus K	3 loquentis] h	4 hominem in ^b <i>litora</i> h	5 esim(n) ⁱ H	6 doc-	7 igitur] enim G

p. 916. 17 P.

p. 521. 22 K.

substantiae in uno coniungi non possunt. itaque cum dicam 'Publius Cornelius Scipio Africanus', non egeo coniunctionibus: unam enim his indico esse omnibus substantiam. similiter 'homo est animal rationale, mortale, disciplinae capax', cum unam substantiam significo quamvis multorum communem, non egeo coniunctionibus, quae diversas solent res coniun-
 11 gere; diversae enim substantiae in eodem esse non possunt. accidentia autem, quae substantiae iam ante suppositae accidunt, possunt esse diversa in eadem substantia, ut si dicam 'Marcus Tullius Cicero', quia una est substantia, non eget coniunctionibus, sin autem dicam 'sapiens et eloquens et felix Cicero', diversa ostendo accidentia in una substantia, itaque egent
 12 coniunctione. illud quoque admonendum, quod, quemadmodum coniungitur adverbium verbo, sic etiam participio. nec mirum, cum pro verbo ponitur, ut 'bene legens delectat' pro 'bene legit et delectat'.

Et quamvis ab indicativis derivantur verbis participia, potestate tamen et vi significationis omnes continent modos hoc pacto: 'exponens doce' pro
 13 'expone et doce', 'utinam exponens docerem' pro 'utinam exponerem et docerem', 'cum exponens doceam' pro 'cum exponam et doceam', 'exponens docere volo' pro 'exponere et docere volo'. ergo eius obtinet vim modi, cuius verbo coniungitur; et in hoc quoque quantam habeat cum infinito coniunctionem ostenditur. infinita enim similiter cum ab indicativo
 14 nascuntur, pro omni accipiuntur modo: dico enim 'scribere me indico' pro 'scribo', 'scribere te impero' pro 'scribe', 'scribere me opto' pro 'utinam scribam', 'scribere volo, tum legere' pro 'cum scribam legere'. nec mirum in his una voce tam diversas inveniri significationes, cum in multis aliis quoque dictionibus hoc invenitur, ut 'circum' nomen et adverbium, 'eo' pro
 15 nomen et verbum et adverbium et coniunctio. similiter in aliis plurimis hoc invenis, sicut supra dictum est.

12 Igitur participium inventum est, ut nominativus quidem sine con-

1 substantiae Rr coniungi D dicom Rr puplius cornilius GLK 2
 africanus K his enim D 3 rationale] r rationabile RBDHK 5 res solent
 G coniungere] dh coniungere D contigere H 6 diversa Rr enim] autem
 BDHLK in eodem — substantiae post substantiae om. G 7 ^{sup}positae Kk
 8 ut] .at GL 9 egent L sin] si L eloquens] d loquens DGLK 11 amo-
 nendum Kk ammonendum BDL quemamodum Kk quemammodum BL coniu-
 guntur] adiungimur G 12 uerbo sic ex uerbū sic corr. B participia R pro
 add. r 13 bene d dilectat GLK dilectat GLK 14 uerbis derivantur B
 potestate* (s?) B 15 uī B doceo B 16 doceo B docerem, utinam
 G 17 doceam, exponens] doceam. cum exponens G 18 Eius ergo DH obtinet
 rk optinet RBHGLK 19 coniunctionem cum infinito GLK 20 ostenditur post
 infinita enim repetiit D del. d 21 omnia B 22 scribe] scribe* K utinam
 scriberem GLK 23 scribere volo] r scribere me uolo R rell. legere uolo. Nec
 uoce
 K 24 unam tam Rr inuenire GLK aliis om. K 24 et nomen et K pro-
 nomen] pronom R 27 inuenies B 28 nominativus] scripsi cum (q̄cum K) nomi-
 natiuo RBDHGLK ut cum nominatiuus sit k ut in nominatiuo edd.

p. 917. 18 P.

p. 522. 23 K.

iunctione proferatur cum alio verbo, ut 'legens doceo' pro 'lego et doceo', quae compositio intransitiva est, hoc est ipsam in se manere ostendit personam; obliqui vero casus participiorum ad hoc sunt utiles, quod non solum sine coniunctione proferuntur cum obliquis casibus nominum, sed etiam ad alias transeunt personas, ut 'docentis potior' et 'docenti respondeo' et 'docentem audio' et 'illo docente didici'. ergo nominativus et vocativus intransitivus solet esse, ut 'legens ego homo facio' pro 'lego ego homo et facio', et similiter vocativus: 'o homo bene legens fac', id est 'o homo bene lege et fac'; ceteri vero magis transitivi sunt, ut praedictum est, ut 'bellantis hominis misereor' pro 'bellat homo et eius misereor', 'imperanti homini oboedio' pro 'imperat homo et ei oboedio', 'docentem hominem audio' pro 'docet homo et eum audio', 'lucente sole video' pro 'lucet sol et video'. nisi si ipsa in sese faciat, id est κατὰ ἰδιον ἀφαιρῶν proferatur: tunc enim utimur consuetudine transitivorum, | quae ἀλλοπά-
 15 θειαν significant, ut 'misereor mei legentis', 'praebeo mihi legenti', 'accuso me legentem', 'fruo me legente', et ad eum casum maxime coniunguntur, quem verba desiderant, ut supra dictum est: 'misereor tui', 'miserens tui'; ut 'invideo tibi', 'invidens tibi'; 'accuso te', 'accusans te'; 'dignor te illa re', 'dignans te illa re'.

20 DE ACCIDENTIBVS PARTICIPIIS SED PRIMVM DE GENERIBVS.

Accidunt autem participio sex: genus, casus, significatio, tempus, III 13 numerus, figura.

Genus masculinum, ut 'amatus', femininum, ut 'amata', neutrum, ut 'amatum', commune trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc amans';
 25 nam commune duum generum et epicoenum in participio inveniri natura ipsa prohibet. cum enim verba, ex quibus nascuntur participia, pariter omnibus adiunguntur generibus: 'legit vir', 'legit mulier', 'legit mancipium', necessario participium, quod ex eo proficiscitur, eisdem generibus associa-

1 proferatur] r proferuntur Rb proferuntur B 3 sunt add. d 4 obliquis G^{qu}
 5 patior Rr 6 docente] loquente G didici] k dedici K 7 esse] etiam Dd^{esse}
 8 est homo Rr 9 fac et lege Dd 11 imperanti] r imperativi R oboe-
 nel au dio] oboedio Gg obaudio LK post oboedio: pro — oboedio add. r oboedio]
 nel au oboedio Gg obaudio LK docentem — eum audio om. DLK add. d 12 homi-
 nem et audio Rr 13 si om. HGK KATA ΙΔΙΟΤΗΤΙ
 est. AN. proferatur Dd ΙΔΙΟΤΗΤΙΑΝ RBH
 TI
 ΙΔΙΟΤΗΤΙΑΝ GL 14 ἀλλοπαθῶν Rr ἀλλοπαθῶν B allopathiā DGL allo pathiā H
 allopadiam K 15 significat B ut om. G mei] r me R^{ge} lentis Hh 16 causum Rr
 18 tui et invideo H tui. Et invideo h acuso G donor Rr 19 et dig-
 nans D 20 DE ACCIDENTIBVS inscr. BHGK 23 femininum amata, neutrum amatum G
 25 epicoenum GL epice K epykoenū B inuenire H 26 prohibet D 27 ad
 iunguntur K ut legit uir BGd 28 proficiscitur ex proficiscatur corr. H ad-
 sociatur B

tur. et siquidem in 'ns' desinat, quod fit in praesenti tempore, quod est etiam praeteritum imperfectum, sine dubio trium est generum commune ad formam nominum adiectivorum, quae cum in duas desinunt consonantes, trium sunt generum communia. sin vero in 'us' finiantur masculina; pariter ad similitudinem adiectivorum in a finiunt feminina et in 'um' neutra, quod fit in omni praeterito tempore et futuro. nec mirum ad formam adiectivorum haec dirigi, cum paene vim habeant participia quoque nominum adiectivorum; accidentia enim propriis vel appellativis nominibus significant, velut illa, ut 'bonus homo', 'scribens homo', et illud accidit et hoc 14 accidit: 'fortis Scipio', 'legens Scipio'. nec nos moveat, quod sunt quae- 10 dam verba, quae naturaliter ad mares pertinent vel ad feminas, quae videntur exigere; ut participia vel masculina sint solum vel feminina, ut 'futuo, nubo', 'futuens, nubens' - nam illud ad mares, hoc ad feminas pertinet solum -, sed illud attendamus, quod adeo | natura ipsius verbi et participii communis est trium generum, quod sive vituperationis causa sive 15 figurate licet maribus aptum verbum vel participium feminis quoque adiungere et contra facere, utputa 'bona anima futuit illam feminam'; pro 'bonae animae vir'. ergo et 'bona anima futuens feminam gignit bonam animam' et 'bonum corpus futuens gignit bonum corpus'. nec vitiosam facio orationem, adiungens et feminino et neutro generi hoc verbum et partici- 20 pium, quod ad mares solos videtur attinere. et contra vituperationis causa possum dicere, ut Iuvenalis in I:

nubit amicus,

et 'nuptus vir', et figurate 'bonus mulieris animus nubit mihi' et 'nuptus est mihi'. ergo sine dubio omne participium vel in duas desinens conso- 25 nantes trium est generum vel mobile, id est in 'us' masculinum, in 'a' femininum, in 'um' neutrum terminat. ||

1 quodgit ^f Dd quod ^{est} etiam Rr 2 imperfectum B dubio trium in lū. B
4 communia ^v Dd Si*(n) H finiatur ⁿ IP 5 in] ^a in, in mg. ^a ad, G 6 ad-
iectivorum ad formam Gg 7 dirigi declinari Dd nominum quoque G 8 acci-
dentia — homo ⁱⁿ add. d enim propriis Rr appellativis D 9 illut ^d Dd occi-
dit Dd 10 occidit ^a Dd 11 naturaliter L 12 ut ⁱ add. k sunt Rr fe-
mina RG 13 futuo R futuo GLK futuo B futuens GLK futuens B 14
attendamus B adeo in litura k 15 participii Rr vituperationis H 16
figuratae] d figurae DGL liqet L femininis Brgt adiungere K 17 ut pote
L futu ^{it} Rr futuit GLK feminam] mulierem GL bonae animae] d bono
animo D 18 animae. Vir ergo H Ego Dd futuens GLK 19 futuens ex
futuens corr. m. rec. in B futuens GLK 20 femino G genere RrD 21 solos
mares G videtur solos B 22 Iuv. sat. I 2, 134 24 figuratae H 25 in
duardinens consonantes Rr 26 est ^a add. d mobile G in a femininum add. r
27 neutrum terminat] d terminū ***** D

DE TEMPORIBVS.

Tempora coniuncta habent praesentis et praeteriti imperfecti, praeteriti IIII 15 perfecti et plusquamperfecti tam participia quam infinita verba ad similitudinem optativorum. nascitur autem participium praesentis et praeteriti 5 imperfecti a prima persona praeteriti imperfecti in omni coniugatione. nec mirum, cum prima persona honestior est ceteris. ipsa enim sine illis esse potest, illae autem sine hac esse non possunt, et ea illas sibi coniungere potest, illae autem minime. 'ego' enim 'et tu et ille facimus' licet dicere, 'tu' autem 'et ego facitis' vel 'ego et ille faciunt' nemo dicit. Virgilius 10 in II Aeneidos:

divellimur inde

Iphitus et Pelias mecum.

Fit autem participium mutatione extremae syllabae supra dicti temporis et personae, id est 'bam' in 'ns', ut 'amabam amans', 'docebam docens', 'legebam legens', 'faciebam faciens', 'muniebam muniens', exceptis 15 in 'eo' desinentibus quartae coniugationis verbis, quae contra aliorum regulam i habent ante 'bam' productam - quam tamen antiqui diphthongum, scribentes transmutationem vocalium factam ostendebant: 'adeibam, quiebam' pro 'adiebam, quiebam' -, quod etiam in aliis verbis saepe solet 20 fieri, ut 'polibam' pro 'poliebam', 'insignibam' pro 'insigneibam'. nec tamen id prohibuit participia ad perfectorum regulam nasci; dicimus enim 'iens, adiens, quiens, poliens, insigniens'. haec tamen eadem participia, quae a verbis in 'eo' desinentibus quartae coniugationis nascuntur, 16 anomale per obliquos casus pro 'ie' 'eu' habuerunt: 'iens euntis', 'quiens 25 queuntis'. futuri vero temporis participia, si sint a verbis activis vel neutris vel deponentibus, fiunt ab extremo supinorum addita 'rus': 'amatu amaturus', 'doctu docturus', 'lectu lecturus', 'auditu auditurus', 'statu staturus', 'locutu locuturus'. a communi quoque verbo, quod in futuro tempore duo habet participia, unum quidem activum in 'rus', alterum vero

1 De natiuitate hoc est de formatione participiorum. *L inscr. om. DHG* 2 imperfecti *B* et praeteriti *D* praeteriti perfecti *add. r* 3 participia] *r* participio *R* particia *H* 5 imperfecti *B* a prima persona praeteriti perfecti *bis scripsit R alterum del. r* imperfecti *B* 7 illas] *l illa** L* 8 autem eam minime *D* minime *B* enim in *titura H* tu ille *G* illae(a) *K* liquet *K* 9 ille et ego *H* *Verg. Aen. II 434 sq.* 10 III. *GK* tertio *L* 11 Deuellimur *GLK* inde in *titura K* 12 pelleias *Rr* 13 mutationem *R* 17 antiqui diphthongum *H* 18 trans *R* transmutatione *LK* transmutatione *G* facta *GLK* adiebam quiebam *GLK* quaeiebam *H* 19 pro adiebam pro quiebam *D* adiebam] *ex corr. h* adiebam *ni f. H* quiebam *G* sepe uerbis *G* 20 polibam] polibam (e) *H* poleibam *α* insignibam] insigneibam(e) *H* insigneibam *α* 21 it *Rr* 22 pro adiens *K* adiciens *Rr* particia *H* participia *K* 24 anomala *Rr* anomalae *K* 25 queuntis *H* quieuntis *G* a *add. b* 26 ab *om. GLK* additurus *Rr* 28 loquutu *B* locutu locuturus *om. HGLK* *add. h* commonio *R* commoni *r* 29 in rus actiuum *B*

p. 919. 20 P.

p. 525. 26 K.

passivum in 'dus', illud, quod in 'rus' desinit, secundum praedictam fit regulam: 'criminatu criminaturus', 'osculatu osculaturus'. passiva vero eiusdem temporis participia fiunt a genetivo participii praesentis temporis 'tis' finali in 'dus' conversa: 'amans amantis amandus', 'docens docentis docendus', 'legens legentis legendus', 'audiens audientis audiendus', 'praeteriens praetereuntis praetereundus', 'transiens transeuntis transeundus'. praeteriti vero temporis participia, quae in 'tus' vel 'sus' vel 'xus' desinunt, similiter a supino extremo fiunt, addita s et correpta u. nascuntur autem a verbis passivis et communibus et deponentibus et neutropassivis et quibusdam neutris: a passivis, ut 'amatu amatus', 'domitu domitus', 'doctu doctus', 'deletu deletus', 'mersu mersus', 'pexu pexus', 'auditu auditus'; a communibus: 'criminatu criminatus', 'osculatu osculatus'; a deponentibus: 'for fatu fatus', 'reor ratu ratus', 'vereor veritu veritus', 'loquor locutu locutus', 'molior molitu molitus'; a neutropassivis: 'gavisu gavisus', 'factu factus'; a neutris vero paucis praeteritum nascitur: 'caenatu caenatus', 'pransu pransus', 'placitu placitus', 'nuptu nuptus'. excipitur 'mortuus' a 'morior', cuius supinum cum secundum analogiam 'moritu' et hinc 'moriturus' facere futurum debeat et praeteritum 'moritus', 'mortuus', non 'moritus' facit. praeterea dubitatur, utrum 'potatu potaturus' et 'potatus' secundum analogiam, an 'potu potus poturus' per syncopam melius dicatur, quae in usu non sunt. Virgilius in bucolico:

Huc ipsi potum venient per prata iuveni.

idem in IIII georgicon:

Quoque modo potis gauderent intiba † fibris.

Lucanus in V:

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt

Poturae te Nile, grues,

ex quo ostenditur 'potus' quoque participium esse; nec mirum, cum 'lautus' et 'lauturus' pro 'lavatus' et 'lavaturus' in usu est. nam secundum

1 dus] *D* ndus *d* supradictam *K* 2 creminatu creminaturus *GLK* 3 faciunt *Rr* temporis praesentis *HL* 4 finalis *D* ut amans *d* 6 praetereuntis] *h* praetereuntes *ni f. H* 7 "temporis" uero *K* uel in sus *BDGr* uel in xus *BGr* 9 a uerbis *add. h* communibus *Dd* 10 quidam *EH* 11 ductu ductus *GLK* 12 communibus *Dd* ut creminatu creminatus *GLK* osculatu] *d* osculo *D* 14 loquutu *G* loquutu loquutus *D* loquitu loquutus *H* grau] *ut* 15 caenatu caenatus *Dd* cenatu cenatus *HK* 17 morior *K* 18 hinc] *d* hic *D* 19 non moritu^{es} (ru) *H* dubitatur] *dk* dubitur *K* dubit^{es} *B* 21 in usu] *r* lausu *R* non] *om. GL* auctorum *h* *Verg. ecl. 7, 11* 22 ipsi ad potum *DGL* per] *prae D* per petrata *EH* 23 *Verg. georg. IIII 120* cf. lib. VIII § 38 24 quomodo *Rr* intiba] *r* intima *RB* 25 *Luc. Phars. V 711 sq.* 26 strimona *H* strimo^{sa} (i) *R* strimonia *K* strymonia *B* bruma] *b* brama *B* 27 potura^{ae} (e) *K* 28 latus *RrH* 29 lauturus *H*

p. 520. 21 P.

p. 526. 27 K.

Terentium 'lavatus' et 'lavaturus' debet proferri, qui supinum protulit 'lavatum' in eunucho:

Vix elocuta est hoc, foras simul omnes proruunt se,
Abeunt lavatum, perstrepunt.

unde Ovidius in III fastorum:

Silvia Vestalis - quid enim vetat inde moveri? -

Sacra lavaturas mane petebat aquas.

(quaeritur 'ortum ortu', unde 'ortus', an 'oritur oritu', unde 'oriturus' - Horatius in II epistularum:

10 Nil oriturum alias, nil ortum tale fatentes -,

'partum partu', unde || 'partus', an 'paritum paritu', unde 'pariturus',
'erutum erutu', unde 'erutus', an 'eruitum eruitu', unde 'eruiturus' -

Lucanus in IIII:

ruituraque semper

15 Stat, mirum, moles -,

'cassum cassu', unde 'cassus', an 'caritum caritu', unde 'cariturus' - Iu-
venalis in II:

tollere dulcem

Cogitat heredem, cariturus turture magno.

20 Virgilius in II Aeneidos:

Demisere neci, nunc cassum lumine lugent -?

quibusdam tamen hoc, id est 'cassus', magis nomen esse videtur, ut 'las-
sus'. in anomalis quoque supra dictae regulae servantur: 'latu laturus
latus', 'ferens ferentis ferendus', 'esu esurus esus', 'edens edendus'.

25 Et sciendum, quod, si deficiant supina, deficiunt | etiam participia tam 19
futuri temporis in 'rus' desinentia quam praeteriti, quae ex ipsis nascun-
tur, quod invenis in omnibus meditativis et inchoativis, in quibus deficiunt
supina duo extrema, quibus deficientibus supra dictorum quoque temporum
deficiunt participia. rarissime inveniuntur supra dicta supina in usu a

1 Ter. eun. III 5, 51 sq. proferi R 2 euncho G 3 eloquuta D elo-
cutast Bemb. 4 habeunt D habeunt RK perstrepunt G perstreper Dd 5
Ovid. fast. III 11 sq. v. lib. VIII § 38 Ul. K IIII. D 6 Silvia] d silva DGL
ueta Rr 7 lavaturus H lavaturus K 8 unde ortus om. G unde ortus an
oriturum oritu in mg. add. K 9 Hor. epp. II 1, 17 cf. lib. X § 9 10 Ni Rr
nihil B nihil RBHK 11 partus] parturus L 12 rutum G an om. H
eruit om. GLK eruitus Hh 13 Luc. Phars. IIII 455 sq. lacanus. Inruit-
raq; B lucanus irruitaque GL lucanus erruitaque K in IIII om. H IIII] om. D
III. r 16 casum casu L casu RrH unde om. G casus L Iuv. sat. II
6, 38 sq. 17 U. K 20 Verg. Aen. II 85 U. K 21 Demissere K nunc]
d n̄ D casum Rr casum LK lugent* H 22 casus RLK lassus] r lassus
R 23 latu laturus Rr 24 essu essurus essus G essu essurus essurus essus K
edens edentis edendus d edendus in litura H 26 desinentia add. r prae-
teriti] b praeterit* (o?) B 27 inchoativitis H 28 rarissime] d rarissim* Rr raris-
simo BDGLK

p. 921. 22 P.

p. 537. 20 K.

neutris secundae coniugationis vel tertiae in 'uo' desinentibus, quae in 'ui' divisas faciunt praeteritum perfectum, ut 'lecturio', 'parturio', 'esurio', 'horresco', 'calesco', 'fervesco', 'amasco', 'miseresco', 'labasco', 'hisco', 'horreo', 'tepeo', 'egeō', 'caleo', 'ferveo', 'stupeo', 'lateo', 'candeo', 'niteo', 'albeo', 'luo'. rarissime tamen, ut diximus, inveniuntur ex quibusdam huiusmodi verbis supina vel futuri temporis participia, ut 'doleo doliturus', 'careo cariturus'. et alia tamen multa inveniuntur deficientia in aliis quoque significationibus vel generibus verborum tam supina quam ex eis nascentia, ut 'urgeo', 'spuo', 'metuo', 'timeo', 'medeor', 'disco', 'posco', 'compesco', 'cresco', et quocumque tempore defectiva sint verba, 10 deficient etiam participia, ut 'ambigo', 'scando', 'niteo', 'vergo', 'arceo', 'mando mandis', 'strideo', quamvis apud vetustissimos eorum quoque praeterita inveniuntur. 'ferio' quoque et 'vesco' quia praeteritum tempus non habent, deficient etiam participiis eiusdem temporis. 'coepti' non habet praesens et futurum nec participium, sed tantummodo 'coeptus'. similiter 15 'odi', 'novi', 'osus', ex quo 'perosus' et 'exosus', 'notus' - Plautus in Amphitrione: ||

Inimicos semper osa sum optuerier.

et verbale | tamen nomen ex eo protulit idem Plautus in asinaria:

Madidum, nihili, incontinentem atque osorem uxoris 20

suae -, .

et 'memini meminens'. Laevius erotopaegnon in IIII:

meminens Varro corde volutat,

quia 'memini' tam praesentis quam praeteriti vim habet, quomodo 'odi'.

unde et 'osus' pro praesenti, et 'meminens' pro praeterito licet accipere, 25

V 20 nam 'novi' praesens 'nosco noscens' facit. similiter impersonalia deficient in supinis et participiis, quae ex supinis nascuntur, ut 'piget', 'pudet', quamvis quidam 'puditum' posuerunt, ut Plautus in Bacchidibus:

2 divisas om. GLK ~ parturio 'lecturio G essurio GL 3 horresco] r
horeasco RG labasco] h lausco H rell. 5 albico r ante luo: stuo add. B es-
tuo DGL aestuo R exuo Hd (idem post luo add. m. rec. in R) spuo r renuo h
6 doleo om. L 9 ut uergeo L spuō H 10 cresco. Ex quocumque G di-
fectatiua K 11 nideo RDH 13 ferio] H Ferior rell. fescor K non ha-
etiam
bent tempus GLK 14 quoque L 15 sed tantum. sed tantummodo Rr praeteriti

ante coeptus add. BDHGLr et sup. lin. K ceptus H 16 exosus et noni notus
B Plaut. Amphitr. III 2, 19 (v. 900) 18 iulmico D optuerier] B cum Vel.
Plaut. obtuerier rell. 19 nomen spscr. K Idem B Plaut. asin. V 2, 9

(v. 859) assinaria K 20 nihili Plautus nihil libri Prisc. continentem Rr
22 et memini] r Enemini R Leuius BDHGK Linus Rh Laevii erotopaegn.
lib. IIII fr. Laevii IV ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 44 in IIII] r in iui R
IIII. DH UII. GLK 24 quam p praesentis tam K liqet L liquet K 25
et memiminens pro R liquet G 26 noscens] noscis h impersonalia B 27
Plaut. Bacchid. III 1, 12 (v. 379) cf. lib. VIII § 62 in Bacchidibus om. G ba-
chidibus BDHLK

p. 922 P.

p. 528. 29 K.

Neque mei neque tui te intus puditum est factis,
quae facis —,

'taedet', 'paenitet', 'liquet', 'licet', 'libet', 'oportet'; sed compositum 'pertaesum' invenitur et 'paenitens', unde 'paenitentia', et 'libens' et 'licens',
unde 'licentia', et 'licitus'. Virgilius in VIII:

et licito tandem sermone fruuntur.

Horatius:

licentum satyrorum greges.

sciendum tamen, quod haec omnia inveniuntur perfectorum declinationem
habentia in usu veterum teste Capro: 'pigeo', 'taedeo', 'pudeo', 'paeniteo', 'liqueo', 'liceo', 'libeo', 'oporteo', quomodo 'placeo', 'contingo', 'evenio', 'vaco', 'attineo', 'accido', 'iuvo', 'delecto', quorum tertiae personae impersonalium vice funguntur: 'placet', 'contingit', 'evenit', 'vacat', 'accidit', 'attinet'. non tamen etiam si participia deficiant, deficiunt et verba;
illa enim ex eis, non ista ex illis nascuntur. sunt tamen quaedam participia, quorum quamvis deficiant verba in usu, ratio tamen analogiae quod dici possunt ostendit, ut 'triumphatus', 'erratus', 'regnatus', 'laboratus', 'decursus'. Virgilius in VI:

Ille triumphata capitolia ad alta Corinθο.

idem in VI:

regnata per arva

Saturno quondam,

et in I:

Arte laboratae vestes.

idem in III:

errata retrorsus

Litora Achaemenides, comes infelicis Ulixi.

Terentius in adelphis:

1 mei] ^{mei} d me Hh me RBDGLK est om. K 3 licet liquet G libet —
libens om. L pertessum K 4 invenitur ei] inuenitur ut GK licens et libens
D liquens K 5 Verg. Aen. VIII 468 6 sermoni Rom. 7 apud Horatium
haec non leguntur: non memoriae Prisciani observabantur nymphaeum leues cum satyris chori (carm. I 1, 31)? at potius cum Fleckeiseno post Horatii nomen lacuna statuenda videtur, ut exciderit unus ex iis locis Horatianis, ubi voc. licentia invenitur (v. indicem vocc. Hor.), et eius poetae nomen, a quo haec sive senarii iambici sive septenarii trochaici clausula licentum satyrorum greges profecta sit 8 satyrorum K 9 omnia spacr. K *sectorum K profectorum k 10 Capro] ap. Osannum de Capro
p. 16 11 liceo liqueo H continguo GLK 12 dilecto GLK 13 impersonalium B continguu] K 14 post attinet: iuuat delectat add. h deficiunt add. r

17 triumphatus Dd 18 Verg. Aen. VI 836 19 Ille] r, m. alt. add. Rom. Illa

R capitolia] ex capitolia corr. B ex capotolia H capitulia K chorinto D

20 Verg. Aen. VI 794 sq. VI Krehlius VII. libri 21 per annos Rom. 23

Verg. Aen. I 639 24 ueste Dd 25 Verg. Aen. III 690 sq. 26 errata et

retrorsus B 27 littora H Achaemenides] d cum Rom. Ver. achemenides RH

(B?) cum Med. achamenides D achimenides GLK infelices Rr ulixis RBD

ulixi Pal. 28 Terent. adelphi: V 4, 6 cf. lib. VIII § 10 adelphis G

decurso iam spatio.

quid enim prohibet verbis quoque eorum uti, nisi auctoritas deficeret? nec mirum hoc fieri in participiis: in nominibus quoque inveniuntur et in verbis quaedam derivativa [vel composita], quorum primitiva [vel simplicia] in usu non sunt, ut dicimus 'puella' diminutivum, quod videtur a puera nasci - ut enim 'tener tenera tenella', sic 'puer puera puella' debuit dici, quo tamen, quia auctores, quorum maxime usus regnavit, non sunt usi, nec nos utimur, licet inveniantur vetustissimi protulisse et 'haec puera' et 'hic' et 'haec puer'; 'ocior' quasi ab oco, quod in usu non est, licet a Graeco est *ὠκείως*; 'offendo' quasi a verbo 'fendo' componitur, quod non est lectum, sicut 'aspicio', 'inspicio', 'despicio', 'suspicio', 'conspicio' a 'specio' [non est in usu]. similiter hoc idem in plurimis aliis invenies.

22 Sunt quaedam, quae cum formam habeant participiorum, tamen carentia tempore nomina esse ostenduntur, ut 'galeatus', 'scutatus', 'pilatus', 'tunicatus', 'manuleatus', 'caligatus', 'baccatus', 'paludatus', 'togatus', 'praetextatus', 'trabeatus', 'comatus', 'braccatus', 'paenulatus', 'soleatus', 'cristatus', 'hastatus', 'lunatus', 'stellatus', 'literatus', 'cerritus', 'turratus', 'pellitus', 'cornutus', 'astutus', 'hirsutus'. quaedam enim primae coniugationis participiorum formam obtinent, id est in 'atus' desinentia, quaedam vero tertiae, id est in 'itus' vel 'utus' terminantia. sunt alia eadem et nomina et participia: 'armatus' *ὁ ὀπλισθεὶς καὶ ὁ ὀπλίτης*, 'doctus' *ὁ παιδευθεὶς καὶ ὁ ἐνπαιδευτός*, 'sanctus' *ὁ θεσπισθεὶς καὶ ὁ θεσπισίος ἦτοι ἄγιος*, 'acutus' *ὁ ὀξυνθεὶς καὶ ὁ ὀξύς*, 'sapiens' *ὁ φρονών*

2 uti nisi in ras. b
in] add. r om. R.

3 in nominibus] r in omnibus R cum in nominibus LEh
4 derivativa (derivativa r) vel simplicia quorum primitiva

composita
in usu Br derivativa vel simplicia quorum (Quorum H) primitiva in usu DdHh deri-

vativa vel simplicia in usu R 6 tenella add. K 8 vetustissime Rr puera et
hic] d puera hic DK 9 puer o τῆς τε τοῦτα Ocior B oco D 10 *ὠκείως*] ^{isp}

om. D οκείως DGr okōw R okeos K okeocxwoc εἰσπείκειν οκορος B 11 deficio
Rr conspicio despicio suspicio K 12 a specio] K om. RBDHG respicio a verbo

spicio add. d a verbo spicio Lh in usu non est BDHLK n̄ usu n̄ est G quod in
usu non est dh cf. lib. III § 14 plurimis in mg. add. K 14 tempora B

vel pilatus
pilleatus Dd 15 tunicatus K maniliatus G bacchatus Rr paludatus] rd
parudatus R plaudatus D 16 braccatus RH braccatus(h) D penulatus RBDGLK

"cristatus" soleatus L 17 cristatus ocreatus hastatus B hastatus H tur-
ritus cerritus BDHGLK 18 hastatus -Dr hastatus R 19 optinent BBHLK

20 vel in utus -K disinentia, in mg. vel terminantia, G 21 Graeca per totam h.
l. om. D ὁ om. B ὀπλισθεὶς] l οπαιθεὶς R οπαιθεὶς L οπαιθεὶς K ὁ
om. B 2 ὀπλίτης] de XII vss. Aen. § 20 p. 1222 P. 18 L. (ὀπλίτης 2) οπαιtic

π AEC

B οπαιtic HGLK οπαιθεὶς R ὀπλιστής α 22 παιαθεὶς R παιαθεὶς H παι-

γ

αεγυtic K καὶ] κ B ἐνπαιδευτός] r παναγυwoc R εἰπαί. αεγυtic G εἰπαί-
αεγυtic B θεσπισθεὶς R θεσπισίος] r θεσπικος R θεσπιος HGLK 23

ητοι R ητοι B ητοι GK ὁ add. 2 (ὁ), om. libri οσινθεὶς R οσινθεὶς GLK
καὶ ὁ ὀξύς] μ (καὶ ο οξύς), om. R καὶ οξικ Kr καὶ οξικ BHGL φρονων R
φρονων B φρονων H φρονω K

p. 923. 24 P.

p. 530 K.

καὶ ὁ φρόνιμος ἦτοι 'σοφός', 'monitus' ὁ ὑπομνησθεὶς καὶ ἡ ὑπόμνησις, 'iudicatus' ὁ κριθεὶς καὶ ἡ κρίσις, 'armatura' ἡ ὀπλίσουσα καὶ ἡ ὀπλις, 'scriptura' ἡ γράψουσα καὶ ἡ γραφή, 'usura' ἡ χρησομένη καὶ ὁ τόκος, 'litura' ἡ ἀπαλείψουσα καὶ ἡ ἀπαλοιφή, 'factum' τὸ γενόμενον καὶ τὸ ἔργον, 'dictum' τὸ λεχθέν καὶ ὁ λόγος, 'visum' τὸ ὁραθέν καὶ τὸ ὄραμα, 'legendus' ὁ ἀναγνωσθησόμενος καὶ ὁ ἀναγνωστέος, 'amandus' ὁ φιληθησόμενος καὶ ὁ φιλητέος; sic et alia plura, quae cum tem-
poribus participia sunt, absque his nomina.

Illud quoque attende, quod, cum a nominibus nomina et verba et
adverbia et coniunctiones soleant per derivationes vel compositiones profi-
cisci, ut ab Aenea 'Aeneius', a patre 'patrisso', a claro 'clare', a 'qua'
et 're' 'quare', et a verbis similiter nomina et verba et participia et adver-
bia, || ut a 'lego, lector, lecturio' et 'legens', a 'curro, cursim', ab adver-
biis nomina et adverbia: 'ultra, ulterior ulterius', a participiis participia
non possunt nasci nec verba, sed vel nomina, ut 'indulgens, indulgen-
tia', vel adverbia, 'indulgender'.

DE CASIBVS PARTICIPIORVM.

Casus quoque participia sex habent, quomodo nomina, nec sunt in
ipsis deficientia aliquo casu. nec mirum, nam in eo quoque imitantur
adiectiva, quae nullo deficiunt casu, sive sint mobilia sive in duas conso-

1 φρονιμωC R φρονιωC H ητωι R σοφωC G σοφωC R munitus B
N E
ΥΠΟΜΝΗΣΘΕΙC Rr ΥΠΟΜΝΗΣΘΕΙC ΚΑΗΥΝΟΝΝΥCΕΥC B ἡ] N RHG ὑπόμνησις] I ΙΠΟ-
ΜΝΗΣC Lr ΥΠΟΜΝΗΣC K ΙΠΟΜΝΗΣC G 2 iudicatus — κρίσις om. G κριγ Rr
KΡΙΘΕΙC K ἡ] N H armatus R οπαιCΟΥCΑ H οπαιCΟΙCΑ K οπαιCΟΙCΑ Rr
κα B καὶ — γράψουσα] in mg. add. K 3 ἡ] N H οπαιCΙC B παιCΕC G
ΠαιCΙC H ΠαιCΙC K ΠαιCΙC Rr γράψουσα] in litura r ΓΡΑΨΟΥCΑ GK ΤΡΑΨ.ΟΥCΑ
H ΠΡΑΨΟΥCΑ ΚΑΗΓΡΑΨΥ B ἡ γραφή] ΗΓΡΑΦΕ K ΗΓΙΤΑΦΗ in litura r ΚΡΗCΟ-
ΜΕΝΗ B ΧΡΙCΟΜΕΝΗ H ΧΡΙCΟΜΕΝΗ GL ΚΡΙCΟΜΕΝΗ K 4 καὶ τόκος G ὁ om. B
ΤΩΚΟC R litora Rr ἡ] N RB ΑΠΑΛΙΨΟΥCΑ B ΑΠΑΛΙΨΟΥCΕΑ H ΑΙΤΑΛΙΨΟΥCΑ
Rr ΑΠΑΛΙΨΟΥCΕΑ G ΑΝΑΛΙΨΟΥCΕΑ K ΑΠΟΛΙΨΟΥCΑ in litura I ΚΑΗΝΑΠΑΛΙΦΙ B ἡ] N
RH ἀπαλοιφή] de XII vsa. Aen. § 20 l. I., π ΑΠΑΛΙΦΗ RDG ΑΠΟΛΙΦΗ H ΑΠΟΛΙΦΗ
K ΑΠΟΛΙΦΗ in litura ΓΕΝΩΜΕΝΟΝ R ΤΕΝΟΜΕΝΩΝ G ΟΥΝΟΜΕΝΟΝ K 5 τω R ο G
ΕΡΤΟΝ G ΛΕΧΤΕΝ R ΛΕΧΘΕΝ H ΛΕΧΘΕΝ GLK ΚΑΤΟΛΟΓΟC B το R ἄργος
Rr ΟΡΑΘΕΝ RGLK 6 ὄραμα] r ΑΡΑΜΑ R ΟΡΟΜΑ in litura I ΑΝΑΓΝΩCΘΕCΟΜΕ-
ΝΟC B ΑΝΑΓΝΩCΘΕCΟΜΕΝΟC RK ΑΝΑΓΝΩCΘΗCΟΜΕΝΟC GL ΑΝΑΓ.ΝΩCΘΕC.ΟΜΕΝΟC H καὶ]
C
K RBH ΑΝΑΓΝΩCΤΕΟC GL ΑΝΑΓΝΩΤΕΟC Rr ΑΝΑΓΝΩCΘΕΟC B 7 φιαθΕCΟΜΕΝΟC G
H
ΦΙΑΘΕCΟΜΕΝΟC H ΦΙΑΘΕCΟΜΕΝΟC L ΦΙΑΙΘΙCΟΜΕΝΟCΚΑΦΙΑΘΕΟC B ΦΙΑΙΤΕΟC
G ΦΙΑΘΕΟC H ΦΙΑΤΕΟC LK in ΦΙΑΙΤΕΟC mut. L alialia R 8 post nomina:
Illud — nomina add. r 9 et aduerbia add. r 10 coniunctiones] h coniugationes
ni f. H 11 aena Dd 12 re et quare Rr 13 lecturio] r et lecturio RDHGLK
14 ulterius participiis G participia om. G 17 DE CASIBVS PARTICIPIORVM] om.
G participium L 18 quoque om. G 19 emitantur K omittantur G 20 * casu H

decurso iam spatio.

quid enim prohibet verbis quoque eorum uti, nisi auctoritas deficeret? nec mirum hoc fieri in participiis: in nominibus quoque inveniuntur et in verbis quaedam derivativa [vel composita], quorum primitiva [vel simplicia] in usu non sunt, ut dicimus 'puella' diminutivum, quod videtur a puera nasci - ut enim 'tener tenera tenella', sic 'puer puera puella' debuit dici, quo tamen, quia auctores, quorum maxime usus regnavit, non sunt usi, nec nos utimur, licet inveniantur vetustissimi protulisse et 'haec puera' et 'hic' et 'haec puer'; 'ocior' quasi ab oco, quod in usu non est, licet a Graeco est ὀκείως; 'offendo' quasi a verbo 'fendo' componitur, quod non est lectum, sicut 'aspicio', 'inspicio', 'despicio', 'suspicio', 'conspicio' a 'specio' [non est in usu]. similiter hoc idem in plurimis aliis invenies.

22 Sunt quaedam, quae cum formam habeant participiorum, tamen carentia tempore nomina esse ostenduntur, ut 'galeatus', 'scutatus', 'pilatus', 'tunicatus', 'manuleatus', 'caligatus', 'baccatus', 'paludatus', 'togatus', 'praelectatus', 'trabeatus', 'comatus', 'braccatus', 'paenulatus', 'soleatus', 'cristatus', 'hastatus', 'lunatus', 'stellatus', 'litteratus', 'cerritus', 'turritus', 'pellitus', 'cornutus', 'astutus', 'hirsutus'. quaedam enim primae coniugationis participiorum formam obtinent, id est in 'atus' desinentia, quaedam vero tertiae, id est in 'itus' vel 'utus' terminantia. sunt alia eadem et nomina et participia: 'armatus' ὁ ὀπλισθεὶς καὶ ὁ ὀπλίτης, 'doctus' ὁ παιδευθεὶς καὶ ὁ ἐνπαιδευτός, 'sanctus' ὁ θεσπισθεὶς καὶ ὁ θεσπίσιος ἦτοι ἄγιος, 'acutus' ὁ ὀξυνθεὶς καὶ ὁ ὀξύς, 'sapiens' ὁ φρονῶν

2 uti nisi in ras. b

in] add. r om. R.

3 in nominibus] r in omnibus R cum in nominibus LKk

4 derivativa (derivativa r) vel simplicia quorum primitiva

composita

in usu Br derivativa vel simplicia quorum (. Quorum H) primitiva in usu DdHh diri-

vativa vel simplicia in usu R 6 tenella add. K 8 vetustissime Rr puera et

hic] d puera hic DK 9 puer o TAKYTEPOC TOTTA Ocior B oco D 10 ὀκείως]

om. D OKEWOC DGr OKOWC R OKEOC K OKEOCXEWOC EAAHHIKOY OCOWOC B 11 deficio

Rr conspicio despicio suspicio K 12 a specio] K om. RBDHG respicio a verbo

spicio add. d a verbo spicio Lh in usu non est BDHLK ū usu ū est G quod in

usu non est dh cf. lib. III § 14 plurimis in mg. add. K 14 tempora B

vel pilatus

pilleatus Dd 15 tunicatus K manulatus G bacchatus Rr paludatus]. rd

parudatus R plaudatus D 16 braccatus RH braccatus(h) D penulatus RBDGLK

"cristatus" soleatus L 17 cristatus ocreatus hastatus B hassatus H tur-

ritus cerritus BDHGLK 18 hastatus -Dr hastatus R 19 optinent BBHLK

20 vel in utus -K disinentia, in mg. vel terminantia, G 21 Graeca per totum h.

l. om. D ὁ om. B ὀπλισθεὶς] l OΠAICΘEIC R OΠAICΘEIC L OΠAICΘEIC K ὁ

om. B 2 ὀπλίτης] de XII vs. Aen. § 20 p. 1222 P. 18 L. (ὀπλίτης 2) OΠAITIC

Π AEC

B OΠAICTEC HGLK OΠAICΘEC R ὀπλιστής α 22 ΠAIACTEC Rr ΠAIACTEC H ΠAI-

Y

ΔEYTEIC K καὶ] κ B ἐνπαιδευτός] r ΠAΤAHTEYC R EΠHAI. ΔEYTOC G EYHAT-

ΔEYTOC B ΘECTICΘEIC R Θεσπίσιος] r ΘECTICEIOC R ΘECTICOC HGLK 23

HETOI R HTOI B ETOI GK ὁ add. 2 (ὁ), om. libri OZINGEIC R OZYNEIC GLK

καὶ ὁ ὀξύς] μ (καὶ ο οξύς), om. R καὶ OIC KΓ καὶ OYC BHGL ΦPΩPON R

ΦPΩPON B ΦPΩPΩN H ΦPΩWI K

p. 923. 24 P.

p. 530 K.

καὶ 'ὁ φρόνιμος' ἦτοι 'σοφός', 'monitus' 'ὁ ὑπομνησθεὶς' καὶ 'ἡ ὑπόμνησις', 'iudicatus' 'ὁ κριθεὶς' καὶ 'ἡ κρίσις', 'armatura' 'ἡ ὀπλίσις' καὶ 'ἡ ὀπλισίς', 'scriptura' 'ἡ γραφύσσα' καὶ 'ἡ γραφή', 'usura' 'ἡ χρησομένη' καὶ 'ὁ τόκος', 'litura' 'ἡ ἀπαλείφουσα' καὶ 'ἡ ἀπαλοιφή', 'factum' 'τὸ γενόμενον' καὶ 'τὸ ἔργον', 'dictum' 'τὸ λεχθέν' καὶ 'ὁ λόγος', 'visum' 'τὸ ὁραθέν' καὶ 'τὸ ὄραμα', 'legendus' 'ὁ ἀναγνωσθησόμενος' καὶ 'ὁ ἀναγνώστης', 'amandus' 'ὁ φιληθησόμενος' καὶ 'ὁ φιλητός'; sic et alia plura, quae cum tem- 23 poribus participia sunt, absque his nomina.

Illud quoque attende, quod, cum a nominibus nomina et verba et 10 adverbia et coniunctiones soleant per derivationes vel compositiones proficisci, ut ab Aenea 'Aeneius', a patre 'patrisso', a claro 'clare', a 'qua' et 're' 'quare', et a verbis similiter nomina et verba et participia et adverbia, || ut a 'lego, lector, lecturio' et 'legens', a 'curro, cursim', ab adverbiiis nomina et adverbia: 'ultra, ulterior ulterius', a participiis participia 15 non possunt nasci nec verba, sed vel nomina, ut 'indulgens, indulgentia', vel adverbia, 'indulgenter'.

DE CASIBVS PARTICIPIORVM.

Casus quoque participia sex habent, quomodo nomina, nec sunt in VI 24 ipsis deficientia aliquo casu. nec mirum, nam in eo quoque imitantur 20 adiectiva, quae nullo deficiunt casu, sive sint mobilia sive in duas conso-

1 φρονιμωC R φρονιωC H H TΩI R CΟΦPOC G CΟΦΩC R munitus B
N R
ΥΠΟΜΝΗΣΘΕΙC Rr ΥΠΟΜΝΕCΘΕΙC ΚΑΥΝΟΝΝΥCΕΥC B ἡ] N RHG ὑπόμνησις] l IPO-
MNHIC Lr ΥΠΟΜΝΕCIC K ΙΠΟΜΝΕCIC G 2 iudicatus — κρίσις om. G KPI Γ Rr
KPIΘEIC K ἡ] N H armatus R OΠAICOYCA H OΠAICOICA K OΠAICOICA Rr
KA B καὶ — γραφύσσα] in mg. add. K 3 ἡ] N H OΠAICIC B ΠAICEC G
IT A
ΠAICIC H ΠAYCIC K ΠAICIC Rr γραφύσσα] in litura r l ΓPAΦOYCA GK TPAYOYCA
H TPAYOYCA K H ΓPAΦY B ἡ γραφή] H ΓPAΦE K H ΓPAΦH in litura r KPICO-
MENN B XPICOMENN H XPICOMENN GL KPICOMENN K 4 KAI TOKOC G ὁ om. B
TOKOC R litora Rr ἡ] N RB AΠAICYCA B AΠAICYCA H AITAIYCA
Rr AΠAICYCA G AΠAICYCA K AΠAICYCA in litura l KAHNATAIPI B ἡ] N
RH ἀπαλοιφή] de XII vss. Aen. § 20 l. i., π AΠAIC H RDG AΠAIC H AΠAIC H
K AΠAIC in litura ΓEYOMENON R TENOMENON G OYOMENON K 5 TΩ R O G
EPTON G AEXTEN R AEXTEN H AEXTEN GLK KATOΛOΓOC B TO R * ΛOΓOC
Rr OPAΘEN RGLK 6 ὄραμα] r APAMA R OPOMA in litura l ANAΓNOCΘECOME-
NOC B ANAΓNOCΘECOMENOC RK ANAΓNOCΘECOMENOC GL ANAΓNOCΘECOMENOC H καλ]
C
K RBH ANAΓNOCTEOC GL ANAΓNOTEOC Rr ANAΓNOCΘEC B 7 ΦIAΘHCOMENOC G
H
ΦIAΘHCOMENOC H ΦIAΘHCOMENOC L ΦIAΘHCOMENOCKA OΦIAΘHCOC B ΦIAITEOC
G ΦIAΘHCOC H ΦIAITEOC LK in ΦIAITEOC mut. L alialia R 8 post nomina:
Illud — nomina add. r 9 et aduerbia add. r 10 coniunctiones] h coniugationes
ni f. H 11 aena Dd 12 re et quare Rr 13 lecturio] r et lecturio RDHGLK
14 ulterius participiis G participia om. G 17 DE CASIBVS PARTICIPIORVM] om.
G participium L 18 quoque om. G 19 emitantur K omitantur G 20 * casu H

p. 924. 25 P.

p. 530. 31 K.

nantes desinentia. quae enim deficiunt, fixa sunt, ut 'fas', 'dicionē', 'Iuppiter', 'Iovis', 'iter', 'precī' et 'prece', 'vicem' et 'vice', 'tabi' et 'tabo', 'maria', 'aera'. nam 'frugi' et 'nihili' et 'mancipi' et 'huiusce-modi' et similia non deficiunt aliquo casu certo, sed pro omni casu eadem terminatione funguntur, quamvis possunt haec eadem figurate magis pro-lata, ut dictum est, per genetivum vel dativum quam indeclinabilia esse videri, ut si dicam 'cordi homo | est mihi', 'cordi hominis', hoc est 'hominis qui mihi est cordi', 'cordi homini', 'cordi hominem', et possum cum omnibus casibus figurate iungere dativum. sic 'frugi homo', id est 'qui frugi est', hoc est 'utilitati', similiter omnibus casibus adiungitur figu-rate et est magis dativus. sed haec etiam de nomine latius tractavimus.

Declinantur autem participia ad similitudinem et regulam nominum in 'ns' desinentium vel in 'us' mobilium, exceptis, ut supra dictum est, illis, quae nascuntur a verbis quartae coniugationis in 'eo' desinentibus, quorum genetivus vocales nominativi 'ie' mutat in 'eu': 'iens euntis', 'quiens queuntis', quamvis Plautus 'abiendi' dixit pro 'abeundi' in Amphitryone:

abiendi nunc tibi etiam occasio est.

DE TEMPORIBVS.

VII 25 Tempora participiis accidunt eadem, quae et verbis infinitis, id est praesens, quod est etiam praeteritum imperfectum, ut 'osculari' et 'osculans', praeteritum perfectum, quod est etiam praeteritum plusquamperfectum, ut 'osculatum esse' vel 'fuisse' et 'osculatus', futurum, ut 'osculatum iri' et 'osculaturus'.

Et sciendum, quod non ex omni significatione omnia tempora inveniuntur. nam cum quinque sint significationes, id est activa, neutra, passiva, communis, deponens: ab activa quidem et neutra praesentis et futuri veniunt participia, ut 'amans', 'amaturus'. in quibus quia praeteritum deficit, loco participii verbo utimur et nomine infinito, ut 'qui amavit', ὃς ἐφίλησεν, id est ὁ φιλήσας. quomodo enim loco verbi participium ac-

1 dicionē] r ditione RDH	dicionē G	decione K	2 iupiter L	precī et in h-
tura h	3 * aera (&) R	et huiuscemodi Rr	4 et h is similia R	8 quid
mihi D	possum] b possunt B	9 figuratae H	dativum sic; frugi RB	10
figuratae H	11 de add. h	latius de nomine GLK	12 similitudinem B	in
ns] in s R	15 genitib; L	vocalis B	ie] .i.in.e. G	mutant D
G	16 quieuntis G	Plautus] d platus G	plautum D	Plaut. Amph. fr. 11
p. 422 Both.	ante abiendi: supinum (sopinum GLK) eius add. RBHGLK	gerundium eius D	habeundi D	habeundi R
17 amphitryone R	amphitryone G	amphitryone BDK	18 tibi etiam occasio est add. r	19 DE TEMPORIBVS om. G
20 accidit om. G	21 quod etiam G	23 ut ante osculatum iri add. r om. RDHGLK		
24 osculaturis Rr	25 omnia] r omni R	inveniuntur — deponens add. d		
26 quique K	sint] r sunt R	id est] om. D	id LK	passiva neutra B
/ passiva communis	deponens / neutra G	27 depones L	quidem] r	quid est R
29 defecit r	30 oc ἐφίλησεν R	ὃς — φιλήσας] om. D	oc ἐφίλησεν	id est

p. 925. 26 P.

p. 531. 32 K.

capitur necessitatis causa cum verbo substantivo, sic etiam, ubi participium deficit, necessario verbum infinito nomini substantivo iunctum participii officio fungitur.

Passivum quoque praeteritum et futurum habet, 'amatus', 'amandus'; in praesenti autem deficit, pro quo similiter verbum cum praedicto nomine proferimus dicentes 'qui amatur', ὃς φιλεῖται, pro ὁ φιλούμενος. ex quo quoque ostenditur significatio participii, quod tam nominis quam verbi vim obtinet, quod et hoc pro illis et illa pro hoc ponuntur. dicimus enim 'legens est, qui legit' et 'qui legit, est legens', 'caenatus est, qui caenavit' et 'qui caenavit, caenatus est'.

Illud quoque sciendum, quod saepe et praesenti pro praeterito et praeterito pro praesenti utuntur auctores necessitatis causa, cum deficient et in 'or' desinentia praesenti et in o terminantia praeterito. praesentis tamen participium, quod etiam praeteritum imperfectum significat, solet coniungi verbis praeteriti perfecti et plusquamperfecti et significationem eorundem temporum complere, quomodo verba praesentis temporis, si adiungantur participiis praeteriti, praeteritum significant, ut 'caenatus sum, caenatus es, caenatus est' pro 'caenavi, caenavisti, caenavit'. sic ergo, si dicam 'caenans fui, fuisti, fuit' pro 'caenavi, caenavisti, caenavit', 'caenans fueram, fueras, fuerat' pro 'caenaveram, caenaveras, caenaverat' potest accipi. itaque quod deest Latinitatis linguae naturaliter, completur iuncturae ratione. multa tamen in his quoque, quae regula exigit dici, sive euphoniae causa deficient sive quod in usu non sunt, sicut et in aliis partibus orationis.

A neutris, ut diximus, sicut ab activis, duum temporum participia veniunt, praesentis, 'stans', futuri, 'staturus'. inveniuntur tamen quaedam ex eis etiam praeteriti temporis, ut 'caeno caenatus', 'prandeo pransus', 'placeo placitus', 'nubo nupta', 'pateo passus' - et a 'patior' tamen 'passus'

ΟΦΙΑΕCΑC d OC ΕΦΙΑΕCΑC GLK OC ΕΦΙΑ*ΑC* H OC ΕΦΙΑΕΙΑCΤ h ΕΦΙΑΙCΕΝ B ΦΙ-
ΛΙCΑC B participium K 1 post substantivo sqq. — substantivo add. g 2 no-
minis R 3 officio] d officii D 4 quoque] spscr. K uero D 5 deficit add. r
6 proferimus B ὃς — φιλούμενος] om. D OC ΦΙΑΕΙΤΑΙ pro ΟΦΙΑΟΙΜΕΝΟC add. d

OCΦΙΑΕΙ ΤΑΙΦΙΑ ΑF|ΕΝΟC G ΦΙΑΕΙΤΑΙ H pro ὁ om. K ΦΙΑΟΥΜΕΝΟC L 7 quo-
que] nunc G ostenditur quoque H 8 optinet BDHL illa] d ille D 9 legens est D
legens
est. Rr codd. per totum h. l. inter caenandi et cenandi formas fluctuantur . 10 et

qui cenavit add. r 11 et pro praesenti Dd 12 pro add. r deficient] r deficient R

15 perfectis Rr et significationem om. G 16 adiunguntur Rr 17 cenatus sum
add. r 18 caenasti G cenasti K sic] r si R sic ergo si] h si ergo H 19

pro om. G caenasti G cenasti K 20 Caenan fuerā B cenaueras cenaueras K

21 postest H Latini Hh 22 tamen] r tamen R quae add. r 23

euphoniae Gg euphonię D ephoniae H sicut in R 26 ut stans RB 28 ex

D preri Rr prādeo B 29 pasus LK a om. D pasus LK

p. 926 P.

p. 532. 33 K.

facit -, 'assuesco assuetus', quod quibusdam nomen esse magis videtur, sicut 'quiesco quietus'. 'iuro' etiam 'iuratus', quod etiam in passiva significatione invenitur, quippe etiam verbum ipsum Lucanus in V protulit:

Et laetae iurantur aves bubonē sinistro.

Stattius etiam in VII:

captivis etiam iurabere Thebis.

'coniurato' Virgilius in II georgicon:

Aut coniurato descendens Dacus ab Histro.

addunt quidam etiam a 'careo' 'cassus', quod si esset, deberet 'cassurus' facere futurum, non 'cariturus', quod Iuvenalis in II protulit:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno, ut supra memoravimus. ergo 'cassus' magis nomen est, sicut 'lassus', et maxime cum vanum significat, ut:

Cassa fraude parat.

'titubo' quoque 'titubatus' facit. Virgilius in V:

vestigia presso

Haud tenuit titubata solo.

et in aliis multis neutrorum praeteriti participia vetustissimi protulisse inveniuntur, ut 'discessus', 'interitus', 'obitus', 'occasus', 'potus', 'senectus'.

- 28 Neutropassiva quoque, quae sunt quinque, trium temporum habent participia, ut 'gaudeo gaudens gavisus gavisurus', 'audeo audens ausus ausurus', 'soleo solens solitus soliturus', 'fio fiens factus futurus' differentiae causa, ne, si 'facturus' dicamus, simile sit participio, quod venit a 'facio' verbo, quod vim activam possidet 'fio' verbi, unde a supino eius nascitur passivum praeteriti participium et futuri activum: 'factum factu, factus facturus'; 'fido' quoque 'fidens fesus fisorus'.

A communi verbo quattuor nascuntur participia, praesentis sive prae-

facit pasus G 1 asueto asuetus Rr adsuesco adsuetus B esse uidetur magis LK uidetur magis esse Gg 2 quietur Rr quod] r quo R in passiva etiam B 3 Luc. Phars. V 396 4 iurantur] h iurantur H aures K sinistro K 5 Stat. Theb. VII 103 VII. thebaidos dh 6 iurauerat thebis d iurauerat aenis GLK iurauerat huius BDH 7 coniurato] coniurato. GLKd coniuratio D Verg. georg. II 497 8 Aut] A K coiurato K descendens] h descendens GLK 9 etiam om. G casus Rr casus LK esse deberet cassurus faceret B casurus Rr casurus L 10 Iuv. sat. II 6, 38 sq. in II protulit] profert in II. B 12 haeredem GLK turturae H 13 casus Rr casus LK est om. R sicut] ut L lasus LK 14 Luc. Phars. V 130 15 casa L 16 Titubo ex Tituno corr. B Verg. Aen. V 331 sq. V. Aeneidos H II. aeneidos B 17 praesso Rr pssa G 18 haud] aut GLK 20 intgeritus K 21 Neutropassiva ex Neutropassiva corr. H Neutropassiva B participia habent G 22 participia gaudeo DGLK audiens K asus Hh 23 futurus] d facturus D 25 possedet K 26 factus et facturus G 27 fixus fixurus Rr 28 communi Rr

p. 926. 27 P.

p. 533 K.

teriti imperfecti, quod activam solum habet significationem, ut 'criminor criminans', 'ὁ διαβάλλων οὐκέτι' καὶ 'ὁ διαβαλλόμενος', praeteriti perfecti et plusquamperfecti, quod communem habet significationem tam passivi quam || activi, ut 'criminatus' 'ὁ διαβαλὼν' καὶ 'ὁ διαβληθεὶς', futuri unum 5 activum in 'rus' desinens, ut 'criminaturus', et unum passivum in 'dus', ut 'criminandus'. omnia tamen in 'dus' desinentia participia eadem etiam 29 nomina esse possunt, cum amittunt tempus, ut 'amandus' 'ὁ φιληθησόμενος' καὶ 'ὁ φιλητός', 'docendus' 'ὁ διδαχθησόμενος' καὶ 'ὁ διδακτός', 'legendus' 'ὁ ἀναγνωσθησόμενος' καὶ 'ὁ ἀναγνωστός'.

10 A deponenti trium temporum veniunt participia, praesentis vel praeteriti imperfecti, 'sequens', praeteriti perfecti vel plusquamperfecti, 'secutus', futuri, 'secuturus'. multa tamen ex huiusmodi verbis inveniuntur apud antiquissimos participia praeteriti temporis tam activam quam passivam significationem habentia, ut 'meditor' μελετῶ, 'meditatus' 'μελετήσας' 15 καὶ 'μελετηθεὶς' - Terentius in Phormione:

Meditata mihi sunt omnia mea incommoda -,
'auxilior auxiliatus' 'βοηθήσας' καὶ 'βοηθηθεὶς'. Lucilius:
a me auxiliatus.

sic et 'amplector amplexus' καὶ 'περιπλακείς' καὶ 'περιπλεχθεὶς' - Petronius:

1 solam GLK creminor creminans GLK 2 criminans βαίαβαλλων. Non
etiam οαίαβαλλόμενος B ΔΙΑΒΑΛΩΝ RK ΔΙΑΒΑΛΑΝ G ΔΙΑΒΑΛΩΝ Ll Graeca
h. l. et in proxime sqq. usque ad ἀναγνωστός om. D add. d ΔΙΑΒΑΛΩΝ. ΟΥ. ΚΕΤΙ H
ΟΥΚΕΤΙ Gr ΟΥΚΕΤΙ L ΟΙΚΕΤΙ K ΔΙΑΒΑΛΟΜΕΝΟΣ (Λ) R ΔΙΑΒΑΛΟΜΕΝΟΣ HL ΔΙΑ-
ΒΑΛΟΜΕΝΟΣ. K ΔΙΑΒΑΛΕΝΟΝΟΣ G 3 tam actiui quam passivi B 4 quam et actui
D GK ut om. D creminatus GLK οαίαβαλλόντος ΔΙΑΒΑΛΘΕΙC B οαίαβαλλόν
KAI O ΔΙΑΒΑΛΘΕΙC Rr οαίαβαλλόν KAI O ΔΙΑΒΑΛΘΕΙC H οαίαβαλλέσθην KAI O ΔΙΑΒΑΛΘΕΙC G
οαίαβαλλω* KAI O ΔΙΑΒΑΛΘΕΙC Ll ΔΙΑΒΑΛΘΕΙC K 5 ut criminaturus om. H add. h
creminaturus GLK 6 creminandus GLK 7 esse non possunt G amit-
tant Hr φιαθεόμενος R φιαθεομένης G post φιληθησόμενος: καὶ — δι-
δαχθησόμενος om. B 8 φιαθεός R φιαθεός G φιαθεός L διδαχθησόμε-
νος] l ΔΙΑΔΑΧΘΕΟC H ΔΙΑΔΑΧΤΕΟC G ΔΙΑΔΑΧΘΕΟC L ΠΙΑΔΑΧΘΕΟC K ΚΟΔΙΑΔΑΧΘΕΟC B
ΔΙΑΔΑΧΘΕΟC R ΔΙΑΔΑΧΘΕΟC Ll ΔΙΑΔΑΧΤΕΙC K 9 ΑΝΑΓΝΟΘΕΟC H G ΑΝΑΓΝΟΘΕΟC H
NOC K *ΑΝΑΓΝΟΘΕΟC H Rr ΑΝΑΓΝΟΘΕΟC B 10 A add. r participia veniunt G 11 im-
perfecti — plusquamperfecti] r perfecti uel plusquamperfecti R ut sequens h
vel] et K sequutus B 12 sequuturus D huiusmodi Rr huiusmodi H
14 meditator Rr medior D μελετῶ r μελετο K μελετο B meditaus Kk
μελεθcas R μελεθcas r μελεθcas G μελεθcas K μελεθcas B 15 μελετηθεὶς]
ὀμελετηθεὶς 2 μεμελετηθεὶς L μεμελετηθεὶς RD μεμελετηθεὶς G μεμελετη-
θεὶς H μεμελετηθεὶς K μεμελετηθεὶς B Ter. Phorm. II 1, 18 16 sunt mihi
BDG 17 auxilior] d Ausilior D βοηθήσας] r βοήθcas B βοήθcas R
βοήθcas K βοήθαίcas G βοήθcas R βοήθcas D Lucilius: v. lib. VIII § 15 19
Et sic et GLK sic etiam B plector Rr amplexor Dd Graeca add. d πε-
ριπλακείς] om. B περιπλακείς D περιπλακείς HLK περιπλακείς G καὶ] KICI L

decurso iam spatio.

quid enim prohibet verbis quoque eorum uti, nisi auctoritas deficeret? nec mirum hoc fieri in participiis: in nominibus quoque inveniuntur et in verbis quaedam derivativa [vel composita], quorum primitiva [vel simplicia] in usu non sunt, ut dicimus 'puella' diminutivum, quod videtur a puera nasci - ut enim 'tener tenera tenella', sic 'puer puera puella' debuit dici, quo tamen, quia auctores, quorum maxime usus regnavit, non sunt usi, nec nos utimur, licet inveniuntur vetustissimi protulisse et 'haec puera' et 'hic' et 'haec puer'; 'ocior' quasi ab oco, quod in usu non est, licet a Graeco est *ὠκείως*; 'offendo' quasi a verbo 'fendo' componitur, quod non est lectum, sicut 'aspicio', 'inspicio', 'despicio', 'suspicio', 'conspicio' a 'specio' [non est in usu]. similiter hoc idem in plurimis aliis invenies.

- 22 Sunt quaedam, quae cum formam habeant participiorum, tamen carentia tempore nomina esse ostenduntur, ut 'galeatus', 'scutatus', 'pilatus', 'tunicatus', 'manuleatus', 'caligatus', 'baccatus', 'paludatus', 'togatus', 'praetextatus', 'trabeatus', 'comatus', 'braccatus', 'paenulatus', 'soleatus', 'cristatus', 'hastatus', 'lunatus', 'stellatus', 'literatus', 'cerritus', 'turratus', 'pellitus', 'cornutus', 'astutus', 'hirsutus'. quaedam enim primae coniugationis participiorum formam obtinent, id est in 'atus' desinentia, quaedam vero tertiae, id est in 'itus' vel 'utus' terminantia. sunt alia eadem et nomina et participia: 'armatus' *ὁ ὀπλισθεὶς καὶ ὁ ὀπλίτης*, 'doctus' *ὁ παιδευθεὶς καὶ ὁ ἐνπαιδευτός*, 'sanctus' *ὁ θεσπισθεὶς καὶ ὁ θεσπισίος* *ἦτοι ἄγιος*, 'acutus' *ὁ ὀξυνθεὶς καὶ ὁ ὀξύς*, 'sapiens' *ὁ φρονῶν*

2 uti nisi in ras. b 3 in nominibus] r in omnibus R cum in nominibus LKk
in] add. r om. R. 4 derivativa (derivativa r) uel simplicia quorum primitiva
composita
in usu Br derivativa uel simplicia quorum (.Quorum H) primitiva in usu DdHh deri-

nativa uel simplicia in usu R 6 tenella add. K 8 vetustissime Rr puera et
hic] d puera hic DK 9 puer o TAKYTEPOC TOTTA Ociore B oco D 10 *ὠκείως*

om. D OKEWOC DGr OKOWC R OKEOC K OKEOCKEWOC EAAHHIKOY OCOBOC B 11 deficio
Rr conspicio despicio suspicio K 12 a specio] K om. RBDHG respicio a uerbo
spicio add. d a uerbo spicio Lh in usu non est BDHLK. n̄ usu n̄ est G quod in
usu non est dk cf. lib. III § 14 plurimis in mg. add. K 14 tempora B

uel pilatus
pilleatus Dd 15 tunicatus K maniliatus G bacchatus Rr paludatus] rd
parudatus R plaudatus D 16 braccatus RH braccatus(h) D penulatus RBDGLK

"cristatus" soleatus L 17 cristatus ocreatus hastatus B hassatus H tur-
ritus cerritus BDHGLK 18 hastatus -Dr hastatus R 19 optinent BBHLK
20 uel in utus K disinentia, in mg. uel terminantia, G 21 Graeca per totum h.
l. om. D ὁ om. B ὀπλισθεὶς] l OΠAICTHEIC R OΠAICTHEIC L OΠAICTHEIC K ὁ
om. B 2 ὀπλίτης] de XII vss. Aen. § 20 p. 1222 P. 18 L. (ὀπλίτης 2) OΠAICTHIC

Π AEC

B OΠAICTHIC HGLK OΠAICTHEIC R ὀπλιστής α 22 ΠAIAETHIC Rr ΠAIAETHIC H ΠAIA-

ΔΕΥΤΕIC K καὶ] κ B ἐνπαιδευτός] r ΠΑΥAETHIC R EΠAΙ. ΔΕΥΤOC G EΠAΥ-
ΔΕΥΤOC B ΘΕCΠICΘEIC R θεσπισίος] r ΘΕCΠICEIC R ΘΕCΠIC HGLK 23
HETOI R HTOY B HTOI GK ὁ add. 2 (ὁ), om. libri OΞINΘEIC R OΞETHIC GLK
καὶ ὁ ὀξύς] μ (καὶ o οξύς), om. R καὶ OΞIC Kr καὶ OΞIC BHGL φρονῶν R
φρονῶν B φρονῶν H φρονῶν K

p. 923. 24 P.

p. 530 K.

καὶ ὁ φρόνιμος' ἦτοι 'σοφός', 'monitus' ὁ ὑπομνησθεὶς' καὶ ἡ ὑπόμνησις', 'iudicatus' ὁ κρινθεὶς' καὶ ἡ κρίσις', 'armatura' ἡ ὀπλίσις' καὶ ἡ ὀπλις', 'scriptura' ἡ γράψουσα' καὶ ἡ γραφή', 'usura' ἡ χρησομένη' καὶ ὁ τόκος', 'litura' ἡ ἀπαλείψουσα' καὶ ἡ ἀπαλοιφή', 'factum' τὸ γενόμενον' καὶ τὸ ἔργον', 'dictum' τὸ λεχθέν' καὶ ὁ λόγος', 'visum' τὸ ὁραθέν' καὶ τὸ ὄραμα', 'legendus' ὁ ἀναγνωσθησόμενος' καὶ ὁ ἀναγνωστής', 'amandus' ὁ φιληθησόμενος' καὶ ὁ φιλητέος'; sic et alia plura, quae cum temporibus participia sunt, absque his nomina.

Illud quoque attende, quod, cum a nominibus nomina et verba et adverbia et coniunctiones soleant per derivationes vel compositiones proficisci, ut ab Aenea 'Aeneius', a patre 'patrisso', a claro 'clare', a 'qua' et 're' 'quare', et a verbis similiter nomina et verba et participia et adverbia, || ut a 'lego, lector, lecturio' et 'legens', a 'curro, cursim', ab adverbis nomina et adverbia: 'ultra, ulterior ulterius', a participiis participia non possunt nasci nec verba, sed vel nomina, ut 'indulgens, indulgentia', vel adverbia, 'indulgenter'.

DE CASIBVS PARTICIPIORVM.

Casus quoque participia sex habent, quomodo nomina, nec sunt in VI 24 ipsis deficientia aliquo casu. nec mirum, nam in eo quoque imitantur adiectiva, quae nullo deficiunt casu, sive sint mobilia sive in duas conso-

1 φρονιμωC R φρονιωC H HΤΩI R COΦPOC G COΦΩC R munitus B
N E
ΥΠΟΜΝΗΣΘΕΙC Rr ΥΠΟΜΝΗΣΘΕΙC ΚΑΥΝΟΝΝΥCΕΥC B ἡ] N RHG ὑπόμνησις] l IPO-
MNEIC
MNEIC Lr ΥΠΟΜΝΕCIC K ΠΟΜΝΕCIC G 2 iudicatus — κρίσις om. G KPI Rr
KPIΘEIC K ἡ] N H armatus R OΠAICOTCA H OΠAICOICA K OΠAICOICA Rr
KA B καὶ — γράψουσα] in mg. add. K 3 ἡ] N H OΠAICIC B ΠAICEC G
ΠAICIC H ΠAΥCIC K ΠAICIC Rr γράψουσα] in litura r ΓΡΑΨΘΕA GK ΤΡΑΨ.ΟΥCΑ
H ΠΡΑΨΟΥCΑ ΚΑΗΓΡΑΨΥ B ἡ γραφή] ΗΓΡΑΦΕ K ΗΓΙΤΑΦΗ in litura r ΕΡΗΣΟ-
ΜΕΝΗ B ΧΡΙCΟΜΕΝΗ H ΧΡΙCΟΜΕΝΗ GL KPICOMENE K 4 καὶ τόκος G ὁ om. B
TΩKOC R litura Rr ἡ] N RB AΠAΛIΨOYCA B AΠAΛIΨOY-CEA H AITAIΨOYCA
Rr AΠAΛIΨOΦEΑ G AΠAΛIΨOΦEΑ K AΠOAIΨOYCA in litura l KAHNATAIΨI B ἡ] N
RH ἀπαλοιφή] de XII vss. Aen. § 20 l. 1, π AΠAΛIΦH RDG AΠOAIΦH H AΠOAIΦE
K AΠOAIΦH in litura ΓΕΝΩΜΕΝΟΝ R ΤΕΝΟΜΕΝΩΝ G ΟΥΝΟΜΕΝΟΝ K 5 τω R o G
EPTON G AEXTEH R AEXΘEN H AEXΘEN GLK KATOΛOΓOC B TO R APOC
Rr OPAΘHN RGLK 6 ὄραμα] r APAMA R OPOMA in litura l ANAΓNΩCΘECOME-
NOC B ANAΓNOCΘECOMENOC RK ANAΓNOCΘHCOMENOC GL ANAΓ.NOCΘEC.OMENOC H καὶ]
K RBH ANAΓNOCTEOC GL ANAΓNOTEOC Rr ANAΓNOCTEOC B 7 φιαθῆσcomenoc G
ΦIAΘHCOMENOC H ΦIAΘHCOMENOC L ΦIAIΘHCOMENOCKAΦIAΘEOC B ΦIAITEOC
G ΦIAΘHCOC H ΦIAETEOC LK in ΦIAICTEOC mul. L alialia R 8 post nomina:
Illud — nomina add. r 9 et aduerbia add. r 10 coniunctiones] h coniugationes
ni f. H 11 aena Dd 12 re et quare Rr 13 lecturio] r et lecturio RDHGLK
14 ulterius participiis G participia om. G 17 DE CASIBVS PARTICIPIORVM] om.
G participium L 18 quoque om. G 19 emitantur K omitantur G 20 * casu H

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

'sepelivi' etiam notandum, quod 'sepultus' facit - antiqui tamen et 'sepelitus' dicebant -, et 'sallivi sallitus' et 'salsus'.

Praeterea notanda sunt a 'salivi' vel 'salii' 'saltus' et 'salturus'. ab 'halo halas halavi' 'halitus' nomen participiale, non 'halatus', et a 'spiro spiras spiravi' 'spiritus' similiter nomen participiale factum [non 'spiratus' facit]; a 'pavi pastus', non 'patus', ab 'ambio ambitus' correpta paenultima, quando nomen est; nam in participio producitur. Ovidius in I metamorphoseon:

10

Iussit et ambitae circumdare litora terrae.
quod autem 'halavi' est ab 'halo', ostendit usus. Iuvenalis in IIII:
et omni

Bellorum pompa animam exhalasset opimam,
pro 'exhalavisset'.

15

34 I vero correptam habent ante 'tus' omnia, quae praeteritum in 'ui' divisas terminant, nisi sint ex praesentibus in 'lo' vel 'uo' divisas desinentibus, ut 'domui domitus', 'vetui vetitus', 'attonui attonitus', 'habui habitus', 'elicui elicitus', 'genui genitus', 'strepui strepitus'.

Excipiuntur primae quidem coniugationis duo, quae per synaeresin inproferuntur, 'secui sectus' et 'fricui frictus'. a 'neco' quoque verbo 'necatus' et 'nectus' invenitur participium. sed 'necatus' proprie dicitur ferro, 'nectus' alia vi. illud quoque est notandum, quod Horatius ponit in epodo:

Non me Lucrina iuverint conchylia
Magisve rhombus aut scari,
Si quos Eois intonata fluctibus
Hiemps ad hoc vertat mare,

25

1 insit B 3 sepilui G et sepilitus L 4 " salsus et sallitus G
5 salii] B et ex corr. r salu R? salui rell. cf. lib. X § 51 6 halo D halo alatus
D alatus R 7 spiritus] r spiratus R 8 facit om. HGLK 9 Ovid. metamorph.
I 37 in I metamorphoseon om. G 10 metaphorphoseon L 11 iussit L
circumdare GLK 12 halo D halo R halo D ostendit] hoc ostendit L hic
ostendit K hic ostendit G Iuv. sat. IIII 10, 290 sq. 14 bellunum R
exalasset RD opina D 15 exalauisset D exalauisset H 16 in ui diuissas
praeteritum GLK 17 lo] io BH(K?) uel in uo BHGr deuissas L 18
uetui D uentus Rr 19 gen** L 20 synheresin B sinheresin RDH syncrisin
G sincrisin L sincrisin K i] * (i?) Hh 21 secatus (u) D nequo Rr 22
propriae RrD 23 nectus] r natus R nectus uero alia GLK est om. K
notandum est BG horatius Dd oratius HL Hor. epod. 2, 49 sqq. 25 iue-
rint in lit. b conchilia BDMr conchylia LK tolchilia G conci R 26 magis uero. in.
b; LK magis ueronibus aut sacris quos B magis ueronibus aut carisi quos G rom-
bus H rhombus aut scarsi Dd scarsi quos LK 27 eoisi (h) R 28 hiemps HGLK

p. 930 P.

p. 536. 37 K.

'intonata' dixit, non 'intonita', cum Virgilius:

Adtonitus magno imperio monituque deorum.

'sonaturus' quoque pro 'soniturus' Horatius in I sermonum protulit:

Ingenium cui sit, cui mens diviniior atque os

Magna sonaturum, des nominis huius honorem.

Virgilius in VI:

Dum flammās Iovis et sonitus imitatur Olympi.

In secunda quoque coniugatione excipiuntur in 'ui' divisas praeteritum desinentia, quae paenultimam i in participiis non habent, haec: 'docui doctus', 'tenui tentus', 'censui census'; tertiae quoque 'rapui raptus' et ex eo composita, 'corripui correptus', 'praeripui praereptus'. similiter a VIII canendo composita absque i faciunt participia secundum primitivi formam: 'canor cantus', 'occinor occentus', 'accinor accentus', quamvis 'occinui', 'accinui' faciant praeteritum. in 'rui' etiam et in 'xui' per idem tempus exeuntia non habent i in participiis: 'desero deserui desertus', 'dissero disserui dissertus', 'insero inserui insertus', 'aperio aperui apertus', 'nexui nexus', 'pexui pexus'. 'messui' quoque 'messus' facit, ut 'censui census'.

In 'lui' vero desinentia 'ui' in 'tus' convertunt in participio, ut 'colo colui cultus', 'occulo occulsi occultus', 'consulo consului consultus', 'alo alui altus' et 'alitus'. unde etiam 'volo volui' 'vultus' facit, quod nomen est participiale, quomodo 'colui' 'cultus', quando quartae est declinationis, quae etiam o verbi in u convertunt. quae vero in praesenti in 'uo' desinunt, i extrema praeteriti in 'tus' conversa faciunt participia: 'polluo pollui pollutus', 'acuio acui acutus', 'suo sui sutus', 'tribuo tribui tributus', 'eruo erui erūtus', quod solum paenultimam corripit. apud antiquiores tamen etiam ab hoc compositum producit paenultimam, 'diruo dirui dirūtus'. / a 'do' quoque composita i brevem habent ante 'tus' in participio

1 Verg. Aen. III 282 Attonitus tanto monitu (munitu Med. m. pr.) imperioque deorum 2 attonitus BDHGr imperio nominatuque B 3 sonaturus] bk soniturus K sonaturus (i?) B soniturus] r saniturus R Hor. serm. I 4, 43 sq.

4 diuinor Dd +os (h) B hos DG 5 sonaturum des in lit. B des] de GLK denominis H honorem] h honore DHGLK 6 Verg. Aen. VI 586 7

flammis Rr flammam Pal. iouis ex iou+ corr. B sonus Med. imitantur D omittatur G emitatur K olimpi RGLK 8 praeteri D in praeterito d 9 terminantia G docui in litura H 10 doctus ex ductus corr. B et add. r

11 preripui B a canendo Rr 12 apsq̄ue Rr 13 accinor accentus add. r

occini occinui facia Dd 14 et accinui GLKh faciat RH facit B et xui BDH 15 ut desero BHGLK desero add. r dissero disserui dissertus om. GLK 16 insertus add. d 19 cului B occultus G post occultus: consulo — cultus om. D add. d alo om. K 20 fecit GLK 22 in u] om. G in um B conuertunt in u K in uo in praesenti GK 23 polluo pullui pullutus GLK pullui D 25 apud sup. lin. add. K 26 ab] r ad R 27 habent] om.

G habet D

p. 330. 31 P.

p. 537. 38 K.

praeteriti, ut 'reddo redditus', 'credo cre||ditus', 'prodo proditus', 'perdo perditus', 'vendo venditus'.

In 'ctus' faciunt participia praeteriti passiva, quae verba per idem tempus activorum in 'xi' faciunt, ut 'intellexi intellectus', 'duxi ductus', 'vexi vectus', 'auxi auctus', 'traxi tractus', 'pexi pectus', 'iunxi iunctus'; excipitur 'flexi', quod 'flexus' facit participium. similiter in 'ci' vel 'qui' vocali longa antecedente desinentia in praeterito: 'fēci factus', 'iēci iactus', 'vīci victus', 'reliqui relictus'; similiter in 'gi', ut 'legi lectus', 'tetigi tactus', 'fregi fractus'.

In 'ptus' exeunt participia praeteriti passiva, cum activa eiusdem temporis in 'pi' vel in 'psi' vel 'mi' terminantur, ut 'cepi captus', 'coepi coeptus', 'rupi ruptus', 'scalpsi scalptus', 'compsi comptus', 'sumpsi sumptus', 'prompsi promptus', 'dempsi demptus', 'scripsi scriptus', 'nupsi nupta' - 'nuptus' enim naturaliter siletur nisi per irrisionem vel figuram dicatur, quamvis vetustissimi 'novus nuptus' protulisse inveniantur, quod nunc in usu non est -, 'emi emptus', 'ademi ademptus', 'redemi redemptus'. 'rapui' quoque 'raptus' et ex eo composita, ut 'corripui correptus', 'praeripui praereptus'.

37 In 'stus' unum inveni deponens, 'queror questus', et passivum, 'pascor pastus', cum alia eiusdem formae soleant abicere s: 'nascor natus', 'irascor iratus', 'obliscor oblitus', 'paciscor pactus', 'nanciscor nactus', 'proficiscor profectus', 'ulciscor ultus', 'expergiscor experrectus'; 'defetiscor' solum duplicavit s in participio, 'defessus'. x | quoque antecedente unum invenio in 'tus', a 'texui' 'textus'.

In 'sus' desinunt participia, quae ex verbis veniunt in 'si' vel in 'di' s praeteritum activi terminantibus, nisi sint a 'do' composita, de quibus superius diximus, vel quartae coniugationis, quae nullum participium in 'sus' terminant, ut 'laesi laesus', 'mersi mersus', 'iussi iussus', 'mordeo momordi morsus', 'prandeo prandi pransus', 'tondeo totondi tonsus', 'obsideo obsedi obsessus', 'video vidi visus', 'fodio fodi fossus', 'tendo te-

1 perdo perditus prodo proditus GLK 3 idem] d dicm D 4 in xi finiunt r
in xi sunt H intellectos Rr ductus rexi rectus uexi K 5 auxi G auxi
— iunctus del. r uinxi uinctus BGLK unxi unctus H 6 Excipiatur (na) D
flexus H uel ci et qui Kk 11 vel in psi] r uel psi RDHGLK cepi] coepi
H coepi r caepi DL coeptus] ceptus H 13 proptus R 14 irrisionem B
irrisionem K 15 quamvis] quam R inveniuntur K 17 et om. BDLK add.
d ut om. HGLK praeripui] om. H praerepui D 19 tus Hh queror B
questus D questus (i?) H 20 aliae G s habicere B abicere D 21 pascor
Rr 22 defetiscor] rd defeciscor Hb deficiscor RBGLK et vel sic vel deficiscor in
ras. D 23 s] rd om. RD 24 texui] textui K 25 uel. di. GLK 27 par-
ticipium] r participiunt R terminant in sus G 30 obsesus L uidi uidi
uisus L uissu uissus K fofus RL tendo] r tendeo RB tendi Bb

p. 931. 32 P.

p. 538. 30 K.

tendi || tensus', 'tundo tutudi tunsus', 'prehendo prehendi prehensus', 'scindo scidi scissus', 'findo fidi fissus'; excipiuntur 'ussi ustus', 'gessi gestus', 'torsi torsus' et 'tortus' antiquae; a 'torreo' quoque 'tostus' fit. similiter faciunt participia, quae in 'li' vel 'ri' vel 'ti' terminant praeteritum activorum, ut 'velli' vel 'vulsi vulsus', 'fefelli falsus', 'pepuli pulsus', 'perculi perculsus'. 'sustuli' anomalum est et 'sublatus' facit. 'decucurri 38 decursus', 'verri versus', 'verti versus'. excipitur 'peperi partus' differentiae causa; 'peperci' ehim 'parsus' facit.

Quartae coniugationis in 'si' vel 'ri' praeteritum terminantia in 'tus' non autecedente i faciunt participia: 'farcio farsi fartus', 'sarcio sarsi sartus', 'fulcio fulsi fultus', 'haurio hausi haustus', 'reperio repperi repertus', 'comperio comperi compertus'.

In 'psus' unum invenio a deponenti 'labor': 'lapsus'.

In 'xus' tria invenio passiva: 'nexus' a 'nexui', 'pexus' a 'pexui', 'flexus' a 'flexi'. similiter faciunt participia 'amplector amplexus', 'complector complexus'.

Supra dictas formas servant in participio praeteriti communia et deponentia, quae facile ex simili terminatione passivorum dinosci possunt, quomodo faciant per singulas coniugationes participia praeteriti temporis. neutra pauca habent praeteritum, ut supra dictum est: 'caeno caenatus', 'prandeo pransus', 'iuro iuratus', 'careo cassus', quod et nomen est, 'passus' a 'patèo', 'titubo titubatus', 'placeo placitus', 'quiesco quietus'. a 39 neutropassivis quinque sunt: 'gaudeo gavisus', 'audeo ausus', 'soleo solitus', 'fio factus', 'fido fisus'. vetustissimi tamen et ex aliis plurimis neutris 25 inveniuntur protulisse participia praeteriti, quomodo | superius ostendimus, quae nunc in usu non sunt.

Participium quoque futuri activum vel neutrale a supino fit: 'amatu amaturus', 'domitu domiturus', 'doctu docturus', 'flexu flexurus', 'fultu

1 tutundi Rr   ⁿ   tusus Dd   tussus GL   prendo preendi prensus B   2 scidi scissus] d scissi scisus D   scisus L   fissus] d fixus D   fiesus L   ussi] al. m. in R corr. usi R   gessi gestus] add. edd. praeter π, om. libri mei omnes   3 tor-

sus et tortus (s) R a pr. m. ni f. mut. tortus et torsus DHLK tortus G   antiquae Rr antiqui H   Antiquae torreo d Antiqui a torreo ni f. D   4 sic similiter BLKr *** similiter (sic?) D   participia] d praeterita D   uel in ri Dhr   uel in ti D 5 ut] k om. K   ut nello uelli uulsus fallo fefelli B   pulsus om. R   6 A suffero sustuli B   sustuli R   7 verri versus verti versus] uer** (ri? in uerti corr. g) uersus ***** G   tuerti K   Excipiatur (un) D   pepiri G   9 uel in

ri D   10 non add. r   11 fulco D   ausi D   repperio BLK   reppertus BLK   12 comperi om. RK add. r   14 trea G   pexus — flexi add. d   17

formas L   participia B   et om. G :   18 facili G   passiuorum om. GLK   19 faciunt RDGLK   coniugationes] r   coniunctiones R   participia] r participii R   20 est om. B   ceno cenatus HK   cenatus B   21 cassus] r casus RL

pasus GLK   23 neutropassivis H   24 fixus Dd   tamen ex G   25 protulisse inveniuntur G   27 uel a neutrale Rr   ut amatu b   28 domitu domiturus om. K   fultu fulturus] r fluctu flucturus R

sulturus', 'factu facturus', 'sanctu sancturus'. pleraque tamen neutrorum secundae coniugationis in 'ui' divisas desinentia praeterito^o deficiunt in supinis, || ut 'horruui', 'rubui', 'tepuui', 'ferbui', 'senui', 'egui', 'frigui', 'rigui', 'durui', 'stupui' et similia. et quia superius diximus, quod verba activa vel neutra carent praeteriti temporis participio, sicut et passiva et communia et deponentia deficiunt in participiis instanti temporis, sed pro his substantivo nomine et verbo utimur, ut ὁ φιλήσας 'qui amavit'; ὁ φιλούμενος 'qui amatur', sciendum, quod antiqui in activis et neutris verbis pro praeteriti temporis || participiis etiam instanti tempore utebantur: ὁ ἐρχόμενος 'καὶ ὁ ἐλθών' 'veniens' dicentes, similiter ὁ παραγινόμενος¹⁰ καὶ 'παραγινόμενος' 'adveniens'. Virgilius in X:

Caeculus, et veniens Marsorum montibus Vmbro,
hic enim 'veniens' ὁ ἐλθών significat. Terentius in Phormione:

offendi adveniens,

Quicum volebam et ut volebam † collocatam filiam,¹⁵
hic enim quoque 'adveniens' παραγινόμενος significat. Statius in I Thebaidos:

Et caligantes abrupto sole Mycenae,
'caligantes' pro 'caligatas' dixit. || |

1 factu facturus *om.* BDHGLK sanctus *B* sanctu sancturus] scantu .rua
G Pleraque *R* 2 deusas *L* 3 tepui rubui *G* feruui *B* 5 praeteri *G*
et communia et deponentia] *litura viginti fere litterarum in D, om. K* communi^a
Rr 7 *Graeca h. l. add. d* φιλῆσας *B* φιλανσας *d* φιλόμενος *R* φιλώμενος *d*
φυλάσμενος *H* φιλομένηνος *G* 8 quod "in activis et neutris verbis actui pro *G*
verbi" *Dd* 9 pro *om. G* temporis pro participiis *K* 10 ἐρχόμενος *G* ἐλθών
BG ἐλθων *D* ἐλθων *H* ἐλθων *R* ἐλθων *K* παραγινόμενος *B* παραθινός *G* 11
παραγινόμενος *R* παρτινόμενος *H* παρτενόμενος *h* παραγινόμενος *K* παραγινόμενος
(omēno?) *L* παραγινών *l* παρτινόμενος *G* *Verg. Aen. X* 544 12 μορσorum *L*
Vmbro, id est qui uenit. Hic *R* 13 ὁ ἐλθών] ἐλθων *K* 0 ἐρχόμενος
significat in *lit. l* /^a ἐλθων *Rr* ἐλθων *B* ἐλθων *D* ut terentius *K* *Ter. Phorm.*
V 1, 31 sq. 15 quocum *H* *Bemb.* et] sic etiam *Bemb.* atque *Bas.* et collo-
catam *Dr* collocatam filiam] sic etiam *Bas.* conlocatam amari *Bemb.* conlocatum eam
iri *Ios. Kraus mus. phil.* VIII 542 filiam locatam *Bentleius* 16 παρτενόμενος *G*
παραγινόμενος *R* *Stat. Theb.* I 325 17 tebai *G* tebaidos *L* 18 abrupto *B*
mycoenas *B* micenas *K* et sic *Stat. Cass.* nicenas *D* myenas *G* 19 dixit pro caligatas *G*

Explicit lib. XI de participiis. | Primitiua — erat gloriosus (*v. p. sq.*). | Incipit lib XII de pronomine *R* artis prisciani uiri disertissimi grammatici caesariensis doctoris urbis romae constantinopoli lib XI. explicitus in *mg. r* ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTOR VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLE LIBER XI. EXPLICIT. INCIP LIB XII DE PRONOMINE. *B* FINIT DE PAR | Primitiua — ego non addebat (*v. p. sq.*) finit artis prisciani uiri disertissimi grammatici caesariensis doctor urbis romae constantinopoli. liber XI. explicitus. incipit. liber. XII. de pronomine. *H* EXPLICIT LIBER XI. DE PARTICIPIO. INCIPIT LIBER XII. DE PRONOMINE. *D* ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI LIB. XI. EXPLICIT. INCIPIT XII DE PRONOMINE. *L* ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLI LIB. XI EXPLICITUS. AMEN... | INCIPIT LIBER XII. DE PRONOMINE... *K* *inscr. om. G*

In R et plenius in H Darmst.^a (Δ) locis supra indicatis extat additamentum a Krehlio ex H in add. vol. I p. XXI sq. prolatum, a Friderico Ritschelio ex cod. Vind. n. 349 (Φ) in mus. phil. I 315 sqq., ex B, ubi ad calcem lib. XVI reperitur, ibidem III 579 sq. editum, restitutum, illustratum:

[Primitiva sunt pronomina octo, derivativa septem: 'ego, tu, sui, ille, ipse, iste, hic, is'; 'meus, tuus, suus, noster, vester'; 'nostras, vestras', ὁ ἡμεδαπός, ὁ ὑμεδαπός. 'quis' οὐσίας καὶ ἐρωτηματικόν, 'qui' ἀόριστον; 'qualis' ποιότητος, 'talis' ἀνταποδοτικόν; 'quantus' ποσότητος, 'tantus'; 'quot' ἀριθμῶν, 'tot'; 'quotus' ὁσάτιος, 'quotus venit?' ἀλλὰ πόστος; 'totus'. ταῦτά τινες ἀντωνυμίας ἐνόμισαν εἶναι, εἶσιν δὲ ὀνόματα.

'Cuius cuia cuium' ποιότητος καὶ ποιότητον. Virgilius:
cuium pecus?

Terentius in eunucho:

Quid virgo, cuia est?

Plautus 'hic cuias, huius cuiatis' declinavit in Bacchidibus:

Scio spiritum eius maiorem esse multo

Quam folles taurini +habeant....:

Praenestinum opino esse, ita erat glōriosus.

'Equidem' coniunctio est et non compositum ab eo, quod est 'ego quidem', quamvis ita esse quidam putaverunt, sed male: nam 'equidem facio, equidem facis, equidem facit' dicimus, 'ego' autem 'facis' et 'ego facit' nemo dicit, sed ad primam personam tantum refertur 'ego facio'. et 'equidem' simplex esse etiam Sallustius ostendit in Catilinario: equidem ego sic existimo, patres conscripti. quod si esset compositum 'equidem' ab eo, quod est 'ego quidem', postquam 'equidem' dixisset, 'ego' non addebat.]

Pronomina primitiva sunt B dirivativa RΦΔ septem R sui sibi se a se ille RBHΔ iste om. Δ nostras nostratis uestras uesttratis RH nostras uestras nostratis uesttratis BΔ ὁ] om. R ΟΝΜΕΔΑ ΠΟΣ H ΟΝΜΕΔΑΙΤΟΣ CΥΜΕΔΑΙΤΟΣ B

ON ΜΕΔΑΙΤΟΥ ΜΕ ΛΑΠΟΣ Φ ὁ] c Δ ὁ ὑμεδαπός] CΥΜΕΔΑΙΤΟΣ Rr ΟΥ.ΜΕΔΑΙΤΟΣ H ΟΙCΙΑC Φ καὶ ἐρωτηματικόν] ΚΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΝ BΔ ΚΕΡΩΘΗΜΑΤΙΚΟ. R κῆ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΝ H ΚΓΕρω φΗΜΑΤΙΚΟΝ Φ καὶ ἐστὶν ἐρωτηματικόν Ritschelius ΔΟΡΙCΘΟΝ

R ΔΟΡΙCΤΟΝ B ΠΟΙΟΤΤΟΣ Rr ΠΟΙΟΠΗΤΟΣ Δ ΙΤΟΙΟΤΗΤΟΣ B ΠΟΤΟΤΗΤΟΣ H ΠΟΤΟ ΠΗΤΟΣ Φ Talis Φ ΑΝΤΑΙΔΙΤΙΚΟΝ B ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΟΝ H ΑΝΤΑΤΙΩ.ΔΟΤΟΝΟΝ. Φ

ΠΟCΟΤΗΤΟΣ B ΠΕCΟΤΟΣ Rr ΠΟCΟΤΗΤΟΣ H ΠΙΟCΟ Tη ΤΟC Φ ΠΟCΟΡΩΝΤΟΣ Δ ΤΑΝΤΥC

H ΑΡΙΕΜΟΙ Rr ΑΡΙΕΜΟΥ H ΑΡΙΕΜΟΙ B ΑΡΙΕΜΟΙΤΟΤ Δ ΔΡΙΕΜΟΥΤΟΤ. Φ

ΟCΑCΙΟC Rr ΟCΑΠΙΟC HΔ ΟCΑΠΙΟC Φ τάξεως Ritschelius ἀλλὰ πόστος; scripsi ΑΠΑΠΟCΤΟC R ΑΝΑΠΟCΤΟC BH ΑΝΑΠΟC ΤΟC. Φ ΑΝΑΠΟC.ΤΟC Δ ἀνα[νταπόδοτον τό] πόστος

Ritschelius ΤΑΙΤΑ R TalTA Φ ΠΑΙΤΑ Δ ΤΑΙΤΑΠ·ΝΕC B **NEC Rr TINECAN ΤΩ ΝΥΜΙΑ CΕΝΟΜΙCΑΝ Φ ΑΝΤΩΝΥ·ΜΑC H ΑΝΤΩΝΙΜΙΑC Δ ΑΝΤΟΜΙΝΙΑC B ei.NAl. Φ ΕΙCΙΝΑ.ΕΟΝΟΜΑΤΑ H ΕΙ.CΙΝΕ ΟΝΟΜΑΤΑ. Φ δὲ] ΔΕ Δ cuia] cui Δ ΠΟΙΟΚΤΗΤΟΣ R ΤΟΠΟΚΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΙΟΚΤΗΤΟΝ Δ ΠΟΙΟΚΤΗΤΟΣ ΚΑΠΠΟΚΙΝΤΟΝ H ΠΟΙΟΚΤΗΤΟΣ ΚΑ ΠΑΟΚΙΝΤΟΝ. Φ ΠΟΙΟΚΤΗΤΟΝ B ΠΟΙΚΤΗΤΩ^N. Rr Verg. ecl. 3, 1; 5, 87

Ter. eun. II 3, 29 eunucho H Plaut. Bacchid. fr. cf. Philarg. et Servii additā. Burmann. ad Verg. georg. III 171 Plautus: quam folles taurini habent, cum liquescunt petrae ferrum ubi (ibi Serv.) sit. Non. p. 474, 32 Plautus Bacchidi-

bus: Praenestinum opino esse ita erat gloriosus (*Bacchiad. fr. 11 p. 429 Both.*). *te-*
trametros bacchiacos restituit Ritschelius l. l. IIII 579 sq. coll. p. 148 sq. et I 318 sqq.

^c uias *Rr* declinabit Δ bachidibus *RBH\Phi\Delta* ei Δ multa Φ Quam]
 que *B* quod Δ habeant] habant *Hh* halitant *God. Hermannus probante Ritschelio*
l. l. IIII 579 halitant, quom liquescunt | *Petrae, ferrum ubi sit. B. cuiatis [tibi*
nisust?] | *A. Praenestinum opino Ritschelius ibidem p. 580* opino] *Nonius* opinor
RBH\Phi\Delta erit *B\Phi* in gloriosus *desinit R* composita Φ quod ego Δ
 quid amputauerunt Δ facis] facit Φ et quidem simplex est etiam. Δ salus-
 tius *B\Delta\Phi* *Sall. Cat. 51, 15* catillinario *BH\Delta* quid si erunt Φ conpo-
 situm *H* si] sic *B* . adderet Φ finit *add. \Delta*

LIBER DVODECIMVS.

p. 933. 34 P.

p. 540. 41 K.

DE PRONOMINE.

Pronomen est pars orationis, quae pro nomine proprio uniuscuiusque I 1 accipitur personasque finitas recipit.

Pronomini accidunt sex: species, persona, genus, numerus, figura, 5 casus.

Species pronominum bipertita est; alia enim sunt primitiva, alia derivativa. primitiva: 'ego', 'mei', 'tu', 'tui', 'sui'; derivativa: 'meus', 'tuus', 'suus'. et primae quidem personae primitivum est 'ego' et reliqui casus sequentes; secundae 'tu' et eius obliqui; tertiae vero 'ille', 'ipse', 'iste', 10 'hic', 'is', 'sui', quod nominativo caret, quomodo 'ἐαυτοῦ' apud Graecos. et ea quidem octo pronomina sunt primitiva vel simplicia. derivativa sunt septem: 'meus', 'tuus', 'suus', 'noster', 'vester', 'nostras', 'vestras'.

In his igitur quindecim pronominibus nulla fit controversia, quin omnes fateantur, ea esse pronomina. quaeritur tamen, cur prima quidem || 15 persona et secunda singula habeant pronomina, tertiam vero sex diversae indicent voces? ad quod respondendum, quod prima quidem et secunda persona ideo non egent diversis vocibus, quia semper praesentes inter se sunt et demonstrativae, tertia vero persona modo demonstrativa est, ut 'hic', 'iste', modo relativa, ut 'is', 'ipse', modo praesens iuxta, ut 'iste', 20 modo absens vel longe posita, ut 'ille'. si enim super omnes alias partes 2 orationis finit personas pronomen, rectissime tertiarum quoque personarum differentia distincte profertur, quae plurimas habet diversitates. unde non

3 personas quoque L 4 Pronomina B ^{uel i} accedunt G 6 bipertita GLK
sunt add. r 9 eius in litura h Tertia Rr 10 ἐαυτοῦ ex corr. l ea. Dd
ΕΑΥΤΩΥ K ΑΙΤΩΥ G ΕΑΥΤΟΥ apud grecos in lit. b 11 octo] VII. D uero post deri-
uatiua add. RBD del. r 12 septem Rr 13 sit] d sit D contraversia K quin] d
qui D 14 post pronomina: quaeritur — pronomina om. R add. r et secunda qui
dem persona G 15 habent H habent B 16 indicent α indicant libri uoces ex
uocem, ni f., corr. B respondendum quod B 17 ideo om. L sup. lin. add. K
18 . Terti. Rr demonstratiua G 19 is in litura b 20 supra B 21
orationes Rr personarum differentia] in lit. et ad mg. b personarum B 22 dif-
ferentia Dd distinctae H quae] r qui R

p. 934. 35 P.

p. 541 K.

irrationabiliter tertias verborum personas infinitas Apollonius dicit, cum nulla in eis certa finiatur persona et profundae multitudinis sint capaces, quomodo et pluralis numerus nominum, nisi adiungas eis vel nomen vel pronomen, cum prima et secunda persona eis non egeat. si enim dicam 'scribo' vel 'scribis', in ipsa voce definivi etiam personam scribentis et ostendi; sin || dicam 'scribit', incertum quis, donec addam vel nomen vel pronomen. et primae quidem personae pronomen et secundae et tertiae cum non discernunt genera, inaequalem habent etiam casuum declinationem tam in singulari quam in plurali numero, ut 'ego' 'mei' vel 'mis' 'mihi' 'me' 'a me', 'nos' 'nostrum' vel 'nostri' 'nobis' 'nos' 'a nobis'; 10 similiter secunda; nam tertia, quae est 'sui' 'sibi' 'se' 'a se' non solum genera, sed etiam numeros confundit; nec mirum: nam cum relativa sit, ex antecedente cognitione possumus ad quod genus vel numerum refertur scire, quod facit in genere primae et secundae personae ipsa demonstratio 3 et praesentia utriusque. illa verò, quae distinguunt genera, certam habent 13 et aequalem per utrumque numerum declinationis et casuum regulam, ut 'ille', 'iste', 'ipse' et reliqua novem.

Sunt autem eorum alia demonstrativa, alia relativa, alia et demonstrativa et relativa, unde notabiles et certae fiunt personae. et primae quidem et secundae personae pronomina sunt semper demonstrativa - utraque 20 enim, ut dictum est, praesens ostenditur persona, et eius, qui loquitur, et illius, ad quem loquitur -, tertiae vero alia sunt demonstrativa, ut 'hic', 'iste', alia relativa, ut 'is', 'sui', alia modo demonstrativa modo relativa, ut 'ille', 'ipse'. 'ille' demonstrativum Terentius in eunucho:

Viden tu illum, Thais?

25

relativum Virgilius in VII:

'sic Iuppiter ille monebat.

1 irrationabiliter B personas verborum K infinitas esse D Apollonius] de synt. 1 3 p. 12, 20 Bk. de pron. p. 10 C 3 Bk.; quem librum in sqq. ibi tantum commemoravi, ubi vel Priscianus cum affert vel ubi ad ipsa eius verba constituenda criticae quid opis videtur praestare, ad rem cf. etiam lib. VIII § 101. apollonius GLK

2 sint] sunt GLK 3 eis nomen D 4 dicam] r dicat R 5 scribo scribis r 6 incertum est quis B addam nomen r 7 personae pronominum HK? pronō

secundae G 11 similiter et secunda H sibi ex sui corr. B 12 confudit Dd reuelatiua G sit] sit L 13 ad] d at D uel ad quem numerum K 14 scire quod] r scire quo R 15 distinguunt BDHGLK 16^{et} casuum Dd 17

iste ipse] Bdk ipse iste GK^{ipse} iste RDH 18 alia relatiua alia demonstratiua (sic, om. et) in marg. add. K re+latiua (ue) L alia demonstratiua HG 19 reuelatiua GK re+latiua (ue) L 21 enim add. r praesens (presens B) esse ostenditur Br loquitur et] d loquitur ut D 22 alia sunt—modo relativa] r aliae sunt demonstratiuae, ut hic, iste, aliae (d alia D) relatiuae, ut is, sui, aliae (alia K) modo (aliae uero modo B) demonstratiuae, modo relatiuae (relatiue B) RBHGLKDd 24 Ter. eun. IIII 6, 16 iunucho K 25 uides tu GLK illum m. rec. ex

illam corr. in Bemb. 26 Relatiuum est uirgī Bb Verg. Aen. VII 110 VIII. LK 27 iuppiter L ille] Prisc. sic etiam lib. XVII § 59. de XII ss. Aen. § 172 cum Med. m. alt. ipse Med. m. pr. Pal. Rom.

p. 935. 36 P.

p. 541. 42 K.

'ipse' vero, si per se | proferatur in tertia persona, relativum est - Virgilius in III:

ipse arduus altaque pulsat

Sidera ,

si vero cum aliis pronomibus iungatur, eorum accipit significationem, ut idem poeta in V:

Ipse ego paulisper pro te tua munera inibo;

est enim hic demonstrativum, quoniam et 'ego', cui adiungitur, est demonstrativum. invenitur tamen saepissime absque aliis per ellipsin prolatum et tamen eorum habet significationem, quae cum eo subaudiuntur, ut Virgilius in II Aeneidos:

quaeque ipse miserrima vidi;

subauditur enim 'ego', quamvis verbum ipsum primae personae, || [id est vidi] habet in se intellectum pronominis eiusdem personae.

Interest autem inter demonstrationem et relationem hoc, quod demonstratio interrogationi reddita primam cognitionem ostendit - 'quis fecit?' 'ego' -, relatio vero secundam cognitionem significat: 'is', 'de quo iam dixi'. iure igitur 'hic'; quod primam cognitionem indicat, praepositur, unde et 'praepositivum' nominatur, 'is' autem, quod secundam cognitionem significat, subiungitur, unde et 'subiunctivum' pro merito nuncupatur, quod redigat in memoriam primae cognitionis, ut si dicam: 'Aeneas filius fuit Veneris; is est qui vicit Turnum.' 'ipse' quoque in tertia persona, ut dictum est, per se positum ad recordationem personae refertur iam cognitae; recte igitur demonstrationem, quae significatur per 'ille' et 'iste' pronomina, reparat memoriae pronomen, quod est 'ipse'; non tamen etiam 'ille' et 'iste' referri ad pronomen 'ipse' possunt: prima enim cognitio est per demonstrativa pronomina, secunda vero per relativa. hoc idem pronomen, hoc est 'ipse', quidam commune existimaverunt, quia tribus adiungitur personis: 'ego ipse', 'tu ipse', 'ille ipse'; non est tamen verum; figurate enim vel discretionis vel significantiae causa primae et secundae adiungitur. quod autem tertiae est, ostenditur ex eo quod dicimus 'ego feci', 'tu fe-

1 vero om. G Verg. Aen. III 619 sq. 2 VI. L 5 iungantur
DHG 6 Verg. Aen. V 846 7 munera] r numera R 8 hic add.
r et] * R & r 9 ellipsin B clipsis D eclipsin RHD illipsin L illim-
sin G 11 Verg. Aen. II 5 12 ut queq; B ipse] b ipsa RB miserrima K
vidi] r dido R 14 habet inter se G intellectum tam R pronominis
quamque RBH pronominis quoque Dh 15 demonstrationem L 16 redditam K

ut quis d 17 Relativum Rr "cognitionem 'secundam G nt is GLK
18 quod] d quia D indicat cognitionem B 19 quod om. D add. d 20 Vnde
et et G subiunctativum K nunc cupatur D redigatur d 21 memoriam] d
memoriae D cognitionis primae GLK dicat L fuit sup. lin. add. K 22
per se ut dictum est G 23 recordationem tertiae personae K 24 demonstionem K

25 repparat L ille **** iste G 26 refferri L possunt (i) K 29
tui K ipse; Non est r ipse; Nomen est R Figurae L 30 discretionis L

p. 936. 37 P.

p. 542. 43 K.

cisti', 'ipse fecit', et quod tertiae personae in id transferri possunt, quod maxime in interrogationibus animad|verti potest. numquam enim interrogante aliquo 'quis dixit?', 'quis fecit?', 'quis audivit?' respondemus 'ipse' 6 pro 'ego' vel pro 'tu', sed pro aliqua tertia persona. quidam etiam nomen hoc putaverunt, quia est quando pro 'solus' accipitur, ut Virgilius in VI: 5

Ipse ratem conto subigit velisque ministrat.

sed hic quoque per significantiam vel discretionem profertur. nam cum pro nomine accipitur, quod suum est pronomini implet.

Verba primae et secundae personae adiuncta pronominibus perfectionem faciunt: || 'ego scripsi', 'tu docuisti', nominibus autem non, nisi sint 10 verba substantiva vel vocativa, ut 'Trypho dicor', 'Cicero sum'; 'ipse' vero omnibus verbis adiunctum perfectionem habet: 'ipse dedi', 'ipse dedisti'. ergo hoc pronomem [id est 'ipse'] ἐπιταγματικόν, hoc est impositivum vel subiunctivum, vocant Graeci, quod vel subiungit vel subiungitur alteri pronomini. 15

- II 7 Derivativa septem diximus. a prima persona derivantur tria; a singulari genetivo unum, 'mei meus', a plurali duo, 'nostrum' vel 'nostri', 'noster' et 'nostras'; a secunda quoque tria, a singulari unum, 'tūi tūus', unde et corripitur paenultima, quomodo in primitivo, a plurali pariter duo, 'vestrum' vel 'vestri', 'vester' et 'vestras'; a tertia vero persona unum, 20 'sui suus'. et quia primitivum tam singularis quam pluralis est numeri commune, derivativum quoque intrinsecus, ex qua parte possessoris persona significatur per genetivum primitivi, ex quo nascitur, utriusque est numeri commune, ut 'suus' illius et 'suus' illorum; in omnibus enim derivativis pronominibus duae intelleguntur personae, intrinsecus possessoris, 25 extrinsecus possessionis. unde intrinsecus personae, in quibus genetivi primitivorum, sicut dictum est, intelleguntur, ex quibus et derivantur,

1 transferri H transferri D 5 quando ^{pro} solus K quando solus GL Verg. Aen. VI 302 V. RH II. BLr III. K 6 ratem D 7 discretionem L 8 suum est nominis DGLKrb suum nominis ni f. B 9 Verba quoque primae B

perfectionem Rr 11 verba substantiva] r perfectionem (in perfectionem hoc quoque l. mut. r) faciunt repetierat R uel subuocatiua K uel subuocatiua RL triplo

BDLK triplo G 12 uerbis omnibus G 13 ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ G ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ H C TA

ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ Li ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ K ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ uocant Dd etiam post ἐπιταγματικόν add. libri, uocis incl. r Impositum Rr inpositivum B 14 pronomi alteri B 16 septem] pronomina septem eade BDGr dicimus G trea G

17 mei] r met R plurali K 18 trea G tu Rr 19 plurali pluraliter D plurali riter d 21 sui suus et quia primitivum om. GL est om. G 22 intrinsecus] al. m. in R extrinsecus R parte ***** (parte) H personā significat B

23 primitivum GK qua Rr numeri est K numeri commune est G 24 suus hoc est illius et suus hoc est illorum. r 26 et extrinsecus GLK possessionis] h possessoris H //primitivorum /genitiui GL 27 sicut] ut L quibus et derivantur Hh

p. 937. 38 P.

p. 543. 44 K.

confundunt genera, quomodo et primitiva eorum, extrinsecus vero distinguunt ea pro generibus nominum, quibus adiunguntur: 'meus servus', 'mea ancilla', 'meum mancipium'. numerus vero intrinsecus hic intelligitur, quem habent genitivi primitivorum, ex quibus derivantur. genera etiam possessorum demonstratio ostendit, quemadmodum in primitivis. extrinsecus vero terminatio distinguit numerum, quomodo et genera et casus possessionum; in quibus regula eorum consequentiam servat mobilia nominum. (quaeritur cur 'nostras' et 'vestras' a plurali tantummodo nume||ro derivantur? ad quod respondendum, quod patriam seu gentem significant, patria autem vel gens unius esse non potest, sed semper multorum possessio. itaque 'nostras' dicimus, qui est a nostra patria vel gente, quam multi possidemus, hoc est tam mea quam meorum civium.) et possessiva quidem egent adiectione nominum ad plenam significationem, primitiva vero non semper. itaque perfectum ad discretionem est 'ego quidem affui, tu autem non aderas', deficiens vero quantum ad discretionem 'affui quidem, non aderas autem'. iure igitur apud Graecos prima et secunda persona pronominum, quae sine dubio demonstrativae sunt, articulis adiungi non possunt nec tertia, quando demonstrativa est: nam $\acute{o}$ $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ quando dicunt, relativo utuntur, non demonstrativo. cum igitur et articulus relationem et pronomem relationem habet, his eundem ad cognitionem referri ostendunt. ergo illos secuti nos quoque declinando pronomina non addimus his articularia. quid enim absurdius quam, cum Graeci articulos pronominibus non praeponant, nos pronomina pronominibus praeponere in declinatione, ad quam dumtaxat 'hic haec hoc' locorum accipiuntur: nam in omni oratione pronomina sunt; nihil enim aliud nisi $\acute{o}\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\upsilon\tau\omicron$ significant. nec mirum, loco articulorum ea nos accepisse in declinatione, cum apud Graecos quoque isdem vocibus et in

1 distinguunt libri, quod probari possit coll. lib. X § 33. at v. lib. VIII § 11
 2 ut meus B 3 ancilla GLK 4 genitivi habent LK genitivi hī G ex qui^{bus}
 Hh 5 possessorum] in lit. b possessorum LK possessorum RG quemadmodum BL 6
 distinguit BL 7 possessionum Rr 8 quur R plurali in litura h numero om. D 9 seu
 add. r 10 multorum semper G 12 posedemus K quam multorum civium B
 13 possua Rr^{oss} adiunctione BDHGK 14 discretionem L ego quidem
 f affui D 15 autem^{non} aderas H 16 iure autem igitur Rr 17 demonstrativae] 1
 demonstrativa RBDHL demonstrativa GK sunt spscr. K 18 $\alpha\alpha\tau\epsilon\omega\varsigma$ Rr $\alpha\alpha\tau\epsilon\omega\varsigma$
 toc G $\alpha\alpha\tau\epsilon\omega\varsigma$ L $\alpha\alpha\tau\epsilon\omega\varsigma$ K 20 articuli Rgb articulis B pronomem] prono-
 mina d habent BDHGLK eundem vel eandem in litura D idem d 21 ref-
 ferri L sequuti B 22 addimus in litura K articula^{ria} Dd absurdus GK
 cum add. rdh 24 ad quam] d atque D hic et haec et hoc D 25 acci-
 piuntur] h accipitur BDHGLK 26 $\acute{o}\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\upsilon\tau\omicron$] om. D $\alpha\alpha\tau\epsilon\omega\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\alpha\upsilon\tau\omicron$
 (o-a) H $\alpha\alpha\tau\epsilon\omega\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\tau\omicron$ (A) B $\alpha\upsilon\tau\epsilon\omega\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\alpha\upsilon\tau\omicron$ r $\epsilon\omega\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\tau\omicron$ d $\alpha\alpha\tau\epsilon\omega\varsigma$.
 $\alpha\upsilon\tau\eta$. $\tau\acute{o}\tau\omicron$. G $\tau\acute{o}\tau\omicron$ LK loco add. r 27 apud *** graecos (nos) R
 hisdem BGLK

p. 938. 39 P.

p. 344. 45 K.

articulis et in pronominebus solent uti, ὅς ἦ ὅ, ex quibus apud nos 'hic haec hoc' nascuntur pronomina articularia. itaque quia illa apud Graecos aspirantur, quae a vocali incipiunt, ea | quoque apud Latinos et a vocali
10 incipiunt et aspirationem habent. possessivis solent praeponi articuli, sed ad sequentia nomina necessario intelleguntur. ὁ ἐμὸς δοῦλος, id est ὁ δοῦ-
λός μου; sic 'hic meus servus', hoc est 'hic servus meus'. et primitivorum quidem nominativi, si cum verbis iunguntur, perfecti sunt: 'ego scribo', 'tu vides', 'ille facit'; possessiva vero transitiva sunt semper: 'meus scribit', 'tuus dicit'. || quemadmodum autem nomina tertiae sunt personae absque vocativo, tunc vero etiam primae et secundae, quando
10 verbis substantivis vel vocativis iunguntur, sic etiam ea, ut 'meus es amicus', 'meus diceris cognatus', 'tuus sum filius', 'tuus nominor pater', 'tuus vocor socius', 'tuus nuncupor patronus'. et sciendum, quod vocativum non habet aliud pronomen nisi secundae personae primitivum: 'o tu', 'o vos', et primae possessivum, quando ad secundam transit per-
13 sonam; nam possessio est, quae vocatur ab ipso possessore, ad quam loquitur prima persona, ut Terentius in eunucho:

o mea tu,

idem in Andria:

o noster Chremes,

uno enim eodemque pronomine tam prima quam secunda in hoc significatur persona.

Et primae quidem personae possessivum tam ad secundam quam ad tertiam transit personam, secundae vero ad primam vel ad tertiam, ut 'tuus sum', 'tuus est'; ipsa enim sese possidere non potest, quomodo
2 nec prima; nam possessiva necessario in duabus diversis intelleguntur personis et sunt transitiva. si igitur transit a secunda persona possessivum, necesse est, cum separatur ab ea, vel primae adiungi vel tertiae, quae ca-

1 ὅς ἦ ὅ] *rd et in ipso contextu* (HOC HŪ HŪ) *h om.* D OC H O. R *OC *H. ō H
Hoc He Ho *ad marg. h* nos *om.* B 2 Ita G 3 accipiunt Rr incipiunt L
ea quoque apud Latinos et a vocali incipiunt ea quoque apud Latinos et a vocali
incipiunt K 4 aspirationem (h) D articuli praeponi GLK 5 ὅ] hoc K

ὁ ἐμὸς — μου *add. d* EAMOC GK EMAOC L AMOC l hoc K 6 MOY Rr
EMAOC GLK EMOC hl, *at v. Bekkerum ad Apollon. de pron. p. 18 A 2 cf. Krehlium in*
add. t. I p. XXII hoc] r hic R id L 7 iungantur B 8 cribo R 9

Quemadmodum BL nomina ***** L 10 tunc etiam * (u) L uero etiam G
etiam uero K 12 filius sum G 13 nuncupor DGK 14 aliud *add. b* 17
persona *om. G* Terent. eunuch. III 3, 22 mea tu; o mea tu *laudatur etiam tib.*
XIII § 2 et tib. XVII § 109, 129, 206 eunucho G iunucho K 19 Ter. Andr.
V 2, 5 20 Chremes] al. Chreme ap. Ter.; Bemb. et Bas. *lectiones ad h. l. eno-*
tatas non habeo, quod locum perperam a me olim quaesitum tum demum inveni, cum
haud amplius apud me esset librorum illorum collatio 21 enim *om. B* prono-
mina Dd 24 uero *om. G* 25 se Rr possedere K 27 transit ad secun-
dam personam GL a secunda persona a secunda K 28 ea Hh caret B

p. 939. 40 P.

p. 545. 46 K.

rent vocativo, qui semper inter primam et secundam invenitur personam: prima enim vocat, secunda vocatur. et quaeritur, cur, si prima non potest possidere primam nec secunda secundam, tertia possidet tertiam? in quo pariter ostenditur multitudo diversa, quae significatur per tertiam personam, unde et varias habuit voces et loca, sicut docuimus. quamvis ergo alia sit possidens et alia, quae possidetur, et in diversis personis et transitivis intellegatur, tamen potest in tertia simul utraque inveniri in diversis, quod in prima et secunda non potest, ut ipsa habeat et possessionem una et possessionem, nisi figurate dicamus 'meus sum' et 'tuus es', hoc est 'meae potestatis' et ' tuae', vel pro reciprocis, quae apud Graecos compositae sunt: *ἐμὸν φίλος εἶμι*, 'meus amicus sum', ut Persius:

Vindicta postquam meus a praetore recessi,
et Terentius in Phormione:

ego meorum solus sum meus.

15 nec mirum, cum etiam tertia persona solet figurate primae adiungi, ut Virgilius:

Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena,
et Cicero in IIII invectivarum: ego sum ille, patres conscripti, cui non forum, in quo omnis aequitas continetur. et 20 primae quidem possessivum personae transit tam ad secundam quam ad tertiam, sicut supra dictum est, ut 'tu meus es' et 'ille meus est'; secundae quoque possessivum tam ad primam dicitur quam ad tertiam, ut 'ego tuus sum' et 'ille tuus est'; tertiae vero ad primam vel secundam 12 transire non potest nisi figurate, ut 'suus illius sum' vel 'suus illius es 25 filius', sed ad aliam tertiam, 'suus illius iste' vel 'suus istius ille'. et attendendum, quod, quomodo 'sui, sibi, se, a se', quod est primitivum, ad omnes voces tertiae personae potest esse relativum, ut 'sui causa facit iste' et 'ille' et 'ipse' et 'hic' et 'is', sic 'suus', quod ab

2 secunda vocatur — nec secunda in mg. add. G potes Rr 3 possedere
K secundam add. d secundā Cur tertiā possidet tertiā B possedet K 5
docuimus] diximus GLK 6 possedens K 7 transiis R intellegantur BH

potest] possunt GK 8 et in secunda BHGLKr 10 me Dd meae potestatis
et tuae potestatis GLK 11 *ἐμὸν φίλος εἶμι* add. d *ἐμὴν φίλος εἶμαι* G
ΕΜΟC ΦΙΛΟC, ΕΙ, ΕΜΙ in litura I ΕΜΑΥ ΦΙΛΟC ΕΙΑ ΜΙ K ΕΙΜΥ R ΗΜΙ h Pers.
sat. 5, 88 13 Ter. Phorm. IIII 1, 21 in Phormione om. G 15 soleat K

16 Verg. Aen. I init. in libris dett., om. Med. Rom. Ver. deficit Pal. 17 Ego
Rr gracil R modulatus K 18 Cic. in Catil. or. IIII 1, 2 in IIII inuecti-

uarum om. G in uectiarum Dd uectiarum LK ille] ille consul libri Ciceroniani
patres] h patris HGLK conscripti R 19 cuius B omnis] rdh omnes
RDHG aequitas omnis Cic. Lagom. 10 continetur] uariatur Cic. Bonnensis

20 possium Rr 21 supra om. G meus. Secundae GL 23 sum om.
DHGLK tuus. Tertiae DGLK tuus. Tertia H uel ad secundam BDL 24
figurate D figurate dicatur r 26 attendendum B attendum D sibi ex siul
corr. B est Rr primitivum est G 28 hic is suus G quod abeo (h) D

p. 940. 41 P.

p. 546. 47 K.

eo derivatur, possessivum est omnis tertiae personae, ut 'suus illius, istius, ipsius, huius, eius'. illud quoque sciendum, quod 'sui' non solum *ἐαυτοῦ* vel *ἐοῦ*, sed etiam *αὐτοῦ* vel *οῦ* significat, id est non solum tunc refertur ad tertiam personam, quando ipsa in se agit per reciprocationem, id est *κατ' ἀντανάκλασμον* vel *αὐτοπάθειαν*, ut 'ille sui miseretur' vel 'sibi prodest' vel 'se custodit', sed etiam cum ipsa agit et sic alia in ipsam, id est cum retransitive dicitur, ut Terentius in Andria:

Orare iussit *†*era, si se ames, ut ad se venias.

DE PERSONIS.

10

III 13 Personae pronominum sunt tres, prima, secunda, tertia. prima est, cum ipsa, quae loquitur, de se pronun[tiat]; secunda, cum de ea, ad quam directo sermone loquitur; tertia, cum de ea, quae nec loquitur nec ad se directum accipit sermonem. nam si dicamus, prima est, quae loquitur, potest nihil de se loqui, sed de secunda vel ter[tia], et fit dubitatio; si-
militer de secunda si dicamus, ad quam loquitur, potest intellegi et ad primam et ad tertiam: nam locutio ipsa pertinet non solum ad secundam, sed etiam ad primam et ad tertiam; de tertia quoque si dicamus, de qua loquitur, commune invenitur trium personarum: nam et de prima et de secunda et de tertia loquitur. melius igitur Apollonius, quem nos, ¹⁵ quantum potuimus, sequi destinavimus, praepositis personarum definitionibus est usus.

Enucleatim tamen in singulari numero prima dicitur persona: nam in plurali conceptionem facit aliarum personarum, hoc est secundarum vel tertiarum; secundarum quidem, quando ad ipsas praesentes loquitur, ut ²⁰

1 ut illius *R* suus illius *suus* istius *L* 3 post *ἐαυτοῦ* vel: *ἐοῦ* sed etiam *αὐτοῦ* vel *om.* *R*, post id est: sed etiam *ΑΥΤΟΥ* vel *ΟΥ* significat id est *add. r* *ΕΟΥ* ⁴ *H* ⁵ *ΟΥ* (*E*) *L* *ΕΟΥ* *K* *αὐτοῦ* v. *Bekkerum ad Apollon. de pron. p. 100 B* 2 4 tunc] *d* *t* *D* 5 *κατ'*] *KATA* libri *κατὰ ἀντανάκλασμον* *add. d* *ἀντανάκλασμον*] *I* *ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΜΟΝ* *R* *ΑΝΤΑΝ.ΚΑΛΑΣΜΟ.* *G* *ΑΝΤΑΝΑΚΑΛΑΣΜΟΝ* *H* *ΑΝΤΑΝ.*

KAA**MO *K* ***ANAK+AACMON* *L* vel *αὐτοπάθειαν*] *add. d* *ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑΝ* *Rr* *ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑΝ* *G* *ΑΥΤΟΠΑΘΙΑΝ* in *litura h* 7 cum retransitive] *rd* et in *litura h* cum se transitivo *R* cum retransit quae *BDGK* cum retransi** (*ti*) *L* cum retransitiva *I* *Ter. Andr.* III 2, 4 orare iussit, si se ames, era (*hera Bas.*), iam ut ad se venias 9 orare] *b* orate *B* ^h era *Rr* aera *HL* era* *B* uenias ex uenies *corr. H* 10 DE PERSONIS] *om. DG* De personis pronoum *K* 12 verba post loquitur *sqg.* usque ad loquitur *add. r* de ea pronuntiat ad *r* (?) de persona ea ad

Dd adquam in *mg.* *L* 14 sermonem] *d* ⁴ *D* 15 de se nihil *B* sed ^{de} secunda *Dd* 16 ^{si} dicamus *Rr* 17 loquutio *D* 18 tertiam ut dido locuta est. De *B* 19 commune *L* nam et de prima et de secunda nam et de prima et de secunda *K* et secunda *H* 20 appollonius *RHGLK* v. *Apollon. de pron. p. 22 A* 9 *sqg.* *Bk. coll. eiusdem ann. ad lin. B* 3 v. etiam de *synt.* I 3 p. 13, 19 *sqg.* II 10 p. 113, 15 *sqg.* III 25 p. 254, 4 *sqg.* et 27 p. 250, 14 *sqg.* *Bk.* 21 sequi (*d*) *H* destinauimus *K* definicionibus *Rr* 22 usus enucleatim. Tamen *H* usus enucleatim Tamen *h* 23 Enucleatim *G* dicitur] *k*, ex dicatur *corr. H* dicatur *Kb*

p. 941. 42 P.

p. 547. 48 K.

‘ego et vos facimus’, tertiarum vero, quando ad alios loquens, id est ad secundam personam, alios sibi vel praesentes adiungit vel absentes, ut ‘ego et isti facimus’ vel ‘ego et illi fecimus’; potest tamen et utrasque simul sibi adiungere, ut ‘ego et vos et illi fecimus’. secunda vero tertiam concipit solam, ‘tu et ille’ vel ‘vos et illi fecistis’, tertia autem tertiam solam ‘isti et illi fecerunt’. itaque etiam in hoc ostenditur late patens tertiae personae copia, quae omnibus adiungi potest. quid igitur ‘quod multi simul loquentes dicunt, nos fecimus’? non est supra dicto contrarium: unusquisque enim loquentium conceptionem facit eorum, qui una secum loquuntur, quippe cum unusquisque pars est totius, qui si velit ceteros indicare secum loquentes, necessario secundae vel tertiae eos attribuit personae. idque tam in pronomine quam in verbis contingit, in quibus et finiuntur personae.

Et sciendum, quod in prima quidem et secunda persona pronomen ponitur, in tertia vero non, nisi demonstratione egeat vel relatione. nam plerumque nomen in eius locum ponimus, ut si Pompeius dicat ad Caesarem ‘ego et tu et Crassus teneamus rempublicam’; sin autem egeat demonstratione vel relatione, tunc ponimus pro nomen, ut ‘ego’ et ‘tu’ et ‘ille, quem vides’ vel ‘ego’ et ‘tu’ et ‘is, de quo dixi’; nam omne nomen tertiae est personae absque vocativo, sicut supra dictum est, nisi substantivo vel vocativo verbo coniungatur, et iure, quia ipsa positio prima nominum non ad aliquem, sed de aliquo habet locutionem; dicimus enim ‘nominetur hic, qui natus est, Virgilius’, nominativum proferentes; prima enim et secunda, nisi figurate, adiunctione nominis non egent, cum et substantiam et qualitatem tam suam ipse qui loquitur, quam eius, ad quem praesens praesentem loquitur, videtur scire vel aspicere. tertiae vero personae ideo congrue adiunguntur nomina, quia potest vel abesse persona vel spatio eius qualitas obscurari. itaque pronomine quidem substantia per se, nomine vero etiam qualitas manifestatur, de qua saepe fit dubium in ea persona, ut Virgilius in VI:

Quis, pater, ille, virum qui sic comitatur euntem?

cum ignoratur propria eius qualitas, quaeritur nomen. solam enim sub-

1 et vos facimus *RL* ad alia *H* ad alia *h* 2 sibi praesentes *GHLK*
 3 fecimus *BDHLK* vel] et *GLK* 4 adiungere *K* 5 ille fecisti vel *G* 9
 enim *add. r* faciunt *L* 10 loquuntur *RDH* Quippe *L* cum *add. b* 11
 cetero *R* ceteros *r* necessario vel secundae (secundae *D*) vel *BDHGLK* 12 ad-

tribuit *B* 1d^a tam *Rr* 14 prima] *r* primo *R* 15 preponitur *Rr* proponitur
B ratione *Hh* 16 nomen] noi *G* 17 tu crassus *Rr* rempublicam *G* 20
 tertiae est] *ex corr. r* tertia *ee* ni *f. R* est *om. G* vocatio casu *B* 21 sub-
 stantivo *H* verbo *om. B*, in *mg. post* substantivo *add. b* coniungantur *Rr* 23
 qui] quia *R* 24 enim *om. K* figuratae *H* cum enim et *K* 25 qui *om. G*
 quam
 tam eius *Kk* 27 congrue] *r* congruae *RH* adiunguntur congrue *B* 28
 spacio *Dd* quali *as Dd* 29 manifestatur *D* demonstratur *BGLK* 30 *Verg. Aen.*
 VI 864

stantiam, non etiam qualitatem significant pronomina, quantum est in ipsius prolatione vocis.

DE GENERIBVS PRONOMINVM.

- VI 16 Genera pronominum sunt quinque: masculinum, 'hic', femininum, 'haec', neutrum, 'hoc', commune, 'nostras', 'vestras', trium generum, ut 'ego', 'tu'. cum igitur omnia pronomina, ut supra docuimus, sint quindecim, alia omnia mobilia sunt, id est ex masculinis feminina et neutra faciunt, absque tribus primitivis primae et secundae personae, 'ego' et 'tu', in quibus demonstratio ipsa secum genus ostendit, et 'sui', quod cum sit relativum, ut docuimus, tam genus quam numerum non vocis est discretionem, sed priore cognitione subicit. relatio enim est cognitionis ante latae repraesentatio, ut 'scribit Virgilius ad laudem sui', 'rogat te ille, ut sui causa facias'. quodsi quis dicat 'cur ergo etiam 'is', cum sit semper relativum, non est commune trium generum?', respondemus, quod || 'sui, sibi, se a se', non solum relationis causa, quod supra diximus, sed etiam ipsius terminationis singulorum casuum, qui consimiles sunt primae et secundae, hoc habuit, ut confundat genera. quomodo enim Graeci per tres personas primitivorum obliquos casus similiter habent terminantes, qui et communes sunt omnium generum: $\epsilon\mu\omicron\upsilon\ \sigma\omicron\upsilon\ \epsilon\upsilon$, $\epsilon\mu\omicron\iota\ \sigma\omicron\iota\ \omicron\iota$, $\epsilon\mu\epsilon\ \sigma\epsilon\ \xi$, sic nos quoque illorum auctoritatem in plerisque secuti per tres personas habemus pronomina similiter terminantia per obliquos casus et omnis communia generis: 'mei tui sui, mihi tibi sibi, me te se, a me a te a se'; alia vero omnia, sicut apud Graecos, mobilia sunt, ut 'ille illa illud, iste ista istud, hic haec hoc, is ea id, ipse ipsa ipsum'; derivativa quoque: 'meus mea meum, tuus tua tuum, suus sua suum, noster nostra nostrum, vester vestra vestrum'. duo tantum inveniuntur communia 'nostras' et 'vestras', quorum perfecta 'nostratis' erant et 'vestratis'. unde quia 'ti' syllabae syncopa facta est,

1 est] r esse R 3 DE GENERE VOCIS PRONOMINVM B DE GENERE ***** PRONOMIN.

(1 ex e corr.) H De generibus LK inacr. om. DG 4 ut hic D feminaum H
5 ut haec D commune — pronomina add. r Commune hic et haec nostras B
6 docuimus] diximus G sint] add. r sunt L 7 alia] rh alia autem RDH
masculinis] b masculis B 9 ipsa add. G 10 ut om. B 11 subiicit Rr
relatio] r Ratio R est om. G 12 ragat H rogate ille R 13 ut] d et D
causa sui DHL facias spscr. K ego Dd 16 qui] d que R que BDHr
cum similes B 18 casus (u) B 19 terminantes] r terminationes RK
qui] quae RDLK commune B EMAY LK $\epsilon\mu\omicron\upsilon - \xi$ om. D G. d. quae ipsa
vocc. in mg. add. EMAL. COY. FOY. EAAOY. COY. FOY. EMHCE. TE. G $\omicron\upsilon$] add. r
20 $\epsilon\mu\omicron\iota$] h EMO* H EMOY COY OY B EMO* CO* FO* (Y-Y-Y?) LI EMOY COY FOY
K $\omicron\iota$] r OY R $\epsilon\mu\epsilon$] t EM*(n?) L EMH K illorum] illorum auctorum Rr eo-
rum D auctoritatem illorum G 21 implerisque B 22 obliquo Rr commo-
nia D mei] r me R 23 a. me add. d 24 iste] istae B 25 ipse K
26 tantum] tamen K 27 et om. GK 28 et om. G tis b

p. 943. 44 P.

p. 519. 50 K.

mansit in a accentus perfecti, quomodo et in aliis multis, ut 'Arpinās' pro 'Arpinātis', 'fumāt' pro 'fumāvit', 'cupit' pro 'cupivit', 'ille' pro 'illice'; itaque neutrum quoque eorum in e finitur: 'nostrate', 'vestrate', ex quo ostenditur illorum quoque nominativus in 'tis' secundum analogiam a vetustissimis prolatus esse. Cassius Emina in III annalium: hos libros si quis nostratis sapiens. M. Cato in legis Meviae suasionem: rex Seleucus arma nostratia facit. Plautus in Sticho:

Ergo oratores populi summates viri

10 Summi accubent, ego infimatis infimus,
pro 'infimas'.

Necesse est autem omnia pronomina tria habere genera vel in una 18 eademque voce confusa vel in diversis distincta terminationibus ideo, quia pro uniuscuiusque rei propriis accipiuntur nominibus, quae tam in masculinis et femininis quam in neutris inveniuntur generibus, quae in pronomi- 15 nibus quoque necesse est ostendi, seu demonstratione sive relatione.

Quaeritur tamen, cur habeat genus neutrum prima et secunda persona, cum naturaliter sermo non nisi inter || mares aut feminas exercetur, quorum sunt primae et secundae personae, id est a quibus profertur et ad 20 quos dirigitur loquella? ad quod dicemus, quod possunt equidem etiam hominum inveniri nomina neutri generis, ut in maribus 'hoc Basion, Heliconion', quomodo etiam in feminis 'Glycerium, Dorcium'. possumus tamen etiam ad res, quae non habent naturam loquendi vel audiendi, per conformationem, id est *προσωποποιῶν*, primas et secundas ad- 25 iungere personas, etiamsi sint generis neutri, ut foro, mari, caelo. illud 19

1 quomodo et] r quomodem R 2 pro om. K arpinatas Hh fumāt] fumant Rr illi B 3 illicce RBDHL 5 Cass. Hem. ann. lib. III fr. p. 161 Kr.; lib. III *Krehlium secutus assignavit Rothius l. l. Cass. fr. 38 p. 294* IU inter III et IIII *fluctuans H Emina] D v. lib. VII § 11 Hemina RBHLK Emina in III annalium om. G annalium] r analium RD 6 M. Catonis suasio legis Meviae: Cat. or. 88 p. 124 sq. ap. Meyerum l. l. Meviae] d maeuia BD mae uiae GLK Maeniae Popma 7 Plaut. Stich. III 2, 36 sq. (v. 492 sq.) cf. lib. VII § 61 in Sticho] om. G in isticho R v. Osannum de tab. patronatus Lat. p. 17 Lachmannum ad Gai. I 190 et ad Lucret. IIII 283 coll. eiusdem cod. v. l. ad lib. II § 17 VI 81: istrimoniae, istoici*

9 oratores ex hortores corr. D 10 accubent RBDHLK infimis RrD infimis BK 12 habere tria K habere trea G 13 terminationibus ex terminationibus corr. K quia] r om. K que R 14 post nominibus: quae tam — pronominibus in mg. add. d masculinis et] masculinis quam in G 15 quam inentris B quae add. g 16 quoque add. g sive] sū K seu G relatione (ue) R raelatione B 18 sermo] se literis extr. abscissis B non nisi om. GLK aut] r et R 19 secundae D 20 loquella] BDH v. Lachmanni ad Lucr. III 1014 ann. loquella

RGLKdh et ad K quod possunt K quod posunt r quo posunt R aequidem DG 21 hominum add. d bassion BDHGL 22 hoc ante Heliconion repet.

DHGLK^r eliconion BHG elicomon D elicomon K femininis BH gligerium GK gliggerium L 23 habeant BGLr 24 *προσωποποιῶν*] om. D ex. et in mg.

ex. *προσωποποιῶν* d *προσωποποιῶν* H *προσωποποιῶν* Rr *προσωποποιῶν* L *προσωποποιῶν* G *προσωποποιῶν* K *prosopeia* B

p. 944. 45 P.

p. 580. 51 K.

quoque notandum, quod derivativa pronomina, quae sunt septem, ut supra ostendimus: 'meus, tuus, suus, noster, vester, nostras, vestras', alterius sunt intrinsecus generis, hoc est communis trium generum, in quo possessor ostenditur, et alterius extrinsecus, hoc est mobilis, in quo possessio denuntiatur, quod terminatione consequenti discernitur, quomodo et numerus, sicut supra docuimus, quamvis qualitatem ipsius possessionis non declarant, nisi adiungas nomen. et sciendum, quod intrinsecus proprii loco funguntur, extrinsecus vero magis appellativi.

Nec solum in pronominibus derivativis, sed etiam in nominibus possessivis et quae a propriis derivantur, infinitae possunt intellegi possessiones, nisi adiectione nominis alicuius discernantur, ut 'meus filius', 'Telamonius natus', 'Euandrius ensis', et vide, quod appellativa magis asciscunt, quae communis sunt qualitatis. tam autem possessiva pronomina quam nomina in genetivum primitivorum resolvuntur. quid est enim 'meus filius'? 'mei filius'; 'Euandrius ensis'? 'Euandri ensis'.

Commune habent possessiva pronomina cum possessivis nominibus, quod in utrisque | possessio subauditur, quod binae intelleguntur personae, quod in genetivos primitivorum similiter resolvuntur cum possessione; non commune, quod pronomina possessiva || omnis sunt communia possessoris, nomina vero possessiva non omnis - 'Hectoreus' enim 'clipeus' unius est proprium possessoris; nec non ab appellativis, quoque derivata, quamvis sint multorum communia possessorum, non tamen sic possunt esse communia, quomodo pronomina, ut 'humanus', 'marinus', et quod nomina tertiae intelleguntur personae, nisi adiungantur verbis substantivis vel vocativis, pronomina vero et primae et secundae inveniuntur personae.

- 3 generis intrinsecus *G* 5 denunciantur *Rr* denuntietur *K* 6 sicut *add. r*
 noⁿ *Rr* 7 diclirant *K* 8 extrinsecus] *****secus *litteris primoribus abscissis B*
 appellativi *D* 9 nominibus] *b* omnibus *B* 10 possessionis *Rr* 11 adiec-
 tione] *k* adiunctione *K* adiunctione alicuius nominis *H* filius meus *GLK* thela-
 monius *G* 12 Euandrius *D* *Verg. Aen. X* 304 Euandrius abstulit ensis apel-
 lativa *D* adsciscunt *BDHr* 13 communis *D* communes *G* 14 quam] tam *LK*
 quam nomina *add. r* 15 mei *Rr* nisi mei *DGLk* ensi *Ll* ensis nisi eu-
 andri *GL* Euandri ensis *add. d* 16 possiuis *Bb* 17 utrisque] *k* utriusque *H*
 subaudiatur *Rr* quod] . Quod *D* et *R* et quod *r*; copulam omisi coll. *Apollonio*
de pron. p. 133 A 10 *Bk.* uinq *B* intelguntur *Rr* 18 quod *cf. Apoll. l. l.*
p. 134 B 1 et quod *R* ; Cum possessione non *R* possessione non commune.
 Quod *BD* possessione. non commune quod *d* non commune] *v. Apoll. l. l. B* 2
 non commune habent *R* 19 omnis] *rd* omis *D* omni *R* communia *Dd* 20
 uero *om. G* Hectoreus] *r* hectorius *RGK* haectoreus *BDH* enim] autem *D*
 clipeus *B* clepeus *K* 21 est *om. G* possessores *H* ab *om. G* derivativa
Dd derivati *Hk* 22 communia *Dd* non] nec *L* 23 communia *Dd* quod
add. g 24 adiunguntur *D* substantivis *R* 25 Promiba *H*

p. 945. 46 P.

p. 551. 52 K.

1 dubitatur numerus possessoris in nominibus possessivis, quae ab appellativis derivantur, ut, si dicam 'taurina vestigia', possunt et unius et multorum intellegi taurorum, in pronomnibus vero non, quia tam per singularem quam per pluralem numerum positiones sunt, excepto 'suus', cuius
5 primitivum, id est 'sui', commune est utriusque numeri. possessiva nomina ascendentibus non solent adiungi, ut 'Hectoreus pater' non dicimus, 'frater' vero vel 'servus' dicimus; pronomina vero adiunguntur, ut 'meus pater'.

DE FIGVRIS.

10 Figura pronominum duplex est; aut enim simplicia sunt pronomina V21 aut composita. simplicia sunt omnia alia per nominativos, tria tantum componuntur unam interpretationem apud Graecos habentia οὗτος: 'iste', 'hic', 'is'. componuntur igitur 'iste' et 'hic' secum, ut 'istic istaec istoc'; 'is' vero cum adverbio 'idem', quod significat 'is demum', ex
15 quibus et componitur [hoc est 'iterum is']. eius femininum 'eadem', neutrum 'idem' i correpta, quae in masculino producitur. Virgilius in IIII Aeneidos:

Idem ambas ferro dolor atque eadem hora tulisset.

Iuvenalis in I:

et tamen alter

Si fecisset idem, caderet sub iudice morum.

in neutro tamen praeterea geminatur compositio: dicimus enim 'identidem', id est 'idem | et idem', cuius obliqui deficiunt casus. et nomi|nativus quidem tam masculini quam neutri ex duobus est corruptis nec non accu-
25 sativus tam masculini quam feminini: mutatur enim m in n ante d euphoniae causa, ut 'eundem, eandem', quod in aliis quoque compositis fieri solet propter eandem consonantem, ut 'quendam, quandam; quorundam, quarundam', quae tamen possunt et per adiectionem habere extremam syllabam. ceteri vero casus supra dictorum pronominum, hoc est 'eadem, 22
30 eiusdem, eidem, eodem, eadem, eisdem, easdem, eosdem', ex integro et

1 numerus] om. R uero numerus r, at cf. Apoll. l. l. C 1 numerus "in omnibus" possessoris possessivis K in nominibus] b in omnibus BHGL appellativis D appellativis G 3 uero add. d 4 quam pluralem DK positiones G possessiones D 6 haectoreus Brh hectorius GLK haectorius RDH 7 uero adiunguntur om. GLK add. k 9 DE FIGVRA BHL inscriptionem om. DG 10 Figura quoque pronominum K sunt omnia pronomina GLK 11 nominativos H Trea G

12 interpretationem B οὗτος α (οὗτος 3) ΑΥΤΟC d ΑΥΤΟC D rell. 13 is hic

GLK isthic isthaec K istec D 14 istuc Rr isthoc K 15 et om. GLK 16 correpta] r correptam RB Verg. Aen. IIII 679 (deficit Rom.) 17 IIII] d VII. D 18 ferre R hora] sic etiam Verg. Fr. ora LK Pal. 19 Iuv. sat. I 4, 11 sq. in I om. G 21 caderet] rh cadere RBHGLKd cadarei D 23 et D casus(u) B 24 duobus] d duabus DLr et ex duabus effectum H correptis Rr accusativus L 28 quarundam] h quarandam H 30 eadem] eadem D eosdem easdem G

p. 946 P.

p. 552 K.

corrupto inveniuntur. itaque regula exigit per duas i vel per e et i tam nominativum pluralem masculini quam dativos et ablativos omnium plurales scribi, id est 'iidem' vel 'eidem' et 'iisdem' vel 'eisdem'. Iuvenalis in V saturarum:

dat eisdem ferre cinaedis.

5

solent autem auctores etiam per synaeresin unam i ponere pro duabus, ut Virgilius in I:

et crudelia secum

Fata Lyci,
pro 'Lycii', et

10

ille urbem Patavi,

pro 'Patavii', Iuvenalis in IIII:

Antoni gladios potuit contemnere, si sic,
pro 'Antonii'. 'iste' vero et 'hic' non componitur nisi per eos casus, qui in c desinunt, absque dativo, id est per nominativum, accusativum, 15 ablativum singularem, per pluralem vero nullum nisi nominativum neutri, qui est et accusativus. nam hic solus in plurali numero c habet finalem - ut 'hic istic, haec istaec, hoc istoc, hunc istunc, hanc istanc' (Terentius in heautontimorumeno:

Suspicionem istanc ex illis quaere),

20

'hoc istoc, hac istac, haec istaec' -, qui semper singularem sequitur feminini. quidam tamen haec quoque per metaplasum finis quam compositionem proferri confirmant, unde nec aspirationem servant, quomodo nec 23 'illic illaec'; quod autem composita servant, ostendunt adverbia 'adhuc', 'abhinc'.

25

Nam 'egomet' et cetera, quibus adiungitur 'met', magis per porrectionem vel assumptionem, quam Graeci vocant ἐπέκτασιν vel παραγωγήν,

duas
1 duas ii RBH ii Dd 2 pluralium scribi GLK 3 iidem et eidem D
iisdem] ex eisdem corr. B Iuv. sat. V 14, 30 4 in V saturarum om. G V
Krehnius II 538; II. libri saturarum Rr saturarum D satirarum G saturarum Im-
plet et ad moechos dat B; veraus integer affertur lib. VII § 15 XIII 15 XVIII 288

5 cinedis H cenaedis G aeneidis Kk 6 pone^{ro} Rr 7 Verg. Aen. I 221 sq.
in I om. D 8 crudelia K crudeli G 9 fatalici H lici BD 10 pro Ly-
cii om. D licii R Verg. Aen. I 247 11 ile R ille urbem om. B pe-
tani G 12 pro patani R pro petauui G Iuv. sat. IIII 10, 123 III. RBDHK
tertio L 13 gladios] r gladius RDH potuit contemnere posset si B con-
tempnere RKd continere D possit post contemnere add. DHGLK del. dh 15

et accusativum K 16 nominativum] b nomina B 17 est accusativus Rr 18
isthic K istaec] stec R isthaec K isthoc K isthunc K isthanc K Terent.
heautontimorumeno V 2, 41 19 heautontimorumeno RD eautontimorumeno B eautontimo-
rumeno (h) L eautontimoro meno K phormione G 20 Suspicionem] sic Bemb. Bas.
suspicionem DH ista Bas. qre^{re} G 21 isthoc K isthaec K isthaec K semper
per singularem B feminini sequitur K femini D 24 illaec] illuc in titula
h illac K autem] b atem B adhuic Rr 25 et abhinc GLK 26 adiungi-
tur] h adiunguntur H 27 adumptionem B uocant add. h ἐπέκτασιν vel
παραγωγήν] om. D ὄρ et in mg. ΕΠΕΚΤΑCIN uel ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ d¹ 8 paragonem R ΠΑΡΑ-
ΓΟΓΗΝ BK ΠΑΡΑΓΟΓΗΝ G

p. 946. 47 P.

p. 652. 53 K.

solent proferri. et primae quidem personae omnibus | adiungitur || casibus:
 'egomet, meimet, mihimet, memet', secundae vero personae obliquis solis:
 'tuimet, tibimet' - Statius in VIII Thebaidos:

Ceu tibimet sceptrā et proprios laturus honores -,
 5 'temet'; nominativo autem ideo non additur, ne dubitationem faciat, cum
 etiam verbum intellegi possit, si dicamus 'tūmet'. itaque brevem 'te'
 syllabam pro 'met' ei addere solent auctores vel 'temet'. Lucretius in
 primo:

Accipe praeterea, quae corpora tutē necesse est.

10 idem in eodem:

Tutēmet a nobis iam quovis tempore vatum.

Ennius:

O Tite tutē Tati tibi tanta tiranne tulisti.

Alphius Avitus in II excellentium:

15 Seu tutē malis hospites,
 Seu tutē captivos habes;

sunt enim dimetri iambici. unde neque in alio casu eandem 'te' syllabae
 adiectionem invenies. nec non pluralis numeri casibus additur 'met' aliis
 absque genetivo: 'nosmet, nobismet' et 'vosmet, vobismet' - Cicero
 20 de domo sua: vobismet ipsis pontifices -, tertiae quoque personae 24
 triptoto, id est 'suimet, sibimet, semet'.

'Pte' quoque ablativum [trium] pronominum possessivorum invenio as-
 ciscere: 'meapte, tuapte, suapte, nostrapte, vestrapte'.

Sciendum tamen, quod 'met' et 'te' adduntur supra dictis pronomi-
 25 nibus vel discretionis causa plerumque vel significantiae, ut Terentius
 in adelphis:

3 ut tuimet GLK Stat. Theb. VIII 67 in VIII Thebaidos om. G VIII.

RB tebaidos L 4 sceptrā B laturus G honores tenet. Nominativo R
 5 ideo Dd 6 verbum in mg. post intellegi add. k 7 solent addere GLK
 Lucret. I 269 8 prima DHL 9 Accipere B quae] sic etiam Lucr. oblongus,

'corrector oblongi quod, quadratus et schedae omittunt' lute Rr est om. G

10 Lucret. I 102 11 Tutemet] r tu autem et R quovis etiam corr. cod. Lucr.
 oblongi quoduis libri Lucr. opt. rell. 12 Enn. ann. I 151 E. S. 49 Ilbg. LXXI
 p. 18. XXXVIII Vahl. 13 tiranne] R tyranne rell. 14 auitius K Alphii Aviti

excellantium lib. II fr. v. II. lib. VIII § 44 II. 15 tote Rr maus Valesius in
 adnot. ad excerpt. Peiresc. p. 82 hospites Rr ospites GL obsides Valesius l. l.

16 captivos, habes Andr. Schottus in (Aur. Vict.) de vir. ill. c. 23 habe Vale-

sus l. l. aues Stewechius ad Apuleium p. 150 17 demetri Hh iambi D 18
 numeri* (s) H additur met casibus G 19 nobismet nosmet et B Cic. de domo
 sua or. 17, 45 20 domu GK nosmet G 22 trium] in mg. add. K quinque edd.
 et sic scripsisset Priscianus cf. § 1. 29 posesiuorum pronominum G posesiuorum

pronominum K asciscere Rr adsciscere BDH 23 tuapte om. D 24 quod et

met et LK et met et te et pte B et met et te Dd pronominibus supradictis

pro D nominibus Rr 25 uel pro discretionis B Ter. adelph. III 4, 20 26
 in adelphis om. G

Egomet rapui,
 intellegimus enim 'ego et non alius'. Cicero pro Murena: quid?
 quod, cum admoneris, tamen quasi tute noris, ita salutas?
 'tute' dixit pro 'tu ipse per te et non per alium'. nam 'tētē' utraque
 producta accusativus esse geminatus ostenditur vel ablativus, quod et in
 prima et in tertia solet fieri persona, ut 'même', 'sése'; composita ta-
 men ostenduntur accentu paenultimo acuto. nec mirum, eam compositio-
 nem in his solis casibus inveniri, qui soli inter obliquos supra dictorum
 pronominum singulares sint monosyllabi: supra dicta enim geminatio in
 25 aliis casibus fieri non solet. et sciendum, quod hoc quoque ad Graeco-
 rum imitationem facimus, ut inveniantur quidam casus adhibentes com-
 positionem vel adiectionem, alii vero abnegent. solent enim apud illos
 Attici *ἔγωγε*, *ἐγώγε* per duos casus, id est nominativum et dativum,
 addere, quae *παράγωγι* per alios casus non invenitur; *ἐμαυτοῦ*, *σαυ-*
τοῦ deficiunt nominativo.

'Ce' quoque solebant per omnes casus vetustissimi addere articuli-
 bus vel demonstrativis pronominibus, hoc est ab aspiratione incipientibus,
 ut 'hicce', huiusce, haecce, hocce', unde 'hoc' quasi duabus consonan-
 tibus sequentibus solent poetae producere, ut:

Hōc erat, alma parens, quod me per tela, per hostes
 Eripis?

et sic in antiquissimis codicibus invenitur bis c scriptum, quomodo est
 apud Terentium in Andria:

Hoccine est credibile aut memorabile?

2 et ego et DG Cic. pro Murena or. 36, 77 3 quod cum] cum Cic. pleri-
 que quod *Helmsl.* quaeaso *Oxon.* T ammoneris DHGLK admoneres B tamen!
 etiam Cic. *Oxon.* T tamen quesi tute Rr ita et GLK salutes Cic. *Monac.* 68
 5 quod in prima G 6 compositamen Rr tamen haec ostenduntur G 7
 compositionem K 9 sunt d 10 et sciendum, quod hoc quoque ad om. GLK
 sciendum hoc quoque ad add. l 11 emitationem K 12 negant K illos] grę-
 cos B 13 Graeca per totum h. l. om. D ΓΩΓΕ H ΕΓΩΓΕ B ΕΓΩΓΕ ΕΝΩΓΕ
 add. d et ΕΓΩΓΕ ΕΑΜΟΥΤΕ G et ΕΓΩΓΕ ΑΜΟΥΤΕ Ll et TE ΕΓΩΓΕ ΕΑΥΜΟΥΤΕ K ΕΝΟΙ
 TE Rr casus add. d 14 adere Rr *παράγωγι*] om. D ΠΑΡΑΓΩΓΕ Rd ΠΑΡΑ-
 ΓΩΓΕ B ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ. G inueni+stur(un) L *ἐμαυτοῦ*, *σαυτοῦ*] add. d ΕΜΑΥΤΟΥ
 CAYTΩY R ΕΜΑΥΤΟΥ CAYOY G ΕΜΑΥΤΟΥ CAYOY (A) L ΕΜΑΥΤΟΥ CAYOY B CAYTOY H
 ΕΑΥΤΟΥ K 16 addere K 18 hocce haecce K 19 Consequentibus R cc se-
 quentibus Bd c sequentibus DHGLK Verg. Aen. II 664 sq. 20 Hoc] sic etiam
 Med. Pal. Ver. (deficit Rom.) hocce dh cf. sqq. et lib. XIII § 9 hoc L hoc Kk hocce
 R tela per ignis Hh tela hostes Bb hostes] ignes Priscianus lib. XIII § 9 et
 sic vel ignis (Med.) codd. Verg. (in Pal. h. l. lacuna, de Rom. v. supra); hostes vi-
 detur gloss. ad tela pertinens, cui genuina lectio ignes cessit 23 Ter. Andr. IIII
 1, 1 24 est sup. lin. add. Prisc. vet. cod. Cantabrig. a Bentleio ad hanc Ter. l. l.
 est credibile + aut (ē) L

p. 948. 48 P.

p. 554. 55 K.

nunc vero eorundem pronominum his casibus frequenter additur 'ce', qui 26
in s desinunt, euphoniae causa: 'huiusce, hisce, hosce, hasce'. nec solum
poetae, sed etiam oratores his utuntur supra dictis adiectionibus. Ci-
cero in II invectivarum: hosce ego non tam milites acris
5 quam infitiores lentos esse arbitror. inveniuntur tamen etiam
nominativum pluralem 'hisce' proferentes antiqui, ut Terentius in eu-
nucho:

hisce hoc munere arbitrantur

Suam Thaidem esse,

10 in quo videntur euphoniae causa s interposuisse. nec non similiter 'illicce',
unde 'illic' quasi apocopa facta in fine servat accentum. Terentius in
Andria:

illic est huic rei caput.

'illiusce', 'istiusce', 'illucce', 'istucce' veteres dicebant teste Papi-
15 riano, qui de orthographia hoc ostendit. Terentius in heauton-
timorumenos:

Illancine mulierem alere cum illa familia.

Haec igitur, hoc est 'met te pte ce' adiectiones esse ipse sensus
arguit, qui nullus in his separatis potest inveniri: nihil enim compositum
20 dividitur, quod cum separetur, quamvis sit ex corruptis, non tamen haec
eadem corrupta ab integris esse ostendat, ut 'expers' ab 'ex' prae-
positione et 'pars', 'conficio' a 'con' et 'facio', 'idem' 'is demum'. ergo
'egomet, tute, suapte, huiusce' minime dicenda sunt composita, quia
additio, si separetur, nihil significare possit per se. ||

25 Quaeritur, 'eccum, eccam, ellum, ellam, eccos, eccas, mecum, te-VI27
cum, secum, nobiscum, vobiscum' pronomina sint composita an adver-
bia? ad quod dicendum, quod adverbia personas simul et numeros et ca-

1 erundem Rr qui] quae B 3 utuntur his adiectionibus supradictis. G
subpradictis H Cic. in Catil. or. II 10, 21 4 milite sacris B aceris GLK
acres libri Cic. 5 infiores Rr infiores GLK lentos om. Cic. Rhenaug.
6 hisce] v. Ritschelium monum. epigraph. tria p. 20 Ter. eunuch. II 2, 38 sq.
in eunucho om. G iunucho K 8 hisce etiam Bemb. hijce Bas. arbitrent**
Bemb. 10 interposuisse] d interpotuisse D illice GL 11 accen Rr Ter.
Andr. II 6, 27 .!... illic est huic (hui^c Bas.) rei caput 13 illicce huius H huic]
B huius rell. 'et sic certe Donatus' Fl. caput] r capud RD 14 illuce LK istuce LK
paperiano GK 15 hortographia R ortographia BK ortographia GL ortografa H in
frustulis Papiriani a Cassiodoro excerptis haec non servata sunt hoc add. r Ter. heau-
tontim. III 5, 3 in heautontimorumenos om. G eaytontimorumenos B heautontimoru-
menos L eaauton K 17 illancine RH muliere malere GL mulierem malere K
alere ex corr. h 18 i] L pte ce te K 19 nullis H his] d he D 20
quod] r quo R quod *** cum B quod non cum LK Quod non cum H quod „cum
non G quam uix Dd non om. DGLK del. h 21 ostendit GL expers] r
expres R ppositione Hh 22 conficio ex conficia corr. L is et demum BGd
23 quia] quae B 24 posset B 25 ellam] add. r om. R rell. 26 sint] r
sunt H sunt RBDK an] r in R

p. 949. 80 P.

p. 556 K.

sus in eodem habere non possunt. sunt enim quaedam personas tantum significantia, ut 'meatim facis' et 'facitis', quaedam casus videntur certos nominum habere, carent autem personis; ut 'domi, domo, domum', quaedam numeros, ut 'semel, bis'; omnia autem simul supra dicta nisi in pronominebus, inveniri non possunt. sunt igitur sine dubio pronomina. adeo autem non est idem dicere 'ecce' et 'eccum', quod 'ecce' adverbium licet tam mares quam feminas et unum et plures demonstrantibus dicere, 'eccum' autem non nisi marem et unum et 'eccam' non nisi feminam et unam, 'eccos' et 'eccas' non nisi plures. quid est enim aliud 'eccum' nisi 'ecce eum'? 'eccam' nisi 'ecce eam'? 'eccos' nisi 'ecce eos'? 'eccas' nisi 'ecce eas'? 'ellum' nisi 'ecce illum'? quae omnia tam genera diversa quam casus habent accusativos utriusque numeri, quos exigit verbum 'vide' vel 'aspice' vel 'cerne', quod saepe per ellipsin solet intellegi.

'Mecum' autem et 'tecum, secum, nobiscum, vobiscum' per anastrophephen cum pronomine praepositio est, unde et casus, qui serviunt praepositioni 'cum', id est ablativi, in utroque numero trium personarum componuntur; quomodo igitur, si dicam 'propter te' et 'te propter', idem significo et 'cum quibus' et 'quibuscum', sic 'cum me' et 'mecum'. nam antiquissimi utrumque dicebant, sed in plurali primae personae cacemphati causa solebant per anastrophephen dicere 'nobiscum' pro 'cum nobis'. itaque propter hoc reliquarum quoque personarum ablativos similiter praepostere proferre coeperunt teste Plinio, qui hoc in II sermonis dubii ostendit, et Cicerone, qui de oratore his utitur verbis: noluimus 'cum me' et 'cum te' dicere, ne eadem computatione adiungendum esset 'cum nobis', sed potius 'mecum' et 'te||cum' et 'nobiscum' diximus, 'cum' praepositione,

- 1 eadem *K*   significantia tantum *G*   6 et eccum] et haecum *R* ut eccum
r   7 mores *Rr*   unum plures *G*   demonstrantibus *L*   8 Eccū *ex* Ecc. *corr.*
B   mar-em *H*   et non nisi unum *G*   9 plurales *G*   quidem *Rr*   10 nisi
ecce eum *add. d*   et eccam *G*   ecos *G*   11 omnia] *r* communia *R*   12 accu-
satiuos *ex* accusatiuos *corr. D*   numeri. *B*   quos] *r*. Quo^s *Hh* quem *RDG* q̄ *LK*
13 uerbo *D*   ^{um} ellipsin *B*   ^c elipsin *D*   ^e elipsin *H*   ^{ine} eclipsin *R*   15 et tecum et se-
cum *D*   uobis *Li*   uobiscum cum per *K*   16 cum pronomen *Hh*   qui *add.*
r   18 propter te et propter *B*   19 significatio *D*   20 Nam et antiquissimi *R*
cacemphati *RBHGLK* cacemphatin *D*   23 plenio *K*   *Plinii dub. serm. lib. II fr. CI*
ap. Lerschium Sprachphilosophie d. Allen I 200   24 in Ciceronis de or. libris haec
hodie non leguntur: idem argumentum tractatur in or. 45, 154 cf. *epp. ad M. Teren-
tium Varronem (vg. epp. ad fam. lib. VIII) ep. 22, 2. haec Pliniana esse loco nota, ipsa
Ciceroniana perisse arbitratu Krehlii censor Ienensis l. l. p. 423*   de oratione *L*
25 nolumus *K*   eadem computatione *GLK* eidem computationi *DH* neadem com-
positioni *Rr* neceidem computatione *B*   26 adiungendum *D*   27 diximus cum
cum *B*

p. 960 P.

p. 558. 56 K.

quae facit obscenum, assidue postposita. antiqui tamen absque 29
observatione naturali ordine haec protulisse inveniuntur. nulla tamen mo-
nosyllaba praepositio anastrophe patitur nisi | ea, et fortassis ideo encli-
tici vice fungitur, quia enclitica monosyllaba sunt: 'que, ve, ne'.

5 Nec mirum, supra dicta pronomina unius causa idem pati, cum in
aliis quoque quibusdam structuris haec eadem sola communes habent quas-
dam proprietates. 'interest' et 'refert' genetivo solent adiungi omnium
casualium absque supra dictis quinque pronominibus, pro quorum geneti-
vis ablativos ponimus possessorum, ut 'interest' et 'refert mea, tua,
10 sua, nostra, vestra'. 'cuius' quoque infiniti possessivum cum supra dic-
tis verbis pro genetivo primitivi ponitur - Cicero pro Vareno: ea cae-
des si potissimum crimini datur, detur ei, cuius interfuit,
non ei, cuius nihil interfuit -, cuius gentile non solum 'cuius', sed
etiam 'cuius' proferebant communi genere. Plautus in Poenulo:

15 Quid sit, cuius, unde sit, ne parseris. -

Quid est? cuius estis? aut quo ex oppido?

'pte' quoque ea sola in eodem ablativo assumere solent: 'meapte, tuapte, 30
suapte, nostrapte, vestrapte'.

Sed si quem forte tangit, quod in fine sit 'cum' praepositio, in com-
20 positione autem plus dicatur valere ea pars, quae in fine sit, sciat, quod
coniunctiones et praepositiones et adverbia vim nominum vel pronominum
ante se positorum in compositione non mutant, ut 'uterque, quisque,
quicumque, qualiscumque, totidem, idem, tantundem', cuius genetivus
solus ex obliquis in usu invenitur, 'tantidem' - Terentius in adelphis:

25 tantidem emptam -,

quod quamvis videatur pro 'eiusdem' poni, tamen significat quantitatem,
quae in pronomine esse minime potest, quod substantiam solum, ut saepe
diximus, significat. est igitur nomen, quomodo et simplex eius, 'tantus
tanta tantum'. usus quoque hoc confirmat. 'tantidem' dixit 'emptam',

1 oscenum G assidue Rr adsidue H 2 observatione R 3 nisi ea
fortassis G enclitici] r enclitici R enclitici D enclitici K 4 enclitica DK
que ne Ll "ne 'ue G 6 quoque] d coque D communes D communas H
habeant L quadāproprietates Dd "proprietates 'quasdam G 7 proprietates R
11 primitivi add. d Cic. pro Vareno or. fr. 9 p. 443 Or. mureno K
caedes Rr 12 si crimini datur, detur ei potissimum Patricius cremiui LK cre-
mina G datur datur datur r ei] r et R ael H post interfuit: non — inter-
fuit add. r 13 nihil spcr. in L 14 commune B Plaut. Poen. V 2, 33 sq.
cf. lib. XVII § 23 in Poenulo om. G penulo DH penulo RBLK 15 Quid]
sic libri etiam lib. XVII l. l. qui Plautus quopatis Plaut. Pall. cuius ut desit
B parseris] d passeris RBDHGLK parleris Pall. 16 Quid est] r quidem RB
Auo Pall. quolates Pall. estis D estis unde aut quo*(d) R ex quo
B 19 si quem] rh si quidem RH post fine sit sqq. — fine sit add. r 20
ea pars ualere G sit] fit GK 22 ante positorum Rr compositione mutant Rr
24 in usu om. G Ter. adelph. II 1, 46 in adelphis om. G adelphys R
25 emptam H 26 poni] r prono R 27 substantiam ut sepe diximus signifi-
cat solam K solam GL 29 emptam G

p. 960 — 82 P.

p. 556. 57 K.

quantitatem similem pretii ostendens. 'tan||tundem' ergo nihil aliud significat nisi relationem et similitudinem quantitatis, quod etiam si posset pro 'idem' accipi, non tamen iam et pronomen esset. non enim id, quod pro aliquo accipitur, omnimodo etiam ex eadem specie accipiendum est.

- 31 Componuntur nomina cum pronominibus, ut 'huiusmodi, istiusmodi, huiuscemodi', sicut et apud Graecos *αὐτοκαλύπτης, αὐτοδίδαντος, φιλάυτος*, et sunt omnia nomina, etiam quae in fine pronomen habuerint: cum enim qualitatē significant, pronomina esse non possunt. componuntur etiam cum adverbii pronomina: 'eccum, eccam, eccos, eccas, ellum'; cum praepositione etiam secundum Donatum: 'mecum, tecum'. nec mirum, per singulos quosdam casus ea componi, quomodo et 'meme, tete, sese', cum nomina quoque supra dicta per genetivos composita sint solos; quos enim casus separata per appositionem habere exigebat structura, eos in compositione servavere. quid est enim 'eiusmodi' nisi 'modi eius'? 'eccum' nisi 'ecce eum'? 'mecum' nisi 'cum me'? quod vetustissimis erat in usu, sicut supra dictum est.

DE NUMERO.

- 32 Numerus pronominibus accidit, qui et nominibus et verbis et participiis, id est singularis et pluralis. sola enim declinabilia possunt habere ex eisdem vocibus tam singularem quam pluralem numerum, id est quae sub personas finitas cadere solent, sine quibus numeri declinabiles, id est singulares et plurales, inveniri non possunt. itaque si careat verbum persona, quod dictum est iam, caret necessario etiam numero, ut infinita et impersonalia et gerundia. || principales igitur duae partes, nomen et verbum, et quae loco eorum funguntur, hoc est participium et pronomen, supra dictos numeros habent in declinatione. aliae autem quattuor partes, hoc est praepositio, coniunctio, adverbium, interiectio, declinatione carentes numeros supra dictos habere non possunt. quamvis igitur adverbia sunt

1 pretii *B* praecii *Rr* p̄ii ex p̄ica corr. *G* 2 possit *D* 3 quod aliquo *G*
 5 huiusmodi] eiusmodi *L* huiuscemodi huiusmodi istius modi (huiusmodi in *mg.*)
K istiusmodi add. *r* 6 ΑΥΤΟΚΑΛΥΠΤΗΣ *B* ΑΥΤΟΚΑΛΥΠΤΗΣ *H* ΑΥΤΟΚΑΛΥΠΤΗΣ *GLK*
 TAKH
 ΑΥΤΟΚΑΛΥΠΤΗΣ (a se diiudicatus *spectr.* *r*) *Rr* om. *D* *GR.* et in *mg.* ΑΥΤΟΚΑΤΑΚΡΙΤΟΣ
d ΑΥΤΟΚΑΤΑΚΡΙΤΟΣ *l* αὐτάκριτος *Apoll.* de *prom.* p. 79 *C* 2 *Bk.* αὐτοδίδαντος] add.
d φιλάυτος] add. *d* ΦΙΛΑΥΤΟΣ *HGLK* ΦΙΛΑΥΤΟΣ *R* ΑΥΤΟΦΙΛΑΥΤΟΣ *r* at *v.* *Apollon.*
 nomina
 1. *I.* *C* 3 7 omnia cum pronominibus quae *Gg* finem *D* nomen *Hh* nomen
 b 9 ellum et cum *B* praepositione *Rr* Donatus II 13, 2 p. 1759 *P.* 21 *Lind.*:
 (adverbia) personalia, ut mecum, tecum, secum, nobiscum, vobiscum 11 et] *r*
 om. *R* 13 sint] sunt *B* enim om. *GLK* 14 servavere] *h* servare *RDHGLK*
 huiusmodi *K* 17 De numeris *GK* finit de figura. Incipit de numero *L* 18
 pronominibus *H* 19 declinabilia *K* 20 idem *Rr* hisdem *GLK* idem *H* sin-
 gularem numerum quam pluralem *GL* numerum singularem quam pluralem *K* 21
 finitas] finitas siue infinitas *BHGLrd* finitas *K* declinabiles *K* 22 non
 possunt inveniri *G* si add. *r* careant *D* 23 uti *B* 24 impersonalia *B*
 25 earum *GLKd* hoc] *i* *L* 26 autem om. *L* partes orationis hoc *G* 28 sint *K*

p. 352 P.

p. 557. 58 K.

quaedam numerorum, tamen non ex eadem voce singularem et pluralem significant nec ad personas vel singulas singularem vel plures pluralem, quomodo supra dictae partes, reddunt numeros, sed similiter vel uni vel pluribus eadem adiunguntur, sive singularis sint numeri sive pluralis, ut
 5 'semel facio, facis, facit, facimus, facitis, faciunt', similiter 'bis, quater, saepe', cum declinabiles partes necessario sibi adiunctae eosdem numeros servant, ut 'facimus nos, faciunt homines, faciunt scribentes': ecce omnes plurales. et iterum 'facio ego, facit homo, facit scribens': en ubique singularibus utimur. cum igitur duo in pronomine quoque, quomodo in no- 33
 10 mine, sint numeri, singularis et pluralis, sunt quaedam numero communia, ut 'idem', dicimus enim 'idem vir' et 'idem viri'; sunt alia non solum numero, sed etiam diverso genere communia, ut 'haec mulier' et 'haec mancipia'. possessiva autem, quemadmodum iam diximus, duplicem significant numerum. et intrinsecus quidem eundem habent, quem primitiva
 15 eorum, extrinsecus autem pro terminationis forma singularem et pluralem: 'meus mei, noster nostri'. unde 'suus', quia et primitivum eius utriusque est numeri commune, id quoque intrinsecus utriusque est numeri commune tam per singularem quam pluralem declinationem: dicimus enim 'suus illius' et 'suus illorum'. | ||

* 1 singularem uel et R 2 significat H ne ad Rr singulas ex singulares
 corr. D plurales K 4 siue singulares D sunt G 7 facimus homines K facimus homines GL post scribentes: ecce—scribens add. d 9 quomodo om. L 10 numero quaedam G communia D 12 communia D ut haec haec mulier DH haec
 ut haec mulier K 13 quemadmodum BL significant L 15 pro * terminationis (p) R formā (i?) B formā b singularem G pluralem numerum K 16
 quia et Rr 17 sq. numeri commune est K 18 commune tam D quam per pluralem BHGLKr declinationem K 19 et suus illorum] illorum G suus illorum g

Explicit liber XII. | Incipit lib. XIII de pronomine (de casibus in *mg. add. r*)
 Theodorus ū d memorialis ss epistolarum et adiutor ū m questoris spī scripsi manu mea in urbe roma constantinopoli nonas febroarias mauortio ū d consule. DE CASIB; Rr EXPLICIT LIB. XII. DE PRONOMINE INCIPIT LIB. XIII. DE CASIBVS. Theodorus memorialis ss. sacri scrinii epistolarum et adiutor questoris spī scripsi manu mea in urbe roma constantinopoli nonis febroariis mauortio consule. B Explicit lib. XII de pronōe. | Theodorus memorialis ss. epistolae et adiutor (sic) quaestoris spiriti scripsi manu mea in urbe roma constantinopoli nonis februaryis martio consule. | incipit .xiii. lib de casibus G expli liber XII | Theodorus ar epistolarum et adiutor qstoris spiriti scripsi manu mea in urbe roma constantinopoli nonis februaryis martio consule. | incipit lib. xiii de pronomine K EXPLICIT LIB. XII. INCIPIT XIII. | Theodorus memorialis ss eptarum et adiutor questoris spī scripsi manu mea in urbe roma constantinopoli nonis feb ma-
 nortio consule. D EXPLICIT LIB. XII DE PRONOMIN. INCIPIT LIBER. | THEODORVS. ME-
 MORIALIS. SS. EPISTOLARVM ET ADIVTOR questoris spī. scripsi. manumea. inurberoma.
 constantinopoli. nonis. februaryis. martio consule. | DE CASIBVS H Explicit XII lib | Incipit XIII de pronomin eiusdē casibus. Sed primum de vocatiuo L

In B. G. Teubner's Verlag in Leipzig sind ferner erschienen:

Addimenta ad civitatis Platonicae libros X, Lipsiae A. MDCCCXXX.
XXXI. XXXIII. editos a C. E. Chr. SCHNEIDERO. gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.

Die Ausgabe des Platonischen Staats von Schneider, zu welcher diese Addimenta gehören, habe ich im Preise von 6 $\frac{1}{2}$ Thlr. auf 2 Thlr. herabgesetzt.

Alciphronis rhetoris epistolae cum adnotatione critica editae ab Augusto MEINKEIO. gr. 8. 1853. geh. 1 $\frac{1}{2}$ Thlr.

Apollonii Argonautica. Emendavit, apparatus criticum et prolegomena adjecit R. MERKEL. Scholia vetera ex codice Laurentiano edidit HENRICUS KEIL. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.

**Bernstein, G. H., das heilige Evangelium des Johannes. Syrisch in Har-
klensischer Uebersetzung mit Vokalen und den Punkten Kuschoi und Rucoch nach
einer Vaticanischen Handschrift nebst kritischen Anmerkungen. Gedruckt mit neuen
syrischen Typen.** gr. 8. 1853. geh. 2 $\frac{1}{2}$ Thlr.

Bionis Smyrnaei Epitaphius Adonidis. Edidit Henricus Ludolfus Ahrens.
8. 1854. geh. 15 Ngr.

Boeckh, A., zur Geschichte der Mondcyclen der Hellenen. gr. 8. 1853.
geh. 22 $\frac{1}{2}$ Ngr. (Siehe auch Jahrbücher f. Phil.)

**Bredovius, F. I. C., quaestionum criticarum de dialecto Herodotea libri
quattuor.** gr. 8. 1846. geh. 2 Thlr.

**Bucolicorum Graecorum Theocriti Bionis et Moschi reliquiae accedenti-
bus incertorum idylliis edidit HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.** Tomus primus textum
cum apparatu critico continens. gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr. 12 Ngr.

Catonianae poesis reliquiae. Ex recensione Alfredi Fleckeiseni. gr. 8.
1854. geh. 6 Ngr.

**Comicorum Latinorum praeter Plautum et Terentium reliquiae. Recensuit
OTTO RIBBECK.** gr. 8. 1855. geh. 3 Thlr.

**Cornelii Rhetoricorum ad C. Herennium libri IIII. Recensuit et interper-
tatus est C. L. KATZER.** gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Didascalia apostolorum Syriace. gr. 8. 1855. 4 Thlr.

Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini fragmenta quae supersunt.
Collegit et disposuit MAURICIUS SCHMIDT. gr. 8. 1854. geh. 3 Thlr.

Ennianae poesis reliquiae. Recensuit Ioannes Vahlen. gr. 8. 1854.
geh. 2 Thlr.

**Fleckeisen, Alfred, zur Kritik der altlateinischen Dichterfragmente bei
Gellius.** Sendschreiben an Dr. MARTIN HERTZ in Berlin. gr. 8. 1854. geh. 9 Ngr.

**Friederichs, Dr. K., Praxiteles und die Niobegruppe nebst Erklärung
einiger Vasenbilder. Mit einer Kupfertafel.** gr. 8. 1855. geh. 1 Thlr.

**Q. Horatii Flacci sermonum libri duo. Germanice reddidit et triginta codi-
cum recens collatorum grammaticorum veterum omniumque Mssorum adhuc a variis
adhibitorum ope librorumque potiorum a primordiis artis typographicae usque ad hunc
diem editorum lectionibus excussis recensuit apparatu critico instruxit et commen-
tario illustravit C. KIRCHNER. Pars I. Satiras cum apparatu critico continens.** gr. 8.
geh. 1854. 2 Thlr.

— — — , **Voluminis II pars I commentarium in satiras libri primi conti-
nens.** gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr.

(Vol. II pars II, den Commentar zum II. Buch der Satiren enthaltend, wird
von Herrn Professor Teuffel in Tübingen mit Benutzung der vom Herrn Rector
Kirchner hinterlassenen Vorarbeiten bearbeitet.)

**Grammatici Latini ex recensione Henrici Keilii. Vol. II. fasc. I. & II.,
Prisciani institutionum ex recensione MARTINI HERTZII. Vol. I. continens.**
E. s. t.

**Prisciani Grammatici Caesariensis institutionum Grammaticarum libri
XVIII. ex recensione MARTINI HERTZII. Vol. I, libros I—XII continens.** gr. Lex.-8.
1855. geh. 6 Thlr. 10 Ngr.

Jahrbücher, neue, für Philologie und Pädagogik. Begründet von H. Johann Christian Jahn. Gegenwärtig herausgegeben von R. Klotz, H. Dietsch und ALFRED FLECKEISEN. Erscheint seit 1826. Jährlich in 12 Heften. Preis 9 Thlr.

Dazu als Supplement:

Archiv für Philologie und Pädagogik. Herausgegeben von R. Klotz und R. Dietsch. In Bänden von 4 zwanglos erscheinenden Heften. Im Ganzen 19 Bände. Preis eines Bandes 2 Thlr. 20 Ngr.

Ferner:

Jahrbücher für Philologie und Pädagogik. Erste Abtheilung: für classische Philologie, herausgeg. von A. FLECKEISEN. Supplemente. Neue Folge. Erster Band. 1. u. 2. Heft. gr. 8. 1855. geh. à 16 Ngr.

Einige noch vorhandene vollständige Exemplare der Jahrbücher f. Philologie mit den Supplementebänden (von 1826 bis December 1852) im Ladenpreise von circa 300 Thlr. liefere ich für 60 Thlr. baar pr. Exempl.

Naevl, Ca., de bello Punico reliquiae. Ex recensione Ioannis Vahleni. gr. 4. 1854. geh. 12 Ngr.

Prisciani inst. gramm. libri ed. Hertiz, s. unter Grammatici Latini.

Ross, Ludwig, archäologische Aufsätze. Erste Sammlung: Griechische Gräber — Ausgrabungsberichte aus Athen — zur Kunstgeschichte und Topographie von Athen und Attika. Mit 8 farbigen und sechs schwarzen Tafeln und einigen Holzschnitten. gr. 8. 1855. geh. 4 Thlr.

— **eine alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oeantheia, mit den Bemerkungen von J. N. Oekonomides.** Mit 1 lithogr. Tafel. gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.

Roszbach, Aug., und R. Westphal, Metrik der griechischen Dramatiker und Lyriker nebst den begleitenden musischen Künsten. Erster Theil: Griechische Rhythmik.

Auch unter dem Titel:

Roszbach, Aug., Griechische Rhythmik. gr. 8. 1854. geh. 1¼ Thlr.

Salustii, C., Crispi Catilinae et Iugurtha. Aliorum suisque notis illustravit RUDOLFUS DIETSCHE. Vol. I. CATILINA. 1 Thlr. Vol. II. IUGURTHA. 1 Thlr. 15 Ngr.

Sallustii, C., Crispi opera quae supersunt. Ad fidem codicum manu scriptorum recensuit, cum selectis Cortii notis suisque commentariis edidit, indicem accuratum adiecit FRIDERICUS KRITZIUS, professor Erfurtensis. Vol. III. Historiarum fragmenta continens.

Auch unter dem Titel:

— **Historiarum fragmenta. Pleniora, emendatiora et novo ordine disposita suisque commentariis illustrata edidit et indices accuratos adiecit FRIDERICUS KRITZIUS.** Accedit codicis Vaticani et Palimpsesti Toletani exemplum lapidi inscriptum. 1853. gr. 8. geh. 3 Thlr.

Scenicae Romanorum poesi fragmenta recensuit Otto Ribbeck. 2 voll. gr. 8. geh. 6 Thlr.

Vol. I. Tragicorum reliquiae 3 Thlr. Vol. II. Comicum reliquiae 3 Thlr.

Sophoclis tragoediae. Graeco et Latine. Ex recensione Guili. Dindorfii. 2 voll. 8. 1850. 2 Thlr. 9 Ngr. Auch jedes Stück einzeln à 7½ Ngr.

Struve, Caroli Ludovici, directoris quondam Gymnasii Urbici Regimontani, opuscula selecta edidit IACOBUS THEODORUS STRUVE. 2 voll. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.

Susemihl, Dr. Franz, die genetische Entwicklung der platonischen Philosophie einleitend dargestellt. Erster Theil. gr. 8. 1855. geh. 3 Thlr.

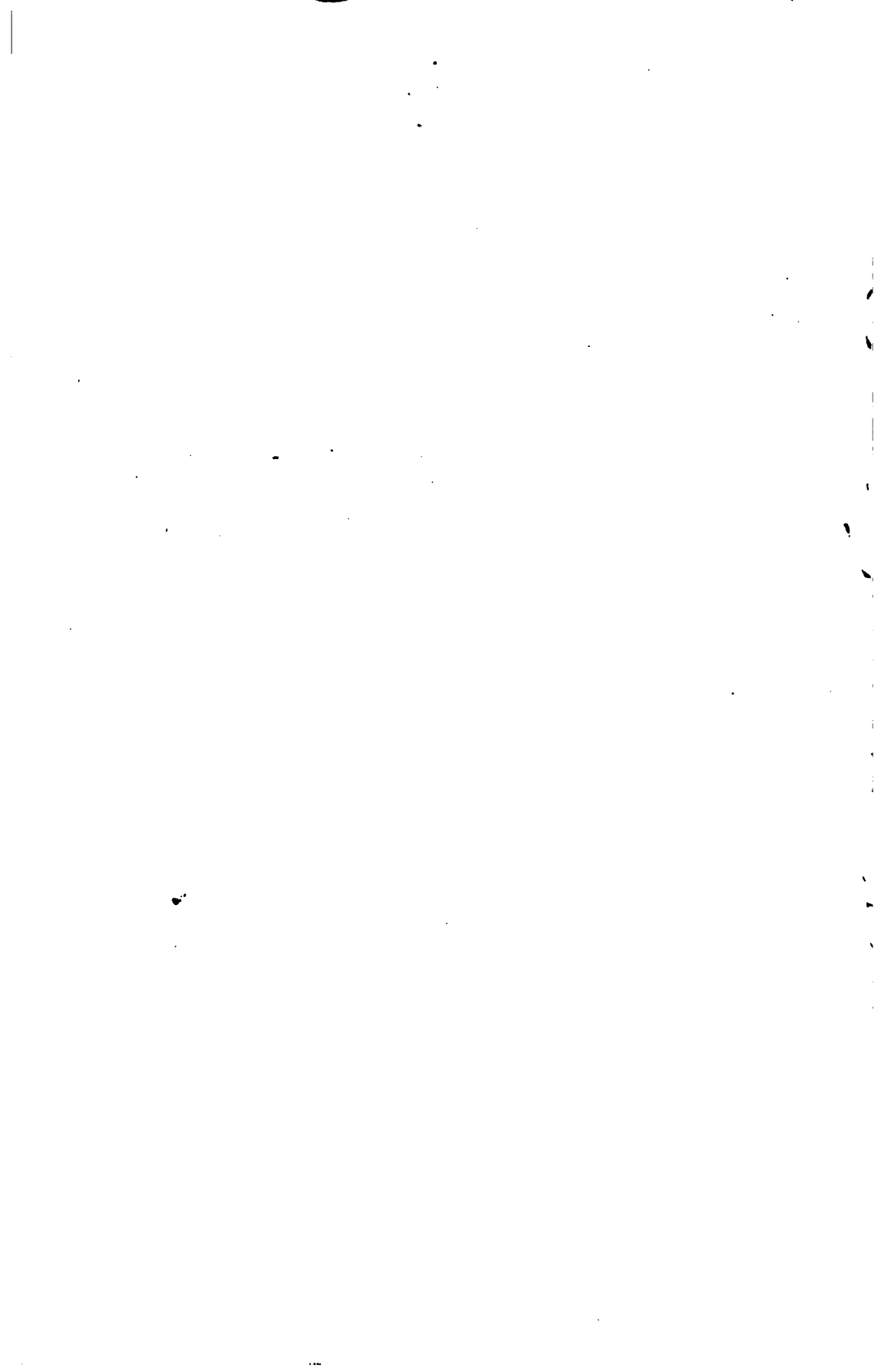
Tragicorum Latinerum reliquiae. Recensuit Otto Ribbeck. 1852. gr. 8. geh. 3 Thlr.

Das classische Alterthum in der Gegenwart. Eine geschichtliche Betrachtung von Dr. WILH. HERBST. 8. 1852. geh. Preis 1 Thlr.

Zur Geschichte der auswärtigen Politik Sparta's im Zeitalter des peloponnesischen Kriegs. Von Dr. WILH. HERBST. I. 8. 1853. geh. 12 Ngr.

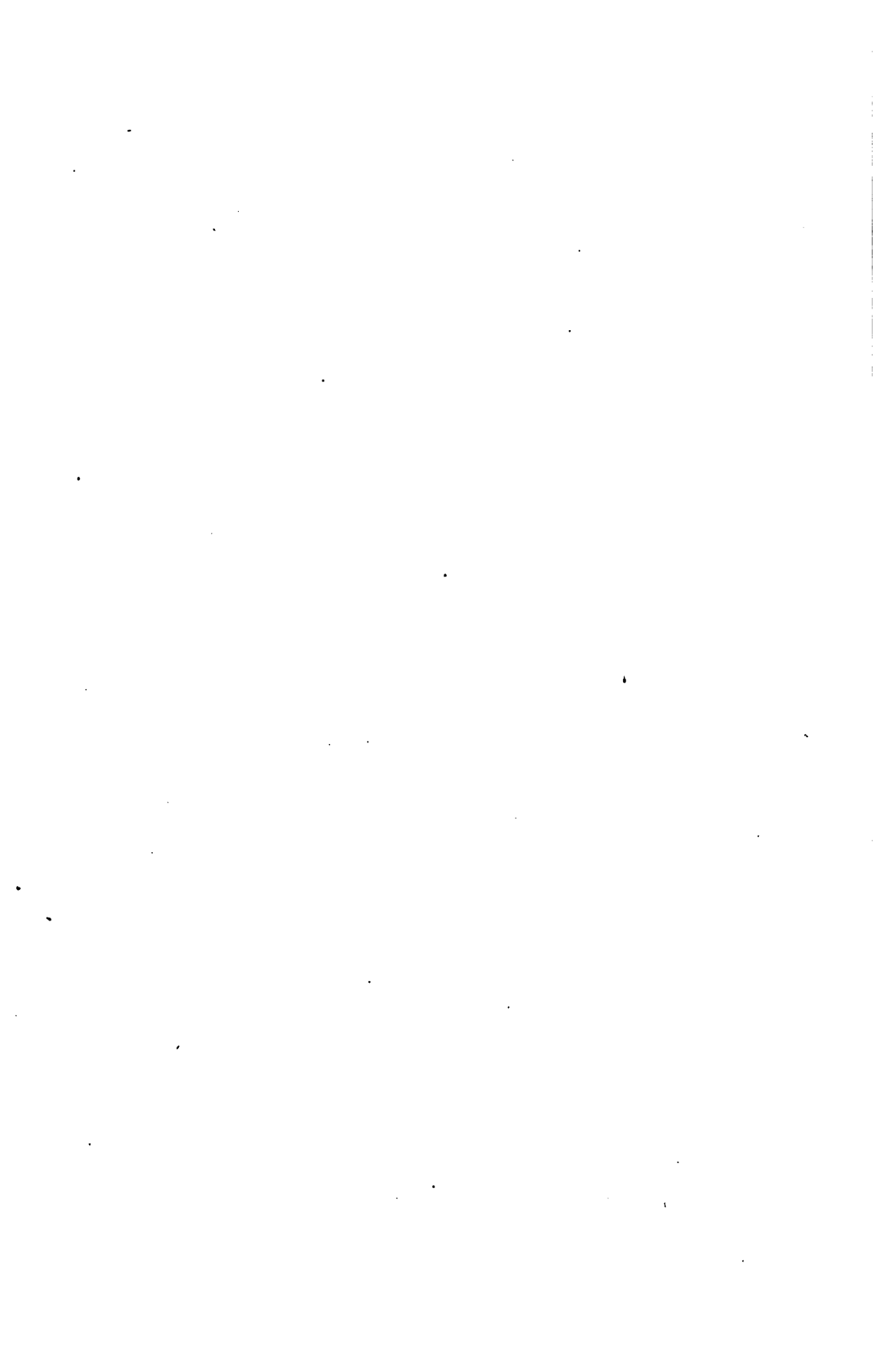

0.000

0.000

The borrower must return this item on or before the last date stamped below. If another user places a recall for this item, the borrower will be notified of the need for an earlier return.

*Non-receipt of overdue notices does **not** exempt the borrower from overdue fines.*

Harvard College Widener Library
Cambridge, MA 02138 617-495-2413

CANCELLED
MAY 22 2006
WIDENER
CARG

WIDENER
JUN 9 1 2004
BOOK DUE
CANCELLED

WIDENER
WIDENER
NOV 23 2005
FEB 10 2006
CANCELLED
BOOK DUE

Please handle with care.
Thank you for helping to preserve
library collections at Harvard.

